God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 2. SERPNJA 1855. Broj 149.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasciili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

☞ Početkom ovoga mieseca zavèršuje se pèrvi polugodišnji tečaj ovih novinah; poziva se dakle domorodno obćinstvo, da predplatu svoju na „Narodne Novine“ obnovi, i to na pol godine poštom sa 6 for., u miestu s 4 for.; na četvèrt godine poštom s 3 for., u miestu s 2 for. sr.

Da uzmognu vanjski predplatnici listove u redu primati, neka izvole bezodvlačno podpunu predplatu na „odpravništvo Narodnih Novinah“ franko poslati te točno naznačiti svoje ime, prebivalište i posliednju poštu.

Tko nekani list dalje dèržati, neka odmah pèrva tri broja, što će ih primiti, natrag pošlje.

Ujedno molimo svu onu gg., koja duguju za prošle tečaje, da do konca ovoga mieseca dug svoj izplate.

Bèrzojavne viesti.

Iz Lavova, 29. lipnja. Njeg. velič. car prispio je prekjučer u $4\frac{1}{2}$ satih popodne iz Tarnopola u Čartkov, jučer prie 6 satih u jutro odanlie otišo i u $2\frac{1}{2}$ sata popodne u Zalešćiku svetčano dočekan bio.

Danas nastavilo je njeg. velič. putovanje svoje u Černovicu.

Iz Černovice, 29. lipnja. Njeg. velič. car prispio je danas u polak 1 sat u podne u najpovoljniem zdravlju ovamo, i od mnogobrojnoga naroda s oduševljenjem primljen bio.

Iz Danciga, 29. lipnja. „Vulture“ je ovamo došao i donio sliedeće viesti: Flota biaše dne 25. o. m. većom stranom blizu Kronštadta; u tamošnjoj okolici pronadjena je paklena mašina. U Sveaborgu je pucnjavom zapaljeno niekoliko magazinah a u Narvi demontirano niekoliko topovah.

Iz Berlina, 29. lipnja. Njeg. velič. kralj nije imao jučer grosnice i nalazi se dobro.

Iz Londona, 29. lipnja. „Times“ javlja: Lord Raglan podnio je ostavku; njegov nasliednik bit će general Simpson. Ratni ministar Panmure objavljuje, da je vlada zaključila podvostručiti platu vojnikah u Krimu.

Iz Londona, 30. lipnja. Panmure veli, da Raglan nije podnio ostavke. On biaše bolestan, no već se oporavlja, isto tako i general Brown. Za to vrieme komandira Simpson. Lord Schaftesbury ima izviestje, da se stanje zdravlja kod vojske popravilo.

Iz Verone, 29. lipnja. Jučer prispieli su ovamo izaslanici c. k. popečiteljstvah za financie i tèrgovinu, zajedno s izaslanikom englezkoga družtva, koje će uzeti pod zakup lomb.-mletačke dèrž. željeznice.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Svi priatelji domovine s najvećom radosti pozdravljaju premilostivo izdanu po njeg. apost. veličanstvu u Lavovu dne 24. lipnja vojnu zapoviest, koju smo u posliednjem broju priobćili. Ako još treba kakovog vidljivog znaka za osviedočiti tečaj, kojim će udariti razborita austrianska politika spram iztočnih zabunah, to se rečeni znak nedvojbeno nalazi u spomenutoj previšnoj zapoviesti, kojom se rezervni momci 3. i 4. vojske kaći odpuštaju.

Kao što godj u obće saziv rezervah rabi za znamen, da se miru ozbiljno prieti i da se dugotrajni rat izgleda, tako s druge strane opremanje rezervah ka kućam svojim pruža utiešivo umirenje, da je normalni stališ vojske u unutarnjosti dovoljan za obezbiediti sigurnost dèržave i s polja, bez da se tim obustave vojničke operacie, poduzete izvan granicah zemlje. Vierni podanici njeg. veličanstva diele radost, koju je oćutilo otčinsko sèrdce vladarovo kod podpisanja one znamenite vojne zapoviesti. Rezervna momčad odpušta se kući baš u vrieme žetve, gdie je njihova nazočnost kod kuće potrebna, da osiguraju život svojih porodicah.

U Zagrebu. Kao što iz Rieke doznajemo, popušta tamo kolera znamenito. Dne 27. lipnja umèrlo je samo 8 osobah.

Promiene u nadbiskupii zagrebačkoj.

Postali su:

Gosp. Lebpamer Josip, župnik u Topuskom, župnikom u Petrinji;

„ Martinović Petar, duh. pomoćnik u Križevcu, župnikom u Skenderovcu;

„ Volović Nikola, duh. pomoćnik pod Novim-gradom, upraviteljem na Kamenskom.

Premiešteni su:

Gosp. Trieb Vatroslav, upravitelj iz Kamenskog, kao takav u Topusko;

„ Kovačević Valentin, duhovni pomoćnik, iz Rieke u Oriehovac kod Križevca.

Promiene u biskupii djakovačko-sriemskoj.

Postao je:

Gosp. Philipović Gjuro, dosadašnji duh. pomoćnik kod sv. Roka u Varadinu, upraviteljem u Irigu;

„ Vučković Fr., djakovački kapelan, garnizonskim kapelanom u gradu Brodu na Savi.

Preminuli su:

Gosp. Krasnik Stiepan, župnik u Irigu;

„ Polcer Ivan, garnizonski kapelan u gradu Brodu na Savi.

Iz Zadra, 17. lipnja. Odovuda neimam vam zasada nikakove znamenite novosti javiti. Lietina do sada ide dobro. Biélog žita bit će dosta, a bit će i zeleni ako unapredak češće kišilo bude. Masline su poniele vèrlo dobro; a u vinogradima nije se još trag bolesti pokazao. Nije tako sa životinjom; krepovice je bilo i suviše, i mlado se nikako opojmiti neda. Naš g. episkop polazi parokie u svojoj diecezi, i ovamo će do jedan miesec danah stignuti. Plaća, premilostivo njegovim veličenstvom odobrena, već je niekim sveštenicima počela ići, a kroz malo vremena nadamo se, da će se i na sve parokie prostèrti. Čujemo, da su Kastelnovljani jednu narodnu školu dobili, za koju imaju fond, koi im donosi godišnji prihod od 2700 for. sr., i dom za istu. Kaže se, da će biti 4 učitelja; jedan sèrbskog jezika, drugi talianskog, treći niemačkog i četvèrti mornarstva; da će tri pèrva učitelja imati na godinu do 500 for., a profesor mornarstva 700 for. O redu i kakvi će se predmeti u ovoj školi predavati, radi baš sada ovdie kastelnovske obćine glavar g. Pavković. Mile Martinović, bivši serdar cèrnogorski, koi je dvie godine u Zadru obitavao, polazi u Sèrbiu, da se tamo nastani. (Svet.)

— (Nekrolog Stefanu Pètroviću Knićaninu.) (Nadalje.)

Za ovu zaslugu njegovu počestvovao ga je okružni odbor pančevački odličjem počestnog gradjanina pančevačkog, a sveti patriarh upravitelj odpravio mu je sliedeće blagodariteljno pismo:

Vaše visokorodje!

G. c. kr. obèrstar, bivši vojskę našę privremeni vèrhovni upravitelj, Majerhofer, zvaničnim svojim od 21. t. m. izviestjem saobćio mi je slavnu pobiedu onu, koju je vojska naša taj isti dan, kad je nepriatelj uspiehom predjašnjeg dana naduven na samo Pančevo udariti usudio se, nad tim odèržala. On mi je u istom pismu s osobitom pohvalom spomenuo hrabrost i junašţvo vašeg visokorodja, kao i opaznost i ratnu viestinu, kojom ste i napadajućeg brojem mnogo jačeg nepriatelja u biegstvo obratiti, i bježećeg živo i neumorno goniti i trupe njegove razsuti umieli. A naročito izpoviedio mi je, da se slavna ova u poviestnici našoj pobieda poslie boga, koi svemogućom rukom svojom pravednu stvar našu nevidljivo rukovodi, najviše i naročito hrabrosti i mudrim uredbama visokorodja vašeg pripisati ima.

Visokopočitani gospodine! Po veličini zasluge vaše trebalo bi, da sam u onom trenutku, kad sam radostnu tu viest dobio, odmah pohitio, blagodarnost moju vama izjaviti; no nadam se, da ćete me sbog gomile ne samo prevažnih, no i inih poslovah, kojima sam sad preimućtveno u ovo posliednje vrieme obterećen bio, zato sami izvinjena naći.

Primite, visokopočitani gospodine! za riedko pożèrtvovanje vaše, za vašu hrabrost i junaštvo, koje se samo s primierima starih junakah sèrbskih sravniti može, moju i cielog naroda vojvodstva sèrbskog najtopliu blagodarnost. Poviestnica će sèrbska ime vaše, slavom uviencano dostojnim pismenima u listove svoje uvesti, i spomen pobiede pančevačke, koju ste vi odèržali, i za najkasnie potomke naše slavno oviekovječiti.

Meni služi za osobito zadovoljstvo, da vas i ovom prilikom uvieriti mogu o najtopliem počitanju mome, s kojim jesam,

Pres. broj 120.

31. prosinca 1848.

U Zemunu

Vašeg visokorodja
predaniejši,
Josip, s. r.

Kako su nepriatelji poslie bitke pančevačke natrag uzmicali; tako je Knićanin uzastopce za njima sliedovao, dok pred bogojavljenje godine 1849 pod Vèršac neprispie. Tu im 7. siečnja, na sv. Jovana, dade žestoku bitku, i Vèršac zauzme; a potom obrati se k Bečkereku, odkud oni, i nedočekavši ga, pobiegnu. I tako za kratko vrieme Knićanin sav Banat očisti, i nepriatelja preko Moriša pregoni još prie iztečenja mieseca siečnja.

U ovim pohodima sudielovao mu je od strane austrijskih Sèrbaljah general Teodorović, na skoro poslie bitke pančevačke na poziv patriarhov za vèrhovno zapoviedajućeg došavši.

U ovo doba stigne našem Knićaninu od cèrnogorskog vladike, gospodara Petra Petrovića Njegoša, zlatna kolajna Miloša Obilića sa sliedećim dekretom:

Visokorodni gospodine,
Stefanu N. Knićaninu!

Diko roda našega! Ti mi podpuno opravda ime vojnikah Dušanovih i Karagjorgjiinih. Moja i svakoga pravoga Sèrbina velika je priznateljnost k Tebi. Ti si se iz same blagorodne oholosti rodu na žèrtvu dao, i stradajućoj braći u pomoć priteknо; radi toga ću Te ja viečno ljubiti i viečno uvažavati. — I iz čiste priznatelnosti k Tvojim trudovima šaljem Ti na dar lik besmèrtnoga Obilića. On će dobro pristati na pèrsima pobieditelja tomaševačkog i spasitelja Pančeva. Zato ga primi, mladi vojvodo vitezovah sèrbianskih, s onom iskrenostju i ushitjenjem, s kojim Ti pošilje uz najusèrdnii bratski pozdrav.

Cetinje na Savin dan
1849. god.
Vladika cèrnogorki,
P. P. Njegoš s. r.

U isto vrieme sveti patriarh - upravitelj, hoteći s jedne strane nagraditi zasluge Knićaninove, s druge pak odlakšati mu veliki poziv i uzvisiti ga nad vojinstvom, koga je broj već na 10,000 mom. narasto bio, naimenuje ga narodnim general-majorom, izdavši mu na čin ovaj diplomu, kako je sproveo sliedećim pismom:

Br. 611.

Visokorodnomu gospodinu
kavalieru
Stefanu Petroviću Knićaninu,
knjaževsko-sèrbskom, podpukovniku, vèrhovnom upravitelju spomagateljne vojske sèrbske.

Rodoljubive zasluge Vaše o narodu vojvodstva sèrbskog u najodsuditelniim časovima vodimog osloboditeljnog medjunarodnog rata magjarsko-sèrbskog, i rata zakonosti protiv revolucie, obratile su na sebe pozornost priatelja i nepriatelja, i samog previsokog dvora; u duši pak mojoj proizvele su one čuvstva uvaženja i priznateljnosti k mužu, uviečanom neuvelim viencem pobiedah na korist cielopunosti monarhie i razvitak drage narodnosti naše. Za znak dostojnog ocienjenja vojenog izkustva i odličnih zaslugah Vaših na polju bojnom, i za čest mnogobrojnog vojinstva spomagatelne vojske, rodjene braće Sèrbaljah knjaževstva, koje zapoviednikom Vi čest imate biti, iz čiste ljubavi moje podnosim Vam priključenu ovdie diplomu na proizvodstvo Vaše u čin nar. gen.-majora koju izvolite, viteški gospodine, s prirodnim Vam rodoljubjem primiti, kao i uvierenje o čuvstvovanjama odličnog počitanja i savèršene predenosti, s kojom imam čest biti

Vašeg Visokorodja
U Temišvaru
30. siečnja 1849.

predanejši
Josip s. r.

(Konac sliedi.)

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 24. lipnja u večer:

„Saveznici kad i kad otvaraju svoju pucnjavu no bez bombardiranja. Njihov sbor od 15,000 mom., koi je 18. posieo desnu obalu Černaje, povukao se noćju izmedj 22. i 23. opet na lievu obalu potoka. Na nepriateljskoj floti primietila su se kretanja i stanovite priprave."

(Na ovu depešu dodaje „Fremdenblatt", da je knez Goršakov 24,000 mom. najodabranie vojske k sebi povukao, i da je Liprandiev sbor s jednom novom diviziom odmah podkrepio. Ova okolnost dala je povod, da je general Pelissier izdao zapovied, da se vojska savezna pod generalom Bosquetom s desne obale Černaje povuče na lievu).

— Po pismima iz Varne od 19. prešlo je preko Suline više od 100 ladjah nakèrcanih hranom.

— „Moniteur" priobćuje sliedeće depeše generala Pelissiera:

U Krimu, 21. lip., 11 satih u večer.

„Mi radimo marljivo na prokopima protiv Malakovtornja; čini se, da se nepriatelj samo time bavi, da se oporavi i popravke poduzme. Mi imamo još uviek po niekoliko slučajevah kolere, nu bolest se ta nerazprostranjuje. Obćenito stanje zdravlja dobro je.

23. lipnja, 11 satih u večer.

Novoga ništa nije za javiti. Navadnom poštom šaljem vam obširno izviestje o bitki dne 18. Ovdie sliedi potanki gubitak, što smo ga prepatili: Oficiri: 37 ubijenih, 17 uhvaćenih, 96 ranjenih. Podoficiri i vojnici: 1544 ubijeni ili izgubljeni, 1644 ranjeni."

— Do 26. lipnja nije se pred Sevastopoljem ništa osobito dogodilo. „Jenikale utvèrdjen je sa 100 topovah i 2 regimente vojnikah. U Kamišu skuplja se opet jedan sbor od 15,000 mom, po svoj prilici zato, što će se nova kakova ekspedicia poduzeti.

Čujemo, da će pèrvi juriš na Sevastopolj biti obćenit, t. j. protiv središnjeg bedema, protiv južnog i zapadnog gradića. (Fremdenblatt.)

— Iz Varne doznaje se, da će se nova ekspedicia poduzeti protiv Odese.

Francezki vèrhovni general Pelisier podielio je vojsku u dva sbora pod zapoviedništvom generalah Bosqueta i St. Angely. General Moris je zapoviednik konjaništva.

— Iz Kronštadta došla je viest, da je nepriateljska flota, sastojeća iz 13. linejnih ladjah, 2 fregate, 3 parobroda i 8 topčarah, dne 20. lipnja približila se Kronštadtu, te se nedaleko od svetionice Tolbukin smiestila s obe strane njeue.

Austria.

— U sadanju veliku izložbu u Parizu poslaše iz Austrie 1,660 obèrtnikah, zanatliah i tèrgovacah svoje proizvode, a napose: iz vojvodovine austrijske sa Bečom i Solnogradom 539, iz Česke 306, iz lombardo-mletačke krunovine 194, Ugarska 181, Moravska 155, Šlezia 65, Erdelj 57, Tirolska 53, Štajerska 46, Koruška 46, Galicia 29, Krajnska 23, Hèrvatska i Slavonia takodjer 23, napokon Istria 16 predmetah. Sam stolni grad Beč poslao je 364 komada. Umietničkih predmetah iz Austrie ima tamo 107 slikah od 50 slikarah, a od 34 kipara 91 kiparski predmet. — Novine pišu da parižka izložba do sada nipošto neodgovara prišnjim očekivanjem i da je svakako zaostala za pèrvom izložbom u Londonu; polazeće obćinstvo nije sve do sad tako mnogobrojno kako se je s početka izgledalo, čemu je stranom i velika skupoća kriva, što je sada u Parizu zavladala. Osobito svakoga petka, kadno je ulaznica kao za odličnie obćinstvo 5 frank. (2 for. sreb.) neima osim gdiekoga Engleza gotovo nikoga u izložnoj palači. — Upraviteljstvo sieverne austr. železnice dozvolilo je nieke polašlice, kojimi želi za vrieme izložbe, da olakša put iz Beča u Pariz. Vozarina za jednu osobu uračunajuć 60 funtih pèrtljage, iznosi za čitav put po železnici iz Beča u Pariz u kolih pèrve vèrsti 87 for. 21 kr., u kolih pako druge vèrste 59 fr. 22 kr. u srebru, a može se odmah u Beču položiti, tako da putnik na cielom putu neima nikakve brige, izim na francezkoj medji, gdie se pèrtljaga, putni listovi itd. progledaju. Ovakva vozovnica (Fahrkarte) valja za miesec danah, putnik dakle može za istu cienu miesec danah na putu probaviti, a uzput gradove na železnici, kao Bèrno, Prag, Drezdu, Lipsku, Frankfurt itd., razgledati. Ako bi pako volio bez odmora putovati, to će treći dan iz Beča prispieti u Pariz.

Niemačka.

— Nedavno umèrvši bavarski kr. savietnik dr. Raisinger ostavio je u svojoj oporuci sav svoj imutak 400,000 fr. sr. iznoseći, sveučilištu u Monakovu u tu svèrhu, da se probitkom ote glavnice podpomažu siromašni djaci, koji su se posvetili liečničkoj nauci.

SLUŽBENI LIST.

Br. 3776. Gr. (168—DS.) (3—1)

Izrok

Odnosno izroku ukinutog c. k. zemskog suda karlovačkoga dne 3. kolovoza 1854. br. 1354 proglašenomu, stavlja se do znanja nepoznatih nasliednicah g. grofice Eleonore Patačić, i nepoznate ženske porodice Josipa Stipana barona Patačić de Zajezda, nadalje ukupnih nasliednikah preostavštine Imbre Haraminčića i ovog oporučnih ovèršiteljah, da rok 90 danah za podnešenje odgovora u parnici proti njima povedenoj po c. kr. ovomiestnom cent. fiškalatu glede odkupa založnog dobra Novigrad opredieljen, na dalnjih 90 danah od dana pèrvašnjeg uvèrstjenja uračunati se imajućih, bi odgodjen.

C. kr. zemski sud u Zagrebu 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4209. (154—D.S. (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2493 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Albertu Jellačiću spadavše na dobro Pleso u obćini Pleso, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $7^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2950 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 24. kolovoza 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. kolovoza 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu., kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 23. listopada 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrat u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4212. (155—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 br. 2450 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Antunu Helmu za spadavše na dobro Rakitovec u obćini veliko-goričkoj kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $7^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 25. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori

pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da kojim po oni, dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 25. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 23. listopada 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne ?0. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 3805/Civ. (147—D.S.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemski sud zagrebački ovim znano čini, da je na molbu g. Lavoslava viteza Vouthiera odredjena javna sudbena dražba kuće br. 166 na vlastitost gje. Juliane udove i njezine kćeri Aurelie Fodrocy dèržati se imana radi duga 3000 fr. sr. sa pripadcima dne 12. sèrpnja t. g. pèrvi put pram procienbene vriednosti, a 13. kolovoza 1855 makar izpod prociene.

Uslied toga pozivaju se kupiti želeći, da o svakom roku u 9 satih prie podne u pisarnu c. k. zemskog ovog suda dodju, gdie i prie toga dražbene uviete vidieti mogu.

Ujedno se ovime pozorni čine svi, koji na istu kuću kakovo hipotekarno pravo imadu, da ga kod suda ovog do to doba tim bolje prijave, jer inače kod razdielbe kupovne svote neće se na njih paziti.

U Zagrebu 6. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4197. (D.S. 158) (3— 2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2521 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Barbari Bležeković za spadavše na dobro Vukovinu ili Kupčinu u obćini Vukovina, kotaru v.-goričkom, županii zagrebačkoj ležeće, 13 $^{2}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 23. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 23. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 23. listopada 1855 u 9 satih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 752—1855/gr. (289—Izv.) (3—3)

Oglas.

Dočim je javna dražba putem novinah dne 15. svibnja o. g. proglašena bezuspiešna bila, zato zato uslied odluke c. kr. kot. ureda, kao suda moslavačkog od dne 22. lipnja t. g. broja 752. bude zaostavština kramara Ant. Korena u velikoj Ludini dne 16. travnja preminuvšeg, u mnogovèrstnoj tèrgovačkoj robi i 70 centih canjakah sastojeća dne 4. i sliedećih mieseca sèrpnja ove godine putem javne dražbe u uredu obćine ludinske uz gotove novce prodavana.

C. k. kot. ured kao kot. sud.

U Moslavini dana 23. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Tomašić

Br. 939/gr. 1855. (286—Izv.) (3—2)

Oglas dražbe.

Na ostavštinu oporukom preminuvše Marie udove From iz Špišić-Bukovice spadajuća kuća pod br. 56., zajedno sa jednim vèrtom zemlje kao i 2 vinograda bez kleti jedan u bèrdu Stanovnički, a drugi u Viljevački jarak zvanim ležeća, dne 18. sèrpnja t. g. pèrvi, a 30. istog mieseca drugi i zadnji put i to na licu miesta od 9. do 12 satih prie podne, a od 2—6 satih poslie podne putem javne dražbe prodavat će se. Dražbenici prie nego se k dražbi pripuste 10% žaobinu položiti imadu, ostali pako dražbeni uvieti u pisarni podpisanog c. kr. kot. ureda ovog, a i prigodom obdèržavane dražbe na licu miesta uviditi se mogu.

C. kr. kotarski ured virovitički.

U Suhompolju dne 18. lipnja 1855.

P o h.

Br. 3855. Civ. (157—DS.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog čini se znano, da je na molbu g. Anastasa Popovića, kao predsiednika pèrve hèrvatske štedionice, odredjena javna sudbena dražba kuće pod br. 544. u margaretinskoj ulici ovdie na g. Gèrgu Tandarića spadajuće radi dužnih 1350 for. i 300 for. sr. sa pripadci, te će se dne 13. sèrpnja 1855. pèrva uz procienu, a 14. kolovoza t. g. druga makar izpod prociene dèržati.

Uslied toga pozivaju se svi istu kuću kupiti želeći, da o svakom roku u 9 satih prie podne na lice iste kuće dojdu. U ostalom dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda u pisarni vidieti.

Ujedno se ovime pozorni čine svi oni, koji na istu kuću kakovo hipotekarno pravo imadu, da ga kog ovog suda do to doba tim bolje prijave, jer inako kod razdielbe kupovne svote neće se na nje paziti.

U Zagrebu 6. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Nr. 6781 (136—Fin.) (3—2)

Verlautbarung.

Zu Folge hoher Finanz-Landes-Directions-Verordnung vom 12. Juni l. J. Z. 4610 wird aus Anlass der zu Folge hohen Finanz-Ministerial-Erlasses vom 26. Februar l. J. Z. 3687 angeordneten Auflösung des k. k. Salzamtes in Varasdin die Licitation wegen Vermiethung des Salzstadls daselbst auf die Dauer von einem und nach Umständen, von zwei und drei Jahren am 16. Juli 1855 V. M. 10 Uhr in facie loci abgehalten werden.

Die nähern Licitations-Bedingnisse können hieramts und bei der hiesigen k. k. Sammlungs-Casse eingesehen werden.

Allfällige schriftliche Offerte sind vor dem Beginn der Licitations-Verhandlung das ist spätestens bis 9 Uhr Vormittags am 16. Juli 1855 hieramts zu überreichen, und müssen nebst den 10% Vadium des ausgemittelten Fiscalpreises von 121 fl. die ausdrückliche Erklärung enthalten, dass sich der Offerent der bezüglichen Contractbedingungen fügen werde, widrigens sein Reugeld verfallen solle.

Varasdin den 24. Juni 1855.

Nr. 4581. (132—Fin.) (3—3)

Verpachtungs-Kundmachung.

Das dem kroatischen Religionsfonde eigenthümlich angehörige im Agramer-Komitate befindliche Gut Vukovina, wird zu Folge Erlasses der hohen k. k. kroat. slavon. Finanz-Landes-Direction ddo 17. April d. J. Z. 5104 vom 1. Nov. 1855 angefangen, auf Acht, nach Umständen auf Zwölf nach einander folgende Jahre, in Pacht gegeben.

Die Pachtversteigerung findet vorerst durch Ausbiethung der einzelnen Pachtobjekte hernach aber auch durch Ausbiethung des Gutes im Ganzen Statt.

Die zu dem Gute gehörigen Liegenschaften und sonstigen Nutzungsobjekte befinden sich in den Hauptrieden Vukovina, Okuje, Mičevec und Kupčina, und sind folgende:

A. Gärten:

Zwei Obst und Gemüsegärten in Vukovina im Ausmasse von 1 Joch 900 □ Klafter.

B. Aecker:

In Vukovina	75	Joch	□	Klft.
» Okuje	133	»	29 □	»
» Mičevec	42	»	900	»
» Kupčina	30	»	517	»
Zusammen	280	»	1446	»

C. Wiesen:

In Vukovina	9	Joch	400 □	Klft.
» Okuje	16	»	571 »	»
» Mičevec	15	»	200 »	»
» Kupčina	5	»	101 »	»
Zusammen	45	»	1272 □	Klft.

D. Weingärten:

In Vukovina 1 Joch 1400 □ Klft.

Das Flächenmass erscheint hier nach dem Katastral Joche pr. 1600 □ Klft. berechnet.

E. Regalien:

Weinschanksgerechtsame in Vukovina und in Kupčina.

F. Gebäude:

Wohn und Wirtschaftsgebäude in Vukovina 12 an der Zahl.

Dem Pachtnehmer des Gutes im Ganzen werden die Baucherstellungen an den Gebäuden zugesichert.

Da die Waldungen von der Pachtung ausgeschlossen sind, so wird dem Pächter das zu seinem Wirtschaftsbetriebe nothwendige Brennholz aus den Fondswaldungen gegen Bezahlung des jeweiligen Tarifpreises, und eigene Zufuhr zugesichert. Das zur Erhaltung der Gebäude erforderliche Bauholz erhällt der Pächter über förstliche Auszeichnung am Stocke unentgeltlich, jedoch gegen die Verbindlichkeit, sich über dessen Verwendung am Gute auszuweisen.

Die l. J. Steuern, sofern sie den Grund und Boden betreffen, werden von dem verpachtenden Fonde bestritten.

Die Pachtversteigerung findet in der Art Statt, dass am 9. Juli 1855 in Kupčina die Liegenschaften und sonstigen Nutzobjekte der Hauptriede Kupčina, am 11. Juli 1855 in Gross-Gorica jene der Hauptriede Mičevec, am 12., 13. und 14. n. Mts. in Vukovina jene der Hauptriede in Vukovina und Okuje — endlich am 16. Juli 1855. in Vukovina, der ganze Gutskomplex ausgebothen werden wird.

Die näheren Lizitations-Bedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Agram, und bei dem k. k. Steueramte in Gross Gorica, für die Parzellen in Kupčina aber bei dem Steueramte Pisarovina eingesehen werden, von welchen Bedingungen hier nur jene hervorgehoben wird, dass jeder Pachtwerber als Bürgschaft für die Zahlung seines Anbothes etweder im Baaren, oder im österreichischen Staats-Obligationen (berechnet nach dem letzten bekannten börsenmässigen Kurse) zu Handen des Lizitations-Kommissärs ein Reugeld zu erlegen hat, welches in dem zehnten Theile des Ausrufspreises besteht, und welches gleich nach geschlossener Versteigerung allen Pachtwerbern, die Bestbiether ausgenommen, zurückgestellt werden wird.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Agram am 21. Juni 1855.

H e i m.

Nr. 6578. (129—Fin.) (3—3)

Kundmachung.

Nachdem die am 20. Jänner l. Jahres wegen Vermiethung des zu Berdovec an der Sutlabrücke nächst Rann gelegenen, aus solidem Materiale gebauten stockhohen Hauses sammt den anstossenden ebenerdigen Nebengebäude und der dazu gehörigen Wirthschaftsgebäuden und zwei Gärten, erfolglos geblieben ist, so wird nunmehr zufolge Vdg der hochlöblichen k. k. Finanz-Landes-Direction ddto 3. d. M. Z. 1976 die erwähnte Vermiethung gegen billige Bedingnisse aus freier Hand Statt finden.

Das Nähere kann hieramts erfahren werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Agram den 14. Juni 1855.

Kesterčanek,

k. k. F. B. Comissär.

Br. 2596/g. (292—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2378 pronadje u 637 for. 30 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $1^{19}/_{32}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Erdovec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Erdovec gospoje Ane Kamenjak, propisom od §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja,

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. kolovoza 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 30. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2597/g. (Izv. 293) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2330 pronadje u 2,800 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. stud. 1855, i to za 7 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Glogovnica, Potočec i Erdovec, kotaru križevačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Sv. Helena gospoje Antonie Neyen, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 30. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2598/g. (294—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2328 pronadje u 2550 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $6^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Grgurovec kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Beketinec gospodina Mirka Ožegovića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 1. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 2. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn s. r.

Br. 2599/g. (295—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2331 pronadje u 862 for. 30 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za $2^{5}/_{32}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Erdovec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Erdovec gospoje Helene Korenić, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzi rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 3. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 5. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2600/g. (Izv.—284) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855. br. 2327 pronadje u 5,300 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $13^{2}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Kalnik, Bočkovec i Bogačevo, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gušćerovec gospoje Franjice Jellačić, propisom §. 26. carskog paten. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju; — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 18. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. listopada t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 14. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

(166—D.S.) (3—3)

Jevtinba.

Radi nabave 52 hvata bukovih dèrvah za c. k. akademiu pravoslovnu, gimnaziu i preparandialni zavod kroz zimu godine $185^{5}/_{6}$ potrebitih, dèržta će se dne 12. sèrpnja tek. god. u sgradi akademičkoj javna jevtinba, kamo se svi takova dèrva prodati želeći ovime uljudno pozivaju.

U Zagrebu 25. lipnja 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 3. SERPNJA 1855.

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitayom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

(Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

☞ Početkom ovoga mieseca nastaje pèrvi polugodišnji tečaj ovih novinah; poziva se dakle domorodno obćinstvo, da predplatu svoju na „Narodne Novine“ obnovi, i to na pol godine poštom sa 6 for., u miestu s 4 for.; na četvèrt godine poštom s 3 for., u miestu s 2 for. sr.

Da uzmognu vanjski predplatnici listove u redu primati, neka izvole bezodvlačno podpunu prędplatu na „odpravnìštvo Narodnih Novinah“ franko poslati te točno naznačiti svoje ime, prebivalište i posliednju poštu.

Tko nekani list dalje dèržati, neka odmah pèrva tri broja, što će ih primiti, natrag pošlje.

Ujedno molimo svu onu gg., koja duguju za prošle tečaje, da do konca ovoga mieseca dug svoj izplate.

Bèrzojavne viesti.

Udine, 29. lipnja. Na bèrdima leži još stranom snieg, termometer stoji izmedj 11 i 17 stepenah. Boje se, da pšenica kasno nesazori.

Tèrst, 30. lipnja. Francezki ratni parobrod „Solon“ pod zapoviednikom Bastard-om, sa 2 topa i 85 mom. dojedrio je iz Pirea ovamo, da francezkog poslanika Thouvenela u Carigrad odvede.

Beirut, 28. lipnja. U Damask stiglo je 800 novakah, što su Englezi navèrbovali. U Hebronu porodila se prava bitka s Abderhamani, u kojoj je ostalo 9 mèrtvih i 22 ranjena. Guverner od Jerusolima poslao je odmah onamo vojsku s 9 topovah.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Do 28. lipnja umèrlo je u *Rieci* na koleri 144 osobe. Istoga dana preminuo je i tamošnji ravnatelj redarstva g. Kamenobrodski. — Kolera se i u niekim obližnjim miestima pojavila, premda neznatno, kao u Kraljevici, Bakru, Lokvah, Velji.

Zapisnik.

Sastavljen u izvanrednoj glavnoj skupštini družtva za osnovanje narodnoga kazališta u Zagrebu dèržanoj dne 3. lipnja 1855 u Zagrebu u velikoj dvorani kazalištnoj pod predsiedom presvietloga g. D. Klobučarića načelnika odbora upravljajućega poslovi istoga kazališta s dozvolom visokoga c. k. hèrvatsko-slavonskoga miestodèržtva od 20. travnja 1855 br. 5375.

Kao političní povierenik pritoman biaše: presvietli g. Josip Bunjevac, predstojnik županie zagrebačke.

Pošto siednica oko ½ 11 ure prie podne bude otvorena, dade ponajprie presvietli gosp. Josip Bunjevac predstojnik županie zagrebačke pročitati po pismovodji skupštine intimat visokoga c. k. miestodèržtva na njega upravljeni ddto 21. svibnja 1855 br. 7651, kojim se on imenuje političnim povierenikom za ovu skupštinu, i po kojem predmet razprave u ovoj skupštini ima biti viećanje o tom, kako i s kojih izvorah, da se nadalje uzdèrži hèrvatsko dramatično družtvo, štono obstoji pri ovdašnjem kazalištu.

Izza kako i g. predsiednik skupštine napomenu u kratko i naznači to isto kao povod i svèrhu današnjega sastanka, bude pročitano izviestje upravljajućega odbora kazalištnoga, gdie se potanko razlaže, kako je do sad odbor nastojao o tom, da se podigne hèrvatsko kazalište, i šta je dosad uradio u tom pogledu, a osobito kako je sadanje dramatično družtvo hèrvatsko u život priveo. No uzdèržavanje ovoga družtva i obće uprava kazališta da je stala do sad mnogo više, nego li se moglo namiriti dotičnim dohodkom, tę da je od 15. rujna 1854, to jest, odkako je isto družtvo u život stupilo, do sad nastao deficit iznoseći do 2400 fr. sr. pri upravi hèrvatskoga kazališta. Upirući se jedno na ovaj nepriatni posliedak, a drugo na izradjeni proračun o potrošku i dohodku, po kojem proračunu trebalo bi hèrvatskome kazalištu pod vlastitom upravom odbora na godinu do 6000 for. sreb. podpore, mnije odbor, da hèrvatsko dramatično družtvo pod upravom odbora obstati nemože zato, što nema izvorah, odakle bi se ova podpora mogla izvaditi. Zato predlaže odbor, da se uprava hèrvatskoga kazališta predade g. Rudolfu Štefanu, poduzetniku niemačkoga kazališta ovdie, koi se je ponudio, da bi uz niemačko kazalište preuzeo i upravu hèrvat. kazališta na svoj račun pod uslovja sastojeća u tom: a) da mu se kazalište predade u tu svèrhu na tri godine; b) da mu se dade u to ime podpore 2000 for. sr. na godinu, a na račun ove podpore petsto forintih (500 for.) predplate; i c) da mu bude slobodno, s hèrvatskim dramatičnim družtvom obilaziti kadkad obližnje gradove i miesta obližnja, te tamo igrati. Poduzetnik Štefan da kani spojiti hèrvatsko kazalište s niemačkim tako, da glavna lica kod družtva jednoga i drugoga — budući viešta jezika jednome i drugome — budu jedna ista; po tom da bi mnogo dobilo i kazalište hèrvatsko, jerbo bi na taj način hèrvatsko-dramatično družtvo sastojalo od igračah vieštih i izučenih.

Izza toga pozove g. predsiednik skupštinu, neka bi se o ovom predlogu odbora smierajućem na ini ali mnogo jeftinii i praktičnii način uzdèržati hèrvatsko kazalište izjavila, da li, to jest, ovaj predlog odobrava ili neodobrava; pa ako ga neodobrava, neka bi naznačila i ustanovila drugi koi način za svèrhu istu. — Pošto se nekolicina pritomnih gg. dionikah, probiesedivši i uvaživši podpuno razloge po odboru u izviestju malo prie pročitanom navedene za predlog odbora izjaviše, bude:

Odlučeno: Predlog odbora o tom, kako da se dalje uzdèrži hèrvatsko kazalište ovdie, — odobriti, dakle: upravu hèrvatskoga kazališta predati g. Rudolfu Štefanu, poduzetniku niemačkoga kazališta ovdie pod uslovje gore pod a), b) i c) naznačena, te opunovlastiti upravljajući odbor kazalištni, da o tom sklopi formalnu pogodbu s istim poduzetnikom pod ista uslovja, i uz to s dodatci, koji mu se uzvide od potrebe na svèrhu i probitak hèrvatskoga kazališta.

Napokon povedena bude rieč o tom, kako da se namiri onaj deficit, štono je dosele nastao pri upravi hèrvatskoga kazališta, i kako da se smogne svota novacah, koja će imati predplatiti se poduzetniku Štefanu u ime podpore za hèrvatsko kazalište, budući da u pieneznici zaklade kazalištne nema u ovaj par novca gotova, koji bi se na te svèrhe mogao okrenuti, a odgoditi se neda nit jedno nit drugo, to jest nit namirenje deficita, koi ponajviše sastoji od dugovah takovih, koje treba odmah izplatiti, a nit predplata, koja se ima dati poduzetniku Štefanu odmah, kako se šnjime učini pogodba.

Pošto niekoliko dionikah očitovaše, da bi u takovih okolnostih najshodnie bilo, uzajmiti u tu svèrhu uz prilične kamate novacah, bude,

odlučeno: dati vlast upravljajućem odboru kazalištnome, neka u ime dioničnoga družtva kazalištnoga uzajmi uz prilične kamate toliko novacah, koliko bude od potrebe, da se odatle uzmogne namiriti nastali do sad pri upravi hèrvatskoga kazališta deficit, i dati predplata poduzetniku Rudolfu Štefanu u ime podpore za kazalište; a ovaj zajam da se ima namiriti svojim vremenom iz kamatah i dohodakah kazalištnih.

Time bude skupština, pa i ovaj zapisnik oko ¾ 12 ure prie podne zavèršen.

Izkaz.

Kod pèrve hèrvatske štedionice bio je primak koncem svibnja 1855 .	258,949 f.	15 kr.
a mieseca lipnja	90,062 „	31 „
	349,011 f.	46 kr.
usuprot koncem travnja bio je izdatak	240,628 „	22 „
a mieseca lipnja	92,529 „	12 „
	333,157 f.	34 kr.
Ostataje gotovine koncem lipnja 1855	15,854 f.	12 kr.

Ovime se takodjer do znanja stavlja, da se kamati od uloženih glavnicah kod pèrve hèrvatske štedionice od 1. do 14. sèrpnja t. g. izuzamši nedielje i prepoviedane svetce uz obične poslovne ure mogu dizati. Po izminutju rečenog vremena nedignuti kamati pripisat će se dotičnim ulogam kao nova uložena glavnica, bez da radi toga stranke k zavodu potrudit bi se morale.

Iz Like, 12. lipnja. S pèrvih danah ovoga mieseca spustila se je i ovdie toplota, koja je skučenoj prirodi naglo novi vid dala. Zatim opet nije bila toplota ona ljubkega svibnja, nego upravo vrućina i zapara kao što obično u kolovozu biva. Malo toga ali stupi hladnoća, pa opet vrućina i zapara, pa toplota. I tako cieloga mieseca izmienice, čas ovo čas ono, bez prizrenja baš na tišinu ili koje gibanje zraka. I ovo su savezne sile, koje na svaki način morat će zakvačiti nješto od Sevastopolja ljudskoga zdravlja. Dolina ova blagoslovena je svagda s najvećim dobrom ovoga svieta — zdravljem, i žitelji njezini čvèrsti su, i junaci u svakome pogledu, a i za svaku malu negledaju. Bog zna hoće li sad ovaj pèrkos i naglo razvijanje prirode vèrlo škoditi! Lietina u obće još nikako utiešavajućega izgleda nedaje. Kiše bilo bi željti. I cèrv mnogo njive podgriza. (Sèrb. Dnev.)

S bojišta.

— „Wiener Zeitung“ priobćuje sliedeću bèrzojavnu depešu iz Varšave od 30. lipnja:

Knez Gorčakov javlja pod 27. lipnja: Od 19. do 27. lipnja nije se pred Sevastopoljem ništa znamenitoga dogodilo. Neprijateljska pucnjava slaba je, i naš svagdanji gubitak neznatan je. Obsiedatelji grade nove približnice (Approche) protiv naše odbranjive linie. Mi marljivo popravljamo oštećenja, dižemo baterie protiv pomenutih približnicah i utvèrdjujemo odbranjiva sredstva u unutarnjosti grada. Na ostalim miestima poluotoka ništa važnoga.

— Iz logora pred Sevastopoljem piše netko „D. A. Ztgu.“: Čini se, da su Zuavi nesamo najsmieliii u ratovanju, nego da su i najpraktičnii, što se naime tiče stanovitoga posla, pljačkanja mèrtvih. Dopisatelj je vlastitim očima vidio, kako je jedan podoficir Zuavah različne dragociene predmete imao u svom telećaku, koje je on iz džepovah mèrtvacah pobrao. Medju tom sbirkom bieše 18 zlatnih urah, 65 zlatnih pèrstenah, 12 parih ruskih oficirskih epaulettah, 21 ruski imperial, 416 rubaljah u papiru, 4 para srebèrnih mamuzah itd.

Austria.

U Beču. „Oesterr. Ztg.“ piše, da će se stališ vojske za više od 200.000 mom. obaliti. Konjaništvo ostaje netaknjeno.

— „Die Donau“ priobćuje, da će se poslie obaljenja vojske vèrhovno zapoviedništvo 3. i 4. vojske, koje je lane mieseca lipnja opredieljeno, ukinuti.

— U Beč došao je iz Pariza g. Thouvenel, novoimenovani francezki poslanik za Carigrad. Odlazak njegov odatle na to svoje opredieljenje ustanovljen je na 3. sèrpnja.

— Vojeni punomoćnici Englezke i Francezke još su u Beču, ali se govori, da će skoro odlaziti no ne u glavni stan austrijske vojske nego natrag svojim kućama.

Turska.

Iz Carigrada. Ako se ičija riеč kadgod obistinila, to se ona pokojnog cara Nikole, kad je Tursku „bolestnim čoviekom“ nazvao. Neima pošte iz Carigrada, koja nebi doniela viest o kakvom ministru, koi je prie jednog dana u največoj časti, danas protieran i nabiedjen, da je bog zna kakva zločinstva počinio, sutra opet iz prognanstva natrag pozvan i da najveće povierenje svog gospodara i milost njegovu ima. Ova političa komedia produžava se, a predstavljanje tako se bèrzo mienja, da bi bilo vèrlo uveseliteljno, kad se nebi toliko interesah ticalo. No tko tu najviše dobiva, to je Rešidpaša, razglašeni po Europi reformator Turske, ali pogledajmo, šta je taj izobraženi Turčin učinio od godine 1839? Do sad nikakva se napredka u Turskoj nevidi, nikakve živosti, nikakve slobode, sve je ostalo kao što je i bilo, premda je Rešidpaša dosta vremena u Londonu i Parizu živio, gdie je mogao upoznati uviete, kojima se širi napredak i blagostanje dèržave kakve. Ništa se nije izpunilo od onih obećanjah gradjanske slobode, reforme, napredka, koja su u svetčano obnarodovanom hatišerifu gilhanskom obećana. U cieloj Turskoj neima bezbiednosti, neima reda, neima čistote. Što je Rešidpaša do sada radio, radio je sve iz želje za bogatstvom ili vodjen čuvstvom osvete. Ni za koga se on nebrine, nego samo za jednu osobu, i ta osoba — on je sam. Pak taj čoviek vlada u Turskoj i hoće da dobije pèrvo miesto poslie sultana u cieloj zemlji! Jedino nas to može pri pogledu na Tursku tiešiti, što to stanje nikako nemože još dugo ostati.

Kako Englezi napreduju sa svojim vèrbovanjem za englezko-tursku četu, može se viditi iz toga, što je od 700 vèrbovanih Arnautah pobieglo preko 600. Zbog toga, što Englezi sada hvataju na silu svakoga, osobito raju, gdie god koga uhvate, a i Turcima neopraštaju. To je naravno jako narod uzbunilo. Englezi su sada predložili divanu, da im se za njinu četu preda 10.000 turskih vojnikah od rumenlijske ordie.

Rusia.

— Kod ciele vojske ruske ukinuti su feldbindi sa dugačkim kićankama i miesto njih zavedeni su narodni ruski pojasevi. Tako je isto i kod opolčenja. Sivi kaftan gotovo do koliena, tako zvani šarovari (duge čakšire), čizme i kapa sa kèrstom i nadpisom „za vieru i cara“ — to je odielo opolčenja ruskog. Oružje mu je siekira, ašovi, puške i bajoneti sa patrontašom i torbom.

Francezka.

U Parizu. Sklopilo se družtvo, koje namierava podzemnu željeznicu izpod Pariza praviti. Troškovi će po proračunu iznositi 64 miliona franakah, a podzemni gvozdeni put, koi će biti u savezu sa svim znatniim čestima varoši, bit će jedno četiri milje dugačak.

Velika Britania i Irska.

U Londonu. Tko je pažljivim okom pratio dogadjaje posliednje dvie godine, ali ne samo s točke prostog ljubopitstva, taj je morao primietiti, da je Englezka sve večma u zavisnost od Francezke padala. Ta njena zavisnost od njezinog pèrvog susieda tolika je, da ni samom savèršenom pobiedom Velike Britanie nad Rusiom nebi nezavisnost njena povriedjena bila. Uzmimo samo niešto da je Rusia od zapadnih silah tako poražena, da bi se mogla kao sasvim nemoćna smatrati, tko bi onda branio Englezku od silnog susieda, koi sada svaku slabost poznaje, i koi je, dok je britanska vojska neprestano opadala, medjutim svoju vojsku i na moru što može biti bolje umnožio. Starog slavnog dèržavnog pogleda, koi je niekad u englezkom kabinetu vladao, mora da je na Temzi nestalo, jer se inače nemože izjasniti, zašto se Englezi toliko varaju sa izlazkom rata, kao što to sad čine. Nikako se nemože sad predviditi klizavi stèrmen, na kom Englezka stoji, i s kog se neprestano dalje sklizava. Kad bi mi bili Englezi, onda nebi Englezkoj pametnieg čega savietovali nego da pristojan mir što prie načini, da iz razvalinah svoje veličine bar ono izbavi, što je još za izbavljenje. Samo bèrzim mirom s Rusiom mogla bi Englezka jedek presieći, kojim je za parobrod francezke politike vezana. Savietujući to Englezkoj mi negledamo dabogme na njeno stanje sadašnje, jer je onda vèrlo težko na pitanje odgovoriti, da li ona može takav mir s Rusiom učiniti s protiv volje francezke. Na to pitanje moramo odgovoriti, da bi težko moguće bilo.

Domaće viesti.

v. U Zagrebu. Nieko osobito čudnovato diete od 6 godinah, imenom Makso Elenbogen došlo je ovamo, da nas s niekoliko produkciah zabavi.

Diete to posieduje od naravi izvanredno svojstvo, da može, bez da bi ikada sistematičku poduku cèrpilo, pače bez da bi pismene brojeve poznavalo, najtežje računske zadaće s nevierojatnom bèrzinom iz glave riešiti i to najtočnie. Mali taj računar već je u niekim povećim gradovima s največim uspiehom odlikovao se i neima sumnje, da će se svaki posietnik njegovih produkciah naći u čudu, kao što se godj i pisac ovih redakah našao, kad čuje, kako to diete, bez da bi ijole zapinjalo, na svako računsko pitanje, bilo ono kako mu drago zapleteno, točno odgovara. Posebne cedulje oglasit će miesto i vrieme njegovih produkciah.

Kazalištna viest.

Prepokorno podpisani usudjujem se poštovanom obćinstvu dati na znanje, da mi je zaključkom slavnog upravljajućeg odbora narodnoga kazališta od 1. sèrpnja tek. god. predana uprava hèrvatskoga kazalištnoga družtva na vlastite troškove. Dobro mi je poznata velika zadaća, koju sam dužan riešit: imam podić sgradu, kojoj je jedva temelj položen i k čemu valja tekar težkom mukom sakupljat isto gradivo. Nu ako neprestana gorljivost i neumorno nastojanje premda polagano, ali ipak sigurno vode k svèrsi, nadam se, da ću i u ovom novom dielokrugu steći priznanje poštovanog obćinstva. No k tomu mi je neobhodno potreban jedan uviet; da uzmognem riešit ovu svoju težku zadaću, treba mi je potèrpljenja, dobrohotnosti i priazne podpore svih onih, kojim je stalo do procvietanja ovoga narodnoga zavoda. Nadasvim nastojat ću postojeće sile sveudilj večma obrazovat neprekidnimi dobro upravljenimi probami i pradstavam čim veću zanimivost davat točnostju igre i novimi vremenu odgovarajućimi igrokazi.

U Zagrebu dne 30. lipnja 1855.

Rudolf Štefan s. r.
ravnatelj narodnoga kazališta.

Bečka burza

dne 2. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	78 1/4
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	83 9/16
dto . . . . » 4 1/2 %	84 1/4
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2 1/2 %	
dto . . . . » 1%	
dto sa 5% u inostranstvu okamaćene.	
Izvučene zadužnice, obveznice dvorske komore od prisilnog zajma u Kranjskoj, i erarialne obveznice od Tirola, Vorarlberga i Solnograda » 5%	
» 4 1/2 %	
» 4%	
» 3%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » „ 1839, » 100 »	121 1/4
» » » » » 1854, » 100 »	101
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2 1/2 %	
» » » . . . . » 2 1/4 »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dolnje Austrie	76 3/4
Zadužnice zemljištnoga odkupa od ostalih krunovinah	69 3/4
Bankovne dionice komad po	988
Eškomptirane dionice od dolnje Austrie za 500 for.	437
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	2000
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	237
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	526
» budapeštanskog lančanika » 500 »	486
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	308
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	
Komo rente	
Esterhazieve srećke . . . . . . po 40 »	
Waldšteinove »	
Keglevićeve »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	123 1/2
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	122 3/4
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	90 1/8
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 59
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	122 1/2
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	143 3/4
Pariz za 300 frankah . . . . »	143 3/4
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	225
Carigrad za 1 forint . . . . parah	386
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	28
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Nr. 6781 (136—Fin.) (3—3)

Verlautbarung.

Zu Folge hoher Finanz-Landes-Directions-Verordnung vom 12. Juni l. J. Z. 4610 wird aus Anlass der zu Folge hohen Finanz-Ministerial-Erlasses vom 26. Februar l. J. Z. 3687 angeordneten Auflösung des k. k. Salzamtes in Varasdin die Licitation wegen Vermiethung des Salzstadls daselbst auf die Dauer von einem und nach Umständen, von zwei und drei Jahren am 16. Juli 1855 V. M. 10 Uhr in facie loci abgehalten werden.

Die nähern Licitations-Bedingnisse können hieramts und bei der hiesigen k. k. Sammlungs-Casse eingesehen werden.

Allfällige schriftliche Offerte sind vor dem Beginn der Licitations-Verhandlung das ist spätestens bis 9 Uhr Vormittags am 16. Juli 1855 hieramts zu überreichen, und müssen nebst den 10% Vadium des ausgemittelten Fiscalpreises von 121 fl. die ausdrückliche Erklärung enthalten, dass sich der Offerent der bezüglichen Contractbedingungen fügen werde, widrigens sein Reugeld verfallen solle.

Varasdin den 24. Juni 1855.

(133—Fin.) (3—1)

Z. 8518.

Kundmachung

wegen der Besetzung des Tabakverlages zu Petrinja.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction wird hiemit bekannt gemacht, daß der k. k. Tabak-Verlag zu Petrinja im k. k. II. Banal-Grenz-Regimente im Wege der öffentlichen Konkurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte dem als geeignet anerkannten Bewerber, der die geringste Verschleißprovision sich bedingt, verliehen werden wird.

Dieser Verschleißposten hat einen jährlichen Material-Absatz im beiläufigen Werthe von 20,000 fl. wofür mit Einschluß des damit verbundenen Kleinverschleißes bisher nach einem höheren Perzenten-Ausmaße ein jährlicher Brutto Gewinn von 1696 fl. 6 kr. entfallen ist.

Das Materiale hat derselbe beim Tabakmagazine in Agram abzufassen, wogegen demselben derzeit achtundzwanzig Trafikanten zugewiesen sind, die Finanzbehörde ist jedoch berechtiget, in dem Umfange der Verschleißperife ie jede Veränderung in der Zahl und Aufstellung der Trafikanten vorzunehmen, welche sie den Verhältnissen für angemessen findet, ohne daß der Verleger berechtiget wäre, aus dieser Veranlassung irgend einen Anspruch zu erheben.

Dagegen steht demselben frei, die Besorgung des Verlags jederzeit drei Monate vorhinein aufzukünden, welche Aufkündigungsfrist, wenn nicht etwa wegen eines Gebrechens oder Vergehens die Entsetzung vom Verlage nach den bestehenden Vorschriften sogleich stattfinden muß, auch der Finanz-Behörde vorbehalten bleibt.

Für dieses Verlagsgeschäft wird eine Provision mit vier Perzent von dem Großverschleißpreise des aus dem k. k. Verschleißmagazine abgefaßten Materiales verabfolgt, und zugleich der Gewinn aus dem eigenen Kleinverschleiße zugestanden, jedoch hat nur die Provision von dem Magazinspreise des Tabaks den Gegenstand des Offertes zu bilden.

Den zugewiesenen Trafikanten, so wie den Konsumenten im Großen hat der Verleger das Tabakmaterial um den Magazinspreis gegen bare Bezahlung zu verabfolgen, und bezieht hiefür die ihm zugestandene Provision, welche gleich bei der Abfassung des Tabaks von dem entfallenden Magazinspreise zu seinen Gunsten abgerechnet wird.

Der Verleger hat das vom Magazin abgefaßte Materiale nach Abschlag der Provision gleich bar zu bezahlen. Es steht demselben jedoch frei, nach Maßgabe des unangreifbar am Lager zu haltenden Vorrathes, welcher sich im sechs wochentlichen Bedarfe und Geldwerthe von beiläufig 2400 fl. darstellt, einen Kredit anzusprechen, in welchem Falle er die im gleichen Betrage entfallende Kaution im Baren, in Staatsschuldverschreibungen, oder mittelst zureichender Hypothek nach dem vorschriftmäßig festgesetzten annehmbaren Werthe vorläufig zu erlegen hat. Im ersteren Falle wird ihm die fruchtbringende Anlegung des bar erlegten Kautionsbetrages beim Staats-Schulden-Tilgungsfonde zugestanden.

Bis zur Einräumung des angesprochenen Kredites ist das Material bar zu bezahlen.

Die Bewerber um diesen Verlag haben den Betrag von 170 fl. bei einem k. k. Steueramte oder einer Gefällskassa als Reugeld zu erlegen, und die diesfällige Kassaquittung, dem in einem Umschlag (Couvert) versiegelten und mit einem fünfzehn Kreuzer-Stempel versehenen Offerte beizuschließen. Es ist auch zulässig, dieses Reugeld gleichzeitig mit dem versiegelten Offerte, jedoch von demselben abgesondert einzusenden.

Die Offerte müssen längstens bis zum dreißigsten Juli 1855, Mittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu Agram eingereicht werden, sind nach dem hier beifolgenden Formulare auszufertigen, und es sind demselben folgende Nachweisungen beizulegen:

1) Die Kassaquittung über das erlegte Reugeld, sofern dasselbe nicht gleichzeitig bar eingesendet wird.
2) Der Taufschein zum Beweise der erreichten Großjährigkeit.
3) Das von der kompetenten politischen Behörde ausgefertigte Sittenzeugniß.

Das Reugeld wird jenen Offerenten, welche nicht berücksichtiget werden, nach geschlossener Verhandlung zurückgestellt, dagegen jenes des als Bestbieter anerkannten Offerenten, wenn er das Material bar zu bezahlen sich erklärt, bis zur Abfassung des vorgeschriebenen Lagervorrathes zurückbehalten, wenn er aber den Kredit in Anspruch nimmt, entweder in die bare Kaution eingerechnet, oder nach erlegter Kaution zurückgestellt.

Sollte der anerkannte Ersteher die Geschäftsführung innerhalb längstens acht Tagen von der Bekanntmachung der Annahme seines Offertes an gerechnet, anzutreten unterlassen, so wird der Verschleißposten als erledigt betrachtet, zu dessen neuerlicher Bestellung geschritten, und das Reugeld als verfallen betrachtet; Letzteres findet auch dann statt, wenn der Ersteher erklärt, von seinem Anbote freiwillig zurücktreten zu wollen.

Offerte, welche die oben bezeichneten Förmlichkeiten nicht haben, oder unbestimmt lauten, können nicht berücksichtiget werden, dieses ist insbesondere der Fall bei Offerten, welche nur den Anbot enthalten, mit gewissen Perzenten weniger, als jeder andere allfällige Offerent sich begnügen zu wollen.

Bei gleichlautenden Offerten wird sich die hierämtliche Entscheidung vorbehalten. Ein bestimmter Ertrag wird eben so wenig zugesichert, als eine wie immer geartete Entschädigung oder Provisionserhöhung nachträglich Statt finden kann.

Die auf die Rechte und Obliegenheiten des Verlags sich beziehenden Vorschriften werden dem Ersteher von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction bekannt gegeben werden.

Von der Concurrenz sind jene Personen ausgeschlossen, welche das Gesetz zum Abschluße von Verträgen für unfähig erklärt, dann jene, welche wegen eines Verbrechens, wegen Schleichhandel, oder einer Gefällsübertretung gegen die Staats-Monopols-Vorschriften, ferners welche eines Vergehens gegen die öffentliche Sicherheit oder die Sicherheit des Eigenthums verurtheilt, oder nur ob Mangel an Beweisen der Untersuchung enthoben worden sind, Individuen, welche bereits vom Verschleiße von Staats-Monopols-Gegenständen strafweise entsetzt worden sind; endlich solche Personen, denen die politische Obrigkeit den bleibenden Aufenthalt im Verschleißorte nicht gestattet.

Kommt ein solches Hinderniß erst nach der Uebernahme des Verschleißgeschäftes zur Kenntniß der Finanz-Behörde, so wird die Verschleiß-Befugniß sogleich zurückgenommen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram am 20. Juni 1855.

Formular eines Offertes.

Ich Endesgefertigter erkläre mich bereit, den Tabak-Verlag zu Petrinia unter genauer Beobachtung der kundgemachten Bedingungen und aller dießfalls bestehenden Vorschriften gegen eine Provision von . . . . . . (der Betrag ist mit Worten zu schreiben) Prozenten vom Magazinspreise in Besorgung zu übernehmen, und beabsichtige . . . . . das Tabak-Materiale gegen Barzahlung zu fassen . . . . . einen Material-Kredit mir zu erbitten

(Hier wird nach Umständen das Eine oder das Andere geschrieben.)

Die in der Kundmachung vorgezeichneten Nachweisungen sind angeschlossen.

(Datum) (Eigenhändige Unterschrift, Charakter und Wohnort.)

Von Außen.

Offert zur Erlangung des Tabak-Verlags in Petrinia. 1298—32

(303—Izv.) (3—1)

5071.

Lizitations-Kundmachung.

Von Seite der gefertigten k. k. Komitatsbehörde wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß wegen Hintangabe der mit dem hohen k. k. Statthalterei-Erlasse vom 12. August 1854, Z 2560—461 I, im Kostenbetrage von 20311 fl. 20 kr. bewilligten Restaurationsarbeiten an der Karolinen-Landesstraße von Sungeri bis an die Komitatsgrenze bei Kamensko die öffentlichen Lizitationsverhandlungen, bei welchen die gedachten Herstellungsarbeiten nach den Gebieten der Gemeinden Merkopalj, Ravnagora und Verbovsko abgetheilt, um die untangesetzten adjustirten Fiskalpreise zur Ausbietung gebracht werden, an den nachstehend benannten Tagen und Orten abgehalten werden, und zwar:

a) am 9. Juli 1855 um 10 Uhr Morgens im Gemeindeamte zu Merkopalj wegen Hintangabe der im Merkapoljer und am selben Tage um 3 Uhr Nachmittags wegen der im Ravnagorer Gemeindegebiete auszuführenden Herstellungsarbeiten, u. zw. ersterer um den Betrag per 6393 fl. $10\frac{1}{2}$ kr. und letzterer um 5351 fl. $7\frac{1}{2}$ kr.;

b) am 10. Juli d. J. um 10 Uhr Morgens in der Bezirksamtskanzlei zu Verbovsko wegen Hintangabe der im Verbovsker Gebiete um den Betrag per 8559 fl. 22 kr. zu bewerkstelligenden Restaurationsarbeiten.

Die Bedingnisse bestehen in Folgendem:

1) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist, und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.
2) Wer für einen andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitations-Kommissär einzuhändigen.
3) Jeder Lizitant hat vor der beginnenden mündlichen Ausbietung das 5perzentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitationskommissärs zu erlegen, welche dem betreffenden Bauobjekte oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtigt.
4) Bei der Versteigerung werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch vor dem Beginne der mündlichen Ausbietung übergeben werden müssen, weil sie sonst nicht berücksichtigt werden würden.
5) Jedes schriftliche Offert muß ferners, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem mit 15 kr. Stempel versehenen Bogen geschrieben, mit dem 5% Vadium versehen, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: für welchen Bau der Anbot laute? versehen sein, im Innern aber die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß der Offerent, dessen Vor- und Zuname, Charakter und Wohnung genau angegeben werden muß, den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheitspreis-Verzeichniß und die summarischen Kostenüberschläge genau kenne, und solchen getreu nachkommen wolle.
6) Die erwähnten Lizitationsgrundlagen für alle obangeführten Arbeiten können bis zum Vortage der Lizitation bei der gefertigten k. k. Komitatsbehörde in den gewöhnlichen Amtsstunden und am Tage der Lizitation bei der Lizitations-Commission eingesehen werden.
7) Der Bestbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratifikation.
8) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungsresultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10% des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.
9) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangsbestätigung sogleich rückgestellt.

Von der k. k. Komitatsbehörde.

Fiume, am 26. Juni 1855. 1327—31

Br. 2597/g. (Izv. 293) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2330 pronadje u 2,800 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. stud. 1855, i to za 7 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Glogovnica, Potočec i Erdovec, kotaru križevačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Sv. Helena gospoje Antonie Neyen, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 30. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3764. (134—DS.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemaljski sud zagrebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 8. siečnja godine 1854 bez oporuke preminuvšega ovdašnjeg gradjanina Ardrie Černia štogod kao vierovnici tražiti imaju, da do 31. sèrpnja t. god. tražbine svoje pred ovaj c kr. zemski sud pismeno prijave, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. zemski sud.

U Zagrebu dne 6. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4209. (154—D.S. (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2493 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Albertu Jellačiću spadavše na dobro Pleso u obćini Pleso, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $7^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2950 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 24. kolovoza 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. kolovoza 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 23. listopada 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja

1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 23. listopada 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4197. (D.S. 158) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2521 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Barbari Bležeković za spadavše na dobro Vukovinu ili Kupčinu u obćini Vukovina, kotaru v.-goričkom, županii zagrebačkoj ležeće, $13^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III.-komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 23. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga

dinskoj, i spadavših na dobro Erdovec gospoje Ane Kamenjak, propisom od §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra, ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja,

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. kolovoza 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 30. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. g. 3009. (101—Dp.) (3—2)

Oglas.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački stavlja do znanja, da je na molbu Franje Kellemena, odvietnika u Zagrebu, dozvoljena ovèršbena dražba svihkolikih zemaljah i inih nepokretninah sudbeno na 305 for. sr. procienjenih vlastitost Stiepana pl. Kerčelića sačinjavajućih u selu Žlebec pod br. 2. ležećih radi duga 39 for. sr. i troškovah, te da su za obdèržavanje iste rokovi i to pèrvi na 28. sèrpnja t. g., a drugi i zadnji na 29. kolovoza

God. XX. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 4. SERPNJA 1855. Br. 151.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svaki put 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjeće do 10 liniah 30 kr. sr. dalje preko od svake pojedine linie 4 kr. sr.

☞ Početkom ovoga mieseca nastaje pèrvi polugodišnji tečaj ovih novinah; poziva se dakle domorodno obćinstvo, da predplatu svoju na „Narodne Novine“ obnovi, i to na pol godine poštom sa 6 for., u miestu s 4 for.; na četvèrt godine poštom s 3 for., u miestu s 2 for. sr.

Da uzmognu vanjski predplatnici listove u redu primati, neka izvele bezodvlačno podpunu predplatu na „odpravničtvo Narodnih Novinah“ franko poslati te točno naznačiti svoje ime, prebivalište i posliednju poštu.

Tko nekani list dalje dèržati, neka odmah pèrva tri broja, što će ih primiti, natrag pošlje.

Ujedno molimo svu onu gg., koja duguju za prošle tečaje, da do konca ovoga mieseca dug svoj izplate.

Bèrzojavne viesti.

Iz Černovice, 30. lipnja. Njeg. veličanstvo car prispieo je jučer ovamo, i odsieo u zdanju c. k. zemaljskog predsiednika, gdie su se zatim poklonila sva poglavarstva, plemstvo, duhovničtvo. Potom je njeg. velič. dostojalo pregledati gradjansku i vojnu bolnicu, kaznionicu i biskupsko siemenište. U 5 satih biaše obied. — Danas u 7 satih u jutro prisustvovalo je vojničkoj paradi, zatim posietilo je obèrtničku izložbu i audiencie dielilo.

— 1. sèrpnja. Jučer poslie ručka prisustvovaše njeg. velič. car svetčanom metanju, priredjenom po ovdiešnjem strieljačkom družtvu. Danas u 5½ satih biaše njeg. velič. kod tihe mise, a u 6 satih odputovalo je u Radauc.

Iz Salcburga, 1. sèrp. Njeno velič. carica prispiela je u povratku svom iz Possenhofena danas u jutro u ½7 satih ovamo. — (Polag druge i treće bèrzojavne depeše prispielo je njeno velič. carica istoga dana u 10¾ satih u *Linc.*)

Iz Londona, 30. lipnja. Kao što se upravo doznaje, oglasio je Lord Panmure gornjoj sabornici dne 28. u večer, da je lord Raglan umro. (Ta viest treba da se potvèrdi)

Iz Londona, 30. lipnja. General Simpson javlja, da je lord Raglan dne 28. lipnja oko 9 satih u večer preminuo.

Marseille, 30. lipnja Za ukèrcanje u Krim sprema se 40.000 mom.

Abo, 23. lipnja. Radi suzbijenog juriša na Sevastopolj bila je dne 18. o. m. pred veleknjazem Nikolom paroda, a poslie nje Te-deum.

Iz Pariza, 1. sèrpnja. „Moniteur“ javlja, da će car sutra u 1 sat otvoriti izvanredne siednice zakonodavnoga tiela.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Njegova svietlost g. ban grof Jellačić dostojao je odrediti, da gg. Vukotinović i Dr. Schlosser lietos opet Primorje hèrvatsko i Liku pohode te naravoslovna iztraživanja svoja god. 1852. započeta da svèrše. Krenut će na put početkom mieseca sèrpnja; š njimi će putovati takodje viešti slikar i kamenorezar Zasche, koj će krasne okolice veličanstvene u onoj liepoj pokrajini naše domovine, gradove i nošnje tamošnje slikati. Namiera putujuće gospode je dielo jedno poveće sa slikami i poučnim te zabavnim opisom zajedno izdati.

U Zagrebu. Sbirke nalazeće se u narodnom museu liepe su i znamenite; one su sada uredjene tako, da svaki gledatelj može čitati i znati šta gleda; kojim načinom biva, da pohadjanje musea zajedno zabavnim i poučnim postaje. Glavne sbirke su: mineralogička, geognostična, petrefaktologična, botanička, conchyliologična, zoologična i antiquarna; sbirka numismatična koja je inače brojna i liepa, vidit se nemože, jer neima još potrebnih u tu svèrhu ormarah.

Interes onaj, što ga obćinstvo u pohadjanju musea pokazuje, dosti je velik, te se iz njega može zaključiti da naš narod zna cieniti blago ovo, koje je ljubavjum i radinostjum domoljubah naših spravljeno.

— Bilo je mnogo o Marcellovoj mèrvlici govoreno i pisano, medjutime našo je Marcell ljutog takmaca, koj će ga sigurno srušiti; Gradačke novine gospodarske, koje g. Hlubek uredjuje, (dakle vierovat im je vriedno) doniele su viest, da je Schrank u Optuju, iznašao takov ustroj, koj se može u svakom mlinu sastaviti, i kojim se može stručak kuruzni mèrviti ko što goder na mèrvlici Marcellovoj, razlika samo u tom stoji, i to je razlika velezlatna, da Schrank veli, da će svakomu čovieku ustroj svoj prirediti za 5—10 fr., a Marcellova mèrvlica ko što je poznato, košta 600 fr. Ova razlika tako je znatna da će Marcella i njegovo iznašastje sasvim pobiti.... Mi još većma vierujemo u Schrankovo iznašastje budući da smo ovih danah službeno priobćeno dobili izviestje o skupštini gospodarskog družtva kranjskog, te se i ondje u zapisniku napominje pohvalnim načinom iznašastje Schrankovo i veli, da si svaki mlinar to u svom mlinu za 5 fr. sr. napraviti može. . . . Što se dakle iste idee tiče, to stvar ostaje dobra i koristna . . . nu što se Marcellova džepa tiče, čini nam se, da stvar nije najbolja... medjutim nami obće dobro na sèrcu leži a ne džep g. Marcella. Ustroj Schrankov može se u Kranichsfeldu viditi. (Gosp. N.)

S bojišta.

— „Presse“ od 28. lipnja t. g. donosi dobro razmatranje o uspiehu vojevanja u Krimu. Krimski poslovi, veli jedan od viših vojnikah, mogu se lahko presuditi. General Pelissier neimajući dovoljno konjaništva i podvozah za topove zadèržao je Canrobertov plan udarati na grad. Rusima je baš po volji, što streme protiv zidovah grada. Jer ako se suzbiu saveznici, onda je njihov gubitak sarazmierno velik a više takvih odbitakah mogu riešiti sudbu savezne vojske. Da je Canrobert zimus pokušavao samo jedan jedini juriš, vojska bi njegova možda sva propala bila. Ali sad imaju saveznici veću vojsku. Neobzirno napadanje Pelissiera može se smatrati za puštanje kèrvi.

Jeda li su Rusi dobro činili, što su čekali, neka presudi onaj samo, koi zna, da li očekuju veće podkrepljenje. Toliko se može reći, da im neće oskudievati hrana, ako su nepriatelji ruski i pohodili Taganrog, jer im ostaje dosta bogata žetva u Krimu.

U Francezkoj i Englezkoj bèrzo se obèrće javno mnienje što se tiče produživanja rata. Narod počeo je tresniti od neprestanog zajma i popisivanja u vojnike. Roditelji i žene žale za svojim sinovima i supruzima, i ogorčeni su na neumolimu politiku zapadnih silah, baš kao što je bilo godine 1813 pri koncu rata, kad su se podigli protiv nesitog slavoljubja pèrvog francezkog rata, proklinjajući onoga, koi je kriv tolikoj nesreći. Primier ovaj neka svietuje nasliednika Napoleonovog gospodstva, koi je inače opazan.

— Izviestja sa flote pred Kronštatom stanujuće, dopiru do 11. svibnja. Doznajemo obširnije o razpuknuću podmorskih paklenih mašinah. Parobrod „Merlin“ sa francuzkim admiralom Penodom i još nekoliko englezkih i francuzkih kapetanah bijaše se 9 t. m. oko podne Kronštatu približio, da promotri okolicu. Bolje sigurnosti radi povede i korvetu „Dasas“ sa parobrodom „Dragonom“ i „Firflejom“ Približi se na daljinu od 2,000 stopah. Tu primieti 4 linejne ladje, 5 fregatah i 2 korvete ruske u jednoj linii, osim toga stajahu tu 14 ratnih topčarah, a kraj zida u ratnom pristaništu 24 čamca sa topovi u tri linije. „Merlin“ pristupi bliže. Na to izadju dve ruske parne topčare, i opale iz težkih topovah, al' ga nisu mogle zgoditi zbog prevelikog razstajanja. U samom pristaništu ratnom bilo je 17 galiah, 4 bile su spremne, a ostale su se opremale. Izmedj toga pristaništa i gradića Kronšlota bilo je 10 parobrodah različne veličine, medju njima nekoliko parobrodah na zavoj. Izmedj Kronšlota i gradića Menšikova stojahu širom dve ladje trokatnice, zapremajući ulazak. Otok je bio tako rekuć pun piešakah, jer su se nalazila osim onih, koji su smešteni po baterijama i varoši, jošt tri stana izvan varoši, dva na sievernoj a jedan na južnoj strani. Ovoga proleća postrojeni su gèrdni novi šancevi od zemlje. Jedan se lanac istih proteže od kuće guvernerove preko ostrova do kotlene baterije, razdieljujući ostrov ne dvie čæsti, jednu utvèrdjenu a jednu neutvèrdjenu polovicu. Kad se vratio bio „Merlin“, oseti najedan put jak udar, kao da je na kladu naseo. Mašina se okrene odmah natražke, ali ladja oseti odmah zatim drugi udar, deset putah jači od pèrvog, baš izpod točka, tako da se podigla ladja i katarke potrese, kao da će se skèrhati. „Firflej“ nemogavši odmah obustaviti mašinu svoju, udari žestoko u bèrk „Merlinov,“ da se je u polag obèrnuo. U tom trenutku dobije sam silni udar odozdo. Izviestno je dakle bilo, da su se obe ladje nalazile u čitavoj mreži paklenih mašinah, o kojima se dosad sumnjalo, da li postoje. Sad su pokazale, da nisu odveć opasne. Obidju polako i južnu stranu grada i vrate se natrag k floti. Po tom je pregledao jedan gnjurac ladja „Firflei,“ no nije našao nikakve štete, premda su u ladji svi sudovi porazbijani. Na „Merlinu“ odvalilo se bilo osam pločah od bakra, a jedna strana bèrka bila je malo opaljena. U ladji sve jo bilo izpremetano što nije stajalo zakvačeno. Jedan sanduk od 13 centih loja, bio se 4 stope daleko pomakao. Misli se, da su te mašine ponaměštane tek poslie poslednje pretrage admirala Dundasa, jer su za njim izlazila dva parobroda, koja su se duže vreme tuda vèrzli. U koliko vierovati smemo kazivanju istih oficirah, čini se da admirali nemogu ovog lieta s uspiehom udarati na Sveaborg ili Kronštat. Može biti da će se odvažiti, da što preduzmu protiv Revala ili Rige. Ove varoši

žitelji manje se boje bombardiranja, nego pèrve jer je ulazak u Dvinu jako otešćan, a morao bi se najpre oteti i gradić zvani Dvinsko ušće (Dwinamünde) (Allg. Ztg.)

Austria.

— Iz ruske Poljske dozvoljeno je preko austrijskog gjumruka Ščakove pšenicu slobodno unositi do konca kolovoza 1855.

Sèrbia.

— (Nekrolog Stefanu Petroviću Knićaninu.) (Nadalje.)

I kad je primio diplomu ovu, i poslie toga često je izpoviedao, da od sviuh odličjah i milošćih, koje je od vladaoca i naroda dobivao, ova patriarhova diploma najdragocienia mu je bila, i kad bi god o tom govorio, svagda bi na noge ustajao, i rekao, da sebe za najsretnieg čovieka počituje, da je kao Sèrbljin doživio, da u slučaju ovakve obće narodne nužde sveti patriarh sèrbski, sèrbske narodne generale naimenuje.

Po okončanju ovih slavnih dielah bude Knićanin s koncem mieseca veljače od svoga gospodara, knjaza sèrbskog, zajedno sa svojim voništvom natrag u domovinu pozvan, jedno što je vojvodstvo Sèrbia od nepriatelja već očišćeno bilo, a drugo i poglavitie, što je visoka politika zahtievala. Knićanin, koi na bojnom polju umie ginuti i pobiedjavati, umie se i svojoj vlasti pokoriti, i premda protiv svoje volje, jer još nije vojvodstvo za dovoljno obezbiedjeno smatrao, na previšnju zapoviest vrati se u domovinu.

Izpratila ga je ljubav s plačem i uzdisanjem vojvodjanah, kao da su predvidjali, da će s odlazkom Knićanina i srieća od njih otići. Sve je njega i njegove dobrodušne i hrabre vojnike s plačem izpraćajući gèrlilo i ljubilo.

U ovo doba prispie Knićaninu od njegovog veličanstva, cara austrijskog, Franje Josipa I. red sv. Leopolda, a malo zatim od njegovog veličanstva, cara svih Rusah, Nikole I. red sv. Ane u brilantima, oboje II. stepena.

Slutnje mnogostradanog naroda sèrbskog nisu bile neosnovane. Tek što je Knićanin iz vojvodstva izstupio, nepriatelj upadne u Banat i Bačku, i zauzme obe provincie. Padne u Bačkoj Sèrbobran, i u Pančevo bez bitke udje nepriatelj. On već udje i u šajkaški batalion. Sv. patriarh-upravitelj u ovoj nevolji i opet pozove Knićanina, i evo ga na krilih ognjenih stradavšoj braći u pomoć, — i opet sam samcat s britkom sabljom i desnicom rukom! Trougalj u batalionu oko Titela još nije bio u nepriateljskim rukama, i tu se smiesti Knićanin izmedju Titela, Vilova i Mošorina, i ukopa se. Tu mu doleti nieki broj viernih njegovih iz knjažestva i vojvodstva, s kojima utvèrdi stan ovaj kod Mošorina. Napadao je na njega nepriatelj i napadao, i sve je sujetno bilo. Knićanin je svoj stan kao lav branio, i stan njegov ostane neuzet.

Na viest o ovakom junaštvu Knićaninovom pošlje mu u stan svietli knjaz naš Aleksander dragocienu sablju na dar u vrednosti od 300 car. dukatah.

Prispie glas o predaji Gergeja Paskieviću kod Vilagoša, i rat se okonča: a blagodarni Sèrblji stan Knićaninov kod Mošorina nazovu „Knićevac“, za viečni spomen dragom potomstvu svome, da je Knićevac tako nepobiedjen ostao, kao što je Knićanin nepobiedim bio.

Po sriećnom okončanju rata, kako su svi vèrhovni generali carstva, koji su u Italii i Ugarskoj na korist cielokupnosti monarhie i vladajuće dinastie protiv revolucie vojevali, u Beč oddaljili se na podvorenje njeg. carskom velič., a i poradi predstojavših savietovanjah o ustrojenju carstva, oddalji se u Beč i naš general Knićanin, da učini podvorenje njegovom veličanstvu, i da mu na podarenom sebi redu zahvali, a u isto vrieme da posieti i sina svoga Antonia u Berlinu, koi je onda tamo bio na naukama.

Na putu ovom dočekao ga je u Zagrebu svietli hèrvatski ban Jelačić, koi mu je spomena radi pozlaćenu čašu na dar dao. Ista je čaša vèrlo krasno izradjena, i raznim znakovima i nadpisima ukrašena. Na jednoj strani napisano je: „Josip baron Jelačić Bužimski svom bojnom drugu Stefanu Petroviću Knićaninu“, na drugoj strani stoji izžljebljeno: „Pančevo i Mošorin“, kao dva ona miesta, gdie je Knićanin najslavnie bitke odèržao: na trećoj „dva topa“. Na zaklopcu pak te čaše stoji od srebra načinjen „Sèrbin“ u narodnom odielu, jednom rukom dèržeći sèrbski narodni trobojni barjak, a drugom sablju uhvativši.

Došavši pak u Beč Knićanin je požeo zrele plodove uzvišene svoje slave. F.-ml. grof Radecki, fzm., ban Jelačić, Hajnau, Hess, carski ministri, i sva bečka gospoda, ukazala su dobrom Knićaninu najživlju ljubav i najodličniu pozornost.

Njegovo veličanstvo, bogatoslavno vladajući car Franjo Josip, primio ga je s carskom milostju i blagovolenjem, predavši mu iz ruke za pobiedu pančevačku carski vojeni kèrst red Marie Terezie III. stepena, koi su generalni carski adjutant, fml. grof Grinę i vojeni njegov drug ban Jelačić sobstvenim rukama u prisutstvu njeg. carskog veličanstva na pèrsi pridienuli. Na ovoj pak audiencii predstao je njeg. velič. u narodnom odielu pod sabljom, od svietlog knjaza sèrbskog za slavu mošorinsku njemu darovanom.

Ovako u Beču dočekan odda se u Berlin, izpraćen do sieverne željeznice silnobrojnim Slavenima raznih kolienah, u Beču dogodivšima se, osobito Sèrbljima, Hèrvatima i Česima. Kojom mu je prilikom sèrbskog vojvodstva pri austrijskoj vladi deputirac Jakov Živanović kratki govor u dvorani željezničkoj izgovorio, u kom je dodirnuo, da narod sèrbski, lišen sudbinom vojvode svoga u ovo važno vrieme predstavljenja svoga pred licem i u krugu njegovog carskog veličanstva u Beču, može blagodariti bogu promislitelju, da je u licu njegovom, kao tako zaslugama, ljubavju naroda i drugovah i milostju cara proslavljenog Sèrbljinę u svietlom krugu carskom s vojenog pozorišta sèrbskoga zastupnika vidio. Orilo se u dvorani „hurra! i živio!“ — Po svèršetku govora pristupio je Knićanin k govorniku, i rekao je k sabranoj družini: „Koliko vam na ljubavi vašoj blagodarim, to sèrce moje zna. Pri razstanku našem ja bi želio sve vas ustma izljubiti. No kad mi ovo nije moguće, ja evo gèrlim i ljubim deputirca mladog vojvodstva našeg, u isto vrieme starog prisnog priatelja moga Živanovića, i u ovom primite, da sam sve vas izgèrlio i izljubio.“ Zasvira znak k polazku vagona, Knićanin izidje iz salona, a kriku „živio!“ nije bilo konca.

Ovakom ljubavju iz Beča izpraćen otišao je u Berlin i 29. rujna, licem na dan rodjenja svietlog knjaza našeg Aleksandra u večer na sami dvorski bal prispieo je u Beograd, gdie ga je svestrana čista domaća ljubav dočekala.

Sèrblji rodjeni u vojvodstvu, no prirodjeni u knjažestvu Sèrbii, po povratku njegovom s Marsovog polja vojvodstva iz priznateljnosti svoje k njemu za usluge njegove k starom otačestvu njinom ukazane, podnieli su mu jednu skupocienu pušku na dar sa sliedećim zlatnim slovima izradjenim nadpisom: „Njegovome prevoshoditeljstvu, hrabrome vitezu, nepobiedimome generalu, raznih ordenah kavalieru, članu savieta knjažestva Sèrbie, g. Stefanu P. Knićaninu, za znak viečite priznateljnosti, koju mu i Austria, velika Rusia, otomanska porta, sèrbska Cèrnagora i mila majka Sèrbia na ukazanim njime trudima za vieru i narodnost vojvodstva sèrbskog ukazaše, podnose sinovi njeni, predraga njegova u Sèrbii živeća Sèrbi braća.“

God. 1850. družtvo jedno rodoljubivih Čehah poslalo mu je za znak uvaženja njegove hrabrosti, na korist slavenstva pokazane, 2 skupociena pištolja sa izrednom adresom, pa koje je on družtvu ovome svoju sablju, s kojom je vojevao, s podobnom litografiranom adresom na uzdarje poslao.

Knićanina su kao narodnog od sv. patriarha naimenovanog generala vladateljski dvorovi za generala priznali i koji su mu redove podarili, na ime generala podarili su mu, svietli pak knjaz naš, želeći položiti vienac nagradah na glavu proslavljenog junaka svoga 1. siečnja, kao na novo lieto godine 1851. podari mu čin vojvode knjaževsko-sèrbskog, kao u knjažestvu najvišji, i povieri mu zapoviedništvo vojinstva, u Kragujevcu nalazećeg se, gdie Knićanin sebi postojano miesto prebivanja uzme.

Tu posred trudovah, koje je oko nadgledanja i viežbanja vojinstva i oko nadziranja nad novo ustrojenom topolievnicom polagao, lanjskog lieta bude poražen udarom, od kog se u otačestvenim kupeljima prilično oporavi. No zimus zazli mu većma, i on se mieseca ožujka odda u toplice mehadinske, gdie mu zazli još većma, te prinudjen bude vratiti se kući.

Na putu ovom ukazali su mu generalkonzul austrianski pukovnik Radosavljević, gubernator vojvodstva Sèrbie, fml. grof Koronini, i sve c. k. austrianske vlasti osobitu pozornost i svaku uslugu; njegovo pak veličanstvo austrijski car Franjo Josip, razumivši, da se Knićanin liečenja radi u Mehadiu oddao, blagovolio je poslati mu na liečenje dar od 2000 cekinah. — Svak će reći, da su zasluge Knićaninove upravo generalske; no takodjer svak će i to reći, da su i darovi, koje je od njegovog veličanstva primio, upravo carski, osim što su iskreni; počem je ovaj posliednji poslan čovieku, jednom nogom u grobu stojavšem. (Konac sliedi.)

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 29. lipnja. Englezko admiralstvo dobilo je žalostnu viest, da je kapetan Lyons od ladje „Miranda,“ koi je sve operacie u azovskom moru rukovodio, ubijen u onaj par, kad je, stojeć na kotaču svoje ladje zapoviedi podielivao. — Nieka bèrzojavna depeša javlja samo, da je kapetan Lyons ranjen.

Generalmajor Torrens imenovan je vojničkim povierenikom englezke vlade kod francezkoga dvora i nalazi se od niekoliko danah u Parizu.

„Times“ pišu, da je viscount Canning izabran za nasliednika lorda Dalhousie-a, kao general guverner iztočne Indie.

SLUŽBENI LIST.

Nr. 9160. (138—Fin.) (3—1)

Concurs-Ausschreibung.

Im Bereiche des k. k. Forst- und Domänen-Amtes Kutjevo in Slavonien ist eine Försterstelle (XI Diätenklasse) mit 500 fl. Gehalt frei Wohnung oder 60 fl. Quartiergeld, 200 fl. Pferd- und Zehrungspauschale 10 Klftr harten Schnitholzes, 18 fl. Kanzleipauschale, ferner mit dem Genusse von Grundstücken zur Ergänzung des nöthigen Futters für zwei Kühe und mit der Aussicht auf Erlangung einer angemessenen Remuneration für die durch Umsicht und Thätigkeit bewirkte Steigerung des Reinertrages der Domäne und vorzüglich jenes der zuständigen Forste verbunden ist, provisorisch zu besetzen. Mit dieser Stelle ist die Verpflichtung zur Leistung einer Caution im Gehaltsbetrage vereint.

Bewerber haben ihre gehörig belegten Gesuche unter glaubwürdiger Nachweisung des Alters, des Religionsbekentnisses, des Standes (Kinderzahl) der körperlichen Diensttauglichkeit, der erhaltenen allgemeinen Vorbildung, der erlangten theoretischen und praktischen Befähigung für die angesuchte Stelle der bisherigen Dienstverwendung, der Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer andern slavischen Sprache mit Angabe ob und in welchem Grade derselbe mit den dortigen Finanzbediensteten verwandt oder verschwägert ist, und zwar jene, welche bereits im Staatsdienste stehen, im vorschriftsmässigen Wege, andere aber im Wege ihres vorgesezten politschen Bezirksamtes bis 10. August d. J. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Esseg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction
für Kroatien und Slavonien.

Agram am 30. Juni 1855.

Nr. 6580. (128—Fin.) (3—3)

Kundmachung.

Zu Folge Erlasses der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 31. Mai l. J. Z. 5384 ist die Mauteinhebung an der Ueberfuhr in Podsused für den Rest des V. J. 1855 in Pacht zu geben, und wegen der kurzen Dauer hierbei auch die Kontrahierung ausser dem Konkurenzwege zugestanden worden.

Diess wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass allfällige Anbote bei der gefertigten k. k. Finanz-Bezirks-Direction gemacht, und auch daselbst die Bedingungen eingesehen werden können.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Agram am 13. Juni 1855.

Heim.

Br. 4198. (159—D.S. (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztereťnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2483 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodi Mihalju, Stiepanu, Franji i Mati Sever za spadavše na dobro Severje u obćini Brežani, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $3^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 24. kolovoza 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. kolovoza 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 23. listopada 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4199. (160—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztereťnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 br. 2484 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Dragutinu Jelačiću za spadavše na dobro Konšćicu u obćini Konšćici, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, $20^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8100 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da kojim po oni, dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 30. listopada 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4200 i 3201 (D.S. 161) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztereťnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 brojevi 2485 i 2486 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Dragutinu pl. Jellačiću za spadavše na dobra Samobor i Jankomir u obćinah Noršićselo, Gregurovićev Breg itd., Stenjevec, Borčec itd., kotaru samoborskom i zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeća, $32^6/_8$ i 48 kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 13.150 for. i 19.200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 30. listopada 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 1077. 1854. (276—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. ured kao sud V.-gorički do znanja stavlja, da je na molbu gg. Andrie Dorotića i Franje Hervačića uslied ovosudne odluke od 16. lipnja t. g. br. 1077 za dug 400 fr. sr. zaostavših kamatah i sudbenih troškovah, na nepokretnosti Katice Arbanas i to:

1. Kuću na Vel.-Gorici pod br. 21. procienitu na	. . . .	1734 for.
2. Štagelj procienit na	. . .	600 »
3. Štalu » . »	. . .	25 »
4. Vèrt i njivu proc. na	. . .	300 »
5. Dvorište proc. na	. . .	450 »
	Ukupno .	3009 for.

za dne 23. sèrpnja uz procienu a za dne 23. kolovoza t. g. izpod. prociene na licu miesta V. Gorici pod br. 21. vazda u 11 satih prie podne sudbena dražba dozvoljena.

Kupoželjni imat. će. 5% od prociene dati, i mogu ostale uviete kod suda uvidieti — a hypotekarno pravo imajući na gpp. § 509 pozorne čine.

Dano na V.-Gorici 16. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

J. Nemčić.

(303—Izv.) (3—2)

5071.

Lizitations-Kundmachung.

Von Seite der gefertigten k. k. Komitatsbehörde wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß wegen Hintangabe der mit dem hohen k. k. Stat halterei-Erlasse vom 12. August 1854, Z 2560—461 I, im Kostenbetrage von 20311 fl. 20 kr. bewilligten Restaurationsarbeiten an der Karolinen-Landesstraße von Sungeri bis an die Komitatsgrenze bei Kamensko die öffentlichen Lizitationsverhandlungen, bei welchen die gedachten Herstellungsarbeiten nach den Gebieten der Gemeinden Merkopalj, Ravnagora und Verbovsko abgetheilt, um die untangesetzten adjustirten Fiskalpreise zur Ausbietung gebracht werden, an den nachstehend benannten Tagen und Orten abgehalten werden, und zwar:

a) am 9. Juli 1855 um 10 Uhr Morgens im Gemeindeamte zu Merkopalj wegen Hintangabe der im Merkopaljer und am selben Tage um 3 Uhr Nachmittags wegen der im Ravnagorer Gemeindegebiete auszuführenden Herstellungsarbeiten, u. zw. ersterer um den Betrag per 6393 fl. $10^1/_2$ kr. und letzterer um 5351 fl. $7^1/_2$ kr.;

b) am 10. Juli d. J. um 10 Uhr Morgens in der Bezirksamtskanzlei zu Verbovsko wegen Hintangabe der im Verbovsker Gebiete um den Betrag per 8559 fl. 22 kr. zu bewerkstelligenden Restaurationsarbeiten.

Die Bedingnisse bestehen in Folgendem:

1) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist, und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.

2) Wer für einen andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitations-Kommissär einzuhändigen.

3) Jeder Lizitant hat vor der beginnenden mündlichen Ausbietung das 5perzentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitationskommissärs zu erlegen, welche dem betreffenden Bauobjekte oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtigt.

4) Bei der Versteigerung werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch vor dem Beginne der mündlichen Ausbietung übergeben werden müssen, weil sie sonst nicht berücksichtigt werden würden.

5) Jedes schriftliche Offert muß ferners, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem mit 15 kr. Stempel versehenen Bogen geschrieben, mit dem 5% Vadium versehen, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: für welchen Bau der Anbot lautet? versehen sein, im Innern aber die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß der Offerent, dessen Vor- und Zuname, Charakter und Wohnung genau angegeben werden muß, den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheitspreis-Verzeichniß und die summarischen Kostenüberschläge genau kenne, und solchen getreu nachkommen wolle.

6) Die erwähnten Lizitationsgrundlagen für alle obangeführten Arbeiten können bis zum Vortage der Lizitation bei der gefertigten k. k. Komitatsbehörde in den gewöhnlichen Amtsstunden und am Tage der Lizitation bei der Lizitations-Kommission eingesehen werden.

7) Der Bestbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratifikation.

8) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungsresultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10% des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

9) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangsbestätigung sogleich rückgestellt.

Von der k. k. Komitatsbehörde.

Fiume, am 26. Juni 1855.

1327—32

Nr. 6432.

Lizitations-Kundmachung

über die an dem Wirthshause der k. k. Studienfonds-Herrschaft zu Kutjevo auszuführenden Bauherstellungen.

1) Zu Folge Erlasses der hohen k. k. Finanz-Landes-Direktion für Kroatien und Slavonien vom 10. August v. J., Z. 10481, wird die Herstellung einiger Gebrechen an dem, der k. k. Studienfonds-Herrschaft Kutjevo gehörigen Wirthshause im Orte Kutjevo um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestforde.nden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Die bezeichneten Bau-Herstellungen: sind auszuführen im Bezirke	in d. Gemeinde	in der Ortschaft	bestehen in	wird ausgeboten um fl.	kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	kr.	Datum und Ort der Lizitation.
	Namens								
1	Kutjevo.	Kutjevo.	Kutjevo.	Maurerarbeit sammt Material . . .	291	22	14	34	Am 7. Juli 1855 um 10 Uhr Vorm. im Amtslok. des k.k. Domänenamtes zu Kutjevo.
2				Zimmermannsarbeit	514	32	25	43 2/4	
3				Ziegeldeckerarbeit	572	55	28	39	
4				Tischlerarbeit	293	50	14	41 2/4	
5				Schlosserarbeit	112	—	5	36	
6				Glaserarbeit	18	48	—	56 2/4	
7				Hafnerarbeit	17	—	—	51	
8				Gußwaaren	60	–	3	—	
				Gesammt-Summe . .	1880	27	94	1 2/4	

2) Zur Lizitation wird Jedermann zugelassen, der zur Eingehung zweiseitig bindender Verträge gesetzlich qualifizirt und durch besondere Bestimmungen nicht ausgeschlossen ist, dann die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der zu übernehmenden Leistungen gegeben haben wird. Minderjährige und Kuranden bedürfen der besonderen gesetzlichen Legitimation.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitationscommissär einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen wollen, hat vor der am obigen Tage im Amtslokale des k. k. Domänenamtes Kutjevo beginnenden mündlichen Ausbiettung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitationscommissärs zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtiget.

5) Bei der Versteigerung, wobei die Ausbietung (nach Umständen entweder nach einzelnen Arbeitsleistungen oder aber für alle Leistungen in Einem) erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigernng bei dem gedachten k. k. Domänenamte überreicht werden müssen, weil sie später nicht angenommen werden würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem mit dem Stempelzeichen von 15 kr. versehenen Bogen geschrieben, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: „für welchen Bau resptve. für welche Arbeitsleistuug" der Anbot lautet, versehen sein, im Innern aber enthalten:

a) Die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheits-Preisverzeichniß und den summarischen Kostenüberschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden ganzen Bauführung oder einzelnen Arbeitsleistung zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das 5pCt. Vadium von dem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann in Barem oder in österreichischen nicht unter 3% verzinslichen Staatspapieren, oder in National-Anlehens-Obligationen nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerth erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten.

Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizurücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitations-Grundlagen für alle oben angeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage bei dem gedachten k. k. Domänenamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8 Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Numerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündliche Ausbote mitgetheilt worden sein wird.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höhern Ratifikation.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber denjenigen der Vorzug eingeräumt, welche früher offerirt wurden; wo über der Nummerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitationscommissär nach Maßgabe des Versteigerungs-Resultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Percent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Commissärs zu erlegen.

12) Denjenigen Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangs-Bestätigung sogleich zurückgestellt werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion.

Essek, am 16. Juni 1855.

1257—32 *Raisky m. p.*

Br. 7169. (19—VI.) (3—3)

Natiečaj

za štipendie opredieljene za kandidate pučkoga učiteljstva u Hèrvatskoj i Slavonii.

S pogledom na osietljivi nedostatak valjanih učiteljah za pučke učionice u Hèrvatskoj i Slavonii izvolilo je visoko c. k. ministarstvo bogoštovja i naukah pod 29. ožujka p. g. br. 13242/130 dozvoliti, da se iz hèrvatske matice narodnih učionah za vrieme od šest godinah ustroji deset štipendiah, i to dva pojedinice sa dviesto forintih srebra i primiernim putnim prineskom za isto toliko učiteljskih kandidatah, izmedju kojih imat će se jedan na preparandialnom zavodu u Beču, a drugi na onom u Pragu za učiteljstvo izobraziti; ostalih pako osam štipendiah pojedinice sa sedamdeset forintih srebra za isto toliko preparandah na zagrebačkom učiteljskom izobrazalištu.

Budući se od ovih štipendiah do sada samo jedan u godišnjem iznosu od sedamdeset forintih srebra podielio, razpisuje se time opetno za ostalih devet štipendiah podieljeni već ovovladnom uredbom od 14. rujna p. g. br. 4454 natiečaj pod sliedećimi za podieljenje ustanovljenimi uvieti do 15. kolovoza o. g.

Zakonitom sviedočbom o ubožtvu podkriepite, te zato nebiljegovane molbenice imaju se upravljati na ovo c. k. namiestništvo, te imat će ih oni natiecatelji, koji polaze koi javni zavod, predložiti putem odnosnoga školskoga ravnateljstva, oni pako, koji za sada javne učionice nepolaze, putem dotične c. k. županijske oblasti, u koje obsegu borave.

Molbenice treba da budu, osim gore napomenute sviedočbe o ubožtvu podkriepite takodjer:

a) školskom sviedočbom o uspiešno svèršenoj nižjoj realci od dva razreda ili nižjoj gimnazii; a koji bi već sada polazili preparandiu, imat će i o napredku u tom zavodu sviedočbu priložiti;

b) kèrstnim listom o dovèršenoj 16., nu jošte neprekoračenoj 18. godini života;

c) sviedočbom o znanju hèrvatsko-slavonskoga i niemačkoga jezika;

d) liečničkom po dotičnom županijskom liečniku izdanom ili bar potvèrdjenom sviedočbom o tielesnom zdravlju i o tom, da neima natiecatelj nikakovih fizičnih mahnah, koje čine nesposobnim za učiteljsku službu;

e) kod onih, koji nebi u ovaj par polazili javne učionice, zakonitom sviedočbom o ćudorednom i političkom vladanju, i o tom, čime su se zanimali od ono doba, kad su škole ostavili;

f) vlastoručnim očitovanjem natiecatelja, da će poslie svojega izobraženja u učiteljskoj struci najmanje 10 godinah kod učiteljstva u ovih krunovinah službovati, i u protivnom slučaju nanj iz zemaljske zaklade učinjene troškove vratiti; napokon

g) naročitom potvèrdom odnosnoga školskoga ravnateljstva (ako polazi natiecatelj javne zavode), da se prositelj nenalazi u uživanju nikakovog inog štipendia.

Uzet će se pako, naročito kod podieljivanja štipendiah druge vèrste, osobiti obzir na one, koji bi osim toga dokazali predbiežno muzikalno znanje, poglavito u pievanju i orgulanju.

U Zagrebu dne 8. svibnja 1855.

Od strane c. k. hèrvatsko-slavonskog namiestništva.

Br. 2031/g. (Izv. 267) (3—2)

Oglas.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskog stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu Anke Šubaj po odvietniku Nikoli Sabljiću protiva Ivanu Hortigu radi izplaćenja 3500 for. sa uzgredicama dozvoljena ovèršbena prodaja jedne kuće sa sušom i vèrtljem u dugoj ulici u miestu Varaždinu pod br. 237 ležeće, na vriednost 4122 for. 26 kr. procienjene.

Radi dražbene prodaje ove kuće sa pristojališti opredieljuju se ročišta na dan 4. kolovoza i na 4. rujna t. g. svaki put od 9 do 12 prie podne u urednom stanju varaždinskog c. kr. županijskog suda. —

Prigodom pèrvog dražbenog ročišta dosudi će se prodaji izložena kuća samo za procienbenu vriednost, ili veću; u drugom pako ročištu takodjer izpod vriednosti prociene.

Kupac će dužan biti po naputku prerečenog c. k. županijskog suda preuzeti, u koliko kupovnina doteče, one dugove, koji su zaloga radi osigurani na kući istoj.

U ostalom ovime se svi oni, koji premda im nebiaše došla osobita ubaviest, sasvim tim sciene, da su i oni upisom u javne knjige stekli hipotekarno pravo na višerečenu nepomičnost, uzazivaju, da pravo to do prodaje tim sigurnie ovom c. kr. županijskom sudu prijave, jer će u protivnom slučaju imati sami sebi pripisati, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni tim, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila, ostanu izključeni.

Napokon se pozivaju svi oni hipotekarni vierovnici, koji neprebivaju u gradu ili okružju grada Varaždina, da za branjenje svojih pravah u budućoj diobi kupovnine punomoćnike svoje narede i njihovo ime i pribivalište istomu c. k. županijskom sudu prijave; jer će se u protivnom slučaju na njihovu pogibelj i trošak ureda radi zastupnik imenovati, kojemu će se uručivati sve dalnje dostave.

Dražbeni uvieti:

1. Svaki dražbenik, osim ovèrhu vodeće stranke, položit će u ime jamčevine prie nego se njegova ponuda primi, iznos od 200 for. u gotovom novcu u ruke sudbenog izaslanika.
2. Dražbenik, koi najveću ponudu učinio bude, dužan će biti u roku 14 danah poslie dražbe položiti u sudbene ruke čitavu kupo-prodavnu cienu, ako se inače sa vierovnicima nebi nagodio, u protivnom bo slučaju izgubit će ne samo položenu jamčevinu, nego će osim toga nova dražba na njegovu pogibelj obdèržavat se.
3. Troškovi obadvih dražbah, kao i svi ostali sa prenosom sdruženi, idu na tèrh dražbenika.

U Varaždinu 4. lipnja 1855.

Za c. k. predsiednika

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. X U ZAGREBU, U ČETVERTAK DANA 5. SERPNJA 1855. 152.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzimajući nedielje i praznike u čitavom — istu. Polugodišnja predplata jest za novinarnici 4 for. sr. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom šiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je naročbina: 4 kr. sr. od linie za perviput; i zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Turina, 30. lipnja. Iz Rima javlja se, da je tajnoubica Defelici obsudjen na smèrt.

Iz Kodanja, 29. lipnja. Financialni ministar otvorio je danas dèržavno vieće, i pročitao otvoreno pismo, kojim se osnova ustava priobćuje.

Radauc, 1. sèrp. Njeg. apost. velič. car prispio je danas poslie 10 satih iz jutra u najpovoljniem zdravlju ovamo i bude najsvečanie dočekan. Na putu je njeg. velič. od mnogobrojno skupljenoga naroda kod slavolukah neizmiernim oduševljenjem pozdravljano.

Iz Londona, 2. sèrpnja. Kraljevskom poslanicom preporuča se zaostavša porodica lorda Raglana skèrbi obih sabornicah. Gornja saborrica zabaci predlog, da se oslobodjeni kaznenici utielove vojsci. Grosvenor opozvao je svoj nedieljni bil.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Svietli g. ban grof Josip Jellačić Bužimski, družtva gospodarskoga predsiednik, premda velikimi poslovi obtèršen biaše prie odlazka svoga u toplice izvolio je iz osobite nagnjenosti pram zavodu gospodarskomu podpisati do četèrdeset diplomah najvećma za podružnicu čakovačku opredieljene. Kao što je jur poznato, pošlo je za rukom c. kr. predstojniku g. Viekoslavu Šparovcu u Čakovcu utemeljiti podružnicu, u koju su otmena gospoda vlastelini i ini velevriedni posiednici i gospodari pristupili; gospodarsko družtvo veoma radostno primi viest ovu; a niti ono niti ciela domovina nemože biti dosti zahvalna g. c. kr. predstojniku, koi je domaćoj obèrtnosti gospodarskoj veliku uslugu time učinio, jer baš ona pokrajina, ona zemlja medju Dravom i Murom ležeća imade žiteljstvo marljivo, obèrtno i dobrostojeće; ondie se polje dobro obdielava, ondie se marvogojstvu znatna pozornost ukazuje; nemože biti dakle drugačije nego da se gospodarsko družtvo naše veoma interessira za predièle medjimurske, jerbo nalazi tamo vriedne representante obèrtnosti gospodarske. Sada, gdie su diplome za članove odpravljene, to se nadamo, da će podružnica u život stupiti i dielovanja svoga žive takodjer znakove dati. (G. l.)

U Zagrebu. Za dobar znak, da u Rieci kolera znamenito popušta, služi to, da je 2. sèrpnja 13. osobah obolilo a samo 4 umèrle.

S bojišta.

Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja (kao što donosi bèrzojavna depeša iz Varšave od 2. sèrp.), da se do 29. lip. ništa nije novoga dogodilo. Pucnjava nepriatelja biaše slaba.

— Polag nieke privatne depeše iz Odese od 27. lipnja izgubiše glasom ruskog izviestja saveznici prigodom suzbijenog dne 18. lip. juriša 16,000 mom (?). Nadalje kaže se, da su žitelji Bèrdjanskog dobili zapovied, da za 24 sata varoš ostave, jer su oni opetovano nepriatelju nabavljali hrane. (Oest. Corr.)

— Izviestja, iz Krima nisu zanimiva. S prevoznih ladjah dolazećih iz Bosfora u Kamiš i Balaklavu prenaša se jur proviant i džebana na ratne brodove, koji će skorim odtisnuti se u more, da preduzmu operacie u zalievu od Odese. Medju tim nezna se još pravo kamo će ta nova ekspedicia krenuti.

Saveznoj mierničkoj vojsci dodano je 12.000 poslenikah za tranšee. Prokopi, koji se sad grade, bit će gotovi oko polovine sèrp. mieseca; za to vrieme doći će nova podkrepljenja iz zapada, i poduzet se iz nova navala na središnji bastion i na Malakov toranj, i to kako se kaže, u isto vrieme.

Stigavšo daljne depeše iz logora savezničkoga potvèrdjuju, da je lord Raglan u koleri umro.

— „Hamb. Börsenhalle“ javlja, da je knez Goršakov predao dne 21. lip. grofu Buolu notu, u kojoj se bečkom kabinetu zahvaljuje za njegova nastojanja o povraćenju mira i zajedno izjavljuje, da vojska namieštena na austrianskoj granici služi kao rezerva za Krim i Kavkaz.

— „Indep. belge“ piše, da je do 16. lipnja medju sardinskom vojskom pojavilo se 11 — do 1200 slučajevah kolere, medju ovima 4 do 500 mèrtvih. Medju Turcima gotovo ni neima ove pošasti.

— Dne 25. lipnja predan je Canrobertu pred Sevastopoljem uz najveću svečanost velekèrst počastne legie. Dan kasnie došao je iz Pariza od careve svite g. Bourgoing u glavni stan francezki s posebnom naročbinom. Tvèrdi se, da je donio generalu Pelissieru zapovied za juriš na Kornilov-bastionu. Drugi kažu drugčie. Izmedj generala Pelissiera i zapoviednika carske garde u iztoku, generala Regnault-a savladaše ozbiljne razpre. General garde pozvao je vèrhovnog generala, da gardu više štedi, vèrhovni general pritužio se toga radi caru. Louis Napoleon ukorio je istina Regnaulta, nu zajedno Pelissieru naložio, da zbilja štedi gardu. Time dakako nije nijedan od obih generalah zadovoljan.

— Nije se čuditi što su zapoviednici savezničke vojske u Krimu nieko vrieme same pobiedne biletine u Europu slali. Kome dolaze pisma od savezničkih vojnikah, koji dabogme nesmatraju stvar sa višje strategične, ili kultu-rohistorične točke, taj može viditi kakvo je nezadovoljstvo medju vojskom saveznikah. Osim toga što skoro godinu danah čače pred Sevastopoljem, i što ih toliko kojekad pogibe od izletajućih iz grada Rusah, vojnici saveznikah stradali su zimus tako, da se samo stradanje 1812 godine može sa ovim zimušnim sravniti. Pak ako pored sadašnjeg tifusa, kolere, vrućine zapoviednici zapadni i najmanji uspieh njinog oružja kao najveću pobiedu razglašuju, to im se netreba zamieriti, kao što se i nama nemože zamieriti, što mi njinim glasovima nevierovasmo. Ali da i jesu ti glasovi istiniti, može se misliti kakve su to pobiede, kad Pelissier ište ukrepljenja 25,000 vojske. Ako mu taj broj treba, da popuni redove svojih vojnikah, koji su u pobiednim bojevima proredjeni, to će Pelissier baš i obistiniti svoju rieč, koju je kao što govore caru Napoleonu pisao, da za mieseç danah ili nijednog Rusa u Krimu biti neće, ili da će francezke vojske nestati. Posliednji dieo njegovog proročanstva kao da se izpunjava. — Tako isto razglasiše saveznici i ekspediciu u azovsko more, kao pobiedonosni pohod kakav. Hvališe se, koliko su topovah dobili, i to sve novih i valjanih, a kad tamo a ono im Rusi ostavili su same kojekakve zahèrdjanice, koje je nemoguće na što drugo upotrebiti, nego namiestiti ih na uglove od sokakah. Što je bilo bolje to su Rusi odnieli blagovremeno. Isto tako razglasiše saveznici, da su se u Taganrogu borili sa Rusima ali da su samo jednog ranjenog imali. A ovamo rusko izviestje kaže, da su Rusi jurišali sa bajonetom na mornare englezke i da su ih tako odbili. Gdie se sa bajonetom udara, tu nebiva po jedan samo ranjen.

Austria.

U Beču. Njeno velič. carica vratila se 2. o. m. u večer iz Passenhofena u Laksenburg.

— Carskofrancezki poslanik g. Thouvenel otišao je poslie 4 dnevnog boravljenja u Beču u Terst, odkuda polazi u Carigrad.

Sèrbia.

— (Nekrolog Stefanu Petroviću Knićaninu.) (Konac.)

Po povratku iz Mehadie proboluje kod kuće u Beogradu dvie tri nedielje danah, i 14. svibnja t. g. u subotu u večer u oči Duhovah preseli se u viečnost, upravo godinu danah poslie udara, kojim je lani u Kragujevcu poražen. Pogreb mu je bio onako sjajan, kao i život što mu je bio sjajan. Knjaz sa svietlom familiom, arhiepiskop u okrugu, mnogobrojno sveštenstvo, svi predstavnici inostranih dvorovah, c. k. austrijski brigadir i militarni zapoviednik zemunski, general Dragolović s velikim brojem štabskih i višjih oficirah petrovaradinske i pančevačke regimente i šajkaškog bataillona, kao i oficirah linejnih regimentah, u vojvodstvu stanujućih, brojem 80; svi činovnici sèrbski, sve to u uniformi, regularno vojinstvo sèrbsko u punoj paradi, i valjda sve gradjanstvo i žiteljstvo beogradsko obojega spola sleglo se i učinilo je posliednju počest obćeljubljenom, mnogozaslužnom, hrabrom sugradjaninu bratu, drugu, savietniku i junaku svome, kojoj je svetčanosti i veliki praznik duhovski i liepo prolietno vrieme mnogo doprinielo.

Njegovo carsko veličanstvo, car austrijski, ukazao je Knićaninu i poslie njegove smèrti osobitu čest, izdavši sredstvom telegrafa nalog vojničkom zapoviedniku zemunskom, da se Knićaninu sve počesti, koje njemu kao vitezu reda Marie Terezie pristoje, ukažu.

Pri opielu, u stolnoj beogradskoj cèrkvi dèržanom, govorio je izredno i nadgrobno slovo vieroučitelj licejski, arhimandrit Sava.

U pèrvu nedielju poslie njegove smèrti dèržalo je njemu parastos u Pančevu rodoljubivo obćinstvo pančevačko, kao počestnom gradjaninu i izbavitelju svome.

Parastos ovaj bio je vèrlo velikoliepan, znacima vojenim, pušćanim i tanetskim piramidama itd. označenovan i divisiom soldatah činosproveden. Prisustvovalo je na njemu mnogobrojno ljudstvo, generalkonsul austrijski iz Beograda, pukovnik Radosavljević s kancleríma, vojeni zapoviednik zemunski generalmajor Dragolović s mnogo c. kr. oficirah, a od strane njegove svietlosti, našeg knjaza, glavni knjaževski adjutant, pukovnik Davidović, i poručnik Čarapić, pod Knićaninom u vojvodstvu vojevavši, i od njegovog veličanstva cara austrianskog velikom zlatnom kolajnom obdareni.

U sliedovavšu nedielju, 28. svibnja, dèržan mu je podobno svetčan parastos u Titelu, za spomen slave njegove mošorinske, a u budućo, 5. tek. dèržat će parastos ovaj sv. patriarh Josip u Karlovcih.

Knićanin je bio kao čoviek u punom smislu čoviečan, kao hristjanin postojan i blagoviejan s duhom tolerancie, kao Sèrbljin prepuno rodoljubiv, kao savietnik saviestan, kao drugar ljubezan i iskren, kao suprug i roditelj uredan, izpravan ljubeć, kao domaćin gostoljubiv, kao predpostavljeni ponizan, kao podčinjeni poslušan, vieran, uslužljiv, izdèržateljan, kao vojnik neustrašiv i milostiv.

U brak je dvaput stupao. Iz pèrvog ostavio je sina Antonia, koi je već pri pravilnom vojinstvu našem oficir i oženjen, i kćer Stania za oficira Prokića udatu; a od drugog sina Andriu, dietence puno nade u drugoj uzrastu godini, na njeżnoj njegi mile matere, pečalne udovice Knićaninove.

Knićanin je poživio samo 48 godinah, — viek vèrlo kratak, ali pun dielatnosti i krasnih sbitjah. Njegove zasluge za voskresnuće vojvodstva Sèrbie ostaju neuvehle i neumèrle. On je na poljima vojvodstva uskèrsao slavu pèrvog u Austrii sèrbskog despota zmaj-ognjenog Vuka, kneza Pavla Brankovića, podvojvoda Monasterlie, Bakića, Jakšića, i posviedočio je, da je Sèrbia bila i ostaje gniezdo sokolovah, u kojoj se po soko izleže, kad Sèrbinu bude do nevolje, da Sèrbinu bude u pomoći: no nemanje su njegove zasluge u knježestvu, koje se osim ostaloga u tome sastoje, da je od god. 1842. odkako je sadašnje pravljenje ustrojeno, on bio svagda jedan izmedj pèrvih, koji su smiriteljnim i ublažitelnim putem na pomirenje prevratom razdvojenih u semlji duhovah dielovali.

Kao što je on za života svoga bio svuda angjeo ljubavi, angjeo dobra, milosti, pravice, obrane; tako ga je angjeo njegov branitelj iz polja trudovah i zaslugah odveo u polja viečne pobiede i viečnog mira.

Ime Knićanin ostaje Sèrbljinu po svih kravih sèrbstva dika i ponos roda. Njega mu je u mladosti njegovoj miesto rodjenja pozajmilo: no on je zajam ovaj Kniću stogubo povratio, proslavivši ga u lietopisima sèrbskima i europejskima, i preplodivši ga u uskèrsnuvšem vojvodstvu Sèrbii. Ime ovo ostaje nezahodna zviezda, na koju će se svaki potomak sèrbski bezzazorno ugledati moći. (S. n.)

Francezka.

Iz Pariza, 28. lipnja. Posliednje tri depeše Pelissierove samo to donose, da kolera biesni u saveznoj vojsci. Privatna izviestja to jasnie opisuju i kažu, da je stanje bolestnih u Krimu posliednjih danah radi velike vrućine vèrlo znamenito postalo. Ako li saveznici probave ovo lieto u Krimu, to će jamačno malo njih doživiti osvojenje Sevastopolja. — Napokon su i ovdie ljudi počeli drugčie misliti o položaju stvarih u Krimu.

Car je upravio utiešivo pismo na udovu poginuvšeg dne 18. lipnja generala Bruneta.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 29. lipnja. Potvèrdjuje se, da je kapetan od ladje Miranda Lyons umro. On je kod rekognosciranja Kaffe (Feodozie) ranjen.

„Times donosi iz Danciga od 29. lipnja bèrzojavom, da je 46 paklenih mašinah pred Kronštadtom nadjeno i razoreno. Jedna od njih raspukla se i težko ranila admirala Seymura i [illegible] Louis-a, koji su ju pregledavali.

SLUŽBENI LIST.

Nr. 3085. (21—P.Z.) (3—1)

Kundmachung.

Zur Weiterverleihung der erledigten Postmeisterstelle zu Ludbreg wird hiemit der Konkurs eröffnet.

Die Bezüge dieses gegen Dienstvertrag zu verleihenden Dienstpostens bestehen in einer Jahresbestallung von Zweihundert (200) Gulden, einem Amtspauschale von Fünfzehn Gulden C. M., dann in den gesetzlichen Rittgeldern für geleistete Aerarial und Privatritte.

Dagegen ist der Postmeister verpflichtet, wenigstens 5 Diensttaugliche Pferde, eine ganz gedeckte, und eine offene Stationskalesche, zwei Briefpostwägen, zwei Staffettentaschen nebst den übrigen zum Postdienste erforderlichen Betriebsmitteln beizuschaffen, in brauchbaren Zustande zu erhalten, und nach Bedarf zu vermehren. Ferner hat der Postmeister vor dem Vertragsabschlusse eine Dienstkaution von 200 fl. C. M. entweder im Baaren oder in mindestens zu 3% verzinslichen Staatsobligationen zu leisten.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche, mit der Nachweisung über ihr Alter, Studien, die bisherige Beschäftigung und die Vermögensverhältnisse, bis längstens 26. Juli 1855 bei der gefertigten Post-Direction einzubringen, und darin den Besitz einer, gegen Feuersgefahr und Einbruch gesicherten in Mitte des Ortes Ludbreg gelegenen Lokalitäten nachzuweisen.

Agram 30. Juni 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klempay.

Br. 627—628/S. 1855. (Izv. 305) (3—1)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. kot. ureda ludbrežkoga, kao suda, stavlja se ovime do obćeg znanja, da će se uslied ovostranih dražbenih odlukah br. 627 i 628 S. 1855 prodavati dana 23. sèrpnja t. g. u 9 satih iz jutra u selu Perkoju blizu Rasinje 3 konja, 4 krave, 4 telice, 1 ždriebe i 1 polilirani ormar, stvari na vlastitost suprugah gg. Gjure i Marie Frančić spadajuće, ukupno na 515 for. sr. procienjene, za ukupni Kerna i Hagenauera dug od 506 for. 9 kr. Kamo se kupiti želeći pozivaju s time, da će se kupljene stvari u gotovom novcu odmah izplatiti imati.

C. k. kot. sud ludbrežki dne 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Antun Labas.

Br. 4198. (159—D.S. (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztеretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztеrećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2483 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodi Mihalju, Stiepanu, Franji i Mati Sever za spadavše na dobro Severje u obćini Brežani, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $3^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 24. kolovoza 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. kolovoza 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 23. listopada 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4199. (160—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztеretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztеrećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 br. 2484 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Dragutinu Jelačiću za spadavše na dobro Konšćicu u obćini Konšćici, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, $20^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8100 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da kojim po oni, dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 30. listopada 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti ostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 505 (273—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. kr. kotarski ured kao sud vel. gorički daje znanja stavlja — da je na temelju ovosudne odluke od 14. lipnja t.g. br. 505. za dug masse pokojnog župnika Pavla Bartolića Jakuševečkoga u 100 for. sr. s. p. sastojeći — na nepokretnosti Josipa Furića u Jakuševcu i to:

1.	Zemlju oranicu »Zavèrštnicu« u dviuh komadah 2 rali u vrednosti	150 for.
2.	Zemlja dugo oranje $1^1/_2$ ral	100 »
3.	» Vuklenki 1 ral	100 »
4.	» Velika ledina 6 ralih	300 »
	Ukupno	650 for.

na dne 16. sèrpnja t. g. uz procienbu od dne 16. kolovoza t. g. izpod procienbe na licu miesta vazda u 11 satih prie podne javna razprodaja za gotove novce odredjena.

Kupožehni i hypotekarno pravo imajući se ovim pozorne čine.

Dano na V. Gorici 14. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

I. Nemčić.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 6. SERPNJA 1855. Br 153.

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedjelje i praznike na čitavom —, izju. Polugodišnja prodplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom posiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posobne članke platjase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

☞ Početkom ovoga mieseca nastaje pèrvi polugodišnji tečaj ovih novinah; poziva se dakle domorodno obćinstvo, da predplatu svoju na „Narodne Novine" obnovi, i to na pol godine poštom sa 6 for., u miestu s 4 for.; na četvèrt godine poštom s 3 for., u miestu s 2 for. sr.

Da uzmogou vanjski predplatnici listove u redu primati, neka izvole bezodvlačno podpunu predplatu na „odpravništvo Narodnih Novinah" franko poslati te točno naznačiti svoje ime, prebivalište i poslìednju poštu.

Tko nekani list dalje dèržati, neka odmah pèrva tri broja, što će ih primiti, natrag pošlje.

Ujedno molimo svu onu gg., koja duguju za prošle tečaje, da do konca ovoga mieseca dug svoj izplate.

Bèrzojavne viesti.

Iz Carigrada, 28. lipnja. Alipaša preuzeo je službovanje kao veliki vezir. Abdelkader vratio se u Brusu. Kapetan Lyons umro je usljed dobivene rane dne 24. — Iz Trapezunta javlja se, da se je anatolska vojska pod izlikom zdravstvenih obzirah povukla iz Karsa u Erzerum. General Muraviev prieti tome slabom položaju.

Iz Livorna, 1. sèrpnja. Obilata žetva pšenice. Kukuruz stoji vèrlo dobro, nu bolest grozdja žaliboże napreduje. Kolera vlada u cieloj Toskani, samo Siena i Luka ostadoše dosad poštedjeni.

Iz Patrasa, 27. lipnja. Masline obećaju bolji plod nego li prošle godine. U Cefalonii vlada još uviek bolest grozdja.

Iz Pariza, 3. sèrpnja. Car je otvorio zakonodavno tielo govorom u bitnosti sliedećega sadèržaja: On žali, što nisu konferencie mir privele. Francezka i Englezka nisu povisile svoje koristi i svoja pravedna zahtievanja. Rusia nehtiede na to pristati, da se ograniči njena sila u cèrnom moru, i mi se nadamo, da će Austria izpuniti ona dèržanstva, uslied kojih u slučaju, ako pregovori ostanu bez uspieha, zaključeni s njome ugovor poprima ne samo defenzivni nego i ofenzivni značaj. Austria je doduše predložila iz nova, da se cielokupnost Turske garantira traktatom, te je hotiela, da se u buduće za obćeniti slučaj rata smatra, ako bi se prekoračio broj ruskih ratnih ladjah, koi je prie rata obstojao. Ovi predlozi nemogahu se primiti, oni neveżu Rusiu, peče čini se, da njenu preteżnost još jače utvèrdjuju. Posred takovih okolnostih morao se rat nastaviti. Car se nada skoro povoljnom uspiehu sredstvom oružja. U pogledu novoga zajma prizivlje on na privèrženost zemlje. Ozbiljna izvana predložena pitanja i domaća odnošenja zapriečiše njegovo putovanje u Krim. Vlada predložit će godišnji zakon o regrutacii. Napokon car izjavlja ufanje, da će Englezka i Francezka znati slavni mir za sebe postići.

Iz Pariza, 3 sèrpnja. Polag učinjenoga komori predloga iznosi novi zajam 750 milionah frankah. Mito na alkohol povisit će se; pod oružje sazvat će se 140.000 mom.

Iz Štokholma, 3. sèrp. Englezki ratni brodovi bombardiraše Nystadt (u Finskoj) i gotovo ga razoriše. Dne 25. lipnja prebrodila je englezka flotilja od 7 parobrodah mimo Botoldavika s 2, a sliedećeg dana s 4 zapljenjene ladje.

Iz Londona, 4. sèrpnja. Vlada predložila je za udovu Raglana 1000, za sina i unuka 2000 funt. sterl. Obe sabornice, zabavljene jedino poslom u pogledu Raglana, odgodile su se.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Tergovačka komora u Rieci zaključila je u posliednoj svojoj sjednici, da se opetovano podnese molba središnjoj pomorskoj vlasti u pogledu niekih gradjevinah, za sigurnost pristaništa riečkog i olakšanje obćenja potrebitih; imenito, da se u nutarnjosti pristaništa podignu tri svietionice, da se sagradi pristaništni nasip za ukèrcavanje i iztovarivanje espapa (robe), napokon da se na ulazu u luku namiesti boja.

S bojišta.

— General Pelissier javlja pod 28. lipnja: S velikom tugom javljam, da je mnogoštovani načelnik englezke vojske lord Raglan danas u noć.

„Moniteur" donosi izviestje admirala Bruata o posiednuću Anape. Rusi su, veli se u izviestju, razorili tu tvèrdju i ostavili ju.

— Ratni ministar englezki lord Panmure stavlja do znanja, da je vèrhovni zapoviednik englezke-krimske vojske lord Raglan, pošto bi niekoliko danah bolovao, dne 28. lipnja u večer u $8\frac{1}{2}$ satih preminuo.

— (Fremdenblatt.) Francezki general Bosquet, zapoviednik drugog sbora, povlači svoju vojsku s inkermanske doline u tranšee pred južnu i zapadnu kulu (fort); predstoji dakle valjda novi juriš.

Piemontezki general La Marmora, koi je u Balaklavi u koleri umro, pokopan je kod Inkermana i to na niekom briežuljku, koi služi za groblje poginuvšim u bitkama štopskim oficirima. Lord Raglan izjavio je prie smèrti svoje želju, da se i on tudie pokopa.

— „Milit. Ztg." piše iz Odese od 26. lipnja: Dne 18., 19. i 20. predano je u Krimu saveznicima 7500 neprijateljskih tielesah, koja su pod bedemima na mnogo miestah podrug lakat visoko ležala. Medju tim mèrtvima primicitit je bilo mnogobrojne oficire, koji biahu s redovima odlikovani. Gubitak saveznikah cieni se na 16.000 mèrtvih i ranjenih.

Za vrieme juriša stajaše Turci u rezervi. Na bedemu br. 3. odlikovali su se osobito dobrovoljci Gèrci i Slaveni. Kao sliepi bacili su se oni na dušmana, kad je ovaj već prispio na bedem i suzbiše ga natrag. Gèrčko-slavenska legia broji 10.000 dobrovoljacah. Gèrci stoje pod zapovieđništvom kneza Misiri-a, a Slaveni pod zapovieđništvom pukovnika od garde Miloševića, koi je rodom austrianski Sèrbljin iz Bielecèrkve u Banatu, i kojega redjaci još tudie živu.

Nadalje spominje „Milit. Ztg.", kako su Englezi i Turci u Kèrču i Taganrogu počinili užasna diela, koja ih dosta zasramiti moraju. Polag službenih datah Englezi su u Kèrču pravoslavnoga sveštenika mučili, dok nije dušu izdahnuo, njegovu suprugu razsiekli su na komade a njegovu kćer je 40 englezkih vojnikah do smèrti obezčastilo i oskvèrnilo. Gradjanin Kerigdi u Kèrču obiešen je od englezkih mornarah. U Taganrogu došla je doputacia uglednih tèrgovacah, većom stranom austrianskih podanikah k zapoviedniku flotilje, Lyonsu, s molbom, da mirni ovaj grad, koi je toliko godinah providio cielu Europu hranom, poštedi, budući su i onako s veće strane tudie sami austrianski magazini. Admiral saslušao je molbu u posle oporo odgovorio: „Tant pis pour vous." Dva sata kasnie zapaljen biaše grad i neizmierna dobra izgoriše, uslied česa mnogi najbogatii postadoše prosjaci. Guverneur toga grada grof Tolstoj spasio je za vriemo sve dèrž. vlastništvo. Ovaj u modi običaj ratovanja spominje na vremena Vandalah. — Medjutim francezka vojska strogu je disciplinu dèržala.

— List „le Nord" ima iz Petrograda od 23. lipnja sliedeću depešu:

„Generaladjutant Berg javlja iz Helsingforsa pod 22. lipnja Ovoga jutra, u 10 satih približila se nepriateljska fregata ležećim na otoku Sandham bateriama na iztoku od Sveaborga i otvorila pucnjavu. Naše baterie odgovoriše s uspiehom; one razlupaše čamac koi je pred fregatom plovio i sondiranja činio; niekoliko bombah i niekoliko zèrnah probiše doljnu stran ladje. Tom prigodom imasmo mi jednog mèrtva i četiri ranjena.

— (Juriš od 18. lipnja). „Ruski Invalid" donosi obširno izviestje kneza Gorčakova, o poduzetom i suzbijenom dne 18. lip. jurišu na bedeme br. 1, 2, 3, i bedem Kornilov. Pag toga izviestja otvoriše saveznici, dne 17. lipnja paklenu vatru (feu d'enfer) protiv utvèrdjenjah Karabelnaje (3. i 4. oddieljenje). Dva sata uzastopce gruvaše nepriateljske baterie. S naše strane odgovoreno im je s vèrlo ubèrzanom pucnjavom. Popodne u 2 sata započme nepriatelj pucnjavu i na desno naše krilo, te je tako pucnjava duž ciele naše odbranjive linie trajala do kasno u noći. Pod suton i noćju bacao je dušmanin bombe i rakete u grad, u luku i na sievernu stran. Ovo neprestano strahovito bombardiranje nije nimalo zapriečilo neustrašive branitelje u izpravljenju oštećenih utvèrdjenjah. Upèrkos te strašne vatre naši su poslovi s uspiehom izvedeni i demontirani topovi svagdie s novimi zamienjeni tako, da smo u jutro dne 18. podpuno spremni bili za dočekati i suzbiti nepriatelja.

Pošto bi knez izbrojio, kako je noćju izmedj 17. i 18. lipnja razredio vojsku za pričekati jurišajuće, navodi nadalje, da je nepriatelj rano u zoru dne 18. poduzeo navalu na bedem br. 1 i 2, na bedem Kornilov, na bedem br. 3 i na obkop Gribok, ležeći na desnoj obali Peresipa. Vojske, što ju je nepriatelj na juriš vodio, biaše 35,000 mom. osim rezervah, koje biahu oddaljenie. Na desnom krilu i u središtu operiraše Francezi, na lievom Englezi. Sada opisuje vèrhovni ruski zapoviednik, kako je nepriatelj latio se posla, nu kako je na svim točkama odbranjive linie od oduševljene naše vojske s riedkom sèrčanosti suzbijen. Knez nemože nahvaliti junaštvo i požertovanje posade sovastopoljske, koja se od generala do prostog vojnika borila s bezprimiernim oduševljenjem. Osim zapoviednika tvèrdje, generaladjutanta grofa Ostensakena i njegova pristava, admirala Nakimova, koji su ukupnu obranu Sevastopolja toli hrabro vodili, odlikovali su se osobito: Generallieutenant Krulev, koi kao zapoviednik

ciele napadnute linie slava toga dana osobito pripada, kontreadmiral **Panfilov**, koi je suzbio navalu na bedem br. 3., generalmajor knez **Urušov**, koi je *jurišajuće* izmedj bedema br. 1. i 2. *bacio*, brodovni kapetani **Kern** i **Perelišine**, generalmajor **Juferov**, podpukovnik **Malevski** i brodovni kapetan **Butakov**. Naš gubitak dne 17. i 18. *lip.* sastoji: **mèrtvi**: 1 viši oficir, 4 podčinjena oficira i 530 vojnikah; **ranjeni**: 6 viših oficirah. 42 podčinjena oficira i po prilici 3378 vojnikah. Medju poginuvšima nalazi se brodovni kapetan **Budišev**, medju ranjenima: generalmajor **Zamarine**, hrabri i viešti brodovni kapetan **Jurkovski**, kapetan morskog topništva **Stanislavski**. Gubitak neprijatelja kojega kolone izložene bihu žestokoj pucnjavi kartačah i muškétah, vèrlo je znamenit. To sviedoči pokapanje mèrtvih, koje je na zahtiev saveznog zapoviednika drugi dan pod večer obavljeno. Broj neprijateljskih tielesah toliki biaše, da Francezi nisu imali dovoljno nosilah za opremanje tielesah te su nas umolili, da mi pokopamo one, koji su blizu naših obkopah ležali.

Turska.

Iz **Carigrada**, 18. lipnja. Najveću pozornost obratila su englezka vèrbovanja i u obće svi poslovi englezki. Turci su odavno gledali popreko na svoje saveznike, a sad kao i vladi dogèrdilo je englezko zakeranje. Do sad im je činjeno što su god htieli, a sad kao da su velikaši turski, nemogući ili nesmijući sami udariti u oči, počeli praviti zamke, kako će Englezima bar izpod ruke doskakivati. Tako se je ovo danah kao izviestno čulo, da su ovdašnji hristjanski patriarsi, gèrčki, katolički, i jermenski, išli na portu i pitali da li je zaista Englezima slobodno i raju u njihovu vojsku vèrbovati. Velikaši turski odgovorili su im, da je to Englezima od sultana dopušteno, a oni onda odgovoriše, da će oni, ako sultanu treba, blagosloviti ne 10 nego i 80,000 raje njihove u vojsku, ali da će oni svakoga svoga hristjanina anatemisati, koi u englezku vojsku stane, jer oni u tome smatraju, da Englezi hoće te njihove ljude od svoje cèrkve da odvrate tim lakše, što nigdie i nespominju, da hristjani takvi dobiju sa sobom po jednoga sveštenika. Paše sultanove, tako se kaže dalje, nisu patriarhima na to ništa odgovorili, a inače se u obće dèrži, da su oni sami patriarhe izdaleka na to podtakli, jer to se zna da inače ni jedan patriarh nebi o tome ni zuba pomoliti smieo. Koliko je u ovome istine vidit će se skoro. — S druge strane i to iz pašalukah, stižu glasovi, da su Englezi već toliko kod pašah osilili se, da hristjane silom u lancima hvataju i vode u svoje čete. S takvim vojnicima oni se za cielo neće pomoći, ali to je najbolja karakteristika za Engleze, koji se hvale, da će hristjanima jade i terete olakšati.

Od svoje strane i od svoje vojske porta je već jedno 12 batalionah Englezima predala. Englezi su radi bar 20,000 imati, da mogu zapušavati rupe u svojoj vojsci, koje im ruski barbari pred Sevastopoljem često i nemilo prave. Bar će ova vojska moći činiti velika čuda, kad nemogu Englezi i Francezi. Zapoviednici i oficiri bit će sami Englezi. U englezkim novinama čitamo kako isti Englezi priznaju, da im oficiri nevaljaju. K tome još dodajmo, kakvi su Turci i kakvu volju hristjani imaju na Rusa vojevati, pak onda gledajmo čuda. Neće li to biti zidanje babilonske kule? A baš se onako isto nerazumiju izmedju sebe kao i Babilonci, jer Englezi neznaju turski, gèrčki i bugarski, a ovi opet neznaju englezki.

Velika Britania i Irska.

London. Gdie je trenje, tu je toplota; gdie je toplota, tamo je život. Ovo načelo fizike podpuno važi i za dèržavu. Kao što se život prirode pokazuje u podudaranju raznih silah, tako se isto i na život dèržave kakve može zaključiti iz djelovanja silah dèržavnih u svom medjusobnom podudaranju. Što je trenje za fizičan život, to je opozicia u dèržavnom životu, i one dèržave smatraju se kao najvećma cilju shodne, u kojoj je opozicii otvoreno slobodno polje, da svoja načela može javno zastupati. Ona dèržava, u kojoj nema nikakve opozicie uzima se, da već opada, jer cilj cielog organizma svietskog je razvijanje u neprestanom počivajućih silah. Englezki ustav smatran je još odnekada kao najbolji, i učitelji dèržavnih naukah pokazivali su englezki unutrašnji dèržavni stroj kao na ideal, do kog doći, treba da je cilj svake dèržave. I zaista, kad se pogledi na kakvom je stepenu izobraženja i bogatstva ta zemlja, mora se pomisliti, da nije moguće još dalje razviti sile i moć jednog naroda. No pri ovom presudjivanju netreba zaboraviti na istinu, da je zakon sam po sebi i za sebe mèrtva stvar, da se svaki čoviečni stvor tek sa shodnim upotrebljenjem oživljava. Bila pravila kako mu drago savèršena, ako nema koga koji bi ih na opredieljenu cilj upotrebio, ona će ipak ostati pusta načela, ostat će bezplodna kao zèrno koje se na stienu prospe. Englezki ustav, pored svih svojih vèrlinab, ima i svojih manah; a što se nisu te mane pred vèrlinama proturale, tome je i sam karakter Englezah, i njina klima a i muževi uzrok, koji su u raznom vremenu na kormilu dèržavnom siedili. Svaka važnia katastrofa u svietu radjala je u Englezkoj muževe, koji su u stanju bili, savèršeno njom upravljati, i koji su njoj na radost bili. Samo za današnje dogadjaje čini se nije se još muž našao, koji bi staru englezku slavu opet podigao. Dokaz je tome to što se neprestano u toj zemlji vlade mienjaju, kao da i sam nagon tiera Engleze, tražiti i ponuditi muža, koji bi s kriepkom rukom sretno izvukao brod dèržavnog blagostanja iz valovah neprestanog rata i unutrašnje razciepljenosti. Dosad se taj muž nije našao. Palmerston, na kog je cieli englezki narod upreo bio oči kao na najsposobnijeg muža, koi bi kadar bio gèrdni čvor istočnog pitanja riešiti, pokazao je da je samo viešti govornik ali da sadašnjim dogadjajima nije ni najmanje doraso. Zbog toga već je bilo napadanja na njega i njegov sistem ako se sistemom može nazvati neopredieleno lutanje po dèržavnim načelima. Što Palmerston nije dosada podlegao opetovanima udarcima njegovih neprijateljah, ima zahvaliti i samom englezkom ustavu, ali najviše dogadjajima sa ratnog boišta, koji su mu njegovo premierstvo podupirali. Predlozi Braitovi, Dizraelovi, Lajardovi razbili su se o pospiešnije glasove iz stana vojničkog koje je viešt Palmerston viešto protiv svojih protivnikah upotrebiti znao. On je pokazivajući na tobožne uspiehe oružja savezničkog, kao sliedstva bajagi njegovih mierah, uništio umišljaje njegovih protivnikah, a podticajući praznim oratorskim riečma želju za ratom kod Englezah, smieo je svoje neprijatelje i u samu ludnicu opraviti. No sad mu predstoji nov boj sa novim protivnikom, koji je od časti do sada na njegovoj strani bio. Rebuk, kao predsiednik iztraživajućeg ili Sevastopoljskog odbora, počem se izjavio, da odbor mora po rezultatima svojih izpitivanjah biti nezadovoljan sa dosadašnjim vojevanjem, javio je dolnjem domu parlamenta da će predložiti domu da se ovaj oplakivajući jade vojske u Krimu strogo negodovajući izjasnio svakom članu koji je zimus u kabinetu bio, zbog nesretnih savietah, koji su tako zla sliedstva imali, pristajući na odbor, koji misli, da je svima nezgodama vojske krivo postupanje vlade. Ovaj predlog po svim izgledima bit će primljen, a ako to bude, onda neće ni po Palmerstona biti dobro, jer je i on zimus u kabinetu siedio.

— Nemožemo propustiti da nespomenemo kako su Englezi uzdajući se u svoju sreću prevarili se. Kad je lord Palmerston javio, da se bombardiranje opet počelo, dodje ta viest obilazeći kojekuda po Londonu, i u pèrvi londonski teater. Na tom putu promienila se ta viest sasvim u sestru tatarske one slavne depeše, da je Sevastopol pao. Upravitelj teatra nije mogao svoje oduševljenje zadèržati, nego vikne sa pozorišta slavnom englezkom publikumu da je Sevastopol pao. Tu se stade svirati narodna himna, i druge kojekakve stvari. Može se misliti, kako su morali Englezi sutra dan pokunjiti nosove, kad su čuli da to nije istina, nego protivno da su saveznici sa nečuvenim gubitkom uzbijeni.

Bečka burza

dne 5. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	78 11/16
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . . » 5%	84 11/16
dto . . . . » 4½%	68
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
dto . . . . » 1%	
dto sa 5% u inostranstvu okamaćene.	
Izvučene zadužnice, obveznice dvorske komore od prisilnog zajma u Kranjskoj, i erarialne obveznice od Tirola, Vorarlberga i Solnograda » 5%	
» 4½%	
» 4%	
» 3%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	101 9/16
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dolnje Austrie	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	989
Eškomptirane dionice od dolnje Austrie za 500 for.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	2000
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	237
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	526
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	487½
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	311¼
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	
Komo rente	
Esterhazieve srećke . . . . . . po 40 »	
Waldšteinove »	
Keglevićeve »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	101
Augsburg za 100 for. current . . . . »	123 5/8
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	122 3/4
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	90 1/8
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 59
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	122 [illegible]
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	144
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	28
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 3979/g. (106—Dp.) (3—1)

Izrok

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog stavlja se ovime do znanja, da je na molbu odv. Franje Kellemena dozvoljena javna overèbena dražba imanja Stenjevec sa fundus instruktus-om, procienjenog na 47,478 for. 20 kr. te na vlastitost g. Petra Junkovića, malodobnog Antuna Hefferera i i Kristine Zangel rodjene Junković spadajućeg, i za preduzetje iste opredieljen je 3. rujna t. g. kao pèrvi, i 4. listopada t. g. kao drugi rok.

Uslied toga pozivaju se svi isto imanje kupiti želeći na opredieljeni dan u jutro u 9 satih u ovosudni ured, gdie će se ista dražba obdèržavati.

Uvieti dražbeni mogu se u ovosudnoj pismohrani uvidieti.

Ujedno pozivlju se svi oni, koji možda kakovo hipotekarno pravo na istom imanju imadu, takovo do tog vremena tim većma kod ovog c. k. zem. suda prijaviti, jer se u protivnom kod razdieljenja kupovno-prodajne svote na njih nikakav obzir uzeti neće.

U Zagrebu 20. lipnja 1855.

Klobučarić. **Rudolph.**

9371/1936 (26—VI.) (3—1)

Konkurs-Ausschreibung

für eine Lehrerstelle der klassischen Philologie am Gymnasium zu Agram.

Durch das erfolgte Ableben des Franz Ostoić ist am k. k. Ober-Gymnasium zu Agram eine Lehrerstelle für die lateinische und griechische Philologie, mit welcher gegenwärtig ein Jahresgehalt von 800 und beziehungsweise 900 fl. C. Mze. aus dem kroatisch-slavonischen Studienfonde verbunden ist, in Erledigung gekommen.

Zur Wiederbesetzung derselben wird hiemit der Concurs mit dem Bemerken eröffnet, dass die Bewerber um die gedachte Stelle ihre wohlinstruirten Kompetenzgesuche, worin ihr Alter, Stand und ihre Religion, die zurückgelegten Studien, die Befähigung und bisherige Verwendung im Lehramte, die vollkommene Kenntniss der deutschen und illirischen oder einer andern verwandten slavischen Sprache, die feste Gesundheit und das tadellose und politische Wohlverhalten beglaubigend dargethan werden muss, im Wege der vorgesetzten Behörde binnen sechs Wochen, vom Tage der Ausschreibung gerechnet, an diese k. k. Statthalterei einzusenden haben.

Agram den 19. Juni 1855.

Von der k. k. kroat. slavon. Statthalterei-Präsidium.

Nr. 8814 (139—Fin.) (3—1)

Kundmachung

der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Im Grunde des hohen Finanz-Ministerial-Erlasses vom 7. Juni l. J. Z 8529 F. M. wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass in jenen Fällen in welchen die Einzahlung eines Subscriptions-Betrages auf das National-Anlehen bei einer Anlehenskasse vollständig geleistet, diese jedoch mit dem zur Befriedigung der Partei erforderlichen Obligations-Beträge nicht versehen ist, die Anlehenskasse auf Verlangen der Partei die Verfügung treffen wird, dass die Obligationen entweder in Wien oder in der Hauptstadt desjenigen Kronlandes, in dessen Gebiethe die Anlehenskasse ihren Sitz hat, an die Partei, ihren Bevollmächtigten, oder an ihren Cessionär erfolgt werden.

Agram am 21. Juni 1855.

Br. 4516. Civ. (171—DS.) (3—1)

Kundmachung.

Zur Sicherstellung des Brennholzbedarfes für die kommende Winterszeit, und zur Beheizung der Localitäten dieses Landesgerichtes, der städtisch delegirten Bezirksgerichtes und des Inquisitionshauses wird hiemit eine Minuendo-Licitation auf den 24. Juli 1855 Vormittags um 10 Uhr im hierortigen Rechtsfalle bestimmt; wozu die Unternehmer mit dem Anhange eingeladen werden, dass die Lizitationsbedingnisse in der Kanzlei eingesehen werden können.

K. k. Landesgericht Agram am 30. Juni 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 442. (310—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. sud V.-Gorica daje na znanje, da na temelju očitovanja Franjice udove Ročić nepokretnostih njenih na dne 23. sèrpnja t. god. druga dražba, uslied izroka od 3. sèrpnja t. g. br. 442 pod uvietih ondie opisanih, izsledila bude.

V.-Gorica 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

J. Nemčić.

Civ. Br. 4373. (173—DS.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. zem. suda u Zagrebu objavlja se, da će se na molbu Amalie Valter rodjene Jelačić proti Dragutinu Jelačiću radi kamatnog duga 100 for. i uzgredicah dne 18. sèrpnja 1855 pèrviput uz procienbenu cienu, — dne pako 4. kolovoza 1855 drugi put, ako od potrebe bude, i izpod ciene, svaki put u 9 satih prie podne na dobru Jankomiru jedna kobila 15 šakah visoka 180 ciènjena, — jedan konj starih od 14 šakah 2″ 60 for. procienjen, jedna kobila opet 15 šakah za 150 for. i druga za 130 for. visoka 15 šakah i 1′ uz gotov novac prodavati, — kamo se kupiti želeći ovime pozivlju.

C. k. zemski sud.

U Zagrebu 27. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 3221/G. (172—D.S.) (3—1)

Izrok,

kojim se sazivlju vierovnici pok. Ivana Gregurića.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački pozivlje sve one, koji iz ostavštine dana 29. travnja t. g. bez oporuke preminuvšeg Ivana Gregurića bivšeg c. k. pristava c. k. zem. suda zagrebačkog štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi najave i posviedočenja svojih tražbinah dana 28. sèrpnja t. g. u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 25. lipnja 1855.

C. k. savietnik

Schmidt.

Br. 1124 (303—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kot. suda s ovim se do obćeg znanja stavlja, da su ovostranom odlukom od 30. svibnja 1855 br. 1124/gr. na prošnju Matie Galinca žitelja vivodinskog za ovèršbenu prodaju jur na 28. trav. opredieljen ipak ne obdèržavanu vinograd Bukovec zvanog na 4 kopača u Prekrižju c. k. kotaru jastrebarskom ležećeg na vlastitost Petra Mrakužića spadajućeg i sudbeno u 150 fr. sr. procienjenog novija dva ročišta odredjena, i to za pèrvu za dan 26. sèrpnja 1855 za drugu pako i posliednju za dne 11. kolovoza 1855 svaki put od 10—12 ure prie podne na licu miesta upitnog vinograda samo kod druge dražbe izpod procienbene ciene prodati, da će dotični kupci prigodom dražbe položiti imat 10% jamčevinu.

Zapisnik procienbeni, i ostali dražbeni uvieti mogu se tak kod ovog ureda kao i prigodom dražbe viditi.

Napokon se pozivaju svi vierovnici kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misleći, da takovo, do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, ali će se inače dotična kupovna svota bez da se nanj obzir uzme medju ostale vierovnike razdieliti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 30. svibnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Smendrovac v. r.

Br. 2470/g. (301—Izv.) (3—1)

Poziv.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskoga na znanje se daje gospoji Eulalii Poch rodjenoj Köröskeny, da je na molbu odvietnika gospodina Rusek Vatroslava za dan 29. sèrpnja t. g. o 9 satih iz jutra kod ovog suda opredieljeno ročište u smislu §. 27. stečajnog reda od 18. sèrpnja 1853, prigodom kojega moraju baštinici pokojnog Körösken-a Ljudevita ili osigurati prijavivše se gg. vierovnikah Rusek Vatroslava, Sághi Gjurgja i Tucić Josipa za njihove zahtieve sprema ostavštini pokojnog Körösken Ljudevita, ili pako tom prigodom podnieti izkaz cielog svog imetka i datka; u protivnom bo slučaju stečaj će se proti njima otvoriti. Pošto se pako nezna boravište gospoje Eulalie Poch, rodjene Körösken, za skèrbnika bi joj odredjen odvietnik g. Lendvaj Stiepan u Varaždinu. S toga se pozivlje ovime gja. Eulalia Poch rodjena Körösken, da imenovanomu skèrbniku potrebita u ovom predmetu sredstva za doba dade, ili drugoga zastupnika amo najavi, inače sve posliedice će sebi pripisati imati.

C. k. županijski sud.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

C. k. predsiednik

Novak.

Fohn.

Br. 4210. (162—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855. broj 2482 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Šandoru i Eduardu Ždenčaj za spadavše na dobro Odru u obćini Bužin, kotaru v.-goričkom, županii zagrebačkoj ležeće 13⅛ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 21. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 2. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2641/g. (Izv. 297) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2376 pronadje u 9,800 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 24⁴⁄₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Čanjevo i Vinično, kotaru križevačkom i sv. ivanečkom, županii varaždinskoj i zagrebačkoj, i spadavših na dobro Čanjevo gospodjna Dragutina Lacka i gospoje Amalie, Ivana i Natalie Pastory, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 23. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2640/g. (296—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2329 pronadje u 7,900 forintih. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 19⁶⁄₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Kalnik, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Kalnik i Ljubešćica

gospode Lacka i Natalie Pastory, propisom od §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 děrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. děrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvěrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja,

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izlodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pěrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. kolovoza 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 23. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2642/g. (Izv.—298) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855. br. 2379 pronašje u 8,900 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 22⅖ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Raven, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Raven gg. Dragutina, Lacka, Amalie, Ivana i Natalie Pastory, propisom §. 26. carskog paten. od 16. siečnja 1854. děrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. děrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvěrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pěrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 23. listopada t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. gr. 3883. (133—D.S.) (3—3)

Razglas.

C. k. zemski kano rudarski sud zagrebački ovime objavlja, da je c. k. těrgovački sud bečki amo priobćio, da je po njemu izrokom od 1. lipnja 1855 stiečaj vierovnikah nad ukupnim gibivim, kano i negibivim u krunovinah Austrii nad i ispod Ensa, zatim Sotnogradskoj, Štajerskoj, Koruškoj, Krajnskoj, Gorici, Gradiškoj, Istrii, Těrstu, Tirolskoj i Vorarlbergu, Českoj, Moravskoj i Slezkoj ležećim imetkom Gosp. Demetra Zinnera c. k. povl. veletěržca u Beču pod broj 628. kano i njegovog javnog druga g. Aleksandra Zinnera pod protokolarnom tvěrdkom D. Zinner & Comp. dozvoljen.

S toga se svikolici, imajući proti imenovanim prezaduženikom i tvěrdki njihovoj zahtievanje kakovo time prozorni čine, da tražbine svoje sredstvom formalne tužbe proti g. Dr. Augustu Budinsku, kano zastupniku stiečajne mase podignuti se imajuće tom c. k. těrgovačkom sudu do 31. kolovoza 1855. tim sigurnie prijave i zajedno ne samo istinitost tražbinah, već i pravo kojim u jedan ili drugi razred uvěrštjeni biti žele, izkažu, jer po izminutju istog roka neće se nitko u obzir uzeti, već će svaki, do onda neprijavivši se — glede ukupnog gibivog, kano i negibivog u prierečenih krunovinah ležećeg imetka prezaduženikah bez iznimke izključen ostati i u slučaju onom ako bi mu pravo preboja pripadalo ili ako bi iz stiečajne masse kakovo vlastito dobro tražiti imao, ili opet ako bi tražbina njegova na koje dobro prezaduženikah zabilježena bila i to tako, da isti neprijavivši se vierovnici, kad bi štogod morda u istu massu dužni bili, takovoga duga neglede na pravo preboja, vlastničtva, ili zaloga — inače njima pripadajuća, naplatiti dužni budeju.

Budnć pako da těrgovačka tvěrdka „D. Zinner & Comp." u krunovini hěrvatskoj železne rude i hutaru sa pristojališti i alatom pokraj Samobora kano vlastničtvo posieduje; — to se po smislu §. §. 5. i 58. ovozemskog stiečajnog reda od 18. sěrpnja 1853 ovime věrh istih rudah sa pristojališti, kano i svih drugih u krunovini hěrvatsko — slavonskoj morda ležećih nepokretnostih prierečenih těrgovacah posebni stiečaj otvara sa pozivom na sve one, koji kakovo zahtievanje na rečeni pod stiečaj padši imetak imadu, da takovo tužbom proti odvietniku g. Ljudevitu Vrabcu — kano zamienika g. odvietnika Antuna Lovrenčića postavljenom masse zastupniku — najdulje do 29. rujna t. g. 1855. pred ovim c. k. zemskim sudom zaišću i prijave, u protivnom bo slučaju izključit će se od stiečajne razprave, te ćedu izgubiti svako tražbeno pravo na ovu posebnu stiečajnu massu neglede na pripadajuće njima morda pravo vlastničtva, pěrvenstva ili zaloga.

Ujedno se radi izabiranja stalnoga upravitelja masse, kano i vierovničkog odbora ročište na 8. listopada g. t. u 10 satih prie podne u dvoranu ovog c. k. zemskog suda postavlja s time, da u slučaju, ako se vierovnici u izboru stalno očitovali ili na opredieljeni rok stavili nebi, bude se u naimenovanju upravitelja kano i odbora na pogibelj vierovnikah uredovno postupalo.

U Zagrebu 6. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Nr. 3085. (21—P.Z.) (3—2)

Kundmachung.

Zur Weiterverleihung der erledigten Postmeisterstelle zu Ludbreg wird hiemit der Konkurs eröffnet.

Die Bezüge dieses gegen Dienstvertrag zu verleihenden Dienstpostens bestehen in einer Jahresbestallung von Zweihundert (200) Gulden, einem Amtspauschale von Fünfzehn Gulden C. M., dann in den gesetzlichen Rittgeldern für geleistete Aerarial und Privatritte.

Dagegen ist der Postmeister verpflichtet, wenigstens 5 Diensttaugliche Pferde, eine ganz gedeckte, und eine offene Stationskalesche, zwei Briefpostwägen, zwei Staffettentaschen nebst den übrigen zum Postdienste erforderlichen Betriebsmitteln beizuschaffen, in brauchbaren Zustande zu erhalten, und nach Bedarf zu vermehren. Ferner hat der Postmeister vor dem Vertragsabschlusse eine Dienstkaution von 200 fl. C. M. entweder im Baaren oder in mindestens zu 3% verzinslichen Staatsobligationen zu leisten.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche, mit der Nachweisung über ihr Alter, Studien, die bisherige Beschäftigung und die Vermögensverhältnisse, bis längstens 26. Juli 1855 bei der gefertigten Post-Direction einzubringen, und darin den Besitz einer, gegen Feuersgefahr und Einbruch gesicherten in Mitte des Ortes Ludbreg gelegenen Lokalitäten nachzuweisen.

Agram 30. Juni 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klempay.

Nr. 9160. (138—Fin) (3—2)

Concurs-Ausschreibung.

Im Bereiche des k. k. Forst- und Domänen-Amtes Kutjevo in Slavonien ist eine Försterstelle (XI Diätenklasse) mit 500 fl. Gehalt frei Wohnung oder 60 fl. Quartiergeld, 200 fl. Pferd- und Zehrungspauschale 10 Klftr harten Schnitholzes, 18 fl. Kanzleipauschale, ferner mit dem Genusse von Grundstücken zur Ergänzung des nöthigen Futters für zwei Kühe und mit der Aussicht auf Erlangung einer angemessenen Remuneration für die durch Umsicht und Thätigkeit bewirkte Steigerung des Reinertrages der Domäne und vorzüglich jenes der zuständigen Forste verbunden ist, provisorisch zu besetzen. Mit dieser Stelle ist die Verpflichtung zur Leistung einer Caution im Gehaltsbetrage verbunden.

Bewerber haben ihre gehörig belegten Gesuche unter glaubwürdiger Nachweisung des Alters, des Religionsbekenntnisses, des Standes (Kinderzahl) der körperlichen Diensttauglichkeit, der erhaltenen allgemeinen Vorbildung, der erlangten theoretischen und praktischen Befähigung für die angesuchte Stelle der bisherigen Dienstverwendung, der Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer andern slavischen Sprache mit Angabe ob und in welchem Grade derselbe mit den dortigen Finanzbediensteten verwandt oder verschwägert ist, und zwar jene, welche bereits im Staatsdienste stehen, im vorschriftsmässigen Wege, andere aber im Wege ihres vorgesetzten politschen Bezirksamtes bis 10. August d. J. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Esseg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram am 30. Juni 1855.

Br. 505 (273—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. kr. kotarski ured kao sud vel. gorički do znanja stavlja — da je na temelju ovosudne odluke od 14. lipnja t.g. br. 505. za dug masse pokojnog župnika Pavla Bartolića Jakuševečkoga u 100 for. sr. s. p. sastojeći — na nepokretnosti Josipa Furića u Jakuševcu i to:

1.	Zemlju oranicu »Zavèrtnicu« u dvuh komadah 2 rali u vrednosti	150 for.
2.	Zemlja dugo oranje 1½ ral	100 »
3.	» Vuklenki 1 ral	100 »
4.	» Velika ledina 6 ralih	300 »
	Ukupno	650 for.

na dne 16. sèrpnja t. g. uz procienbu od dne 16. kolovoza t. g. izpod procienbe na licu miesta vazda u 11 satih prie podne javna razprodaja za gotove novce odredjena.

Kupoželni i hypotekarno pravo imajući se ovim pozorne čine.

Dano na V.-Gorici 14. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

I. Nemčić.

Br. 3855. Civ. (157—DS.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog čini se znano, da je na molbu g. Anastasa Popovića, kao predsiednika pěrve hěrvatske štedionice, odredjena javna sudbena dražba kuće pod br. 544. u margaretinskoj ulici ovdie na g. Gěrgu Tandarića spadajuće radi dužnih 1350 for. i 300 for. sr. sa pripadci, te će se dne 13. sěrpnja 1855. pěrva uz procienu, a 14. kolovoza t. g. druga makar izpod prociene děržati.

Uslied toga pozivaju se svi istu kuću kupiti želeći, da o svakom roku u 9 satih prie podne na lice iste kuće dojdu. U ostalom dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda u pisarni vidieti.

Ujedno se ovime pozorni čine svi oni, koji na istu kuću kakovo hipotekarno pravo imadu, da ga kog ovog suda do to doba tim bolje prijave, jer inako kod razdielbe kupovne svote neće se na nje paziti.

U Zagrebu 6. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. g. 3009. (101—Dp.) (3—3)

Oglas.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački stavlja do znanja, da je na molbu Franje Kellemena, odvietnika u Zagrebu, dozvoljena ověrhovna dražba svihkolikih zemaljah i inih nepokretninah sudbeno na 305 for. sr. procienjenih vlastitost Stipana pl. Kerčelića sačinjavajućih u selu Žlebec pod br. 2. ležećih radi duga 39 for. sr. i troškovah, te da su za oběržavanje iste rokovi i to pěrvi na 28. sěrpnja t. g., a drugi i zadnji na 29. kolovoza t. g. svaki put u 10 satih prie podne na licu miesta ustanovljeni.

Uslied toga pozivlju se kupiti želeći s dodatkom, da će svaki suličbenik imati prie započetja dražbe vadium od 30 for. sr. uručiti imati sudbenomu povierenikn, — ovaj vadium će se kupcu uračunati u kupovninu, a drugima odmah po zaključenju povratiti.

Dražbeni uvieti mogu se kod suda i na dan dražbe viditi. Nadalje pozivlju se svi oni, koji su su na pomenuta zemljišta kakovo hipotekarno pravo stekli, da se do 28. sěrpnja t. g. kod ovog suda tim sigurnie najave, jer će u protivnom razdieljenje kupovnine bez njih se učiniti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 4. lipnja 1855.

C. k. savietnik,

Schmidt.

(188—Fin.) (3—2)
3. 8518.

Kundmachung

wegen der Besetzung des Tabakverlages zu Petrinja.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction wird hiemit bekannt gemacht, daß der k. k. Tabak-Verlag zu Petrinja im k. k. II. Banal-Grenz-Regimente im Wege der öffentlichen Konkurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte dem als geeignet anerkannten Bewerber, der die geringste Verschleißprovision sich bedingt, verliehen werden wird.

Dieser Verschleißposten hat einen jährlichen Material-Absatz im beiläufigen Werthe von 20,000 fl. wofür mit Einschluß des damit verbundenen Kleinverschleißes bisher nach einem höheren Perzenten-Ausmaße ein jährlicher Brutto Gewinn von 1696 fl. 6 kr. entfallen ist.

Das Materiale hat derselbe beim Tabakmagazine in Agram abzufassen, wogegen demselben derzeit achtundzwanzig Trafikanten zugewiesen sind, die Finanzbehörde ist jedoch berechtiget, in dem Umfange der Verschleißperife je jede Veränderung in der Zahl und Aufstellung der Trafikanten vorzunehmen, welche sie den Verhältnissen für angemessen findet, ohne daß der Verleger berechtiget wäre, aus dieser Veranlassung irgend einen Anspruch zu erheben.

Dagegen steht demselben frei, die Besorgung des Verlags jederzeit drei Monate vorhinein aufzukünden, welche Aufkündigungsfrist, wenn nicht etwa wegen eines Gebrechens oder Vergehens die Entsetzung vom Verlage, nach den bestehenden Vorschriften sogleich stattfinden muß, auch der Finanz-Behörde vorbehalten bleibt.

Für dieses Verlagsgeschäft wird eine Provision mit vier Perzent von dem Großverschleißpreise des aus dem k. k. Verschleißmagazine abgefaßten Materiales verabfolgt, und zugleich der Gewinn aus dem eigenen Kleinverschleiße zugestanden, jedoch hat nur die Provision von dem Magazinspreise des Tabaks den Gegenstand des Offertes zu bilden.

Den zugewiesenen Trafikanten, so wie den Konsumenten im Großen hat der Verleger das Tabakmaterial um den Magazinspreis gegen bare Bezahlung zu verabfolgen, und bezieht hiefür die ihm zugestandene Provision, welche gleich bei der Abfassung des Tabaks von dem entfallenden Magazinspreise zu seinen Gunsten abgerechnet wird.

Der Verleger hat das vom Magazin abgefaßte Materiale nach Abschlag der Provision gleich bar zu bezahlen. Es steht demselben jedoch frei, nach Maßgabe des unangreifbar am Lager zu haltenden Vorrathes, welcher sich im sechs wochentlichen Bedarfe und Geldwerthe von beiläufig 2400 fl. darstellt, einen Kredit anzusprechen, in welchem Falle er die im gleichen Betrage entfallende Kaution im Baren, in Staatsschuldverschreibungen, oder mittelst zureichender Hypothek nach dem vorschriftmäßig festgesetzten annehmbaren Werthe vorläufig zu erlegen hat. Im ersteren Falle wird ihm die fruchtbringende Anlegung des bar erlegten Kautionsbetrages beim Staats-Schulden-Tilgungsfonde zugestanden.

Bis zur Einräumung des angesprochenen Kredites ist das Material bar zu bezahlen.

Die Bewerber um diesen Verlag haben den Betrag von 170 fl. bei einem k. k. Steueramte oder einer Gefällskassa als Reugeld zu erlegen, und die diesfällige Kassaquittung, dem in einem Umschlag (Couvert) versiegelten und mit einem fünfzehn Kreuzer-Stempel versehenen Offerte beizuschließen. Es ist auch zulässig, dieses Reugeld gleichzeitig mit dem versiegelten Offerte, jedoch von demselben abgesondert einzusenden.

Die Offerte müssen längstens bis zum dreißigsten Juli 1855, Mittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu Agram eingereicht werden, sind nach dem hier beifolgenden Formulare auszufertigen, und es sind demselben folgende Nachweisungen beizulegen:

1) Die Kassaquittung über das erlegte Reugeld, sofern dasselbe nicht gleichzeitig bar eingesendet wird.
2) Der Taufschein zum Beweise der erreichten Großjährigkeit.
3) Das von der kompetenten politischen Behörde ausgefertigte Sittenzeugniß.

Das Reugeld wird jenen Offerenten, welche nicht berücksichtiget werden, nach geschlossener Verhandlung zurückgestellt, dagegen jenes des als Bestbieter anerkannten Offerenten, wenn er das Material bar zu bezahlen sich erklärt, bis zur Abfassung des vorgeschriebenen Lagervorrathes zurückbehalten, wenn er aber den Kredit in Anspruch nimmt, entweder in die bare Kaution eingerechnet, oder nach erlegter Kaution zurück gestellt.

Sollte der anerkannte Ersteher die Geschäftsführung innerhalb längstens acht Tagen von der Bekanntmachung der Annahme seines Offertes an gerechnet, anzutreten unterlassen, so wird der Verschleißposten als erledigt betrachtet, zu dessen neuerlicher Bestellung geschritten, und das Reugeld als verfallen betrachtet; Letzteres findet auch dann statt, wenn der Ersteher erklärt, von seinem Anbote freiwillig zurücktreten zu wollen.

Offerte, welche die oben bezeichneten Förmlichkeiten nicht haben, oder unbestimmt lauten, können nicht berücksichtiget werden, dieses ist insbesondere der Fall bei Offerten, welche nur den Anbot enthalten, mit gewissen Perzenten weniger, als jeder andere allfällige Offerent sich begnügen zu wollen.

Bei gleichlautenden Offerten wird sich die hierämtliche Entscheidung vorbehalten. Ein bestimmter Ertrag wird eben so wenig zugesichert, als eine wie immer geartete Entschädigung oder Provisionserhöhung nachträglich Statt finden kann.

Die auf die Rechte und Obliegenheiten des Verlags sich beziehenden Vorschriften werden dem Ersteher von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction bekannt gegeben werden.

Von der Concurrenz sind jene Personen ausgeschlossen, welche das Gesetz zum Abschluße von Verträgen für unfähig erklärt, dann jene, welche wegen eines Verbrechens, wegen Schleichhandel, oder einer Gefällsübertretung gegen die Staats-Monopols-Vorschriften, ferners welche eines Vergehens gegen die öffentliche Sicherheit oder die Sicherheit des Eigenthums verurtheilt, oder nur ob Mangel an Beweisen der Untersuchung enthoben worden sind, Individuen, welche bereits vom Verschleiße von Staats-Monopols-Gegenständen strafweise entsetzt worden sind; endlich solche Personen, denen die politische Obrigkeit den bleibenden Aufenthalt im Verschleißorte nicht gestattet.

Kommt ein solches Hinderniß erst nach der Uebernahme des Verschleißgeschäftes zur Kenntniß der Finanz-Behörde, so wird die Verschleiß-Befugniß sogleich zurückgenommen werden

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram am 20. Juni 1855.

Formular eines Offertes.

Ich Endesgefertigter erkläre mich bereit, den Tabak-Verlag zu Petrinia unter genauer Beobachtung der kundgemachten Bedingungen und aller dießfalls bestehenden Vorschriften gegen eine Provision von . . . . . . (der Betrag ist mit Worten zu schreiben) Prozenten vom Magazinspreise in Besorgung zu übernehmen, und beabsichtige . . . . . das Tabak-Materiale gegen Barzahlung zu fassen . . . . . einen Material-Kredit mir zu erbitten

(Hier wird nach Umständen das Eine oder das Andere geschrieben.)

Die in der Kundmachung vorgezeichneten Nachweisungen sind angeschlossen.

(Datum) (Eigenhändige Unterschrift, Charakter und Wohnort.)

Von Außen.

Offert zur Erlangung des Tabak-Verlags in Petrinia. 1298—33

(303—Izv.) (3—3)
5071.

Lizitations-Kundmachung.

Von Seite der gefertigten k. k. Komitatsbehörde wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß wegen Hintangabe der mit dem hohen k. k. Stat halterei-Erlasse vom 12. August 1854, Z. 2560—461 I, im Kostenbetrage von 20311 fl. 20 kr. bewilligten Restaurationsarbeiten an der Karolinen-Landesstraße von Sungeri bis an die Komitatsgrenze bei Kamensko die öffentlichen Lizitationsverhandlungen, bei welchen die gedachten Herstellungsarbeiten nach den Gebieten der Gemeinden Merkopalj, Ravnagora und Verbovsko abgetheilt, um die unangesetzten adjustirten Fiskalpreise zur Ausbietung gebracht werden, an den nachstehend benannten Tagen und Orten abgehalten werden, und zwar:

a) am 9. Juli 1855 um 10 Uhr Morgens im Gemeindeamte zu Merkopalj wegen Hintangabe der im Merkopoljer und am selben Tage um 3 Uhr Nachmittags wegen der im Ravnagorer Gemeindegebiete auszuführenden Herstellungsarbeiten, u. zw. ersterer um den Betrag per 6393 fl. $10\frac{1}{2}$ kr. und letzterer um 5351 fl. $7\frac{1}{2}$ kr.;
b) am 10. Juli d. J. um 10 Uhr Morgens in der Bezirksamtskanzlei zu Verbovsko wegen Hintangabe der im Verbovsker Gebiete um den Betrag per 8559 fl. 22 kr. zu bewerkstelligenden Restaurationsarbeiten.

Die Bedingnisse bestehen in Folgendem:

1) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist, und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.
2) Wer für einen andern liziiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitations-Kommissär einzuhändigen.
3) Jeder Lizitant hat vor der beginnenden mündlichen Ausbietung das 5perzentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitationskommissärs zu erlegen, welche dem betreffenden Bauobjekte oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtigt.
4) Bei der Versteigerung werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch vor dem Beginne der mündlichen Ausbietung übergeben werden müssen, weil sie sonst nicht berücksichtigt werden würden.
5) Jedes schriftliche Offert muß ferners, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem mit 15 kr. Stempel versehenen Bogen geschrieben, mit dem 5% Vadium versehen, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: für welchen Bau der Anbot laute? versehen sein, im Innern aber die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß der Offerent, dessen Vor- und Zuname, Charakter und Wohnung genau angegeben werden muß, den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheitspreis-Verzeichniß und die summarischen Kostenüberschläge genau kenne, und solchen getreu nachkommen wolle.
6) Die erwähnten Lizitationsgrundlagen für alle obangeführten Arbeiten können bis zum Vortage der Lizitation bei der gefertigten k. k. Komitatsbehörde in den gewöhnlichen Amtsstunden und am Tage der Lizitation bei der Lizitations-Commission eingesehen werden
7) Der Bestbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratifikation.
8) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungsresultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10% des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.
9) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangsbestätigung sogleich rückgestellt.

Von der k. k. Komitatsbehörde.

Fiume, am 26. Juni 1855. 1327—33

Br. 4200 i 3201 (D.S. 161) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 brojevi 2485 i 2486 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Dragutinu pl. Jellačiću za spadavše na dobra Samobor i Jankomir u obćinah Noršićselo, Gregurovićev Breg itd., Stenjevec, Borčec itd., kotaru samoborskom i zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeća, $32^6/_8$ i 48 kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 13.150 for. i 19.200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 30. listopada 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 3764. (134—DS.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemaljski sud zagrebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 8. siečnja godine 1854 bez

oporuke preminuvšega ovdašnjeg gradjanina Ardrie Čerina štogod kao vierovnici tražiti imaju, da do 31. sèrpnja t. god. tražbine svoje pred ovaj c. kr. zemski sud pismeno prijave, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. zemski sud.

U Zagrebu dne 6. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2598/g. (294—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2328 pronadje u 2550 forintih, od kojih kamate teči počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 6$^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležečih u občini Grcgurovec kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Beketinec gospodina Mirka Ožegovića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijavé to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju své ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 1. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 2. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn s. r.

Br. 2599/g. (295—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2331 pronadje u 862 for. 30 kr. srebra, od kojih kamate teči počimlju od 1. studena 1855, i to za 2$^5/_{32}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležečih u občini Erdovec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Erdovec gospoje Helene Koretić, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta, pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 3. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 5. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 4198. (159—D.S.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2483 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodi Mihalju, Stiepanu, Franji i Mati Sever za spadavše na dobro Severje u občini Brežani, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 3$^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 24. kolovoza 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obzuru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. kolovoza 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 23. listopada 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4199. (160—DS.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 br. 2484 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Dragutinu Jelačiću za spadavše na dobro Konšćicu u občini Konšćici, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, 20$^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8100 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 30. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 30. listopada 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka *naime* ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 939/gr. 1855. (286—Izv.) (3—3)

Oglas dražbe.

Na ostavštinu oporukom preminuvše Marie udove From iz Špišić-Bukovice spadajuća kuća pod br. 56., zajedno sa jednim vèrtom zemlje kao i 2 vinograda bez kleti jedan u bèrdu Stanovnički, a drugi u Viljevački jarak zvanim ležeća, dne 18. sèrpnja t. g. pèrvi, a 30. istog mieseca drugi i zadnji put i to na licu miesta od 9. do 12 satih prie podne, a od 2—6 satih posli podne putem javne dražbe prodavat će se. Dražbenici prie nego se k dražbi pripuste 10% žaobinu položiti imadu, ostali pako dražbeni uvieti u pisarni podpisanog c. kr. kot. ureda ovog, a i prigodom obdèržavane dražbe na licu miesta uviditi se mogu.

C. kr. kotarski ured virovitički.

U Suhompolju dne 18. lipnja 1855.

P o h.

Br. 1077. 1854. (276—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured kao sud V.-gorički do znanja stavlja, da je na molbu gg. Andrie Dorotića i Franje Hervačića uslied ovosudne odluke od 16. lipnja t. g. br. 1077 za dug 400 fr. sr. zaostavših kamatah i sudbenih troškovah, na nepokretnosti Katice Arbanas i to:

1. Kuću na Vel.-Gorici pod br. 21. procienitu na	. . .	1734 for.
2. Štagelj procienit na	. . .	500 »
3. Štalu	» . . .	25 »
4. Vèrt i njivu proc. na	. . .	300 »
5. Dvorište proc. na	. . .	450 »
Ukupno	. .	3009 for.

za dne 23. sèrpnja uz procienu a za dne 23. kolovoza t. g. izpod procienе na licu miesta V. Gorici pod br. 21. vasda u 11 satih prie podne sudbena dražba dozvoljena.

Kupoželjni imat će 5% od prociene dati, i mogu ostale uviete kod suda uvidieti — a hypotekarno pravo imajući na gpp. § 509 pozorne čine.

Dano na V.-Gorici 16. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

J. Nemčić.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. X U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 7. SERPNJA 1855. 154

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u noviasrnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Početkom ovoga mieseca nastaje pèrvi polugodišnji tečaj ovih novinah; poziva se dakle domorodno obćinstvo, da predplatu svoju na „Narodne Novine“ obnovi, i to na pol godine poštom sa 6 for., u miestu s 4 for.; na četvèrt godine poštom s 3 for., u miestu s 2 for. sr.

Da uzmognu vanjski predplatnici listove u redu primati, neka izvole bezodvlačno podpunu predplatu na „odpravničtvo Narodnih Novinah“ franko poslati te točno naznačiti svoje ime, prebivalište i posliednju poštu.

Tko nekani list dalje dèržati, neka odmah pèrva tri broja, što će ih primiti, natrag pošlje.

Ujedno molimo svu onu gg., koja duguju za prošle tečaje, da do konca ovoga mieseca dug svoj izplate.

Bèrzojavne viesti.

Knez Goršakov javlja pod 1. sèrpnja, da se stanje stvarih pred Sevastopoljem u ničemu promienilo nije. (Wiener Ztg.)

Iz Pariza, 4. sèrpnja. Dèrži se, da će se sajam odgoditi. „Moniteur“ donosi nieku depešu generala Pelissiera od 2. sèrpnja, koja ništa nesadèržava. (Oest. Corr.)

Iz Cèrnegore, 2. sèrpnja. Radi niekih razprah o sienokošama izmedj Katunskaje i kotara Nistić stoje Cèrnogorci i Turci na obostranim granicama (brojem 3000 momakah) pripravni za boj, i već je u ovaj hip moralo doći do kreševa. (Triest. Ztg.)

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Presvietli O. Marian Šunjić, novoposvećeni biskup i vikar apoštolski u Bosni, poslie kako probavi u Beču dva mieseca i pol, posietio je dne 22. svib. u povratku svome Djakovo, a odanlie dne 28 o. m. krenuo put Bosne, gdie se dne 7. lip. na brašančevo imenito u Fojnici imao obdèržavati svečani uvod novog biskupa. Nieki dopisatelj kat. lista opisuje putovanje biskupovo po Bosni; narod ga je posvuda najželjnie dočekivao i najliepše primao. Na pèrvi susret svog biskupa, ajašili su konjanici svagdi, u dizu pokraj puta na kolenih klečali i sklopljenih rukuh blagoslov biskupski prosili: zatim pojašivši konje osedlane, jedni su ko glasonoše na daleko, drugi ko ulaci na blizo, treći za njim tihim korakom kola reserve poigravali, a četvèrti na primier oklopnikah štitili su ga desno i lievo.

Narod siromašniji iz selah i varošah, muško i žensko, noseći jos i nejaka čeda svoja u naručaju gèrnuo je pieške na putove, i ulice za primit blagoslov. U kratko sve od Save do sèrca Bosne, trajuće putovanje, koje svagdi misnici predvodiše, bijaše nieko javno, svete viere katoličanske, u zemlji polumiesečnom nevierstvu podložnoj, izpoviedanje.

Bijaše zgoljno milinje vidieti, kako na istome dućanu, tèrgu, ilici, putu, tèrgovci, zanatlije, težaci, čobani i putnici katolici na kolienih klečeć, iz nagona viere, a turci, i Sèrbi uz njih podviv ruke stojeć, iz ljubavi domorodne, duboko štuju našeg vèrhovnog pastira.

Vriedno je da se nešto posebno o novoj snosenosti poturicah bosanskih progovori. Biaše to putovanje uz Ramazan, t. j. miesec, u koj turci od svanutja do sutona strogi post obdèržaju tako: da ni kapcu vode okusit, nijedan dim duhana odbit, pod grieh smèrtni nesmiju; a od sutona do svanutja časte se što mogu bolje, pa do podne spavaju; od podne do sutona šetaju se, griskajuć svaki pojedini štapić sa zubih, da jih želja milog čibuka prodje. U ovo vrieme oni su vèrlo sumorni, nestèrpljivi, i na svako veselje kèršćansko sèrdito pogovarat običaju: Kèrstu, zar ti nevidiš, kako ja dušu svoju pèržim? — no sasvim tim svagdi su oni uljudno podvorenje našem novom biskupu činili. U brodu turskom Iman t. j parok turski, posietio je sa svojimi momci slavnog putnika siedećeg u prostoj kućici kèršćanskoj. U Dèrventi jedan od najstariih, i najpametniih turakah imenom Alaga, pitao je kèršćane ovako: kakovo je to veselje, koje vi činite? odgovore mu kèrsćani: čekamo našeg novog biskupa; a on nadostavi uzdišuć: „Blago vami raja! vi moliste Boga i domoliste ga, i jer ste ga naprav molili, stekli ste biskupa od svog zakona; a mi od dvadeset godinah molimo Boga, da nam dade cara od našeg zakona, pa ga nemogosmo umolit, jer naprav nemolimo.“ U Busovači Alia Dizdarević, na sried tèrga, na očigled svih susiedah turakah i kèršćanah, cielivo je skut i ruku biskupovu; a Mula Asan Dorić, član miestnog savieta dočeka ga u avlii parokovoj, s konja snimio, ruku i lice obljubio. Ako ova bivaju u pèrvom ulazku, čemu se još nadat imamo u duljem bavljenju našeg biskupa u Bosni?

U Zagrebu. Polag službenih prijavah obolielo je u Rieci u koleri dne 3. sèrpnja 5 a umèrlo 5 osobah, dne 4. obolielo 9 a umèrle 2 osobe.

— (Tèrgovina Turske s Dalmaciom.) Miesoca travnja o. g. došlo je iz Turske u Dalmaciu s turmama 1166 osobah s 1807 konjah. Ovi su unieli tèrgovine u vriedi od 21.224 for., a iznieli 67.498 for. Soli je prodano u Cèrnogoru i Tursku 5149 for.

S bojišta.

— Knez Goršakov izdao je dne 19. lipnja sliedeću dnevnu zapovied na vojsku:

„Na briežuljcima Inkermana 19. lip. 1855.

Drugovi! Jučeranji kèrvavi boj i poraz sdvojenoga dušmana okruni naše oružje novim neumèrlim lovorom. Rusia vam je dužna zahvalu a i neće vam je odreći. Hiljade naših drugovah riešiše jučer svoju zakletvu smèrtjum i time sačuvaše moju rieč, koju sam dao caru, našem otcu. Hvala vam zato drugovi!

Drugovi! Nova velika podkriepljenja sa svih stranah naše svete Rusie nalaze se na maršu, skoro će ovamo prispieti; stavljajte, kao do sad, vaše muževne grudi protiv ubitačnih strieljah naših bezbožnih nepriateljah, i umrite, kao dosad hiljade naših drugovah, prie s oružjem u ruci u slavnoj borbi, nego do momka pèrsi do pèrsih, nego da prekinete vaš zaviet, caru i domovini uzdèržati naš rodni Sevastopolj.

Vojnici! Nepriatelj je pobijen, s neizmiernim gubitkom suzbijen. Dozvolite vašem vodji, da vam u ime cara, našeg uzvišenog vladaoca, u ime domovine, naše svete pravoslavne Rusie, opetovano zahvalim. Vrieme je blizu, gdie će se obiest dušmanah slomiti, njegova vojska s naše zemlje kao plieva iztisnuti. Dolle s bogom za cara i dom!

Ova zapoviest ima se od rieči do rieči pročitati u svim satniama i eskadronima vojske (podp.): Knez Goršakov.“

— „Milit. Ztg.“ iz Odese od 26. lipnja piše: Prekjučer došao je ovamo zapoviednik južne vojske, general Liders. Jučer muštrao je on ovdiešnju posadu i otišavše u Krim regimente Vitebsk i Polosk. Ovamo svaki dan dolazi nova vojska za Nikolajevski logor i za Sevastopolj. Jučer prispieo je husarski regiment prinea Hessen-Kassela i arkangelski lovački regiment. Momčad ova prekrasno izgleda. — Govori se opet, da će se glavni stan Lidersov prenieti u Odesu.

— Smotriteljni ruski sbor kod Arabata i Kèrča ulogorio se izmedj selah Argin i Sudziut duž velikog nasipa, koi se danas zove Akkos. Glavni stan generala Vrangela nalazi se u Argii a generala Bellegarde-a u Sudziutu.

— „Fremdenblatt“ donosi iz Krima: Stanje zdravlja u saveznoj vojsci nieśto se popravilo. Kroz 36 satih padala je kiša i zrak malo ohladila, isto tako i studence na planinama, koji su se jur izsušili, opet vodom napunila. Toga radi ostaje konjanička divizia Morris u logoru na Černaji. Obsadni poslovi pred Karabelnajom polagano napreduju. Govori se, da će se bombardiranje dne 6. sèrpnja iz nova otvoriti. Zajedno poduzet će se opet nieka ekspedicicia u more.

Po najnoviim izviestjima iz Carigrada posieli su Rusi dva druma, koja iz Akalčika i Ararata vode u Erzerum. Ovom neočekivanom diverziom s rebarah primorani biahu Turci Kars napustiti i u Erzerum se povući.

— (Iztočna pošta). Parobrodom „Germania“ prispiela je pošta iz Carigrada od 25. p. m. Alipaša stigao je 24. iz Varne u Carigrad i bio je sultanovim hatom namiešten u dostojanstvo velikog vezira. U niekom predielu Carigrada buknula je strahovita vatra, uslied koje je 1500 kućah, 6 mošeahvi i gospodskih konakah izgorielo. Kolera se opet pojavila, osobito u logoru Viviana.

Austria.

Iz Beča piše „Bel. Ztg.“ da je baron Thouvenel, kojega dèržavnički talent car Napoleon verlo štuje, donio car. austrianskoj vladi pouzdana priobćenja od strane Francezke. Uslied toga pojavila se živahna zamiena depešah izmedj Pariza i carske austr. vlade.

— „Die Donau“ donosi iz Pariza, da austrianski vojnički punomoćnik general Creneville ovih danah ostavlja Paris, budući je vlada izjavila njegovo poslanstvo za utèrnuto.

— Glasa se, da je naslìednik Fontonov u Beču jur naimenovan i to g. Balabine, kojega se ime od početka iztočne razmirice često spominjalo, budući je on prie služio kao poslanički tajnik u Carigradu.

U Beču, 4. sèrpnja. G. Titov otišao je jučer u Stuttgart, a g. Fonton u Hanover. Oba

dèržavnika biehu dan prie svoga odlazka kod grofa Buola na obiedu. Za nasliednika Fontonovog u Beču naznačuje se nieki Starorus, koi je prie bio namiešten kod ruskoga poslaništva u Parizu. U obće petrogradski kabinet rado izabire sad zastupnike svoje iz staroruskih porodicah. Tako je i g. Nekludov imenovan poslaničkim tajnikom u Beču. (Presse)

— „Oesterreichische Zeitung“ piše: Sada, pošto su knez Goršakov i g. Titov, kao redoviti poslanici za Beč i Stuttgart, konačno nastanjeni u Niemačkoj, bit će valjda shodno, njihovu dielateljnost na posliednjoj konferencii mira udostojiti kratkim pogledom. Težko je ikojega čitatelja pozornost izbieglo, da su ova dva muža na konferencii, što se diplomatičke sposobnosti i okretnosti tiče, osobitu rolu igrali. Knez Goršakov biaše jamačno najbolji govornik na konferencii. Kod njega biaše sve suglasno i krasno. Premda se u daleko upuštao, ipak biaše sve s razlozima podkrepljeno, posakrito i zaodieveno. Nu gdie je i gorkost kakovu valjalo izraziti, izražena je svagda samo sarkastički, a nikada u nediplomatičkom lapidarnom štilu. Kako se neugodno usuprot ponašao imenito lord. I. Russel, osobito, kad se nije mogao više spasiti od ruskih finoćah. Lord John često je zaboravio, da konferencia diplomatah nije nikakov meeting u St. Stephensu. G. Titovu pridèržana biaše dodaše manje sjajna ali opet isto tako važna zadaća kao i knezu Goršakovu. Bio li je ovaj jezikom, to je on bio mozgom ruskoga mišljenja. G. Titov je izmislio a knez izveo. Barem biaše čudnovato, kako knez Goršakov, koi je o stvarima očekivanim toli krasno i tekuć umieo besiediti, vazda g. Titovu popuštao iniciativu, ako je trebalo novim prigovorom odmah odgovorit. Knez Goršakov sborio je obširno, g. Titov zadovoljio se s kratkim nacèrtom. No obima prinadležela je velika umietnost da dogadjaje prošlosti kao i izglede budućnosti i cieli položaj sadašnjosti predoče u svèrsi shodnom razjasnenju.

Sèrbia.

Iz Beograda, 25. lipnja. Pošto je unutrašnje stanje Sèrbie, po svèršetku rata, utvèrdjeno bilo, obrazovane su više putah komisie za projektiranje zakonah. No čas su unutrašnje okolnosti smetale uspieh ovakih preduzetkah, a čas opet usvojene sisteme zakona činile su se zakonodatnoj vlasti, da su nesaobrazne stanju našem. Po tome izdavani su, po potrebi, specialni zakoni, koji su regulirali pojedina odnošenja ljudska, koji ili su kasnie, kao udesni i saobrazni stanju našem, podpunim zakonicima za osnov polagani bivali, ili, ako su duhu naroda i pravu običajnom kao odveć protivni pokazali se, nisu mogli tokom vremena osvećeni biti.

Služeći se kroz mnogo godinah ovakim specialnim zakonima, a u nedostatku ovih pravom prirodnim, dobila je Sèrbia tek 1844. godine „zakonik gradjanski“, koi je pravo svakoga i za sve slučajeve u obće odredio; god. 1853. obnarodovan je zakonik o postupku u gradjanskim parnicama, koi je sudovima stalne pravce položio.

Svietli knjaz, želeći sad i narušitelja pravah, česti i života drugih kazniti, pozvao je prie niekoliko danah saviet, da odredi komisiu, koja će sastaviti projekt podpunog „kriminalnog zakonika, a tako i postupka sudejskog u krivičnim dielima“ navodeći, da je to zakon, koi daje najvećma jemstva nesamo za obezbiedjenje ličnosti, česti i života pojedinih, no i za obezbiedjenje spokojstva i reda zemaljskog.

U ovome pozivu obraća knjaz pažnju savieta naročito na tu okolnost, da su nam mnogi do sad izdani specialni zakoni kriminalni nesarazmierno strogi, i da često promašavaju ciel dèržave, koju ova pri kaznenju krivaca ih ima, pa da i obrazovanome svietu povoda daju ovakve zakone smatrati za protivne vremenu i napredovanju vieka.

To je dokaz, da je praviteljstva sèrbskog radnja isključivo na unutarnje razvijanje obraćena. Kad zapad najveće sile sprema, Sèrbia [illegible] uživa i umnožava bla-

godati mira, štedeći svoju skupocienu kèrv za odèržanje svoga kèrvavo izvojevanog stanja. (Sèrb. Dnev.)

Rusia.

— „Allg. Ztg.“ piše, da je uzrok manifesta cara Aleksandra II. koim on nasliedje uredjuje, taj bio što on namierava, što prie okanuti se dèržavnih poslovah. Drugi jedan bečki list primiećava na to, da se nebi na te rieči „Allg. Ztg-a.“ osvèrtao, da nije novi list „le Nord“ koi zastupa ruske interese u pèrvom svom broju rekao, da je ime velikog knjaza Konstantina kod naroda vèrlo omiljeno, i da on sve većma raste u očima naroda.

Belgia.

Iz Brisela, 2. sèrpnja. „Le Nord“ nastoji dokazati, da savez izmedj Francezke i Englezke neće biti od dugotrajnosti. Zatim donosi iz Petrograda od 24. lipnja dopis, u kom se ovo nahodi: „Grof Sečenji, tajnik kod austrianskoga poslaništva u Petrogradu, prispio je jučer ovamo. On je iz Beča otišao poslie zaključenja konferenciah i odmah poslie odlazka careva u Galiciu. On je donio nove naputke svoje vlade. U obće su ovdie (u Petrogradu) zadovoljni s ponašanjem Austrie.“

Francezka.

Iz Pariza, 30. lipnja. Viest o smèrti lorda Raglana učinila je kod ovdiešnjega obćinstva veliki utisak. On je umro smèrtju St. Arnaud-a i La Marmore, bez da bi ga neprijateljsko tane dohvatilo, premda je više nego li ikoi gledao bojnoj smèrti u bèrk.

Smèrt lorda Raglana ima i političku nekakvu znamenitost. Njome se je naime učinio konac mnogim razprama izmedj obih vèrhovnih generalah krimske vojske. Govori se, da je general Pelissier u istinu naimenovan vèrhovnim zapoviednikom svekolike vojske u Krimu.

Iz Pariza. Francezkomu caru se nedopada postupanje parižke akademije u njenih znanstvenih razpravah, te je s toga dne 14. travnja o. g izdao odluku, kojom se sloboda toga glasovitoga družtva omedjašuje, i koja je u Francezkoj veliku pozornost pobudila. Akademia izdala je na obranu svojih pravah više spisovah; pa pošto to nije ništa koristilo, odoše mieseca svibnja vojvoda Noailles (ravnatelj), preč. orleanski biskup Dupanloup (kancelar) i tajnik Villemain k caru, da mu od strane akademie predadu spomenicu. Napoleon, taj put vèrlo priazan, razvi razloge svoje odluke, koja najvećma tamo smiera, da se znanost mora daleko dèržati od političkog polja, na koliko to nespada u područje znanstvenog predmeta. Akademija da se oddaljuje od svoga zakonitoga kruga dielovanja, ako se kod razdieljivanja svojih ucienah i kod svojih izborah samo političkih bojah dèrži, te grieši proti pravu, ako navlaš političnu opoziciu podupire. Napokon napomene car, da će ipak na umirenje akademije što učiniti; no do dan danas nije jošte niti najmanje u tom predmetu učinjeno.

SLUŽBENI LIST.

Nr. 489 (140—Fin.) (3—1)

Kundmachung.

Bei dem Nebenzollamte II. Klasse zu Korlath im Agramer-Finanzbezirke ist die Einnehmersstelle mit dem Gehalte jährl. 400 fl. nebst freier Wohnung und mit der Verpflichtung zur Leistung einer Caution im Gehaltsbetrage provisorisch zu besetzen.

Bewerber haben ihre eigenhändig geschriebenen, gehörig dokumentirte Gesuche unter Nachweisung des Alters, der zurückgelegten Studien, der geleisteten Dienste, der in der Zollmanipulation, dem Kassa- u. Verrechnungsfache erworbenen Kenntnisse der Kenntniss der deut. und der kroat. oder einer der letztern verwandten slavischen Sprache, der Cautionsfähigkeit und unter Angabe, ob und welchem Grade sie mit Finanzbeamten in Kroatien und Slavonien verwandt oder verschwägert sind, im vorgeschriebenen Dienstwege bis 15. August 1855 bei k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Agram einzubringen.

Vom Praesidium der k. k. Finanz Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 26. Juni 1855.

Br. 2643/g. (299—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2317 pronadje u 16.050 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 40 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u obćinah Medja, Sv. Petar, Kalnik i Kamešnica, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bogačevo g. g. Škendera, Slavoljuba i Kornelie Fodrocy, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,
Mataušok, s. r.

Fohn s. r.

Nr. 6178. (304—Izv.) (3—1)

Avviso di Concorso

Si è reso vacante il posto di primo Guardiano d' Ispezione nel Lazzaretto marittimo, in Poveglia, cui va' congiunta la paga d' annue Lire Novecento l' Alloggio gratuido ed un pausciale di Montura annui Lire Settanta due.

Nel caso di promozione graduale si passerà al rimpiazzo del posto di quarto Guardiano d' Ispetione colla paga d' annui Lire Sette-Centocinquanta e cogli emolumenti suddeti.

Chiunque intende aspirare all' uno o l' altro dei due posti, presenterà entro tutto Luglio prossventuro la rispettiva sua supplica al Governo Centrale Marittimo comprovando la sua età, l' illibata condotta morale e politica, i servizio finora prestato.

Per essero impiegato come guardiano Sanitario d' Ispezione il rispettivo Individuo deve aver servito già alquanto tempo come guardiano eventuale di sanità ed avervi dato prove d' essere perfettamente Abile e fidato e di sapere inoltre leggere e scrivere francamente in lingua italiana.

Se in macanza di idonei Guardiani eventuali hanno ad essere impiegati altri individui, dovranno comprovare in modo perfettamente conveniente la loro qualificazione al servizio di Sanità Marittima.

I concorrenti dichiareranno inoltre se si trovano in parentela od affinità con altro impiegato od inserviente di questo stabilimento.

Dell' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 12. Giugno 1855.

Br. 442. (310—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. sud V.-Gorica daje na znanje, da na temelju očitovanja Franjice udove Ročić nepokretnostih njenih na dne 23. sèrpnja t. god. druga dražba, uslied izroka od 3. sèrpnja t. g. br. 442 pod uvietih ondie opisanih, izsledila bude.

V.-Gorica 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 930/gr. (317—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. ured kao kot. sud križevački stavlja time do znanja, da će se usled ovosudištne odluke od 30. lipnja t. g. br. 930 na molbu Samuela Deutscha, tergovca Križevačkog, overšbena prodaja

a) Oranice »Poveršina« pod miest. br. 6512. I. reda 486 [] prostrane i oranice »Poveršina« pod miest. br. 6513. I. reda 486 [] prostrane oba komada procienjena na 100 for. sr.

b) Komada sienokoše »Cugavec« pod miest. br. 911. II. reda 325 [] hv. prostrana procienjena na 30 for. sr.

c) Šume »Graberanec pri Vuriu« pod miest. br. 5496. II. reda 962 [] hv. prostrane na 100 fr. sr. procienjene u deržanju grada križevačkog ležeće i na vlastitost Franje Koledića opančarskog meštra križevačkog spadajuće radi dužne glavnice 153 for. sr. kamatah zatim i pripadakah dne 21. sèrpnja t. g. pèrviput, a dne 22. kolovoza t. g. drugi put i to na licu miesta uviek o 9. uri u jutro obdèržavati tom primietbom, da ako se upitne nepokretnosti kod pèrve dražbe uz procienbenu svotu prodati nebi mogle, da će se kod druge i posliednje izpod ciene prodati. Uvieti dražbeni mogu se saznati u činovnici kod ovog ureda.

Zajedno se svikolici, koji imadu založno pravo na rečene nepokretnosti time uzazivaju, da do prodaje istih nepokretnostih svoje pravo tim sigurnie dokažu, čim u protivnom slučaju sebi samim pripisat će imati, ako pri razdieljenju kupovne svote radi izcèrpljenja po drugim vierovnicima izključeni buda.

C. k. kot. ured kao kot. sud
U Križevcih dne 30. lipnja 1855.
C. k. kot. predstojnik
Kiš, s. r.

Civ. Br. 4373. (173—DS.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. zem. suda u Zagrebu objavlja se, da će se na molbu Amalie Valter rodjene Jelačić proti Dragutinu Jelačiću radi kamatnog duga 100 for. i uzgredicah dne 18. sèrpnja 1855 pèrviput uz procienbenu cienu, — dne pako 4. kolovoza 1855 drugi put, ako od potrebe bude, i izpod ciene, svaki put u 9 satih prie podne na dobru Jankomiru jedna kobila 15 šakah visoka 180 cienjena, — jedan konj turski od 14 šakah 2" 60 for. procienjen, jedna kobila opet 15 šakah za 150 for. i druga za 130 for. visoka 15 šakah i 1' uz gotov novac prodavati, — kamo se kupiti željeći ovime pozivlju.

C. k. zemski sud.
U Zagrebu 27. lipnja 1855.
Klobučarić.
Rudolph.

Br. 4211. (163—D.S. (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2451 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Eduardu plem. Suljoku za spadavše na dobro Gižmik u občinah Rakovpotok i Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, $6^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2750 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 27. kolovoza 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. listopada 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.
Klobučarić.
Rudolph.

Br. 4124. (164—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 br. 2448 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ivanu Nep. Raizneru za spadavše na dobro Kurilovec u občini v.-goričkoj, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $4^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1800 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. listopada 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.
Klobučarić.
Rudolph.

Br. 4210. (162—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855. broj 2482 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Šandoru i Eduardu Zdenčaj za spadavše na dobro Odru u občini Bužin, kotaru v.-goričkom, županii zagrebačkoj ležeće $13^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnog odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 2. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.
Klobučarić.
Rudolph.

Br. 4200 i 3201 (D.S. 161) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 brojevi 2485 i 2486 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Dragutinu pl. Jellačiću za spadavše na dobra Samobor i Jankomir u občinah Noršićselo, Gregurovićev Breg itd., Stenjevec, Borčec itd., kotaru samoborskom i zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeća, $32^6/_8$ i 48 kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 13.150 for. i 19.200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 30. listopada 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.
Klobučarić.
Rudolph.

3. 8616.

Kundmachung

wegen der Besetzung des Tabakverlages zu Petrinja.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction wird hiemit bekannt gemacht, daß der k. k. Tabak-Verlag zu Petrinja im k. k. II. Banal-Grenz-Regimente im Wege der öffentlichen Konkurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte dem als geeignet anerkannten Bewerber, der die geringste Verschleißprovision sich bedingt, verliehen werden wird.

Dieser Verschleißposten hat einen jährlichen Material-Absatz im beiläufigen Werthe von 20,000 fl. wofür mit Einschluß des damit verbundenen Kleinverschleißes bisher nach einem höheren Perzenten-Ausmaße ein jährlicher Brutto Gewinn von 1696 fl. 5 kr. entfallen ist.

Das Materiale hat derselbe beim Tabakmagazine in Agram abzufassen, wogegen demselben derzeit achtundzwanzig Trafikanten zugewiesen sind, die Finanzbehörde ist jedoch berechtiget, in dem Umfange der Verschleißperiferie jede Veränderung in der Zahl und Aufstellung der Trafikanten vorzunehmen, welche sie den Verhältnissen für angemessen findet, ohne daß der Verleger berechtiget wäre, aus dieser Veranlassung irgend einen Anspruch zu erheben.

Dagegen steht demselben frei, die Besorgung des Verlags jederzeit drei Monate vorhinein aufzukünden, welche Aufkündigungsfrist, wenn nicht etwa wegen eines Gebrechens oder Vergehens die Entsetzung vom Verlage nach den bestehenden Vorschriften sogleich statfinden muß, auch der Finanz-Behörde vorbehalten bleibt.

Für dieses Verlagsgeschäft wird eine Provision mit vier Perzent von dem Großverschleißpreise des aus dem k. k. Verschleißmagazine abgefaßten Materiales verabfolgt, und zugleich der Gewinn aus dem eigenen Kleinverschleiße zugestanden, jedoch hat nur die Provision von dem Magazinspreise des Tabaks den Gegenstand des Offertes zu bilden.

Den zugewiesenen Trafikanten, so wie den Konsumenten im Großen hat der Verleger das Tabakmaterial um den Magazinspreis gegen bare Bezahlung zu verabfolgen, und bezieht hiefür die ihm zugestandene Provision, welche gleich bei der Abfassung des Tabaks von dem entfallenden Magazinspreise zu seinen Gunsten abgerechnet wird.

Der Verleger hat das vom Magazin abgefaßte Materiale nach Abschlag der Provision gleich bar zu bezahlen. Es steht demselben jedoch frei, nach Maßgabe des unangreifbar am Lager zu haltenden Vorrathes, welcher sich im sechs wochentlichen Bedarfe und Geldwerthe von beiläufig 2400 fl. darstellt, einen Kredit anzusprechen, in welchem Falle er die im gleichen Betrage entfallende Kaution im Baren, in Staatsschuldverschreibungen, oder mittelst zureichender Hypothek nach dem vorschriftmäßig festgesetzten annehmbaren Werthe vorläufig zu erlegen hat. Im ersteren Falle wird ihm die fruchtbringende Anlegung des bar erlegten Kautionsbetrages beim Staats-Schulden-Tilgungsfonde zugestanden.

Bis zur Einräumung des angesprochenen Kredites ist das Material bar zu bezahlen.

Die Bewerber um diesen Verlag haben den Betrag von 170 fl. bei einem k. k. Steueramte oder einer Gefällskassa als Reugeld zu erlegen, und die diesfällige Kassaquittung, dem in einem Umschlag (Couvert) versiegelten und mit einem fünfzehn Kreuzer-Stempel versehenen Offerte beizuschließen. Es ist auch zulässig, dieses Reugeld gleichzeitig mit dem versiegelten Offerte, jedoch von demselben abgesondert einzusenden.

Die Offerte müssen längstens bis zum dreißigsten Juli 1855, Mittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu Agram eingereicht werden, sind nach dem hier beifolgenden Formulare auszufertigen, und es sind demselben folgende Nachweisungen beizulegen:

1) Die Kassaquittung über das erlegte Reugeld, sofern dasselbe nicht gleichzeitig bar eingesendet wird.
2) Der Taufschein zum Beweise der erreichten Großjährigkeit.
3) Das von der kompetenten politischen Behörde ausgefertigte Sittenzeugniß.

Das Reugeld wird jenen Offerenten, welche nicht berücksichtiget werden, nach geschlossener Verhandlung zurückgestellt, dagegen jenes des als Bestbieter anerkannten Offerenten, wenn er das Material bar zu bezahlen sich erklärt, bis zur Abfassung des vorgeschriebenen Lagervorrathes zurückbehalten, wenn er aber den Kredit in Anspruch nimmt, entweder in die bare Kaution eingerechnet, oder nach erlegter Kaution zurück gestellt.

Sollte der anerkannte Ersteher die Geschäftsführung innerhalb längstens acht Tagen von der Bekanntmachung der Annahme seines Offertes an gerechnet, anzutreten unterlassen, so wird der Verschleißposten als erledigt betrachtet, zu dessen neuerlicher Bestellung geschritten, und das Reugeld als verfallen betrachtet; Letzteres findet auch dann statt, wenn der Ersteher erklärt, von seinem Anbote freiwillig zurücktreten zu wollen.

Offerte, welche die oben bezeichneten Förmlichkeiten nicht haben, oder unbestimmt lauten, können nicht berücksichtiget werden, dieses ist insbesondere der Fall bei Offerten, welche nur den Anbot enthalten, mit gewissen Perzenten weniger, als jeder andere allfällige Offerent sich begnügen zu wollen.

Bei gleichlautenden Offerten wird sich die hierämtliche Entscheidung vorbehalten. Ein bestimmter Ertrag wird eben so wenig zugesichert, als eine wie immer geartete Entschädigung oder Provisionserhöhung nachträglich Statt finden kann.

Die auf die Rechte und Obliegenheiten des Verlags sich beziehenden Vorschriften werden dem Ersteher von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction bekannt gegeben werden.

Von der Concurrenz sind jene Personen ausgeschlossen, welche das Gesetz zum Abschluße von Verträgen für unfähig erklärt, dann jene, welche wegen eines Verbrechens, wegen Schleichhandel, oder einer Gefällsübertretung gegen die Staats Monopols-Vorschriften, ferners welche eines Vergehens gegen die öffentliche Sicherheit oder die Sicherheit des Eigenthums verurtheilt, oder nur ob Mangel an Beweisen der Untersuchung enthoben worden sind, Individuen, welche bereits vom Verschleiße von Staats-Monopols-Gegenständen strafweise entsetzt worden sind; endlich solche Personen, denen die politische Obrigkeit den bleibenden Aufenthalt im Verschleißorte nicht gestattet.

Kommt ein solches Hinderniß erst nach der Uebernahme des Verschleißgeschäftes zur Kenntniß der Finanz-Behörde, so wird die Verschleiß-Befugniß sogleich zurückgenommen werden

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slovonien.

Agram am 20. Juni 1855.

Formular eines Offertes.

Ich Endesgefertigter erkläre mich bereit, den Tabak-Verlag zu Petrinia unter genauer Beobachtung der kundgemachten Bedingungen und aller dießfalls bestehenden Vorschriften gegen eine Provision von . . . . . . (der Betrag ist mit Worten zu schreiben) Prozenten vom Magazinspreise in Besorgung zu übernehmen, und beabsichtige . . . . . das Tabak-Materiale gegen Barzahlung zu fassen . . . . . einen Material-Kredit mir zu erbitten

(Hier wird nach Umständen das Eine oder das Andere geschrieben.)

Die in der Kundmachung vorgezeichneten Nachweisungen sind angeschlossen.

(Datum) (Eigenhändige Unterschrift, Charakter und Wohnort.)

Von Außen.

Offert zur Erlangung des Tabak-Verlags in Petrinia. 1298—33

Br. 2031/g. (Izv. 267) (3—3)

Oglas.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskog stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu Anke Šuhaj po odvietniku Nikoli Sabljiću protiva Ivanu Hortigu radi izplaćenja 3500 for. sa uzgredicama dozvoljena ovèršbena prodaja jedne kuće sa sušom i vèrtljem u dugoj ulici u miestu Varaždinu pod br. 237 ležeće, na vriednost 4122 for. 26 kr. procienjene.

Radi dražbene prodaje ove kuće sa pristojališti opredieljuju se ročišta na dan 4. kolovoza i na 4. rujna t. g. svaki put od 9 do 12 prie podne u urednom stanju varaždinskog c. kr. županijskog suda. —

Prigodom pèrvog dražbenog ročišta dosudit će se prodaji izložena kuća samo za procienbenu vriednost, ili veću; u drugom pako ročištu takodjer izpod vriednosti prociene.

Kupac će dužan biti po naputku prerečenog c. k. županijskog suda preuzeti, u koliko kupovnina doteče, one dugove, koji su zaloga radi osigurani na kući istoj.

U ostalom ovime se svi oni, koji premda im nebiaše došla osobita ubaviest, sasvim tim sciene, da su i oni upisom u javne knjige stekli hipotekarno pravo na višerečenu nepomičnost, uzazivaju, da pravo to do prodaje tim sigurnie ovom c. kr. županijskom sudu prijave, jer će u protivnom slučaju imati sami sebi pripisati, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni tim, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila, ostanu izključeni.

Napokon se pozivaju svi oni hipotekarni vierovnici, koji neprebivaju u gradu ili okružju grada Varaždina, da za branjenje svojih pravah u budućoj diobi kupovnine punomoćnike svoje narede i njihovo ime i pribivalište istomu c. k. županijskom sudu prijave; jer će se u protivnom slučaju na njihovu pogibelj i trošak ureda radi zastupnik imenovati, kojemu će se uručivati sve dalnje dostave.

Dražbeni uvieti:

1. Svaki dražbenik, osim ovèrhu vodeće stranke, položit će u ime jamčevine prie nego se njegova ponuda primi, iznos od 200 for. u gotovom novcu u ruke sudbenog izaslanika.
2. Dražbenik, koi najveću ponudu učinio bude, dužan će biti u roku 14 danah poslie dražbe položiti u sudbene ruke čitavu kupo-prodavnu cienu, ako se inače sa vierovnicima nebi nagodio, u protivnom bo slučaju izgubit će ne samo položenu jamčevinu, nego će osim toga nova dražba na njegovu pogibelj obdèržavat se.
3. Troškovi obadvih dražbah, kao i svi ostali sa prenosom sdruženi, idu na tèrh dražbenika.

U Varaždinu 4. lipnja 1855.

Za c. k. predsiednika
Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

OGLASNIK.

(Dp.—105) (—2)

Ranie vučenje.

Dozvoljena po njeg. c. k. apost. veličanstvu premilostivo velika novčana lutrija, koje čisti dobitak opredieljen je s polovine za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru, a s polovine za kneza Vindišgreca zakladu za nemoćne vojnike, našla je od ovo niekoliko nedieljah, što je otvorena, obćeniti odziv ne samo radi osobitih koristih, koje se posiedateljima srećakah pružaju, nego i radi skopčanih s njome čoviečnih svèrhah. S toga se pèrvo vučenje ove lutrie miesto 10. siečnja 1856 — kao što biaše opredieljeno — dozvolom vis. c. k. financ. popečiteljstva neopozivno ustanovljuje na

3. studenoga ove god.,

dakle za više od 2 meseca prie.

Ova po c. k. povl. veletèržkoj kući J. G. Schuller & Comp. u Beču otvorena

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

sadèržava 64,205 zgoditakah (Treffer) sa svotom dobitka u gotovu novcu od

for. 810,525 b. v.

u 4 dotacie od

for. 37,280 — 263,325 — 252,200 — 257,720

sa 6 glavnih zgoditakah od

for. 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 20,000, i 15,000.

Time je odavna izjavljenoj želji zadovoljeno, da se kod takvih lutrijah broj glavnih zgoditakah pomnoža, i posiedateljima srećakah više izgleda za dobit pruži; nadalje sadèržava ova lutrija znameniti i još kod nijedne lutrije nebivši broj od

64,199 nuzzgoditakah

od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 — 1200 itd.

Srećka I. i II. razreda stoji 3 for., III. razreda 6 for., IV. razreda 10 for.

One p. n. tèrgovačke kuće, koje žele uz umierenu proviziu preuzeti prodaju srećakah, neka se što prie obrate na veletèržku kuću **J. G. Schuller & Comp.** u Beču.

U Beču, mieseca travnja 1855.

Srećke ove loterie dobivaju se u Zagrebu u tèrgovini g. Pavla Haca na Jelačić-ban-tèrgu.

(167—Dp.) (3—2)

Regal Beneficien-Verpachtung.

Von Seite der, an das Agramer Metr. Capitel gehörigen Herrschaft Sisek, wird hiemit kund gegeben, dass nachstehende Regal-Beneficien mittelst öffentlicher Licitatition an meist bietende in 3 jährigen Pacht überlassen werden.

a) Das grosse gemauerte Gast- und Einkehr-Wirthshaus sammt Weinschank- und Nebengebäuden in Civil-Sissek.

b) Das herrschaftliche Weinausschankes-Recht im Marktorte Sissek — nur auf ein Jahr.

c) Das Fleischauschrottungs-Recht, sammt Schlachtbrücke in Civil-Sissek.

d) Die Fischfangs-Gerechtigkeit an der Save, Odra und Culpa, der Herrschaft Sissek gehörig.

e) Die Brücken-Mauth-Gebühr-Abnahme, an der Odra-Brücke in dem Orte Odra sammt Weinschank-Gerechtigkeit alldort.

f) Das Fleisch-Ausschrotungs-Recht in dem der Herrschaft Sissek gehörigen Orte Sela.

Jene, welche besagte Beneficien erlangen wünschen, wollen den 24. Juli l.J. Vormittag im Schlosse Sissek mit 10 % Reugelde versehen erscheinen wo Sie die übrigen Bedingnisse einsehen werden können.

Agram den 27. Juni 1855.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, PONEDIELJAK DANA 9. SERPNJA 1855. Broj 155.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitaom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je dvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrvi put; a zatim za svaki put 2 kr. sr. — Za druge oglase ili ploseme članke platja sedo 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Danciga, 5. sèrpnja. „Buldog“ ostavio je dne 1. o. m. flotu, koja je ležala stranom pred Kronštadtom, stranom kod Nargena. Znamenitiega se ništa nije dogodilo. Admirala Seymura stanje poboljšava se.

Iz Pariza, 5. sèrpnja. Burza je mislila, da će se komori predložiti turski zajam od 120 milionah, garantiran po zapadnim silama.

Iz Pariza, 6. sèrpnja. Zajam odobren je s 442 glasa.

Iz Barcelone, 4. sèrpnja. 40,000 pobunikah osvojilo je grad.

Iz Berlina, 7. sèrpnja. Princ pruski odlazi danas u večer u Petrograd, da po nalogu kralja čestita carici udovi njen narodjenja dan dne 13 lipnja. S ovim putovanjem princa nije skopčano nikakvo političko poslanstvo.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Pišu nam iz Rieke od 5. o. m., da je kolera tamo znamenito popustila. Osobito se hvali dobar uspieh niekog protokoleričkog lieka tamošnjeg profesora g. Tattura, kojega uporavljenjem spašene su mnoge osobe. Manje povoljno glase izviestja iz okolice Rieke i s otoka Velje, gdie u glavnom gradu Beski sa 2600 žit. pošast ta još uviek biesni.

U Zadru. I ove godine došao nam je u ruke godišnji račun odpravništva dohodakah i troškovah utočišća za dietcu u Splietu.

Zbog nevoljnih okolnostih, koje od niekoliko godinah napastujuć našu pokrajinu, mogli bi se bojati, da neprestane ovi zavod, koi je podignut bez ikakve glavnice, da nebude na ljubavi osnovan i podignut od zasluženog kanonika viteza Manger, i ljubavi nemože nestati.

I ove godine vidimo da ima osamdeset običnih priložnikah i dobročinacah svog utočišta. Niekoji od ovih, videći nevoljne okolnosti, umnožiše svoje priloge; a na čelu od ovih dužni smo, a i milo nam je, imenovati izvèrstnog biskupa presvietlog gospodina Pini. A što najviše našu radost umnožava, jest to, što vidimo medju izverednim dobročiniocima i njeno velič. naše preuzmnožitu cesaricu Elizabetu, koja je darovala utočištu 200 for. Svakomu je poznato, da su pèrvi koraci ove preuzmnožite osobe na austriansku zemlju bili puni milosti i dobročinstva; i pèrvo dielo milosti, koje je ona našem utočištu ukazala, doista je veledušno, i nadamo se, da će ih još biti, koji će sirotinjsku kuću ovu obradovati.

Opaziti smo najposlie medju troškovima uvedenih 70 for. za zajam narodni i više od 200 for. kupljenih zemaljah. Iz dohodakah i troškovah vidi se, da ovi zavod sve to više približuje se k svojoj nezavisnosti, a to sviedoči, u kakvom se sad prekrasnom napredovanju Spliet nahodi. Zato neka nam bude dopušteno, da izjavimo našu zahvalnost i revnostnim vlastima, koje ljube i štite ovakovi spasonosni zavod; — da osviedočimo naše štovanje osobitom čovieku, koi živi za ovi zavod, — i da pokažemo našu želju, da bi se i u drugim gradovima Dalmacie našlo ljudih, koji bi se na primier njegov ugledali. (Gl. Dal.)

S bojišta.

— Po pismima iz Sevastopolja nije se u Krimu do 4. sèrpnja ništa znamenitiega dogodilo.

— Polag nieke depeše generala La Marmore od 30. p. m. pojavilo se dan prie 12 slučajevah kolere medju sardinskom vojskom.

— Vèrhovni zapoviedajući general oddieljenog kavkazkog sbora ruske vojske generaladjutant Muravjev, javlja pod 13. i 14. lipnja, da je ruska vojska prešla turske granice i posiela jednu čast pašalika Karskog.

Zajedno javlja generaladjutant Muraviev o rekognosciranju, poduzetom u sandžakatu Kobulet.

— Onaj dogadjaj od Hange-Udda, gdie je jedno rusko oddieljenje pod lieutenantom Sveršskom niekoliko izkèrcavših se Englezah zarobilo a niekoliko postrieljalo, dao je povod reklamacii admirala Dundasa, koi je ruskom zapoviedniku generalu Bergu pisao i umolio ga za razjasnenje toga dogadjaja, gdie su očevidno (?) Rusi pogazili barjak parlamentarski. Na tu reklamaciu Dundasovu odgovori general Berg, kako ladje englezke flote vazda pod ruskim barjakom hvataju brodove tèrgovačke, i kako se isti „Cossak“ služio prievarom, da uzmogne pod izlikom parlamentarstva poduzimati rekognosciranja. Da „Cossak“ nije imao parlamentarskog značaja, dokazuje general Berg time, što je momčad izaslanog čamca nabito oružje izkèrcala, i što je u čamcu 360 patronah s jednim sandukom zapaljivog gmota imala, koja se sva dakako sad nalaze u ruskim rukama.

Austria.

Iz Beča. Oest. Ztg.“ piše: Papinski nuncius kod carskog dvora, kardinal Viale Prelà, povratio se je iz Fulde izravno ovamo, bez da je kod cèrkvenih svetčanostih udioništvovao, koje sad sa sjajnom fuldajskom svetčanostju u Mogućo sliede. Njeg. eminencii dali su jamačno povod nuždni poslovi, a mi slutimo, da razpravljanja o sklopiti se imajućem konkordatu medju njimi na pèrvom miestu stoje. Nieki listovi oglasiše taj konkordat kao u kaligrafičkom prepisu gotov, te je već, ako se nevaramo, i dan naznačen, kad bi se imao u Beču podpisati. — Mi mislimo, da su viećanja mudrom razboritostju nadbiskupa i spremnostju apoštolske stolice dobro napred pomaknuta; no dok se zaglave, treba je još dobar komad puta učiniti, te su po svoj prilici novi naputci, što ih kardinal na temelju učinjenih predbiežnih viećanjah za daljna razpravljanja treba, stopèrv sad u Beč stigli. Ovo lagano napredovanje imade svoj uzrok u bitnosti predmeta. Tu se radi o konačnom uredjenju i upravljanju odnošenjah katoličke cèrkve naprama dèržavi — upravljenju, koje u sva područja javnog i domaćeg prava dopire te zahtieva, da se ugovarajuće stranke o najnježniih pitanjih točno sporazumiju. Svietovna i duhovna prava, koja se imaju razmedjašiti, nestoje si, kako već prie istog uvoda k ugovaranju od višeg miesta potvèrdjena načela sviedoče, u nikakovu neprijaznom odnošenju niti u nikakovoj razdalekoj prepirci; no ipak ima ješte vèrlo finih razlikah, koje se na obojoj strani imaju naznačiti, pa ako Rim nije gospodin, nego služitelj niekih načelah, što su mu za neotudjivo čuvanje predana, onda mora i druga strana nješto popustiti. Konkordat, što ga ima Austria s Rimom sklopiti, ima biti uzor za sve dèržave, u kojih odnošenja katoličke cèrkve jošte uredjena nisu.

Sèrbia.

Beograd 27. lip. Novo imam vam javiti, da se u liceumu i gimnazii ovdašnjoj dèrže godišnji ispiti. Do nedelje svèršit će se ispiti; 24. pak dèržat će liceum, a 26. o. m. gimnazia svoju svečanost, i onda će se razpustiti djaci. Šteta samo, što odmor školski netraje više od mesec danah; a šta je mesec jedan? dok se čoviek okrene, prodje. Sudie imaju odmora po šest nedeljah, a škole samo po mesec danah. Istina dato je učiteljima odmora o uskèrsu 15 danah; a o tèrgatbi 8 danah, ali kao što su mi neki učitelji kazivali, oni bi voleli da imaju u jedno dva meseca danah odmora, nego ovako razštèrkano. U posliednje vrieme podnieli su prošnju učitelji licea, da im se produži vrieme odmora, ali im je soviet odbacio, dèržeći se školskog ustrojenja u kome stoji, da se u njemu nemože ništa preinačavati, do iztečenja šest godinah. — Čujemo da su učitelji gimnazie dali prošnju za povišenje platje, i želimo im dobar uspieh, jer nam je žao, kad pomislimo, da izvèršitelji najblagorodnie i najteže dužnosti, nastavnici i prosvietitelji naše diece, naše mile budućnosti, stoje gore sa svojom nagradom i napredkom, nego i jedna struka praviteljstvenih služiteljah. Vidimo često, da ih njihovi djaci kroz kratko vrieme nadmašuju uspiehom i napredkom materialnim. Doživismo i to, da vidimo, kako se i zvaničnici novoustrojene telegrafske struke boljo nagradjuju, nego vospitatelji sèrbskog naraštaja. Ako smo dobro izviešteni, ovi žicari vanžiraju za 10 godinah od 300 talirah na 600., jadni učitelji gimnazie od 350 tal. jedva dodju do 50 talirah poviška za 10 godinah. Mladi ljudi, koji ovde svèršavaju škole, grabe se, da postanu telegrafiste, a za učitelja neće niko ni glavu da okrene. Jednog od ovih mladićah ponudio je nadziratelj školah sa zvanjem učitelja u Kragujevcu, i ovaj mu je odkazao, imajući pred očima zabačenost učiteljskog zvanja i slabi izgled za napredovanje. Priznajemo da naše praviteljstvo ima velike troškove, ali se pri svem tom tvèrdo nadamo, da će stanje učiteljah ipak poboljšati, i da će ih za njihove težke dužnosti nagraditi u ravnoj mieri kao ostale služitelje svoje, niti će smatrati kao izvor štednje svoje one ljude, koi žèrtvuju cieo život najblagorodniem zanimanju. (Svet.)

Švajcarska.

— Medju švajcarskimi planinami ponajvišje je bèrdo, što se zove monak (der Mönch), kojega viečitim sniegom i ledom pokrit do 15,000 stopah visoki vèrhunac sve dosad smatraše da je nepristupljiv, jer svikolici putnici i lovci, koji dosad pokušahu se popeti nanj, svladani neizmiernimi tegobami stranom odustahu od svoga pogibelnoga poduzetja, stranom pako, kao prirodoslovci „Mauron i Chr. Behren“ padoše žèrtvom svoje odvažljivosti. Što još nijednom čovieku nepodjè za rukom, to je 10. i 11. pr. mies. poduzela i izvela ruska kneginja Masalska; u družtvu niekih odvažnih lovacah divokozah (Gemsenjäger), koje je skupim novcem bila predobila za to vratolomno poduzetje hrabreći ih uza to ženskom svojom neustrašivosti, popela se je nadvladavši smèrtonosne pogibeli na vèrhunac goleme bèrdine, gdie je kao spomenik ostavila u gomilu kamenja usadjen kèrst u znak pèrvoga čoviečjeg posieta na tom miestu. Pèrvi dan prenočiše kneginja u niekoj špilji do 4000 lakatah visine nad povèršjem mora, drugi dan prouzrokovaše tanki i ledeni zrak svim pljuvanje kèrvi, što ih medjutim neodvrati od nastavljenja svoga neuztrašivoga putovanja, a treći dan vratiše se u Interlaken na podnožju bèrda, gdie je sakupljena svietina s oduševljenjem pozdravila junačku kneginju i njezino družtvo. Doista riedki primier ženske odvažnosti.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. (Mnienje Englezah o austrijskoj politici.)

U siednici gornje sabornice od 26. lipnja naveo je lord Lindhurst pozornost doma na prividne očekivanja od ugovora, koi je 2. pros. 1854 zaključen, takodje na tečaj i konac bečkih konferenciah, nadajući se, da će mu dèržavni tajnik inostranih poslovah neka objasnenja dati, kako sad Austria spram saveznicima stoji. Od Pruske veli nije se boljemu ni nadao, koliko od Austrie. Nerado bi pristao na mnienje onih, koji su odmah izpočetka podozrevali na austrijsku politiku. No on nije se sumnjao nikada izkrenosti, kada je bečki kabinet pèrve protokole podpisivao, a kad pomisli na interese toga carstva i na junački značaj mladjahnog cara, koi zapovieda sa onolikom prekrasnom vojskom, onda mu je težko ponjati duh oklievanja, kojim diše taj saveznik Englezke. Pri svem tom mora priznati, da je bilo više važnih uzrokah kroz ovo 18 miesecih, što opravdavaju tu razprostranjenu sumnju. Austrianci su dotle oklevali ulaziti u podunavske kneževine, dok nije bila Rusia kod Silistrie potučena, i primorana, povlačiti se natrag prieko Pruta, i ograničiti se odsad na obranu. Taj postupak važi gotovo toliko koliko reći, molim te Austria, da ostaneš neutralna. Austria je toj želji Rusié faktično ugodila. Sliedstva njenog vojničkog zapremljena bila su nesamo ta, što nisu Rusi gonjeni dalje preko Pruta, nego su i svu silu svoju obratili Krimu, a nesrećni Moldavci i Vlasi dobiše protiv ugovora preki sud na dar. Zatim je sliedovalo zaključenje od 2. prosinca. To je opet bila nova obsiena. Mi smo očekivali aktivnu podporu od tog ugovora (ovdie navodi učeni lord mnoge sviedočbe iz „Moniteura“ i ostalih izvorah), a sad je za čudo, što nije u obće nitko primietio jednostranost ugovora. Jer zapadne sile obvezale su se, braniti Austriu, ako bi se na nju napadalo; a Austria se obvezala, ako Rusia nikako nepopusti — razmišljati.

Austria je prie i poslie konferenciah vierna ostala toj odveć pazljivoj politiki premišljanja, a konferencie nikome nisu bile od koristi, nego Rusii, i tu je lord J. Russel, kojega dar duha u obće priznaje, na svaki način prevaren. Sažaljuje, što mora zaključiti, da je austrijska politika do izviestnog stepena s Rusiom bila napred ugovorena, a to se vidi ponajviše iz razpusta austrijske vojske, i što je sad gola ostala rusko-poljska granica. Moralne slabosti Austrie mogu se izviniti. On — Lindhurst — izjasnjava ih neotmašćenim griehom, što je i ona kriva diobi Poljske. No sve i da zaslužuju oproštenje, ipak valja da to zapamti Englezka, i da se ravna po tom u političnom računu svom. Očekivajući dakle izviestje, šta će odsad da preduzme englezka vlada, mora na svaki način izjaviti svoje zadovoljstvo, što su iz kabineta izišli sir G. Graham, Gladston i Herbert, jer pri svoj umnoj sposobnosti neimaju ovi odveć pošteni članovi muževni karakter, koi je nuždan za današnju krizu. A što se tiče plemenitog lorda na vèrhu vlade, opominje ga, neka se upinje i dielom ugodi očekivanju zemlje, ako misli zadèržati nepostojanu ljubav naroda. (Čujte, čujte, čujte!)

Lord Klarendon pripoznaje majstorsko izloženje i jasnost čuvene besiede, no ipak mora primietiti, da nije dobro, što učeni lord Austriju ukorava. U obšte je jako škodio govor u parlamentu i izvan njega. U početku rata imala je Englezka barem četiri petice simpatie na kopnom. Ali tim, što se je bez razlike priatelja od nepriatelja gèrdila i slepo ukoravala vlada i narodi, sva Niemačka, osobito pak Austria, izgubili smo u zagraničiu naklonost moćnih krugovah, pa smo povoda dali preinačenom mnienju, koje je ispalo malo po malo na korist Rusije. Neoprostivo bi bilo od englezke vlade, ako je propustila, zadobiti sadielovanje Austrie, ali pri svom diplomatiziranju u Beču nije se zaboravilo nimagnovenje oka na vojničko naprezanje protiv Sevastopola. I sad mu neleži na sèrcu ništa toliko, koliko da izbegne i najmanje nesporazumienje s Austriom. Ova velika sila nezaslužuje za svoje dosadanje dèržanje niti pohvale niti ukora. Ako novii pregovori i nisu vodili do cieli a ono je na svaki način sliedstvo bilo, da je Englezka Francuzkoj sačuvala slobodu, i da se nije vezala za nikakva posebna uslovja mira.

Lord Elenbruk dèrži, da nije nuždno braniti čeznju Englezko za austrianskom aliancom. Ravnim načinom nepotrebuje Austria branitelja za svoje dosadašnje dèržanje. Zbog položaja dužna je bila ova dèržava, proračunati svaki korak svoj velikom pazlivostju. Ona je upèrkos tolikih tegobah, koje joj smetaju, kako saveznicima tako Europi vèrlo dobre usluge učinila. Oboružana nedielatelnost njena imala je dobro dielovanje, obdèržati mir u Poljskoj i Italii, pri tom braniti knjažestva od drugog zapremljenja, s jedne strane rusko slavoljubje s druge pak strane ruske simpatie malih niemačkih dvorovah pod uzdom dèržati. Englezka je sama izgubila sudielovanje austrijsko u e p a m e t n o m ekspediciom u Krim (kao što je već prie pokazao). Medjutim netreba zaboraviti, da Austria razpoloženom vojskom na sieveru probitačno prisiljava Prusku, da negrozi Francuzkoj, koja inače nebi bila u stanju, šiljati veliku vojsku na istok. U toliko imade dakle Austria pravo, zahtevati blagodarnost od zapadnih silah. Ali ako se obistini, da se razpušta austrianska vojska, onda bi to bio na svaki način hèrdjav znak, jerbo bi taj dogadjaj svedočio, da se p r o m i e n i l a n a m i e r a i p o l i t i k a o v e v e l i k e s i l e. Najposlie reče besiednik nekoliko riečih o značaju rata, koj će tako se nada, ostati dèržavni rat, a da se neizrodi za ništa u rat načelah. Posle nekoliko primietbah vojvode Argila na govor Lorda Elenbruka, i posle priznanja Lorda Denmana, da je za mir sklonjen postigne bezuspiešna, no nauke puna prepirka tihi konac.

Različite viesti.

— U arkivu českoga museja ima sada 21.874 izvornih poveljah i listinah a 11.606 u prepisu. Imetak česke matice iznosio je svèršetkom god. 1853 90.080 for. sr.

— Česki na glasu prirodoslovac i urednik českoga prirodoslovnog časopisa pod naslovom „Živa“, g. prof. P u r k i n j e u Pragu, izumio je novi nieki sitnozor (mikroskop), kojim mogu u isti čas dva gledaoca motriti predmet znanstvenoga iztraživanja, što je osobito u liečničkoj nauci za praktično podučavanje stvar veoma važna.

— U Beču se je sklopilo „družtvo bečkih učiteljskih punomoćnikah,“ kojemu je svèrha: uzajemnu podupiranje svojih članovah u slučaju nužde ili nesposobnosti u veršivanju svoga zvanja. Akoprem je plaća učiteljskih punomoćnikah u obće veoma slaba, to je ipak glavnica otoga družtva narasla već na 30,000 fr. sr., tako da mogu već sada od kamatah i ostalih prinesakah 2000 fr. sr. godišnje podpore medju oskudievajuće svoje članove podieliti. (Sl N.)

SLUŽBENI LIST.

ad Nr. 5021/6.11—9321/1639 (27—Vl.) (3—1)

Kundmachung.

Die Direction der priv. österr. Nationalbank hat die Dividende für den ersten Semester 1855 mit

Dreissig Gulden B. V

für jede der bestehenden 100.000 Bankactien bemessen. Diese Dividende kann vom 1. Juli l. J. angefangen, in der hierortigen Actiencasse entweder gegen die hinausgegebenen Coupons oder gegen classenmässig gestempelte Quittungen behoben werden.

Um die diessfalls nöthigen Vorschreibungen gehörig vornehmen zu können, werden vom 18. bis einschlüssig 30. Juni l. J. weder Actien-Umschreibungen oder Vormerkungen, noch Coupons-Beilegungen vorgenommen werden.

In der ersten Hälfte des Monates Juli l. J. wird eine, mit letztem Juni l. J. abgeschlossene Uebersicht der sämmtlichen Erträgnisse der Bank im ersten Semester 1855 zur öffentlichen Kenntniss gebracht. Wien, am 8. Juni 1855.

Pipitz,
Bankgouverneur.
Sina,
Bankgouverneurs-Stellvertreter.
Murmann,
Bankdirektor.

Z 209/Pr.—1855. (321—Izv.) (3—1)

Konkurs-Verlautbarung.

Zur Wiederbesetzung der in Erledigung gekommenen Aktuarstelle bei dem politischen Bezirksamte zu Essek, in der Gehaltsstufe von 400 fl. C. M. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsklasse von 500 fl. C. M. wird der Konkurs bis 25. l.J. Juli ausgeschrieben. — Die Bewerber um diese Dienststelle haben ihre gehörig belegten, an das hohe k. k. Statthalterei-Präsidium in Agram gerichteten Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörden binnen obiger Frist bei der Esseker k. k. Komitatsbehörde einzubringen, und hierbei Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ob ledig, verheurathet, verwitwet, nebst Anzahl der Kinder), Studien und sonstige Befähigung, Sprachkenntnisse, bisherige Diestleistung und sonstige allenfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen, und anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit den Angestellten bei den politischen Behörden Croatiens und Slavoniens verwandt oder verschwägert sind.

Vom k. k. Comitats-Vorstande.
Essek am 3. Juli 1855.

Br. 2786/gr. (319—Izv.) (3—1)

Oglas.

Dne 28. sèrpnja t. god. poslie podne u 3 sata obdèržavati će se u uredu podpisanog c. kr. žup. suda jevtinba za preuzetje uzdèržavanja uznikah za vrieme od 1. rujna t. g. do istoga dana g. 1856. Što se do javnoga znanja time stavlja, da se uvieti pobližji kod istoga suda u uredovnih satih uglèdati mogu.

U Varaždinu 2. sèrpnja 1855.
C. k. predsiednik,
Novak. Fohn, s. r.

(107—Dp.) (3—1)

Natiečaj.

U Medjimurju, župi sv. Martina u Pomorju, županii varaždinskoj izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara. Plaća, slobodan stan, vèrt, 150 for. sr. i 25 vaganah lukna za sada, kad se pako zaklada po vis. c. k. namiestništvu potvèrdi, bude 300 for. sr. — Koji žele miesto ovo zadobiti, imadu do 24. kolovoza t. g. ondašnjemu župniku V. G. Mirku Hanyadyu svoje dokaze vèrhu dovèršenih izpitah, ćudorednosti i službovanja podnieti. Dano u Nedelišću dne 4. sèrpnja 1855.

Franjo Vlasković,
gorsko-medj. škol. nadzornik.

Br. 971. (306—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. ured kao sud V.-gorički do znanja stavlja, da je na molbu Judke Križanićeve uslied ovosudne odluke od 16. lipnja t. g. br. 971 za dosadanju tražbinu 183 fr. 25 kr. sr. na nepokretnosti Janka Križanića i to:

1. Kuću u Mraclinu br. 7 proc. na	70	for.
2. Štagelj sa hlevom	60	»
3. Dvorište proc. na 1/4 rali sa pravom u turopoljsku i Mraclinsku šumu	200	»
4. Vèrt na 1/8 rali	30	»
5. Tri krave	90	»
6. Svinjah 14 glavah . . .	37	»
Ukupno .	487	for.

za dne 30. sèrpnja uz procienu a za dne 30. kolovoza t. g. izpod prociene na licu miesta Mraclinu, br. 7 vazda u 11 satih prie podne sudbena dražba dozvoljena.

Kupoželjni imat će 5% od prociene dati, i mogu ostale uviete kod suda uvidieti — a hypotekarno pravo imajući na gpp. § 509 pozorni se čine. Dano na V.-Gorici 29. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
J. Nemčić.

Br. 684/gr. (320—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kotar. ureda ludbrežkog kao suda čini se ovime znano, da je na molbu g. Jurja Šafarića uslied ovostrane odluke br. 689/1855 odredjena javna sudbena dražba kuće br. 10. u selu Globočcu ležeće polag javne ceste u Koprivnici vodeće, sa kućnim gruntom i oranicom od 2 rali velikom polag ležećom, na vlastitost seljaka Floriana Viraga spadajućih te sedbude na 330 for. srebra procienjenih za dug i troškove ukupno svotu od 53 for. 2 kr. sreb. te obdèržavat će se pèrva dražba dne 3. rujna uz procienu a druga i zadnja dražba dne 3. listopada t. g. ma izpod prociene svaki put u predpoldašnje ure na licu miesta.

Kupiti želeći pozivaju se k svakome roku oko 9 satih iz jutra na lice miesta. Vadium je 10%; ostali uvieti kod suda ovoga vidieti se mogu.

Ujedno se uzazivaju svi vierovnici, koji bi hipotekarno pravo na dražbeni taj imetak imali, da ga do to doba kod suda ovog tim sigurnie prijave, jer inače kod razdielbe kupovne svote, neće se na nje obzir uzeti.

U Ludbregu dne 3. sèrpnja 1855.
C. k. kot. predstojnik
Antun Labas.

Br. 4261. (D.S. 165) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2449 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Leontine, Max. i Jurja Piškorca za spadavše na dobro Brezje u obćinah Rakovpotok itd., kotarima samoborskom i jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeća, 26⁵/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10,650 forintih srebra od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 25. listopada 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze *ili* prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani slučaju sve ove osbbe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 1. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 2. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Matoušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 4211. (163—D.S. (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2451 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Eduardu plem. Suljoku za spadavše na dobro Gižmik u obćinah Rakovpotok i Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, 6⁷/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2750 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. listopada 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2640/g. (296—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car.

Br. 4210. (162—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855. broj 2482 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Šandoru i Eduardu Zdenčaj za spadavše na dobro Odru u občini Bužin, kotaru v. goričkom, županii zagrebačkoj ležeće 13⅛ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovib, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 2. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicib i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani, tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2641/g. (Izv. 297) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterečujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2376 pronadje u 9,800 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 24% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Čanjevo i Viničuo, kotaru križevačkom i sv. ivanečkom, županii varaždinskoj i zagrebačkoj, i spadavših na dobro Čanjevo gospodina Dragutina Lacka i gospoje Amalie, Ivana i Natalie Pastory, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studen'ga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 23. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 930/gr. (317—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. ured kao kot. sud križevački stavlja time do znanja, da će se uslied ovosudištne odluke od 30. lipnja t. g. br. 930 na molbu Samuela Deutscha, tèrgovca Križevačkog, ovèršbena prodaja

a) Oranice »Povèršina« pod miest. br. 6512. I. reda 486 ☐ prostrane i oranice »Povèršina« pod miest. br. 6513. I. reda 486 ☐ prostrane oba komada procienjena na 100 for. sr.

b) Komada sienokoše »Cugavec« pod miest. br 911. II. reda 325 ☐ hv. prostrana procienjena na 30 for. sr.

c) Šume »Graberanec pri Vuriu« pod miest. br. 5496. II. reda 962 ☐ hv. prostrane na 100 fr. sr. procienjene u dèržanju grada-križevačkog ležeće i na vlastitost Franje Koledića opančarskog meštra križevačkog spadajuće radi dužne glavnice 153 for. sr. kamatah zatim i pripadakah dne 21. sèrpnja t. g. pèrviput, a dne 22. kolovoza t. g. drugi put i to na lieu miesta uviek o 9. uri u jutro obdèržavati tom primietbom, da ako se upitne nepokretnosti kod pèrve dražbe uz procienbenu svotu prodati nebi mogle, da će se kod druge i posliedaje izpod ciene prodati. Uvieti dražbeni mogu se saznati u činovnici ovog ureda.

Zajedno se svikolici, koji imadu založno pravo na rečene nepokretnosti time uzazivaju, da do prodaje istih nepokretnostih svoje pravo tim sigurnie dokažu, čim u protivnom slučaju sebi samim pripisat će imati, ako pri razdieljenju kupovne svote radi izcèrpljenja po drugim vierovnicima izključeni budu.

C. k. kot. ured kao kot. sud

U Križevcih dne 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Kiš, s. r.

Civ. Br. 4373. (173—DS.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. zem. suda u Zagrebu objavlja se, da će se na molbu Amalie Valter rodjene Jelačić proti Dragutinu Jelačiću radi kamatnog duga 100 for. i uzgredicah dne 18. sèrpnja 1855 pèrviput uz procienbenu cienu, — dne pako 4. kolovoza 1855 drugi put, ako od potrebe bude, i izpod ciene, svaki put u 9 satih prie podne na dobru Jankomiru jedna kobila 15 šakah visoka 180 cienjena, — jedan konj turski od 14 šakah 2" 60 for. procienjen, jedna kobila opet 15 šakah za 150 for. i druga za 130 for. visoka 15 šakah i 1' uz gotov novac prodavati, — kamo se kupiti želeći ovime pozivlju.

C. k. zemski sud.

U Zagrebu 27. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2470/g. (301—Izv.) (3—2)

Poziv.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskoga na znanje se daje gospoji Eulalii Poch rodjenoj Köröskeny, da je na molbu odvietnika gospodina Rusek Vatroslava za dan 29. sèrpnja t. g. o 9 satih iz jutra kod ovog suda opredieljeno ročište u slislu §. 27. stečajnog reda od 18. sèrpnja 1853, prigodom kojega moraju baštinici pokojnog Köröskeny-a Ljudevita ili osigurati prijavivše se vierovnikah Rusek Vatroslava, Sághi Gjurgja i Tucić Josipa za njihove zahtieve sprema ostavštini pokojnog Köröskeny Ljudevita, ili pako tom prigodom podnieti izkaz cielog svog imetka i dètka; u protivnom bo slučaju stečaj će se proti njima otvoriti. Pošto se pako nezna boravište gospoje Eulalie Poch, rodjene Köröskeny, za skèrbnika bi joj odredjen odvietnik g. Lendvaj Stiepan u Varaždinu. S toga se pozivlje ovime gja. Eulalia Poch rodjena Köröskeny, da imenovanomu skèrbniku potrebita u ovom predmetu sredstva za doba dade, ili drugoga zastupnika amo najavi, inače bi će posliedice će sebi pripisati imati.

C. k. županijski sud.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 627—628/S. 1855. (Izv. 305) (3—2)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. kot. ureda ludbrežkoga, kao suda, stavlja se ovime do obćeg znanja, da će se uslied ovostranih dražbenih odlukah br. 627 i 628 S. 1855 prodavati dana 23. sèrpnja t. g. u 9 satih iz jutra u selu Perkoju blizu Rasinje 3 konja, 4 krave, 4 telice, 1 ždriebe i 1 politirani ormar, stvari na vlastitost suprugah gg. Gjure i Marie Frančić spadajuće, ukupno na 515 for. sr. procienjene, za ukupni Kerna i Hagenauera dug od 506 for. 9 kr. Kamo se kupiti želeći pozivaju s time, da će se kupljene stvari u gotovom novcu odmah izplatiti imati.

C. k. kot. sud ludbrežki dne 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Antun Labas.

Uz br. 175—1855. (283—Izv.) (3—3)

Oglas natiečaja.

Učiteljstvo na nižjoj početnoj župno-područnoj učioni miesta Rakitovica u području kotara dol. miholjačkog na župu dolj. miholjačku spadajuće, s kojim je godišnja platja 300 for. sreb., 6 hvatih dèrvah, slobodni stan, i prostrani vèrt skopčana, zadobiti želeći ovim se pozivlju, da se s dokazi viešine u orguljanju i inih sposobnostih, za isto zvanje potrebnih, kod podpisanog do 26. sèrpnja t. g. najave.

U Marjancih dne 10. lipnja 1855.

Josip Hainović,

školskog kotara valpovačkog pučkih učionah nadziratelj i župnik marjanački.

Br. 3458. g. (112—D.S.) (3—2)

Oglas.

Od strane c. k. zemskog kano konkursnalnog suda u Zagrebu je na molbu ovomiestnog tèrgovca Antuna Merher dugove svojih vierovnikah izplatiti nemogućeg stiečaj ovime otvoren, za zastupnika parnice i ujedno privremenog masse upravitelja jest g. odvietnik Stiepan Kolenić, a za njegovog zamienika g. odv. August Dutković odredjen. U sliedstvu toga se svikolici vierovnici, koji zahtieve proti toj stiečajnoj massi staviti žele, sudbeno pozivlju, da prijave svoje do 31. sèrpnja t. g. 1855. pred ovim c. k. zemskim sudom stave, jer u protivnom slučaju imati ćedu tèrpiti posliedice po zakonu naznačene. Za potvèrdjenje privremenog masse upravitelja ali za izbor drugoga, kao i vierovničkog odbora ne manje i za saslušanje vierovnikah, da li propalici pravna dobroćinstva po njemu zaiskana dopuštaju, mogući o tom molbu kod suda ili parničkog branitelja uzvidieti, stavlja se sudbeno ročište na 6. kolovoza t. g. u 9 satih u jutro s obzirom na §§. 44. 178 i 185. n. zak.

U Zagrebu 19. svibnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Nr. 9160. (138—Fin) (3—3)

Concurs-Ausschreibung.

Im Bereiche des k. k. Forst- und Domänen-Amtes Kutjevo in Slavonien ist eine Försterstelle (XI Diätenklasse) mit 500 fl. Gehalt frei Wohnung oder 60 fl. Quartiergeld, 200 fl. Pferd- und Zehrungspauschale 10 Klftr harten Schnittholzes, 18 fl. Kanzleipauschale, ferner mit dem Genusse von Grundstücken zur Ergänzung des nöthigen Futters für zwei Kühe und mit der Aussicht auf Erlangung einer angemessenen Remuneration für die durch Umsicht und Thätigkeit bewirkte Steigerung des Reinertrages der Domäne und vorzüglich jenes der zuständigen Forste verbunden ist, provisorisch zu besetzen. Mit dieser Stelle ist die Verpflichtung zur Leistung einer Caution im Gehaltsbetrage vereint.

Bewerber haben ihre gehörig belegten Gesuche unter glaubwürdiger Nachweisung des Alters, des Religionsbekentnisses, des Standes (Kinderzahl) der körperlichen Diensttauglichkeit, der erhaltenen allgemeinen Vorbildung, der erlangten theoretischen und praktischen Befähigung für die angesuchte Stelle der bisherigen Dienstverwendung, der Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer andern slavischen Sprache mit Angabe ob, und in welchem Grade derselbe mit den dortigen Finanzbediensteten verwandt oder verschwägert ist, und zwar jene, welche bereits im Staatsdienste stehen, im vorschriftsmässigen Wege, andere aber im Wege ihres vorgesetzten politischen Bezirksamtes bis 10. August d. J. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Esseg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram am 30. Juni 1855.

Vlastnik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

U ZAGREBU, U UTORAK DANA 10. SERPNJA [illegible] Broj 156.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ... svaki dan izuzamši nedielje i prasnike ... čitavom — ... Polugodišnja predplata je za domaće ... u varmarnici 4 for. ... srebra. — Za ... kojim će se listi svaki dan poštom ... 6 for. ...

Za službene oglase ... 3 kr. ... oglasi ... linijah ... pako od svake pojedine linije 4 kr. sr.

Berzojavne viesti.

Iz Lavova, 7. sèrpnja. Njeg. velič. car prispio je 4. o. m. u 3 sata popodne u Kolomeu a 5. u 5 satih popodne u Stanislavov ... najpovoljniem zdravlju i posred oduševlje... skupljenoga žiteljstva. Dne 6. u $9^3/_4$ satih prie podne otišlo je njeg. velič. iz Stanislavova, praćeno najsèrdačnim javno izraženim čestitanjima žiteljstva, i prispielo u 6 i pó satih popodne posred oduševljenog pozdrava žiteljah u Stry, kamo je njeg. c. visost prejasni g. nadvojvoda Dragutin Ljudevit iz Lavova na susret išao nj. veličanstvu.

Na putu iz Stanislavova muštralo je njeg. veličanstvo c. k. vojsku u Lačynu i Nadvorni i u Delatinu pregledalo tamošnju Franjo-Josipovu solaru.

Iz Lodona, 6. sèrpnja. Lord Russel, braneći austrianske predloge, koje on odobrava, *izjavi, da je*, premda u manjini zadèržao svoju listnicu za podporu lorda Palmerstona. Cobden i d' Israeli ukoravaju njegovo dvoličje. *Palmerston* i Grey brane Russela i vladu. Vlada obećava najstrožie iztraživanje radi dogadjajah u Hydeparku.

Iz Napulja, 1. sèrpnja. Proizvodi iz miestah, gdie vlada kolera, puštaju se k slobodnoj pratiki, ako nije nijedan bolestnik ili mèrtvac na ladji. U rimskoj dèržavi bivaju mnogobrojna *napšenja*.

Iz Verone, 5. sèrpnja. Vojvoda i vojvodkinja od Montpensiera stigoše ovamo.

„Wiener Zeitung" o govoru cara Napoleona
donosi sliedeći velevažni komentar:

„Govor s prestolja dèržan kod otvorenja ili pak zaključenja zakonodavnih skupštinah jest u svojoj bitnosti čin unutarnje politike. Što koi *suveren* pronadje za dobro priobćiti svom narodu ili njegovim zastupnicima, to nosi značaj obiteljskog dogovora i u onom slučaju, ako se time odnošaji drugih vlastih spominju. Gledište dakle, s kojega valja prosudjivati takovi dokument, mora da bude različno od onoga gledišta, s kojega se javno pretresaju akta medjunarodna.

Time je tudjem prosudjivatelju takovih govorah ne samo pristojni okrug naznačen, dapače stavlja se on u stanje, da prostodušno uvaži izloženje, koje je proračuneno na stanovite postave (Standpunkte).

Izkustvo je pako dokazalo, da nitko bolje nepozna duh francezkoga naroda i njegovih svojstvenostih, koliko izvèrstni vladar, koi je Francezku spasio od propasti revolucie. Tim više dakle imaju se smatrati javni govori cara Napoleona kao jedino za svoj narod proračunani.

No budući se ipak u najnovie dèržanoj francezkoj prestolnoj besiedi mnogo govori o Austrii, to neće biti neshodno, sa svim štovanjem spram visokoga organa, koi onim riečma osobitu posvetu pruža, nekoliko miestah istog govora razjasniti u toliko, u koliko se to odnosi na faktične momente.

Ako se najprie razglobi pitanje, ako je Turska spasio, tko je rusku vojsku primorao napustiti podunavske kneževine, da li izključivo samo pobiede englezko-francezke vojske ili barem takodjer „strategički razlozi" s ove strane austrianskih medjah, to možemo mi mirno podčiniti se javnome sudu, pred kojim fakta leže*).

*) Za veće razumljenje naših štovanih čiteteljah navodimo, da se u prestolnom govoru francezkom tvèrdi, da su pobiede englezko-francezke vojske spasile Tursku i primorale Ruse povući se iz kneževinah. Ur.

Što se tiče austrianskoga predloga, o kom besiedi francezki prestolni govor, to se govorom nije dopustio postići onaj broj ladjah, koi je Rusia prie buknuća rata u cèrnom moru podèržavala. Osnovna razlika izmedj prekoračiti (dépasser) i postići (atteindre) tako je očevidna, i pokazala se tako znamenitom, da su upravo usled toga pèrvi punomoćnici zapadnih silah izjavili se pripravnima, dotični predlog kod svojih previšnjih dvorovah zagovarati.

U ostalom naznačena razlika več je faktično izravnana članokom, što ga je francezki „Moniteur" donio priobćivši zajedno prestolni govor njeg. velič. cara Napoleona, u kom se članku austrianski predlog pravilno podaje.

Prestolni francezki govor mukom mimolazi sad navedeno u austrianskim predlozima protutežje spram možebitnog pomnožavanja ruske flote u cèrnom moru prie dostignuća označenog najvišjeg stanja, no i ova znatna okolnost faktično je nadopunjena izjasniteljnim članokom „Moniteura."

Kao što već rekosmo, ovi dokazi učvèršćuju po nama stavljenu stavku, da se nagovori suverenah na zastupnike vladanih po njima narodah nemogu ravno medjunarodnim aktima prosudjivati. Uputi li se pak na obdèržavanje primljenih po Austrii dèržanstvah, to je za našu svèrhu dovoljno ovdie navesti dotične članke iz ugovora od 2 prosinca p. godine:

Čl. V. „U slučaju, ako povraćenje obćenitog mira na temeljima u čl. I. naznačenim . . . . nebi osigurano bilo, to će njeg. velič. car austrianski, njeg. velič. car Francuzah i njeno velič. kraljica sdružene kraljevine Velikobritanie i Irske bez odvlake stupiti u viećanja o valjanim sredstvima za postignuće svèrhe Svoje alliance.

Čl. III. „Za slučaj buknuća neprijateljstvah izmedj Austrie i Rusie obećaju si njeg. velič. car austrianski, njeg. velič. car Francuzah i njeno velič. kraljica sdružene kraljevine Velikobritanie i Irske uzajemno Svoju ofenzivnu i defenzivnu allianciu u sadanjem ratu, te će u tu svèrhu polag potreboće rata uporaviti kopnu i pomorsku vojsku, koje broj, struka i opredieljenje u nastupivšem slučaju ustanovit će se kasniim pogodbama."

Zapisnik od 28. prosinca opredielio je, da rusko pretežje u cèrnom moru ima prestati. Austrianski predlog izpunio je ovu svèrhu polag vlastitoga pripoznanja obih pèrvih poslanikah Francezke i Englezke. Ugovoreni temelj mira bio bi time postignut.

Predlog c. kr. kabineta jamačno se nemogaše nazvati nedovoljnim, ako se isti sa predloženom zajedno osnovom ugovora stavi u naravni i potrebiti savez, koi je pomnožanje ruske pomorske sile u cèrnom moru preko onoga stanja, koje biaše prie rata, izjavio za navalu proti Europi. Time je svakako odstranjena za Rusiu poniziteljna forma, u bitnosti pako postignuto sve, što zahtieva prosinački zapisnik.

Mora se još dodati, da su zapadne sile pridèržale si, i više što zahtievati, nu za to nebiaše Austria ni traktatom ni moralno obvezana.

Svaka od ugovarajućih stranah izvèršavala je samo svoje pravo. Nikakvi pravedni zahtievi nisu time povriedjeni, nikakvi neizpunjeni ostali a zajedničke svèrhe ostaju nedotaknjene." — Tako „Wien. Ztg."

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Polag službenih prijavah obolilo je u Rieci na koleri dne 5. o. m. 13 osobah, umèrlo 4, a dne 6. sèrpnja obolielo 12, umèrlo 8 osobah.

U Zagrebu. Radi viševerstnih zapriekah morat će putovanje gg. Dr. Schlossera i Ljud. Vukotinovića za ovu godinu sasvim izostati.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja, da se do 4. sèrpnja u večer ništa novoga dogodilo nije. Primiećuje se, da se neprijatelj iz nova sprema za bombardiranje i juriš. Geniči biaše bombardiran, no nije velike štete podnio. (Polag depeše poznata biaše u Sevastopolju smèrt lorda Raglana.)

— Polag nieke druge depeše iz saveznog logora proći će još barem 10 do 14 danah, dok se opet šta poduzme protiv tvèrdje. Pelissier očekuje podkrepljenja, koja jur odoše iz Marseille, nu koja će jedva prie 15. o. m. u Krim doći.

— Iz Krima javljaju, da se svaki čas očekuje navala Rusah na Eupatoriu. Opisi bitke dne 17. i 18. glase odviše kèrvavo i gubitak saveznikah procienjuje se u obće na mnogo više, nego li se u francezkim i englezkim billetinima podaje. Pouzdanje Rusah u toliko je narasio, da će skorim ofenzivu poprimiti.

Vojska saveznikah ulogorila se na lievoj obali Černaje opet na onom mjestu, na kojem biaše prie 16. lipnja. Piemontezi logere u Kamari s prednjim stražama u Alšu, da preprieče, da Rusi nepredru u bajdarsku dolinu. Sbor pod Bosquet-om stoji na briežuljcima lievo i desno od ceste vodeće u Bakčisaraj, a Turci i Englezi služe kao rezerva. U Eupatoriu poslaše saveznici najnovie podkrepljenja, jer, kako je gori rečeno, cernirajući ruski sbor sve to užji okrug zauzima.

O ekspedicii, koja se negdie opet poduzeti imala, nečuje još svedilj ništa. Nieki dopis iz Varne priobćuje, da je za sad ova ekspedicia odgodjena i flota kod Sevastopolja zadèržana; jer predstoji novi juriš na Malakovtoranj, kod koga će i flota učastvovati. Severpaša imenovan je zapoviednikom Anapa i dobio dva bataillona Tunezah na razpoloženje.

— Novine priobćuju obširna izviestja generala Pellisiera i lorda Raglana o jurišu dne 18. lipnja na Karabelnaju. Naši čitatelji poznaju tu stvar iz ruskoga izviestja, što smo ga u svoje vrieme obširno naveli. Pelissier opisuje razredjenje vojske, hvali hrabrost svoje nu i ruske vojske, što izrično napominje. Isto tako i lord Raglan. Pelissier naznačuje gubitak Francezah ovako: Oficiri: 37 mèrtvih, 17 zarobljenih, zatim 1544 podoficirah i vojnikah stranom mèrtvih, stranom nestalih; dne 18. lipnja dovedeno je 96 oficirah i 1644 mom. u ambulance. — Raglan veli, da još nemože dati izviestja o poginuvšim i ranjenim.

— U Parizu počeše kovati svakake dosietke o Pelissieru. Tako jedan reče, da je dne 19. lipnja došla sliedeća depeša iz Krima: „Malakov, još ne. Pelissier!", a da mu je na to odgovoreno: „Maršal još dugo ne. Napoleon!" — (Kao što je poznato, ruski general Suvarov poslie osvojenja Prage pisao je carici: „Hurrah! Praga, Suvarov!", a sieverna Semiramis odgovorila je: „Bravo, maršale, Katarina!" — Tim ga maršalom imenovala.)

Sadanji francezki ministar rata, maršal Vaillant, nazvao je generala Pelissiera „francezkim Suvarovom", nu jedan Francez na to primieti, da ima valjda dvie vèrsti Suvarovah, jedna izjuriša doista i to je ruska, a druga samo juriša, a to je francezka.

Sèrbia.

U Beogradu 30. lipnja. „Triester Ztg.“ počastile su skoro čitatelje svoje s jednom novinom: Kako je ovdašnje praviteljstvo, a osobito saviet netolerantan sproću rimo-katoličke viere; i kako će se morati za ljude rečene viere tražiti od Turskah, koji će jamačno biti tolerantnii i dati ono katolicima što Sèrbi neće daju. Ja imadoh zgodu danas razabrati da je praviteljstvo sèrbsko izdalo ovu naredbu:

1. Da se za jednu rimo-katoličku cèrkvu miesto praviteljstvu pripadajuće, koje vredi 800 dukatah i nalazi se kod knjaževe — bivše Delijske — česme, ustupi.

2. Da se o trošku praviteljstvenom napravi jedna cèrkva i jedan kvartir za svetjenika rimokatoličkog.

3. Da se rimo-katoličkom svetjeniku daje iz kase narodne 300 talirah na godinu, dokle god obćina rimo-katolička beogradska sastavljena iz ovdašnjih podanikah te viere, ne dodje do te snage, da može svog svetjenika izdèržavati. Uz ovu plaću naplaćivat će svetjenik štolarne takse, koja će se odrediti. Ali svetjenik mora biti sèrbski podanik.

4. Groblje, gdie će rimokatoličko biti, odredit će beogradska varoška policia u sporazumljenju sa obćinom viere rimokatoličke.

Ova nova naredba najbolji je odgovor niemačkim novinama, koje raznose hèrdjave o Sèrbil glasove, ili ovaj gore navedeni. (S. D.)

Turska.

Iz Niša u Bugarskoj 17. lipnja. Naši gospodari Turci sad klonu, sad se opet pomame. Kad vide da saveznici njihovi po njihovom carstvu rade, onda klonu i onda viču: propadosmo i bolje bi prošli, da smo se sa Moskovom sami izravnali. Kad im opet padne na um da je razpra počela se zbog naših biednih hristjanah i kad se čuje da će se nama kakve olakšice činiti, oni se onda pomame i na nas kao na kèrvnike gledaju. Težko onome, koi onda kakvom biesnom Turčinu na oči izadje. Da je kome čuti, kako nam tad prete. Oni govore: prie nego mi propadnemo sve ćemo gjaure kao pse poklati. Hristjanin se nijedan nesmie živ pokazati, nego svaki dušu u sebe pak gleda, šta će najposlie biti.

K ovom zlu starom i običnom sad je došlo i novo zlo i to da moramo ići u vojsku, koje tursku koje englezku. Svaki čas čekamo i mi ovdie da nas kupe i na kasapnice vode. Čujemo da su u Rumelii i onamo izpod Balkana već počeli i Turci i Englezi hvatati u vojsku. Govorilo se je bilo, da će Englezi nuditi samo hristjane, koji hoće u njihovu vojsku stati. Oni su to kušali pak nitko od hristjanah nije htieo ni da pogleda na njihove novce. Kad tako nisu mogli uspieti oni upotrebe silu i kao što iz dolnje Bugarske i Rumelie čujemo, hvataju hristjane i u lancima odvode u svoju vojsku.

Inače je kod nas sasvim po starome. Skoro svaki dan čuje se, da su Turci ovoga ili onoga hristjana na pravdi božjoj ubili i opljačkali. Kako ovdie tako i po drugim miestima toga se dogadja. Prie dvie nedielje tako su ubili u Tèrnovu niekoga znatniega Bugarina Hadži Minšu, koi je kao tèrgovac bio imućan čoviek. Minšo je, kao što nam ovdie kazivaše, izišao bio jedno poslie podne u svoj vinograd blizo Tèrnova. U večer se je vraćao kući. S njim je bilo još niekoliko ljudih. Kad je već blizo Tèrnova došao, izidju pred njega četiri Arnauta, Minšu ubiju na miestu a nieke od njegovih pratiocah ili društva rane na sred puta pred Tèrnavom. Na glas puške skoče ljudi, dodje i turska jedna patrola i uhvate Arnaute. Kazuje se da su Turci nieki iz Tèrnave Arnaute na to dielo podplatili i Arnauti da su to priznali i još i novce pokazali, koje su im Turci isti radi toga dali. Arnauti su pritvoreni, a onima Turcima nije ni brige. Po svoj prilici skoro će — ako nisu već — i Arnauti biti pušteni. Tako bi obično [illegible] sa onima Turcima, koji hristjana [illegible].

Takovih pojavljenjah ima kod nas često i mnogo, ali to su obična pojavljenja.

Rusia.

— Štete, koje su savezne flote na raznim obalama ruske dèržave sa pravim vandalstvom počinile, podstiču sve Ruse na osvetu. Osobito nogajski narodi i oni što žive na Donu, listom su se podigli, da one „razbojnike“, tako zovu Engleze, dočekaju, kao što su zaslužili svojim razoravanjem tolikih cvietajućih miestah, palenjem i robljenjem. Ako Englezi kojom srećom podju po Donu dublje u zemlju, kao što oni o tom govore, gorko će platiti za svoj bezčestni postupak u Taganrogu i Kèrču. Vredni hetmani kozački Komutov i Andrianov poredjali su redovnu i neredovnu vojsku tako, da će neprijatelj svuda pošteno dočekan biti. Drum od Feodozie, Kèrča i Arabata čuvan je od mnogih konjanikah.

— „Journal popeč unutar.“ javlja sliedeće: U Moskvi srušilo se 16. ožujka u 1 sat, kad se zvonilo na Ivanovoj kuli zvono, koje je težkih 2000 pudah (80,000 funtib), i provalilo u svom padanju tri krova i tri svoda. Pet ljudih je poginulo pri tom, tri su opasno a četiri lahko ranjeni. — Varoš Vaza u Finlandskoj na botničkom zalivu, koja je prie 13 godinah izgorela zvat će se odsad Nikolajgrad u spomen pokojnog cara. Stara varoš bila je iz početka na moru sazidana, ali je more vremenom tako opalo, da je pristanište od nje milju i pol udaljeno bilo. Nova varoš sad je opet primaknuta moru.

Veliki knjaz Mihajlo otišao je iz Varšave u Vilnu. — Knjaz Paskiević, koi je nješto slab bio, sad se oporavio. — Velikog knjaza Nikolu očekuju, da će kroz koje vrieme u Varšavu doći; govori se, da će on tamo duže vrieme ostati. Veliki knjaz sad pregleda gradove finskog zaliva.

Francezka.

Iz Pariza, 5. sèrpnja. „Moniteur“ priobćuje depešu generala Pelissiera od 3., da je lord Raglan pokopan sa svom slavom vojničkom, koja mu pristoji.

Napuljska vlada zabranila je svaki izvoz živeža u Krim. Radi toga su zastupnici Francezke i Englezke žalbu podigli.

— Car je podpisao dekret, kojim se nepušta novi Journal „Le Nord“ u Francezku.

U Francezkoj već neima konjah za vojsku. Nedostatak u konjma za istočnu vojsku morali su popunjavati sa konjma kavalerie što je u Francezkoj, tako, da sad u svakoj konjaničkoj regimenti ima po niekoliko piešakah.

— Takodjer pišu da je klima krimska preubitačna za Francuze, te koje zbog toga, koje zbog Rusah malo se koi francezki vojnik pred Sevastopoljom nada, da će ikad viditi „la belle France.“

Spanjolska.

— Po privatnim izviestjima iz Barcelone od 4. sèrpnja dogodio se u Katalonii ustanak i u Barceloni pridesila su se različna ubojstva. General Zapartero zatvorio se u citadelu; vojska je vierna. Milicia ustručava se marširati. Vlada je poslala posredovatelje u Kataloniu. Pobunjenici viču: Da živi Espartero! i zahtievaju svoju plaću.

Druga depeša javlja, da je Espartero došao u Barcelonu i ustanak utišao.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 4. sèrpnja. U jučeranjoj gornjoj i dolnjoj sabornici pretresana je kralj. poslanica glede zaostavših lorda Raglana. — Predlog, da se udovi lorda Raglana dade godišnja penzia od 1000 funt. šter. a sadanjem lordu Raglanu, sinu pokojnika, 2000 funt. šter., biaše u obim sabornicama odobren.

Kralj belgianski došao je jučer po podne ovamo. Hercog Newcastle otišao je u Krim.

Različite viesti.

— Po zvaničnom izviestju englezke vlade stradaše prošaste godine 1854. na moru 987 englezkih ladjah, od kojih je 441 sa svim utonula.

— C. kr. akademija znanostih u Beču broji sada 60 pravih ilti poslujućih, 120 dopisujućih a 24 počastnih članovah.

SLUŽBENI LIST.

Nr. 6788 (141—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Ueber die auszuführende Adaptirung der für das Verwaltungsamt der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo im herrschaftlichen Schlosgebäude zu Kutjevo bestimmten Localitäten.

1. Zu Folge Erlasses der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction für Croatien und Slavonien vom 15. Mai 1855. Z. 6796 wird die Adaptiruug der für das Verwaltungsamt Kutjevo bestimmten Localitäten im herrschaftlichen Schlosgebäude daselbst — um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als

Post-Nro.	Namens im Bezirke	Namens in der Gem.	Namens in der Orthsch	Die bezeichneten Bauherstellungen sind auszuführen bestehen in	wird ausgebothen fl.	wird ausgebothen kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	Betrag des zu erlegenden Vadiums kr.
1	Kutjevo	Kutjevo	Kutjevo	Maurer und Handlanger Arbeit sammt Material, die Mauerziegeln und den Kalk jedoch ausgenommen	278	20	13	55
2				Steinmetz Arbeit	45	24	2	16¼
3				Zimmermanns Arbeit	88	4	4	24¼
4				Tischler Arbeit sammt Material	502	10	25	6²/₄
5				Schloser Arbeit sammt Material	344	12	17	12³/₄
6				Guswaaren	32		1	36
7				Glaser Arbeit sammt Material	53	12	2	39³/₄
				Gesammt Summe	1343	22	67	10²/₄
Datum und Ort der Lizitation	Am 16. Juli 1855 um 10 Uhr Vormittags im Amts-Lokale des k.k. Domanenamtes, Kutjevo.							

2. Zur Lizitation wird Jedermann zugelassen, der zur Eingehung zweiseitig bindender Verträge gesetzlich qualificirt und durch besondere Bestimmungen nicht ausgeschlossen ist, dann die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der zu übernehmenden Leistungen gegeben haben wird. Minderjährige und Kurenden bedürfen der besonderen gesetzlichen Legitimation.

3. Wer für einen andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Licitations Commissär einzuhändigen.

4. Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbothe stellen wollen, hat vor der am obigen Tage im Amtslocale des k. k. Domänenamtes Kutjevo beginnenden mündlichen Ausbiethung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er offeriren beabsichtiget

5. Bei der Versteugerung wobei die Ausbiethung (nach Umständen entweder nach einzelnen Arbeitsleistungen oder aber für alle Leistungen in Einem) erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem k. k. Bezirksbauamte zu Požega überreicht werden müssen, weil sie später nicht angenommen worden würden.

6. Jedes schriftliche Offert mus, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem mit dem Stempelzeichen von 15 kr. versehenen Bogen gehörig versiegelt, und von Aussen mit der Aufschrift „für welchen Bau“ resp. „für welche Arbeitsleistung“ der Anboth lautet, versehen sein, im Innern aber enthalten:

a) Die ausdrückliche Erklärung, das der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, den Einheitspreis, Verzeichnis und den summarischen Kostenüberschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanboth, um welchen er die Ausführung der betreffenden ganzen Bauführung, oder einzelnen Arbeitsleistung zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das fünfperzentige Vadium von dem fiskalbetrage, auf welchen der Anboth lautet. Das Vadium kann im Baaren oder in österreichischen nicht unter 3% verzinslichen Staatspapieren oder in National Alehens Obligationen nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluss des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor und Zunammen, Karakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizurücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der — Punkt 5. festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegen-Bedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7. Die *oben* Punckt 6. ad *a* erwähnten Lizitations Grundlagen für alle obenangeführten Leistungen können von nun an bei dem gedachten k. k. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstanden eingesehen werden.

8. Nach geschehener mündlichen Ausbiethung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reichenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerrirung in Gegenwart der mündlichen Anbothsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbothe mitgetheilt worden sein wird.

9. Der Bestanboth, ob-er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höcheren Ratification.

10. Bei gleichem mündlichen und schriftlichen Anbothe wird ersterer, bei gleichem schriftlichen Anbothe aber demjenigen der Vorzug eingeräumt, welcher früher offerirt wurde, worüber der Numerus der *erfolgten* Einreichung des Offertes entscheidet.

11. Der vom Lizitations Commissär nach Masgabe des Versteigerungs Resultates als Ersteher erklärte Bestbiether ist gehalten, das erlegte Vadium *bis auf* 10 Perzent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenen, welcher zur klassenmässigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschliesenden Bau-Vertrages entfällt, zu Handen des Lizitatons Kommissärs zu erlegen.

12- Den Offerenten, welche nicht Ersterher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im *Licitationsprotocolle* auszudrückende Empfangsbestättigung *sogleich* zurückgestellt.

Von der k. k. finanz-Bezirks-Direction Essek am 3. Juli 1855.

panii zagrebačkoj ležeće $23^{11}/_{16}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 9475 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. kolovoza 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 2. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2727/g. (307—Izv.) (3—2)

Oglas

imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli *nisu*.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umještenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Matanšek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 4516. Civ. (171—DS.) (3—2)

Kundmachung.

Zur Sicherstellung des Brennholzbedarfes für die kommende Winterszeit, und zur Beheizung der Localitäten dieses Landesgerichtes, der städtisch delegirten Bezirksgerichtes und des Inquisitionshauses wird hiemit eine Minuendo-Licitation auf den 24. Juli 1855 Bormittags um 10 Uhr im hierortigen Rechtsfalle bestimmt; wozu die Unternehmer mit dem Anhange eingeladen werden, dass die Lizitationsbedingnisse in der Kanzlei eingesehen werden können.

K. k. Landesgericht Agram am 30. Juni 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Nr. 8814 (139—Fin.) (3—2)

Kundmachung

der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Im Grunde des hohen Finanz-Ministerial-Erlasses vom 7. Juni l. J. Z 8529 F. M. wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass in jenen Fällen in welchen die Einzahlung eines Subscriptions-Betrages auf das National-Anlehen bei einer Anlehenskasse vollständig geleistet, diese jedoch mit dem zur Befriedigung der Partei erforderliche Obligations-Betrage nicht versehen ist, die Anlehenskasse auf Verlangen der Partei die Verfügung treffen wird, dass die Obligationen entweder in Wien oder in der Hauptstadt desjenigen Kronlandes, in dessen Gebiethe die Anlehenskasse ihren Sitz hat, an die Partei. ihren Bevollmächtigten, oder an ihren Cessionär erfolgt werden.

Agram am 21. Juni 1855.

Nr. 3085. (21—P.Z.) (3—3)

Kundmachung.

Zur Weiterverleihung der erledigten Postmeisterstelle zu Ludbreg wird hiemit der Konkurs eröffnet.

Die Bezüge dieses gegen Diestvertrag zu verleihenden Dienstpostens bestehen in einer Jahres-

Br. 4261. (D.S. 165) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2449 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Leontine, Max. i Jurja Piškorca za spadavše na dobro Brezje u občinah Rakovpotok itd., kotarima samoborskom i jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeća, 26⅞ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10,650 forintih srebra od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potierajù samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 25. listopada 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4211. (163—D.S. (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2451 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Eduardu plem. Suljoku za spadavše na dobro Gižmik u občinah Rakovpotok i Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, 6⅞ kmetske naselbine konačno dopitalą odštetu sa glavnicom od 2750 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potierajù samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. listopada 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4124. (164—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 br. 2448 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ivanu Nep. Raizneru za spadavše na dobro Kurilovec u občini v.-goričkoj, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $4^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1800 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potierajù samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. listopada 1855 o 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2641/g. (Izv. 297) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2376 pronadje u 9,800 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $24^{1}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Čanjevo i Viničmo, kotaru križevačkom i sv. ivanečkom, županii varaždinskoj i zagrebačkoj, i spadavših na dobro Čanjevo gospodina Dragutina Lacka i gospoje Amalie, Ivana i Natalie Pastory, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prje 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potierajù samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 23. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 442. (310—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. sud V.-Gorica daje na znanje, da na temelju očitovanja Franjice udove Ročić nepokretnostih njenih na dne 23. sèrpnja t. god. druga dražba, uslied izroka od 3. sèrpnja t. g. br. 442 pod uvietih ondje opisanih, izsledila bude.

V.-Gorica 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

J. Nemčić.

OGLASNIK.

(103—Dp.) (3—1)

Natiečaj.

Kod pèrve hèrvatske štedionice primit će se jedan bezplatni praktikant, kome se, ako se njegova uporavljivost uvidi, osigurava pripomoć skopčana s namieštenjem kod knjigovodstva ili pak blagajnice. Želeći to miesto postignuti neka molbenice svoje, providjene potrebitim sviedočbama najdalje do 18. sèrpnja podnesu podpisanom ravnateljstvu. Osobiti obzir uzet će se na čudorednost i dobro pismo.

U Zagrebu 20. lipnja 1855.

Ravnateljstvo I. hèrvatske štedionice.

(300—Izv.) (3—2)

Brodarsko-tèrgovački kolegium u Rieci.

(Privatni konvikt.)

Dolipodpisano ravnateljstvo opominje sve one roditelje i skèrbitelje, koji dietcu ili sirotčat ovom zavodu radi odhranjenja i brodarskog ili tèrgovačkog izobraženja povieriti žele, a to:

1. Da školska godina uviek 1. studenoga (novembra) počima.
2. Da se potomci za ovaj zavod najdalje do 15. listopada (oktobra) ravnateljstvu prijaviti izvole.
3. Da će ravnateljstvo o tomu jasna pravila svakomu po želji podieliti, bilo u niemačkom, talianskom ili hèrvatskom jeziku.

U Rieci 26. lipnja 1855.

Ravnatelj

Grof Vinko Domini.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

U ZAGREBU, U SRIEDU · DANA 11. SERPNJA 1855. · Broj 157.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i pramnike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. za jedno uvèrstenje, a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platja se do 10 linijah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4kr. sr.

Zvanično

Dne 10. sèrpnja 1855 izdan je i razposlan komad XVI. Razdiela I. zemaljske-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko, i sèrbsko-niemačkom izdanju.

Isti sadèržava pod:

Br. 93. Razpis ministarstva financiah od 10. lipnja 1855, kriepostan za svekolike krunovine zajedničkoga saveza carinskoga, kojim se propisuje postupak carinski za knjige itd., ulazeće iz slobodnoga prometa niemačkih carinsko-saveznih dèržavah.

94. Razpis ministarstva financiah od 10. Lipnja 1855, valjan za krunovine obćega saveza carinskoga, kojim se dozvoljuju niekoje polaštice u postupku carinskom za tèrgovinu provoznu, i to kako glede divonskoga preizkivanja robe provozne, koja se za prekomorsku tèrgovinu odpravlja u zapojenih škrinjah od pleha i koja je pomoćju makinah osobitom brižljivostju spakovana, tako i glede očitovanja o robi provoznoj, koja je u jednom istom svežnju spravljena i koja pod različite tarifne članke spada.

95. Razpis vèrhovne računsko-kontrolne vlasti od 11. lipnja 1855, kojim se osobit privremeni razdiel dèržavnoga knjigovodstva uvodi u Krakovu, i ujedno prenose na ovaj privremeni razdiel dèržavnoga knjigovodstva računsko-kontrolni i pomoćni poslovi, koje je dosada oskèrbljivalo galičko dèržavno knjigovodstvo u Lavovu, i koji se tiču upravnoga okoliša zemaljske vlade krakovske.

96. Naredbu ministarstvah pravosudja i financiah od 12. lipnja 1855, kriepostnu za one krunovine, u kojih vlada naputak glede pieneznićkoga postupanja s imovinom sirotinskom, skèrbljeničkom i ostavnom od 16. studenoga 1850 (br. 448 dèr. zak. lista), kojom se preinačuje §. 12. o dnevnicih ostavnih.

97. Razpis ministarstva financiah od 16. lipnja 1855, kriepostan za svekolike krunovine, u obziru početka za izplatjivanje podpisanih svotah na zajam od 1854, u slučaju, kada podpisnik umre.

Bèrzojavne viesti.

Iz Lavova, 8. sèrpnja. Njeg. velič. car otišao je jučer prie 6 satih u jutro, poslie kako bi pregledao vojsku, u najpovoljniem zdravlju iz Stry-a, i u $12^{3}/_{4}$ satih upodne prispio posred oduševljena žiteljstva u Sambor.

Iz Pariza. „Moniteur" donesi depešu generala Pelissiera od 5. o. m., uslied koje biaše položaj povoljan. Budući se o zajmu ništa nije znalo, to biaše barza mlitava.

Iz Tèrsta, 8. sèrpnja. Službeni biletini izkazuju od 6. do 7. o. m. 11 slučajevah kolere. Od 1. do 7. sèrpnja obolilo je 131, ozdravilo 33, umèrlo 64, ostaju u liečenju 34.

Iz Marseilla, 5. sèrpnja. Ukèrcavanje za Krim traje neprestano; upravo se prijavio dolazak od 1000 topočijah.

U Napulju poduzeta su mnogobrojna uapšenja; pazi se na osobe, koje stoje u savezu s Piemontom. Upèrkos žestokih reklamaciah od strane engleskog i francezkog poslanika, zabrana izvoza još je povišena.

Iz Pariza, 8. sèrpnja. „Moniteur" donosi car. odluku, kojom se kod svakoga od obstojećih 4 afrikanskih lovačkih regimentah ustrojiti ima 8 eskadronah u mieste dosadanjih 6.

Iz Pariza javlja se bèrzojavom, da se tamo očekuje povratak generala Letang-a iz Beča. (Po svoj prilici će i general Crawford skorim vratiti se u svoju domovinu).

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Polag službenih izviestjah iz Rieke obolielo je tamo u koleri dne 7. sèrpnja 16, a umèrlo 7 osobah; dne 8. obolielo 6, umèrlo 3 osobe.

Polag privatnih viestih iz Rieke u tamošnjoj su okolici, imenito u malom, 100 dušah brojećem, miestancu Skerbiči umèrle u koleri 4 osobe, u Abacii 2, a u miestu Draga brojećem 1500 dušah 12 osobah.

S bojišta.

— „Milit. Ztg." od 9. sèrpnja kaže izmedj ostalog, da su saveznici od 24. svibnja do 23. lipnja t. g. izgubili 36,000 ljudih, a Rusi 25,000. Iz Azie doznajemo, da general Muraviev stupa protiv Ardagana, Saima, Kagismana i Karsa. Turci se povlače natrag u Erzerum, no čini se da će Rusi i tamo da napreduju. Ismail-paša kupi vojsku sa dolnjem Dunavu. Glavni stan bit će u Silistrii. Čine se pripreme za prolazak velike vojske izmedj Balška i Silistrie.

— „Morning Cronicle" javlja, da je stanje zdravlja admirala Sajmira i ostalih blizu Kronštadta od paklene mašine ruske ranjenih oficirah povoljno. „Eksmut" je linejna ladja od 90 topovah pod barjakom kontreadmirala Sajmira. Na njoj su izpitavali razoritelnu tu mašinu. Pri toj priliki ranjen je i jedan francezki oficir, kapetan Louis. Mnienje je, da su Rusi zapamtili miesto gdie su prošaste godine nepriateljske ladje stojale, pa su tamo namiestili svoje paklene mašine, za slučaj ako se vrate i opet tu zaustave.

— Viesti od flote u baltičnom moru slažu se sve u tom, da su Rusi ove zime mnogo počinili, da Kronštadt što većma približe idealu neosvojivog grada. Zapadnjaci sami sebe pitaju, šta će da rade, i ako šta uzrade, hoće li im to sretno izpasti. Odkako je savezna flota u Baltik došla, triput je Kronštadt rekognoscirala, pa što admirali više obilaze okolo bedemah, to sve većma mašu glavom, jer vide, da baš ni jedne točke neima, s koje bi se moglo na grad napasti. Najglavnii gradići kronštadski na južnoj su strani grad Konstantina, Aleksandra, Petra velikog, Risbank i Kronšlot; Risbank je medju tima najstrašnii Na njemu je u četiri kata 217 topovah. Aleksandergrad ima 120 topovah, Veliki Petar 132, Konstantin 35 a gradić Kronšlot 100 topovah, dakle svega 607. Od neizbrojenih šajkah za topove 17 ih je parnih i veće su nego iste take šajke u saveznikah. Svemu tome na sievernoj strani novi obkopi i na ulazku u pristanište utopljene ladje, osim onih ladjah, koje su sasvim pripravne. Sprama takih utvèrdjenjah nije ni čudo, ako su se saveznici malo zamislili. Kao što je Kronštadt utvèrdjen, tako su isto i Sveaborg i Reval i Riga sa Dinaminde pripravni da nepriatelja dočekaju.

Austria.

U Beču. Polag bèrzojavnih depešah njeg. će velič. car valjda dne 9. sèrp. otići iz Krakova i isteg dana u večer prispieti u Beč.

Iz Beča od 2. sèrpnja piše netko u „B. H.": Ja sam vam već jednom javio o niekom okružnom pismu, što ga je ruska vlada upravila na svoje zastupnike kod niemačkih dvorovah, u kom pismu Rusia obećaje primiti obe pèrve točke na konferencii ugovorene, ako Niemačka ustraje u svojoj politiki neutralnosti. Sad sam u stanju iz te note priobčiti još sliedeća: Krivnja, što su konferencie prekinute, pripisuje se u noti izključivo Englezkoj (a ne Francezkoj). Veli se nadalje tamo, da Rusia austrianski predlog u toliko smatra shodan za razmotrenje, što on sadèržava dva načela, mare clausum i slobodu, da se Rusia i Turska mogu same porazumieti o ladjama, koje će dèržati u cèrnom moru, u ostalom da Rusia na izrečenu tamo u načelu redukciu pomorske vlasti nikad pristati neće.

— Po većoj časti Ugarske proglašen je prieki sud radi hajdučenja.

U Beču. U koliko doznajemo dobilo je družtvo Lloyda povlasticu, da plovi riekom Padom i obavlja svu onu poštarsku službu, koja je dosad pripadala tamošnjoj c. k. flotili. Iz ovog primiera zaključuju jedni, da će to družtvo ravnim načinom i Savom zavladati.

— G. popečitelj prosvete grof Thun otišao je u nedielju u Italiu službenim poslom.

— Po najnoviem brojenju obitavaju u Beču 431,889 ljudih u 9,285 kućah.

— „Osserv. Triest." javlja iz Carigrada, da se trudi sadašnje ministarstvo, da neda Englezima obrečenu pomoć od 25,000 ljudih.

Iz Beča, Putovanje njegoveg velič. cesara u Galiciu jest pravo putovanje radosnog slavodobića. Po svim većim miestima stanovnici su podigli slavosvode, veći dio mostovah kuda je njegovo veličanstvo prolazilo bili su zelenim viencima nakitjeni, i svuda se po ulicima skupilo množtvo naroda iz obližnjih selah da s najvećom radosti pozdravi preljubeznog samovladaoca. U Przemislu više od dvi ure njegovo veličanstvo obilazilo je gradska utvèrdjenja, i takodjer dostojalo se obići vojenu i gradjansku bolnicu, i urede različitih sudištah. Njegovo velič. u bolnicama razgovaralo se sa bolestnicima u njihovom zemaljskom jeziku. I u Lavovu radost je medju stanovnicima bila velika i obćenita. Izmedju tolikih svetkovinah na čast preuzmnožitog samovladaoca učinjenih zaslužuje osobito da napomenemo liniu sa bakljama učinjenu, u kojoj je 4000 osobah sa užganim bakljama udioništvovalo. Istom prilikom bilo je veličanstveno pievanje uz milozvučno sviranje bande. Dana 23. dèržano je vojeno viežbanje vojske, u kom je 10,000 piešakah i okolo tri regimente konjenikah udioništvovalo. Njegovo velič. lično je viežbalo vojnike.

Iz Verone. Službene novine objavljuju sliedeće: naučitelj Luigi Bonanome, liekar i vidar gradjanske obćine Nogara, svečano i bez dovoljnog uzroka odricaše se ići u obćinu Oppeano, koja se bez liekara nahodi i primiti se liečenja bolestnikah od kolere. Pokrainska kr. delegacia, upotriebivši vlast previšnjim odlukama od 22. kolovoza 1831 i 19. siečn. 1832 njoj udieljenu, smeće za uviek pomenutog naučitelja Bonanome tako, da od sada nemože više odpravljati zanat ni liekarstva ni vidarstva i dana na to diploma oduzima mu se. Ova miera neka služi za utiešenje dobrima, a svima za izgled. C. k. pokrajinski delegat, baron od Jordiš.

— (Tèrgovina svile u Lombardii). Za inostranstvo poslano je mieseca svibnja u London 5000 funtih neuradjene svile i 14,000 funtih opredene. Ova je kolikoća neznatna prama onoj od Liona, gdi je poslano iz Milana i iz Bergama 47,000 funtih svile nepredene i 75.000 funtih predene. Najviše je naše svile u Švajcarskoj i u Niemačkoj potrošeno, jer su iste rečenog mieseca primile znamenitu ko-

ličnu od 394.000 funtih za osnovu i potku. Sami je grad Beč potrošio 42,500 funtih. Dodati valja da smo u isto vrieme poslali u London, u Lion i ostale švajcarske gradove 14.000 funtih svilenih opredinah stvarih. Ukupno istog mieseca iznošeno je 52.000 funt. svile neuredjene i 525.000 funt. svile opredene.

Sèrbia.

U Beogradu 30. lipnja. Ima već niekoliko godinah odkako su počeli iz Bosne, Hercegovine, Stare-Sèrbie i Bugarske, dolaziti amo k nama mladići radi izučenja naukah, bogatstvom kojih, blagodarnost nek je bogu, usrećeno je i naše mlado otačastvo.

Mladići ovi predstavljali su i predstavljaju, da se žele ovdie koliko toliko izobraziti, pa po tom se k braći svojoj povratiti, da tamo mrak neznanja razgone i blagodatne zrake prosviete rasprostiru. Pohvalne ove namiere bivale su od nas svagda uvažavane, a od našeg otačaskog praviteljstva nagradjivane.

Praviteljstvo naše želeći koliko je moguće prie i više rasprostraniti prosvietu po narodu našem, podpomagalo je i podpomaže novcem sve siromašne, a dobroučeće se mladiće da bi u stanju bili započete nauke dovèršiti.

Ova blagodat ukazuje se prema uspiehu učećeg se i školi u kojoj se on uči, od 1—4 talira miesečno. No nagradu ovu mogli su dobiti samo učenici polugimnazie, gimnazie i licea.

Ali mladićima iz gorerečenih predielah praviteljstvo je mnogo milostivie. Tako je ono njima još u I. osnovnom razredu po 5 talirah miesečno davalo i daje; a domaći ni u liceu toliko dobiti nemože.

Ova izdašnost praviteljstva povukla je mnoge da se nauci predadu, te je tako posliednje godine cifra budgeta samo za ovakove učenike 1115 talirah godišnje iznela.

Suma ova nije nimalo velika prema blagorodnoj cieli, koja se u vidu ima. I zaista čini se, da je samo to jedini način, kojim bi se biedni sèrbski narod, koi u ostalim dielima carstva turskog živi, učestnikom učiniti mogao onih blagodatnih plodovah prosviete, koje srećna Europah odavno već bozbole uživa. Jer položaj tog naroda i nesigurnost života u Turskoj nikako nije u stanju dati volju kome ovdie rodjenom, da ostavi svoju milu slobodu u Sèrbii, pa izloživši se samovlastju Turakah da ide tamo i braći svojoj u tome posluži, a onaj, koi se tamo rodio, dèrži se da više i volje i sredstva i načina ima tome doskočiti.

Kad čoviek s ove strane pogleda na tu stvar nemože nezahvaliti praviteljstvu, što čini tako bogate žèrtve u interesu sèrbstva, a i cielog čoviečtva. (Svet.)

Cèrnagora

Iz Cetinja 1. sèrpnja. (Wanderer.) Putovanje franceskog konzula i njegove svite u Cetinje, nije imalo drugog uspieha, nego da se mir ureče na miesec danah. Medjutim bi ugovoreno, da se učini sa skadarskim pašom nov pregovor u Koloti u Lieškompolju, ako ima od porte punomoćje. Knjaz Danilo dèržat će se neutralo, ali zahtieva sliedeće: Da mu se odmah preda otok Lesendris i Vranina; da mu se obreče, da će se povratiti Cèrnojgorci u vrieme obćeg mira sva Ivanbegovina; da se prizna nezavisnost Cèrnegore; da se odobri neograničena sloboda tèrgovine i saobraštaja; i da se uzajmno izdaju krivci i političní prestupnici.

Turska.

Iz Pere 21. lipnja. Osim osujećene borbe od 18. t. m. stigla je ovdie užasna viest iz Eupatorie. Svaki se čas očekivao tu napadaj od strane Rusah, koji stoje kod Saka u znamenitoj sili. Padenje Eupatorie bilo bi po saveznike tako isto osetni udar kao i nesrećni juriš na Sevastopolj, jer bi izgubili jedinu moguću liniu dielovanja na pametan pohod u Krim. [illegible] pravedna kaštiga, što se nisu dogadjanje [illegible] (Allg. Zeit.)

Iz Petrograda 24. lipnja. (Le Nord) [illegible] grof [illegible], sekretar

austrijskog poslaništva. Krenuo se iz Beča baš po odlazku carevom u Galiciu i donio je nova nastavljenja od svoje vlade. Ovdie su u obće zadovoljni sa dèržanjem Austrie. Koji dèržavnici presudjuju politiku vlade po izkustvu i nauci historie, ti govore javno, da nisu sumnjali se nikada neutralnom ili pone oklevajućem dèržanju Austrie, i da im se rat sa ovom silom činio nemogućan i kao neka politička gèrdoba. Druga lica negovore u tom smotrenju tako odsudno. Ali to stoji i od velikog je značenja: razpust austrijske vojske. Odprie se govorilo, da je oboružanje vojske demonštracia protiv Rusie, a sad je valjda slobodno tumačiti, da razoružavanje vojske, koja više nego 200,000 iznosi, imade obratan smisao.

— Vladajući car potvèrdio je predlog popečitelja unutarnjih poslah Norova, koi je još pod pokojnim carom često bio napominjan, ali se nikada nije u dielo priveo, da se u Vilni neodložno zavede jedan muzeum za starine i jedna komisia, za zapadnu čest carstva. Grof Tiskiević podnio je za tu ciel znameniti fond, a car je potvèrdio ustav za ova zavedenja. (Wanderer.)

Francezka.

Iz Pariza javlja se, da je dèržavno vieće primilo osnovu turskoga zajma od 120 mil., što bi ga Francezka i Englezka garantirati imale.

Parižki journali dobili su zapovied, da o govoru cara Napoleona nikakvih komentarah nedonose.

Različite viesti.

— Najveće tvornice mirodiah (Parfum) nalaze se osim Marseilla, bezdvojbeno u piemontezkoj varoši Nizza na obali sredozemnog mora. Kolika se množina svakovèrstnoga cvieća ondie na godinu potroši za miomirisne proizvode, može se iz toga dokučiti, što je jedan jedini takov tvornik ove godine trebovao 120 centah ljubicah (violicah), a isto toliko od prilike ružičnog i narančinog cvieća; samo za ljubice platio je isti jednome vèrtlaru 3000 frank. Al je i podnebje ondie toli blago i priroda dražestna, da zovu, kao što je poznato, okolicu od Nizze rajom od Evrope.

— Francezki prirodoslovac dr. Baudin izdao je štampom zanimivu razpravu o niekih kao slikah, što se vide na tielu ljudih munjom ubijenih. Ovakove slike, koje on zove keraunografičkimi (gromopisnimi) obrazi, predstavljaju one stvari, kojo su bile najbliže čovieku u onaj par kad ga je munja udarila, n. p. slike dèrvetah, živinah, kolah itd. Ovo pojavljenje kao učinak groma iliti munje bio je već i u starinsko doba poznat sv. otcem cèrkvenim; kašnje je o tom pisano Causabonus, u novie pako vrieme amerikanski prirodoznalac i izumilac munjovoda Benj. Franklin, a sada najobširnie pomenuti dr. Baudin koji mnogo dotičnih primierah i dokazah navodi tvèrdeći da se isti pojav ukazuje i na bilju, kojega se je munja dotaknula.

SLUŽBENI LIST.

Nr. 9459. (149—Fin.) (3—1)

Concurs-Ausschreibung.

Bei dem Salzamte in Zengg kommt die Einnemersstelle mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. dem Quartiergelde von 200 fl. und einem Salzdeputat von 300 Pfd., dann die Kontrollorstelle mit dem Gehalte jährlicher 600 fl. dem Quartiergelde von 126 fr. dann 250 Pf. Salzdeputat, — beide Dienstposten mit der Verpflichtung zum Erlage der Caution im Gehaltsbetrage, — provisorisch zu besetzen.

Bewerber haben ihre eigenhändig geschriebenen Gesuche für jeden dieser Dienstposten abgesondert, unter legaler Nachweisung der geleisteten Dienste und erworbenen Kenntnisse in der Salz-Manipulation und dem Verrechnungswesen, der Kenntniss der deutschen, kroatischen oder einer der letzteren verwandten slavischen und der italienischen Sprache und der Cautionsfähigkeit, dann der Angabe ob u. in welchem Grade sie mit Finanzbeamten des Fiumaner-Bezirkes verwandt oder verschwägert sind, im vorgeschriebenen Dienstwege bis längstens 15. August 1855 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Fiume einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram am 30. Juni 1855.

Z. 525. Pr. (148—Fin.) (3—1)

Konkurs-Ausschreibung.

Im Dienstbereiche des k. k. Forst- und Domänenamtes Kutjevo kommt die Stelle eines k. k. Forstwartes mit dem Jahreslohne von 250 fl., dem Bezuge von 6 Klaftern hartes Brennholz, dem Genusse einer Naturalwohnung, oder in deren Ermangelung eines Quartiergeldes mit 10 Procent der Löhnung, und eines Grundstückes zur Erzeugung des nöthigen Futters für 1 Kuh, provisorisch zu vergeben.

Bewerber haben ihre belegten Gesuche, unter Nachweisung des Alters, Religionsbekenntnisses, Standes (ob ledig, verheiratet oder Wittwer nebst Kinderzahl) der Kenntniss des Lesens, Schreibens und Rechnens, der praktischen Ausbildung für den Forstschutz- und technischen Hilfsdienst, der bisherigen Dienstleistung, des tadellosen sittlichen und politischen Verhaltens, der Sprachkenntnisse und der körperlichen Tauglichkeit unter Angabe, ob u. in welchem Grade sie mit den dieser Finan-Landes-Direction untergebenen Angestellten verwandt oder verschwägert sind, im ordentlichen Dienstwege bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Essek bis 10. August d. J. einzubringen.

K. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 6. Juni 1855.

Nr. 6788 (141—Fin.) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Ueber die auszuführende Adaptirung der für das Verwaltungsamt der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo im herrschaftlichen Schlosgebäude zu Kutjevo bestimmten Localitäten.

1. Zu Folge Erlasses der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction für Croatien und Slavonien vom 15. Mai 1855. Z. 6796 wird die Adaptiruug der für das Verwaltungsamt Kutjevo bestimmten Localitäten im herrschaftlichen Schlosgebäude daselbst — um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als

Post-Nro.	Namens: im Bezirke	Namens: in der Gem.	Namens: in der Orthsch.	Die bezeichnoten Bauherstellungen sind auszuführen bestehen in	wird ausgebothen fl.	wird ausgebothen kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	Betrag des zu erlegenden Vadiums kr.	Datum und Ort der Lizitation
1	Kutjevo	Kutjevo	Kutjevo	Maurer und Handlanger Arbeit sammt Material, die Mauerziegeln und den Kalk jedoch ausgenommen	278	20	13	55	Am 16. Juli 1855 um 10 Uhr Vormittags im Amts-Lokale des k.k. Domanenamtes, Kutjevo.
2				Steinmetz Arbeit	45	24	2	16¼	
3				Zimmermanns Arbeit	89	4	4	24¼	
4				Tischler Arbeit sammt Material	502	10	25	6²/₄	
5				Schloser Arbeit sammt Material	344	12	17	12¾	
6				Guswaaren	32		1	36	
7				Glaser Arbeit sammt Material	53	12	2	39¾	
				Gesammt Summe	1343	22	67	10²/₄	

2. Zur Lizitation wird Jedermann zugelassen, der zur Eingehung zweiseitig bindender Verträge gesetzlich qualificirt und durch besondere Bestimmungen nicht ausgeschlossen ist, dann die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der zu übernehmenden Leistungen gegeben haben wird. Minderjährige und Kurenden bedürfen der besonderen gesetzlichen Legitimation.

3. Wer für einen andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Licitations Commissär einzuhändigen.

4. Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbothe stellen wollen, hat vor der am obigen Tage im Amtslocale des k. k. Domänenamtes Kutjevo beginnenden mündlichen Ausbiethung das fünfpercentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehr-

reren derselben entspricht, auf welche er offeriren beabsichtiget.

5. Bei der Versteugerung wobei die Ausbiethung (nach Umständen entweder nach einzelnen Arbeitsleistungen oder aber für alle Leistungen in Einem) erfolgt, werden auch schriftiche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem k. k. Bozirksbauamte zu Požega überreicht werden müssen, weil sie später nicht angenommen worden würden.

6. Jedes schriftliche Offert mus, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem mit dem Stempelzeichen von 15 kr. ve sehenen Bogen gehörig versiegelt, und von Aussen mit der Aufschrift „für welchen Bau" rosp. „für welche Arbeitsleistung" der Anboth lautet, versehen sein, im Innern aber enthalten:

a) Die ausdrückliche Erklärung, das der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnise, die Baubeschreibung, den Plan, den Einheitspreis, Verzeichnis und den summarischen Kostenüberschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanboth, um welchen er die Ausführung der betreffenden ganzen Bauführung oder einzelnen Arbeitsleistung zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das fünfperzentige Vadium von dem fiskalbetrage, auf welchen der Anboth lautet. Das Vadium kann im Baaren oder in österreichischen nicht unter 3% verzinslichen Staatspapieren oder in National Alehens Obligationen nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluss des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor und Zunammen, Karakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizurücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der — Punkt 5. festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegen-Bedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7. Die oben Punckt 6. ad *a* erwähnten Lizitations Grundlagen für alle obenangeführten Leistungen können von nun an bei dem gedachten k. k. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8. Nach geschehener mündlichen Ausbiethung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reichenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerrirung in Gegenwart der mündlichen Anbothsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbothe mitgetheilt worden sein wird.

9. Der Bestanboth, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höcheren Ratification.

10. Bei gleichem mündlichen und schriftlichen Anbothe wird ersterer, bei gleichem schriftlichen Anbothe aber demjenigen der Vorzug eingeräumt, welcher früher offerirt wurde, worüber der Numerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11. Der vom Lizitations Commissär nach Massgabe des Versteigerungs Resultates als Ersteher erklärte Bestbiether ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Perzent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenen, welcher zur klassenmässigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschliesenden Bau-Vertrages entfällt, zu Handen des Lizitatons Kommissärs zu erlegen.

12. Den Offerenten, welche nicht Ersterher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Licitationsprotocolle auszudrückende Empfangsbestättigung sogleich zurückgestellt.

Von der k. k. finanz-Bezirks-Direction Essek am 3. Juli 1855.

Raisky m. p.

Br. 4235. (174—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 br. 2455 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Maksimu Vernići za spadavše na dobro gornju Lomnicu, u obćini Lomnica i t. d., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, 18⁶/₈ metske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 3. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok istićući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 3. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 5. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2728/g. (Izv. 308) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. lipnja 1855 br. 2377 pronadje u 2,725 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 6¹³/₁₆ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Kalnik, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Mikovec, Seljanec i Potok gg. Slavoljuba, Alberta, Amalie i Matilde Štriga, Mirka Golec, Mirka i Andrie Tremski, i Ivana Harča, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok istekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će inače biti u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 30. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prvašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 202. gr. (322—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kotarski sud sv. ivanski do znanja stavlja, da koji na zaostavštinu dne 20. siečnja 1855 u sv. Ivanu bezoporočno umèrvšeg žitelja i mesara Stiepana Paldi, kakovu tražbinu imadu, takovu il osobno il pismeno kod ovomiestnog kot. suda dne 30. rujna t. g. kao u tu svèrhu opredieljenom ročištu prijaviti imadu, jer u protivnom slučaju na zaostavštinu, koja bi se možda kroz prijavu tražbinah izcèrpiti mogla, nikakovo dalnje pravo osim zaloga, ako takovo kome pripada, imali nebudu.

U Sv. Ivanu dne 4. sèrpnja 1855.

C. k. kot. ured sv. ivanski.

C. k predstojnik

J. Car.

---

r. 4603.—1855. (179—D.S.) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Zur Sicherstellung der Lieferung von 28⁷/₁₂ allfällig auch 32 Klaftern guten trockenen 3' langen Buchen Schnittholzes für die k. k. Agramer Comitats-Behörde wird eine minuendo Licitation am 18. Juli 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer Comitats-Behörde (obere Stadt alte Theater-Gasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Bemerken eingeladen, dass Jeder Licitant ein 10% Vadium zu erlegen habe.

Gehörig verfasste schriftliche Offerte werden angenommen.

Die sonstigen Bedingnisse können bei der Komitats-Behörde bis zum Licitationstage eingesehen werden.

Agram am 3. Juli 1855.

In Beurlabung des Hrn. k. k. Comitats-Vorstehers.

J. Fr. Härdtl,

k. k. I. Comitats-Commissär.

Br. 4516. Civ. (171—DS.) (3—3)

Kundmachung.

Zur Sicherstellung des Brennholzbedarfes für die kommende Winterszeit, und zur Beheizung der Localitäten dieses Landesgerichtes, der städtisch delegirten Bezirksgerichtes und des Inquisitionshauses wird hiemit eine Minuendo-Licitation auf den 24. Juli 1855 Rormittags um 10 Uhr im hierortigen Rechtsfalle bestimmt; wozu die Unternehmer mit dem Anhange eingeladen werden, dass die Lizitationsbedingnisse in der Kanzlei eingesehen werden können.

K. k. Landesgericht Agram am 30. Juni 1855.

Klobučarić. Rudolph.

Nr. 8814 (139—Fin.) (3—3)

Kundmachung

der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Im Grunde des hohen Finanz-Ministerial-Erlasses vom 7. Juni l. J. Z 8529 F. M. wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass in jenen Fällen in welchen die Einzahlung eines Subscriptions-Betrages auf das National-Anlehen bei einer Anlehenskasse vollständig geleistet, diese jedoch mit dem zur Befriedigung der Partei erforderliche Obligations-Betrage nicht versehen ist, die Anlehenskasse auf Verlangen der Partei die Verfügung treffen wird, dass die Obligationen entweder in Wien oder in der Hauptstadt desjenigen Kronlandes, in dessen Gebiethe die Anlehenskasse ihren Sitz hat, an die Partei, ihren Bevollmächtigten, oder an ihren Cessionär erfolgt werden.

Agram am 21. Juni 1855.

Z 209/Pr.—1855. (321—Izv.) (3—3)

Konkurs-Verlautbarung.

Zur Wiederbesetzung der in Erledigung gekommenen Aktuarstelle bei dem politischen Bezirksamte zu Essek, in der Gehaltsstufe von 400 fl. C. M. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsklasse von 500 fl. C. M. wird der Konkurs bis 25. l.J. Juli ausgeschrieben. — Die Bewerber um diese Dienststelle haben ihre gehörig belegten, an das hohe k. k. Statthalterei-Präsidium in Agram gerichteten Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörden binnen obiger Frist bei der Esseker k. k. Komitatsbehörde einzubringen, und hierbei Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ob ledig, verheurathet, verwitwet, nebst Anzahl der Kinder), Studien und sonstige Befähigung, Sprachkenntnisse, bisherige Diestleistung und sonstige allenfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen, und anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit den Angestellten bei den politischen Behörden Croatiens und Slavoniens verwandt oder verschwägert sind.

Vom k. k. Comitats-Vorstande

Essek am 3. Juli 1855.

Br. 2786/gr. (319—Izv.) (3—2)

Oglas.

Dne 28. sèrpnja t. god. poslie podne u 3 sata obdèržavati će se u uredu podpisanog c. kr. žup. suda jevtinba za preuzetje uzdèržavanja uznikah za vrieme od 1. rujna t. g. do istoga dana g. 1856. Što se do javnoga znanja time stavlja, da se uvieti pobližji kod istoga suda u uredovnih satih uglediti mogu.

U Varaždinu 2. sèrpnja 1855.

C. k. predsiednik,

Novak.

Fohn, s. r.

Br. 4422. (169—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. lipnja 1855. broj 2558. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ivanu Burgstalleru za spadavše na dobro Hruškoveo u občinah Hruškovec, Prekrižje, Kostel i Konjarev vèrh, kotaru jastrebarskom županii zagrebačkoj ležeće $23^{1}/_{16}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 9475 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz rasprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potiezaju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri raspravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 2. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4261. (D.S. 165) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 broj 2449 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Leontine, Max. i Jurja Piškorca za spadavše na dobro Brezje u občinah Rakovpotok itd., kotarima samoborskom i jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće, $26^{3}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10,650 forintih srebra od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 25. listopada 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2727/g. (307—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 16. lipnja 1855 br. 2526 pronadje u 850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za $2^{1}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u občini Čanjevo i Vinično, kotaru križevačkom i sv. ivanečkom, županii zagrebačkoj i varaždinskoj, i spadavših na dobro Visoko gg. Stiepana Hergh, Franje, Tome i Tite Ožegović, Tome i Gjure Hadrović, Franje Marenčić, Lacka Mrazović, i Jalže Banković, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 1. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 2. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 1124 (303—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kot. suda s ovim se do obćeg znanja stavlja, da su ovostranom odlukom od 30. svibnja 1855 br. 1124/gr. na prošnju Matie Galinca žitelja vivodinskog za ovèršbenu prodaju jur na 28. trav. opredieljen ipak ne obdèržavanu vinogradu Bukovec zvanog na 4 kopača u Prekrižju c. k. kotaru jastrebarskom ležećeg na vlastitost Petra Mrakužića spadajućeg i sudbeno u 150 fr. sr. procienjenog novija dva ročišta odredjena, i to za pèrvu za dan 28. sèrpnja 1855 za drugu pako i posliednju za dne 11. kolovoza 1855 svaki put od 10—12 ure prie podne na licu miesta upitnog vinograda samo kod druge dražbe izpod procienbene ciene prodati, da će dotični kupci prigodom dražbe položiti imat 10% jamćevinu.

Zapisnik procienbeni, i ostali dražbeni uvieti mogu se tak kod ovog ureda kao i prigodom dražbe viditi.

Napokon se pozivaju svi vierovnici kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misleći, da takovo, do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, ali će se inače dotična kupovna svota bez da se nanj obzir uzme medju ostale vierovnike razdieliti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 30. svibnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Smendrovac v. r.

Br. 3221/G. (172—D.S.) (3—2)

Izrok,

kojim se sazivlju vierovnici pok. Ivana Gregurića.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački pozivlje sve one, koji iz ostavštine dana 29. travnja t. g. bez oporuke preminuvšeg Ivana Gregurića bivšeg c. k. pristava c. k. zem. suda zagrebačkog štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi najave i posviedočenja svojih tražbinah dana 28. sèrpnja t. g. u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 25. lipnja 1855.

C. k. savietnik

Schmidt.

Br. 627—628/S. 1855. (Izv. 305) (3—3)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. kot. ureda ludbrežkoga, kao suda, stavlja se ovime do obćeg znanja, da će se uslied ovostranih dražbenih odlukah br. 627 i 628 S. 1855 prodavati dana 23. sèrpnja t. g. u 9 satih iz jutra u selu Perkoju blizu Rasinje 3 konja, 4 krave, 4 telice, 1 ždriebe i 1 politirani ormar, stvari na vlastitost suprugah gg. Gjure i Marie Frančić spadajuće, ukupno na 515 for. sr. procienjene, za ukupni Kerna i Hagenauera dug od 506 for. 9 kr. Kamo se kupiti željeći pozivaju s time, da će se kupljene stvari u gotovom novcu odmah izplatiti imati.

C. k. kot. sud ludbrežki dne 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Antun Labas.

OGLASNIK.

(103—Dp.) (3—2)

Natiečaj.

Kod pèrve hèrvatske štedionice primit će se jedan bezplatni praktikant, kome se, ako se njegova uporavljivost uvidi, osigurava pripomoć skopčana s namieštenjem kod knjigovodstva ili pak blagajnice. Željeći to miesto postignuti neka molbenice svoje, providjene potrebitim sviedočbama najdalje do 18. sèrpnja podnesu podpisanom ravnateljstvu. Osobiti obzir uzet će se na ćudorednost i dobro pismo.

U Zagrebu 20. lipnja 1855.

Ravnateljstvo I. hèrvatske štedionice.

(167—Dp.) (3—3)

Regal Beneficien-Verpachtung.

Von Seite der, an das Agramer Metr. Capitel gehörigen Herrschaft Sisek, wird hiemit kund gegeben, dass nachstehende Regal-Beneficien mittelst öffentlicher Licitatition an meist bietende in 3 jährigen Pacht überlassen werden.

a) Das grosse gemauerte Gast- und Einkehr-Wirthshaus sammt Weinschank- und Nebengebäuden in Civil-Sissek.

b) Das herrschaftliche Weinausschankes-Recht im Marktorte Sissek — nur auf ein Jahr.

c) Das Fleischauschrottungs-Recht, sammt Schlachtbrücke in Civil-Sissek.

d) Die Fischfangs-Gerechtigkeit an der Save, Odra und Culpa, der Herrschaft Sissek gehörig.

e) Die Brücken-Mauth-Gebühr-Abnahme, an der Odra-Brücke in dem Orte Odra sammt Weinschank-Gerechtigkeit alldort.

f) Das Fleisch-Ausschrottungs-Recht in dem der Herrschaft Sissek gehörigen Orte Sela.

Jene, welche besagte Beneficien erlangen wünschen, wollen den 24. Juli l.J. Vormittag im Schlosse Sissek mit 10% Reugelde versehen erscheinen wo Sie die übrigen Bedingnisse einsehen werden können.

Agram den 27. Juni 1855.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Băsnotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 12. SERPNJA 1855. Broj 158.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je avèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 linija 10 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Odese, 4. sèrpnja. Viesti iz Krima dopiru do 29. lipnja i nisu znamenite. Raznose se glasovi o prominuću francezkog generala St. Jean d' Angely-a. Ovdie se u neznatnom broju pojavljuju slučaji kolere.

Iz Kraljevca, 9. sèrp. Ukazom cara Aleksandra zapovieda se vladama Nove Rusie i Besarabie, da se sbor podunavskih kozakah koliko moguće više podpuni dobrovoljcima iz svih stališah.

Iz Londona, 9. sèrpnja. Lord Palmerston obećava, da će sabornici predložiti spise bečke zaglavne siednice i austrianske predloge. Roebuck će 17. ovog mies. u nazočnosti svih članovah kabineta podnieti svoj protuministarski predlog.

Iz Pariza, 9. sèrp. „Moniteur" donosi depešu generala Pelissiera od 7. o. m., koja u ostalom ništa znatniega nesadèržava.

Iz Berlina, 10. sèrp. Njeg. velič. kralj poći će u nedielju u Erdmannsdorf. Kralj. pruski poslanik u Petrogradu, baron Werthern, stigao je ovamo na dopust.

Iz Kotora, 7. sèrp. Turci kod Nikšića, za prepriečiti kèrviproliće, povukli su se natrag i Cèrnogorcima izručili posiedovanje sienokošah, za koje se prepiralo.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 12. sèrpnja. Jučer na večer poslie 9 satih proletila je preko Zagreba repata zviezda od prilične veličine i to od sievero-istočne strane prema zapadu. Ljudi, koji biahu izvan varoši, kazuju, da je taj prolet skopčan bio sa šumom. Nieki taj pojav dovode u savez s predstojećim dugotrajnim ratom.

U Zagrebu. Ravnajući odbor gospodarskoga družtva podnio je svim tèrgovačkim komorama u Hèrvatskoj i Slavonii predlog o prokopanju bèrdinah i planinah hèrv.- slavonskih sredstvom glavnice, koja bi se skupiti imala.

Slav. c. k. obèrtno-tèrgovačka komora iz Rieke priobćuje od dne 20. lip. t. g. br. 431 u tom mnienje svoje, da se za skuplenje željene glavnice za prokopanje bèrdinah i planinah hèrv.-slavonskih od strani riečkih tèrgovacah, obèrtnikah i glavničarah nikakovi prinosci dozvoliti nemogu, budući da bi svi imućnii žitelji tamošnji novce svoje u različita poduzetja tèrgovačka i obèrtnička uložili bili, niti im preosta više silah novčanih za razpoloženje.

C. kr. komora osiečka izrazila se je pak protivno priznavši važnost sličnog poduzetja (što i riečka komora učini) da bi se mogo obći sastanak jeden u tom obziru dèržati, samo neka odbor ravnajući naznači miesto i rok, gdie bi se sastanak imao dèržati.

Prédmet sám u sebi važan je, jer tvorba geognostična naše domovine povèršno samo promotrena pokazuje, da imade ovdie mnogo kamenog uglevja, (smedjeg, Braunkohlen) da imade zemaljske paklene (naphta, Erdpech) da imade željeza, bakra i olova u znatnoj količi, a nije dvojiti da se neće najti i od plemenitiih rudah, kao što su srebro i živa (Quecksilber), nu polag sada obstojećih okolnostih i oskudice novacah nije se moći nadati uspiehu ikakovomu, i odbor ravnajući bi sasvim odustao bio od daljeg pretresivanja rečenog predmeta, dočim vendar c. k. komora zagrebačka na slični poziv još odgovorila nije, to će do toga počekati.

Visoko c. k. namiestničtvo dostojalo je rieše[njem] od 22. lipnja t. g. br. 9936/1561 odboru ravnajućemu gospod. družtva na znanje dati, da je ono odredilo, da se kotlovi i ina sprava svilarska iz ovdiešne županijske svilane osobi po odboru opunovlastjenoj uz inventar izručiti imade za predenje čauricah iz Chiosnog siemena dobljenih.

U Zagrebu. Ovdiešnji bravar Stiepan Plušćec na Potoku kuć. br. 56. načinio je i donio odboru ravnajućemu gosp. druž. dvie ključanice od nieke vèrsti osobite i po načinu, kao što on tvèrdi, sasvim novom i po njemu izmišljenome načinjene; odbor želeći promicati i štititi polag svojih silah slabašnih obèrtnost domaću odluči gorirečenog meštra vis. c. kr. namiestništvu preporučiti, te iste takodjer ključenice tamo za ogledanje predložiti.

Iz Zadra. Stanje zdravlja u cieloj je Dalmacii povoljno.

„Observatore Dalmato" od 6. javlja, da je dne 28. lipnja na niekoj trabakuli iz Rieke nieki mornar na koleri umro, a dne 29. lipnja na drugoj niekoj trabakuli iz Jakina na kojoj se nalazilo lombardezko i gralačko družtvo, njih niekoliko obolilo i dvojica umèrla. Od onoga dana nije se nijedan slučaj kolere pojavio, kao što i u obće, u koliko doznajemo, nije se nigdie po Dalmacii ta uznemirujuća bolest pojavila.

S bojišta.

— Lord Panmure priobćuje sliedeću depešu generala Simpsona: U Krimu, 4. sèrp. u polak sedam satih u večer. Od mojega posliednjega izviestja nije se ništa dogodilo pred Sevastopoljem. General Eyres opet je ozdravio.

— Car Aleksander, uvaživši osobite usluge kneza Goršakova, imenito prigodom uzbijenog juriša dne 18. lip. stečene, odredio je, da se hrabri regiment Briansk, koi se je tom prilikom osobito slavno odlikovao, za viekovita vremena prozove regiment Goršakov. U ruskoj vojsci je takovo odlikovanje vèrlo veliko i riedko. Izmedj ruskih vojevodah jedini su Suvarov i Paskiević, kojih su imena sličnim načinom oviekoviečena.

— Iz Karsa nisu prispiela nikakva daljna izviestja.

— Po dosadašnjim izgledima moći će se o Krimu ono reći, što Taliani za Lombardiu vele. Ovi posliednji nazivaju Lombardiu grobom Francezah. Neće se moći drugčie i za Krim reći, nego da je grob saveznikah. Svakome su još u pameti veliki gubitci saveznikah od ove zime, koje od nedostatka hrane i ostale njege, koje od ognja ruskog. Englezka vojska prepolovljena je pored svog dopunjavanja, a francezku jedva najveća usiljavanja mogu odèržati u opredieljenom broju. Koliko su ta usiljavanja zemlju francezku stala, moglo bi se nagadjati iz toga, što car francuzki namierava do 150 hiljadah novih vojnikah uzimati. O Turcima nećemo ni govoriti. Oni jadnici nemaju nikakvih izviestiteljah u svom stanu, nemaju u domovini parlamenta kao Englezi, pak se zato i nemaju kome potužiti kao englezki vojnici; njin padišah sa divanom nesklopi iztraživajući odbor, koi bi toliko buke po svietu načinio, i — opet ništa u pravom svom poslu učinio. Turci u Krimu kao muve padali su, a padaju i sada, kod njih je smèrt bogatu žetvu imala, pak zato opet nije se nitko potužio padiši, da su zle uredbe. Turčin u svom sujevierju ni najmanje se nečudi smèrti svoje okoline, jer kod njega nema smèrti bez sudjena dana. Osim ova spomenuta tri naroda ima u Krimu još i Piemontezah. Ovi vojnici već su mnogo izgubili zbog nepospiešnog podnebja, no tane rusko njih je do sada štedilo. Od njine malo vojske bolestna je već ciela osmina. Ako sardinska vlada namierava još svoju vojsku u Krimu neprestano dopunjavati, moći će na posliedku to doživiti, da sav cviet mladeži piemontezke u dalekoj tudjoj zemlji iz nikakvog uzroka propadne. Sardinska vojska čim je nastupila na zemlju krimsku izgubila je najvèrstnieg svog generala, brata vèrhovnog zapoviednika Lamarmore. Njega je ista ona bolest savladala, kojoj su toliki vojnici saveznikah podlegli. Ta bolest, koja je prekinula i St. Arnaudu žicu života, od koje imena svak živi strepi, učinila je kraj i života englezkog vèrhovnog zapoviednika u Krimu, lorda Raglana.

— O uspiesima saveznih flotah u baltičnom moru piše „Allg. Ztg." ovo: „U cèrnom moru učinjeno je nješto, u azovskom, vele, učinjeno je mnogo, u oba mora za cielo mnogo za nauku zemljopisah, koja je sada u podpunom smislu iz kimerske pomèrčine izvučena. Ali šta je na sieveru od miesec i više danah učinjeno, od kako je Englezka na novo 49 brodovah sa 1464 topa u baltičko more poslala? Još nije ništa učinjeno. E, ali ako se baš ništa nije ni dogodilo, a ono se bar razorava tèrgovina ruska, vele u Englezkoj (gdie nuzgred budi rečeno za cielo osiećaju, šta košta flota sa 6500 topovah u aktivnoj službi), a razorenje ruske tèrgovine već je dosta i dovoljno. Nego samo mora čovick oštro da vreba. Jest, kad bi se mogao sada, ili dok traje kratko lieto, Sveaborg i Kronštadt uzeti, onda bi u zimu bilo mira. Ali čini se da će se topovi sa ladjah kao nepotrebni pokazati protiv granitnih gradovah u moru. Pak gdie je ona velika ovogodišnja vojska za iskèrcavanje, koju su francezki listovi za veliku flotu opredielili? Gdie je? Možda neće od nje ništa biti. A drugo ona bi mogla usluge samo pri osvojavanju oba grada činiti, pred kojima će saveznici isto tako proći, kao nekad gotski vojvoda Fritiger pred Jedrenom, koi je rekao da u miru živi sa gradskim bedemima, kad je to jest vidio, da ih nemože oteti. Šta se čini po baltičkom moru? Uče ga poznavati. I sad se rekognoscira po finskom zalivu kao i lane, i to mnogo, ali sa malo izgleda na veliki uspieh. Traže i iztražuju po svim budjacima i začkoljicama, ali slabo nalaze za pravu ciel; uhvate gdiekoju neoružanu tèrgovačku ladju, spale je ako je ruska, na sred mora, ili pošlju je na zapad kao lov, ako je neutralno dobro. Treba ove godine štogod više učiniti, nego što se čini; azovska junačka diela, razoravanja (t. j. pustailuk) nedokmadjavaju nedielateljnost u baltičkom moru."

Austria.

U Beču. Njeg. je velič. car 9 o. m. u večer s previšnjega svoga putovanja po Galicii sretno vratio se u Laksenburg.

U Beču. Mnogo je pisano, da Austria želi kod savezno-niemačke skupštine iznova povesti govor o istočnom pitanju i o primljenju četirih točkah u njinoj obširnosti, kao i predložiti ratnu pripravnost. Pisano je takodjer, da Austria kani od niemačkog saveza tražiti naknadu troškovah, što je njena vojska posiela kneževine „Oesterr. Corr." ovaj glas nazivlje neutemeljitim.

— „Neue Preuss. Ztg." dobila je iz Pariza viesti, da u Italii prieti buna ... Dopis taj od 5. ... glasi: „Stanje u Italii biva svakim danom ... i iz privatnih pisamah ...

škoj dèržavi i Toškani dèrže prevratna gibanja za moguća. Francezke regimente u **Rimu** stavljene su u podpuni ratni broj. Austria takodjer pazi i usredotočenje austrianske vojske na niekim miestima sieverne Italie pobudilo je, kako se kaže, **piemontezku** vladu, da traži francezkih regimentah. Možebit ćete se sietiti, da sam vam ja prigodom zaključenja ugovora izmedj Sardinie i zapadnih silah javio o niekoj klausuli, kojom se opredielio slučaj, da će posiednuće Alessandrie francezkom vojskom biti potrebito. Ovdie misle, da će se taj ugovor skorim izvesti. Ovdie živući Piemontezi uzeše za zlo, što se u prestolnom govoru nije ni; rieč povela o sardinskoj vojsci i vladi.“

Cèrnagora

U **Cèrnojgori**, 26. lipnja. Kao što je još prošle godine naš knjaz i gospodar bio naredio, da se vojnici upisuju, koji će zaboraviti sve na domu, a ići u boj i biti se junački; tako se na tom i sad upisuju vojnici neprestano i dobivaju kèrste.

Iz turskih pokrajinah doznaje se, da se skuplja vojska, kojom da idu protivu Rusah, no težko će moći što biti, jer niti su Turci niti hristjani na tu vojsku privoljni.

Turci hercegovački pokazuju nieku volju, kao da bi radi s Cèrnomgorom imati mir; no Kolašinci nemisle tako; kod njih jedni hoće i dèrže vieru, a drugi neće. Onomadne su isti Kolašinci preko viere i mira ubili i posiekli jednog Moračanina. Moračani hoće osvetu i od te se proći neće. Žene, koje su išle po žito u Kolašin, nisu mogle mirno proći, već su Turci noževima vreće razsiecali i žito prosipali.

Nieki dan pobiegao je jedan nizam iz Podgorice i dobiežao na Cetinje. Ima na sebi medalju, koju je u Bosni zadobio. Isti ovaj nizam je hristjanin rodom iz Bukurešta, te su ga silom zanizamili i otierali u vojsku. On je bio i u Omerpašinoj vojsci, kad su udarali Turci na Cèrnugoru.

Hèrcegovački paša skuplja vojsku, kao da misli udarati na Coce i Osriniće; ali ako i udari, neće nagaziti na mehkotu, već na oporitost, a iz tog može i što veće izpasti, ako se rat otvori. (Sèrb. Dnev.)

Njemačka.

Iz Berlina. Polag ustanovljenih odredbah ima njeg. kr. visost princ pruski dne 7. u večer otići u Petrograd, da njenom velič. carici materi njen dan narodjenja (dne 13. o. m.) čestita. Ovo putovanje, koje je uslied smèrti njeg. velič. cara Nikole po njeg. vis. princu već odavna namieravano i vazda radi prelaznih bolih odgodjeno bilo, **neima nikakve političke svèrhe** te izpunjuje samo odavno gojenu želju njen. velič. carice matere, da vidi kod sebe ljubljenoga kralj. brata. Njeg. visost pratit će samo jedan pobočnik jedan liečnik i jedan tajnik; princ će se vratiti za jedno četèrnaest danah. (Preuss. Korr.)

Francezka.

Iz Pariza, 4. sèrpnja. „Siecle“ — radikalni list — upotrebljava govor carev o Austrii i njenom političkom vladanju za propoviedati buntovni rat; piše naime:

„Ako se plašimo povraćenja Poljske, zar neimamo više nikakvog sredstva silovati Austriu? Zar Italia nije na našim vratima? . . . Budimo u ostalom uvjereni, da samo veledušna štednja zapadnih silah podaje Austrii hrabrost za neizpunili svoje obvezanosti. Kod sadanjega položaja stvarih Austria samo dobiva. Ona je glavnice bogatih naših obèrtnikah upotrebila za gradjenje svojih željeznicah, ona je posiela podunavske kneževine i Piemont obrabrila, da najbolju svoju vojsku odalji. Da li će Englezka i Francezka još dugo motriti ove diplomatičke intrige?“

Neima sumnje, da će vladni organi „Siecle-a“ na red opomenuti.

— Govori se, da će kraljica englezka dne 10. kolovoza ovamo prispjeti. Dakako neima ni sumnje, da se čine sve moguće priprave, za dočekati što najsjajnie kraljicu Velikobritanie i Irske.

— „Allg. Ztgu.“ pišu iz Pariza: Nemir se samo umnožava tim, što vlada sve, što se god dogadja u iztoku, tajno dèrži, i što se neputštaju privatna pisma. Ako je prie sviet bio strašljiv, kad je pomislio na odlazak carev u Krim, sad je gotovo u strahu, što ostaje u Parizu. — Po privatnim viestima raste krepki odpor ruski u miesto da pada. U lagumisanju, veli se, da su nas (Francuze) prenadišli. Sad smo se okanuli lahkomislenog trubljenja o pobiedi, i stidimo se predjašnjeg — ta sasvim je drugčie izpalo nego što mislismo. — Drugi jedan dopisnik parižki istog lista piše izmedju ostalog: Veliki špitalji u Carigradu prepunjeni su, i mora se gledati, kako će se novi praviti. Vaši dopisnici iz Turske o tom će vas najbolje izviestiti, jerbo ovamo dolaze viesti vèrlo riedko. Čini se, da u Tuilleriama nisu mnogo veselii nego što je obćinstvo. Carica je samo u sliedstvu savietah liekarskih u toplice otišla. Moram kazati, da se mnogo koješta govori, što bi važno za budućnost bilo, i što se tiče neposredno sadašnjeg našeg vladaoca i njegove supruge. — (Glas, da je putovanje carice u toplice kao kakav predteča razdieljenja braka, bit će bez ikakvog osnova.)

Španjolska.

— „Indep. belge“ donosi iz **Marseilla** od 5. sliedeće depeše o dogadjajima u **Barceloni**:

Pèrva depeša:

„Španjolski poštovni brod „Balear“ stigao je iz Barcelone ovamo. On je odanlie otišao dne 3. U Barceloni su težaci obćenito svetkovali. Dva vlastnika tvornicah ubijeni su; jedan od njih bieše prie kortez i vazda je branio interesse poslujuće klasse. U onaj hip, kad je brod otišao, dao je generalguverner Zapartero udarati generalmarš. Kapetani od narodne garde nisu jamčili za podporu svojih ljudih. Vojska je usuprot pokazala odvažno vladanje.“

Druga depeša:

„Tovarni brod „Cid“ uplovio je u našu luku; on donosi viesti iz Barcelone do 4. podne. Katalonia se sva uzdigla. Ubojstva u Barceloni traju neprestano. General Zapartero, glavni kapetan pokrajine, zatvorio se sa zaostavšom viernom vojskom u citadellu. Narodna garda neće da marširа. Vlada poslala je posredovatelje za utišati ustanak. Ustalci viču: Da živi Espartero! Izlika ustanka je nedovoljna nagrada za radnju.“

Treća depeša:

„40.000 poslenikah gospodari u Barceloni. Oni viču: Da živi Espartero i posleničko družtvo! Fabrikenti su se posakrili, da izbiegnu biesnosti poslenikah. Poslovi su posvuda prestali. Ubijen deputirac zovese Sol-y-Fadris.“

Različite viesti.

— Za primier kako se uza baletne igračice tanko gèrlo u sadašnje vrieme najbolje zna koristiti sadašnim umjetničkim ukusom, navodimo sliedeća: Poznata iz Pariza pievačica Stoltzova pozvana je u Rio di Janeiro u Brasilii, gdie će kod cesarske opere dobivati na godinu 400,000 frankah, i jednu predstavu na svoju korist i od vlade plaćenu equipažu. — Bečki tenorista Ander dobiva u Stockholmu za svaku večer kad pieva 100 dukatah.

SLUŽBENI LIST.

Br. 3776. Gr. (168—DS.) (3—2)

Izrok.

Odnosno izroku ukinutog c. k. zemskog suda karlovačkoga dne 3. kolovoza 1854. br. 1354 proglašenomu, stavlja se do znanja nepoznatih naslednicah g. grofice Eleonore Patačić, i nepoznate ženske porodice Josipa Stipana barona Patačić de Zajezda, nadalje ukupnih nasliednikah preostavštine Imbre Haraminčića i ovog opporučnih ovèršiteljah, da rok 90 danah za podnešenje odgovora u parnici proti njima povedenoj po c. kr. ovomiestnom cent. fiškalatu glede odkupa založnog dobra Novigrad opredieljen, na dalnjih 90 danah od dana pèrvašnjeg uvèrstjenja uračunati se imajućih, bi odgodjen.

C. kr. zemski sud u Zagrebu 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4264. (170—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 16. lipnja 1855 broj 2523 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Janku Terputcu za spadavše na dobro Podotočje u obćini Velika Gorica, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 19 kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom 7600 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 10. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. rujna 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 12. studenoga 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4262. (D.S. 175) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 broj 2454 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Viekoslavu, Dragutinu i Franji Pogledić, gg. Katarini Keresturi i Antonii Josipović za spadavše na dobro Kurilovec u obćinah Kurilovec i Kravarsko, kotarima sisačkom, županii zagrebačkoj ležeća, 13⅛ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5250 forintih srebra od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe

izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 2. studenoga 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4342. g. (DS. 182) (1—1)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu daje na znanje, da se predbiežno neće dèržati ovèršbena dražba, štono je na molbu Lavoslava viteza Vauthera ovosudnim izrokom od 6. lipnja t. g. br. 3805 bila za dan 12. sèrpnja i 30. kolovoza o g. odredjena na kuću Juliane udove Fodrocy i kćeri joj Amalie Fodrocy ležeću u Zagrebu pod br. 166.

U Zagrebu 27. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 3515. (180—DS.) (3—1)

Izrok

o pozivu vierovnikah pok. Josipa Vidnjevića.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud grebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 5. svibnja 1855 s oporukom u Zagrebu preminuvšega Josipa Vidnjevića štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 27. sèrpnja 1855 u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud

U Zagrebu 8. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik,

Schmidt.

Br. 2769/g. (309—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 16. lipnja 1855 br. 2556 pronadje u 34.700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 86% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u občinah Bočkovec, Medja i Kalnik, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gušćerovec gospoje Ane grofice Sermage, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nezadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 31. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 953. gr. (108—Dp.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. ured zlatarski kao kotar. sud daje na znanje, da je na molbu g. Makse Vernića, skèrbnika siroticah Vladislava i Vikice Dominić, prodaja vina do 40 akovah na imućtvo rečenih siroticah spadajućeg, dozvoljena — te da je u tu svèrhu rok za dne 27. sèrpnja poslie podne u 3 sata na dobro Zadravec u občini Komor, kotaru zlatarskom ležeće opredieljen, — kamo se za gotove novce kupiti željeći time pozivaju.

U Loboru dne 7. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Krajačić.

Br. 1511 (324—Izv.) (3—1)

Oglas.

Od strane c. k. kot. ureda kao suda našičkog do občeg znanja stavlja se, da je na molbu Stiepana Nagj žitelja podgoračkog usmèrtjenje dèržavnog posvedočenja (Anlehens-Schein) pod 17. kolovozom 1854 br. 58 na 40 fr. sr. glasećeg i po c. k. poreznom uredu našičkom dne 23. svibnja 1855 izdatog koga je medju Djakovom i Podgoračem izgubio — i na kojem je ubilježeno bilo, da je svota od 6 for. za 6 ratah skup, sa Cautiom od 2 for. srebra platjena — dozvoljeno; — pèrvo toga još poziva se svaki, koji bi se u posiedovanju istog dèržavnog posvedočenja nahodio, neka posiedovanje oto kod ovog c. k. kotar. suda kroz 1 godinu t. j. do 4. sèrpnja 1856 prijavi — u protivnom bo slučaju za uništenu smatrati se hoće.

U Našica dne 4. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

M. Knežević.

Br. 1124 (303—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kot. suda s ovim se do občeg znanja stavlja, da su ovostranom odlukom od 30. svibnja 1855 br. 1124/gr. na prošnju Matie Galinca žitelja vivodinskog za ovèršbenu prodaju jur na 28. trav. opredieljen ipak ne obdèržavanu vinogradu Bukovec zvanog na 4 kopača u Prekrižju c. k. kotaru jastrebarskom ležećeg na vlastitost Petra Mrakužića spadajućeg i sudbeno u 150 fr. sr. procienjenog novija dva ročišta odredjena, i to za pèrvu za dan 26. sèrpnja 1855 za drugu pako i posliednju za dne 11. kolovoza 1855 svaki put od 10—12 ure prie podne na licu miesta upitnog vinograda samo kod druge dražbe izpod procienbene ciene prodati, da će dotični kupci prigodom dražbe položiti imat 10% jamćevinu.

Zapisnik procienbeni, i ostali dražbeni uvieti mogu se tak kod ovog ureda kao i prigodom dražbe viditi.

Napokon se pozivaju svi vierovnici kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misleći, da takovo, do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, ali će se inače dotična kupovna svota bez da se nanj obzir uzme medju ostale vierovnike razdieliti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 30. svibnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Smendrovac v. r.

(107—Dp.) (3—2)

Natiečaj.

U Medjimurju, župi sv. Martina u Pomorju, županii varaždinskoj izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara. Plaća, slobodan stan, vèrt, 150 for. sr. i 25 vaganah lukna za sada, kad se pako zaklada po vis. c. k. namiestništvu potvèrdi, bude 300 for. sr. — Koji žele miesto ovo zadobiti, imadu do 24. kolovoza t. g. ondašnjemu župniku V. G. Mirku Hanyadyu svoje dokaze vèrhu dovèršenih izpitah, ćudorednosti i službovanja podnieti. Dano u Nedelišću dne 4. sèrpnja 1855.

Franjo Vlašković,

gorsko-medj. škol. nadzornik.

Br. 3221/G. (172—D.S.) (3—3)

Izrok,

kojim se sazivlju vierovnici pok. Ivana Gregurića.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački pozivlje sve one, koji iz ostavštine dana 29. travnja t. g. bez oporuke preminuvšeg Ivana Gregurića bivšeg c. k. pristava c. k. zem. suda zagrebačkog štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi najave i posviedočenja svojih tražbinah dana 28. sèrpnja t. g. u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu piemeno svoju prošnju u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 25. lipnja 1855.

C. k. savietnik

Schmidt.

Br. 2786/gr. (319—Izv.) (3—3)

Oglas.

Dne 28. sèrpnja t. god. poslie podne u 3 sata obdèržavati će se u uredu podpisanog c. kr. žup. suda jevtinba za preuzetje uzdèržavanja uznikah za vrieme od 1. rujna t. g. do istoga dana g. 1858. Što se do javnoga znanja time stavlja, da se uvieti pobližji kod istoga suda u uredovnih satih ugledati mogu.

U Varaždinu 2. sèrpnja 1855.

C. k. predsiednik,

Novak. **Fohn, s. r.**

Br. 930/gr. (317—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured kao kot. sud križevački stavlja time do znanja, da će se uslied ovosudištne odluke od 30. lipnja t. g. br. 930 na molbu Samuela Deutscha, tèrgovca Križevačkog, ovèršbena prodaja

a) Oranice »Povèršina« pod miest. br. 6512. I. reda 486 ▯ prostrane i oranice »Povèršina« pod miest. br. 6513. I. reda 486 ▯ prostrane oba komada procienjena na 100 for. sr.
b) Komada sienokoše »Cugavec« pod miest. br 911. II. reda 325 ▯ hv. prostrana procienjena na 30 for. sr.
c) Šume »Graberanec pri Vuriu« pod miest. br. 5496. II. reda 962 ▯ hv. prostrane na 100 fr. sr. procienjene u dèržanju grada križevačkog ležeće i na vlastitost Franje Koledića opančarskog meštra križevačkog spadajuće radi dužne glavnice 153 for. sr. kamatah zatim i pripadakah dne 21. sèrpnja t. g. pèrviput, a dne 22. kolovoza t. g. drugi put i to na licu miesta uviek o 9. uri u jutro obdèržavati tom primietbom, da ako će upitne nepokretnosti kod pèrve dražbe uz procienbenu svotu prodati nebi mogle, da će se kod druge i posliednje izpod ciene prodati. Uvieti dražbeni mogu se saznati u činovnici kod ovog ureda.

Zajedno se svikolici, koji imadu založno pravo na rečene nepokretnosti time uzazivaju, da do prodaje istih nepokretnostih svoje pravo tim sigurnie dokažu, čim u protivnom slučaju sebi samim pripisat će imati, ako pri razdieljenju kupovne svote radi izcèrpljenja po drugim vierovnicima izključeni budu.

C. k. kot. ured kao kot. sud

U Križevcih dne 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Kiš, s. r.

Br. 2470/g. (301—Izv.) (3—3)

Poziv.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskoga na znanje se daje gospoji Eulalii Poch rodjenoj Köröskeny, da je na molbu odvietnika gospodina Rusek Vatroslava na dan 29. sèrpnja t. g. o 9 satih iz jutra kod ovog suda opredieljeno ročište u smislu §. 27. stečajnog reda od 18. sèrpnja 1853, prigodom kojega moraju baštinici pokojnog Köröskeny-a Ljudevita ili osigurati prijavivše se gg. vierovnikah Rusek Vatroslava, Sághi Gjurgja i Tucić Josipa za njihove zahtieve spreme ostavštini pokojnog Köröskeny Ljudevita, ili pako tom prigodom podnieti izkaz cieloga svog imetka i datka; u protivnom bo slučaju stečaj će se proti njima otvoriti. Pošto se pako nezna boravište gospoje Eulalie Poch, rodjene Köröskeny, za skèrbnika bi joj odredjen odvietnik g. Lendvaj Stiepan u Varaždinu. S toga se pozivlje ovime gja. Eulalia Poch rodjena Köröskeny, da imenovanomu skèrbniku potrebita u ovom predmetu sredstva za dobe dade, ili drugoga zastupnika amo najavi, inače sve posliedice će sebi pripisati imati.

C. k. županijski sud.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

C. k. predsiednik

Novak. **Fohn.**

Br. 2396. g. (Izv.—252) (3—2)

Izrok.

C. kr. županijski sud varaždinski poziva sve one, koji iz ostavine dana 31. siečnja t. g. s oporukom ovdie preminuvšega Antuna dra. Fenglera, c. k. pukovnog liečnika u miru, štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 18. prosinca o. g. u 9 satih prie podne ili dodju pred ovi sud, ili neka do onda predadu pismenu svoju prošnju; — jer u protivnom slučaju neće oni na tu ostavinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, već u koliko ih ide pravo zaloga.

U Varaždinu dne 31. svibnja 1855.

C. kr. predsiednik,

Novak.

Fohn.

Nr. 6788 (141—Fin.) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Ueber die auszuführende Adaptirung der für das Verwaltungsamt der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo im herrschaftlichen Schlossgebäude zu Kutjevo bestimmten Localitäten.

1. Zu Folge Erlasses der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction für Croatien und Slavonien vom 15. Mai 1855. Z. 6796 wird die Adaptiruug der für das Verwaltungsamt Kutjevo bestimmten Localitäten im herrschaftlichen Schlossgebäude daselbst — um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nro.	Namens im Bezirke	Namens in der Gem.	Namens in der Orthsch. (sind auszuführen)	Die bezeichneten Bauherstellungen bestehen in	wird ausgeboten fl.	wird ausgeboten kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	Betrag des zu erlegenden Vadiums kr.	Datum und Ort der Lizitation
1	Kutjevo	Kutjevo	Kutjevo	Maurer- und Handlanger-Arbeit sammt Material, die Mauerziegeln und den Kalk jedoch ausgenommen . . .	278	20	13	55	Am 16. Juli 1855 um 10 Uhr Vormittags im Amts-Lokale des k.k. Domänenamtes Kutjevo.
2				Steinmetz-Arbeit . . .	45	24	2	16¼	
3				Zimmermanns-Arbeit . . .	88	4	4	24¼	
4				Tischler-Arbeit sammt Material . . .	502	10	25	6²/₄	
5				Schlosser-Arbeit sammt Material . . .	344	12	17	12¾	
6				Gusswaaren . . .	32	—	1	36	
7				Glaser-Arbeit sammt Material . . .	53	12	2	39¾	
				Gesammt-Summe	1343	22	67	10²/₄	

2. Zur Lizitation wird Jedermann zugelassen, der zur Eingehung zweiseitig bindender Verträge gesetzlich qualificirt und durch besondere Bestimmungen nicht ausgeschlossen ist, dann die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der zu übernehmenden Leistungen gegeben haben wird. Minderjährige und Kurenden bedürfen der besonderen gesetzlichen Legitimation.

3. Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitations-Commissär einzuhändigen.

4. Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen wollen, hat vor der am obigen Tage im Amtslocale des k. k. Domänenamtes Kutjevo beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtiget.

5. Bei der Versteigerung wobei die Ausbietung (nach Umständen entweder nach einzelnen Arbeitsleistungen oder aber für alle Leistungen in Einem) erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem k. k. Bezirksbauamte zu Požega überreicht werden müssen, weil sie später nicht angenommen werden würden.

6. Jedes schriftliche Offert mus, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem mit dem Stempelzeichen von 15 kr. versehenen Bogen gehörig versiegelt, und von Aussen mit der Aufschrift: „für welchen Bau" resp. „für welche Arbeitsleistung" der Anbot lautet, versehen sein, im Innern aber enthalten:

a) Die ausdrückliche Erklärung, dass der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheitspreis-Verzeichniss und den summarischen Kostenüberschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden ganzen Bauführung oder einzelnen Arbeitsleistung zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das fünfperzentige Vadium von dem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baaren oder in österreichischen nicht unter 3% verzinslichen Staatspapieren oder in National-Anlehens-Obligationen nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluss des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunammen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offerleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizurücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der Punkt 5. festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegen-Bedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7. Die oben Punkt 6. ad *a* erwähnten Lizitations-Grundlagen für alle obenangeführten Leistungen können von nun an bei dem gedachten k. k. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8. Nach geschehener mündlichen Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Numerirung in Gegenwart der mündlichen Anbothsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote mitgetheilt worden sein wird.

9. Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratification.

10. Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Anboten wird erstereren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber denjenigen der Vorzug eingeräumt, welcher früher offerirt wurde, worüber der Numerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11. Der vom Lizitations-Commissär nach Massgabe des Versteigerungs-Resultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Perzent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenen, welcher zur klassenmässigen Stempelung der Lizitations-grundlagen und des abzuschliessenden Bau-Vertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12. Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Licitationsprotocolle auszudrückende Empfangsbestättigung sogleich zurückgestellt.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. Essek am 3. Juli 1855.

Raisky m. p.

Br. 4423. (169—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. lipnja 1855. broj 2558. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ivanu Burgstalleru za spadavše na dobro Hruškovec u občinah Hruskovec, Prekrižje, Kostel i Konjarev vèrh, kotaru jastrebarskom županii zagrebačkoj ležeće 23¹¹/₁₆ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 9475 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu posluziti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izbodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 2. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4235. (174—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 br. 2455 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Maksimu Verniću za spadavše na dobro gornju Lomnicu u obćini Lomnica i t. d., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, 18⁶/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 3. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izbodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 3. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 5. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Nr. 4603.—1855. (179—D.S.) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Zur Sicherstellung der Lieferung von 28⁷/₁₂ allfällig auch 32 Klaftern guten trockenen 3' langen Buchen Schnittholzes für die k. k. Agramer Comitats-Behörde wird eine minuendo Licitation am 18. Juli 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer Comitats-Behörde (obere Stadt alte Theater-Gasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmunglustigen mit dem Bemerken eingeladen, dass Jeder Licitant ein 10% Vadium zu erlegen habe.

Gehörig verfasste schriftliche Offerte werden angenommen.

Die sonstigen Bedingnisse können bei der Komitats-Behörde bis zum Licitationstage eingesehen werden.

Agram am 3. Juli 1855.

In Beurlabung des Hrn. k. k. Comitats-Vorstehers.

J. Fr. Härdtl,

k. k. I. Comitats-Commissär.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 13. SERPNJA 1855. Broj 159.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. odlinie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjusedo 10. liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 10. sèrp. „Moniteur“ donosi depešu generala Pelissiera od 8. o m., koja u ostalom ništa u nutarnjega nesadèržava. Broj mèrtvih kod francezke vojske, odkako se u Krimu izkèrcalo, naznačen je na 16,305 momakah. (?)

— (Najnovia iztočna) pošta doniela je viesti iz Carigrada od 2. sèrpnja. Iz Krima ništa novoga Iz Azie doznaje se, da su Rusi 16. lipnja prividno udarali na Kars i potom se u svoj pèrvašnji položaj povukli. — Bèrzojav iz Carigrada do Šumle bit će skorim gotov. Sultanu umro je 4 godišnji sin.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Polag službenih prijavah iz Rieke oboliélo je tamo dne 9. u koleri 19, a dne 10. sèrpnja 9, dne 9. sèrpnja umèrlo 5 i dne 10. i. m. takodjer 5 osobah.

Privatna izviestja iz Rieke od 7. donose, da je obličje grada još uviek žalostno; preko 200 kućah sasvim je zatvoreno, nijedan prodajni magazin nije otvoren, škole zatvorene, djaci razpušteni, uredi se nepolaze, samo u cèrkve hèrle vierni i mole boga da odvrati strahovitu pošast. Preko. 5000 ljudih izselilo se u Ljubljanu, *Goricu*, *Udine*, *Istriu* i u unutarnjost Hèrvatske. (*Mnogi gosti dodjoše i k nama u Zagreb.*) U Rieki nitko se nevidja osim fakinah, mornarah, *svećenikah i liekarah*. Isti zrak je osamljen, jer odkako kolera vlada, izčezle su sasvim lastavice i muve. — Dielateljnost i požèrtvovanje vèrhovnoga župana, barona Kellersperga, i zdravstvenog ravnatelja g. Smaića preko svake je hvale uzvišeno. — Zanimivi faktum je, da od 1100 poslenicah, koje u tamošnjoj c. k. tvornici cigare smataju, nije nijedna u koleri umèrla, niti najmanje oboliela. Ni nijedan liečnik ni svećenik nije bio napadnut tom bolestju, jer ovi ljudi kod takovih prigodah više hrabrosti posiedaju, nego li drugi. Hvala bogu, pošast se umaljava nesamo u Rieci, nego i na otocima našeg zalieva.

U Zagrebu. Ravnateljstvo c. k. gimnazie karlovačke umolilo je u ovdiešnjega gospod. družtva, da bi mu se sbirka koja naravoslovna iz duplikatah našeg narodnog musea za porabu kod učenja prirodoslovnih znanostih poslala.

Ravnajući odbor gospodarskoga družtva već je prie zaključio, da se suvišni duplikati sbirkah našeg narod. musea poklone učevnim zavodima. Uslied ove odluke g. je Vukotinović do sada jur složio dvie sbirke miralne, jednu za gimnaziu karlovačku a drugu za gimnaziu varaždinsku. Ove sbirke podnešene su vis. c. k. namiestništvu, te će ih rečene gimnazie tim putem primiti.

U Zagrebu Odbor ravnajući gosp. družtva odlučio je jurve u priašnjih siednicah svojih, da se imade članom družtva gospod. ta prednost i to pravo podieliti, da oni dobe vinsku lozu, ciepe, i ono rastlje gospodarsko na pokušalištu družtvenom proizvedeno za najmanju cienu, za cienu n. p. dostajnu, ili za cienu proizvodnu (Erstehungs oder Erzeugungs-Preis); za tu svèrhu će se popis ovih predmetah i rok do kojeg se dielili budu, svim članom priobćiti; nu osim toga želi odbor da članovi dobročinstva još većjeg dionici postanu, i odluči: da ako po ustrojenju novih podružnicah, koje se sada očekivaju, broj članovah bude za dvie stotine naraso, da će se tada i gospodarski list svakomu članu budće liepo bezplatno davati.

— G podpredsiednik gosp. družtva Ed. Zdenčaj poklonio je museu sliku pokojnoga velezaslužnoga otca svoga Nikole Zdenčaja Slika ova umietno načinjena imat će za museum vazda veliku vriednost, jer predstavlja muža, koi medju našimi vemljaci veoma odlično miesto zauzimlje, — i slikana je rukom slikara slavjanskog, slikara naime vieštog i svietu podobro poznat Jovanovića.

S bojišta.

— Preko Marseilla prispiele su viesti iz Carigrada od 28. lipnja. Polag tih viestih smiešteno je 40 kom. najtežih topovah u baterie savezničke. Obsadni poslovi su upèrkos strahovite vrućine ogromni. Regimente, koje su u posliednjim bitkama učastvovale, preustrojit će se. General Bosquet preuzeo je opet svoje pèrvašnje zapoviedništvo, i general Herbillon sad je zapoviednik logoreće na Černaji vojske. Govori se, da je generalu Canrobertu obećano, da će on kod pèrve navale stavljen biti na čelo. Divizia d' Autemarre vratila se k pèrvom vojnom sboru. Englezke ladje i topčare dolaze, te će operirati protiv luke. Govorilo se, da general Krulev s 20,000 mom. maršira na Jenikale; medjutim ovaj je grad utvèrdjen i ima 8,000 mom. savezne vojske. — Porta je izvieštena o tom, da je ruski general Muraviev dobio zapovied, da prekorači granicu i da napred stupa. Turci su se iz Karsa povukli u Erzerum, koi je utvèrdjen; sasvim tim zahtievaju podkrepljenja Glasa se, da je Rešidpaša prešno molio Alipašu, da zadèrži veliki vezirat.

— „Globe“ piše: Polag sračunanja, koja punim temeljom dèržimo za pravilna, izgubili su Turci od jeseni 1853 oko 130.000 mom. Francuzi 70.000 a Englezi 28.000 m., u svemu dakle 228.000 mom. bez Piemontezah.

Austria.

U Beču. Skorim će se proglasiti novi ustav obćinah.

— Sèrbski načelnik odsieka, g. Knežević, koi biaše amo poslan, da učastvuje kod konferenciah, kad se bude radilo o odnošajima Sèrbie, otišao je u Gleichenberg.

— Govori se, da će baron Borqueney mieseca kolovoza poći u Pariz na dopust.

Bosna i Hercegovina.

*) S Bosanske granice 22. lipnja. (Dopis Narod. Novinah). Dok sva vladarstva o napredku, prosvieti, o blagostanju. i jednakosti podajnikah u carstvu turskom rade, u našoj Bosni žalostnoj, barbarstvo svoju živahnost više prima i pokazuje da Turci u Bosni ni po kakav način jednakost neće primiti, što se iz sliedećeg žalostnog dogadjaja more razumieti: Noćju izmed 11. i 12. lipnja 1855. u nahii Dèrvenskoj (okružju) u kasalii Dèrventa (varošici) osvanile su dvie sirote mèrtve mati, i sin, mater davili su zločinci dotlen, dok joj za vratom, i na oba uha kèrv nije protekla, posli neg je tako kèrvoločno zadavljena, jezik povukli su joj na usta zločinci, detetu nje jesu glavu razbili, i razstavili prieko čela iznad oba uha. Pokojnica jest iztočnog vieroizpoviedanja, imala je muža pokojnog Stojana Gjurića, njoj bilo je ime Mario, sinu Jovo, dete od 9 godinah. Okružni sudac (mudir) mlogo se nebrine sa svojom sudiom, njemu da je hodati, kradljivce braniti rad svoje koristi, s tog uzroka u nijednoj nahii nemore se naći toliko žločincah, ko u Dèrvenskoj, on je predao sudiu svom punicu Usein Begu Bošnjaku. Turčin Bosanski podajniku dobra niti misli, niti želi, tako raja propada. A kako i više ovakih dogadjajah neće biti, kad se kèrvnici u Bosni malo kazne, zašto za sebe mogu dobre naći; višim načinom kèrvnici jesu Turci, Turčin kad zlo učini, nijedan od pokojnika nemore sviedok biti, daje Turčin uboica, i tako bez kazne ostaje, ovaki dogadjaj bio god. 1851. u miesecu listopadu, Turčin Suljo Vranduklia, drugčije Ridžalević, probo je momka handžarom, pokojnik dok je malo živ bio kazao je, da ga je Vranduklia probo nožom, mudir Rašidaga pošlje Vranduklіu u Banju-Luku, ondi je bio jedan miesec u abstu, posli pustit, i prost došo je u Dèrventu prietеći raji da će ih još niekoliko smieriti. Iz ovakih dogadjajah neka si uzmu u pamet oni, koji govore: kako to more biti da Turci Bosanski, koji su jednog istog nariečja, iste klime, mogu zlo želiti, i činiti raji, da skoro raji u Bosni neće postat lakše. Za sad nek bude dosti.

Francezka.

Iz Pariza, 7. sèrpnja. Jučer su išli članovi zakonodavnoga tiela k caru. i donieli votirani zajam i zakon o novačenju. Grof Morny dèržao je govor, na koi car odvrati:

„Ja zahvaljujem zakonodavnom tielu za pripravnost, kojom je oba, meni sad izručena, zakona primio i ja mu toga radi izražavam podpuno moje priznanje. Ja znam kako su ratom prouzrokovani poresi i tèrhi težki, nu nadam se, da neće dugo trajati te da će oduševljenje i domoljubje zemlje nadvladati sve težkoće i nas k slavnome miru privesti.“

„Moniteur“ primietjuje, da su ove rieči pobudile živahnu dopadnost kod članovah zakonodavnog tiela.

Pariz. U ovako važnom vremenu zvanični Francuzi premeću svoje arkive i traže po njima pisma, kojima bi mogli opravdati svoj današnji rat i dokazati, da to nije politika kakva nova radi Rusie i Turske, nego stara i to francezko-narodna. Poslie dugoga premetanja našli su niekoliko diplomatičnih pisamah iz vremena onoga svoga kralja, kome su pri koncu prošloga vieka glavu odrubili. Već taj grozni postupak s istim kraljem nikako nedopušta reći, da je u njegovo vrieme bila u Francezkoj politika francezko-narodna. Iz samih pak istih pisamah i dogadjajah onoga vremena takodjer se nemože reći, da je onda francezka politika bila ova, koja je danas, ili da je ona odavna francezko-narodna.

Pisma ta neizidjoše u kakvom drugom listu nego u zvaničnom „Moniteuru.“ Isti list saobćuje ih svojim Francezima sa sliedećim svojim riečima:

„Vriedno je dokazati, da politika careva današnja u iztočnoj stvari nije nikakva politika nova i da car uprav ništa drugo neradi, nego da samo pravu želju francezku ispunjava. Ako je nuždno pravdati današnji postupak francezke vlade, pravdanje to naći će se u stariim francezkim političnim predanjima (tradiciama).

„Još odkako je Rusia rasti počela, kraljevi francezki nisu prestali najveći svoj pozor na siever obraćati. Oni su smatrali za svoju dužnost paziti na micanje dèržave, koja je istina tek iz kolievke izpuzila, ali koja je pri svemu tome javila se tako, da je predosiećati dala, da će dobiti prostor, koi će nezavisnosti ostalih narodah groziti.

„Louis XV. makar da je na žalost bio slab pri diobi Poljske, opet je opazio opasnost, kojom čestoljubje Rusie Europi grozi. Njegov nasliednik Louis XVI. [illegible]

toliko u koliko je Rusia večma svoje gèrdne planove odkrivala.

„Kad je Rusia na zapadu, staroj svojoj granici, planove svoje dokučila, htiela je Carigradu približiti se. Sbog toga je Louis XVI. predao glavne poslove Verženu. Ali se tad pojavi sieveroamerikanski rat, ovaj je iskao glavnu snagu francezku a ruskom čestoljubju ostane otvoreno polje.

„Pripreme, koje su Rusia i Austria činile, ako nisu bile glavni a ono su bile veliki uzrok, da je Francezka s Englezkom tražila mir medjusobni načiniti. Na žalost Englezka nije se tako bojala ovih planovah ruskih kao Francezka, a nije ni Prusia.

„Pèrvi je plan Louisa XVI. bio, da ga Englezka, Austria, Sardinia i Prusia pomažu samo u tome, da se Rusii priateljski predloži, neka se okane Kubana i Krima. On je to i radio. Kad je vidio, da Rusia zato i nemari, htieo je s Englezkom složiti se, nebi li tako Rusiu prinudio, da se bar samo sa Kubanom zadovolji. Kad Englezka i na to nije pristala, i kad su Rusi već i Kuban i Krim bili uzeli, zvao je Louis XVI. cara Josipa, da s njim pristane i Rusii zakrati u cèrnom moru dèržati vojenu flotu ili bar da nju prinude, da nemože većih ladjah od 20 topovah tamo imati."

To su dokazi, kojim zvanični Francezi hoće da dokažu, da je to njihova franceзko-narodna politika.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 6. sèrpnja, (Lord J. Russel o austrianskim predlozima). Kao što je jur bèrzojavom javljeno zahtievao je mr. Gibson u današnjoj siednici doljne sabornice razjasnenja o tome, kako stoji stvar s opoziciom ministarah protiv mnienju svojega druga, bivšeg englezkog punomoćnika kod bečke konferencie, u pogledu osnove predložiti se imane po Austrii ruskom kabinetu, za učiniti konac ruskom pretežju na cèrnom moru. — Lord Russel veli, da je radostno pripravan na to odgovoriti. Svèrha rata, reče on, nije tako nejasna, kao što g. Gibson misli. Običui poslenici u Englezkoj dokučuju vèrlo dobro tu svèrhu. Rat se ovaj nemože zaglaviti golim ugovorom izmedj saveznikah i Rusie. Pače mnogo više potrebit je občeniti jedan ugovor, kojim bi se sve europejske sile obvezale, uzdèržati cielokupnost i nezavisnost Turske. — Lord Russel prelazi sad podpližje na treću točku viećanjah u Beču i izbroji predloge, koje je grof Buol učinio, za osigurati Tursku. — Njemu (Russelu) činilo se onda, da se u tim austrianskim predlozima nalazi jemstvo za Tursku i od to doba nije on promienio svoje mnienje. Austrianska vlada izjavila je, da će Rusii predložiti ultimatum u pogledu svoga predloga. Pa ako Rusia nebi primila ga, austrianski bi poslanik za osam satih otišao iz Petrograda, Austria bi vojničku pogodbu s Francezkom sklopila i vojsku svoju tako smiestila bila, da bi se odmah rat započeti mogao. — Medjutim njegovi druzi (ostali englezki ministri) biahu posve različnoga mienja, da naime austrianski predlozi nepružaju dovoljnoga temelja za nastavljenje pregovorah. — Na pitanje, zašto on (Russel) nije radi te razlike mnienja izstupio iz kabineta, odgovara, da je u tom slučaju radio sasvim protiv svojih načelah. Bila o ratnom pitanju osobna mnienja koliko mu drago različna, to je on ipak dèržao za svoju dužnost podupirati svim silama popečiteljstvo Palmerston, jer padnuće ovoga popečiteljstva bila velika pogibel, a njegovim izstupljenjem kabinet bi se svakako slabio. —

Španjolska.

Iz Madrida, 2. sèrpnja. U današnjoj siednici kortezah predloži g. Gaminde, da kortezi izjave, da su sa žalostju razumieli preminuće lorda Raglana, koi je Španjolskoj za vrieme ratovanja za nezavisnost važne učinio usluge. Minister izvanjskih posalah umoli komoru, da odustane od odvieta, dok vlada nedobije službenu viest o smerti Raglana.

— Odkako je Barcelona uzbunjena, bukhuli se [illegible] i u drugih miestima, Malatzu, Man[illegible] [illegible]. U Barceloni su sve tvornice zatvorene. Poslenici lienjare i gladuju. Narodna gerda od J Gualde, Barcelone i San Andresa de Palomar (u Kastilii) razoružana je jur 28. lipnja.

Iz Madrida 7. sèrpnja donosi bèrzojav, da će se pregledana i podpuna osnova španjolskog ustava dne 9. sèrpnja predložiti kortezima. Glede sajma kortezi nisu još ništa odlučili.

Viesti iz Barcelone glase pospiešnie.

Različite viesti.

— U sievernoj Americi neima u javnom i privatnom životu gotovo struke ili odnošaja, koi nebi imao svoj tako zvani zastupajući organ iliti svoje novine. Tako izlaze ondie u dèržavici „Maine" novine pod naslovom koi bi naški glasio „Proždеr"; ovaj časopis jedino se zanima vieštinom blagovanja, upućivanjem, kako treba jestvine prigotavljati itd., što sve zapadna terminologia zove gastronomiom. Kakova zadaća takova je ovomu časopisu i plaća, on bo kao predplatu neišće novce, nego jestiva svakojake vèrsti, n. p. za pol godine tele, za četvèrt godine janje, za miesec danah purana, pojedini brojevi prodavaju se tucet jajah, ili za patku, pile i t. d. Eto kamo je praktičnost ondie već dotierala.

— U Hiršpergu u pruskoj Šlezii stajaše dne 6. p. m. pred sudom tamošnji grobar obtužen s kradje uresah i dragocienostih, što ih je vadio iz rakah sahranjenih na groblju. Krivac, nemogav tajiti svoje zločinstvo, da sebi kaštigu olakša potvarao je drugoga koi da ga je na to namamio, i to da je bio glavom sam djavo. — Negledeć na ovi izgovor osudi sud grobara na 2. god. u tamnicu ostavivši mu na volju, neka se sam kako znade namiri s paklenim svojim ortakom.

Bečka burza
dne 12. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$78\frac{13}{16}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$83\frac{3}{16}$
dto . . . . » $4\frac{1}{2}$%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	223
» » » » 1839, » 100 »	121
» » » » 1854, » 100 »	$100\frac{9}{16}$
Bečko-gradski banko . . . . . sa $2\frac{1}{2}$%	
» » » . . . . » $2\frac{1}{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	987
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	$441\frac{1}{4}$
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	$2022\frac{1}{2}$
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	525
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	500
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.	$307\frac{3}{4}$
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	101
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$123\frac{3}{8}$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$122\frac{5}{4}$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	90
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 56
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	$122\frac{1}{4}$
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	$143\frac{1}{8}$
Pariz za 300 frankah . . . . »	$143\frac{1}{4}$
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	$27\frac{3}{4}$
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

3624. (110—Dp.) (3—1)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. gradsko-delegiranog kot. suda daje se na znanje, da je na molbu g. barona Levina Raucha ovèršbena dražba urbarskih zemaljah i kuće na vlastitost Gjure Kuka spadajućih sudbeno na 1270 for. sr. procienjenih u selu Jarku blizu krapinskog mosta pod br. 8. ležećih, radi duga 200 for. sr. i troškovah dozvoljena, te da su rokovi, i to: pèrvi na 31. kolovoza t. g. i ako bi od potrebe bilo drugi i posliednji na 1. listopada t. g. u 10 satih u jutro na licu miesta ustanovljeni.

Povodom toga pozivlju se kupiti želeći tim dodatkom, da će kod dražbe svaki sulićbenik imati vadium od 120 for. sr. u ruke sudbenog izaslanika položiti, koi vadium će se kupcu u kupovinu uračunati, a drugima odmah po dovèršenoj dražbi povratiti, zatim, da se tako procienbenik, kao i dražbeni uvieti kod suda i na dan dražbe uvidieti mogu.

Nadalje pozivlju se svi oni, koji su na upitne nepokretnine kakovo založno pravo stekli, da se do 31. kolovoza t. g. kod ovoga suda tim sigurnie najave, što će se u protivnom slučaju kupovnina bez njih razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 25. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik
Schmidt.

Z. 1873./Civ. (183—D.S.) (3—1)

Kundmachung.

Ueber Auftrag des hohen k. k. Banaltafel-Präsidiums vom 8. d. M. Z. 2308 wird zur Verpflegung der hierortigen Inquisiten für die Zeit vom 1. August l. J. bis Ende Oktober 1856 eine neue Subarendirungs-Verhandlung auf den 23. d. M. Früh um 10 Uhr vor diesem k. k. Landesgerichte mit dem Beifügen angeordnet, dass die Licitations-Bedingnisse täglich in der diesslandesgerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

K. k. Landesgericht.

Agram 11. Juli 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4263. (176—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - rasteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za rasterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855. broj 2430. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Regini Mattačić za spadavše na dobro Buzin u občinah Buzin itd, kotaru v.-goričkom županii zagrebačkoj ležeće, $8\frac{4}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 3. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 3. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 5. listopada 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854

sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 1117. gr. (Izv. 311.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda jastrebarskog kao kot. suda s ovim se do znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 30. svibnja 1855 br. 1117 na molbu Antuna Čuka gradjana i tèrgovca karlovačkog ovèršbena prodaja selišta, kuće i kućišta i zemaljah oranicah na $^7/_8$ rali ukupno u 333 for. sr. sudbeno procienjenog na vlastitost Jurja Lukšića Korabe, žitelja cvetkovačkog spadajućeg u Cvetkoviću c. k. kotaru jastrebarskom ležećeg radi duga od 251 for. 59 kr. sr. c. s. c. dozvoljena.

Za preduzetje ote sudbene prodaje naredjuju se ročišta i to pèrve za dne 31. kolovoza 1855, druge pako i posliednje za dne 1. listopada 1855 svaki put od 10. do 12. ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitno selište samo kod druge dražbe izpod prociènbe prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se tako kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo pravo hypotekarno imati misle na upitno selište, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 30. svibnja 1855.

C. k. predstojnik

Smendrovac.

Br. 1218. gr. (312—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. kr. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kotarskog suda stavlja se do obćeg znanja, da je ovostranom odlukom od 15. lipnja 1855 br. 1218 gr. na molbu Franje Jagunića iz Jaske ovèršbena prodaja vinograda Klemenka zvanog na 25 kopačah u gori plešivičkoj c. kr. kotaru jastrebarskom ležećeg Janka Brajeta iz Plešivice žitelja vlastitost i sudbeno na 1500 for. sr. procienjenog radi duga od 186 for. sr. c. s. c. dopitana.

U tu svèrhu se postavlja rok za pèrvu prodaju za dne 24. kolovoza 1855, za drugu pako i posliednju prodaju za dne 24. rujna 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Zapisnik procienbeni kao i uvieti dražbeni mogu se tek kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme medju ostale vierovnike razdieliti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 15. siečnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Smendrovac.

Br. 1245. gr. (113—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda jastrebarskog kao kotarskog suda do obćeg znanja stavlja se, da je ovostranom odlukom od 18. lipnja 1855 br. 1245 na molbu Mikule Brava žitelja draganićkog sudbena ovèršbena prodaja vinograda pri kući zvanog sa prinadležećim Vida Bateglija iz Hrastoki žitelja vlastita u gori slavetićkoj c. k. kotaru jastrebarskom ležećeg, i sudbeno na 100 for. sr. procienjenog radi duga od 60 for. sr. c. s. c. dopitana, u koju preduzetje iste prodaje naredjuje se ročište, i to za pèrvu dražbu na 21. kolovoza. 1855 druge pako, i posliednje na dne 21. rujna 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd samo kod druge dražbe izpod ciene prodati.

Zapisnik procienbeni kao i dražbeni uvieti mogu se tak u sudnici ovog ureda kao, i na licu miesta viditi.

Napokon se pozivaju svi oni, koji na upitni vinograd takovo hipothekarno pravo imati misle, da takovo do tog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače kupovna svota bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieliti.

C. kr. kot. ured u Jaski dne 21. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Smendrovac.

Br. 1265/gr. (315—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda jastrebarskog kao kotarskog suda s ovim se do znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 20. lipnja 1855 br. 1265 na molbu Ivana Matesića, žitelja slavetićkog ovèršbena prodaja vinograda, prinadležeće oranice i hisa u 145 for. srebra sudbeno procienjenih na vlastitost Ivana Orsaga žitelja iz Dragovanšćaka spadajućih a u Bozkovčaku c. k. kotaru jastrebarskom ležećih radi duga od 37 for. 9 kr. sr. c. s. c. dozvoljena.

Za preduzetje ote sudbene prodaje naredjuju se ročišta i to pèrvi za dne 22. kolovoza 1855, drugi pako 24. rujna 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd sa oranicami i hisom samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se tako kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo imati misle na upitni vinograd, oranicu i his, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 20. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Smendrovac.

Br. 1264/gr. (318—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kotarskog suda s ovim se do obćeg znanja stavlja, da se ovostranom odlukom od 20. lipnja 1855 br. 1264 gr. na prošnju g. Hinka Mikšića odvietnika u sv. Ani za ovèršbenu prodaju vinograda Brokovčak sa hisom u obćini petrovačkoj, kotaru pako jastrebarskom na vlastitost Mihajla Brezara spadajućeg i sudbeno u 120 fr. sr. procienjenog roki pèrve dražbe na dan 25. kolovoza 1855 drug pako i posliednje na dan 25. rujna 1855 svakiput od 10 do 12. ure prie podne na licu miesta upitnog vinograda s tom primietbom opredieljeni — da će se samo kod druge dražbe isti s hisom i izpod procienbe prodati, te da će dotični kupci prigodom dražbe položiti imati 10% jamčevinu.

Zapisnik procienbeni i ostali uvieti mogu se tako kod ovog ureda kao i prigodom dražbe uvidieti.

Napokon se pozivaju svi vierovnici, koji kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme med ostale vierovnike razdieliti.

C. kr. kot. ured u Jaski dne 20. lipnja 1855.

C. kr. kot. predstojnik,

povna svota bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Smendrovac v. r.

Br. 291. grdj. (316—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kotarski sud u Delnicah obznanjuje, da je dne 15. sèrpnja 1847 utopio se u potoku kod Broda pokojni Ivan Radošević tèržan u Mèrkopolju, neostavivši naredbu volje posliednje.

Pošto izvan jednoga brata pokojnoga Gèrge Radoševića tèržana mèrkopoljskoga, za nasliedništvo zaostavštine njegove nitko prijavio se nije, — niti c. k. sudu ovomu znano nije, da li izvan gori napomenutog Gèrge Radoševića, još komu na istu zaostavštinu nasliedništva pravo pripada, s toga se svi oni, koji na ovu ostavštinu iz koga mu drago pravnoga razloga misle podići kakovih zahtievah, pozivaju, da uz godinu, računajuć od dana niže stavljenoga svoje pravo nasliedne prijave pri ovom sudu, i izkazavši svoje nasliedno pravo, dadu svoju nasliednu prijavu, jerbo u protivnom slučaju razpravit će se ostavština, za koje upravitelja medjutim postavljen je Gèrga Radošević, sa prijaviteljem i njemu uručit će se takova.

Zajedno pozivlju se svi oni, koji iz prenapomenute ostavštine štogod kao vierovnici tražiti imadu, da radi prijave i oosviedočenja svojih tražbinah dana 8. studenoga t. g. o 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud ili do onda predadu pismeno svoju prošnju, buduć u protivnom slučaju neće na ovu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kot. ured Delnice dne 23. lipnja 1855.

C. k. predstojnik

Sostarić.

(107—Dp.) (3—3)

Natiečaj.

U Medjimurju, župi sv. Martina u Pomorju, županii varaždinskoj izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara. Plaća, slobodan stan, vèrt, 150 for. sr. i 25 vaganah lukna za sada, kad se pako zaklada po vis. c. k. namiestništvu potvèrdi, bude 300 for. sr. — Koji žele miesto ovo zadobiti, imadu do 24. kolovoza t. g. ondašnjemu župniku V. G. Mirku Hanyadyu svoje dokaze vèrhu dovèršenih izpitah, ćudorednosti i službovanja podnieti. Dano u Nedelišću dne 4. sèrpnja 1855.

Franjo Vlasković,

gorsko-medj. škol. nadzornik.

Br. 4264. (170—D.Š. (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-raztеretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztеrećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 16. lipnja 1855 broj 2523 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Janku Terputcu za spadavše na dobro Podotoćje u obćini Velika Gorica, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 19 kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom 7600 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izroćnim rokom dan 10. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20.

ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4262. (D.S. 175) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztere̊tnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 broj 2454 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Viekoslavu, Dragutinu i Franji Pogledić, gg. Katarini Kerestari i Antonii Josipović za spadavše na dobro Kurilovec u občinah Kurilovec i Kravarsko, kotarima sisačkom, županii zagrebačkoj ležeća, 13⅛ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5250 forintih srebra od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 2. studenoga 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4235. (174—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištne-raztere̊tnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 br. 2455 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Maksimu Verniću za spadavše na dobro gornju Lomnicu u obćini Lomnica i t. d., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, 18⁶⁄₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 3. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 3. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 5. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 749/9. (248—Izv.) (3—2)

Natiečaj za popunjenje učitelja.

Za popunjenje izpražnjenog miesta učiteljskog višje početne učione križevačke III. razreda, s kojim skopčana je godišnja platja 400 for. sr., ovime razpisuje se natiečaj do 31. sèrpnja t. g. — Natiecatelji imadu sliedeća izkazati:

a) Vierozakon,

b) Vieštinu u učenju, govoru i pisanju, kao narodnog tako i niemačkog jezika.

c) Dobu starosti,

d) Ponašanje, kao i vrieme dojakošnjeg boravljenja,

e) Da se je propisanim učiteljskim izpitima strogo podvèrgao.

Buduć ovdašnjim učiteljima nižjih razredah prosto stoji za ovaj razred takodjer natiecati se, zato u slučaju onom, ako bi učiteljsko miesto izpražnjenog razreda, istih koi postigao, imade natiecatelj u molbenici svojoj očitovati se, da li je pripravan učiteljsko miesto ma kojeg nižjeg razreda primiti.

Molbenice kao prilozi imadu se na propisanoj klejmovnoj hartii magistratu grada Križevca prostom poštom do ustanovljenog roka poslati, jer na zakašnjene nikakav obzir uzet nebude.

U Križevcih dne 26. svibnja 1855.

Br. 3076. (100—DP.) (3—2)

Oglas.

C. kr. gradsko-deleg. kotarski sud zagrebački ovime obznanjuje, da je na molbu gosp. Jakova Cerovskia dozvoljena ovèršbena dražba urbarskih zemaljah i inih nepokretnostih vlastitost Pavla Šepeka iz Poljanice br. 28. sačinjavajućih te na 260 for. sr. procienjenih radi duga parbenoga 12 for. 26 kr. sr. i troškovah, te da su rokovi za obdèržavanje iste i to pèrvi na 1. kolovoza t. g. a drugi i posliednji na 1. rujna t. g. svaki put u 10 satih prie podne na licu miesta ustanovljeni. Povodom tim dakle pozivlju se kupiti želeći s dodatkom, da svaki suličbenik će morati vadium od 20 for. sr. povierениku dražbe predati, ovaj vadium će se kupcu uračunati u kupovninu, a drugim odmah po zaključenju dražbenog zapisnika povratiti. Ostali uvieti dražbeni kao i procienbenik mogu se kod suda i na dan dražbe uvidieti.

Ujedno pozivlju se svi oni, koji su na upitne dražbi izložene zemlje hipotekarno pravo zadobili, da se kod ovog suda do 1. kolovoza t. g. tim bolje prijave, jer će se u protivnom slučaju kupovnina bez njih razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 4. lipnja 1855.

C. k. savietnik,

Schmidt.

Nr. 6178. (304—Izv.) (3—2)

Avviso di Concorso

Si è reso vacante il posto di primo Guardiano d' Ispezione nel Lazzaretto marittimo, in Poveglia, cui va' congiunta la paga d' annue Lire Novecento l' Alloggio gratuido ed un pausciale di Montura annui Lire Settanta due.

Nel caso di promozione graduale si passerà al rimpiazzo del posto di quarto Guardiano d' Ispetione colla paga d' annui Lire Sette-Centocinquanta e cogli emolumenti suddeti.

Chiunque intende aspirare all' uno o l' altro dei due posti, presenterà entro tutto Luglio pros. venturo la rispettiva sua supplica al Governo Centrale Marittimo comprovando la sua età, l' illibata condotta morale e politica, i servizio finora prestato.

Per essero impiegato come guardiano Sanitario d' Ispezione il rispettivo Individuo deve aver servito già alquanto tempo come guardiano eventuale di sanità ed avervi dato prove d' essere perfettamente Abile e fidato e di sapere inoltre leggere e scrivere francamente in lingua italiana.

Se in macanza di idonei Guardiani eventuali hanno ad essere impiegati altri individui, dovranno comprovare in modo perfettamente conveniente la loro qualificazione al servizio di Sanità Marittima.

I concorrenti dichiararanno inoltre se si trovano in parentela od affinità con altro impiegato od inserviente di questo stabilimento.

Dell' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 12. Giugno 1855.

Br. 971. (306—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. ured kao sud V.-gorički do znanja stavlja, da je na molbu Judke Križanićeve uslied ovosudne odluke od 16. lipnja t. g.br. 971 za dosadanju tražbinu 183 fr. 25 kr. sr. na nepokretnosti Janka Križanića i to:

1. Kuću u Mraclinu br. 7 proc. na	70	for.
2. Štagelj sa hlevom	60	„
5. Dvorište proc. na $1/4$ rali sa pravom u turopoljsku i Mraclinsku šumu	200	„
4. Vèrt na $1/8$ rali	30	„
5. Tri krave	90	„
6. Svinjah 14 glavah . . .	37	„
Ukupno .	487	for.

za dne 30. sèrpnja uz procienu a za dne 30. kolovoza t. g. izpod prociene na licu miesta Mraclinu br. 7 vazda u 11 satih prie podne sudbena dražba dozvoljena.

Kupoželjni imat će 5% od prociene dati, i mogu ostale uviete kod suda uvidieti — a hypotekarno pravo imajući na gpp. § 509 pozorni se čine. Dano na V.-Gorici 29. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

J. Nemčić.

Br. Gr. 3393. (146—DS.) (3—3)

Oglas.

Uslied zahtievanja gospoje grofice Ljudevite Erdödy, rodjene barunice Lopresti do obćeg znanja stavlja se, da je rečena gospoja grofica poradi razsipnosti na molbu supruga joj gospodina grofa Antuna Erdödy-a od strane c. kr. ovog suda 12. siečnja 1854 pod skèrbničtvo stavljena — po veleslavnoj c. k. banskoj stolici naredbom od 17. ožujka t. p. br. 1038. izdatom izpod skèrbničtva riešena, i da joj je razpolaganje sa njezinom imovinom natrag podieljeno.

C. k. zem. sud u Zagrebu 13. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

OGLASNIK.

1899. (109—Dp.) (2—1)

Natiečaj.

Kao što lanjske, tako i ove godine primat će se mladići iz VI. VII. i VIII. gimnazialnih razredah, koji se žele posvetiti duhovničkomu stališu, u zagrebačko nadbiskupsko semenište.

U koju svèrhu opredieljen jest rok navadnoga izpita na dan 4. kolovoza t. g. u zdanju semeništa.

Što se ovim stavlja do obćega znanja s primietbom, da mladići, koji bi rado stupit u semenište, svoje molbenice, providjene kèrstnim listom, školskom, i liečničkom svedočbom o stanju svoga zdravlja i ciepljenih boginjah čas prie predadu preč. g. kanoniku i ravnatelju semeništa Luki Petroviću — a na opredieljeni rok se stave na izpit.

U Zagrebu dne 6. sèrpnja 1855.

Po nadbiskupskoj pisarni.

(103—Dp.) (4—3)

Natiečaj.

Kod pèrve hèrvatske štedionice primit će se jedan bezplatni praktikant, kome se, ako se njegova uporavljivost uvidi, osigurava pripomoć skopčana s namieštenjem kod knjigovodstva ili pak blagajnice. Želeći to miesto postignuti neka molbenice svoje, providjene potrebitim sviedočbama najdalje do 20. sèrpnja podnesu podpisanom ravnateljstvu. Osobiti obzir uzet će se na ćudorednost i dobro pismo.

U Zagrebu 20. lipnja 1855.

Ravnateljstvo I. hèrvatske štedionice.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 14. SERPNJA 1855. Br. 160.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službeno oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput, a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebno članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Na sl. c. k. vanjska poglavarstva.

Pozivom na naredbu ministarsku od 28. lipnja 1851, uslied koje su uredovni oglasi sudbenih i inih cesarskih oblastih, opredieljeni za službene listove zemaljskih novinah u krunovinama, prosti od poštarine, — umoljavaju se opetovano sva c. kr. vanjska poglavarstva, da se sličnim pošiljkama bude stavljeno: strogo službeno (streng-aemtlich) jer će odpravništvo ovih novinah prisiljeno biti da neprimi i natrag pošlje ona službena pisma, na kojima nebudu stajale te rieči.

Tom prigodom umoljavaju se sve c. k. oblasti, da pristojbe za uvèršćene njihove oglase polag podnešenih im računah što najprie izplatiti izvole.

Odpravništvo Narodnih Novinah.

Bèrzojavne viesti.

Iz Carigradu, 5. sèrpnja (Kopnim putem preko Bukurešta). Tielo lorda Raglana doveseno je danas ovamo; sve ladje spriateljenih vladah rozviše cèrni barjak. Supruga umèrvšeg generala Estcourta ide takodjer u Englezku. Turski konzuli u gèrčkom kraljestvu vraćaju se na svoja miesta. Nieki otomanski poslanik polazi u Turin.

Iz Pariza, 10. sèrpnja. Ukèrcavanje vojske za Krim započelo je. — Iz Barcelone od 10. javlja se, da su težaci ostavili varoš i sa seljačkim bandama smiestili se na polju. Narodna garda pridružila se vladi i preuzela stražu u unutarnjem gradu. Grad je miran, dućani opet otvoreni. General Zapartero dobio je podkrepljenja, te očekuje još pomoć pa će onda aktivno dielovati.

Iz Londona, 11. sèrpnja Sir Bulwer predložio je u petak odviet nepovierenja radi posslanja lorda Russela u Beču. Roebukov predlog za nazočnost svih članovah vlade kod povedene po njem razprave, propao je s 25 glasovah Lord Russel nije prisustvovao, glasa se, da je ostavku podnio. Admiralu Dundasu naloženo je, da zahtieva oslobodjenje zarobljenikah kod Hange-a.

— General Simpson javlja pod 9. o m.: Sutra namieravam otvoriti jaku pucnjavu na Redan. Stanje zdravlja kod vojske povoljno je. Knez Goršakov predložio je, da se uhvaćenici u Odesi zamiene.

Iz Pariza, 12. sèrpnja. Pelissier javlja pod 10. sèrpnja, da se izmedj Englezah i velikog Redana zametnula žestoka pucnjava. Rusi su u večer zamuknuli i Englezi napreduju sa svojim obsadnim poslovima. Goršakov zahtieva je izmienu zarobljenikah.

Iz Petrograda, 6. sèrpnja. Topčare razoriše noćju dne 2. o. m. nieki finski brod kod Grosišore. U jutro dne 3. o. m. biaše petsatna pucnjava kod Krasnajagorke, kojom prigodom znatno je oštećena bèrzojavna kasarna.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 14. sèrpnja. Jučeranji sajam biaše vèrlo slab. Ne samo da nebiaše kupacah, nego se i vèrlo malo prodavateljah potrudilo na pazar. Novi tèrg biaše s dobre polovine prazan; u konjima nebiaše nikakva izbora, iste rogate marve slabo se nalazilo. Na glavnom tèrgu nije takodjer veće živosti bilo.

U Zagrebu, 14. rujna. Dne 11. o. m. obolielo je u Rieci i okolici 12, umèrlo 7 osobah.

— Jedan važni članak, može se čitati kod g. Granie-a u listu „Constitutionel," kojim on razlaže, po mislima Napoleonovim, današnje europejske parnice. Ovi njegov članak, koi se nazvati može, kao produženje onog članka o miru pomoću drugih dobivenom, i o miru svojim silama dobivenom, čitamo ima nedielja danah u istom listu, pod naslovom: Rat u Krimu i rat u Niemačkoj U pèrvom članku bilo je niekojih prietnjah protiv niemačkim silama: tu njegova namiera biaše da uvieri Francuze, da oni neimaju potrebe od sudielovanja za nadvladati sadašnji rat.

Danas pak gospodin Kasanjak daje sa svim razlog Austrii što ostaje u nijednostranosti, i kaže da je pravedno i pošteno nezahtievati od nje ništa više, i dokazuje, da je ona dosta dosad učinila.

Ima dvie vèrste ljudih, veli g. Granié, koji neznadu odobriti dosadašnje ponašanje zapadnih silah. Namiesto pravog cilja, kao što je ozbiljno i odlučno ukinuće starešinstva ruskog na istoku: namiesto pravih važnih načinah, kao što je zauzeće cèrnog, azovskog i baltičkog mora, ukinuće tèrgovine ruske s inostranstvom, srušenje ruskih tvèrdjavah pomorskih, osvojenje Krima, ako je potrebito, za naknadu ili za zalogu: ovi ljudi velili bi da se preduzme obćeniti rat protiv europejskim granicama Rusie, prieko Niemačke, s dobrovoljnim ili nasilnim sudielovanjem Austrie, a zanajviše pomoću narodnostih.

Ti su ljudi, po riečma g. Kasanjaka, smutljivci svijuh zemaljah; to su prognanici i čeljad puna sanjariah, koji buncaju o preinačenju karte europejske i o preporodjenju niekojih narodnostih.

Na cèrnom i azovskom moru, govori zakonotvorni poslanik, nahodi se danas parnica, a ne na obalama Vistole, gdi Prusia misli da se još neima šta bojati od Rusie. Zbog miestne parnice, mi dèržimo da je dovoljno miestno razpravljenje; a nije nam nepoznato što bi car mogao odlučiti, kad bi mu se obćim ratom prietilo, i kad bi taj rat imala podkriepiti Austria i savez niemački. To nam se čini da nije sa svim potrebito. Ostavimo neka niemačke vlade sude što je njima koristno. Mi ipak nismo od onih, koji se tuže na ponašanje velikih dèržavah niemačkih.

Nami se čini, da one nisu učinile malo, budući smo sad u stanju sami po sebi svèršiti sve ono, što nam nesvèršeno ostaje. Valja dati ovdie pravicu niemačkim dèržavama. One još iz samog početka nisu oklevale službeno i svečano pristati na stranu zapadnih silah, i ostaviti Rusiu u usamljenosti diplomatičkoj i moralnoj, u kojoj se ona sad nahodi. To nije mala stvar za one dèržave i za nas. Kad je francuzka flota dobila naredbu da ide u Salaminu, i vidjaše se da će silni rat buknuti protiv caru, tad se ni tri sama čovieka nebi našla u Europi, koji bi posumnjali, da neće Niemačka stupiti u savez s Rusiom; ali ne samo što Prusia nije učinila savez s Rusiom, nego je ona podpisala dvadeset izjavljenjah, koja osudjuju njezinu politiku; zauzela se je da pače da će vojeno zastupati Austriu, ako Rusia na nju napadne. Gledajući na veliko srodstvo, koje sjedinjava dvor berlinski s Petrogradskim, i uzevši u razsudjenje da su velika gospoda pruska podložna, zbog velikih plaćah i izvèrštinah koje imaju od kabineta petrogradskog, Prusia je preveliki napor učinila. A Austria je još više učinila, pri svem tom što se ona od pradavnih vremenah nahodi u prijateljskom odnošenju s Rusiom, i što je Rusia njoj nedavno velike usluge učinila; ona je podpuno primila i prisvojila uviete mira od zapadnih silah predložene; ona je svojom vojskom zauzela kneževine moldavsko-vlaške, koje je pomoglo da je Omer-paša na drugu stranu mogao upotriebiti svoju vojsku; ona je stavila na oružje 600.000 ljudih, zbog čega mora Rusia da cviet svoje vojske dèrži u Poljskoj, a kad bi potriebit bio najveći napor, nitko nemože sumnjati, da ga mladi cesar učinio nebi. Na taj način, pristavši velike dèržave uz zapadne sile, usamile su Rusiu, i učinile su, ovim pèrvim ćudorednim sudielovanjem, da smo zadobili ljubav sve sriedišnje Europe. Kad je Austria na oružju, i gotova budući silnom svojom vojskom put Vistole za našu korist krenuti, može li se što više zahtievati?

Samo providjenje božje zna što će sutra od potriebe biti: ali zdravi razum, rekao bi da nam kaže, da to danas potrebito nije. To nezahtieva cilj, koi želimo postignuti.

Barjak ruski nevije ni na kakvom moru, a neće se ni razviti, dok zapadne sile nedopuste. Cèrno i azovsko more u njihovim je rukama. Sevastopolj je na polak srušen, Krim na poli osvojen; još neka naša vojska i flota učini jedan silni napor, Rusia će primiti uviete mira i dèržati sebe za sriećnu, ako joj teže uviete nenametnemo.

Sad je potriebito samo to, da današnja prosta razmirica nepostane zapletenia. Poznat je rat u Krimu, na baltičkom i bielom moru; sav izobraženi sviet može izmieriti te predužeće; potrebit je novac, koi će veliku korist donieti. Ovo je afrikanski rat, samo u većem surazmierju, ali u ovom ratu dva sudieluju.

Radnja prometničkih i tèrgovačkih narodah nemora tèrpiti štetu. Naprotiv rat u Niemačkoj, uzrokovao bi to, da bi parnica postala zamèršena, tad bi Rusia može biti izišla iz svoje usamljenosti; u svakom slučaju, ono što je nepoznato, to straši umove, i slabi poslove. Bez sumnje, valja znati prihvatiti se krajnjih uvietah, kad je od potrebe. Ali saveznici, koji su već gotovo došli do svog cilja, ništa bolje, nemogu činiti, nego čuvati se da nesvèrnu od tog svog cilja.

S bojišta.

— „Milit. Ztg." piše, da putnici s unutarnje Rusie dolazeći pripoviedaju, da se cieli 1. vojnički sbor nalazi na maršu u Krim. Druga divizia togo sbora stigla je jur u Čerkasi na Dnieprù. Iz Odese su 4. sèrpnja otišli su u Nikolajev oba hulanska regimenta grofa Nikitina i najvojvode Dragutina Ferdinanda.

Iz Sevastopolja dopiru viesti do 30. p. m. Iz Perekopa stigla su nova pokrepljenja, imenito od 2. pieš. sbora. U tvèrdji nije se dosad pojavio nijedan slučaj kolere. Usuprot biesnila je u Perekopu ta pošast u toliko, da je nesamo sva vojska nego i žiteljstvo otišlo iz grada i na otvorenom logori.

— Štokholmski list „Wäktaren" (stražar) navodi polag privatnih izviestjah vojsku rusku, koja se u Finskoj nalazi, kako sliedi; 4 regimente grenadirah po 3200 momakah = 12,800 mom, 6 grenadir. regim. rezerve po 2,600 = 15,600 mom., 22 linejna bataillona po 1000 mom = 22.000 m., 10 bojnih baterijah po [illegible] mom. = 2500, Kozakah 2000, sapeurah [illegible] svega dakle ukupno 53,350 mom. [illegible] nije navedeno redno konjaništvo [illegible].

— Lord Panmure priobćuje [illegible] stoznimo sliedeću depešu [illegible]

nja: Kolera odlučno popušta. Obsadni poslovi napreduju povoljno.

— Preko Marseilla telegrafira se: Etem-paša otišao je iz Carigrada u Krim i nosi Omer-paši 1200 odlikovanjah za podieljenje medju vojsku. „Presse d' Orient" piše, da posada ruska, koja se iz Anape natrag povlačila, nemogaše doći do velikog vojničkog druma, nego da logori na bèrdima od Sudžuk-Kalea. Javlja se, da je general Pelissier za sad odrekao se svake operacie na Černaji.

— Ruski general Buturlin, načelnik generalštaba kod vèrhovnog zapoviednika u Krimu kneza Goršakova, i generalmajor Semjakin, zapoviednik 10. piešačke divizie, imenovani su generallieutenantima.

— O navali Rusah na Kars piše „Triester Zeitung": Rano u jutro dne 16. lipnja krenula je ruska vojska, koja biaše jedno dva sata od Karsa ulogorena, prema tom gradu. Jedno dvie regimente turske s niekoliko stotinah Bašibozukah izašle su iz grada Rusima na susret i zametnu pucnjavu. No upèrkos te vatre Rusi se približe gradu, i pošto bi sve razvidili povuku se natrag u svoj položaj. U samom Karsu dèrže, da je to bilo samo rekognosciranje, i boje se, da će odvažni general Muraviev skorim pravu i ozbiljnu bitku zametnuti.

Austria.

U Beču. Polag konzularskih izviestjah iz Jerusolima od 2. sèrpnja. stigao je tamo dne 30. lipnja njeg. c. k. visost prejasni nadvojvoda Ferdinand Maksimiljan.

— Fzm. Hess vratio se je iz Galicie.

— U Budimu i Pešti umèrlo je mieseca lipnja 1180 osobah u koleri. U taj broj uračunani su civilisti i vojnici.

Gèrčka.

Iz Atene od 6. javlja se, da je komerama predložena zakonska osnova o sagradjenju željeznice izmedj Atene i Pirea.

Francezka.

U Parizu. Kako smo jučer spomenuli, donosi „Moniteur" nieka diplomatička pisma iz vremena kraljevah francezkih Ljudevita XV. i XVI. i to za dokazati, da je sadanja politika spram Rusie i Turske stara francezko-narodna politika.

Iz same te korešpondencie francezke onoga vremena vidi se:

Iz pisma pèrvoga, koje je francezki poslanik u Beču pisao: da planove carice ruske Katarine II. i čestoljubje cara austrijskoga Josipa II. smatra za opasne.

Iz pisma drugoga istoga poslanika vidi se da bi car Josip carici ruskoj na Turke pomagao, — (kao što je i pomogao).

U pismu trećem veli isti poslanik: u Beču se misli da nema te sile, koja će Rusii zabraniti da Tursku nezadavi; car austrijski nemisli Rusii protiviti se.

Četvèrto je pismo franćezkog pomenutoga ministra Vergena iz Pariza pomenutom poslaniku u Beč, u kome kaže, da su oni poraženi zato, što Josip Katarini dèrži stranu, nego da pita austrijskog kancelara Kaunica, šta on misli o namierama Katarine i na koi bi se način moglo joj doskočiti. Najglavnie je da dokuči tajne planove cara Josipa.

U petom pismu isti ministar kazuje svome poslaniku u Londonu, da su Rusia i Austria naumili Tursku razkomadati, pak pita nebi li Englezka s Franceczkom se složila, jer njihov savez imao bi efekta.

U šestom pismu poslanik franceзki u Beču veli, da će carica Katarina u dogovoru o miru od Turakah iskati ono, što Turci neće moći dati i tako da rat mora i dalje trajati.

U sedmom pismu piše ministar Vergen svom poslaniku u Berlinu, da gleda prikloniti prusku vladu na to, da Rusia, ako još što od Turske ima zahtievati, zahtieva mirnim putem i načinom prie nego ratom.

U osmom pismu isti ministar kaže, da je car Josip u potaji riešio se sa Katarinom u otimanju učastvovati i da će on Vlašku i Moldaviu uzeti odmah, dok Turci Rusima Kuban i Krim ostave. Medjutim preporučuje svom poslaniku, da cara od toga od toga odvratiti i protiv Rusie skloniti.

U devetom pismu isti ministar piše poslaniku svome u Londonu, da kaže Englezima kako su Rusia i Austria naumile Tursku medju sobom podieliti; kako će biti za Engleze zlo, kad se Rusia na Bosporu, a Austria na Adriatiku i u gèrčkom moru utvèrdi, nego ih zove, da i oni koju rieč reknu i protiv toga u Petrogradu i u Carigradu u korist svoju rodjenu i u korist čoviečtva.

U desetom pismu ministar Vergen poslaniku u London; da takova otimanja mogu uzeti svuda mah i da će slabii padati žèrtva jačem. (Kao što je to pod pokojnim Napoleonom i bilo. U.)

U jedanaestom pismu poslanik iz Londona ministru Vergenu piše, da Englezi neće protiv Rusoh i da je već kasno.

U dvanaestom pismu ministar Vergen poslaniku svom u Turinu piše, da gleda turinski kabinet na franceзku stranu predobiti.

U trinaestom pismu ministar Vergen poslaniku u London piše da gleda samo u načelu Engleze protiv planovah Katarininih predobiti, a poslie da joj se Kuban ostavi, ali ne Krim. Još je dao: ako se Turcima nepomogue, oni će propasti a mi sami nemožemo im pomoći. I ovdie govori protiv Rusie.

U četèrnaestom pismu poslanik iz Pariza veli, da će Sardinci u Flandru i Milan ako car Josip ode u Vlašku i Moldaviu.

U petnaestom pismu poslanik iz Londona piše da Englezi kažu kako im nije moguće miešati se u turska diela i da se na njih Francuzi neuzdaju.

U šestnaestom pismu ministar Vèrgen piše poslaniku u Turin da pričeka malo sa Milanom dok se s drugih stranah odgovori dobiju.

Sedamnaesti je komad nota austrianskog poslanika u Parizu francuzkom ministru, u kom se veli da će car Josip gledati da se rat utaloži ali ako bude nužde da će raditi ono, što bi svaki drugi na njegovom miestu radio.

To su pisma, koja su zvanični Francuzi u svojim arkivama iznašli, i koja su do sada u Moniteuru za pravdanje svoje sadašnje politike javnosti predali. Iz sviuh pisamah vidimo strah: od uveličavanja Rusie, od ruske i austrijske sloge kod diobe Turske. O ratnoj pretnji nema spomena i o ograničavanju ruske morske sile na moru. Franceзka je onda samo mirnim putem tražila Rusii predložiti od strane više dèržavah da se u osvojivanjima umieri; tu je istu politiku imala i spram Austrie. Eto je razlika izmedju politike ondašnje i sadašnje velika tako da se skoro nikako ni sravnjivati nemogu.

Velika Britania i Irska.

— Car franceзki izjavio je u vlastoručnom svom pismu na kraljicu Viktoriu upravljenom svoje sažaljenje nad smèrtju lorda Raglana.

Spanjolska.

Iz Madrida, 6. sèrpnja. U Kataloniu poslano je sedam bataillonah piešaštva i šest švadronah konjaništva. — Kraljica je svoje namieravano putovanje u Eskurial odgodila za niekoliko danah.

Različite viesti.

— Neki mekanik u Švajcerskoj, po imenu Isenring, izumio je način, kojim se naviešćiva gèrmljavina nekoliko urah prie nego će nastati ondje, gdie je stroj (makina) za tu svèrhu namiešćen. Ovaj je stroj gvozdenom žicom skopčen s munjovodom (Blitzableiter), koi privlači iz zraka munjevinu te ju prenosi na oni stroj u kojem su zadienuti zvončići i orudje za pucanje. Čim je stroj privlačenom iz zraka munjevinom (Electricitaet) napunjen, počmu zvončići zvoniti a dva puškometa naviešćuju približujuću se gèrmljavinu, koja tad nastaje kad je zrak munjevinom prepunjen. — O strašnih pojavih gèrmljavine stižu upravo sada mnoga izviestja iz susiednih krunovinah, dočim se kod nas o takovoj nepogodi lietos sve dosad slabo čuje. Kod varoši Mosta na Muri (Bruck an der Mur) u gornjoj Štajerskoj zahvatiše ovih danah gèrmljavina težake 11 na broju bježeće s polja kući, te ih je munja u biegu sve redom ošinula, jednu ženu na miestu ubila a ostale više manje ranila. Slične viesti dolaze sada osobito često iz čeških poljskih pokrajinah.

SLUŽBENI LIST.

Br. 1133/gr. (325—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda do obćeg znanja stavlja se, da na molbu Kate Meštrić iz Koprivnice prodavala se bude putem javne dražbe kuća sa gruntom kao i vèrčac od 117 [illegible] na vlastitost Ane udove Horvat spadajuće za procienjeni ukupni iznos od 450 for. srebra, i to dne 24. kolovoza za pèrvi put, a 28. rujna t. g. svagda u 3 sata po podne drugi i posliednji put, kuda se svi kupiti želeći uljudno pozivaju.

Uvieti dražbeni mogu se uviek kod suda uvidieti.

U Koprivnici dne 3. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Roksandić.

Br. 1150/g. (326—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda do obćeg znanja stavlja se, da na molbu Petra Petrička iz Koprivnice prodavala se budu u Velikom Otoku putem javne dražbe sliedeća: kuća sa gruntom pod br. 53., vèrčac $^1/_8$ rali, i polag oranica od $1^1/_4$ rali u V. Otoku ležeće, na vlastitost Josipa Kiščinala spadajućih za procienjeni ukupni iznos od 400 for. sr. i to dne 5. kolovoza pèrvi, i 9. rujna t. g. za drugi i posliednji put, — kamo kupiti želeći uljudno pozivaju se.

Uvieti dražbeni mogu se svaki dan u ovom kot. uredu uvidieti.

U Koprivnici dne 13. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Roksandić.

Br. 243/parb. (327—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od c. k. kotarskog ureda u Vèrbovcu stavlja se time do znanja, da uslied prošnje Gašpara Mondšaina, tèrgovca vèrbovačkog, dozvoljen je uvod za usmèrćenje izgubljenog po c. kr. poreznom uredu u Vèrbovcu dne 11. kolovoza 1854 pod br. 46 izdatog certifikata vèrhu 20 for. sr. na dèržavni zajam zapisanih, — s toga pozivlje se posiednik istog certifikata, da svoj posied tim sigurnie prijavi uz jednu godinu, 6 nedieljah i 3 dana ovomu uredu, jer će se inače proglasit, da je isti certifikat ništetan, a pravna njegova snaga da je utèrnuta.

U Vèrbovcu 10. sèrpnja 1855.

C. k. kotarski ured.

C. k. kot. predstojnik
N. Halper.

Br. 244/parb. (Izv. 328) (3—1)

Izrok.

Od c. k. kotarskog ureda vèrbovačkog stavlja se time do obćeg znanja, da na prošnju Mate Viteza žitelja iz obćine Poljana dozvoljen je uvod za usmèrćenje izgubljenog, po c. k. poreznom uredu u Vèrbovcu 11. kolovoza 1854 pod br 80 vèrhu 50 for. sr. na dèržavni zajam zapisanih izdatog certifikata, — s toga se poziva posiednik ovog certifikata, da svoj posied tim sigurnie prijavi uz jednu godinu, 6 miesecih i 3 dana ovomu sudu, jer će se inače proglasit, da je isti certifikat ništetan, a pravna njegova snaga da je utèrnuta.

C. k. kot. ured. U Uèrbovcu 10. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
N. Halper.

Br. 4534. (177—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 5 svibnja 1855 br. 1940 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 nasliednikom Ivana Gerdošića zastupanim po Amalii Gerdošić i Dragutinu Berković za spadavše na dobro Kupinec u obćini Kupinec, kotaru Pisarovina, županii zagrebačkoj ležeće, $^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 5. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori

pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvjedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su usled uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 5. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 5. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. gr. 3006. (156—DS.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog pozivadu se ovime gg. i gje: grof Emil Desöfy, baronica Dragoila Vecsey udata Iviny, Julio baron Vecsey, Dragoila Pribek, Aloisia Riesko udata Dobor, Ljudevit Ibranyi, Nikola Budaj, Nikola Pribek, Konstancia Vecsey udata grofica Festetić, baronica udova Vecsey rodjena grofica Paulina Vandernath, baron Paul Vecsey, Julio Vay, Lidiana Vay udata Mocsonyi, Ana Merzse udova barona Vinka Berzeviczy, Albert Ambro, Ivan grof Berenyi, zatim grofovi Marcell i Virgil Desöfy, kojim se za sada obitavanje nezna, — da je od strani gg. grofovah Augusta i Josipa Brenner zastupanih kroz odvietnika g. Antuna Sučića proti njima i dotičnu za nje postavi:i se imajućem skèrbniku ad actum pred ovim sudom povedena tužba, u pogledu pripadših tužiteljem nasliedbinah po smèrti udove Elisabete grofice Erdödy na temelju oporuke sačinjene po njezinom pokojnom suprugu Josipu grofu Erdödy vèrhu koje je za podnešenje odgovora rok na 60 danah opredieljen.

Dočim ovom sudu nije poznato obitavalište gg. obtuženih, to je na njihovu pogibel i trošak postavljen skèrbnikom g. odvietnik Stiepan Vrabčević, s kojim će se ova parnica po propisu gradj. post. dovèršiti. — Obtuženi se s toga pozivlju, da ili postavljenog zastupnika vèrhu shodnog razpravljanja njihove parnice dovoljno upute, njemu svu pomoć na ruku dadu, ili pako da sudu jednog drugog zastupnika imenuju, jer u protivnom slučaju ćedu posliedice sviuh oniuh zamudah samim sebi pripisati imati.

U Zagrebu 6. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph

Z. 1873/Civ. (183—D.S.) (3—2)

Kundmachung.

Ueber Auftrag des hohen k. k. Banaltafel-Präsidiums vom 8. d. M. Z. 2308 wird zur Verpflegung der hierortigen Inquisiten für die Zeit vom 1. August l. J. bis Ende Oktober 1856 eine neue Subarendirungs-Verhandlung auf den 23. d. M. Früh um 10 Uhr vor diesem k. k. Landesgerichte mit dem Beifügen angeordnet, dass die Licitations-Bedingnisse täglich in der diesslandesgerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

K. k. Landesgericht.

Agram 11. Juli 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 749/9. (248—Izv.) (3—3)

Natiećaj za popunjenje učitelja.

Za popunjenje izpražnjenog miesta učiteljskog višje početne učione križevačke III. razreda, s kojim skopčana je godišnja platja 400 for. sr., ovime razpisuje se natiečaj do 31. sèrpnja t. g. — Natiecatelji imadu sliedeća izkazati:

a) Vierozakon,

b) Vieštinu u učenju, govoru i pisanju, kao narodnog tako i niemačkog jezika.

c) Dobu starosti,

d) Ponašanje, kao i vrieme dojakošnjeg bavljenja,

e) Da se je propisanim učiteljskim izpitima strogo podvèrgao.

Budući ovdašnjim učiteljima nižih razredah prosto stoji za ovaj razred takodjer natiecati se, zato u slučaju onom, ako bi učiteljsko miesto izpražnjenog razreda, istiuh koi postigao, imade natiecatelj u molbenici svojoj očitovati se, da li je pripravan učiteljsko miesto na kojeg nižeg razreda primiti.

Molbenice kao prilozi imadu se na propisanoj klejmovnoj hartii magistratu grada Križevca prostom poštom do ustanovljenog roka poslati, jer na zakašnjene nikakav obzir uzet nebude.

U Križevcih dne 26. svibnja 1855.

Br. 3515. (180—DS.) (3—2)

Izrok

o pozivu vierovnikah pok. Josipa Vidnjevića.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud grebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 5. svibnja 1855 s oporukom u Zagrebu preminuvšega Josipa Vidnjevića štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 27. sèrpnja 1855 u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud

U Zagrebu 8. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik,

Schmidt.

Br. 3458. g. (112—D.S.) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. zemskog kano konkursualnog suda u Zagrebu je na molbu ovomiestnog tèrgovca Antuna Merher dugove svojih vierovnikah izplatiti nemogućeg stiečaj ovime otvoren, za zastupnika parnice i ujedno privremenog masse upravitelja jest g. odvietnik Stiepan Kelečić, a za njegovog zamienika g. odv. August Dutković odredjen. U sliedstvu toga se svikolici vierovnici, koji zahtieve proti toj stiečajnoj massi staviti žele, sudbeno pozivlju, da prijave svoje do 31. sèrpnja t. g. 1855. pred ovim c. k. zemskim sudom stave, jer u protivnom slučaju imati ćedu tèrpiti posliedice po zakonu naznačene. Za potvèrdjenje privremenog masse upravitelja ali za izbor drugoga, kao i vierovničkog odbora ne manje i za saslušanje vierovnikah, da li propalici pravna dobročinstva po njemu zaiskana dopuštaju, mogući o tom molbu kod suda ili parničkog branitelja uzvidieti, stavlja se sudbeno ročište na 6. kolovoza t. g. u 9 satih u jutro s obzirom na §§. 44. 178 i 185. n. zak.

U Zagrebu 19. svibnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4021/Civ. (DS.—152.) (3—3)

Izrok.

C. kr. zemski sud u Zagrebu poziva sve one, koji na ostavštinu pokojne gospoje Ane grofice Vojkffy rodjene Hromec, koja je 21. travnja 1855. na dolnjem Oroslavju bez oporuke preminula, kao vierovnici kakovo zahtievanje imaju, da pred ovaj c. kr. zemski sud dne 3. kolovoza t. g. u 9 satih prie podne osobno dojdu ili do onda svoje pismene prijave ovom sudu podnesu; u protivnom bo slučaju, ako se ostavina prijavljenimi tražbinami izcèrpi, neće imat nikakvog daljeg prava izvan ako imaju pravo zaloga.

U Zagrebu 13. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. g. 2743. (87—Dp.) (3—3)

Izrok.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački daje na znanje, da je na molbu g. Nikole Kolera predstavnika ovdašnjeg tèrgovačkog sbora zametnutje usmèrćenja dvih reverzah pod 29. sèrpnja 1848. po zaondašnjem sbornom predstavništvu izdanih pod br. 31. i 46. te podpisima: Martina Bindera, Nikole Kolera i Lavoslava Suppana providjenih kao izgubljenih dozvoljeno.

Uslied toga pozivaju se svi oni, koji na pomenute reverze kakovo pravo možebiti imati misle, da takovo kod ovog suda od danas za godinu danah tim sigurnie izkažu, što će se u protivnom slučaju na dalnje zahtievanje pomenuti reverzi za usmèrćene izjaviti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu dne 20. svibnja 1855.

C. k. savietnik

Schmidt.

Z. 525. Pr. (148—Fin.) (3—2)

Konkurs-Ausschreibung.

Im Dienstbereiche des k. k. Forst- und Domänenamtes Kutjevo kommt die Stelle eines k. k. Forstwartes mit dem Jahreslohne von 250 fl., dem Bezuge von 6 Klaftern hartes Brennholz, dem Genusse einer Naturalwohnung, oder in deren Ermangelung eines Quartiergeldes mit 10 Procent der Löhnung, und eines Grundstückes zur Erzeugung des nöthigen Futters für 1 Kuh, provisorisch zu vergeben.

Bewerber haben ihre belegten Gesuche, unter Nachweisung des Alters, Religionsbekenntnisses, Standes (ob ledig, verheirathet oder Wittwer nebst Kinderzahl) der Kenntniss des Lesens, Schreibens und Rechnens, der praktischen Ausbildung für den Forstschutz- und technischen Hilfsdienst, der bisherigen Dienstleistung, des tadellosen sittlichen und politischen Verhaltens, der Sprachkenntnisse und der körperlichen Tauglichkeit unter Angabe, ob und in welchem Grade sie mit den dieser Finan-Landes-Direction untergebenen Angestellten verwandt oder verschwägert sind, im ordentlichen Dienstwege bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Essek bis 10. August d. J. einzubringen.

K. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 6. Juni 1855.

Br. 8903. (137—Fin.) (3—2)

Oglas

c. k. financialnog zemaljskog ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniju,

u obziru nagodbah za proizvodjenje žganice u godini 1856.

Visoko c. kr. ministarstvo financiah dopustilo je naredbom od 16. lipnja t. god. br. 27419/1511 sklapanje nagodbah za proizvodjenje žganice i za godinu 1856. polag ustanovljenjah obstojećih za godinu t. 1855.

To se dostavlja do obćeg znanja s dodatkom, da u oglasu od 14. sèrpnja 1851 (zemaljsko-zakonski i vladni list br. 116. stranka 664.) nalaze se uvieti, pod kojima se nagodbe za proizvodjenje žganice iz brašnavih i nebrašnavih tvarih sklopiti s obèrtničkim ili takvim proizvoditeljima žganice, koji se služe prostom spravom za žganje t. j. takovom, kojom se nemože neposredno proizvadjati žganica već patoka — isto tako i za proizvadjanje žganice iz voća s posiednicima prie nepodloženim, koji nepeku žganicu obèrtnički, ni umietnom spravom, sklopiti mogu.

Šta se tiče takodjer dopuštenu nagodbu za proizvadjanje žganice tako iz brašnavah kako i iz nebrašnavih tvarih takodjer obèrtničkim i prie nepodloženim proizvoditeljima žganice, koji se služe s umietnom spravom za žganje, to su ona zato važljajuća ustanovljenja dne 29. sèrpnja 1852. br. 7789. sredstvom zemaljsko-zakonskog i vladnog lista br. 15. strana 575. god. 1852. do obćeg znanja stavljena.

U Zagrebu dne 22. lipnja 1855.

Br. 953. gr. (108—Dp.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. ured zlatarski kao kotar. sud daje na znanje, da je na molbu g. Makse Vernića, skèrbnika siroticah Vladislava i Vikice Dominić, prodaja vina do 40 akovah na imućtvo rečenih siroticah spadajućeg, dozvoljena — te da je u tu svèrhu rok za dne 27. sèrpnja poslie podne u 3 sata na dobro Zadravec u obćini Komor, kotaru zlatarskom ležeće opredieljen, — kamo se za gotove novce kupiti želeći time pozivaju.

U Loboru dne 7. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Krajačić.

Br. 3776. Gr. (168—DS.) (3—3)

Izrok.

Odnosno izroku ukinutog c. k. zemskog suda karlovačkoga dne 3. kolovoza 1854. br. 1354 proglašenomu, stavlja se do znanja nepoznatih nasliednicah g. grofice Eleonore Patačić, i nepoznate ženske porodice Josipa Stipana barona Patačić de Zajezda, nadalje ukupnih nasliednikah preostavštine Imbre Haraminičića i ovog oporučnih ovèršiteljah, da rok 90 danah za podnešenje odgovora u parnici proti njima povedenoj po c. kr. ovomiestnom cent. fiskalatu glede odkupa založnog dobra Novigrad opredieljen, na dalnjih 90 danah od dana pèrvašnjeg uvèrstjenja uračunati se imajućih, bi odgodjen.

C. kr. zemski sud u Zagrebu 20. lipnja 1855.

Klobučarić. Rudolph.

Na br. 423—1855. (291—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kotarski ured slatinski kao kotarski sud stavlja ovime do obćeg znanja, da će se kuća sa sgradami, 1/4 sesie zemaljah, i vinogradom 1/8 jutra velikim, u 123 for. sr. procienjena, na zaostavštinu pokojnog Dragutina Nagy žitelja negda sladojevačkog spadajuća, putem javne dražbe 3. kolovoza pèrvi i 30. kolovoza o. g. drugi put makar i izpod prociene, ako bude od potrebe prodavati.

Uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. kr. kot. suda uvidieti, kao i prigodom dražbe saznati.

Oni, koji misle, da kakovo hipotekarno pravo na upitnu nepokretnost imadu, neka tražbe svoje prie prodaje ovom kot. sudu najave, jer se poslie uručbe na njihova prava nikakovi obzir uzeti neće.

C. k. kot. ured u Slatini dne 23. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Belošević.

Br. 4263. (176—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855. broj 2430. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Regini Mattačić za spadavše na dobro Buzin u občinah Buzin itd, kotaru v.-goričkom županii zagrebačkoj ležeće, 8$^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 3. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 3. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 5. listopada 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4264. (170—D.S. (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 16. lipnja 1855 broj 2523 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Janku Terputcu za spadavše na dobro Podotočje u občini Velika Gorica, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 19 kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom 7600 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 10. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jed- 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 12. studenoga 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4262. (D.S. 175) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 broj 2454 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg Viekoslavu, Dragutinu i Franji Pogledić, gg. Katarini Keresturi i Antonii Josipović za spadavše na dobro Kurilovec u občinah Kurilovec i Kravarsko, kotarima sisačkom, županii zagrebačkoj ležeća, 13$^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5250 forintih srebra od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 2. studenoga 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

ventura la rispettiva sua supplica al Governo Centrale Marittimo comprovando la sua età, l' illibata condotta morale e politica, i servizio finora prestato.

Per essero impiegato come guardiano Sanitario d' Ispezione il rispettivo individuo deve aver servito già alquanto tempo come guardiano eventuale di sanità ed avervi dato prove d' essere perfettamente Abile e fidato e di sapere inoltre leggere e scrivere francamente in lingua italiana.

Se in mancanza di idonei Guardiani eventuali hanno ad essere impiegati altri individui, dovranno comprovare in modo perfettamente conveniente la loro qualificazione al servizio di Sanità Marittima.

I concorrenti dichiareranno inoltre se si trovano in parentela od affinità con altro impiegato od inserviente di questo stabilimento.

Dell' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 12. Giugno 1855.

OGLASNIK.

(103—Dp.) (4—4)

Natiečaj.

Kod pèrve hèrvatske štedionice primit će se jedan bezplatni praktikant, kome se, ako se njegova uporavljivost uvidi, osigurava pripomoć skopčana s namiještenjem kod knjigovodstva ili pak blagajnice. Želeći to miesto postignuti neka molbenice svoje, providjene potrebitim sviedočbama najdalje do 20. sèrpnja podnesu podpisanom ravnateljstvu. Osobiti obzir uzet će se na ćudorednost i dobro pismo.

U Zagrebu 20. lipnja 1855.

Ravnateljstvo I. hèrvatske štedionice.

(Dp.—105) (—3)

Ranie vučenje.

Dozvoljena po njeg. c. k. apost. veličanstvu premilostivo velika novčana lutrija, koje čisti dobitak opredieljen je s polovine za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru, a s polovine za kneza Vindišgreca zakladu za nemoćne vojnike, našla je od ovo nieko liko nedieljah, što je otvorena, občeniti odziv ne samo radi osobitih koristih, koje se posiedateljima srećakah pružaju, nego i radi skopčanih s njome čoviečnih svèrhah. S toga se pèrvo vučenje ove lutrie miesto 10. siečnja 1856 — kao što bieše opredieljeno — dozvolom vis. c. k. financ. popečiteljstva neopozivno ustanovljuje na

3. studenoga ove god.,

dakle za više od 2 miesecа prie.

Ova po c. k. povl. veletèržkoj kući J. G. Schuller & Comp. u Beču otvorena

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

sadèržava 64,205 zgoditakah (Treffer)

sa svotom dobitka u gotovu novcu od

for. 810,525 b. v.

u 4 dotacie od

for. 37,280 — 263,325 — 252,200 — 257,720

sa 6 glavnih zgoditakah od

for. 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 20,000, i 15,000.

Time je odavna izjavljenoj želji zadovoljeno, da se kod takvih lutrijah broj glavnih zgoditakah pomnoža, i posiedateljima srećakah više izgleda za dobit pruži; nadalje sadèržava ova lutrija znameniti i još kod nijedne lutrije nebivši broj od

64,199 nuzzgoditakah

Go... ...l. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 16. SÈRPNJA 1855. Broj 161.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

Dne 4. sèrpnja 1855 izdan je i razposlan komad IV. Razdiela II. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-i sèrbsko-niemačkom izdanju.

Isti sadèržava pod

Br. 8. Razpis c. k. hèrvatsko-slavonskoga namiestništva od 20. travnja 1855, kojim se oglašuju ustanove o uprotokoliranju firmah koncessioniranih obèrtnikah.

Br. 9. Naredbu c. k. hèrvatsko-slavonskoga namiestništva od 30. travnja 1855, kojom se obznanjuje izjednačenje doplatka kod posebnih poštah imajućih se odpremat skorotečno.

Br. 10. Naredbu c. k. hèrvatsko-slavonskoga namiestništva od 2. lipnja 1855, kojom se oglašuju cestni polezi, na koje se uporavljuje poštovnik oglašen u komadu II. pod br. 6. ovozemnoga zemaljsko-vladnoga lista tekuće godine.

Br. 11. Razpis c. k. hèrvatsko-slavonskoga namiestništva od 3. lipnja 1855, kojim se obznanjuju ustanove u obziru doznačivanja prodnjamah od penziah udovicam urednikah, kojih penzioniranje nadleži višjoj oblasti.

Br. 12. Oglas c. k. financialnog zemaljskog ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu od 22. lipnja 1855, u obziru nagodbah za proizvodjenje žganice u godini 1856.

Bèrzojavne viesti.

Iz Dencige, 12. sèrpnja. „Geyser" stigao je ovamo; on je flotu ostavio pred Kronštadtom dne 9. sèrpnja u predjašnjem položaju. Seymour nije izgubio oko.

Iz Stokholma, 13. sèrpnja. Englezi su dne 5. u večer varoš Lovisa pucnjavom zapalili. Po niekom pouzdanom izviestju, izgoriela je ciela varoš. — Govori se da će u Briselu započeti novi pregovori o miru.

Iz Pariza, 14. sèrpnja. Pelissier javlja pod 12.: Po skazivanju uskokah admiral je Nakimov ubijen jednim tanetom u čelo na osrednjoj bastioni. — Gradjenje bateriah na Carenagi napreduje. Mi se u novim približnicama utvèrdjujemo.

Iz Barcelone javlja se, da je mir povraćen. Radnja se u tvornicama započela. Krivci su zatvoreni.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Da već kolera u Rieci zbilja jako popušta i izčezova, vidi se odatle, što su 12. o. m. samo 2 osobe oboliele i 1 diete umèrlo.

— Kći vladajućega knjaza sèrbskoga, princesa Kleopatra, umèrla je 13. u jutro u Gleihenbergu.

Iz Segedina, 20. lipnja. Ovdie je kod nas 9. t. m. stanujuće u ovdašnjem gradu Jelačića bana regimente novi barjak, u slavu, čest i hrabrost vojnikah posvećen, — pri kojoj svetčanosti učastvovao je aradskog grada general, sa ostalim ovdašnjim štabom oficirskim, kraljevski komesar sa svojim podčinjenima, i svakog reda, čina i zvanja, spola i uzrasta prisustvovala su toj svetloj i znamenitoj svetkovini lica.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja polag nieke „Wiener Zeitungu" priobćene depeše, da se pred Sevastopoljem od 4. do 7. sèrpnja ništa znatnoga dogodilo nije. Bombardiranje Geniča od nepriateljskih ladjah nije prouzrokovalo nikakve štete. Pokušaji nepriatelja, da sredstvom splavih (Flösse) razore naše obćenje, uzbijeni su."

— Parobrodom „Sinai" prispiele su u Marseill viesti iz Carigrada od 2. sèrpnja a iz Krima od 30. lipnja. Polag tih viestih očekuje se obćeniti napadaj na Sevastopolj dne 10. o. m. Do 30.000 momakah radi kod obsadnih posalah prema Malakovtornju i Redanu. General Pelissier zapoviedio je, da se svaki dan podieli medju vojsku vina i rakie, za da se momci od prekoredne vrućine sačuvaju. Tielo lorda Raglana odvest će se u London. U Jeniči poslane su topčare, da povraćenje tvèrdjah preprieče i da pregledaju gnjilo more. General Muraviev stajao je s 30.000 mom. pred Karsom; njegova je avantgarda dne 16. lipnja suzbijena (?). On je manevrirao u namieri, da obćenje izmedju Karsa i Erzeruma presieče. Porta je skopila u Carigradu zajam od 18 milionah fran.

— Ruski journal „Kavkaz" donosi o pomenutoj bitki pred Karsom:

„Mi smo bez odpora došli na blizinu od 18 vèrstih pred Kars. Turska posada od Ardahana pobiegla je a žiteljstvo predalo je 30. svib. generalu Kovalevskom ključeve grada. — Danas 14. lipnja pèrviput je kèrv tekla. Generalmajor grof Nierod dobio je nalog, da na istoku od Karsa preduzme rekognosciranje. Na briežuljcima, koje je on pregledati imao, biahu dva eskadrona turskih lancierah i 400 bašibozukah. Grof Nierod ostavio je piešake otrag, i s 4 eskadrona dragonske brigade te 4 topa od jašećeg topništva učinio je frontu spram turskoga konjaništva. Pukovnik Kamkov biaše s 4 satnie urednih kozakah potajno poslan, da preko doline, koja se vijuga oko desnog krila nepriateljevog, obidje nepriatelja. Budući su Turci samo naše eskadrone pred sobom vidili, to su naravski svu svoju pozornost i na njih obratili, kad najednom linejna naša vojska pograbi ih s rebarah. Nepriateljsko konjaništvo biaše bačeno još prie, nego li je moglo uviditi svoje napadače; ono stane biegati i ostavi 11 mèrtvih na miestu. Kozaci, koji nikakvi gubitak podnieli nisu, uzeše oružje ubijenih i niekoliko konjah. Naša vojska posiela je bèrdo, s kojega mogahu se snimiti planovi cielog položaja."

— Omerpaša podnio je ostavku, no nije mu primljena. Generaladjutant sultanov Etempaša donio mu je dragociene poklone, medju ostalima krasnu palaču u Carigradu.

— U logoru od Maslaka skuplja se jedna franceska brigada. Dne 5. sèrpnja odjedrilo je 6000 mom. iz zapadnih lukah u Krim.

— Generaladjutant Knez Goršakov podnio je izviestje o dogadjajima od 16. do 29. lipnja, u kom se takodjer nalaze obširnii detailli o uzbijenom dne 18. lipnja jurišu. — Radi znatnoga množtva navaljujuće nepriateljske vojske i bienila, kojim je bitka vodjena, spada dan 18. lipnja u red vitežkih doista dogadjajah u ruskoj ratnoj poviestnici i služi na slavu posade sevastopoljske. U zoru posred oglušujućeg pucanja krenuo je nepriatelj na juriš, kako se čini, u uvierenju, da je bivša dan prie pucnjava prouzrokovala prolome u utvèrdjenjima. Njegov gusti lanac obuzimao je prostor od 4 vèrsti (više od 1 ure), a za njim stupaše kolone podkrepljene rezervom; u tom poredku bacio se nepriatelj na utvèrdjenja i započeo najubitačniu bitku. Hladnokèrvna odredjenja generallieutenanta Kruleva i njegovih pomoćnikah contreadmirala Panfilova i generalmajora kneza Uruševa, kao i požèrtvovanje svih, koji su u bitki učestvovali od generala do prostog vojnika, učiniše opere nepriateljske napore bezuspiešnima. Posada sevastopoljska ispravila je noćju izmedj 17. i 18. lipnja sva oštećenja posred najžešće pucnjave, za vrieme juriša uzbila odvojene napadaje i progonila protivnika do trańšeah njegovih. Uslied toga primorani se nalaze saveznici preuzeti urednu obsadu, koja će ih jamačno stajati mnogo vremena i velikih žèrtvah. Gubitak nepriatelja prèvelik je. Po skazivanju uskokah izgubiše sami Francuzi mèrtvih i ranjenih do 10.000 m.; Englezi pako sami naznačuju svoj gubitak za 3500 mom. Osim toga zarobismo mi 600 njihovih ljudih, medju kojima nalaze se 1 štopski i 11 višjih franceskih oficirah i 1 štopski oficir engleski. Od 19. lipnja biaše vatra nepriateljska sve to slabia i naš gubitak manji. Dne 19. lip. izgubilja je posada sevastopoljska 62 mèrtva i 292 ranjena, a 23. lip. samo 7 mèrtvih i 27 ranjenih, žalibože medju ovim potonjima nalazi se generalmajor Todtleben od pratnje njeg. veličanstva; dne 20. lip. probila mu je kuglja list na nozi (Wade); medjutim to ga nimalo neprieči, kao i prie u rukovodjenju obrane.

— „Moniteur" piše: „Iz svih na ratnoga ministra došavših izviestjah proizlazi, da broj svih bilo na bojištu, ili uslied ranah i bolestih umèrših u franceskoj vojsci u istoku, odkako je ova onamo otišla do 1. lipnja, dakle za vrieme od 13 miesecih iznosi 14,205 mom. Broj poginuvših mieseca lipnja nije još podpuno iznadjen, nu neće više od 2300 iznositi." — Ove „Moniteur" priobćuje za dokinuti onu pogrešku, kojom se broj poginuvših pretieruje.

— Bečka „Presse" donosi iz Trapezunta od 25. lipnja: „U ovaj hip dodjo je izvanredni ulak s pismima iz Karsa od 19. lipnja. Rusi su navalili na grad. Njihovo konjaništvo presieklo je savez Karsa s Erzerumom. Kars je samo za malo vremena providjen s hranom. U Erzerumu vlada toga radi velika zabuna i nemir. Europejci spremaju se za odlazak. Turski general uzda se jako u juriš na Sevastopolj, ne kako će taj juriš Kars oslobodili, to je drugo pitanje."

— „Triest. Ztg." donosi u dopisu iz Carigrada od 2. o. m. čudnovate misteriozne glasove o preminuću lorda Raglana, naime, da se u Carigradu govori, da se je lord Raglan u zubuni duha sam sa životom rastavio! Veli i to, da je dogadjaj taj proizveo tamo strahoviti utisak.

Austria.

U Beču. Njeg. velič. car izdalo je na fam. barona Hessa, vojnu zapovied, kojom se generalima, oficirima i momčadi 3. i 4. vojske izražuje podpuno zadovoljstvo.

U Beču. Ako bi koga od našeg svieta put nanio pèrvi put u Beč, neka nepropusti posietiti Laksenburg, uveselitelni dvor carski, gdie se baš sad nalazi njeg. velič. car i njez. velič. carica Elisabeta. Taj dvor udaljen je od Beča 1½ sata i prelazi divnom liepotom parka sve bašte u okolici. Presiecaju ga mnogi kanali, koji sačinjavaju poveliko jezero. Ovo se razliva na više zalivah, kojima plove lahke šajke prolazeći izpod kamenog mosta kroz divlje romantički kanal. Odatle se može ići pokraj zamka do tako nazvanog Mariinog otoka, na kom se nalazi prekrasni uveselitelni dvorac, sazidan na čest carice Marie, supruge cara Ferdinanda I. U tom zdanju pèrva je soba podjena mozaikom, nakićena sa likom rečenog cara i carice, i izgledima varošah kraljevine Češke, Ugarske, i

Beča, a na drugoj sobi izgledima sardinskim. U riterskom zamku nalazi se liepa zbirka starodavnostih iz srednjeg vieka. U pèrvoj je sobi oružnica od buzdovana do topa, ritersko odielo različnih carevah naših, i odielo Montecume. Jedna je soba za doček vitezovah, jedna u kojoj se krevet nalazi Karla V. jedna gdie su gospodje pod kubetom prelo dèržale okolo prekrasnog stola od mozaika, u jednoj se sobi oblačila carica Maria, gdie se i liep lik njezin nalazi, u jednoj je sobi prestol. Tu ima slikah koje predstavljaju ženitbu cara Franje i krunisanje cara i caricice za magjarskog kralja i kraljicu. U kapeli nalazi se oltar iz jednog jedinog kamena skupa sa svetiteljima izriezan, više od 1,200 godinah star. U jednoj su dvorani izraženja carevah iz kuće Habsburžke i Lotringske. U jednoj sobi izobražen je Beč, a pored njega svetčan sastanak Sobieskog sa carem austrijskim. Jedna slika predstavlja tu cara Maksimiliena na Martinovoj pećini, užasno ganljivo izobraženje. U jednoj sobi nalazi se tavnica i krivac u lancih, odakle se dole spuštao u mračaru (Burgverliess), a izvlačio se na izpit u gornju sobu čekèrkom, tako da je samo glavu pokazivao kroz rupu nieku posred stola, ukrašenog boginjom pravde, oko koje su sedile sudie na stolicama, cèrnom kadifom pošivenima. Prie nego što se dodje u tu sobu, prolazi se pokraj niekih sa dva teška lokota zatvorenih gvozdenih vratah, gdie su osudjenici na smèrt od gladi zatvarani. — Na vèrhu nalazi se jedna soba sa niekim okruglim stolom, vèrlo viešto od mramora izradjenim, gdie su velikaši kockali. U jednoj sobi pokazuje se pèrvi bečki porcelan, velike čaše vitezovah i druge znamenitosti, koje se sve ovdie nemogu opisati. Na kratko imade toliko prometah ljubopitnih, da se znalac historie presmatranjem stvarih vas dan jako zabaviti može. Lietni dvorac, gdie njezino velič. prebiva, okružen je različitim florom cvieća. Liep miris izdaje ružični brežuljak i okolne leje zasadjene ružicama, koje čitave kite cvietovah sačinjavaju. Tko u Beč dodje, neka posieti Laksenburg, zaista ga je vriedno viditi, samo valja da odmah nadje vodju, inače će tumarati čitav sat po bašti, a neće naći pomenuti zamok.

Cèrnagora.

Iz Cetinja 27. lipnja. (Wanderer). Franceski konzul g. Hekvard posietio je opet Cetinje, i razgovarao se o inostranim stvarma toga knjažestva. Uvieravao je knjaza, da zapadne sile brinu se nesamo za blagostanje knjažestva, nego i za blagostanje hristjanah u Turskoj, i da su bez ikakve sebične koristi naklonjeni, stupiti s ovom zemljom u priateljsko odnošenje. Knjaz se zadovoljan. pokazivao sa tim predlogom, dodavši, da je njegova želja, da Turci nediraju u granicu njegove zemlje, i da mu ustupe veću oblast. Knjaz je pokazao način, kako se može izmedj Cèrnegore i Turske postojan mir utvèrditi. Nemože Cèrnagora budućnost svoju dèržati za obezbiedjenu, dok nezadobije malo miesto jedno za tèrgovinu, a to je selo Špič nedaleko od Bara. Franceski konzul savietovao je knjazu, da prizna tursku vladu, pa će mu se odmah zemlje dati, koliko hoće. No knjaz je taj predlog odbio, govoreći da voli imati viečiti rat i žèrtvovati zemlju do posliednjeg čovieka, nego činiti takvi korak, koi bi dirnuo u svetinju predakah svojih, koji su kroz četiri stolietja borili se za svoju slobodu i samostalnost. Na posliedku reče: Volim i samostalnost i slobodu, ovo najveće blago moga naroda, nego išta, šta više, volim za nju skupa s narodom poginuti. Ja se nadam, da će mi i buduće svemogući bog dati zaštitu pravednoj težnji mojoj. U ostalom je meni dobro poznato sadašnje stanje i položaj osmanske porte. Nije mi nemoguće, malim brojem hrabrih Cèrnogoracah prodreti daleko u Tursku, ali bi volio, kad bi se ta stvar mirnim načinom izravnala.

Talianska.

Iz Rima 20. lipnja. Ovih danah načinio se [illegible] u pogledu danj- [illegible] Sicilia od prastarih vre- [illegible] konsci apostolskoj na dan svetih Petra i Pavla [illegible] gospodarstva koga je ona nad onom kraljevinom imala. Ovi se danjak sastojao iz godišnjih 12.000 dukatah, koji su donešeni u jednom kovčežiću na bielom paripu, koga je pukovnik Kolona za uzdu vodio. Ulazaše naučeni konjic u hram vatikanski, i stavši izmedju dviuh kamenicah svete vode prignuo bi koliena, kako bi pèrvosveštenički blagajnik lasno s njega skinuti mogao kraljevski prilog. Od početka XIX. stolieća dvor je napuljski prestao bio plaćati ovi danjak; zbog čega je svake godine na dan sv. Petra i Pavla, na onom istom miestu u cèrkvi sliedilo pèrvosvešteničko protivljenje. Evo, ako sam dobro izviešten, kako će se ova stvar izravnati. Kralj će izjaviti osobitim pismom, da priznaje pravo rimske cèrkve, i platit će jedanput za svagda 10.000 dukatah u zlatu. Sv. otac bit će ovim zadovoljan, i potrošit će ove novce na spomenik neoskvèrnjene dievice, koi se podiže u plokati španjolskoj; budući je ovi danjak njeg. v. sicilianskog bio za sv. stolicu parnica časti i dostojanstva, a ne koristi materialne. I tako ove godine protivila se njegova svetost u oči dana sv. Petra i Pavla protiv zauzeću vojvodovine Parme i Piacence, a na sami svetčani dan apoštolah, protiv vladi sardinskoj, koja je prestala davati običui danjak sastojeći se u jednom zlatnom kaležu od 2000 škudah.

Španjolska.

— Po viestima iz **Barcelone**, čini se, da će se nemiri sleći. Narodna garda sasvim gospodari u gradu i nova iz okolice došavša vojska posiela je citadellu. Nu poslenicima mpralo se podieliti pravo sdruživanja i obećati, da će se njihovi zahtievi sprama fabrikantah kod najviših poglavarstvah podupirati.

Amerika.

— Žalostni slučaj dogodio se 2. svibnja u San Domingo. General Peletiér, rodom Francez, bivši ministar domingske republike, biaše osudjen na smèrt, a tako i general Aybar i Ruiz zbog sročenja. Admiral franceski Hernoux, komodor engleski Handerson i svi inostrani konzuli nemogoše izraditi, da se preinači pedepsa. Dne 2. svibnja oni otidjoše predsiedniku, generalu Santani i dovedoše predanj sinove osudjenikah; ali ih on nehtiede primiti. Oni odoše tad k podpredsiedniku, koi im samo neznatna obećanja dade. U 3 ure popodne 3000 vojnikah skupi se na miesto gubilišta, a velika četa žendarmah vodjaše Aybara, Ruiza i Peletiera. Dodje i general Santana, koi zapoviedi, da se osudjeni kleknuti čine i da im se pročita osuda. Zapoviednik naredi, da vojnici puške nategnu, u to Santana povika: Stanite! a njegov pomoćnik pročita pismo, kojim se čini milost trima osudjenicima. Vas narod kliktaše od radosti. Po nesreći jedan od ovih, Franjo Ruiz, tako je bio ganut, da se bojati, da neprevèrne pamet. Već je jedna njegova kćer, koja je najviše molila podpredsiednika, da joj pomiluje otca, pomahnitala, kad je čula, da ga na smèrt vode. General Peletier pokaza se neustrašiv, i vratio se kući na nogama.

— Novine amerikanske priobćuju nam jedan dogadjaj, koi dokazuje, da pleme anglo-saksonsko, naseljeno u Ameriki, nasladjuje se takovim prizorima, koje ni sami naši prostaci nebi tèrpili. Evo kako nam pripovieda „Eco d' Italia" iz Nevjorka. Vilhelm II. Davis, tragički predstavljač u Elmiri, u dèrzavi Nevjork, predstavljajući u kazalištu da je obiešen, za malo da se zazbilja nedogodi. Evo kako je bilo: Staviše mu konop na vrat, i čim dadoše znak, uklonjen bi izpod njegovih nogah stočić, i po njegovoj nesreći pretèrže se u isti mah i sakrivena sprava tako, da siromah Davis ostade viseći uprav, a ne prividno. Zatim spusti se zaviesa, umietnici otidjoše u svoje komore, neznajući da se njihov drug nemože da se oslobodi konopa i da je već gotov dušu pustiti. Po sreći prodje pokraj njega jedna dievojčica, videći ga da još visi, da mu silna kèrv na usta i na nos ide i da se s dušom bori, stade je pomaganja, i tako doletiše umietnici, skidoše ga, i sa svim nastojanjem veliku su muku imali, dok su mu život povratili.

SLUŽBENI LIST.

Br. 4591. (178—D.S. (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-rasteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 26. lipnja 1855 broj 2525 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Lavoslavu grofu Nadasdy za spadavše na dobro Hruševec u občini gornji Hruševec i Breznica, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $36^2/_8$ kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom 14,500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 8. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 8. rujna 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 9. studenoga 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4648. (D.S. 181) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. lipnja 1855 broj 2494 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Polikarpu Paraviću za spadavše na dobro Čabar u občinah Čabar, Gorači itd, kotaru čabarskom, županii riečkoj ležeća, $5^3/_8$ kmetske i 860 želarskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 45.150 forintih srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 10. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave traž-

binu svoju do gore postavljenog roka 10. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 12. studenoga 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 4. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2640/g. (296—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2329 pronadje u 1.900 forintih. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 19⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini *Kalnik*, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Kalnik i Ljubešćica gospode Lacka i Natalie Pastory, propisom od §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji *još dužji rok*, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. kolovoza 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 23. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prisašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Matašek, s. r. Fohn, s. r.

Br. 2135/gr. (Izv. 285) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud osiečki s time do obćeg znanja stavlja:

Da je c. kr. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu odsudom od 12. svibnja o. g. br. 1823 gospoji kneginji Vilhelmini Auersperg kao prodavateljici dobra Cernek za 143⁵²/₁₀₄ kmetskih i 182 ukućanskih naselbinah u obćinah Cernek i Cernek maloj, Drežnik, Šagovina, Šumetlica, Opatovac, Gilletince, Opèrsinac, Baničevac i Sinlie, Podversko i Gallobc, Bačindol i Bukovica, napokon Skrabutnik, požežkoga kotara ležećih, uslied carskog patenta od 2. ožujka 1853 razteretno-odštetnu glavnicu od 44,530 for. 25 kr. sa kamatom od 1. studenoga o. g. dosudila.

Županijski ovaj sud zato polag car. patenta od 16. siečnja 1854 izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu odredjuje ročište za dan 28. studenoga o. g. prie podne u 9 satih i ako od potrebe bude i sliedeće dane pred ovim c. kr. sudištem, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenoga roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Osieku dne 15. lipnja 1855.

---

ad Nr. 5021/6.11—9321/1639 (27—VI.) (3—2)

Kundmachung.

Die Direction der priv. österr. Nationalbank hat die Dividende für den ersten Semester 1855 mit

Dreissig Gulden B. V

für jede der bestehenden 100.000 Bankactien bemessen. Diese Dividende kann vom 1. Juli l. J. angefangen, in der hierortigen Actiencasse entweder gegen die hinausgegebenen Coupons oder gegen classenmässig gestempelte Quittungen behoben werden.

Um die diessfalls nöthigen Vorschreibungen gehörig vornehmen zu können, werden vom 18. bis einschlüssig 30. Juni l. J. weder Actien-Umschreibungen oder Vormerkungen, noch Coupons-Beilegungen vorgenommen werden.

In der ersten Hälfte des Monates Juli l. J. wird eine, mit letztem Juni l. J. abgeschlossene Uebersicht der sämmtlichen Erträgnisse der Bank im ersten Semester 1855 zur öffentlichen Kenntniss gebracht. Wien, am 8. Juni 1855.

Pipitz,
Bankgouverneur.
Sina,
Bankgouverneurs-Stellvertreter.
Murmann,
Bankdirektor.

Br. 3515. (180—DS.) (3—3)

Izrok

o pozivu vierovnikah pok. Josipa Vidnjevića.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud grebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 5. svibnja 1855 s oporukom u Zagrebu preminuvšega Josipa Vidnjevića štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 27. sèrpnja 1855 u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud

U Zagrebu 8. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Na br. 423—1855. (291—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kotarski ured slatinski kao kotarski sud stavlja ovime do obćeg znanja, da će kuća sa sgradami, ¼ sesie zemaljah, i vinogradom ⅛ jutra velikim, u 123 for. sr. procienjena, na zaostavštinu pokojnog Dragutina Nagy žitelja negda sladojevačkog spadajuća, putem javne dražbe 3. kolovoza pèrvi i 30. kolovoza o. g. drugi put makar i izpod prociene, ako bude od potrebe prodavati.

Uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. kr. kot. suda uvidieti, kao i prigodom dražbe saznati.

Oni, koji misle, da kakovo hipotekarno pravo na úpitnu nepokretnost imadu, neka tražbe svoje prie prodaje ovom kot. sudu najave, jer se poslie uručbe na njihova prava nikakovi obzir uzeti neće.

C. k. kot. ured u Slatini dne 23. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Beloševič.

Z. 525. Pr. (148—Fin.) (3—3)

Konkurs-Ausschreibung.

Im Dienstbereiche des k. k. Forst- und Domänenamtes Kutjevo kommt die Stelle eines k. k. Forstwartes mit dem Jahreslohne von 250 fl., dem Bezuge von 6 Klaftern hartes Brennholz, dem Genusse einer Naturalwohnung, oder in deren Ermangelung eines Quartiergeldes mit 10 Procent der Löhnung, und eines Grundstückes zur Erzeugung des nöthigen Futters für 1 Kuh, provisorisch zu vergeben.

Bewerber haben ihre belegten Gesuche, unter Nachweisung des Alters, Religionsbekenntnisses, Standes (ob ledig, verheirathet oder Wittwer nebst Kinderzahl) der Kenntniss des Lesens, Schreibens und Rechnens, der praktischen Ausbildung für den Forstschutz- und technischen Hilfsdienst, der bisherigen Dienstleistung, des tadellosen sittlichen und politischen Verhaltens, der Sprachkenntnisse und der körperlichen Tauglichkeit unter Angabe, ob u. in welchem Grade sie mit den dieser Finanz-Landes-Direction untergebenen Angestellten verwandt oder verschwägert sind, im ordentlichen Dienstwege bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Essek bis 10. August d. J. einzubringen.

K. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 6. Juni 1855.

9371/1936 (26—VI.) (3—2)

Konkurs-Ausschreibung

für eine Lehrerstelle der klassischen Philologie am Gymnasium zu Agram.

Durch das erfolgte Ableben des Franz Ostoić ist am k. k. Ober-Gymnasium zu Agram eine Lehrerstelle für die lateinische und griechische Philologie, mit welcher gegenwärtig ein Jahresgehalt von 800 und beziehungsweise 900 fl. C. Mze. aus dem kroatisch-slavonischen Studienfonde verbunden ist, in Erledigung gekommen.

Zur Wiederbesetzung derselben wird hiemit der Concurs mit dem Bemerken eröffnet, dass die Bewerber um die gedachte Stelle ihre wohlinstruirten Kompetenzgesuche, worin ihr Alter, Stand und ihre Religion, die zurückgelegten Studien, die Befähigung und bisherige Verwendung im Lehramte, die vollkommene Kenntniss der deutschen und ilirischen oder einer andern verwandten slavischen Sprache, die feste Gesundheit und das tadellose und politische Wohlverhalten beglaubigend dargethan werden muss, im Wege der vorgesetzten Behörde binnen sechs Wochen, vom Tage der Ausschreibung gerechnet, an diese k. k. Statthalterei einzusenden haben.

Agram den 19. Juni 1855.

Von der k. k. kroat. slavon. Statthalterei-Präsidium.

Br. 971. (306—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured kao sud V.-gorički do znanja stavlja, da je na molbu Judke Križanićeve uslied ovosudne odluke od 16. lipnja t. g. br. 971 za dosadanju tražbinu 183 fr. 25 kr. sr. na nepokretnosti Janka Križanića i to:

1. Kuću u Mraclinu br. 7 proc. na	70	for.
2. Štagelj sa hlevom . . .	60	»
5. Dvorište proc. na ¼ rali sa pravom u turopoljsku i Mraclinsku šumu	200	»
4. Vèrt na ⅛ rali . . .	30	»
5. Tri krave	90	»
6. Svinjah 14 glavah . . .	37	»
Ukupno .	487	for.

za dne 30. sèrpnja uz procienu a za dne 30. kolovoza t. g. izpod prociene na licu miesta Mraclinu br. 7 vazda u 11 satih prie podne sudbena dražba dozvoljena.

Kupoželjni imat će 5% od prociene dati, i mogu ostale uvjete kod suda uvidieti — a hypotekarno pravo imajući na gpp. § 509 pozorni se čine. Dano na V.-Gorici 29. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
J. Nemčić.

Br. 202. gr. (322—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kotarski sud sv. ivanski do znanja stavlja, da koji na zaostavštinu dne 20. siečnja 1855 u sv. Ivanu bezoporučno umèrvšeg žitelja i mesara Stiepana Paldi, kakovu tražbinu imadu, takovu il osobno il pismeno kod ovomiestnog kot. suda dne 30. rujna t. g. kao u tu svèrhu opredieljenom ročištu prijaviti imadu, jer u protivnom slučaju na zaostavštinu, koja bi se možda kroz prijava tražbinah izcèrpiti mogla, nikakovo dalnje prava osim zaloga, ako takovo kome pripada, imali nebudu.

U Sv. Ivanu dne 4. sèrpnja 1855.

C. k. kot. ured sv. ivanski.
C. k. predstojnik
J. Car.

Br. 4534. (177—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 5. svibnja 1855 br. 1940 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. nasliednikom Ivana Gerdošića zastupanim po Amalii Gerdošić i Dragutinu Berković za spadavše na dobro Kupinec u obćini Kupinec, kotaru Pisarovina, županii zagrebačkoj ležeće, $^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 5. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su usljed uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 5. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 5. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4263. (176—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855. broj 2430. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Regini Mattačić za spadavše na dobro Buzin u obćinah Buzin itd, kotaru v.-goričkom županii zagrebačkoj ležeće, $8^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Usliéd toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 3. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su usljed uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 3. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 5. listopada 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Z. 1873./Civ. (183—D.S.) (3—3)

Kundmachung.

Ueber Auftrag des hohen k. k. Banaltafel-Präsidiums vom 8. d. M. Z. 2308 wird zur Verpflegung der hierortigen Inquisiten für die Zeit vom 1. August l. J. bis Ende Oktober 1856 eine neue Subarendirungs-Verhandlung auf den 23. d. M. Früh um 10 Uhr vor diesem k. k. Landesgerichte mit dem Beifügen angeordnet, dass die Licitations-Bedingnisse täglich in der diesslandesgerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

K. k. Landesgericht.

Agram 11. Juli 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. g. 2164. (99—Dp.) (3—2)

Izrok,

kojim se sazivaju tako vierovnici kao i dužnici pok. dra. Škendera Mravoviča.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 29. ožujka t. g. bez oporuke preminuvšega doktora Škendera Mraovića u Zagrebu štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 4. kolovoza u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

Za uzmoći pako i aktivno stanje ostavnikovo saznati pozivlju se takodjer i svi dužnici njegovi, koji bi imali na opredieljeni dan 4. kolovoza t. g. dugove svoje prijaviti.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 13. lipnja 1855.

C. k. savietnik,

Schmidt.

Nr. 489 (140—Fin.) (3—2)

Kundmachung.

Bei dem Nebenzollamte II. Klasse zu Korlath im Agramer-Finanzbezirke ist die Einnehmersstelle mit dem Gehalte jährl. 400 fl. nebst freier Wohnung und mit der Verpflichtung zur Leistung einer Caution im Gehaltsbetrage provisorisch zu besetzen.

Bewerber haben ihre eigenhändig geschriebenen, gehörig dokumentirte Gesuche unter Nachweisung des Alters, der zurückgelegten Studien, der geleisteten Dienste, der in der Zollmanipulation, dem Kassa- u. Verrechnungsfache erworbenen Kenntnisse der Kenntniss der deut. und der kroat. oder einer der letztern verwandten slavischen Sprache, der Cautionsfähigkeit und unter Angabe, ob und welchem Grade sie mit Finanzbeamten in Kroatien und Slavonien verwandt oder verschwägert sind, im vorgeschriebenen Dienstwege bis 15. August 1855 bei k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Agram einzubringen.

Vom Praesidium der k. k. Finanz Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 26. Juni 1855.

Nr. 9459. (149—Fin) (3—2)

Concurs-Ausschreibung.

Bei dem Salzamte in Zengg kommt die Einnemersstelle mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. dem Quartiergelde von 200 fl. und einem Salzdeputat von 300 Pfd., dann die Kontrollorstelle mit dem Gehalte jährlicher 600 fl. dem Quartiergelde von 126 fr. dann 250 Pf. Salzdeputat, — beide Dienstposten mit der Verpflichtung zum Erlage der Caution im Gehaltsbetrage, — provisorisch zu besetzen.

Bewerber haben ihre eigenhändig geschriebenen Gesuche für jeden dieser Dienstposten abgesondert, unter legaler Nachweisung der geleisteten Dienste und erworbenen Kenntnisse in der Salz-Manipulation und dem Verrechnungswesen, der Kenntniss der deutschen, kroatischen oder einer der letzteren verwandten slavischen und der italienischen Sprache und der Cautionsfähigkeit, dann der Angabe ob u. in welchem Grade sie mit Finanzbeamten des Fiumaner-Bezirkes verwandt oder verschwägert sind, im vorgeschriebenen Dienstwege bis längstens 15. August 1855 bei der k. k. Finanz-Berzirks-Direction in Fiume einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram am 30. Juni 1855.

Br. 3076. (100—DP.) (3—3)

Oglas.

C. kr. gradsko-deleg. kotarski sud zagrebački ovime obznanjuje, da je na molbu gosp. Jakova Cerovskia dozvoljena ovèršbena dražba urbarskih zemaljah i inih nepokretnostih vlastitost Pavla Šepeka iz Poljanice br. 28. sačinjavajućih te na 260 for. sr. procienjenih radi duga parbenoga 12 for. 26 kr. sr. i troškovah, te da su rokovi za obdèržavanje iste i to pèrvi na 1. kolovoza t. g. a drugi i posliednji na 1. rujna t. g. svaki put u 10 satih prie podne na licu miesta ustanovljeni. Povodom tim dakle pozivlju se kupiti želeći s dodatkom, da svaki sulièbenik će morati vadium od 20 for. sr. povereniku dražbe predati, ovaj vadium će se kupcu uračunati u kupovninu, a drugim odmah po zaključenju dražbenog zapisnika povratiti. Ostali uvieti dražbeni kao i procienbenik mogu se kod suda i na dan dražbe uvidieti.

Ujedno pozivlju se svi oni, koji su na upitne dražbi izložene zemlje hipotekarno pravo zadobili, da se kod ovog suda do 1. kolovoza t. g. tim bolje prijave, jer će se u protivnom slučaju kupovnina bez njih razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 4. lipnja 1855.

C. k. savietnik,

Schmidt.

Br. 953. gr. (108—Dp.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured zlatarski kao kotar. sud daje na znanje, da je na molbu g. Makse Vernića, skèrbnika siroticah Vladislava i Vikice Dominić, prodaja vina do 40 akovah na imućtvo rečenih siroticah spadajućeg, dozvoljena — te da je u tu svèrhu rok za dne 27. sèrpnja poslie podne u 3 sata na dobro Zadravec u obćini Komor, kotaru zlatarskom ležeće opredieljen, — kamo se za gotove novce kupiti želeći time pozivaju.

U Loboru dne 7. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Krajačić.

OGLASNIK.

1899. (109—Dp.) (2—2)

Natiečaj.

Kao što lanjske, tako i ove godine primat će se mladići iz VI. VII. i VIII. gimnazialnih razredah, koji se žele posvetiti duhovničkomu stališu, u zagrebačko nadbiskupsko semenište.

U koju svèrhu opredieljen jest rok navadnoga izpita na dan 4. kolovoza t. g. u zdanju semeništa.

Što se ovim stavlja do obćega znanja s primietbom, da mladići, koji bi rado stupit u semenište, svoje molbenice, providjene kèrstnim listom, školskom, i liečničkom svedočbom o stanju svoga zdravlja i ciepljenih boginjah čas prie predadu preč. g. kanoniku i ravnatelju seminišta Luki Petroviću — a na opredieljeni rok se stave na izpit.

U Zagrebu dne 6. sèrpnja 1855.

Po nadbiskupskoj pisarni.

(300—Izv.) (3—3)

Brodarsko-tèrgovački kolegium u Rieci.

(Privatni konvikt.)

Dolipodpisano ravnateljstvo opominje sve one roditelje i skèrbitelje, koji dietcu ili sirotčat ovom zavodu radi odhranjenja i brodarskog ili tèrgovačkog izobraženja povieriti žele, a to:

1. Da školska godina uviek 1. studenoga (novembra) počima.
2. Da se potomci za ovaj zavod najdalje do 15. listopada (oktobra) ravnateljstvu prijaviti izvole.
3. Da će ravnateljstvo o tomu jasna pravila svakomu po želji podieliti, bilo u niemačkom, telianskom ili hèrvatskom jeziku.

U Rieci 26. lipnja 1855.

Ravnatelj

Grof Vinko Domin

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 17. SERPNJA 1855. 162.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i prazniko sa čitavom — listu. Polugodišnje predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput, a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke plaća se od 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Na sl. c. k. vanjska poglavarstva.

Pozivom na naredbu ministarsku od 28. lipnja 1851, uslied koje su uredovni oglasi sudbenih i inih cesarskih oblastih, opredieljeni za službene listove zemaljskih novinah u krunovinama, prosti od poštarine, — umoljavaju se opetovano sva c. kr. vanjska poglavarstva, da na sličnim pošiljkama bude stavljeno: strogo službeno (streng-aemtlich) jer će odpravničtvo ovih novinah prisiljeno biti da neprimi i natrag pošlje ona službena pisma, na kojima nebudu stajale te rieči.

Tom prigodom umoljavaju se sve c. k. oblasti, da pristojbe za uvèršćene njihove oglase polag podnešenih im računah što najprie izplatiti izvole.

Odpravničtvo Narodnih Novinah.

Bèrzojavne viesti.

Iz Londona, 14. sèrpnja. „Times" donosi, da je lord Russel zahtievao svoj odpust, budući da privèrženici vlade u dolnjoj sabornici nisu htieli glasovati protiv Bulveru. Kraljevska odluka nije još poznata. (Sir Bulwer Lytton učinio je ovaj predlog: „Ponašanje ministra, kojemu su poviereni pregovori u Beču, i njegovo ostanje u službi kao odgovorni savietnik krune pobilo je ono povierenje, što ga zemlja staviti mora u one, kojima je povierena uprava javnih odnošenjah.") — U dolnjoj sabornici izjavi lord blagajnik, da troškovi nadvisuju dohodke, da će se s toga izvanredni proračun predložiti, nu nikakav zajam, dok se potonji nepobere. — Viesti iz Krima ograničuju se na prijavu o stanju zdravlja u vojsci.

Iz Hanovera, 13. sèrp. Danas je odgodjena skupština stališah.

Iz Genove, 11. sèrp. Hercog i hercoginja od Brabanta stigoše jučer ovamo.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Od strani ravnateljstva preparandie zagrebačke ovim stavlja se do znanja, da će se na istom preparandialnom zavodu dne 30. sèrpnja polulietni izpit za privatiste dèržati. Za one pako kandidate, koji žele postići odobrenje za učiteljstvo, obdèržavat će se strogi izpit, pismeni 31. sèrpnja, a ustmeni 1. kolovoza.

U Zagrebu dne 16. sèrpnja 1855.

Od ravnateljstva preparandie zagr.

U Zagrebu. Sad ove nedielje umro je g. Gjuro Pisačić bivši odprie veliki sudac županie zagrebačke, a kašnje c. kr. kot. sudac.

U Zagrebu. Polag službene prijave obolielo je u Rieci na koleri dne 13. sèrpnja 12, a dne 14. sèrpnja 15 osobah, umèrlo dne 13. sèrpnja 3, dne 14. pako 5 osobah.

Sent-Ivan, 4. sèrpnja. Kod nas se opet hoće da pojavi opasnost. — Tisa voda, koja se prolietos jako izlila bila, poslie opet malo svukla se i opala, — sad opet na novo nadolazi. I tako sirota i sožalenja dostojna podvodna miesta kao Sirig, Deska, S. Ivan, Gjala itd. nemogu se nadati drugu godinu bolje nego li ovu dočekati i provesti, jerbo se voda ne samo na doline nego i na briegove njihovih zemaljah popela i smieštena nikojim načinom ovog lieta i jeseni svuči neće. — Nesvuče li se dakle voda, sliedi, da se do druge godine ovog doba svuči nemože, i kad voda ostaje, ostaju i zemlje neuzorane. — Svi su predrečeni kako su, ali S. Ivanci najgore su prošli, — jer njima biednima ne samo da je voda oraću i parložku zemlju — vinograde i bašte — polja i utrine, groblje i grobove no i same kuće i kućišta i staje podavila, srušila i oborila, njih iz selah izgnala, i po selu pokor i rusvaj učinila. Počem se dakle voda utišala i kroz niekoliko nedieljah malo opala bila, naročito sa vinogradah, to su naših S. Ivanacah vinogradi tako udarati i rod pokazivati počeli, da u najboljem predielu, gdie najprijatnie i najugodnie za njih miesto i zemlja biva, boljma se pokazati nemogu. Zato i govori S. Ivanska raja: Hvala milom bogu, koi nam bar vina hoće da pokloni. — Mi ćemo, vele, vina dati Sirižanima, a oni će nama vèrnuti hlieba, — a od mèrsa neima ni traga, ni traga ni glasa. Žalostan je to života način za sve nas podvodnjake. (Svet.)

S bojišta.

— Pisma iz Erzeruma u različnim francezkim novinama javljaju, da je šamil umro. Tako „Pays" donosi pismo od 19. lipnja, u kom to stoji: „Smèrt šamila povela je rusku vojsku od više od 50.000 mom. na granicu. Ardahan je po njoj osvojen, i vojska od 35.000 mom. s rezervom od 15.000 mom. stoji pred Karsom. Stvari zauzeše vèrlo ozbiljan položej. Bu-Maza poći će ove nedielje u Gjurgjiansku."

— „Moniteur" u niekom pismu iz Trapezunta od 24. lip. piše: „Viest o preminuću šamila istinita je."

— Po najnoviim viestima iz Krima obolio je Omerpaša na koleri.

Ustupanje Turakah iz Karsa u Erzerum proizvelo je u Carigradu zločest utisak.

— „A. A. Z." piše s poljske granice pod 6. sèrpnja: Dnevna zapovied, koju je knez Goršakov dne 19. lip. izdao na junačku posadu sevastopoljsku, već s toga je znamenita, što se u njoj veli, da će podkrepljenja, iz Poljske otišavša, skoro onamo prispieti. Mi smo u svoje vrieme javili, da je iz Poljske otišlo 24,000 grenadirah; osim ovih nalazi se još punih 8 pieš. regimentah na maršu iz Poljske u Krim, koje regimente opet iznose 32,000 mom. Svaki od ovih pieš. kao i grenadirskih regimentah ima po jednu diviziu konjaništva sa 4,000 konjah i primierno topništvo sa sobom; kraljevina dakle Poljska šalje u Krim pomoć od 70,000 mom. No knez Goršakov veli, da podkrepljenja sa svih stranah dolaze; pod tim podkrepljenjima nemože se drugo razumieti van nalazeća se od dužeg vremena na maršu rezerva iz Moskve, Kieva i ostalih miestah, kao i mnogobrojno konjaništvo iz južne Rusie. S dolazkom 7. pieš. divizie pod generalom Ušakovom u Krim, broji ruska vojska u Krimu 40 piešačkih i lovačkih regimentah, neračunajuć bataillone striieljačke.

— Smèrt lorda Raglana objavljena je vojsci u Krimu sliedećom dnevnom zapoviedju: „Glavni stan pred Sevastopoljem. 1) Žalostna je dužnost moja, da moram prijaviti vojsci smèrt njenog obljubljenog vodje, feldmaršala lorda Raglana, koi je jučer noćju oko 9 satih preminuo. 2) U odsustvu generallieutenanta sira Gjorgja Brovn-a pada do dalnjih naredbah iz Englezke zapoviedništvo na mene kao najstarieg oficira. 3) Generali diviziah i načelnici oddieljenjah izpunit će kao i dosad svoje dužnosti.

J. Simpson, generallieutenant."

U cielom logoru vlada velika žalost za Raglanom. Nieki vele, da je umro u koleri, a drugi, da mu je od žalosti puklo sèrdce.

Austria.

U Beču. Polag suglasnih i pouzdanih viestih prispieli su najnoviji pregovori izmedj Austrie i Pruske, odnosno na iztočnu politiku, do povoljnoga uspieha, te su jur sve dosadanje razlike odstranjene. Neima dakle sumnje, da će se stvar u Frankfurtu sretno riešiti.

— Francezki ovdje nalazeći se generaľ de Letang pozvan je po njeg. velič. caru Napoleonu u Paris, te će zadobiti nieko zapoviedništvo u Krimu.

— Njegovo c. k. veličanstvo premilostivo dostojalo se za dvie godine udieliti godišnji dodatak od 1400 forintih u srebru za izplatu običnih troškovah šumarskoj školi Weiszevassera, odredivši, da pošto ovi rok izidje, da se predmet izplatjivanja troškovah za ovu šumarsku školu opet u pretres uzeti ima.

— Njeg. c. k. veličanstvo sasvim je izvolilo odobriti, da se u Zlatnom Pragu palača za izložbu proizvodah i prometničkih stvarih putem upisnih družtvenih prilogah podigne.

— Govore, da će uprava glavne škole u Sarnoku i Zloczovu povierena biti Jezuitime.

Sèrbia.

Iz Požarevca. Mudro bdijenje vlade naše sa svake strane uzvišava blagostanje naše. Idući liepo nasutim drumom s nemalim zadovoljstvom gledao sam, kako su i s jedne i s druge strane mladi dudovi zasadjeni. Sieme je ovih dudovah još prie niekoliko godinah nabavila vlada naša iz Belgie od najliepših dudovah za svilene bube. Zavela je pri mnogim okružjima dudare, od kojih mislim da je najznamenitia požarevačka dudara, koja je više hiljadah dudovih razsadah do sada odnjegovala. Ovi su se dudovi tude narodu razdavali; no narod se u početku ustručavao uzimati ih, bojeći se, da se sav trošak na one, koji dudove uzimaju, nerazreže. Mnogo je muke stalo, dok su vlasti narod uvierile, da se za razsadnice nigda ni jedne kèršene pare naplaćivati neće, te se je tako narod osmielio, i sad živa jagma za dudove svakog prolieća. Ove je dudove kod nas tim lakše podići, što još nije svilodielje uvedeno, te se tako razsadljike čupanjem lista neobunjuju, već slobodno šire i rastu. Ima dosta i starih dudovah, a ima i kapitalistah, koji bi mogli u Sèrbii svilare podići, da zatim stoji. Al evo nevolje, što to neće nitko smieti preduzeti iz uzroka, što neima radenih rukuh. U Sèrbii neima sirotinje. Težko je danas naći kopačah i kosačah kod nas. Mnogi se ratosiljaju vinograda, što im je dosadno tèrgovinu svoju ostaviti pa svake radnje letiti po varoši i za skupe novce moljakati kopače, koji mu više iz nagnuća nego što bi imali nuždu za novac, podju u kopanje a često ga i ometu. Tako biva i sa vozitbom, podvosima i skoro sa svačim; pa tako bi bilo i sa svilodieljem, osobito što su ženske još manje tudjem radu vične. — Ova će okolnost dugo smetati svakoj radinosti i tèrgovini zemaljskoj. Gledao sam, kako se naši zemljodielci čude, kad im je jedan mladi pitomac zemljodielske škole pripoviedao, šta je u Topčideru naučio, pa pored ostaloga kako zna zidati, tesati i sve alatljike sam sebi načiniti, pa su čisto smatrali, da je nemoguće, da to može znati jedan mladić. A to je odtuda, što kod nas gotovo sve poslove stranci odpravljaju. Bugari su kod nas baščovani po varošima i selima i kolari; Cincari su i goge zidari i [illegible], a Gèrci kèrčmari po većoj časti. Domaći [illegible] oddaju se samo na [illegible] vina, a prostota čami u [illegible]

naje i lienari. Bistro oko vlade postaralo se je ovome doskočiti time, što u smišljene praznike, kada narod sebi neradi, podiže drumove i obdielavati daje občinske njive za občinsku korist i t. d., a naročito što je podigla zemljodielsku školu i ekonomički zavod u Topčideru, koi će dielovoti a i dieluje jako na blagostanje naroduje. Pri svem tom čini nam se, da bi se blagostanje narodnje stostruko življe poboljšati moglo, kad bi se danak povisio, ili još ovoliki udario na imanje. U današnjem stanju svom nebi narod taj teret ni osietio, a bio bi svakim blagom obasut. Za dokaz, kako narod naš prost stoji, nek mi se dopusti navesti ovaj slučaj, kojeg sam očevidac bio ovdie u Požarevcu. Prie nekoliko danah dodje jedan seljak u dućan i stane probati šešire. Tèrgovac mu primieti, da ti šeširi nisu za njega, to su, veli, fini šeširi za varošane, koji koštaju dva talira. Seljak odgovori: „zar je to mnogo dva talira, kad mi stvar treba“, te izvadi novce i plati. Tèrgovac mu se izvini, da je on siromah čoviek. Na to seljak odgovori, da je on zaista siromah, i da neima ništa do samo kućicu u selu, ali je, veli, uzeo tri pupilske njive pod kiriju, platio te su se uzorale, a sam ih je sa ženom okopao, i obrao, pa je ostavio, što mu za kuću treba, a ono drugo sada po dobroj cieni prodao, i tako raz troška svega oko oranja, uzeo je sa ta tri dana 21 dukat za hranu, s ovima ću veli, novcima još zasijati i tako se ogazditi. Kad ovako stoji onaj, koi nigdie ništa neima do kućice, to se može zaključiti, kako je gazdama, koji svega i suviše imaju, zemlje dosta, stoke i svake zgode za stoku, pa koi je vriedan, taj bome ima i po koju stotinu dukatah gotovih. Samo oni, koi neposnaje današnje stanje Sèrbie, može posumnjati da nije u svemu ovako. Vladi onoj, koja se ovako svojski o blagu naroda svoga stara, treba narod da joj povieri bolja i snažnia sredstva, kojima će blagostanje njegovo uzvisiti, učinivši ga u svemu da bude mnogo bolji, sretnii, napredaii i dielatnii od mnogih narodah.

S početka smo se bojali suše, ali ovo danah palo je kiše i odviše. Mlava je (a sigurno i Pek) izlila se tako jako, kako nepamte najstarii ljudi. Sve su njive i livade oko Mlave poplavljene, i šteta je neizkazana mnogim selima počinjena. (Svetovid.)

Cèrnagora.

Iz Cetinja, 29. lipnja. (Triester. Ztg.) Paša od Hercegovine namierava protiv Cuca i Ozrinića vojskom udarati. Cèrnogorci su se spremili za svaki slučaj. Nieki dan ubiše Turci kolašinski jednog Moračana i odsiekoše mu glavu. Moračani htiedoše se odmah osvetiti, ali im nedade knjaževska vlast. Narod je knjazu privèržen, pa i sami hristjani iz Hercegovine imaju ga rado. Sekretar je putovao pet nedieljah po zemlji, i vratio se prie 6 danah na Cetinje.

Turska.

Iz Kandie donose listovi jedan slučaj, kojega saveznici, ako im je stalo više do čoviečnosti, nego li do puke političke osvete, nebi smieli bez obzira pustiti. U glavnom gradu toga ostrova prestupilo je 19 osobah na kèršćanstvo, te su zato u tamnicu bačene. One biehu moslemini, ili potomci nekadašnjih kèršćanah, koji moradoše silom na izlam prestupiti, a sad mišljahu da su nadošle sgodne okolnosti, da mogu svoju prisiljnu vieru zagèrliti, te su taj prelaz javnim pohadjanjem cèrkvah očitovale. Njih su njihovi vlastiti rodjaci u poglavarstva prijavili, koje ih je u Kandiu poslalo, gdie sad već više miesecih utamničeni siede. Brabantski vojvoda i vojvodkinja izjaviše prigodom svojega prelaza onud paši, da bi im uslugu učinio, kad bi se za te nesretnike zauzeo. Veli se, da je paša sa strahopočitanjem, ali ipak niječno odgovorio. Od poslie prispielo je u poslu tih utamničenikah jošte više molbenicah. Mehmet Emin paša veli, da odkad je on upraviteljem Kandie, on nijednomu kèršćaninu nije dopustio, da moslemino postane, dakle nemože niti moslemiuom dopustiti, da na kèršćanstvo prelaze, uznici da nisu medju zločinci zatvoreni, on da je u Carigrad za naputak piseo, u ostalom da svatko znade, da on kèršćanom nije nepriatelj. Sa svom strogošću nije jošte, istina paša proti zatvorenim postupao, to je za njega i njegovu vladu vèrlo pametno, i to ćemo rado vierovati, da bi možda brabantskog vojvodu poslušao bio, da se neboji fanatizma ulemah, da se nije pobojao, da bi u takovu slučaju, kad bi to bez kazni propustio, jatomice na kèršćanstvo prelazili. Bilo u ostalom kako mu drago, ako se Europa za ove nesretnike svojski nezauzme, onda će na njih u Turskoj zaboraviti, te će u tamnici poumèrti, ako ih jošte nepostigne sudbina Ameniera Ovaghima, koi je prie 20 godinah uzpèrkos svim korakom kèršćanskih vlastih, usmèrćen, što se je izlama odrekao. A da turska vlada s onimi, koji na islam prelaze, prijazno postupa, to nam pokazuje primier Omer-paše i Soliman-paše, od kojih jedan stoji na čelu europejske, drugi egipatske turske vojske; to pokazuju viekovita poticanja na odmietništvo, kojim su kèršćanski podanici od strane turskih glavarah dan na dan izvèrženi.

Iz Smirne javljaju novine osobiti dogadjaj, koi bi mogao romanopiscom obilna gradiva pružiti za roman. Nieki niemački muzikaš, koi u tom gradu već duže vremena kukavno životari, te si svojom umietnostju jedva nješto hlieba pribavlja, bude tako sretan, da mu jedno jutro žena dvojke porodi. Žalostno motri umietnik ovaj nenadani prirod svoje obitelji, koja već broji više malih mužkih i ženskih muzikašah. Groza ga obuzme, kad pomisli, da će opet dvoje hraniti morati, misli mnogo mislih, pa je u jednu smislio — da ova dvojčeta francezkom samostanu potajno pokloni. Žena ga zaklinjaše, da se uzda u pomoć božju, te da joj malih cèrvićah neotimlje. No sve badava; on je svojoj dragoj dokazivao, da će dieca u samostanu mnogo bolje živieti, ostane kod svoje odluke, i odnese jošte istu noć dietcu pred samostan. Došavši tamo obiesi smotak s diecom na vrata, te digne zvonac, da pozvoni pa onda naglo da pobiegne. No jedva što se je zvonca lagano dotaknuo, ali već skoči vratar van. „Gursuze!“ zagèrmi ovaj, „zar si opet tu? Čini se, kao da je izlaganje dietce tvoj zanat.“ Prihvativ muzikaša za šišak zakrikne nješto u kuću. U taj mah donesu iz nutar jedno novorodjenče, te ga metnu muzikašu na ruke. „Evo, uzmi si i ovo, što si prie pó sata bio donio!“ Vrata se zatvore, a naš muzikaš ostane sa tri angjela na rukuh. Čini mu se kao da težki san sniva, pa tako snivajuć donese sva tri dojčeta kući. Mati, videći svoju dietcu, zaboravi od sreće na novu nesreću, pa primi i nova gosta umah k sebi u postelj, te mu stane umah, kao što to žene obično čine, rublje pregledati, koje joj se kod pèrvog pogleda vèrlo fino činjaše. Razmatrajući maloga došljaka najde kod njega, na svoje veliko čudo i razveseljenje, notu od 50 funtih št. (500 for.), i zajedno naputnicu na niekog bogatog bankira u Smirni za izplaćivanje vèrlo primierene miesečne pristojbine, koja je dovoljna za sdèržavanje ciele muzikaške obitelji i jedan list, gdie se primitelj dieteta moli, da ga dobro čuva i goji dotle, dok ga nebudu jednom njegovi tražili. (Dogadjaj je od rieči do rieči istinit.)

Francezka.

Iz Pariza, 10. sèrpnja. Ono priobćenje „Moniteurovo“, da su Francuzi dosad samo 14,205. m. umèrvših izgubili, ovdie nitko nevieruje. Ljudi vele, da bi sreća bila morala izvanredno prijatna biti Francezima, kad oni nebi bili više izgubili.

Jedan englezki minister govorio je nedavno od 500,000 ljudskih životah, koje je jur ovaj rat progutao, pa bi „Moniteur“ rado učinio, da ljudi vieruju, da su Francuzi tudie samo sa 14,205 m. učestvovali.

Različite viesti.

— (Opomena prediljama svile.) Opaženo je u Francezkoj, da dievojčice, koje predu svilu, razbolile su se više putah od nieke sèrdobolje (colica saturnina). Pošto je pomljivo stvar ova izpitana, našlo se je, da je nepredena svila, koju predilje pokvašenim pljuvakom pèrstom vèrte, u olovnu só zamočena bila. Ovo je naročito zato činjeno, da bi svila teža bila.

Bečka burza

dne 16. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb
Dèržavne zadužnice	sa 5%	78
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma	» 5%	83 1/8
dto	» 4 1/2 %	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		223
» » » » » 1839, » 100 »		121
» » » » » 1854, » 100 »		100 3/8
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		
Bankovne dionice komad po		985
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice sieverne željeznice	po 1000 f.	2030
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	525
» » Lloyda u Tèrztu	» 500 »	510
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.		306 3/4
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for	101 1/4
Augsburg za 100 for. current	»	123 1/2
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	122 5/8
Genova za 300 piemontezkih lirah	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	90
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 56
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	122 1/8
Marseille za 300 frankah	»	143 1/4
Pariz za 300 frankah	»	143 3/8
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	27 7/8
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 4227. g. (187—D.S.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemski sud zagrebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 14. prosinca 1854 bez oporuke preminuvše Ane Mihalić udate Keber iz Svečaja obćine Stenjevec, štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka prijavu svoju dana 15. klovoza ovom sudu pismeno predadu, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Zagrebu 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2603/gr. (330—Izv.) (3—1)

Oglas natiečaja.

Kod c. k. županijskog suda osiečkoga izpražnjeno je miesto sudbenog pristava sa godišnjom plaćom od 500 for. sreb. i pravom promaknuća u višji stepen plaće.

Imadu dakle svi oni, koji oto miesto zadobiti žele, k svojim molbenicam priklopiti u izvoru ili u vierodostojnom prepisu dokaze vèrhu dobe života, položenog praktičkog sudačkog izpita, znanja niemačkog i slavonskog ili drugog s time srodnog slavenskog jezika, političkog ponašanja i dosadašnjeg službovanja, te iste kroz svoju predstavljenu oblast za četiri nedielje računajuć po trećem uvèrstenju toga oglasa u ovaj službeni list predsiedničtvu ovoga c. k. županijskog suda predložiti.

U molbenici se imade takodjer napomenuti, da li medju moliteljem i ovosudbenim perovodnim činovnicima odnošenja srodstva ili tastbine obstoje.

C. k. županijski sud.

U Osieku 11. sèrpnja 1855.

Br. 4647. (184—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljišno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razteréenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. lipnja 1855. broj 2117. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodični Marii Faller za spadavše na dobro Mala Mlaka u obćinah Mala Mlaka i Odra, kotaru v.-goričkom županii zagrebačkoj ležeće, 18$^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 21. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 6. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenoog roka 6. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 8. listopada 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 7. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 159. (329—Izv.) (3—1)

Objavljenje.

Vlastelinstvo archiepiskopsko - patriaršesko u Dalju, dati će pod arendu svoje kèrčme, mesare i ribolove (izuzimajući ribolov na Živi) za vrieme od 31. listopada 1855 do 1. studenoga 1858 po novome u 9 satih prie podne u pisarnici vlastelinskoj u Dalju. Koi želi, jedno ili više od ovih malo regalnih prava za naznačeno vrieme pod arendu uzeti, neka izvoli na licitaciu doći, medju tim može uslovja u pisarnici vlastelinskoj čitati.

U Dalju 10. Julia 1855.

Nr. 489 (140—Fin.) (3—3)

Kundmachung.

Bei dem Nebenzollamte II. Klasse zu Korlath im Agramer-Finanzbezirke ist die Einnehmersstelle mit dem Gehalte jährl. 400 fl. nebst freier Wohnung und mit der Verpflichtung zur Leistung einer Caution im Gehaltsbetrage provisorisch zu besetzen.

Bewerber haben ihre eigenhändig geschriebenen, gehörig dokumentirte Gesuche unter Nachweisung des Alters, der zurückgelegten Studien, der geleisteten Dienste, der in der Zollmanipulation, dem Kassa- u. Verrechnungsfache erworbenen Kenntnisse der Kenntniss der deut. und der kroat. oder einer der letztern verwandten slavischen Sprache, der Cautionsfähigkeit und unter Angabe, ob und welchem Grade sie mit Finanzbeamten in Kroatien und Slavonien verwandt oder verschwägert sind, im vorgeschriebenen Dienstwege bis 15. August 1855 bei k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Agram einzubringen.

Vom Praesidium der k. k. Finanz Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 26. Juni 1855.

Nr. 9459. (149—Fin) (3—3)

Concurs-Ausschreibung.

Bei dem Salzamte in Zengg kommt die Einnehmersstelle mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. dem Quartiergelde von 200 fl. und einem Salzdeputat von 300 Pfd., dann die Kontrollorstelle mit dem Gehalte jährlicher 600 fl. dem Quartiergelde von 126 fr. dann 250 Pf. Salzdeputat, — beide Dienstposten mit der Verpflichtung zum Erlage der Caution im Gehaltsbetrage, — provisorisch zu besetzen.

Bewerber haben ihre eigenhändig geschriebenen Gesuche für jeden dieser Dienstposten abgesondert, unter legaler Nachweisung der geleisteten Dienste und erworbenen Kenntnisse in der Salz-Manipulation und dem Verrechnungswesen, der Kenntniss der deutschen, kroatischen oder einer der letzteren verwandten slavischen und der italienischen Sprache und der Cautionsfähigkeit, dann der Angabe ob u. in welchem Grade sie mit Finanzbeamten des Fiumaner-Bezirkes verwandt oder verschwägert sind, im vorgeschriebenen Dienstwege bis längstens 15. August 1855 bei der k.k. Finanz-Berzirks-Direction in Fiume einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram am 30. Juni 1855.

Br. 2643/g. (299—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteréujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2317 pronadje u 16.050 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 40 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 želirah ležećih u obćinah Medja, Sv. Petar, Kalnik i Kamešnica, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bogačevo g. g. Škendera, Slavoljuba i Kornelie Fodrocy, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prvašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Matáušek, s. r. Fohn, s. r.

Br. 1625. (262—Izv. (3—2)

Obznana.

Dozvoljena je od strane c. k. suda kotarskoga u Cirkvenici prodaja ovèršbena na molbu Marie ud. Umiljenović iz Novoga sliedećih u Novomu ležećih nepokretnostih Tereze Toljan iz Novoga.

1. Šabićevo, zemlja orata i tèrsovata 31° duga, 6$^1/_2$ široka, procienjena 69 for. 52$^1/_2$ kr.

2. Dolac, zemlja orata i tèrsovata 26° duga, 12$^1/_2$° široka, procienjena 106 for. 30 kr.

3. Podstrani, zemlja orata i tèrsovata 54° duga, 3$^1/_2$° široka, procienjena 81 for. 15 kr.

4. Mostac, oranica 50° duga, 4° široka, procienjena 7 for. 30 kr.

5. Pustara u Šćedinah, 30°, procienjena 18 for.

7. Luzi, oratno i tèrsovato, 200° procienjeno 160 for.

Obdèržavat će se u tu svèrhu u Novomu naročito u pisarni ureda obćinskoga dvie javne dražbe, pèrva dana 25. kolovoza t. god., a druga dne 25. rujna t. g. i to od 9 satih u jutro do poldneva.

Uvieti dražbeni:

1. Na pèrvoj dražbi će se primat samo ponude višje od prociene, a na drugoj će se dopitati nepokretnosti uz svaku najkoristniu ponudu.

2. Nepokretnosti će se prodavati jedna po jedna, počamši od pèrve itd. redom, doklen se bude primio iznos sa pripadci, koje zahtieva Maria ud. Umiljenović.

3. Svaki, koi bude hotio ponudjati, morat će najprie položiti vadium od 10% po procieni.

4. Nepokretnost će se dopitati prosta od svakog uknjižbenog i založnog tereta.

Kupac će morati pri sudu položiti ponudjenu cienu, kako tri dana, poslie mu bude uručena dopitna odluka.

7. Dalnje opisanje nepokretnosti, kao i ostali uvieti mogu se svaki dan uvidieti pri sudu ovomu.

C. k. kotarski sud.

U Crikvenici dne 4. lipnja 1855.

B. Mariašević,

C. k. kotarski predstojnik.

Br. 1633. (263—Izv.) (3—2)

Obznana.

Dozvoljena je od strane c. k. suda kotarskog u Cirkvenici prodaja ovèršbena na molbu Jurja Plovanića iz Bribira sliedećih u Bribiru ležećih nepokretnostih baštinikah pok. Jurja Veljačića iz Bribira.

1. Guvno sa pridruženim malim vèrtićem, od 39 [], procienjeno 39 fr.

2. Vèrt, za kućom od 50 [], procienjen 52 for. 50 kr.

3. Kuća br. 116, procienjena 263 fr. 5 kr.

Obdèržat će se u tu svèrhu u Bribiru, a naročito u pisarni starešine bribirskoga u gradu dvie dražbe, pèrva dne 24. kolovoza t. g., a druga dne 24. rujna t. g., i to: od 9 satih jutro do poldneva.

Uvieti dražbeni:

1. Na pèrvoj dražbi će se primat samo ponude višje od prociene, a na drugoj će se dopitat nepokretnosti uz svaku najkoristniu ponudu.

2. Nepokretnosti će se prodavati jedna po jedna, počamši od pèrve i t. d. redom doklam se bude primio iznos sa pripadci, koje zahtieva Juraj Plovanić.

3. Svaki, koi bude hotio ponudjat, morat će naprie položiti Vadium od 10% po procieni.

4. Nepokretnost će se dopitati prosta od svakog uknjižbenog i založnog tereta.

5. Kupac će morat pri sudu položiti ponudjenu cienu, kako tri dana, poslie mu bude uručena dopitna odluka.

6. Svi troškovi poslie prodaje u predmetu će poći na teret kupca.

7. Dalnje opisanje nepokretnosti, kao i ostali uvieti mogu se svakdan uvidieti pri sudu ovomu.

C. k. kot. sud.

U Cèrkvenici 4. lipnja 1855.

B. Mariašević.

Br. 243/parb. (327—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od c. k. kotarskog ureda u Vèrbovcu stavlja se time do znanja, da uslied prošnje Gašpara Mondšaina, tèrgovca vèrbovačkog, dozvoljen je uvod za usmèrćenje izgubljenog po c. kr. poreznom uredu u Vèrbovcu dne 11. kolovoza 1854 pod br. 46 izdatog certifikata vèrhu 20 for. sr. na dèržavni zajam zapisanih, — s toga pozivlje se posiednik istog certifikata, da svoj posied tim sigurnie prijavi uz jednu godinu, 6 niedeljah i 3 dana ovomu uredu, jer će se inače proglasit, da je isti certifikat mètvtan, a pravna njegova snaga da je utèrnuta.

U Vèrbovcu 10. sèrpnja 1855.

C. k. kotarski ured.

C. k. kot. predstojnik

N. Halper.

---

ad Nr. 5021/6. 11—9321/1639 (27—VI.) (3—3)

Kundmachung.

Die Direction der priv. österr. Nationalbank hat die Dividende für den ersten Semester 1855 mit

Dreissig Gulden B. V.

für jede der bestehenden 100.000 Bankactien bemessen. Diese Dividende kann vom 1. Juli l. J. angefangen, in der hierortigen Actiencasse entweder gegen die hinausgegebenen Coupons oder gegen classenmässig gestempelte Quittungen behoben werden.

Um die diessfalls nöthigen Vorschreibungen gehörig vornehmen zu können, werden vom 18. bis einschlüssig 30. Juni l. J. weder Actien-Umschreibungen oder Vormerkungen, noch Coupons-Beilegungen vorgenommen werden.

In der ersten Hälfte des Monates Juli l. J. wird eine, mit letztem Juni l. J. abgeschlossene Uebersicht der sämmtlichen Erträgnisse der Bank im ersten Semester 1855 zur öffentlichen Kenntniss gebracht. Wien, am 8. Juni 1855.

Pipits,
Bankgouverneur.

Sina,
Bankgouverneurs-Stellvertreter.

Murmann,
Bankdirektor.

Br. 4591. (178—D.S. (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 26. lipnja 1855 broj 2525 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Lavoslavu grofu Nadasdy za spadavše na dobro Hruševec u občini gornji Hruševec i Breznica, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 30⁸/₈ kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom 14.500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 8. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 8. rujna 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 9. studenoga 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta nema miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4648. (D.S. 181) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. lipnja 1855 broj 2491 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Polikarpu Paraviću za spadavše na dobro Čabar u občinah Čabar, Gorači itd, kotaru čabarskom, županii riečkoj ležeća, 5³/₈ kmetske i 860 želarskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 43,150 forintih srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 10. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 12. studenoga 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 4. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4534. (177—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 5. svibnja 1855 br. 1940 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. nasliednikom Ivana Gerdošića zastupanim po Amalii Gerdošić i Dragutinu Berković za spadavše na dobro Kupinec u obćini Kupinec, kotaru Pisarovina, županii zagrebačkoj ležeće, ⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 5. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 5. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 5. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2642/g. (Izv.—298) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855. br. 2379 pronadje u 8,900 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 22²/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Raves, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, spadavših na dobro Raven gg. Dragutina, Lack… Amalie, Ivana i Natalie Pastory, propisom §. 2… carskog paten. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. list… komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. stu… denoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jedno… godišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. n… odštećena dobra ili pravice podigli sudben… zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoj…

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patent… pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit s… pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoj… pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da do… kažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga na… slova traže štogod od glavnice odštetne, ili od… kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava… svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 23. listopada t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn, s. r.

Br. g. 2164. (99—Dp.) (3—3)

Izrok,

kojim se sazivaju tako vierovnici kao i dužnici pok. dra. Škendera Mraovića.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 29. ožujka t. g. bez oporuke preminuvšega doktora Škendera Mraovića u Zagrebu štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 4. kolovoza u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

Za uzmoći pako i aktivno stanje ostavnikovo saznati pozivlju se takodjer i svi dužnici njegovi, koji bi imali na opredieljeni dan 4. kolovoza t. g. dugove svoje prijaviti.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 13. lipnja 1855.

C. k. savietnik,

Schmidt.

9371/1936 (26—VI.) (3—3)

Konkurs-Ausschreibung

für eine Lehrerstelle der klassischen Philologie am Gymnasium zu Agram.

Durch das erfolgte Ableben des Franz Ostoić ist am k. k. Ober-Gymnasium zu Agram eine Lehrerstelle für die lateinische und griechische Philologie, mit welcher gegenwärtig ein Jahresgehalt von 800 und beziehungsweise 900 fl. C. Mze. aus dem kroatisch-slavonischen Studienfonde verbunden ist, in Erledigung gekommen.

Zur Wiederbesetzung derselben wird hiemit der Concurs mit dem Bemerken eröffnet, dass die Bewerber um die gedachte Stelle ihre wohlinstruirten Kompetenzgesuche, worin ihr Alter, Stand und ihre Religion, die zurückgelegten Studien, die Befähigung und bisherige Verwendung im Lehramte, die vollkommene Kenntniss der deutschen und illirischen oder einer andern verwandten slavischen Sprache, die feste Gesundheit und das tadellose und politische Wohlverhalten beglaubigend dargethan werden muss, im Wege der vorgesetzten Behörde binnen sechs Wochen, vom Tage der Ausschreibung gerechnet, an diese k. k. Statthalterei einzusenden haben.

Agram den 19. Juni 1855.

Von der k. k. kroat. slavon. Statthalterei-Präsidium.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

Go . X[illegible] . U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 18. SERPNJA 1855. Broj 163.

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviputi, a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 linia 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 15. sèrpnja. „Moniteur" donosi carsku naredbu o novom zajmu. Podpisivanje na zajam otvorit će se 18. a zavèršit 29. sèrpnja.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Po viestima iz Zadra nije se tamo još nijedan slučaj kolere pojavio, usuprot, kao što „Osservatore Dalmato" od 13. javlja, stanje zdravlja vèrlo je povoljno. Na obližnjim otocima pojavljuju se doduše pojedini slučajevi, a u Pagu ova pošast prilično biesni.

S bojišta.

— Pelissier izdao je o jurišu na Malakovtoranj sliedeću dnevnu zapovied:

„Vojnici! Dne 18. lipnja nošeni su naši orlovi do na obkope, koji sačinjavaju okrug utvèrdjenjah sevastopoljskih; no mi moradosmo prestati i nesvèršiti bitke, jerbo slučaji, na koje nisam mogao brojiti, bili bi ju učinili odviše kèrvavom, i vi ste se vratili u podpunom poredku u vaše linie, bez da bi dušman:n iz svojih obkopah van izišao i vaš povratak uznemirivao. — Naš sadanji položaj isti je, kao što bieše dan prie bitke; moje povierenje u vašu ratoljubnu hrabrost i na uspieh još uviek je isto. Dolazeća svaki dan vojena podkrepljenja više su, nego li dostala za podpuniti one izmedj vas, koji su slavno poginuli i koje ste vi u sèrcu vašem zaprisegli osvetiti. Mi smo zemljišta dobili, i doćim mi nepriatelja sve više i više zatvaramo, jamačno ćemo ga dostignuti. Živieti, praznine u svojoj vojsci popunjavati, sa džebanom providiti se može on samo s nečuvenim naporima, dočim mi, gospodari mora, naša sredstva neprestano i bogato ponavljamo. Vojnici! Vi ćete se stèrpljivie, i odvažnie nego li ikada pokazati u ovom oporom boju, kojega svèršetak odlučit će nad mirom svieta, i u kom ste vi podali već toli mnoge dokaze požèrtvovanja, hrabrosti i domoljubja, koji su vaše barjake s neumèrlom slavom uresili. Ja ovdie neimam nikoga poimence navesti medju toli mnogim hrabrima, koji su u junačkoj bitki od 18. lipnja opoštenili svoja imena. U glavnom stanu pred Sevastopoljem dne 22. lipnja 1855.

Pelissier."

— Iz piemontezkoga logora u Krimu glase izviestja vèrlo nepovoljno. Savoyardi žale za domovinom, a bolestnici krive grofa Cavoura, da on dèržavu, cèrkvu, i vojsku Piemonta sistematično podkapa. Sardinska je vojska doscle, bez da je pušku izbacila, izgubila jur do 2000 momakah. Vojnici mèrmljaju i zahtievaju, da idu u bitku. Skoro bit će i njima potreban jedan Pelissier.

— Lord Panmure priobćuje sliedeću depešu iz Krima od 11. sèrpnja, 5 satih u večer. Naša jučeranja pucnjava proizvela je dobar uspieh na Redan. Kolera umaljava se i stanje zdravlja u vojsci povoljno je. (Pucnjavu ovu na Redan mnogi su smatrali za predteču novoga juriša. No ona imadjaše samo tu svèrhu, da olakša nastavljenje obsadnih posalah, koji su žestokom pucnjavom ruskih baterija otežčani bili; morale su se dakle ruske baterie prisiliti, da umuknu. Polag priobćene po lordu Panmur-u depeše, činilo bi se, da je to za rukom pošlo).

— „Moniteur" priobćuje depešu viceadmirala Bruata od 25. lipnja, u kojoj se navodi, da opustošenja, počinjena u museumu u Kerču, nisu naniela nikakva uštèrba znanosti, jer je veća čast najdragocieniih predmetah jur prie dolazka saveznikah odpremljena. Sva sbirka starinah, medju njom sve kolajne odnešene su u Petrograd.

— Čini se, da su obe pred Sevastopoljem ratujuće strane kao odmarajući se od kèrvavog posla, prestale nieko vrieme jedna na drugu napadati. Pripravljaju se one za buduće bojeve. A da mora skorim biti kèrvavih pozorištah pred bedemima gradskim, može se iz stanja protivnih silah zaključiti. Pelissieru mora prie svega to na sèrcu ležati, da svoje lovore, koji su vehnuti počeli, opet podigne; Rusima pak, da svom viencu slave, dobivenom junačkim odporom nove ubore pridruže. Francuzi u živac dirnuti njinim gubitkom i nesretnim napadanjem, gledat će da tu ljagu sa svojih orlovah očiste; Rusi od svoje strane ohrabreni i oduševljeni dosadašnjom obranom, trude se, da i od sada opravdaju povierenje svoga cara i naroda, i da na posliedku zemlju svoju od nepriatelja očiste. No kad će biti riešiteljni udar, nemože se znati, jer nitko nezna, šta u tajnopunom krilu budućnosti počiva. Ali da obe strane moraju svim silama truditi se, da boj skoro rieše, očevidno je, kad se čoviek obazre na velike žèrtve, koje su dosadašnje zaraćene dèržave stale. Gèrdni gubitci u ljudstvu, koji se mogu tek drugim tokom vremena izravnati, odvlače stotinama hiljadah rukuh od koristnih radnjah; a troškovi, koji su do sada upotrebljeni za uzdèržavanje rata, sisaju posliednju sèrč dèržavnoga tiela. Dosadašnji troškovi trih velikih zaraćenih silah toliki su, da se mora čoviek čuditi, odkuda im već tolika sredstva, da namire potrebe, koje nenasitni rat troši. Englezka je potrošila do sada na vojsku 620 milionah forintih srebra; Francuzka, imajuća u iztoku pet putah veću vojsku nego Englezka, bila je prinudjena osim svojih dèržavnih dohodakah, koji su se raznim sredstvima jako umnožili, uzajmiti sbog jednog rata u tri puta 1500 milionah franakah; pak i ta gèrdna suma nije u stanju namirivati sve troškove sadanjega rata. Ona je prinudjena na novo 750 milionah uzajmiti i nove porcie zavesti. Rusia je do sada potrošila 260 mil. sreb. rubaljah. Silni ovi novci više iznose nego dvostruki troškovi sviuh redovnih razhodah na vojsku ciele Europe u godini 1853. A umnožavanje duga ili troškovah sviuh u tom poslu učestvujućih dèržavah u Europi iznosi već blizu 1400 mil. forintih, ili 47 procentah prihoda sviuh dèržavnih kasah u Europi.

To stanje nemože obstati još dugo vremena, a da nestane na posliedku i ljudih i novacah. Dotične sile moraju svakako gledati, da se taj rat što prie svèrši, i da nepredje svojim trajanjem svèršetak ove godine. Istina, da je u ovaj par nada na skori mir odložena, ali tu se nemože nitko, a najmanje ratujuće sile same, varati, da se do pèrve zime mora makar kako i makar štogod svèršiti. Ratovi današnji ištu mnogo ljudstva, a još više novacah, a pri sadašnjim okolnostima obèrtničkim i novčanim mora svaka dèržava u dubljini svoga sèrca osietiti, šta je staju te silne žèrtve.

Austria.

U Beču. Kao što „Triester Ztg." doznaje, zabavljaju se sad politčka poglavarstva s mnienjem, što ga u pogledu budućeg dèržavnogradjanskoga položaja čivutah podnieti imadu vis. popečiteljstvu.

Turska.

U Carigradu. Ni iz čega se nemože bolje viditi protuprirodni savez i priateljstvo izmedju Englezah i Francezah, kao iz njinog medjusobnog odnošenja u stvarima ticajućim se njinih interesah u Turskoj. Tako reći u kèrv useljena superpost izmedju oba ta naroda pokazuje se svagdie i svakad; i njino usilovanje i pretvaranje, da pokažu pred svietom svoju slogu, nije kadro izbrisati iz sèrdacah oba naroda viekovima podhranjivanu medjusobnu mèrzost, koju su podudarajuće se njine koristi u političnom, religioznom, tèrgovačkom, obèrtničkom i jednom rieči, svakom obziru, samo većma podticale. Premda su obe zapadne sile iz tobožnjeg nekoristoljubja samo pošle da odbrane Tursku od grozećeg sievernog susieda, ipak nisu nikakvi pomagači tako veliku propast svom zaštićenom izkopali, kao što su pomagači Turske. Podpuno su pravo imali oni posliedovatelji Muhamedovi, koji su rekli, da su zapadnjaci bacili im cieo koran u more, dok je Menšikov samo gdiešto iz toga izbrisati htieo. Sadašnje stanje Turske opominje nas na jednu priču starog Kozrevpaše. Kad su Rusi pošli na Balkan, onda se dèržao veliki saviet u Stambolu, da se dogovori, šta će se raditi, da li popustiti, da li se oduprieti. Kad Kozreva zapitaše za njegovo mnienje, on im miesto odgovora reče ovu priču: U jednom pašaluku življaše čivutin, koi je silno blago sakriveno imao. Paša pozove čivuta i naloži mu, da izda blago. Kad ovaj nije to htieo učiniti, onda će mu čestiti paša dati dvie muke na izbor: ili da primi 500 štapah ili da pojede vreću cèrvenoga luka. Čivutin izbere luk. Kad je već dotle napunio tèrbuh, da se pobojao, da se neće razpasti, učini mu se, da bi moga lakše pretèrpiti batine, i zamoli pašu, da mu ih odciepi. Tek što je niekoliko udaracah po tabanima dobio, a on ti sve iskaže, i izda sve svoje blago. Tako ćete, reče Kozrev, i vi proći, zato bi vam savietovao, da se okanete batinah i cèrvenoga luka, pak bolje da odmah popustite.

Pak nije li se izpunila rieč staroga Kozrevpaše? Pèrvi pogled na Tursku odmah će to potvèrditi. Turska je od vremena carice Katarine u istom položaju, u kom se nahodila Poljska prie njezine diobe. Pod imenom obrane podkopavaju joj njeni zapadni saveznici najglavnie osnove njenog bića, upotrebljavu je kao orudje za svoje sebične namiere. Takova anomalia nemože naravno nikako još dugo postojati, ali je pitanje, da li će Turska dobiti kakve olakšice, dok se ostala Europa umiri, ili će tek onda po nju najveći teret nastati?

I kad bi uzeli, da će Turska u svojoj oblasti nepovredjena ostati, ipak bi mi prie rekli, da će se posliednji dieo predloženog pitanja izpuniti. Šta će biti od islama, ako porta obećane reforme u svojoj dèržavi u istinu i k dielu privede? Hoće li se onda Turska još moći Turskom zvati, ako hristjani dobiu jednaka prava sa muslomanima? Kuda će se ljeni Turci metnuti sproću silnog pokreta hristjanskih narodah? — Odgovarajući na ova pitanja nemislimo preduhitravati dogadjaje, no samo izviestiti naše čitaoce o pravom stanju stvarih, jer mnogi zahvaljuju bogu, što je Turska pomoći saveznikah spašena od velike opasnosti, pak se sad približava obali s.eće, mira, napredka, blagostanja. Na posliedku nije vredno ni spominjati te nazovi priatelje turske, koji pospiešujući svojim cielima partaičkim, ili okolnostima primudjeni, tako govore, a ovamo ih dogadjaji na najubiediteljnii način u laž utjeraju.

Rusia.

— Kao što „Neue Pr. Ztg." piše, ustanovio je car ruski **Aleksander II.** osobiti uspomeni novac za one, koji su stražili oko pokojnog cara Nikole, kad je na skolkama ležao.

Iz Vilne, 20. lipnja. Premda rat za Rusiu traje već evo treće godine, to opet nije porez ni najmanje povišen; sve ide starim svojim tečajem. Prolazeća vojska netreba takodjer od žiteljah ništa drugo van konak i vatre za skuhat jela. Živež nose vojnici sami sa sobom i oficiri jedva upotrebljavaju ponudjeno si od vlastelinstva gostoljubje.

U Petrogradu. Car je pisao sliedeće pismo knjazu Gorčakovu:

Knjaže Mihajle Dmitrieviču: Vaša nepromiena koristna služba i vaše pohvalno požèrtvovanje pri bezprimiernoj u ratnoj historii obrani Sevastopolja, dobili su vam pravo na Moje osobito blagovoljenje. Sad je 6. t. m. vama predvedjena vojska juriš nepriatelja na našu lievu odbraniteljnu liniu odbila i sebe s novom, neuvehlom slavom uviencala. Nalažem vam, da svim činovima te vojske Moju sèrdačnu blagodarnost izjavite za njinu neoborimu stalnost, hrabrost i neustrašivost. Budući da u isto vrieme želim, lično vam Moju iskrenu priznatnost za toli čestno dielo ruskog oružja izjaviti, zapoviedio sam regimenti strieljacah Brjansk, koje ste vi šef, da vaše ime uzme. Ja sam vam svakad blagonaklonjen. **Aleksander.**

Osim toga poslao je car i jedno pismo generaladjutantu Osten-Sakenu i zahvaljuje mu na njegovoj svagda viernoj i važnoj službi, osobito pak na njegovom sudielovanju pri odbijanju jurišah.

„Wanderer" piše pod 28. lipnja iz Petrograda: Car je neobično dielateljan, svuda ga može čoviek vidieti, on radi dan i noć, odlazi u Kronštadt, pregleda vojsku, i ostalo vrieme provodi poslujući u njegovom kabinetu. Sa braćom u najboljem sporazumljenju živi. Car je obće obljubljen i pristupan, blag, mudar, ujedno i stalen u svojim namierama, i energičan u njinom izvèršivanju. Primiećavanja je dostojan njegov odgovor tèrgovačkoj deputacii: „Ako sam slab, molim se bogu, da me ukriepi." Više putah čulo se, gdie opetuje rieči, koje je odmah pri stupanju na prestol diplomatičnom koru rekao: „Politika moga otca meni je sveta." On je odlučio od te politike neodstupiti. U jednu ruku on sjedinjuje karakter cara Aleksandra I. i cara Nikole. U unutrašnjoj administracii zaveo je više važnih popravakah. Da nije obća žalba, nebi ovdie mogao nitko primietiti kakvu promienu u životu višjih klasah. Ovdie se slabo osieća, da je rat, osim što briga za srodnicima na bojnom polju smieh sa usnicah raztieruje. Javno mnienje želi mir, ali čestan. Kronštadt se nemože oteti. Neprestano se još oko njega utvèrdjuje. Kod Petrograda se pravi stan od 50 hiljadah vojnikah. Obale baltičkog mora pune su vojske. Viera na konačnu pobiedu Rusie obća je. Mèrzost je najveća protiv Englezah.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 12. sèrpnja. U današnjoj siednici dolnje sabornice predloži lord **Palmerston** dopisivanja s Austriom u pogledu uvietah mira, do sada još nepriobćena. — Na to prime lord **Russel** rieč, da nieki svojim govorom od prošloga petka prouzrokovani, netemeljiti pojam izpravi. On reče, da ga nije sabornica razumiela, ako je iz njegova izjavljenja, uslied kojega mu se austrianski predlog mieseca svibnja činio za shodan temelj pregovorah, taj zaključak učinila, da on još i sad isto mnienje goji; on (Russel) je pače uvieren, da se rat krepko nastaviti mora. — Ovo očitovanje prouzrokovalo je medju nazočnima znamenitu senzaciu. Disraeli oštro korio je ministarstvo, što se medju njime porodila razlika mnienja. Sir John Walsh nastojao je dokazati protuslovje izmedj današnjeg očitovanja Russelova i njegova govora od petka. Lord Russel odgovori, da on ništa nije opozvao od onoga, što je rekao. Lord Palmerston predloži, da se Bulwerov predlog u ponedieljak uzme u pretres. Bulwer je time zadovoljan.

SLUŽBENI LIST.

Br. 9754. (150—Fin.) (3—1)

Oglas

c. k. financialnog zemaljskog ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu.

Pristojba od kalendarah može se kao što i prie kroz biljegovanje počamši od pèrvoga rujna 1855. kod c. k. glavne mitnice u Zagrebu polagati.

Što se uslied naredbe visokog financialnog ministarstva od 16. svibnja t. g. zadèržane u XXII. komadu zakonskog lista za carstvo austrijsko do obćeg znanja stavlja.

U Zagrebu 11. sèrpnja 1855.

Nr. 6313—1855. (192—D.S.) 24. 31., 7. 13. (5—1)

Licitations-Ausschreibung.

Zur Sicherstellung **der Verpflegung der Comitats-Beschälhengste** vom 16. Oktober 1855 bis dahin 1856 wird eine Minuendo-Licitation am 14. August 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer-Comitats-Behörde (obere Stadt alte Theater-Gasse Nr. 163) abgehalten werden. Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass jeder Licitant das Vadium per 300 fl. und der Ersteher ein 10% Vadium zu erlegen habe. Wer immer für einen andern licitiren wollte, hätte sich mit dessen gehörigen Vollmacht auszuweisen.

Entsprechend verfasste schriftliche Offerte werden bis zum Beginn der Versteigerung angenommen, die sonstigen Licitationsbedingnisse können bei der Comitats-Behörde zu jeder Zeit eingesehen werden.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.
Agram den 13. Juli 1855.

Nr. 6466.—1855. (190—DS.) (3—1)

Konkurs-Kundmachung.

Zur Wiederbesetzung dreier im Bereiche dieses Komitates in Erledigung gekommener Aktuarstellen bei den gemischten Bezirksämtern für Croatien, womit ein Gehalt von 400 fl. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 500 fl. C. M. verbunden ist, wird der Concurs mit der Frist von vier Wochen, vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in der »Narodne Novine« an gerechnet, hiermit ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Dienststellen haben ihre gehörig belegten, an die k. k. Landes-Commission für die Personal-Angelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Agram gerichteten Gesuche, wofern sie bereits in Diensten stehen im Wege der vorgesetzten Behörden, binnen obiger Frist bei der k. k. Komitats-Behörde in Agram einzubringen, und hiebei Geburtsort, Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ledig, verheirathet oder Witwer nebst Anzahl der Kinder) die Studien und sonstige Befähigung, mit Rücksicht auf den §. 13. der Allerhöchsten Bestimmung vom 14. September 1852 über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter, dann die Sprachkenntnisse, bisherige Dienstleistung und sonstige allfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen.

Insbesondere sind zur Bewerbung um obige Stellen die mit gutem Erfolge zurückgelegten Rechts- und Staatswissenschaftlichen Studien, dann die zurückgelegte Geschäftspraxis nebst den bestandenen praktischen Prüfungen im Sinne des §. 2. der kaiserlichen Verordnung vom 10. October 1854 L. G. Z. Nr. 262 auszuweisen.

Schlüsslich ist anzugeben, ob und in welchem Grade der Bewerber mit den Beamten bei den gemischten Bezirksämtern Croatiens und Slavoniens verwandt oder verschwägert sei.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.
Agram, den 14. Juni 1855.

Br. 4715. (185—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztečetnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2752 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Lazaru baronu Hellenbachu za spadajuće na dobro Sv. Helena u obćinah Sv. Helena i Majkovec, kotaru sv. Ivanskoj, županii zagrebačkoj ležeće, 37⅞ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15.150 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 14. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ištićući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu posluţiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied ukujižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 15. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 9. sèrpnja 1855.

Klobučarić. **Rudolph.**

Br. 333. gr. (332—Dp.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog suda Pregrada po današnjoj odluki time obznanjuje se, da je na molbu Janka Beća proti Miji Blaževiću radi po prisšnjem c. k. kot. sudu Mali Tabor osudom od dne 20. prosinca 1855 br. 1442 dopitanoga duga od 142 for. 52 kr. sr. c. s. c. pliениbenim pravom zastavljenog za 680 for. sr. procienjenog selišta dražba dozvoljena, koje selište sastoji iz:

1. Oranice Škedniše s malenim zasadom ukupno 3 rali, procienjeno 230 for.
2. Oranice Ober hiže s malenim zasadom ukupno 1½ rali, procienjeno 200 for.
3. Dvorišća ½ rali, procienjeno 60 for.
4. Livade u polju Turčinu založene proc. 80 fr.
5. Vinograda proc. 40 for.
6. Šume pod Valašakom 200 □ hv. proc 40 for.
7. kuće proc. 30 for.

ter za preduzetje ove dražbe dva roka, i to na dne 28. sèrpnja i 28. kolovoza t. g. prie podne od 9 do 12 ure u kući i selištu ovèršitelja Mije Blaževića u Maloj Erpenji opredieljuju se.

Uslied česa pozivlju se svikolici kupiti želeći na opredieljene dane na lice miesta s tim dodatkom, da će prie dražbe 100 for. sr. sr. jamčevine položiti morati, dražbeni pako uvieti kod c. k. ureda uviditi se mogu.

Zajedno imadu se svikolici založno pravo imajući vierovnici do rečenog roka kod ureda prijaviti, inače će sebi pripisati imati, ako se kod razdieljenja dražbene svote njihova zahtievanja u obzir uzeti nebudu mogla.

C. k. kotarski sud pregradski dne 14. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Jellačić.

B. 4474./Civ. (188—D.S.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. zemaljskog suda zagrebačkog stavlja se do obćeg znanja, da će se dne 25. sèrpnja 1855 u 9 satih u jutro prodavati putem javne dražbe u kući Gavrila Joanović ležećoj u Karlovcu, unutarnjem gradu, gospodskoj ulici sve na zaostavinu pokojnog karlovačkog biskupa iztočnog vieroizpoviedanja Eugenia Joanovića spadajuće pokretnosti, medjù kojima nalazi se takodjer mnogovrieдна knjižnica raznih učenih knjigah, kamo se svi kupiti želeći ovime pozivaju s time, da će se kupljene stvari u gotovom novcu odmah izplatit imati.

U Zagrebu 4. sèrpnja 1855.

Klobučarić. **Rudolph.**

(189—DS.) 20. 25. (3—1)

Jevtinba.

Budući je oglašena na 12. sèrpnja t. g. jevtinba radi nabave 52 hvata bukovih dèrvah za c. kr. pravoslovnu akademiu, c. kr. gimnaziu i preparandialni zavod zagrebački kroz zimu god. 185⁵/₆ potrebitih, bez uspieha ostala, stavlja se ovime do znanja, da će se druga jevtinba 28. sèrpnja t. g. u deset satih prie podne u sgradi akademičkoj obdèržavati, kamo se svi takova dèrža prodati želeći uljudno poziva.

U Zagrebu 12. sèrpnja 1855.

Urednik i izdatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVERTAK DANA 19. SERPNJA 1855. Broj 164.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine izlaze svaki dan izuzamši nedielje i prasnike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim po svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase i posebne članke plaćaju se od 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Na sl. c. k. vanjska poglavarstva.

Pozivom na naredbu ministarsku od 28. lipnja 1851, uslied koje su uredovni oglasi sudbeni i inih cesarskih oblastih, opredieljeni za službene listove zemaljskih novinah u krunovinama, prosti od poštarine, — umoljavaju se opetovano sva c. kr. vanjska poglavarstva, da na sličnim pošiljkama bude stavljeno: strogo službeno (streng-aemtlich) jer će odpravničtvo ovih novinah prisiljeno biti da neprimi i natrag pošlje ona službena pisma, na kojima nebudu stajale te rieči.

Tem prigodom umoljavaju se sve c. k. oblasti, da pristojbe za uvèršćene njihove oglase polag podnešenih im računah što najprie izplatiti izvole.

Odpravničtvo Narodnih Novinah.

Dne 17. sèrpnja 1855 izdan je i razposlan komad XVII. Razdiela I. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko- i sèrbsko-niemačkom izdanju.

Isti sadèržava pod

Br. 98. Cesarski patent od 21. svibnja 1855, kriepostan za arkivojvodovinu austriansku više i niže Ennsa, za vojvodovine salcburžku, štajersku, korušku, kranjsku gornjo- i dolnjo-šlezku, za kraljevinu Česku, markgrofovie moravsku i istriansku, za grad Tèrst i okoliš istoga, za poknežene grofovie goričku, i tirolsku sa Vorarlberžkom, kojim se za ove krunovine propisuje i počamši od 1. kolovoza 1855 u život uvodi nov red bilježnički.

Br. 99. Cesarsku naredbu od 21. svibnja 1855, kriepostnu za one krunovine, za koje valja red bilježnički od 21. svibnja 1855, zatim za kraljevinu lombardezko-mlietačku, za Dalmaciu i za niegdašnji okoliš grada Krakova o načinu, kako da se iztierivaju one tražbine, koje su dokazane spisi bilježničkimi.

Br. 100. Naredbu ministarstvah unutarnjih dielah i pravosudja od 10. lipnja 1855, kriepostnu za svekolike krunovine, u kojih su zavedene knjige gruntovničke, izim krajine vojničke, o polaganju izpita od strane urednikah gruntovničkih, i o zapisivanju ljudih, odredjenih za vodjenje gruntovnicah.

Br. 101. Naredbu ministarstva financiah od 14. lip. 1855, kojom se obznanjuje, da se u Homotovu podiže privremeno glavna divona drugoga razreda.

Br. 102. Razpis ministarstva financiah od 15. lipnja 1855, valjan za svekolike krunovine, kojim se povlastica, malim divonam I. razreda uzduž granice naprema pruskoj Slezii i naprema grofovii glačkoj podieljena, razširuje tako, da iste divone i uz sliedeću još godinu, t. j. od 1. sèrpn. 1855 do konca lipnja 1856 uporavljivat mogu obaljenu carinu na neobradjeno željezo, oskèrbljeno svjedočbami o izvoru.

Br. 103 Razpis ministarstva financiah od 15. lipnja 1855, valjan za svekolike krunovine u austrianskom savezu carinskom, kojim se osnovana predja pamučna u obziru postupka carinskoga stavlja u jedan isti red s predjom pamučnom neosnovanom.

Br. 104. Razpis vèrhovne računsko-kontrolne vlasti od od 15. lipnja 1855, kojim se obznanjuje, da će se loterijsko pridvorno knjigovodstvo dne 1. kolovoza 1855, sjediniti s pridvornim knjigovodstvom oskèrbljujućim račune o duhanu i biljegovini.

Br. 105. Naredbu ministarstva pravosudja od 19. lipnja 1855, kriepostnu za svukoliku cesarevinu, izim krajine vojničke, kojom se ustanovljuje, kojemu se sudu podnositi imade tužba za opravdanje privremenih sredstvah osigurnih.

Br. 106. Naredbu ministarstva pravosudja od 19. lipnja 1855, kriepostnu za svekolike krunovine, izim krajine vojničke, kojom se riešava dvojba, da li saidlički prašak (Pulvis aerophorus seidlitzensis, Seidlitz Powder Anglorum) spada ili nespada medju liekarije, koje imat i prodavati smiju samo liekarnici ili apotekari.

Br. 107. Naredbu ministarsva financiah od 19. lipnja 1855, valjanu za sve krunovine u obćem savezu carinskom, u obziru oprosta od carine, ustanovljenoga za frižku ribu i za živinu korastu, kada se iz područja slobodne luke mlietačke šalje u mlietački okoliš carinski.

Br. 108. Razpis ministarstva financiah od 19. lipnja 1855, valjan za sve krunovine u obćem okolišu carinskom, o zavedenju male divone II. razreda u Schanzendorfu u Českoj.

Br. 109. Naredbu vèrhovnoga zapovjedničtva vojske i ministarstvah financiah i unutarnjih dielah od 20. lipnja 1855, kriepostnu za svekolike krunovine, u kojih postoji vojnička ovèrha (exekucia) za iztierivanje izravnih porezah, u obziru, kako se i po kom se imadu namirivati troškovi skopčani sa smieštenjem i oskèrbljivanjem službenih konjah one momčadi od konjičkih regimentah, koja se upotrebljuje za exekuciu poreznu.

Br. 110. Razpis ministarstva financiah od 23. lipnja 1855, kojim se na niekoje vrieme dopušta, prosto od carine uvoziti pšenicu preko divone ščakovačke.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 16. sèrpnja. „Moniteur" priobćuje depešu Pelissiera od 14. o. m., koja ništa novoga nesadèržava.

— 17. sèrpnja. Dne 15. o. m. pokušaše četiri ruska bataillona nama oduzeti zasieku (Embuscade) Malakov-glacis-a. Dočekani od pucnjave naših baterijah povukli su se oni s velikim gubitkom natrag. Mi imamo 20 mèrtvih i ranjenih.

Iz Londona, 16. sèrpnja. Lord J. Russel, podkrepljujući svoju ostavku, osigurava, da je on o potrebi rata uvieren. Bulver uzè natrag svoj ukorni odviet. — Viesti iz Krima nejavljaju ništa novoga. — „Adversiter" piše, da će hercog od Cambridge biti imenovan zapoviednikom legie inostranacah. Miesto lorda Russela ostaje za vrieme najbližje razprave nepopunjeno.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Od strane c. k. županijske oblasti u Rieci primilo je ovo uredničtvo sliedeći službeni izpravak:

5857.

U pèrvomu stupcu broja 159 Narodnih Novinah od 13. t. m. donešene privatne viesti iz Rieke vèrhu javnih obstojanostih uslied kolere ovde vladajući — kao da je preko 200 kućah pozatvoreno, da nijedan prodajni magazin nije otvoren, da je obučavanje prekinuto, uredovanje obustavljeno, i da se je preko 5000 osobah iz Rieke udaljilo, — zatim da ovdie osim fakinah, mornarah, sveštenikah i liekarah nikoga vidieti nije, — sastoje iz mèrzkih pretieranostih i golih izmišljotinah.

Ne samo što onakova obstojateljstva nigda niti u onih danih, kada je kolera sa svom velikom žestinom biesnila, ovdie vladala nisu, što nijedna jedina kuća, nijedan prodajni dućan ili magazin zatvoren bio nije, što sve oblasti svoja dieloteljnost nikada obustavile nisu, nego neprekidno službovale jesu i sada službuju, što navod o praznoći grada neistinit jest, što će se za kratko vrieme obustavljeno polazenje školah opet ponoviti, te što broj iz Rieke udaljivših se neizmierno pretieran jest: — nego se je u duhove kod pojavljenja svake pošasti naravno više ili manje uznemirene dapače i u najstrašivie sada mir i pouzdanje opet povratilo.

Od strane c. k. županijske oblasti.

U Rieci dne 15. sèrpnja 1855.

U Zagrebu. Polag službenih prijavah obolilo je u Rieci na koleri dne 15. sèrp. 15, a dne 16. i. m. 16 osobah, umèrlo dne 15. samo 1, a dne 16. takodjer samo 1 diete.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 12. sèrpnja:

„Pucnjava protiv Sevastopolja slaba je. Po noći su obsadnici bacili u tvèrdju mnogo bombah. Na ostalim točkama poluotoka ništa novoga."

(Budući je ova depeša novia od one francezke, u kojoj javljeno biaše za Nakimova, da je poginuo, a u ovoj se o tom ništa nespominje, to će biti glas o smèrti admirala Nakimova netemeljit.)

— Turško-piemontezki zbor ulogorio se na lievoj obali Černaje i na bajdarskim brieždnljicima. General Asnaldi od 2. sardinske brigade umro je u koleri. U Eupatorii biesni kolera i tifus jako. Tamo se očekuje general Bosquet s 30.000 mom., koi će, kako se govori, odmah započeti operacie protiv Simferopolja.

— „Moniteur" priobćuje depeše, koje su povodom dogadjaja kod Hangeuda izmienjene izmedj ruskoga ratnoga ministra Dolgoruka i englezkog admirala Dandasa, u pogledu parlamentiranja. Za doskočiti svako nesporazumljenje imadu, piše knez Dolgoruki admiralu Dundasu, parlamentarska poslanstva bivati samo na tri miesta, naime u Kronštadtu, Sveaborgu i Revalu. Ladje moraju imati veliku bielu zastavu i zaustaviti se izvan topometa te čekati, dok im ruska ladja takodjer s bielim barjakom na susret dodje i pismena poslanica prime. Na nijednom drugom miestu neće se primiti parlamentari.

Admiral Dundas i Penaud u odgovoru svom od 30. lipnja odbili su od sebe svu odgovornost za posliedice ove naredbe.

— Nieki dopisnik „A. A. Z." piše sliedeće: Vi spomenuste više putah vandalske razorenje Kèrča i Taganroga. Ovdie vam sve niekolike podrobnostih iz pouzdane ruke o učinjenim tamo bezdielima, u kojima pak — čast zato Francuzima — samo Englezi i Turci kao vriedni saveznici učestvovaše. Dok su Francezi, čim su Kèrč posieli, za svašto u gotovom novcu plaćali, pak i za sigurnost žiteljah po mogućtvu starali se, počiniše Englezi, čisto rugajući se blagorodnom ponašanju Francezah, diela, od kojih se svačije sèrce mora sgrozeti. Medjutim su Turci u okolini kao divlji čoperi gospodarili, plienili su lične stanove, zlostavljali su žitelje na najsurovii način, zloupotrebljavali su diečake i dievojčice itd. Mogao je čovjek vidjeti englezke mornare, gdie razvlače namještaj, gdie pliene dućane, gdie [illegible]

su i sami oficiri, s cigarom u zubima, svete ikone i druge dragociene utvari nosili. Engleski matrozi, gotovo svi pijani, ili bolje reći oždereni, silovali su žene i dievojke, i teško onom otcu, koi se usudio svoju ženu ili diete branitil Oni su više ženah na ladje odvukli, i kuća gubernatorova bila je preobražena u javni bludni dom. Matrosi su jednu dojkinju s dojčetom odvukli; mati je od straha i boli poludila. Turci, koji su slabo u varoš dolazili, nadoknadili su to bogato najsuroviim dielima u okolini, gdie su (kao i u Jenikale) sa Tatarima kao Kanibali biesnili. Dievojka jedna, koja je vidiela, gdie joj na njene oči ubiše roditelje, koji su nevinost svoga dieteta htieli braniti, umakne srećom od ovih čudovištah. Žena gèrčkog sveštenika, kćeri tèrgovca Beljajeva, sestre učitelja Kolčana i mnoge druge bile su žèrtve njine surovosti. Osim toga i ubijeno je dosta ljudih! Ovo vam je mali prilog k omiljenoj rieči: „Rat protiv Rusie rat je izobraženja protiv barbarstva"; — jer tako vojuju izobraženi saveznici!

Austria.

U Beču, 16. sèrpnja. General Letang otišao je jučer u Pariz. Prie svoga odlaska imao je audienciu kod cara.

— Knez Anatol Demidov, koi se nalazi kao attaché kod ovdiešnjega ruskoga poslaništva, imenovan je po caru ruskom dèržavnim savietnikom.

— Ovamo je došao knez Gjuro Volkonski.

— (Lombardo-Mletačka.) — Kolera sasvim malaksava u Mletcima. Posliednji buletin nenaznačuje više od pet slučajevah.

Rusia.

— Rusia je opet jedan važan korak za svoje unutrašnje usavèršenstvovanje učinila. Prekrasni drum izmedju Novgoroda i Pskova gotov je i tim je Moskva u neprekidnom savezu sa petrogradsko-varšavskom željeznicom. Osobito je u današnje doba taj drum vèrlo važan, jer se po njemu voze nesamo espapi sastojeći se iz inostranih proizvodah, koji su opredieljeni za unutrašnjost, nego i espap, koi je namienjen za izvažanje u strane zemlje. Takodjer i skorotečna kola za putnike idu redovno po tom drumu.

Car je dopustio, da se prave u Varšavi visoke liekarske škole. Odbor, koi će o ustrojenju tog zavoda savietovati, skupljen je.

U kraljestvu poljskom mnogi politični prestupnici pomilovani su.

Franceska.

Iz Pariza. „Moniteur" je izneo na sviet još ova diplomatička akta franceska od 1783 godine za obranu sadašnje politike franceske:

18. kom. Odgovor franceski na posliednju notu austrijsku: Franceski kabinet dokazuje Austrii, da je Rusia od Turske već dosta dobila u posliednjem ugovoru; da Austria nepomaže i nedopušta da Rusia Tursku zadavi; kazuje kako bi bilo zlo, kad bi Austria zato, što Rusia otimlje komade od Turske, takodjer od Turske komade otimala i najposlie zove cara austrijskog u nieki dogovor, a jamči mu da Prusia protiv njega neće ništa raditi.

19. kom. Ministar franceski poslaniku svome u Beču poslie toga piše: Čini nam se da car Josip neće da odstupi od svoje misli, da se je Rusii sasvim predao i da se je Rusii obvezao, ali pri svem tom nebi očajavali za Tursku kad bi nas Josip II. pomagati htieo. Za to shodno sredstvo bilo bi može biti, kad bi u najgorem slučaju carici ruskoj stavio se Kuban i Krim pod uslovjem, da Katarina u cèrnome moru nedèrži vojene marine, ili da bar same male ladje od 20 topovah dèrži.

20. kom. Londonski poslanik svom ministru Vergenu piše, da bi joj [illegible] bilo kad bi se Franceska [illegible] rat rusko-turski.

21. kom. Franceski ministar Vergen svom poslaniku u Londonu piše [illegible] engleskom ministru [illegible] kaže [illegible] ostalo [illegible] Ako se Engleska i Franceska slože [illegible] biti [illegible] bit će suparnike, koji će nam silu svoju pokazati.

22. kom. Poslanik franceski iz Berlina svom ministru u Pariz piše, da je kralj pruski gotov pristati sa Franceskom.

23. kom. Ministar Vergen poslaniku svome u London piše, da se neboji i da se Franceska neće tako lahko izlagati opasnosti, ali da će može biti morati.

24. kom. Poslanik franceski u Madridu svom ministru u Pariz piše, da bi Španìa kao katolička sila pristala sa Franceskom da se Turska brani, samo ako Engleska ostane neutralna.

25. kom. Ministar franceski poslaniku svome u Berlinu, da se Prusia neboji saveza franceskoga sa Austriom, jer kralj franceski želi, da svaki narod odèrži ono što je njegovo i taj savez da nikad neće biti od štete Prusii.

26. kom. Poslanik franceski iz Londona svome ministru dostavlja izvod iz depeše engleskog poslanika u Carigradu, iz koje se vidi šta su se poslanici ruski i engleski o ratu turskom u Carigradu razgovarali. Budući je, po tome razgovoru, engleski poslanik govorio ruskom poslaniku Simolinu, da bi dobro bilo kad bi Rusia prestala razvijati velike sile na cèrnome moru, ministar engleski saobćio je to pismo poslaniku franceskom, da ga utieši koliko toliko.

Hoće li „Moniteur" izneti još pisamah ovakovih i ako ih iznese, hoće li ostala pisma većma pravdati današnju politiku francesku, to ćemo istom viditi. Iz ovih dosadašnjih komadah zaista se nevidi, da je današnja politika franceska shodna politici, ili da je ona franceskonarodna.

— Pruski list „Neue Pr. Ztg." povodom govora cara Napoleona mudruje ovako:

Car Napoleon u svom govoru rekao je, da je Turska spašena. Turska je istina spašena u toliko bar, što se u Carigradu nije knjaz Menšikov nastanio, i što ruska vojska na Bosforu nije svoj stan podigla. Ali mi nismo nikad ni vierovali, da će se knjaz Menšikov otimati, da bude veliki vezir ili da su ono niekolika bataliona, koja su prie dvie godine Prat prešla, odredjena bila za garnizon u Carigrad. Medjutim, pored turskog velikog vezira, upravlja lord Redklif u oslobodjenoj Turskoj, a Francezi digože kasarne i namiestiše svoje žandarme u spašenom sultanovom prestolnom gradu.

Car Napoleon u svom slovu rekao je, da je Europa odobrila postupak zapadnih silah. Istina je tako zvano javno mnienje u početku rata bilo je za zapadne sile. Ali je to javno mnienje gibko kao tèrska: one je veličalo Louis Filipa u sèrpnju, a gèrdilo ga u veljači. Na takvom mnienju nemogu se dèržavni razlogi osnivati.

Car Napoleon veli, da su Franceska i Engleska prinudile Rusiu izići iz Vlaške i Moldavie. S tim on odriče zaslugu Austrie. Bečki su listovi dovoljno dokazivali, da su Rusi zbog Austrie iz istih kneževinah izišli. Rusi kažu zbog strategie. (Franceska i Engleska sa cielo nisu Rusiu prinudile iz Moldavie i Vlaške izići. Po njima bi ruska vojska bila prešla Balkan i saveznicima nebi Krim ni naum pao. Rusia je izišla zbog Austrie.)

Car Napoleon veli da čeka sad, da Austria izpuni ono, našto se obvezala i da je sad tome vrieme. S tim se misli, da sad pristane u rat protiv Rusie. Austria nemisli tako, nego odpušta i umaljava vojska.

Car Napoleon hvali predanost svoje vojske i nada se, da će ona stvar riešiti. Izviestja ruskih generalah sviedoče, da se franceska vojska hrabro bori. Ali riešenje stvarih nije u njezinoj ruci, nego u drugoj niekoj. Gospodin bog može narode iz praha podizati, ali ih može tako isto razdrobiti kao lonce maker da imaju „poziv promisla." On je gospodar.

Spanjolska.

Iz Marseilla, 12. sèrp. Posliednja izviestja iz Barcelone javljaju, da je već 4000 mom. nove vojske došlo u grad. Poslenici su svi otišli iz grada i poslali deputaciu u Madrid. Njihovi izvori jur su izcèrpljeni, jer od 10 danah ništa nerade. Vojska je posiela sve ulaze u grad.

Bečka bùrza

dne 18. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$77^7/_8$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$82^{15}/_{16}$
dto . . . . » $4^1/_2$%	
dto . . . . » 4%	$61^1/_4$
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^1/_2$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	$120^1/_2$
» » » » » 1854, » 100 »	$100^1/_2$
Bečko-gradski banko . . . . . sa $2^1/_2$%	
» » » . . . . » $2^1/_4$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	76
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	67
Bankovne dionice komad po	983
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2010
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Linoske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	502
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	$307^1/_2$
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holendezkih for.. . for.	101
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$122^3/_4$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$121^3/_8$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko. . . . . »	$89^1/_2$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 53
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	$121^1/_2$
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	$142^1/_2$
Pariz za 300 frankah . . . . »	$142^3/_4$
Prag za 100 forintih. . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	28
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 760—1855. gr. (334—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od c. kr. kotar. ureda kutjevačkog u Kutjevi stavlja se s ovim do obćeg znanja, da je usliedprošnje Jove Mitrovića žitelja pačkog uvod za usmèrtjenje njegovog izgubljenog, a od c. k. blagajne požežke sbirne pod dne 18. kolovoza 1854 br. 1432 vèrhu 120 for. sr. izdatog certifikata za dèržavni zajam od mieseca sèrpnja 1854 zapisani, dozvoljen. Zato se s ovim posiednik ovog certifikata poziva, da svoj posied tim sigurnie uz 1 godinu, 6 nedieljah i 3 dana počamši od 30. lipnja ovomu uredu prijavi, jer će se u protivnom slučaju proglasit, da je isti certifikat ništetan, a njegova pravna snaga da je utèrnuta.

C. k. kot. ured u Kutjevu dne 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Maljevac.

Gr. 2006. 1854. (191—DS.) (3—1)

Izrok.

C. k. gradsko-odredjeni kotarski sud u Zagrebu poziva sve one, koji iz ostavštine Josipa Kralja, čižmarskog meštra, 13. veljače 1854 bez oporuke preminuvšeg, štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave kao i posviedočenja svojih tražbinah dana 17. kolovoza 1855 u 9 satih prie podne pred ovaj c. k. kot. sud dodju, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; u protivnom bo slučaju neće neprijavivši se vierovnici na tu ostavštinu ovu, ako bi se po namirenju prijavljenih vierovnikah izcèrpila, na istu nikakvog daljega prava imati, van ako im pripada pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 5. lipnja 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Br. 3589. (111—DP.) (3—1)

Oglas dražbe.

C. kr. gradsko-deleg. kotarski sud zagrebački ovime obznanjuje, da će se dne 27. sèrpnja t. g. i ako od potrebe bude dne 4. kolovoza t. g. svaki put u 3 ure po pódne u selu Lašćine kod Zagreba dvie dojne krave i dva konja skupa na 150 for. sr. procienjena ovèršbenim putem na javnoj dražbi za gotovi novac prodavati.

Kupci pozivlju se na lice miesta.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 4. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Br. 2539/g. (333—Izv.) (3—1)

Oglas.

Od strani c. k. županskog suda varašdinskog do obćeg znanja stavlja se, da će se za grijanje činovnicah istog ovog suda, zatim c. k. dèržavnog odvietništva, c. kr. gradsko-delegiranog kotarskog suda varašdinskog i uznicah za buduću upravnu godinu 70 hvatih bukovih dèrvah jevtinba 8. kolovoza t. god. poslie podne u 3 sata u uredu spomenutog suda dèržati, — pribavu takovih preuzeti hoteјući radi uvietah, neka se izvole u pisarni istog suda upitati.

U Varašdinu 5. sèrpnja 1855.

C. k. predsiednik,
Novak. **Fohn, s. r.**

(112—Dp.) (2—1)

Natiečaj.

Koncem tekuće školske godine bit će opet u nadbiskupskih sirotištah u Zagrebu i u Požegi izpražnjenih niekoliko miestah.

Svim dakle, koji žele za koje pitomsko miesto moliti, stavlja se ovim do znanja: da imaju molbenice sa školskimi svedočbami, kèrstnim listom, i liečničkom svedočbom o ciepljenih boginjah, najdulje do 15. kolovoza o. g. u pisarni pr. nadbiskupskoga duhovnoga stola predati.

U Zagrebu 15. sèrpnja 1855.

Fr. Gašparić,
tajnik preuz. g. nadbiskupa.

Br. 202. gr. (322—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kotarski sud sv. ivanski do znanja stavlja, da koji na zaostavštinu dne 20. siečnja 1855 u sv. Ivanu bezoporučno umèrvšeg žitelja i mesara Stiepana Paldi, kakovu tražbinu imadu, takovu il *osobno il pismeno* kod ovomiestnog kot. suda dne 30. rujna t. g. kao u tu svèrhu opredieljenom ročištu prijaviti imadu, jer u protivnom slučaju na zaostavštinu, koja bi se možda kroz prijavu tražbinah izcèrpiti mogla, nikakovo daljnje pravo osim zaloga, ako takovo kome pripada, imali nebudu.

U Sv. Ivanu dne 4. sèrpnja 1855.

C. k. kot. ured sv. ivanski.

C. k. predstojnik
J. Car.

Br. 4591. (178—D.S. (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 26. lipnja 1855 broj 2525 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Lavoslavu grofu Nadasdy za spadavše na dobro Hruševec u občini gornji Hruševec i Brezaica, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 36²/₈ kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom 14.500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 8. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 8. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime ročište na 9. studenoga 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2728/g. (Izv. 308) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteréujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. lipnja 1855 br. 2377 pronadje u 2,725 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 6¹³/₁₆ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Kalnik, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Mikovec, Seljanec i Potok gg. Slavoljuba, Alberta, Amalie i Matilde Štriga, Mirka Golec, Mirka i Andrie Tremski, i Ivana Harča, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 30. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 8903. (137—Fin.) (3—3)

Oglas

c. k. financialnog zemaljskog ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu,

u obziru nagodbah za proizvodjenje žganice u godini 1856.

Visoko c. kr. ministarstvo financiah dopustilo je naredbom od 16. lipnja t. god. br. 27419/1511 sklapanje nagodbah za proizvodjenje žganice i za godinu 1856. polag ustanovljenjah obstojećih za godinu t. 1855.

To se dostavlja do obćeg znanja s dodatkom, da u oglasu od 14. sèrpnja 1851 (zemaljsko-zakonski i vladni list br. 116. stranka 664.) nalaze se uvieti, pod kojima se nagodbe za proizvodjenje žganice iz brašnavih i nebrašnavih tvarih sklopiti s obèrtničkim ili takvim proizvoditeljima žganice, koji se služe prostom spravom za žganje t. j. takovom, kojom se nemože neposredno proizvadjati žganica već patoka — isto tako i za proizvadjanje žganice iz voća s posiednicima prie nepodložеnim, koji nepeku žganicu obèrtnički, ni umietnom spravom, sklopiti mogu.

Šta se tiče takodjer dopuštenu nagodbu za proizvadjanje žganice tako iz brašnavah kako i iz nebrašnavih tvarih takodjer obèrtničkim i prie nepodložеnim proizvoditeljima žganice, koji se služe s umietnom spravom za žganje, to su ona zato valjajuća ustanovljenja dne 29. sèrpnja 1852. br. 7789. sredstvom zemaljsko-zakonskog i vladnog lista br. 15. strana 575. god. 1852. do obćeg znanja stavljena.

U Zagrebu dne 22. lipnja 1855.

Br. gr. 3006. (156—DS.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog pozivadu se ovime gg. i gje: grof Emil Desöfy, baronica Dragoila Vecsey udata Ivinyi, Julio baron Vecsey, Dragoila Pribek, Aloisia Riesko udata Dobor, Ljudevit Ibranyi, Nikola Budaj, Nikola Pribek, Konstancia Vecsey udata grofica Festetić, baronica udova Vecsey rodjena grofica Paulina Vandernath, baron Paul Vecsey, Julio Vay, Lidiana Vay udata Mocsonyi, Ana Merzse udova barona Vinka Berzeviczy, Albert Ambro, Ivan grof Berenyi, zatim grofovi Marcell i Virgil Desöfy, kojim se za sada obitavanje nezna, — da je od strani gg. grofovah Augusta i Josipa Brenner zastupanih kroz odvietnika g. Antuna Sučića proti njima i dotičnom za nje postaviti se imajućem skèrbniku ad actum pred ovim sudom povedena tužba, u pogledu pripadših tužiteljem nasliedbinah po smèrti udove Elisabete grofice Erdödy na temelju oporuke sačinjene po njezinom pokojnom suprugu Josipu grofu Erdödy vèrhu koje je za podnešenje odgovora rok na 60 danah opredieljen.

Dočim ovom sudu nije poznato obitavalište gg. obtuženih, to je na njihovu pogibel i trošak postavljen skèrbnikom g. odvietnik Stiepan Vrabčević, s kojim će se ova parnica po propisu gradj. post. dovèršiti. — Obtuženi se s toga pozivlju, da ili postavljenog zastupnika vèrhu shodnog razpravljanja njihove parnice dovoljno upute, njemu svu pomoć na ruku dadu, ili pako da sudu jednog drugog zastupnika imenuju, jer u protivnom slučaju ćedu posliedice sviuh onih zamudah samim sebi pripisati imati.

U Zagrebu 6. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph

Br. 243/parb. (327—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od c. k. kotarskog ureda u Vèrbovcu stavlja se time do znanja, da uslied prošnje Gašpara Mondšaina, tèrgovca vèrbovačkog, dozvoljen je uvod za usmèrćenje izgubljenog po c. kr. poreznom uredu u Vèrbovcu dne 11. kolovoza 1854 pod br. 46 izdatog certifikata vèrhu 20 for. sr. na dèržavni zajam zapisanih, — s toga pozivlje se posiednik istog certifikata, da svoj posted tim sigurnie prijavi uz jednu godinu, 6 nedieljah i 3 dana ovomu uredu, jer će se inače proglasit, da je isti certifikat ništetan, a pravna njegova snaga da je utèrnuta.

U Vèrbovcu 10. sèrpnja 1855.

C. k. kotarski ured.

C. k. kot. predstojnik
N. Halper.

B. 4474./Civ. (188—D.S.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. zemaljskog suda zagrebačkog stavlja se do obćeg znanja, da će se dne 25. sèrpnja 1855 u 9 satih u jutro prodavati putem javne dražbe u kući Gavrila Jošnović ležećoj u Karlovcu, unutarnjem gradu, gospodskoj ulici sve na zaostavinu pokojnog karlovačkog biskupa iztočnog vieroizpoviedanja Eugenia Josnovića spadajuće pokretnosti, medju kojima nalazi se takodjer mnogovèrsna knjižnica raznih učenih knjigah, kamo se svi kupiti želeći ovime pozivaju s time, da će se kupljene stvari u gotovom novcu odmah izplatit imati.

U Zagrebu 4. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2603/gr. (330—Izv.) (3—2)

Oglas natiečaja.

Kod c. k. županijskog suda osiečkoga izpražnjeno je miesto sudbenog pristava sa godišnjom plaćom od 500 for. sreb. i pravom promaknuća u višji stepen plaće.

Imadu dakle svi oni, koji oto miesto zadobiti žele, k svojim molbenicam priklopiti u izvoru ili u vierodostojnom prepisu dokaze vèrhu dobe života, položenog praktičkog sudačkog izpita, znanja niemačkog i slavonskog ili drugog s time srodnog slavenskog jezika, političkog ponašanja i dosadašnjeg službovanja, te iste kroz svoju predstavljenu oblast za četiri nedielje računajuć po trećem uvèrstenju toga oglasa u ovaj službeni list predsiedništvu ovoga c. k. županijskog suda predložiti.

U molbenici se imadu takodjer napomenuti, da li medju moliteljem i ovosudbenim perovodnim činovnicima odnošenja srodstva ili tazbine obstoje.

C. k. županijski sud.

U Osieku 14. sèrpnja 1855.

Objavljenje stanja austrianske narodne banke na 30. lipnja 1855.

Imetak.

			for.	kr.	for.	kr.
Kovanog novca i srebra					47,924,284	$34\frac{3}{4}$
Eskomptiranih predmetah, platit se imajućih izmedju 5 i 92 dana			65,438,342	— $54\frac{3}{4}$		
„ „ u Pragu		3,135,503 fr. 4 kr.				
„ „ u Bèrnu		2,017,134 „ 55 „				
„ „ u Pešti		3,772,669 „ 53 „				
„ „ u Tèrstu	2,998,965 f. 35 kr. 3,000,000 „ — „	5,998,965 „ 35 „				
„ „ u Lavovu		697,781 „ 30 „				
„ „ u Gradcu		593,237 „ 30 „				
„ „ u Lincu		555,380 „ 41 „				
„ „ u Holomucu		499,810 „ 20 „				
„ „ u Tropavi		488,578 „ 49 „				
„ „ u Sibinju		445,550 „ 24 „	18,204,612	41	83,642,955	$35\frac{3}{4}$
Predplate uz pravilno položene domaće dèržavne papire, koje se povratiti imaju najdulje za 90 danah			71,425,000	—		
„ kod podružnih zavodah za vieresin u pokrajinama			13,899,820	—		
„ niekojim varoškim obćinama			324,000	—	85,648,820	—
Iskazani dèržavni dug za izmienu papirnog novca b. v. i to:						
a) po 4% kamate nosećega			30,312,005	$2\frac{1}{4}$		
b) neukamatjenog			31,735,976	$37\frac{1}{4}$	62,047,981	$39\frac{2}{4}$
Sredstvom ugovora od 23. veljače 1852 sračuna, s 2% zakamatjen dug, kome dèržavne solikopnje za jemstvo služe					55,000,000	—
Jemstveni dug dèržavnog upraviteljstva za uništen papirni novac			146,538,400 fr. — kr.			
Izplaćeno:						
Od casine	10,000,000 fr. — kr.					
Od stigavših prinesakah velikog 5% zajma od god. 1854	81,459,667 „ $47\frac{1}{4}$ „		91,459,667 „ $47\frac{1}{4}$ „		55,078,732	$12\frac{2}{4}$
Privremeni predujam na koncu g. 1854					80,000,000	—
a) Zajam Ugarskoj 2%			Od dèržave ujamčeno		450,000	—
b) Za podporu siromašnih obèrtnikah, bez kamatah					768,800	—
Stanje rezervnog fonda u dèržavnim papirima					10,361,582	35
„ fonda pensiah u dèržavnim papirima i bankovnim akciama					971,156	—
Vriednost bankovne zgrade i drugog imetka					1,477,669	$9\frac{3}{4}$
					483,731,981	$47\frac{2}{4}$

Dug.

Banknotah u tečaju	395,266,252	—
Reservna glavnica	10,361,588	$17\frac{3}{4}$
Pensionska glavnica	970,964	44
Nedignjene dividende, platiti se imajuće naputnice, zatim saldi tekućih računah	6,897,376	$45\frac{3}{4}$
Bankovna glavnica kroz 100,000 akcia, po izvornoj uložbi od 600 for. srebra na akciu	69,875,800	—
	483,371,981	47

U Beču 5. sèrpnja 1855.

Pipitz, upravitelj banke. **Sina**, namiestnik upravitelja banke. **Kendler**, ravnatelj banke.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

G. XI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 20. SERPNJA 1855. Br. 165.

Carsko-kr. službene
NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjuće se od 10 linia 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Varšave, 17. sèrpnja. Knez Gorčakov javlja iz Sevastopolja od 14. sèrpnja 1 ure popodne:

„U Sevastopolju ništa novoga. Pucnjava saveznikah biva slaba. S bajdarske doline podusimlje nepriatelj neznatna rekognosciranja. Na ostalim miestima poluotoka nije se takodjer ništa osobita dogodilo."

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Uredništvo „Sèrbskoga Dnevnika" skupilo je za spomenik Mušiokom do sada 1579 for. 22 kr. u bankama, 68 kom. dukatah i 32 cvancika. Budući da još iz mnogih miestah, kao Mitrovice, Karlovacah, Pešte, Beča, Tèrsta, itd. nisu nikakvi prilozi stigli, a nadati se, da neće ovi i mnogi drugi gradovi oglušiti se spram dielu, koje služi na ponos cielom narodu, to se pomenuto uredništvo uzda, da manje od 3000 for. neće skupljeno biti, ako nebude više. — Žaliboże kod nas u Zagrebu vèrlo su slabo domorodci dosele prilagali. Od priobćenih 28 fr. 40 i 1 dukata dalje ni pare. Mi još jednom pozivamo sve sunarodnike, koji kane za spomenik proslavljenom sèrbskom stihotvorcu štogod doprinieti, da to što prie učine.

— Kao što smo jur javili, u Pagu (u Dalmacii) pojavila se kolera sa strahovitim posliedicama. Od 3,000 žiteljah gotovo je trećina jur oboliela, te svaki dan umire 25—26 osobah.

— Pèrvi broj „Ratara", lista ekonomičkog, koga izdaje professor karlovačke gimnasie Dimitrie Petrović, izišao je 13. sèrpnja. List taj, kao što je već objavljeno, izlazit će po dva puta svakoga mieseca na polovini arka. Ciena mu je na godinu 3 for. sr.

S bojišta.

— Preko Marseilla telegrafiraju se viesti iz Krima do 3. sèrpnja. Saveznički prokopi pomaknjeni su prema Malakovtornju na 250 metres-ah. I Rusi pomnožavaju svoje baterie i izpunjuju svaku prazninu u svojim utvèrdjenjima. Viesti iz Karsa dopiru do 19. lipnja, i javljaju, da Rusi kane tvèrdju s 27,000 piešakah, 5000 konjanikah i 70 topovah zatvoriti. Turci, koji su, kako se glasa, sa svim dobro providjeni, čekaju odvažno navalu. Vasifpaša dobio je zapovied, da se dèrži koliko više može, a onda da se k Erzerumu povuče. On je zahtievao podkrepljenja.

Druga depeša iz Marseilla donosi viesti iz Carigrada od 5. sèrpnja: Mehemedpaša čini priprave za odlazak. Zarif Mustafa-paša, nekadašnji zapoviednik vojske pred Karsom, proglašen je po ratnom sudištu za nevina. K vojsci od Karsa otići će skorim 15,000 m. podkrepljenja. Govori se, da Turci kane jedan dio vojske, koja se ugovorno ima staviti pod zapovied englezkih oficirah, opet oduzeti. Iz nova glasa se o ustrojenju dvih turskih kirasirskih regimentah. Po viestima iz Krima preuzeo je general Asaldi izpražnjeno smèrtju generala La Marmore zapoviedništvo. „Presse d' Orient" priobćuje dnevnu zapovied generala Pelissiera, posvećenu uspomeni lorda Raglana. Adjutanti lorda Raglana, Burghers, Pavlet i Somers sprovели su njegovo tielo u Carigrad. Javlja se, da je umro sardinski načelnik generalštaba, pukovnik Casati. General Peuti obolio je. — Viesti iz Karsa od 20. lipnja donose, da su Rusi, namoravajući oko ovog grada, posieli veliki

— Iz Silistrie donosi nieko privatno pismo od konca mieseca lipnja: „Od niekoliko danah nalazi se ovdie glavni stan podunavske vojske i medju vojskom počima veća živahnost. Ismailpaša, koi je išao u Rušćuk na podvorenje prolazećem onuda novom velikom veziru Alipaši, očekuje se za koi dan ovdie. Bivši prie ovdie zapoviednik Kel Hassa-paša otišao je s jakim vojnim sborom u Mačin, a Hassanpaša u Hiršovu. Svaki se dan očekuje francezka vojska. Već su najobširnie miere učinjene za njeno obskèrbljenje. — Osim toga polaze preko Silistrie i Rušćuka neizmeni transporti marve, konjah, ovacah, muke i hrane za saveznu vojsku u Varnu, odkle poći će u Krim. Većom stranom dolaze ovi transporti iz Vlaške, koja sad jasni dokaz pruža, koliko je kadra upèrkos svoga flegmatičkog žiteljstva i pretèrpljenih okupaciah proizvesti.

— Polag niekog štokholmskog izviestja u listu „le Nord" predstoje pregovori, za dokinuti naredbe Englezke, koje imadu za posliedicu propast pače i smèrt siromaških ribarah radi zabranjenog tèrgovanja. Švedska je kod toga interessirana.

— Iz Helsingsforsa od 4. sèrpnja pišu: Da čitatelji uzmognu imati pojam o načinu, kako englezki kèrstari zlo upotrebljuju parlamentarski barjak, priobćujemo sliedeći izvadak iz službenog izviestja, koje je danes priespielo iz Raumo (okružja Abo-Bjerneborg). — Dne 3. sèrpnja u 4 sata popodne približila se jedna englezka zavojna ladja gradu Raumo do na blizu od 1¼ vèrsti i poslala šest s mnogobrojnom momčadi i topovima providjenih čamacah u luku; jedan od tih čamacah imao je parlamentarski barjak. Načelnik grada izišao je, takodjer s parlamentarskim barjakom, na susret tim čamcima. Prie svega upitao je englezki parlamenter, da li se nalazi vojske u gradu; na što mu načelnik odgovori, da nije vlastan o tom izviestje dati. Zatim pozvao je parlamenter načelnika, da preda sve ladje, koje se u pristaništu nalaze. To mu biaše uzkraćeno. Odmah na to dade englezki parlamenter načelniku znamenje, da se odalji, a sam parlamenter podje u luku, da nalazeće se tamo privatnih ljudih ladje stranom zapali, stranom oduzme. Nu tudie dodju nepriateljski čamci pod žestoku pucnjavu ruskih strieljacah, koji su prie niekoliko danah u grad došli. Nepriatelj bude s gubitkom suzbijen. —

Iz ovoga neka se sudi poraba englezkih parlamentarskih zastavah. Protiv svakom je običaju i protiv navadi svih civiliziranih narodah, izašiljati parlamentere s topovima i puškama, a još nečuvenie je zloupotrebljenje, kad se parlamenterski barjaci upotrebljuju za bitku i podmetanje vatre, osobito kod privatne svojine. Ovakovo postupanje stoji ne samo u protuslovju s obće priznatim medjunarodnim pravom, nego i s vlastitom izjavom admirala Dundasa, koja ovako glasi:

„Ja sam dobio zapovied, da sve one ladje, o kojima se pouzdano znade, da su ruska svojina, i koje u dolazku ili odlazku zatečene budu u finskom morskom zalievu, razorim u slučaju, ako nebi imale one vriednosti, da se kao plien zadèrže; nu zajedno mi je zapoviedano, da nikakve štete nečinim manjim brodovima ili čamcima, koji prazni leže u lukama, čim se takovi neupotrebljuju za tèrgovinu."

Čini se, da je ovo očitovanje Dundasovo opredieljeno samo za čitatelje novinah, da se ovi bajagi obsiene. — No svaki pravedni čoviek mogao se jur dovoljno uvieriti, koliko važe te rieči, jer kèrstari englezke flote baš protivno očitovanju Dundasovu postupaju, i kao da im je kazano, da se toga očitovanja ni malo nedèrže.

U ovom smislu valja tumačiti i dogadjaj od Hangea, koi je toliko vike prouzrokovao kod zapadnjakah radi tobož nečoviečnoga postupanja Rusah. Rusi su naznačili miesta, kamo treba da parlamenteri dolaze, propisali su i formu, kako treba da se vladaju, ako su zbilja pravi parlamenteri. Ako im se dakle šta neugodna dogodi, imadu samo sebi pripisati.

Austria.

U Beču, 16. sèrpnja. Englezka vlada predložila je parlamentu novi blue book. U toj knjizi sadèržani su spisi, koji su izmienjeni o posliednjim predlozima austrianskim. Znamenita je medju njima depeša grofa Buola na austrianskog poslanika u London grofa Colloreda. Ova depeša pisana je, pošto su jur zapadne sile zabacile austrianski predlog; u depeši veli se, da je Austria pripravna bila, svoje predloge o miru kao i ultimatum poslati u Petrograd, pa ako bi ih petrogradski dvor zabacio bio, upotrebiti silu oružja. Nadalje veli se, da je austrianski kabinet bio pripravan na obranu turskoga carstva zaključiti posebni ugovor, kojim bi Austria, Velikobritania i Franceska ujamčile nezavisnost i cielokupnost turskoga carstva, kao i umnoženje ruske flote u cèrnom moru preko opredieljenoga broja smatrale za casus belli. Najposlie pobija grof Buol vèrlo izvèrstnim načinom mnienje Clarendona, da je za Englezku i Francezku došlo vrieme da pozovu Austriu, da se ona shodno svojim obvezanostima s njima posavietuje o izvedenju ugovora od 2. prosinca.

— Dne 13. o. m. predao je knez Gorčakov kao novoimenovani izvanredni poslanik kod bečkoga dvora njeg. c. kr. apost. velič. svoja vierodajna pisma.

Iz Beča. Njez. vis. gospoja nadvojvodkinja Maria, supruga njeg. c. kr. vis. gosp. nadvojvode Rainera, c. k. general-majora i brigadira, poklonila je za spomen dugačkog njezinog prebivanja u okružnom gradu Bohnie, onoj miestnoj cèrkvi jedan srebèrni bogato pozlaćeni kalež s patenom.

— Po naredbi ministarstva tèrgovine, biti će uveden kod nedieljnih školah, svih glavnih staništah gvozdenoga puta nauk algebre i risovanja spravah tako, da se mogu mladići u potrebitoj radnji izučiti. Medjutim takove škole nalaze se već u Gracu, Pragu i Pešti.

— Neprestana kiša, koja od polovine lipnja pada, opet je velikih štetah u Koruškoj, a osobito u gornjoj Koruškoj počinila.

— Konkordat, kažu „novine veronezke", koi će Austria s Rimom utanačiti, služiti će drugim dèržavama, koje će takove sklapati i koje još nisu s Papom uredile odnošenja svoja, za izgled. Ako smo dobro izviestjeni, sudbenu vlast cèrkovnu morati će odsele izvèršivati naročita dva suda; jedan, naput gradjanskog suda, za razriešenja, parnice disciplinarne, itd., a drugi naput pedepsnog suda, za pedepse i pokore, itd.

— Za moći udioništvovati u dèržavopisnoj skupštini, koja će se sabrati u Parizu mieseca kolovoza, otići će u Pariz nieki dèržavopisci i iz Austrie po naredbi vlade. Jučer su bila naša staništa gvozdenog puta prepuna vojnikah, koji se uslied dobivenog dopusta povraćaju u svoje domove. Samim sieverním putem odputovalo ih je od 30,000 vojnikah s dopustom ... odpuštenih od pričuvne vojske i ... sa vriemena službovanja ... i ... sa vriemene službovanja ... svojih

regimentinih predaštva princ Emila, princ Vase, Gepert, itd.

Sèrbia.

Iz Beograda 11. sèrpnja. Na Petrovo, kao na dan svietle knjaginje i mladoga knjaževića Petra, čine se obično svake godine podvorenja u konaku; no današnji dan zbog nepovoljnih glasovah, koji neprestano o stanju zdravlja kćeri knjaževske, gospodje Kleopatre, iz Gleichenberga stižu, provela je svietla knjaginja sa rodbinom svojom u vèrlo tužnom razpoloženju. Glasovi su tako nepovoljni, da već nitko neima nade, da ćemo odličnu gospoju Kleopatru skoro u sredini našoj viditi. Naši blagoslovi odpratili su je na put, a blaga svojstva ove dobre duše, koja je svakome dobra poželila, pozivaju nas sve na iskrene molitve, da nam se zdrava povrati. (Kao što je poznato princesa Kleopatra umèrla je u Gleichenbergu).

Svietli knjaz odputovao je prie niekoliko danah u brestovačku Banju. Prelazeći na putu ovome preko Mlave, čujemo, da je zajedno sa svojim načelnikom g. Filipom Hristićem imao dosta neugodnosti zbog velike vode. Pri polazku iz Beograda naimenovao je knjaz svoga sinovca g. Gjorgja Karagjorgjevića, koi se kao major u ostavki iz Rusie povratio, svojim adjutantom sa činom podpukovnika. (Sèrb. Dn.)

Cèrnagora.

Iz Cèrnegore, 14. sèrpnja. Izmedju Cèrnogoracah i Turakah porodile su se nieke prepirke radi stanovitih sienokošah u Rodini. Turci, koji ni najmanje negoje miroljubiva čuvstva, misle, da je knezu naloženo, da nikakav rat nevodi s Turcima, pače da izbiegava svaku razpru s njima, s toga oni svaki čas povriedjuju granice, kao što to biaše slučaj i dne 11. o. m. U zoru podje množtvo Turakah sa svojim barjakom i tako zvanim talambasima protiv Cèrnogoracah, kojih doduše malo biaše, nu koji zauzeše vèrlo zgodan položaj i hladnokèrno čekaše navalu dušmana. Turci započmu pucnjavu, Cèrnogorci im s pèrvince odgovaraše iz svojih obkopah, kasnie pojure napred, potieraju neprijatelja, koi poslie kratkoga odpora pobieže, ostaviv 8 mèrtva i 8 težko ranjenih. Tako se svèršila navala, koju su Turci hercegovački jur od duže vremena pripravljali.

Novi namiestnik Arbanie došao je u Skadar, te će se sad skorim preduzeti pregovori o miru.

Franceski konzol u Skadru otišao je u Prizren, no skorim će vratiti se u Skadar.

Predsiednik senata, g. Gjorgje Petrović, koi je radi nazebe otišao u kupelj od Abana, vratit će se koncem mieseca kolovoza kući. (Triest. Ztg.)

Rusia.

— (Željeznice u Rusii.) — Željeznice u Rusii zauzimaju prostor od 8000 kilometrah, i mogu se na tri vèrste razdieliti, koje sadèrže:

1. Trakove za upotrebljavanje otvorene: Iz Petrograda u Carskoje-selo, 30 kilometrah; iz Petrograda u Moskvu, 650; iz Varšave u Krakov, 570 kilometrah.

(Jedan dio ovog posliednjeg traka, 70 kilometrah, nahodi se na austrianskoj zemlji).

2. Željeznica, koja se sada gradi jest ona iz Petrogradu u Varšavu, 1300 kilometrah.

3. Napokon osnove podnešene caru od mierniikah jesu:

Gvozdeni put iz Moskve u Teodosiu, 3000 kilometrah; iz Odese u Kremenčuk (na Dniepru), 190 kilometerah; iz Odese u Majski (na Dnieprn), 40 kilometrah; iz Odese u Varšavu (s jednim trakom preko Kieva) 1260 kilometrah; iz Moskve u Nižji-Novgorod, 800 kilometarah; iz Dinaburga u Rigu, 240 kilometrah; i iz Jourbourga u Libovu, 200 kilometarah.

Francezka.

Iz Pariza, 12. sèrpnja. Kao što je poznato, sardinski poslanik kod ovdiešnjega dvora, grof od Villa-Marina, pritužio se je kod ovdiešnje vlade, što car u svom prestolnom govoru nije ni rieči spomenuo o svom savezniku, kralju sardinskom. Ovoj pritužbi zadovoljeno je danas jednim člankom u „Moniteuru“ o piemontezkoj vojsci i generalu la Marmori.

S druge strane čuje se, da je i englezki poslanik lord Cowley izjavio caru onu okolnost, da on u govoru prestolnom nije ni rieči spomenuo o svom boravljenju u Londonu. Car reče Cowleyu, da vèrlo žali, što to nije spomenuo, nu da je na to sasvim zaboravio.

Velika Britania i Irska.

U Londonu. Ponašanje Lorda Russela pobudilo je u Englezkoj obćenitu proti njemu mèržnju. Lord Russel pošao je u Beč, da napravi mir, pa kad je već mir našao, vratio se kući i propoviedao rat! — Na onaj njegov govor, da je on (Russel) bio za austrianske predloge, nu da drugovi njegovi nehtiedoše nanj pristati, odgovorio mu je medju ostalima i Cobden vèrlo izvèrstno. Pošto bi Cobden najprie izjasnio gadno ponašanje i dvoličje lorda Russela, nastavi ovako:

„Zar misli tko od vas, da je kabinet, pošto je sadanji rat ponovio, učinio shodne korake, za da se rat uspiešno dovèrši? Šta radi kabinet? Ministri nevele, da kane Ruse iztierati izpred Silistrie i iz podunavskih kneževinah. To je postignuto. Nu oni to nisu postigli; jer, čim je Austria sklopila s Turskom pogodbu za posiednuće kneževinah, povukli su se Rusi sami izpred Silistrie. A zašto su Rusi preko Pruta otišli? Zar možda, što su se bojali Englezke i Francezke? Nipošto, nego jer je Austria s Prusiom utanačila ugovor, kojim se je svakolika Niemačka obvezala i prelaz Rusah preko Pruta kao casus belli označio. A vi ste kašnje rat nastavili. Koja je svèrha rata? To je pitanje, kojo mi zastupnici narodni moramo ozbiljno uvažiti. Misli li vlada zbilja Rusiu ukrotiti? Rusiu sa 60 milionah ljudih ukrotiti s naših 30.000 momakah? Ili računamo li mi na Francezku? Nu zar neima nikakve pogibeli za allianců, ako ova zemlja četiri ili petputah više vojske pošlje od nas? Hoćemo li onda mi naša zahtievanja sračunati polag ovog odnošaja? Pa da li je i sama Francezka u stanju ukrotiti Rusiu? Dopustite istinu kazati; svaki član, koi je u posliednje vrieme bio u Francezkoj, potvèrdjuje, da ovaj rat nije u Francezkoj popularan. On nebiaše nikad popularan, a sad pače mèrze nanj . . . Vi ste kazali, da želite ovim ratom braniti slobodu Europe. To je bez dvojbe velika s vaše strane uljudnost spram Niemačke, Švedske, Danie; nu kod veličanstvene ove dèrzovitosti pokazujete vi zajedno vašu podpunu nesviest. . . . Ja žalim, što sam tada glasovao protiv vladanju lorda Derby-a. Predlog, koi ga sruši, stajao je zemlju 100 milionah i 20—30,000 momakah. Neplašimo se promiene ministarske, sve je bolje, nego da zemlja ovaj bezkonačni rat vodi. Može li tko tajnu odkriti, zašto li se vodi taj rat? Misli li se Sevastopolj oteti? K tome je potrebno 240.000 momakah, za da tvèrdja oglađi. Želimo li još jednom u Krimu zimovati? . . . Vi ste imali priliku mir zaključiti, vi ste ju zabacili i sve sile europejske od vas odtudjili, pa ste sad bez ikakvog znatnieg saveznika osim Francezke. Ja vidim pogibel, koja s pomanjkanja muževah od javnoga povierenja pred nama stoji! . . .“

To je u bitnosti tečaj govora Cobdenova, koi je, praćen neprestanim „Hear! Hear!“, učinio veliki utisak na slušateljstvo.

Različite viesti.

— (Aleksander Dumas i njegov čizmar). Jedno jutro čizmar glasovitog spisatelja romanah dodje ga obići i zaiskati, da mu plati dug od sto talirah.

„Danas nemam novacah, odgovori Dumas. E dobro gospodine vi kažete da neimate novacah, ali ja dangubim dolazeći k vama. — Istina je to, da vam uzaludan nebude put, evo vam deset franakah, ali se po sebi razumi da ovi neulaze u račun od onih sto talirah.“ Čizmar ode vèrlo zadovoljan, i poslie tri dana opet se povratio. Dumas dao mu je i po drugi put za dangubu deset franakah. Dva dana kasnie dodje nanovo čizmar, koi je takodjer opet deset franakah dobio. U manje od dva mieseca izplatio je g. Aleksander Dumas svom čizmaru tri stotine franakah, i sa svim tim još mu sto talirah dužan ostaje.

SLUŽBENI LIST.

ad Nr. 6501. 1855. (393—D.S.) 1. 15. (3—1)

Kundmachung.

Es wird von Seite des Armee-Ober-Commando bekannt gegeben, dass von demselben drei mittels Stiftung des Oberkriegskommissärs — später Hofrathes Hübler des bestandenen k. k. Hofkriegsrathes gegründete Stipendien jährlicher Zweihundert Gulden C. M. für mittellose männliche Waisen von Beamten der Militär-Administration ohne Unterschied der Zweige oder Provinzen, auf die Zeit als sie studiren, oder wenn sie Beamte werden, bis sie als solche zu dem Gehalte jährlicher 600 fl. C. M. gelangen zu verleihen sind.

Wenn Stiftlinge während oder nach vollendeten Studien nicht Staats-Beamte werden, oder es nicht bleiben, so werden ihre Stiftungsgenüsse anderen geeigneten Kompetenten verliehen.

Stiftlinge, welche — wegen Mangel an Fleiss oder Moralität — sich der Stiftung unwürdig machen, verlieren ebenfalls den Stiftungs-Genuss.

Die Gesuche um Erhalt eines Stiftungsplatzes müssen bis längstens Ende September 1855 — mit nachfolgenden Dokumenten instruirt, bei der betreffenden Provincial-Militär-Oberbehörde überreicht werden.

1. Trauungsschein der Aeltern.
2. Todtenschein des Vaters.
3. Taufschein des Waisen.
4. Vermögenslosigkeits-Zeugniss über die Mutter und den Waisen.
5. Schul- und Sitten-Zeugniss über den Waisen.
6. Nachweisung der Dienstzeit des Vaters.

Können Dokumente über besondere Verdienste des Vaters beigebracht werden, so sind auch diese beizuschliessen.

Wien, am 24. Juni 1855.

Br. 1250. (336—Izv.) (3—1)

Oglas.

Od strani c. kr. kot. ureda Veliko-goričkog kao suda — do obćeg znanja stavlja se, da je su ovostranom odlukom od 13. sèrpnja 1855 br. 1250 na molbu Josipa Vojkovića iz Obrezine, za dug od 61 fl. 44 kr. opredieljena za prodaju urbarskog selišta skupa sa kućom i drugim sgradama gospodarstvenim, na vlastitost Tome Belana žitelja iz sela Tèrnje br. kuće 3. kotaru goričkog spadajućemi i na 341 for. sreb. procienjenimi dva ročišta, i to za pèrvu na dan 16. kolovoza 1855 za drugu pako i posliednju na dne 17. rujna t. g. 1855 svaki put od 10—12 ure prie podne na licu miesta upitnog urbarskog selišta — koje će se samo kod drugog ročišta izpod procienbene ciene prodati.

Zapisnik procienbeni, kao i uvieti dražbeni mogu se kod suda uviditi.

Kupit željni i hypothekarno pravo imajući čine se na to pozorni.

C. k. kot. ured V.-Gorički kao kot. sud.

U V.-Gorici dne 13. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 4776. (186—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-raztereniih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog suda u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 broj 2458 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. suprugom Stiepanu i Ljubici Pavleković za spadavše na dobro Bukovje u obćini Bukovju, Ribnici itd., kotaru v.-goričkom, županii zagrebačkoj ležeće, 14⁷/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom 5950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 17. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu posluživ se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odšteteno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 17. rujna 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice

odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 19. studenog 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 11. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 994. gr. (113—Dp.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. ured kao kot. sud križevački time do obćeg znanja stavlja, da odlukom c. k. zemaljskog suda zagrebačkog od 14. lipnja 1855 br. 592 dozvoljena, izrokom ovog c. kr. kot. suda od 30. svibnja 1855 br. 838 novinami oglašena, ustanovljenog za dražbu dana 14. lipnja 1855 ipak neizvèršena dobrovoljna javna dražbena prodaja ostavinskih u sudbenom kotaru križevačkom ležećih nepokretnostih baštinikah Jakoba Uzorinca na molbu gosp. odvietnika Adalberta Šauffa, pokojnoga Jakoba Uzorinca oporuke izvèršitelja, opet se odredjuje. Za izvèršenje ote dobrovoljne prodajne dražbe ustanovljuje se rok na 16. kolovoza 1855 u 10 satih u jutro na licu miesta »Vinograd Kramarovec« na blizu Križevcih ležećem, ter nepokretnosti, koje se prodavale budu, jesu sa njihovom ličbenom cienom (Ausrufspreis) sliedeće:

1. Sienokoša »Černišćak« ličbena ciena	.	50 f.
2. » »duge mekote Brezine «	.	70 »
3. Šuma »Koruška« s livadom i oranicom		150 »
4. Vinograd »Kramarovec« sa priležećim voćnjakom, oranicom i lozom »Gladovnjak« u polovini s posebnom kletjom		175 »
5. Druga polovica istog tèrsja takodjer s kletjom i kolosiekom	. . . . .	175 »

Svaka pomenuta nepokretnost će se posebno prodavati, ter onomu, koi najviše ponudi, ostaviti; ter se ujedno opazuje, da ote nepokretnosti izpod ličbene ciene se neprodadu, i da vierovnikom na istimi možda osigurano pravo polag §. 277. post. izvan par. ostaje priuzdèržano bez obzira na cienu prodajnu.

Uvieti prodajne dražbe mogu se i kod ovog c. k. kot. suda i kod ovèršitelja oporuke gospod. odvietnika Adalberta Šauffa u Zagrebu br. 9. uviditi.

Oni, koji ote nepokretnosti ili niekoju istiuh kupiti žele, pozivlju se, da u stanovito doba na lice miesta dojdu.

C. k. kot. ured kao kot. sud

U Križevcih dne 11. sèrpnja 1855.

C. k. predstojnik

Kiš.

Br. 2603/gr. (330—Izv.) (3—3)

Oglas natiečaja.

Kod c. k. županijskog suda osiečkoga izpražnjeno je miesto sudbenog pristava sa godišnjom plaćom od 500 for. sreb. i pravom promaknuća u viši stepen plaće.

Imadu dakle svi oni, koji oto miesto zadobiti žele, k svojim molbenicam priklopiti u izvoru ili u vierodostojnom prepisu dokaze vèrhu dobe života, položenog praktičkog sudačkog izpita, znanja niemačkog i slavonskog ili drugog s time srodnog slavenskog jezika, političkog ponašanja i dosadašnjeg službovanja, te iste kroz svoju predstavljenu oblast za četiri nedielje računajuć po trećem uvèrstenju toga oglasa u ovaj službeni list predsiedničtvu ovoga c. k. županijskog suda predložiti.

U molbenici se imade takodjer napomenuti, da li medju moliteljem i ovosudbenim perovodnim činovnicima odnošenja srodstva ili tastbine obstoje.

C. k. županijski sud.

U Osieku 11. sèrpnja 1855.

Br. 333. gr. (332—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog suda Pregrada po današnjoj odluki time obznanjuje se, da je na molbu Janka Beća proti Miji Blaževiću radi po prisuđenju c. k. kot. sudu Mali Tabor osudom od dne 20. prosinca 1855 br. 1442 dopitanoga duga od 142 for. 52 kr. sr. c. s. c. plienitbenim pravom zastavljenog za 680 for. sr. procienjenog selišta dražba dozvoljena, koje selište sastoji iz:

1. Oranice Skedniśće s malenim zasadom ukupno 3 rali, procienjeno 230 for.
2. Oranice Ober hiže s malenim zasadom ukupno 1½ rali, procienjeno 200 for.
3. Dvorišća ¼ rali, procienjeno 60 for.
4. Livade u polju Turčinu, založene proc. 80 fr.
5. Vinograda proc. 40 for.
6. Šume pod Valašakom 200 ☐ hv. proc 40 for.
7. kuće proc. 30 for.

ter za preduzetje ove dražbe dva roka, i to na dne 28. sèrpnja i 28. kolovoza t. g. prie podne od 9 do 12 ure u kući i selištu ovèršitelja Mije Blaževića u Maloj Erpenji opredieljuju se.

Uslied česa pozivlju se svikolici kupiti želeći na opredieljene dane na lice miesta s tim dodatkom, da će prie dražbe 100 for. sr. sr. jamčevine položiti morati, dražbeni pako uvieti kod c. k. ureda uviditi se mogu.

Zajedno imadu se svikolici založno pravo imajući vierovnici do rečenog roka kod ureda prijaviti, inače će sebi pripisati imati, ako se kod razdieljenja dražbene svote njihova zahtievanja u obzir uzeti nebudu mogla.

C. k. kotarski sud pregradski dne 14. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Jellačić.

Br. 4715. (185—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2752 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gosp. Lazaru baronu Hellenbachu za spadavše na dobro Sv. Helena u obćinah Sv. Helena i Majkovec, kotaru sv. Ivanskoj, županii zagrebačkoj ležeće, 37⅞ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15.150 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 14. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 15. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 9. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 4647. (184—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. lipnja 1855. broj 2517. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodični Marii Faller za spadavše na dobro Mala Mlaka u obćinah Mala Mlaka i Odra, kotaru v.-goričkom županii zagrebačkoj ležeće, 18¾ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 6. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 6. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 8. listopada 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 7. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2769/g. (309—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 16. lipnja 1855 br. 2556 pronadje u 34.700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 86⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćinah Bočkovec, Medja i Kalnik, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gušćerovec gospoje Ane grofice Sermage, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok istekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 31. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenja u prvašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

Novak, s. r.

Br. 3589. (111—DP.) (3—2)

Oglas dražbe.

C. kr. gradsko-deleg. kotarski sud zagrebački ovime obznanjuje, da će se dne 27. sèrpnja t. g. i ako od potrebe bude dne 4. kolovoza t. g. svaki put u 3 ure po pódne u selu Lašćine kod Zagreba dvie dojne krave i dva konja skupa na 150 for. sr. procienjena ovèršbenim putem na javnoj dražbi za gotovi novac prodavati.

Kupci pozivlju se na lice miesta.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 4. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik,

Schmidt.

Br. 2539/g. (333—Izv.) (3—2)

Oglas.

Od strani c. k. županskog suda varaždinskog do obćeg znanja stavlja se, da će se za grijanje činovnicah istog ovog suda, zatim c. k. dèržavnog odvietništva, c. kr. gradsko-delegiranog kotarskog suda varaždinskog i ųanicah za buduću upravnu godinu 70 hvatih bukovih dèrvah jevtinba 8. kolovoza t. god. poslie podne u 3 sata u uredu spomenutog suda dèržati, — pribavu takovih preuzeti hotejući radi uvietah, neka se izvole u pisarni istog suda upitati.

U Varaždinu 5. sèrpnja 1855.

C. k. predsiednik,

Novak. Fohn, s. r.

(189—DS.) 20. 25. (3—2)

Jevtinba.

Budući je oglašena na 12. sèrpnja t. g. jevtinba radi nabave 52 hvata bukovih dèrvah za c. kr. pravoslovnu akademiu, c. kr. gimnaziu i preparandialni zavod zagrebački kroz zimu god. 185⁵/₆ potrebitih, bez uspieha ostala, stavlja se ovime do znanja, da će se druga jevtinba 28. sèrpnja t. g. u deset satih prie podne u sgradi akademičkoj obdèržavati, kamo se svi takova dèrva prodati želeći uljudno pozivaju.

U Zagrebu 12. sèrpnja 1855.

(112—Dp.) (2—2)

Natiečaj.

Koncem tekuće školske godine bit će opet u nadbiskupskih sirotištah u Zagrebu i u Požegi izpražnjenih niekoliko miestah.

Svim dakle, koji žele za koje pitomsko miesto moliti, stavlja se ovim do znanja: da imaju molbenice sa školskimi svedočbami, kèrstnim listom, i liečničkom svedočbom o ciepljenih boginjah, najdulje do 15. kolovoza o. g. u pisarni pr nadbiskupskoga duhovnoga stola predati.

U Zagrebu 15. sèrpnja 1855.

Fr. Gašparić,

tajnik preuz. g. nadbiskupa.

Nr. 6466.—1855. (190—DS.) (3—2)

Konkurs-Kundmachung.

Zur Wiederbesetzung dreier im Bereiche dieses Komitates in Erledigung gekommener Aktuarstellen bei den gemischten Bezirksämtern für Croatien, womit ein Gehalt von 400 fl. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltstufe von 500 fl. C. M. verbunden ist, wird der Concurs mit der Frist von vier Wochen, vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in der »Narodne Novine« an gerechnet, hiermit ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Dienststellen haben ihre gehörig belegten, an die k. k. Landes-Commission für die Personal-Angelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Agram gerichteten Gesuche, wofern sie bereits in Diensten stehen im Wege der vorgesetzten Behörden, binnen obiger Frist bei der k. k. Komitats-Behörde in Agram einzubringen, und hiebei Geburtsort, Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ledig, verheirathet oder Witwer nebst Anzahl der Kinder) die Studien und sonstige Befähigung, mit Rücksicht auf den §. 13. der Allerhöchsten Bestimmung vom 14. September 1852 über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter, dann die Sprachkenntnisse, bisherige Dienstleistung und sonstige allfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen.

Insbesondere sind zur Bewerbung um obige Stellen die mit gutem Erfolge zurückgelegten Rechts- und Staatswissenschaftlichen Studien, dann die zurückgelegte Geschäftspraxis nebst den bestandenen praktischen Prüfungen im Sinne des §. 2. der kaiserlichen Verordnung vom 10. October 1854 L. G. Z. Nr. 262 auszuweisen.

Schlüsslich ist anzugeben, ob und in welchem Grade der Bewerber mit den Beamten bei den gemischten Bezirksämtern Croatiens und Slavoniens verwandt oder verschwägert sei.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.

Agram, den 14. Juni 1855.

B. 4474./Civ. (188—D.S.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. zemaljskog suda zagrebačkog stavlja se do obćeg znanja, da će se dne 25. sèrpnja 1855 u 9 satih u jutro prodavati putem javne dražbe u kući Gavrila Joanović ležećoj u Karlovcu, unutarnjem gradu, gospodskoj ulici sve na zaostavinu pokojnog karlovačkog biskupa iztočnog vieroizpoviedanja Eugenia Joanovića spadajuće pokretnosti, medju kojima nalazi se takodjer mnogovriedna knjižnica raznih učenih knjigah, kamo se svi kupiti želeći ovime pozivaju s time, da će se kupljene stvari u gotovom novcu odmah izplatit imati.

U Zagrebu 4. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 1021/gr. 1855. (287—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. ured kao sud koprivnički time stavlja do znanja, da je uslied vodjene po A. i N. Malinu iz Zagreba proti Rozalii Stoić iz Koprivnice glede dužnih 416 fr. 26 kr. sr., i pripadakah sudbene ovèrhe ličba vlastne nepokretnosti kao kuće i grunta u Koprivnici u ulici Futakovac ležeće sudbeno na 500 for. srebra procienjene, dozvoljena, za koje preduzetje rok na 26. kolovoza i 26. rujna t. g. u 3 sata popodne ustanovljuje se tim dodatim, da svikolici, koji sciene na dobru ličbi izloženom kakovo založno pravo posiedovati, do prodaje dobra ovo tim sigurnie sudu ovom prijavit imadu, što će si svatko inače posliedice §. 509. p. gr. p. pripisati imat.

Zapisnik procienbeni sa uvietima ličbe može se ovdie ugledati.

C. k. kot. sud koprivnički dne 6. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Roksandić.

Br. 1071/gr. 1855. (288—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. kr. kot. ured kao sud koprivnički, stavlja time do obćeg znanja, da će se kuća sa gruntom i baštom u dugoj ulici u Koprivnici stojeća, od tvèrdog gradiva, jošt posve nova sa svom potrebitom prosterinom providjena sudbeno na 363 for. 40 kr. sr., procienita, te na vlastitost suprugah Ivana i Marie Nagy spadajuća — za strau Samoila Reškovca kao ovèršbe voditelja — radi duga od 568 fr. sreb., i pripadakah dne 30. kolovoza i 30. rujna t. g. svagdan u 10 satih izjutra drugi i posliednji put i izpod ciene — putem javne sudbene dražbe prodati.

Svi vierovnici tako hipothekarno pravo jur stekavši kao i ini — imadu do tog roka, kod ovog suda sa svojimi tražbinami valjano zasvedočenimi prijaviti se to tim bolje, što će se inače razdieljenje kupovnine, i bez njih obaviti — pripisavši samim sebi, ako u slučaju izcèrpljenja takove izključeni ostanu.

Uvieti radi olakšanja izplatbe, su za kupca veoma primitno ustanovljeni — koji se kod suda vazda uvidieti mogu.

U Koprivnici dne 22. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Roksandić.

Br. 3979/g. (106—Dp.) (3—2)

Izrok

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog stavlja se ovime do znanja, da je na molbu odv. Franje Kellemena dozvoljena javna ovèršbena dražba imanja Stenjevec sa fundus instruktus-om, procienjenog na 47,478 for. 20 kr. te na vlastitost g. Petra Junkovića, malodobnog Antuna Hefferera i i Kristine Zangel rodjene Junković spadajućeg, i za preduzetje iste opredieljen je 3. rujna t. g. kao pèrvi, i 4. listopada t. g. kao drugi rok.

Uslied toga pozivaju se svi isto imanje kupiti želeći na opredieljeni dan u jutro u 9 satih u ovosudni ured, gdie će se ista dražba obdèržavati.

Uvieti dražbeni mogu se u ovosudnoj pismohrani uvidieti.

Ujedno pozivlju se svi oni, koji možda kakovo hipotekarno pravo na istom imanju imadu, takovo do tog vremena tim većma kod ovog c. k. zem. suda prijaviti, jer se u protivnom kod razdieljenja kupovno-prodajne svote na njih nikakav obzir uzeti neće.

U Zagrebu 20. lipnja 1855.

Klobučarić. Rudolph.

Br. 1150/g. (326—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda do obćeg znanja stavlja se, da na molbu Petra Petrička iz Koprivnice prodavala se budu u Velikom Otoku putem javne dražbe sliedeća: kuća sa gruntom pod br. 53., vèrčac $^1/_8$ rali, i polag oranica od $1^1/_4$ rali u V. Otoku ležeće, na vlastitost Josipa Kišćinala spadajućih za procienjeni ukupni iznos od 400 for. sr. i to dne 5. kolovoza pèrvi, i 9. rujna t. g. za drugi i posliednji put, — kamo kupiti želeći uljudno pozivaju se.

Uvieti dražbeni mogu se svaki dan u ovom kot. uredu uvidieti.

U Koprivnici dne 13. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Roksandić.

Br. 1133/gr. (325—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda do obćeg znanja stavlja se, da na molbu Kate Meštrić iz Koprivnice prodavala se bude putem javne dražbe kuća sa gruntom kao i vèrčac od 117 □ na vlastitost Ane udove Horvat spadajuće za procienjeni ukupni iznos od 450 for. srebra, i to dne 24. kolovoza za pèrvi put, a 23. rujna t. g. svagda u 3 sata po podne drugi i posliednji put, kuda se svi kupiti želeći uljudno pozivaju.

Uvieti dražbeni mogu se uviek kod suda uvidieti.

U Koprivnici dne 3. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Roksandić.

Br. 684/gr. (320—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotar. ureda ludbrežkog kao suda čini se ovime znano, da je na molbu g. Jurja Šafarića uslied ovostrane odluke br. 689/1855 odredjena javna sudbena dražba kuće br. 10. u selu Globočcu ležeće polag javne ceste u Koprivnicu vodeće, sa kućnim gruntom i oranicom od 2 rali velikom polag ležećom, na vlastitost seljaka Floriana Viraga spadajućih te sedbude na 330 for. srebra procienjenih za dug i troškove ukupno svotu od 53 for. 2 kr. sreb. te obdèržavat će se pèrva dražba dne 3. rujna uz procienu a druga i zadnja dražba dne 3. listopada t. g. ma izpod prociene svaki put u predpoldašnje ure na licu miesta.

Kupiti želeći pozivaju se k svakome roku oko 9 satih iz jutra na lice miesta. Vadium je 10%; ostali uvieti kod suda ovoga vidieti se mogu.

Ujedno se uzazivaju svi vierovnici, koji bi hipotekarno pravo na dražbeni taj imetak imali, da ga do to doba kod suda ovog tim sigurnie prijave, jer inače kod razdielbe kupovne svote, neće se na nje obzir uzeti.

U Ludbregu dne 3. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Antun Labas.

Br. 4227. g. (187—D.S.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemski sud zagrebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 14. prosinca 1854 bez oporuke preminuvše Ane Mihalić udate Keber iz Svečaja obćine Stenjevec, štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka prijavu svoju dana 15. klovoza ovom sudu pismeno predadu, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovuici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Zagrebu 23. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 159. (329—Izv.) (3—2)

Objavljenje.

Vlastelinstvo archiepiskopsko-patriaršesko u Dalju, dati će pod arendu svoje kèrčme, mesare i ribolove (izuzimajući ribolov na Živi) za vrieme od 31. listopada 1855 do 1. studenoga 1858 po novome u 9 satih prie podne u pisarnici vlastelinskoj u Dalju. Koi želi, jedno ili više od ovih malo regalnih prava za naznačeno vrieme pod arendu uzeti, neka izvoli na licitaciu doći, medju tim može uslovja u pisarnici vlastelinskoj čitati.

U Dalju 10. Julia 1855.

3624. (110—Dp.) (3—2)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. gradsko-delegiranog kot. suda daje se na znanje, da je na molbu g. barona Levina Raucha ovèršbena dražba urbarskih zemaljah i kuće na vlastitost Gjure Kuka spadajućih sudbeno na 1270 for. sr. procienjenih u selu Jarku blizu krapinskog mosta pod br. 8. ležećih, radi duga 200 for. sr. i troškovah dozvoljena, te da su rokovi, i to: pèrvi na 31. kolovoza t. g. i ako bi od potrebe bilo drugi i posliednji na 1. listopada t. g. u 10 satih u jutro na licu miesta ustanovljeni.

Povodom toga pozivlju se kupiti želeći tim dodatkom, da će kod dražbe svaki suličbenik imati vadium od 120 for. sr. u ruke sudbenog izaslanika položiti, koi vadium će se kupcu u kupovinu uračunati, a drugima odmah po dovèršenoj dražbi povratiti, zatim, da se tako procienbenik, kao i dražbeni uvieti kod suda i na dan dražbe uvidieti mogu.

Nadalje pozivlju se svi oni, koji su na upitne nepokretnine kakovo založno pravo stekli, da se do 31. kolovoza t. g kod ovoga suda tim sigurnie najave, što će se u protivnom slučaju kupovnina bez njih razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 25. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik

Schmidt.

Učrodnik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. - Wien — U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 21. SERPNJA 1855. — Broj 166.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a satim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

Na broj 1769—1855 k. h.

Za pogorelce sela Bukovice dolnje sabrano je u dolie naznačenom kotaru u ime dobrovoljnih prinesakah 8 for. 11 kr. sr.

Dočim su isti darovi na svoje opredieljenje već obratjeni, nalazi se ovi c. k. kot. ured ugodno obvezan za dobrovoljne prinesko svim dobrobotnim darovateljima u ime nedarenih javnu zahvalu ovime izjaviti.

C. k. kot. ured

Slatina dne 17. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Belošević.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 19. sèrpnja. Pelissier javlja pod 16. lipnja: Novi pokušaj nepriatelja, da nas suzbije, opet je osujećen. Rusi su uz običnu svoju viku tripute jurišali, no vazda se od naše vatre natrag povući morali.

S bojišta.

— Vadimo iz dopisa „Timesovog" dopisnika sliedeće:

Imali smo 19. vas dan posla sa sahranjivanjem mèrtvacah i prenašanjem ranjenikah u bolnice. Ovi posliednji tèrpili su paklene muke. Ležeći u rupama u zemlji i od žedje izdišući, nisu se smieli maći, jer su Rusi odmah pucali. Drugi opet kazuju, da su se Rusi milostivo pokazivali, i vode im podavali. Oficirima, koji su pali blizu nepriateljskih šanacah, poskidali su Rusi epolete i čizme, dalje ništa. Jendeci, vodom napunjeni bili su u najboljem stanju. Kažu, da su Rusi dno načičkali s bajonetima, okrenuvši gore šiljak. Dok je trajalo ugovoreno primirje, stajali su ruski stražari izpred šancevah svojih, ljudi velikog uzrasta, koji su bili vèrlo dobro odieveni; oficiri izišli su bili u najboljim haljinama, u glatkim rukavicama i lielim i lakiranim čismama. U ostalom su se uztezali većma u govorima nego prie pri podobnim slučajevima. Primirje trajalo je više od dva sata. Što se tiče ranjenikah, valja kazati, da su njihove rane bile čistie nego odprie. Ova okolnost dosta nam je nepoznata, jerbo znamo, da Rusi meću čavle i šta im u ruke padne u puške i na nas pale.

U Mamelonu našlo se novih žakovah sa strielom i znakom O. B. (engleski žig) napunjenih fišecima. Za čudo je, kako su te stvari pale u ruske ruke. Govori se, da je uhvaćen jedan tolmač komisariata, koi je bio izdajnik i uhoda. Prolom oblaka počinio je 23. veliku štetu u stanu, osobito je oštetio gvozdeni put, i trebat će 10 danah, dok ga popravimo. Hèrvatski i tatarski radniti neće da rade, ako im se i plaća prevelika nadnica. Nieki dan morao je profoz posredovati, da ih natiera na radnju. A baš nam sad najviše treba gvozdeni put. Francezi vele, da su gotovi otvoriti na novo bombardiranje, pa su pozajmili od Englezah 1500 fišekah od 32 funta. — Sav je stan ožalošćen smèrtju Raglenovom. Svi ga počituju, što je dugo, neumorno i vierno služio domovini svojoj. Njegovo tielo poslat će se na ladji „Karadok" u Englezku, praćeno cielim štabom njegovim.

— Parobrodom „Europa" dodjoše u Tèrst viesti iz Carigrada od 9. sèrpnja. 36.000 Rusah pod zapovieđništvom samoga Muravieva obkolilo je Kars; ostalu vojsku izaslao je Muraviev prema Erzerumu, i ona je jur dopèrla do Kasankale, 6 satih od Erzeruma, gdie se samo 2000 mom. nalazi u posadi. Paša trapezuntski izpustio je odmah sve uznike, da se u vojsku uvèrste. — U Damasku je mir povraćen. U Alepu vlada veliki strah. Guverner jerusolimski otišao je s 4000 mom., 4 topa i 200 bašibozukah protiv Beduinah, koji priete Metleci.

— Težko je to vierovati, kad savezni generali javljaju, da im vojska gori od želje da se na novo s Rusima ogleda. Jer to je stara istina, da vojska, koja neuspiešno napada na svoga nepriatelja, a osobito za tako dugo vrieme, klone duhom, i u nju ulazi duh nezadovoljstva, koi može zapoviednicima velike brige zadati. A po glasovima iz Krima, koja privatnim putem dolaze tako je kod savezne vojske. Ona je toliko ljude izgubila, koje od taneta ruskog, koje od boleštine, nju mori vrućina, koja je u ovo doba u Krimu sasvim nesnosna, a tiesno miesto, gdie je njen stan nije zgodno za umaljevanje dielovanja te vrućine.

Vojska saveznička nemože se nikuda micati, ona nemože sa onog miesta, na kom je, u grad prodreti, a na drugu stranu nemože otići, da odatle zgodnie i sa većim izgledima na uspieh napada. Osim toga nestalo joj je mnogo generalah i kijamet drugih oficirah, a od štaba indžinirskog nije manje, nego 16 oficirah palo. Novine belgianske „Independance" donose imena generalah englezkih i franceskih, koje je koje tane rusko, koje klimatička odnošenja Krima uklonilo. Od englezke vojske poginulo je ili je umèrlo pet generalah. Trojica su predupredjeni boleštinama svoju službu izvèršivati. Petorica su se natrag u Englezku vratili. Od strane Francezah umèrla su tri generala od kolere. Poginula su petorica. Ranjeni su šestorica, a petorica su se zbog bolesti u Francezku vratila. Svega dakle fali trideset i dva generala u saveznoj vojsci, a tu se neračunaju generali piemonteski i paše turske, o kojim posliednjima nitko ništa i nikad nejavlja. To su veliki preveliki gubitki za vojsku savezničku. Da koliko je tek moralo drugih oficirah pasti? Groblje, u kom se ukopavaju činovnici saveznički već je puno grobovah, a koliko će ih još otići da tamo daleko od svoje postojbine viečni sanak spavaju?

— Iz Helsingsforsa, 8. sèrpnja. Lovisa, vèrlo liepi gradić na finskom mòrskom zalievu, po prilici 15 niemačkih miljah od Helsingsforsa, postade žèrtvom vandalskog biesnila englezkog. Varoš je ova utemeljena 1745 i od tadašnje švedske kraljice dobila ime. Varoš je vodila veliku tèrgovinu sa solju do najnovieg anglo-galskog rata „za civilizaciu." — U varoši nebiaše nikakve posade. Dne 5. sèrpnja dodju niekolike nepriateljske ratne ladje pred Svartholm. Odandie poslaše više topčarah u ovaj otvoreni grad. Nepriatelj bacao je kongrevske rakete u varoš, iskèrcao 100 mom., koji su za čas grad Lovisu sa svih stranah zapalili. Pa onda ovi ljudi kažu, da vojuju za civilizaciu sviela i slobodu Europe. Jamačno će Finska ostati dužna zahvalu zapadnim silam za takovu obranu. — Postillon, koi je donio u Helsingfors viest, da Lovisa gori, nije mogao uzdèržati se od plača. Hiljade ljudih blude bez kuće i kućišta okolo, koji su još prie malo satih vèrlo dobro stajali.

Austria.

U Beču, 18. sèrpnja. General konjaništva, grof Šlik, bivši dosad privremeni zapoviednik 4. vojske, imenovan je sad pravim zapoviednikom. Zapoviednikom 2. vojenog sbora imenovan jedefinitivno fml. Parrot.

— Kraljevsko-englezki opunomoćeni general Grawford poći će početkom mieseca kolovoza u Englezku.

— Carsko-ruski poslanik knez Goršakov otišao je danas u Stutgart. Njega će zastupati za vrieme njegova odsustva dèržavni savietnik Fonton.

— Njeg. veličanstvo car obdario je sirotinju u Krakovu sa 1000 for. sr. s tim uvietom, da se uzme obzir i na one prositelje, koji su osobitom prošnjom njeg. velič. za podporu molili.

— Po pismima iz Lizabone — tako pišu „A. A. Z." iz Madrida — obećao je portugalski kralj don Pedro V. caru Napoleonu, kada se s njim razgovarao, dati sbor jedan u pomoć od 8000 Portugizah.

— U Belgii nije se nikada više oružja skovalo, kao prošaste godine. Svega skupa napravljeno je 567,409 cievih, t. j. 71,781 ciev više nego godine 1853. Mnoge časti oružja, koje su pravljene samo rukom, prave se sada po primieru Englezah mašinom. Bez mašinah nebi bilo moguće, izraditili toliko oružja.

Bosna i Hercegovina.

S bosanske granice na Ivandan. Lani pri pèrvom popisivanju Turakah za vojinstvo pri početku rata bilo je i u varoši Bieljini zapisano 1100 mom. Turakah, sad su dèržali svojevoljno upisivanje u vojnike, i zapisati dali su sebe samo dvojica u istoj varoši, da li će to biti za uredovnu tursku vojsku ili u vèrbovanje Englezah, neznam izviestno. Škole sèrbske u Bosni po varošima već su gotove ili se prave, ali i kod cèrkvah izvan varošah čine se priprave za gradjenje školah. Čuli ste valjda, da u varoši „Bèrčko" pripravlja se materiel za gradjenje cèrkve; i to 400.000 ciglah. Usievi dobro stoje. (Svet.)

Turska.

Iz Pere, 2. sèrpnja. Poslie zlosrećnog boja od 18. lipnja vlada sad mir na jednoj i drugoj strani. Rusima nije dosta, što imaju onolika utvèrdjenja nego prave nova izmedj Malakove kule i korabljenog zalieva, da sujete nepriatelju utvèrditi se za slučaj, ako otme Malakovu kulu. Saveznici pak približuju se k Malakovoj kuli i redanu.

O velikom sboru onom, 30.000 ljudih sadèržećem, o kom je više putah bila rieč, i koj je Omerpaša i Bosquet na pretragu vodio, znamo, da se je natrag povratio. Prodro je bio do Laspa i Jalte, nenašavši nigdie Ruse. Zlopatili su od žedje dosta. Doznali su, da su se Rusi povukli do Belbeka. Zaista je predjel ovaj izmedj Kače i Belbeka za Ruse najzgodnii. Lievim krilom pokrivaju u utvèrdjenom stanu Bakčisaraj, desnim krilom naslonili su se na sieverne gradove Sevastopolja, a lice je dovoljno zaštićeno sposobnim za obranu predielom. Dok se dakle ova vojska nepotuče, nemože postati Sevastopolj odciepljen. To je uvidio Canrobert odavno. Poznato je, da je on ostavku dao, što se nije uvažio njegov plan udarati na Ruse izmedj Kače i Belbeka. (Allg. Ztg.)

Gèrčka.

Iz Atene, 13. sèrpnja. Parobrodom „Solon" došao je g. Thouvenel ovamo; 11. bio je njemu u slavu veliki kralj. obied. — Turski konzulati u Gèrčkoj dobiše zapovied, da opet otvore svoje kancelarie.

Francezka.

— Kako pisma iz Pariza javljaju, tamo su vèrlo nezadovoljni sa Pelissierom i to ne:

samo privatni ljudi, nego baš najviše osobe. Čude se, što nije bar znao svoj gubitak koliko toliko uliepšati, nego na najneviešti način baca svu krivicu na generala Mejrana, koi je u posliednjem boju poginuo. On se izvinjava, da je Mejran ranie u 20 minutah počeo boj, nego što je ugovoreno, jer je mislio od leteće bombe, da je raketa, koju je Pelissier za znak k jurišanju davao. Težko je to Pelissieru vierovati, jer je Mejran stari vojnik bio, pak je valjada znao razliku izmedju rakete i bombe. Dalje je kazao Pelissier, da je jedan od najvažniih dobitakah od 7. lipnja taj bio, što se je tako približio floti, da se ova nikud neće moći skloniti od francezkih tanetah. A ovamo vidimo, da je baš ruska flota rešetala francezke jurišajuće kolone na najstrašnii način. Pak i to Pelissieru predbacuju, što nije najprie dovoljno bombardirao, dok nije k jurišu pristupio. Zbog takvog postupanja Pelissierovog vele, da gundjaju i po Parizu i u Krimu. Duh vojske je takodjer hèrdjav iz istih uzrokah. Na posliedku gdiekoi već govore, da će Bosquet na Pelissierovo miesto doći. Šteta bi bila, da sada Pelissiera odzovu. Da ga bar puste da izpuni caru zadanu rieč, pak da Krim otme ili — da vojsku francezku utamani.

Dok iz Francezke neprestano nove regimente odlaze u Krim, dotle se vraćaju bolestnici iz iztoka i to u takvoj množini, da su svi špitali pomorsko-francezkih miestah prepuni. Govore, da ćedu Francezi svoje vojevanje u baltičkom moru Englezima predati, kao što i neima tamo francezkih ladjah, osim niekoliko, koje nije vredno ni spominjati. — Ministerie u Parizu obkoljene su svaki dan množinom svieta, koji raspituju za svoje srodnike u Krimu. Tamo je kolera tako žestoko, da ni lane u Dobruči nije toliko Francezah od nje padalo. Zato valjda ima „Moniteur“ svaki dan po jednu depešu iz Krima, da je zdravlje vojske izvèrstno.

Narodno kazalište.

Odkada je g. Stefan preuzeo ravnateljstvo i narodnoga kazališnoga družtva, vidili smo u našem jeziku predstavljat sliedeće komade: „Dievu iz Marienburga“ (jedanput) „grad Karadek“ (jedanput) i „Reštauraciu“ (dva puta). Od ovih komadah bio je pèrvi za naše domorodno obćinstvo nov, posliednja dva vidili smo već zimus. Dieva iz Marienburga ima za predmet jednu veoma zanimivu episodu iz života Petra velikoga, cara ruskoga, pisan je psihologičnom i historičnom istinom i sadèržaje mnogo teatralnoga efekta. Ovaj komad je izvorno niemačko dielo, i dopao se je u svoje doba po svoj Niemačkoj, a i u našem jeziku omilio nam je tim većma, što je dobro preveden i što je tako dobro bio predstavljen, kao još nijedan drugi od preporodjenja našega kazališta. Glavne zadaće bile su povierene gospodičnoj Adelshaimovoj, gospodi bratji Freudenreihom i gospodinu Milanu. Pèrva kao Katinka zateče u pravom smislu rieči čistim izgovorom, nježnim izrazom i umiljatim kretanjem. Bratja Freudenreihi bili su podpunoma na svojem miestu. Gospodinu Milanu u važnoj roli Petra velikoga pošlo je u više momentah takodjer za rukom da steče zadovoljstvo obćinstva. Ostale manje zadaće bile su po gospodičnoj Miškovićevoj i gospodi Miroslavu i Mladeniću dovoljno dobro izvedene i tako možemo reći, da je zasluženo bilo ono često i gromovito pleskanje, kojim je ovaj igrokaz bio primljen. Ako se ova predstava sravni s predstavami, koje smo u našem jeziku zimus imali, mislio bi čoviek da su sasvim druge osobe, koje sada predstavljaju. To zavisi od viešta ravnateljstva i nadziranja, koje je prie žalibože posve falielo. G. Stefan zaslužuje dakle najveću pohvalu i svu moguću podporu od strane domorodnog obćinstva, jer već ovom predstavom pokazao je, da je viešt ravnatelj i da mu je stalo do [illegible] našega kazališta. — U drugoj predstavi (grad Karadek) odlikovao se je osobito g. Freudenreih mladji u roli glupaka. Taj mladić je u [illegible] talentom nadaren je, već [illegible] [illegible] svietlina. Igru mu je puna, [illegible] na čuvstva i potanke karakteristike, a izgovor dobar, jednom riečju ima sva svojstva, koja se izisknju od izvèrstna igraoca, a i njegova marljivost može se za primier stavit njegovim drugovom. Velik biaše plesak, kojim je tom prigodom odlikovan bio ovaj ljubimac našega domorodnog obćinstva u svih njegovih prizorih, ali je i podpunoma zaslužen bio. I ostali suigraoci osobito gospoja Milan i njezin suprug kao takodjer g. Miroslav zaslužuju biti pohvalno imenovani za pomnju, kojom su dobrim uspiehom izveli svoje dotične zadaće. — U Reštauracii sudielovao je g. Weis, izvèrstni komik ovdašnjega niemačkoga družtva. On je predstavljao strano prostoga plemića Poderanića nesravnivo. Dèržanje, vid, kretanje, govorenje, sve biaše karakteristično, neizrečivo komično, a izgovor tako čist i neprisiljen, kao da je rodjen Hèrvat, ali i uzhit, kojim primljena biaše njegova majstorska igra, bio je izvanredan. Smeju, radostnom klicanju, pleskanju i izazivanju nebiaše ni konca ni kraja. I ostali dèržahu se dobro, osobito Freudenreih mladji, koi velikim efektom predstavlja Slatkovića, i s gospodinom Miroslavom u roli Bezobražica, zatim s gospodičnom Adelshaimovom, s gospojom Milan i njezinim suprugom, kao takodjer s Mladenićem, koi svakim danom većma napreduje, bili smo zadovoljni. Taj komad dopao se je tako neizmierno, da je direkcia mislila, da će obćinstvu samo ugodit, ako ga još jedanput dade. Kod druge predstave te igre pievao je g. Weis jednu veoma za rukom pošlu smiešnu piesmu u seljačkom narečju ovih krajevah, koja se dopade preko svake miere i proizvede neopisiv uzhit. Tom prilikom moramo pohvalno napomenut i g. Freudenreiha stariega, koi je svojom okretnostju mnogo doprineo k dobrom uspiehu ove predstave. Pèrvi put nije bio sasvim čvèrst u svojoj roli i nemogaše razvit svoju igru, kao ovaj put. Bez sumnje i on spada u pèrvi red naših igraocah, samo neka bolje uči na izust, pa kod njegove rutine nemože mu izostat obća priznanost. Ovaj put stupio je poslie duga vremena opet na kazalište g. Ivanski (Čaić) u roli Bezobrazića. To je veoma revan i pomnjiv mlad čoviek i ima kao što smo zimus više putah s radostju opazili, talenta za predstavljanje komičkih karakterah. Radujemo se dakle da se opet vratio na narodno kazalište.

Što se tiče posiećenja narodnih predstavah, žao nam je, da se nemožemo tako pohvalno izrazit, kao što smo učinili o igri našega kazališnoga družtva. Da je pèrvi put slabo bilo posiećeno kazalište, nečudimo se, jer je sasvim naravno, da nezrielost predstavah, to viekovito zapinjanje od veće strane igraocah i taj obći nered, kojim su se zimus naša predstavljenja u obće odlikovala, ako je baš kadikad i koja rola bila dobro predstavljena, morahu napokon dosadit obćinstvu i tako ovo čitajući ona ista lica na cedulji moglo je pomislit, da i sad neće bit bolje pa izosta. Ali da su poslie tako sjajna uspieha pèrve predstave i ostala predstavljanja upèrkos istom nesravnivom sudielovanju toli izvèrstna umietnika, kao što je naš mili gost g. Weis, ipak tako slabo bila posiećena, to nas boli, tomu se uprav čudimo i iskreno moramo očitovat, da to neslužì ni najmanje na slavu našem obćinstvu. Zato gospodo Zagrebčani, ako Vam je još štogod stalo do mnienja naših ostalih domorodnih gradovah, kojim bi morali u domoljubju kao stanovnici glavnoga grada prednjačit, budite na oprezu da Vam po toj nemarnosti nepovene slava, kojom ste se bili podupirući sva liepa domorodna nastojanja tako krasno ovienčali i da Vam se nereče, da nemarite više za onaj mili, sveti jezik, koi ste materinskim mliekom usisali. — Danas ide naše kazalištno družtvo, nenašavši u glavnom gradu one simpatie, koju je svim pravom očekivalo, u susiedni grad Karlovac, koi je toli na glasu zbog svoga rodoljubja, i nadamo se, da će vriedni Karlovčani znat uzdèržat taj svoj dobar glas i svojim liepim ponašanjem i Zagrebčane potaknut, da kad se družtvo opet vrati ovamo, i oni se opet osvieste. Što se pako družtva tiče, možemo ga gospodi Karlovčanom s dobrom saviestju preporučiti, jer u istinu, što se cielosti tiče, dosad još takva imali nismo.

A. A. A.

SLUŽBENI LIST.

Kundmachung.

Die Direktion der priv. österr. Nationalbank bringt, der in der Kundmachung vom 8. Juni l. J. gegebenen Zusicherung gemäß, nachstehende, mit letztem Juni l. J. abgeschlossene Uebersicht der Erträgnisse der Bank im ersten Semester 1855, hiemit zur allgemeinen Kenntniß.

Wien, 5. Juli 1855.

Pipitz, Bank-Gouverneur. Sina, Bank-Gouverneurs-Stellvertreter.

Robert, Bank-Direktor.

Uebersicht der Geschäfts-Erträgnisse der priv. österr. Nationalbank.

(Erstes Semester. Vom 1. Jänner bis 30. Juni 1855.)

Soll.

	Bank-Valuta fl.	kr.
Für Besoldungen der Beamten und Kanzlei-Requisiten	115,594	29
Für Geld-Transporte, Anschaffungen, Briefporti, Stämpelgebühr für die Coupons des ersten Semesters, Hausspesen und andere Auslagen . .	134,960	21¼
Für Einkommensteuer von den Aktien-Dividenden pro 185⁴/₅	233,647	48²/₄
Für Communal-Beitrag u. zu Landes-Erfordernissen	130,196	28²/₄
Für Banknoten-Fabrikations-Kosten .	137,018	13²/₄
	751,417	21
Vortrag des Saldo	3,448 979	25³/₄
	4,200,396	46³/₄

Haben.

	fl.	kr.
Für Zinsen von escomptirten Effekten in Wien u. in den Filial-Escompte-Anstalten im Betrage von 199,908,928 fl. 26 kr. 1,806,709 fl. 43 kr. (Hievon ab, den Vortrag der Zinsen von jenen Effekten, die nach dem 1. Juli 1855 verfallen 284,900 fl. 27 kr.)	1,521,809	16
Für Zinsen und Gebühren von Vorschüssen auf Pfänder in Wien und in den Filial-Leihanstalten, im Betrage von 122,999,750 fl. 1,364,591 fl. 2 kr. (Hievon ab, den Vortrag der Zinsen v. jenen Vorschüssen, die nach dem 1. Juli 1855 verfallen 166,217 fl. 33 kr.)	1,198,373	29
Für Zinsen von dem übrigen fruchtbringenden Stammvermögen d. Bank	619 931	5
Für Erträgnisse des Reserve-Fondes .	263,013	46
Für Provisionen von Provinzial-Kasse-Anweisungen	38,987	55²/₄
Für Zinsen von verschiedenen Vorschüssen an die Staats Verwaltung .	558,281	15¼
	4,200,396	46³/₄

Für 100,000 Aktien beträgt die halbjährige Dividende à 30 fl. per Aktie	3,000,000 fl. —	kr.
Vortrag des Gewinnes in das zweite Semester 1855 . .	448,979 fl. 25³/₄	kr.
	3,448,979 fl. 25³/₄	kr.

Von der Buchhalterei der privil. österr. Nationalbank.

Karl Hoßner, Oberbuchhalter. Konrad v. Decret, Buchhalter.

Br. 2455. (337—Izv.) (3—1)

Oglas jevtinbe.

Od strane poglavarstva grada Karlovca ovim do obćeg znanja stavlja se, da će se za popravak taraca u gradskom području u iznosu od 368 □° 1' 6" i tehničkom proračunu od 920 for. 37½ kr. sr. jevtinba dèržati dne 6. kolovoza o. g. prie podne u 10 satih u dvorani viećnice. Poduzetnik tog posla dužan će biti kroz viešte taracare isti preduzeti i dovèršiti sa nadničarima i materialom, koje si sam pribaviti imade, kamen pako sadanjeg taraca stavlja mu se na razpoloženje. Kod svèršetka posla i izmiere platit će se poduzetniku izlicitirana svota, a tečajem taracanja na zahtievanje i predbiežno plaćanje u kolikoći dovèršenog posla dobiti se bude moglo. Pobližnji uvieti kod gradskog načelničtva mogu se saznati.

U Karlovcu dne 18. sèrpnja 1855,

Gradski načelnik
Obradović.

Br. 247/parb. (331—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda vèrbovačkog stavlja se do znanja, da usljed molbe Todora Severa, seljaka iz Lipnice, dozvoljen je uvod za usmèrćenje njegovog vèrhu zapisanih na dèržavni zajam 100 for. srebra certifikata, po c. k. poreznom uredu u Vèrbovcu dne 16. kolovoza 1854 pod br. 492 izdatog, te prošle jeseni iz njegove komore ukradjenog, — s toga pozivlje se sadanji posiednik rečenog certifikata, da svoj posied tim sigurnie uz jednu godinu ovomu sudu prijavi, dočim će se isti certifikat inače proglasit, da je ništetan, a pravna njegova snaga da je utèrnuta.

U Vèrbovcu 12. sèrpnja 1855.

C. k. kotarski ured.

C. k. kot. predstojnik
N. Halper.

Br. 1251. (385—Izv.) (3—1)

Oglas.

Od strani c. kot. ureda V.-goričkog kao suda do obćeg znanja stavlja se, da je na molbu udove Jane Stolnikovec poslie udate Kosek od 10. sèrpnja 1855. br. 1251 prama Juraju Blažekoviću br. 28. i Josipu Šimanović iz Kurilovec br. 30 glede ukupnog duga 106 for. prodaja kućah i drugog nepokretnog dne 3. svibnja pèrvešeg na 335 fr. — poslednjeg pako na 230 fr. procienjenog imetka, uz uviete molbenici priložene dozvoljena, i za takovu dva roki pèrvi na dan 17. kolovoza, drugi pako na dan 18. rujna t. g. 1855. svaki put na lice miesta od 10—12 ure prie poldne, opredieljeni, koje će se samo kod drugog roka izpod procienbe ciene prodati.

Zapisnik procienbeni kao i uvieti dražbeni mogu se kod suda uvidieti.

Kupit želeći i hypothekarno pravo imajući čine se na to pozorni.

C. k. kot. ured V.-gorički kao sud.

U V.-Gorici dne 13. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 4776. (186—D.S. (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 broj 2458 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. suprugom Stiepanu i Ljubici Pavleković za spadavše na dobro Bukovje u občini Bukovju, Ribnici itd., kotaru v.-goričkom, županii zagrebačkoj ležeće, $14\frac{7}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom 5950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 17. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied ukujižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 17. rujna 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 19. studenog 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 11. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 894. gr. (113—Dp.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. ured kao kot. sud križevački time do obćeg znanja stavlja, da odlukom c. k. zemaljskog suda zagrebačkog od 14. lipnja 1855 br. 592 dozvoljena, izrokom ovog c. kr. kot. suda od 30. svibnja 1855 br. 838 novinami oglašena, ustanovljenog za dražbu dana 14. lipnja 1855 ipak neizvèršena dobrovoljna javna dražbena prodaja ostavinskih u sudbenom kotaru križevačkom ležećih nepokretnostih baštinikah Jakoba Uzorinca na molbu gosp. odvietnika Adalberta Šauffa, pokojnoga Jakoba Uzorinca oporuke izvèršitelja, opet se odredjuje. Za izvèršenje ote dobrovoljne prodaje dražbe ustanovljuje se rok na 16. kolovoza 1855 u 10 satih u jutro na lice miesta »Vinograd Kramarovec« na blizu Križevcih ležećem, ter nepokretnosti, koje se prodavale budu, jesu sa njihovom ličbenom cienom (Ausrufspreis) sliedeće:

1. Sienokoša »Černišćak« ličbena ciena . 50 f.
2. » »duge mekote Brezine» . 70 »
3. Šuma »Koruška« s livadom i oranicom 150 »
4. Vinograd »Kramarovec« sa priležećim voćnjakom, oranicom i lozom »Gladovnjak« u polovini s posebnom kletjom 175 »
5. Druga polovica istog tèrsja takodjer s kletjom i kolosiekom . . . . . 175 »

Svaka pomenuta nepokretnost će se posebno prodavati, ter onomu, koi najviše ponudi, ostaviti; ter se ujedno opazuje, da ote nepokretnosti izpod ličbene ciene se neprodadu, i da vierovnikom na istimi možda osigurano pravo polag §. 277. post. izvan par. ostaje priuzdèržano bez obzira na cienu prodajnu.

Uvieti prodajne dražbe mogu se i kod ovog c. k. kot. suda i kod ovèršitelja oporuke gospod. odvietnika Adalberta Šauffa u Zagrebu br. 9. uviditi.

Oni, koji ote nepokretnosti ili niekoju istiuh kupiti žele, pozivlju se, da u stanovito doba na lice miesta dojdu.

C. k. kot. ured kao kot. sud

U Križevcih dne 11. sèrpnja 1855.

C. k. predstojnik
Kiš.

Br. 2640/g. (296—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855 br. 2329 pronadje u 7.900 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $19\frac{6}{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Kalnik, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Kalnik i Ljubešćica gospode Lacka i Natalie Pastory, propisom od §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.
2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja,
4. da oni vierovnici, koji su uslied ukujižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. kolovoza 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 23. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Mataušek, s. r.

Fohn s. r.

Br. 4647. (184—DS.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. lipnja 1855. broj 2517. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodični Marii Faller za spadavše na dobro Mala Mlaka u obćinah Mala Mlaka i Odra, kotaru v.-goričkom županii zagrebačkoj ležeće, $18\frac{3}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 6. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovib, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied ukujižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 6. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 8. listopada 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 7. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 333. gr. (332—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog suda Pregrada po današnjoj odluki time obznanjuje se, da je na molbu Janka Beća proti Miji Blaževiću radi po prisnjem c. k. kot. sudu Mali Tabor osudom od dne 20. prosinca 1855 br. 1442 dopitanoga duga od 142 for. 52 kr. sr. c. s. c. plienitbenim pravom zastavljenog za 680 for. sr. procienjenog selišta dražba dozvoljena, koje selište sastoji iz:

1. Oranice Škednišće s malenim zasadom ukupno 3 rali, procienjeno 230 for.
2. Oranice Ober hiže s malenim zasadom ukupno $1\frac{1}{4}$ rali, procienjeno 200 for.
3. Dvorišća $\frac{1}{4}$ rali, procienjeno 60 for.
4. Livade u polju Turčinu založene proc. 80 fr.
5. Vinograda proc. 40 for.
6. Šume pod Valašakom 200 □ hv. proc 40 for.
7. kuće proc. 30 for.

ter za preduzetje ove dražbe dva roka, i to na dne 28. sèrpnja i 28. kolovoza t. g. prie podne od 9 do 12 ure u kući i selištu ovèršitelja Mije Blaževića u Maloj Erpenji opredieljuju se.

Uslied česa pozivlju se svikolici kupiti želeći na opredieljene dane na lice miesta s tim dodatkom, da će prie dražbe 100 for. sr. jamčevine položiti morati, dražbeni pako uvieti kod c. k. ureda uviditi se mogu.

Zajedno imadu se svikolici založno pravo imajući vierovnici do rečenog roka kod ureda prijaviti, inače će sebi pripisati imati, ako se kod razdieljenja dražbene svote njihova zahtievanja u obzir uzeti nebudu mogla.

C. k. kotarski sud pregradski dne 14. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Jellačić.

Br. 1511 (324—Izv.) (3—2)

Oglas.

Od strane c. k. kot. ureda kao suda našičkog do obćeg znanja stavlja se, da je na molbu Stiepana Nagj žitelja podgoračkog usmèrtjenje dèržavnog posvedočenja (Anlehens-Schein) pod 17. kolovozom 1854 br. 58 na 40 fr. sr. glasećeg i po c k. poreznom uredu našičkom dne 23. svibnja 1855 izdatog koga je medju Djakovom i Podgoračem izgubio — i na kojem je ubilježeno bilo, da je svota od 6 for. za 6 ratah skup, sa Cautiom od 2 for. srebra platjena — dozvoljeno; — pèrvo toga još poziva se svaki, koji bi se u posiedovanju istog dèržavnog posvedočenja nahodio, neka posiedovanje oto kod ovog c. k. kotar. suda kroz 1 godinu t. j. do 4. sèrpnja 1856 prijavi — u protivnom bo slučaju za uništenu smatrati se hoće.

U Našica dne 4. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
M. Knežević.

Br. 3589. (111—DP.) (3—3)

Oglas dražbe.

C. kr. gradsko-deleg. kotarski sud zagrebački ovime obznanjuje, da će se dne 27. sèrpnja t. g. i ako od potrebe bude dne 4. kolovoza t. g. svaki put u 3 ure po pódne u selu Lašćine kod Zagreba dvie dojne krave i dva konja skupa na 150 for. sr. procienjena ovèršbenim putem na javnoj dražbi za gotovi novac prodavati.

Kupci pozivlju se na lice miesta.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 4. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Br. 2135/gr. (Izv. 285) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud osiečki s time do obćeg znanja stavlja:

Da je c. kr. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu odsudom od 12. svibnja o. g. br. 1823 gospoji kneginji Vilhelmini Auersperg kao prodavateljici dobra Cernek za $143^{52}/_{192}$ kmetskih i 182 ukućanskih naselbinah u obćinah Cernek i Cernek maloj, Drežnik, Šagovina, Šumetlica, Opatovac, Gilletince, Opèrsinac, Baničevac i Sinlie, Podversko i Gallobc, Bačindol i Bukovica, napokon Skrabutnik, požežkoga kotara ležećih, uslied carskog patenta od 2. ožujka 1853 razteretno-odštetnu glavnicu od 44,530 for. 25 kr. sa kamatom od 1. studenoga o. g. dosudila.

Županijski ovaj sud zato polag car. patenta od 16. siečnja 1854 izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu odredjuje ročište za dan 28. studenoga o. g prie podne u 9 satih i ako od potrebe bude i sliedeće dane pred ovim c. kr. sudištem, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenoga roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Osieku dne 15. lipnja 1855.

Br. 2643/g. (299—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5 lipnja 1855 br. 2317 pronadje u 16.050 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 40 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u obćinah Medja, Sv. Petar, Kalnik i Kamešnica, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bogačevo g. g. Škendera, Slavoljuba i Kornelie Fodrocy, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,
Mataušek, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 2642/g. (Izv.—298) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 5. lipnja 1855. br. 2379 pronadje u 8,900 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $22^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Raven, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Raven gg Dragutina, Lacka, Amalie, Ivana i Natalie Pastory, propisom §. 26. carskog paten. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 23. listopada t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 18. lipnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,
Mataušek, s. r.
Fohn, s. r.

OGLASNIK.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 23. SERPNJA 1855. Exofio 167.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike. Na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene ugloso opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrvipnt; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke plati se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Dne 21. sèrpnja 1855 izdan je i razposlan komad XVIII. Razdiela I. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko- i sèrbsko-niemačkom izdanju.

Isti sadèržava pod

Br. 111. Razpis ministarstva poslovah izvanjskih od 1. sèrpnja 1855, kriepostan za svukoliku cesarevinu, kojim se proglašuje red o paši za austrianske čobane u Bugarskoj, ugovoren izmedju cesaro-austrianske vlade i porte otomanske.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 19. sèrpnja. Iz Madrida od 17. javlja se: Papinski nuncius zahtievao je svoje putno listove, Pacheco ostavit će Rim. — „Moniteur" priobćuje depešu generala Pelissiera od 16. o. m. sliedećeg sadèržaja: „Zaludu je dušman nastojao posliednih danah zapriečiti naše poslove u prokopima na lievom krilu pred Malakovtornjom; prošle noći pokušao nas je suzbiti, nu pèrva divizia drugog sbora suzbije Ruse poslie trokratne njihove navale natrag.

Iz Londona, u petak. Roebukov predlog zabačen je s 280 protiv 182 glasa. — General Simpson javlja pod 18.: Ruski izlet protiv Englezah suzbijen je.

Iz Pariza, u petak. „Moniteur" donosi depešu Pelissiera od 18., da su Rusi prošle noći pokušali navalu na sbor nalazeći se blizu kod Inkermana, nu da su suzbijeni.

Iz Petrograda, 15. sèrpnja. Ukupni gubitak Rusah od 17. i 18. p. m. iznosi 5775 m. Dne 8. sèrpnja ranjen je admiral Nakimov. Contreadmiral Panfilov imenovan je načelnikom pomorske obsade. Rusi su podigli nove obkope u Sevastopolju.

Iz Danciga, 20. sèrpnja. „Geyser" ostavio je dne 17. flotu kod Nargena i danas ovamo stigao. Admiralska ladja i glavna flota biaše tamo usidrena. Kod Viborga uništeni su nieki mali brodovi. Inače ništa znatniega.

Iz Londona, 21. sèrpnja. Palmerston predloži da se turski zajam od 5 mil. funt. št. garantira. On je nagazio na veliki odpor. Napokon odobren je predlog sa 135 protiv 132 glasa.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Dne 19. sèrpnja obolielo je u Rieci na koleri 4, umèrlo 6 osobah.

— Njeg. c. k. apost. veličanstvo imenovalo je financialnoga nadsavietnika kod c. kr. hèrv. slav. finanс. ravnateljstva, Ivan Rosenberga, ministarskim savietnikom i ravnateljem kod budućega financ. zem. ravnateljstva u Krakovu.

Iz Mokrina 13. sèrpnje. Ovdie za sad baš nikakove novosti neima. — Kositba žita skoro će se svèršiti. Do koi dan sigurno će se vozitba, a za nedielju i niekoliko danah i vèršitba započeti. Ekonomiste uvieravaju: da će ove godine žitna žetva u srednju ruku, od prilike kao i lane, ako ne lošia, izpasti. Sa ječmom i sa zobljn tako se isto ima. Kukuruzi su za sad vèrlo liepi, i ako ih sad: kad se zametati počinju, dobra kiša polije, očekivati je boljeg ploda od lanjskog. Stanje zdravlja u ovoj okolici povoljno je niti se čuje, da se ovdie ili ondie kakova zarazna boleština pojavljuje.

(Svet.)

S bojišta.

— „Ost-Deutsche-Post" priobćuje sliedeće odlomke iz pisma jednog Austrianca, koi sada u Petrogradu živi:

„Jednako vèrvi silna vojska u Krim. Što se više saveznici ondie sa svim svojim silama upinju, to se ovdie veće povierenje radja. Ovdie netreba sve odmah vierovati, jerbo se stvari uveličavaju, kad se pred inostrancima govori. Tako na primier kažu, da još u Krimu nije upotrebljena odabrana vojska Rusie. Tek prie tri nedielje jedno tielo granatirah od 24.000 ljudih, koji su do sad u Poljskoj bili, uputili su se k bojištu. Ovo je, kako mi kažu, ono isto tielo, koje je Ostrolenski boj odsudnim učinilo. Dèrži se, da će ono pèrvih danah sèrpnja na bojište doći. . . .

„Ja sam ovdie čuo više putah govorit, da Sevastopolj, u ono doba kad je Saint Arnaud protiv njemu pošao, nije ni malo u stanju bio odolieti posadi; da toli strahovita sieverna tvèrdja nije bila nimalo oružana, i da budu saveznici umieli se vladati, oni bi bili osvojili grad bez velikog truda. Kad je knez Gorčakov iz Beča priobćio ovdie tatarov glas, na pèrvi mah silni strah biaše obuzeo duhove, i ovdie je isto povierovano bilo kao i u Parizu i u Londonu, jerbo se poznavalo, da onda Sevastopolj nebiaše dovoljno utvèrdjen, i da Menšikov onda jedva je mogao imati 30.000 mom. vojske.

„Poslie tek poslana je na vas mah vojska i džebana u poluotok, premda je blato mnogo smetalo. Za prenieti jedan pud praha iz Kieva u Simferopolj vlada je onda plaćala 8 srebèrnih rubaljah, a danas taj prenos nestoji nego pó rublja.

„Ovdie predvidjaju, da će saveznici preduzeti pohod protiv Nikolajevu (u kotaru vlade kerzonske). Ovi je grad pod niekim izgledom važnii od Sevastopolja; jer Sastopolj samo štiti pomorstvo rusko na cèrnom moru, a Nikolajev može se nazvati majdanom te pomorske snage; jer su tu veliki škveri, u kojima se grade veliki ratni brodovi, tu stanište admiraljata, tu su velika shraništa dèrvlja za gradju i ostalog materiala, za koje nabaviti hoće se mnogo godinah.

„Kad bi saveznicima izišlo za rukom, da uniste ova shraništa i da sruše ovi veličanstveni grad, tad bi dobili bolje poručanstvo, nego osvojivši Sevastopolj. Doista brodovi englezko-francezki morali bi tu velike žèrtve pretèrpiti, jerbo za ući u luku svakojakih zapriekah ima, a pokraj mora podignute su baterie. Nasip, koi grad okružava, govori se, da je strašno utvèrdjen. Pri svem tom nedèrži se, da nije moguće uzeti ovi grad, osobito poslie osvojenja Kèrča."

— Englezi su ipak noćju od 6. na 7. o. m. bombardirali Ništadt. Ranili su jednu ženu i ubili jednog starca.

— (K. Z.) Englezi su 3, o. m. u večer došli pod ruski gradić Gustafvern, i bacali na njega bombe, te ga sasvim preobratili u prah i pepeo. Povod je bio taj, što su Englezi mierili dubljinu mora, a Rusi na njih pucali. — U Štokholmu se govori, da će Englezi udarati ne na Kronštadt ili Sveaborg, nego na manje varoši Finlandie, osobito na Novi Karlebi, Gande Karlebi i Uleaborg. Englezi su razorili sve telegrafe rusko-finlandske, i uzaptili sve primorje, te tako osujetili plovitbu.

— Žetva će u Bugarskoj i Rumelii vèrlo dobro izpasti. Zališnost žita od prošaste godine mora se izkazati vlastima. Rogata marva skupo se kupuje od englezkih i francezkih agentah za Krim, tako da narod jedva dobiva janjetine za vlastitu potrebu.

— Iz povećeg članka jednog u „Allg. Ztg." vadimo sliedeće: „Neprirodno stanje turskog gospodstva nemože se odèržati. Valja nasilnom razpadanju preduprediti pripravljanjem prelaznog stanja. Ja bi predložio ove uredbe:

1) Gèrčka neka dobije Tesaliu. Tim načinom postala bi dèržavom krepkom, i prestalo bi sadašnje tutorovanje Gèrčke, nedostojno vlade nezavisne zemlje.

2) Sa Sèrbiom neka se sjedine pogranične zemlje, gdie živo Sèrblji u pretežniem broju. Tim načinom izjednačila bi se opet nepravda, učinjena prie 25 godinah, kojom su rasstavljeni Sèrblji na turskoj zemlji živeći.

3) Vlaška i Moldavia nek se sjedini boljed reda radi pod jednim vladanjem, i neka ostane podobno Sèrbii pod turskim gospodarstvom, no i da je velike sile pokroviteljstvuju.

4) Bugarska neka se do Balkana učini dèržavom podobno podunavskim kneževinama, a porta da ima pravo u Varni dèržati posadu.

5) U Bosni su Muhamedanci za $^1/_5$ čast u manjini spram hristjanah, ali su ovi različnog porekla. Ova zemlja graniči na dvie strane s Austriom, a na jednu stranu sa Sèrbiom; u ovoj zemlji porta je odavno izgubila snagu, tako da će emancipacia hristjanah skoro dovesti tursko gospodarstvo sasvim u pitanje. Zato se valja još sad pripraviti.

6) Ostale oblasti nek ostanu porti neposredno ali neka se olakša preselenje hristjanah u zaštićene dèržave, a obratno neka se odatle sele Turci u čisto turske zemlje."

Austria.

U Beču 18. sèrpnja. Knjaževna Kleopatra, kći njegove svietlosti vladajućeg knjaza sèbskog Aleksandra Karagjorgjevića, supruga g. Milana Petronievića, bolovavša kratko vrieme od gjigerične bolesti u Gleichenbergu u Štajerskoj, kud je lečenja radi otišla bila, 13. t. m. $^1/_2$ 7 sahih izjutra, u 20 godini svojoj preselila se u viečnost.

Načelnik oddieljenja knjaževske kancelarie, Timotej Knežević, sad u Beču u posebnom poslanstvu nalazeći se, objavljuje, u ime ucviljenih svietlih roditeljah pokojnice, ovaj tužni dogadjaj, s tim, da će tielo pokojnice preko Špilfelda sa posebnim trenom 19. t. m. u 8 sahih u veče u Beč prispieti i sa svečanom pratnjom u gèrčku cèrkvu sv. Troice, na starom Fleischmarktu, odnešeno biti, gdie će se odmah cèrkovni parastos dèržati. Sutra dan će u 11 sahih biti služba u cèrkvi, gdie će tielo predaniti, a potom 21. t. m. u 9 sahih prie podne po svèršenju običnog obreda odnošeno će biti tielo pokojnice, istim svečanim načinom, na opredieljeno miesto, na Dunavu, a odande na posebnom parobrodu u Beograd, radi prenesenja u Topolu, gdie će u knjaževsku obiteljsku grobnicu saranjeno biti.

U Beču, 20. sèrpnja. „Oest. Corr." javlja, da će se u lombardo-mletačkoj kraljevini sazvat središnje skupštine.

— G. pukovnik i general-konzul T. Radosavljević prispieo je iz Beograda u Beč.

Cèrnagora

S cèrnogorske granice, 4. sèrpnja. Bit će već šest danah od kako su se Turci Nikšićki i njihovi uskoci sakupili na Omutić, da brane Cucama i Ozrinićima kositi Rudine. Iz ove male stvari može se i do boja doći. Rudine su i do sad Cuce i Ozrinići kosili, ali građani hoće da se nadju u poslu. Cuce, Ćevlja-

ni, Ozrinjći i Graovljani bit će za ovo na opreзu, da ako započnu boj Turci, da boj prihvate.

Turci pogranični radi bi, da nemaju mira s Cèrnomgorom, ne zato, što oni s voljom hoće da boj biju s Cèrnogorcima, već zato, da porta uvidi kako su oni od velike potrebe, da kod kuće ostanu, da na vojsku neidu, već da svoja ognjišta brane. Ali knjaz cèrnogorski hoće mir, nego pod tim uvietom, da se Cèrnojgori prida Bar na moru i da se granice skruže i označe dokem su jednog, dokle drugog. Turci u ovom pridavanju nebi ništa izgubili, već bi dobili po tome, što bi sigurni s mirom bili, i što nebi tako velikog troška imali i s nemirom potroše i četiri Bara, a suviše i njihovih pograničnih žiteljah tèrgovina znatno pati. K tome je još i ta pričina, što Turci u današnje vrieme nisu kadri ratovati s Cèrnomgorom; a preko svega nigda hristjani nisu bili ponešeni toliko za gospodarom cèrnogorskim, kao što su danas ponešeni za vladajućim knjazom.

Prie miesec danah poginuo je sin Vaske Mušova iz Ozrinića zato, što je pèrkosio vlasti cèrnogorskoj i što je javno protivu zakonitosti hodio.

Tri Cèrnogorca bavеći se u Carigradu, po nagovoru niekih savetnikah, krenu se u Krim, dobivši novacah na taj račun, da ratuje protiv Rusah. Poglavica njihov, kojeg im je knjaz poslao, zaustavi ove podmitljive junake i javi sve knjazu. Knjaz je učinio naredbu, da sva troica u Krim hodit naumivša junaka imaju u domovinu svoju povratiti se. Putnicu su im dali samo do Carigrada, ali za dalje nisu.

Piše jedan iz Carigrada kako Turci i danas za izviestno dèrže, da car Nikola nije umro, već da su te Moskovi niekim marifetom zasliepili svietu oči i stavili mu sina da je car; a car Nikola da se po Carigradu šeta, i da pregleda šta se radi, i da misli u Carigradu i ostati. Turci se, veli izviestitelj, danas više boje cara Nikole po što su se prie bojali, jer sad vele, došao je medju njih, pa može činiti šta hoće.

Ova godina vidi se, da će biti rodna, jer je do sad kiše bilo dosta. (Sèrb. Dn.)

Talianska.

Iz Rima javlja se, da je tajnoubica Defelici pogubljen.

Rusia.

Petrograd, 2. sèrpnja. Prie niekoliko danah bila je na caričinoj livadi velika svetčanost. Car je pregledao kadete. Mnogo se svieta sleglo. Car najprie prodje pored redovah kadetskih, i svuda je bio sa neprekidnim „hurra“ dočekan. Kad se viežbanje svèrši, pozove car one kadete, koji će kao oficiri u aktivnu službu odlaziti i kad su oni tiesni krug okolo njega načinili, izjavi im svoju nadu, da će i oni njihovih predjah dostojni biti, i da će njemu onako služiti, kao što su oni njegovom nezaboravljenom otcu služili. Oduševljeno odgovore mladi vojnici: „Hurra! Hoćemo, hoćemo, vaše veličanstvo! Oslonite se na nas!“ Car im tronut odgovori: „I bog vas blagoslovio. S bogom dietco!“ Ali oni okruže njegovog konja i reknu mu: „Vaše veličanstvo! ostanite malo kod nas! Dopustite da vas gledamo! Mi vas dugo nećemo vidieti. Mi nadaleko odlazimo.“ Car se nije mogao ovim usèrdnim molbama protiviti, i ostane još malo, dok naposliedku podje i reče im: „Sada pustite me dietco!... Vrime je!... S bogom!... Bog vas blagoslovio, dobra moja dietco!“

Nitko se više nesvèrće na to, što je neprijateljska flota kod Kronštadta. Tek samo što kadkad poglede u biletin, u kom stoji, da flota nije svoj položaj izmienila. — Princevi carske porodice, kao i car s caricom nahode se sada na svojim poljskim dobrima.

U Finskoj ima osim konjanikah i kozakah 52000 momakah.

— Šlezke novine, koje koi put prilično pogadjaju, čak iz Pariza imaju dopis, da je car Aleksander II. naumio Poljskoj dati opet sva prava predjašnja osim vojske. To se veli, da je zbog tog princ pruski otišao sad u Petrograd.

Takvi se glasovi odavna raznose. Tako isto piše se i u belgianskom jednom listu. U ovome još se i to veli, da će car brata jednoga svoga namiestiti za vicekralja poljskoga.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. Ovakva protuslovja, ovakve nedosliednosti, kao što je sada u Englezkoj, nije možda nikad i nigdie bilo. „Times“, organ cielog englezkog naroda, mal ne da u svakom svom broju ono ne oprovèrgava, što je jučerašnjeg dana rekla. Drugi listovi još su gori u tom obziru. No kad čoviek pogledi na parlament i ministarstvo englezko, onda se baš mora zgaditi na tolika protivuriečja, koja ljudi tako mirno izgovaraju, kao da su oni svakad tog ubiedjenja bili. Lord John Russel u tom se osobito odlikuje. Iz njegovih vlastitih riečih može se osnovano dokazati krivi položaj u kom se sada Englezka nahodi. Car Nikola rekao je prie dvie godine englezkom poslaniku u Petrogradu, da on po ugovorima ima podpuno pravo na zaštitu pravoslavnih hristjanah u Turskoj, i da on to pravo ujedno kao svetu svoju dužnost smatra. Russel, u ono doba ministar inostranih dielah, rekao je u depeši jednoj da tu neima nikakve sumnje, i izrazio se u isto vrieme u parlamentu, da nemože mudrie, nekoristoljubivie i blagodatnie politike za Europu biti, nego što je ona, kojoj je car Nikola od toliko doba vieran, i koja će mu više istinite slave dati, nego što su je najslavnii zavojevatelji nepravednim osvajanjem zadobili. Kasnio u lipnju 1853 godine priznale su još jedanput obe zapadne sile to pravo zaštite, kao što to i sliedi iz ugovora Kainardžiskog u kom sultan obećava, da će hristjanski zakon i njegove cèrkve braniti. Ali kako su protivne kasnie rieči lorda Russela, i njegove žestoke gèrdnje na Rusiu! Na bečkim konferenciama htiela je Rusia to svoje pravo pokroviteljstva nad hristjanima u Turskoj na sve velike sile prenieti. U najnovie vrieme zapitaše u parlamentu, zašto se nije u Beču ta četvèrta točka svèršila, dok se po nova upututstvovanja za treću točku na dotične dvorove slale. Pa šta je lord John odgovorio? „E nije to tako lahko bilo.“ „Vèrlo pametni turski poslanik u Beču protestirao je vèrlo ozbiljno protiv svake zavisnosti portine od hristjanskih silah, u unutarnjim stvarima Turske. To mi se (lordu Russelu) vèrlo pametno svidielo. Ali s druge strane predvidio sam, da će Rusia, a po svoj prilici i Austria na to navaliti, da se njima osigura takovi upliv. A i ja opet od moje strane nisam mogao ni u kakvo riešenje četvèrte točke pristati, koje nebi hristjanima u Turskoj jednaka prava sa muhamedancima garantiralo, a pri tom nisam mogao dopustiti, da se one obe sile mogu neprestano u unutarnja upravljanja Turske miešati.“ Eto u takvom se procepu sada Englezka nahodi. Lord Russel, bivši do najnovie jedan od glavnih ministrah, pripoznao je izrikom pravo pokroviteljstva Rusie. Pored sveg toga treba joj to pravo iz rukuh uzeti, i na sve velike sile prenieti. Ali tome se protivi Turska, koja neće da tèrpi nikakvo miešanje hristjanskih dèržavah. Englezka misli, da je to protivljenje tursko vèrlo osnovano. Ali opet **mora** na Tursku napasti, da ova da jednaka prava hristjanima sa Turcima, i tim Tursku u sèrdce raniti, ujedno dakle baš ono pričiniti, što hoće da se ratom predupredi, t. j. povriedjenje nezavisnosti portine. Eto tako uvlači ta povèršna politika sama sebe u protuslovja, politika, koja od silne prosviete i civilizacie baš ono previdi, što je najvažnie u cieloj stvari i što i najmanje diete može razumieti, a to je, da su Turci, a ne da su hristjani, i da su milioni hristjanah pod sultanom hristjani a ne Turci.

Poziv na dobrotvorne stanovnike Zagreba!

Buknuvšom dne 17. o. m. u Vèrhovca vatrom izgoriela je Petra Čačeka ne samo kuća, nego i sva njegova imovina postade žèrtvom biesnog življa. Time je nesretnik taj sa svojom suprugom i 3 dietca pao u težki položaj. Pozivlju se s toga darežljivi stanovnici grada Zagreba, da za ublaženje položaja, u kom se ne čeni pogorelac nalazi, polag mogućnosti što doprinesu. Prineske primat će uredništvo ovih novinah.

Bečka burza
dne 21. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

Dèržavne zadužnice	sa 5%	7
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma . .	» 5%	83
dto	» 4½%	
dto	» 4%	61
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » » 1839, » 100 »		120
» » » » » 1854, » 100 »		100
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		71
Bankovne dionice komad po		982
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		443¾
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.		
» bečko-glogničke željeznice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »		
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »		521
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		312½
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . .	for	100¾
Augsburg za 100 for. current	»	122⅜
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	121¾
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	89
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 52
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	121¾
Marseille za 300 frankah	»	
Pariz za 300 frankah	»	142½
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	27
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 4648. (D.S. 181) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. lipnja 1855 broj 2494 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Polikarpu Paraviću za spadavše na dobro Čabar u obćinah Čabar, Goraći itd., kotaru čabarskom, županii riečkoj ležeća, 5⅜ kmetske i 860 želarskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 45.150 forintih srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1853 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854, VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I, razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 10. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa

kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 12. studenoga 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 4. sèrpnja 1855.

Klobučarić,

Rudolph.

Br. 2456. (337—Izv.) (3—2)

Oglas jevtinbe.

Od strane poglavarstva grada Karlovca ovim do obćeg znanja stavlja se, da će se za popravak taraca u gradskom području u iznosu od 368 □° 1 6" i tehničkom proračunu od 920 for. 37½ kr. sr. jevtinba dèržati dne 6. kolovoza o. g. prie podne u 10 satih u dvorani viećnice. Poduzetnik tog posla dužan će biti kroz viešte taracare isti preduzeti i dovèršiti sa nadničarima i materialom, koje si sam pribaviti imade, kamen pako sadanjeg taraca stavlja mu se na razpoloženje. Kod svèršetka posla i izmiere platit će se poduzetniku izlicitirana svota, a tečajem taracanja na zahtievanje i predbiežno plaćanje u kolikoći dovèršenog posla dobiti se bude moglo. Pobližnji uvieti kod gradskog načelničtva mogu se saznati.

U Karlovcu dne 18. sèrpnja 1855,

Gradski načelnik

Obradović.

Br. 4715. (185—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2752 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gosp. Lazaru baronu Hellenbachu za spadavše na dobro Sv. Helena u obćinah Sv. Helena i Majkovec, kotaru sv. Ivanskoj, županii zagrebačkoj ležeće, 37⅞ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15.150 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 14. rujna 1855 s pozivom:

1, da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 15. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 9. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 894. gr. (113—Dp.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured kao kot. sud križevački time do obćeg znanja stavlja, da odlukom c. k. zemaljskog suda zagrebačkog od 11. lipnja 1855 br. 592 dozvoljena, izrokom ovog c. kr. kot. suda od 30. svibnja 1855 br. 838 novinami oglašena, ustanovljenog za dražbu dana 14. lipnja 1855 ipak neizvèršena dobrovoljna javna dražbena prodaja ostavinskih u sudbenom kotaru križevačkom ležećih nepokretnostih baštinikah Jakoba Uzorinca na molbu gosp. odvietnika Adalberta Šauffa, pokojnoga Jakoba Uzorinca oporuke izvèršitelja, opet se odredjuje. Za izvèršenje ote dobrovoljne prodajne dražbe ustanovljuje se rok na 16. kolovoza 1855 u 10 satih u jutro na licu miesta »Vinograd Kramarovec« na blizu Križevcih ležećem, ter nepokretnosti, koje se prodavale budu, jesu sa njihovom ličbenom cienom (Ausrufspreis) sliedeće:

1.	Sienokoša »Černišćak« ličbena ciena .	50 f.
2.	» »duge mekote Brezine » .	70 »
3.	Šuma »Koruška« s livadom i oranicom	150 »
4.	Vinograd »Kramarovec« sa priležećim voćnjakom, oranicom i lozom »Gladovnjak« u polovini s posebnom kletjom	175 »
5.	Druga polovica istog tèrsja takodjer s kletjom i kolosiekom	175 »

Svaka pomenuta nepokretnost će se posebno prodavati, ter onomu, koi najviše ponudi, ostaviti; ter se ujedno opazuje, da ote nepokretnosti izpod ličbene ciene se neprodadu, i da vierovnikom na istimi možda osigurano pravo polag §. 277. post. izvan par. ostaje priuzdèržano bez obzira na cienu prodajnu,

Uvieti prodajne dražbe mogu se i kod ovog c. k. kot. suda i kod ovèršitelja oporuke gospod. odvietnika Adalberta Šauffa u Zagrebu br. 9. uviditi.

Oni, koji ote nepokretnosti ili niekoju istiuh kupiti žele, pozivlju se, da u stanovito doba na lice miesta dojdu.

C. k. kot. ured kao kot. sud

U Križevcih dne 11. sèrpnja 1855.

C. k. predstojnik

Kiš.

Br. 2728/g. (Izv. 308) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. lipnja 1855 br. 2377 pronadje u 2,725 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 6 13/16 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Kalnik, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Mikovec, Seljanec i Potok gg. Slavoljuba, Alberta, Amalie i Matilde Štriga, Mirka Golec, Mirka i Andrie Tremski, i Ivana Harša, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodisnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah, ustanovljuje se rok do 31. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 30. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u pèrvašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 4776. (186—D.S. (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 broj 2458 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. suprugom Stiepanu i Ljubici Pavleković za spadavše na dobro Bukovje u obćini Bukovju, Ribnici itd., kotaru v.-goričkom, županii zagrebačkoj ležeće, 14⅞ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom 5950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 17. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 17. rujna 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 19. studenog 1855 u 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 11. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 244/parb. (Izv. 328) (3—2)

Izrok.

Od c. k. kotarskog ureda vèrbovačkog stavlja se time do obćeg znanja, da na prošnju Mate Viteza žitelja iz obćine Poljana dozvoljen je uvod za umèrćenje izgubljenog, po c. k. poreznom uredu u Vèrbovcu 11. kolovoza 1854 pod br 80 vèrhu 50 for. sr. na dèržavni zajam zapisanih izdatog certifikata, — s toga se poziva posiednik ovog certifikata, da svoj posied tim sigurnie prijavi uz jednu godinu, 6 miesecih i 3 dana ovomu sudu, jer će se inače proglasit, da je isti certifikat ništetan, a pravna njegova snaga da je utèrnuta.

C. k. kot. ured. U Vèrbovcu 10. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

N. Halper.

Br. 2396. g. (Izv.—252) (3—3)

Izrok.

C. kr. županijski sud varaždinski poziva sve one, koji iz ostavine dana 31. siečnja t. g. s oporukom ovdie preminuvšega Antuna dra. Fengler-a, c. k. pukovnog liečnika u miru, štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 18. prosinca o. g. u 9 satih prie podne ili dodju pred ovi sud, ili neka do onda predadu pismenu svoju prošnju; — jer u protivnom slučaju neće oni na tu ostavinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, već u koliko ih ide pravo zaloga.

U Varaždinu dne 31. svibnja 1855.

C. kr. predsiednik,

Novak.

Fohn.

Br. 1117. gr. (Izv. 311.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda jastrebarskog kao kot. suda s ovim se do znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 30. svibnja 1855 br. 1117 na molbu Antuna Čuka gradjana i tèrgovca karlovačkog ovèršbena prodaja selišta, kuće i kućišta i zemaljah oranicah na 7/8 rali ukupno u 333 for. sr. sudbeno procienjenog na vlastitost Jurja Lukšića Korabe, žitelja cvetkovačkog spadajućeg u Cvetkoviću c. k. kotaru jastrebarskom ležećeg radi duga od 257 for. 59 kr. sr. c. s. c. dozvoljena.

Za preduzetje ote sudbene prodaje naredjuju se ročišta i to pèrve za dne 3 . kolovoza 1855, druge pako i posliednje za dne 1. listopada 1855 svaki put od 10. do 12. ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitno selište samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se tako kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo pravo hypotekarno imati misle na upitno selište, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 30. svibnja 1855.

C. k. predstojnik
Smendrovac.

Br. 1218. gr. (312—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. kr. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kotarskog suda stavlja se do obćeg znanja, da je ovostranom odlukom od 15. lipnja 1855 br. 1218 gr. na molbu Franje Jagunića iz Jaske ovèršbena prodaja vinograda Klemenka zvanog na 25 kopačah u gori plešivičkoj c. kr. kotaru jastrebarskom ležećeg Janka Brajeta iz Plešivice žitelja vlastitost i sudbeno na 1500 for. sr. procienjenog radi duga od 186 for. sr. c. s. c. dopitana.

U tu svèrhu se postavlja rok za pèrvu prodaju za dne 24. kolovoza 1855, za drugu pako i posliednju prodaju za dne 24. rujna 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Zapisnik procienbeni kao i uvieti dražbeni mogu se tek kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme medju ostale vierovnike razdieliti.

C k. kot. ured u Jaski dne 15. siečnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Smendrovac.

Br. 1245. gr. (113—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda jastrebarskog kao kotarskog suda do obćeg znanja stavlja se, da je ovostranom odlukom od 18. lipnja 1855 br. 1245 na molbu Mikule Brava žitelja draganićkog sudbena ovèršbena prodaja vinograda pri kući zvanog sa prinadležećim Vida Bateglija iz Hrastoki žitelja vlastita u gori slavetićkoj c. k. kotaru jastrebarskom ležećeg, i sudbeno na 100 for. sr. procienjenog radi duga od 60 for. sr. c. s. c dopitana, u koju svèrhu se postavlja rok za pèrvu prodaju za dne 21. kolovoza 1855, za drugu pako i posliednju prodaju za dne 21. rujna 1855 svaki put 3 do 5 ure poslie podne na licu miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Zapisnik procienbeni kao i dražbeni uvieti mogu se tako u sudnici kao i na licu miesta prigodom dražbe uvidieti

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače kupovna svota bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieliti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 18. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Smendrovac.

Br. 1247. /gr. (314—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. ured jastrebarski kao kotarski sud stavlja do obćeg znanja, da je na molbu Ivana Šoštarića ovostranom odlukom od 21. lip. 1855 broj 1217 ovèršbena prodaja vinograda Delenjak sa dèrvenim hisom u gori slavetićkoj ležećeg, na vlastitost Mikule Gojšića žitelja iz Rečice spadajućeg, a sudbeno u 120 fr. sr. procienjenog dozvoljena, za preduzetje iste prodaje naredjuje se ročište, i to za pèrvu dražbu na 21. kolovoza. 1855 druge pako, i posliednje na dne 21. rujna 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd samo kod druge dražbe izpod ciene prodati.

Zapisnik procienbeni kao i dražbeni uvieti mogu se tak u sudnici ovog ureda kao, i na licu miesta viditi.

Napokon se pozivaju svi oni, koji na upitni vinograd takovo hipothekarno pravo imati misle, da takovo do tog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače kupovna svota bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieliti.

C. kr. kot. ured u Jaski dne 21. lipnja 1855

C. k. kot. predstojnik,
Smendrovac.

Br. 1265/gr. (315—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda jastrebarskog kao kotarskog suda s ovim se do znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 20. lipnja 1855 br. 1265 na molbu Ivana Matesića, žitelja slavetićkog ovèršbena prodaja vinograda, prinadležeće oranice i hisa u 145 for. srebra sudbeno procienjenih na vlastitost Ivana Orsaga žitelja iz Dragovanšćaka spadajućih a u Bozkovćaku c. k. kotaru jastrebarskom ležećih radi duga od 37 for. 9 kr. sr. c. s. c. dozvoljena.

Za preduzetje ote sudbene prodaje naredjuju se ročišta i to pèrvi za dne 22. kolovoza 1855, drugi pako 24. rujna 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd sa oranicami i hisom samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se tako kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo imati misle na upitni vinograd, oranicu i his, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 20. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Smendrovac.

Br. 1264/gr. (318—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kotarskog suda s ovim se do obćeg znanja stavlja, da su ovostranom odlukom od 20. lipnja 1855 br. 1264 gr. na prošnju g. Hinka Mikšića odvietnika u sv. Ani za ovèršbenu prodaju vinograda Brokovčak sa hisom u obćini petrovačkoj, kotaru pako jastrebarskom na vlastitost Mihajla Brezara spadajućeg i sudbeno u 120 fr. sr. procienjenog roki pèrve dražbe na dan 25. kolovoza 1855 drug pako i posliednje na dan 25. rujna 1855 svakiput od 10 do 12. ure prie podne na licu miesta upitnog vinograda s tom primietbom opredieljeni — da će se samo kod druge dražbe isti s hisom i izpod procienbe prodati, te da će dotični kupci prigodom dražbe položiti imati 10% jamčevinu.

Zapisnik procienbeni i ostali uvieti mogu se tako kod ovog ureda kao i prigodom dražbe uvidieti.

Napokon se pozivaju svi vierovnici, koji kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme med ostale vierovnike razdieliti.

C. kr. kot. ured u Jaski dne 20. lipnja 1855.

C. kr. kot. predstojnik,
Smendrovac.

Br. 1352/gr. (323—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kot. suda s ovim se do obćeg znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 29. lipnja 1855 br. 1352 na molbu Premuša Carovića žitelja Desinečkog ovèršbena prodaja oranicah to jest zemljištah zvanih (Vokol od 1/4 rali, Vokol srednji 1/4 — Vokol mali 1/4 rali — Lipnje 1/4 rali — i druga njiva 1/4 rali) u 155 for. srebra sudbeno procienjenih na vlastitost Marka Borkovića iz Cvetkovića žitelja spadajućih, a u c. k. kotaru jastrebarskom ležećih radi duga 91 fr. sr. c. s. c. dozvoljena.

Za preduzetje ote sudbene prodaje naredjuje se ročište, i to pèrve za dne 30. kolovoza 1855, druge pako 29. rujna 1855 svaki put od 10—12 ure prie podne na licu miesta s tom primietbom, da će se upitna zemljišta samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se tak kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo imati misle na upitnu zemlju, da takovo, do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će inače dotična kupovna svota bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 30. lipnja 185[illegible]

C. k. kot. predstojnik,
Smendrovac v. r.

Br. 291. grdj. (316—Izv.) (3—[illegible]

Izrok.

C. k. kotarski sud u Delnicah obznanjuje, [illegible] je dne 15. sèrpnja 1847 utopio se u potoku [illegible] Broda pokojni Ivan Radošević tèržan u Mèrkopo[illegible] neostavivši naredbu volje posliednje.

Pošto izvan jednoga brata pokojnoga Gè[illegible] Radoševića tèržana mèrkopoljskoga, za nasliedn[illegible]tvo zaostavštine njegove nitko prijavio se nije, niti c. k. sudu ovomu znano nije, da li izvan go[illegible] napomenutog Gèrge Radoševića, još komu na is[illegible] zaostavštinu nasliedništva pravo pripada, s toga [illegible] svi oni, koji na ovu ostavštinu iz koga mu drag[illegible] pravnoga razloga misle podići kakovih zahtieva[illegible] pozivaju, da uz godinu, računajuć od dana niž[illegible] stavljenoga svoje pravo nasliedno prijave pri ovom sudu, i izkazavši svoje nasliedno pravo, dadu svoju nasliednu prijavu, jerbo u protivnom slučaju razpravit će se ostavština, za koje upravitelja medjutim postavljen je Gèrga Radošević, sa prijaviteljem i njemu uručit će se takova.

Zajedno pozivlju se svi oni, koji iz prenapomenute ostavštine štogod kao vierovnici tražiti imadu, da radi prijave i oosviedočenja svojih tražbinah dana 8. studenoga t. g. o 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud ili do onda predadu pismeno svoju prošnju, buduć u protivnom slučaju neće na ovu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kot. ured Delnice dne 23. lipnja 1855.

C. k. predstojnik
Sostarić.

Br. 1250. (336—Izv.) (3—2)

Oglas.

Od strani c. kr. kot. ureda Veliko-goričkog kao suda — do obćeg znanja stavlja se, da su ovostranom odlukom od 13. sèrpnja 1855 br. 1250 na molbu Josipa Vojkovića iz Obrezine, za dug od 61 fl. 44 kr. opredieljena za prodaju urbarskog selišta skupa sa kućom i drugim sgradama gospodarstvenim, na vlastitost Tome Belana žitelja iz sela Tèrnje br. kuće 3. kotaru goričkog spadajućemi i na 341 for. sreb. procienjenimi dva ročišta, i to za pèrvu na dan 16. kolovoza 1855 za drugu pako i posliednju na dne 17. rujna t. g. 1855 svaki put od 10—12 ure prie podne na licu miesta upitnog urbarskog selišta — koje će se samo kod drugog ročišta izpod procienbene ciene prodati.

Zapisnik procienbeni, kao i uvieti dražbeni mogu se kod suda uvidieti.

Kupit željni i hypothekarno pravo imajući čine se na to pozorni.

C. k. kot. ured V.-Gorički kao kot. sud.
U V.-Gorici dne 13. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 760—1855. gr. (334—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od c. kr. kotar. ureda kutjevačkog u Kutjevi stavlja se s ovim do obćeg znanja, da je usled prošnje Jove Mitrovića žitelja pačkog uvod za usmèrtjenje njegovog izgubljenog, a od c. k. blagajne požežke sbirne pod dne 18. kolovoza 1854 br. 1432 vèrhu 120 for sr. izdatog certifikata za dèržavni zajam od mieseca sèrpnja 1854 zapisani, dozvoljen. Zato se s ovim posiednik ovog certifikata poziva, da svoj posied tim sigurnie uz 1 godinu, 6 nedieljah i 3 dana počamši od 30. lipnja ovomu uredu prijavi, jer će se u protivnom slučaju proglasit, da je isti certifikat ništetan, a njegova pravna snaga da je utèrnuta.

C. k. kot. ured u Kutjevu dne 30. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Maljevac.

Gr. 2006. 1854. (191—DS.) (3—2)

Izrok.

C. k. gradsko-odredjeni kotarski sud u Zagrebu poziva sve one, koji iz ostavštine Josipa Kralja, čižmarskog meštra, 13. veljače 1854 bez oporuke preminuvšeg, štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave kao i posviedočenja svojih tražbinah dana 17. kolovoza 1855 u 9 satih prie podne pred ovaj c. k. kot. sud dodju, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; u protivnom bo slučaju neće neprijavivši se vierovnici na tu ostavštinu ovu, ako bi se po namirenju prijavljenih vierovnikah izcèrpila, na istu nikakvog daljega prava imati, van ako im pripada pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.
U Zagrebu 5. lipnja 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 24. SERPNJA 1855.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedelje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Naše gospodarsko družtvo sve se više i više razgranjuje. Tako je g. c. k. predstojnik iz Križevacah, Vladislav Kiš, prijavio odboru ravnajućem gospodarskog družtva, da je u Križevcima ustrojena podružnica, u koju se upisaše 22 nova člana. To je dakle druga nova podružnica u najnovie vrieme. Kao što je naime poznato, podignuta je nedavno u Čakovcu.

Medjutim iz izviestjah družtva gospod., priobćivanih u „Gospod. listu“, s radostju opažamo, da i ostale podružnice liepo napreduju. Tako g. Polc c. kr. predstojnik u Virovitici javlja pod 17. o. m., da je u tamošnjem kotaru pristupilo novih 8 članovah.

U Zagrebu. Budući da dan 29. sèrpnja nesretne uspomene pada lietos u nedielju, to se ovim svi domorodci izviešćuju, da će se svetčane zadušnice za poginuvše rečenoga dana god. 1845 obslužavati u subotu dne 28. sèrpnja u gornjo-gradskoj cèrkvi sv. Marka.

— Kapetan g. Gedeon Zastavniković, krilni pobočnik svietloga g. bana i fzm. grofa Jelačića, postade majorom. Kapetan i posadni auditor Ante Fridrih stavljen je u penziu sa činom majorskim ad honores, te zajedno imenovan gradskim načelnikom u Brodu.

S bojlšta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 16. sèrpnja: Dne 14. i 15. sèrpnja poduzeta su s bedema Kornilov dva mala, vèrlo sretna, izleta. (General Pelissier javio je, da su ovi izleti ostali bez uspieha).

— Englezi se jur izvinjuju za Lovisu! Morski satnik Yelverton od ladje „Arrogant“ javlja englezkom admiralstvu, da je rečena varoš u Finskoj buknuvšom slučajno (?) vatrom obraćena u prah i pepeo! — To je doduše liepi izgovor, da mu tko vieruje.

Drugi nieki kapetan javlja, da je u Nystadtu (takodjer u Finskoj) noćju izmedj 23. i 24. lipnja razoreno 47 ruskih ladjah. (Razumieva se tèrgovačkih i od siromaških ribarah). Liepi zanat!

— Iz Krima neima osobitih novostih. Privremeni zapoviednik pomorstva, admiral Panfilov, razvio je svoj barjak na arsenalskom zdanju. G. 1829. biaše on zapoviednik pristaništa u Varni. Ranjeni admiral Nakimov odpraćen je u Kamižli. General Totleben dovèršio je poslove druge obrane linie.

Medju saveznicima vèrlo ih mnogo umire. Kolera još nije prestala. Gotovo svaki dan odlazi po jedna veća ratna ladja s bolestnicima u Bosfor. Vojnički pogreb lorda maršala Raglana biaše dne 5. sèrpnja. Generali Simpson (74 godine star), Omerpaša, Pelissier i Lamarmora nosiše kite od mèrtvačkog sukna. General Canrobert pognjen išao je za lesom i posliednji izišao je iz kapele na ladji „Caradoc“, gdie je izloženo bilo tielo hrabrog lorda.

— Iz Dardanelah, Damaska i Beiruta dolaze strahovita izviestja o opačinama, što ih počinjaju dobrovoljske čete generalah Viviana i Beatsona. Te čete pèrkose i rugaju se turskim poglavarstvima, a medju žiteljstvom samo pljačkaju, pale i ubijaju.

— Dopisatelj „Ost D. Posta“ iz Odese priobćuje sliedeći primier riedkoga požèrtvovanja. Za vrieme juriša od 18. lipnja padne na bedem Kornilov upravo kraj generala Totlebena ogromna bomba od 7 pudah (1 pud važe 40 funtih). General potresom zraka onesviešćen padne na zemlju. U taj mah šest vojnikah doleti i pokriju generala sa svojim tielesima; bomba se za čas razpukne, od ove šestorice na miestu ubije 5 a šestoga težko rani. General Totleben dobije samo neznatnu kontuziu.

— Putnici iz Besarabie pripoviedaju, da je Ismail strahovito utvèrdjen i da ima 20.000 m. posade.

— Za generala Ostensakena pripoviedaju to čudo, da je za svoga 48 godišnjega službovanja bio jur u više stotinah bitkah i sraženjah, pa, premda po običaju svagdie pèrvi, nije opet ni najmanje rane dopao.

— Generalu Totlebenu podielio je car velekèrst sv. Gjorgja. (To je najveći vojnički red u Rusii, kao kod nas red Marie Terezie.)

— Vèrlo je važno, ako se obistini da je Šamil, prorok i bej Čerkezah umro. Što su Cèrnogorci za Tursku, to su Čerkezi za Rusiu. Kao što se pèrvi bore za svoju dragu slobodu, tako se i Čerkezi bore za nezavisnost svoju od Rusie, i Rusia se već od sedamdeset godinah neprestano trudi, da ih pokori, kao što ih je već i okružila bila sa sviuh stranah sa gradovi, da bi oni već davno pali, kad ih nebi Šamil predvodio. Ovaj osobiti duh znao je do sada odèržati razna plemena čerkezka u savezu, i tim je predupredio sudbu, koju Rusia sprema Čerkezima. On je bio neumoran nepriatelj stranih zavojevateljah, koji su došli u njegov zavičaj, da mu nametnu tudji jaram. Zbog Šamila je Rusia svagda morala veliku vojsku u Kaukazu dèržati, da predupredi opustošavanja Čerkezka po dobrouredjenim ruskim koloniama i poljima. Njegova smèrt kurtalisat će ju od zakletog nepriatelja, i ujedno će razdrešiti onaj savez izmedju plemenah Kaukaza, kog je Šamil sklopio, i koi je tako strašan do sada Rusima bio. Ruska vojska u Kaukazu imat će prilike sa većim uspiehom i u većem broju na Turke napadati, nego što je to do sada biti moglo. Njoj će pri daljem napredovanju protiv Turakah ledja sasvim biti slobodna, i kao što govore, napredci Rusah u Azii sliedstva su Šamilove smèrti. Nego treba najprie dočekati, da se obistini ta viest, premda je i sam „Moniteur“ donosi. Lahko može biti, da je to sviet izmislio, pak će Šamil tek onda da živi, jer koga oglase da je umro živit će dugo.

Austria.

U Beču, 21. sèrpnja. Iz Frankfurta javlja se, da je Austria zbilja svoje predloge podniela saveznoj skupštini dne 19. i da je skupština viećala i zaključila: 1. Zahvaliti Austrii za njena nastojanja o miru; 2. da će ratna priprava i nadalje trajati. — Prusia je samo glede potonje točke činila nieke neznatne promiene.

U Beču. Preuzv. g. fzm. baron Hess izdao je uslied zapoviedi njeg. veličanstva cara na njega upravljene, dnevnu zapovied na 3. i 4. vojsku, u kojoj javlja, da po višerečenoj višnjoj zapoviedi prestajo vèrhovno, njemu povjereno zapoviedništvo nad 3. i 4. vojskom. On izjavlja s toga svoju iskrenu zahvalu svoj toj vojsci od generala do prostog vojnika.

Sèrbia.

Iz Beograda javlja se, da je opet jedan od starih činovnikah sèrbskih umro, a to je član savieta Stiepan Stojanović.

Cèrnagora

S cèrnogorske granice, 6. sèrpnja. Razmirica izmedju nikšićkih Turakah Cucah i Ozrinićah, o kojoj sam posliednji put pisao, svèršena je za sad. Cuce i Ozrinići pokosiše Rudine. Još od Vidova dana čekali su Turci na Omutiću Cuce i Ozriniće da im zabrane da sieno nekose. Kad su ovi čuli da ih Turci čekaju, skupe se i oni, te u ponedieljak i utorak izidju zadružni da kose. Pri svèršetku kositbe zapali su bili uskoci Nikšićki, te ubiju jednog Čevljanina iz potaje. Cuce i Ozrinići nisu se na to obzirali, već su kosili. U utorak iskoči jedno oddieljenje Turakah u Rudine, da potraži Cèrnogorce da s njimi boj zametnu. Dok se suoče prospe se oganj od obe strane; ali Turci nemogoše voljom dèržati megdan, nagnu bieżati, Cèrnogorci za njima, te posieku tri glave i na tome boja razdvojiše. Hoće li se ukanjivati Turci, da opet boj zapodievaju, to ćemo viditi; ali i sami vide, da se s Cèrnogorcima mieriti nemogu.

Onomadne su Zagorčani i Komani nasèrnuli, te su blizu Spuža nieko spužko sieno zapalili. U tom paležu jedan je poginuo, a petorica se ranilo. Kapetana njihovog, koi je pustio da taj palež čine, knjaz je odmah zbacio i naredio, da oni, koji su palili, štetu plate.

Novi skadarski vezir, kao što se doznaje, već je došao u Skadar i sad će na bèrzo biti sastanak, da se mir postojani utvèrdi. Francezki konzul Hekard nije sad u Skadru, već je otišao u Prizren i Monastir da barjake svoje posadi i tamo. Dok se on povrati, odmah će se dogovarati o miru. (Sèrb. Dn.)

Turska.

Iz Skadra, 10. sèrpnja. Mir, koi je francezki konzul s knjazom Danilom izmedju Cèrnegore i Turske ugovorio, svaki se dan po običaju od Turakah narušava, — oni su nedavno, pošto se je mir zaključio, jednog Cèrnogorca ubili u Podgorici. — A budući da je francezki konzul Hekvard bio jamac za ovu stranu, to je bio i ubojica uhvaćen i stavljen u aps na nieko liko satih, po kratkom vremenu bude pušten od Turakah, koji su po istom apsu koješta poručili za dokazati bajagi, da je isti zločinac bio sam to razorio i pobiegao! — Konzul, kako stvar razumie, otide na Cetinje, da se s knjazom porazumie, i reče, da će on dati onoga zločinca na onom miestu strieljati — i to ostade svèršeno samo golim besiedama — sad opet t. j. 5. t. m. Turci Spužani donesoše u Skadar glavu Cèrnogorca jednog na poklon novodošavšem Edjapaši, ovaj je istina nije rado primio, — no ipak mu nije žao bilo! — budući da su mu rekli, koji su glavu donieli, da su Cèrnogorci na njih napali. Eto u koliko Turci vieru dèrže! Eto u koliko je francezki konzul imao pravo da neće Turci vieru oštetiti! — Sad se nezna, kako će on knjazu dva čovieka vratiti, hoće li dva Turčina ili dva Franceza za osvetu Cèrnegore pogubiti dati? — Novi nam je paša prispio 1. t. m. u Skadar, za sve ovo vrieme neimamo se čim dobrim od njega pohvaliti samo toliko da je slabo raju primio i preporučio joj, da bude mirna; a on za njih da brigu vodi, i da ih je već preporučio dvojici skadarskih Turakah, da oni na njih motre, i da ovi, kad im bude potreba, od njih pomoć traže!?! — Ovi siromasi znajući ova dva zulumćara, koji se ni cara neboje, i kojima ih paša preporučuje (kao ždigericu vuku na vrat) uzdišući uplaše se zla većeg nego što je bilo, no je sreća za njih što su konzulati ovdie, i što ih oni češće od

napadateljah brane? — Od niekog vremena pojavila se kolera u ovim krajevima, pa se bojim da i nas skoro neposieti, jer ona nepita, ko je kriv ko li je prav, nego koga bèrže stigne; — kad bi tek ona samo krivce tražila, to se mi nje nebi ni malo plašili, naprotiv naši bi nepriatelji (Turci) svi se iztriebili. Pokraj straha od kolere evo i većeg užasa, koi je samo nebo na nas poslalo, zemljotresi, koji neprestano već četiri dana traju, — pa se bojimo, da svi nepropadnemo, jer se nezna, je li koi pravedan, kao što je loš bio. (Svet.)

Rusia.

— „A. Z.“ pišu iz Varšave pod 29. lipnja. Veliki knjaz Mihalj obećao je u Varšavi, da će car skoro tamo doći. Mnogo koješta tajnopunoga pripoviedaju, što je veliki knjaz tom prilikom rekao, i te njegove rieči svakojako se tumače. Tako govore, da je rekao predstavnicima cehovah različitih, kad su mu ovi svoje podvorenje činili: „Car će potražiti Poljake u njihovoj domovini, i kad im njino otačestvo obeća, on će ga s njima dieliti.“ — Računaju, da je veliki knjaz javnim zavodima u Varšavi kojekakvih pó miliona srebèrnih rubaljah poklonio. — Veliki knjaz Nikola neće prie polovine sèrpnja u Varšavu doći. Dèrže, da on od princevah najvoli Poljake, poslie samog cara.

— Iz Bokare u velikoj Tatarskoj javljaju, da se u polovini travnja vojska ruska sa vojskom kana od Kive udarila, i da su Tatari jako potučeni bili. Kao povod tome navode što su više hiljadah Alamanah išli da robe i pliene, i nesamo persianski Korazan oplienili, nego i mnoga stada ovacah i kamilah ruske vojske odveli. Vojska ruska neprestano je na granici kivanskoj.

Iz Varšave javljaju pod 9. sèrpnja, da je toga dana, kao na dan rodjenja pokojnog cara u sabornoj cèrkvi svetčano opielo bilo. Knez Paskiević nije prisustvovao, jer siedi vojvoda boluje od prevelike slabosti, sliedstva njegove duboke starosti.

Francezka.

Iz Pariza. Komore su svèršile svoje siednice. Kao što se moglo predviditi, one su sve što je god car iskao odobrile. Što se tiče novih porciah tu su molile cara, da ih samo za godine 1855 i 1856 razpiše, a poslie da ih na drugi način razdieli. U obće financialo stanje Francezke dosta je zamèršeno i nevoljno. Kase su prazne, premda se prie niekoliko miesecih uzajmilo onoliko novacah. Kako govore bilo je u dèržavnoj kasi prie niekol ko danah samo 9 mil. franakah u gotovom novcu. Tèrgovina je stala osobito u južnim predielima dèržave. Žetva će biti malo lošia, nego srednja.

Iz Marseila pišu, da je tamo puno ranjenih vojnikah, koji se vraćaju iz Krima. Sve bolnice u južnoj Francezkoj prepunjene su. Pak opet „Moniteur“ ima obraza da na umirenje publikuma kaže, da je dosada svega niešto više od 14 hiljadah Francezah, koje poginulo, koje umèrlo.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. Ona depeša ruskoga kancelera grofa Neselroda, kojom je razlagao posao bečke konferencie, izvukla je po jednu depešu od svake vlade jače. I englezki ministar inostranih posalah, Clarendon razaslao je uslied te ruske depeše svoju depešu svima svojim poslanicima kod stranih dvorovah.

U glavnome, depeša ova englezka nekaže ništa drugo i ništa novo, nego što je kazala depeša francezka. U toj depeši nami su u oči pala samo ova dva miesta:

1. da je sultan, od kako su se Rusi u turske poslove miešati prestali jednako pokazivao dobre namiere za svoje hristjanske podanike i da je stanje hristjanah u Turskoj u posliednje vrieme mudrim i svojevoljnim dielanjem svoga gospodara znatno poboljšano.

2. Da je Rusia u kainardžiskom ugovoru Turke obvezala da sultan brani i zaklanja hristjansku cèrkvu; da je Rusia taj ugovor krivo tumačila i bez svakoga povoda uzela pravo miešati se izmedj sultana i njegovih 10 milionah podanikah.

SLUŽBENI LIST.

Br. 1251. (335—Izv.) (3—2)

Oglas.

Od strani c. kot. ureda V.-goričkog kao suda do obćeg znanja stavlja se, da je na molbu udove Jane Stolnikovec poslie udate Kosek od 10. sèrpnja 1855. br. 1251 prama Juraju Blažekoviću br. 28. i Josipu Šimanović iz Kurilovec br. 30 glede skupnog duga 106 for. prodaja kućah i drugog negibivog dne 3. svibnja pèrvešeg na 335 fr. — posliednjeg pako na 230 fr. procienjenog imetka, nuz uviete molbenici priložene dozvoljena, i za takovu dva roki pèrvi na dan 17. kolovoza, drugi pako na dan 18. rujna t. g. 1855. svaki put na lice miesta od 10—12 ure prie poldne, opredieljeni, koje će se samo kod drugog roka izpod procienbe ciene prodati.

Zapisnik procienbeni kao i uvieti dražbeni mogu se kod suda uvidieti.

Kupit želeći i hypothekarno pravo imajući čine se na to pozorni.

C. k. kot. ured V.-gorički kao sud.
U V.-Gorici dne 13. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 1021/gr. 1855. (287—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured kao sud koprivnički time stavlja do znanja, da je uslied vodjene po A. i N. Malinu iz Zagreba proti Rozalii Stoić iz Koprivnice glede dužnih 416 fr. 26 kr. sr., i pripadakah sudbene ovèrhe lìčba vlastne nepokretnosti kao kuće i grunta u Koprivnici u ulici Futakovac ležeće sudbeno na 500 for. srebra procienjene, dozvoljena, za koje preduzetje rok na 26. kolovoza i 26. rujna t. g. u 3 sata popodne ustanovljuje se tim dodatim, da svikolici, koji sciene na dobru lìčbi izloženom kakovo založno pravo posiedovati, do prodaje dobra ovo tim sigurnie sudu ovom prijavit imadu, što će si svatko inače posliedice §. 509. p. gr. p. pripisati imat.

Zapisnik procienbeni sa uvietima lìčbe može se ovdie ugledati.

C. k. kot. sud koprivnički dne 6. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Roksandić.

(189—DS.) 20. 25. (3—3)

Jevtinba.

Budući je oglašena na 12. sèrpnja t. g. jevtinba radi nabave 52 hvata bukovih dèrvah za c. kr. pravoslovnu akademiu, c. kr. gimnaziu i preparandialni zavod zagrebački kroz zimu god. 185⁵/₆ potrebitih, bez uspieha ostala, stavlja se ovime do znanja, da će se druga jevtinba 28. sèrpnja t. g. u deset satih prie podne u sgradi akademičkoj obdèržavati, kamo se svi takova dèrža prodati želeći uljudno pozivaju.

U Zagrebu 12. sèrpnja 1855.

Br. 2455. (337—Izv.) (3—3)

Oglas jevtinbe.

Od strane poglavarstva grada Karlovca ovim do obćeg znanja stavlja se, da će se za popravak taraca u gradskom području u iznosu od 368 □° 1 6″ i tehničkom proračunu od 920 for. $37\frac{1}{2}$ kr. sr. jevtinba dèržati dne 6. kolovoza o. g. prie podne u 10 satih u dvorani viećnice. Poduzetnik tog posla dužan će biti kroz viešte taracare isti preduzeti i dovèršiti sa nadničarima i materialom, koje si sam pribaviti imade, kamen pako sadanjeg taraca stavlja mu se na razpoloženje. Kod svèršetka posla i izmiere platit će se poduzetniku izlicitirana svota, a tečajem taracanja na zahtievanje i predbiežno plaćanje u kolikoći dovèršenog posla dobiti se bude moglo. Pobližnji uvieti kod gradskog načelničtva mogu se saznati.

U Karlovcu dne 18. sèrpnja 1855,

Gradski načelnik
Obradović.

Nr. 6313—1855. (192—D.S.) 24. 31., 7. 13 (5—2)

Licitations-Ausschreibung.

Zur Sicherstellung **der Verpflegung der Comitats-Beschällhengste** vom 16. Oktober 1855 bis dahin 1856 wird eine Minuendo-Licitation am 14. August 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer-Comitats-Behörde (obere Stadt alte Theater-Gasse Nr. 163) abgehalten werden. Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass jeder Licitant das Vadium per 300 fl. und der Ersteher ein 10% Vadium zu erlegen habe. Wer immer für einen andern licitiren wollte, hätte sich mit dessen gehörigen Vollmacht auszuweisen.

Entsprechend verfasste schriftliche Offerte werden bis zum Beginn der Versteigerung angenommen, die sonstigen Licitationsbedingnisse können bei der Comitats-Behörde zu jeder Zeit eingesehen werden.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.
Agram den 13. Juli 1855.

Nr. 6566—1855. (194—DS.) (3—1)

Licitations-Kundmachung

wegen Versteigerung der Lieferung des Erfordernisses an neuen Einrichtungsstücken für die k. k. Bezirks-Aemter im Bereiche des Agramer Komitates.

In Folge hoher Ermächtigung der k. k. kroatisch-slavonischen Landes-Kommision für die gemischten Bezirksämter vom 25. v. M., Z. 340 wird am Donerstag den 9. August d. J. Morgens 10 Uhr hieramts die öffentliche Minuendo-Versteigerung wegen der Lieferung der für die k. k. Bezirksämter im Bereiche dieses Komitates neuanzuschaffenden Einrichtungsstücke im adjustirten Gesammtkostenbetrage von 2586 fl. 50 kr. CM. erfolgen.

Die Bedingungen, unter welchen die Lieferung Statt zu finden hat, können sowohl hieramts als auch bei sämtlichen k. k. Bezirksämtern im Bereiche dieses Komitates eingesehen werden; deren Bedarf gleich wie die Stückzahl der einzelnen zu liefernden Einrichtungsstücke im nachstehenden Ausweise ersichtlih gemacht ist.

Post-Nr.	Benennung der Gattung		Für das k. k. Bezirksamt: Verbovec	Moslavina	Bosiljevo	Pisarovina	Karlstadt	Stubica	Dugosello	Modrušpotok	Gorica	Jaska	Sissek	St. Ivan	Samobor	Agram	Zusammen
			Stückzahl														Stückz.
1	Schreibtisch	von Eichenholz	1	1	1	1	2	1	1	1	1	1	2	1	1	1	16
2	Aktenkasten	von Eichenholz	2	2	2	2	3	2	2	2	2	2	3	2	2	2	30
3	Stehpult	von Eichenholz	1	1	1	.	.	1	1	1	.	.	.	.	.	.	6
4	Etagére	von Eichenholz	1	1	1	1	.	1	1	1	1	.	.	1	.	.	9
5	Auslagtisch	von Eichenholz	1	4	4	4	5	3	4	4	4	3	2	2	2	.	42
6	Sofa	von Eichenholz	1	1	1	1	.	1	1	1	1	.	.	.	.	.	8
7	Fauteuil	von Eichenholz	1	1	1	1	.	1	1	1	1	.	.	.	.	.	8
8	Ohrsessel	von Eichenholz	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	84
9	Waschkastel	von Eichenholz	1	2	1	2	.	2	1	2	2	.	1	.	.	.	14
10	Spucknapf	von Eichenholz	.	4	4	4	.	4	.	4	4	.	2	1	4	.	34
11	Schreibtisch	Weichen Eichenholz ähnlich angestrichen	.	.	2	3	8	2	.	6	7	.	4	1	.	.	33
12	Aktenkasten	Weichen Eichenholz ähnlich angestrichen	.	2	1	2	.	1	.	2	2	.	.	.	.	.	10
13	Kleider-Rechen	Weichen Eichenholz ähnlich angestrichen	2	2	3	4	3	.	4	4	5	5	3	.	.	.	35
14	Siegel-Presskastel	Weichen Eichenholz ähnlich angestrichen	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	.	14
																Summa	343

In Absicht auf die Annahme von Offerten vor und bis zur Eröffnung der Versteigerung, dann in Bezug auf das 5% Vadium und die zu leistende 10% Kaution u. s. w. wird auf die diessfals einzusehenden Bedignisse verwiesen.

Agram am 19. Juli 1855. Von der k. k. Agramer Komitats-Behörde.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 25. SERPNJA 1855. Broj 169.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dân izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je svèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrvi put, a satim za svaki put 2 kr. sr. — Za druge oglase, ili posebne članke plaća se do 20 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Londona, 22. sèrpnja. Molesworth imenovan je miesto Russela ministrom naselbinah. Njega će valjda zamieniti Benj. Hall. Iz Krima ništa novoga.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. U Rieki je dne 20. o. m. obolielo u koleri 20 osobah, umèrla 2 dieteta; dne 21. nije umro nitko.

U Zadru. Izvèrstni profesor dr. Franjo Lanza iz Spljeta, poznat po mnogostručnim naucima, primio je nedavno poziv od kraljevskog britanskog družtva težaštva (u kom su podpisani svi profesori), da i on udioništvuje u obćenitoj skupštini doktorah Velike Britanie, koja će se dèržati u Glasgowu došastog kolovoza.

Takovi poziv, koi služi na veliku čast, ne samo izvèrstnoj osobi, kojoj je upravljen, nego i svoj našoj pokrajini, došao je službenim putem preko c. k. konzulata austrijskog u Gloucesteru i c. k. namiestništva dalmatinskog, sproveden prekrasnim pismom predsiednika akademie naukah u Gloucesteru, u kom se nudi, da će biti na ruci dru. Lanzi u upotrebljenju usavèršenstvovanog težaštva, kad bi on to htieo obratiti na korist svoje domovine.

Prie niekoliko danah prošao je ovuda dr. *Lanza u Beč, a odtuda će u Pariz i London.* (Gl. Dalm.)

S bojišta.

— „Moniteur" donosi depešu generala Pelissiera od 19. o. m., u kojoj se opet ništa novoga nejavlja; kolera je prestala.

— „Ruski Invalid" od 16. sèrp. donosi bèrzojavnu depešu kneza Goršakova od 12., u kojoj se javlja, da je admiral Nakimov umro. Panfilov zastupa ga privremeno.

— „Journal de Constantinople" javlja iz Bukurešta oo 28. lipnja, da ottomanska vojska neprestano ulazi u Dobruču, i da će se za kratko vrieme izmedj Mačina i Tulče usredotočiti 40.000 mom. s mnogobrojnom spravom i materialom.

— General Simpson, koi sad vodi zapoviedništvo nad engleskom vojskom miesto generala Raglana, star je 74 godine. General-lieutenant sir G. Brown još je i u dobi i u službi od njega starii, nu je on sam bolestan, te je još od pokojnog Raglana do..io dozvolu, da se kući vrati. Lord Raglan je jur dvadeset i drugi general, koji su od kako je ratovanje započelo, bilo uslied bolestih bilo uslied ranah umèrli.

— Od sardinske vojske umèrlo je dne 30. lipnja 68 momka u koleri.

— Jedne novine ovako opisuju generala Pelissiera: „Pelissier je ohol, goropadan, nepristupan i bèrdjav drug. On je u Afriki mnogobrojne kavge imao sa sudovima i sa svim gradjanskim vlastima; njegovi mladji nisu se mogli svagda hvaliti s njim, mnogi su sbog njega morali ostaviti službu, a izmedju ovih i kapetan Bossonet.

Pelissier reče mu u jednom pregledu, da je potišten, a mladi častnik zaplamti se od jeda i dade mu pljusku, sbog čega bi osudjen na smèrt, ali mu bi preinačena pedepsa. Pelissier kao pukovnik dobio je pljusku uz obraz od tumačitelja d' Estrer-a, koga biaše težko uvriedio; a mnogo bi još takovih dogadjajah spomenuti, jerbo je Pelissier kao general svagda nasilja činio, neračunajući ono 800 Arapah, koje je u pećini zapalio i ugušio.

Nemislim s tim kazati, da je Pelissier zao čoviek; dapače ja sasvim drugčie o njemu mislim: ali je on tako nagao i nasilan, da zbog toga nemože se poznati njegov poštení značaj. Bilo kako mu drago, on je takov čoviek, kojemu netreba pristupati, nego s opazom i iz daleka. Osim toga nitko nije poštenii od njega, on je strogih običajah i pošten kako u posebnom životu, tako i u službi. Opisao sam ga kao čovieka, sad evo vam ga kao generala.

Znamenitog znanja dapače uzvišenog, sposoban za velike misli, i nikakva zaprieka nemože ga uzbiti. On će smaknuti polovicu svieta, tomu se valja nadati; ali dèržite kao u ruci, da će on na iztoku učiniti sve ono, što se učiniti može. Generali od oddieljenjah, njegovi bivši drugovi, neće uztegnuti svoje sudielovanje, kao što su radili s Canrobertom. Oni ga jako dobro poznaju, i znaju, s kim imaju posla, i šta bi im se dogodilo, da mu se i najmanje uzprotive. Ni neposluh ni ratna vieća neće stati na put Pelissieru, sve će on zaprieke slomiti, kao što se lomi staklo, od pèrve do posliednje.

Ja se bojim više toga, što Pelissiera smatraju kao vèrhovnog generala savezne vojske, i da se s otalim vèrhovnim vodjama dobro neslaže. To je ono, što bi od velike smetnje bilo. Ali osim njegove sposobnosti vojene on je hitar čoviek, i bez sumnje će razumieti što njegov položaj zahtieva. S Englezima, kojih dostojanstvo poznaje, neće preći granice; ali po svoj prilici neće tako na druge paziti.

Pripovieda se, da je Pelissier u Afriki udario jednog spahiu kandžiom, po obrazu zato, što mu je ružno odgovorio. Spahia iztèrže pištolj i potegnu se na Pelissiera; ali planu a nesastavi. „Stavite ga tri dana u tamnicu, reče Pelisier, zato, što nije u redu dèržao svoje oružje."

Austria.

U Beču. „Oesterr. Corr." piše: „Köln. Ztg." i mnogi drugi niemački listovi javiše, da će c. k. poslanik u Parizu otići na dopust, da će taj diplomat valjda duže vremena izostati od svog miesta, i da će naposlie i franceski poslanik u Beču nastupiti dopust. Iz ovih okolnostih izvodi dopisatelj „Köln. Ztga", da je u prijateljskom odnošaju izmedj oba carska dvora nastupila promiena. Mi smo u stanju ne samo taj izvod, nego i povod njegov, naime da će baron Hübner nastupiti putovanje, proglasiti time za sasvim netemeljita.

U Beču. Kao što se čuje, naredjen po njeg. veličanstvu odbor, koi o sklopljenju konkordata sa sv. stolicom posliednje viećati ima; on sastoji s pet članovah: Preuzv. gg. ministrah bar. Bacha i grofa Thuna, preuzv. predsiednika dèržavnog vieća, bar. Kübecka, preč. gosp. bečkoga kneza-nadbiskupa Rauschera i dèržavnog tajnika bar. Salvotti-a.

U Beču. Ne davno iznašli su, da se od kukuruzne slame, koja do sada služaše samo za hranu životini, može peći dobra rakia, što se u Beču već radi na zadovoljstvo fabrikantah.

— Njeg. veličanstvo odredilo je udovicama poddelegatah i pokrajinskih savietnikah penziu godišnju od 400 for., a sirotama ovih činovnikah godišnju plaću od 80 for. za njihovo odhranjenje.

— „Kasseler Zeitung" piše, da je austrianskom ministru unutarnjih poslah, baronu Bachu, udieljen velekèrst Vilhelmova reda.

— Kao što se govori, i nastupajuće godine ostati će u kriposti sadašnji školski pravilnik.

Sèrbia.

— Izviestje o petoj redovnoj siednici družtva sèrbske slovesnosti, koja je 26. svibnja t. g. dèržana:

Pročitano je pismo redovnog člana družtva g. V. Jakšića, 13. svibnja t. god. u Parizu pisano, u kom pored ostalog javlja, da je „akademji političkih i moralnih naukah u Parizu" jedan eksemplar šeste sveske „Glasnika" kao dar od našeg družtva podnio.

Povedena je rieč o izdanju nove sveske „Glasnika" kojom prilikom g. podpredsiednik napomene da bi želiti bilo, da se u ovom izdati se imajućem „Glasniku" i „kazivanja pok. Petra Jokića o Karagjorgju i sèrbskim onog vremena dogadjaima" štampati neizostave, kao što je družtvo davno i riešilo da se štampaju. Ali kako cenzura prošle godine nije dopustila, da se pomenuta kazivanja sbog sadašnjih ratnih vremenah javnosti predaju, to g. podpredsiednik, dèržeći da se ista kazivanja — počem u sebi ništa drugo nesadèržavaju, no samo prosto pričanje onovremenih dogadjah u Sèrbji — predlaže: da se kod visokosl. popečiteljstva prosvešteenja od strane družtva izposluje za visoku naredbu hvaljenog popečiteljstva, po kojoj se objavljenju u rieči stojećeg poviestnog predmeta posredstvom „Glasnika", koi će se u ovoj godini na sviet izdati, prepreke od strane cenzure polagale nebi. Odobravajući siednica ovaj predlog g. podpredsiednika riešila je, da se po istome postupi.

Redov. član g. S. Sretenović podnosi s ruskog prevedeno dielo: „O cèrkveno-slavenskom jeziku, njegovom početku, obražateljima i istorijskim sudbinama.

Redov. član g. Dr. N. Kèrstić predaje svoj za „Glasnik" namienjeni sastav pod naslovom: „Odgovori na niekoliko pitanjah iz sèrbske historie."

Oba prednavedena diela data su historičkom oddieljenju, da ih pregleda i družtvu potom izviestje i mnienje svoje podnese.

Redovni član g. Dr. Matić, po zaključku družtva u prošastoj siednici učinjenom, stavio je na pismeno, i u današnjoj siednici pročitao poznat svoj predlog. Po svestranom razsudjenju ovog predloga družtvo ga je odobrilo, i po tome za u napredak sliedeća pravila kao dopunjenje k ustrojenju svome postavilo:

1. Svaki novoizabrani redovni član obvezan je po jedan sastav, ma koje veličine družtvu bez nagrade ustupiti.

2. U izboru predmetah za ovakove sastave nepostavlja se nikakva granica: ovi sastavi mogu biti dakle razprave iz ma koje nauke i umietnosti, a može se u njima govoriti i o kakvom primećenom nedostatku u narodu sèrbskom, i o sredstvima kako bi se tome pomoglo.

3. Ovi sastavi moraju biti napisani na sèrbskom jeziku.

4. Novoizbrani redovni članovi imali bi po pravilu svoje sastave pri pèrvom dolazku u sjednici podnieti, i ako je moguće, pročitati, i tim početak svog rada označiti; no rok za podnošaj obih sastavah opredieljuje se na jednu godinu.

5. Sekreter družtva u godišnjem izviestju imat će napomenuti, koi je od ovih članovah i kakve predmete podnio, a koi nije. I na posliedku

6. Ako koi novoizbrani redovni član i poslie opredieljenog godišnjeg roka svojej obvez-

stni sastav podnese, družtvo će takovi primiti, pa će se i to u izviestju napomenuti.

— Kao što nam pišu iz Kragujevca, tamošnje čitalište dėržalo svoju glavnu skupštinu, kojom je obstanak tog zavedenja još jače utvėrdjen. Na toj je skupštini izabran čitalištu za predsiednika g. podpukovnik Jovan Lukačević, koi se ovog izbora dragovoljno primio, na čemu mu je upraviteljstvo čitališta pismeno blagodarilo. Prilikom ove skupštine podpredsiednik je družtva izgovorio liepo slovo, u kom je pokazao da nam svaki preduzetak samo tako može napredovati, ako smo medju sobom složni i gotovi na svake moguće žėrtve. Poslie toga je pročitano izviestje o stanju čitališta. Po glasu tog izviestja ovaj zavod ima preko 120 članovah, i dobilo je od raznih licah na dar više stvarih, kao zemljovidah, slikah, i knjigah; praktikanti miestnih poglavarstvah, koji imaju plate manje od 100 talirah, puštaju se bezplatno u čitalište.

Talianska.

Iz Rima donose listovi potanja izviestja o napadatelju na kardinala Antonelli-a, Antoniu Defelice-u. On je čoviek imućan, tako da nije dokučiti moći, kako se je na taj zločin odvažio. Njegova klobučarna biaše od nekad spravište svih bundžiah. Od godine 1847 zauzeo je neprijateljski položaj proti papinskoj vladi, osobito proti duhovništu; 1848 prešao je u Lombardiu, gdie je medju talianske dobrovoljce, boreće se za neodvisnost Italie, stupio. Povrativ se kući, gdie je medjutim republika proglašena bila, revnovaše za demokratički živalj iz svih silah. Buduć da je svoj zločin u Vatikanu izvėo, morao bi bio doći pred forum palatii, no ipak je predan običnomu sudu, t. j. najvišoj consulti, možda s toga, što se tu radi o političkom i miešovitom zločinu. Ali zato je zločinca prie msgr. Benvenuti, auditor dvoskog suda i odvietnik apostolske komore saslušao, zatim nastavi izpitavanje naputni sudac consulte Cecchini, u prisutnosti predsiednika Sagretti-a, koje je već i dovėršeno. On je nastojao ovako da se obrani: On reče, da je hotio s kardinalom-tajnikom govoriti, da zahtieva od njega ukinutje one naredbe, kojom mu je zabranjeno od sunčanog zapada pa do svanutja drugog dana svoj stan ostaviti, jer da ova zabrana njegovu zanatu veliku štetu zrokuje, pa buduć da su ga kardinalovi sluge tierali i gotovo nanj ruke bacali, da je, svojom naglom lagodom (temperament) zaveden, tėrgnuo slučajno u džepu se nalazeće stolne vilice, pa ih je za slugami, a ne za kardinalom bacio. Nadalje dodaje, da neima nikakova sukrivca, ili drugoga koga, koi bi ga na to potaknuo bio, jer da nije naumio zlo činiti; ako je u onoj mah, kad su ga uhvatili, rekao, da će sve kazati, to je učinio zato, što se je bojao nečoviečnog postupanja od strane kardinalovih slugah, koji pomisliše, da je nakanio bio ubojstvo učiniti. — Kaže se takodjer, da je prie radi znakovah ludosti u ludnici bio. No ipak mislimo, da su to izmišljotine; jer ubojice svih gotovo visokih osobah bivaju ludimi proglašeni. — Sveti otac poznaje Defelice-a osobno. On ga je opazio, kad je nešto pric kardinala iz Vatikana na šetnju izišao. Kad je o attentatu začuo, uzkliknuo je umah: „Ja sam uvieren, da je to onaj zlosretni Defelice učinio!“ Sv. otac reče, da se ga jošte kao školskog učenika dobro sieća; u ono vrieme, dok je on (sv. otac) bolnicu sv. Mihalja ravnao, vidjevao ga je često pred vratima svojega dućana, „te nije, doda sv. otac, nikad klobuka skinuo, nego me je uviek osorito gledao, kao da sam mu novacah dužan.“ Dne 15. i 16. m. m. bio je saslušan, te je dosta tvėrdokorno sve niekao, no napokon je ipak priznao, da je u tajnom družtvu, kojega biaše član, žriebanjem sriećka nanj pala, da ubije kardinala. Uslied toga biaše na smėrt obsudjen i pogubljen.

— Turinski list „Il Piemonte“ piše iz Rima, da je na generala Jezuitah, otca Beeka, pokušano ubojstvo, koje nepodje za rukom.

Rusia.

Iz Vilne pišu, da porez nij ni najmanje u Rusii povišen, makar da se ovo već treća godina vojuje. Vojska, koja prolazi samo išće posteljn i vatru za kuhanje jela. Ona sva jela sa sobom nosi. Smiešno je samo, kako neprijatelji ruski misle o stanju ruske financie. Ovamo vele, da je vlada izcėrpila sva moguća sredstva, samo da ratne potrebe izmiri, a onamo kažu, da Rusia plaća nesamo Karliste u Španii, nego i pobunjeni narod u Katolonii, t. j. demokrate!

Francezka.

Iz Pariza od 19. javljaju, da je car austrianskog generalmajora Crenevilla, koi u Beč odlazi, primio i imenovao ga velečastnikom počastne legie. U Francezkoj neprestano čine se najogromnie priprave za rat.

Spanjolska.

— Polag privatnih pisamah iz Barcelone od 20. vlada tamo podpuni mir.

Amerika.

— Bogati tėrgovac New-Yorka, gosp. Petar Kooper, dao je o svom trošku podignuti na kraju petog šetališta jedan zavod, koi je odredjen za umietništva i zanate. Ova je nastava namienjena da se mladići, kojeg mu drago naroda i zakona, i koji neimaju bogatstva ni prijateljah, u njoj koristuju, buduć da se u istoj savėršeno izučiti mogu u onoj struki, koju su sebi izabrali. Zgrada ista zauzima gėrdnu prostorinu, ima 6 tavanah, i stoji 400,000 dolarah (dva miliona franakah); može 1,200 učenikah primiti.

Različite viesti.

— U jednoj obćini u Francezkoj ubio je grom dva mladića, koji su po ludom običaju zvonili u vrieme oluje. Prie niekoliko danah udario je grom u zvonik u jednom selu pokrajine Komske, strašno ga je pokvario, a sami je bog htieo, da nikoga netakne pri tolikoj nesreći. U Udini takodjer nedavno udari grom u jedan zvonik, i po sreći ni ovdie nikoga nije ubio. Priobćujemo ove dogadjaje, da se seljani u našoj pokrajini osvieste i da nezvone, kad je oluja, jer im taj ludi običaj može nesreću donieti. Taj je običaj protivan zdravom razumu, nauku i postojećim cesarskim zakonima.

Narodno kazalište u Karlovcu.

S. L. L. Iz Karlovca 23. sėrpnja. Premda se karlovčani zadosta diviti nemogu, kako se to dogodi, da zagrebačko narodno kazalištno družtvo, za koje u glavnom domovine naše gradu, mukom i troškom, svetom iskrom doljubja obsėvenih i za podignutje narodnog kazališta zauzetih domorodacah, posebni i izključivo za narodna predstavljanja podignuti zavod, ustanovljen je, u grad ovaj prispie. Čini nam se kao da je domorodna vila iz sobstvene kuće svoje, hrama Thalie odbiegnula i kod nas utočište potražila; — zato nam ona i dobro dodje. Radostno ju mi primismo, nu još vele radostnie bi nam bilo, ako nas ta misao preda.

Jučer bi poslie dėržanog po g. Freudenreihu mladj. proslova, komad „Dieva iz Marienburga“, izvan predplate izveden. — Ovim komadom zadovoljeno je obćinstvu podpunoma, koje, premda je do poslie podne neprestana kiša lievala i znatna studen na tala, mnogobrojno prisustvovaše. — Naročito pokazaše svoju vieštinu gospodična Adelsheim, koja je ulogu Katinke na obćenitu pohvalu izvela, isto tako budu i bratja Freidenreihi te g. Mladenić rado slušani, samo je g. Freudenreih starii, jednom prigodom zaboravio, da na daskama provincializam, ondie gdie mu miesta neima, osobito pako ovdie, gdie je štokavsko narieсje pretežnie, neobično udara. — Igranju gospodične Miškovićeve i g. Miroslava ništa se primietiti nebi moglo, samo kad bi pėrva malo više pokretnia bila, potonji pako niešto manje po parteru očima bacao. Scienim, da će imati dovoljno vremena s prijateljima i znancima, u kojih je on krasne prošastnosti svoje boravio je, nasladjivati se.

U ostalom kako rečeno taj krasni komad zaista krasno i umietno izveden biaše, dočim su predstavljatelji često puta pleskanjem prekinuti i više putah, a na koncu svi zajedno napred zvani, i s gromovitim „živio“ pozdravljeni.

Za sad je doduše samo 87 predbrojnikah skupljeno, jer je trećina polazećeg pučanstva razišla se po kupeljima i ladanju, ali za čas vratit će se i ovi, pa će se uspieh narodnih predstavah još mnogo više uveličati.

Bečka burza

dne 24. sėrpnja 1855.

Tečaj dėržavnih papirah.

	U sreb
Dėržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	77 15/16
dto od godine 1851 seria B » 5%	.
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	92
dto iz narodnog zajma . » 5%	83 1/16
dto . . . . » 4 1/2 %	67 1/8
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	120 3/8
» » » » » 1854, » 100 »	100 3/4
Bečko-gradski banko . . . . . sa 2 1/2 %	
» » » . . . . » 2 1/4 »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	75 3/4
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	73 3/8
Bankovne dionice komad po	980
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	442 1/2
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tėrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pėrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	
» » Lloyda u Tėrztu . » 500 »	526
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dėržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	293 3/4
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	100 [illegible]
Augsburg za 100 for. current . . . . »	122 1/4
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	121 1/8
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	88 3/8
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 48
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	120 3/4
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	141 1/2
Pariz za 300 frankah . . . . »	141 3/4
Prag za 100 forintih	
Tėrzt za 100 forintih	
Mletci za 300 austrianskih lirah	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	28 3/8
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 11.665/2362. (29—VI) (3—1)

Razpis natiečaja

za popunjenje sedam pitomskih miestah iz zaklade Battaszek-ove u c. k. akademii Tereziańskoj u Beču.

Početkom buduće školske godine ima se popuniti u Tereziańskoj akademii u Beču sedam pitomskih miestah iz zaklade Battaszek-ove, za kojih postignutje su pozvani svi sposobni mladići, koji spadaju polag svoje nadležnosti k jednoj od sjedinjenih prie ugarskih zemaljah.

Za podieljenje ovih zakladnih miestah razpisuje se time za Hėrvatsku i Slavoniu uslied visokoga odpisa c. k. ministarstva nutarnjih poslovah od dne 11. tek. mies. br. 14.365 natiečaj do najdulje 20. dolazećeg mieseca kolovoza s tim dodatkom, da se na prispievše poslie ovog roka molbenice nikakav obzir uzeti neće.

Dotične, na visoko c. k. ministarstvo nutarnjih poslovah upravljene i kod predstojeće c. k. županijske oblasti (u Zagrebu kod gradskog načelničtva) uručiti se imajuće molbenice moraju providjene biti:

1. *s dokazom plemstva, s kėrstnim listom, sa sviedočbom o zdravlju i uciepljenju kozicah, te sa školskimi sviedočbami zadnjih dviuh školskih tečajah;*
2. *imadu iste sadėržavati dokaz imetka i dohodakah, ime, stališ, značaj i stan roditeljah prositelja s opazkom, da li se isti jošte na životu nalaze;*
3. *ima se naznačiti broj obskėrbljenih i neobskėrbljenih bratje i sestarah molitelja sa dohodci, koje isti ili potonji sam iz kakve javne blagajne ili zaklade uživaju;*
4. *ima se dodati molbenici očitovanje, da može i da hoće prositelj godišnje 190 do 200 for.*

sr. po prilici iznašajuće nuztroškove iz vlastitog svog imetka namirivati.

Napokon imadu se ...
5. napomenuti zasluge, što ih je otac ili u obće obitelj molitelja stekla.

U Zagrebu 18. sèrpnja 1855.

Od c. k. hèrvatsko-slavonskog namiestništva.

Br. 169/gr. 1855. (339—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kotarski ured kao sud koprivnički time stavlja do znanja, da je na molbu Gavre Gerloci-a od 9. veljače 1855 br. 169 odlukom od 20. svibnja t. g. dozvolio, da se postupak radi usmèrtjenja izgubljenog po ovomiestnom poreznom uredu pod D/1. br. 2104 izdanog zajamnog certifikata od 120 for. sr. povede, zato se poziva posiednik istoga, da svoj posied tim sigurnie prijavi u godinu danah ovom sudu, jer će se inače proglasiti, da je pomenuti certifikat ništetan.

U Koprivnici dne 20. svibnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Roksandić.

B. 4457./Civ. (159—D.S.) (3—1)

Poziv.

Od strane c. k. zemskog suda u Zagrebu pozivlje se Vid Semelselker, dimnjačar, nepoznatog boravišta u lice c. k. zemskog suda ovog za 1. listopada 1855 za 9. uru prie podne za razpravu evikcionalne tužbe Janka Štivalića proti prodavcem njegove zemlje Sitine kod Zagreba ležeće, i za izbiedu kupca Josipa stariega Sorga s onom daljom opomenom, da postavljena si kuratora Lava Šrama odvietnika za svoju obranu poduči, ali drugoga branitelja sudu ovom naznači, jer u protivnom slučaju posliedice sam sebi pripisati imade.

U Zagrebu 30. lipnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Z. 778. Pr. (151—Fin.) (3—1)

Konkurs-Kundmachung.

In der kroatisch-slavonischen Finanzwache ist eine provisorische Commissärsstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. und den sistemmässigen Genüssen an Quartierzinsbeitrag, Reise und Kanzleipauschale in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben

1) das Lebensalter,
2) die zurückgelegten Studien und erworbenen anderweitigen Kenntnisse, besonders jene im Finanzdienste,
3) ihre bisherige Beschäftigung,
4) eine tadellose Moralität, und zwar diejenigen, welche nicht in Staatsdiensten stehen, durch legale Zeugnisse,
5) ihren allfälligen derzeitigen Gehalt oder sonstigen Genuss,
6) die vollkommene Kenntniss der kroatischen oder wenigstens einer derselben nahe verwandten slavischen, dann der deutschen Sprache, so wie ihre weitern allfälligen Sprachkenntnisse nachzuweisen und ihre Gesuche — und zwar die in Staatsdiensten Stehenden im Wege ihrer vorgesetzten Behörden bis 20. August l. J. bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction einzubringen. Auch ist in dem Gesuche ausdrücklich anzugeben ob und mit welchem hierländigen Finanzbeamten überhaupt der Bewerber verwandt oder verschwägert sei.

Vom Praesidium der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 17. Juli 1855.

Nr. 2040/Pr. 1855. (28—VI.) (3—1)

Konkurs-Ausschreibung

des k. k. Handelsministeriums ddto. 5. Juli 1855 Z. 8930/637.

(Baupraktikanten-Stellen.)

Im Bereiche der kroat.-slavon. Landes-Baudirection werden mehrere unentgeltliche Baupraktikanten aufgenommen, deren Beeidigung nach der mit gutem Erfolge abgelegten Staatsprüfung stattfinden wird.

Die Bewerber haben ihre Gesuche unter gehöriger Nachweisung ihrer Befähigung und zwar wenn sie bereits im Staatsdienste stehen im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, sonst aber unmittelbar bei dem Vorstande der genannten Baudirection einzubringen und darin anzugeben, ob und in welchem Grade dieselben mit einem Bau- oder Rechnungsbeamten in Croatien und Slavonien verwandt oder verschwägert sind.

Br. 1251. (335—Izv.) (3—3)

Oglas.

Od strani c. kot. ureda V.-goričkog kao suda do obćeg znanja stavlja se, da je na molbu udove Jane Stolnikove poslie udate Kosek od 10. sèrpnja 1855. br. 1251 prama Juraju Blažekoviću br. 23. i Josipu Simanović iz Kurilovec br. 30 glede skupnog duga 106 for. prodaja kućah i drugog negibivog dne 3. svibnja pèrveśeg na 335 fr. — posliednjeg pako na 230 fr. procienjenog imetka, sa urbalne molbenici priložene dozvoljena, i za takovu dva roki pèrvi na dan 17. kolovoza, drugi pako na dan 18. rujna t. g. 1855. svaki put na lice miesta od 10—12 ure prie poldne, opredieljeni, koje će se samo kod drugog roka izpod procienbe ciene prodati.

Zapisnik procienbeni kao i uvieti dražbeni mogu se kod suda uvidieti.

Kupit želeći i hypothekarno pravo imajući čine se na to pozorni.

C. k. kot. ured V.-gorički kao sud.

U V.-Gorici dne 13. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 1150/g. (326—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda do obćeg znanja stavlja se, da na molbu Petra Petrička iz Koprivnice prodavala se budu u Velikom Otoku putem javne dražbe sliedeća: kuća sa gruntom pod br. 53., vèrčac ⅛ rali, i polag oranica od 1¼ rali u V. Otoku ležeće, na vlastitost Josipa Kišćinala spadajućih za procienjeni ukupni iznos od 400 for. sr. i to dne 5. kolovoza pèrvi, i 9. rujna t. g. za drugi i posliednji put, — kamo kupiti želeći uljudno pozivaju se.

Uvieti dražbeni mogu se svaki dan u ovom kot. uredu uvidieti.

U Koprivnici dne 13. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Roksandić.

3624. (110—Dp.) (3—3)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. gradsko-delegiranog kot. suda daje se na znanje, da je na molbu g. barona Levina Raucha ovèršbena dražba urbarskih zemaljah i kuće na vlastitost Gjure Kuka spadajućih sudbeno na 1270 for. sr. procienjenih u selu Jarku blizu krapinskog mosta pod br. 8. ležećih, radi duga 200 for. sr. i troškovah dozvoljena, te da su rokovi, i to: pèrvi na 31. kolovoza t. g. i ako bi od potrebe bilo drugi i posliednji na 1. listopada t. g. u 10 satih u jutro na licu miesta ustanovljeni.

Povodom toga pozivlju se kupiti želeći tim dodatkom, da će kod dražbe svaki sulićbenik imati vadium od 120 for. sr. u ruke sudbenog izaslanika položiti, koi vadium će se kupcu u kupovinu uračunati, a drugima odmah po dovèršenoj dražbi povratiti, zatim, da se tako procienbenik, kao i dražbeni uvieti kod suda i na dan dražbe uvidieti mogu.

Nadalje pozivlju se svi oni, koji su na upitne nepokretnine kakovo založno pravo stekli, da se do 31. kolovoza t. g. kod ovoga suda tim sigurnie najave, što će se u protivnom slučaju kupovnina bez njih razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 25. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik
Schmidt.

Br. 1071/gr. 1855. (288—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. kr. kot. ured kao sud koprivnički, stavlja time do obćeg znanja, da će se kuća sa gruntom i baštom u dugoj ulici u Koprivnici stojeća, od tvèrdog gradiva, jošt posve nova sa svom potrebitom prostorinom providjena sudbeno na 363 for. 40 kr. sr., procienita, te na vlastitost suprugah Ivana i Marie Nagy spadajuća — za stran Samoila Reškovca kao ovèršbe voditelja — radi duga od 568 fr. sreb., i pripadakah dne 30. kolovoza i 30. rujna t. g. svagdan, u 10 satih izjutra drugi i posliednji put i izpod ciene — putem javne sudbene dražbe prodati.

Svi vierovnici tako hipothekarno pravo jur stekavši kao i ini — imadu do tog roka, kod ovog suda sa svojimi tražbinami valjano zasvedočenimi prijaviti se to tim bolje, što će se inače razdieljenje kupovnine, i bez njih obaviti — pripisavši samim sebi, ako u slučaju izcèrpljenja takove izkljućeni ostanu.

Uvieti radi olakšanja izplatbe, su za kupca veoma primitno ustanovljeni — koji se kod suda vazda uvidieti mogu.

U Koprivnici dne 22. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Roksandić.

Br. 1133/gr. (325—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda do obćeg znanja stavlja se, da na molbu Kate Meštrić iz Koprivnice prodavala se bude putem javne dražbe kuća sa gruntom kao i vèrčac od 117 [] na vlastitost Ane udove Horvat spadajuće za procienjeni ukupni iznos od 450 for. srebra, i to dne 24. kolovoza za pèrvi put, a 23. rujna t. g. svagda u 3 sata po podne drugi i posliednji put, kuda se svi kupiti želeći uljudno pozivaju.

Uvieti dražbeni mogu se uviek kod suda uvidieti.

U Koprivnici dne 3. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Roksandić.

Br. 9754. (150—Fin.) (3—2)

Oglas

c. k. financialnog zemaljskog ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu.

Pristojba od kalendarah može se kao što i prie kroz biljegovanje počamši od pèrvoga rujna 1855. kod c. k. glavne mitnice u Zagrebu polagati.

Što se uslied naredbe visokog financialnog ministarstva od 16. svibnja t. g. zadèržane u XXII. komadu zakonskog lista za carstvo austrijsko do obćeg znanja stavlja.

U Zagrebu 11. sèrpnja 1855.

Br. 247/parb. (331—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda vèrbovačkog stavlja se do znanja, da uslied molbe Todora Severa, seljaka iz Lipnice, dozvoljen je uvod za usmèrćenje njegovog vèrhu zapisanih na dèržavni zajam 100 for. srebra certifikata, po c. k. poreznom uredu u Vèrbovcu dne 16. kolovoza 1854 pod br. 492 izdatog, te prošle jeseni iz njegove komore ukradjenog, — s toga pozivlje se sadanji posiednik rečenog certifikata, da svoj posied tim sigurnie uz jednu godinu ovomu sudu prijavi, dočim će se isti certifikat inače proglasit, da je ništetan, a pravna njegova snaga da je utèrnuta.

U Vèrbovcu 12. sèrpnja 1855.

C. k. kotarski ured.

C. k. kot. predstojnik
N. Halper.

Br. 684/gr. (320—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotar. ureda ludbrežkog kao suda čini se ovime znano, da je na molbu g. Jurja Šafarića uslied ovostrane odluke br. 689/1855 odredjena javna sudbena dražba kuće br. 10. u selu Globočcu ležeće polag javne ceste u Koprivnicu vodeće, sa kućnim gruntom i oranicom od 2 rali velikom polag ležećom, na vlastitost seljaka Floriana Viraga spadajućih te sudbeno na 330 for. srebra procienjenih za dug i troškove ukupno svotu od 58 for. 2 kr sreb. te obdèržavat će se pèrva dražba dne 3. rujna uz procienu a druga i zadnja dražba dne 3. listopada t. g. me izpod prociene svaki put u predpoldašnje ure na licu miestu.

Kupiti želeći pozivaju se k svakome roku oko 9 satih iz jutra na lice miesta. Vadium je 10%; ostali uvieti kod suda ovoga vidieti se mogu.

Ujedno se uzazivaju svi vierovnici, koji bi hipotekarno pravo na dražbeni taj imetak imali, da ga do to doba kod suda ovog tim sigurnie prijave, jer inače kod razdielbe kupovne svote, neće se na nje obzir uzeti.

U Ludbregu dne 3. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Antun Lebas.

Br. 1511 (324—Izv.) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. kot. ureda kao suda našičkog do obćeg znanja stavlja se, da je na molbu Stiepana Nagj žitelja podgoračkog usmèrtjenje dèržavnog posvedočenja (Anlehens-Schein) pod 17. kolovozom 1854 br. 58 na 40 fr. sr. glasećeg i po c. k. poreznom uredu našičkom dne 23. svibnja 1855 izdatog koga je medju Djakovom i Podgoračem izgubio — i na kojem je ubilježeno bilo, da je svota od 6 for. za 6 ratah skup, sa Cautiom od 2 for. srebra platjena — dozvoljeno; — pèrvo toga još poziva se svaki, koji bi se u posiedovanju istog dèržavnog posvedočenja nahodio, neka posjedovanje oto kod ovog c. k. kotar. suda kroz 1 godinu t. j. do 4. sèrpnja 1856 prijavi, — u protivnom bo slučaju za uništenu smatrati se hoće.

U Našica dne 4. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
M. Knežević.

Br. 3979/g. (106—Dp.) (3—3)

Izrok

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog stavlja se ovime do znanja, da je na molbu odv. Franje Kellemena dozvoljena javna ovèršbena dražba imanja Stenjevec sa fundus instruktus-om, procienjenog na 47,478 for. 20 kr. te na vlastitost g. Petra Junkovića, malodobnog Antuna Hefferera i Kristine Zangel rodjene Junković spadajućeg, i za preduzetje iste opredieljen je 3. rujna t. g. kao pèrvi, i 4. listopada t. g. kao drugi rok.

Uslied toga pozivaju se svi isto imanje kupiti želeći na opredieljeni dan u jutro u 9 satih u ovosudni ured, gdie će se ista dražba obdèržavati.

Uvieti dražbeni mogu se u ovosudnoj pismohrani uvidieti.

Ujedno pozivlju se svi oni, koji možda kakovo hipotekarno pravo na istom imanju imadu, takovo do tog vremena tim većma kod ovog c. k. zemsk. suda prijaviti, jer se u protivnom kod razdieljenja kupovno-prodajne svote na njih nikakav obzir uzeti neće.

U Zagrebu 20. lipnja 1855.

Klobučarić.

Rudolph.

Br. 2769/g. (309—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 16. lipnja 1855 br. 2556 pronadje u 34.700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 86⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćinah Bočkovec, Medja i Kalnik, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gušćerovec gospoje Ane grofice Sermage, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojèga pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju; potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. kolovoza t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 31. listopada t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, ...čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje mjesta neimade.

U Varaždinu dne 25. lipnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 1625. (262—Izv. (3—3)

Obznana.

Dozvoljena je od strane c. k. suda kotarskoga u Cirkvenici prodaja ovèršbena na molbu Marie ud. Umiljenović iz Novoga sliedećih u Novomu ležećih nepokretnostih Tereze Tošan iz Novoga.

1. Sabićevo, zemlja orata i tèrsovata 34⁰ duga, 6½ široka, procienjena 69 for. 52½ kr.

2. ... zemlja orata i tèrsovata 26⁰ duga,

Br. 1633. (263—Izv.) (3—3)

Obznana.

Dozvoljena je od strane c. k. suda kotarskog u Cirkvenici prodaja ovèršbena na molbu Juraja Plovanića iz Bribira sliedećih u Bribiru ležećih nepokretnostih baštinikah pok. Jurja Veljačića iz Bribira.

1. Guvno sa pridruženim malim vèrtićem, od 39 □, procienjeno 39 fr.

2. Vèrt, za kućom od 50 □, procienjen 52 for. 50 kr.

3. Kuća br. 116, procienjena 263 fr. 5 kr.

Obdèržat će se u tu svèrhu u Bribiru, a naročito u pisarni starešine bribirskoga u gradu dvie dražbe, pèrva dne 24. kolovoza t. g., a druga dne 24. rujna t. g., i to: od 9 satih jutro do poldneva.

Uvieti dražbeni:

1. Na pèrvoj dražbi će se primat samo ponude višje od prociene, a na drugoj će se dopitat nepokretnosti uz svaku najkoristniu ponudu.

2. Nepokretnosti će se prodavati jedna po jedna, počamši od pèrve i t. d. redom doklam se bude primio iznos sa pripadci, koje zahtieva Juraj Plovanić.

3. Svaki, koi bude hotio ponudjat, morat će naprie položiti Vadium od 10% po procieni.

4. Nepokretnost će se dopitati prosta od svakog uknjižbenog i založnog tereta.

5. Kupac će morat pri sudu položiti ponudjenu cienu, kako tri dana, poslie mu bude uručena dopitna odluka.

6. Svi troškovi poslie prodaje u predmetu će poći na teret kupca.

7. Dalnje opisanje nepokretnosti, kao i ostali uvieti mogu se svakdan uvidieti pri sudu ovomu.

C. k. kot. sud.

U Cèrkvenici 4. lipnja 1855.

B. Mariašević.

Br. 2539/g. (333—Izv.) (3—3)

Oglas.

Od strani c. k. županskog suda varaždinskog do obćeg znanja stavlja se, da će se za grijanje činovnicah istog ovog suda, zatim c. k. dèržavnog odvietništva, c. kr. gradsko-delegiranog kotarskog suda varaždinskog i uznicah za buduću upravnu godinu 70 hvatih bukovih dèrvah jevtinba 8. kolovoza t. god. poslie podne u 3 sata u uredu spomenutog suda dèržati, — pribavu takovih preuzeti hotejući radi uvietah, neka se izvole u pisarni istog suda upitati.

U Varaždinu 5. sèrpnja 1855.

C. k. predsiednik,

Novak. Fohn, s. r.

Br. 159. (329—Izv.) (3—3)

Objavljenje.

Vlastelinstvo archiepiskopsko - patriaršesko u Dalju, dati će pod arendu svoje kèrčme, mesare i ribolove (izuzimajući ribolov na Živi) za vrieme od 31. listopada 1855 do 1. studenoga 1858 po novome u 9 satih prie podne u pisarnici vlastelinskoj u Dalju. Koi želi, jedno ili više od ovih malo regalnih prava za naznačeno vrieme pod arendu uzeti, neka izvoli na licitaciu doći, medju tim može uslovja u pisarnici vlastelinskoj čitati.

U Dalju 10. Julia 1855.

Nr. 6466.—1855. (190—DS.) (3—3)

Konkurs-Kundmachung.

Zur Wiederbesetzung dreier im Bereiche dieses Komitates in Erledigung gekommener Aktuarstellen bei den gemischten Bezirksämtern für Croatien, womit ein Gehalt von 400 fl. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltstufe von 500 fl. C. M. verbunden ist, wird der Concurs mit der Frist von vier Wochen, vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in der »Narodne Novine« an gerechnet, hiermit ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Dienststellen haben ihre gehörig belegten, an die k. k. Landes-Commission für die Personal-Angelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Agram gerichteten Gesuche, wofern sie bereits in Diensten stehen im Wege der vorgesetzten Behörden, binnen obiger Frist bei der k. k. Komitats-Behörde in Agram einzubringen, und hiebei Geburtsort, Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ledig, verheirathet oder Witwer nebst Anzahl der Kinder) die Studien und sonstige Befähigung, mit Rücksicht auf den §. 13. der Allerhöchsten Bestimmung vom 14. September 1852 über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter, dann die Sprachkenntnisse, bisherige Dienstleistung und sonstige allfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen.

Insbesondere sind zur Bewerbung um obige Stellen die mit gutem Erfolge zurückgelegten Rechts- und Staatswissenschaftlichen Studien, dann die zurückgelegte Geschäftspraxis nebst den bestandenen praktischen Prüfungen im Sinne des §. 2. der kaiserlichen Verordnung vom 10. October 1854 L. G. Z. Nr. 262 auszuweisen.

Schlüsslich ist anzugeben, ob und in welchem Grade der Bewerber mit den Beamten bei den gemischten Bezirksämtern Croatiens und Slavoniens verwandt oder verschwägert sei.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.

Agram, den 14. Juni 1855.

Nr. 6566—1855. (194—DS.) (3—2)

Licitations-Kundmachung

wegen Versteigerung der Lieferung des Erfordernisses an neuen Einrichtungsstücken für die k. k. Bezirks-Aemter im Bereiche des Agramer Komitates.

In Folge hoher Ermächtigung der k. k. kroatisch-slavonischen Landes-Kommision für die gemischten Bezirksämter vom 25. v. M., Z. 340 wird am Donerstag den 9. August d. J. Morgens 10 Uhr hieramts die öffentliche Minuendo-Versteigerung wegen der Lieferung der für die k. k. Bezirksämter im Bereiche dieses Komitates neuanzuschaffenden Einrichtungsstücke im adjustirten Gesammtkostenbetrage von 2586 fl. 50 kr. CM. erfolgen.

Die Bedingungen, unter welchen die Lieferung Statt zu finden hat, können sowohl hieramts als auch bei sämtlichen k. k. Bezirksämtern im Bereiche dieses Komitates eingesehen werden; deren Bedarf gleich wie die Stückzahl der einzelnen zu liefernden Einrichtungsstücke im nachstehenden Ausweise ersichtlih gemacht ist.

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVRTAK DANA 26. SERPNJA 1855. B 170.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istm. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

B. 11220—2296.

Gosp. čuvar ovomiestnog narodnog musee, Ljudevit Farkaš Vukotinović, složio je opunomoćen po dotičnom družtvu iz muzejne zalihe dvie sbirke mineralah, te iste ovomu c. k. namiestništva kano poklon za c. kr. gimnasie u Karlovcu i Varaždinu podnio.

Dočim se ove sbirke na opredieljeno im mjesto odašiljaju, nemože se na ino, nego da se i rečenomu gosp. nadziratelju radi njegova truda i dotičnomu družtvu glede istog dara najiskrenia zahvala za naklono ovo njihovo podupiranje ovozemnih učilištah u ime podarenih gimnasiah izjavi.

U Zagrebu dne 15. sèrpnja 1855.

Od c. k. hèrv. slav. namiestništva.

Bèrzojavne viesti.

Iz Carigrada, 19. sèrpnja. Omerpaša prispio je ovamo, po svoj prilici, da položi vèrhovno zapoviedništvo.

Iz Marseilla, 23. sèrpnja. Velika čast dèržave Tripolis nalazi se u ustanku. Jedan franceski brod, koi je 17. stigao u Maltu zahtieva pomoćne vojske za boja.

Iz Londona, 23. sèrpnja. U parlamentu viećano je o turskom zajmu i isti primljen. Peel reče, da legia stranacah broji jur 4,000 mom. i da neprestano raste.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Dne 22. o. m. obolielo je u Rieci na koleri 9 osobah, umèrle 4, dne 23. obolielo 6, umèrle 2. (U jučeranjem broju pogriešno javljeno je, da je 20. o. m. obolielo tamo 20 osobah, a nije nego samo osam).

F. P. **U Bakru**, 20. sèrpnja. (Dopis Nar. Novinah.) Čitajući ovo niekoliko danah vaše novine opazio sam, da priobćujete od dana do dana slučajeve kolere iz Rieke i okoliša, pa se čudim, da ništa o toj nesreći nenapominjete i u ostalim miestima ovog Primorja, kuda se je ipak veoma jurve raztresla. — Možda da vam nitko o tome nepiše? — (Baš nitko. Ur.) Ako je tako, primite ovo niekoliko redakah (Hvala vam, molimo Vas i za buduće. Ur.), ter ih obznanite u vašem listu na dokaz, da imade dosta nevolje i biede ovuda. — Prolazeći danas iz Senja kroz Vinodol ovamo u Bakar dočuo sam od mnogih a osobito od jednog financialnog stražana kod sv. Jelene, koi veoma uplašen pripoviedao je meni dosta koješta o biesnoći ovdašnje kolere, pa sam se i sam poniešto očima osviedočio.

Kolera se je naime pokazala poniešto i u Senju, na prikladna pomoć vèrlo prieči nesreću. U Vinodolu pako sve župe i sela više manje od nje napadnute postaju, — osobito pako župa sv. Jakov od početka ovog mieseca da broji bolestnikah okolo 190 — a mèrtvih okolo 70. — U Cèrkvenici bolestnih okolo 50 — a mèrtvih do 18. — Kod sv. Jelene preko 70 bolestnih — a mèrtvih do 11. — Dali u ovom zadnjem miestu čini se, da će ih biti za malo danah dosta, jer je bolest pričela razvijat posvema svoju biesnoću u selu Manestar i Šopalj. Ovdie čuo sam, da je sve selo otrovano i u jednoj kući izvan jednog dieteta od 8 godinah sva čeljad, t. j. osmero njih da je napadnuto tako, da nije bilo, tko bi im žlicu vode podao — a još manje lieka — ili juhe za okriepljenje; kaže mi dèrhćući stražan, da ih je od jutros do podne u ovoj samo kući 4 umèrlo, a do večera da će ih još troje ili četvero, tako da mu je župnik kazivao. — Kakova vam je tu bieda, žalost i nevolja, nije moguće opisati, ni vierovati, osim koi očima vidi, kao što sam ja prolazeći u selu Ravnica osviedočio se pošav u jednu kolibu, gdieno se uprav jednim mèrtvacem brinuše: tko da ga odnese pokopat — sve bo je bolestno, sve uplašeno. — Bolestnikah dosta, a nije vidieti ni lončića, da bi se što varilo za bolestnike, — na što biva i kako? Evo što sam čuo: kod sv. Jakova i sv. Jelene miestna gospoda župnici da čine kuhati u svojim kućama niekoliko govedine i oriža u juhi, pa dolaze u podne diečica, ili tko drugi sa lončićima k njima, ter svakomu čine davati polag broja bolestnikah niekoliko juhe i oriža za cieo dan; to i ništa više; — sad se može svaki misliti, kako je to! a da nebi bilo ni ovoga, kako bi onda? nek si svatko misli, . . . Da li liep ovaj primier gospode župnikah zaslužuje svu pohvalu kao riedka prilika tim više što oni neumorno od jutra do večera svoje bolestnike polaze, i ne samo sv. sakramenti providjaju — nego bodre, nagovaraju, liekove pružaju i uče, kako je upotrebit mogu itd. Što u kućah imaju, sve bolestnikom razdieljuju, ter meso i oriža za svoje novce kupuju; — na čuo sam, da je jedan tèrgovac biednim stanovnicima kod sv. Jakova 50 for. poslao za meso i oriža. — Da bi se samo ovakovih vèrlih muževah i duhovnih pastirah dosta svuda pokazalo! Rečenim dviem gg. župnicima cieo teret nevolje na plećima leži, da i isto liečenje da sami, budi kako mu drago, obavljati moraju, jerbo čuo sam, da liečnik, koi je bio onamo za liečenje izaslan, od velikog napora danom i noćju da je jurve izkapao — i kod župnika sv. jelenskoga da pogibelno bolestan leži, tako da se se ljudi žalili i plašili za njegov život tim više, što jučer da mu nije liekarnik iz Kraljevice lieka poslati hotio, akoprem je narod na konju trikrat onamo letio, — pa najposlie u Bakar tèrčati morao i donio je u večer jedva — danas da mu je ipak poniešto bolje.

Prolazeć kroz Šmriku i Kraljevicu čuo sam, da imade dosta bolestnikah a i mèrtvih po 3 do 4 na dan. — Ovdie su svi preplašeni osobito s toga, što su u najvećoj grozi ostali bez liečnika, jedan bo da je u bolnici poniešto bolestan, a drugi da je odaslan u druga miesta u pomoć, pa da je i sam obolio — možda onaj isti, o kom je gori rečeno — i tako iz dva uzroka ih strah obuzima, koi može dosta zla počiniti.

I ovdie u Bakru bilo je mnogo bolestnikah, nu čujemo, da se zlo umaljava, a neznam vam kazati, koliko ih je bolovalo i umèrlo, jer svaki drugčije kaže; — u okolišu pak ovom neimade još mnogo bolesti; — čujem ipak da je zlobna bolest jurve i u briegove se uvukla, gdie će biti svašta.

S bojišta.

— **S bojišta u Krimu** dopiru viesti do 23. sèrpnja i nesadèržavaju ništa novega.

Nieko pismo iz **Trapezunta** javlja, da su Vasifpaša i pukovnik Villiams sa svojom vojskom došli u Kars, te osobno rukovode obranu tvèrdje, koju su Rusi obsieli. U tvèrdji ima 16,000 vojnikah i 18,000 žiteljah.

Dne 8. sèrpnja prispiela je savezna flotilja, sastojeća iz šest ladjah, u bielo more i započela lov na male tèrgovačke brodove. Utvèrdjenja Arkangela u dobrom su stanju; gradići duž ušća rieke oboružani su mnogobrojnim topništvom, citadela je novim gradjevinama pomnožena i znatno podkrepljena, ulaz u luku zatvoren je. Ruske vojske logori tudie 12,000 mom. pieš. sa 6 švadronah urednog konjaničtva i četiri regimente kozakah. Viceadmiral Kružev, zapoviednik okružja, nalazi se sa svojim štabom u gradu.

— **Iz Varne** od 6. sèrpnja piše: Već je podpuna istina, da će koncem ovoga mieseca doći franceski jedan sbor ovamo. Ovdie i u Balčiku čine se sve priprave za dočekati Franceze. Franceski kvartirnici pojavljuju se jur po bugarskim miestima i na putovanju svom po Dobruči opominju se žalostnog pohoda pod generalom Espinasse-om. Iz Silistrie, glavnoga stana Ismailpaše, odlaze neprekidno zapoviedi za marš na sve strane. Premda se još uviek nezna pouzdano svèrha ovih vojničkih kretanjah, to se ipak nagadja, da će se pokušati diversia na Besarabiu.

Austria.

U Beču. Kao što „Oesterr. Corr.“ piše, knez Goršakov izručio njeg. velič. caru Franji Josipu očitovanje ruskoga kabineta, koje polag ruskih izviestjah sadèržava to, da Austrii od strane Rusie u podunavskim kneževinama neće prietiti nikakva pogibel. To očitovanje pisano je 5. sèrpnja.

— U Briselu izlazeći ruski journal „le Nord“ napominje glas nieki o novom posredovateljnom predlogu u istočnom pitanju, i veli, da je isti predlog osnovan na posliednjim austrianskim predlozima, koji su po zapadnim silama zabačeni. Novim tim predlogom imao bi se privesti posebni ugovor izmedj Rusie i Turske, koi ugovor stavio bi se pod ukupnu garanciu europejskih velevlastih.

— Austrianski general **Crenville** vratio se iz Parisa u Beč.

— „**Wiener Zeitung**“ priobćuje carsku naredbu, kojom se odredjuje sazvanje središnjih spravištah u lombardo-mletačkoj kraljevini.

— Polag izviestjah iz **Tèrsta** umira tamo u koleri na dan po 20, 30 do 40 osobah, a oboluje gotovo još jedanput toliko. Do 22. u večer biaše 428 osobah u liečenju.

— Njeg. veličanstvo car Ferdinand odredio je 300 for., da se razdiele medju stanovnicima sv. Ivana u Pongau, koji su prilikom požara štetu pretèrpili.

Sèrbia.

U Beogradu, 8. sèrpnja. Danas posle božanstvene liturgie proslavljena je u čitalištu godišnja svetčanost gimnazie, na kom su njez. svietlost gospoja knjaginja naša Persida, austrijski general-konzul g. Radosavljević, g. predsiednik savieta, g. popečitelj pravosudja i prosveštenja, mnogi savietnici, višji i niži činovnici i gradjani prisustvovali. Professor latinskog jezika g. D. Balaitski govorio je shodno slovo, potom je govorio jedan učenik slovo sèrbski, deklamirali su na latinskom, gèrčkom, niemačkom, francezkom i sèrbskom jeziku. Zatim je pročitao zastupnik upravitelja gimnazie g. profesor V. Popović historičku zapisku gimnazie za ovu školsku godinu, iz koje se vidi, da je broj učenikah pri početku godine iznosio 399. Školsku su godinu svèršili njih 337, prevode se u starie razrede 290, a iz gimnazie prelazi u liceum 9 učenikah. Na posliedku razdavane su bile nagrade u knjigama i pohvaliteljnim listovima odličnim učenicima, a mnogi su za uspieh u naukama i za dobro vladanje javno pohvaljeni bili. Ciela je ova svetčanost popraćena bila musikom od strane pitomacah gimnazie.

Rusia.

S poljske granice od 15. sèrpnja piše „Pester Lloyd“: Skorim će se proglasiti ukaz, kojim se veleknjaz Nikola imenuje vicekraljem Poljske.

Talianska.

— Kao što nieko pismo u „A. A. Z.“ javlja, položaj stvarih u Italii vèrlo je ozbiljan. Piemont stoji u uzkom odnošenju spram englezke vlade, a spram francezke u vèrlo hladnom. To će se činiti čudnovato, ali je opet istina. Kraljica Viktoria izjavila je kralju sardinskom svoje sažaljenje nad preminućem Lamarmore; Franceska nije nijedne rieči izustila. S druge strane razvija Austria izvanrednu vojničku snagu u Italii. Franceska želi Austriu u tome priečiti. Ona se obratila toga radi na kralja belgianskoga i rekla mu: Ti si mi dužan 45 mil. za obsadu Antverpena, ja mogu ove novce tražiti, no neću, pače možebit ćemo sklopiti ugovor, kojim će ili cieli dug ili barem jedna čast njegova obaliti se, ako naime ti privoliš, poslati u rimske legacie toliko vojske, koliko će tamo potrebno biti za uzdèržanje papinske vlade (10—20,000 mom.). Buntovna gibanja podkapaju legacie i ustanak približuje se svom pojavu; Franceska nema dosta vojske za ugušiti taj ustanak gdie drugdie, osim u Rimu. A nije joj ugodno, da Austria, koja se sad odciepila od zapadnih silah, vuče korist s posiednuća legaciah i uzdèržanja pape. Belgia je katolička; nazočnost njene vojske u papinskoj zemlji neće se nedopasti Austrii (tako se misli); napokon nada se, da će se tim početak učiniti, da Belgia izstupi iz svoga neutraliteta. — Zabune kralja belgianskoga bieše velika, kad je ova priobćenja dobio. Toga radi išao je ratni belgianski ministar prie 3 nedielje u Pariz, a mnogi vele, da je to bilo povod, što je kralj belgianski putovao u London. Šta je u stvari pokazat će budućnost.

Franeezka.

Iz Pariza, 20. sèrpnja. „Constitutionnel“ donosi nieki članak o težkoćama, koje pruža zauzeće Sevastopolja. Iz toga članka proizlazi, da će se još za dugo morat čekati na konačni uspieh. Ljudi dobro izviešteni tvèrde, da je ovaj članak proračunan na to, da se Francezi pripravе na možebitnu retiradu saveznе vojske iz Krima (?). Utvèrdjenja luke kamiške, koja se sad živo tieraju i o kojima sam **Pelissier** u svojim izviestjima mnogo govori, branit će to ustupanje, ako bi se poduzelo. Sin ministra pravosudja Abbatucci-a teško je ranjen u Krimu.

General grof **Zamojski** stigao je iz Carigrada ovamo, da uskori nabavljenja za poljački sbor kozakah. Polag „Siècle-a“ posvala ga je englezka vlada bèrzojavom u London, da se s njime posavietuje o shodniem upotrebljenju poljskih uhvaćenikah i ruskih uskokah.

Iz Pariza. Znanstvene i knjižtevne akademie Pariza nepokazuju se odveć privèržene Tuilleriama. Franceska akademia obdarila je dielo „Dužnost od Julesa Simona, bivšeg predstavnika naroda republikanskog, i koi je smetnut sa profesorstva, što nije htieo zakletvu položiti. Akademia moralnih i političkih naukah izabrala je za člana O. Barota, koi je izmedju najvećih protivnikah bonapartistah. Akademia liekarstva volila je imenovati J. Cloqueta nego Joberta de Lambale, liekara, kog dvor zakriljuje i rado ima. Akademia težaštva udielila je prognanom Petru Joigneaux-u medalju. Napokon kažu, da su iz jednog razreda nastave izbrisali ministra Fortoula. — Ovi posliednji glas treba da se potvèrdi.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 20. sèrpnja u večer. Kod otvorenja današnje dolnje sabornice odgovorio je lord Palmerston na nieko pitanje **Layarda**, da u Beču nesiedi nikakov odbor, koi bi izradjivao osnovu ustava za podunavske kneževine. No ipak nalazi se u glavnom austrianskom gradu nieki miešoviti odbor, koi prima i riešava tegobe, ako se kakove pojave radi austrianske okupacie.

Bečka burza
dne 25. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb
Dèržavne zadužnice	za 5%	77 11/16
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	82 13/16
dto	» 4 1/2 %	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » 1839,	» 100 »	119 1/2
» » » » 1854,	» 100 »	100 1/4
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		72
Bankovne dionice komad po		972
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	2012 1/2
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	527
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	291
» Gjurske željeznice		
Gališke založnice sa 4% . . .	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	
Augsburg za 100 for. current	»	122
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . .	»	120 7/8
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	88 1/2
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 47
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	120 1/2
Marseille za 300 frankah	»	141 1/4
Pariz za 300 frankah	»	141 1/2
Prag za 100 forintih.	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	226
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	26
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 5009. g. (196—DS.) (3—1)

Izrok.

Kod c. k. zemaljskog suda u Zagrebu izpražnjeno je miesto ravnatelja pomoćnih uredah, s kojim je godišnja plaća od 800 for. i pravom promicanja u 900 fr. i IX nadnevnični razred skopčan.

Za popunjenje ovog miesta razpisuje se time natiečaj na temelju §. 13. c. patenta od 3. svibnja 1853.

Natiecatelji imaju svoje molbe za ovu službu podnieti za 4 nedielje od kako ovaj izrok bude tretji put u ove novine uvèršten, predsiedništvu c. k. ovog zemaljskog suda, i to, ako su već u službi priloživši svoj sposobnik putem predpostavljene svoje oblasti, inače pako putem političke oblasti, pod koju spadaju.

U molbah ovih imaju izkazati svoju dobu, stališ, vierozakon, svoje dosadanje službovanje, podpuno znanje niemačkog, hèrvatskog ili inog jugoslavjanskog jezika i ostale sposobnosti za izpražnjeno miesto; napokon imaju i navesti, da li su s kojim urednikom ovog c. kr. zemaljskog suda u rodu ili tastbini.

C. k. zemaljski sud.

U Zagrebu 21. sèrpnja 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 1332. (338—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kotarski ured Jastrebarski kao kot. sud s ovim do obćeg znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 26. lipnja 1855 br. 1332 na molbu g. odvietnika Andrie Jakčina kao štečajne gromade Ferde nekad Gojmerca skèrbnika ovèršbena prodaja nepokretnog dobra Antuna [illegible] stojećeg iz kuće zidane sa pristojalištima, zemaljah oranicah na 8 1/4 rali, 1 ral vèrta, 3 tèrnaca, sienokošah na 2 kosca, vinogradah do 80 kopačah, kolosekah preko 60 ralih, zatim iz 2 gornjaka, jednog činžesjaka, prava pobiranja placovine kod B. D. Marie u Dolu [illegible] c. k. kotaru jastrebarskom miestu Kostel ležećeg i na 4322 fr. 50 k. procienjenog dopitana uz sliedeće uvjete:

1. Svaki licitirati želeći imat će prie jamčevinu od 5% u sudbene ruke položiti, koja će nakon svèršetka onomu, koi kupac nepostane, natrag se vratiti.

2. Proklicateljna ciena biti će procienbena.

Dotični kupac biti će dužan odmah poslie dovèršene dražbe tretjinu kupovne svote položiti, drugu tretjinu za 3 mieseca sa 5% kamatima, tretju pako tretjinu i to sa 5% kamatima za 6 miesecih, i od dana dražbe posied i uživanje kupljenih nepokretnostih će zauzeti.

U tu svèrhu se postavljaju ročišta i to za pèrvu dražbu na dne 31. kolovoza 1855 za drugu i posliednju na dne 1. listopada 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta u Kostel s tom primetbom, da će se upitno dobro samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati. — Zapisnik procienbeni može se tak na licu miesta, kao i kod ovog ureda uviditi.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hypothekarno pravo na upitne nepokretnosti imati misle, da zahtievanje svoje do tog roka tim sigurnie kod ovog suda prijave, jer će se inače bez da se nanj obzir uzme dotična kupovna svota medju ostale vierovnice razdieliti.

C. k. kot. ured u Jastrebarsku dne 26. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Smendrovac.

Br. 2975/g. (340—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. kr. županijsko sudište s otim do obćega znanja stavlja, da je na molbenicu Petra Rišto kao oporuke Joakima Glumac ovèršitelja kuće u gradu Varaždinu pod br. 67. ležeće na 3500 for. srebra procienjene sudbena dražba dozvoljena, te za preduzetje ove rokovi za 30. kolovoza i 29. rujna 1855. svagda za 3. uru poslie podne opredieljeni. Zajedno pozivaju se svi oni, koji kakove tražbine za istu kuću imadu, da takove do vremena pèrve dražbe sudu prijave tim većma, jer će u protivnom slučaju imat pripisati sami sebi, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni tim, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila, ostanu izključeni, isto tako pozivaju se svi oni vierovnici hipotekarni, koji neprebivaju u miestu suda, ili blizu istog da za branjenje pravah svojih u budućoj diobi kupovnine imadu u miestu suda narediti punomoćnike, te ime i prebivalište njihovo prie prodaje prijaviti sudu, jer u protivnom slučaju će se narediti zastupnik na njihove troškove, kojemu će se uručivat dalnje sudbene odredbe. — Uvieti dražbeni mogu se kod suda vidieti.

C. k. županijski sud.

U Varaždinu 12. sèrpnja 1855.

C. kr. predsiednik
Novak. Fohn.

Nr. 2040/Pr. 1855. (28—VI.) (1—2)

Konkurs-Ausschreibung

des k. k. Handelsministeriums ddto. 5. Juli 1855
Z. 8930/637.
(Baupraktikanten-Stellen.)

Im Bereiche der kroat.-slavon. Landes-Baudirection werden mehrere unentgeltliche Baupraktikanten aufgenommen, deren Beeidigung nach der mit gutem Erfolge abgelegten Staatsprüfung stattfinden wird.

Die Bewerber haben ihre Gesuche unter gehöriger Nachweisung ihre Befähigung und zwar wenn sie bereits im Staatsdienste stehen im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, sonst aber unmittelbar bei dem Vorstande der genannten Baudirection einzubringen und darin anzugeben, ob und in welchem Grade dieselben mit einem Bau- oder Rechnungsbeamten in Croatien und Slavonien verwandt oder verschwägert sind.

Br. 169/gr. 1855. (339—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kotarski ured kao sud koprivnički time stavlja do znanja, da je na molbu Gavre Gerloci-a od 9. veljače 1855 br. 169 odlukom od 20. svibnja t. g. dozvolio, da se postupak radi usmèrtjenja izgubljenog po ovomiestnom poreznom uredu pod D/I. br. 2301 izdanog zajamnog certifikata od 120 for. sr. povede, zato se poziva posiednik istoga, da svoj posied tim sigurnie prijavi uz godinu danah ovom sudu, jer će se inače proglasiti, da je pomenuti certifikat ništetan.

U Koprivnici dne 20. svibnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Roksandić.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 27. SERPNJA 1855. Broj 171.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — iszn. Pologodišnja pred-plata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput i zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 25. sèrpnja. „Moniteur“ javlja, da je u ponedieljak bio obied kod princa Napoleona, kojom prigodom dèržao je princ govor sliedećega u bitnosti sadèržaja: Upèrkos rata vlada izvela je obèrtničku izlogu, Francezka je zemlje radinosti, uredjene demokracie; izložba je silno pospiešila misao sdruženja svih civiliziranih zemaljah. — Nadalje sadèržava službeni list depešu generala Pelissiera od 23. Neprijatelj je prošle noći živahno pucao; njemu odgovarano je s uspiehom; položaj stvarih u Jenikale povoljan je.

Iz Carigrada, 16. sèrpnja. Sprema se nova ekspedicia protiv Kefe, Arabata i Jeniči. Pitanje o Suezu riešeno je po volji Francezke. Jedna franceska korveta pred Anapom se razlupala. — Rusi u Azii napreduju.

S bojišta.

= Pariški list „Constitutionnel“, koi u poblišjem odnošenju spram vlade stoji, donio je (kako jučer spomenusmo) članak, u kom razlaže tegobe skopčane s obsadom Sevastopolja. Ako i nije temeljito mnienje onih, koji su iz tog članka načinili zaključak onaj, da se njime namierava pripraviti Franceze na retiradu franceske vojske, to je opet nedvojbeno, da se rečenim člankom kani pobiti svako ufanje o *skorom zauzeću Sevastopolja*. Znameniti taj članak sadèržava u bitnosti sliedeće:

„Sevastopolj ni najmanje nepriliči običnim tvèrdjama, te se navala saveznikah protiv Rusah na ovom miestu nemože u nikakvom obziru prispodobiti s najtežjim obsadama, koje sačuva uspomena ratne poviestnice. Najveće tvèrdje branjene su obično okolnim zidovima, koje valja samo na jednom miestu probiti. No sevastopoljska tvèrdja sastoji iz velikog broja citadellah, koje su jedna od druge nezavisne tako, da ako se jedna i osvoji, da se time samo jedan koračaj napred učinio. Ako se dakle kani govoriti o osvojenju, to bi se moralo čitavo mnoštvo tvèrdjavnih gradićah, kojih svaki posebnu obsadu zahtieva, po redu osvojiti bajonetom posred najčešće nekèrstne vatre. A opet svi ti gradići skopčani su medju se tako, da se pojedinice obkoliti nemogu, niti jedan od drugoga oddieliti; s toga može neprijatelj miesta, kojima veća pogibel prieti, s više vojske podkriepiti i obranu olahkotiti. Osim toga je Rusia u Krimu razvila svu snagu, i sve izvore, koji joj na razpoloženje stoje, usredotočila, te može tvèrdju, koju mi žalibože nismo zatvorili, podupirati s novom vojskom u velikom broju. Zato će svaki juriš, poduzet bilo na Sevastopolj, ili na pojedini gradić tvèrdjave, biti velikom bitkom.

Ako zapoviedajući general od Sevastopolja predvidja navalu, to on posadu novom vojskom iz utvèrdjenog logora kod Belbeka podpunjuje, i ova vojska tuče se onda s neprekidnom silom i riedkom bravurom. Osim toga upotrebljuju ruski generali svaku ratnu varku, svako sredstvo za uništenje, i za obranu sposobno.

Upèrkos svih trih nastojanjah i neoprevèrzive brabrosti nepriateljske vojske nije naša vojska ni jedan korak ustupila. Mi smo Ruse u dvie bitke potukli, iz svih obkopah, koje oni izvan odbranjive linie podigoše, protierali. Napredujući prema Malakov-tornju spremamo sredstva za uništenje nepriateljskih ladjah, koje dosad naše bombe nemogaše doseći, a koje su u bitki dne 18. lip. nama mnogo štete naniele. Iskustvo nas je naučilo, i obće je mnienje, da se varoš mora s bombama zasuti i za stanovanje neshodnom učiniti, budući da topovna zèrna protiv zemnih nasipah ostadoše bez uspieha. S toga se sad u tvornicama manchesterskim lievaju topovi, od kojih očekuje se najpovoljnii rezultat. U ostalom je savezna vojska dobro obskèrbljena hranom, i poštedjena od epidemičkih bolestih, koje medju Rusima jako biesne (?). Čekajmo s povierenjem na tečaj dogadjajah i uzdajmo se na tèrplivnost i junaštvo naših vojnikah.“ —

— Iz logora pred Sevastopoljem piše nieki Niemac: „Na sieverozapadnoj strani velike afrikanske pustinje, gdie sam usred vrućega lieta bio u posadi, i u Egiptu, gdie sam prie negdie boravio mieseca sèrpnja i kolovoza, razumije se, kad sunce svojski svoj posao; upirući se na izkustvo tamošnjega lieta mislio sam, da se u Krimu neću morat mnogo brinuti s vrućinom. Ali dragi bože, čoviek nikad sve neproniči, i sad istom znadem, šta je vrućina. To je doista paklena zemlja taj Krim. U zimi smèrzavali smo, a sad nam od vrućine prieti, da se razpuznemo. Ako će to tako dalje ići, to će naša vojska, u koliko bude poštedjena od ruskih zèrnah i — kolere, sasvim raztopiti se!“

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 21. lipnja:

„Nepriatelj pomnožava kad i kad svoju pucnjavu s topovah i bombardiranje. Naše baterie odgovaraju mu uspiehom. U ostalom ništa novoga.

— Preko Marseilla stigoše viesti iz Carigrada od 12. Rusi započeše obsadu Karsa. Turske posade u ovom gradu neima više od 18,000 mom. U niekoj siednici velikog vieća, kojoj je sam sultan predsiedao, zaključeno je, da se vojsci izmedj Karsa i Erzeruma skupljenoj pošlje u pomoć 20,000 momakah. U taj račun dat će turska legia od Englezah plaćena, koju general Vivian od niekog vremena ustrojava 1000 momakah. Paša trapezuntski odredio je ustanak listom, da se Karsu u pomoć doskoči; nu kèršćani ustručavaju se učastvovati kod tog pohoda, a oni koji kane ići, stavljaju pogodbe. Potvèrdjuje se, da su iz nova poslane topčare u azovsko i gnjilo more, koje će sve tamošnje luke pregledati.

Druga dopeša od istog dana glasi: Porta je pripravna primiti uviete, predloženoj joj po Francezkoj i Englezkoj u pogledu garantiranja zajma od 125 mil. frankah.

— Iz Carigrada od 19. donosi bèrzojav, da je francezki poslanik g. Thouvenel jučer tamo prispio. Isto tako stigao je i Omerpaša, kako kažu s toga uzroka, da položi zapoviedništvo, jer se na njegove reklamacie nikakav obzir neuzima. Na aziatsko bojište šalju se podkrepljenja.

— O smèrti admirala Nakimova doznaje „Fremdenblatt“ iz pouzdana izvora pobližje podatke. Admiral Nakimov nalazio se dne 15. o. m. u pratuji niekog miernićkog oficira na niekom vanjskom obkopu Sevastopolja, hoteći odandie rekognoscirati i nešto snimiti.

Admiral primieti spram oficiru, da su si izabrali zločestu točku, i da on znade za bolje miesto; na što skoči preko parapeta. Oficir reče na to, da je tu pogibelno, jer ga mogu nepriateljska zèrna dohvatiti. Admiral odgovori: „Ja na to nemislim“, no jedva to izusti a ono ga pogodi zèrno niekog francezkog strieljca; koje mu oko probije i njega smèrtno rani. Četvèrtog dana umro je hrabri Nakimov uslied te rane, u naručju svojih junačkih mornarah. Njegovo tielo pokopano je u posadnoj cèrkvi sevastopoljskoj pokraj admirala Kornilova, gdie si je pokojnik sam miesto odabrao.

— „Fremdenblatt“ donosi iz Varne dopis od veliko znamenitosti, ako se potvèrdi. Piše naime, da će se skorim poduzeti juriš na Karabelnaju sa svim sredstvima u Krimu. Ako se Karabelnaja osvoji ili ne, u oba slučaja učinjene su odredbe takove, da će se saveznici povući u Eupatoriu, Kamiš, Balaklavu i Jenikale, i u ovim miestima ostaviti samo toliko posade, koliko će dovoljno biti za odèržanje tih miestah. Sva ostala vojska povuć će se u Varnu, i tamo usredotočiti se vojnička sila od 180,000 mom., te odande novo ratovanje započeti. Već mieseca kolovoza učinit će se tome početak i najprie konjaništvo prevesti. Riečju čvèrsto je zaključeno, da se obsada Sevastopolja digne, i da se samo dèrži Eupatoria, Kamiš, Balaklava i Jenikale.

„Milit. Ztg.“ to isto potvèrdjuje s tom razlikom, da će osim konjaništva, koje će se sad odmah iz Krima izvući, sva ostala vojska tamo prezimovati. General Pelissier učinio je jur sve miere za juriš na Karabelnaju; desno krilo rukovodit će general Bosquet, lievo general Simpson, rezervom razpolagat će on sam osobno. Isti list nadalje piše, da su pontički generali, čim začuše, da je Muraviev otvorio ofenzivu protiv Karsa, dèržali ratno vieće i upitali u porte, šta misli ona činiti. Najprie radi se o tom, da se u Batumu i Čuruksu smiesti barem 30,000 mom. vojske, koja će podupirati sbor Mustafapaše kod Kulesia, ako bi general Andronikov, koi spram njega stoji, prešao takodjer u ofenzivu. Medjutim za organiziranje ovih 30,000 mom. treba porta barem šest nedieljah danah, a do toga vremena može aziatsko-turska vojska biti uništena. Glavna sila te vojske pod muširom Vaffikpašom povukla se u Kars. Posliednje službeno izviestje mušira datira se od 25. lipnja; od to doba tvèrdja je cernirana i savez Karsa s Trapezuntom i Erzerumom prekinut.

— Docnie viesti iz Batuma javljaju, da su Rusi iz Akalčika pod generalom Andronikovom ofenzivu zbilja poprimili, i da je Mustafapaša počeo jur k obali reterirati.

— Iz Odese od 17. sèrpnaja. piše „Ost D. Post“, da je na veliko udivljenje došla jučer zapoviest, uslied koje neće se glavni stan južne vojske prenieti u Odesu. Jučer došao je jedan transport od 118 zarobljenikah, samih Francezah. Oni su zarobljeni dne 18. lipnja. Oni se ljute na Englese. S velikim oduševljenjem govore o svojim negdašnjim generalima Cavaignacu, Lamoricieru itd. O Napoleonu III. ništa negovore. Hvale odvažnost generala Pelissiera. Iz Krima ništa novoga. Odavdie polasi neprestano onamo vojska.

Glasa se, da je general Ostensaken tako iznemogao, da je molio kod cara, da ga digne sa zapoviedništva.

— (Vojna snaga Rusie.) Premda se Rusia još prie započete iztočne razmirice pripravljala za europejski rat, i prie polazka kneza Menšikova u Carigrad stavila svu svoju aktivnu vojsku u ratno stanje, sastavila rezerve, oružnice i magazine napunila, tvèrdje oboružala, i premda rat dosele biaše omedjašen ililì lokaliziran, sasvim tim Rusia, kao da predstoji da-

gotrajno. Z veliko vojevanje, nastavlja svoje pripreme ratne u najvećem i najogromniem stepenu te razvija svu svoju snagu, da vojske sve to više skupi i usredotoči.

Pošto bi jur uredila sedam vojskah i sedam vojnih sborovah, koji sačinjavaju aktivnu njenu vojsku, ustrojava sad iz nova jednu veliku osrednju vojsku. Na sievernom bojištu smiestila je Rusia četiri oddieljena sbora: arkangelski pod viceadmiralom Kruševom, finski pod general-adjutantom Bergom, petrogradski pod generaladjutantom Ridigerom i napokon baltički pod generalom Sieversom. Na osrednjim granicama carstva, u kraljevini poljskoj sastavit će se zapadna vojska, jer bivša do sada u tim stranama vojska većom je stranom otišla na bojište južno tako, da knez Paskievič neima mnogo vojske pod sobom. Na južnom ratištu vojuju dvie vojske: južna i kaukazka. Velika južna vojska, koja stoji pod vèrhovnim zapoviedništvom kneza Goršakova i duž obalah cèrnoga mora prostire se od Dunava do Kaukaza, broji preko 300.000 momakah, te ima desno krilo na Dunavu u Besarabii pod zapoviedništvom generala Lidersa, središte i glavnu silu u Krimu pod osobnim zapoviedništvom kneza Goršakova, lievo krilo duž obalah kaspijskoga mora i iztočnih obalah cèrnoga mora pod atamonom Komutov-om i viceadmiralom Serebrijakov-om. Napokon je kavkazka vojska pod vèrhovnim zapoviedništvom generala Muravieva, jednog od najizvèrstniih generalah ruskih; ova vojska broji 150.000 najizviežbaniih vojnikah, te je početkom mieseca lipnja s velikom srećom započela svoje operacie protiv tursko-anatolske vojske. Orenburžki sbor, koi stoji na drugoj strani kaspijskoga mora, sačinjava samo rezervu rečene vojske.

Pošto bi na takav način Rusia uredila na svojim sievernim i južnim granicama sedam oddieljenih vojskah i sborovah, ustrojava sad u sredini carstva veliku središnju vojsku iz rezervah, iz vèrhubrojnih bataillonah i jedne časti narodne milicije, koja je pod oružje sazvana. Glavni ustrojitelj ove vojske je general Čeodajev, načelnik njegova štaba general Tučkov a glavni kvartirmeštar knez Galičin VI. — Ova središnja vojska bit će kao velika rezerva svihkolikih aktivnih vojskah i u savezu sa sborom garde pokrit će kraljevinu poljsku od Samogitie do Volhinie. Jedna čast baltičkog sbora, po prilici 45.000 mom. stoji u Rigi i njenoj okolici. Drugi veliki logor na baltičkim obalama nalazi se kod Revala, treći kod Narve.

Duž obalah baltičkih od Petrograda do Polangena vije se cieli red stražanah, za kojima smieštena su pomanja oddieljenja, koja imadu odmah na ono miesto baciti se, gdie bi se neprijatelj pojavio. Kod Petrograda je sbor od 40.000 mom. linejne vojske i 30.000 narodne milicie, ova potonja pod generalom Šahovskiem. Posebni sbor opredieljen za obranu Kronštadta, stoji kao posada u njegovim mnogobrojnim gradićima. Dvie divizie od ruske flote, t. j. 24 linejne ladje s ostalim fregatama, korvetoma i velikim množtvom topčarah stoje pripravne za učestvovanje kod obrane Kronštadta. Zaliev za Kronštadtom od otoka Kotlin do Petrograda pun je topčarah, koje će braniti ušće Neve i ulaz u prestolni grad. Treća divizia baltičke flote nalazi se u Sveaborgu.

Govori se, da će u slučaju navale na Kronštadt sam Konštantin glavom rukovoditi obranu te tvèrdje.

Austria.

U Beču, 25. sèrpnja. Carsko-ruski kabinetski ulak, g. Muhanov, stigao je s depešama iz Varšave ovamo.

— „Gazzeta uffiziale di Verona" od 23. sèrpnja oprovèrgava po inostranim listovima donešenu i po bečkim preštampanu viest, da se u talianske pokrajine šalje 40.000 momakah, pače još se ona vojska, koja se sad u Italii nalazi, umaljava.

Glavni stan treće vojske prenešen je iz Sibinja u Budin.

— „Augs. Ztg." uvierava, da će Austria uviek jednaka biti prama Rusii u tumačenju četirih točakah, uzimajući i treću, i da ona neće nikada dopustiti, da Rusia slavodobitna bude ili na bojnom polju ni u diplomacii, dok prietila bude pogibel onom i najmanjem dielu poručanstvah, koja ona ište.

Po tvèrdjenju istog lista, Austria neće da se pridruži k politici zapadnih silah, jer joj je nepoznat cilj njezin, i čini joj se, da se dalje pruža nego što občene koristi Europe zahtievaju.

— Dohodci nametah u Austrii umnožavaju se. U predhodnom računu pokazano je, da će god. 1855 upravni nameti donieti dohodka 85.792.420 forintih; godine 1853 donieli su 84.728.657, a prošaste godine 85.554.815 forintih.

— Njeg. c. kr. visost prejasni nadvojvoda Franjo Karlo primio se zaštitništva nad družtvom, kojega je cilj, da razprostire poučne knjige medju nižim stališem naroda.

Talianska.

U Genovi nehtiedoše dominikanci predati svoj kloštar, s toga su dne 20. sèrpnja silom vrata razbita.

Turska.

Iz Carigrada od 9. sèrpnja donosi „Triest. Ztg.": Kod porte vieća se sad o tom, da li ti se Bosfor i Dardanelli ustupili saveznicima, koji to zahtievaju kao garanciu za turski zajam. Dopisatelj „Triest. Ztga" veli, da će Turska te tvèrdje napokon morat ustupiti!

U savezu s tom viesti piše „Allg. Ztg." iz Pere od 9. sèrpnja: Potvèrdjuje se, da saveznici zahtievaju od porte predaju Bosfora i Dardanellah, kao i dozvolu, da se kod Maslaka smiesti rezervna vojska. Saveznici to zahtievaju kao protujemstvo od strane Turskah za zajam turski, što ga oni garantiraju. Kao što se čuje, porta je taj predlog zabacila. Turska će si drugim načinom pomoći, da izpliva iz novčane potrebe, a saveznicima neostaje druga, van per nefas uzeti si ono, što per fas dobiti nemogu. To će prie ili kašnje slučiti se. — U Maslaku čine se jur priprave za vojsku francezku. S tom vojskom će saveznici na bèrzo oduzeti Bosfor i Dardanelle, pa ako medjutim u Krimu ništa neoprave, zadovoljit će se sa sretno stečenom okupaciom Turske i odreći se strategičkih rezultatah. Vojska iz Krima povuć će se i predbiežno ograničiti na blokadu ruskih obalah, dok se diplomatičkim dielovanjem neoživotvori novi politički pravac i nova kakova strategička osnova. To mnienje goji veća čast političkih autoritetah. — Turci svaki dan sve više uvidjaju, da su sasvim izgubljeni, ako se Austria za njih nezauzme.

Rusia.

Iz Varšave, 22. sèrpnja. Glasa se, da će se upravljajuće vieće kraljevine poljske ukinuti i knez Paskievič u stališ mira postaviti, što si ga jur odavna želi. Za domaću upravu kraljevine sastavit će se posebne komisie, koje će podčinjene biti ministarstvu u Petrogradu. Za vrieme ratnoga stanja ratni će sudovi presudjivati političke krivce.

Iz Rusie stigla je prijava o niekom carskom ukazu, po kom zabranjuje se čivutima nastanjivati i kupovati zemljišta u okružjima Černigov i Pultava.

Iz Petrograda, 14. sèrpnja. Njeg. kr. visost princ pruski posietio je Rops, Carskoje selo, Petrodvor, Strelnu i Im. Rusi vèrlo štuju kraljevskoga princa.

Stanje savezne flote pred Kronštadtom isto je. Službena izviestja ruska o tom dopiru do 12.

Francezka.

Iz Pariza, 21. sèrpnja. Ratni ministar poslao je bavarskom poslaniku u Petrogradu, koi sada tamo zastupa francezke interese, 50.000 frankah za podporu francezkih zarobljenikah u Rusii.

— Iz Marseilla se ovamo danas telegrafiralo, da se vojska i džebana neprestano ukèrcava.

— Kao što je poznato, kraljica englezka doći će 17. kolovoza u Pariz. Čine se sjajne priprema za doček njen. Princ Napoleon dočekat će kraljicu u Boulogni, gdie se namierava izkèrcati, i pratit ju do Pariza. Kao što se čuje, kraljica neće se nimalo baviti u Parizu, nego odmah u St. Cloud otići, gdie će njeno veličanstvo naći sobe od svoje palače Windsor, jer su na zapovied cara sobe tako priugotovljene, kao one u Vindsoru.

Iz Marseilla, 16. sèrpnja. Jučer bieše u ovdiešnjem kazalištu prizor ne na pozorištu, nego u parteru, gdie se je okolo 50 ranjenikah nalazilo. Ovi ljudi dodjoše u jutro iz Krima na parobrodu, i ravnatelj kazališta poslao im je biljege za kazalište bezplatno. Svi gledaoci u parteru, i svi s galeriah i ložah dodjoše u parter, da slušaju, što ovi vojnici pripoviedaju. Jedan Zuav bez ruke pripoviedao je, da su dva bataillona njegove regimente prie 13 miesecih, kad su iz Orana u Tursku ušli, brojili 1,800 momakah, a da je sad od ovih ostalo samo jedno 250. Od 12 kapetanah te regimente 11 je mèrtvih a 12-sti nalazi se u robstvu. Bataillon jednog Vincenskog lovca, koi je uz Zuava siedio, izgubio je u ubitačnoj bitki pred Malakovtornjem sve oficire. U obće kod francezke vojske u Krimu oficiri su najviše patili, jer Rusi najvole na njih gadjati. (Allg. Ztg.)

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 20. sèrpnja. Nieko pismo s flote pred Kronštadtom od 9. sèrp. u „Timesu" izjavlja, da će i ovo godine operacie na baltičkom moru svèršiti se, bez da se što drugo počini do uništenja ruske tèrgovine. Najnovie prispievši mužarski čamci mnogo doduše doprinose k podkrepljenju flote, no njihov broj premalen je za razoriti baterie Kronštadta i Helsingforsa; k tome trebala bi flotilja od 100 topčarah, i 50 mužarskih čamacah, s isto tolikim brojem plovećih bateriah. Zaludu je još prošle godine sir Charles Napier predlažio vladi potrebu tih brodićah, vlada je samo 15 dogotovila, i od tih su samo 4 pred Kronštadt stigli.

Spanjolska.

Iz Madrida, 19. sèrpnja. Papinski nuncius polazi sutra iz Madrida. G. Pacheco dobit će zapovied, da takodjer zahtieva putne listove.

— 20. sèrpnja. Poslanik Gonzalez otišao je u London. Sumnjivi stranci prognani su iz Barcelone. U Madrid prispio je jur novac iz Pariza na račun zaključiti se imajućeg zajma.

Za pogorelca Čačeka kod sv. Duha položio je kod odpravništva ovih novinah:

Kušević Svetozar, tajnik kod c. k. namiestništva 1 for.

Bečka burza
dne 26. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb
Dèržavne zadužnice	sa 5%	77⅝
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	82¾
dto	» 4½%	67⅛
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		225½
» » » » » 1839, » 100 »		—
» » » » » 1854, » 100 »		99⅝
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		71
Bankovne dionice komad po		970
Eskomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		441¼
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.		2002½
» bečko-glogničke železnice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske železnice . . » 250 »		
» požunsko-tèrnovačke želez. 1-og izdanja . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		529
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »		497½
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.		318¼
» Gjurske železnice		
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . .	for.	99½
Augsburg za 100 for. current	»	121⅛
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	120¼
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	88
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 42
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	120½
Marseille za 300 frankah	»	140⅜
Pariz za 300 frankah	»	140⅜
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	
Srebro	25½

SLUŽBENI LIST.

Br. 4375. (197—DS.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog stavlja se ovime do znanja, da će se na zahtievanje Magde i Tomaša Andraševićah poradi duga 460 fr. i pripadakah kuća pod br. 42. u Zagrebu u predgradju sv. Duha ležeća, i na Doru i Ivana Andraševiće spadajuća ujedno sa gruntom i zemljištima na istu spadajućim putem ovèršbene javne dražbe dana 13. rujna pèrvi, a 15. listopada o. g. drugi put prodavati u pisarni ovog c. k. zemskog suda, gdie se takodjer dražbeni uvieti uviditi mogu.

Ujedno pako se svi oni, koji, akoprem o istoj dražbi posebnim nadpisima ubaviešteni nisu, misle, da njima na dražbene predmete hipotekarno ili založno pravo bi pripadalo, pozivlju, da zahtievanja svoja do vremena dražbe c. k. sudu ovom tim sigurnie prijave, jer u protivnom slučaju budu sebi samim pripisati morali, ako kod razdieljenja kupovnoprodajne svote bez obzira ostanu.

U Zagrebu 4. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 11.665/2362. (29—VI) (3—2)

Razpis natiečaja

za popunjenje sedam pitomskih miestah iz zaklade Battaszek-ove u c. k. akademii Terezianskoj u Beču.

Početkom buduće školske godine ima se popuniti u Terezianskoj akademii u Beču sedam pitomskih miestah iz zaklade Battaszek-ove, za kojih postignutje su pozvani svi sposobni mladići, koji spadaju polag svoje nadležnosti k jednoj od sjedinjenih prie ugarskih zemaljah.

Za podieljenje ovih zakladnih miestah razpisuje se ime za Hèrvatsku i Slavoniu uslied visokoga odpisa c. k. ministarstva nutarnjih poslovah od dne 11. tek. mies. br. 14.365 natiečaj do najdulje 20. dolazećeg mieseca kolovoza s tim dodatkom, da se na prispievše poslie ovog roka molbenice nikakav obzir uzeti neće.

Dotične, na visoko c. k. ministarstvo nutarnjih poslovah upravljene i kod predstojeće c. k. županijske oblasti (u Zagrebu kod gradskog načelničtva) uručiti se imajuće molbenice moraju providjene biti:

1. s dokazom plemstva, s kèrstnim listom, sa sviedočbom o zdravlju i uciepljenju kozicah, te sa školskimi sviedočbami zadnjih dviuh školskih tečajah;
2. imadu iste sadèržavati dokaz imetka i dohodakah, ime, stališ, značaj i stan roditeljah prositelja s opazkom, da li se isti jošte na životu nalaze;
3. ima se naznačiti broj obskèrbljenih i neobskèrbljenih bratje i sestarah molitelja sa dohodci, koje isti ili potonji sam iz kakve javne blagajne ili zaklade uživaju;
4. ima se dodati molbenici očitovanje, da može i da hoće prositelj godišnje 190 do 200 for. sr. po prilici iznašajuće nuztroškove iz vlastitog svog imetka namirivati.

Napokon imadu se

5. napomenuti zasluge, što ih je otac ili u obće obitelj molitelja stekla.

U Zagrebu 18. sèrpnja 1855.

Od c. k hèrvatsko-slavonskog namiestništva.

Br. 5009. g. (196—DS.) (3—2)

Izrok.

Kod c. k. zemaljskog suda u Zagrebu izpražnjeno je miesto ravnatelja pomoćnih uredah, s kojim je godišnja plaća od 800 for. i pravom promicanja u 900 fr. i IX nadnevnični razred skopčan.

Za popunjenje ovog miesta razpisuje se time natiečaj na temelju §. 13. c. patenta od 3. svibnja 1853.

Natiecatelji imaju svoje molbe za ovu službu podnieti sa 4 nedielje od kako ovaj izrok bude tretji put u ove novine uvèršten, predsiedničtvu c. k. ovog zemaljskog suda, i to, ako su već u službi priložívši svoj sposobnik putem predpostavljene svoje oblasti, inače pako putem političke oblasti, pod koju spadaju.

U molbah ovih imaju izkazati svoju dobu, stališ, vierozakon, svoje dosadanje službovanje, podpuno znanje niemačkog, hèrvatskog ili inog jugoslavjanskog jezika i ostale sposobnosti za izpražnjeno miesto; napokon imaju i navesti, da li su s kojim urednikom ovog c. kr. zemaljskog suda u rodu ili tastbini.

C. k. zemaljski sud.

U Zagrebu 21. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 1332. (338—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kotarski ured Jastrebarski kao kot. sud s ovim do obćeg znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 26. lipnja 1855 br. 1332 na molbu g. odvietnika Andrie Jakčina kao stečajne gromade Ferde nekad Gojmerca skèrbnika ovèršbena prodaja nepokretnog dobra Antuna Šimanovića sastojećeg iz kuće zidane sa pristojalištima, zemaljah oranicah na 8¼ ralí, 1 ral vèrta, 3 tèrnaca, sienokošah na 2 kosca, vinogradah do 80 kopačah, kolosekah preko 60 ralih, zatim iz 2 gornjaka, jednog činženjaka, prava pobiranja placovine kod B. D. Marie u Dolu — u c. k. kotaru jastrebarskom miestu Kostel ležećeg i na 4322 fr. 50 k. procienjenog dopitana uz sliedeće uviete:

1. Svaki licitirati želeći imat će prie jamčevinu od 5% u sudbene ruke položiti, koja će nakon svèršetka onomu, koi kupac nepostane, natrag se vratiti.
2. Proklicateljna ciena biti će procienbena.

Dotični kupac biti će dužan odmah poslie dovèršene dražbe tretjinu kupovne svote položiti, drugu tretjinu za 3 mieseca sa 5% kamatima, tretju pako tretjinu i to sa 5% kamatima za 6 mieseci, i od dana dražbe posied i uživanje kupljenih nepokretnostih će zauzeti.

U tu svèrhu se postavljaju ročišta i to za pèrvu dražbu na dne 31. kolovoza 1855 za drugu i posliednju na dne 1. listopada 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta u Kostel s tom primetbom, da će se upitno dobro samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati. — Zapisnik procienbeni može se tak na licu miesta, kao i kod ovog ureda uviditi.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hypothekarno pravo na upitne nepokretnosti imati misle, da zahtievanje svoje do tog roka tim sigurnie kod ovog suda prijave, jer će se inače bez da se nanj obzir uzme dotična kupovna svota medju ostale vierovnice razdieliti.

C. k. kot. ured u Jastrebarsku dne 26. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Smendrovac.

Br. 2975/g. (340—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. kr. županijsko sudište s otim do obćega znanja stavlja, da je na molbenicu Petra Rišto kao oporuke Joakima Glumac ovèršitelja kuće u gradu Varaždinu pod br. 67. ležeće na 3500 for. srebra procienjene sudbena dražba dozvoljena, te za preduzetje ove rokovi za 30. kolovoza i 29. rujna 1855 svagda za 3. uru poslie podne opredieljeni. Zajedno pozivaju se svi oni, koji kakove tražbine na istu kuću imadu, da takove do vremena pèrve dražbe sudu prijave tim veóma, jer će u protivnom slučaju imat pripisati sami sebi, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni tim, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila, ostanu izključeni, isto tako pozivaju se svi oni vierovnici hipotekarni, koji neprebivaju u miestu suda, ili blizu istog da za branjenje pravah svojih u budućoj diobi kupovnine imadu u miestu suda narediti punomoćnike, te ime i prebivalište njihovo prie prodaje prijaviti sudu, jer u protivnom slučaju će se narediti zastupnik na njihove troškove, kojemu će se uručivat dalnje sudbene odredbe. — Uvieti dražbeni mogu se kod suda vidieti.

C. k. županijski sud.

U Varaždinu 12. sèrpnja 1855.

C. kr. predsiednik

Novak.

Fohn.

Z. 778. Pr. (151—Fin.) (3—2)

Konkurs-Kundmachung.

In der kroatisch-slavonischen Finanzwache ist eine provisorische Commissärsstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. und den sistemmässigen Genüssen an Quartierzinsbeitrag, Reise und Kanzleipauschale in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben

1) das Lebensalter,
2) die zurückgelegten Studien und erworbenen anderweitigen Kenntnisse, besonders jene im Finanzdienste,
3) ihre bisherige Beschäftigung,
4) eine tadellose Moralität, und zwar diejenigen, welche nicht in Staatsdiensten stehen, durch legale Zeugnisse,
5) ihren allfälligen derzeitigen Gehalt oder sonstigen Genuss,
6) die vollkommene Kenntniss der kroatischen oder wenigstens einer derselben sehr verwandten slavischen, dann der deutschen Sprache, so wie ihre weitern allfälligen Sprachkenntnisse nachzuweisen und ihre Gesuche — und zwar die in Staatsdiensten Stehenden im Wege ihrer vorgesetzten Behörden bis 20. August l. J. bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction einzubringen. Auch ist in dem Gesuche ausdrücklich anzugeben ob und mit welchem hierländigen Finanzbeamten überhaupt der Bewerber verwandt oder verschwägert sei.

Vom Praesidium der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 17. Juli 1855.

B. 4457./Civ. (159—D.S.) (3—2)

Poziv.

Od strane c. k. zemskog suda u Zagrebu pozivlje se Vid Semelselker, dimnjačar, nepoznatog boravišta u lice c. k. zemskog suda ovog za 1. listopada 1855 za 9. uru prie podne za razpravu evikcionalne tužbe Janka Štivalića proti prodavcem njegove zemlje Sitine kod Zagreba ležeće, i za izbiedu kupca Josipa stariega Sorga s onom daljom opomenom, da postavljena si kuratora Lava Šrama odvietnika za svoju obranu podučí, ali drugoga branitelja sudu ovom naznači, jer u protivnom slučaju posliedice sam sebi pripisati imade.

U Zagrebu 30. lipnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Nr. 2040/Pr. 1855. (28—VI.) (3—3)

Konkurs-Ausschreibung

des k. k. Handelsministeriums ddto. 5. Juli 1855 Z. 8930/637.

(Baupraktikanten-Stellen.)

Im Bereiche der kroat.-slavon. Landes-Baudirection werden mehrere unentgeltliche Baupraktikanten aufgenommen, deren Beeidigung nach der mit gutem Erfolge abgelegten Staatsprüfung stattfinden wird.

Die Bewerber haben ihre Gesuche unter gehöriger Nachweisung ihre Befähigung und zwar wenn sie bereits im Staatsdienste stehen im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, sonst aber unmittelbar bei dem Vorstande der genannten Baudirection einzubringen und darin anzugeben, ob und in welchem Grade dieselben mit einem Bau- oder Rechnungsbeamten in Croatien und Slavonien verwandt oder verschwägert sind.

Br. 169/gr. 1855. (339—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kotarski ured kao sud koprivnički time stavlja do znanja, da je na molbu Gavre Gerloci-

od 9. veljače 1855 br. 169 odlokom od 20. svibnja t. g. dozvolio, da se postupak radi usmèrtjenja izgubljenog po ovomiestnom poreznom uredu pod D/1. br. 2301 izdanog zajmnog certifikata od 120 for. sr. povede, zato se poziva posiednik istoga, da svoj posied tim sigurnie prijavi uz godinu danah ovom sudu, jer će se inače proglasiti, da je pomenuti certifikat ništetan.

U Koprivnici dne 20. svibnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Roksandić.

Br. 9754. (150—Fin.) (3—3)

Oglas

c. k. financialnog zemaljskog ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu.

Pristojba od kalendarah može se kao što i prie kroz biljegovanje počamši od pèrvoga rujna 1855. kod c. k. glavne mitnice u Zagrebu polagati. Što se uslied naredbe visokog financialnog ministarstva od 16. svibnja t. g. sadèržane u XXII. komadu zakonskog lista za carstvo austrijsko do obćeg znanja stavlja.

U Zagrebu 11. sèrpnja 1855.

Br. 247/parb. (331—Izv.) (3—3)

Izrok

Od strane c. k. kotarskog ureda vèrhovačkog stavlja se do znanja, da usliед molbe Todora Severa, seljaka iz Lipšće, dozvoljen je uvod za usmèrćenje njegovog vèrhu zapisanih na dèržavni zajam 100 for. srebra certifikata, po c. k. poreznom uredu u Vèrbovcu dne 16. kolovoza 1854 pod br. 492 izdatog, te prošle jeseni iz njegove komore ukradjenog, — s toga pozivlje se sadanji posiednik rečenog certifikata, da svoj posied tim sigurnie uz jednu godinu ovomu sudu prijavi, dočim će se isti certifikat inače proglasit, da je ništetan, a pravna njegova snaga da je utèrnuta.

U Vèrbovcu 12. sèrpnja 1855.
C. k. kotarski ured.

C. k. kot. predstojnik
N. Halper.

Br. 244/parb. (Izv. 328) (3—3)

Izrok.

Od c. k. kotarskog ureda vèrbovačkog stavlja se time do obćeg znanja, da se prošaju Mate Viteza žitelja iz obćine Poljana dozvoljen je uvod za usmèrćenje izgubljenog, po c. k. poreznom uredu u Vèrbovcu 11. kolovoza 1854 pod br 80 vèrhu 50 for. sr. na dèržavni zajam zapisanih izdatog certifikata, — s toga se poziva posiednik ovog certifikata, da svoj posied tim sigurnie prijavi uz jednu godinu, 6 miesecih i 3 dana ovomu sudu, jer će se inače proglasit, da je isti certifikat ništetan, a pravna njegova snaga da je utèrnuta.

C. k. kot. ured. U Vèrbovcu 10. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
N. Halper.

Br. 4227. g. (187—D.S.) (3—3)

Izrok.

Licitations-Kundmachung

wegen Versteigerung der Lieferung des Erfordernisses an neuen Einrichtungsstücken für die k. k. Bezirks-Aemter im Bereiche des Agramer Komitates.

In Folge hoher Ermächtigung der k. k. kroatisch-slavonischen Landes-Kommision für die gemischten Bezirksämter vom 25. v. M., Z. 340 wird am Donerstag den 9. August d. J. Morgens 10 Uhr hieramts die öffentliche Minuendo-Versteigerung wegen der Lieferung der für die k. k. Bezirksämter im Bereiche dieses Komitates neuanzuschaffenden Einrichtungsstücke im adjustirten Gesammtkostenbetrage von 2586 fl. 50 kr. CM. erfolgen.

Die Bedingungen, unter welchen die Lieferung Statt zu finden hat, können sowohl hieramts als auch bei sämtlichen k. k. Bezirksämtern im Bereiche dieses Komitates eingesehen werden; deren Bedarf gleich wie die Stückzahl der einzelnen zu liefernden Einrichtungsstücke im nachstehenden Ausweise ersichtlih gemacht ist.

Post-Nr.	Benennung der Gattung		Für das k. k. Bezirksamt. Verbovec	Moslavina	Bosiljevo	Pisarovina	Karlstadt	Stubica	Dugosello	Mödruspotok	Gorica	Jaska	Sissek	St. Ivan	Samobor	Agram	Zusammen
			Stückzahl														Stücke.
1	Schreibtisch	von Eichenholz	1	1	1	1	2	1	1	1	1	1	2	1	1	1	16
2	Aktenkasten	von Eichenholz	2	2	2	2	3	2	2	2	2	2	3	2	2	2	30
3	Stehpult	von Eichenholz	1	1	1	.	.	1	1	1	.	.	.	.	.	.	6
4	Etagére	von Eichenholz	1	1	1	1	.	1	1	1	1	.	.	1	.	.	9
5	Auslagtisch	von Eichenholz	1	4	4	4	5	3	4	4	4	3	2	2	2	.	42
6	Sofa	von Eichenholz	1	1	1	1	.	1	1	1	1	.	.	.	.	.	8
7	Fauteuil	von Eichenholz	1	1	1	1	.	1	1	1	1	.	.	.	.	.	8
8	Ohrsessel	von Eichenholz	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	84
9	Waschkastel	von Eichenholz	1	2	1	2	.	2	1	2	2	.	1	.	.	.	14
10	Spucknapf	von Eichenholz	.	4	4	4	.	4	.	4	4	.	2	1	4	.	34
11	Schreibtisch	weichen Eichenholz ähnlich angestrichen	.	.	2	3	8	2	.	6	7	.	4	1	.	.	33
12	Aktenkasten	weichen Eichenholz ähnlich angestrichen	.	2	1	2	.	1	.	2	2	.	.	.	.	.	10
13	Kleider-Rechen	weichen Eichenholz ähnlich angestrichen	2	2	3	4	3	.	4	4	5	5	3	.	.	.	35
14	Siegel-Presskastel	weichen Eichenholz ähnlich angestrichen	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	.	14
																Summa .	343

In Absicht auf die Annahme von Offerten vor und bis zur Eröffnung der Versteigerung, dann in Bezug auf das 5% Vadium und die zu leistende 10% Kaution u. s. w. wird auf die diessfals einzusehenden Bedignisse verwiesen.

Agram am 19. Juli 1855. Von der k. k. Agramer Komitats-Behörde.

OGLASNIK.

God. X ... ien U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 28. SERPNJA 1855. Broj 172.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izusamši nedielje i praznike u čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.

Za službene oglase opredieljena je pristojbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

9280—2052.

Za podporu stradajućih požarom žiteljah grada Požege prispieli su sliedeći dobrovoljni prinesci:

	fr.	kr.
Od c. k. namiestništva u Dalmacii	19	50
„ velečasl. konsistoria u Gradcu	2	21
Ukupno	22	11

Dočim se ovaj iznos svèrsi svojoj došilja, izražava se time svim milosèrdnim darovateljima u ime nevoljnikah iskrena zahvala.

Od c. k. hèrv. slav. namiestništva.

U Zagrebu dne 12. sèrpnja 1855.

10700—2348.

Za podporu stradajućih požerom žiteljah miesta Macute, u požežkoj županii, prispieli su sliedeći dobrovoljni prinesci:

	fr.	kr.
Od magistrata brodskog u Slavonii	8	20
„ „ belovarskog	11	46
„ c. k. brodske regimente gradiške	19	34
Ukupno dakle	45	44

Dočim se ovaj iznos svèrsi svojoj došilja, izražava se time svim milosèrdnim darovateljima u ime nevoljnikah iskrena zahvala.

U Zagrebu 12. sèrpnja 1855.

Od strane c. k. hèrv. slav. namiestništva.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 25. sèrpnja. Njeg. velič. car odputovao je danas u *Pirenee*. U sredu vratit će se njihova velič. car i carica.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Po pismu stigavšem „Agramer Ztgu.“ obolielo je dne 24. o. m. u Rieci na koleri 12 osobah a umèrlo 4, dne 25. obolielo je 8, umèrle 2. Medjutim ovi, kao i oni prie javljeni slučajevi kolere nisu izključivo pojavili se u Rieci, nego i u obližnjim k Rieci spadajućim miestimo, kao u Mlaki i Susaku. — Iz toga dakle vidi se, da je kratelj u Rieci i tamošnjoj okolici već gotovo kao izčezla.

U Novome Sadu 21. sèrpnja. Sutra u 9 satih doći će deputacia iz Sèrbie ovamo u Novi Sad, da dočeka i primi tielo kćeri knjaza Aleksandra, koja je 13. sèrpnja u Gleihenbergu preminula. Tielo je jutros na naročitom parobrodu iz Beča ponešeno, a sutra na veče ovdie se očekuje. Ovdie će parobrod sa pokojnicom noćiti, a preko sutra rano — u ponedieljak — sa svima pratiocima u Beograd poći tako da će tamo u 9 satih biti. U Beogradu će po štampanom redu, tielo odmah sa parobroda primljeno, najprie u sabornu, a poslie u malu cèrkvu sa svom paradom odnešeno biti. Tu će prenoćiti, a sutra dan u Topolu odnešeno biti.

S bojišta.

— Knez Gorčakov podnio je sad obširno izviestje o suzbijenom dne 18. lipnja jurišu. U tom izviestju nalaze se podpuni detailli o svakoj baterii i bedemu, na koi biaše navala učinjena. O gubitku saveznikah govori knez, da su oni za vrieme primirja izpred same odbranjive ruske linie odnieli do 2000 tielesah. Cieli gubitak saveznikah procienjuje knez na 10—13.000 momakah.

— Iztočnom poštom dodjoše viesti iz Trapezunta od 9. sèrpnja. Kao što je jur poznato, Rusi su na tri miesta prošli tursku granicu. Sad se javlja, da je ona ruska vojska, koja je kod Bajazida umila, stigla jur do Mollah Sulejmana, 27 satih od Erzeruma prema iztoku, dakle biaše jur u posiedovanju velike one i plodne ravnice, Arišgerd zvane. Na putu svom naišla je ruska vojska na nieko konjaništvo od 5—600 mom. pod zapoviedništvom Behlulpaše, nekadašnjega nasliednoga namiestnika od Bajazida. Ovo tursko konjaništvo išlo je valjda rekognoscirati, te se je, pošto bi ga Rusi zaokružili, sasvim zajedno sa svojim predvoditeljem predalo.

Na sieveru aziatskog bojišta nije se položaj još promienio. Rusi su Kars cernirali i put vodeći u Erzerum osvojili, i nješto svoje vojske pomakli do Jeni-Key-a, 36 turskih satih od Erzeruma.

— Pišu iz Balaklave u Francezku, da je tamo stanje saveznikah naopako. Bolest ih mori svakojaka; vrućina ih podavi; nasiekoma ih izjedoše: nekakve mušice po noći od kojih u jutro izgledaju kao nakaze u licu. Rusi utvèrdjuju se na sve strane; silna im pomoć pridolazi od svakud; od otimanja Sevastopolja nije ni pomisla: a zimu u Balaklavi zimovati ni pod koi način neželi nitko u vojsci, niti hoće i t. d. već da čoviek nemože slušati njihova kukanja i jaukanja. U Sevastopolju veli, nikakve bolesti neima, a u našoj savezničkoj vojsci svih sedam je mukah egipatskih.

— O smèrti Šamilovoj raznose se različni glasovi. Nieki tvèrde, da je Šamil slučajno umro, a drugi vele, da su čerkezki poglavice Šamila ubili, budući su mislili, da tajno s Rusima dèrži.

— Danak goni danka već kroz deset miesecih a Sevastopolj još stoji, pak ni najmanje nije do sada kakvu slabost pokazao, koja bi saveznicima nade na skorašnje njegovo padenje dala. Šta više, njegovi zidovi, njegovi branitelji očeličili su se za vrieme desetomiesečne obsade, i postali su nesravnivo tvèrdji, nego što su prie bili. Ruski vojnik istina svaki je vičan boju. Velika ona vojena škola u Kaukazu spram planinskih narodah otvèrdila je svakog vojnika spram svake nezgode klimatičke, vojene i predielne, a neprestano grozeća smèrt iz pušćanih cievih Čerkezah pretvorila ga je u junaka, koi nezna ni za kakovu opasnost, kom sèrce nekuca nikad od strašljivosti. Francezi, koji vèrlo počituju vojenu hrabrost, počinju pored sve svoje mèrzosti protiv Rusah o hrabrosti svojih protivnikah sa uvaženjem govoriti. I sami generali francezki negovore više o tome, da će neodoljivh francezki bajoneti uspieh za zastave savezne privezati, nego se više nadaju od toga, što je za Ruse tegobno hranu u grad unositi, i toj okolnosti pripisuju veliki dieo zaslugah za pobiedu, koju sada izčekivaju. U početku rata bili su Rusi pred očima Francezah ništa do tupi budaci, koje Turci kadgod hoće vijaju; ali malo po malo, izmienu se to njino mnienje o svojim protivnicima, i sad vide, da ruski vojnici njihim razglašenim vensanskim strielcima nimalo neustupaju. U Francezkoj dèržali bi sada onog za ludu, koi bi još onako o Rusima govorio, kao što je to u početku rata bilo. Kako narod, tako i javni listovi. „Debats“, koje su prie neprestano govorile, da južni Sevastopolj po pravilima nauke o obsadjivanju za 280 danah pasti mora, ućutale su, jer ih izkustvo utuče sa svojim rezultatima. Pak sada i negovore više o Rusii, Petrogradu, Kronštadtu, niti o Finima i Čerkezima. Vidili su, da su to sve slaba sredstva protiv Rusie, i zato bi htieli oružjem protiv nje vojevati, koga se oni sa svojim inštituticiama najviše bojati imaju.

Što se tiče Englezah, to im se onaj pravi tiesni cincarski i židovski duh u svakoj prilici pokazuje. Tko hoće da se potrudi, pak da sravni način vojevanja talianskih tèrgovačkih republikah u srednjem vieku, sa načinom vojevanja sadašnjih Englezah, taj će veliko suglasje i naličje u njima naći. I te talianske republike gledale su svakad s tudjom kèrvi, tudjim mačevima opasne bojeve vojevati, i kod njih je onaj isti barbarski način vojevanja, kao i kod Englezah, koi samo na to ide, da tudje bogatstvo, osobito pak tudju tèrgovinu utamani. I sami Francezi gade se od postupanja njinih saveznikah, i sada neće ni jedan list francezki reći, što bi po Engleze dobro bilo, ili što bi njina opustošavanja pravdalo, šta više gdiekoje novine svetčano odriču, da neodobravaju takvo postupanje. Englezko barbarstvo, njino zloupotrebljenje sa najsvetiim pravima narodnima i privatnima svuda je pobudilo najveće gnjušavanje sprama njih, a povedenje njine vlade, i scene u parlamentu, nisu ni najmanje kadre bolje mnienje o njima kod ostalog svieta pričiniti.

U ostalom, da Sevastopolj neće pasti može se zaključiti i iz dosadašnjih uzaludnih usiljavanjah savezničkih, i iz toga, što je vojska ruska, koja obkoljava savezničku tako krepka, da bi mogla linie savezničke bez sumnje probiti, pa makar ovi i jedan dieo Sevastopolja oteli. Sevastopolj je razdieljen južnim pristaništem u dvie pole, koja je svaka za sebe grad. Svaki od tih gradovah okružen je sa bastajama. A kad bi saveznici i došli u jedan dieo varoši, onda bi sa svih stranah takvoj vatri izloženi bili, da nebi nipošto tamo ostati mogli. Ako bi Malakov-toranj i uzet bio, opet nije tim i južni dieo grada uzet, a hoće li i kad će saveznici tu kulu uzeti, to se može lahko opredieliti, kad se uzme u obzir valjana ruska uprava. A ako baš padne i južni dieo varoša, još je sieverna nedobivena, i kao dokaz, da se saveznici nadaju ili bolje reći boje opet prezimljivanja u Krimu, može se to smatrati, što se u cieloj južnoj Francezkoj pripravljaju daske za kolebe.

Austria.

U Beču. Čujemo, da se sprema zakon za buduće zastupništvo krunovinah u Austrii. Po ovome će sam car dozvoljavati obće skupštine zemaljske. Članovi ove skupštine bit će oni isti, koji su bili kod predjašnjih stališah. Izići će posebna uredba za nošenje haljinah tih članovah, i za nova dostojanstva, koja će se zavesti. Postojat će samostalni odbori zemaljski, koji će posla imati u pitanju industrie, obèrtah, realnog kredita, realnog posieda itd. Osim toga bit će postojan jedan veliki odbor, kog će vlada za saviet pitati. Manji odbor dodan će biti političnoj zemaljskoj vlasti, koi će činiti predloge odnosno zemaljskih poslovah.

— Previšnji dvor preselit će se početkom kolovoza u Išl.

— Iz Frankfurta javljaju novine od 20. sèrp., da je tamo stigao knjaz Goršakov.

— U nedielju (22. sèrp.) dèržao se svetčan obhod iz cèrkve sv. Stiepana u slavu neporočne dieve Marie. S ovom litijom išlo je i njegovo veličanstvo car i carica praćeni svim pridvornim činovnicima i gospodjama.

Cèrnagora

S granice Cèrnogorske, 7. sèrpnja. Ima već više od dvie godine danah, od kako su se nieki Braići izmedju sebe pobili, te u toj zavadi ubiju Martinovići tri Stojanovića. Tri Martinovića pobiegnu u Cèrnugoru i dodju u Ostrog. Knjaz im dopusti, da mogu u Ostrogu stojati i tu da čuvaju barutanu. Oni su bili je-

dnako mirni, niti su u koga dirali, već vierno služili. Stojanovići sad tek siete, se osvete i prešavši Cèrnugoru i Bèrda dodju u Ostrog, da poubijaju onu troicu Martinovićah u Ostrogu. Dokaže nieko ovima, da im nieka četa zapada i da se čuvaju, jer će ovog puta poginuti. Martinovići, kad čuju zato, počnu se čuvati, kad jučer u jutro nasèrne četa na njih. Ovi odgovore ognjem iz pušakah, koje dobro vatru prihvate. Njih troica obore troicu; a četvèrti nagne bježati. Jedan od ove troice natisne se za njim i počne ga zaklinjati da nebieži, već da baci velju i malu pušku, te da se noževima posieku, pak što kom bog da. Bieżeći nehtiede se ustaviti, a ovaj potegne velju pušku, te i četvèrtoga ubije. Čudna je ovo osveta, koja se počela nakon dvie i po godine tražiti, pak eto nadjoše novu pogibiu. Čudno je i to, kako su osvetu tražeći mogli proći preko Cèrnegore i Bèrdah i doći do pod Ostrog, a da za njih nitko ništa nije mogao znati, ali pogibši mogli su znati, da osvetu kod svetoga Vasilja nevalja tražiti; ili nisu znali, šta je Ali paša Stočević za nieke Turke rekao, kad mu je došao glasonoša i kazao, da su Turci nieki u Ostrogu izginuli: „A u Ostrogu su poginuli, reče paša, a šta su tamo tražili? Tamo samo mahniti idu.“

(Sèrb. Dnev.)

Rusia.

Iz Petrograda. Ovdie neprestano radi se oko uniforme nove za sve zvaničnike gradjanske i vojene. Istina car Nikola bio je naklonjen narodno-ruskom odielu, koje bi vojsci mnogo više komoditeta dalo, nego staro ono vojeno odielo, no veliki knjaz Konstantin tako je bio veliki priatelj ruskog odiela, osobito za njegove matroze, da je naposliedku car Aleksander, uvidivši praktičnu korist te promiene, i što mu se to dopalo, protivnim putem udario, nego kojim je Petar veliki išao. Petar I. civilizirao je Ruse, skinuvši im narodno odielo, bradu i dugačku kosu, ali Aleksander II. neće valjda barbarizirati Rusiu, što joj daje njeno staro narodno odielo; sad je dobila policia novu uniformu. Ona ima kask, polukaftan ruski, što se prekèrštava na pèrsima, široke čakšire, na formu gèrčkih fustanelah i dugačke čizme.

Car je poslao general-lieutenantu Krulevu red sv. Vladimira druge klase.

Vojeni saviet razpisao je snabdievanje vojske sa vojenim potrebama. Izmedju tih pada u oči množina čizamah, koja je nuždna. U Petrograd treba da se donese parih čizamah 100,620, u Moskvu 157,638 i u Kazan 88,322. Tamo je

som a medjutim provodila se promiena sa novim vojvodama.

Sliedstvo posliednjeg bečkog kongresa bilo je nepovoljno, kano i nova pokušenja u Krimu. I jedan i drugi narod na zapadu stane vikati, jedan polako drugi glasnie.

Austria nije se htiela izlagati vatri, da se neopeče, nego je pazila na svoj interes, a Francezi i Englezi začude se tomu, te žèrtvovaše narodnoj mèrzosti niekoliko ministarah, kao da su oni krivi, što se je narodu mnogo obricalo. Pade dakle lord Russel i njegov drug na bečkom kongresu Drouyn de Lhuys. Sad krive nas, da smo „egoiste!“

(Don.)

Španjolska.

Iz Madrida. Ovamo dodjoše iz Pariza dva oficira poslana po Napoleonu s tim nalogom, da španjolskoj vladi stave na razpoloženje jednu žandarsku brigadu, za da raztiera po granici tumarajuće Karliste. Ta okolnost dade povod glasu, da će vlada ipak dopustiti vèrbovanje pomoćne legie, osobito u Valencii i Katalonii. Ja vas mogu osigurati, da je samo njeno velič. odlučilo, ta vèrbovanja nedozvoliti tim više, jer se sada neima više Karlistah plašiti.

(A. Z.)

Azia.

Iz Teherana javljaju pisma, da je ruski upliv kod tamošnjega dvora mnogo pretežnii i da svakim danom raste. Medjutim misli se, da će šah perzianski težko iz svoga neutralnoga položaja izstupiti.

Bečka burza
dne 27. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb
Dèržavne zadužnice	sa 5%	76 13/16
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	82 1/4
dto	» 4 1/2 %	67 1/8
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » » 1839, » 100 »		
» » » » » 1854, » 100 »		99 1/2
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		73 3/4
Bankovne dionice komad po		962
Eskomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		

SLUŽBENI LIST.

Z. 778. Pr. (151—Fin.) (3—3)

Konkurs-Kundmachung.

In der kroatisch-slavonischen Finanzwache ist eine provisorische Commissärsstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. und den sistemmässigen Genüssen an Quartierzinsbeitrag, Reise und Kanzleipauschale in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben

1) das Lebensalter,

2) die zurückgelegten Studien und erworbenen anderweitigen Kenntnisse, besonders jene im Finanzdienste,

3) ihre bisherige Beschäftigung,

4) eine tadellose Moralität, und zwar diejenigen, welche nicht in Staatsdiensten stehen, durch legale Zeugnisse,

5) ihren allfälligen derzeitigen Gehalt oder sonstigen Genuss,

6) dic vollkommene Kenntniss der kroatischen oder wenigstens einer derselben nahe verwandten slavischen, dann der deutschen Sprache, so wie ihre weitern allfälligen Sprachkenntnisse nachzuweisen und ihre Gesuche — und zwar die in Staatsdiensten Stehenden im Wege ihrer vorgesetzten Behörden bis 20. August l. J. bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction einzubringen. Auch ist in dem Gesuche ausdrücklich anzugeben ob und mit welchem hierländigen Finanzbeamten überhaupt der Bewerber verwandt oder verschwägert sei.

Vom Praesidium der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 17. Juli 1855.

OGLASNIK.

(Dp.—117) (—1)

Ranie vučenje.

Dozvoljena po njeg. c. k. apost. veličanstvu premilostivo velika novčana lutrija, koje čisti dobitak opredieljen je s polovine za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru, a s polovine za kneza Vindišgreca zakladu za nemoćne vojnike, našla je od ovo niekoliko nedieljah, što je otvorena, obćeniti odziv ne samo radi osobitih koristih, koje se posiedateljima srećakah pružaju, nego *i radi* skopčanih s njome čoviečnih svèrhah. S toga se pèrvo vučenje ove lutrie miesto 10. siečnja 1856 — kao što biaše opredieljeno — dozvolom vis. c. k. financ. popečiteljstva neopozivno ustanovljuje na

3. studenoga ove god.,

dakle za više od 2 mieseca prie.

Ova po c. k. povl. veletèržkoj kući J. G. Schuller & Comp. u Beču otvorena

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 30. SÈRPNJA 1855. Broj 173.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke plaćase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake poiedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

U Berlinu, 27. sèrpnja. Njeg. kr. visost princ pruski očekuje se danas iz Petrograda.

Iz Dancigа, u petak. „Lightning" otišao je dne 24. o. m. iz Nargena. Flota je tamo dodeše pomnožena, no ništa nije poduzela; u obće nije se ništa znatniega dogodilo.]

Iz Milana, 25. sèrpnja. U 56 minutah, 30 sekundah biaše ovdie potres, trajavši pet sekundah. Grad je još uviek od kolere poštedjen.

Iz Berlina, 27. sèrpnja. „Kreuzzeitung" piše iz Frankfurta od 26. o. m., da je tog dana austrianski predlog, kao što je dne 19. podnešen, riešen odobrenjenm predloženih po Prusii trih točakah.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. I dne 26. o. m. nije nitko umro u Rieci na koleri. U obližnjem miestu Mlaki umre je jedan starac i jedno diete. Tako je dakle rečena pošast gotovo jur izčezla.

U Zagrebu. U niekim selima blizu Valone (u turskoj Arbanii) pojavila se polag izviestja tamošnjega c. kr. konsularskog agenta nieka opasna bolest, koja polag opisanih po žiteljstvu rečenih selah simptomah ima mnogo sličnosti s iztočnom kugom. Pomorski nadzornik Dalmacie, čim je o tom izviešten, povukao je kontumac di patente bruta protiv svih arbanskih proizvodah. C. kr. središnja pomorska vlast u Tèrstu učinila je i za ostale pomorske kraje najobširnie naredbe, za da se carstvo austriansko sasvim osigura. Zajedno je poslan dr. Magansa u Albaniu, da se o sastavu te bolesti uvieri i izviestje podnese.

S bojišta.

— Englezki generali Broun, Pennefeter i Kodrington vratili su se iz Krima u Englezku, jer se nenadaju, da će im se pod ovim podnebjem povratiti zdravlje. Ovom prilikom vriedno je napomenuti, da je za vrieme sadašnjeg rata 9 englezkih generalah koje umèrlo koje poginulo, a 12 njih se vratilo kući, budući da su postali nesposobni za ratovanje. U istoj su mieri i drugi oficiri i prosti vojnici na iztoku stradali, i zato nećemo suviše kazati, ako kažemo, da je najviše još deseta čest zaostala od predjašnje englezke vojske, koja je ovamo došla, a gubitak te dopunjavao. Pa ipak sve do ovoga časa ništa još nije učinjeno, i rat ako još ustraje, može se smatrati kao da je tek započet i u političkom i u strategičkom smislu.

Kad su Englezi na Redan prešli, onda je pao general Kampbel. Tielo mu dodje Rusima u ruke. Kad docnie lord Raglan preko parlamentera zaište od ruskog zapoviednika sablju poginuvšeg generala, koju je htieo kao porodično nasliedstvo njegovoj porodici poslati, jedan ruski parlamenter već poslie nekoliko satih donese sablju i ujedno javi, da je pokojni general sahranjen u varoši, kao što priliči njegovom činu i njegovoj junačkoj smèrti.

— General Skarlet naimenovan je za zapoviednika englezkog konjeništva. U posliednje vrieme popravilo se stanje zdravlja znamenito kod Piemonteżah i Englezah. Englezki liekar Hal nalazi malo četnik pri englezkoj vojsci, kaže, da je kolera sasvim izčezla. Naprotiv boluju Rusi jako od boginjah. Zapara od južnog vietra bila je zagušljiva i poslila je stanje težkih bolestnikah po bolnicama u Kamiša i Balaklavi.

— Iz Englezke očekuje se u Krimu za kratko vrieme 13., 54., 66. i 92. piešačke regimenta. Iz Indie stupa već kopnim 15 regimentah iz Cejlona i 31., 56., 80., 94. i 98. regimenta, da podkriepi iztočnu vojsku.

— Vojeni zapoviednik kaspijske pogranične linie knjaz Orbeljan II. naimenovan je za vojenog zapoviednika nad predielom, koi leži na kaspijskom moru. Tim načinom popunila se praznina izmedju Perovskovog sbora u Orenburgu i kaukazkog.

— „Kaukaz" javlja, da je 11. t. m. u Tiflis stigao knjaz Bebutov, koi je zastupao Muravieva. General Bruner zapovieda sa Bebutovim sborom. Muraviev pregledao je vojsku, prie nego što će je povesti na rat, i ona je iznosila 27 batalionah piešakah, 72 topa, 3 regimente dragonah, 3 regimente kozakah, 4 satnie (400) milicije i jednu oružanicu za obsadu. (Beleg. Park.)

— Najnovia stupanja vojske za Krim ostala su tako tajna u sievernoj Rusii, da su mislili u Petrogradu, da se stari sbor piešakah nalazi u Poljskoj, niti se znalo za njegov odlazak.

— (Rat za izobraženost.) O ovom predmetu ovako govore niemačke novine, u koliko čitamo u „Oest. Zuschauer": Kad bi doista borba protiv Rusii bila rat „izobraženosti" protiv „okrutništva", to bi se moralo viditi i iz čina ratovanja. Tad bi Rusia ratovala po načinu okrutničkom, siekla bi na komade zasužnjenike, činila bi opačine nadvladanim, prisvojila bi posebne imovine Englezah stanujućih u Rusii, zahtevala bi velike novce za odkup ili barem pretila, da će ih utamaniti. Ali od svega toga neima ni spomena. Poznato je naprotiv, da je car ruski naredio, da se čoviečno postupa sa zasužnjenima, da je daravao slobodu mnogim zasužnjenim častnicima, i da hoće da se poštuju posebne svojine. Da bi se to isto moglo kazati i o zapadnim silama! Lanjski rat na Baltiku nije uveo nieku „izobraženost"; bombardiranje tèrgovačkog grada Odese, rat na bielom moru protiv manastiru — sve to nije predstavilo svieta nieki prizor „izobraženosti". Uništujući rat na moru Azovskom, koi sad uprav svèršuje, stavlja dielo izobraženosti na novu svietlost. Ova dielovanja protiv pomorskim gradovima prestala su pošto je Taganrog u pepel obraćen. Sve su javne gradjevine zapaljene, zato se vatra u jedan tren od oka na sve strane razprostèrla, i u malo satih grad, u kom je Aleksander I. duh svoj izpustio, obraćen je u hèrpu pepela. I Kerč, pošto su odnieli iz njega, što im se bolje smililo, sa zemljom su sravnili. Polag Olifanta, u Taganrogu biaše 22,000 stanovnikah, a u Kerču 11,000. Ako rat dopušta, da se gradovi do temelja ruše i u pepeo obraćaju bez ikakva boje, koi bi mogao taj postupak na nieki način opravdati, onda barem nek prestane poviestnica proklinjati Tilly-a, što je Magdeburg razrušio, Melac-a, što je napadao na Palatinat i mnoge opačine u njemu počinio, i Barbarossu, što je Milan razorio. Milan i Magdeburg postigla je ta nesreća poslie žestokog boja; ali razrušenje Taganroga, Marianopolja i Berdjanskog nemože se prispodobiti, nego opačinama pod Melacom učinjenim. U Kerču — i to kaže „Journal de Constantinople" — zasušili su Englezi i museum s njegovim neprocienjenim starodavnostima. Saveznici, zajedno s Turcima, počinili su nečuvene opačine mirnim stanovnicima, kao što to englezka izviestja sa stidom javljaju. Ubojstva, otimačine, razbojništva i silovanja dievojakah počinili su oveg puta zajedno s Turcima i saveznici, a najposlie semi njihovi drugovi s prahom i olovom morali su ih goniti, da se ostave tog diela „izobraženosti".

Ništa manje nisu svagda načini, kojima se jedna stvar čini u svakom pogledu saglasni s posliednjim ciljom, zato očekujemo ovi cilj, pak ćemo onda konačnu osudu izreći.

— Grad Ništadt, koi su saveznici lieto bombardirale, osnovan je 1617 god. na zalivu Botnie: Znamenit je u poviestnici, jer sto i četiri godine poslie u njemu je zaključen mir sievernoga rata, u kom švedsko veličanstvo presle je k Rusii. Ništadt najbolje spominje kako ratujuće dèržave padaju.

Od prilike jedno stolietje poslie Gustava Adolfa, Karlo XII. kod Narve na finskom zalivu, razbio je sa 8,000 Švedah vojsku moskovsku od 80,000 mom. Poslie devet godinah nadvladao ga je Petar veliki kod Pultave poslie junačkog boja, i g. 1718 slavno je umro u vrieme obsade Fridrihshalla, i na vrieme je duh izpustio, da nevidi komadanje svoje kraljevine, i kako se od nje ciepaju najbogatie pokrajine, Livonia, Estonia, Ingria, jedan dieo Karelie i Finlandie, koje su tri godine poslie njegove smèrti na miru Ništadtskom pridružene kruni Romanovah. Staroviečе, sinod i narod ruski proglasiše tad cara „carem svih Rusah". Mir ništadski, priposnat je službeno od Europe, poniživši Švedsku na stepen silah drugog reda, ustupi Rusii pèrvenstvo na sieveru.

Zapadne sile obratiše taj znameniti grad u pepeo.

Austria.

U Beču, 24. sèrpnja. Prekjučer u ½ 8 satih u večer prispielo je iz Špilfelda na posebnom trenu mèrtvo tielo knjaževne Kleopatre, kćeri njegove svietlosti knjaza Aleksandra Karagjorgjevića, dopraćeno visokorodnim g. savietnikom E. Nenadovićem, duboko ožalostjenim suprugom g. Milanom Petronievićem, tajnikom agencie u Carigradu, njegovim bratom Ljubomirom, tajnikom knjaževske kancelarie, prečast. g. protopresv. šabačkim J. Pavlovićem i parohom iz Gèrgurevacah u Sremu. Na banhof su na susret išli pravoslavni u Beču nahodeći se svećenici preč. g. arhimandrit gèrčki sa pomoćnikom svojim, protosingjel Petranović, g. patriaršeski protodjakon Čokor, i jeromonah Knežević, djaci sa svećama, i mnogobrojni Sèrblji na više od 30 karucah. Počem je sanduk iznešen, bude metnut na kola, vožena od 6 vranacah. Na sanduku stojaše pridievene marame od biele svile i cèrni pervaz, sa izraženim gèrbom sèrbskim u bojama i sèrbskim nadpisom:

„Knježevna Kleopatra, kći vlad. knjaza sèrbskog Aleksandra Karagjorgjevića, rodjena 14. studenoga 1835", a odozdo s podpisom:

„Stupila u brak sa Milanom Petroniević 27. siečnja 1855. Prestavila se 1. sèrpnja 1855. u Gleihenbergu."

Počem se očita molitva svećenstvom s okruti, podje sprovod na kolih do varoši, i stane pred starim vratima koruškim. To izadju pratioci iz kolah, stave se dva i dva u red i podju sa zapaljenim svićama kroz ulicu korušku, gdie je c.k. straža od vratah pod oružje izišla i klekla. Trajućem veličanstvenom i svećanom prolazku zvonilo je zvono u ugarskoj cèrkvi sv. Jovana, a po tom sv. Stiepana. Naroda se steklo desno i lievo više hiljadah, da vidi riedko ovo, žalostno pozorje, pèrvi pogreb sèrbske knjaževne u Beču. Pokojnica bude u gèrčku sv. troice cèrkvu unešena, i položena na sred cèrkve u pripravljeni različnim stranim cviećem i ćiracima obkoljeni odar. Sanduk je obpokriven bielom svilom i bielim cviećem, a prie samo-

duka kao i na mèrtvačkom politiranom kèrstu, privezane biahu biele marame sa knježevskim gèrbom. Odozgo na sanduku nalazaše se na jastučiću od biele svile bieli vienac sa zelenim listjem — nježni simbol nevine duše. Očita se parastos, i tu pokojnica prenoći.

Jučer u 11 satih iz jutra, dèržalo je 7 sveštenikah sjajno bogoslužienje u prisutstvu mnogobrojnog naroda. Prisustvovali su mnoga odlična lica, od kojih ćemo spomenuti samo nj. preuzv. novog ruskog poslanika za Hanover g. Fontona, gosp. pukovnika i general-konzula T. Radosavljevića sa obiteljom, g. barona Sinu, g. ministarskog savietnika Trifunca i t. d. Službu je služio slavenski preč. g. protopresv. Pavlović, a kor je odgovorao sa umilnim pienjem na note, gèrčki i sèrbski. Na večernji čitano je 12 evangjeliah i pokojnica prenoći opet u cèrkvi. Danas u 9 satih poslie dèržanog malog parastosa bude pokojnica na kolih odnešena do pristaništa na Dunavu, praćena narodom na više od 30 karucah, i smeštena na posebni parobrod „Hunjadi“, gdie joj se posliednja počest oda. Zatim odplovi pod sèrbskom zastavom isti parobrod sa ucviljenom familiom pokojnice, praćen od dva sveštenika, a očima izpraćen od tronutih na obali zaostavših pratiocah s klikom: „S bogom“ i „viečnaja pamjat!“ (Svetovid).

Rusia.

U Petrogradu, 23. sèrpnja. (N. Z.) Car je razdao pravoslavnom sveštenstvu silna odličja. Podobra čast zasluge ovih sveštenikah dolazi na račun, što su sudielovali u preporuci sadašnjeg rata, koi je rado primljen. Sveti sinod obielodanio je povelik spisak, koliko je znakovah odličja na sveštenstvo podieljeno. Po tomu dobiše kèrstove s dragim kamenjem 9 sveštenikah od vojske i flote, 11 parokialnih i drugih sveštenikah; kèrstove bez dragog kamenja 110 sveštenikah; kamilavke 190; ćelepuše (skufije) 393 u 30—40 guberniah u Rusii.

Francezka.

Iz Pariza, 23. sèrpnja. Pisma iz Sevastopolja ništa novog nesadèrže. Francezi koliko mogu toliko rade, a Rusi im smetaju gdie god mogu. Prolazi vrieme, a znamenitog uspieha neima ni na jednoj ni na drugoj strani. Od većeg su interesa pisma iz Carigrada. Sbog ozbiljnih dogadjajah kod Sevastopolja i vojničkog dielovanja sva se pozornost odvratila tamo od unutarnjeg položaja Turske. Jedan od znamenitijih ljudih, koi sad iztok obilazi, piše mi: Nije istina, ako tko misli, da će se iztočno pitanje na bojištu riešiti. Ono se riešava unutrašnjim reformama, koje svaki čas na vidik izlaze sadèržeći mnogobrojne socialne probleme. Da li će možno biti, da se Turska pomladi? Nevierujem. Nemože čoviek sebi predstaviti, kakva je bieda i zlopatnja ovladala sa 20 milionah ljudih bez razlike porekla i vieroizpoviedanja, koji stenju od najmèržeg zulumćarskog jarma, koi se samo izmisliti može. Nedavno se savèršeno osnjetilo novačenje, pa će se po starom načinu vojinstvo kupiti. Bio sam u ravnicama Tesalie i Macedonie, najbogatijoj i najplodnijoj zemlji, kakvu nikada vidio nisam, pa sam primietio, da vlada samo bieda i sdvojenje. Bavio sam se po selima i sa žiteljima dogovarao. Oni siju zemlje onoliko, koliko potrebuju, da se izhrane i da plate danak. Jedva će tko vierovati, da se u godini 1855 u Turskoj nalazi zakon, koi zabranjuje sijanje zemlje preko izviestne miere. Vlasti su propisale koliko se kolah dèržati smije. Da nisam mojim očima vidio taj zakonik, nebi zaista u njega vierovao. Sdvojeno žiteljstvo dèrži se samo velikom vojenom silom pod uzdom, stojećom svagda na oprezu. Ja sam izgubio svu nadu u tu zemlju. U Carigradu postoji žižka civilizacie a 20 miljah od glavne varoši rekao bi čoviek, da se nalazi u najmračniem dobu sriednjeg vieka.

Za pogorelce Čačaka kod sv. Duha položio je kod odpravničtva ovih novinah:

[illegible] Kresić, tèrgovac u Zagrebu . . . 30 kr.

[illegible]

Bečka burza

dne 27. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb
Dèržavne zadužnice	sa 5%	76⅝
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	81⅞
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » 1839, » 100 »		
» » » » 1854, » 100 »		98$^{15}/_{16}$
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		69
Bankovne dionice komad po		957
Eskomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	1967½
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	537
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	495
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po	200 forint.	314½
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	
Augsburg za 100 for. current	»	119¾
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	119
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	87
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 37
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	118
Marseille za 300 frankah	»	139
Pariz za 300 frankah	»	139⅞
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	230
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	24⅛
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 717/g. (341—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. ured u Valpovu, kao kotarski sud stavlja ovime do obćeg znanja, da će se kuća sa ²/₄ sessie zemaljah u 200 for. sreb. procienjena, u miesu Ladimerević ležeća, na ostavštinu pokojnog Pave Miloševca žitelja negda Ladimerevačkog spadajuća, putem javne dražbe 19. rujna pèrvi, a 19. listopada t. g. drugi put makar i izpod prociene, ako bude od potrebe prodavati.

Uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. k. kot. suda uvidieti, kao i prigodom dražbe saznati.

Oni, koji misle, da kakovo hipotekarno pravo na upitnu nepokretnost imadu, neka tražbe svoje prie prodaje kot. sudu ovom prijave, jer se poslie uručbe na njihova prava nikakov obzir uzeti neće.

U Valpovu 19. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik
Bojničić.

Nr. 7561. (152—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachuug.

Die Ausführung einiger Bauherstellungen an dem Wirthshause dann an und in dem Schlossgebäude der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo wird am 11. August 1855 um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise, im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden überlasse als:

a) an dem Wirthshause um . . 1880 fl. 27 kr.
b) » » Schlossgebäude um . 6347 » 47 »
und
c) in den daselbst zur Unterbringung des k. k. Domänenamtes bestimmten Localitäten um . 1343 » 22 »
Zusammen 9571 fl. 36 kr.

Die Licitation wird im Amtslocale des k. k. Forst und Domänenamtes Kutjevo abgehalten werden.

Schriftliche Offerte können bei jenem Amte bis 10. August 1855 eingebracht werden.

Die Baugrundlagen, wie auch die Licitations- und Baubedingnisse können rücksichtlich des Bau-Objektes ad *a* bei dem gedachten k. k. Domänenamte und rücksichtlich jener ad *b*. und *c*. bei dem k. k. Bezirksbauamte in Požeg eingesehen werden.

K. k. Finan-Bezirks-Direction.
Essek am 26. Juli 1855.
Raisky, m. p.

B. 4457./Civ. (195—D.S.) (3—3)

Poziv.

Od strane c. k. zemskog suda u Zagrebu pozivlje se Vid Semelselker, dimnajačar, nepoznatog boravišta u lice c. k. zemskog suda ovog za 1. listopada 1855 za 9. uru prie podne za razpravu evikcionalne tužbe Janka Štivalića proti prodavcem njegove zemlje Sitine kod Zagreba ležeće, i za izbiedu kupca Josipa stariega Sorga s onom daljom opomenom, da postavljena si kuratora Lava Šrama odvietnika za svoju obranu poduči, ali drugoga branitelja sudu ovom naznači, jer u protivnom slučaju posliedice sam sebi pripisati imade.

U Zagrebu 30. lipnja 1855.
Klobučarić.
E. Štriga.

[illegible] Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom [illegible] Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. X [illegible]. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 31. SERPNJA 1855. [Br]oj 174.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je zvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 27. sèrpnja. Njihova velič. car i carica prispieše jučer u Biaric.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

(Vojna zapovied br. 20.) Da Mojoj valjanoj vojsci pružim opet dokaz Moga carskoga blagovoljenja i Moje skèrbi o stanju postavših za službu nesposobnih ratnikah, izdao sam novi propis o penzii za generale, štopske i višje oficire, kojega izvedenje ovime nalažem Mome vèrhovnom vojničkom zapoviedništvu.

Zajedno zapoviedam, da se taj propis uporavi i na nalezeće se jur u penzii generale, štopske i višje oficire.

U Beču 23 sèrpnja 1855.

Franjo Josip, s. r.

U Zagrebu, 31. sèrpnja. Ovdiešnja pravoslovna akademia i c. k. višji gimnazium završiše danas školski svoj tečaj, uz svetčano obdèržavanje „Tebe boga hvalimo."

U Zagrebu. Polag službenog izviestja oboliše u Rieci i u okolici njenoj dne 26. sèrpnja na koleri 3, a umèrle su 4 osobe.

Temišvar. 20. sèrpnja. (Austria) Premda je nemoguće pre 1. kolovoza sasvim pouzdano presuditi kakva će ove godine žetva biti, ipak ćemo reći dve tri, što smo do danas opazili i doznali o žetvi u našoj okolici. Sa raši zadovoljni su svuda i po kakvoći i po količi.

Pšenica neodgovara sjajnom očekivanju. Neka sela imala su dovoljno pšenice, dobre količe (15-16 vagana od lapca) al je u obšte preteźnia tužba da nije dobro rodila. Ponajviše se tuže iz Žombolja i Bel. Bečkereka. Kukuruz je povoljan. Zob naprotiv slabo stoji. 17. t. m. pala je jaka tuča, i počinila veliku štetu. Sad je vrieme opet pospiešnie.

S bojišta.

— S bojišta pred Sevastopoljem nisu nikakva daljna izviestja prispiela. Govori se, da će se novi juriš poduzeti dne 15. kolovoza na Napoleonov dan. Omerpaša i Iskenderbeg (Ilinski) nalaze se u Carigradu.

— Pobieda nije ni za čiju zastavu prikovana. Ratna sreća poznata je cielom svietu kao prevèrtljiva. Preduhitrivanje neprietelja, koje više ili manje za rukom ispadne, nepredvidjeni popiešan kakav slučaj, jednom rieči, hiljadu dogadjajah mogu pobiedu pričiniti, ali isto tako i poraženje. Tako se isto može i kod Sevastopolja dogoditi. Rukama ljudskim ništa nije oteto. Što ljudi načine, to isto mogu i porušiti, a to obično u nesravnjeno bèržem vremenu. Troja je deset godinah danah bila obsiednuta, pak su je opet Gèrci razorili. Zašto se nebi to i sa Sevastopoljem moglo dogoditi? No pri presudjivanju dogadjajah kod rečenog grada treba se obazreti na sredstva protivustojećih stranah. Trebaju se uzeti u obzir sredstva napadajućeg i branećeg, a osobito način, kojim mogu obsiedatelji gradu nahuditi. — Dosadašnja bombardiranja saveznička na Sevastopolj nisu imala nikakvog uspieha. Zidovi gradski nigdie nisu okèrnjeni, zdanja još stoje cielokupna, a baterie ruske u miesto da su učutale, uzugubljene su i dvostrukom žestinom bljuju ogenj na nepriatelja. Saveznici su mislili, da im je dojakošnje pucanje zato uzaludno bilo, što su im baterie od grada udaljene. Oni su [illegible] trude polagati, da mogu samo koliko toliko gradu približiti se. Sa čitavim vojskama napadali su oni na pojedine ruske obkope, da bi ih odatle iztisnuli. Kod gdiekojih pokušavanjah bili su sretni, kod većine ne, ali su svuda velike žèrtve i skupe bogu morali dati. Na posliedku mislili su, da mogu sa priličnim izgledima na uspieh juriš preduzeti. 18. lipanj pokazao im je, da su se ljuto prevarili. Njine kolone bile su u punom smislu rieči smlavljene od ruskog kartača, i gomile lešovah ležale su pred bedemima, na koje je uzalud napadano. Neuspiešni taj napadaj dao je Pelissieru dosta povoda, da razmišlja. Uvidio je, da se na grad samo jurišati može, ali i to sprama nepriateljskog kartača. On sada svu svoju brigu i staranje na to obraća, da načini obkop, u kom će se kolone za juriš skupljati moći, koliko toliko hranjene od nepriateljske vatre. Hoće li mu hudući juriš bolje za rukom izpasti, nego onaj pèrvi, o tom se nemože govoriti. Juriš taj biti će više bitkah na umietnom bojnom polju; ali sreća bitkah promienljiva je. Može ona i po Ruse nesretno izpasti. Ali kad Pelissier misli, da Sevastopolj pre ili poslie nesumnjeno u njegove ruke pasti mora, to nije to ništa drugo, do pusto francezko hvastanje, bez ikakvog osnova.

No baš uzmimo i to, da saveznici Sevastopolj uzmu, onda ništa drugo nije učinjeno, nego to da je Sevastopolj uzet, ali tim Rusia još nije pobiedjena. Ili misli li tkogod, da bi Rusia gubitkom ovog ili onog grada, poraženjem jedne ili druge vojske odmah pristala na to, da joj drugi mir diktiraju? Ruska poviestnica pokazuje, da se ta dèržava dèrži starorimskog načina, nepraviti nikad poslie kakvog poraženja mir. Istina na Prutu bila je iznimka od toga pravila. Petar veliki zaključio je tamo ponižavajući mir: ali opet ne poslie poraženja, nego da izviestno poraženje preduprèdi. Prutski mir ništa nije drugo bio, do ruska vojena hitrost. Bez sumnje Rusi bi i sada, kad bi ih nesreća goniti počela ponovili ratni plan od 1812 godine, oni bi se neprestano boreći se, i sobstvenu zemlju opustošavajući, sve dublje i dublje u strahovitu unutrašnjost njine dèržave povukli. Bi li tamo zimni pohod po saveznike sretnii bio, nego ovaj prošasti u Krimu? Treba samo na godinu 1812 pomisliti, pak više ništa. Lisica je lavu kazala, da se straši tragovah. Rusia nije Francezka. Tko ima Pariz, taj ima i Francezku; ali kad je Napoleon u Kremlu siedio, i sebi nadom laskao, da će moći sada mir diktirati, dobije od cara Aleksandra odgovor, da za Rusiu tek sada pravi rat počinje. — Treba se na sve strane obazreti, pak onda tek nagadjati, šta bi se moglo u budućnosti dogoditi.

Austria.

— Polag službenih izviestjah stigla je dne 19. sèrpnja iz Petrograda u Varšavu dozvola za izvoz svake vèrsti žita bez iznimke, nu samo u Krakov preko pograničnih mitnicah u Mihalovici i Granici. Usliod te dozvole već je više kolah s hranom preko tih miestah otišlo u Krakov. Medjutim nadati se, da će se izvoz hrane i u Galiciu dozvoliti, jer je, kao što se čuje, knez Paskiević obzirom na povoljan izgled žetve u Poljskoj u niekom svom izviestju, poslanom u Petrograd, za to se izjavio.

— U Francensbadu — piše Bohemia, umro je knjaz Gjika 25. sèrpn. od udara. Tielo će se u Bukurešt odneti. Na parastos dozvan je bio pravoslavni sveštenik jedan iz Lipske.

— G. Fonton, koi je za ruskog poslanika u Hanover opredieljen, dobio je od imperatora svoga prie nekoliko danah veliki kèrst sv. Ane u brilijentima za znak osobitog blagovolenja.

— U Dobšauu, rudokopnoj varoši gemerske varmedje, porodio se 19. t. m. strašan požar, koi je za tri sata više od dve trećine varoši u pepeo preobratio. Izgorelo je nekoliko stotinah kućah, medju njima novozidano krasno zdanje magistratsko, evangelička i rimska cèrkva, sva učilišta itd. Dan prie pozdravila je ista varoš u svojoj sredini nj. kr. visost g. arcivojvodu Albrehta.

— Knjaz Gorčakov u Beču dobio je veliki kèrst Aleksandra Nevskog.

— U Petrogradu vladaju od skora požari i nepogode strahovitim načinom. Izgorelo je 6 magacinah, koji su sadèržavali 150.000 pudah i 2 magacina sa 14.000 centih brašna. Osim toga bio je požar isti dan kod Fontanke, a jedan u Moskovskom pre gradju 16. t. m. i tu je izgorio dućan Palkinov i jedna šećernica 4 kata visoka. Šteta je bila dosta znamenita.

— Kao što čujemo naredilo je nj. velič. car, da se u dielo privede nov zakonik o izplati penzije za generale, štabske i ostale oficire. Ovaj zakonik prostirat će se i na one oficire, koji se već u penzii nalaze.

— Čujemo, da se radi na projektu, da se ukine postojeći način isplate za invalide. Kuće u kojima invalidi žive, ukinut će se, a miesto toga ustrojit će se kompanije invalidah, koje će prebivati u onim srezovima, gdi su vèrbovani.

Talianska.

Iz Turina, 15. sèrpnja. Ovdie se izčekuje ne samo Musurus, da predstavi visoku portu, nego i Mehemed beg, najstarii sin Rešid paše, koi će kao posebni poslanik da pozdravi kralja u sultanovo ime, te da time izjave priznavanje njegovo za kralja. Za koi dan doći će pukovnik grof Sigala od vojske sa sobstvenoručnim pismom sultanovim. On vodi sa sobom deset arapskih konjah, koje šalje kralju na poklon. — Novine javljaju samo o kradji i bankrotiranju. Zvanične novine objavile su jučer 5—6 slučajevah, gdie su turinski tèrgovci manjeg razreda obustavili plaćanja svoja. Od kradje najznamenitia je ona, koja se slučila grofu Ložieru, kome su ukrali stvarih u vrednosti od 200,000 frank. i više. — U ostalom vlada ta nesigurnost imanja ne samo u prestolnoj varoši. Pošta iduća od Genove i Nizu baš je sad savèršeno oplienjena. — U Lerici pozatvorani su takodjer ljudi, našlo se pušakah, mačevah i pisamah, i sve je uzapćeno. (Allg. Ztg.)

Rusia.

Iz Krakova donosi „N. Od. Ztg." sliedeće zanimljivo izviestje: Pismo jedno, koje „Čas" priobćuje o najnoviim tamošnjim dogadjajima, vèrlo se ustеže, govoreći samo o zbitjima, iz kojih se mnogo koje šta nagadjati daje. Tako je, veli, podnešeno nedavno imperatoru Aleksandru izviestje kraljevine poljske u ruskom jeziku, no imperator nije ga htieo primiti, nego je naložio, nek mu se predloži samo u poljskom jeziku. Dalje je izišla zapoviest, da se u Varšavi zavede jedna škola za liekare, gdie će se poljski jezik predavati. Upravitelj financie i porezah u kraljevini uzeo je odpust. Takodjer je ostavku dao upravitelj unutarnjih dielah Vikinski, načelnik knjeza Paskievićeve kancelarie Ilijašević, general Kurnatovski, predstojnik heroldove vlasti. Takodjer nije popunjeno ni zvanje pokojnog kontrolora kraljevine Viorogovskog. Kad se zna, da su ta gospoda ruske interese isključivo zastupali, onda smo dvaput više [illegible], kako

će se njihova miesta popuniti. Od nemanjeg je interesa znati, da je ruska vlada korake učinila, da se približi svetoj stolici u Rimu, imperator je kazao papi, neka mu predloži dostojna lica za izpražnjena miesta episkopska u Poljskoj, imperator misli, da će se predložiti takva lica, o kojima neće biti tegobe za naimenovanje. Imperatoru je papa preko kardinala Antonelia odao blagodarnost za pèrvi korak, koi je učinio. Što je nedavno ruski poslanik u Rimu naimenovan za dèržavnog poslanika, to sviedoči, da su s njime zadovoljni u Petrogradu. Vlastiti se interesi nebrane samo mačem i kuglom. Mnogi uvidjaju u svim ovim istinitim dogadjajima plan, da se radi, da poljski jezik opet uvažen bude, i da se savèršeno oslobodi katolička religia u Poljskoj. Kažu, da to nije ostavljeno od imperatora Nikole. Sve to dobiva veće značenje, kad se sazna sliedeće:

Jedan činovnik, koi visokom činu prinadleži, predložio je, veli, imperatoru, da je vèrlo dobro za ruske interese, da opet zavede poljski jezik u škole i u sve struke uprave. (U niekima je strukama osobito kod sudovah već uvedeno.) Ovo lice podkrepljavalo je predlog svoj time, što to neće znamenitu promienu proizvesti, nego će značiti kao svojevoljno priznavanje postojećeg, koje se silom uništiti nemože. Sad neleži ni najmanje u ruskom interesu, da se Poljaci izključavaju od javnih zvanjah. Ta Rusi se mogu svagda bez opasnosti u Poljskoj upotrebiti, makar bio poljski jezik zvanični, osobito što su se Rusi do malo umieli naći u poljskim družtvima, i što se znadu poljski vèrlo dobro razgovarati. Stvar bi dakle ostala jedna i ista, samo bi se vid promienio, ali bi od velike hasne bilo po vladu. Možda bi još, dodaju tako, zapadne sile docnie, kad se stane mir ugovarati, zahtievale što odnoso poljske narodnosti i religie. Bilo bi dakle nepametno, odbiti ona zahtievanja, za koja se bore na iztoku, a to nebi bilo tad ni od koristi za Rusiu. Bolje je svojevoljno ustupiti, što bi se ipak na tudji predlog ustupiti moralo. Imperator je tu misao odobrio, i misli korak po korak tom stazom dalje napredovati. Pèrvi je korak osnovanje liekarske škole, koja je osim toga nedostatkom liekarah u vojski potrebom postala. Smatra se za drugi korak ustrojenje juridičkog fakulteta, a to bi vodilo do obnovljenja Aleksandrovog sveučilišta u Varšavi. Zatim bi sliedovalo, da se uvede poljski jezik u škole i poslove.

Na posliedku evo jedne čèrte iz života sadašnjeg cara. Mladi nieki Rus napiše satiru, koja se s veseljem u rukopisu čita iz ruke u ruku, i ova satira sadèrži: Sveta Rusia sa neograničenim pozivom njenim pošla je stazom k poželjenoj veličini i velikoj slavi, pa je prekrojila frakove u haljine. Naravno, da je policia odmah zatvorila našega autora. General Orlov vraćajući se s parade, javi caru o zatvoru sačinitelja mnogočitane satire. Car će reći na to, da je slušao za tu satiru, al je nije čitao. Počem ju je pročitao, reći će, vele: To je mlad čoviek, koi hoće da Rusia velika bude. Kažite mu, generale, da sam u ovom ratnom vremenu morao započeti s udobnom promienom za vojsku, a obećana popravljanja ja ću docnie narediti. Orlov ga zapita začudjen: treba li da pusti apšenika. Dakako, rekne car, osim toga neka zahtieva milost kakovu. Milost je bila ta, što je zahtievao, da vidi cara i da klekne pred njega.

Turska.

Carigrad. Da raja imade prevelik strah od upisivanja u vojnike, to je sveta istina. No baš tim zasviedočava, da je duboko pala i moralno obezmužena. Čujemo jednako govoriti, da se neda obustaviti propast turskog carstva, i da valja na miru ostaviti, neka propadne, pa da se na toga razvalinama podigne kriepka kèrstjanska dèržava. No iz kog materiala ima se podići taj novi stroj? E da li se nalazi u raji, ovom izmetnutom, nesmielom, neznačajnom naraštaju sredstvo, da se ustroji takva dèržava, koja bi, kao što se misli, sačinjavala protiv rastenja Rusie? To je ljuta obsiena. Da bi se osposobio narod zato, mora se on najprie podići iz svog [illegible] stanja, mora se [illegible] i [illegible] [illegible] obučiti. Pèrvo sredstvo i pèrvi [illegible] za podizanje raje, smatram ja u upisivanju u vojnike, da se prokèrči staza njihove emancipacie. Kad se upozna raja s oružjem, onda bi i njena smielost i sviest oživila, pa joj se nebi moglo dalje odreći ravnopravnost, jer nosi oružje ravno Turcima.

Kaže se, da je trebala ta ravnopravnost da počne s postignutjem povlasticah, a ne s propisivanjem dužnostih. Ja nebi bio tog mnienja. Naprotiv mislim, kako mogu ljudi, koji se boje oružja u toliko, da vole izseljavati se, nego dati se u vojnike upisati, kako mogu, velim, ti robovi zahtievati, da jednako pravo uživaju s gospodarom svojim, koi nosi oružje u ruci. Morali bi se njima najprie nošenjem oružja upodobiti, i kao ljudi osmieliti, a sve drugo pripalo bi im samo od sebe. No predpostavljenici i poglavari raje nisu takodjer shvatili cilj te nove uredbe. U miesto da je obieručke prigèrle a oni su nastojavali, da je osujete. Kada je porta tu uredbu gèrčkom patriarhu Antimu priobćila, dao je odgovor: da će slušati portinu zapovied, ali od onoga časa, čim oružje dobiju njegovi suplemenici, nemože, veli, jemstvovati za njihov mir, zato mora moliti, da ga razrieše od te odgovornosti. Ostali patriarsi i veliki rabi, koji su iskali savieta od patriarha Antima, dadoše mu za pravo, i odgovoriše isto tako. Siedobrade u divanu, i tako već protivnici svakoj reformi, rekoše da imaju patriarsi pravo, i da je opasno davati raji oružje u ruke! Slušao sam, gdie pohvaljuju patriarha Antima kao izrednog mudraca i diplomata sbog tog izvieta, no ja nalazim, da je zasviedočio samo političnu kratkovidnost. Upisivanje raje nije trebalo da bogme da se onim načinom u dielo privode, kao što su to napred naznačile nieke objave.

(Allg. Ztg.)

Carigrad. 21. Sèrpnja (Wanderer). Etem Paša poslan je opet u Krim. Porta je primila francuzka i englezka uslovja zajma. Sultan je sam glavom predsiedavao u divanu zbog te stvari; 6000 Englezah vodi General Niel u Krim.

— Bašibozuci čine pokor za pokorom. 16. t. m. napade njih 200 na obitalište generala Bitona, da ga natieraju, da pusti jednog njiovog Buljubašu, kog je bio uapsio. General nije se mogao braniti, te je morao popustiti.

Zatim su iskali zaostavšu plaću pak nedobivši je, razore šatre generalove gazeći englezki barjak negama, a ostale barjake razredivši, i blatom se na njih bacajući. Jošt su počinili druge pokore, koje se riečima izkazati nemogu. Po tom prodju kroz varoš Dardanele neopisanim klikovanjem. Izidju iz nje, i stanu svakog putnika plačkati, kog bi susreli. Konzuli su zahtevali poredak od gubernatora Kelan-Paše, a vojeni gubernator Sulejman-Paša odredi vojenu silu, koja će putove očistiti i red povratiti. Nekoliko parobroda stoje u pripravnosti, da dadu pomoć, ako nužda bude.

Narodno kazalište u Karlovcu.

S. L. L. Dne 25. o. m. predstavljan je u našoj Areni iz niemačkog prevedeni igrokaz „Glupak“, a sutradan vesele igre „Velebitska ralica“ i „Tri otca najedanput“. Pèrva dva komada, ovdie jošte nevidjeni, dopali su se kao novosti obćinstvu tim više, što su i uloge svojski izvedene bile, ovom bo prigodom upoznali smo se pobližje s g. Freidenreihom mladjim, koi je kao Cezar u komadu „Glupak“ osobitu vieštinu pokazao. Isto tako je i gg. Milanu predstavljajućem generala i Miroslavu u ulogi Dèsrosiersa samo pohvala u dio pasti mogla, dočim su svoje uloge najbolje izveli i u takovima na svom miestu bili. Gja Milan-Koritić, predstavljajuća Georgettu u igrokazu Glupak i Katicu u Velebitskoj ralici osigurala nas je, da će s vremenom izvèrstnom igračicom postati, za koje nam već sadanja sposobnost njezina dovoljno poručanstvo pruža.

Naše dakle kazalištno, pošto je sada i urednom glasbom obskèrbljeno, koja kod pèrvog predstavljenja, da li s bezbrižnosti kazalištnog ravnateljstva ili nemarnosti ravnitelja glasbe sasvim izosta, i jedino kroz ponamieštene note zastupana bi, ništa ino želiti neostaje, već da se vriedno naše domorodke u zaslonjenom sa ovih stranah vèrtu, i kod tako ugodnih večerah, bez uzroka — prehlade neboje, i na mnogobrojnie prisustvovanje odluče.

Bečka burza

dne 30. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$76^{11}/_{16}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	82
dto . . . . » $4^1/_2$%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^1/_2$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » 1839, » 100 »	120
» » » » 1854, » 100 »	$98^{13}/_{16}$
Bečko-gradski banko . . . . . sa $2^1/_2$%	
» » » . . . . » $2^1/_4$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	$57^1/_8$
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	70
Bankovne dionice komad po	957
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	1990
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	232
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	539
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	497
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	$315^1/_4$
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for	$98^3/_8$
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$119^5/_8$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	119
Genova za 300 piemontezkih lirah . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	$87^3/_8$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 38
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	$118^1/_2$
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	$139^3/_4$
Pariz za 300 frankah . . . . »	140
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	$24^3/_8$
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 4925. (198—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. sèrpnja 1855. broj 2948. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Adolfu Hrušocu za spadavše na dobro Ripnjak u obćinah Kućevici i t. d., kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj ležeće $12^{17}/_{24}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5083 for. srebrn, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 24. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 24. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. listopada 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 4926. (199—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 10. ožujka 1855 br. 646 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Tomi Pisačiću za spadavše na dobro Orehova gorica u občinah Dubovec i Slanipotok, kotaru stubičkom, županii zagrebačkoj ležeće, $13^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5.450 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 13. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 13. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 15. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 4947. (D.S. 200) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje; da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 10. sèrpnja 1855 broj 2494 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Dominiki baronici Uchtritz za spadavše na dobro Černkovec u občinah Černkovec itd., kotaru veliko-gorićkom, županii zagrebačkoj ležeće, $35^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 14.200 forintih srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 24. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 24. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. studenoga 1855 u 9 urih prije podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Nr. 3458. (23—P.Z.) (3—1)

Kundmachung.

Das hohe k. k. Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten hat mit dem Erlasse von 10. Juli 1855 Z. 15954/2319 im Einvernehmen mit dem hohen k. k. Finanzministerium das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post in den nachbenannten Kronländern und Bezirken, vom 20. Juli 1855 in folgender Weise festgesetzt,

	fl.	kr.
in Niederösterreich mit	1 fl.	14 kr.
» Oberösterreich »	1 »	10 »
» Salzburg »	1 »	12 »
» Steiermark »	1 »	10 »
» Kärnthen »	1 »	12 »
im Küstenlande »	1 »	18 »
in Krain »	1 »	12 »
» Böhmen »	1 »	12 »
» Mähren und Schlesien mit	1 »	12 »
» Tirol mit	1 »	20 »
im Pester, Oedenburger und Kaschauer Bezirke mit	1 »	10 »
im Presburger-Bezirke mit	1 »	8 »
» Grosswardeiner-Bezirke mit	1 »	12 »
in der serbischen Wojwodschaft und dem Temescher-Banate mit	1 »	10 »
in Siebenbürgen mit	1 »	10 »
im Montan-Bezirke (kroat. Littorale)	1 »	14 »
» Otočaner Regts- und Zengger Kommunitätsbezirke mit	1 »	20 »
im Likaner Regimentsbezirke mit	1 »	16 »
» Oguliner » »	1 »	18 »
» übrigen kroat.-slav. Postbezirke	1 »	10 »

Die Gebühr für einen gedekten Stationswagen wird auf die Hälfte und für einen ungedekten Wagen auf den vierten Theil des für ein Pferd und eine Post entfallenden Rittgeldes festgesetzt.

Das Postillons-Trinkgeld und das Schmiergeld bleibt unverändert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Agram 24. Juli 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klempay.

Nr. 9932. (154—Fin.) (3—1)

Konkurs-Kundmachung.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat mit dem Erlasse vom 8. Juli d. J. Z. 29,527/1334 die provisorische Vermehrung des Personalstandes der Agramer-Landeshauptkasse um Einen Liquidator jährlicher 900 fl. — und der Verpflichtung zum Erlage einer Caution im Gehaltsbetrage bewilligt.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche unter Nachweisung der allgemeinen Diensterfordernisse, insbesondere der bisherigen Dienstleistung, der zurückgelegten Studien und erworbenen praktischen Kenntniss im Kassa- und Rechnungswesen, der mit gutem Erfolge bestandenen Prüfung aus der Staatsverrechnungskunde, so wie der Kassaprüfung, des sittlichen Verhaltens, der Sprachkenntnisse, endlich der Cautionsfähigkeit und Verwandtschafts-Verhältnisse mit hierländigen Finanzbeamten bis letzten August d. J. bei der k. k. Finanz-Landes-Direction Agram im vorgeschriebenen Dienstwege einzubringen.

Agram am 18. Juli 1855.

Nr. 7561. (152—Fin.) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Die Ausführung einiger Bauherstellungen an dem Wirthshause dann an und in dem Schlossgebäude der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo wird am 11. August 1855 um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise, im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden überlasse als:

	fl.	kr.
a) an dem Wirthshause um . .	1880 fl.	27 kr.
b) » » Schlossgebäude um .	6347 »	47 »
und		
c) in den daselbst zur Unterbringung des k. k. Domänenamtes bestimmten Localitäten um .	1343 »	22 »
Zusammen .	9571 fl.	36 kr.

Die Lizitation wird im Amtslocale des k. k. Forst und Domänenamtes Kutjevo abgehalten werden.

Schriftliche Offerte können bei jenem Amte bis 10. August 1855 eingebracht werden.

Die Baugrundlagen, wie auch die Licitationsund Baubedingnisse können rücksichtlich des Bau-Objektes ad *a* bei dem gedachten k. k. Domänenamte und rücksichtlich jener ad *b.* und *c.* bei dem k. k. Bezirksbauamte in Požeg eingesehen werden.

K. k. Finan-Bezirks-Direction.

Essek am 26. Juli 1855.

Raisky, m. p.

Br. 5009. g. (196—DS.) (3—3)

Izrok.

Kod c. k. zemaljskog suda u Zagrebu izpražnjeno je miesto ravnatelja pomoćnih uredah, s kojim je godišnja plaća od 800 for. i pravom promicanja u 900 fr. i IX nadnevnični razred skopčan.

Za popunjenje ovog miesta razpisuje se time natiečaj na temelju §. 13. c. patenta od 3. svibnja 1853.

Natiecatelji imaju svoje molbe za ovu službu podnieti za 4 nedielje od kako ovaj izrok bude tretji put u ove novine uvèršten, predsiedništvu c. k. ovog zemaljskog suda, i to, ako su već u službi priloživši svoj sposobnik putem predpostavljene svoje oblasti, inače pako putem političke oblasti, pod koju spadaju.

U molbah ovih imaju izkazati svoju dobu, stališ, vierozakon, svoje dosadanje službovanje, podpuno znanje niemačkog, hèrvatskog ili inog jugoslavjanskog jezika i ostale sposobnosti za izpražnjeno miesto; napokon imaju i navesti, da li su s kojim urednikom ovog c. kr. zemaljskog suda u rodu ili tastbini.

C. k. zemaljski sud.

U Zagrebu 21. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

---

ad Nr. 6501. 1855. (193—D.S.) 1. 15. (3—2)

Kundmachung.

Es wird von Seite des Armee-Ober-Commando bekannt gegeben, dass von demselben drei mittels Stiftung des Oberkriegskommissärs — später Hofrathes Hübler des bestandenen k. k. Hofkriegsrathes gegründete Stipendien jährlicher Zweihundert Gulden C. M. für mittellose männliche Waisen von Beamten der Militär-Administration ohne Unterschied der Zweige oder Provinzen, auf die Zeit als sie studiren, oder wenn sie Beamte werden, bis sie als solche zu dem Gehalte jährlicher 600 fl. C. M. gelangen zu verleihen sind.

Wenn Stiftlinge während oder nach vollendeten Studien nicht Staats-Beamte werden, oder es nicht bleiben, so werden ihre Stiftungsgenüsse anderen geeigneten Kompetenten verliehen.

Stiftlinge, welche — wegen Mangel an Fleiss oder Moralität — sich der Stiftung unwürdig machen, verlieren ebenfalls den Stiftungs-Genuss.

Die Gesuche um Erhalt eines Stiftungsplatzes müssen bis längstens Ende September 1855 — mit nachfolgenden Dokumenten instruirt, bei der betreffenden Provincial-Militär-Oberbehörde überreicht werden.

1. Traungsschein der Aeltern.
2. Todtenschein des Vaters.
3. Taufschein des Waisen.
4. Vermögenslosigkeits-Zeugniss über die Mutter und den Waisen.
5. Schul- und Sitten-Zeugniss über den Waisen.
6. Nachweisung der Dienstzeit des Vaters.

Können Dokumente über besondere Verdienste des Vaters beigebracht werden, so sind auch diese beizuschliessen.

Wien, am 24. Juni 1855.

Br. 1117. gr. (Izv. 311.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda jastrebarskog kao kot. suda s ovim se do znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 30. svibnja 1855 br. 1117 na molbu Antuna Čuka gradjana i tèrgovca karlovačkog ovèršbena prodaja selišta, kuće i kućišta i zemaljah oranicah na $^{7}/_{8}$ rali ukupno u 333 for. sr. sudbeno procienjenog na vlastitost Jurja Lukšića Korabe, žitelja cvetkovačkog spadajućeg u Cvetkoviću c. k. kotaru jastrebarskom ležećeg radi duga od 257 for. 59 kr. sr. c. s. c. dozvoljena.

Za preduzetje ote sudbene prodaje naredjuju se ročišta i to pèrve za dne 31. kolovoza 1855, druge pako i posliednje za dne 1. listopada 1855 svaki put od 10. do 12. ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitno selište samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se tako kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo pravo hypotekarno imati misle na upitno selište, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 30. svibnja 1855.
C. k. predstojnik
Smendrovac.

Br. 1218. gr. (312—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. kr. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kotarskog suda stavlja se do obćeg znanja, da je ovostranom odlukom od 15. lipnja 1855 br. 1218 gr. na molbu Franje Jagunića iz Jaske ovèršbena prodaja vinograda Klemenka zvanog na 25 kopačah u gori plešivičkoj c. kr. kotaru jastrebarskom ležećeg Janka Brajeta iz Plešivice žitelja vlastitost i sudbeno na 1500 for. sr. procienjenog radi duga od 186 for. sr. c. s. c. dopitana.

U tu svèrhu se postavlja rok za pèrvu prodaju za dne 24. kolovoza 1855, za drugu pako i posliednju prodaju za dne 24. rujna 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Zapisnik procienbeni kao i uvieti dražbeni mogu se tek kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme medju ostale vierovnike razdieliti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 15. siečnja 1855.
C. k. kot. predstojnik,
Smendrovac.

Br. 1245. gr. (113—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda jastrebarskog kao kotarskog suda do obćeg znanja stavlja se, da je ovostranom odlukom od 18. lipnja 1855 br. 1245 na molbu Mikule Brava žitelja draganićkog sudbena ovèršbena prodaja vinograda pri kući zvanog sa prinadležećim Vida Bateglija iz Hrastoki žitelja vlastita u gori slavetićkoj c. k. kotaru jastrebarskom ležećeg, i sudbeno na 100 for. sr. procienjenog radi duga od 60 for. sr. c. s. c. dopitana, u koju svèrhu se postavlja rok za pèrvu prodaju za dne 21. kolovoza 1855, za drugu pako i posliednju prodaju za dne 21. rujna 1855 svaki put 3 do 5 ure poslie podne na licu miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Zapisnik procienbeni kao i dražbeni uvieti mogu se tako u sudnici kao i na licu miesta prigodom dražbe uvidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače kupovna svota bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieliti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 18. lipnja 1855.
C. k. kot. predstojnik
Smendrovac.

Br. 1247. /gr. (314—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured jastrebarski kao kotarski sud stavlja do obćeg znanja, da je na molbu Ivana Šoštarića ovostranom odlukom od 21. lip. 1855 broj 1247 ovèršbena prodaja vinograda Delenjak sa dèrvenim hisom u gori slavetićkoj ležećeg, na vlastitost Mikule Gojšića žitelja iz Rečice spadajućeg, a sudbeno u 120 fr. sr. procienjenog dozvoljena, za preduzetje iste prodaje naredjuje se ročište, i to za pèrvu dražbu na 21. kolovoza. 1855 druge pako, i posliednje na dne 21. rujna 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd samo kod druge dražbe izpod ciene prodati.

Zapisnik procienbeni kao i dražbeni uvieti mogu se tak u sudnici ovog ureda kao, i na licu miesta viditi.

Napokon se pozivaju svi oni, koji na upitni vinograd takovo hipothekarno pravo imati misle, da takovo do tog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače kupovna svota bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieliti.

C. kr. kot. ured u Jaski dne 21. lipnja 1855.
C. k. kot. predstojnik,
Smendrovac.

Br. 1265/gr. (315—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda jastrebarskog kao kotarskog suda s ovim se do znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 20. lipnja 1855 br. 1265 na molbu Ivana Matesića, žitelja slavetičkog ovèršbena prodaja vinograda, prinadležeće oranice i hisa u 145 for. srebra sudbeno procienjenih na vlastitost Ivana Orsaga žitelja iz Dragovanšćaka spadajućih a u Bozkovčaku c. k. kotaru jastrebarskom ležećih radi duga od 37 for. 9 kr. sr. c. s. c. dozvoljena.

Za preduzetje ote sudbene prodaje naredjuju se ročišta i to pèrvi za dne 22. kolovoza 1855, drugi pako 24. rujna 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta s tom primietbom, da će se upitni vinograd sa oranicami i hisom samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se tako kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo imati misle na upitni vinograd, oranicu i his, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 20. lipnja 1855.
C. k. kot. predstojnik
Smendrovac.

Br. 1264/gr. (318—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kotarskog suda s ovim se do obćeg znanja stavlja, da su ovostranom odlukom od 20. lipnja 1855 br. 1264 gr. na prošnju g. Hinka Mikšića odvietnika u sv. Ani za ovèršbenu prodaju vinograda Brokovčak sa hisom u občini petrovačkoj, kotaru pako jastrebarskom na vlastitost Mihajla Brezara spadajućeg i sudbeno u 120 fr. sr. procienjenog roki pèrve dražbe na dan 25. kolovoza 1855 drug pako i posliednje na dan 25. rujna 1855 svakiput od 10 do 12. ure prie podne na licu miesta upitnog vinograda s tom primietbom opredieljeni — da će se samo kod druge dražbe isti s hisom i izpod procienbe prodati, te da će dotični kupci prigodom dražbe položiti imati 10% jamčevinu.

Zapisnik procienbeni i ostali uvieti mogu se tako kod ovog ureda kao i prigodom dražbe uvidieti.

Napokon se pozivaju svi vierovnici, koji kakovo hipotekarno pravo na upitni vinograd imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će se inače dotična kupovna svota, bez da se nanj obzir uzme med ostale vierovnike razdieliti.

C. kr. kot. ured u Jaski dne 20. lipnja 1855.
C. kr. kot. predstojnik,
Smendrovac.

Br. 1352/gr. (323—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Jastrebarskog kao kot. suda s ovim se do obćeg znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 29. lipnja 1855 br. 1352 na molbu Premuša Cerovića žitelja Desinečkog ovèršbena prodaja oranicah to jest zemljištah zvanih (Vokol od $^{1}/_{4}$ rali, Vokol srednji $^{1}/_{4}$ — Vokol mali $^{1}/_{4}$ rali — Lipnje $^{1}/_{4}$ rali — i druga njiva $^{1}/_{4}$ rali) u 155 for. srebra sudbeno procienjenih na vlastitost Marka Borkovića iz Cvetkovića žitelja spadajućih, a u c. k. kotaru jastrebarskom ležećih radi duga 91 fr. sr. c. s. c. dozvoljena.

Za preduzetje ote sudbene prodaje naredjuje se ročište, i to pèrve za dne 30. kolovoza 1855, druge pako 29. rujna 1855 svaki put od 10—12 ure prie podne na licu miesta s tom primietbom, da će se upitna zemljišta samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se tak kod ovog ureda kao i prigodom dražbe na licu miesta vidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo imati misle na upitnu zemlju, da takovo, do gore rečenog roka tim sigurnie kod ovog ureda prijave, jer će inače dotična kupovna svota bez da se nanj obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. kot. ured u Jaski dne 30. lipnja 1855.
C. k. kot. predstojnik,
Smendrovac v. r.

Br. 291. grdj. (316—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kotarski sud u Delnicah obznanjuje, da je dne 15. sèrpnja 1847 utopio se u potoku kod Broda pokojni Ivan Radošević tèržan u Mèrkopólju, neostavivši naredbu volje posliednje.

Pošto izvan jednoga brata pokojnoga Gèrge Radoševića tèržana mèrkopoljskoga, za naslièdništvo zaostavštine njegove nitko prijavio se nije, — niti c. k. sudu ovomu znano nije, da li izvan gori napomenutog Gèrge Radoševića, još komu na istu zaostavštinu nasliedništva pravo pripada, s toga se svi oni, koji na ovu ostavštinu iz koga mu drago pravnoga razloga misle podići kakovih zahtievah, pozivaju, da uz godinu, računajuć od dana niže stavljenoga svoje pravo nasliedno prijave pri ovom sudu, i izkazavši svoje nasliedno pravo, dadu svoju nasliednu prijavu, jerbo u protivnom slučaju razpravit će se ostavština, za koje upravitelja medjutim postavljen je Gèrga Radošević, sa prijaviteljem i njemu uručit će se takova.

Zajedno pozivlju se svi oni, koji iz prenapomenute ostavštine štogod kao vierovnici tražiti imadu, da radi prijave i osviedočenja svojih tražbinah dana 8. studenoga t. g. o 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud ili do onda predadu pismeno svoju prošnju, budući u protivnom slučaju neće na ovu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kot. ured Delnice dne 23. lipnja 1855.
C. k. predstojnik
Sostarić.

Br. 1250. (336—Izv.) (3—3)

Oglas.

Od strani c. kr. kot. ureda Veliko-goričkog kao suda — do obćeg znanja stavlja se, da su ovostranom odlukom od 13. sèrpnja 1855 br. 1250 na molbu Josipa Vojkovića iz Obrezine, za dug od 61 fl. 44 kr. opredieljena za prodaju urbarskog selišta skupa sa kućom i drugim sgradama gospodarstvenim, na vlastitost Tome Belana žitelja iz sela Tèrnje br. kuće 3. kotaru goričkog spadajućemi i na 341 for. sreb. procienjenimi dva ročišta, i to za pèrvu na dan 16. kolovoza 1855 za drugu pako i posliednju na dne 17. rujna t. g. 1855 svaki put od 10—12 ure prie podne na licu miesta upitnog urbarskog selišta — koje će se samo kod drugog ročišta izpod procienbene ciene prodati.

Zapisnik procienbeni, kao i uvieti dražbeni mogu se kod suda uvidieti.

Kupit željni i hypothekarno pravo imajući čine se na to pozorni.

C. k. kot. ured V.-Gorički kao kot. sud.
U V.-Gorici dne 13. sèrpnja 1855.
C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 760—1855. gr. (334—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od c. kr. kotar. ureda kutjevačkog u Kutjevi stavlja se s ovim do obćeg znanja, da je usled prošnje Jove Mitrovića žitelja pačkog uvod za usmèrtjenje njegovog izgubljenog, a od c. k. blagajne požežke sbirne pod dne 18. kolovoza 1854 br. 1432 vèrhu 120 for. sr. izdatog certifikata za dèržavni zajam od mieseca sèrpnja 1854 zapisani, dozvoljen. Zato se s ovim posiednik ovog certifikata poziva, da svoj posied tim sigurnie uz 1 godinu, 6 nedieljah i 3 dana počamši od 30. lipnja ovomu uredu prijavi, jer će se u protivnom slučaju proglasit, da je isti certifikat ništetan, a njegova pravna snaga da je utèrnuta.

C. k. kot. ured u Kutjevu dne 30. lipnja 1855.
C. k. kot. predstojnik
Maljevac.

Gr. 2006. 1854. (191—DS.) (3—3)

Izrok.

C. k. gradsko-odredjeni kotarski sud u Zagrebu poziva sve one, koji iz ostavštine Josipa Kralja, čižmarskog meštra, 13. veljače 1854 bez oporuke preminuvšeg, štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave kao i posviedočenja svojih tražbinah dana 17. kolovoza 1855 u 9 satih prie podne pred ovaj c. k. kot. sud dodju, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; u protivnom bo slučaju neće neprijavivši se vierovnici na tu ostavštinu ovu, ako bi se po namirenju prijavljenih vierovnikah izcèrpila, na istu nikakvog daljega prava imati, van ako im pripada pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.
U Zagrebu 5. lipnja 1855.
C. k. savietnik,
Schmidt.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 1. KOLOVOZA 1855. Br. 175.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Milana, 27. sèrpnja. Jučer popodne u 2 sata, 25 minutah, 40 sekundah biaše opet treći potres, no ne tako žestok kao pèrvi.

U Mletcima, 28. sèrpnja. Jučer dogodila su se samo dva slučaja kolere.

Iz Pariza, 29. sèrpnja. „Moniteur“ donosi depešu generala Pelissiera od 27. o. m. Novoga se ništa nije dogodilo. U Kamišu izmienjeni su nieki ruski i francezki zarobljenici. Ova izmiena još se nastavlja.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

I z k a z.

Kod pèrve hèrvatske štedionice bio je primak koncem lipnja 1855 . .	349,011 f. 46 kr.
a mieseca sèrpnja . . .	43,059 „ 22 „
	392,071 f. 8 kr.
Usuprot koncem lipnja bio je izdatak	333,157 f. 34 kr.
a mieseca sèrpnja . . .	49,960 „ 2 „
	383,117 f. 36 kr.
Ostataje gotovine koncem sèrpnja 1855	8,953 f. 32 kr.

U Zagrebu. (Knjižtvo.) Kolo mladih rodoljubah, koje je jur izdalo više medju našim pukom dobro poznatih dielacah, izdalo je sad „Katekètiku“ preradjenu polag glasovitog cèrkvenog pisca Grubera. S radostju čitamo u „Kat. listu“, da mladi ovi rodoljubi nisu odustali od daljnjeg izdavanja pučkih spisah, jer će na skoro novi dokaz njihove poslenosti na svietlo izaći. — Švelčev „Katolički kolendar za godinu 1856“ nalazi se jur pod tiskom, te će mieseca kolovoza gotov biti, isto tako štampa se i 3. knjiga njegova „Propoviednika.“

S bojišta.

— Pariški dopisatelj „Neue Pr. Ztg.“ piše, da se je englezka vlada upitala u francezke, da li nebi shodno bilo, da se javno mnienje već sada pripravi na viest o dignuću obsade sevastopoljske, ako se nebi to do početka mieseca listopada postiglo, — na što da je Louis Napoleon odgovorio, da on neće nikad na to pristati, da njegova vojska Krim ostavi, bez da Sevastopólj neotme.

— „Le Nord“ piše iz Sevastopolja: Mornari, koji obavljaju službu kod bateriah, pokazuju hrabrost, koja je doisto udivljenja vredna; au broj se njihov sve više umaljava. Oni se svi smatraju kao posvećeni smèrti, sasvim tim obavljaju svoju službu posred pievanja. Od 36 mornarskih oficirah, koji su na početku upotrebljeni, samo je još jedan jedini aktivan, ostali su svi ili mèrtvi ili ranjeni.

— Nieki oficir, koi je bio kod pohoda u Kerč, piše niekom dopisatelju „Allg. Ztga.“, da se nemože pomisliti grozovitost, koju nebi Turci u nesretnom tom gradu počinili. „Nebiaše dosta, da su kuće opljačkali, žitelje ubijali, žene silovali — nego su pače istu malu dietcu ubijali i kèrvave ostanke ponosno nosili na svojim sabljama. Generali Brown i Autemarre dadoše osam takovih nesretnikah, medju njima 2 oficira, pred frontom ustreljiti.“

— Najnovie je nieki englezki oficir uvriedio u Kamišu [illegible] sardinskog stražmeštra. Pošto se na razborita predloženja stražmeštrova oficir još [illegible] nebi, nego počeo iz novo gèrditi i ružiti stražmeštra, povuče ovaj sablju i probode oficira. Piemontesko ratno sudište proglasilo je stražmeštra nedužnim.

S baltika. Dne 18. sèrpnja podjoše od nepriateljske flote, koja je još uviek u pèrvašnjem svom položaju, dvie linejne ladje i dvie topčare prema Krasnaja-Gorki, i pucaše na tamošnji telegraf.

„Neue Pr. Ztg.“ piše iz Rige od 20. sèrp., da su prie niekoliko danah dvie englezke korvete prispiele pred Dinaminde (tvèrdja na ušću Dine) i hvatali nieki čamac s dèrvima, pa pošto ga ulovili nebi, razljućeni stanu na obalne baterie gadjati. Od stotine po prilici topovnih zèrnah i bombah samo je jedna pogodila u nieku bateriu, no nikakve štete nije naniela. Mi smo odgovorili, da li s uspiehom, neznamo.

Iz Revala javlja se opet jedno junaštvo Englezah. Oni su naimre blizu Malle pucali na žene i dietcu, koje su tudie sieno zgèrnjali. Dvie žene ranjene su. Tu nebiaše nikakvoga vojnika a još manje tvèrdje.

Austria.

U Beču. Kao što je poznato, izdalo je njeg. veličanstvo car naredbu, kojom se sazivaju središnje skupštine u lombardo-mletačkoj kraljevini. Ta miera samo je početak one sisteme predstavništvah zemaljskih, koja je u obće još u osnovnim čèrtama od 31. prosinca 1851 ustanovljena, i koja je osobitom uredbom docnie u glavnome pobliže označena.

Mislimo, da će svakoga zanimati, ako u kratko izvedemo one osnovne čèrte, koje su za sastavljanje budućeg zakona propisane. Obće zemaljske skupštine samo može njeg. velič. car sazvati. Članovi zemaljskih skupštinah ostaju u obće oni članovi, koji su u predjašnje stališe pozivani bili. Kod sastavljanja zemaljskih odborah, koji će pored zemaljske skupštine samostalno postojati, dèržat će se tog načela, da se u njih uzimaju u pristojnom odnošenju iz članovah obće zemaljske skupštine cèrkveni visoki dostojanstvenici, nasliedno plemstvo s velikim dobrima, varoši i palanke, koje imaju pravo na zemaljsku skupštinu, sveučilišta, seoske obćine i imaoci velikih dobarah. Zemaljski odbori zanimat će se s pitanjima o zemljodielstvu, promišljenosti, obèrtnosti, kreditu, posiedovanju, zdravništvu, staranju za sirotinju, zemaljskim zavodima itd. U okrugu svake političke oblastne vlasti sastavit će se veliki odbor, koi će se sastojati iz članovah užeg odbora i više drugih odbornikah, i koga skupštine oblastni upravitelj će otvarati. Veliki odbor zanimat će se sa predavanjem predlogah o onim predmetima, za koje ga vlada za saviet zapita, ili k sudielovanju pozove. Užji odbor bit će stalno pored političke oblastne vlasti. On se sastoji osim oblastnog upravitelja, kao predsiednika, najviše iz 8 članovah, koji će se na opredieljeni broj godinah naimenovati. Užjem odboru bit će pridružen personal u dovoljnom broju.

Oblastna predstavništva proizlazeća iz onog prediela, kog savèršeno poznaju, i jedino na to upućena, da nužde i potrebe njegove u svim strukama družtvenog života izpituju i predstavljaju, moći će bolje nego iko drugi vladi shodne predloge činiti; a bezpristranost vladina znati će dostojno uvažiti predloge i saviete, koji su puni dobrih namierah, i koji se osnivaju na savèršenom poznavanju stvarih. Kad se to uzme, onda je sasvim naravno, da se svačija nada s tvèrdim ufanjem obraća visokoj volji, koja u neprestanom dielovanju razvijanje carevine tako silno podpomaže.

Pešta. (Donau.) Prekjučer oko 7 satih iz jutra dodje odozgor jedan parobrod, koi je na sebe obću pozornost obratio. Imao je cèrn barjak na katarki a na prednjoj strani ladje primietio se jedan odar. U tom skupocienom sanduku nalazilo se, kao što smo docnie čuli, mèrtvo tielo knjaževne Kleopatre. Čim se opazio parobrod, odmah su razvili svi ovdiešnji parobrodi cèrn barjak. Poslie dvosatnog bavljenja, za koje vrieme je pravoslavno svećenstvo molitve svèršavalo, krene se parobrod dalje.

Bosna i Hercegovina.

Iz Zvornika 7. sèrpnja. Od patriarha carigradskog došlo je na ovdašnjeg našeg arhiereа zvorničkog g. Agatangela, kao i na sve kmetove i pèrvostojatelje eparkie zvorničke, na gèrčkom jeziku sliedećeg sadèržaja pismo; Premilostivi sultan naš Abdul-Medžid previšnjim ukazom svojim blagovolio je da i od nas hristjanah vojsku za bezbiednost carstva skupi, i da i hristjani činovnici kako u vojničkoj tako i u gradjanskoj službi biti mogu. Ova carska milost privedena je već u dielo kod Bugarah, a i po drugim miestima počeli su hristjane kupiti. No premilostivi car naš učinio je iznimku nad Bosnom i oslobodio je za sada od tog kupljenja vojnikah. Carska milost objavljena je preko visoke porte k meni. A vi ćete opet svim hristjanima naše eparkie, neka svi znadu, da vojnike za sada davati neće, pa zato neka ostanu svi blagodareći i boga moleći za premilostivog cara svog sultana Abdul-Medžida. — Ova naredba carska istina nije još svud objavljena, no će i to skoro biti. Od strane biskupa g. Agatangela već je naloženo, da se pismeno blagodarnost sultanu na sèrbskom jeziku, od strane cielog naroda hristjanskog zvorničke eparhie načini, koja će i sliedovati.

U ostalom ovdie kod nas Turci i sami uvidjaju, da je koranu kucnuo posliednji čas. Kažu, da je raja bolja od Turakah, jerbo oni prave škole i cèrkve, a turske se ruše, u sèrbskim cèrkvama svuda se pale sveće, a u džamiama se gase i t. d. Osobito ima ovdie nieki Adži-Omer, derviškog reda, koi sve to Turcima u oči kaže; a oni mu neće ništa da učine, jerbo ga dèrže za nekakva svetca i proroka.

(Sèrb. Dnev.)

Turska.

Varna, 6. sèrpnja. (Bresl. Ztg.) Ciela je istina, da će doći s koncem ovog mieseca jedan francezki sbor u naše pristanište. Kao ovdie tako i u Balčiku čine se sve priprave, da se Francezi dočekaju. Na vèrhu bèrda već se mieri zemlja za stan, a ovdiešnju bolnicu hoće da povećaju. Na prekrasnom miestu jednom u planini prave se daščare, gdie će se smiestati oni, koji malo prizdrave. U gradu neima ni 2000 vojnikah da ga čuvaju, jer je 2000 ljudih otišlo preko Silistrie sprom sievera Dobrače, a kroz Dobraču je put nemogućan. Od vrućine presahnuli su bunari i potoci i tako je prediel taj dobio onaj vid, o kom general Espinas strašne stvari pripoviedati znade. — Razboriti ljudi misle, da neće doći ove godine do boja, ali misle ipak, da će tursko i francezko vojinstvo kraj Pruta stupati, prie nego što jesenska kiša nastupi, koja bi vojničkom gibanju hiljadu preponah polagala. — Po našim ulicama vlada velika živost. Svaki nam dan dolaze Jermeni, Francuzi, Taliani i Niemci, najimljući ili gradeći šatre, kako da se čoviekoljubivo postaraju za potrebu gostijuh naših iz Francezke. Ova gospoda nebrinu se, da im bude espap jeftin, nego ponajviše se brinu za cimer privlačni. Tako ćete naći već sad u našoj varoši sliedeće nadpise: „K junacima od Silistrie.“ — „K Almi.“ —

„K bitki Inkermanskoj.“ — „K zelenom Mamelonu.“ — „K veselom Zuavu“ itd.

— Turci kakvi su na jednom miestu, onako su i svuda. Onj su svuda jednaki u nasilju sprama raje. Iz Trapezunta u Azii pišu, da je jedan zabit jednog raju, s kojim je u mehani pio, izmamio napolje i groznim načinom ubio, presekavši mu po preko tèrbuh, da je raja poslie dva sata izdanuo Ubojici nije ništa bilo. Istog toga dana udario je jedan zabtia persianskog slugu englezkog konzula sabljom preko glave, a sutra dan opet jedan zabtia tukao je mehandžiu, gdie je onaj pèrvi Gèrk ubijen bio. Samo ovog posliednjeg zlikovca uapsili su.

Gèrčka.

Iz Atene. Prolazak francezkog poslanika g. Touvenela preko Atene u Carigrad, željno je ovdie očekivan, jer su se nadali da će njegovim posredovanjem promieniti se stanje gèrčkih stvarih. Ovom prilikom napomenuo je Tuvenel valjda po volji svoga cara i gospodara, kako mu je žao, da je nesloga u gèrčkom ministarstvu. Tužio se na dvoličnost Maurokordata i na promienu naravi Kalergisa. Dalje predbacio je gèrčkoj vladi onaj ustanak Gèrkah u Tesalii i Epiru, i žalio je, što medju Gèrcima caruje veliki upliv ruski. Na to mu je odgovorio vojvoda Adži-Petar, da njemu nije predjašnji poslanik francezki Fort-Ruen nikad ništa zabranjivao, niti da vozi topove ni baruta i olovo u Epir, dakle mislilo se, da to nije ni protivno pokroviteljstvujućim silama. Dalje mu rekne: a vierujte vaša preuzv., nije nas od namiere naše odvratio korpus od 5000 Francezah i Englezah, koji su u Pireu stanili; no odvratila je nas kraljeva rieč, koi je rekao, da će neutralan ostati. A da toga nebi, mi prodresmo u Macedoniu, pa tko bi nas uzdèržao, da dalje idemo? Turci može biti? Nikako. Sada je saznao Tuvenel više o stvarima i volji gèrčkog naroda, nego što je sve depeše u Parizu čitao.

Niemačka.

Iz Kolina. Novine „Deutsche Volkshalle“ su ovdie obustavljene, te je dosadanjemu nakladatelju uzeto pravo naklada. Buduć da im u Kolinu necvate srieća, počet će opet u Frankfurtu izlaziti. — Ovo je jedan od najvažniih katoličkih političkih listovah za Niemačku; no nedadu mu se ljudi razvijati. Jedna od najvećih zaprekah je dakako već sama protestantska Pruska, gdie novine izlaze, koja negleda rado, kako se katolički življ razcvieta; druga zapreka je neizviestnost istih dioničarah. Gdie je mnogo gospodarah, tamo gospodarstvo malaksa. Florencourt znao je listom tako upravljati, da se i unutar tiesnih granicah mogao kretati; no on je morao odstupiti, što se je većma nagibao na rusku, nego na tursku stranku u iztočnom pitanju. Za njim je uredništvo udarilo upravo protivnim putem; pa buduć da Pruska podupire rusku politiku više, nego tursko-francezku, nije čudo, da je pèrvom sgodnom prilikom gledala, da listu vratom zakrene.

Francezka.

Iz Pariza pišu, da se riedko koja viest s ratnog pozorišta pušta medju sviet. Nitko osim vojenog ministra i jednog sekretara nečuje štogod od cara. I ostali ministri čitaju „Moniteura“, da vide šta se dogodilo. Pripovieda se, da je carica jedanput u šali rekla: „Šteta, da štampa nije slobodna, onda bi bar štogod više znala o dogadjajima krimskim.“

Amerika.

— Hamburg 20. sèrpnja. Posliednja brazilianska pošta koja je 12 t. m. ovde stigla, donosi viesti od velike važnosti za naseljenje južne Brazilije. Poslie dugog pregovora upravitelja naseljavajućeg družtva u Hamburgu i brazilianske vlade zaključen je ugovor, kojim se silnie i veličanstvenie jemstvuje za cvetanje niemačkog naseljavanja, naročito po provincijama Santa Katarina i Parana, koja je za taj posao najsposobnia.

Bečka burza

dne 31. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb
Dèržavne zadužnice . . . . . sa 5%	$76\frac{13}{16}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	$82\frac{1}{4}$
dto iz narodnog zajma . » 5%	
dto . . . . » $4\frac{1}{2}$%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	$99\frac{3}{8}$
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2\frac{1}{2}$%	
» » » . . . . » $2\frac{1}{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	71
Bankovne dionice komad po	959
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2025
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	$230\frac{1}{2}$
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	540
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	497
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	$317\frac{1}{4}$
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for	$98\frac{1}{4}$
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$120\frac{1}{4}$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$119\frac{7}{8}$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	$87\frac{1}{2}$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . . »	11 38
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	119
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	$139\frac{7}{8}$
Pariz za 300 frankah . . . . »	140
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	$24\frac{5}{8}$
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 3130/g. (Izv. 342) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2894 pronadje u 15,312 for. 30 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $33\frac{2}{8}$ negdašnjih naselbinah urbarskih i 7 žiljirah ležećih u občini Šenovec, Mačkovec i Zasad, kotaru čakovačkom, žup. varaždinskoj, i spadavših na dobra S. Helena u Medjimurju g. Ivana barona Knežević propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 16. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Nr. 3506. (24—P.Z.) (3—1)

Konkurs.

Zur Wiederbesetzung der in Erledigung kommenden Postmeistersstelle beim Postamt und bei der Poststation in Skrad wird der Konkurs bis zum 20. August 1855 ausgeschrieben.

Die Bezüge des künftigen Postmeisters haben ausser den gesetztlichen Rittgeldern, die sich abgerechnet von dem Rittverdienst für Extraposten, im Jahre 1854 auf 1550 Gulden beliefen, aus einer Jahresbestallung von Zweihundert Fünfzig (250) Gulden, aus einem Amtspauschale järlicher 90 fl. aus einer widerruflichen Stallbeihülfe järlicher Einhundert (100) Gulden zu bestehen, wogegen derselbe zur Haltung von mindestens 8 diensttauglichen Pferden, einer 4 sitzigen ganz-gedekten und einer 4 sitzigen halbgedekten Postkalesche, 3 Ordinärwägen und 3 Staffettentaschen, so wie der sonstigen Betriebsrequisiten und zur Beistellung eines gut gelegenen gegen Feuer und Einbruch sicheren Postlokales verpflichtet ist.

Bewerber um diese gegen Dienstvertragsabschluss zu verleihende Postmeisterstelle haben ihre Gesuche unter legaler Nachweisung ihres Alters, ihrer seitherigen Beschäftigung, eines zum Postbetrieb angemessenen Vermögens und ihres moralischen und politischen Wohlverhaltens bis zum 20. August l. J. bei der gefertigten Postdirektion einzubringen, bei welcher auch über die näheren Vertragsverhältnisse Auskunft erlangt werden kann.

Agram 24. Juli 1855.

K. k. Postdirection für Kroatien und Slavonien.
Klempay.

Nr. 7561. (152—Fin.) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Die Ausführung einiger Bauherstellungen an dem Wirthshause dann an und in dem Schlossgebäude der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo wird am 11. August 1855 um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise, im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden überlasse als:

a) an dem Wirthshause um . .	1880 fl.	27 kr.
b) » » Schlossgebäude um . und	6347 »	47 »
c) in den daselbst zur Unterbringung des k. k. Domänenamtes bestimmten Localitäten um .	1343 »	22 »
Zusammen .	9571 fl.	36 kr.

Die Lizitation wird im Amtslocale des k. k. Forst und Domänenamtes Kutjevo abgehalten werden.

Schriftliche Offerte können bei jenem Amte bis 10. August 1855 eingebracht werden.

Die Baugrundlagen, wie auch die Licitations- und Baubedingnisse können rücksichtlich des Bau-Objektes ad *a* bei dem gedachten k. k. Domänenamte und rücksichtlich jener ad *b.* und *c.* bei dem k. k. Bezirksbauamte in Požeg eingesehen werden.

K. k. Finan-Bezirks-Direction.
Essek am 26. Juli 1855.
Raisky, m. p.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. X... U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 2. KOLOVOZA 1855. 176.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan iznimivši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je cièna: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasse i li posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Kraljevca, 30. sèrpnja. Knez Goršakov zahvaljuje u dnevnoj zapoviedi žiteljima Nove Rusie i Besarabie za dotično obskèrbljivanje i objavljuje, da je u Krim prispiela iz Bendera i Odese 7. i 17. pieš. rezervna divizia.

Iz Varšave, 30. sèrpnja. Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja, da se od 23. do 27. sèrpnja ništa znatniega nije dogodilo u Sevastopolju a ni na ostalim miestima poluokoka.

Iz Pariza, 31. sèrpnja. „Moniteur" priobćuje uspieh na zajam. Broj podpisateljah iznosi 310,000, podpisana svota 3600 milionah frankah. Inostrana upisivanja prevazilaze svotu od 600 milionah frankah.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 1. kolovoza. Zaglavljena jučer školska godina na c. kr. akademičkoj gimnazii proslavljena je liepom svetčanosti. Poslie Tedeuma skupila se gimnazialna mladež u niekoj sobi gimnazialnoj i otvorila svetčanost s deklamiranjem u niemačkom, hèrvatskom, latinskom i gèrčkom jeziku. Osim svekolikoga učiteljskoga osoblja usrećiše svetčanost tu svojim prisustvom presvietli gosp. dvorski savietnik B. Lentulaj, savietnik namiestništva, g. N. Melinčević, više ostale gospode i gospodjah. Poslie deklamaciah razdielio je presv. g. dvorski savietnik Lentulaj nagrade onim djacima, koji su se osobito odlikovali, a g. gimnazialnom ravnatelju kao i svemu učiteljskom zboru zahvalio za njihova nastojanja. Pošto bi g. ravnatelj u svoje i svoga učiteljstva ime takodjer zahvalio, izpievana je pučka piesma u hèrvatskom jeziku, a zatim nje zaorilo obćenito „živio".

U Zagrebu. Iz programa c. kr. akademičke gimnazie zagrebačke, izdanog na koncu školske godine 185⁴/₅, vadimo sliedeće viesti: Početkom školske godine 185⁴/₅ upisalo se 343 djaka, na koncu godine ostade ih 315, u razmierju spram lanjske školske godine 185³/₄ pomnožao se broj djakah (razumieva se na koncu godine) za 35. — Učevna sredstva, kao gimnazialna knjižnica, prirodoslovni museum, novčana sbirka i fizikalni kabinet znatno su ove godine pomnožana, i nalaze se u programu zajedno s imenima dotičnih darovateljah naznačena. Osim običnih stvarih, kao pregleda o osnovi naučenja, o kroniki gimnazie, o polugodišnjim izpitima itd., nalaze se u programu tri znamenita članka, jedan u niemačkom jeziku pod naslovom „Prirodoslovne čertice iz gradjanske Hèrvatske" od gimnazialnog učitelja J. Franje Tkalca; druge dva članka sastavljena su hèrvatskim jezikom od poznatih naših književnikah, gg. profesorah V. Babukića i Ant. Mažuranića. — U članku, naslovljenom „Jezik ilirski, kao materinski na c. k. gimnazijah hèrvatsko-slavonskih", viešto dokazuje g. V. B., da je potrebno materinski jezik izobražavati, i njega učiti i pronačavati, jer izobražavajući svoj jezik, koi je odsiev duše naše, izobražavamo sami sebe. Vriedno je, da si svaki naš zemljak duboko usadi zlatne rieči, koje g. profesor B. u tom članku navodi, naime: „Gdie narod neima književnosti, tu je očiti dokaz, da mu manjka samosviest, da on za svoju bolju čest, to jest za svoja dušu mnogo nehaje i neslućeći pri tome ni najmanje, da time upravo i svojoj materialnoj koristi na uštèrb radi, premda inače vèrlo za njom hlepti." — U drugom članku narisao je učeni g. prof. A. Mažuranić „kratak pregled stare literature hèrvatske." — Budući da uprava stara literatura sačinjava temelj noviega našega književnoga preporodjenja, s toga će rečeni članak zanimati sve naše književnike tim više, jer će u njem kao u ogledalu naći pobilježena imena starih naših pisacah, koji su (imenito u piesništvu) na najviši stepen podigli se. Staro naše knjižtvo u svakom se smislu nazvati može i pravedno nazivlje klasičkim. — Želili bi, da se čitatelji naši potanko upoznaju s oba, sad u sadèržaju izložena, članka.

U Zagrebu. Ovdiešnji štopski liečnik, g. dr. Paternos, umro je na svom putovanju u Otočcu.

Iz Zadra, od 25. sèrpnja javlja „Osservatore Dalmato": Budući da kolera, koja se u niekim miestima Dalmacie pojavila, prieti javnom stanju zdravlja, a u obće liečničko osoblje vèrlo je maleno, to se je preuz. g. namiestnik obratio na vis. popečiteljstvo s molbom, da se pošalje niekoliko liečnikah u Dalmaciu. Dosad je uslied te molbe prispielo pet liečnikah, koji osobito su u liečenju kolere viešti; ovi liečnici otišli su u ona miesta, gdie ih je najviše potrebno. Još se očekuju četiri.

S bojišta.

— S bojišta su svi važni glasovi ućutali. Kao pred olujom kakovom vlada neobična tišina iz vana, dočim se ipak iz nutra spremaju stranke jače nego ikada. U Kamišu i Balaklavi sve vèrvi od ladjah; vojska, konji, topovi i mašine izkèrcavaju se i u logore opremaju. Dosta priprave, koje se za novi udar na Sevastopolj čine, strahovite su. Navalne točke pred karantenskim i središnjim bedemom kod groblja, gdie biaše 23. i 24. travnja bitka, oboružane su od 14. sèrpnja najtežim topovima, medju kojima nalaze se 30funtaški topovi i 80funtaške granate, što su iz Toulona dovedene. S ove točke oddaljeni su ruski bedemi samo 370 stopah.

Nu glavna navala bit će zato opet kod Malakovtornja. Franceski miernički oficiri posieduju nieke podatke o ruskim utvèrdjenjima za Malakovom. General Krulev radi sa svim momcima, od službe prostima, još neprestano kod utvèrdjivanja.

— „Neue Pr. Ztg." piše iz Pariza, da su se izmedj franceskih i engleskih i generalah porodile razpre. U Parizu čude se, što u obće nikakvi ruski, a posebice poljski vojnici nedesertiraju k saveznicima. U cielo vrieme, što se saveznici nalaze u Krimu, samo su četiri Poljaka uskočili k Francuzima.

— Najnovie viesti iz Krima dopiru do 28. sèrpnja i javljaju, da Rusi sve sile upinju za odbiti juriš, što ga saveznici spromaju. U ostalom nije se ništa znatniega dogodilo.

— Po vie'tima iz Petrograda nije se tečajem dana 19. sèrpnja nikakva promiena dogodila u položaju nepriateljske flote.

— „Moniteur" priobćuje objavljenje admiralah Penaud-a i Dundas-a, kojim su ruske luke na sieveru od Nystadta, kao i ene od alandskih otokah blokirane.

— Iz Azie došle su viesti, da su Rusi posieli briežuljke kod Karsa, na kojima se groblje tursko nalazi. Ti briežuljci sačinjavaju ključ tvèrdje. Tudie nalazi se takodjer jedan zapušteni gradić, što ga je ipak Huršidpaša popravio. Sada stoji u tom gradiću divizia Nirod. Glavna sila ruske vojske nije još ostavila logor kod Karsa; u Gumriu skuplja knez Bebutov 24.000 mom., koji će se poslati vèrhovnom generalu. Ova vojska operirat će kod Karsa, a general Muraviev nastavit će svoja kretanja protiv Erzeruma.

Austria.

U Beču. Njeg. c. kr. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjim ručnim pismom od 30. sèrpnja t. g. svoga previšnjega gospodina brata, njeg. c. k. visost nadvojvodu Dragutina Ljudevita premilostivo imenovati namiestnikom u Tirolu, a dosadanjega tamošnjeg namiestnika, Kajetana grofa Bissingena, u istom svojstvu prenieti u Mletke. (Wien. Ztg.)

Iz Erdelja. Mnogo mogu učiniti za obće dobro pojedini ljudi, kad dodju u sajednici kakvoj do vlasti i upravljanja, ako se samo neravnaju u dielima svojima po sebičnosti i po kojekakvim svojim ličnim koristima i svezama. Živi jedan primier toga imamo mi Erdeljci u našem bogoizbranom episkopu g. A. Šaguni. Za kratko ovo vrieme, od kako on vladikuje, kod nas učinjeno je više za našu cèrkvu i narod, nego što je ikada prie njega. On se netrudi samo duhovnim sredstvima, kao što su poučavanja, katihizacia i druga, duh blagočestja i pravoslavja useliti u svećenstvo i u narod, i ovdie ga odèržati i ukriepiti; nego neštedi ni materialne nikakve žèrtve, koja mu u toj njegovoj namieri ide na ruku. On je godine 1850 kupio štampariu za svoje novce, koja ga je stala 12.000 for. sr., i kad je dobio dozvoljenje od visoke vlade, da ju može otvoriti, poklonil ju diecezi toga radi, da se u njoj tiskaju cèrkvene i školske knjige, i da se prodaju cienom koliko je moguće manjom, i da se tim načinom doskoči oskudici, koju smo u tim knjigama tèrpili. Po računu lanjskom ima sad naša tiskarnica u naštampanim knjigama 21.000 for. sr. čistoga kapitala.

U eparhialnom saboru te iste godine dèržanom svèršeno bude, da se nabavi jedna kuća za bogosloviu, koje je tečaj najprie od šest miesecih na jednu, a ovom prilikom na dvie godine produženo, i da se toga radi razpiše kolekta. Naš je g. episkop A. Šaguna predao ovom prilikom kasiru 4000 for. sr. i taj isti dan pale je u tu svèrhu od članovah saborskih do 8000 for. sr. Kad se skupljenje novacah zavèršilo, imala je kasa 27.000 for. sr. Iz toga novca kupljena je god. 1852 kuća za bogosloviu za 20.000 for. sr.; za 6000 for. sr. nabavljena je jedna kuća u predgradju sibinjskom za lietno obitalište episkopa, a ostalim novcem prekrojena je i uredjena bogoslovska kuća za cilj, koga je radi kupljena. Te iste 1852 godine nastojavanjem našeg g. episkopa osnovali su i zaveli Sibinjani jednu malu gimnaziu, na koje je fundacio dao naš g. episkop Šaguna 2200 for. sr. 2000 for. sr. uložio je u profesorski kapital, i 200 for. sr. u zavod. Godine 1853 za spomen sretno povraćenog zdravlja njegovog veličanstva osnovao je naš g. episkop Šaguna jednu fundaciu za podpomaganje učeće se mladeži, uloživši u nju 1000 for. sr. Ova se fundacia zove po imenu njegovog veličanstva Franjo-Josipova, i narastla je do danas iz prilogah, koji neprestano utiču, na 14.000 for. sr. i već ove je godine izdano iz nje na štipendiam 410 for. sr. Ove tekuće 1855 godine podigao je naš gosp. episkop Šaguna spomenik svome pokojnome protosindjelu, Grigorii Pantesii, u jednoj fundacii od 2000 for. sr., koja se zove „fundacia protosindjela Grigoria." Te 2000 for. sr. uložio je naš g. episkop tako, da rastu sto godinah, a poslie sto godinah da se iz interesa podpomaže siromašnie svećenstvo. Ovome riedkom, mogeo

bi skoro reći nečuvenom primieru i nježnosti starešinske, i brižljivosti arhipastirske zajedno, odzivaju se naši hristjani i nepozvani, i oni priložu i u tu fundaciu, i za ovo niekoliko mieseci narastla je i ona na 4000 for. sr. Biblioteka, koju je naš g. episkop Šaguna kupio i poklonio diecezi, vriedi 2000 for. sr. A naarhiepiskopsko odielo cèrkveno, štaku i ostalo izdao je naš g. episkop godine 1851 do blizu 6000 for. sr., kome kad se prida i ono, što su Brašovci za 4000 for. sr. još 1848 godine kupili, onda možemo slobodno reći, da danas samo patriaršia karlovačka može se usporediti u tom pogledu s našom diecezom, a druge su sve izostale od nje daleko natrag. — Mi iznosimo na vidilo tamošnjem našem svietu ta diela našega g. episkopa Šaguna zato, da se tieše i vesele oni, koji u napredovanju naše cèrkve nalaze utiehe i veselja; i da se ugledaju na njega i drugi, kojima je dao bog i vlasti i načina, da mogu tim putem ići, kojim ide naš g. episkop. Mi se veselimo, radujemo i dičimo, što nam je zapao u sreći takav arhipastir, a oni se mogu ponositi, koji su odgojili u svojim niedrima takvog dobročinstvenog muža. Njegova su sva diela čisti porodi brižljivosti i revnosti apoštolske, zato vierni njegovi čuju glas njegov i idu po njemu i onda, kad ih on i nezove za sobom. Takov nam podobaše arhipastir.

Turska.

— (O pobuni bašibozukah) donosi „Semaphore de Marseille" sliedeće podatke: Varoš Dardanellah nalazi se sad, tako reći, u obsadnom stanju. Tamo biaše jedan sbor bašibozukah u englezkoj plaći, i pod zapoviedništvom generala Beatsona. Nesretnici ovi provališe kuće, silovaše žene, ubijaše na občinskim drumovima, riečju počiniše tolike grozovitosti, da je žiteljstvo pobieglo iz grada, koi biaše opljačkan. Kad je general Beatson htieo posredovati, i nieke od njih dao uhvatiti, zahtievaše ostali bašibozuči od generala, da pusti uapšene. Pošto general to učiniti nebi htieo, izadju oni iz grada i raztresu se po okolici, rekavši, da će sve pod mač i oganj okrenuti, kad se vrate. Protiv ovih buntovnikah poslano je niekoliko švadronah, a grad Dardanelli biaše podkrepljen jednom turskom diviziom s dva topa. I dvie fregate približile su se grada, da mu u slučaju potrebe pomoć pruže. Takovo biaše stanje dne 7. sèrpnja. — Carigradska izviestja od 16. sèrp. donose, da je posredovanje oružane sile i jednog diela momčadi od fregate „Eumenide" bilo dovoljno, za privesti Bašibozuke k svojoj dužnosti.

— „Semaphore" od Marseilla javlja iz Carigrada od 16. sèrpnja, da su dne 14. sèrpnja u Carigrad prispieli iz Krima dopisatelji „Constitutionella", još jednog drugog parižkog lista, i „Impartiala" Smirnanskog. General Pelissier dao ih iz Krima odpraviti. U obće Pelissier poprima oštre miere protiv dopisivanjah iz logora.

Francezka.

Iz Pariza, 26. sèrpnja. 500 ruskih zarobljenikah, koji su u Odesi za isto toliko francezkih zarobljenikah izmienjeni, ukèrcani su posliednje subote u Marseillu u nazočnosti tamošnjeg zapoviedajućeg generala i ruskog popa Vasilieva, koi je svakom momku dao od „batjuška cara" novacah za put i odielo. Kad im ta viest priobćena, da će polazit kući, oni su od radosti plesali, pievali, plakali.

— „Constitutionel" osigurava opetovano, da g. Hübner svoje dosadanje poslaničko miesto neće ostaviti. — Na narodni zajam podpisano je do jučer 1,800 milionah. Družtvo „Credit Mobilier" podpisa 300 milionah frankah.

— „Augsb. Allg. Ztgu." piše nieko iz Pariza: Ja vam imam pripoviedati o niekoj stvari, koja se po inostranim novinama i u stanovitim ovdiešnjim družtvima raznosi o maršalu Castellanu, zapoviedniku vojske u Lyonu. Ta pripoviest glasi doduše nevierojatno, i ja ju još i sad dèržim za izmišljenu; no budući se ona tako postojano opetuje, to nemogu propustiti, da vam je nesaobštim — Kad je general Mayran (u Krimu) umro, ova je viest telegrafirana maršalu Castellanu u Lyon. Pripoviest kaže, da je dotični činovnik kod telegrafa tu viest maršalu poslao u nedokučivom sastavku: „Car je mèrtav." — Maršal, pripovieda se dalje, odmah je o tom izviestio prefekte i generalprokuratore i sastavio proklamaciu, u kojoj se veli:

„Vojnici! Car je mèrtav! Carstvu je konac! Car neostavlja nikakva nasliednika! Sad valja domovinu od anarhie sačuvati! Socializam prieti! Pljačkanje stoji pred vratima! Vojnici! Za Francezku ima još samo jedan klik: Da živi Heinrih V.! Sreća Francezke leži u tom, ako se povrati k našim starim kraljevima itd."

Kad su prefekt i generalprokurator došli k maršalu, biaše jur proglas gotov, i g. Castellane predloži im, da se proglas taj odmah obnaroduje a grad za svaki slučaj u obsadno stanje postavi. Srećom nedadoše se oba gospodina zavesti; oni odlučiše prie izviestiti se iz Pariza, odkud im je odgovoreno, da je car živ i da se u povoljnom zdravlju nalazi. Maršal, koi je doduše Louisu Napoleonu oddan, spravi proklamaciu u džep i umoli rečenu gospodu, da ništa o stvari nepripoviedaju. Medjutim ova gospoda, koja baš nisu odviše priateljska s Castellanom, poslaše prepis te proklamacie u Paris, i ondie je caru sve pripoviedano, kako se je slučilo. Car se je sèrdačno tome nasmijao. — Pripoviedka dalje dodaje, da je princ Jerom, kao nasliednik, zahtievao, da se maršal skine i da je napokon, upèrkos careva protivljenja, sa svojim zahtievom predro. — Dopisatelj „Allg. Ztga." sumnja o istinitosti ciele te stvari, kao što je na početku rečeno, al na koncu svoga dopisa ipak primiećuje, da se je jako razprostranio glas o tom, da je maršal Castellane u nemilost pao.

Iz Pariza. Mnogi se sviet sleže, da podpisuje na narodni zajam. Misli se, da će se više od nuždne sume skupiti. U predlogu za zajam zadèržala je vlada to pravo za sebe, da može skorim i novi zajam praviti.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 27. sèrpnja. U današnjoj siednici dolnje sabornice izjavi lord Palmerston na nieko pitanje sir J. Walsha, da je Omer-paša dakako došao u Carigrad, da se s turskom vladom posavietuje o različnim vojničkim pitanjima, nu da on nemisli svoje zapoviedništvo položiti.

— O ustanku u Tripolisu piše „Daily-News", da se na čelu buntovnikah nalazi Gurma i ima pod sobom 15,000 odvažnih ljudih. On se već s urednom turskom vojskom pobio i ovu do noge smlatio i 40 topovah joj oteo. Bitka je trajala dva dana.

Spanjolska.

Iz Madrida, 26. sèrpnja. Govori se iznova, da vlada francezka zahtieva za Krim jednu španjolsku legiu. To nije istinito. — Po cieloj zemlji vlada mir.

Amerika.

— Kad je u Ameriku stigao glas, da su Rusi uzbili juriš saveznikah (dne 18. lip.) dao je jedan veliki bogatuš u Baltimoru, g. Tomo Winans, svoj ogromni grad zajedno s parkom najsjajnie razsvietliti. Ovaj Tomo Winans preuzeo je velika nabavljenja za Rusiu i veliki je u obće privèrženik Rusie. Drugi jedan takodjer bogatuš, imenom John Smith, susied Tome Winansa, koi namierava znatna nabavljivanja za saveznike preuzeti, dao je svom susiedu i priatelju Rusah razsvietlene prozore polupati. — To je doista liepa karakteristika demokratičke slobode amerikanske.

Ciena žita u Zagrebu

od 1. kolovoza 1855.

Vagan požunski	U srebru. od fr.	kr.	do fr.	kr.
Pšenice banatske	6	—	6	—
„ hèrvatske	5	40	—	—
Napolice	5	—	—	—
Raži	4	—	—	—
Kukuruza starog	3	—	3	30
Ječma	—	—	—	—
Zobi	2	—	—	—

Bečka burza

dne 31. sèrpnja 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb
Dèržavne zadužnice	sa 5%	76 13/16
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	82 1/4
dto iz narodnog zajma	» 5%	
dto	» 4 1/2 %	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » „ 1839,	» 100 »	
» » » » » 1854,	» 100 »	99 3/8
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		71
Bankovne dionice komad po		959
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice	po 1000 f.	2025
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice	» 250 »	230 1/2
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	540
» » Lloyda u Tèrztu	» 500 »	497
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	317 1/4
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for	98 1/4
Augsburg za 100 for. current	»	120 1/4
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	119 7/8
Genova za 300 piemontezkih lirah	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	87 1/2
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 38
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	119
Marseille za 300 frankah	»	139 7/8
Pariz za 300 frankah	»	140
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	24 5/8
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 3131/g. (343—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patentá od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2898 pronadje u 4.700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 10% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Čanjevo, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Sudovec g. Ivana Nepomuka Zidarića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim,

koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 26. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 27. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 16. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 3132/g. (344—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2892 pronadje u 1.800 forintih. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 4⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u občini Bukovec i Gjelekovec, kotaru ludbrežkom i koprivničkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak (prie Ludbreg ili Ottok) gg. Henriette Ferency, Marie Paitli, Antuna i Roze Osterhuber, propisom od §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 28. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati čedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 16. sèrpnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Novak, s. r. **Fohn s. r.**

Br. 3039/g. (Izv.—345) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. sèrpnja 1855. br. 2771 pronadje u 40,150 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 100³/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Radovec, Selci, Babinec, Virje, Vratno, Voća gornja, Lovrečani, Vidovec i Maraševec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, spadavših na dobro Križovljan i Maruševec gg. Dragutina Pastory, Lacka i Natalie Pastory, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 19. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 20. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. sèrpnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 3148/g. (346—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2851 pronadje u 100 forintih sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za ¹/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Zbelava, kotaru varaždinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Zbelava g. Kukuljevića Ivana, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 28. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. sèrpnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4375. (197—DS.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog stavlja se ovime do znanja, da će se na zahtievanje Magde i Tomaša Andraševićah poradi duga 460 fr. i pripadakah kuća pod br. 42. u Zagrebu u predgradju sv. Duha ležeća, i na Doru i Ivana Andraševiće spadajuća ujedno sa gruntom i zemljištima na istu spadajućim putem overebene javne dražbe dana 13. rujna pèrvi, a 15. listopada o. g. drugi put prodavati u pisarni ovog c. k. zemskog suda, gdje se takodjer dražbeni uvieti uviditi mogu.

Ujedno pako se svi oni, koji, akoprem o istoj dražbi posebnim nadpisima ubaviešteni nisu, misle, da njima na dražbene predmete hipotekarno ili založno pravo bi pripadalo, poziva, da zahtievanja svoja do vremena dražbe c. k. sudu ovom tim sigurnie prijave, jer u protivnom slučaju budu sebi samim pripisati morali, ako kod razdieljenja kupovnoprodajne svote bez obzira ostanu.

U Zagrebu 4. sèrpnja 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Nr. 3506. (24—P.Z.) (3—2)

Konkurs.

Zur Wiederbesetzung der in Erledigung kommenden Postmeistersstelle beim Postamt und bei der Poststation in Skrad wird der Konkurs bis zum 20. August 1855 ausgeschrieben.

Die Bezüge des künftigen Postmeisters haben ausser den gesetzlichen Rittgeldern, die sich abgerechnet von dem Rittverdienst für Extraposten, im Jahre 1854 auf 1550 Gulden beliefen, aus einer Jahresbestallung von Zweihundert Fünfzig (250) Gulden, aus einem Amtspauschale jährlicher 20 fl. aus einer widerruflichen Stallbeihülfe jährlicher Einhundert (100) Gulden zu bestehen, wogegen derselbe zur Haltung von mindestens 8 diensttauglichen Pferden, einer 4 sitzigen ganz-gedekten und einer 4 sitzigen halbgedekten Postkalesche, 3 Ordinärwägen und 3 Staffettentaschen, so wie der sonstigen Betriebsrequisiten und zur Beistellung eines gut gelegenen gegen Feuer und Einbruch sicheren Postlokales verpflichtet ist.

Bewerber um diese gegen Dienstvertragsabschluss zu verleihende Postmeisterstelle haben ihre Gesuche unter legaler Nachweisung ihres Alters, ihrer seitherigen Beschäftigung, eines zum Postbetrieb angemessenen Vermögens und ihres moralischen und politischen Wohlverhaltens bis zum 20. August l. J. bei der gefertigten Postdirektion einzubringen, bei welcher auch über die näheren Vertragsverhältnisse Auskunft erlangt werden kann.

Agram 24. Juli 1855.

K. k. Postdirection für Kroatien und Slavonien.

Klempay.

Br. 4926. (199—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 10. ožujka 1855 br. 646 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Tomi Pisačiću za spadavše na dobro Orehova gorica u občinah Dubovec i Slanipotok, kotaru stubičkom, županii zagrebačkoj ležeće, 13³/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5.450 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 13. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 13. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na [illegible] 9 satih [illegible] i ako od potrebe [illegible] za onim dane do svèršetka [illegible] nastavlja s tom primietbom, da su oni [illegible] svi

oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4925. (198—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. sèrpnja 1855. broj 2948. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Adolfu Hrušocu za spadavše na dobro Ripnjak u obćinah Kućevici i t. d., kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj ležeće 12[27]/[24] kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5083 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 24. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 24. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. listopada 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 3130/g. (Izv. 842) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2894 pronadje u 15,312 for. 30 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 33[2]/[8] negdašnjih naselbinah urbarskih i 7 žiljirah ležećih u obćini Šenovec, Mačkovec i Zasad, kotaru čakovačkom, žup. varaždinskoj, i spadavših na dobra S. Helena u Medjimurju g. Ivana barona Kneževió propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 16. sèrpnja 185[illegible].

Novak, s. r. Fohn, s. r.

OGLASNIK.

(122—DP.) (10—1)

Kraljevsko - pruskog okružnog fizika

Dra. Koch-a

BILJNI BONBONI

(u izvornih škatuljicah po **20** i **40** kr. sr.)

Oti **biljni bonboni** iz što najviše prikladnih sokovah travnih i biljnih sredstvom česti jedne najčistieg šećernog kristala sliveni, obistine se kao što to najpriznateljnia osudna mnienja ustanovljuju — utiešivimi i draženje ustavljajućim kod kašlja, gèrla promukla, i hrapavosti, te sopoline i dieluju po kvintesencii sadèržanih u sebi sokovah biljnih i tvarih sladkih veoma blago na uzdèržanje čistoće, frižkoće i gibkosti organah rieči. Razlikuju se ne samo ovimi svojimi u istinu blagotvornimi vlastitosti veoma od toli hvaljenih tako zvanih pèrsnih šećerčićah (Pâte pectorale) itd., već se odlikuju izmedj tih proizvodah jošte navlastito time, što ih organi probavljanja lahko snose, te i po dužjem upotrebljenju nikakovih bolih u želudcu niti kiseline ili sopoline neprouzroče.

Za preduprediti smutnjam imade se obzir uzeti na to, da su **Dra. Koch-a** kristalovani **biljni bonboni** samo u dugačkih sa izvornim biljegom providjenih škatuljicah stèrpani, te da su oti jedino vaviek pravi mogu dobiti:

U Zagrebu kod liekarnika **Graciana Mihića**, u Karlovcu kod Tome Aleksića, u Čakovcu kod A. Karasa, u Osieku kod liekarnika Jos. Horninga, u Rieci kod Petra Rigotti-a, u Koprivnici kod liekarnika Rud. Schiketanc-a, u Križevcih kod Ant. Bratoglie-e, u Sisku kod Franje Pokorny-a i G. Velussića & Comp., u Pančevu kod J. Huber-a, u Zemunu kod Joanovića i Petrovića, u Virovitici kod J. Demetrovića, u Vukovaru kod Todora Stanića, u Varaždinu kod S. A. Taušek-a, i liekarnika Aleksandra Haltera.

(Dp.—123) (6—1)

Sviedočba o dielatnosti

BILJNIH BONBONAH DOKTORA KOCHA*)

Potvèrdjujem ovime, da sastavljeni po kralj. okružnom fiziku **Dru. Kochu** u Heilligenbeilu **biljni bonboni** sastoje iz bilja, koje osobito blago i utiešivo dieluju na puteve dihanja i organe pèrsne, dakle da kod katarah plućah i dražljivosti bronkiah pred inimi mnogimi slično preporučenimi sredstvi prednosti imadu znatne, te svim pravom da ih je moći preporučiti.

U Berlinu dne 24. kolovoza 1834.

Dr. Schnitzer,
kr. dvorni savietnik, praktični liečnik itd.

*) U frižkoj vaviek ravno dobroj kakvoći dobiva se kod **Gr. Mihića** u **Zagrebu**.

(118—Dp.) (10—1)

☞ Sa previšnjim car. kralj. povlastjem i kr. pruskim, te kr bavarskim previšnjim priznanjem.

Doktora Borchardt-a

BILJNI SAPUN

(u zapečatjenih svezčićih izvornih po 24 kr. sr.

Doktora Borchadta biljni sapun aromatično-liečnički točno proračunan po pravilah znanstvenih, te veoma sretno skombiniran zauzima po svojih = do sad jošte nedostignutih = karakterističnih prednostih medju svimi sličnimi proizvodi pèrvenstvo, te veoma koristan je zajedno upotrebljen kod kupeljih svake vèrsti.

Dra. Hartung-a

ulje s kore kininske

(u zapečatjenih na staklu biljegovanih flašicah po 50 kr. sr.)

BILJNA POMADA

(u zapečatjenih biljegovanih na staklu tegelcih po 50 kr. sr.)

Sretni uspieh unapredovana, brižljiva te znanstvena razsudjenja sačinjavajuća ota **Dra. Hartung-a** povlastjena sredstva za **rastenja vlasih**, reć bi da su opredieljena medjusobno u učincih svojih nadovèršivati se, kad **ulje kore kininske** služi na uzdèržanje vlasih u obće, te **biljna pomada** probitačna je na uzkèrsnutje i oživljenje narastaja vlasih — kad pèrvo poveća elasticitet i boju vlasih, to potonje sačuva od preranog osiedenja i izpadanja, kadno koži novu blagu subštanciu priobćuje, te korenje vlasih najkrepčijim načinom ojačuje.

Dra. Suin de Boutemard-a

TIESTO ZA ZUBE

(u čitavih i poluzvezcih po 40 i 20 kr. kr.

Doktora Suin-a aromatično **tiesto za zube** ili zubni sapun priznan posvud sa osobitim predstavljenjem kano najobćenitije te najsigurnije sredstvo za **uzdèržanje i poliepšanje** zubih i zubnog mesa, očistjuje mnogo ugodnie i bèrže nego li razni prahi za zube, pridieljujuć zajedno čitavim ustama veoma blagu i milu frišk oću.

Jedino skladište:

U Zagrebu kod liekarnika **Graciana Mihića**, u Karlovcu kod Tome Aleksića, u Čakovcu kod A. Karaza, u Osieku kod liekarnika Jos. Horninga, u Rieci kod Petra Rigotti-a, u Koprivnici kod liekarnika Rud. Schiketanc-a, u Križevcih kod Ant. Bratoglie-e, u Sisku kod Franje Pokorny-a i G. Velussić-a & Comp., u Pančevu kod J. Huber-a, u Zemunu kod Joanovića i Petrovića, u Virovitici kod J. Demetrovića, u Vukovaru kod Todora Stanića, u Varaždinu kod S. A. Taušek-a i liekarnika Aleksandra Haltera.

Opazka. Pošto bi glas tako utemeljen povlastjenih sredstvah našao skoro svakdano raznih nasliedovanjah i izhitrenjah, to neka izvole za izbiegnuti prevarenju štovani oduzimatelji naših u domovini i inostranstvu u tolikoj časti stojećih proizvodah na otih više putah već oglašen način zamatanja, kano i na naslove **Doktora Borchardt-a** (biljni sapun), **Doktora Hartung-a** (ulje s kore kininske i biljna pomada) i **Doktora Suin de Boutemard-a** (tiesto za zube), te i na naslov dotičnog jedinog našeg miestnog skladišta točno paziti.

[illegible] Dr. Ljudevit Gaj. — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 3. KOLOVOZA 1855. Broj 177.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istn. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebrn. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.

Za službeno oglase opredieljena je uvėrstbina: 4 kr. sr. od linie za pėrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglasoili poslane članke plaćaće se do 10 linijah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Berzojavne viesti.

U Londonu, 30. sėrpnja. Sir R. Peel izjavlja, da vlada namierava i talijansku legiu sastaviti. Proračun bieše bez znatne opozicie odobren. Polag niekog očitovanja lorda Palmerstona odgodit će se parlament dne 24. kolovoza.

Iz Carigrada, 26. sėrpnja (preko Bukurešta). Car. franceski poslanik gosp. Tuvenel imao je jučer pėrvu audienciu kod sultana. Dosadanji poslovodja g. Benedetti polazi danas u Krim. Novi otomanski poslanik za Pariz upravo se sad ukėrcao. Kr. pruski poslanik otišao je u Tėrst. Bašibozuci ubili su svoga zapoviednika, generala Beatsona. (Sravni jučeranje viesti pod Turskom. Ur.)

Iz Jakina, 30. sėrpnja. U gradu, kao i okolici kolera je izčezla. — Došavši danas iz Gėrčke parobrod nezna ništa o tom, da se je u Arbanii kuga pojavila.

Hėrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sėrbia.

U Zagrebu. Pišu iz Rieke, da je kolera jur gotovo izčezla, jer još samo riedki slučaji od nje pojavljuju se. U Bakru prestade, a u občinama tamošnje okolice takodjer izčezava pored svega siromaštva i velike vrućine. Samo u niekim selima Vinodolskim vlada ta aziatska *pošast epidemički*, medjutim nadati se je, da će revnim dielovanjem tamošnjega sveštenstva i liečnikah i tamo skorim nestati.

U Novome Sadu 22. sėrpnja. Kao što je javljeno bilo da će doći, došla je u prošlu nedielju velika sėrbska deputacia iz Beograda, da ovdie predusretne i primi tielo kćeri svoga knjaza, koja je u Gleichenbergu umėrla i odatle u domovinu na parobrodu nošena. Od srodnikah je bila pėrva sestra gospoja Poleksia, a od činovnikah bio je sam predsiednik savieta, g. Stefan Stefanović. U deputacii bilo je svega preko 25 licah. Oni su se nadali, da će tielo još ono veče u Novi Sad prispieti, ali medjutim nadju ovdie depešu iz Pešte, da će tek sutra dan poslie podne doći.

Baš kad su izslanici ovi polazili iz varoši na Dunav, zvona u svima cėrkvama novosadskim bez razlike viere oglase, da tielo dolazi. Svi su već bili na obali, kad je tielo došlo. Iz varoši naše bilo je izišlo malo i veliko na obalu. Na parobrodu od Beča do Novoga Sada kod sanduka u svetjenom odielu molili su se bogu dva sveštenika: Protopresviter šabački g. Pavlović i g. Pavle Marković, parok iz Srema. Kad je parobrod stao, ušli su u njega na susret došavši srodnici i činovnici u punoj uniformi. Iz Sėrbie došavši arhimandrit i djakon zamiene iz Beča doprativše svetjenike. S tielom iz Gleihenberga došli su knjaževski tast gosp. Jevrem Nenadović, ucviljeni suprug g. Milan i diever pokojnice g. Ljubomir Petronievič. Pored njih bilo je u tužnoj toj pratnji još niekoliko licah.

Počem je tielo oplakano i primljeno, pušteno je, koliko se je moglo, i od publikuma na ladju da se ostancima zemaljskim pokojnice pokloni. Parobrod je pod Novim Sadom ostao malo jače od jednog sata. Poslie toga u 7 sati krene se dalje niz Dunav. Publikum ga sioo ispratl sa suznim očima. Od strane okružne vlasti u početnoj pratnji bio je okružni komesar ordiešnji g. baron Sajfertic; iz ličnog počitanja odpratio je tielo c. kr. član glav. oblast. sa g. Hadžić sa porodicom i još dvojica od gradjanah. Bilo je njih više, koji su takvu počest pokojnici želili ukazati.

Kao što smo izviešteni, i u Karlovcima su, kad je parobrod prošao, zvona u svima cėrkvama zvonila. (Sėrb. Dn.)

S bojišta.

— S bojišta u Krimu neima svendilj nikakvih novostih. Franceske baterie na sieverozapadnoj strani kod karantenskog zalieva i na Sapungori imadu to opredieljenje, da na dano znamenje pucaju na ruske ladje, koje su usidrene pred Karabelnajom. Medjutim pisma iz Odese, javljaju, da veće ruske ladje leže na prostoru izmedj gradićah Aleksandra i Katarine, a topčare operiraju na protivnoj obali, i tako je svakako težko do ladjah doći. — Francezi su i na groblju pred Sevastopoljem podigli jednu bateriu, i za njeno sagradjenje upotrebili kamenje od grobovah, napise itd.

Iz ruskoga logora javlja se, da Rusi takodjer najvećim naporom rade na utvėrdjenjima. General Totleben sasvim je ozdravio od zadobljene rane. Ona podkrepljenja, za koja je jur knez Goršakov javio (7. i 15. divizia), prispiše jur na Belbeg zajedno s 4000 kolah provianta.

— Iz Petrograda došla je zapovied carska, uslied koje ima se glavni stan generaladjutanta Lidersa konačno prenieti iz Kišeneva u Odesu.

— (Smėrt Nakimova.) „Ruski Invalid" posvećuje umėrvšem dne 12. sėrpnja admiralu Nakimovu sliedeći odziv:

„Dne 11. sėrpnja doznala je Rusia nenadoknadljivi gubitak: vitez od Sinope, jedan od muževnih braniteljah Sevastopolja, ponos i dika ruske flote i ruske vojske, admiral Pavao Stepanović Nakimov zadobio je smėrtnu ranu, uslied koje je na obćenitu žalost svojih hrabrih drugovah i ciele Rusie dne 12. sėrpnja preminuo. Očevidci pripoviedaju sliedeće potankosti o njegovoj smėrti: Nitko nemogaše privoliti pokojnog admirala, da se ogėrne u vojničku kabanicu, i on je uviek u kaftanu s generalskim epaulettama pokazivao se na najkrajnijim obkopima, da sredstvom dumbira obsadu bolje motri. Dne 11. sėrpnja u 8 satih u večer pokazao se Pavao Stepanović na bedemu Kornilov, i upėrkos prešnih molbah od njegove pratnje, poče pregledavati nepriateljske poslove. Jedno zėrno udari u zemlju kraj njega; njegova pratnja umoli ga sad još jače, da ostavi to pogibelno miesto, nu on ostade miran i reče: „Gadjaju vėrlo dobro." Poslie niekoliko minutah pogodi drugo tane admirala u sliepo oko; on pade onesviešćen, niti je više do svoje smėrti k sebi došao. Dne 12. sėrpnja premine. Miran ti budi san, dostojni druže Lazareva, Kornilova i Istomina!.. Cėrnomorski mornari i posada sevastopoljska neće zaboraviti tvoj velesėrčani primier. — Naša dietca i unuci hranit će tvoj grob, kao što si ti branio njihovu kolievku!"..

— (Ruski ratni zarobljenici u Toulonu i njihova izmiena.) Kao što je jur poznato, zaključile se vlade ruska i franceska izmienu od 750 ratnih zarobljenikah od svake strane. Ruski zarobljenici nalazili su se u Toulonu. Nieki očevidac piše o tom „Neue Pr. Ztgu." sliedeća:

Donositelj radostne te viesti bieše nieki arcipop ruske kapele u Parizu, ako se nevaram, g. Vasiliev. Radost medju momcima bieše neopisiva. Oni su skakali, ljubili se i plesali; oduševljenju nebiaše konca. Pošto bi sveštenik svakom svom zemljaku dao u ime „batjuške cara" znamenitu svotu novacah za put, kao i odielo i čizme, izvede ih svih 750 mom. na obalu sredozemnoga mora. Tamo je po obredu pravoslavne cėrkve dėržao „Tedeum". Biaše to u najvećem stepenu ganljivi prizor; ratnici na tudjoj zemlji kleknuše i plačući hvališe bogu za svoje oslobodjenje. Pošto bi svaki od njih kėrst poljubio, reče sveštenik: „Sada, dietco, idite s bogom — budite s onim zadovoljni, što ste sad od mene dobili. Što sam imao, to sam vam rado dao." — „Batjuško, batjuško," povikaše ruski ratnici, „da nam se nije ništa dalo, da nam se pače sve, što imamo, oduzelo, da su nas do posliednje kėrpe svukli, mi smo veseli i bogati, ako baš i goli mognemo stupiti na sveto zemljište naše domovine — naša domovina i naš car sve je, što mi trebamo i ljubimo."

— U Odesu stigao je, kao što „Milit. Ztg." piše, glas, da je Muraviev pozvao generala Williamsa zapoviednika u Karsu, da položi oružje i da preda tvėrdju. Muraviev je jedan od najizvėrstniih generalah ruskih; on poznaje vėrlo dobro iztok, jer je mnogo godinah onuda putovao, i izvėrstno govori turski kao pravi Turčin. Već u posliednjem turskom ratu bio je on general divizie pod Paskievičem, i to baš pred Karsom. Kad je tvėrdja na predaju pozvana, uputio se Muraviev s generalom Ostensakenom, koi je tada bio načelnik generalštaba, i generalom Rajevski-em u turski logor, da pozovu pašu na predaju. Oni su sa sobom poveli takodjer jednog tumačnika. Paša sluša je poziv, pa onda svoje okolo stojeće upita za saviet. Jedan od savietnikah reče paši, da bi najbolje bilo, da se tim silnim muževima za njihovu dėrzovitost po starotursko običaju glava odrubi. Muraviev činio se, kao da ništa nerazumije. Paša nemogaše nikako odlučiti se, šta da čini. U taj hip prime Muraviev pašu za ruku, odvede ga u šator i pokaže mu rusku vojsku. „Pašo!" reče tada, „deset minutah dajem ti za razmišljenje. Predaj grad i polazi s vojskom u miru, ako pak nećeš, to ćeš biti ti zajedno s tvojom vojskom još prie, nego sunce sadje, u našim rukama i smėrti žėrtvovan." — Preplašeni paša odmah je sve dao, što se god zahtievalo, i sliedećeg dana udjoše Rusi u Kars. — Kasnie pao je Muraviev u nemilost, i bieše dugo vremena u Moskvi jedan od glavnih korifeah nezadovoljnikah starorusko stranke, koje glava biaše Jermolov. Povod nemilosti biaše sliedeći: Kad se turski rat svėršio, poslie zaključenog mira drinopoljskog poslan je sbor generala Muravieva u Sevastopolj, da tamo kod utvėrdjivanja radi. Ova nevojnička radnja mnogo je tome dopriniela, da je izmedj vojske izčezao vojnički zapt i da su se vojnici pretvorili u neuredne seljake. Najbolji vojnički duh zadėržaše još Poljaci. Kad je car Nikola upravo u ono vrieme posietio Sevastopolj, padne mu oči ovo nevojničko ponašanje soldatah. Muraviev, da to nekako zamaže, izabrao je protivno sredstvo, i tielesnu stražu carevu sastavio iz Poljakah. Ova okolnost pala je caru još više u oči, dok na posliedku jedna visoka osoba cara na to pozornim učini, navodeć kod toga pogibelne posliedice, koje bi se poslie jedva ukloniti poljake bune poroditi mogle. Ta visoka osoba biaše jedan Niemac. Kad je na to Muraviev s dnevnim raportom pred cara došao, povika ga car u nazočnosti mnogobrojne svite generalah .... som: „Muraviev! Gdje si ostali moji Rusi, da me u okružavaš s Poljacima? ... Muraviev, ... tvoj sbor!" — Od toga vremena ...

Muraviev u Moskvi, dok nije sad nedavno ime-
novan vèrhovnim zapoviednikom u Azii.

— (Najnovia iztočna) pošta doniela je
viesti iz Carigrada od 23. sèrpnja. U Kèrfu
znali su, da se je u turskoj Arbanii pojavila
nieka vèrst kuge. Onamo poslana je komisia,
da se izviesti o značaju bolesti. Iz Krima ne-
ima ništa osobita. — Rusi podigli su utvèrdjeni
logor iz Arabata do Kerča. Glavni stan gene-
rala Vrangela nalazi se u Kafi. — Iz Karsa
od 7. sèrp. pišu, da Rusi dèrže još uviek tu
tvèrdju obkoljenu. Šamil, (kojega se smèrt da-
kle nepotvèrdjuje) prešao je bèrda dieleća Da-
gestan od Georgie i prieti Tiflisu. Po niekom pi-
smu iz Erzeruma nalazi se on tri sata daleko
od Tiflisa, s toga je Muraviev dao zapovied ge-
neralu Nyrodu, da Ardahan ostavi i u Tiflis
hèrli. — Dopisatelj carigradski „Triest. Ztga“
piše, da su Rusi pred Karsom ostavili 15,000
momah, a da s ostalom vojskom maširaju na Er-
zerum.

Austria.

U Beču. Pouzdano doznaje se, da će sko-
rim takodjer dignuti se zabrana izvoza žita iz
Poljske u Galiciu.

— Različna tèrgovačka pisma javljaju iz
Arbanie, da se tamo nije pojavila tako zvana
kuga, nego nieka miestna goropadna bolest.

Sèrbia.

U Beogradu 24. sèrpnja. Jutros nam pa-
robrod donese tielo upokojene gospodje Kleo-
patre. Malo i veliko izišlo je na Savu da do-
čeka i pozdravi njene zemaljske ostatke, koje
je ljubav roditeljska u domovini imati želila.
Parobrod je došao malo ranie, nego što smo se
nadali — prie 8 satih — ali pri svemu tome
nesamo, da je puna obala bila, nego je bio i
Kalimegdan. Tužna majka sa ostalom rodbinom,
g. mitropolit i svi činovci u punoj uniformi izi-
šli su na obalu i primili tielo, u kom je bila
duša, kojoj je težko para naći.

Odmah je sprovod, u koliko je silna mno-
žina svieta dopuštala, u red postavljen, pod na-
čelstvom sveštenim njeg. vis. g. mitropolita. Svi
činovi i redovi nosili su tielo na izmience.
Sprovodu nije bilo kraja. Sa obale odnešeno je
tielo u sabornu cèrkvu. Tu je svèršeno opielo.
Po opielu je g. mitropolit sam u krasnom i jas-
nom slovu kazao kakva je bila pokojnica, tješio
je opečaljenog supruga, svietlu majku, ostalu
rodbinu i nas sve ostale, jer je znao, koliko je
pokojnicu svak kod nas uvažavao.

Po opielu krenuo se sav neizmierni spro-
vod kroz glavne varoške ulice u malu cèrkvu.
Tu će tielo prenoćiti, a sutra u Topolu odne-
šeno biti svietlom roditelju da se položi u fa-
miliarnu grobnicu. Svietla knjaginja, sva skoro
rodbina i mnogi gradjani pratit će i na tom
putu ovu dobru dušu, koja se kod nas neće
lahko zaboraviti. Sjajni i neobični veliki spro-
vod današnji njezin, najbolji je sviedok ljubavi,
koju je vèrlinama svojima kod nas stekla. Lah-
ka joj bila sèrbska zemlja, na kojoj je tako
malo živila. (Sèrb. Dn.)

Turska.

Iz Tripolia, 15. sèrpnja. Potvèrdjuje se,
da je Gurma, načelnik buntovnikah razbio tur-
sku vojsku. Topništvo, barjaci, hrana i džebana
od turske vojske pade u ruke buntovnikah. Voj-
ska je tako silno potučena, da se je jedva koi
vojnik spasiti mogao. Govori se, da će bun-
tovnici sad krenuti na Tripoli, koi će se valjda
morat predati, jer neima više od 1000 moma-
kah, dočim buntovnikah ima do 15.000 sa 40
topovah.

Gurma, o kom je ovdie govor, zastupa na-
rodnost rodjenih u zemlji Arabah, koji čine o-
poziciu protiv obstojeće, sultanu pokorne, vlade.
Gurma biaše prie u Trapezuntu kao taoc za-
tvoren, nu podje mu za rukom te sretno iz-
maknu. Njegovi zemljaci dočekaju ga s oduše-
vljenjem i on upotrebi smèrt priašnjega paše od
Tunisa, da razvije barjake revolucie.
Jedan engleski i jeden francezki parobrod
uputiše se onamo, da svoje ljude pod zaštitu
uzmu.

Bečka burza
dne 2. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb
Dèržavne zadužnice . . . . . sa 5%	77⅝
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	82½
dto . . . . » 4½%	67 13/16
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	120½
» » » » » 1854, » 100 »	100⅜
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	71
Bankovne dionice komad po	977
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . . po 1000 f.	2020
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	232
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	540
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	320¾
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . . »	121
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	120½
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	88½
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . . »	11 44
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	120
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	140¾
Pariz za 300 frankah . . . . »	141
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	26¼
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 1166./535. (Izv.—849.) (2—1)

Izrok.

Carsko-kraljevski kotarski sud preložki, do
do znanja stavlja:

Da je na ovèršbenom predmetu Morica Naj-
virta iz Čakovca pod zastupništvom odvietnika Tome
Švagla, proti Lenardu Pintariću žitelju iz Palinov-
ca radi duga 100 for. 2 kr. sr. ovèršbena ličba na
sav dužnika imetak sastojeći najme: u stanovnoj
kući, gospodarstvenim zdanjima, oranicama i liva-
dama, te na 672 for. srebra sudbeno procienjen,
dozvoljena, i za preduzetje toga dva stavljena roka,
i to 18. kolovoza i 18. rujna o. g. 1855 prie podne
u opredieljenom satu od 9. do 12. na licu miesta
s tim dodatkom, da će kupac ovog u koliko ku-
povina dotiče, one dugove preuzeti morati, koji su
na ovom dobru zaloga radi osigurani, te da sviko-
lici, koji misle na dobru ovom ličbi izloženom
hipotekarno kakvo pravo imati, ovo do prodaje po-
menutog dobra, premda se na oto osobito nepo-
zovu, tim sigurnie sudu dokažu, jer će si svaki u
protivnom slučaju posliedice §. 509. gradj. post. pri-
pisat imati.

Zapisnik procienbeni sa uvietima ličbe poleg
kojih svaki, koji dobro ovo kupiti namieravaju,
žaobinu od 40 for. srebra u sudačke ruke položiti
imade, mogu se u opredieljenih satih kod ovog
suda uviditi.

C. kr. kotarski sud preložki, dne 4. svibnja
1855.

C. k. kot. predstojnik
Karolji.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 4. KOLOVOZA 1855. 178.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasnili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Zvanično

Br. 3584.

C. k. peštovno ravniteljstvo u Zagrebu podielilo je ispražnjeno miesto poštarskog meštra u Ludbregu vlastelinu i odvietniku **Ljudevitu Švagelu**.

U Zagrebu dne 31. sèrpnja 1855.

C. k. ravnatelj poštah
Klempay, s. r.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 4. kolovova. Preuzvišeni g. biskup križevački **Smičiklas** stigao je jučer ovamo, i odsieo u svom sieminištu.

U Zagrebu. Ministar pravosudja podielio je ispražnjeno kod zemaljskog suda u Zagrebu miesto viećnika dosadanjem viećniku i dèržavnom odvietniku županijskog suda osiečkog, **Ivanu Pogačniku**.

— Njeg. car. visost prejasni gospodin nadvojvoda **Dragutin Ljudevit** imenovan je generalmajorom.

Vojnički zapoviednik u Bagu, major Antun **Paliček** od Palmforsta premiešten je za miestnog majora u Rieku. Penzionirani major Sava **Popović** od Donautala imenovan je vojničkim zapoviednikom u Bagu.

Iz Vinodola od 31. sèrpnja pišu, javljaju nieke pobližje detaille o vladajućoj, u tamošnjem predielu, koleri. Najprie je početkom ovoga mieseca pojavila se kolera u sv. Jakovu, gdie je jur 80 umèrlo, premda ima samo 727 žiteljah. U selu Tribalj umro je 7. sèrpnja jedan, ad od to doba svaki peti. Zatim se razprostèrla pošast po občinama sv. Jelene, Cèrkvenice, Bribira i Drivenika; u ovoj posliednjoj bolesti ciela su sela obolila. Osim občinah Novi i Selce zavladala je pošast i u cielom vinodolskom kotaru. Okružna vlast je odmah na početku svom snagom dielovala i posvuda shodne miere izdala. Ona daje iz dèržavnih sredstvah potrebiti novac miestnim župnicima, a ovi onda diele medju bolestne govedsku čorbu s rižom. Budući su tri liečnika oboliela, to je c. k. županijska oblast u Rieci odmah poslala dva liečnika. Riečju sva nastojanja svietskih i duhovnih poglavarah dielovaše najuspiešnie. (Tr. Ztg.)

Iz Like, 12. sèrpnja. Liepi fenomen, koi se je na Petrovdan u zraku pokazao, daje prostome narodu povoda od svake ruke suditi, umniemu zritelju pak ostala je muka ta, što ga se nije mogao sit nagledati, jer ovo pojavljenje božje prirode toliko je trajalo, koliko bi čoviek mogao tako rekuć šinuti dlanom o dlan. Jučer bila je i vrućina velika i zrak težak, popodne padale je krajem Velebita kiše, a pred večer izvedrilo se je i bio je zrak hladan, nebo se smiešilo i zviezde sjale kako igde, na jedanput blisnu od strane iztoka i kao kad bi zabuktilo skupa trista lučih potegnu na zapad, zviezde ukloniše se i bi reći sva priroda stade, pojavljenje pak preko svoda neba prolazeći činilo se je tako blizu, kao da bi ga iz praće dohvatiti mogao, a čulo se je kao daleki vodopad i prosipajući od sebe varnice ostavljalo je modre pruge za sobom, i kad je smèrknulo za pèrvi brieg, zaorilo se je tamo, kao da bi se srušila kakva velika kula, a odjek protezao se je u Velebitu na južnoj strani za dugo. Zatim obuze časkom pomèrčina i mirijade svietilah nebeskih ostadoše probliedjene od lica ovoga maloga fenomena.

Vrieme bilo je i ovog mieseca ovdie čudnovato. Bolesti ima poniešto proti običaja. Na zapadnom podnožju planine Velebita leži primorski gradić Bag, kod kog blizu nalazi se pod Dalmaciu spadajući ostrov i gradić Pag, i u ovome kolera jako mori. U Rieki čuje se, da je prestala. Na Velebitu ima jošte sniega dosta. (S. D.)

U Zadru 19. sèrpnja. Gospodin Eduard **Bergner** c. kr. viećnik kod pokrajinskog zadarskog suda predade njegovoj preuzvišenosti g. namiestniku baronu Mamuli zadužnicu jednu s 5 na % od 1000 fr. na tu svèrhu, da se s njom nabavi sve ono, što bi poboljšati moglo zdravstveno stanje u Pagu, gdie je kolera dosta žèrtvah pokosila, i da se siromašnim stanovnicima hrane nabavi.

Baš onda, kada i javna vlast misliaše prihvatiti se mierah takovih, kako bi se gradu i otoku Pagu osiguralo zdravstveno stanje i nestašicu tèrpećim potrebita hrana nabavila, što mnogo pomaže da se udaljava bolest, velедušni dar g. Bergnera došao je na vrieme, da podupire ove namiere.

Drago nam je bilo razumieti iz jednog pisma iz Trogira od 14. t. m. da su ne samo one revnostne vlasti pomoćju naročitih gradjanskih odborah uzele predohranjive miere protiv pretećoj bolesti, nego da su i oni gradjani već skupili 1,600 for. dobrovoljnih prilogah za pomoći miestnim siromasima, ako bi se razbolili. Nisu propustili u isto vrieme preporučiti se preblagom bogu, da bi ih sačuvao od nemile bolesti. Bože daj, da se i svi ostali na ovi krasni primier ugledaju!

S bojišta.

— **Knez Goršakov** javlja iz **Sevastopolja** od 28. sèrpnja u večer: Jučer otvorio je nepriatelj na bedem br. 4. jaku pucnjavu, koja je dva i pó sata trajala. Mi smo odgovorili ravnom silom. Na ostalim miestima poluotoka ništa novoga.

— Polag „**Fremdenblatta**“ svode se najnovie viestie iz iztoka na poznata jur fakta. Viećanja divana u Carigradu o vojničkim stvarima, gdie je i Omerpaša bio, dovèršena su. **Serdar vraća se na svoje miesto u Krim.** U Stambulu raznio se glas, da će se juriš na Karabelnaju poduzeti dne 10. do 12. kolovoza. Hercog **Newcastle**, g. **Benedetti** i mnogi otmieni inostranci putuju s **Omerpašom** zajedno u Kamiš i namieravaju velikim vojničkim operaciama osobno prisustvovati. U Erzerum neprestano idu podkrepljenja; Kars se doduše još dèrži, nu vojničko stanje Turakah u maloj Azii u obće vèrlo je kritično. Svagdie, gdie se Rusi pokazuju, prima ih žiteljstvo s najvećom simpatiom. Nu ruski vojnik ponaša se spram žiteljah sasvim drugčie, nego li osvojitelji Kèrča ili dobrovoljske čete u Dardanellima.

— Sultan je poslie juriša na **Sevastopolj**, pisao jedno pismo **Pelissieru** a drugo **Raglanu**. Pisma im je pisao po svom Etem-paši. U pismu ih hvali, slavi i želi sretan svèršetak.

— Pokretno imanje, što ga je lord Raglan poslie svoje smèrti u Krimu ostavio, prodano je odmah ondie, i našlo se Englezah, koji su se natieravali u cieni, da je čisto težko vierovati. Dva obična sedla prodana su za 260 frankah. Ali ne samo predmeti, koji su sposobni za duže upotrebljenje, bili su prodani; nego i onakvi, koji prolaze kao dim na pr. šampanier i bordo vino, prodana su po skupu cienu. Butelja od pèrvog po 34 for. od posliednjeg po 12—19 for. To je baš pravo englezki!

— Kad je St. Arnaud prie deset i više miesecih pohod u Krim preduzeo, koi se sa njegovom prodèrzljivosti osobito odlikuje, ali koi je zbog toga skupo plaćen, onda se nije mislilo, da će ta „šetnja“ uzeti razmiere čitavog cielog pohoda, koi će tolike žèrtve izkati. Mislilo se, da će „nedotupavni“ Rusi pri pèrvoj navali saveznikah očistiti čuvstva, i da će Sevastopolj kao od šale uzet biti. Svakom je poznato kako su se saveznici, kako cieo zapad u svim očekivanjima prevario. Povratak Menšikovov od Alme u Sevastopolj smatran je kao najveća kakva taktička i strategička pogreška, i već su sangvinički Francuzi kliktali očekivajući svaki čas sjajnu po njih kakvu bitku, i odatle slavni povratak u otačbinu, ili još slavnie napredovanje u unutarnjost Rusie. I Napoleon pèrvi je slao biletine pri svom pohodu u Rusiu, u kojima je izsmiehavao ruske zapoviednike, koji mu nisu nigdie smieli stati na put u njegovom napredovanju, ali poslie je mahao glavom i vidio je, da nisu Rusi, nego da je baš on sam u klopnji uhvaćen. Sada i zapadnici vidjaju, da je Menšikovljev marš od Alme u Sevastopolj remek vojene taktike, kojim je spašen Sevastopolj, i kojim su saveznici rukovodjeni njinom zaslieplјenosti tako ljuto stradali. Zapadna vojska otišla je pod grad, nepripravna za dugi ostanak, jer se nadala skorom padenju Sevastopolja, pak je zbog toga pretèrpila štete i gubitke, kojima je riedko koi primier u historii naći. Gorko su platili za svoju smielost i neopaznost. Njina vojska stradavša od tanetah i bajoneta ruskog, od neugodah klimatičkih i stroge za Krim zime, i utamanjivenja svakim nedostatkom, malo broji onih boracah, koji su sa St. Arnaudom i Raglanom se onako liepim nadama i izgledima u Eupatorii se izkèrcali. Ona ima sada u svojim redovima većinom mlade novake, vieštte oficire, a o hrabrosti pravoj vojničkoj težko je kod nje govoriti, nego o hrabrosti sdvojenja. Uzmimo još i to, da se siećanje na patnje prošaste zime u cèrnim bojama predstavlja savezničkim vojnicima, da je po zapadne dèržave snabdievanje tolike vojske sa najvećim tegobama skopčano, pak ćemo reći, da je svakojake nevierojatno, da će saveznici u Krimu na novo prezimiti htieti. A zar bi na posliedku Rusi preko zime u miru siedili i čekali, da se smèrznuti udovi franceskih i englezkih vojnikah toplinom proletnog sunca odkrave?

Austria.

U Beču, 1. kolovoza. Car. ruski poslanik, nik, knez **Goršakov**, vratio se je jučer iz Stuttgarta.

Knez **Demidov**, koi je od niekolike danah obolio, oporavlja se jur.

— „Wien. Ztg.“ donosi ministarsku naredbu, uslied koje će se žriebanje zemljištno-razteretnih obveznicah početi koncem mieseca travnja 1856.

— Stigao je glas iz Carigrada u Beč, da Šah persianski misli poslati u Beč jednog poslovnika.

— Njeg. velič. car izvolie je, prigodom zaključenja konkordata izmedju svete stolice i dvora bečkog, osvedočiti svoje štovanje i privèrženost prema pèrvosveśteniku. Preuzmnožiti samovladaoc naredio je grofu L. Thunu, popečitelju javnog nauka i bogoštovja, da zaište od akademie krasnih umietništvah jedan ogled veličanstvenog službenika, koi se ima darovati papi **Piu IX.** Govori se, da će ovi službenik

izradjen biti po primieru predivne molitvene knjižice njeg velič. carice, i da nj. veličanstvo želi, da ovu radnju sasvim izvèrše austrianski umietnici.

Iz Beča. Njeg. c. k. apost. velič. premilostivo dostojalo se iz posebne svoje pieneznice darovati znameniti iznos od 1,700 for. odboru, koi se sastavio u Gradcu da podigne spomenik pok. c. k. generalu topništva baronu pl. Welden. Neg. velič. osim toga blagolsvolilo je u pismu preko njeg. vel. gen.-adjutanta kneza Grünnea izjaviti odboru car. zadovoljstvo s plemenito svèrhe.

Talianska.

Iz Napulja. Opet se dogodila izmedju Franceske i Napulja nesloga, ali ovog puta neima značaja političkog. Novi sicilianski podkralj Kastelcikala izdao biaše nedavno naredbu da se neima nositi brada. Izmédju mnogih, kóji su bili kaštigani za ovu krivicu, bio je i jedan Francuz, za kod sad francezko prslaništvo u Napulju zahtieva zadovoljštinu.

Turska.

Pera. Javljeno vam je od prie same kao glas, da saveznici zahtievaju od porte, da im ona preda gradove na Bosforu i Dardanellima, i da im dopusti razpoložiti kod Maslaka vojsku jednu rezervnu. To se sad podpuno obistinjeva. Ovo se zahtievanje osniva, što su zapadne sile jemstvovale za novi zajam turski iz blagajnice Rotšildove. Zapadne sile tražile su od Turske takodjer jemstvo, pa su odmah je i predložili. Zgodan je to čas bio, da se Osmanliama učini jedanput za svagda kraj. To će biti prie ili poslie, a Turci neće moći ništa drugo učiniti, nego reći slabomoćno „nedam" i „aman." Ako se neće na to da motri s one strane Dunava, onda je propalo tursko gospodstvo. Već se čine pripreme za novu vojsku kod Maslaka. Za četiri nedielje zapremit će Francezi Maslak protiv volje turske. Tom silom pozdravit će se lahko Turci u Bosforu i Dardanellima. Po učinjenom ugovoru došli bi Englezi u gradove Bosfora a Francezi u gradove Dardanellah. Ako medjutim nepobiede saveznici u Krimu, a oni će se zadovoljiti srećno postignutim posiednućem Turske, i odreći se sa sada strategičnih sliedstvah. Vojska će se povući iz Krima, ograničujuć se samo na biokadu ruskih obalah, dok diplomacia neisradi nove politične okretaje, te da se zadobiju novi politični planovi. Tako sude ovdie velikaši politici po većoj časti, pa tako vidimo, da i dielo prati isti tečaj stvarih. Turci već uvide iz dana u dan, da će konačno propasti, ako se Austria nezauzme, da ih izbavi. (Allg. Ztg.)

— Jedan dopisnik „Triest. Ztga" javlja, da su lica saveznikah u Carigradu potavnila, jer slo guču, da će im sav trud, sve bitke i sva pogibio u Krimu zlo izpasti, cèrne su kape zli biljezi. Sad i s Pelissierom nisu zadovoljni. Kažu, da će Baraguay d' Hilliers na miesto njegovo stupiti. Muraviev-ov ulazak u malu Aziu, obsada grada Karsa, grožnja prama Erzerumu i Trapezuntu tako su uzmučili Turke i njihove prijatelje, da već više neznadu, šta će početi. Saveznici su sve mislili pa na jedno smislili to jest da utvèrde carigradski moreuz. Obećavaju porti, da će jamčititi za 3 miliona lirah šterl., ako ona dopusti, da Englezi zasiednu na Dardanelle, a Francezi na Bosfor. Ovo zahtievanje porta je odobrila, jer niti ima načina ni sile, da se saveznicima svojim odupre. Ove nedielje prispieo je i novi poslanik franceski u Stambol, i sada će se u ime moreuza ono riešiti, što se riešiti mora, jer Englezi i Francezi nemogu nikako spokojni ostati, dokle god čuju vojenu trubu generala Muravieva i njegove bojne lubarde, koje se sve to više Stambolu približuju.

Rusia.

Iz Petrograda. Knez Sahavski dignut je sa zapoviedništva dèržavne milicie u petrogradskom okružju, i ista podčinjena riahovnom zapoviedništvu grofa Riigera [illegible] dèržavno opolčenje (milicia) petrogradsko, [illegible] broji 200.000 mom., podpuno uniformirana,

oboružanih i discipliniranih. Vojska ova u narodnom odielu sasvim je spodobna urednoj vojsci i čini osobiti utisak. Na barjacima nalazi se kèrst s niekim nadpisom.

— Car radi dan i noć bez odmora. On se vidja svuda. Obilazi Kronštadt, tvèrdjave, pregleda vojsku, a ostalo vrieme provodi radeći u svom kabinetu. S braćom svojom žive u najboljoj slozi. Svadja bivša u nieko vrieme s velikim vojvodom Konstantinom sasvim je prestala. Nikad nije bilo govora o ostavki. Car je obćenito ljubljen. Svak k njemu lasno pristupiti može; on je blage naravi, dosetljiv i stalan u svojim odlukama. Znamenit je njegov odgovor tèrgovačkom odboru: „Kad sam slab, tad se molim bogu da mi dade krepost". Čuli su ga više putah opetovati one rieči, rečene diplomatičkom tielu prigodom uzašastja na prestolje: „Meni je sveta politika moga otca."

Belgia.

Iz Brisela, 27. sèrpnja. Raznio se bio glaš, da je francezka vlada pozvala Belgiu, da posiedne Rim s 25.000 mom., budući će ona franceska vojska, koja se sad u Rimu nalazi, dobiti drugo opredieljenje. Premda bi revni katolici rado vidieli belgianske bajonete kao zaštitnike legitimnog rimskog suvereniteta protiv Mazzinistah, sasvim tim biaše predvidieti, da takav predlog neće ni kod vlade, ni kod naroda naći odziv. Belgia dobro znade, da je neutralnost njeno najsilnie oružje, no to se nebi nipošto slagalo s pojmom neutralnosti, kad bi Belgia olahkotila Francezkoj, da može svoju vojsku, nalazeću se u Rimu, upotrebiti protiv Rusie. Sad se stvar potvèrdjuje, da Belgia neće nikakve vojske bilo za Rim ili Krim dati.

Kralj belgianski vratio sé iz Londona.

Švajcarska.

Iz Berna. Narodno vieće potvèrdilo je sa 77 protiv 9 glasovah novi ustav ticinski, a s velikom većinom naimenovanje velikoga vieća. — Stehlin neprima imenovanje svoje za saveznog viećnika.

Velika Britania i Irska.

U Londonu. Roebukov predlog propao je, ali najviše za to, što je Russel dao ostavku, te se nije imalo na koga vikati. Palmerston se tom prilikom tako ponašao, kao da se on ničega neboji, naravno jer je sva opasnost prestala. — Turski zajam od 5 mil. funt. št. primljen je, ali samo sa većinom od 3 glasa. Kobden je tom prilikom rekao, da se tim samo potvèrdjuje to, da je Turska propala i zahèrdjala; njoj se nesmie dati ni slobodno razpolaganje sa njenim sobstvenim novcem, Englezka i Francezka morala bi ga miesto nje izdavati. Ali kako? Hoće li dati svakoj turskoj regimenti kakva agenta, koi bi na to pazio, da vojnici svoju platu dobivaju, i da pukovnik svoje ljude nevara? Neučine li to, onda nisu ništa učinili, i bolje bi bilo da su te novce bacili. Na svaki način, zavèršio je Kobden, imat će Rusia uzroka triumfirati, jer su saveznici sa svojom politikom priznali, da je Turska ne samo „prebolna", nego da već izdiše.

Azia.

— Engleski ministar, g. Murray dočeken je s velikom časti u Teheranu. Govori se pak, kad su nastojali oko Šaha da ga sklene na stranu zapadnih silah, da je ovako odgovorio: Ja bi to dragovoljno učinio, da mi vi date 100,000 m. u pomoć, a drugčie nemogu, jer već 40,000 ruskih bajunetah nahodi se na granici, koje bi odmah u Persiu ušle.

Amerika.

Iz New-Yorka, 12. sèrpnja. Više Niemacah priobćilo je molbenicu podnešenu predsiedniku, u kojoj se tuže, da se oni pod izlikom, da će posla dobiti, od englezkih agentah mame u novu Šotsku, pa da ih zatvaraju, ako neće da stupe u legiu. Oni s toga mole predsiednika, da posreduje.

Bečka burza
dne 3. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	77⅜
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	82⅝
dto	» 4½%	67¹³/₁₆
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	227
» » » » 1839,	» 100 »	
» » » » 1854,	» 100 »	100⅝
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		71¼
Bankovne dionice komad po		977
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malohečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . .	» 250 »	280
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	548
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	325
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . .	for.	99¼
Augsburg za 100 for. current	»	120⅜
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . .	»	119⅝
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko.	»	87⅝
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 39
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	119½
Marseille za 300 frankah	»	
Pariz za 300 frankah	»	140
Prag za 100 forintih.	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	25¼
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 5156. (201—D.S. (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztерećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 8. svibnja 1855 broj 1958 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Dragutinu Čeglu za spadavše na dobro Braćak u obćini Andraševec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, ⁵/₈ kmetske naselbine konačnodopitala odštetu sa glavnicom 250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 27. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izvodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave

tražbinu svoju do gore postavljénog roka 27. rujna 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se njedno ovime ročište na 29. studenog 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Nikola Puo.

Br. 3890. (124—Dp.) (3—1)

Oglas.

Od strane C. k. gradsko-delegiranog kotarskog suda zagrebačkog daje se ovime na znanje, da je na molbu g. barona Levina Raucha ovèršbena dražba urbarskih zemaljah i na njima nalazećih se zgradah na vlastitost Mate Medvedca spadajućih u Bregovljanih obćine Bèrdovec pod br. 7. ležećih, na 882 sr. sudbeno procienjenih radi duga 383 for. 43²/₈ kr. sr. c. s. c. dozvoljena i u tu svèrhu rok na 15. rujna t. g. i ako bi od potrebe bilo, na 15. listopada t. god. svaki put u 10 satih u jutro na licu miesta ustanovljen.

Pozivlju se dakle kupci tim dodatkom, da će svaki suličbenik vadium od 80 for. sudbenom povereniku položiti imati, ovaj vadium će se kupcu uračunati u kupovninu, a drugima odmah po zaključenom zapisniku povratiti.

Daljni uvieti mogu se kod suda ovog i na dan dražbe uvidieti.

Nadalje pozivlju se svi oni, koji su na upitne nepokretnine hipotekarno pravo zadobili, da se do 15. rujna t. god. kod ovoga suda tim sigurnie prijave, jer će se kupovnina bez njih razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 20. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik
Schmidt.

Br. 1660—1855/crim. (355—Izv.) (3—1)

Oglas.

Od strane c. k. ureda moslavačkog ovim se do javnog znanja stavlja, da se kod ovodručnog žitelja Tome Pallaića u maloj Ludinji 2 vola buše, šareni, 5 do 6 godinah stari u čuvanju nalaze, isti su dne 31. sèrpnja *prigodom* njegovog povratka iz vašara iz Belovara za njim upravo u Ludinu došli. — Vlastnik izgubivši imade se kod ovog c. k. kot ureda prijaviti.

Ako se pako vlastnik do dva mieseca danah od danas računajuć t. j. 2. listopada pronaći nebi mogao, isti će voli gori rečeni dan javno kod ovog c. k. kot. ureda prodani biti.

C. k. kot. ured moslavački.

U Moslavini dne 2. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik
Tomašić.

Br. 3135. 1855. (348—Izv.) (3—1)

Oglas.

U Ternovcu području obćine Biškupec nalazi se jedna ždrebica, koje vlastnik usprkos preduzetog po ovom c. k. kotarskom uredu potraživanja sve do sada pronašao se nije.

Ovo se do obćeg znanja stavlja time, da će se ista ždrebica ako se vlastnik njezin do 1. rujna t. g. kod ovog c. k. kot. ureda neprijavi, putem javne dražbe u smislu §. 390 gradj. zakona prodati.

U Varaždinu 26. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik na dopustu.
C. k. kot. pristav,
Zečević.

Br. 1261. (351—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. županijskog kano konkursualnog suda u Osieku stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu ovdiešnjeg g. odvietnika Jakova Špoljarića kao sudbeno naimenovanog skèrbnika gosp. Ivana Užarevića vlastnika kuće pod br. 42 u gornjem gradu Osieka i bivšeg pristava c. k. županijskog ovog suda, komu se za boravište [illegible] stiečaj nad svim kolikim njegovim pokretnim imetkom i nepokretnim u c. k. austrijskih dèržavah, u kojih stiečajni zakon od 18. sèrpnja 1853 krepost ima, ležećim ovime otvoren, te da je za [illegible] masse i ujedno medjutomnog upravnika masse odredjen prespomenuti g. odvietnik Jakov Špoljarić, a za njegovog zamienika gosp. odvietnik Josip Fönmayer mladji. Uslied toga sudbeno se pozivlju svi koliki vierovnici, kojino zahtievah proti toj stiečajnoj massi imadu, da prijave svoje u obliçi tužbe uredjene proti spomenutomu zastupniku masse najdulje do 17. rujna 1855. c. kr. županijskom ovom sudu tim sigurnie podnesu, što u protivnom slučaju posliedice po zakonu naznačene sami će sebi pripisat imati.

Za potvèrdjenje ili izabiranje upravnika masse i odbora vierovnikah ustavnovljuje se istodobno u smislu §. 46 obstojećeg stečajnog reda ročište na dan 27. rujna o. g. u 9 satih *prie podne*.

U Osieku 21. sèrpnja 1855.

Br. 864./gr. 1855. (347—Izv.) (3—1)

Izrok.

Kojim se sazivaju vierovnici ostavštinskki.

C. kr. kot. sud Koprivnički poziva sve one, koji iz ostavštine dana 8. svibnja 1855 bez oporuke preminuvšega Andrie Jagatića lončarskog meštra u Koprivnici, štogod kao vierovnici tražit imaju, neka radi prijave i posvedočenja svojih tražbinah dana 29. kolovoza 1855 u 9 satih iz jutra, ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo *slučaju* neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kot. ured.

U Koprivnici 25. sèrpnja 1855.

(354—Izv.) (3—1)

Natiečaj.

Izpražnjeno je miesto učitelja i orgulaša u župi Mihovljanskoj; s ovom službom skopčana je plaća od 300 for. sr., vèrt i bezplatni stan, koi ovu dobiti želi, neka molbenicu sa potrebitim sviedočbami dne 3. rujna podpisanomu predade, kojom prilikom natiečaj dèržao se bude.

U Mihonljanik dne 3. kolovoza 1855.

Filip Perok,
podjašpriát i miestni župnik.

Nr. 3688. (25—P.Z.) (3—1)

Kundmachung.

Zur Wiederbesetzung der in Erledigung gekommenen Postmeistersstelle in Bisovać wird hiemit der Konkurs eröffnet.

Die Bezüge dieses gegen Dienstvertrag zu verleihenden Dienstespostens bestehen in einer Jahresbestallung von Zweihundert (200) Gulden, in einem Amtspauschale jährlicher Zwanzig (20) Gulden, dann dem Bezuge der gesetzlichen Rittgelder für geleistete Aerarial- und Privatritte, welche sich im Jahre 1854 auf 959 fl. 46 kr. C. M. beliefen.

Dagegen ist der Postmeister verpflichtet vor dem Dienstantritte eine Caution im Bestallungsbetrage entweder im Baaren oder in mindestens zu 3% verzinslichen Staatsobligationen zu leisten, fünf taugliche Postpferde, eine ganz und eine offene Statitionskalesche, zwei Briefpostwagen, zwei Staffetentaschen nebst den übrigen zum Postdienste erforderlichen Betriebsmitteln beizuschaffen, im brauchbaren Zustande zu erhalten und nach Bedarf zu vermehren.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche mit der Nachweisung über ihr Alter, Studien, die bisherige Beschäftigung und die Vermögensverhältnisse bis längstens 23. August 1855 bei der gefertigten k. k. Post-Direction einzubringen und darin den Besitz einer, gegen Feuergefahr und Einbruch gesicherten, in der Mitte des Ortes Bisovać gelegenen Lokalität nachzuweisen.

Agram 31. Juli 1855.

K. k. Post-Direction für Kroatien und Slavonien,
Klempay.

Br. 3132/g. (344—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemaska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2892 pronadje u 1.800 forintih. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 4¹/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Bukovec i Gjelekovec, kotaru ludbrežkom i koprivničkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak (prie Ludbreg ili Ottok) gg. Henriette Ferency, Marie Paitli, Antuna i Roze Österhuber, propisom od §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpràvama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izvodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 28. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 16. sèrpnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 1332. (338—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kotarski ured Jastrebarski kao kot. sud s ovim do obćeg znanja stavlja, da je ovostranom odlukom od 26. lipnja 1855 br. 1332 na molbu g. odvietnika Andrie Jakčina kao štečajne gromade Ferde nekad Gojmerca skèrbnika ovèršbena prodaja nepokretnog dobra Antuna Šimanovića sastojećeg iz kuće zidane sa pristojališćima, zemaljah oranicah na 8¹/₄ rali, 1 ral vèrta, 3 tèrnaca, sienokošah na 2 kosca, vinogradah do 80 kopačah, kolosekah preko 60 ralih, zatim iz 2 gornjaka, jednog činženjaka, prava pobiranja plaćovine kod B. D. Marie u Dolu — u c. k. kotaru jastrebarskom miestu Kostel ležećeg i na 4322 fr. 50 k. procienjenog dopitana uz sliedeće uviete:

1. Svaki licitirati želeći imat će prie jamčevinu od 5% u sudbene ruke položiti, koja će nakon svèršetka onomu, koi kupac nepostane, natrag se vratiti.

2. Proklicateljna ciena biti će procienbena.

Dotični kupac biti će dužan odmah poslie dovèršene dražbe tretjinu kupovne svote položiti, drugu tretjinu za 3 mieseca sa 5% kamatima, tretju pako tretjinu i to sa 5% kamatima za 6 mieseci, i od dana dražbe posied i uživanje kupljenih nepokretnostih će zauzeti.

U tu svèrhu se postavljaju ročišta i to za pèrvu dražbu na dne 31. kolovoza 1855 za drugu i posliednju na dne 1. listopada 1855 svaki put od 10 do 12 ure prie podne na lice miesta u Kostel s tom primetbom, da će se upitno dobro samo kod druge dražbe izpod procienbe prodati. — Zapisnik procienbeni može se tak na licu miesta, kao i kod ovog ureda uviditi.

Napokon se pozivaju svi oni, koji kakovo hypothekarno pravo na upitne nepokretnosti imati misle, da zahtievanje svoje do tog roka tim sigurnie kod ovog suda prijave, jer će se inače bez da se nanj obzir uzme dotična kupovna svota medju ostale vierovnice razdieliti.

C. k. kot. ured u Jastrebarsku dne 26. lipnja 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Smendrovac.

Br. 2975/g. (340—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. kr. županijsko sudište s otim do obćega znanja stavlja, da je na molbenicu Petra Rišto kao oporuke Joakima Glumac ovèršitelja kuće u gradu Varaždinu pod br. 67. ležeće na 3500 for. srebra procienjene sudbena dražba dozvoljena, te za preduzetje ove rokovi za 30. kolovoza i 29. rujna 1855 svagda za 3. uru poslie podne opredieljeni. Zajedno pozivaju se svi oni, koji kakove tražbine na istu kuću imadu, da takove do vremena pèrve dražbe sudu prijave tim većma, jer će u protivnom slučaju imat pripisati sami sebi, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni tim, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila, ostanu izključeni, isto tako pozivaju se svi oni vierovnici hipotekarni, koji neprebivaju u miestu suda, ili blizu istog da za branjenje pravah svojih u budućoj diobi kupovnine imadu u miestu suda narediti punomoćnike, te ime i prebivalište njihovo prie prodaje prijaviti sudu, jer u protivnom slučaju će se narediti zastupnik na njihove troškove, kojemu će se uručivat dalnje sudbene odredbe. — Uvieti dražbeni mogu se kod suda vidieti.

C. k. županijski sud.

U Varaždinu 12. sèrpnja 1855.

C. kr. predsiednik
Novak.

Br. 11.666/2867. (29—VI.) (3—3)

Razpis natiečaja

za popunjenje sedam pitomskih miestah iz zaklade Battaszek-ove u c. k. akademii Terezianskoj u Beču.

Početkom buduće školske godine ima se popuniti u Terezianskoj akademii u Beču sedam pitomskih miestah iz zaklade Battaszek-ove, za kojih postignutje su pozvani svi sposobni mladići, koji spadaju polag svoje nadležnosti k jednoj od sjedinjenih prie ugarskih zemaljah.

Za podieljenje ovih zakladnih miestah razpisuje se time za Hèrvatsku i Slavoniu uslied visokoga odpisa c. k. ministarstva nutarnjih poslovah od dne 11. tek. mies. br. 14.365 natiečaj do najdulje 20. dolazećeg mieseca kolovoza s tim dodatkom, da se na prispievše poslie ovog roka molbenice nikakav obzir uzeti neće.

Dotične, na visoko c. k. ministarstvo nutarnjih poslovah upravljene i kod predstojeće c. k. županijske oblasti (u Zagrebu kod gradskog načelničtva) uručiti se imajuće molbenice moraju providjene biti:

1. s dokazom plemstva, s kèrstnim listom, sa sviedočbom o zdravlju i uciepljenju kozicah, te sa školskimi sviedočbami zadnjih dviuh školskih tečajah;
2. imadu iste sadèržavati dokaz imetka i dohodakah, ime, stališ, značaj i stan roditeljah prositelja s opazkom, da li se isti jošte na životu nalaze;
3. ima se naznačiti broj obskèrbljenih i neobskèrbljenih bratje i sestarah molitelja sa dohodci, koje isti ili potonji sam iz kakve javne blagajne ili zaklade uživaju;
4. ima se dodati molbenici očitovanje, da može i da hoće prositelj godišnje 190 do 200 for. sr. po prilici iznašajuće nuztroškove iz vlastitog svog imetka namirivati.

   Napokon imadu se

5. napomenuti zasluge, što ih je otac ili u obće obitelj molitelja stekla.

U Zagrebu 18. sèrpnja 1855.

Od c. k. hèrvatsko-slavonskog namiestništva.

Nr. 9932. (154—Fin.) (3—2)

Konkurs-Kundmachung.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat mit dem Erlasse vom 8. Juli d. J. Z. 29,527/1334 die provisorische Vermehrung des Personalstandes der Agramer-Landeshauptkasse um Einen Liquidator jährlicher 900 fl. — und der Verpflichtung zum Erlage einer Caution im Gehaltsbetrage bewilligt.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche unter Nachweisung der allgemeinen Diensterfordernisse, insbesondere der bisherigen Dienstleistung, der zurückgelegten Studien und erworbenen praktischen Kenntniss im Kassa- und Rechnungswesen, der mit gutem Erfolge bestandenen Prüfung aus der Staatsverrechnungskunde, so wie der Kassaprüfung, des sittlichen Verhaltens, der Sprachkenntnisse, endlich der Cautionsfähigkeit und Verwandtschafts-Verhältnisse mit hierländigen Finanzbeamten bis letzten August d. J. bei der k. k. Finanz-Landes-Direction Agram im vorgeschriebenen Dienstwege einzubringen. Agram am 18. Juli 1855.

Br. 3130/g. (Izv. 342) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2894 pronadje u 15,312 for. 30 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 33⁵/₈ negdašnjih naselbinah urbarskih i 7 žilijirah ležećih u obćini Šenovec, Mačkovec i Žasad, kotaru čakovačkom, žup. varaždinskoj, i spadavših na dobra S. Helena u Medjimurju g. Ivana barona Knežević propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je prave potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 16. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Nr. 3506. (24—P.Z.) (3—3)

Konkurs.

Zur Wiederbesetzung der in Erledigung kommenden Postmeistersstelle beim Postamt und bei der Poststation in Sisak wird der Konkurs bis zum 20. August 1855 ausgeschrieben.

Die Bezüge des künftigen Postmeisters haben ausser den gesetztlichen Rittgeldern, die sich abgerechnet von dem Rittverdienst für Extraposten, im Jahre 1854 auf 1550 Gulden beliefen, aus einer Jahresbestallung von Zweihundert Fünfzig (250) Gulden, aus einem Amtspauschale järlicher 20 fl. aus einer widerruflichen Stallbeihülfe järlicher Einhundert (100) Gulden zu bestehen, wogegen derselbe zur Haltung von mindestens 8 diensttauglichen Pferden, einer 4 sitzigen ganz-gedekten und einer 4 sitzigen halbgedekten Postkalesche, 3 Ordinärwägen und 3 Staffettentaschen, so wie der sonstigen Betriebsrequisiten und zur Beistellung eines gut gelegenen gegen Feuer und Einbruch sicheren Postlokales verpflichtet ist.

Bewerber um diese gegen Dienstvertragsabschluss zu verleihende Postmeisterstelle haben ihre Gesuche unter legaler Nachweisung ihres Alters, ihrer seitherigen Beschäftigung, eines zum Postbetrieb angemessenen Vermögens und ihres moralischen und politischen Wohlverhaltens bis zum 20. August l. J. bei der gefertigten Postdirektion einzubringen, bei welcher auch über die näheren Vertragsverhältnisse Auskunft erlangt werden kann.

Agram 24. Juli 1855.

K. k. Postdirection für Kroatien und Slavonien.

Klempay.

Nr. 3458. (23—P.Z.) (3—2)

Kundmachung.

Das hohe k. k. Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten hat mit dem Erlasse von 10. Juli 1855 Z. 15954/2319 im Einvernehmen mit dem hohen k. k. Finanzministerium das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post in den nachbenannten Kronländern und Bezirken, vom 20. Juli 1855 in folgender Weise festgesetzt,

	fl.	kr.
in Niederösterreich mit	1	14
» Oberösterreich »	1	10
» Salzburg »	1	12
» Steiermark »	1	10
» Kärnthen »	1	12
im Küstenlande »	1	18
in Krain »	1	12
» Böhmen »	1	12
» Mähren und Schlesien mit	1	12
» Tirol mit	1	20
im Pester, Oedenburger und Kaschauer Bezirke mit	1	10
im Presburger-Bezirke mit	1	8
» Grosswardeiner-Bezirke mit	1	12
in der serbischen Wojwodschaft und dem Temescher-Banate mit	1	10
in Siebenbürgen mit	1	10
im Montan-Bezirke (kroat. Littorale)	1	14
» Otočaner Regts- und Zengger Kommunitätsbezirke mit	1	20
im Likaner Regimentsbezirke mit	1	16
» Oguliner » »	1	18
» übrigen kroat.-slav. Postbezirke	1	10

Die Gebühr für einen gedekten Stationswagen wird auf die Hälfte und für einen ungedekten Wagen auf den vierten Theil des für ein Pferd und eine Post entfallenden Rittgeldes festgesetzt.

Das Postillons-Trinkgeld und das Schmiergeld bleibt unverändert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Agram 24. Juli 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klempay.

---

ad Nr. 6501. 1855. (193—D.S.) (3—3)

Kundmachung.

Es wird von Seite des Armee-Ober-Commando bekannt gegeben, dass von demselben drei mittels Stiftung des Oberkriegskommissärs — später Hofrathes Hübler des bestandenen k. k. Hofkriegsrathes gegründete Stipendien jährlicher Zweihundert Gulden C. M. für mittellose männliche Waisen von Beamten der Militär-Administration ohne Unterschied der Zweige oder Provinzen, auf die Zeit als sie studiren, oder wenn sie Beamte werden, bis sie als solche zu dem Gehalte jährlicher 600 fl. C. M. gelangen zu verleihen sind.

Wenn Stiftlinge während oder nach vollendeten Studien nicht Staats-Beamte werden, oder es nicht bleiben, so werden ihre Stiftungsgenüsse anderen geeigneten Kompetenten verliehen.

Stiftlinge, welche — wegen Mangel an Fleiss oder Moralität — sich der Stiftung unwürdig machen, verlieren ebenfalls den Stiftungs-Genuss.

Die Gesuche um Erhalt eines Stiftungsplatzes müssen bis längstens Ende September 1855 — mit nachfolgenden Dokumenten instruirt, bei der betreffenden Provincial-Militär-Oberbehörde überreicht werden.

1. Traungsschein der Aeltern.
2. Todtenschein des Vaters.
3. Taufschein des Waisen.
4. Vermögenslosigkeits-Zeugniss über die Mutter und den Waisen.
5. Schul- und Sitten-Zeugniss über den Waisen.
6. Nachweisung der Dienstzeit des Vaters.

Können Dokumente über besondere Verdienste des Vaters beigebracht werden, so sind auch diese beizuschliessen.

Wien, am 24. Juni 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

B An die löbl. Verw. Hofbibl...

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 6. KOLOVOZA Exoffo 179.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike po čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrvipnt; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

Br. 2041.P.

Javna zahvala.

Od strane c. k. urede u Crikvenici zahvaljuje se ovime g. Martinu Poliću, tèrgovcu u Kraljevici, što je on velikodušno ruku pružio ubogim bolestnikom sv. Jakova, i njima darovao 50 for. u vrieme biesneće kolere.

Stanovnikom sv. Jakova taj dar toliko milii, čim su ga manje očekivati pravo imali, budué da je gospodin Martin Polić kao glavar obćine kraljevičke već ondie dosta dobra učinio, dočim su oni samo njegovi susiedi, i spadaju pod siromašnu ébćinu crikveničku.

U Crikvenici dne 1. kolovoza 1855

C. k. kot. predstojnik,
B. Mariašević.

Bèrzojavne viesti.

Iz Danciga, 3. kolovoza. Princeza Alice prispiela je iz Nargena ovamo. Položaj flote uviek onaj isti. Osim što su razorene niekè baterie obalne kod Cotke, nije se ništa znamenitiega dogodilo. Govori se, da skorim predstoji neka operacia.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

— *Presvietli gosp.* nadbiskup Josip Godeasi, mitropolit Dalmacie, poslao je 200 for., da se podiele stanovnicima poglavitog miesta otoka Paga, koji su upravo siromašni.

Mokrin, 25. sèrpnja. Sad tek, kad su nieki žito vèršiti počeli, vidi se, da će ovogodišnja žetva mnogo lošia od lanjske biti. Riedko da koi kèrst tri poluveke izdati može; a i zèrno je ovogodišnje mnogo lakše od lanjskog. Uzrok je tomu, kažu, što su žita ozebla. Mnogima je žito od čestih i jakih vietrovah, koji su ovog lieta bivali, u zelenom vlatu poleglo, i od takovog polegnutog žita nikakvog blagoslova neima. Žetva će dakle težko i u srednju ruku kao što se nadalo izpasti. Žita će malo biti, ali slame i suviše. I ovdie i po okolini bila je ovih danah kiša, koja je kukuruz i druge usievè zalila i zrak očistila. Stanje zdravlja ovdie i po okolini još je povoljno, i daj bože da tako i ostane, te da se nebieži kao iz Tèrsta, Rieke, i iz drugih miestah, u koja zapado-saveznička tetka, kolera, u goste dodje. (Svet.)

S bojišta.

— Najnovie viesti s bojišta u Krimu nalaze se u sliedećoj ruskej depeši:

Iz Petrograda, 1. kolovoza. Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 30. sèrp. Ništa znamenitiega pred Sevastopoljem. Nepriatelj nastavlja svoju pucnjavu na pojedine točke, mi mu odgovaramo uspiešno.

— Preko Marseilla dodjoše viesti iz Carigrada od 23. sèrpnja. Omerpaša vraća se u Krim, jer se divan ustručavao poslati ga u Aziu. Serdar je sam prisustvovao viećanjima divana i njemu podnio svoje tegobe. Dne 26. imao je Mehmedpaša otići na svoje poslaničko miesto u Pariz. — 10,000 Francezah ostat će u Maslaku, Galati i Peri u logoru. Iz Erzeruma dopiru viesti do 10. sèrpnja. Glas, da je šamil s bèrdah sišao i da na Tiflis maršira, nije istinit. Usuprot Čerkesi još uviek miruju. Bèrzojav iz Carigrada preko Drinopolja do Varne dovèršen je.

— O stanju stvarih na tavrijskom bojnom polju ovako razmišljava „Donau“:

Sve viesti sa Krima slažu se u tome, da saveznici, osim što jednako rade obsadne svoje poslove ponajprie protiv kule malakovske, još i stanove svoje kraj zaliva balaklavskog i kamiéškog utvèrdjujû tako, kao da će sami biti obsadjeni. Mi istina nećemo nikakvu hèrdjavu rieč zlohotice reći za saveznicima, ali opet nemožemo neprimietiti kako nam se radnja njihova u Kersonesu čini nješto lenija. Ima miesec danah, od kako nisu nikakve koristi zadobili; a Rusi su medjutim bili u stanju, svoja podkrepljenja poslati na jug i u stan kod Nikolajeva. U Sevastopolj je preko Perekopa već došlo niekoliko korpusah. Što je bilo nedostatakah po utvèrdjenjima sevastopoljskim, to je već sve popravljeno; a iza Redana i kule malakovske napravljena su nova utvèrdjenja. Ruska vojska u Sevastopolju opet se ohrabrila zbog uspieha svoga pri jurišu savezničkom od 18. lipnja. Naprotiv saveznički vojnici, koliko su god hrabri i valjani, opet se vide da im kèrvavi posao neide kao što treba, pa prete zlu volju svoju izkaliti na onima, koji im nešilju vojskovodjah, koji će ih umiet voditi k pobiedi. A kad je tako, onda je težko nadati se, da će oni htieti i iduće zime patiti se kod Sevastopolja, a do zime opet nemogu uzeti Sevastopolj nikako. Po tome kao da ništa drugo neostaje, nego prekinuti to uzaludno obsadjivanje. A saveznici kao da doista i idu na nieku mienu, kako utvèrdjuju pristaništa, koja zauzimaju. Oni t. j. tim ili idu na to, da zaklone sebi povratak od Sevastopolja, koi će, kao ono Damoklesov mač, prinuditi Rusiu da se jednako laća protivnih mierah, pa medjutim će saveznicima samim služiti kao pouzdano sklonište. I doista bi saveznici mogli iz balaklavskoga pristaništa, koje je bolje nego sevastopoljsko, vladati svim južnim ruskim primorjem i ušćima glavnih ruskih riekah, baš ako po gomilama od kamenja u Sevastopolju i ostanu ruske vojske na suvu.

— Jedno pismo sa Krima pripovieda nam kako su Englezi pucali na Redan i potvèrdjuje što smo već čuli i po telegrafu, da je t. j. to pucanje vèrlo malo štete učinilo ruskim utvèrdjenjima. No ni Englezi nisu, osim što ih je samo niekoliko ranjeno bilo, nikakve veće štete pretèrpili, jerbo su Rusi u obće slabo pucali. Ruske prebieglice, kojih opet ima, pripoviedaju da su Rusi zato tako slabo pucali, što hoće da ekonomišu. Knez Goršakov je, vele, svim nižim zapoviednicima zapoviedio, da štede barut koliko većma mogu. Ta štednja pak nuždna je, jerbo što je do sada donešeno džebane i hrane u Sevastopolj, to nije dovoljno da podmire potrebe tome gradu. Kao što dalje iste prebieglice pripoviedaju, vèrlo hèrdjavo žive poljske vojske sa gèrčkim dobrovoljcima u Sevastopolju. Najprie su bili zajedno u kasarni jednoj, ali su ih morali poslie rastaviti, jerbo je bivalo medju njima svaki dan razbijenih glavah. Ruski generali, šta više, gledaju uviek, da nikad nestoje jedno do drugo te poljske vojske i ti gèrčki dobrovoljci, kad god izidju oboje protiv nepriatelja. Vredno je najposlie razumieti i to, što javljaju da je bilo 24. lipnja vèrlo jakoga pljuska, koi osim što je oko Sevastopolja sav prediel opustošio, još je i u inkermanskoj i bajdarskoj dolini razkopao prilično paklenih mašinah ruskih, koje su bile u zemlji.

— Iz Pariza pišu „Allg. Ztg.“ Kao da su Rusi pokupili što god imaju boljih svojih strieljacah, pa opravili ih u Krim, te se sad ponajviše iz pušakah bore protiv naših vojskah. Otuda se dokučuje zašto je u nas velika šteta u oficirima. Tako isto prolaze i Englezi; jedan odlični mladić Englez, koga su smatrali za najboljega strieljca u svoj Englezkoj, ubijen je. *On* se t. j. nalazio u prokopu, kad su mu niekoliko vojnikah pokazali jednoga Rusa, koi se od vremena *do* vremena pojavljivao svèrh pèrsobrana, uviek, kad se god pojavio, obarajući po jednog Engleza iz puške. On dakle uzme pušku, pa kako se Rus pojavi, a on opali na njega, no nezgodi ga, nego udari u jedan kamen na pèrsobranu izpred njega, koj se razpadne. Poslie kratkog vremena ujedanput se Rus opet pojavi na pèrsobranu, pa opali na toga istog mladog Engleza, baš kad je ovaj htieo uzeti drugu pušku da zgadja opet u Rusa. On opali, a Englez padne odmah, jerbo ga je pogodio baš u sèrce. Na to svi ostali, koji su bili oko tog Engleza, opale u gomili iz pušakah na Rusa, no ništa mu nenahude, nego još on potuče niekoliko Englezah, viešto gadjajući u svakoga, koi se god pomolio. To je sve ciela istina.

Austria

— Njegove veličanstvo car s premilostivom carskom odlukom od 10. sèrpnja izvolio je podariti iz dèržavne pieneznice 25.000 for. stanovnicima pokrajine Tirola, da im oblakša nesreću, koju su pretèrpili ove godine od povodnje.

— Odobren je od cara novi zakonik tèrgovački i bèrzo će se izdati.

— Kako kaže peštanski list, misli se umnožiti austrianske konzulate. Pozornost ministerstva tèrgovine upravljena je na pomorske gradove Ponta, koji se od Trebizunta i Tiflisa do središnje Azie prostiru.

Turska.

Pera, 16. sèrpnja. U Krimu je opet nastao mir. Istina, da je gotov *posao* protiv Malakove kule i redana, al kao da se neće činiti juriš, dok neprispie podkrepljenje iz Francezke. Valja suzbiti najprie ono 40.000 Rusah, što stoje na gori Makencii, pa zato je pomoć vèrlo nuždna.

Flota čeka samo, da dodju manje topčare, pa da pošlju mornare u gnjilo more, na ušće Dona itd., i da ih zabavlja tim malim poslom. O pokretu u Anatelii ništa se nečuje. Moguće je, da je general Muraviev već ušao u Kars i Erzerum, a moguće je, da je odložio svoj ulazak, na svaki način zavisi od njega samo, šta da radi, i šta da mu rade, jerbo onaj poenglezeni ostatak anatolske vojske nije u stanju odpor davati jakoj, dobro predvodjenoj vojsci, a sultan je tako oslabio, da neima nikakva sredstva, kojima bi odbranio anatolske oblasti, nego sumnjivu sposobnost niekih zagraničnih oficirah, koji su tamo namiešteni poslie duge borbe sa biedom i nevoljom. U takvim okolnostima jasno se vidi, da anatolska vojska niti volju ima, niti snagu, velika diela junaštva počiniti. (Allg. Ztg.)

Rusia.

Varšava, 20. sèrpnja. S iztočnog mora dolaze različna izviestja, da je posliednje sedmice bura velika nesreću englezkoj floti naniela, osobito topčarama. Osam topčarah nisu više za službu sposobne, u dvie topčare udari grom, te odlete od zapaljenog u buradima se nalazećeg baruta u zrak. Jedva se mornari izbaviše. Žitelji u ovoj provincii dèrže, da su obezbiedjeni od ozbiljnog napadaja. Misle, da neće admiral Dundas na sebe uzimati odgovornost, koju je još Napier prošaste godine izbiegavao. Ovom bezbiednom životu prinosi mnogo divno uredjenje naše primorske službe. Badava se nada nepriatelj naći selo kakvo, hèrdjavo ili baš ni

malo čuvano. Vitiljače su vèrlo dobro namieštene, savez je svuda prekidan i sve primorje vojinstvom zapremljeno. Danas ili sutra čekamo da dodje veliki knez Nikola u Varšavu. Mislimo, da će pregledati gradove, i da će zatim duže vrieme obitavati u gradiću Belvederu blizu Varšave.

Kraljevski poslanik portugalski pri ruskom dvoru, generallieutenant grof Vila Real, prispieo je jučer ovamo iz Lizabone. — Generallieutenant Konstandulaki, jedan od najodličniih gèrčkih oficirah u ruskoj službi, otišao je u Krim. Jašeće topništvo vratilo se u Poljsku natrag. Ono prinadleži 2. sboru vojske, i bilo je već pošlo na ratno pozorište, sad je zauzelo predjašnje obitalište u Šaski blizu Lublina. — Kolera biesni na novo, ima tri dana već, i narod se sad tek uplašio.

Francezka.

Pariz, 24. sèrpnja. Mogu vas uvieriti, da će se rat kriepko produžiti, a pregovori odložit će se do zime. Ovdie se pitaju nadom, da će pasti Malakova kula poslie velikog kèrviprolietja, a možda i južna strana varoši, no neima nade, da će se oteti i sieverni gradići. Bojati se, da ćemo primorani biti, provesti još jednu zimu na polju. Čitao sam pismo jedno vèrlo zanimljivo, koje je pisao jedan oficir od mierništva.

Piše familii svojoj o ovom predmetu i razlaže bistro neprestane prepone, koje Rusi obsadnicima polažu. General Totleben nalazi se svuda. U Kamišu čine se tvèrda utvèrdjenja za zimovanje naše vojske. Žaliboże što je prestala kolera samo po novinama, a u istini biesni jednako i tamani ponajviše ranjenike. Piemontezi su izgubili već 50 oficirah, a to je mnogo.

(Allg. Ztg.)

Pariz, 24. sèrpnja. Sve je mirno. U Krimu se spremaju za napadanje i odbranu. U jednom i drugom stanu vlada veliko uzdanje. Riešit će se ma šta prie svèršetka kolovoza, jerbo ovako nemogu stvari zategnute ostati. U diplomacii neima takodjer ništa novoga. Francezka neprestaje na Austriu prijatno pogledati, a Austria se tomu neprotivi. U ostalom je sve na starom miestu. G. Hibner mislio je za vrieme niekud putovati no sad ostaje opet ovdie. Poveći diplomati dobili su zapoviest, da se do 15. kolovoza u Parizu nadju. Francezki dvor, namierava, vele, sjajnostju i velikoliepjem plieniti kraljicu Viktoriu. Počestne gospodje u Tuilleriama moraju haljine u red stavljati. Adjutanti kupuju nove epulete, a komornici daju na vrat na nos haljine svoje vezti. Vierojatno je, da će dodatak u novcu dobiti. Car je spram svoje okoline vèrlo izdašan. Nieki dan oženio je jednog adjutanta svog, pukovnika Fleri-a. Neviesti je poklonio narukvice od dragog kamenja, a pukovniku deset bankah svaku od 10,000 frankah. To je zaista carski poklon. Pisma iz Krima, koja sam uprav sad dobio, daju zaključiti, da je vojskom nieko malodušje ovladalo.

Niemačka.

Iz Berlina. Princ Holstein-Schleswig-Augustenburg, bivši kolovodja pobune holšteinske protiv kralju danskomu, sad se nahodi u Parizu, i tu se govori, da će princ Napoleon njegovu kćer viencati. Kralj Danske neima nasliednikah; zbog njegovog nasliedništva bit će dakle parnice u Europi. Znate, da je uredjeno zapisnikom podpisanim u Londonu, tko ima biti njegov nasliednik. Poslie princa od Asie, koi je vienčao jednu prusku princesu, pristoji se prestolje caru ruskom, i tako bi on na taj način dobio miesto u niemačkom savezu. Pomislite, kakva ki to radost bila za naš „Junkerthum!“ Valja pak vidieti, bi li to Europa tèrpila? Već se počelo govoriti o velikim promienama u kraljevinama škandinavskim i o mogućnosti sjedinjenja Švedske, Norvegie i Danie u jednu samu dèržavu, koja bi bila u stanju odaprieti se Rusii. Govori se takodjer, da je Englezka naumila kupiti od danske otok Bornholm na baltiku, na kom živi 20.000 stanovnikah, ili švedski otok Gotland od 40.000 stanovnikah. Drugi neprotiv govore, da će se ovi otok Gotland dati u zamienu za otoke alandske, koje će Rusia morati ustupiti. Ovo su samo goli glasovi; ali pri svem tom vidi se, da Englezka neće nipošto dopustiti, da Rusia sama zapovieda na baltiku kao i na cèrnom moru.

Bečka burza

dne 4. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	$77\frac{9}{16}$
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	$82\frac{1}{2}$
dto	» $4\frac{1}{2}$%	$67\frac{13}{16}$
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	$47\frac{1}{4}$
dto	» $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		227
» » » » » 1839, » 100 »		$20\frac{3}{4}$
» » » » » 1854, » 100 »		$100\frac{1}{4}$
Bečko-gradski banko	sa $2\frac{1}{2}$%	
» » »	» $2\frac{1}{4}$ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		77
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		73
Bankovne dionice komad po		973
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	
Dionice sieverne železnice . .	po 1000 f.	2030
» bečko-glogničke železnice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske železnice . .	» 250 »	230
» požunsko-tèrnovačke železz. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	556
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	495
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva	po 200 forint.	$323\frac{1}{2}$
» Gjurske železnice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.		
Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	$99\frac{1}{4}$
Augsburg za 100 for. current	»	$120\frac{1}{8}$
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . .	»	$119\frac{1}{2}$
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	$87\frac{3}{8}$
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 38
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	119
Marseille za 300 frankah	»	
Pariz za 300 frankah	»	140
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.	
Carski dukati	25
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 4852. C. (202—DS.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu poziva sve one, koji iz ostavštine dana 6. kolovoza 1854 s oporukom preminuvšega Stiepana Štrozzingera bivšeg kotlara u Zagrebu štogod kao vierovnici trežit imaju, neka radi prijave i posvedočenja svojih tražbinah dana 6. runjna 1855 u 9 satih u jutro ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; jer u protivnom slučaju neće na tu ostavàtinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo založno.

U Zagrebu 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3132/g. (344—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2892 pronadje u 1.800 forintih. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $4^{4}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u občini Bukovec i Gjelekovec, kotaru ludbrežkom i koprivničkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak (prie Ludbreg ili Ottok) gg. Henriette Ferency, Marie Paitli, Antuna i Roze Osterhuber, propisom od §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 28. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 16. sèrpnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 1166./535. (Izv.—349.) (2—2)

Izrok.

Carsko-kraljevski kotarski sud preložki, do do znanja stavlja:

Da je na ovèršbenom predmetu Morica Najvirta iz Čakovca pod zastupništvom odvietnika Tome Švagla, proti Lenardu Pintariću žitelju iz Palinovca radi duga 100 for. 2 kr. sr. ovèršbena ličba na sav dužnika imetak sastojeći najme: u stanovnoj kući, gospodarstvenim zdanjima, oranicama i livadama, te na 672 for. srebra sudbeno procienjen, dozvoljena, i za preduzetje toga dva stavljena roka, i to 18. kolovoza i 18. rujna o. g. 1855 prie podne u opredieljenom satu od 9. do 12. na licu miesta s tim dodatkom, da će kupac ovog u koliko kupovina dotiče, one dugove preuzeti morati, koji su na ovom dobru zaloga radi osigurani, te da svikolici, koji misle na dobru ovom ličbi izloženom hipotekarno kakvo pravo imati, ovo do prodaje pomenutog dobra, premda se na oto osobito nepozovu, tim sigurnie sudu dokažu, jer će si svaki u protivnom slučaju posliedice §. 509. gradj. post. pripisat imati.

Zapisnik procienbeni sa uvietima ličbe poleg kojih svaki, koji dobro ovo kupiti namieravaju, žaobinu od 40 for. srebra u sudačke ruke položiti imade, mogu se u opredieljenih satih kod ovog suda uviditi.

C. kr. kotarski sud preložki, dne 4. svibnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Karolji.

Br. 717/g. (341—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. ured u Valpovu, kao kotarski sud stavlja ovime do obćeg znanja, da će se kuća sa $^{2}/_{4}$ sessie zemaljah u 200 for. sreb. procienjena, u miesu Ladimerević ležeća, na ostavštinu pokojnog Pave Miloševca žitelja negda Ladimerevačkog spadajuća, putem javne dražbe 19. rujna pèrvi, a 19. listopada t. g. drugi put makar i izpod prociene, ako bude od potrebe prodavati.

Uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. k. kot. suda uvidieti, kao i prigodom dražbe saznati.

Oni, koji misle, da kakovo hipotekarno pravo na upitnu nepokretnost imadu, neka tražbe svoje prie prodaje kot. sudu ovom prijave, jer se poslie uručbe na njihova prava nikakov obzir uzeti neće.

U Valpovu 19. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Bojničić.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 7. KOL[OVOZA]

Carsko-kr. služb[ene]

NARODNE NO[VINE]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedjelje. i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

Iz Londona, 4. kolovoza. Lord Panmure veli, da legia inostrancah jur broji 12.000 momakah. Laing i Gladstone navaljuju na vladu, što je zabacila predloga, odobrene po lordu Russelu. Razprava prekinu se je bez uspieha.

Iz Pariza, 4. kolovoza. „Moniteur" javlja, da je baron Rosenberg, koi privremeno odpravlja poslove kr. pruskog poslaništva u Parizu, predstavio je dne 3. caru gosp. Heydta. „Pays" i „Constitutionnel" kore napuljsku vladu.

Iz Turine, 1. kolovoza. Polag „Opinione" raspravljano je u rimskom konzistoriu o cèrkvenim naredbama glede Piemonta i Španjolske. — Dne 28. p. m. otišao je 14. franceski regiment iz Rima preko Civitavecchie u Marseill, gdie će se za Krim ukèrcati. Kod novih vratah zauzela je papinska vojska stražu. Francuzi dèrže samo još troja vrata.

Iz Pariza, 2. kolovoza. (Brel. Zeitung) Ruski general Bodisko, nekadašnji zapoviednik Bomarsunda, i njegovi adjutanti dobiše slobodu.

S bojišta.

— Knez Gorčakov objavio je vojsci smèrt generala Nakimova u dnevnoj zapoviedi, u kojoj je pokojnika opisao kao primier ruskog vojnika i izbrojio njegove zasluge za domovinu. I doista biaše Nakimov pravi primier vojnika i pojedine čèrte o njegovu značaju zaslužuju da se priobće. Kad je nepriatelj od Alme prešao na južnu stranu i prokope otvorio, zahtievao je Nakimov od kneza Menšikova, da može s flotom iz luke sevastopoljske izploviti i nepriatelju ponuditi bitku, osto propo. Menšikov promotrivši posliedice toga koraka kod nejednakosti snage, nije pristao na zahtiev. Na to se Nakimov obratio izravno na veleadmirala veleknjaza Konštantina i cara. Posliednji odgovori u vlastoručnom na Nakimova upravljenom, inače vèrlo dobrostivom ručnom pismu: „Pobieditelj Sinope neka nezaboravi, da je pokornost spram sebi predpostavljenih jedna od najsjajniih vojničkih krepostih. S toga neka ostane kod odredjenja kneza Menšikova." Od toga vremena s ljutostju gledao je on, kako se jedna ladja za drugom u cèrnom moru razoružava. Čini se, kao da je hotimice tražio smèrt. Kad mu je jedanput general Ostensaken kao zapoviednik posade sevastopoljske predložio, da mu mora zabraniti, da se takovim pogibeljam izvèrgava, budući je njegov život od velike za Rusiu koristi, odgovori Nakimov: Vaša preuzvišenost činila bi to isto, kad bi vam sablju iz rukuh uzeli i oboružali vas špagom.

Kad je Istomin poginuo, Nakimov mu je zavidio za njegovu sreću, da nemora dalje gledati obezčešćenje ruskog barjaka. Nakimov živio je poslie zadobljene rane još 16 satih. Kad je već osiećao, da se približuje njegov konac, obratio se je k mornarima 39. brodovne ekipaže, koji su ga plačuć okruživali, i reče: „Dietco, nezaboravite kèrst (to jest ruski ratni barjak) pred nepriateljem kao kod Sinope raz-vit na velikom jamboru." Smèrt Nakimova razpoložila je posadu sevastopoljsku, osobito pak mornare, koji su ga obožavali, do sdvojenja. General Krulev izjavio je kod pokopa Nakimova: „Tvoj spomenik, hrabri mornare, neka bude bèrda nepriateljskih tielesah." — „Da budet tak!" povikaše sve regimente, koje su na sprovodu bile.

— S bojišta pred Sevastopoljem neima ništa novoga. — Iz Asie doznaje se, da je general Muraviev dne 8. sèrpnja pozvao zapoviedajućeg pašu od Karsa, da se preda, pače javlja se, da su jur pregovori o kapitulacii u tečaju posredovanjem perzianskog konzula.

— Najnovie viesti sa iztoka ništa nespominju da su Rusi već doista uzeli Kars. Njega brane 3 gradića, koji su jedan s drugim skopčani. Oko varoši ima dvostruk zid sa prosiecima, kroz kojo se puca. Sa stranah ima kule i 4 vrata i 6 bedemah. Breg Karadadž, koi vlada gradom, takodje je utvèrdjen kao i zamak Temir spram toga brega. U tim utvèrdjenjima, koja se uredno dèrže, leži sva važnost. Ruski glavni zapoviednik Muraviev, kad je napadao na Kars, činio je to od strane sela Kičimke. On je pri tome postigao tu strategičku korist, što je presiekao svezu, koje je bilo izmedju Karsa i Erzeruma. Kao što primiečavaju iz Trapezunta, Kars bi se mogao dèržati do zime, samo kad bi imao dovoljno hrane. Ali kažu da u njemu ima hrane samo za 70 danah. Nadati se pak kakvoj pomoći od saveznikah ili od uzbunjenoga naroda, od toga neima ništa, jerbo Mustafa paša kod Kolhisa neima vojske sposobne za poveće operiranje, a pri tome ga i Rusi u Ahalčiku dèrže u zatvoru. A kad paši, koi glavno upravlja Anadolom, nemogu doći u pomoć ni saveznici niti uzbunjeni narod, onda mu je još manje nadati joj se od druge koje vojske, jer druge vojske i neima nikako. Kad uzme Kars, onda će glavna ruska vojska ići protiv Erzeruma dvojim putovima, koji idu uzpred jedan s drugim i sastavljaju se kod Korašane. No ona najprie mora osvojiti i klance kani-čajske i hasan-kalske. Hasan-kale stoji na jednoj stieni i prilično je utvèrdjen i ključ je od erzerumske doline. Ta varoš ima jedan grad i 4 predgradja. Ima i jedan gradić i 4 bedema, koji su napred pomaknuti. Ti bedemi dobro su utvèrdjeni i naoružani. U ostalom ta varoš stoji u važnome eufratskom predielu, gdie ima mnogo izvorah.

— „Journal de Const." pripovieda sliedeću epizodu iz boja od 18. lipnja: Tri engleska puka i jedno oddieljenje morskih vojnikah prodreše u ladjarsko predgradje, i tamo dosta za dugo biše izloženi ruskoj vatri. Vojske prodru i u kuće i u jednoj nadju jedno diete od 3 mieseca, koje su roditelji zaboravili. Dietence bilo je vèrlo ljubezno, i kao da ništa neprimiečavaše kakva je vika i pucnjava oko njega. Nieki vojnik od 88. puka tako se trone tim ostavljenim dietetom, da ga je brižljivo uzeo na ruku pa ga, vraćajući se iz rečenog predgradja kroz guste gomile Rusah, i odnio sobom. Ovo malo dietence usvojio je cieli puk, i sad je postalo ljubimac svih vojnikah.

Austria.

U Beču. Obaljenje vojske najbolji imalo je uspieh i na poboljšanje valute. Od onoga vremena, što se sigurno znalo o umaljenju vojske, pao je prid na srebro s 28. na 20%.

— Udova grofica Franjka Baćany, kći grofa Sečenja (rod. 1793.), a supruga grofa Ljudevita Baćanja, koi je poslie bune magjarske pogubljen bio u Pešti, predavši sve svoje imanje zakonitim naslijednicima a sve, što je imala gotova novca, razdielivši medju svoje služitelje, koncem prošastoga lipnja mieseca otišla je u manastir milosèrdnih sestarah u Pikafeldu pod imenom: „sestra Franciška". Taj je manastir ona sama podigla.

Iz Verone. Doktor Bonanome, komu je oduzeta bila liekarska diploma zato, što nije htieo liečiti bolestne od kolere, zaprosio je ve-

naprotiv vladaoce naše u svoje dèržave povratjali.

Dakle koi je uzrok ovoga nesretnoga rata? Neznadu narodi, neznadu vojske, néznadu ni diplomati. Uzrok su pohlepa slavodobića, pletke, i želja gospodarenja.

Sve ovo pokazuje, koliko se stara cesar austrianski za svoju dèržavu, da joj dobra učini, ostajući pri tom u miru sa svima; i koliko opet svietu čini dobra dèržeći se tog stanja, da može u svoje vrieme kraj ratu učiniti. U pèrvoj knjizi Makabeah (gl. XIV. čl. II.) ovim riečima pohvaljuje se Simeon: „Mir učini na zemlji i obuzet je puk izraelski prevelikom radosti.“ — Doći će vrieme, kad će se rieči iste na pohvalu Franje Josipa navesti morati, koi je s najplemenitiim svojim ponašanjem preveliku uslugu bez razlike ratujućim silama učinio. Sve ove bojati se moraju prevrata, jer doisto kolovodje istoga u sadašnja mučna vremena nestoje s prekèrštenim rukama. Francezka, Piemont, Englezka a i Rusia moraju strašno zazirati od demagogičkoga duha, koi je gotov da se njihovim oslabljenjem koristuje. Potrebito biaše, da jedna velika sila na oprezu stoji i da motri pletke smutljivacah, pa da s velikom snagom uguši, gdie se god takove pojave. Ovu spasonosnu naručbinu uzeo je na sebe austrianski cesar, i znat će je izvèršiti, ako potreba bude.

Ali srećom još nije to vrieme došlo, a valjda i neće doći, da se Austria prihvati izvèršenja te naručbine svoje. Nepriatelji Rusie dosada su se uztezali, a uztezat će se i u napredak, da probudjuju razvratne nagloželje, bojeći se, da neuvriede Austriu; i razvrat isti videći jednu umirenu veliku silu u Europi vaviek pripravnu, da doskoči njihovim pletkama, izbit će sebi iz glave svaku misao bezkoristnoga pokusa. Da su do sada Niemačka, Francezka i Englezka vojske svoje u Krim poslale, nebili zar već na zapadu buknuo još žešći rat? Bi doisto, a to dokazuje radost, koju smutljivci ćute, kad se rat zametne, to sviedoče i njihove želje, da zapadne sile porazom oslabe; to pokazuje gnjev njihov protiv nijednostranosti Austrie!

Kad se velika pitanja pretresaju, i diela k kraju privode, nemože se s razlogom očekivati, da svi s tim zadovoljni budu i pravicu dobrotvoru čoviečanstva dadu. Ali će doći vrieme, kad će nagloželje umuknuti, kad će izčeznuti mèržnje i slobodni se sud izreći, onda će svi poznati, kako je mudru politiku izabrala Austria, i kako je oklevajući, pretresajući i dèržeći se vazda svoje nijednostranosti, tudje pogrieške popravila i Europu sačuvala od konačne propasti. (Sferza dall' Ar. di Tor.)

Sèrbia.

U Beogradu 25. sèrpnja. Jučeršnji je dan bio obće pečali. Pogreb upokojene gospoje Kleopatre na svetčani je način svèršen pri sveobćem saučastvovanju.

U Utorak prie 8 satih u jutro stigao je parobrod pod Beograd, gdie je sve spremljeno bilo za sprovod. Pošto je tielo pokojnice u zatvorenom sanduku iznešeno bilo sa parobroda, krenuo se sprovod oko 9 satih. Napred je išla cèrkvena zastava i kèrst mèrtvački sa gèrbom Sèrbie, zatim učenici osnovnih razredah, licea, gimnazie i seminaria; ripide sa sviećnjacima i kèrstom, pa onda sveštenstvo, svega 12 sveštenikah i djakonah; u pročelju njegovo visokopreosveštenstvo, naš g. mitropolit. Sliedio je sanduk s mèrtvacem, nošen na rukama shodno izdanome programu. S jedne i druge strane tiela pokojnice nosili su gg. činovnici svieće sa visećim na svili gèrbom Sèrbie i imenom pokojne Kleopatre. Za tielom je tiho koračala ucviljena mati, svietla knjaginja, sa svietlom porodicom, opečaljenim suprugom i množinom ljudstva jednog i drugog spola. Sav sprovod zaključavala je vojnička banda. Na opielu, u velikoj cèrkvi dèržanom, govorio je nadgrobnu rieč pokojnici g. mitropolit, spomenuvši najprie nenadni slučaj, koi je povoda dao tolikoj skèrbi i tugi; zatim je opisao svojstva, kojima je ukrašena bila nezaboravljena pokojnica, rekavši da je čest činila svom spolu; a završio je rieč utiešenjem, osnovanim na svetoj vieri i sakrovištu njenih cielebnih blagah. Iz cèrkve krenuo se sprovod čaršiom, koja je zatvorena bila, pa na Stambolkapiu, a odavdie pored knjaževskog dvora ulicom pravo na groblje u gornju cèrkvu. Tu je tielo pokojnice juče vasdan obćem saučastju izloženo stajalo. Mnoga saučastvujuća sèrdca sticala su se i suze žalosti prolivala nad neprežaljenom pokojnicom.

Danas, 25. poslie 6 satih izjutra, krenuo se sprovod u Topolu, ispraćen bivši množinom saučastvujućeg naroda. Večeras će prispieti u Sopot i tu prenoćiti, pa ujutro rano krenuti se dalje u Topolu, gdie će pred podne prispieti, i tielo neprežaljene pokojnice odmah će se predati materi zemlji. Neka tu tiho počivaju tlieni ostatci dobrodietelne Kleopatre, a duša neka joj se veseli u krugu nebesnih andjelah! (S. N.)

Moldavia i Vlaška.

— Da bi se umnožili dèržavni prihodi Moldavie, kojima nije moguće sve rashode podmirivati, vlada je zaključila zavesti štemplarinu. No ta će se štemplarina samo pri sudovima i političkim upravnim vlastima uzimati na akta, koja im se podnesu. A još većeg dohodka za dèržavnu riznicu bit će otuda, što će po zaključku upravljajućeg savieta moći treća čast dohodka gèrčkih manastirah, koji se u zemlji nalaze, uzimati se na dèržavne potrebe. To je miera, koja je osnovana na tome, što su starešine manastirske odavno bile propustile izpunjavati uviete, pod kojima su im pobožni zavieštatelji ustupili tolika dobra. Naprotiv odbačena je molba, za koju se i porta zauzimala, a koju su podnieli bili čivuti u tome smislu, da se i oni primaju u dèržavnu službu i da mogu imati zemlje. Veliki bojari, kojih je hèrdjava ekonomia svemu svietu poznata, kao da su se bojali, da će onda čivuti za kratko vrieme biti bogatii i veći bojari, nego što su oni sami.

Francezka.

— Poznati gosp. Marko Girardin razmatra u „Journalu de Debats“ sadašnje stanje iztočne razmirice, pa veli: „Ima tri puta, kojima Rusia može doći u Carigrad: jedno su knjaževstva, drugo je cèrno more, a treće je mala Azia. Naše nije strategički izpitivati ta tri puta, koja su otvorena ruskoj slavoljubivosti. Mi ćemo samo sa točke budućnosti izpitavati kakvih prečakah i granicah ima budući mir povući na ta tri puta, te da se osigura iztoku nezavisnost.“ Pa onda se trudi dokazati da treba Austria da zauzima knježestva, a Englezka i Francezka da dèrže bojne ladje na cèrnome moru, a najposlie treba kod Carigrada da se postavi kakav motreći stan, te da se i od jedne i od druge i od treće strane zatvori Rusii put u Carigrad. Medjutim sadašnji je rat sva ta tri puta već dielom samim zatvorio. A g. Marko Girardin „uvieren je da će budući mir ići, da još većma utvèrdi i uredi a nepokvari te zatvore.“

Različite viesti.

— 16. pr. m. u berlinskom kriminalnom sudu bila je smiešna jedna parnica: Niekoj t. j. nadničarki pridruži se na ulici jedno ugojeno pseto, koje je prema njoj vèrlo priateljsko bilo i za njom je došlo njezinoj kući. Kod nje se nalazaše još jedan nadničar, kome se učini, da je pseto debelo da nemože bolje biti, pa onda zaključe oboje, da pseto zakolju pa od njega zgotove liepu pečenku; i kao što kazivahu — ručak im je, koi je sačinjavalo pečenje psećje sa valjušcima i šalatom od suvih šljivah, bio vèrlo sladak. Kožu su prodali za 5 grošah, a tim su novcima kupili što im je trebalo za ručak. Pseto je spadalo niekome gostioniku, a bilo je vèrlo liepo izučeno, i gostioničar nijè ga htieo dati ni za 16 talirah kad su mu toliko za njega nudili. Sud je obtužene okrivio i kaštigo oboje, uzevši u obzir ublažavajuće okolnosti, da nedielju danah budu zatvoreni i da plate troškove. — Na sudu su se, dok se stvar pretresala, smejali ne samo članovi suda, nego i svi prisustvovavši slušatelji, jer obtuženi sasvim nevino i smiešeći se priznavahu svoju krivicu i nemogahu dovoljno nahvaliti se, kako je vkusno i priatno „pečeno pseto sa valjušcima i suvim šljivama“, a gospodar pseta sasvim žalostan i neutiešen otide iz sudnice, što je pseto svoje izgubio.

Bečka burza

dne 4. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	77 9/16
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	82 1/8
dto	» 4 1/2 %	67 13/16
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	47 1/4
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		227
» » » » » 1839, » 100 »		120 3/4
» » » » » 1854, » 100 »		100 1/4
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		77
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		73
Bankovne dionice komad po		973
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . .	po 1000 f.	2030
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobèčke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmündsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	230
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	556
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	495
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	323 1/2
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.		
Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	99 1/4
Augsburg za 100 for. current	»	120 1/8
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	119 5/8
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	87 3/8
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 38
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	119
Marseille za 300 frankah	»	
Pariz za 300 frankah	»	140
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.	
Carski dukati	25
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Civ. Br. 4957. (204—D.S.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog čini se znano, da je na molbu g. Anastasa Popovića kao predsiednika pèrve hèrvatske štedionice odredjena javna sudbena dražba kuće pod br. 544. u margaretinskoj ulici ovdie na g. Gèrgu Tandarića spadajuće te na 6202 for. procienjene, radi dužnih 1350 for. i 300 fr. sr. sa pripadci, te će se druga dražba 14. kolovoza 1855 makar izpod procienе dèržati.

Uslied toga pozivaju se, koji upitnu kuću kupiti mislu, da na opredieljeni rok u 9 satih prie podne na lice iste kuće dojdu. — U ostalom dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda u pisarni vidieti.

Ujedno se ovime pozorni čine svi oni, koji na istu kuću kakovo hypothekarno pravo imadu, da ga kod ovog suda do te dobe tim bolje prijave, jer inako kod razdielbe kupovne svote neće se na nje paziti.

U Zagrebu 6. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 1077. (356—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. sud V.-Gorički daje na znanje, da na temelju molbe za dražbu gg. Andrie Dorotića i Franje Hervačića po odvietniku Gajleru pram Kati Arbanas nepokretnostih njenih na V.-Gorici na dne 23. kolovoza t. g. druga dražba uslied izroka od 16. lipnja t. g. br. 1077. pod uvieti onde opisanimi izsliedila bude.

Dano na V.-Gorici 1. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,

J. Nemčić.

Br. 4937. Civ. (315—DS.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu obznanjuje, da je dana 24. listopada 1854 u Zagrebu umèrla udova Margareta Götz stolarica ostaviv naredbu volje posliednje, u kojoj je svoju rodbinu u Kranjskoj postavila za nasliednike — budući prebivalište iste rodbine sudu nepoznato, s toga se ista pozivlje, da se uz godinu od dana niže stavljena računajuć prijavi pri sudu ovom i dade svoju nasliednu prijavu, jer će se u protivnom slučaju razpraviti ostavina sa odvietnikom g. Antunom Sučićem, koi njoj je za skèrbnika postavljen.

U Zagrebu 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3162/g. (350—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 10. sèrpnja 1855 br. 2860 pronadje u 350 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 7/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Gjelekovec, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak (prie Imbrihovec) gg. Josipa i Ivana Alamon propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievanje kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 26. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 27. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. sèrpnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3186/g. (Izv. 352) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 13. sèrpnja 1855 br. 2799 pronadje u 4,600 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 11/8 negdašnjih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Zlatar, Batina i Veleškovec, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Zlatar gospoje Tereze Bogaty propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 23. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3131/g. (343—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2893 pronadje u 4.700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 10⁶/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Čanjevo, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Sudovec g. Ivana Nepomuka Zidarića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 26. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 27. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 16. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3039/g. (Izv.—345) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. sèrpnja 1855. br. 2771 pronadje u 40,150 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 100⁵/8 negdašnjih po-

gurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 4925. (198—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. sèrpnja 1855. broj 2918. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Adolfu Hrušocu za spadavše na dobro Ripnjak u obćinah Kućevici i t. d., kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj ležeće $12^{17}/_{24}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5083 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 24. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 24. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 26. listopada 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Nr. 6313—1855. (192—D.S.) 7. 13. (5—4)

Licitations-Ausschreibung.

Zur Sicherstellung **der Verpflegung der Comitats-Beschälhengste** vom 16. Oktober 1855 bis dahin 1856 wird eine Minuendo-Licitation am 14. August 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer Comitats-Behörde (obere Stadt alte Theater-Gasse Nr. 163) abgehalten werden. Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass jeder Licitant das Vadium per 300 fl. und der Ersteher ein 10% Vadium zu erlegen habe. Wer immer für einen andern licitiren wollte, hätte sich mit dessen gehörigen Vollmacht auszuweisen.

Entsprechend verfasste schriftliche Offerte werden bis zum Beginn der Versteigerung angenommen, die sonstigen Licitationsbedingnisse können bei der Comitats-Behörde zu jeder Zeit eingesehen werden.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.

Agram den 13. Juli 1855.

Nr. 9932. (153—Fin.) (3—3)

Konkurs-Kundmachung.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat mit dem Erlasse vom 8. Juli d. J. Z. 29,527/1334 die provisorische Vermehrung des Personalstandes der Agramer Landeshauptkasse um Einen Liquidator jährlicher 900 fl. — und der Verpflichtung zum Erlage einer Caution im Gehaltsbetrage bewilligt.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche unter Nachweisung der allgemeinen Diensterfordernisse, insbesondere der bisherigen Dienstleistung, der zurückgelegten Studien und erworbenen praktischen Kenntniss im Kassa- und Rechnungswesen, der mit gutem Erfolge bestandenen Prüfung aus der Staatsverrechnungskunde, so wie der Kassaprüfung, des sittlichen Verhaltens, der Sprachkenntnisse, endlich der Cautionsfähigkeit und Verwandtschafts-Verhältnisse mit hierländigen Finanzbeamten bis letzten August d. J. bei der k. k. Finanz-Landes-Direction Agram im vorgeschriebenen Dienstwege einzubringen. Agram am 18. Juli 1855.

Nr. 3458. (23—P.Z.) (3—3)

Kundmachung.

Das hohe k. k. Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten hat mit dem Erlasse von 10. Juli 1855 Z. 15954/2319 im Einvernehmen mit dem hohen k. k. Finanzministerium das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post in den nachbenannten Kronländern und Bezirken, vom 20. Juli 1855 in folgender Weise festgesetzt,

	fl.	kr.
in Niederösterreich mit	1	14
» Oberösterreich »	1	10
» Salzburg »	1	12
» Steiermark »	1	10
» Kärnthen »	1	12
im Küstenlande »	1	18
in Krain »	1	12
» Böhmen »	1	12
» Mähren und Schlesien mit	1	12
» Tirol mit	1	20
im Pester, Oedenburger und Kaschauer Bezirke mit	1	10
im Presburger-Bezirke mit	1	8
» Grosswardeiner-Bezirke mit	1	12
in der serbischen Wojwodschaft und dem Temescher-Banate mit	1	10
in Siebenbürgen mit	1	10
im Montan-Bezirke (kroat. Littorale)	1	14
» Otočaner Regts- und Zengger Kommunitätsbezirke mit	1	20
im Likaner Regimentsbezirke mit	1	16
» Oguliner »	1	18
» übrigen kroat.-slav. Postbezirke	1	10

Die Gebühr für einen gedekten Stationswagen wird auf die Hälfte und für einen ungedekten Wagen auf den vierten Theil des für ein Pferd und eine Post entfallenden Rittgeldes festgesetzt.

Das Postillons-Trinkgeld und das Schmiergeld bleibt unverändert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Agram 24. Juli 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klempay.

Br. 4375. (197—DS.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog stavlja se ovime do znanja, da će se na zahtievanje Magde i Tomaše Andraševićah poradi duga 460 fr. i pripadakah kuća pod br. 42. u Zagrebu u predgradju sv. Duha ležeća, i na Doru i Ivana Andraševiće spadajuća ujedno sa gruntom i zemljištima na istu spadajućim putem ovèršbene javne dražbe dana 13. rujna pèrvi, a 15. listopada o. g. drugi put prodavati u pisarni ovog c. k. zemskog suda, gdie se takodjer dražbeni uvieti uviditi mogu.

Ujedno pako se svi oni, koji, akoprem o istoj dražbi posebnim nadpisima ubavieštenì nisu, misle, da njima na dražbene predmete hipotekarno ili založno pravo bi pripadalo, pozivlju, da zahtievanja svoja do vremena dražbe c. k. sudu ovom tim sigurnie prijave, jer u protivnom slučaju budu sebi samim pripisati morali, ako kod razdieljenja kupovnoprodajne svote bez obzira ostanu.

U Zagrebu 4. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 1660—1855/crim. (355—Izv.) (3—2)

Oglas.

Od strane c. k. ureda moslavačkog ovim se do javnog znanja stavlja, da se kod ovodružnog žitelja Tome Pallašića u maloj Ludinji 2 vola buše, šareni, 5 do 6 godinah stari u čuvanju nalaze, isti su dne 31. sèrpnja prigodom njegovog povratka iz vašara iz Belovara za njim upravo u Ludinu došli. — Vlastnik izgubivši imade se kod ovog c. k. kot ureda prijaviti.

Ako se pako vlastnik do dva mieseca danah od danas računajuć t. j. 2. listopada pronaći nebi mogao, isti će voli gori rečeni dan javno kod ovog c. k. kot. ureda prodani biti.

C. k. kot. ured moslavački.

U Moslavini dne 2. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik

Tomašić.

Br. 3148/g. (346—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2851 pronadje u 100 forintih sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^1/_8$ negdašnjih podanićkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Zbelava, kotaru varaždinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Zbelava g. Kukuljevića Ivana, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njeziaih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 28. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dođi imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prialnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. sèrpnja 1855.

U odsutju c. k. predsiednika,

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 864./gr. 1855. (347—Izv.) (3—2)

Izrok.

Kojim se sazivaju vierovnici ostavštinskki.

C. kr. kot. sud Koprivnički poziva sve one, koji iz ostavštine dana 8. svibnja 1855 bez oporuke preminuvšega Andrie Jagatića lončarskog meštra u Koprivnici, štogod kao vierovnici tražit imaju, neka radi prijave i posvedočenja svojih tražbinah dana 29. kolovoza 1855 u 9 satih iz jutra, ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kot. ured.

U Koprivnici 25. sèrpnja 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Narodnom narodno tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 8. KOLOVOZA 1855. Broj 181.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Mletakah, 4. kolovoza. Današnja „Gazetta" priobćuje sadèržaj papinskog nagovora, uslied kojega u Piemontu svi, koji su posredno ili neposredno povriedili cèrkvene zakone, podpadaju pod cèrkvenu censuru. Za Španjolsku se konkordat od god. 1851 uništuje i takodjer censurom prieti Protiv zakona izdanog po tiešinskoj vladi, kojim se vlast papinska ograničava, takodjer se u nagovoru protestira.

U Zadru, 4. kolovoza. Vrativša se iz Valone komissia javlja berzojavom iz Dubrovnika da u Arbanii niti ima kakve kuge, niti je bilo, s toga je desetodnevni kontumac protiv Albanii dignut.

Sinigaglia, 2. kolovo Kolera je gotovo izčezla.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 8. kolovoza. Njeg. svietlost, gospodin grof ban Jelačić, ostavio je 2. o. m. Karlovu kupelj. — Preuzvišeni gospodin nadbiskup, Jurej Haulik, otišao je jučer u Karlovu kupelj.

— U Senju gradit će se erarialno skladište za sol. Troškovi proračunani su na 100.000 for.

— Zdravstvena komisia u Rieci izdala je 1. kolovoza izviestje o tečaju kolere. Pèrvi slučaj pojavio se 28. svibnja; od 15. lipnja zauzè bolest epidemički značaj, što je do polovine mieseca sèrpnja trajalo, a od tog vremena popuštala je. — Od 28. svibnja do 1. kolovoza pojavilo se u svemu 662 slučaja, i to 253 kod muževah, 333 kod ženah, 76 kod dietce. Od tog umèrlo je 99 mužkih, 136 ženskih 47 dietce, u svemu 282, izliečeno je 151 mužki, 186 ženskih, 27 dietce, u svemu 367; ostade u liečenju 3 mužka, 8 ženah, 2 dietce. — Komisia izjavlja, da su ti rezultati, obzirom na dugo trajanje bolesti i na žiteljstvo od 13.200 dušah, vèrlo povoljni.

S bojišta.

— Za vrieme desetmiesečnog ratovanja u Krimu sliedeći su generali poginuli od obih stranah. U bitki kod Alme ruski generali Goginov i Šelkanov, kod Inkermana englezki generali sir George Cathcart, Goldie, Strangways i Adams, francezki general Lourmel i ruski general Soimonov, kod Eupatorie egipatski general Selimpaša, u bitki dne 23. svib. ruski general Adlerbeg, kod osvojenja Mamelona francezki general Lavarande i ruski general Timofejev, kod navale na Malakovtoranj francezki generali Mayran i Brunet i englezki general sir John Campbell, za vrieme bombardiranja ruski admirali Kornilov, Istomin i Nakimov i franceski general Bizot. U koleri i ostalim bolestima umerli su, francezki maršal St. Arnaud, generali hercog od Elchingena, i Carbuccia, englezki maršal lord Raglan, generali Tylden, Estcourt i admiral Boxer, piemontezki generali Aleksander Lamarmora i Asnaldi, ruski generali Tolstoj i Bewad i Tijikpaša, u svemu 31 general i admiral.

— „Stadt u. Vorst. Ztg." veli: Nečujemo sa ratnog pozorišta ništa drugo, nego da se produžuju poslovi obsade. Saveznicima je vrieme skupocieno. Oni se primiču gradu stopu za stopom po starom planu Kanrobertovom. i manjim gubitkom ljudih.

Kad bacimo pogled na sadašnje stanje obsade, primiečavamo tri stvari: da se radi na približavanju k gradu, da se utvèrdjuje Kamiš i Balaklava, i da se motri na pokret na desnoj obali Černe.

Saveznicima nije izpalo za rukom da izrade što prie, nego što je Rusima prispiela pomoć. Dvie divizie Rusah stoje na Belbeku, te će skoro udariti s rebarah i ledjah na saveznike na Černi, te da oslobode Korablenu. Taj udar dočekat će Turci i Piemontezi. General Pelissier podkrepio ih je diviziom Majran, koja stoji kod mostobrana. Sa turskom vojskom upravlja sada Sulejman paša, a pokraj njega stoji Abdi paša.

— General-adjutant Berg potvèrdjuje, da su Englezi pucali na Fridrihsham, dodavajući to da je nepriatelj, počem se s obe strane dva sata pucalo, natrag se povukao. „Nat. Ztg." veli, da je taj gradić, koi je 6 topovah imao, sasvim razoren.

— Savezna flota u istočnom moru iznosi sad 85 englezkih ladjah sa 2098 topovah i 16 francuzkih ladjah sa 408 topovah. Galiah imade 23 sa 1853 topa, fregatah i korvetah 31 sa 514 topovah, manjih parobrodah i topčarah 29 sa 78 topovah, šajkah 18 sa 21 topom. Svega skupa sastoji se dakle flota iz 101 ladje sa 2506 topovah.

Austria.

Beč. „Wien. Ztg." javlja, da je 1. kolovoza oko 4 sata po podne na južnoj željeznici slučila se nesreća po tom, što je kod Lizinga krivo namiešten bio parovoz, te je udario u gomilu nieku šljunka. Od udara ranjen je jedan pratioc (izdanuo je za pol sata), jedan radin i jedan grejač težko, a jedan grejač lahko. Dvojica od putnika lahko su ranjeni.

— Za narodno česko kazalište skupljeno je dosad 98,103 for. 28½ kr. Za kućište plaćeno je već 40,000 for. Odbor je dèržao nieki dan siednicu i pregledao poslane planove za to kazalište. Od 7 planovah nije nijedan dobio veliku nagradu, samo je za plan Freliha iz Beča plaćeno 300 for. Tri plana nisu valjala ništa a za ostala tri izplaćena je zajednička manja nagrada od 300 for. sr.

Beč, 5. kolovoza. Jutros se u carskoruskoj kapeli dèržalo bogoslužanje u slavu imendana njez. veličanstva carice ruske, pri kom je knez Goršakov s ostalim činovnicima ruskog poslaničtva prisustvovao.

— Popečitelj unutarnjih dielah naimenovao je bivšeg liekara od marve g. Fr. Bertića za zem. liekara od marve u Dalmacii.

Iz Pešte 31. sèrpnja. (Wien. Ztg.) C. k. profuntana je izgorela. Vatra se pojavila iz pekarnice. Šteta je znamenita, jer je bilo 40,000 centih brašna zališno. Vatra se u ostalom na zdanje ograničila.

Bosna i Hercegovina.

Kraj Bosne 24. sèrpnja. Već je podrug miesec, da vam ništa iz Bosne nepišem, a šta bi? Da vam se hvalim čime, a da vam se tužim nije koristi. Kod nas je sve mirno, a što Turci zulume čine i činovnici njihovi po dužnosti i pravdi ništa od svojih poslovah nevèršuju, kod nas je ovo staro i običnо, koje će nas valjda još kroz koje stolietje pratiti, a naročito ako je to istina, da današnja politika i opet želi, da se turska sama sobom uredi, od čega bi bilo sve ono što i dosad . . . . Tako sam skoro morao 2—3 sata putovati cestom, koja vodi od Travnika do Sarajeva, gdie sam sretao dosti ljudih, koji se svojim kućama vraćaju i na moja pitanja, gdie su i šta su bili, odgovarali su mi: da su bili u Sarajevu tužit se vezira ili velikom medžlizu na zulume, koje Turci a naročito Zabiti čine, pak se vele evo vraćamo bez da su nas i preda se pustili. Najvećma plaču na nekakva Ćehaju vezireva, koi arzohald (tužbe) odbacuje i više ih podere tako, da su mnogi po 5 putah prinuždeni bili nove praviti, dok bi do ušiuh vezirevih dopèrli. Pak sada kako će ikada naš narod biti rahat i miran, kad se ovako kod najveće vlasti radi, kad se nitko neboji, i kad ovakovima neurednostima i našim nevoljama neima kraja.

U Sarajevu počela se graditi jedna nova velika kèršla, za koju se po cieloj Bosni od naroda ište pomoć u novcu i mora ga se skupiti najmanje do 3000 kesah. Ona će biti dosti golema da se može u nju smiestiti 3—4 tabora Askera. Pri ovom poslu žitelji Sarajeva moraju bez razlike ili samo raditi ili za sebe nadničare plaćati, tako svaki dan 5—800 dušah radi. I ovo je jedan novi teret narodu.

Zbog nemira, koi se na granici hercegovačkoj i cèrnogorskoj odskora slučio i o kome su novine dosti koješta raztrubile, opisao mi je jedan priatelj stvar istu, da je ovako bilo: Izmedju Cèrnegore i Nikšića u Rudinima na Braćancu 20. sèrpnja dodje niekoliko Cèrnogoracah kositi sieno, a pritom i nieke razdiele praviše sami po sebi granicu označavajući. Nikšićani Turci kad o tome aber dobiju, podignu se, Cèrnogorce s toga miesta proteraju i razdiele razbacaju. Sutradan povrate se na isto miesto Cèrnogorci sa većim brojem Čevljanah i Cucah i počmu opet sieno kositi na koje i Turci na novo doliete, gdie se rieč po rieč i kavga zametne pri kojoj opale puške Cèrnogorci na Turke i trojicu ubiju, a ostali se razbiegnu, Cèrnogorci potom ostanu do noći, pokupe sieno i mirno ga svojim kućama odnesu.

Vojvoda Anto, sin bivšeg V. Jakova sa svojima Grahovljanima 24. dodje na to miesto za preduprediti dalje kavge, a medjutim kajsa kad je o svemu točno izviešten bio, dade strogu naredbu pomenutim Cèrnogorcima da moraju sve sieno, koje su s rečenog miesta odnieli Turcima, odmah vratiti.

Vezir mostarski Jedhem paša javio je za sve sarajevskome Huršid paši, a pri tom skupio je bio jednu četu Turakah mostarskih da 1. sèrpnja pošalje na pomenuto miesto granice.

Posliednje pismo koje sam dobio, ništa novog da je se dogodilo nesadèrži, pak sudim da je i stvar svèršena bila.

Žetva je po Bosni ove godine svuda obilna i bogata, ali voćka slabo je, a po gdiekojim miestim nimalo nije rodila. (Svet.)

Rusia.

— „Journal de St. Peterb.) javlja od 24. sèrpnja: Njeg. veličanstvo imperator blagoizvolio je sliedeće činovnike, koji izvan granice služe, uzvisiti:

Na stepen pravog dèržavnog savietnika Demidova, i pomoćnika imper. ruskog poslaništva; na stepen dèržavnog savietnika Nekludova, pèrvog sekretara ruskog poslaništva u Ateni. Pridv. savietnikom kolegialnog asesora barona od Morenhejma, drugog sekretara ruskog poslaništva u Beču, a koleg. sekretarom gubernat. sekretara Merčinskog, pomoćnika istog poslaništva.

Turska.

Iz Carigrada 16. sèrpnja. Viesti sa Krima dolazeće jednoglasno skazuju, da je i bez smèrti Raglanove obsadna vojska jako smućena. Ona misli da je odredjena za kasapnicu,

gdie je izviestna smèrt očekuje, makar je presipali s kèrstovi i kolejnama. Zabrinuto pogleda ona u budućnost. I sam „Jour. de Const.“ nemože se uzdèržati da nepogledi s ironiom na promicaj (!) obsadnih poslovah. Nema tajne više, da su Rusi oko Malakove kule postali jači a ne slabii postrojivši nove baterie. Što se tiče materialnog položaja obsadnikah, neimadu ni u čem oskudice, osim možebiti u vodi.

Iz pokrajinah stižu žalostna izviestja o povedenju englezko-turskih najamnikah. U Seleniku, u blizini Dardanellah, i u maloj Azii pokazali su, da su baš nepriatelji svakog reda, i najopasnii ljudi za javnu sigurnost. Otimaju, pljačkaju, ubijaju, sramote i globe gore od nepriateljah u osvojenoj zemlji. Dodati valja i nesporazumljenja, radjajuća se odtud, što se oficiri s vojnicima razgovarati nemogu. Tolmači zabunjuju hèrdjavim tumačenjem stvar još većma. Izmedju Carigrada i Jedrene već je po drugi put ukradena žica poveće dužine. Vlada je naredila, da se zločinac, ako se uhvati, kazni kao kradljivac, no to neće pomoći, jer za ovaj narod ištu se najstrožie kazni. (Allg. Ztg.)

— (O pobuni u Tripolisu) donose najnovia izviestja odanlie od 16. sèrpnja, da se ciela zemlja nalazi u ustanku. Govori se, da je zahtievana francezka intervencia; pašina vojska od 14,000 mom. sasvim je potučena i strnom pohvatana. Boje se plačkanja grada. Paša izjavio je konzulima, da nije više u stanju braniti zemlju.

Francezka.

Iz Pariza, 30. sèrpnja. Kad ono je prie 14 danah „Moniteur“ objavio, da će piemontezka vlada pri budućem ugovoru mira sa Rusiom pravo imati, da učastvuje, porodila se bila briga, da nebi Austria protivna bila, budući ona sa Piemontom nije u najboljem priateljstvu. Istina je, da je zbog dotičnog članka Moniteurovog Austria sa zapadnim silama obširnie se razgovarala, pozivajući se na bečki kongres u Ahenu, gdie se utvèrdilo načelo, da su samo velike sile pozvane, razpravljati europejska parnična pitanja.

Kao što je poznato, podpisan je bečki zapisnik od osam silah, ali su je uprav pet silah sačinile. Predpostavljajući, da se neće dirati u ono načelo narodnog prava, nije Austria protivna, ako zastupljen bude Piemont pri budućim konferenciama mira posebnim punomoćnikom, koji će učastvovati u onom pitanju, koje bi se izključivo ticalo pravah velikih silah. Zapadne sile zadovoljne su s ovom časti austrijskog dozvoljenja tim više, što se ono tako lahko neda oprovèrgnuti s gledišta narodnog prava.

Spanjolska.

Madrid, 24. sèrpnja. (Tel. depeša.) Meksikanska vlada protestira prieko, priznati Zajesa za poslanika Španjolskog. Četa braće Hieros nedaleko od Burgosa sasvim je razbijena, ostatak je pobiegao u Francezku. — Svuda je mir.

Azia.

Bombaj. Novog neima ništa, nego da je jedna brigada otišla u Pendžab protiv gorskih obitateljah, da iztieruje neplaćeni danak, i da je preko granicah Momud učinila napadaj. „Pridvorne novine Pekingske“ javljaju o novom uspiehu carske vojske protiv buntovnikah na sievern. Admiral Putjatin boravi s nesrećnim ladjama svojima još u Jeddi u Japanu. Poslat će samo 150 ljudih u Petropavlovsk u Kamčatki. Englezka je sa Siamom zaključila nov ugovor tèrgovački, pa sad ima jednog konzula više i 6 milionah kupacah. Promiena prestola u ovom carstvu jako je odlakšala te se je ugovor zaključio. Sadanjt je kralj po „Timesu“ 50 godinah star, on je od misionerah naučio englezki i latinski, pa sad ga tiera slavoljubje, da važi kao najizobraženii i najmilostivii vladaoc na iztoku. Prestolna varoš Bangok sadèrži 350.000 i vele, da je čista i krasna. Englezki poslanik Baureng jako se pazi s veselim vladaocem.

Bečka burza

dne 7. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	77¼
dto od godine 1851 seria B . » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	92½
dto iz narodnog zajma . » 5%	82⅝
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	120¾
» » » » » 1854, » 100 »	100⅜
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	74
Bankovne dionice komad po	964
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	440
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2045
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	227
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	590
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	492½
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	326
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	119½
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	117¼
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . »	86¼
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . »	11 31
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	118
Marseille za 300 frankah . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	138
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	23½
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 5156. (201—D.S. (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog audišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 8. svibnja 1855 broj 1958 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Dragutinu Čeglu za spadavše na dobro Bračak u občini Andrašavec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, ⅝ kmetske naselbine konačnodopitala odštetu sa glavnicom 250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 27. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. rujna 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. studenog 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Nikola Puo.

Civ. Br. 4957. (204—D.S.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog čini se znano, da je na molbu g. Anastasa Popovića kao predsiednika pèrve hèrvatske štedionice odredjena javna sudbena dražba kuće pod br. 544. u margaretinskoj ulici ovdie na g. Gèrgu Tandarića spadajuće te na 6202 for. procienjene, radi dužnih 1350 for. i 300 fr. sr. sa pripadci, te će se ista dražba 14. kolovoza 1855 makar izpod prociene dèržati.

Uslied toga pozivaju se, koji upitnu kuću kupiti mislu, da na opredieljeni rok u 9 satih prie podne na lice iste kuće dojdu. — U ostalom dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda u pisarni vidieti.

Ujedno se ovime pozorni čine svi oni, koji na istu kuću kakovo hypothekarno pravo imadu, da ga kod ovog suda do te dobe tim bolje prijave, jer inako kod razdielbe kupovne svote neće se na nje paziti.

U Zagrebu 6. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

828/Crim. 1855. (357—Izv.) (3—1)

Oglas.

Žitelji Ritvalački, Janko Kozma, Samuilo Cinderi, i Stiepan Kardo, našli su na drumu kod Kostajnice jedno bure olaja od 60 funtih, koje je prodano za 21 fr. sr.

Potraženi putem slav. magistrata kostajničkog vlastnik ovog olaja pronajti se nemogaše. Radi toga se to do obćeg znanja stavlja s time, da se vlastnik rečenog olaja za godinu danah, od današnjeg dana kod ovog c. k. suda javiti, svoje vlastništvo izkazati i novce dignuti uzmogne, jer će inače isti novci po odbitku troškovah za uvèrstjenje ovog oglasa u vlastništvo visokog erara predani biti.

C. k. gradsko-deleg. kotarski sud.

U Osieku dne 26. sèrpnja 1855.

C. k. županijskog suda viećnik,

D. Galac.

Br. 4852. C. (202—DS.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu poziva sve one, koji iz ostavštine dana 6. kolovoza 1854 s oporukom preminuvšega Stiepana Štrozzingera bivšeg kotlara u Zagrebu štogod kao vierovnici trežit imaju, neka radi prijave i posvedočenja svojih tražbinah dana 6. rujna 1855 u 9 satih u jutro ili do dju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; jer u protivnom slučaju neće na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo založno.

U Zagrebu 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 3135. 1855. (348—Izv.) (3—2)

Oglas.

U Ternovcu području občine Biškupec nalazi se jedna ždrebica, koje vlastnik uspèrkos preduzetog po ovom c. k. kotarskom uredu potraživanja sve do sada pronašao se nije.

Ovo se do obćeg znanja stavlja time, da će se ista ždrebica ako se vlastnik njezin do 1. rujna t. g. kod ovog c. k. kot. ureda neprijavi, putem javne dražbe u smislu §. 390 gradj. zakona prodati.

U Varaždinu 26. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik na dopustu.

C. k. kot. pristav,

Zečević.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XI. U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 9. KOLOVOZA 1855. Broj 182.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrvi put; s tim da se svaki put 2 kr. sr. — Za druge oglase ili pisma, za članke plaća se do 10 liniah 20 kr. sr., dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 6. kolovoza. „Moniteur" javlja: Njeg. veličanstvo primilo je u nedielju g. Olozagu.

Iz Londona, 6. kolovoza. Gen. Simpson javlja pod 4. kolovoza: Rusi su prošle noći poduzeli izlet na drumu Voroncovom, koi je po Englezima bez ikakva gubitka suzbijen.

Madrid, 3. kolovoza. Dolazak Cabrere u Cataloniu oprovèrgava se.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Siljevici (u primorju). Zločeste viesti razprostiru se kao voda, koja iz struga svoga u doline bieži, ter znajući, da se nasuprot dobre viesti kasno saznaju, a hotiv svoje domorodce malko razveseliti, priobćujem vam, da je kolera u mojoj župi malo da ne prestala, poslie kako bi bila više od svakoga desetoga čovieka u viekoviečnost spravila.

Mnogi stanovnici ove župe zahvaljuju svoj spas njegovomu veličanstvu našemu premilostivomu caru i otcu, koi je kroz svoje organe — c. k. županiu riečku i kotarski ured crikvenički — providio mene dovoljno s novcem, za da kupim i kuham za bolestnike mesa i oriža.

Jenjale i ublažile su neše rane kroz strašni miesec prošli shodne naredbe c. k. ureda kotarskoga, i dotični činovnici su s požèrtvovanjem i preziranjem života svoga pohadjali maleno kolibe Siljevičanah i njih oporavljali svojom *pritomnostju*, dočim sam im ja duhovni liek pružao.

Petar Car,
župnik siljevački.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 1. kolovoza. Pred Sevastopoljem nije se ništa novoga dogodilo; nepriatelj nastavlja pucnjavu protiv tvèrdje.

— Po niekom konzulatskom izviestju iz Taganroga od 25. sèrpnja bombardirala je nieka englezka parna topčara kroz više danah varoš, nu najposlie nasukala se na piesak, gdie su ju kozaci zapalili. Ljudi spasili su se u čamcima. I u Berdjanskom ponoviše saveznici dne 22. i 23. pucnjavu, razoriše zapadnu stran varoši i jedno 20.000 četvèrtih hrane. — U Odesi pojavljuju se još uviek pojedini slučaji kolere.

— „Fremdenblatt" doznaje pouzdano, da se u Sevastopolju nalazi jedan dio grenadirskog zbora, koi je preuzeo obranu druge linie. Osim toga poslano je u Sevastopolj 2000 najboljih atrieljacah. General Liprandi pomaknuo je *prednje* svoje straže opet do Suliou, gdie logori 6000 konjanikah.

— Proračunalo se, da bi saveznici sa svojim poslovima protiv Malakove kule tek u 80 danah bili gotovi, ako je t. j. istina, da su saveznici od nje samo 125 hvatih udaljeni. Oni rade po šestnaest danah, pak se tek u 25 hvatih približe, a da u koliko će im tek poslovi ići sporie, dok s njima bliže gradu dodju, kad je već sad vatra ruska u toliko pretežnia od franceske, da Francezi samo dva sata noću mogu raditi. Mamelon, koi je sada u rukama saveznikah spušta se na strani grada, dakle što se većma stanu Francezi gradu približavati, to će bolje Rusi moći u unutrašnjost njinih obkopah gledati.

— „Ost.-D.-Post." piše ovako: „Iz Azie viče cielokupnost Turske pokroviteljima što igda može: pomagaj! Osmanlièka dèržava spopadnuta je u svojoj utrobi, tamo, gdie je Osman utemeljio vladu osmanliah, gdie je sahranjen. Ova pravom muslumana sveta zemlja mnogo je važnia za Tursku, nego Krim. Rusi idu istim dromom, kojim su jezdili niekad Turci sami, kad su se podigli na osvojanje gèrčkog carstva. Od Petra Velikog pazila je Rusia i na Dunav i na Aziu. Još u posliednjem rusko-turskom ratu većinom su dogadjaji u Azii riešavali. Paskievič se onda odmah poslie pobiednog svèršetka persianskog rata k zapadu okrenu, da prodre preko male Azie na Bosfor. Sèrpnja 1828 jurišem je oteo Kars, kolovoza Ahalčik, listopada Ardagan. Prezimi u dušmanskoj zemlji. Idućeg proleća potuče i rastiera Turke kod Pozora, osvoji Erzerum, pretio je Trebizondu i stane se spremati, da malu Aziu poplavi. Ovi ruski uspiehi većma su uzdèrmali sultana, nego li smieli prelazak Balkana. Pretnja otčinskoj aziatskoj zemlji, gdie se Turci rado sahranjuju, sluteći, da neće dugo mira imati u Europi, ta opasnost nagonila je tada sultana na bèrzi mir.

„Po svima izgledima Rusi će u Azii napredovati. Ako bèrzo pomoć nedodje, turska vojska u Azii težko će napadanje rusko suzbiti moći, Rusi će po svoj prilici Kars, Erzerum i druga miesta uzeti. A da se Rusi, ako se gdiegod stane, dobro brane, neće trebati dokazivat. No Rusi će dobitkom rečenih miestah ne samo tvèrde točke za oslanjanje dobiti, nego i bogata sredstva za dalje operacie. Kars sa 10,000 dušah ujedno je i živa tèrgovačka varoš. Erzerum pak, glavni grad turske Jermenie sa 40,000 ž. vèrlo je važan za cieo tamošnji prediel. Pri tom netreba zaboraviti na utisak, kog će uspiesi ruski na gèrčke žitelje tamošnjih zemaljah učiniti. Tim bi se lahko mogli upaliti duhovi sve do Stambola, i tim cielo umietno dielo dosadašnje politike uništiti."

— Povodom raznešenoga glasa, da se od strane saveznikah namierava udariti na Besarabiu, pa odatle ići dalje u Volhiniu i Podoliu, pišu „N. Pr. Ztg.-u" iz Varšave ovo: „Samo savèršeno nepoznavanje sadašnjega stanja, u kome se žiteljstvo nalazi u ovim oblastima, može dovesti na misao, da će nepriatelji ruski u njima lakše uspieti nego kod kulah i šancevah na taurijskom poluotoku. Seljaci su u Besarabii od svagda i dušom i tielom odani vladi, a počem ovi (i u samim starim poljskim okružjama) prinadleže pravoslavnoj cèrkvi, to u hristjanskim braniteljima polumieseca gledaju samo nepriatelje svoje vlastite viere.... Svi ruski seljaci bez razlike, i malo- i bielo-ruski, kao god i velikoruski, smatraju u obće sav ovaj rat kao rat za vieru i samo iz toga možemo sebi objasniti, zašto je narod u ovim oblastima s onakvim oduševljenjem primio manifest pokojnoga cara, kojim se poziva „narodno opolčenje." Ovdie dakle voditi rat znači za saveznike tvèrdi odpor bezčuvstvenih stienah i smèrt preziruću hrabrost pravilne vojske na Krimu promieniti za strašno biesnilo volhinskih, podolskih, ukrajinskih, pa i samih litvanskih pravoslavnih seljakah, to jest navući na sebe fanatizam usugubljene Španjolske, jer ovdie mèrzost na inoviernce, koja se iz predanja dovodi i na historii se osniva, jednaka je kao i privèrženost k svome ognjištu i k uzvišenom carskom domu. Sto se plemstva tiče, i ono je znamenitim žèrtvama u ovom ratu više nego jedanput posviedočilo svoju iskrenu podaničku viernost, pa i osobito odkako je na prestol stupio sadašnji car, kojega lična simpatiu posiednje, traži svaku priliku, da saviestno pokaže, kako mu u vrieme nužde ništa neoskudieva ni u dielu ni u požèrtvovanju za stvar svetu. Ni jedne jedine blagorodne porodice nema u ovim oblastima, pa da je bog zna kako poreklom zapadno-poljska, a da u carskoj vojsci nebi imalo ili otca ili sina ili brata; — šta je dakle prirodnó, nego da se najsèrdačnie diele uspiesi i stradanja ovih svojih dragih rodjakah? Rat dakle u jugozapadnim oblastima Rusie još je veća dèrskost, nego udaranje na Kronštadt, koje se do sada samo smišljalo i iz daleka razmatralo, ili i obsadjivanje Sevastopolja, koje je do sada već tako skupo stalo.

— Na aziatskom bojnom polju stvari stoje sasvim opasno. Tamo je turska vojska slaba, i ponajviše nepravilna, koja nezna za red i sapt, a neima dovoljno ni džebane, a tako isto ni hrane. Europejski oficiri neimaju nad njom nikakve moći, a ostavljeni su i bez nuždnih novacah. Ovome stanju stvarih porta je rada pomoći tim, što svu zališnu vojsku, koju još ima kojegdie na posadi na raznim miestima u europejskoj Turskoj, na vrat na nos šilje u Aziu. Tako su iz Drinopolja i Šumlje 17. sèrp. 2—3000 piešakah i 5—600 konjanikah došli u Varnu, gdie će se navesti na more pa otići u Batum, a odatle u Erzerum, koi već opasno stoji od Rusah. Jednako se očekuje, da dodje još i više vojske, jer će se po unutrašnjosti Turske što je moguće većma umaliti posade, samo da se dobije što više vojske za Aziu. Na ovaj način nadaju se, da će skorim vremenom sastaviti tamo dosta znamenitu vojsku, koja će se moći oduprieti Rusima da neprodiru dalje. Što se pak Rusah tiče, oni su za sebe vèrlo pametno učinili, što su Erivan, koi je udaljen od cèrnomorskoga primorja, kojim vladaju savezničke flote, uzeli za osnovu svojih operaciah. Iz Erivana su zauzeli Bajazit, pa stupaju u dolinu Murad-čajsku, i imaju sad otvoren put u Erzerum; na sievero-zapadu zatvorili su Kars. Pa posluži li ih sreća, da se tu odèrže, onda će se naskoro nastaniti i u dolini vanskoga jezera, koja je obkružena kèrševitim bèrdima. Iz ovoga prirodnoga grada nemože ih iztierati ni vojska od sto hiljadah ljudih. Iz vanske doline može Rusia savladati eufratskom i tigriskom oblasti čak do Mosula i Bagdata, pa tako zadobiti osnovu za dalje operacie protivu englezke Indie.

— Sa bieloga mora nečuje se ništa; samo se zna, da je blokada tamošnjih ruskih pristaništah svanično objavljena, i da su Rusi na ovom udaljenom kraju spremni, dočekati nepriatelje, ako bi pokušali udariti na koje primorsko miesto.

Austria.

U Beču. Grof Esterhazy, c. k. austrianski poslanik kod car. ruskog dvora, stigao je iz Petrograda, a g. Wildenbruk, kr. pruski poslanik kod porte, iz Carigrada ovamo.

— U niekim predgradjima Beča opet se žešće pojavila kolera.

— Nieki parižki dopisatelj „Indep. belge-a" javlja, da će general francezki Letang skorim vratiti se u Beč, i donieti vlastoručno pismo svoga suverena caru austrianskom. Raznose se različiti glasovi o novim predlozima mira.

— Knjaževska - sèrbska vlada postavila je 10 dnevni kontumac za osobe i stvari, koje dolaze preko južne i zapadne granice u knjaževinu.

Sèrbia.

Iz Beograda smo izviešteni, da se kolera i tamo pojavila ali tako rietko, da se ni ro u obće neopaža. Ali je nju jako

vojvoda Toma Vučić. On je prie dvadeset dana bio otišao u česka kupališta. Supruga mu nah bio otišao u česka kupališta. Prie 12 danah, 21. je njegova ostala kod kuće. Prie 12 danah, 21. sèrpnja, naidje na nju kolera i za niekoliko satih oduzme joj život. Sutra dan je sa velikom pratnjom svetčano sahranjena. G. Vučiću javljeno je to po bèrzojavu odmah onaj dan u Marienbad. Dok je glas taj dobio, odmah se je on natrag vratio i sad u ovaj prošli petak kući došao. Gubitak ovaj ucvilio ga je jako. — Čudno je kao što se po Beogradu pripovieda, da je pokojnica ova na dva dana prie smèrti svoje sve o smèrti i to o blizoj smèrti govorila. Nieki kažu, da je i dan smèrti svoje odredjivala ili predvidjala pri svemu tome, što je zdrava i na noguh bila i obične poslove svèršivala. (S.D.)

Cèrnagora.

Na Cetinje, 19. sèrpnja. Ima već niekoliko godinah od kako je blaženopočivši car Nikola car ruski, a pokrovitelj ovog naroda opredielio, da se dieca cèrnogorska šilju na carski trošak na vospitanje. Po ovom je knjaz učinio novo predloženje koje je novi car Aleksander II. odobrio da se pèrve godine petero, a svake godine u buduće po troje dietce šilje u Petrograd na vospitanje.

Po visokom carskom riešenju pet mladićah cèrnogorskih iduće nedielje krenut će odavdie u Rusiu. Od ovih će dvojica stupiti u vojeno, jedan u inžinirno, a dvojica u duhovno bogoslovsko zavedenje. Isto je riešeno da i jedan arhimandrit cèrnogorski podje u Petrograd da primi arhierejski stan.

Mnoge su cèrnogorske cèrkve oskudne u knjigama i u drugim cèrkovnim utvarima, i ako jedan arhimandrit podje, pouzdano je očekivati, da će sveti sinod snabdieti cèrnogorske cèrkve sa svima potrebočami, na koje će nuždno biti napraviti tome shodni predlog. Za arhimandrita još se nezna da li će odlaziti.

Manastir u Župi hram sv. Evang. Luka, kog su u prošlom ratu Turci spalili, lišen je sviuh potrebštinah cèrkovnih, a cèrkva i danas stoji bez krova. Dvie godine uzastopce bio je u ovim pokrajinama nerod, pak ljudi nisu mogli ni svoje popaljene kuće pokriti.

Ova je godina bila poniela dobro, no je od niekog doba uhvatila jaka suša i ako skoro nebude kiše, kasnii usievi skoro će propasti. (Sèrb. Dnev.)

Turska.

U Carigradu, 27. sèrp. Viesti iz Tripolisa učiniše ovdie veli utisak. Tamošnja turská vojska od 20.000 mom. potučena je i Tripolis predao se na milost i nemilost. Šta može konže porta činiti? Iz Malte javlja turski konzul, da se u Sirii sve to više razširuje ustanak. Takovi glasovi iz Azie svaki dan dolaze. Što sve, ako ništa drugo, a ono jamačno daje porti testimonium paupertatis.

Omerpaša poći će svakako u Krim. Hoće li tamo i zimovati nezna se. Iz Kamiša ništa novoga. Posada erzerumska posiela je klance od Hassankale-a.

Iz Pere. 19. Sèrpnja. Od nekoliko danah preduzelo se bombardiranje na pomodnu. Troju opet sa nekom žestinom. Neće dugo izostati pokušenje, nebili se osvojila jedva jedan put jedna čast grada. To svedoče pripreme u bolnicama u Kamišu i Balaklavi, iz kojih se bolestnici prenose, da ustupe miesto za nove ranjenike. Što se tiče Rusah i njihovog razpoloženja, rekao bi da su spremni za svaki novi napadaj barem se vidi, da čine neprestano žestoka izletanja. Dokle posada čini kriepka izletanja, donde je njena smielost nepokolebima. Badava čeka neprijatelj na demoralizaciu obraniteljah. Ovde sumnjaju se jako, da li će se Omer Paša u Krim vratiti. Tko poznaje sèrdara znat će, po njegovom neočekivanom odlazku presuditi, da u Krimu nema izgleda za njega, da se proslavi. Lukav je Omer Paša, prosiavio se jeftino i postigao sadašnji stepen, a zar on nebi bio učestnikom slave, kad bi se Sevastopol oteo, al njegovo ćutanje govori jasno, šta on o Sevastopolju sudi. A neće bogme ni u Aziju ići da lakomisleno izgubi jeftino stečenu slavu svoju. (Allg. Ztg.)

Rusia.

— Pokloni se još neprestano mnogi i veliki daju. Tako je plemstvo gubernie Rjazanske 40 hiljadah sreb. rub. na opolčenje prinielo. — U Poljskoj je bila strašna bura okolo 9. i 10. sèrp. Vojska ruska dobila je sada 600 novih činovnikah, koji su iz vojenih školah i korpusah kadetskih poslie izpitah u aktivnu službu premiešteni.

Car je dao vojenom sveštenike jeromonahu Jovanu Savinovu četvèrtu klasu reda sv. Gjorgja. Noću izmedju 10. i 11. ožujka obodravao je rečeni obučen u sveštenom odielu s kèrstom u ruci pred kamčatskim obkopom vojnike u onaj per, kad su oni počeli pred nepriateljem ustupati. Sveštenik stade u sred borbe s podignutim kèrstom i gromoglasno viknu: „Gospodi, spasi ljude svoje! daruj pobiedu našem pravoviernom caru nad njegovim supostatima!“ Tako obodreni juriše Rusi na novo na nepriatelja i osvoje pèrvu i drugu liniu njinih obkopah. Osim toga nosio je on zapoviesti zapoviedajućeg vojnicima u krajnim obkopima. Tom prilikom razderao mu je nepriateljski bajonet haljinu, tane jedne odnielo mu je dolnji dieo kèrsta i on sam bio je lahko ranjen.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 28. sèrpnja. Jučer je bio drugi izbor popečitelja naselbinah g. V. Molesvorta. G. C. Napier bio je takodjer ali navalice predložen, samo da dobije priliku govoriti. Hrabri admiral prorokovao je nesreću na iztočnom i cèrnom moru. Dok je sadašnja vlada na kormilu, donde veli neima nikakve koristi od rata u Krimu. Osobito se preko izrazio na radost svojih biračah vèrhu „neviernog čovieka“ g. Grahama, i vèrhu jadnog pokušaja pèrvog popečitelja, da zapuši usta njemu kao ostarielom, uvredjenom morskom vojniku, kèrpom pantljike od svile. (Batski kèrst.) Vole da mu se odsieče desna ruka, nego li da primi tu zakèrpu. Nedam ja veli nezavisnost moju za ništa. Publikum je slušao pozorno šta starac govori, i plieskao rukama od radosti. Poslie njega stane drugi birač govoriti, i pitati žilu kako ministru tako i kandidatu. Pri tom zagrize u cara Napoleona govoreći, da sav taj rat na ništa neide nego „da utvèrdi prestol francezkog kèrvoloka.“ Skupština se zapanji od čuda, i nedavši mu besiedu ni dovèršiti poviče: „Napolje s njime. To je ruski uhoda!“ To je cèrveni republikanac! Sramota! itd. Malo je oskudievalo te mu se nije svetinja francezke aliance zauškama dokazala.

Različite viesti.

— Čitamo u „Gazeti de Lyon“: Kroz našu je varoš prie niekoliko danah prošao jedan starac od 121 godine, vraćajući se u svoju postojbinu, Savojsku. Taj je čoviek 80 godinah proveo kao rob na galiama, pa sad hoće sa svojim sinovcem da živi od prihoda malog niekog imanja u svojoj domovini, od koga već za 100 godinah nije imao nikakve koristi. Tielo mu se već tako sgèrčilo, da mu glava dopire skoro do koliena. U ostalom savèršeno je zdrav.

— U Filadelfii je nedavno jedan čoviek oduzeo sam sebi život načinom, kakvoga težko da je kad bilo. Nieki Manigel, očajavajući što je ljubeznica njegova drugome niekom ruku svoju dala, ubio se progutavši istopljeno olovo.

Ciena žita u Zagrebu

od 3. kolovoza 1855.

Vagan požunski	U srebru od fr.	kr.	do fr.	kr.
Pšenice banatske.	—	—	—	—
„ hèrvatske	6	30	—	—
Napolice	4	40	—	—
Raži	2	40	—	—
Kukuruza starog	3	36	—	—
Ječma	4	—	—	—
Zobi	1	40	—	—

Bečka burza

dne 8. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	77
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	82³/₈
dto . . . . » 4¹/₂%	
dto . . . . » 4%	61¹/₄
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2¹/₂%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » 1839, » 100 »	121
» » » » 1854, » 100 »	100
Bečko-gradski banko . . . . . sa 2¹/₂%	
» » » . . . . . . » 2¹/₄ »	
» » » . . . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	74
Bankovne dionice komad po	956
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	436¹/₄
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.	2032¹/₂
» bečko-glognićke železnice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske železnice . . » 250 »	226
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	585
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	324¹/₄
» Gjurske železnice	-
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.	
Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	119³/₈
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	118¹/₄
Genova za 300 piemontezkih lirah . . »	
Hamburg za 100 mark banko. . . . . »	86¹/₄
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	116³/₄
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 30
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	117⁵/₈
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	137³/₄
Pariz za 300 frankah . . . . »	138¹/₄
Prag za 100 forintih. . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.	
Carski dukati	23³/₄
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 1660—1855/crim. (355—Izv.) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. ureda moslavačkog ovim se do javnog znanja stavlja, da se kod ovodručnog žitelja Tome Pallaića u maloj Ludinji 2 vola buše, šareni, 5 do 6 godinah stari u čuvanju nalaze, isti su dne 31. sèrpnja prigodom njegovog povratka iz vašara iz Belovara za njim upravo u Ludinu došli. — Vlastnik izgubivši imade se kod ovog c. k. kot ureda prijaviti.

Ako se pako vlastnik do dva mieseca danah od danas računajuć t. j. 2. listopada pronaći nebi mogao, isti će voli gori rečeni dan javno kod ovog c. k. kot. ureda prodani biti.

C. k. kot. ured moslavački.

U Moslavini dne 2. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik

Tomašić.

828/Crim. 1855. (357—Izv.) (3—2)

Oglas.

Žitelji Ritvalački, Janko Kozma, Samuilo Cinderi, i Stiepan Kardo, našli su na drumu kod Kostajnice jedno bure olaja od 60 funtih, koje je prodano za 21 fr. sr.

Potraženi putem slav. magistrata kostajničkog vlastnik ovog olaja pronajti se nemogaše. Radi toga se to do obćeg znanja stavlja s time, da se vlastnik rečenog olaja za godinu danah, od današnjeg dana kod ovog c. k. suda javiti, svoje vlastništvo izkazati i novce dignuti uzmogne, jer će inače isti novci po odbitku troškovah za uvèrstjenje ovog oglasa u vlastništvo visokog erara predani biti.

C. k. gradsko-deleg. kotarski sud.

U Osieku dne 26. sèrpnja 1855.

C. k. županijskog suda viećnik,

D. Galac.

Br. 4937. Civ. (208—DS.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu obznanjuje, da je dana 24. listopada 1854 u Zagrebu umèrla udova Margareta Götz stolarica ostaviv naredbu volje posliednje, u kojoj je svoju rodbinu u Kranjskoj postavila za nasliednike — budući prebivalište iste rodbine sudu nepoznato, s toga se ista pozivlje, da se uz godinu od dana niže stavljena računajuć prijavi pri sudu ovom i dade svoju nasliednu prijavu, jer će se u protivnom slučaju razpraviti ostavina sa odvietnikom g. Antunom Sučićem, koi njoj je za skèrbnika postavljen.

U Zagrebu 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3162/g. (350—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća *komisia* za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom *presudom* od 10. sèrpnja 1855 br. 2860 pronadje u 350 *forintih* srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^7/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Gjelekovec, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak (prie Imbrihovec) gg. Josipa i Ivana Alamon propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim je po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane *tražit izplatu* iz glavnice odštetne, prijave *tražbinu svoju*, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 25. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 27. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati čedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3186/g. (Izv. 352) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 13. sèrpnja 1855 br. 2799 pronadje u 4,600 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $11^4/_8$ negdašnjih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Zlatar, Batina i Veleškovec, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Zlatar gospoje Tereze Bogaty propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 23. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3131/g. (343—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7. sèrpnja 1855 br. 2893 pronadje u 4.700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $10^6/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Čanjevo, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Sudovec g. Ivana Nepomuka Zidarića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 26. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 27. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 16. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3039/g. (Izv.—345) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. sèrpnja 1855. br. 2771 pronadje u 40,150 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 100$^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Radovec, Selci, Babinec, Virje, Vratno, Voća gornja, Lovrečani, Vidovec i Maraševec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, spadavših na dobro Križovljan i Maruševec gg. Dragutina Pastory, Lacka i Natalie Pastory, propisom §. 26. carskog paten. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbene zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 19. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 20. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 4947. (D.S. 200) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 10. sèrpnja 1855 broj 2494 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Dominiki baronici Uchtritz za spadavše na dobro Černkovec u obćinah Černkovec itd., kotaru veliko-goričkom, županii zagrebačkoj ležeće, $35^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 14.200 forintih srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 24. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 24. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. studenoga 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli [illegible] imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim si-

gurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 4926. (199—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 10. ožujka 1855 br. 646 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Tomi Pisačiću za spadavše na dobro Orehova gorica u občinah Dubovec i Slanipotok, kotaru stubičkom, županii zagrebačkoj ležeće, $13^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5.450 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 13. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 13. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 15. studenoga 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 5157. (205—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 27. ožujka 1855. broj 1240. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Jurju Horvathu za spadavše na dobro gornje Turnišće, u občini Poljanica, kotaru sv. Ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $1^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 600 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 28. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Nr. 3688. (25—P.Z.) (3—2)

Kundmachung.

Zur Wiederbesetzung der in Erledigung gekommenen Postmeistersstelle in Bisovać wird hiemit der Konkurs eröffnet.

Die Bezüge dieses gegen Dienstvertrag zu verleihenden Dienstespostens bestehen in einer Jahresbestallung von Zweihundert (200) Gulden, in einem Amtspauschale jährlicher Zwanzig (20) Gulden, dann dem Bezuge der gesetzlichen Rittgelder für geleistete Aerarial- und Privatritte, welche sich im Jahre 1854 auf 959 fl. 46 kr. C. M. beliefen.

Dagegen ist der Postmeister verpflichtet vor dem Dienstantritte eine Caution im Bestallungsbetrage entweder im Baaren oder in mindestens zu 3% verzinslichen Staatsobligationen zu leisten, fünf taugliche Postpferde, eine ganz und eine offene Stationskalesche, zwei Briefpostwagen, zwei Staffetentaschen nebst den übrigen zum Postdienste erforderlichen Betriebsmitteln beizuschaffen, im brauchbaren Zustande zu erhalten und nach Bedarf zu vermehren.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche mit der Nachweisung über ihr Alter, Studien, die bisherige Beschäftigung und die Vermögensverhältnisse bis längstens 23. August 1855 bei der gefertigten k. k. Post-Direction einzubringen und darin den Besitz einer, gegen Feuergefahr und Einbruch gesicherten, in der Mitte des Ortes Bisovać gelegenen Lokalität nachzuweisen.

Agram 31. Juli 1855.

K. k. Post-Direction für Kroatien und Slavonien.

Klempay.

Civ. Br. 4957. (204—D.S.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog čini se znano, da je na molbu g. Anastasa Popovića kao predsiednika pèrve hèrvatske štedionice odredjena javna sudbena dražba kuće pod br. 544. u margaretinskoj ulici ovdie na g. Gèrgu Tandariću spadajuće te na 6202 for. procienjene, radi dužnih 1350 for. i 300 fr. sr. sa pripadci, te će se druga dražba 14. kolovoza 1855 makar izpod prociene dèržati.

Uslied toga pozivaju se, koji upitnu kuću kupiti mislu, da na opredieljeni rok u 9 satih prie podne na lice iste kuće dojdu. — U ostalom dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda u pisarni vidieti.

Ujedno se ovime pozorni čine svi oni, koji na istu kuću kakovo hypothekarno pravo imadu, da ga kod ovog suda do te dobe tim bolje prijave, jer inako kod razdielbe kupovne svote neće se na nje paziti.

U Zagrebu 6. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 5156. (201—D.S. (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 8. svibnja 1855 broj 1958 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Dragutinu Čeglu za spadavše na dobro Bračak u občini Andrasevec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $^5/_8$ kmetske naselbine konačnodopitala odštetu sa glavnicom 250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 27. rujna 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. rujna 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. studenog 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Nikola Puo.

Br. 717/g. (341—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured u Valpovu, kao kotarski sud stavlja ovime do obćeg znanja, da će se kuća sa $^2/_4$ sessie zemaljah u 200 for. sreb. procienjena, u miesu Ladimerević ležeća, na ostavštinu pokojnog Pave Miloševca žitelja negda Ladimerevačkog spadajuća, putem javne dražbe 19. rujna pèrvi, a 19. listopada t. g. drugi put makar i izpod prociene, ako bude od potrebe prodavati.

Uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. k. kot. suda uvidieti, kao i prigodom dražbe saznati.

Oni, koji misle, da kakovo hipotekarno pravo na upitnu nepokretnost imadu, neka tražbe svoje prie prodaje kot. sudu ovom prijave, jer se poslie uručbe na njihova prava nikakov obzir uzeti neće.

U Valpovu 19. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik

Bojničić.

OGLASNIK.

Br. 371. (358—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

Dne 15. t. m. hoće se prodavat putem javne dražbe u pisarni vlastelinskoj u Djakovu ovogodišnji urod šišaricah, kupiti želeći neka se potrude doći isti dan u 10 satih u jutro.

(121—D.P.) (3—3)

Prodaja dragovoljna

Mlin na potoku Lonji kod sv. Jelene zidani na 3 kata, 2 sobe, kujna i špajza, štala, suša, sa zemljama, sinokošama i pašnika, 7 ralih zemlje oko mlina nedaleko od sv. Mikule na Zelini kod ceste iz Vèrbovca u Zagreb vodeće. Može se saznati kod istog vlastnika u Lonji.

Nikola Hudjin.

Uèrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANĀ 10. KOLOVOZA 1855 183.

Exoffo

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr —

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Londona, 8. kolovoza. Lord Russel razlaže svoje izglede o ratu i želi, da talianske dèržave reformiraju svoju politiku, da se oslobode od inostranih posadah. Lord Palmerston obvezuje se na krepko vodjenje rata, protuslovi pomnožanju austrianske vojske u Italii, izjavlja *svoje osviedočenje*, da Austria neće stupati protiv *zapadnih* silah i kori takovo nepovierenje spram Austrie.

Iz Carigrada, 30. sèrpnja. U francezkim bolnicama spremljeno je 6000 krevetah za ranjenike. Omorpaša odbio je nalog, da polazi u Aziu. — Iz Trapezunta od 25. sèrpnja javlja se, da je Šerifpaša, koi je kod Jeni-Kej na drumu iz Karsa u Erzerum bdio na zalihu zaire, istu predao Rusima bez odpora. U Karsu su 4 pukovnika i 7 četnikah zatvoreni. Kars je opet užje zatvoren i samo na 20 danah hranom providjen.

Iz Atene, 3. kolovoza. Kralj je ratnom ministru Kalergisu zabranio dolazak u dvor.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Opredieljeni za Hèrvatsko general divizie, gosp. fml. Pergen, stigao je ovamo i u odsuću svietloga bana preuzeo upravu poslovah kod ovdiešnjeg vojnog upraviteljstva; isto tako prispio je opredieljeni za Zagreb *brigadir*, g. generalmajor marquis Vasquez, miesto dosadašnjeg brigadira gosp. Cordiera, koi je u istome svojstvu premiešten u Belovar.

M. D. U Varaždinu 8. kolovoza. (Dopis Narod. Novinah). Realne škole tek što su zavedene u domovini našoj, već se i naplaćuju bogatim plodom, gledeć na duševni razvitak mladeži naše. Jučer bivši na izpitu u drugom i pèrvom razredu ovdiešnje realke, dovoljno se uvierih o krasnome napredovanju učenikah u svakoj struci theoretičnoga i praktičnoga znanja. Neću ovdie da nabrajam uspieh u pojedinim predmetima, kao u matematici, fizici, geografii itd. no samo napominjem za uzor svega temeljito znanje mladeži u zoologii, mineralogii i botanici, koje nauke predaje revni ravnatelj istoga zavoda g. Franjo Klaić. Zaista trud što ga je sa tu vèrst znanja obratio, dočim nam sada naška knjiga o tom predmetu manjka, svake je pohvale dostojan. — U našem narodnom jeziku znatno je mladež napredovala, i piesmu „Putnik“ od Preradovića deklamirao je nieki učenik s ushićenjem i sasvim po pravilima estetike, da mu težko boljeg para naći bi mogo. — Gledeć na uspieh mladeži u ostalim predmetima biaše isto tako povoljan, kao što se nadati mogosmo od marljivosti učiteljah. — Od strane grada Varaždina, svaki nepristrani priznati mora, da su velike žèrtve učinjene, da se ova škola uvede i svojski sa svim potrebnim providi; jer o utemeljenju prirodoslovnih, tehničkih i didaktičnih sbirkah vèrlo je mnogo ovdiešnje glavarstvo grada doprinielo i nadati se je, da će učilište za koje vrieme podpuno biti. — Mladeži realne biaše na broju 50, od kojih će polovina stupiti u novoustrojeni treći razred nižje realne škole.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 2. kolovoza 9½ satih u večer:

„Pred Sevastopoljem ništa novoga. Žestina naše pucnjave prieči napredak približnicah obsiedateljah. Njihova pucnjava postade slabiom.“

— Preko Marseilla javlja se iz Carigrada od 26, da su Rusi, pošto bi saveznici očistili Kèrč, ušli u ovaj grad, i spasili zalihu žita. Novine dodaju, da su saveznici posieli gradić sv. Pavla, jedan sat od Kèrča. Iz Krima javlja se od 24., da će nove francezke baterie skorim biti gotove. Rusi utvèrdjuju sievernu stran i svoje najteže topove namieštjuju na Karabelnaji. — Za šamila nezna se još uviek ništa. — Vojska dolazeća iz Francezke smiešćuje se u Maslaku.

— Omerpaša dao je turskoj vojski zapovied, da bude za marš pripravna. Nezna se, da li će serdar na Černaji napred stupati, u Eupatori izkèrcati se ili svoj logor u Anatoliu prenieti. — Predgradje Karabelnaja sasvim je očišćeno. Sve pisarne nalaze se u gradiću Nikolinom. General Krulev zapovieda nad posadom u Karabelnaji.

— „Milit. Ztg.“ izbraja poimence sve regimente nalazeće se na posadi u Sevastopolju, kojih ukupni broj iznosi 60—65.000 momakah. Osim toga nalaze se u Sevastopolju dva batailona cèrnomorskih pieš. vojnikah, 4 bataillona strieljacah i 2 satnie kozakah. U vaskoliki ovaj broj nije uračunano topništvo i mornari.

— S baltika od 3. kolovoza javlja se, da savezna flota stoji još uviek u istom položaju. Znatniega nije se ništa tamo dogodilo.

— Jedan englezki dopisnik piše u sredini mieseca sèrpnja iz Krima, da su Rusi 13. i. m. jednu novu francezku bateriu u mlievo satèrli, i da su pri tom Francezi 30 svojih momakah izgubili.

Zuavah francezkih nestalo je gotovo sasvim, kao što će biti poznato. Sada namierava Pelissier opet nieke nove afrikanske vojnike u Krim dovesti, koji se Zefiri zovu.

— Da se od prilike može zaključiti, koliko su Piemontezi dosada u Krimu izgubili, navodimo, da se sada šalje 3000 momakah, da popune prorediene redove.

— Premda su vojske, koje jedna drugoj sa namierama neprijateljskim na suprot stoje, na aziatskom bojištu odnosno male, ipak se nemože odreći, da su dogadjaji tamošnji vèrlo važni, da, moglo bi se reći, važnii nego i sami dogadjaji oko Sevastopolja. Sa osvojenjem Sevastopolja ništa nebi saveznici dobili, do to, da vojuju tek onda sa svojim neprijateljem iztrebljivajući rat, koi bi se tek onda svèršiti mogao, kad bi se ratujuće dèržave tako izcèrpile, da nikojim načinom nebi više ratovati mogle. Rusia nebi prestala od rata, dok bi i jedan nepriatelj na njenoj zemlji bio, a u tom imala bi veliku pomoć dva najvažnia faktora: vremena i prostora, neračunajući domoljubje sinovah Rusie, i viernog saveznika, rusko podnebje.

Naprotiv obazrimo se na aziatsku Tursku. Tamo je tursko gospodarstvo žalostna upliva u sva odnošenja imalo. Turci, kao nesnosni zavojevatelji nigdie nisu mogli zadobiti simpatie pobiedjenih narodah, nego je oganj mèrzosti protiv Turakah u sèrcama pokorenih narodah neprestano podhranjivan bio oholosti, biesnoćom, najsuroviim tiranstvom životinskih zavojevateljah. Dèržavna sistema Turske nigdie im nije umiela priatelja učiniti, načela koranova protivna su sasvim svakoj mekšoj blažijoj mieri, ali kojom bi se pravo izobraženje i čista nravstvenost podići mogla. Zato bi pri daljem napredovanju na aziatskoj strani ruska vojska nikakve ili slabe prepone nadjačati imala, jer je u kasnie doba nestalo i onog divljeg religioznog fanatizma, koi je u dosadašnjim težkim okolnostima koliko toliko Tursku pomagao, i s koga je Turska upravo i mogla se popeti na onoliki vèrh moći i sile, s kog je mogla cieloj Europi groziti. Energia Turskah oslabila je, njina vojska smanjila se na minimum, kase su im se izpraznile, odiela poderala, a pri svemu tome nema muža, koi bi kadar bio doskočiti tom hèrdjavom stanju, nema muža, koi bi po Turke pospiešnie okolnost stvorio, ili koi bi bar ono što se zateklo, umieo sahraniti. Pri napredovanju ruske vojske na aziatskoj strani sve bi okolnosti po njih pospiešne bile. Do Carigrada neima nikakve turske vojske, a saveznici sami potrebuju svoju vojsku nuždnie na drugim stranama, te ili nebi mogli poslati nikakve pomoći, ili ako bi je i poslati mogli, ta bi tako mala bila, da pobiedonosnom napredovanju Rusah nebi znatne prepone na put staviti mogla. Dalje imaju Rusi još puna tri mieseca da po liepom vremenu vojuju, i Turskoj smèrtne rane zadaju, a podnebje male Azie odlikuje se svojim postojanstvom i čistotom zraka. Turci i sada već nevideći nikakva spasenja po njih, pali bi sasvim u sdvojenje, a njini podanici, ili bolje reći robovi jedva bi dočekali priliku, da nesnosni jaram svojih surovih gospodarah zbace.

Težko bi se mogle posliedice previditi, koje bi rusko napredovanje na aziatskoj strani sa sobom povuklo. Persianci i onako mèrzeći Turke sasvim bi se okanili svoga neutraliteta, i sva protivna naprezanja poslanikah saveznih na teheranskom dvoru, ništa nebi mogla učiniti spram sile dogadjajah. Saveznici u Krimu našli bi se u gèrdnom procepu, jer nemogući tako lahko vojsku svoju od Sevastopolja povući, morali bi gledati, gdie im Rusi Bosfor zatvaraju.

U ostalom glasovi sa aziatskog bojišta nejavljaju dosada ni o kakvom većem sraženju izmedju Turakah i Rusah. Rusi glede da bolje prikupe vojsku, a Turci nesmedu nikud da se iz Karsa i drugih svojih tvèrdih miestah maknu, premda im kozaci izpod nosa tako reći marvu tieraju, i ranu im odvlače. Do sada je bilo malih čarkanjah, ali su ta do sada sva na štetu Turakah izpala. Erzerum ima malo vojske, a keko Turska stoji sa vojskom, može se iz toga viditi, što su iz Carigrada (00, slovom šest stotinah momakah poslali kao podkrepljenje Erzerumu! Što se tiče Karsa, on ima 17,000 vojske ali ona neima na duže vremena hrane, a što se sad šalje u grad, to Rusi hvataju, pak ili za sebe zadèržavaju, ili razore. Do sada ima Rusah pod Karsom 35,000 momakah. Dok ih se više nakupi, valjada će jurišati. Občenje izmedju Karsa i Erzeruma sasvim je prekinuto.

Austria.

Iz Beča. Polag nieke bèrzojavne depeše iz Lavova od 6. kolovoza pojavila se u Čotkovskom okružju, imenito u Rozenovki i Korolovki marvinska kuga. Učinjene su sve shodne naredbe.

— Iz Tèrzta javlja se, da je 5. kolovoza popodne biesnila na moru velika oluja, koja je dosta štete počinila.

Iz Beča. Po planu štatutah za buduća zemaljska predstavništa u Austrii čujemo, da će ona na sliedeće predmete upliva imati, i to zemaljski odobri: miere i poduzeća za podizanje zemljodielstva, tèrgovine i obèrtnosti, i za oživljavanje realnog kredita u zemlji; dalje na predmete, koji se odnose na dieljenje gruntah i zemlje, i u obće na realno posiedovanje; ustrojenja i zavodi iz oblastnih sredstvah, kojih predmet je podpomaganje umietnostih i [illegible] dievanje sirotinje i briga za zdravlje u zemlji; blagotvorni i občekoristni zavodi, [illegible]

fondovi, koji se podarivaju iz sredstvah oblastnih i koji se brigi zemaljskog odbora naročito predadu; osiguravanje užitka narodnih učiteljah, podnašanje i izjavljivanje svog mnienja za reguliranje natiečajah za zidanje cèrkvah i školah; foršpani, snabdievanje i davanje stana vojski, koje je oblast davati dužna; pravljenje putovah, gradjevine na vodi i ostale; dobro oblastno. Veliki odbor. U krug dielatnosti velikog odbora, koi će se namiestiti u području svake političke oblastne vlasti, spada predavanje predlogah i izjavljivanje mnienjah o onim predmetima, o kojima ga vlada za saviet zapita ili k sudielovanju pozove; briga za upotrebljivanje i sačuvanje odblastnog dobra, pri tom će se svojstvena odnošenja svake provincie obzirati. Užji odbor, koi će političkoj oblastnoj vlasti stalno pridodan biti, pozvan je, da o onima predmetima, o kojima ga šef oblastne vlasti za saviet zapita, izjavljuje svoje mnienje i da upitanja predaje, i da predloge podnosi u oblastnim stvarma iz sobstvenog pobudjenja na vlasti ili na veliki odbor.

Sèrbia.

Beograd, 2. kolovoza. Još zimus otišao je odavdie generalkonzul francezki, g. Segir, u Pariz, da se odatle na svoje novo opredieljenje u Bagdad krene. Od toga vremena odpravljao je dužnosti konzulske gosp Renuar, kancelar konzulata; a sad i on odlazi u Pariz, jer je naimenovani za Beograd konzul gosp. Dezesar, koi je prie rata u ovome zvanju u Varšavi bio, jučer ovamo prispieo. (S. D.)

Turska.

— Turske kase tako su sada prazne, da im je francezka vlada niešto novacah morala dati, dokle im se nedadu novci od zajma, za kog Englezka i Francezka garantiraju.

Sultan je niekoliko odličjah u Krim poslao, da se podiele medju francezku vojsku. Svakom je diploma dodana, koju kurioziteta radi ovdie stavljamo: „Izmedju slugah slavne dèržave francezke, koji se u stranim zemljama nahode: onom, koi se kao soldat vojske medju služiteljima posade utvèrdjenjah na suhu pri obsadi Sevastopolja nahodi, koi je vèrlo dostojan, hrabar i slavan (tu dolazi ime), jerbo pokazuje hrabrosti i sposobnosti u svojoj službi, i jerbo je pokazao u isto vrieme revnostno liepu službu i zakonitost; da s njim i s njegovim uslugama s našim blagovoljenjem postupamo, — zapoviedamo, da mu se slavopuno i izpunjeno dobročinstva i mužestva odličje carsko-kraljevskog Medžida petog reda daruje, kao i ova s našim vèrlo svietlim pečatom obskèrbljena diploma. To je pisano u početku blagoslovenog mieseca ramazana godine 1271. — Može biti, da je taj način pisanja pravo turski, ali da je logičan, to se nikojim načinom nemože reći.

— Miriditi arnautski poslali su lane hiljadu bašibozukah na Dunavo u carevu vojsku. Od te čete vratilo se dao bog tek tri stotine. Prie niekog vremena išlo je niekoliko mazgah s carskim novcima u Skadar, a Miriditi uhvate te mazge, novce medju sobom podiele, a stoku praznu pošlju u Skadar paši, javljajući mu, da su to zato učinili, što hoće da naknade štetu u oružju, što su je imali smèrtju onih svojih sedam stotinah drugarah, koji se s Dunava nisu vratili. Naravno da su se toj prodèrzljivosti svi začudili u Skadru.

Rusia.

— Po viestima iz Petrograda skorim će se veliki knjaz Nikola oženiti; kao neviestu imenuju kćer princa Petra Oldenburžkog.

Francezka.

Iz Pariza, 4. kololovoza. „Constitutionnel“ javlja, da će general Canrobert skorim vratititi se iz Krima u Francezku. Zapoviedništvo nad njegovom diviziom poviereno je generalu Mac-Mahonu, koi za niekoliko danah onamo polazi. Govori se, da Canrobert pati s niekè stare rane; i to se glasa, da će imenovan biti maršalom.

Bečka burza
dne 9. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	77
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	$82^3/_{16}$
dto iz narodnog zajma . » 5%	
dto . . . . » $4^1/_2$%	
dto . . . . » 4%	$61^1/_4$
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^1/_2$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	$99^3/_4$
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2^1/_2$%	
» » » . . . . » $2^1/_4$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	79
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	$73^1/_2$
Bankovne dionice komad po	960
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	$432^1/_2$
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	226
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	580
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	$323^3/_4$
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	
Tečaj mienični.	
Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	97
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$118^7/_8$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	118
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	86
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	116
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 27
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	$117^3/_8$
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	$137^1/_2$
Pariz za 300 frankah . . . . »	$137^7/_8$
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	$232^1/_2$
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	
Tečaj novca.	
Carski dukati	23
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 1167. 1855. (Izv.—359.) (3—1)

Izrok.

Od c. k. grad.-del. kot. suda daje se s ovim na znanje, da je za obezštetenje Adama Jovičića žitelja beketinačkog u svinjama okradenog i namirenje troškovah kaznenog postupka ukupno radi 171 fr. 20 kr. shodno molbi istoimenovanog, prodaja kuće utamničenog žitelja čepinskog Vase Markovića dne 3. listopada 1854 sudbeno u 140 for. srebra procienjene, dozvoljena. Za ovu prodaju na javnoj dražbi pèrvi rok na dan 7. rujna drugi pako na 4. listopada t. g. svaki put za 9 jutrašnji sat u miestu Čepinu postavlja se.

Ista seljačka kuća u miestu Čepinu br. 87 ležeća, je od dèrva sagradjena i nalazi se u slabom stanju, miestno zemljište uvèrstjeno u pèrvi red oranicah, imade 802 hvata povèršne miere sa čistim prihodom u 4 fr. 1 kr. osim toga imade neplodne zemlje 188 hvatih.

Uvieti dražbe jesu:

a) da će svaki dražbenik imati žaobinu sa 15 for. srebra napred položiti,

b) da u koliko nebi se uz procienu vriednost kod pèrvog roka prodati mogla, kod drugog roka i izpod prociene prodati će se.

c) kupovnina imat će se odmah položiti, i

d) da svi oni vierovnici, koji kakovo pravo hypotekarno na pomenutu kuću imadu, zavremeno kod ovog suda prijave učine, pošto po podieljenju kupovnine nikakav obzir na nje uzeo se nebude.

C. k. grad. deleg. kot. sud.

U Osieku dne 3. kolovoza 1855.

C. k. žup. suda viećnik,
Galac.

Br. 3148/g. (346—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 7 sèrpnja 1855 br. 2851 pronadje u 100 forintih sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^1/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Zbelava, kotaru varaždinskom županii varaždinskoj i spadàvših na dobro Zbelava g. Kukuljevića Ivana, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izbodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odstetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 28. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 1261. (351—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. županijskog kano konkursualnog suda u Osieku stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu ovdiešnjeg g. odvietnika Jakova Špoljarića kao sudbeno naimenovanog skèrbnika gosp. Ivana Užarevića vlastnika kuće pod br. 42 u gornjem gradu Osieka i bivšeg pristava c. k. županijskog ovog suda, komu se za boravište nezna, stiečaj nad svim kolikim njegovim pokretnim imetkom i nepokretnim u c. k. austrijskih dèržavah, u kojih stiečajni zakon od 18. sèrpnja 1853 krepost imade, ležećim ovime otvoren, te da je za zastupnika masse i ujedno medjutomnog upravnika masse odredjen prespomenuti g. odvietnik Jakov Špoljarić, a za njegovog zamienika gosp. odvietnik Josip Fözmayer mladji. Uslied toga sudbeno se pozivlju svikoliki vierovnici, kojino zahtievah proti toj stiečajnoj massi imadu, da prijave svoje u oblici tužbe uredjene proti spomenutomu zastupniku masse najdulje do 17. rujna 1855. c. kr. županijskom ovom sudu tim sigurnie podnesu, što u protivnom slučaju posliedice po zakonu naznačene sami će sebi pripisat imati.

Za potvèrdjenje ili izabiranje upravnika masse i odbora vierovnikah ustavnovljuje se istodobno u smislu §. 46 obstojećeg stečajnog reda ročište na dan 27. rujna o. g. u 9 satih prie podne.

U Osieku 21. sèrpnja 1855.

Br. 4852. C. (202—DS.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu poziva sve one, koji iz ostavštine dana 6. kolovoza 1854 s oporukom preminuvšega Stiepana Štrozzingera bivšeg kotlara u Zagrebu štogod kao vierovnici trežit imaju, neka radi prijave i posvedočenja svojih tražbinah dana 6. rujna 1855 u 9 satih u jutro ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; jer u protivnom slučaju neće na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo založno.

U Zagrebu 18. sèrpnja 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XV. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 11. KOLOVOZA 1855 Broj 184.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstnina: 4 kr. sr. od linije za pèrviput; zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjà se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Doznajemo iz pouzdana izvora, da ovdiešnji risar, g. F. D. Pommer, namierava putem predplate izdeti „Album," gdie će topografirani biti svi izvèrstnii naši književnici. Tih slikah bit će, kako čujemo, do 15 na broju, a svakoj pojedinoj slici dodat će se životopis dotičnog književnika. Mi unapred gojimo podpunu nadu, da će hvalevriedno nastojanje i domorodna nakana vieštoga našega umietnika naći odziva i svake podpore u našeg rodoljubivog občinstva. U svoje vrieme izjavit će se pobližji uvieti predplate i onda kanimo još koju rieč o tom podoseću progovoriti. Zasad samo mimogred spominjemo, da je g. Pommer za taj posao jur si nabavio osobiti stroj fotografički, što ga sastavi Weingartshofen u Döblingu kod Beča. Ovaj stroj mnogo stoji novacah, što nam i opet dokazuje, da g. Pommer misli zbilja niešto izvèrstnoga izdati.

U Zagrebu, 10. kolovoza. Od ovo niekoliko danah pojavilo se niekoliko slučajevah kolere, ne toliko u gradu samom, koliko ponajviše u okolici Pantovčaku. Medjutim ovi slučaji vèrlo su riedki. Obolielo je svega jedno 15, i od tih 6 umèrlo. Nesamo dakle da kratelj neima nipošto još epidemičkog zamašaja, nego mislimo, da i ovi neznatni primieri proizlaze od tuda, što ljudi, siromašnii osobito, jedu nezrielo voće, što neizbiegavaju prehlade itd. Ako tko, to doista mi Zagrebčani možemo se dosada pohvaliti time, da je kod nas vèrlo dobro stanje zdravlja. Upèrkos najžešće vrućine, koja je prošlih danah bila, umèrlo je kod nas mnogo manje, nego li obično u to doba umire. A budući sad i onako nastaje jur blažie i zdravie podnebje, to se nimalo neimamo bojati, da bi se rečena pošast kod nas udomila.

— Nietko piše „Agramer Ztgu", da je g. Fattour u Rieci sa svojom predohranjivom vodom za koleru čudesa počinio. Mnogima, koje je napala kolera na najvišjem stepenu, pošto bi tù vodu upotrebili, slegla se sasvim bol i ozdraviše. — U ostalom pojavljuje se u Rieci još po gdiekoi slučaj kolere, ali u svemu može se uzeti, da je pošast kao izčezla.

B. Iz Valpova, 5. kolovoza. (Dopis Narod. Novinah.) Dne 29. p. m. oko 2 ure poslie podne izgoriela je ovdie 1 pojata (štala), zatim opet treći dan t. j. 31. p. m. iza 9 ure u jutro 3 kuće, 2 pojate i 1 žitnica. Kako se taj pèrvi i drugi požar porodio, tomu se nakon stroge istrage u trag ući mogle nije. — Što se pèrvog požara tiče, taj toli opasan nebiaše, koli drugi, pošto ne samo ono zdanje, gdie se je oganj porodio, nego i ina uzanj blizu se nalazeća zdanja slamom i tèrskom pokrivena biahu, a k tomu u isto vrieme podosto jaki vietar biesniše. — Kakov užasan utisak taj gromoviti prizor za onaj čas na žitelje valpovačke učinì, to je neopisivo! Svaki od njih u onaj par mišljaše, da mu njegovo velikim trudom i naporom stečeno imućtvo žèrtvom vatre biti mora. — Al u zlokobnom i zdvejenja punom položaju tome nije duhom klonulo ovomiestno činovništvo, financialno stražarstvo, svećenstvo, pače i odlični ženski spol u primiernom broju, a osobito oružanstvo i obèrtnaištvo (zanatlie). Svi ovi živahno i bitre latiše se spravah i orudjah za gašenje požara nuždnih te vèrlom revnosti i smielosti pod vieštim i izkusnim rukovodstvom g. barona Gustava Prandau-a i g. c. k. kotarskog predstojnika Ferdinanda Bojničića, kojima za to hvala i slava! pri tèrnjenju ognja sudielovaše i tiesno ovo tèrgovište od prieteće opasnosti spasiše te požar, koi je jurve mah oteo bio, obrativ više zgradah za niekoliko časovah u prah i pepeo, ugasiše uzpèrkos biesnećem neprestance vietru.

Ta riedka i hvale vriedna revnost i požèrtvovanje, kojim su se gore naznačeni prigodom upitnog požara odlikovali, kosnulo se je milostivog čuvstva g. barona Gustava Prandaua, kojeg blagohotnost i darežljivost obće je poznata, te je onim obèrtnicima i onom prostom ljudstvu, koje je kod gašenja vatre dne 29. i 31. pr. m. učastvovalo (po prilici 200 liceh) poklonio 3 centa govedskoga mesa, 79 hlieboveh, 3 i pó akova vina i 4 i pó akova piva u znak zahvalnosti za njihovu izkazanu dielatnost i požèrtvovanje.

Dne 4. o. m. na večer, koja večer veoma ugodna biaše, nadareni zanatlie i seljaci (shodno želji g. barona) izašli su na bujno polje izvan Valpova k željeznoj kupki (Eisenbad) na vlastitost g. barona Prandaua spadajućoj, ponesav sa sobom na poklon dobiveno meso, hleb, vino i pivo, te su meso na razni način tečno prigotovili i takovo poput utaborenih vojnikah u više hèrpah razdieljeni na zemlji bez stolovah i stolicah jeli i mnogu čašu vina i piva na zdravlje darovatelja izpili. — Gosti tečnim jelom, jakim rumenim vinom i vèrlim pivom manje više okriepljeni stadoše svestrano plesati i pievati. U plesaonici pored pomenute kupke se nalazećoj (gdie se lieti svake nedielje ples obdèržava) plesaše uz umietnu glasbu zanatlie sa svojim suprugama i inom ženskadiom, koja se za oka trenutje u velikom broju sgèrnula, a na polju pod vedrim nebom uz narodnu glasbu gajdah igraše prostaci narodni ples „kolo" i uz to razne plesni narodne pojiše tako, da milina biaše slušati. To riedko veselje, prava pučka svetčanost, trajaše do nieke dobi noći, dok se gosti nerazpèršiše.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 2. kolovoza 8½ satih u večer: „Novoga ništa. Pucnjava nepriatelja je umierenia." — (Svakome je u oči udarilo, što već od jedno 12 danah nikakve službene depeše francezke nedolaze. Mnogi su ćutanje to tumačili time, što Pelissier kani radostnim glasom o osvojenju Malakovtornja presenetiti svoju vladu. — Ali se sad doznaje, da su same vlade od Pariza i Londona zaključile, obustaviti za niekoliko danah priobćivanje službenih izviestjah iz Krima, za da se najnovii obsadni poslovi u tajnosti zadèrže.)

— Što se tiče stanja stvarih kod Sevastopolja, to se vidi, da Rusi s jedne strane imaju za glavnu ciel odèržati Sevastopolj, saveznici pak s druge strane imaju pored obsade toga grada još i drugu jednu ciel. S početka, kad je preduzimana vojna protiv Sevastopolja, mislili su saveznice odmah osvojiti taj grad i razoriti flotu rusku, pa onda nastaviti dalje vojnu ondie, gdie im se svidi to ponajzgodnie, na Krimu t. j., ili i u maloj Azii, a ponajprie u Besarabii, i to može biti zajedno sa Austriom ili bar zaklanjeni od lieve strani Austriom. Ali su se dogadjaji sasvim drugčie izmetnuli, niti ima sumnje da bi glavni savezaički zapoviednici, samo da su još u početku mogli znati da će se morati ovako težko boriti kod Sevastopolja, odmah ostavili se svega preduzetka. No oni su se od dana do dana i od nedielje do nedielje jednako nadali, da će moći uspieti, a kao da su zaboravili da neprolaze uzalud samo dani i nedielje, nego i čitavi mieseci, tako je onaj, koji u vojsku njihovu nije bio pomiešan, morao odmah dvoumiti kojoj će strani slavu i korist od vojne pripisati. Ni smèrt St. Arnauda ni ostavka Canrobertova, pa ni sami polak za rukom, a polak hèrdjavo izpadši preduzetci Pelissierovi nisu mogli dati čoviekn povoda pomisliti, da će kakva miena nastupiti u planu, koi je do sada dèržan i da će se samo sa drugim, a ne dosadašnjim mislima i na drugim, a ne dosadašnjim putovima moći doći do uspieha, koi će se slagati sa žèrtvama, koje se čine. To stanje stvarih izmienile se tek od kako je umro maršal Raglan, i od kako se kako koi dan sve većma i većma gine pod gradom Sevastopoljem, a može biti i zbog toga, što je vojska, sjećajući se prošastih 8 miesecih, gnjevna što ih je tako nepovoljno provela. Pèrvi uzrok, koi je ta promiena u stanju stvarih kod Sevastopolja dobila, kao da stoji u sadašnjoj neradnji. Sad više nemisle silom jurišati na Sevastopolj, niti pucaju na jadne kuće iza njegovih bedemah, koje su samim Rusima većma smetale, nego i saveznicima, niti se nadaju napraviti na ovom ili onom izvišenom miestu kakav redut, koi će upropastiti rusku morsku silu. Vojska protiv Krima, koja je do sada smatrana samo kao junačko nekakvo dielo, od kratkoga je vremena pretvorena u strategičan plan. Od Kamieša, Balaklave, Eupatorie i Jenikala, od kojih su miestah načinjeni pravi gradovi, ma da bi u njima bilo i malo vojske, opasne stoji sav Krim i Sevastopolj u zatvoru se dèrži, a tako isto u zaptu i sva velika vojska kod Simferopolja. Flota, koja se lahko kreće i neograničeno vlada na cèrnome i azovnome moru, sačinjava sama sobom rezervu za sve četiri točke i skupa daje načina kako da se izvèršiti može i svaka dalja operacia bilo protiv Azie, Besarabie ili Odese. U zvaničnim izviestjama sa Krima često se govorilo da saveznici imaju jaču silu od Rusah. Svaki je bio uvieren da je ta primietba osnovana, no uspiesi kao da je neće da obistine. Ruski se vojnici junački biju, njihovi topovi gadjaju kao i saveznički, bolesti neštede ni jedne ni druge, ali jedno nedostaje Rusima, a to je što se nemogu nikuda pokrenuti, saveznicima pak stoji u rukama način vojske. U tome se sastoji velika jačina saveznikah, koja će se sad na posliedku i upotrebiti.

Austria.

U Beču. Parižki list „Journal des Debats" priobćio je viest, da je grof Nesselrode bečkom kabinetu čestitao za njegove dosadanju politiku. Bečki listovi uvèrstili su tu viest medju laži. Sad dopisatelj parižki „Neue Pr. Ztga" javlja iz službenoga izvora, da je grof Nesselrode u svojoj noti austrianskom kabinetu izjavio podpuno svoje priznanje za njegova nastojanja o miru, te mu zajedno dosta jasno izjavio, da bi Rusia austrianski predlog primila bila, pače da je i sad pripravna, povuči ga u ozbiljno razmatranje.

— G. Mario Rocca, doktor medicine i kirurgie u Tèrstu, udaljio se za vrieme razvitja kolere bez dozvole iz Tèrsta, i premda pozvan, ipak natrag vratiti se nehtiede, s toga je gradski magistrat na temelju previšnjega kabinetskoga pisma od 25. kol. 1831 i 18. siečnja 1832 skinuo rečenoga Mariu Rocca s časti doktorske, i oduzeo mu povelju izvèršivanja liečničtva u obsegu ciele carevine.

— U Tèrstu je, odkako se kolera pojavila, podnipošto razpoloženju ... [illegible]

do 6. kolovoza oboliele 2671 osoba, umèrlo 958, ozdravilo 1076. — U Gorici oboliele je do 4. kolov. 192 osobe, umèrlo 87, ozdravilo 92, ostade u liečenju 13. — U 127 miestah goričkog okružja oboliele je do 3. kol. 3516, umèrlo 1212, ozdravilo 1214, ostade u liečenju 1090. — U 129 miestah istrianskog okružja do 28. sèrpnja oboliele 3792, umèrlo 1175, ozdravilo 1690, ostade u liečenju 927. — Dakle u cielom području primorja oboliele je 10.071, umèrlo 3432, ozdravilo 4072, ostade u liečenju 2568 osobah.

Turska.

U Carigradu, 28. sèrpnja. U Dardanelle poslano je 1200 nizamah za ugušenje tamošnjih nemirah; preko 300 Bašibozukah zakovanih bačeno je u tamnice. Medju njima nalaze se mnogi, koji su pod Omerpašom na Dunavu na smèrt obsudjeni, nu god. 1853 pomilovani stupiše 1855 u englezku službu, samo da u džep sprave onaj novac, što im se na ruku deje i da mogu robiti i pljačkati. — Porta je zaiskala intervenciu Francezke u Tripolisu. Touvenell je za to.

Iz Carigrada, 30. sèrpnja. Nekadašnji veliki vezir Kuprizli Mehemed imenovan je predsiednikom, nekadašnji guverneri od Smirne i Vidina, Ismaelpaša i Samipaša članovima tanzimatskog vieća.

Turska flotilja, osim niekoliko parobrodah, razoružana je. — Iz bojišta krimskog neima ništa novoga.

Rusia.

— „Zeit“ piše: Umaljivanje austrijske vojske nije ostalo bez upliva na sav položaj rata. Znamenitim umaljenjem austrijske vojske mogu se sad motreći ruski korpusi sa granice austrijske upotrebiti na drugu koju stranu. Pa tim su se i u Rusii uvierili, da austrijska vojska neće prelaziti preko Pruta. Sliedstvo je toga, da se i ruska vojska, koja je na Prutu stajala, opravlja na bojno polje. Vojske, koje su vierno prema austrijskoj granici primaknute bile, idu sad od diela gore na iztočno more, od diela pak i na cèrne more. Zapadne dakle sile znameniti su gubitak izkusile razpuštanjem austrijske vojske, jer su sad primorane većma se usiliti, da onoliku snagu razviju, kakova im se od strane Rusie nasuprot stavlja.

— „Sievernoj Pčeli“ javljaju iz Irkucka u Sibirii, da su Kinezi zaista ustupili zemlje na Rusiu, kao što je javljeno, i to na ušću Amura, i da su im dopustili slobodno ploviti po rečenoj rieci. Rusi su tamo počeli varoš i grad zidati. Gubernator Sibirie otišao je na Amur, da s punomoćnicima kineskim granicu regulira.

Francezka.

— U Parizu umro je baron Salomon Rotšild. On je drugorodjeni od njih petero braće Rotšildah; za mnogo godinah bio je starešina njihovoj bečkoj kući, nad kojom upravu kasnie je predao svom sinu Anzelmu. Njegovo je ime skopčano za sva austrijska financialna diela kao i za veća preduzeća radinosti u svemu carstvu. On je upravo i osnovatelj gvozdenog puta, koi nosi ime cara Ferdinanda.

Velika Britania i Irska.

— „Constitutionnel“ dokazuje, da englezki kabinet samo zato uživa sad povierenje naroda, što je naročito zauzet za rat. „Lord Palmerston — tako veli „Constitutionnel“ — samo će onda u stanju biti odèržati se u ljubavi naroda, i u uplivu, koi sad ima na narod, ako vrieme, koje će imati dok se neuzdèrže siednice parlamenta, uspiešno žèrtvuje cieli, koju je pozvan da postigne. Odgovornost njegova u toliko je veća, u koliko mu je važnost znamenitia. Povierenje, koje mu je zemljom poklonjeno, i pomoć, koju nalazi u javnom mišljenju, nalažu mu u toliko više dužnost, odgovoriti onome, što se očekuje od njegove dielatnosti, od njegove moći, od njegove ljubavi k domovini, od njegove sposobnosti, a po nuždi i od njegove smielosti. Njegovi i priatelji i nepriatelji, naravno svaki u protivnome razpoloženju, motrit će na njegova diela do budućih siednicah. Pred jedne i pred druge mora izići s mnogobrojnim, važnim plodovima, s plodovima, zadobivenim u smislu slavnoga postojanoga mira, koi i Englezkoj i Francezkoj mora biti ciel sadanjega rata. Lord Palmerston to uvidja vèrlo dobro; većma nego ikome njemu je poznato, na čemu je upravo osnovana jačina sadašnjega stanja i kakove mu dužnosti nalaže baš ta jačina. On će tim dužnostima znati odgovoriti i s riešiteljnosti i smielosti. U ostalom vladama Englezke i Francezke i nedostaje ništa, niti moralne niti mateialne moći, niti novacah, niti ljudih, niti javnog mišljenja, da i dalje neidu za cielima, kao što su ih sebi u početku rata na iztoku predpostavile. (Tu „Constitutionnel“ nabraja ove cieli; a medju njima se nalazi i to, „da se zapadna obrazovanost sačuva od doticaja sa sieverním barbarstvom.“) Žiteljstvo je i u Francezkoj i u Englezkoj s oduševljenjem primilo te cieli, i na njih pristalo pod svim vidovima, kakvi se samo pomisliti mogu. U ovom obziru žiteljstvo i vlada jedno su isto, i oboje se poravaju jednom nagonu i jednoj misli. U obim zemljama iztočni je rat zadobio preimućtveno narodan značaj, i tako žèrtve, koje taj rat od obadva naroda iziskuje, bivaju lahke njihovom domoljubju. Vlada careva ponosi se, što u sèrcu žiteljstva nalazi takvo razpoloženje, i svaki mu dan sve veće zadovoljstvo pričinjava, što je usvojilo politiku izvanjsku, koja se tako sjajno i tako jednodušno pripoznaje. Opremljena sredstvima, koja odgovaraju veličini cieli i ozbiljnosti borbe tierat će do kraja preduzeti, gèrdni zadatak. Nedostatak predvidjanja u starim monarhisma učinio je taj zadatak dužim i težim. Rusia se za više od 60 godinah u ispolinskim odnošajima uveličala, a ni nà kakvu zapricku nije naišla. Sad se mora to dielo vremena od časti razoriti, a prie svega izčezavša ravnoteža europejskih silah povratiti. To je konačni plod, za kojim se težiti i koi se kao naknada za žèrtve ratne postići mora. Kad će se do toga doći, i hoće li se moći doći? To se još nemože predviditi, jer bez sumnje i sila odnošajah igrat će veliku rolu pri riešavanju borbe, kojoj i tok i kraj zavisi od dogadjajah ratnih. Za nieko magnovenje bisše izviestnost temelja za pregovore. Sad su Englezka i Francezka razriešene od obvezateljstva ostati na tom temelju. Duh umierenosti, koi ih obuzima, moći će ih odèržati na njemu; no nemože im se odreći pravo odstupiti od njega. Po tome uvieti mira zavise u ovom magnovenju više od dogadjajah ratnih nego od volje čoviečje.“

Španjolska.

— Vlada španjolska gleda i muči se da stiša karlističke nemire, koji se pojaviše u Barceloni, a medjutim već u Badaiocu (u oblasti estramadurskoj) na granici portugalskoj podiže se i druga nova buna. Poredak je, istina, tu već povraćen, ali miestne vlasti moradoše dati ostavku. U obće stvari se za španjolsku vladu sve većma zapleću. Kase su dèržavne prazne, svako financialno preduzeće nalazi sa neodolive prepone, diplomatska snošenja sa papinom stolicom prekinuta su, a nikakvog izgleda nema, da će se obnoviti, svetjenstvo radi protiva izdanog zakona o razprodavanju duhovnih dobarah i u narodu nalazi vèrlo mnoge privèrženike, na kratko — stvari su došle do takove točke, gdie neima ni mogućnosti da se na miru razprave.

Domaće viesti.

Vienac narodnih naših plesah obogatjen je sad i veoma zanimivim Polka-kolom, koje je, kao što doznajemo, štajersko-stališki plesa učitelj g. Eichler sastavio, te veoma graciozno poleg značaja naših hèrvatskih i slavonskih plesah i napievah izvadja se. G. Eichler otvorit će kao što dosad tako i lietos svèršetkom kolovoza ovdie svoj tiečaj od 30 lekciah u plesanju, te med inimi plesi i otaj novi Polka-kolo, zatim Mazur-Polku, i Kadril-Polka-Mazurku učiti; želimo tome u dobroj uspomeni stojećem učitelju plesanja, uspieha — preporujuć ga svim štovanim priateljem plesa.

Bečka burza

dne 10. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	77
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	82 1/4
dto iz narodnog zajma .	» 5%	
dto	» 4 1/2 %	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » » 1839, » 100	»	120 3/4
» » » » » 1854, » 100	»	99 1/2
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		73
Bankovne dionice komad po		964
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		432 1/2
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.		
» bečko-glogničke željeznice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »		226
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		563
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »		
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		325
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. .	for.	97 1/2
Augsburg za 100 for. current	»	119 4/8
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	118 1/2
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	86 1/2
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	116
London za 1 funt šterlinga	»	11 30
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	117 1/2
Marseille za 300 frankah	»	137 3/4
Pariz za 300 frankah	»	138 1/4
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	231
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	23 5/8
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 342. (212—Izv.) (3—1)

Razpis natiečaja.

Kod c. k. županijskoga suda u Osieku izpraznila se je služba dèržavnoga odvietnika, s naslovom i karakterom savietnika županijskoga suda.

Sa službom tom skopčan je VIII. nadnevni razred i platja godišnja od 1200 for. s pravom promaknutja u višji stupanj platje od 1400 for.

Koi želi zadobit tu službu mora, osim vlastitostih, propisanih u obće za postignutje dèržavne službe, dokazat bezprikoran čudoredan život i dobro vladanje političko, ter osim toga, od onih na kojih se odredbe §. 23. car. naredbe od 10. listopada 1854 br. 262 d. z. l. uporavit nemogu, iste se da doprinesu usposobni dekret za službu sudačku, i gradjansku i kaznenu, stečen po zakonih austrianskih.

Molbenice za tu službu imadu dotični molitelji, uz četiri nedielje danah, od tretje uvèrstbe o voga izroka u novine bečke računajući, podnieti c. kr. nadodvietničtvu dèržavnom u Zagreb, i to oni, koji se već u kojojgod javnoj službi nahode, putem predstojnika predpostavljene svoje oblasti, a ini putem neposredne svoje vlasti političke.

Svaki molitelj ima u molbenici svojoj navesti:

a) ime, prezime, rodno miesto, domovinu, viek iliti godine, vierozakon, stalež, broj dietce, službu i platju;

b) jezike svoje, naznačivši potanko, koji jezik samo razumije, i koji osim toga još viešto i govori i piše; o svih gori pomenutih potrebštinah i vlastitostih ima

c) molitelj priklopit dotične dokaze, budi u izvorniku, budi u vierodostojnu prepisu.

C. k. nadodvietničtvo dèržavno.

U Zagrebu, 7. kolovoza 1855.

I. Mažuranić.

Br. 5297. (207—D.S. (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 21. sèrpnja 1855 broj 3071 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodina Antuna Šuflaya zaostavštini za spadavše na dobro Bratina u obćini Jamnica i Brezovica, kotaru Jaska i Samobor, županii zagrebačkoj ležeće, 6⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom 2600 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavonii od godine 1854 — izročnim rokom dan 1. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 1. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. prosinca 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze *ili prijave podnieli* uz rok izročni, doći imadu ili glavom *ili* po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 5332. (D.S. 208) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. sèrpnja 1855 broj 3096 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Nikoli, Mii i Dragutinu Spišić za spadavše na dobro Koritinja u obćini Blatnica, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće, 8³/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3500 forintih srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavonii od god. 1854 — izročnim rokom dan 8. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 8. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 10. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 1301/gr. 1855 (360—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda stavlja se do obćeg znanja, da na molbu Janka Blažekovića iz Koprivnice prodavala se bude, putem javne dražbe kuća sa gruntom, i pristojališti u Koprivnici, ulici Pika pod br. 109 ležeća, te na vlastitost suprugah Mie i Ane Sakač spadajuća, za procienjeni ukupni iznos od 250 fr. sr. i to dne 20. rujna pèrvi, i dne 21. listopada 1855 drugi i posliednji put, gdie kupiti želeći uljudno pozivadu se.

Uvieti dražbeni mogu se svaki dan kod ovog kot. ureda uviditi.

C. kr. kotarski ured.

U Koprivnici dne 4. kolovoza 1855.

Z. 3252/Civil (361—Izv.) (3—1)

Aufforderung.

Von dem k. k. Comitatsgerichte Warasdin wird bekannt gemacht, es sei am 26. Februar d. J. Anton Benc zu Warasdin ohne Hinterlassung von Kindern, und ohne letztwillige Anordnung gestorben. Weil der Aufenthalt seiner Schwester Maria Benc dem Gerichte unbekannt ist, so wird dieselbe aufgefordert, sich binnen einem Jahre von dem unten gesetzten Tage an, bei diesem Gerichte zu melden, und die Erbserklärung einzubringen, widrigens die Erbschaft wenn Maria Benc, während dieser Zeit weder selbst erschienen, noch einen Bevollmächtigten bestellen sollte, in ihrem Namen von dem ihr als Curator beigegebenen Advocaten Herrn Ferdinand Mekovec angetretten, die Abhandlung gepflogen, und der ihr gebührende reine Nachlass, bis zum Beweise ihres Todes, oder ihrer erfolgten Todeserklärung, für sie beim Gericht aufbewahrt werden würde.

Warasdin am 30. Juli 1855.

Der k. k. Präses,

Novak.

Fohn.

Nr. 2007. (362—Izv.) (3—1)

Editto.

S' i. r. Tribunale di Comitato in Fiume notifica all' assente, e d' ignota dimora Diodato Slocovich, che per la morte avvenuta del suo procuratore Avvto. Luigi Brelich gli venne nominato a curatore uffizioso l' Avvto Sigr. V. J. Dr. Medanich onde lo rappresenti nella causa promossagli da Giuseppe Penso in punto di solisfacimento di danni. Il chè si rende noto ad esso Diodato Slocovich col presente editto, perchè possa, volendo instruire il nominato curatore Uffo: degli amminicali necessarj per convenientemente essere rappresentato nella detta causa, oppure nominare un altro procuratore, ed in fine fare tutti quei passi, che stimerà necessari nelle vie regolari, e di giustizia.

I. R. Tribunale di Comitato.

Fiume li 4. Luglio 1855.

Il Preside,

Tosoni.

Marochino.

Br. 5157. (205—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 27. ožujka 1855. broj 1240. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Jurju Horvathu za spadavše na dobro gornje Turnišće, u obćini Poljanica, kotaru sv. Ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 1⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 600 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 28. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3486/g. (Izv. 352) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemaljska razteretećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 13. sèrpnja 1855 br. 2799 pronadje u 4,600 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 11⁴/₈ negdašnjih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Zlatar, Batina i Veleškovec, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Zlatar gospoje Tereze Bogaty propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti [illegible] roka ili proti izostaje od ročišta umiešćenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 23. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Foka, [illegible]

Br. 5296. (200—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 21. sèrpnja 1855 br. 3024 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. baštiniku pokojnoga grofa Petra Sermage za spadavše na dobro Kostanjek prie Sused u obćini Stenjevec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 2⁵/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 1. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odšteljeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 1. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 3. prosinca 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 al. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. sèrpnja 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 3236/g. (Izv.—353) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što je polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. sèrpnja 1855. br. 2962 pronadje u 3.400 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 8⁵/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah orbarskih i 1 željirah ležećih u obćini Bukovec i Gjelekovec, kotaru križevačkom i koprivničkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak gje. Eve Keritić, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 27. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 23. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

OGLASNIK.

(131—Dp.) (3—1)

Obrazovajuće podučavanje u plesih družtvenih.

Podpisani služeć se dopusta dozvoljena mu po visokih stališih Štajerske naumio je za pružiti priliku, da si lahko shvativim i valjanim podučavanja putem mladjahna tiela naravno finu gibkost vèrla načina, za družtva čestita prisvoje — kao što dosad, tako i lietos svèršetkom mieseca kol. otvorit će **ciclus** od 30 lekciah u plesu te učiti sliedeće družtvene plese narodnog značaja: **Kolo** (i novi veoma graciozni **polka-kolo, Mazurku, Polku-Mazurku,** i **kadril-Polka-Mazurku**) **Kôr, Nevtelen, Čardaš, poljsku kadrilu, kadrilu francezku, Menuette, kadrilu štajersku** i **štajersku polku, Pas de deux,** i **španjolske plese, Lance-kadrilu, Valcer** i **Polku** jednostavno i dvostruko.

O blagovoljnom učestvovanju na podučavanje podpisanog do njegovog došastja **svèršetkom kolovoza** neka se izvoli dobrohotno u zavodu odgojiteljnom gospodične Ivane **Janda** porazgovoriti.

Eduard Eichler,
štajersko-stališki učitelj plesa, i učitelj pleso-umietnosti u obstojavšoj školi c.k. kadetah stotnie u Gradcu.

(28—Dp, (6—5)

C. k. poveljena i obćenito novo pronadjena obljubljena

ANATERINSKA VODA ZA USTA

od J. G. Poppa,

praktičnog zuboliečnika u Beču, u varoši, Goldschmidt-sokaku br. 604, ćošak na tèrgu svetog Petra.

Ciena u staklu: 1. for. 20 kr. sr.*)

Svjedočbe.

Da je anaterinska voda za usta od zuboliečnika J. G. **Popa** protiv kèrvenju zubnih desnih i opake vonje šupljih zubovah u mojoj kući s najboljim uspiehom upotrebljavana, potvèrdjujem time.

U **Osieku**, 12. studenoga 1852.

Pero Maljevac, s. r.

Ja i moja supruga bolovali smo jur duže vrieme od reumatičke zubne boli, kao i osiećanja zubne boli kod svake promiene zraka; moj priatelj obrati moju pozornost na ovu vodu za usta, i mi smo skorim počutili vèrlo dobrotvoran njen uspieh, s toga radostno na korist čoviečtva spominjem liekovitu vlastitost anaterinske vode.

Leopold Fashold, s. r.
gradjanski tvorničar podvezah.

Upotrebljenjem anaterinske vode za usta izgubie sam čvèrsto kèrvenje zubnih desnih i moji zubi, koji postajaše slabi, opet se učvèrstiše; vkus u istih postade čistii, jer je raztegljivi sliz izčezao; i moja gospoja, koja je duže vremena patila od nazebne zuboboli, poslužila se tom vodom s najboljim uspiehom.

U kolovozu 1852.

Leop. Lechner, s. r.
gradjan i akademički i umietnik.

*) Dobiva se u **Zagrebu** kod g. **Grac. Mihića** liekarnika i g. **M. Krešića** tèrgovca; u **Varaždinu** kod gosp. **Haltèra** liekarnika; u **Karlovcu** kod g. E. **Medera** liekarnika i g. **Benića**; u **Senju** kod g. liekarnika Jos. **Accurtia**; u **Osieku** kod g. J. **Horninga**; u **Novomsadu** kod g. liek. **Grossingera**; u **Pećuhu** kod C. **Bergera** i g. **Obetko**.

(127—D.P.) (3—1)

Liečničko mnienje.

Opetovanim motrenjem upotrebljenja i uporavljenja **aromatičkog tiesta za zube Dra. Suin de Boutemard-a**[1]) kano i **biljnog sapuna Dra. Borchardt-a**[2]) pribavio sam si podpuno uvierenje, da **tiesto za zube** ne samo podpuno neškodljivi već i **izvèrstni i bèrzi** učinak imade za očistiti zube, opetovanim uporavljenjem blistajuć bielim učinit ih, meso zubno ojačiti, zube učvèrstjene uzdèržati, te rahle opet utvèrditi — ravno tako gore napomenuti biljni sapun najsretnii uspieh pribavlja u svih slučajih, gdie treba da se kèrhka, suha, pobliedila koža za kratko doba opet učini mehkom, gibkom i bielom, očistiti ju od piegah, jetrenih kèrpah, ljuskah i nepriličnih bubuljicah, te da jedno i drugo sredstvo kano svèrsi podpuno odgovarajuće od strane liečničke što najvrućje moći je preporučiti.

Dr. Rohmm-ski,
c. k. nadliečnik vojnički u brodskoj krajinskoj pukovnii.

[1]) U izvornih svezčićih po 20 i 40 kr. sr.
[2]) U zapečaćenih izvornih svezčićih po 20 kr. sr. dobiva se vaviek u ravno dobroj kakvoći kod liekarnika **Graciana Mihića** u Zagrebu.

Br. 371. (358—Izv.) (3—2)

Oglas dražbe.

Dne 15. t. m. hoće se prodavat putem javne dražbe u pisarni vlastelinskoj u Djakovu ovogodišnji urod šišaricah, kupiti želeći neka se potrude doći isti dan u 10 satih u jutro.

(Dp.—117) (—3)

Ranie vučenje.

Dozvoljena po njeg. c. k. apost. veličanstvu premilostivo velika novčana lutrija, koje čisti dobitak opredieljen je s polovine **za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru**, a s polovine **za kneza Vindišgreca zakladu za nemoćne vojnike**, našla je od ovo niekoliko nedieljah, što je otvorena, obćeniti odziv ne samo radi **osobitih koristih**, koje se posiedateljima srećakah pružaju, nego i radi skopčanih s njome čoviečnih svèrhah. S toga se pèrvo vučenje ove lutrie miesto 10. siečnja 1856 — kao što biaše opredieljeno — dozvolom **vis. c. k. financ. popečiteljstva** neopozivno ustanovljuje na

3. studenoga ove god.,

dakle za više od 2 mieseca prie.

Ova po c. k. povl. veletèržkoj kući J. G. **Schuller & Comp.** u Beču otvorena

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

sadèržava 64,205 zgoditakah (Treffer)
sa svotom dobitka u gotovu novcu od

for. 810,525 b. v.

u 4 dotacie od

for. 37,280 — 263,325 — 252,200 — 257,720

sa 6 glavnih zgoditakah od

for. 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000
20,000, i 15,000.

Time je odavna izjavljenoj želji zadovoljeno, da se kod takvih lutrijah broj glavnih zgoditakah pomnoža, i posiedateljima srećakah više izgleda za dobit pruži; nadalje sadèržava ova lutrija znamoniti i još kod nijedne lutrije nebivši broj od

64,199 nuzzgoditakah

od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 — 1200 itd.

Srećka I. i II. razreda stoji 3 for., III. razreda 6 for., IV. razreda 10 for.

One p. n. tèrgovačke kuće, koje žele uz umierenu provisiu preuzeti prodaju srećakah, neka se što prie obrate na veletèržku kuću **J. G. Schuller & Comp.** u Beču.

U **Beču**, mieseca travnja 1855.

Srećke ove loterie dobivaju se u Zagrebu u tèrgovini g. Pavla Haca na Jelačić-ban-tèrgu.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 13. KOLOVOZA 1855. Broj 185.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i prasnike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se listsvaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljeno je od vrstbine 4 kr. sr. odštetnie za pèrvi put; a za sva sliedeća put 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke plati se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

Br. 5527.

Oglas.

Budući da se je trag Save opredieljeni za kupanje posušio, opredieljeno je kod Tèrnja novo miesto za kupanje, koje je zastavicami naznačeno. Ovo se s tom primietbom do obćega znanja stavlja, da će na drugom miestu u kupanju zatečeni biti bezobzirno po straži pridèržani, i da će se proti njim polag §. 338. kazn. zak. postupati.

C. k. ravnateljstvo redarstva.

U Zagrebu 10. kolovoza 1855.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 4. kolovoza o. g. katoličkom župniku u Generalskomstolu u ogulinskoj granič. regimenti, Josipu Ligatiću, u priznanju njegovog dobrotvornog i požèrtvovanog dielovanja za vrieme vladavše u njegovoj župi pošasti i gladi premilostivo podieliti zlatni kèrst zasl ugah s krunom.

U Zagrebu, 12. kolovoza. Ovdiešnja nižja realna škola zavèršila je jučer svoj godišnji tečaj. U godišnjem izviestju toga zavoda, što je jučer proglašeno i tiskom izdano, nalazimo vèrlo zanimive stvari. Prie svega razlaže se jednim člankom, sastavljenim u hèrvatskom i niemačkom jeziku, svèrha i važnost realnih učionah. Budući su realke u nas s velike strani slabo i jedva po imenu jošte poznate, s toga je pomenuti članak dobro došao osobito onim roditeljima, koji kane dietcu svoju u ovaj zavod poslati. — Zatim se opisuje ustrojenje ovogradske dolnje realke, u kojoj pod rukovodstvom c. k. gimnazialnog ravnatelja, g. Premru-a, biahu četiri privremena učitelja, i to g. Petar Zoričić, koi je učio niemački i hèrvatski jezik, zemljopis, poviestnicu, računstvo i liepopis, g. Eduard Suhin, sveštenik, koi je predavao vieronauk, g. Josip Torbar, sveštenik, koi je učio prirodopis i fiziku, i g. Drag. Stark, koi je učio geometriu i geometričko risanje. Djakah bieše na koncu godine 14. Ovaj neznatan broj djakah ima se pripisati onoj okolnosti, što se otvorenjem realke u prošloj godini vèrle zadocnilo (otvoreno je naime 20. stug. 1854), te su mnogi djaci neznajući, da li će ovdiešnja doljna realka u život stupiti, razišli se u druga miesta, gdie takovi zavodi obstoje. Učevna sredstva za ovu godinu biahu još slaba, al ipak dovoljna, za da se početnici u svemu onomu, što u pèrvi razred dolnje realke spada, točno upute. Neima sumnje, da će potrebiti taj zavod nejbolje uspieti, samo valja, da ga otčinski goje oni, koji su ga podigli. Mieseca listopada otvara se drugi razred dolnje realke.

A. D. U Severinu, 5. kolovoza. (Dopis Narod. Novinah.) Naše „Narodne Novine" priobćuju nam viesti oda sviuh stranah o koleri, jedino o ovom predielu, gorskom naime kotaru, gdie ta pošast sigurno najžešće biesni, upravo nit jedne rieči (kad nam nitko dosada nepisaše. Ured.); zato hoća da nekoja u tom pogledu s ove strane priobćim. (Molimo i za buduće Ur.) Čim je kolera u Rieci prestajati začela, uvuče se u ove briegove, te zače po svuda grozovito haračiti, najvećma u okolici kod Severina, — u župi Lukovdol oboli u koleri do 210 osobah, a umre do 70, — u Maloj Dragi, župi Brod-Moravačkoj, umèrlo je preko polovice žiteljstva, — u selih Vèrbovsko, Moravica, Skrad, Delnice, Gerbajel, Černilug, svakom poseb, umre njih svaki dan 5 do 10, — u Fužinah se je takodjer pojavila, nu nastojanjem ondiešnjeg župnika, gosp. Ferdinanda Pleše, i načelnika g. A. Agnesia, koji svojom neumornostju nikakove žèrtve neštede za pružit pomoć svojim obćinarima, malo da pošast ova nije posve prestala, — u Ravnojgori i Mèrkoplju nije bilo do sad slučaja, isto tako u cielom kotaru čabarskom, gdie se ipak u najnovie vrieme pojavila nu slabo. — Veliko ubožtvo vlada u ovim kotarima, mnogi pripisuju biesnost kolere tome, što sviet hlieba neima. — Neima tu govora o čorbi ili govedini, — jer je isti kruh ovdie već luxuriosna hrana; evo vam dokaza. Kaziveo mi je ranarnik županijski Folnegović u Severinu, da došavši u selo Blaževac posietiti bolestnike, nije u daljini od dva sata za grošić hlieba kupiti mogao, već je morao preko Kupe u Kranjsku poslati, gdie je iz osobitog obzira, što je liečnik, a takovih ljudih je u ovo doba veoma potrebito, dobio za 6 krajcarah kruha, koga je tad s miestnim župnikom podielio.— Nieka baba dodje k obćinskom glavaru, da joj dade liek protiv koleri, te čim joj nekoliko kapljicah na šećeru pruži, kaže ona: „Ne gospodine, ne kapljice, već komadić kruha, pa će odmah gèrčevi prestati." — Ured županie riečke i dotični župnici neumorno rade, ubogi bolestnici nadareni su i novcem, nu sve to nemože da ubožtvu, koje u velikom stupnju ovdie vlada, i pošasti kolere, koja se je svom grozovitostju u ove briegove uvukla, odoli.

S bojišta.

— U „Constitutionellu" čitamo sliedeći, pri sadašnjem stanju stvarih na Krimu, znameniti članak:

Obraća se naravno javna pažnja na ona utvèrdjenja, koja Francezi prave oko miesta Kamieša, koje je odredjeno da tako veliku rolu igra u krimskoj vojsci. Lahko je važnost te role i važan upliv, koi utvèrdjeni Kamieš može imati na moguće dogadjaje, dokučiti, samo kad se uzmu u obzir ove prilike: Kamieš stoji na ulazku u sevastopoljsko predpristanište, gdie ima mnogo malih zalivah, koji ulaze u krimsko primorje. On vlada tim predpristaništem, pa i samim Sevastopoljem. Kad je naša ekspedicia tamo otišla, bio je Kamieš samo ribarsko selo. On leži izmedju dva zaliva, koji su prostrana pristaništa, u kojima se udesno može smiestiti mnogo bojnih i tèrgovačkih ladjah. Pa on, od kako se usilila naša morska sila dotierati ga, sad sasvim drugčie izgleda, — izgleda t. j. kao pristanište pèrvoga reda, i to kao skloniște za našu flotu i kao stanica za nabavljanje hrane za našu vojsku. Kamieš je sad postao velika varoš, koja je i vojnički i gradjanski ustrojena i vodi znatnu tèrgovinu gotovo kao koja od naših velikih pristaništkih varoših na atlantskom ili sredozemnom moru. Jednom riečju, Kamieš je sad varoš, koja ničim neoskudieva, pa ni samim poviestnim spomenicima; svaka t. j. njegova ulica ima po jedno ime kakvoga slavnog borca našeg, koi je poginuo pod bedemima sevastopoljskim. To je bio pèrvašnji značaj stanice Kamieša. A sad je ta varoš izkusila i još jednu mienu; postala je t. j. utvèrdjeno miesto. Od suva brane Kamieš utvèrdjenja, nalik na sevastopoljska. On je sad velika oružnica, u koju se može smiestiti čitava kakva vojska, i koju može braniti i samo obična posada. Pri tome su utvèrdjenja kamieška radjena i onako, kao što osobiti položaj miesta zahtieva. Po tome se Kamieš može braniti tako, da ga jamačno nije moguće uzeti. I neupuštajući se samo u vojnička smatranja ili i obširnosti operiranja, može se na pèrvi pogled dokučiti važnost, koju tako utvèrdjeni Kamieš ima na Krimu. Imajući pak tako važnu osnovu za operiranje, može se sad vojska naša vèrlo lahko kretati, kao što ta nije mogla u pèrvi mah. S druge strane može se istinito kazati i to, da će to preobrajenje Kamieša, pa makar se kako izmetnule prilike, jako pomagati cieli, za koju se vodi rat na Krimu. Kamieš t. j. sad vlada Sevastopoljem i ima ga u rukama i gotovo ga je uhvatio za gušu, te tako Sevastopolju gotovo nije moguće više koristno braniti se. I doista i onda, ako bi novi ratni dogadjaji pozvali vojsku, da ide na koju drugu rusku zemlju, tko neće uviditi da prisustvovanje niekoliko englezkih i francezkih ladjah u Kamiešu mora biti dovoljno, da se Sevastopolju poništi svaka odbranitelna snaga? Mogućnost kretanja vojske savezničke i poništenje Sevastopolja za rusko carstvo, — to su posliedice prekrojenja varoši Kamieša u oružnicu, koja od sada služi kao straža izpred Sevastopolja. Uvidit će se preveliki upliv, koji mogu te posliedice imati na vojsku u Krimu, i uvidit će se kako će te posliedice dobro doći hrabrosti i postojanstvu naše junačke vojske. Taj upliv učiniti može, da se još prostranie osieća, jerbo Francezka zna da može neostavljajući se osvajanja Sevastopolja, proizvoljno krènuti vojsku od 100,000 momakah i baciti je svuda, gdie god to zahtievaju potrebe velike i slavne stvari, za koju se bori zajedno sa Englezkom.

— „Times" donosi iz Kamare od 21. sliedeći dopis. Dok su Turci čef dèržali, ispeše se Sardinci malo po malo gore na morske bregove, da prave kolibe za bolnice. Počem su koleri dug svoj platili, kao i svaka nova vojska, sad su mnogo zdravii.

Sad obitavaju pod šatorima zvonovidnim, koje ih vèrlo dobro čuvaju od prepeke sunčane i od rose. Francezi kose sieno po bajdarskoj dolini i sadieli su ga na voroncovom drumu. Svaki dan šalju po njega kola. No to nisu izključivi putnici na voroncovom drumu. Osim Turakah, što pabirče sa saveznicima pregledajući svaku dolinu, prolaze tuda i žitelji sela Kučuk, Mishomia i Danovke vraćajući se u svoj razoreni zavičaj. Žalostno je viditi dugačak red volovskih kolah.

O sebi mogu zaista s mudracom Vijasom reći: „Omnia mea mecum porto." Kod kuće naći će kuću bez krova i prozora, baštu punu štira, prazne štale i hambarove, nezasejane njive i jalova dèrva. Francuzi i Sardinci, koji su gradja od tih kućah za vatru ložili, mogli su zaista dovoljno dèrvah naći iz obližnjih šumah. Dopisnik osvèrće se za tim na sudbinu turske vojske poslie ulaza u Bukurešt, pa joj želi slobodnii položaj u Krimu. Nikada veli, neće turska vojska složno sa europejskom, dobro dielovati, no u svom krugu može ona vèrlo valjana biti. Ja mislim da bi dalje došli bili s obsadom Sevastopolja, da smo odmah izpočetka uvidili, da se Sevastopolj nemože uzet zbog — Sevastopolja.

— Generallieutenant James Simpson imenovan je pravim vèrhovnim zapoviednikom nad englezkom vojskom u Krimu.

Iz Nikolajeva piše „Milit. Ztg.," da je avantgarda grenadirskog sbora, opredieljenog za Krim, już u ovaj grad prispiela.

Iz Dancigo, 10. kolovoza. „Jupiter" ostavio je 7. o. m. Nargen i danas ovamo stigao. Glavna flota skuplja se kod Svegborga.

da, kako se govorilo, dne 8. zapečme bombardiranje na Sveaborg.

U Parizu, 10. kolovoza. „Moniteur" priobćuje sliedeću depešu generala Pelissiera od 7. o. m.: Nepriatelj nije ništa poduzeo protiv naših trenšeah; pojavili su se nieki slučaji kolere." — Carskim riešenjem odredjuje se vojsci 300,000 frankah za slavu 15. kolovoza.

Austria.

Iz Beča od 4. kolovoza piše „K. Ztg.": U pogledu budućega političkoga položaja kneževine Sèrbie nije dosele izmedj velikih silah ništa ugovoreno. Kao što se govori, podnešene su o tom dvie osnove, od kojih jedna izradjena je u Carigradu, a drugu sastavio je prie tri godine tadašnji ministar izvanjskih dielah u Sèrbii, g. Garašanin, koi je priatelj Francezah a nepriatelj Rusie. Po zahtievu Rusie morao je Garašanin radi te osnove položit svoje dostojanstvo. Kao što se doznaje, podupire Francezka osnovu sèrbske vlade, dočim je Austria zauzeta za turski predlog. Englezka se još dosele nije izjavila, no po svoj će prilici pristati uz svog saveznika.

— „Slov. nov." saobćavaju da je najpouzdanie sredstvo protiv kolere voda od venje, kad se najprie u avanu stuče i skuva, i voda onako topla pije. Malo je bolestnikah, kojima gotovo odmah nepomaže. Sredstvo ovo preporučilo je već i evangeličko svetjenstvo u slovenskim predielima u cèrkvi s propoviedaonice.

— Bečki listovi govore, da je u savietovanje uzeto, kako da se u obće olakšaju propisi za pasoše za putovanja po unutarnjosti. Ovo je zaista najradostnia viest za one, koji hoće u Austriu da putuju. Do sad su bili ti propisi baš nesnosni.

— 6. kolovoza došao je u Beč g. Ilia Garašanin i odsieo u hotelu kod „carice Elisabete". Čujemo da namierava odavdie putovati u Francezku, Švajcarsku i Italiu.

Iz Verone, 7. kolovoza. S dobarah od 31 uskoka u mletačkoj krunovini dignut je sekvestar.

Moldavia i Vlažka.

— „Dayli-News" priobćuje protestaciu moldavskih i vlaških boljarah, koju je, kao što znamo, Lajer spomenuo jednom prilikom u parlamentu. Ti boljari žive u Parizu i tuže se lordu Clarendonu ponajprie na to, što su Englezka i Francezka propustile naoružati hrabri rumunjski narod, koi bi se ponosio česti vojevati zajedno sa saveznicima. Druga njihova žalba sastoji se u tome, što na bečkim konferenciama nije rumunjski narod imao nikakvoga zastupnika, nego je gotovo proizvoljno i riešavano o njegovoj sudbini. Tako je lord Clarendon u jednom članku priloga k protokolu III. poništio narodno učestvovanje svemu narodu, odredivši, da otomanska porta neima narodima podunavskih kneževinah dopustiti, da se miešaju u dogadjaje, koji bi opasni bili za njihovu domovinu. Oni su znali, kakvu korist može Rusia imati od tumačenja tih dvomislenih riečih; oni su znali, šta Rusia razumieva, kad kaže „opasni dogadjaji", a Austria kad kaže „odèržanje mira i poredka." Da bi pokazali, kako im narod smatra austrijsko pokroviteljstvo upućuju oni na zvanično izviestje g. Dory-a, koje je podnešeno englezkome poslanstvu u Carigradu, pa protestiraju protiv svega, što se god riešava samovoljno o knježestvima.

— Moldavski ministri Negri i Rozeti iz Jaša su otišli u Carigrad, da zastupaju kod porte riešenje moldavskoga divana, po kome se treća čest monastirskih prihodah ima uzeti za dèržavnu blagajnicu.

Turska.

— „Pr. Corr." javlja, da je po predloženju divana sultan odobrio, da se materi pruskoga poručnika Graha, koi je služeći Turskoj poginuo u Silistrii, izdaje penzia dok je god živa od 1000 grošah miesečno. Pokojnik je 17 godinah proveo u turskoj vojničkoj službi. Mati mu sad živi u Triru, i zove se Katarina Grah, a udovica je, muž joj je bio liekar.

Niemačka.

Iz Berlina, 1. kolovoza. Princ pruski vratio se danas iz Petrograda ovamo.

Švajcarska.

— Savezni je saviet zaključio, da se po kantonima švajcarskim nedozvoli najmiti ljude za tudju vojničku službu. Ovaj zaključak dobiva odmah silu zakona. U isto doba razaslan je kantonskim vlastima razpis da i pojedine oficire i vojnike odvraćaju od službe na strani.

Francezka.

Iz Pariza. Doznaje se, da je pravi uzrok, što Canrobert iz Krima polazi, taj, što izmedju njega i Pelissiera vlada nieko sarevnovanje. Pelissier nije zadovoljio očekivanjima, u njega polaganim. Nazočnost Canroberta, koi je radi osobnih svojstvah obljubljen kod vojnikah, smetala je Pelissieru, koi je u njemu vidio neprestano predbacivanje, pa je zato i molio, da se Canrobert udalji.

— „Independance" dokazuje, da od niekoga vremena carevi austrijski i francezki mnogo nješto povieritelno jedan drugome pišu. Ta se pisma redovno saobćavaju i kraljici englezkoj. — Za znak svoje simpatie car će francezki da da princu Napoleonu stolicu u ministarskom savietu, osobito za slučaje, kad se budu riešavala važna pitanja.

Pariz. Po cieloj Francezkoj sada biraju občinare. Prie, dok je dèržava občinama podpunu slobodu dopuštala, svaki je gledao, da se te česti udostoji, da svoju občinu zastupa. Sada, kad je ne samo politična sistema 2. prosinca, nego i novi zakon o občinama onu slobodu uništio, sviet je spram izbora u občini ravnodušan, i svi trudi vladini, da stari duh municipalni pobudi, bili su zabadava. Ima občinah sa 1200 izbiračah, a od tih samo ih po 30 dodje na biranje. Većina glasovah tako je mala, da ih vlada nesmie ni obnarodovati. Uzrok ove obće nemarnosti taj je, što občinski senati ništa sada nevaže, odkad je vlada to pravo za sebe uzela, da ih može razpustiti. Težko će princ Napoleon moći kazati, da je to prava demokracia, kao što je za Francezku u posliednjem svom govoru rekao.

Različite viesti.

— Dr. Bodenštet piše: Tiflis je varoš u Kaukazkoj i ima jedno 40—55 hiljadah žiteljah. Tamo siedi glavni guverner sviuh starih ruskih zemaljah u Kaukazkoj. Pa u Tiflisu dogodilo se što sliedi: „Hajdete sa mnom u vojničku bolnicu!" reče mi jedanput drug moj, koi je glavni liekar ruski. Ja podjem s njim, a on mi putem primieti, kako sasvim osobito valja postupati s bolestnim ruskim vojnicima i kako je težko dokučiti, gdie ih i šta boli. Tako kad pitaš ruskog vojnika, šta mu je, a on će uviek odgovoriti, da ga boli sèrce, samo ako ga štogod boli u gornjem trupu, pa makar to bila i glava i ledja ili i želudac. A ako ga štogod boli u dolnjem trupu, a on će uviek na pitanje odgovoriti, da ga boli noga. Tako doista i bude, jerbo kad prispijemo u bolnicu, pa drug moj u pèrvoj sobi bolničkoj, u koju udjemo i gdie odmah svi bolestnici poustajaše sa postelje pa u red stadoše, zapita najprie jednog starca: „Kako ti je statče?" a on odgovori: „Boli me sèrce." Na to on reče: „Deder pokaži jezik!" pa pošto ga vidi, a on zadje dalje pitati i druge šta im je. Pa onda zapita jednoga, šta mu je, a on odgovori: „Boli me noga," no on zato opet moraše pokazati i jezik. Pošto tako niekoliko jezikah pregledamo, a drug moj reče mi: „Pogledaj oko sebe!" Kad ja pogledah, a imam šta i viditi, svi t. j. koliko ih je god bilo, u jedan isti mah izplazili su jezike tako, da se nisam mogao zadèržati od smieha. Na to poviče drug moj: „Jezike unutra!" te svi opet uvukoše jezike ujedanput kao god ono i što svašta drugo čine svi ujedanput, kako im zapoviednik vikne. Pošto izidjemo iz bolnice, a drug moj primieti mi, kako je u ruskih vojnikah disciplina tako velika, da iz discipline čine svi u jedanput i sve drugo, što nebi morali činiti ujedanput, dokle se god to nebi baš naročito zahtievalo.

Bečka burza

dne 11. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	$76^{9}/_{16}$
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	$82^{1}/_{16}$
dto iz narodnog zajma	» 5%	
dto	» $4^{1}/_{2}$%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» $2^{1}/_{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » » 1839, » 100 »		$120^{1}/_{2}$
» » » » » 1854, » 100 »		$99^{1}/_{16}$
Bečko-gradski banko	sa $2^{1}/_{2}$%	$55^{1}/_{4}$
» » »	» $2^{1}/_{4}$ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		
Bankovne dionice komad po		959
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice sieverne železnice	po 1000 f.	$2017^{1}/_{2}$
» bečko-glogničke železnice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske železnice	» 250 »	227
» požunsko-tèrnovačke želez. 1-og izdanja	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	556
» » Lloyda u Tèrztu	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.		$327^{3}/_{4}$
» Gjurske železnice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for.	$97^{5}/_{8}$
Augsburg za 100 for. current	»	$119^{1}/_{4}$
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	118
Genova za 300 piemontezkih lirah	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	$86^{1}/_{8}$
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	$117^{1}/_{2}$
London za 1 funt šterlinga	»	11 28
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	$117^{1}/_{2}$
Marseille za 300 frankah	»	[illegible]
Pariz za 300 frankah	»	138
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	231
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	$23^{3}/_{8}$
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 342. (212—DS.) (3—2)

Razpis natiečaja.

Kod c. k. županijskoga suda u Osieku izpraznila se je služba dèržavnoga odvietnika, s naslovom i karakterom savietnika županijskoga suda.

Sa službom tom skopčan je VIII. nadnevni razred i platja godišnja od 1200 for. s pravom promaknutja u viši stupanj platje od 1400 for.

Koi želi zadobit tu službu mora, osim vlastitostih, propisanih u obće za postignutje dèržavne službe, dokazat bezprikoran ćudoredan život i dobro vladanje politično, ter osim toga, od onih na kojih se odredbe §. 23. car. naredbe od 10. listopada 1854 br. 262 d. z. l. uporavit nemogu, ište se da doprinesu usposobni dekret za službu sudačku, i gradjansku i kaznenu, stečen po zakonih austrianskih.

Molbenice za tu službu imadu dotični molitelji, uz četiri nedielje danah, od tretje uvèrstbe o voga izroka u novine bečke računajući, podnieti c. kr. nadodvietničtvu dèržavnom u Zagreb, i to oni, koji se već u kojojgod javnoj službi nahode, putem predstojnika predpostavljene svoje oblasti, a ini putem neposredne svoje vlasti političke.

Svaki molitelj ima u molbenici svojoj navesti:

a) ime, prezime, rodno miesto, domovinu, viek ilíti godine, vierozakon, stalež, broj dietce, službu i platju;

b) jezike svoje, naznačivši potanko, koji jezik samo razumije, i koji osim toga još viešto i govori i piše; o svih gori pomenutih potrebštinah i vlastitostih ima

c) molitelj priklopit dotične dokaze, budi u izvorniku, budi u vierodostojnu prepisu.

C. k. nadodvietništvo dèržavno.

U Zagrebu, 7. kolovoza 1855.

I. Mažuranić.

Br. 5297. (207—D.S. (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 21. sèrpnja 1855 broj 3071 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodina Antuna Šuflaya zaostavštini za spadavše na dobro Bratina u obćini Jamnica i Brezovica, kotaru Jaska i Samobor, županii zagrebačkoj ležeće, 6⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom 2600 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 1. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 1. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. prosinca 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 5332. (D.S. 208) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. sèrpnja 1855 broj 3096 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Nikoli, Mii i Dragutinu Spišić za spadavše na dobro Koritinja u obćini Blatnica, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće, 8⁶/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3600 forintih srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 8. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied ukњižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 8. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 10. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 5296. (206—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 21. sèrpnja 1855 br. 3024 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. baštiniku pokojnoga grofa Petra Sermage za spadavše na dobro Kostanjek prie Sused u obćini Stenjevec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 2⁵/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 1. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 1. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. prosinca 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 5157. (205—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 27. ožujka 1855. broj 1240. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Jurju Horvathu za spadavše na dobro gorne Turnišće, u obćini Poljanica, kotaru sv. Ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 1⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 600 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 28. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3236/g. (Izv.—353) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. sèrpnja 1855. br. 2962 pronadje u 3.400 for. srebra, od kojih kamate teči počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 8³/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u obćini Bukovec i Gjelekovec, kotaru križevačkom i koprivničkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak gje. Eve Koritić, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. rujna t. g.

Ujedno se za razprava doznačnu ročište odredjuje za dan 27. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 23. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Nr. 6313—1855. (192—D.S.) 7. 13. (5—5)

Licitations-Ausschreibung.

Zur Sicherstellung **der Verpflegung der Comitats-Beschällhengste** vom 16. Oktober 1855 bis dahin 1856 wird eine Minuendo-Licitation am 14. August 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer-Comitats-Behörde (obere Stadt alte Theater-Gasse Nr. 163) abgehalten werden. Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass jeder Licitant das Vadium per 300 fl. und der Ersteher ein 10% Vadium zu erlegen habe. Wer immer für einen andern licitiren wollte, hätte sich mit dessen gehörigen Vollmacht auszuweisen.

Entsprechend verfasste schriftliche Offerte werden bis zum Beginn der Versteigerung angenommen, die sonstigen Licitationsbedingnisse können bei der Comitats-Behörde zu jeder Zeit eingesehen werden.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.
Agram den 13. Juli 1855.

Nr. 3688. (25—P.Z.) (3—3)

Kundmachung.

Zur Wiederbesetzung der in Erledigung gekommenen Postmeistersstelle in Bisovać wird hiemit der Konkurs eröffnet.

Die Bezüge dieses gegen Dienstvertrag zu verleihenden Dienstespostens bestehen in einer Jahresbestallung von Zweihundert (200) Gulden, in einem Amtspauschale jährlicher Zwanzig (20) Gulden, dann dem Bezuge der gesetzlichen Rittgelder für geleistete Aerarial- und Privatritte, welche sich im Jahre 1854 auf 959 fl. 46 kr. C. M. beliefen.

Dagegen ist der Postmeister verpflichtet vor dem Dienstantritte eine Caution im Bestallungsbetrage entweder im Baaren oder in mindestens zu 3% verzinslichen Staatsobligationen zu leisten, fünf taugliche Postpferde, eine ganz und eine offene Statitionskalesche, zwei Briefpostwagen, zwei Staffetentaschen nebst den übrigen zum Postdienste erforderlichen Betriebsmitteln beizuschaffen, im brauchbaren Zustande zu erhalten und nach Bedarf zu vermehren.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche mit der Nachweisung über ihr Alter, Studien, die bisherige Beschäftigung und die Vermögensverhältnisse bis längstens 23. August 1855 bei der gefertigten k. k. Post-Direction einzubringen und darin den Besitz einer, gegen Feuergefahr und Einbruch gesicherten, in der Mitte des Ortes Bisovać gelegenen Lokalität nachzuweisen.

Agram 31. Juli 1855.

K. k. Post-Direction für Kroatien und Slavonien,
Klempay.

Br. 3162/g. (350—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteredujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 10. sèrpnja 1855 br. 2860 pronadje u 350 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 7/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Gjelekovec, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak (prie Imbrihovec) gg. Josipa i Ivana Alamon propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su nalied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 25. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 27. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. Fohn s. r.

Br. 1167. 1855. (Izv.—359.) (3—2)

Izrok.

Od c. k. grad.-del. kot. suda daje se s ovim na znanje, da je za obezštetenje Adama Jovičića žitelja beketinačkog u svinjama okradenog i namirenje troškovah kaznenog postupka ukupno radi 171 fr. 20 kr. shodno molbi istoimenovanog, prodaja kuće utamničenog žitelja čepinskog Vase Markovića dne 3. listopada 1854 sudbeno u 140 for. srebra procienjene, dozvoljena. Za ovu prodaju na javnoj dražbi pèrvi rok na dan 7. rujna drugi pako na 4. listopada t. g. svaki put za 9 jutrašnji sat u miestu Čepinu postavlja se.

Ista seljačka kuća u miestu Čepinu br. 87 ležeća, je od dèrva sagradjena i nalazi se u slabom stanju, miestno zemljište uvèrstjeno u pèrvi red oranicah, imade 802 hvata povèršne miere sa čistim prihodom u 4 fr. 1 kr. osim toga imade neplodne zemlje 188 hvatih.

Uvieti dražbe jesu:

a) da će svaki dražbenik imati žaobinu sa 15 for. srebra napred položiti,

b) da u koliko nebi se uz procienu vriednost kod pèrvog roka prodati mogla, kod drugog roka i izpod prociene prodati će se.

c) kupovnina imat će se odmah položiti, i

d) da svi oni vierovnici, koji kakovo pravo hypotekarno na pomenutu kuću imadu, zavremeno kod ovog suda prijave učine, pošto po podieljenju kupovnine nikakav obzir na nje uzeo se nebude.

C. k. grad. deleg. kot. sud.
U Osieku dne 3. kolovoza 1855.

C. k. žup. suda viećnik,
Galac.

828/Crim. 1855. (357—Izv.) (3—3)

Oglas.

Žitelji Ritvalački, Janko Kozma, Samuilo Cinderi, i Stiepan Kardo, našli su na drumu kod Kostajnice jedno bure olaja od 60 funtih, koje je prodano za 21 fr. sr.

Potraženi putem slav. magistrata kostajničkog vlastnik ovog olaja pronajti se nemogaše. Radi toga se to do obćeg znanja stavlja s time, da se vlastnik rečenog olaja za godinu danah, od današnjeg dana kod ovog c. k. suda javiti, svoje vlastništvo izkazati i novce dignuti uzmogne, jer će inače isti novci po odbitku troškovah za uvèrstjenje ovog oglasa u vlastništvo visokog erara predani biti.

C. k. gradsko-deleg. kotarski sud.
U Osieku dne 26. sèrpnja 1855.

C. k. županijskog suda viećnik,
D. Galac.

Br. 3890. (124—Dp.) (3—2)

Oglas.

Od strane C. k. gradsko-delegiranog kotarskog suda zagrebačkog daje se ovime na znanje, da je na molbu g. barona Levina Raucha ovèršbena dražba urbarskih zemaljah i na njima nalazećih se zgradah na vlastitost Mate Medvedca spadajućih u Bregovljanih obćine Bèrdovec pod br. 7. ležećih, na 882 sr. sudbeno procienjenih radi duga 383 for. 43 2/4 kr. sr. c. s. c. dozvoljena i u tu svèrhu rok na 15. rujna t. g. i ako bi od potrebe bilo, na 15. listopada t. god. svaki put u 10 satih u jutro na licu miesta ustanovljen.

Pozivlju se dakle kupci tim dodatkom, da će svaki suličbenik vadium od 80 for. sudbenom povereniku položiti imati, ovaj vadium će se kupcu uračunati u kupovninu, a drugima odmah po zaključenom zapisniku povratiti.

Daljni uvieti mogu se kod suda ovog i na dan dražbe uvidieti.

Nadalje pozivlju se svi oni, koji su na upitne nepokretnine hipotekarno pravo zadobili, da se do 15. rujna t. god. kod ovoga suda tim sigurnie prijave, jer će se kupovnina bez njih razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.
U Zagrebu 20. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik
Schmidt.

Z. 3252/Civil (361—Izv.) (3—2)

Aufforderung.

Von dem k. k. Comitatsgerichte Warasdin wird bekannt gemacht, es sei am 26. Februar d. J. Antun Benc zu Warasdin ohne Hinterlassung von Kindern, und ohne letztwillige Anordnung gestorben. Weil der Aufenthalt seiner Schwester Maria Benc dem Gerichte unbekannt ist, so wird dieselbe aufgefordert, sich binnen einem Jahre von dem unten gesetzten Tage an, bei diesem Gerichte zu melden, und die Erbserklärung einzubringen, widrigens die Erbschaft wenn Maria Benc, während dieser Zeit weder selbst erschienen, noch einen Bevollmächtigten bestellen sollte, in ihrem Namen von dem ihr als Curator beigegebenen Advocaten Herrn Ferdinand Mekovec angetretten, die Abhandlung gepflogen, und der ihr gebührende reine Nachlass, bis zum Beweise ihres Todes, oder ihrer erfolgten Todeserklärung, für sie beim Gericht aufbewahrt werden würde.

Warasdin am 30. Juli 1855.

Der k. k. Präses,
Novak. Fohn.

Nr. 2007. (362—Izv.) (3—2)

Editto.

S' i. r. Tribunale di Comitato in Fiume notifica all' assente, e d' ignota dimora Diodato Slocovich, che per la morte avvenuta del suo procuratore Avvto. Luigi Brelich gli venne nominato a curatore uffizioso l' Avvto Sigr. V. J. Dr. Medanich onde lo rappresenti nella causa promosagli da Giuseppe Penso in punto di solisfacimento di danni. Il chè si rende noto ad esso Diodato Slocovich col presente editto, perchè possa, volendo instruire il nominato curatore Uffo: degli amminicali necessarj per convenientemente essere rappresentato nella detta causa, oppure nominare un altro procuratore, ed in fine fare tutti quei passi, che stimerà necessari nelle vie regolari, e di giustizia.

I. R. Tribunale di Comitato.
Fiume li 4. Luglio 1855.

Il Preside,
Tosoni.

Marcchino.

Br. 1301/gr. 1855 (360—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda stavlja se do obćeg znanja, da na molbu Janka Blažekovića iz Koprivnice prodavala se bude, putem javne dražbe kuća sa gruntom, i pristojališti u Koprivnici, ulici Pika pod br. 109 ležeća, te na vlastitost suprugah Mie i Ane Sakač spadajuća, za procienjeni ukupni iznos od 250 fr. sr. i to dne 20. rujna pèrvi, i dne 21. listopada 1855 drugi i posliednji put, gdie kupiti želeći uljudno pozivadu se.

Uvieti dražbeni mogu se svaki dan kod ovog kot. ureda uviditi.

C. kr. kotarski ured.
U Koprivnici dne 4. kolovoza 1855.

Br. 4937. Civ. (203—DS.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu obznanjuje, da je dana 24. listopada 1854 u Zagrebu umèrla udova Margareta Götz stolarica ostaviv naredbu volje posliednje, u kojoj je svoju rodbinu u Kranjskoj postavila za nasliednike — budući prebivalište iste rodbine sudu nepoznato, s toga se ista pozivlje, da se uz godinu od dana niže stavljena računajuć prijavi pri sudu ovom i dade svoju nasliednu prijavu, jer će se u protivnom slučaju razpraviti ostavina sa odvietnikom g. Antunom Sučićem, koi njoj je za skèrbnika postavljen.

U Zagrebu 18. sèrpnja 1855.

Klebučarić. E. Štriga.

Br. 3135. 1855. (348—Izv.) (3—3)

Oglas.

U Ternovcu području obćine Biškupec nalazi se jedna ždrebica, koje vlastnik uspèrkos preduzetog po ovom c. k. kotarskom uredu potraživanja sve do sada pronašao se nije.

Ovo se do obćeg znanja stavlja time, da će se ista ždrebica ako se vlastnik njezin do 1. rujna t. g. kod ovog c. k. kot. ureda neprijavi, putem javne dražbe u smislu §. 390 gradj. zakona prodati.

U Varaždinu 26. sèrpnja 1855.

C. k. kot. predstojnik na dopustu,
C. k. kot. pristav,
Zečević.

OGLASNIK.

Br. 371. (358—Izv.) (3—3)

Oglas dražbe.

Dne 15. t. m. hoće se prodavat putem javne dražbe u pisarni vlastelinskoj u Djakovu ovogodišnji urod šišaricah, kupiti želeći neka se potrude doći isti dan u 10 satih u jutro.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

U ZAGREBU, U UTORAK DANA 14. KOLOVOZA 186.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvêrstbina: 4 kr. sr. od linie za pêrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bartol Fatour u Rieci.

Imademo vriednog čoviekoljubca gosp. B. Fatoura, o kom ćemo niešto u malo reći, da nama nebude, štono se veli: zao čoviek zajma nevrati.

B. Fatour rodio se u Postojni, a tepao u dêrvenoj šici; bez povojnice i malo zatim bez milih roditeljah ode u sviet, znajući da bar bog nad njim bdije. Učio je u Ljubljani, Gorici, a dovêršio nauke u Têrztu, te mnogo hvali gosp. Mešutara, sadanjeg ministarskog savietnika, kojino mu je prem u nuždi priskočio. Što Kortecu Salamanka, to Fatouru Têrzt biaše. Vêrlim uspiehom ovdie otvorio je privatni zavod, al mu sêrce gina za višjim izobraženjem u struci prirodoslovnih naukah, najvećma pako o lučbi. — Priskoči mu sreća, te se uputi u Francezku, i ondie prihvati se kao priliepka kamena uz glasovitog lučbenika g. Pelvoze učitelja na colleg. de France, i Balarda tada učitelja u Montpellieru, te kod ovih umotvorah nasočio je F. kao bržna pčelica svoj uljenik. Kako neumêrlom Šileru nova domovina nasta, kadno se utopi u klasičku davnost, tako granu F. novo zorje uz rečene zviezde. Zatim predje Englezku, Škociu, Dansku, Niemačku, Švajcarsku i Italiu, svagdie posietivši vêrle lučbenike, a iz dielaonicah tizih ovienčao svoj danik, te tako poslie dvogodišnjeg putovanja — koje nalikuje putu Göthea u Italiu — vêrne se u otačbinu, da joj koristan bude. Sad je F. učitelj lučbe na ovdašnjoj realci.

Tko nevidi, ol nezna, kako cêrna izgara kosi u Europi. Bog ljudstvu u nuždi šalje osobite duhove; evo i nama u Hêrvatskoj pruži Fatoura. Ovaj snajući danu i noćju, kako bi priskočio stradajućoj braći izumi liek, na kog izgara ta izješa i izkesi zube ko lisica na šipak. Uz liek doda opis, kako treba da se žive, dok se taj dosadan gost u kojem miestu širi; tko po njem uztraje, a liek u zlu primi — al u horu, jer unj su hêrti bêrzolovci — te ako bog dopusti da pomože, što može, tad neima kvara.

Odkako je pošast 28. svibnja nastala, biaše F. u poslu. Čitave povorke ljudih to iz grada to iz okolice hêrliše u njegovu malenu dielaonicu, ko g. 1799 u ambulatoričku kliniku Adama Šmidta i Josipa Beera. F. sve bratinski primi, poduči, nagovori, a liek svakome, sad siromaštvu bezplatno pruži i pruža. Osobice polazio je kuće, nemoćne posluživo, slabodušne ohrabrio, a neuke uputio. Neutrudiv u dielu, a neizcêrpiv u savietu. U malo obćeljubljenom F. pospu žuljevi desnicu i oteče, onemogla bo u napetoj dielatnosti; i donas ožiljci sviedoče, što F. čoviečnosti uradi. Bog će mu naplatit njegove trude, a harne grudi Riečanah štuju njega, i blagodarit će njegovu uspomenu, to mu posviedočiše zahvalnicom (Dankadresse), koju podpisati natiecaše se svikolici. Imade ih, koji ga mêrze, te se promeću kao hodža kroz pojavu, da ga ocêrne, al im glasak pristaje ko šipka uz bubanj, a mogo bi sve skupa obieručice objeti. Živio Fatour! iz svega gêrla viču na hiljade.

Uz Fatoura moram da javim jošte blagog vojničkog liekara g. Dunsta; požêrtvovanje tog Tita vriedi javne pohvale; u zoru, il kad noćca stegne, vazda spreman do nemoćnom pomogne. Bolan kadno ga opazi, pouzdat unj, mnogo se ukriepi. Prijatnost, udvornost, spremnost i bratrive njegove rieči to čine, da ga svak želi, svak zove, a svi ljubo. Sretni žitelji, gdie takve zviezde sjaju!

U Rieci dne 8. kolovoza.

Bažanin.

Hêrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sêrbia.

P. Iz Požege, (Dopis Nar. Novinah) Dočim pogorelci požežki blagodare svojim darovateljima na milostinji ravno nežale oni ni truda, da podignu zdanja i poliepšaju varoš. Bog će dati i njihovi trudovi biti će blagoslovljeni. — Imade vam na glavnom têrgu poleg kuće varoške neka razvalina, koja stoji još od god. 1842. i spada na občinu. Ta razvalina služi na ruglo obćinstva a prikor upraviteljstva varoškog, jer kroz 12 godinah nije postaralo se, da isto zdanje podigne, ili ga bar razvali. Sramota je i to velika, da na glavnom têrgu kroz toliko godinah razvaline stoje, i da takove kod obilatih šumah, vlastite ciglane i novca koj se u više hiljadah na godinu u ime razne najmovine bere, nisu bar u prijašnje stanje ako ne bolje postavljene. Ovde vam se već više od godine danah razgovara o razsvietlenju varoši i neki me uvieravaju, da su već i lampe prigotovljene, nu da stoje u kući varoškoj u jednom kutu spremljene i da tamo svietle? a mnogi put se na večer kuka, zašto nije varoš razsvietljena, pače i sami članovi od upraviteljstva tumaraju po mraku i kude svoju slabost i nedokučljivost. Žetva je jur dovêršena, nu plod je od lanjskog u svemu lošiji, hrana bo je u zêrnu sitna sliedbeno i lagana. Jabukah i krušakah sijaset će biti, dobre sêrčike osobito su rodne. U vrieme žetve priključi se jedan ugodni doista hvale vredni prizor. Valjda znadete, da g. Julio Janković vlastelin, podpuno štovanje i osobitu privêrženost obćinstva uživa i vêrlo obljubljen jest. On odredivši žetvu u Stražemanu, najmio je za taj posao stranjske i to iz ugarske zemlje amo došavše ljude; čuvši to njegovi niegdašnji kmeti, kojima su se i iz Potočana, Drage, i drugih selah na vlastelinstvo Velika spadajući žitelji pridružili, otidjoše k njemu i posadiše mu svukoliku bezplatnu robotu zahtievajuć da ih u tom neodbije; tom ponudom ne toliko zato što bi troškove prištedio, koliko diclom iskrenosti i privêrženosti radostno u sêrdcu ganjen primio je dielavce, koji su veseli došli na polja i videći vlastelina k njim se približavajućeg uz klikovanje i piesme ga dočekali. Prizor taj bio je veleslavan tim više, što su bivši podanici Veličkog vlastelinstva dragom no njimi uviek milom i štovanom vlastelinu bez platje želi. Riedki su takvi slučajevi, no i redko darivanje. G. Julio Janković priznaje njihove zasluge toli bolje, nego li su očekivati mogli. Njegovoj težnji za prosvietom prostijeg naroda tim načinom ustupljena prigoda osviedočila je dotičnike, koliko i kako blagočuvstvuje on, uvierila ih je, što je on kadar i pripravan za njih i njihovu prosvietu žêrtvovati. G. Julio Janković darivaše im gotovo stanje za pučku učionu i stan učitelja, štono vredi preko hiljade i nekoliko stotinah for. u sr. Svemogući ga u njegovom očekivanju nadario i obradovao, i poživio na mnoga lieta.

S bojišta.

— Kod Sevastopolja slabo se što dogadja. Kadkad pukne s jedne i druge strane top, da oglasi, da nije nastao mir. Ovakova puškoranja slabo nanose štetu. Veću žêrtvu obaraju Rusi češćim svojim izletanjem ili neizbiežime bolesti. Nek govori tko šta hoće, da je bolest popustila, jedan priznati liekar, koi se ovdie od nekoliko danah bavi kaže, da padaju čitava odieljenja kao i odprie od bolesti. U kolovozu nastat će s vrućinom još gore stanje. Iz ovog istog pouzdanog izvora doznao sam, da se kuga već u niekoliko slučajevah pojavila. O dva slučaja uvierio se taj liekar sam. Najzdravii su još Turci, jer ljube čistoću, umierenost, a najgore prolaze Francuzi, koji se i inače već ratosiljaju rata u Krimu, i neće da slušaju ni u samoj vatri. Ako se ovom zlu nedoskoči, težko će vojska htieti i opet prezimiti u ovoj zaraženoj okolici. (Allg. Ztg.)

— Iz Carigrada dopiru viesti do 2. kolovoza. Porta nije primila nikakva službena izviestja o Šamilu, niti o tom, da bi se Rusi bili povukli izpred Karsa.

— „Presse" doznaje, da je zapoviednik tvêrdje sevastopoljske, generaladjutant grof Ostensaken umolio, da ga radi njegove bolešljivosti dignu s tog miesta.

Austria.

U Beču, 12. kolovoza. Gosp. Fonton c. ruski poslanik otišao je jučer u Hanover.

— Njeg. c. kr. apost. veličanstvo imenovalo je dra Dragutina Mecherzinskog, urednim profesorom poljskoga jezika i literature na krakovskom sveučilištu.

Iz Arada. Kao god što su mnoga sela u vojvodstvu sêrbskom od izlivanja Tise vode prolietos stradala, isto tako pa i gore postrada sad od toče Arad grad, i s njim 20-30 selah, koje aradske, koje čanadske varmedje. Kaštiga ova na rod čoviečji bogom poslata, u toliko je od vodene gora, što su podvodjaci kad im se voda sa jesenskih usievah svukla, sišla i zemlja malo prosušila: posejali kukuruz, ovas, proju i t. d. Od kuda se koliko toliko, ma kako malom zbiru hrane nadati mogu. No sažaljenja dostojni ledа potočenjaci tako su ubijeni; da nikakva izgleda nemaju. — Njima je sva hrana onda uzeta i oteta, — pobijena i potučena: kad su već mislili, da je u svojim (a ne u božjim) rukama imaju. Pêrvu hranu, koju su istom žnjeti počelj, tako je tuča požnjela i ovêršila, da ni jednog zêrna skupiti i sabrati nisu mogli. A od kasnie hrane i proizvodah ni spomena; — žalost je to prevelika i nečuvena!

Sêrbia.

Iz Beograda, 3. kolovoza. Zarazitelna bolest, govedja kuga, koja od niekog vremena po Bugarskoj jako biesni, došla je već do Lompalanke prizlaka vidinskog i sve se više granici našoj približava. Zato je praviteljstvo naše podiglo dvadesetodnevni karantin na granici, kome će se sva ovamo dolazeća otud goveda podvêrgavati; a neizradjene častice neće se ni pod kojim izvietom ovamo propuštati.

Isto tako pod gnut je karantin protiva nieke kugi podobne bolesti, koja se u Albanii pojavila. Period je karant nski od 10 danah i to kako za ljude tako i za stvari iz onih krajevah ovamo dolazeće. Najveći povod ovom karantinu dala je podobna miera od strane austrijske vlasti, po kojoj se karantin od Dalmacie od 40, a od Hêrvatske i Slavonie od 10 danah podiže.

Novodošavši konzul franceski g. Dezesar svêršio je svuda svoje zvanične vizite, kojom je prilikom, kao što poluzvanični dopis „sêrb. nov." glasi, u blagonaklonom smislu prema Sêrbii izražavao se.

Svietli knjaz naš, koi se iz Topole u brestovačke toplice povratio, tronut osobitim saučastjem, koje mu je susiedno praviteljstvo austrijsko prilikom smêrti pokojne g. Kleopatre ukazalo, blagodario ja osobitim pismima i grofu Buolu i baronu Bahu. (S. Dn.)

Bosna i Hercegovina.

— „Wiener Zeitung“ sadèrži sliedeće izviestje: gospodin c. kr. general-konzul u Sarajevu, Dr. D. Atanacković, koi se odprie u Beču bavio, primio je opet odpravljanje konzulatskih poslovah. Pri njegovom prolazku i povratku u Bosnu učinjene su mu od strane miestnih vlastih, kao što „Austria“ javlja, mnoga odličja i to po naredbi Huršid-paše. Svuda su ga pratili mudiri, zabiti i ostala odličnia lica. U koliko je priliku imao osviedočiti se o stanju putovah i mostovah, našao je da su žali bog svuda jako zanemareni. Ravnim načinom primio je mnoge tužbe od pojedinih hristjanskih podanikah vèrhu globe i zloupotrebljenjah, pa je to saobćio Huršid-paši, kad se s njime sastao. Huršid paša je obećao pomoći tom zlu.

Francezka.

Iz Pariza piše „Neue Pr. Ztg“, da general Letang neće nipošto u Beč polaziti. — Govori se, da će general Canrobert preuzeti miesto maršala Castellana zapovienddništvo nad vojskom u Lyonu. (Dakle bi napokon istinita bila ona pripoviest o Castelanu. Barem bi se njegovim skinućem faktično potvèrdila).

Iz Pariza, 2. kolovoza. „Skoroteča marseljski“ od 1. kolovoza javlja, da je vlada zakupila sve parobrode na Roni i Saoni brojem 97 za nepoznate operacie u cèrnom moru. Na svaku ladju mogu stati 500 m. i 4 topa. Ladje su tako plitke, da će moći i uznajmanju rieku, makar bila zajažena, ploviti. Od ove flote očekuju Francezi, veliku pomoć, jer mogu vele 30 do 50,000 m. lahko prebaciti, da započnu neočekivane operacie. Već je do Carigrada napred otišao kapetan Magnan, pak čim javi, da je srećno prebrodio more, odmah će se i ostatak flote za njim poslati.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. General grof Zamojski, veli „Daily News“ došao je u London na osobiti poziv englezke vlade. Poznata su znanja grofa Zamojskog što se tiče diplomacie i viešt.ne ratovanja, pak budući, da dolazi sa iztoka, to će on u stanju biti da o stanju stvarih dade važna objasnenja. Očevidno je pozvan grof Zamojski u sadašnjoj krizi zato, da se vlada savietom njegovim koristuje, te da se odluči za važno pitanje poljsko. Sadašnje je vrieme zaista pospiešno, da se iz Poljske povede udar protiv Rusie. (?) Jezgra poljske legie postoji u tako nazvanim turskim kozacima, koji se gotovo iz samih Poljakah sastoje, noseći poljske uniforme i poljski barjak. Ako izreka g. B. Molesvorta smisla ima naime „da Englezka namierava podići glavni udar protiv Rusie“, onda možemo odtud zaključiti, da će dolazak grofa Zamojskeg biti predteča riešitelnog pokreta.

— Novine „Times“ u jednom od poslednjih listovah svojih sravnjavaju postupanje lorda Džona Rusela sa postupanjem Druena-de-Lij. Tom prilikom osvietliše sudbinu posliednjega bečkoga predloga i najbliže uzroke zbog kojih je udaljen sa zvanja francuzki ministar inostranih dielah. Iz toga članka doznaje se, što je do sada pod sumnjom bilo, t. j., da su predloženja bečkog kabineta najpre odbačena bila u Englezkoj, pa tek posle u Francuzkoj.

Druen-de-Lij, pre nego što će otići iz Beča, tako kazuje „Times“, opravio je u Pariz dva izviestja i više telegrafskih depešah, kojima je gledao skloniti svoj dvor, da usvoji predloge za pomirenje, saobštene grofom Buolom. Tu je on dodao i to, da se nešali dvor, da prostim odbijanjem prouzrokuje opasnosti. Došav u Pariz, izlazio je 19. travnja pred cara i branio je pred njim svoje misli. Njemu se učinilo da je srećno dielovao na cara. Pošto su bečka predložcnja u nečem preinačena, budu poslana u London, kuda su i stigla 20. travnja. Kao što Grej reče, englezko ministerstvo provelo je nedelju danah, savietujući se o tom predmetu, dok nije najposle jednoglasno riešilo, da se saobštena predloženja imaju odbaciti. Na to je pristao i lord Rusel.

Ako je istina, da je to savietovanje trajalo nedelju danah, onda preinačenje je moralo biti započeto pre prispievšeg saobštenja; jer već 22. travn. imao je car Napoleon u rukama zaključak englezkog kabineta, u sliedstvu čega je car i kazao Druenu-de-Lij, da javi grofu Valevskome, da se austrianska predloženja neprimaju. Sustradan izjutra u 8 satih dao je ostavku Druen-de-Lij. I ovom je prilikom zastupao svoje misli, i to malo življe nego pre, dodavši, da prema svom uvierenju nemože više učastvovati u odgovornosti kabineta.

Ovo sledstveno i česti puno postupanje francuzkoga ministera baca u neprijatnu sienku postupanje lorda Rusela; pa ako su i pretierani prekori, namenuti zastupniku Englezke na bečkim konferenciama, opet zato nemože se kazati, da nezaslužuje prekoren biti. Ako je Rusel bio u ravnoj mieri uvieren — a to se mora predpostaviti — kao i njegov francuzki sudrug, da se bečki predlogi mogu primiti, onda nije trebalo da i jedan čas zaostane duže u kabinetu. To ga ništa neizvinjava, što se tobož bojao, da se nerastroji Palmerstonovo ministerstvo, ako bi on odstupio. Obziranje na tu okolnost nema dovoljnog osnova, počem vidimo, da se Palmerstonovo ministerstvo još dèrži, i ako je Rusel odstupio.

No ostavljajući na stranu ove lične stvari, mora se kazati, da je goreopisani dogadjaj, ako je u svemu istinit, nečuveno dielo u poviestnici diplomatie. Konferencie biše naredjene i sastavljene, da se tu vode pregovori o miru i o ratu; siednice ovih konferenciah tako su važne u očima dvie silne i odabrane vlade, da se nisu zadovoljile namiestiti tu samo svog redovnog poslanika, nego uz njega poslaše i naročita, vanredna lica iz sredine svoje vlade. Nemože se drugčie misliti, nego da su oba ova izvanredna lica vèrlo dobro morala znati, šta misle i hoće njihove vlade, sliedovatelno, da se neće ni u što upuštati, neće ni na što pristati, što se nebi dalo dovesti u suglasje s namierama svojih dvorovah. Pa gle baš se protivno dogodilo. Oba ministra pristaju na mirno izravnanje, oba se izražavaju, ca točke predloženjah mogu donesti željni mir; a njihovi dvorovi nepristaju, navodeći, da su predloženja nedostatočna i da će morati nastaviti rat. I jedna i druga vlada osramoti svoje ministre! Do duše malo ima ovakih primierah.

Govore neki, da se Druen-de-Lij, pošto je odstupio iz kabineta, dakle pošto su prekinute konferencie, ovako izrazio: „Ovaj rat trajat će još deset godinah.“ Kad se ovako izražava jedan ministar, vieran budući svom ubiedjenju, onda se može dati za pravo njegovoj težnji za mir, i sliedovatelno za primanje bečkih predloženjah. Pa ako baš i neuztraje rat kroz deset godinah, opet zato neostaju misli Druena-de Lij usamljene; jer pošto su razkinuta dogovaranja konferencie, pošto je i u Londonu i Parizu proglašeno, da će se rat nastaviti: to je doista težko pogoditi, kad će se moći doći do prilike, koja će biti udesna, da se uzmogu nastaviti pregovori.

Dania.

— „Journal de Debats“ saobćava podugačak jedan članak o stanju pregovorah izmedju Danske i sjedinjenih sievernih amerikanskih dèržavah, što se tiče plaćanja za prolazak kroz Sund, pa veli: Razmirica izmedju te dvie dèržave već je daleko zadèrla i blizu je do se izmetne na javno nepriateljstvo. Još 12. travnja sjedinjene su amerikanske dèržave izjavile danskoj vladi, da su naumne više neplaćati carine na Sundu, nego hoće da se prekine ugovor, koi je 1826 zaključen. Po jednoj odredbi toga ugovora mogu ugovarajuće strane samo onda oprostiti se svojih obvezanjah, kad na jednu godinu danah prie oglase da će ga prekinuti. Na proleće dakle morano će sjedinjene dèržave amerikanske biti slobodne odreći carinu, koju danska zahtieva od svake ladje, koja prodje Sundom. Onda će sila riešiti izmedju danskoga zahtievanja i amerikanskog nedavanja.

Niemačka.

Iz Kila. Ovdie stoje opet četiri vojena parobroda francezka, te unose ugalj. Svaka ladja imade četiri težka topa. Dolaze iz Šerburga pa će naravno u iztočno more. Osim što uzimaju potrebni ugalj, bave se oni ovdie i poradi premotraja njihovih mašinah, jer su ladje nove, pa valja izviditi, da li se je odèržala mašina poslie pèrvog pokušaja plovenja.

Bečka burza

dne 11. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	$76\frac{9}{16}$
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	$82\frac{1}{16}$
dto iz narodnog zajma .	» 5%	
dto	» $4\frac{1}{2}$%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » » 1839, » 100 »		$120\frac{1}{2}$
» » » » » 1854, » 100 »		$99\frac{1}{16}$
Bečko-gradski banko	sa $2\frac{1}{2}$%	$55\frac{1}{4}$
» » »	» $2\frac{1}{4}$ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		
Bankovne dionice komad po		959
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.		$2017\frac{1}{2}$
» bečko-glogničke željeznice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »		227
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		556
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »		
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		$327\frac{3}{4}$
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	$97\frac{5}{8}$
Augsburg za 100 for. current	»	$119\frac{1}{4}$
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	118
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	$86\frac{1}{8}$
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	$117\frac{1}{2}$
London za 1 funt šterlinga	»	11 28
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	$117\frac{1}{2}$
Marseille za 300 frankah	»	[illegible]
Pariz za 300 frankah	»	138
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	231
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	$23\frac{3}{8}$
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 2338. (363—Izv.) (3—1)

Oglas.

Na dan 6. rujna t. g. u jutro od 9 do 12 satih obdèržavat će se pri c. kr. županijskomu sudu ovomu javna jevtinba za nabavljanje 64 hvata kurivih tri stope dugačkih dèrvah bukovih, ili pako $43\frac{1}{4}$ hvata tvèrdoga dèrva za porabu c. k. županijskoga, kotarskoga delegiranoga gradskog suda, dèržavnoga odvietničtva, iztražnih sobah i stražnicah, u prediztražnih miestnih zatvorih, — a nabavljenje to dosudit će se onomu, koi bude dao najhasnovitiu ponudu izpod fiškalne ciene.

Svaki ličbenik hoće pri dotičnomu zapisniku položiti u ime jemstva 10% vèrhu fiškalne ciene, koja će se opredieliti polag tekuće ciene tèrga na dan iste jevtinbe.

Ostali uvieti se mogu vidieti u pisarni ovoj u doba javnoga službovanja.

C. k. županijski sud
U Rieci dne 7. kolovoza 1855.
Predsiednik
Tosony, s. r.

Marochino, s. r.

Nr. 7363./1855. (215—Dp.) (3—1)

Kundmachung.

Im Nachhange zur hierämtlichen Konkurs-Ausschreibung vom 14. v. Mts Z. 6466 wird hiemit zur Benehmungs-Wissenschaft der Bewerber bekannt gegeben, dass die Besetzung der zu Jaska erledigten k. k. Bezirksamts-Aktuarstelle in folge h. Ministerialweisung nur provisorisch zu geschehen habe.

Agram, den 9. August 1855.
Der k. k. Komitats-Vorstand.
Jos. v. Bunyevac m. p.

Br. 5297. (207—D.S. (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 21. sèrpnja 1855 broj 3071 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodina Antuna Šuflaya zaostavštini za spadavše na dobro Bratina u obćini Jamnica i Brezovica, kotaru Jaska i Samobor, županii zagrebačkoj ležeće, $6^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom 2600 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 1. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 1. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. prosinca 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 5332. (D.S. 208) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. sèrpnja 1855 broj 3096 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Nikoli, Mii i Dragutinu Spišić za spadavše na dobro Koritinja u obćini Blatnica, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće, $8^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3500 forintih srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 8. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 8. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 10. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 5296. (206—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 21. sèrpnja 1855 br. 3024 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. baštiniku pokojnoga grofa Petra Sermage za spadavše na dobro Kostanjek prie Sused u obćini Stenjevec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $2^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 1. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 1. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. prosinca 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 5361. (209—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 24. sèrpnja 1855. broj 3103. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ferdinandu Makancu za spadavše na dobro Stèrpet u obćini Jamnica, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće $2^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 900 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 27. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3236/g. (Izv.—353) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. sèrpnja 1855. br. 2962 pronadje u 3.400 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $8^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 želirah ležećih u obćini Bukovec i Gjelekovec, kotaru križevačkom i koprivničkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak gje. Eve Koritić, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 27. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenju u pèrvašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 23. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

[illegible], s. r.

(154—Fin.) (3—1)
Nr. 8880.

Lizitations = Kundmachung

über die im Bereiche des Agramer k. k. Finanz-Bezirkes am k. k. Zollamtsgebäude zu Maljevac auszuführenden Bauherstellungen.

1) Zufolge Erlasses der hohen kroat. slav. Finanz-Landes-Direktion vom 11. Juni d. J., Zahl 7729, wird die Herstellung einiger Adaptirungen am k. k. Zollamtsgebäude zu Maljevac im Sluiner k. k. Grenzregimente um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Die bezeichneten Bau-Herstellungen sind auszuführen: im Bezirke	in d. Kompagn.	in der Ortschaft	bestehen in	wird ausgeboten um fl.	kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	kr.	Datum und Ort der Lizitation.
	Namens								
I	im Sluiner Grenz-Regimente des Finanzbez. Agram.	Valiselo Kompagnie	Maljevac	Maurerarbeit sammt Materiale . . .	76	9	3	48¼	Am 10. Septbr. 1855 im Amtslokale der k. k. Fin.-Bez.-Dir. Agram
II				Zimmermannsarbeit sammt Materiale .	793	47	39	41¼	
III				Tischlerarbeit	51	1	2	33	
IV				Schlosserarbeit	44	11	2	12	
V				Anstreicherarbeit	25	29	12	4¾	
VI				Glaserarbeit	12	9	—	36¼	
				Summa . .	1002	46	60	54	

2) Zur Lizitation wird Jedermann zugelassen, der zur Eingehung zweiseitig bindender Verträge gesetzlich qualifizirt und durch besondere Bestimmungen nicht ausgeschlossen ist, dann die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der zu übernehmenden Leistungen gegeben haben wird. Minderjährige und Kuranden bedürfen der besondern gesetzlichen Legitimation.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitationscommissär einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen wollen, hat vor der um 9 Uhr Vormittags im Amtslokale der k. k. Finanz-Bez.-Direktion beginnenden mündlichen Ausbiettung das 5pCt. Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitations-Commissärs zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtiget.

5) Bei der Versteigerung, wobei die Ausbietung nach einzelnen Arbeitsleistungen in der Reihenfolge der oben angeführten Post-Nr. an und im Ganzen aller Leistungen erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten mündlichen Versteigerung bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion Agram überreicht werden müssen, weil sie später nicht mehr angenommen würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einen 15 kr. Stempelbogen geschrieben, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: »für welche Arbeitsleistung« der Anbot lautet versehen sein, im Innern aber enthalten:

a) Die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung und den Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden Arbeitsleistung zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das 5pCt. Vadium von jenem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann in Barem oder in österr. Staatspapieren, oder in National-Anlehens-Obligationen nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten.

Offerlleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitations-Grundlagen für alle oben angeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage hieramts in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Numerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höhern Ratifikation.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersterem, bei gleichen schriftlichen Anboten aber denjenigen der Vorzug eingeräumt, welche früher offerirt wurden; worüber der Nummerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitationscommissär nach Maßgabe des Versteigerungs-Resultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Percent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Commissärs zu erlegen.

12) Denjenigen Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangs-Bestätigung sogleich zurückgestellt.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion.
Agram, den 1. August 1855.

1604 — 31 **Heim m. p.**

Br. 5257. C. (214—DS.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu Marie Jakovine javnu dobrovoljnu dražbu njezine na 3500 for. procienjene, u laškoj ulici pod br. 64 u Zagrebu ležeće kuće s vèrtom odlukom od 1. kolovoza 1855 br. 5257 dozvolio i kao jedini dražbeni rok 23. kolovoza t. g. s tim dodatkom ustanovio, da se izpod ciene od 3500 for. neće prodati i da se prava hipotekarnih virovnikah prodajom neće promieniti.

Kupiti želeći pozivaju se u lice ovog suda na uročeni dan u 10 satih u jutro s time, da mogu dražbene uviete kod suda i kod gosp. odvietnika Osjaka pogledati.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu, dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Z. 8633. (155—Fin.) (3—1)

Verlautbarung.

Aus Anlass der Erfolglosigkeit der am 3. August 1855 wegen Veräusserung der mit Ende Juli 1855 bei dem hiesigen k. k. Salzverschleiss-Magazine verbliebenen Salzvorräthe von 1047 Zentner 38 Pf. Stein und 1687 Ztr. 75 Pf. Minutiensalz und Vermiethung des Salzstadls daselbst abgehaltenen Lizitation, wird eine neuerliche Versteigerung am 21. August 1855 abgehalten werden.

Die Salzvorräthe werden im Ganzen oder parthienweise gegen gleich baare Bezahlung hintangegeben und der gegenwärtige Verschleisspreis pr. 7 fl. 51 kr. als Ausrufspreis angenommen werden.

Die näheren Lizitations-Bedingungen hinsichtlich der Vermiethung des Salzstadls können hieramts eingesehen werden.

Warasdin am 7. August 1855.

Br. 4544./Civ. (216—DS.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu gg. Juliane i Aurelie Fodroczy, zastupanih po g. odviet. Gavrančiću pristao na zametnutje usmèrtbenog postupka sliedećih na imanje Berislavec uknjiženih, nu sada izgubljenih izpravah:

a) Zadužnice Josipa Bedeka aktivne, a Barbare Bedeković passivne od 8. prosinca 1797 uknjižene 30. kolovoza 1809 vèrhu 400 fr.; b) zadužnice zaklade za ranarnika samoborskog ustanovljene, aktivne, a Barbare Bedeković passivne od 9. siečnja 1821 uknjižene 23. siečnja 1821 vèrhu 271 for. 36 kr. sr.; — c) zadužnice Josipa Bedeka activne, Barbare Bedeković pasivne bez datuma, 16 prosinca 1822 uknjižene vèrhu 362 for. 40 kr. sr., i 80 for. 30 kr. u zlatu; — d) očitovanja Barbare Bedeković od 14. siečnja 1822 uknjiženoga 16. prosinca 1822, kojim izdatnica priznaje, da Josipu Bedekoviću iz uzajmljenih novacah duguje jošte 450 fr.

Toga radi pozivaju se posiednici nestavših ovih izpravah, da posied svoj tim sigurnie prijave uz godinu danah ovomu sudu; jer će se inače iste za ništetne, i za lišene pravne snage proglasiti.

U Zagrebu 28. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 2708/gr. (364—Izv.) (3—1)

Izrok

Od strane c. kr. gradsko-delegiranog suda osiečkog do obćeg znanja stavlja se, da je ovosudbenom odlukom od 2. kolovoza t. g. br. 2708/gr. na molbu Antuna Nusbauma, žitelja Josipovačkog, ovèrsbena prodaja kuće u selu Kravice kod Osieka pod br. 17 ležeće, sa štalom i podkućnom Baštom u vriednosti od 350 for. sr. sudbeno procienjena i na vlastitost Izraela Kremzira žitelja osiečkog spadajuće radi duga od 450 for. b. v. dozvoljena.

Za preduzetje ote prodaje odredjuju se rokovi i to pèrvi na dan 4. listopada t. g., a drugi, ako od potrebe bude, na 3. studenoga 1855 o 9 satih u jutro s tom primietbom, da će se upitna kuća sa štalom i baštom razno kod druge dražbe izpod prociene prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. k. suda svagda kao i prigodom dražbe na licu miesta uvidieti.

Napokon se svi oni pozivlju, koji misle, da na upitnu kuću kakovo založno pravo imadu, da takovo do gorerečenog roka tim sigurnie kod ovog c. k. suda prijave, jer će inače utiečena kupovna svota, bez da se na njih obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.
U Osieku dne 2. kolovoza 1855.

C. k. županijskog suda viećnik,
Galac.

Z. 3252/Civil (361—Izv.) (3—3)

Aufforderung.

Von dem k. k. Comitatsgerichte Warasdin wird bekannt gemacht, es sei am 26. Februar d. J. Antun Benc zu Warasdin ohne Hinterlassung von Kindern, und ohne letztwillige Anordnung gestorben. Weil der Aufenthalt seiner Schwester Maria Benc dem Gerichte unbekannt ist, so wird dieselbe aufgefordert, sich binnen einem Jahre von dem unten gesetzten Tage an, bei diesem Gerichte zu melden, und die Erbserklärung einzubringen, widrigens die Erbschaft wenn Maria Benc, während dieser Zeit weder selbst erschienen, noch einen Bevollmächtigten bestellen sollte, in ihrem Namen von dem ihr als Curator beigegebenen Advocaten Herrn Ferdinand Mekovec angetretten, die Abhandlung gepflogen, und der ihr gebührende reine Nachlass, bis zum Beweise ihres Todes, oder ihrer erfolgten Todeserklärung, für sie beim Gericht aufbewahrt werden würde.

Warasdin am 30. Juli 1855.

Der k. k. Präses,
Novak. Fohn.

OGLASNIK.

(138—Dp.) (1—1)

Oglas.

Dne 21. kolovoza o. g. dat će se u najam u gradu Čabar pravo vinotočja u svih 6 obćinah; radi toga se uljudno pozivaju svi, koji bi prisustvovati htieli.

Upraviteljstvo Čabar dne 1. kolovoza 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 16. KOLOVOZA 1855 Broj 187.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a našim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili pisma i članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Petrograda, 11. kolovoza. **Savezna flota započela je dne 9. kolovoza bombardirati Sveaborg.** Žestoka pucnjava topovah traje neprestano.

Iz Pariza, 13. kolovoza. „Moniteur“ javlja, da će njeno veličanstvo kraljica englezka u subotu stići u Pariz i izravno uputiti se u St. Cloud.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Javljaju iz **Karlovca**, da je jur tamo preko nadležnog poglavarstva objavljena najviša zapovied, kojom je arhimandrit bezdinski, g. **Sergie Kačanski**, naimenovan za upravljatelja pravoslavne karlovačke eparhie.

S bojišta.

— **Knez Gorčakov** javlja iz **Sevastopolja** od 9. kolovoza 2 sata popodne: „Novoga ništa. Pucnjava nepriatelja slaba je.“

— Gubitak posade sevastopoljske polag ruskih izvorah iznosi od 27. lipnja do 10. sèrpnja: 1 mèrtvi štopski oficir, 16 ranjenih prostih vojnikah i 7 lahko ranjenih.

— „**Times**“ piše, da je **Omerpaša** od svoje prisiljene nezavisnosti napokon spašen i da je zadobio zapovjedništvo u Azii, kuda će se skorim njegova vojska premiestiti. (Izravna izviestja iz Carigrada nisu još potvèrdila tu viest.)

— Iz **Odese** javlja „Milit. Ztg.“ da se hrane nalazi u sievernim gradićima Sevastopolja za 300,000 m. za cielu godinu, tako da se na 8000 žiteljah sevastopoljskih prodaje carsko brašno po $1^1/_2$ kopejku funta. Bolnicah imade za 9000 bolestnikah, premda nikad tolikog broja bilo nije. U gradiću Nikolajevom smiešteno je više nego 20,000 mom.

— S ratnog pozorišta saobćava „Milit. Ztg.“ sliedeće viesti:

Generallieutenant Simpson objavio je krimskoj vosci, da je naimenovan za vèrhovnog zapoviednika njihovog. U isti par stigao je tamo zastupnik zapoviednika turske vojske, Abdi-paša. Ovo je onaj general, što je prošaste godine u maloj Azii od Rusah više putah jako poražen bio. Viest, da se general Muraviev u Gumri povukao, nepotvèrdjava se, kao ni onaj glas, da je pukovnik Viliams sa 7 regimentah i 3,000 konjenikah Bašibozukah nad njim pobiedu odèržao. Nije glavna vojska, koja stoji u selu Kani-Kej, nego jedna leteća čast iste pod pukovnikom Korsakovom, povratila se natrag u stan svoj poslie preduzete pretrage otvorenim putem protiv Karsa. Podpuno prekinuće obćenja ovoga grada sa unutarnjosti zemlje slučilo se dakle 14. sèrpnja. Po novim pismima iz Carigrada uvieravaju opetovano, da neima Kars hrane nego za nekoliko danah, i da će se cielo Rusima se predati morati. Turski dobrovoljci, koje su Englezi skupili, opredieljeni su, da izadju u Malu Aziu, na suvo, i da pomognu utiesnjenom Karsu. Ali Bašibozuci istom se spremaju, da opljačkaju Brusu, koje je od zemljotresa stradale. General Vivian traži miesto, gdje će iskèrcati sbor svoj, ležeći u Bujukderu. Uvieravaju dalje, da je Omer-paša naimenovan za vèrhovnog zapoviednika jedne i druge vojske u Kolhisu i Anatolii. Ne i ta viest treba da se potvèrdi.

Po neposrednim pismama iz Krima neme izgleda, da će biti skorii napadaj na Korablenu. Obe strane misle se braniti, dok traju velike vrućine. Saveznici kupe vojsku u Maslaku, nezna se za koju stranu.

— „**Ruski Invalid**“ ima jedan članak pod naslovom: „savezne flote u baltičnom i bielom moru“ u kom govori o neslavnim junačkim dielima savezne flote u sievernim morima. Mi ćemo ovdie nešto iz tog članka staviti: Tko se neopominje rieči englezkog parlamenta, u početku ovog rata, da je nuždno, tegote rata u koliko je moguće čuvanjem privatnog dobra i imanja mirnih stanovnikah umaliti . . . Govorilo se o napredcima civilizacie, kazivalo se da je nuždno, Rusiu načinom vodjenja rata o tom uvieriti, u koliko je ona u tom obziru iza zapadnih silah zaostala, a svaki je nestèrpljivo čekao na dogadjaje, koji će opravdati ove velikodušne namiere. . . . No zapoviednici saveznih flotah drugčie su razumieli planove svojih vladah; palenje otvorenih varošah i selah u Finlandu i na obalama bielog mora, odvlačenje brodovah i pristaništa Libavskog, i manja razbojništva — tim su odgovorile flote prosveštenih narodah nadama poštenih ljudih. Od to doba prošlo je polag godine, i savezne flote dodjoše opet u ruska mora. Činilo se, da će nepriatelji ove godine način vojevanja promieniti, jer je admiral Dundas kazao, da će svaku veću rusku ladju uništiti, ali da čamcima prostakah, u obće svima manjim ladjicama neće ništa biti. Kako se slaže to obećanje sa dogadjajima sadašnjim u baltičkom i bielom moru? — Nemože čoviek ponjati podla razbojništva englezkih ladjah u Finlandu, koje i na onim miestima, gdje nikad soldatah nije bilo, na gole žitelje napadnu, robe i oduzimaju im i same pamučne mareme s vrata i druge komade odiela prostačkog. Može se slobodno reći, da bi morski razbojnici više čoviečnosti pokazali, osobito u Finlandu, gdie je sviet i onako slabo od prirode obdaren, i gdie je čunić često jedino imanje siromašnog seljaka. Pitanje je: da li je razoravanje takovih čunovah umaljavanje morske sile ruske, ili je to pravo razbojništvo? — Poslie navodi „ruski Invalid“ mnoge primiere, kojim dokazuje nečoviečno i razbojničko postupanje Englezah u Finskoj, Estlandii i na obalama bielog mora. Oni su na gdiekojim miestima i na same žene pucali.

— (*Životopis admirala Pavla* **Stefanovića Nakimova**.) Rodio se god. 1800. Bio je sin jednog velikoruskog plemića. U 15 godini stupi kao gardijski mornar u kadetski mornarski zavod u Petrogradu. G. 1818 izadje odatle snabdieven s odličnim sviedočbama kao Midšip. G. 1823 kada je presmatrao car Aleksander taj morski zavod, odlikuje ga proizvodstvom u čin lieutenanta. U ovo vrieme putovao je s ruskim reformatorom morskim Lazarevom oko svieta, i zato bude 1825 kèrstom sv. Vladimira 4 razreda odlikovan.

Lazarev je poznao odmah u mladom Nakimovu, da posieduje sva svojstva za velikog moreplavca, te mu povieri više putah važne poslove, koje je na njegovo zadovoljstvo izposlovao.

Zato je i čestvovao Nakimov i počitovao njegov spomen do smèrti, nazivajući ga svagda svojim učiteljem i dobročiniteljem. God. 1827 u bitki Navarinskoj pokazao je Nakimov pod načelništvom rukog admirala grofa Heidena takve znake hrabrosti, da je postavljen bio za kapetana drugog razreda, i dobio najveće odličje za vojenu hrabrost, kèrst sv. Gjorgja 4. razreda. God. 1830 dobio je kèrst sv. Ane II. razreda. Godine 1835 obdario ga je gèrčki kralj spasiteljevim kèrstom, što je za vrieme rata za slobodu usluge činio. Postane kapetanom pèrvog razreda i dobie kèrst sv. Ane s krunom, a 1842 kèrst sv. Vladimira III. razreda. God. 1845 postane kotre-admiralom s opedieljenjem da upravlja s pèrvom brigadom 4. flotske divisie. Godine 1852 postane zbog odlične službe vice-admiralom s opredieljenjem nad istim načelstvom i dobije veliki kèrst Vladimirov.

Kada je kod Sinope god. 1853 u jesen razorio flotu Osmanpaše i njega zarobio, dobio je odličje, koje sad samo tri lica u carstvu imaju: kèrst Gjorgja II. razreda. Od kako je savezna flota u cèrno more ušla, odpravljao je on izpočetka dužnost zapoviednika od pristaništa sevastopoljskog, a u posliednje vrieme bio je vojeni gubernator i pomoćnik grofa Osten-Sakena.

Zbog primierne hrabrosti pri obrani Sevastopolja bude iste godine za admirala naimenovan, i dobije kèrst bielog orla. Za vrieme svoje službe morske dobio je više od deset zahvalnih pisamah, i zadobio je kolajnu za čistu, trideset-godišnju službu. Umro je u najboljoj snazi, u 55 godini. Nakimov je bio jedan od onih riedkih, energičkih muževah, koji se nedaju smesti u postizanju cieli. Odvažan je bio do nemarenja za smèrt, ali nije bio revniv kao Kornilov, ili zajedljiv kao Menšikov. Bio je prostodušan iskren čoviek, pravi mornar sa svima preimućstvima i pogreškama mornarah, pri kom igra glavnu rolu piće. Umro je 12. sèrpnja iz jutra, zgodjen puščenim tanetom u slepo oko.

Austria.

U Beču, 13. kolovoza. Opet se je na željeznici dogodila jedna nesreća. Prekjučer vozio se 4. batailion pieš. reg. veleknjaza Mihajla s posebnim povozom iz Beča. Odmah izvan malog Beča (Wiener-Neustadt) udari povoz na tamo stojeći train s tèrbom. Mašina pèrvašnjeg povoza biaše oštećena, troja kola s robom i četiri osobe razmèrvljene. Četiri momka od vojske i dva željeznička poslužnika ostadoše mèrtvi, a 30 momakah dopade što težkih što lahkih ranah. Ranjenici su odmah dovedeni u ovdiešnju bolnicu.

— 9. kolovoza dèržao je saviet dèržavni dugo vrieme siednicu, pri kojoj je niekoliko popečiteljah prisiedalo. Kao što čujemo, pretresalo se izmedj ostalih važnih stvarih novčane stanje, i tako će skorim vremenom odnosne uredbe izaći.

Talianska.

Iz Turina, 9. kolovoza. Poznati general Pepe umro je. Englezki general Percy došao je ovamo, da sastavi legiu inostranah iz Talianah.

Turin, 2. kolovoza. Počem je Englezka i Francezka po Švajcarskoj i Niemačkoj dosta lovila ljude, sad su Englezi pružili kandže i s ove strane gorah, te da sastave i od Talianah jednu legiu. Izabrali su Novaru za glavni stan. Uvèrščenje biva pod pazkom britanskog poslanika u Turinu, g. Žaka Hudsona, i jednog odbora. Oficiri moraju biti Taliani ili Englezi, no ovi moraju znati talianski. Uvieravaju sa svih stranah, da će to poduzeće slabo uspieti, jer Taliani nisu skitnice niti imaju volju spavati po jendecima kod Malakova. — Iz stana javlja Lamarmora, da tamo vladaju groznice. Po privatnim pismima doznajem, da se nepita, hoće li Sevastopolj pasti, ili ne, nego se bore saveznici, da li će u Krimu opet zimovati. Jedna partaja uči već, kako se praye zemunice, kao što su prošaste zime Rusi u [illegible] obdavali. [illegible]

Druga partaja veli, hajdemo mi k Bosforu, gdie se lonac pieni. Treća partaja predlaže preko niekih genuvezkih novinah Turskoj: „Jedino sredstvo spasenja od zagušljivog zagèrljaja tako nazvanih odbraniteljah, jeste — pomiriti se bèrzo s Rusiom, rusku vojsku iz male Azie skupa s ostatcima vlastite vojske prikupiti, i zajedno ići na Bosfor, zatvoriti Dardanelle, i razpèrskati glavu englezko-franceznkom savezu. I to nije zlo! (Allg. Ztg.)

Turska.

Pera, 26. sèrpnja. Poslovi kod Sevastopolja dotle su uspieli, da se sa desnog krila može razgovarati. Iz jendekah protiv redana, Malakovog bedema i bateriah „du Carnade" podèržavaju neprekidno malu vatru protiv posade nepriateljskih dielah. Vatra je tim ubitačnia, što je obična straža po jendecima umnožena sa kumpaniom šaserah. Rusi su veseli i ni brige ih nije za budućnost. Blizina uzajemnog položaja dozvoljava saveznicima, da se sami uviere o toj veselosti, koja se u različnom vidu pokazuje. Izmedj ostalog podvikuju Rusi vèrlo dobro francezki: „en avant Français." Noćju izmedju 16. i 17. Rusi su u jedno i isto vrieme učinili tri žestoke izleta, pri kom su znamenit gubitak pretèrpili. Po skasivanju zarobljenikah bili su to novi vojnici, pèrvi put u vatru došavši. Piemontezi preduzeše 18. t. m. u veliko pretragu, ali nisu mogli nepriatelja naći.

Dolazeći oficiri i vojnici od savezne vojske tuže se, da im je dugo vrieme u stanu, jer se nesmiedu od vrućine ni maknuti iz šatora, inače bi od kaplje pali. Pred večer peceju s Englezima ribu u Černaji. Kozaci s one strane motre na njih s briega divnom tèrpljivostju, čudeći se možda, što njihovi nepriatelji još većim tèrpljenjem više satih ribu pecaju. Iz jutra biva viesbenje u oružju.

Za novi sbor u Maslaku već je novo vojinstvo došlo. Sastoji se iz brigade Sol iliti 30. i 35. piešačke regimente. Još se očekuje svaki dan veća oddieljenja da dodju.

Englezi su takodjer nieki dan zapremili jednu od važniih strategičnih točakah u Carigradu. Topništvo od rezerve zapremilo je naime prekrasne kolibe u Galati-saraju sagradjene podpukovnikom Vagemanom, koi je jedan od topčijskih nastavnikah.

Opet je 12 mladićah turskih poslano u Pariz u vojene škole. Po svèršetku nauke bit će kao učitelji u ovdašnje vojničke škole namiešteni. (Allg. Ztg.)

Gèrčka.

Iz Atene 27. sèrpnja. Predsiednik ministarstva jednako prieti, da će komore razpustiti, ako neodobre zakon, kojim se plata odredjuje zastupnicima i senatorima. Do sad su imali zastupnici naroda mesečnu platu donde, dok su trajale siednice. S godišnjim zaključenjem komore prestajale su i plate. No budući da su te siednice trajale po godinu danah, to su i deputirci uživali podpunu godišnju platu u svoti od 3,000 drahmah, a senatori 6,000 drahmah. Popečiteljstvo želi utvèrditi ovu platu, da bude nezavisna od trajanja siednicah. Senator neka dobije 5000 drahmah, a poslanik 2500. Uzroci predloženja ovog nisu, što ministarstvo želi uštediti, nego namamiti zastupnike naroda, da svèršuju što prie godišnji budget, i ako ima koi predlog zakona, pa da s mirom kući se vrate, a popečitelji da rade bez dosadne kontrole. Sredstvo je ovo dobro proračunano, da skine zastupnike i otceve naroda s vrata, premda se nemože odreći, da nisu ovi viešti bili, odlagati siednice donde, dok nisu svagda gotovu godinu danah trajale. S ove strane smatrajući nebi se mnogo zamieriti moglo toj promieni, ali su dodatci za deputirce i senatore odredjeni ustavom, sačinjavajući posebno zaglavje u zakonu dèržavnom. Nikada se nije popečiteljstvo do sad usudjavalo, mienjati članke zakonika slučajno postojećom komorom, kojoj se osim toga prieti, da će se raspustiti, t. j., da će izgubiti svoju miesečnu platu, zato smo ljubopitni šta će komora raditi.

Jedan list atenski „Fama", organ Kalergisa, koi mora slavu njegovu da trubi, počeo je [illegible] bockati Niemačku. Tako veli izmedju ostalog: „Frankfurtski bund počeo je micati se, jer su mnogi obćinski savietnici Niemačke, kao što je onaj od Hohenzolerna, Hessena, Meklenburga i Holšteina, neslošni u istočnom pitanju. Ali se govori, da će republika Marino i kneževina Monako prijatnu uslugu svoju podnieti, pa se odtud nadati, da će se povratiti suglasje. Eto to je pokušaj Kalergisovog hitroumja.

Atena, 3. kolovoza. Hajduci su odveli načelnika od Livadie i pustili ga poslie odkupa. Govori se, da će Kalergis pasti, a po svoj prilici i Maurokordato, barem je pèrvome zabranio kralj Oto dolaziti u dvor.

Rusia.

— „Sievernoj Pčeli" pišu iz Irkucka u Sibirii, da su se Kinezi radovali, kad su čuli, da su Rusi cèrvene berbare (Engleze) 18. lipnja odbili, jer su im, vele, Rusi dobri susiedi i priatelji već od dviesta godinah.

Francezka.

Iz Pariza, 9. kolovoza. Ruski oficiri, koji su prie svoga ukèrcanja u Pariz došli, predstavljeni su bili caru. Taj obred obavio je saksonski poslanik, koi je posredovao za izmienu zarobljenikah. Car je osobitu pozornost ukazao generalu **Bodiscu**, i upitao ga, da li njegova porodica dolazi iz Korzike. General je odbio tu čast biti Korzikancem. U ostalom careva izjavljenja ograničavala su se na pitanja, kako je s njima u robstvu postupano, i na želju, da i kao nepriatelji zadèrže Francezku u dobroj uspomeni.

Polag službenoga izviestja, što ga je francezki ministar caru podnio, podpisano je na zajam 3,652,591,985 frankah. Broj podpisateljah iznosi 316,864.

Štrasburg, 6. kolovoza. Opet je naredjeno znamenito pošiljanje vojske na iztok. Od ovdiešnje posade ide topništvo i piešaštvo u Marseill. Novakah otišlo je već preko 2000 ljudih na pozorište rata. Niemačko-englezka vèrbonka imala je ovih danah dosta preponah, tako da su vlasti morali posredovati. Niemački bieguncì imaju sad priliku pobieći preko granice, i prodati se za tudju službu, budući da ovdie postoji jedna kancelaria za francezku, a jedna za niemačko-englezku, najposlie u Šletštatu za švajcarsko-englezku legiu stranacah. Ali se najviše grabe za francezku službu.

Pariz. Protiv članovah tajnoga družtva „la Marian" počeo se proces. „Marian" biaše tajno družtvo od velike važnosti. Ono imadjaše po 2000 članovah, koji po svoj Francezkoj razsijani biahu. Cilj im biaše oboriti carstvo i kao da su već blizu bili, da svoje planove izvèrše, kad im policia u ožujku o. g. kolovodje pozatvora. Pèrva istraživanja traju od ono doba.

Niemačka.

Iz Štetina 31. sèrpnja. (Nordd. Z.) Prekjučer na noć došlo je preko Danciga 13 englezkih morskih oficirah, koji su bili prošaste godine na fregati „Tiger" kod Odese zarobljeni. Poznato je da su izmienjeni za zarobljene ruske oficire, te su izpraćeni jednim oddieljenjem kozakah do granice i po tom pušteni. Oni su na sablju položili zakletvu, da sedam miesecih protiv Rusie vojevati neće. U robstvu su bili pet miesecih.

Azia.

Iz Teherana javljaju pod 18. sèrpnja, da izvanredni ruski poslanik general Brusilov još nije imao audiencie kod šaha zbog ramazana. Kao cilj tog poslanstva govore, da je osim objavljenja na prestol cara Aleksandra i to, da se uradi, kako će se Perzia svoga dosadašnjega neutraliteta okaniti.

— Najnovia pošta iz Honkonga od 9. sèrpnja donosi nam jedva jedanput izviestja o buntovnicima na sieveru, koji su glavnu varoš Vučang (po treći put) oteli. Predvoditelj buntovnikah Liui razvio je, vele, barjak svoj u Tungii, 60 miljah prema sieverozapadu od varoši Sučan. U okolici **Fučau** pojavili su se takodjer ozbiljni nemiri. Buntovnici na jugu u provincii Kvantung bili su u posliednje vrieme srećnii.

U Kantonu samom povratio se je mir, od kako varoš nije više s kopne i morske strane obkoljena i od kako je buna na siever prenešena.

Bečka burza

dne 14. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	75⅞
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	81¹¹/₁₆
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » » 1839,	» 100 »	
» » » » » 1854,	» 100 »	98⅞
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		70½
Bankovne dionice komad po		962
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	432½
Dionice sieverne železnice . .	po 1000 f.	2002½
» bečko-glogničke železnice	» 500 »	
» šoprunsko-małobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske železnice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke železz. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	552
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva	po 200 forint.	327¾
» Gjurske železnice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. .	for.	95½
Augsburg za 100 for. current	»	117⅛
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	116
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	84⅝
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	115
London za 1 funt šterlinga	»	11 16
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	116¼
Marseille za 300 frankah	»	
Pariz za 300 frankah	»	135⅜
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	21¾
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 342. (212—DS.) (3—3)

Razpis natiečaja.

Kod c. k. županijskoga suda u Osieku izpraznila se je služba dèržavnoga odvietnika, s naslovom i karakterom savietnika županijskoga suda.

Sa službom tom skopčan je VIII. nadnevni razred i platja godišnja od 1200 for. s pravom promaknutja u višji stupanj platje od 1400 for.

Koi želi zadobit tu službu mora, osim vlastitostih, propisanih u obće za postignutje dèržavne službe, dokazat bezprikoran čudoredan život i dobro vladanje političko, ter osim toga, od onih na kojih se odredbe §. 23. car. naredbe od 10. listopada 1854 br. 262 d. z. l. uporavit nemogu, iste se da doprinesu usposobni dekret za službu sudačku, i u gradjanskom i kaznenom, stečen po zakonih austrianskih.

Molbenice za tu službu imadu dotični molitelji, uz četiri nedielje danah, od tretje uvèrstbe ovoga izroka u novine bečke računajući, podnieti c. kr. nadodvietničtvu dèržavnom u Zagreb, i to oni, koji se već u kojojgod javnoj službi nahode, putem predstojnika predpostavljene svoje oblasti, a ini putem neposredne svoje vlasti političke.

Svaki molitelj ima u molbenici svojoj navesti:

a) ime, prezime, rodno miesto, domovinu, viek iliti godine, vierozakon, stalež, broj dietce, službu i platju;

b) jezike svoje, naznačivši potanko, koji jezik samo razumije, i koji osim toga još viešto i govori i piše; o svih gori pomenutih potrebštinah i vlastitostih ima

c) molitelj priklopit dotične dokaze, budi u izvorniku, budi u vierodostojnu prepisu.

C. k. nadodvietničtvo dèržavno.

U Zagrebu, 7. kolovoza 1855.

I. Mažuranić.

Br. 5469. (210—D.S. (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 29. sèrpnja 1855 broj 3106 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ivanu Čaviću za spadavše na dobro Hlapnik u obćini Netretić, kotaru modruš-potočkom, županii zagrebačkoj ležeće, 4/8 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 4. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 4. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 6. prosinca 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 4. kolovoza 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 5470. (D.S. 211) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 29. sèrpnja 1855 broj 3149 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Ladislavu, Oktavianu, Liberatu, Stiepanu, Terezi, Dragutinu, Radoslavu i Franjici Lopašić potonjoj udatoj Svilčić za spadavše na dobro, Herčić u obćini Severin i Bosiljevo, kotaru bosiljevačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 12⁵/8 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 9. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 9. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 4. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 4198. (159—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. lipnja 1855 br. 2483 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodi Mihalju, Stiepanu, Franji i Mati Sever za spadavše na dobro Severje u obćini Brežani, kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 3⁶/8 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 24. kolovoza 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. kolovoza 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 23. listopada 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. lipnja 1855.

Klobučarić. **Rudolph.**

Br. 5361. (209—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 24. sèrpnja 1855. broj 3103. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ferdinandu Makancu za spadavše na dobro Stèrpet u obćini Jamnica, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće 2²/8 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 900 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 27. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 29. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3346/g. (Izv.—369) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855. br. 3022 pronadje u 13.500 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 33⁶/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćinah Veliki Attak i Zablatje, kotaru koprivničkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Veliki Attak gospodina Franje Žombora, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 6. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 5. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

(154—Fin.) (3—2)
Nr. 8880.

Lizitations = Kundmachung

über die im Bereiche des Agramer k. k. Finanz-Bezirkes am k. k. Zollamtsgebäude zu Maljevac auszuführenden Bauherstellungen.

1) Zufolge Erlasses der hohen kroat. slav. Finanz-Landes-Direktion vom 11. Juni d. J., Zahl 7729, wird die Herstellung einiger Adaptirungen am k. k. Zollamtsgebäude zu Maljevac im Sluiner k. k. Grenzregimente um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Die bezeichneten Bau-Herstellungen: sind auszuführen — im Bezirke (Namens)	in d. Kompagn. (Namens)	in der Ortschaft (Namens)	bestehen in	wird ausgeboten um fl.	kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	kr.	Datum und Ort der Lizitation.
I	im Sluiner Grenz-Regimente des Finanzbez. Agram.	Valiselo Kompagnie	Maljevac	Maurerarbeit sammt Materiale . . .	76	9	3	48¼	Am 10. Septbr. 1855 im Amtslokale der k. Fin.-Bez.-Dir. Agram
II				Zimmermannsarbeit sammt Materiale .	793	47	39	41¼	
III				Tischlerarbeit	51	1	2	33	
IV				Schlosserarbeit	44	11	2	12	
V				Anstreicherarbeit	25	29	12	4¼	
VI				Glaserarbeit	12	9	—	36¼	
				Summa . .	1002	46	60	54	

2) Zur Lizitation wird Jedermann zugelassen, der zur Eingehung zweiseitig bindender Beträge gesetzlich qualifizirt und durch besondere Bestimmungen nicht ausgeschlossen ist, dann die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der zu übernehmenden Leistungen gegeben haben wird. Minderjährige und Kuranden bedürfen der besondern gesetzlichen Legitimation.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitationscommissär einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen wollen, hat vor der um 9 Uhr Vormittags im Amtslokale der k. k. Finanz-Bez.-Direktion beginnenden mündlichen Ausbiettung das 5pCt. Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitations-Commissärs zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtiget.

5) Bei der Versteigerung, wobei die Ausbietung nach einzelnen Arbeitsleistungen in der Reihenfolge der oben angeführten Post-Nr. an und im Ganzen aller Leistungen erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten mündlichen Versteigerung bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion Agram überreicht werden müssen, weil sie später nicht mehr angenommen würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einen 15 kr. Stempelbogen geschrieben, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: »für welche Arbeitsleistung« der Anbot lautet versehen sein, im Innern aber enthalten:

a) Die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung und den Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden Arbeitsleistung zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das 5pCt. Vadium von jenem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann in Barem oder in österr. Staatspapieren, oder in National-Anlehens-Obligationen nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten.

Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitations-Grundlagen für alle oben angeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage hieramts in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Numerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höhern Ratifikation.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber denjenigen der Vorzug eingeräumt, welche früher offerirt wurden; worüber der Nummerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitationscommissär nach Maßgabe des Versteigerungs-Resultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Percent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Commissärs zu erlegen.

12) Denjenigen Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangs-Bestätigung sogleich zurückgestellt.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion.
Agram, den 1. August 1855.

1604—31 **Heim m. p.**

Br. 5257. C. (214—DS.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu Marie Jakovine javnu dobrovoljnu dražbu njezine na 3500 for. procienjene, u laškoj ulici pod br. 64 u Zagrebu ležeće kuće s vèrtom odlukom od 1. kolovoza 1855 br. 5257 dozvolio i kao jedini dražbeni rok 23. kolovoza t. g. s tim dodatkom ustanovio, da se izpod ciene od 3500 for. neće prodati i da se prava hipotekarnih virovnikah prodajom neće promieniti.

Kupiti želeći pozivaju se u lice ovog suda na uredeni dan u 10 satih u jutro s time, da mogu dražbene uviete kod suda i kod gosp. odvietnika Osjaka pogledati.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu, dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Z. 8633. (155—Fin.) (3—2)

Verlautbarung.

Aus Anlass der Erfolglosigkeit der am 3. August 1855 wegen Veräusserung der mit Ende Juli 1855 bei dem hiesigen k. k. Salzverschleiss-Magazine verbliebenen Salzvorräthe von 1047 Zentner 38 Pf. Stein und 1687 Ztr. 75 Pf. Minutiensalz und Vermiethung des Salzstadls daselbst abgehaltenen Lizitation, wird eine neuerliche Versteigerung am 21. August 1855 abgehalten werden.

Die Salzvorräthe werden im Ganzen oder parthienweise gegen gleich baare Bezahlung hintangegeben und der gegenwärtige Verschleisspreis pr. 7 fl. 51 kr. als Ausrufspreis angenommen werden.

Die näheren Lizitations-Bedingungen hinsichtlich der Vermiethung des Salzstadls können hieramts eingesehen werden.

Warasdin am 7. August 1855.

Br. 4544./Civ. (216—DS.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu gg. Juliane i Aurelie Fodroczy, zastupanih po g. odviet. Gavrančiću pristao na zametnutje usmèrtbenog postupka sliedećih na imanje Berislavec uknjiženih, nu sada izgubljenih izpravah:

a) Zadužnice Josipa Bedeka aktivne, a Barbare Beděković passivne od 8. prosinca 1797 uknjižene 30. kolovoza 1809 vèrhu 400 fr.; b) zadužnice zaklade za ranarnika samoborskog ustanovljene, aktivne, a Barbare Beděković passivne od 9. siečnja 1821 uknjižene 23. siečnja 1821 vèrhu 271 for. 36 kr. sr.; — c) zadužnice Josipa Bedeka activne, Barbare Beděković pasivne bez datuma, 16 prosinca 1822 uknjižene vèrhu 362 for. 40 kr. sr., i 80 for. 30 kr. u zlatu; — d) očitovanja Barbare Beděković od 14. siečnja 1822 uknjiženoga 16. prosinca 1822, kojim izdatnica priznaje, da Jósipu Bedekoviću iz uzajmljenih novacah duguje jošte 450 fr.

Toga radi pozivaju se posiednici nestavših ovih izpravah, da posied svoj tim sigurnie prijave uz godinu danah ovomu sudu; jer će se inače iste za ništetne, i za lišene pravne snage proglasiti.

U Zagrebu 28. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 2708/gr. (364—Izv.) (3—2)

Izrok

Od strane c. kr. gradsko-delegiranog suda osiečkog do obćeg znanja stavlja se, da je ovosudbenom odlukom od 2. kolovoza t. g. br. 2708/gr. na molbu Antuna Nusbauma, žitelja Josipovačkog, ovèršbena prodaja kuće u selu Kravice kod Osieka pod br. 17 ležeće, sa štalom i podkućnom Baštom u vriednosti od 350 for. sr. sudbeno procienjena i na vlastitost Izraela Kremzira žitelja osiečkog spadajuće radi duga od 450 for. b. v. dozvoljena.

Za preduzetje ote prodaje odredjuju se rokovi i to pèrvi na dan 4. listopada t. g., a drugi, ako od potrebe bude, na 3. studenoga 1855 o 9 satih u jutro s tom primietbom, da će se upitna kuća sa štalom i baštom razno kod druge dražbe izpod prociene prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. k. suda svagda kao i prigodom dražbe na licu miesta uvidieti.

Napokon se svi oni pozivlju, koji misle, da na upitnu kuću kakovo založno pravo imadu, da takovo do gorerečenog roka tim sigurnie kod ovog c. k. suda prijave, jer će inače utiečena kupovna svota, bez da se na njih obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.
U Osieku dne 2. kolovoza 1855.

C. k. županijskog suda viećnik,
Galac.

Br. 1261. (351—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. županijskog kano konkursualnog suda u Osieku stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu ovdiešnjeg g. odvietnika Jakova Špoljarića kao sudbeno naimenovanog skèrbnika gosp. Ivana Užarevića vlastnika kuće pod br. 42 u gornjem gradu Osieka i bivšeg pristava c. k. županijskog ovog suda, komu se za boravište nezna, stiečaj nad svim kolikim njegovim pokretnim imetkom i nepokretnim u c. k. austrijskih dèržavah, u kojih stiečajni zakon od 18. sèrpnja 1853 krepost imade, ležećim ovime otvoren, te da je za zastupnika masse i ujedno medjutomnog upravnika masse odredjen prespomenuti g. odvietnik Jakov Špoljarić, a za njegovog zamienika gosp. odvietnik Josip Fözmayer mladji. Uslied toga sudbeno se pozivlju svikoliki vierovnici, kojino zahtievah proti toj stiečajnoj massi imadu, da prijave svoje u oblici tužbe uredjene proti spomenutomu zastupniku masse najdulje do 17. rujna 1855. c. kr. županijskom ovom sudu tim sigurnie podnesu, što u protivnom slučaju posliedice po zakonu naznačene sami će sebi pripisat imati.

Za potvèrdjenje ili izabiranje upravnika masse i odbora vierovnikah ustavnovljuje se istodobno u smislu §. 46 obstojećeg stečajnog reda ročište na dan 27. rujna o. g. u 9 satih prie podne.

U Osieku 21. sèrpnja 1855.

(354—Izv.) (3—2)

Natiečaj.

Izpražnjeno je miesto učitelja i orgulaša u župi Mihovljanskoj; s ovom službom skopčana je plaća od 300 for. sr., vèrt i bezplatni stan, koi ovu dobiti želi, neka molbenicu sa potrebitim sviedočbami dne 3. rujna podpisanomu predade, kojom prilikom natiečaj dèržao se bude.

U Mihonljanik dne 3. kolovoza 1855.

Filip Perok,
podjašprišt i miestni župnik.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

der k. k. ... Wien.

U ZAGREBU, U PETAK DANA 17. KOLOVOZA 1855. Broj 188.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polegodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiliati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je nagrada: 4 kr. sr. od linie za pèrvi put; zatim za svaki put 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

1[1]1984.—2561.

Za ublaženje tužnog stanja stradajućih požarom žiteljah miesta Mačute prispieli su sliedeći dobrovoljni prinesci:

Od c. k. županie zagrebačke	10 fr.	57 kr.
„ „ „ varaždinske	1 „	34 „
„ „ „ osiečke	12 „	42 „
„ „ regimente križevačko-varaždinske	4 „	2 „
„ „ regimente otočke	2 „	10 „
ukupno dakle	31 „	25 „

Dočim se ovaj iznos opredieljenoj mu svèrsi dostavlja, izražava se ujedno svim dotičnim darovateljem u ime stradajućih nevoljnikah sèrdčana zahvala.

U Zagrebu 31. sèrpnja 1855.

Od strane c. k. hèrv. slav. namiestništva.

Bèrzojavne viesti.

Iz Petrograda, 12. kolovoza. Bèrzojavne izviestja iz Sevastopolja dopiru do 10. kolovoza u večer; do tog vremena nije se pridesila nikakva promiena, nepriateljska vatra trajala je neprestano.

Iz Danciga, 14. kolovoza. Francezki parobrod „Pelican“, koi je 11. otišao iz Nargena, prispio je ovamo. On donosi (već jučer po hama prijavljenu) viest, da je sdružena flota 9. i 10. o. m. bombardirala Sveaborg. Izviestje dodaje, da je velika čast Sveaborga bila u vatri.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Kao što čitamo u „Oesterr. Ztgu“, pobudjuje u Berlinu u svim družtvima obćeniti interes nazočnost svietloga bana grofa Jelačića, koi je dne 10. kolov. onamo stigao te namierava niekoliko danah ondie zadèržati se, da razvidi sve znamenitosti. Dne 12. uputio se ban u Potsdam, da razvidi i ovaj drugi kraljevsko - prestolni grad sa svojim u historii glasovitim gradovima i prirodnim liepotama.

U Zagrebu. C. kr. financ popečiteljstvo podielilo je odlukom od 4. kolovoza o. g. izpražnjeno, miesto pristava kod pomoćnih uredah ovdiešnjega c. k. financ. zem. ravnateljstva dosadanjem c. k. protstavniku ekonomata, Ivanu Rakiću.

S bojišta.

— Preko Marseilla dodjoše viesti iz Carigrada od 2. kolovoza. Omerpaša nalazio se još tudie. Ovoj ruskoj vojsci, koja je prie dva mieseca Anapu očistila, podje napokon za rukom te je sretno prešla preko Kubana. Šamil je još uviek tih u svojim bèrdima. — Na ladji „Simoi“, koja je tu poštu doniela iz Carigrada, nalazio se general Canrobert.

— „Presse“ piše, da će general Ostensaken biti imenovan zapoviednikom sbora garde i grenadirah miesto grofa Ridigera, kojega buduće opredieljenje nije još očitovano, — miesto Ostensaken došao bi u Sevastopolj general Liders, a na miesto pak ovoga generallieutenant Fischbach.

— „Fremdenblatt“ piše, da je Viliamspaša u Karsu dao uapsiti armenskoga biskupa, jer sumnja, da je ruski špion.

— Sultan je Omer paši, za nagradu njegovih uslugah, učinjenih domovini i vladaru svome, poklonio tri spahiluka u Rumelii i Anatolii.

— O dogadjajima u bielom moru donosi „Ruski invalid“ izviestje admirala Hručova, vojenog gubernatora u Arkangelu od 18. sèrpnja. Kod sela Ljamca bile su 4 englezke šajke uzbijene od 34 seljaka, koje je predvodio izsluženi vojnik Isirbajev. Englezi su poslie bombardirali selo, ali nisu velike štete načinili, poslie se vrate; seljaci su našli 50 kumbarah. — Kod Soloveckog manastira bio je jedan englezki parobrod, a na tamošnjem otoku ubili su 12 škopacah i ponieli su ih sa sobom. Na otok izašli su silni Englezi većinom oficiri, i izpitivali su dva nadziratelja. Pitali su za lanjskog arhimandrita, i naručili su, da im on pošlje one volove, što su kod Soloviecа vidili. Nadziratelj Memnon zapitao ih je: Kako vas nije griehota napadati na sveta miesta! Slavno je gradove otimati ali ne manastire; i ja sam bio vojnik i bio sam u Parizu i otimao gradove, ali u cèrkve nismo dirali. Tumač englezki kaže to oficirima, no oni su svi ćutali.

— Kako će u napredak izgledati vojna na Krimu, o tome ovako sudi „Oest. Ztg.“:

Kako koi dan sve više ima prilikah o načinu, kako će se voditi vojna. No pri tome nije toliko oslanjati se na rieči englezkih novinah, jerbo one čas klonu duhom, a čas opet sanjaju o kojekakvom osvajanju, kakvo se nikad nemože izvèršiti. Naprotiv mnogo je većma oslanjati se na rieči francezkih novinah jedno zato, što je francezka glavna sila, koja vojuje protiv Rusie, a drugo i zato, što francezke novine nesmieju nikad ništa kazati dokle god za to nedobiu višjeg odobrenja. Parižki pak listovi kao da su se zavierili predstavljati svi jednoglasno, da bi Sevastopolj, baš ako i nije nemoguće osvojiti ga, zato opet stao vèrlo mnogo vremena, dokle bi se svojio. Pri tome dolazi i to, što se Francezi u Varni živo spremaju za doček još mnogo vojske svoje, a Turke odpravljaju dalje i postavljaju nove stanove. Ali pri tome nije predpostaviti nikakvu diverziu na Dunavu. Sama demonštracia, koja bi preduzeta bila sa manje vojske, nebi imala nikakvu ciel, jerbo krimskoj vojsci, koja i sama potrebuje podkrepljenja, ako će štogod veće da preduzme, nebi dala ruska vojska dahnuti, budući da Rusia ima dovoljno vojske, da se na obadvie strane odupre. Tako isto nemože se predpostaviti ni glavno napadanje na Besarabiu, jerbo saveznici nebi tamo imali nikakvog naslona niti nikakve cieli. Tamo voditi vojsku nemaju saveznici protiv čega, jerbo su slabi pustiti se daleko u napredak, a s druge strane bi im opasno stajao povratak kako nemaju pomoći od flote. Po tome iz pripremah, koje su učinjene u Varni, kao da sliedujе to, da su saveznici odmah, kako još kakav uspieh dobiju kod Sevastopolja, gotovi ostaviti obsadu, pa povući vojsku, a medjutim jamačno poduže zauzimati Kamieš, koi je jako utvèrdjen, da se koliko se god većma može poštediti čoviečja kèrv, a ovamo opet vlada cèrnim morem, te tim zatvorom prinudi Rusia na popuštanje. Tim bi se onda zadovoljilo i česti, a ovamo bi se opet mogla postaviti i najkoristnia uslovja, jerbo se blokiranje može dugo nastaviti, a težko ga podnosi druga strana. Ako to bude, pa spore operacie, koje su proračunane kako se samo može pouzdanie, a koje sad preduzima saveznička vojska, u tome utvèrde saveznike, onda će može biti i posredovanje, prie nego što bi čoviek za ovaj mah rekao, doći opet do svoga prava. Tek svakojako više neima ni razgovora o tome, da će opet biti kakvih velikih bojevah.

— Ako englezki pronalazci mogu pobiediti Rusiu, onda je ona propala. Gotovo neima dana kad se neobjavljuje obćinstvu kakav nov pronalazak, kojim se može pobiediti Rusia. Sekretar lorda Panmura nemože već da se naprima takvih pronalazakah. Skoro nije ni moguće izpitati naučno sve pronalazke, a ovamo je opet odredjen odbor, koi će ih izpitivati. Pa taj odbor sad povoljno javlja o nekakvom novom tanetu, koje je prenašao kapetan Disnej. Za to tane kažu da može rušiti onako, kao što samo žele sadašnji bogovi rata. Obična šuplja taneta, osim što se kao obično pune barutom, pune se još i niekakvom novopronadjenom tečnosti, koja se odmah zapali kako dodje na vozduh, pa pali sve što god dohvati, a nemože se vodom ugasiti. Ta taneta izbacuju se iz običnih topovah. Ima komadić trudi, koja zapali barut u cilinderu u tanetu, pa se odmah razpukne tane doklo se hoće, a tečnost ona zapali i ljude i kuće i ladje i sve što joj god na put stane. Kažu da je kušanje tih novih tanetah, koje je nieki dan u Londonu činjeno, izpalo vèrlo povoljno. — Osim toga kažu da je isti kapetan izmislio drugu nieku materiu, kojom kad se napuni pa izbaci tane, može za niekoliko satih osliepiti čitav batalion vojnikah. No naravno, taj drugi pronalazak nisu mogli kušati, kako će raditi.

Moldavia i Vlaška.

— Što se tiče turske izobraženosti, o tom je već bilo toliko dokazah, da se već mora jednom ogaditi, neprestano slušati takove viesti. Dogadjaj pako, koi se prie kratkog vremena u Bukareštu desio, pokazuje nam strašan pogled u stanje unutrašnje Turske, jer kad u Bukareštu, glavnom miestu polunezavisne dèržave turske može aga (šef policie) čovieka sabljom sieći, što mu se ovaj nije uklonio s puta, jer nije mogao, onda se tek može pomisliti, kako biedno stanje mora biti drugih pokrajinah, u kojima neima turski siledžia ni toliko od drugih narodah zazirati. To je najliepši dokaz, kakvim se blagodatima imaju podunavske kneževine od uspostanovljenja turske neograničene vlade nadati, jer mnogi priatelji Turske htieli bi opet neograničenu vlast padišaha (cara) i njegovih pašah po svim krajevima Turske viditi.

Turska.

— Znaci trulosti dèržave turske i njene nesposobnosti za dalje predoženje njenog života svaki su dan jasnii i češći. Premda priatelji njeni govore, da ona ima dovoljno životne sile, da bi se mogla preporoditi, premda se toliko od iste strane dokazuje izobraženje Turske, opet se svaki čas izpod pokrivala tog pokazuju truli udovi, koji nedaju miesta ni časa posumnjati o pravom stanju otomanske dèržave. Od Karagjorgjevih i još stariih vremenah unutrašnja historia turska ništa drugo nije do priča o ustancima ugnjetenih narodah, koji osiećajući svoju snagu, dižu se protiv barbarskog upravljanja svojih gospodarah. Pojedini odvažnii muževi, premda i sami najvišji dostojanstvenici dèržavni, podizali su zastavu pobune, ugrožavali su svojim ustankom cielokupnosti dèržavnoj, i samo su ih sredstva pokvarenog iztoka i vojske europejskih silah mogli u njihovom napredovanju zaustaviti. Ko se nesieća na egipatskog Mehmed-Aliu, koi je samo od Rusie, Austrie i drugih europejskih silah obustavljen bio na svom pobiedonosnom pohodu na sam Stambol? Kome nije poznato ime janjinskog Alipaše, kog jedina njegova okretnost i [illegible] niti? I koliko ih narodah je [illegible] drugim pokrajinama otomanske [illegible] zavisno živu? U najnovie [illegible]

cinu nedieljah buknula je opet nova pobuna, i to u predielu, koi je svagda miran bio. Arapski stanovnici Tripolisa u Africi ustali su protiv omraženog jarma glupih svojih gospodarah, i dosad su već vojsku sultanovog paše do noge potukli. Saveznici Turske, koji toliko vikaše o svojim namierama da čuvaju cielokupnost njenu, sad bajagi neće da diraju u prava nezavisnosti sultanove, pak pristaju, da Turci tripolitanski padaju izpred uderacah svojih arapskih podčinjenikah. Isto tako i u Egiptu gornjem ustala su koliena Beduinah protiv unuka Mehmed-Alinog, a sirski beduini robe i pale pod kapiama Damaska, i čine se najveća razbojništva u Palestini, jer paše neimaju toliko snage i sèrca, da doskoče tim zlim gostima u njihovim pašalucima. Svuda se vidi raspadanje, svuda slabost, na sve strane trulež i barbarstvo, i velikoliepnost, koju sultan u Stambolu pokazuje, samo većma ciedi sok dèržavni, jer razsipa nebrojeno blago na kojekakve bezposlice, dok mu vojska od gladi skapava.

Rusia.

— Pripreme za novo rekrutiranje revno se u Poljskoj čine.

— „Ruski Invalid“ donosi vèrlo zanimljiv članak o pregledanju družinah opolčenja Novgorodskog i Petrogradskog. 14. sèrpnja bili su stanovnici petrogradski sviedoci dogadjaja, koi pokazuje veličinu izvora Rusie za boj protiv nepriatelja i želju njenih narodah do posliednjeg u redove braniteljah otačbine stupiti. Na prostranom caričinom lugu stajali su u dvie linie u produženom frontu naši ljudi od opolčenja u svom divnom narodnom odielu. Liepo je bilo pogledati te redove kriepkih bradom ukriepljenih ljudih, kojima je kapa s kèrstom tako krasno dolikovala! Pored omladine bili su starci, koji su od svoje volje stali. Zastave s kèrstom i nadpisom: „Za vieru, cara i domovinu“ lepèršale su se po zraku, gomile naroda gledale su s javnim ushićenjem na svoje zemljake, bila je to narodna svetkovina u punom smislu. Njeg. veličanstvo car pozdravi borce pri svom dolazku milostivo i projaše pored njinih redovah pred svakom družinom postojavši. Uzklicanje opolčenikah, kad vidiše cara i kad čuše njegove milostive rieči, nije imalo granice; dugo se orilo po njihovim redovima „hurra!“ Počeše stupati, i čisto je težko vierovati, da su ti tako dobro stupajući čestiti momci prie tri mieseca obdielavali svoju zemlju i onda na carevu rieč oružja se latili, na propast nepriatelja i na slavu svete domovine. Car je blagovolio s njima zadovoljan biti, i kad se svietini okrenuo, koja je družine ushićeno obkoljavala, zapita: „No dopada li vam se?“ „Zaista vaše veličanstvo,“ viknu jednoglasno opolčenici i gledaoci. Bèrzo to formiranje družinah samo će onima neponjatno biti, koji neznaju s kakvim je jednodušjem Rusia primila poziv cara Nikole I., da se na obranu domovine ide, i kako svi od šefa i oficira sve do posliednjeg borca od želje gore, što prie stupiti u redove naše hrabre vojske i neostavljati svoje zemljake i drugove.

— Iz Irkutska u Sibirii javljaju „Sievernoj Pčeli“: Ovamo je 22. ožujka došla viest, da je umro car Nikola. Tu žalostnu viest donio nam je fligeladjutant i jedan feldjeger. Sutra dan, t. j. 23. ožujka, zakleli smo se, da ćemo biti vierni novome caru Aleksandru. Odmah je jedan kurir sa viesti, da car Aleksander stupa na prestol, odpravljen u Urgu, koje je susiedna mongolska stanica. Tamo živi nieki knjaz ili inače tako nazvani van, koi odpravlja pogranične poslove, pa će tu viest odpraviti u Peking. Sadašnji kinezki Kuan-di dopustio nam je slobodno ploviti Amurom. To je povlastica vèrlo važna. Kamčatka i sva naša amerikanska naselja nedonose nam nikako pšenice, nego je i sama dobivaju tek preko Jakucka iz okružja irkutskog. Put, koi tamo vodi, iznosi 6000 vèrstih, pa zato se 1 pud brašna prodaje kadšto u Kamčatki po 10 do 15 rubaljah u asignatima. Sad brašno, koje se iz zabajkalskoga predicla na Amuru donosi na ladjama na istočni ocean, nestaje više nego 15 kopejkah srebra. Osim toga [illegible] slobodno ploviti Amurom, ustupili su nam Kinezi i sav prediel na ušću te rieke. To su nam oni sasvim svojevoljno ustupili. Kinezi su uviek priznavali, da im ta rieka nije od nikakve koristi. Oni su vèrlo radostno slušali, kad su čuli, kako su saveznici, koje oni zovu „cèrveni barbari“, uzalud napadali na Kamčatku, i raduju se, što se mi primičemo bliže granicama njihovim, uviereni budući, da su im Rusi uviek saveznici i priatelji, s kojima već dvie stotine godinah žive u miru. Kažu, da će se sasvim ukinuti kamčatsko okružje, a na njegovo miesto ustrojiti okružje amursko. Dalje kažu, da će se na 300 vèrstih dalje od ušća rieke Amura osnovati jedna okružna varoš, koja će jamačno imati i grad. Lahko može biti, da će se osim toga sagraditi kakav grad i na samome ušću te rieke. Već sada jednako idu kroz Irkutsk oddieljenja vojske sa gradskim topovima i gvozdenim lavetama i bombama i tanetima od topovah i sidrima i parnim mašinama. To se sve odmah odpravlja preko Bajkala. Osim toga već je i niekoliko težačkih porodicah iz irkutskog okružja na Amur dalje odpravljeno, te porodice po svoj prilici će odmah i njive nasijati, te će još na jesen biti pšenice i variva.

Franeezka.

— Čitamo u „Kreuzzeitungu“: Iz Pariza od 11. o. m. javlja nam se iz najpouzdania izvora sa cielo:

Prekjučer je Olozaga priobćio u ime španjolske vlade g. Valevskom, da je Španjolska odlučila stupiti u savez sa zapadnim silama.

— „Constitutionnel“ u jednom od posliednjih svojih listovah obširno piše o tom, kako sada diplomatske stoje stvari u Europi. Članak taj podugačak je, i važan je po tome, što u nečem izvieštava o tome, kako sad stoje Austria i Pruska spram silah, što vode rat. Ponajviše se napominje, kako se Austria vlada spram Rusie, pa se kaže, da je Austria zato opet ostala vierna onome, no što se poznatim ugovorom od mieseca studenoga obvezala, baš ako je i kratila strogo izpunjavati sve uvieto, koji su postavljeni u tom ugovoru. Istina, Rusia je, pošto su zaključene bečke konferencie, nudila Austriu da izmedju sebe zaključe osobit ugovor, u kome da se odredi, kako poznate četiri točke imaju biti jedini osnov, na kome se ima zaključiti budući mir; no Austria nije htiela na to pristati, nego je volila ostati vierna ugovoru svome od mieseca studenoga, koi je zaključila sa svojim saveznicima, Englezkom i Francezkom. Ono, što je Austria, koja se dèrži načela takvog, raditi po politici, koja je sama o sebi, poglavito zadèržala da nepristane uz Rusiu, bilo je to, što je poslie zaključenja bečke konferencie francezki kabinet sasvim priateljski postupao s Austriom i što je car Napoleon ublažio i englezku vladu, da i sama tako postupa. Medjutim austrijsko vladanje, kad se odnosi na napredovanje sadašnjeg rata, čini samo tu korist, što neda Rusima doći bliže podunavskim kneževinama i što se s druge strane obvezala nèsmetati saveznicima, ako uzvojuju i na Dunavu. A što se tiče pregovorah o miru, koi će se prie ili poslie, dakle za cielo najposlie opet voditi, Austria će spram toga, što je na to obvezana ugovorom od mieseca studenoga, zauzeti opet predjašnji položaj, pa će moći mnogo činiti, da se povrati mir. No ovom prilikom nemogu se nezadèržati niekolika prava za zapadne sile, jerbo su one, što se tiče rata, sad već razriešene od sviuh obvezanjah, pa će, baš ako su najprie i priznale samo poznate četiri točke kao osnov, na kome se ima pregovarati o budućem miru, zato opet može biti još i više točkah dodati k tim četirim točkama. A što se tiče najposlie Pruske, ona je postupila tako, kako da odèrži svoj posliednji položaj, te oprosti se bivše svoje samoćnosti. Ali taj trud Pruske kao da je ostao na tome, što su se zapadne sile izjasnile, da bez javnoga razkèrsta izmedju Pruske i Rusie i bez zaključenja kakvoga saveza, kao što je od prilike savez s Austriom, neće ni na što pristati.

Različite viesti.

— Njih šestorica hamburžkih tèrgovacah obkladili su se jedan s drugim, da li će Sevastopolj biti osvojen ili ne. Trojica su kazali da hoće, a trojica da neće biti osvojen. Obklada se sastojala u tome, da strana, koja izgubi, plati jednu sjajnu večeru, na kojoj će biti njih svih šestero i još niekoliko priateljah njihovih. No pošto im se poslie toliko miesecih već dosadi čekati, a oni se ugode tako, da sva šestorica dadu po polak obklade, pa da se medjutim večera. Tako i bude, pa na sjajnoj večeri, koju su davali u pèrvoj jednoj gostionici, napijala je jedna strana saveznicima i vikala: „živili saveznici!“ a druga opet Rusima, vičući: „živili Rusi!“

Bečka burza

dne 16. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	75
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	80⅝
dto . . . . » 4½%	66
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	37
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » „ 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	98½
Bečko-gradski banko . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	69¼
Bankovne dionice komad po	960
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.	2005
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	568
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	337¾
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	95
Augsburg za 100 for. current . . . . »	115¾
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	115¼
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	84
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	115
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 11
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	114¾
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	133¾
Pariz za 300 frankah . . . . »	134
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	236
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	21 [illegible]
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 2338. (363—Izv.) (3—2)

Oglas.

Na dan 6. rujna t. g. u jutro od 9 do 12 satih obdèržavat će se pri c. kr. županijskomu sudu ovomu javna jevtinba za nabavljanje 64 hvata kurivih tri stope dugačkih dèrvah bukovih, ili pako 43¼ hvata tvèrdoga dèrva za porabu c. k. županijskoga, kotarskoga delegiranoga gradskog suda, dèržavnoga odvietničtva, iztražnih sobah i stražnicah, u prediztražnih miestnih zatvorih, — a nabavljenje to dosudit će se onomu, koi bude dao najhasnovitiu ponudu izpod fiškalne ciene.

Svaki ličbenik hoće pri dotičnomu zapisniku položiti u ime jemstva 10% vèrhu fiškalne ciene, koja će se opredieliti polag tekuće ciene tèrga na dan iste jevtinbe.

Ostali uvieti se mogu vidieti u pisarni ovoj u doba javnoga službovanja.

C. k. županijski sud
U Rieci dne 7. kolovoza 1855.
Predsiednik
Tosony, s. r.

Marochino, s. r.

Br. 3345/g. (368—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištne-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17 sèrpnja 1855 br. 3008, 3009, 3010 pronadje u 64.050 forintih sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 159²/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 7 željirah ležećih u obćinah Ivanec, Gorica, Rasinje, Kuzminec, Kutnjak, Antolovec, Zablatje, Selnice, Nagy Attak i Imbriovec, kotaru koprivničkom i ludbrežkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobra Ivanec, Gorica, Rasinja gospodina Ferde Inkeya, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1851 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 11. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili *prijave u propisanom roku predloženi budu* — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka *ili proti* izostaje od ročišta umieštenje u priašnje *stanje* miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3341/g. (367—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištne - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855 br. 3095 pronadje u 2.850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 7 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah, ležećih u obćini Kapella i Dubovica, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Dubovica i Kapella gospodina Josipa Šbulja, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duaji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 6. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Nappkon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3328/g. (Izv. 366) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištdo - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. sèrpnja 1855 br. 3023 pronadje u 8,900 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 22²/₈ negdašnjih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Kapella i Dubovica, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Dubovica i Kapela gosp. Franje Šmidta propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 18. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoz 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3327/g. (365—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištne-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. sèrpnja 1855 br. 2891 pronadje u 1000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 2⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Bukovec, kotaru ludbrežkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak (prie Kutnjak) gg. Franje Šikuta, Josipa Kerepa i Blaža Lisjaka propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 18. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3346/g. (Izv.—369) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855. br. 3022 pronadje u 13.500 *for. srebra*, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 33⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćinah Veliki Attak i Zablatje, kotaru koprivničkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Veliki Attak gospodina Franje Žombora, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra *ili pravice* podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji *još dužji rok*, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 6. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 5. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

394./pr. (378—Izv.) (3—1)

Verlautbarung.

Im Nachhange zu der Concurs-Ausschreibung vom 17. v. M. Nr. 857 wird zur Berichtigungs-Wissenschaft der Bewerber beigefügt, daß die Besetzung der, bei dem k. k. Bezirksamte Crikvenica erledigten Aktuars-Stelle provisorisch erfolgen wird.

Fiume den 12. August 1855.

Von der k. k. Comitatsbehörde.

Br. 5257. C. (214—DS.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu Marie Jakovine javnu dobrovoljnu dražbu njezine na 3500 for. procienjene, u laškoj ulici pod br. 64 u Zagrebu ležeće kuće s vèrtom odlukom od 1. kolovoza 1855 br. 5257 dozvolio i kao jedini dražbeni rok 23. kolovoza t. g. s tim dodatkom ustanovio, da se izpod ciene od 3500 for. neće prodati i da se prava hipotekarnih virovnikah prodajom neće promieniti.

Kupiti želeći pozivaju se u lice ovog suda na urečeni dan u 10 satih u jutro s time, da mogu dražbene uviete kod suda i kod gosp. odvietnika Osjaka pogledati.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu, dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Z. 8633. (155—Fin.) (3—3)

Verlautbarung.

Aus Anlass der Erfolglosigkeit der am 3. August 1855 wegen Veräusserung der mit Ende Juli 1855 bei dem hiesigen k. k. Salzverschleiss-Magazine verbliebenen Salzvorräthe von 1047 Zentner 38 Pf. Stein und 1687 Ztr. 75 Pf. Minutiensalz und Vermiethung des Salzstadls daselbst abgehaltenen Lizitation, wird eine neuerliche Versteigerung am 21. August 1855 abgehalten werden.

Die Salzvorräthe werden im Ganzen oder parthienweise gegen gleich baare Bezahlung hintangegeben und der gegenwärtige Verschleisspreis pr. 7 fl. 51 kr. als Ausrufspreis angenommen werden.

Die näheren Lizitations-Bedingungen hinsichtlich der Vermiethung des Salzstadls können hieramts eingesehen werden.

Warasdin am 7. August 1855.

Br. 4544./Civ. (216—DS.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu gg. Juliane i Aurelie Fodroczy, zastupanih po g. odviet. Gavrančiću pristao na zametnutje usmèrtbenog postupka sliedećih na imanje Berislavec uknjiženih, ma sada izgubljenih izpravah:

a) Zadužnice Josipa Bedeka aktivne, a Barbare Bedeković passivne od 8. prosinca 1797 uknjižene 30. kolovoza 1809 vèrhu 400 fr.; b) zadužnice zaklade za ranarnika samoborskog ustanovljene, aktivne, a Barbare Bedeković passivne od 9. siečnja 1821 uknjižene 23. siečnja 1821 vèrhu 271 for. 36 kr. sr.; — c) zadužnice Josipa Bedeka activne, Barbare Bedeković pasivne bez datuma, 16 prosinca 1822 uknjižene vèrhu 362 for. 40 kr. sr., i 80 for. 30 kr. u zlatu; — d) očitovanja Barbare Bedeković od 14. siečnja 1822 uknjiženoga 16. prosinca 1822, kojim izdatnica priznaje, da Josipu Bedekoviću iz uzajmljenih novacah duguje jošte 450 fr.

Toga radi pozivaju se posiednici nestavših ovih izpravah, da posied svoj tim sigurnie prijave uz godinu danah ovomu sudu; jer će se inače iste za ništetne, i za lišene pravne snage proglasiti.

U Zagrebu 28. sèrpnja 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 2708/gr. (364—Izv.) (3—3)

Izrok

Od strane c. kr. gradsko-delegiranog suda osiečkog do obćeg znanja stavlja se, da je ovosudbenom odlukom od 2. kolovoza t. g. br. 2708/gr. na molbu Antuna Nusbauma, žitelja Josipovačkog, ovèršbena prodaja kuće u selu Kravice kod Osieka pod br. 17 ležeće, sa štalom i podkućnom Baštom u vriednosti od 350 for. sr. sudbeno procienjena i na vlastitost Izraela Kremzira žitelja osiečkog spadajuće radi duga od 450 for. b. v. dozvoljena.

Za preduzetje ote prodaje odredjuju se rokovi i to pèrvi na dan 4. listopada t. g., a drugi, ako od potrebe bude, na 3. studenoga 1855 o 9 satih u jutro s tom primietbom, da će se upitna kuća sa štalom i baštom razno kod druge dražbe izpod prociene prodati.

Procienbeni zapisnik kao i uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. k. suda svagda kao i prigodom dražbe na licu miesta uvidieti.

Napokon se svi oni pozivlju, koji misle, da na upitnu kuću kakovo založno pravo imadu, da takovo do gorerečenog roka tim sigurnie kod ovog c. k. suda prijave, jer će inače utiečena kupovna svota, bez da se na njih obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieljena biti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Osieku dne 2. kolovoza 1855.

C. k. županijskog suda viećnik,
Galac.

Br. 3890. (124—Dp.) (3—3)

Oglas.

Od strane C. k. gradsko-delegiranog kotarskog suda zagrebačkog daje se ovime na znanje, da je na molbu g. barona Levina Raucha ovèršbena dražba urbarskih zemaljah i na njima nalazećih se zgradah na vlastitost Mate Medvedca spadajućih u Bregovljanih obćine Bèrdovec pod br. 7. ležećih, na 692 sr. sudbeno procienjenih radi duga 388 for. 43$^{2}/_{4}$ kr. sr. c. s. c. dozvoljena i u tu svèrhu rok na 15. rujna t. g. i ako bi od potrebe bilo, na 15. listopada t. god. svaki put u 10 satih u jutro na licu miesta ustanovljen.

Pozivlju se dakle kupci tim dodatkom, da će svaki suličbenik vadium od 80 for. sudbenom povereniku položiti imati, ovaj vadium će se kupcu uračunati u kupovninu, a drugima odmah po zaključenom zapisniku povratiti.

Daljni uvieti mogu se kod suda ovog i na dan dražbe uvidieti.

Nadalje pozivlju se svi oni, koji su na upitne nepokrètnine hipotekarno pravo zadobili, da se do 15. rujna t. god. kod ovoga suda tim sigurnie prijave, jer će se kupovnina bez njih razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 20. sèrpnja 1855.

C. k. savietnik
Schmidt.

(354—Izv.) (3—3)

Natiečaj.

Izpražnjeno je miesto učitelja i orgulaša u župi Mihovljanskoj; s ovom službom skopčana je plaća od 300 for. sr., vèrt i bezplatni stan, koi ovu dobiti želi, neka molbenicu sa potrebitim sviedočbami dne 3. rujna podpisanomu predade, kojom prilikom natiečaj dèržao se bude.

U Mihovljanik dne 3. kolovoza 1855.

Filip Perok,
podjašprišt i miestni župnik.

(154—Fin.) (3—3)
Nr. 8880.

Lizitations-Kundmachung

über die im Bereiche des Agramer k. k. Finanz-Bezirkes am k. k. Zollamtsgebäude zu Maljevac auszuführenden Bauherstellungen.

1) Zufolge Erlasses der hohen kroat. slav. Finanz-Landes-Direktion vom 11. Juni d. J., Zahl 7729, wird die Herstellung einiger Adaptirungen am k. k. Zollamtsgebäude zu Maljevac im Sluiner k. k. Grenzregimente um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

kann in Barem oder in österr. Staatspapieren, oder in National-Anlehens-Obligationen nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluss des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Woh-

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 18. KOLOVOZA 1855. Broj 189.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 15. kolovoza. „Moniteur" donosi više podieljenjah počastne legie i vojničkih kolajnah, inače ništa. Svetčanost Napoleona slavljena je bez ikakvog medjudogadjaja. Množina naroda skupila se kod javnih razveljištah.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 18. kolovoza. Jučer kao u oči preslavnoga dana narodjenja njegova c. k. apost. veličanstva, našeg najmilostiviеg cara i vladara, biaše u narodnom kazalištu svetčano predstavljenje kod razsvietljena vanjskoga pozorišta. Po ulicama gradskim objavila je banda, a danas u zoru gruvanje topovah radostan dan. U stolnoj cèrkvi biaše u 9 satih velika misa, poslie idjahu gospoda na čestitanje. U 2 sata biaše u dvorani „Narodnog Doma" veliki obied, gdie su zdravice za njeg. car. veličanstvo i cielu vladajuću dinastiu najživahnie napijane.

— Zapisnik siednički ravnajućeg odbora gospodarskog družtva hèrv.-slav. od 1. kolovoza 1855.

Nazočni gg. podpredsiednik Eduard Zdenčaj; odbornici: J. Čačković, J. Pogorelec, M. Baltić, Ljud. Vukotinović.

1. Povodom tim, što je c. k. kot. ured osiečki molio, da bi mu se osnova i naputak obližji za uvedenje podružnice priobćio, poslana su družtvena pravila ne samo c. k. uredu osiečkomu, već i ostalim u našoj domovini ponamieštenim c. k. uredom kot., u njih bo nalazi se naznačen način za ustrojenje i opisan je dielokrug podružnicah.

2. C. k. geologički zavod bečki zaiskao je, da mu se pošalju gosp. novine od priašnjih godištah, što dočim učinjeno jest, to isti zavod primitje poslanih si tiskariah priznaje i zahvaljuje se.

3. Načelništvo c. kr. grada zagrebačkog priobćuje dopis vis. c. k. namiestništva ovdiešnjeg od 15. sèrpnja t. god. br. 11340. u kom vis. c. kr. namiestništvo za podnešene sbirke mineralne u ime dotičnih gimnaziah, naime varašdinske i karlovačke odboru zahvalnost izražuje: riešenje prehvaljenog c. k. namiestništva bi ugodnog znanja radi medju pisma ovostrana unešeno.

4. G. Mio Krešić gradjan zagrebački pismeno očitovanje predloži odboru, da bio on željno zemljište družtveno u Tuškancu kupiti. . . . Odbor ravnajući promotrivši, kako naime da je zemljište ovo na miestu onakom položeno, gdie nije dosti prihodno pokušalište, da zemljište ovo preveliko je za sile novčane, koje družtvo ima na razpoloženje svoje, da na zemljištu ovom imade znatnih zgradah, koje sasvim tako rekući prazne stoje niti ništa nenose, ... odluči da se pokušalište prodá uz primiernu cienu, te u tom obziru opunovlasti g. odbornika Čačkovića, da osnovu pogodbe sa g. Krešićem načini i odboru za previdjenje predloži.

5. G. Vincenc Krail, c. k. oficial podnio je ponudu u tome, da bi on želio pašu na zemljišta družtvenom u Tuškancu i stanja gospodarska u najam uzeti. Odbor ravnajući, dočim se cielo zemljište družtveno pod prodajom nalazi, ponudu za sada primiti nemože.

6. G. Dr. Aleksa Praunšperger predložio je odboru opazke niekoje, koje on na rukovodjenje vèrtnjih radnjah nadvèrtljara Trummera u pokušalištu družtvenom stavi; budući da opazke ove poniešto oštrie nadvèrtljara Trummera ukoravaju, to su one priobćene g. odborniku Čačkoviću, da o njimi svoje mnienje izreče, zajedno pako gg. odbornici M. Baltić i Lj. Vukotinović uprošeni, da bi hotieli u koi dan potrudit se na vèrt i osviedočit se lično o stanju stvarih. (Gospod. List).

S bojišta.

— S bojišta u Krimu nisu stigla nikakva daljna izviestja. Najnovia depeša biaše ruska od 10. kolovoza, koja ništa nesadèržava.

— Južna stran Sevastopolja sdružit će se sa sievernom sredstvom pontonskoga mosta, koi će se izmedj Mihaljevog gradića (na južnoj strani) i Nikolinog (na sievernoj strani) graditi. Ovaj most pravi se ponajviše s toga, da se za vrieme juriša može na bèrzo vojska privući u povećoj mieri.

— Pod naslovom „na jednom bastionu" ovako pišu jedne ruske novine: Gotovo dosadnu jednovidnost pucanja na Sevastopolj, koje traje od ovo 9 miesecih gotovo jednako, malo mienja ovo izviestje o tome, kako je na bastionu kad se puca. Neima ništa strašnie, nego kao što je kad se na bastionu puca. Bastion onda izgleda kao odaška od Vulkana. Oko topovah jednako rade topčie, a oficiri jednako idu gore dole. Na sve strane taneta iz topovah i granate i bombe i kuršumi iz puškah lete i zviždu i lupaju i razpadaju se, a medjutim nitko na njih i negleda nego samo onaj, koi kroz dur. iz gleda kako je kod nepriateljevih bateriah, pa to onda javlja drugima. On zna svaku nepriateljevu bateriu sasvim i zna i svaki prokop, kroz koi puca nepriatelj, a zna i to, da li koi top dobro pogadja, u što zgadja, i da li bèrzo ili sporo puca, kad koja bateria počne raditi. Po 14 satih prekodan kadšto se neprekida pucanje, a on jednako motri na svašta, tako, kao da nepriatelj samo u njega zgadja, pa čas vikne: „eto jedne bombe pa neka se čuva desno krilo!" a čas opet „jedna bomba pade u zaliv!" „eno padoše niekoliko njih mèrtvih!" „eno niekolicini odnese tane od topa ruku i nogu!" Na to nosioci dodju i donesu kog mèrtvog, a kog ranjenog a on medjutim samo gleda šta se dalje radi. Tako ide jednako; ali je još ponajstrašnie kad koja bomba padne na barutanu, pa je zapali, te ujedanput otide sva u vozduh.

— Iz Varšave od 11. kolovoza piše „Milit. Ztg.": Njeg. veličanstvo car uputit će se u drugoj polovini miesеca kolovoza sa svojom braćom Nikolom i Mihaljom preko Odese u Sevastopolj, da vojski, kao što je obećao, osobno izjavi zahvalu svoga pokojnoga otca.

— Iz Odese od 7. piše isti list, da je knez Goršakov rezervu od 12. i 15. pieš. divizie upravio u Besarabiu prema Ismailu.

— Iz Pariza, 14. kolovoza. Na burzi izložena je sliedeća depeša admirala Penaud-a od 11. o. m., koja je jučer iz Danciga ovamo telegrafirana: Bombardiranje Sveaborga biaše od najboljeg uspieha. Ogromna vatra trajala je 45 satih. Magazini su gotovo sasvim razoreni, arsenal porušen a barutane u zrak dignute. Gubitak Rusah neizmieran je, a saveznikah neznatan. Osobito od materiala nisu potonji izgubili gotovo ništa. Njihovo oduševljenje veliko je.

— Iz Trapezunta od 24. sèrpnja javlja „Moniteur" po pismima iz Erzeruma od 17., da Rusi još uviek pred Karsom logore, nu da se nisu još odvažili navaliti na tu tvèrdju, budući su glas dobili, da je Kars samo na niekoliko nedieljah providjen, pa se nadaju, da će se tim načinom sama posada predati. Bajazidski drum Rusi su ostavili, te je sad s Perziom tèrgovina opet otvorena, da nebi bilo Kurdah. — Izviestja iz Batoma nisu nimalo zanimiva. Tamo ima jedno 10.000 mom. uredne vojske.

— Dva matroza, jedan Irac a drugi Englez, zaviere se da će jedan drugog pomagati, kad kome dodje do nevolje u boju. Na skoro zatim odnese tane iz topa Englezu jednu nogu, te Irac, vieran svojoj rieči, uzme ga i odnese sa bojnoga polja. No u putu pukne top, te odnese Englezu i glavu, koje Irac nespazi, nego podje dalje putem. Oficir, koi ga sretne, zapita ga šta to radi, a on sasvim bezazleno odgovori: „Ta nosim svoga druga liekaru da ga izlieči!" „A kako će ga izvidati kad nema glave?" zapita dalje oficir. Na to Irac spusti Engleza, pa kad vidi da doista neima glave, a on reče: „Ala je medjer laža. Meni kaza, da neima samo noge, a gle nema ni glave." Pa ga ostavi.

Austria.

U Beču, 15. kolovoza. Njihova veličanstva car i carica nakaniše početkom miesеca kolovoza poći u Išl, nu na viest, da je u niekim predgradjima opet žešće pojavila se kolera, odgodiše sèrdačnim doisto načinom svoj odlazak do konca kolovoza.

Od kako se kolera pojavila, oboliele je 1327 osobah, 279 ozdravilo a 116 umèrlo.

Rusia.

S ruske granice od 8. kolovoza piše „Königs. Ztg.", da je 14. sèrpnja buknula u velikim magazinima, blizu grada vatra, uslied koje izgorielo je 150,000 centih siena i 14,000 centih hèržene muke. Isto tako buknula je dne 16. sèrpnja u moskovskom predgradju iz nova znamenita vatra, koja je još mnogo više štete počinila od pèrvašnje.

Iz Petrograda, 7. kolovoza. Prie duže vremena biaše priobćeno, da je njeg. velič. car zapoviedio, da se ustroji jedan strieljački regiment carske porodice, koi se ima sastaviti iz ljudih na carskim dobrima. Dnevnom zapoviedju od 3. o. m. njeg. veličanstvo imenovalo je sebe načelnikom te regimente, a svoju braću Konštantina, Mihalja i Nikolu majorima.

Turska.

Iz Carigrada, 9. kolovoza (preko Bukurešta). Kao što se doznaje, Omerpaša polazi opet u Krim; pobuna u tripolisu i Barbarii pobudjuje velike skèrbi. Dvie regimente uredne vojske ukèrcane su jučer za Tripolis. General Canrobert došao je 6. ovamo i istoga dana uputio se u Francezku.

Belgia.

Iz Brisela. Belgijski „Ekonomist" dokazuje, da su Englezka i Francezka imale i pravo što su se pustile u rat protiv Rusie i da se, nastavljajući ga, trude izvèršiti načelo medjunarodnoga prava. Ali, veli, iz zvaničnih aktah, koji sú obnarodovani o bečkim konferenciama, vidi se da se Rusia malo po malo, pa i sasvim ostavlja svojih neumiestnih zahtievanjah od Turske, pa je svetčano izjavila da nikako nemisli na štetu slabieg svog susieda uvećati se; vidi se dalje, da se nesloga, koja je dala povoda da se prekinu pregovori, odnosila samo na materialnu garantiju za izkrenost [illegible] javljenja. Sad se pita, da [illegible] pregovorah imale i [illegible]

poslie, da li je ograničenje ruske morske sile na cèrnome moru, kao što su ga po svoj prilici shvaćale zapadne sile, jedina moguća garancia za buduću sigurnost Turske. „Ekonomist“ misli da nije . . . . No ratu, veli dalje, valja zato opet učiniti kraj, i to baš za ljubav one iste stvari, za koju je započet. A smetnja, koja neda doći do te cieli, nije takva, da se nemože savladati, jerbo samo jedna jedina točka svojom veličinom neda do nje doći. Najbolje bi bilo izabrati kakvoga mirećeg sudiu, koi će uklonuti tu smetnju, o koju su se osujetile bečke konferencie, a taj sudia nemože lahko drugi koi biti bolji, nego kralj belgijski, Leopold, koi je i mudar i umieren i pozvan je na to i položajem i značajem.

Ovaj članak „Ekonomista“ napominjemo naročito zato, što je interesantan i zbog toga, što ga saobćava i svesèrdno preporučuje i „Le Nord“.

Francezka.

Pariz. Zapadni listovi izpituju, kako sad diplomatski stoje stvari. Baš ako se „Times“ i nadao, da će se rat nastaviti i bez niemačkih kabinetah, zato opet to nije moglo osobito pasti u oči. Za onaj mah mogao je čoviek i sam biti uvieren, da će se Englezka sasvim ratoborno vladati.

Drugčie pak stajalo je sa Francezkom. Sa više stranah trudili su se predstaviti parižki kabinet kao da se koleba i manje da je energičan. „Constitutionnel“ sad opet u nečem izpituje, kako u obće stoji Europa, pa pri tome pokazuje, kako su na Seni slabo voljni smatrati stanje stvarih onako isto, kao što ga smatraju niemački kabineti.

Zapadne sile, istina, i sad se još dèrže ugovora od mieseca studenoga i programa od mieseca kolovoza, ali zato opet ne baš kao posliednje cieli svoje politike niti kao osnova za obći mir niti kao nečega što ih obvezuje, nego se i jednog i drugog dèrže samo kao formalnog sredstva, koje svezuje jedno za drugo Pariz i London i Beč.

Na pitanje, kad će se moći opet preduzeti pregovori zapadnih silah sa Rusiom, odgovara taj francezki list, da je zaključenje bečke konferencie razriešilo Englezku i Francezku od svakog obvezateljstva pristupiti k novim diplomatskim dielima, i dalo im je u tome pogledu opet podpunu slobodu. Sad niti ima kakvog predloga niti i samog predvidjanja, da će opet biti pregovorah.

Tako se isto bezuvietno izjasnjava taj francezki list o zaključenju niemačkoga saveza od 14. sèrpnja. Nemože se zatajiti, da je kušanje bečkoga kabineta, da savezna niemačka skupština primi četiri garencie, pa da niemačke dèržave jedna za sve i sve za jednu učastvuju u politici bečkoga kabineta, osujetio odpor pruskoga kabineta. I u tome se dakle potvèrdilo priposnato popušćanje i nieki stepen stradanja u europejskome smatranju iztočne razmirice.

Francezki list neima za to nepomicanje stanja stvarih nikakvog drugog dovoljnog sredstva, nego baš presudne vojničke dogadjaje na korist zapadnih silah; a to je znak, da je parižki kabinet nauman energično raditi.

A da li će to ograničenje diplomatske sveze izmedju Londona i Pariza s jedne i izmedju Beča s druge strane, pa onda i još veće ograničenje položaja niemačkoga saveza, u svoje vrieme za slučaj, ako se uzaključava obći mir, biti od koristi ili ne, to tek idemo da vidimo. Zapadni kabineti zadèržavaju sebi pravo, koje je zadèržano još u notama od mieseca kolovoza, i to pravo, dodati k dosadašnjima još i nove uviete. Po tome se vidi, da na taj način može postati još niekoliko točkah, koje mogu biti vèrlo prostran akt o miru, — akt važan i po zapad i po iztok.

Odredbe pak takvoga akta mogu tako daleko zahvatiti, da program poznate četiri točke može u njima zauzeti kakvo vèrlo podčinjeno miesto, a korist, koja se odtuda poda za nieke sile, može biti vèrlo neznatna sprema drugih promienah na tvèrdoj zemlji.

Iz izjavah francezkoga lista vidi se dovoljno, da se baš isti francezki kabinet može smatrati kao onaj, koi ide protiv preuhitrenog zaključenja iztočnoga rata na gotovo odricateljnim osnovima sadašnjosti i bez prostranog učastvovanja tvèrde zemlje.

Pariz, 6. kolovoza. Jučer su osudjeni članovi tajnog družtva. Bilo ih je 54, medju njima jedna ženska. Osim zatvora osudjeni su na globu od 100 frankah, gradjansko bezčestje kroz pet godinah i da plate troškove suda. — U Bjaričkim toplicama uhvaćen je jedan Talian, koi je za carem tamo došao. Njegovo vrebanje obratilo je oko policie na sebe. Isto tako govore, da je brat Pianoria uhvaćen, koi je iz Amerike došao, da, kao što je rekao, svoga brata osveti. — Pokojni Solomon Rotšild ostavio je samo 120 milionah frankah i dva nasliednika. — Car će 17. kolovoza pred kraljicu englezku otići. U Pariz će ona doći 18. kolovoza. Novine parižke donose obširna opisanja od svetčanosti, koja će se prilikom dolazka kraljičinog davati. — Za žetvu u Francezkoj govore zvanična izviestja, da je jedno a drugo dobro.

— Starih vojnikah — tako se kaže — sad skoro i neima više u Francezkoj; svi su otišli u Krim. Ostali su sami mladi momci ili novaci.

Vlada francezka kupuje tèrgovačke parobrode gdie god koi nadje.

Tèrgovačke nieke kuće pretresane su. Kod njih se tražio komplot ili ugadjanje za bunu.

Velika Britania i Irska.

U Londonu u utorak. Lord kancelar zaključio je danas parlament, pročitavši **prestolni govor**; kraljica žali, što su osujećene bečke konferencie, u namieri, da će se rat kriepko nastaviti, oslanja se ona na zemlju i njene saveznike i slavno spominje francezku i sardinsku aliancu. Počem bi još spomenula vèrbovanje inostranih legionerah i turski zajam, s pohvalom navela je nieke preduzete reforme u unatarnjosti i u upravi naselbinah.

— Govornici u parlamentu, koji su za mir, mnogo su silnii i mnogo pouzdanii u svojim riečima nego govornici za rat, koji upravo reći osiećaju, da su potučeni, ali se za sad sa svojom većinom zadovoljavaju. U parlamentskim bojevima neima više one prave vatre, valjda zato, što se vatra i s polja gasi. Englezi su mnogo miroljubivii postali nego što su prie bili. Primietbe je dostojno i to, što je i sam Palmerston 5. o. m. u parlamentu branio austrijsku politiku. Odtuda zaključuju, da će biti mira, i u istinu sve se većma u parlamentu govori o tome, da će se pregovori o miru početi, i da je Pelisier dobio zapoviest odložiti juriš.

Englezi utvèrdjuju Helgoland, mali otok u sievernom moru, pred ušćem rieke Elbe. Niemački novinari čine se tome i neviešti, o ovamo na sve gèrlo viču, da se ruska flota uništi i da se Sevastopolj razori.

Španjolska.

Iz Madrida, 6. kolovoza. Polag madridskih novinah pronašla se su poglavarstva u Barceloni, da su posliednji tamošnji nemiri po socialistama podtaknjeni. Četvorica od glavnih čelovodjah zatvoreni su, i važni se papiri pronašli.

Po Španjolskoj biesni takodjer kolera. Ustrojeni su posvuda odbori za podupiranje siromakah.

Različite viesti.

— Kod tolikog govora i razgovora o iztočnoj razmirici nije se naravno ni čuditi ako kadšto o njoj štogod progovore i ljudi, koji se u njoj baš ništa nerazumiu. Ali je smiešno čuti, kad jedan drugome navodi štogod visoko, što ni sam nemože da dokuči pametju, ali navodi zato opet, da drugome pokaže, da je on čoviek, koi zna zrieliu reći nego drugi. Takav jedan smiešan slučaj pripovieda nam „Zeit“ iz Pariza, gdie se o iztočnoj razmirici i o politici različitih velikih silah europejskih govori može biti više nego igdie u Europi. A ovo je taj smiešan slučaj: Dvoica se najprie liepo razgovorahu o politici, ali se poslie malo po malo pa i porečkaju. U tome jedan, da drugoga začuti, reče: „Badava ti je i razgovorati o politici, kad neznaš geografiu.“ Drugi pak, kad čuje tu rieč koju nerazumie, povierupje onome da više zna, ali mu opet biaše težko priznati da baš ništa nezna reći o politici, pa zato odgovori: „Ja sam Francuz i dušom i tielom. Ja vidoh Normandiu, vidoh i Pikardiu, ali Geografiu nevidoh još nikao, — to mora da je bog zna na kome kraju svieta!“

Bečka burza

dne 17. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74²/₈
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	80
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	36³/₄
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » 1839, » 100 »		
» » » » 1854, » 100 »		98¹/₄
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		69
Bankovne dionice komad po		959
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.		
» bečko-glogničke željeznice »	500 »	
» šoprunsko-malobečke » »	200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . »	250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . »	200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	574
» » Lloyda u Tèrztu . »	500 »	
» budapeštanskog lančanika »	500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		338¹/₂
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . za	100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	94¹/₂
Augsburg za 100 for. current	»	115
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	115¹/₂
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	83¹/₂
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	115
London za 1 funt šterlinga	»	11 8
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	114
Marseille za 300 frankah	»	
Pariz za 300 frankah	»	133
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20³/₄
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

1921/Pr. (30—VI.) (3—1)

Natiečajni oglas.

Za popunjenje službe zemaljskoga živinara (zemaljskoga liečnika) u Zagrebu, sistemisirane za kraljevinu Hèrvatsku i Slavoniu, s kojom je plaća od 600 fr. čin X. nadnevničkoga razreda i uživanje putnih pristojbah polag ustanovah normalnoga propisa od 3. sèrpnja 1854 (dèrž. z. lista br. 169 §.§. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 13 i 24) skopčano razpisuje se time natiečaj s rokom od četiri nedielje danah, računajući od dana pèrvog uvèrštenja ovog oglasa u uredske listove.

Tražioci ove službe, koji moraju biti graduirani liekari ili eksaminirani ranarnici i u bečkom živinarskom zavodu kao korepetitori ili pensionari za živinare izobraženi, imaju svoje molbenice valjano obložene, ako stoje u javnoj službi putem svojih uredskih predstojništvah, inače pako putem političke oblasti svojega prebivališta uz gori navedeno vrieme kod c. k. hèrv.-slavonskoga namiestničtvenoga predsiedništva podnieti i pri tom miesto i zemlju rodjenja, dobu, vierozakon, stališ (neoženjen, oženjen ili udovac s brojem dietce) nauke i ine sposobnosti, znanje niemačkoga i hèrvatskoga zemaljskoga jezika, dosadanje službe i ine moguće zasluge vierodostojnim izpravami izkazati.

Od predsiedništva c. k. hèrv.-slav. namiestništva.

U Zagrebu dne 10. kolovoza 1855.

Br. 5274. (213—DS.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom, od 8. svibnja 1855 br. 1961 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Antunu Labaš i Justini Jellačić rodj. Labaš za spadavše na dobro Lovrečan u obćini Selnica, kotaru dugoselskom, županii zagrebačkoj ležeće, 2 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 800 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 5. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još *dužji rok*, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 5 studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, *bit će jedino prosto*, da svoja prava, koja imadu, *potieraju* samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 28. prosina 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane *izkaze ili prijave* podnieli uz rok izročni, doći imadu *ili glavom ili* po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 5303. Civ. (217—DS.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da će se svakolika dućanska roba na stiečajnu masu Jurja Šimanića i sina spadajuća i na 6,823 for. 56¾ kr. sudbeno procienjena, dne 31. kolovoza t. g. u 9 satih prie podne u kući br. 750 u Zagrebu putem javne dražbe makar i izpod procienjene ciene prodavati.

U Zagrebu 8. kolovoza 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 1782/1855 pol. (377—Izv.) (3—1)

Oglas.

Jedna žute boje, okolo dvie godine stara, bez inih znamenjah, ždrebica nadjena je u šartovačkom kotaru po pastirima u šumi Brodić svezana, koja se kod ureda obćine Kutinja u čuvanju nalazi.

Ista ždrebica bude ako se vlastnik neprijavi dne 14. ruja kod ureda obćine Kutinja u 4 sata poslie podne javno prodana.

U Moslavini dne 14. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Tomašić.

Z. 1753/P. (376—Izv.) (3—1)

Kundmachung
wegen Verpachtung der Fleischausschrottung zu Bribir, Crikvenica und Novi.

Vom k. k. Bezirksamte Crikvenica, welchem zu folge hierüber ergangenen h. Erlässen die Regelung der Fleischausschrottung im unterstehenden Bezirke zusteht, wird hiemit kundgemacht, dass am 13. September l. J. die Verpachtung der Fleischausschrottungen a) zu Bribir, b) Crikvenica und c) Novi vom 1. November l. J. angefangen auf drei nacheinander folgende Jahre hierorts abgehalten und die Fleischausschrottung entweder einzeln oder für alle 3 Orte zusammen, demjenigen der den gesagten Fleischpreis für den besagten Zeitraum anbiethen wird, verliehen werden wird; — hiebei werden auch bestimmt lautende, mit dem erforderlichen Reugelde versehene, schriftliche Offerte unter den vorgeschriebenen Bedingungen angenommen.

Die näheren Bedingnisse sind a) der Pächter in Bribir wird daselbst die Fleischbank in der Untergemeinde Selce eine Filial-Fleischbank, derjenige in Crikvenica daselbst die Fleischbank in den Ortschaften Grižane und Sušik die Filial-Fleischbänke, endlich der Pächter in Novi bloss die Fleischbank in Novi überall täglich ein genügendes Quantum stets frischen, und was sich von selbst versteht guten Fleisches haben müssen.

b) Der Unternehmer wird nach den bestehenden Bestimmungen, von je Stück geschlachteten und ausgeschrotteten Viehes, die entfallende Gebühr als Gemeindezuschlag, — nemlich von 1 geschlachteten Ochsen oder Kuh 2 fl., von 1 Kalbe 20 kr., von 1 Schöpse oder Ziege 8 kr., von 1 Lamm 5 kr., in die Gemeinde-Casse zu entrichten haben; weshalb

c) wurde der Fiskal- und Ausrufungspreis für 1 Pfund Fleisches um ½ kr. theuerer als im Zengg der Fall ist, und stets der Fall sein wird, festgesetzt und als Basis angenommen.

d) Jeder Feilbiether oder Offerent, wird für jede der genannten drei Fleichausschrottungen, vor der Feilbiethung den Betrag von 50 fl. C. M. als Reugeld, der Ersteher aber, nach Verlauf von Acht Tagen 500 fl. im baren Gelde als Caution zu erlegen, oder wenn er Bewohner eigenen Bezirkes wäre, 100 fl. im baren Gelde zu erlegen 400 fl. aber mittelst Realitäten sicher zu stellen haben.

Das Reugeld der nicht als Bestbiether anerkannten Feilbiether oder Offerenten, wird nach geschlossener Verhandlung zurückgestellt.

e) Die übrigen auf die Rechte und Obliegenheiten des Unternehmers Bezug habenden Bestimmungen werden dem Ersteher mittelst Vertrages bekannt gegeben.

Crikvenica am 10. Juli 1855.

Der k. k. Bezirks-Vorstand,
B. Marinšević.

394./pr. (378—Izv.) (3—2)

Verlautbarung.

Im Nachhange zu der Concurs-Ausschreibung vom 17. v. M. Nr. 357 wird zur Benehmungs-Wissenschaft der Bewerber beigefügt, dass die Besetzung der, bei dem k. k. Bezirksamte Crikvenica erledigten Aktuars-Stelle provisorisch erfolgen wird.

Fiume den 12. August 1855.

Von der k. k. Comitatsbehörde.

Br. 5469. (210—D.S. (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 29. sèrpnja 1855 broj 3106 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ivanu Čaviću za spadavše na dobro Hlapnik u obćini Netretić, kotaru modruš-potočkom, županii zagrebačkoj ležeće, 4/8 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 4. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod iz glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 4. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 6. prosinca 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 4. kolovoza 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 5470. (D.S. 211) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 29. sèrpnja 1855 broj 3149 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Ladislavu, Oktavianu, Liberatu, Stjepanu, Terezi, Dragutinu, Radoslavu i Franjici Lopašić potomjoj udatoj Svilčić za spadavše na dobro, Herčić u obćini Severin i Bosiljevo, kotaru bosiljevačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 12⅝ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 9. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 9. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe budę, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 4. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 5361. (209—DS.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 24. sèrpnja 1855. broj 3103. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ferdinandu Makancu za spadavše na dobro Stèrpet u obćini Jamnica, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće 2⅝ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 900 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. žak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 27. rujna 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. rujna 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. studenoga 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 1077. (356—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. sud V.-Gorički daje na znanje, da na temelju molbe za dražbu gg. Andrie Dorotića i Franje Hervačića po odvietniku Gajleru pram Kati Arbanas nepokretnostih njenih na V.-Gorici na dne 23. kolovoza t. g. druga dražba uslied izroka od 16. lipnja t. g. br. 1077. pod uvieti onde opisanimi izsliedila bude.

Dano na V.-Gorici 1. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

OGLASNIK.

(28—Dp. (6—6)

C. k. poveljena i obćenito novo pronadjena obljubljena

ANATERINSKA VODA ZA USTA

od J. G. Poppa,

praktičnog zuboliečnika u Beču, u varoši, Goldschmidt-sokaku br. 604, ćošak na tèrgu svetog Petra.

Ciena u staklu: 1. for. 20 kr. sr.*)

Sviedočbe.

Podpisani, 61 godinu star, bolujem već od 42 godine moje od strahovite zubne boli, radi koje sam već šest mojih zubovah izgubio. Najnovie dne 24. o. m. napadnut od žestoke te boli, preporuči mi gosp. liekarnik nalazeću se u njegovoj liekarni anaterinsku vodu za usta od J. G. Poppa, zuboliečnika u Beču. Jedva da sam tu vodu upotrebio, izčezla je žestoka bol, a od onoga vremena kroz upotrebljenje izvèrstnog tog lieka dosad sam sasvim ozdravio od svih mojih pèrvašnjih zubobolib.

Odušev!jen čuvstvom zahvalnosti nemogu ino, van dobrotvorni taj liek svim bolujućim iz pravoga nekoristoljubivoga osviedočenja najtoplie preporučiti.

U Osieku mieseca listopada 1852.

Kristian Nachmann, s. r.

Kroz duže vrieme patio sam od reumatičke zuboboli, skopčane s glavoboljom i žestokom boli ušiuh, jer su sva pokušana sredstva bila bez uspieha; napokon pokušao sam anaterinsku vodu za usta, kojom sam se na nieko!iko danah od tog zla oslobodio; s toga najtoplie preporučam ovaj liek svim onim, koji od slične boli boluju.

U Beču mieseca lipnja 1852.

Franjo Pötzl, s. v.
c. k. pieneznik.

Javno priznajem izvèrstni uspieh anaterinske vode za usta, kao najbolji liek za uzdèržanje zubovah i zdravih zubnih desnih, i sviedočim, da je vlastitim mojim upotrebljenjem to dokazano.

K. Rieden, s. r.
supruga c. k. ministarskog savietnika.

---

*) Dobiva se u Zagrebu kod g. Grac. Mihića liekarnika i g. M. Krešića tèrgovca; u Varaždinu kod gosp. Haltera liekarnika; u Karlovcu kod g. E. Medera liekarnika i g. Benića; u Senju kod g. liekarnika Jos. Accurtia; u Osieku kod g. J. Horninga; u Novomsadu kod g. liek. Grossingera; u Pećuhu kod C. Bergera i g. Obetko.

(Dp.—117) (—4)

Ranie vučenje.

Dozvoljena po njeg. c. k. apost. veličanstvu premilostivo velika novčana lutrija, koje čisti dobitak opredieljen je s polovine za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru, a s polovine za kneza Vindišgreca zakladu za nemoćne vojnike, našla je od ovo niekoliko nedieljah, što je otvorena, obćeniti odziv ne samo radi osobitih koristih, koje se posiedateljima srećakah pružaju, nego i radi skopčanih s njome čoviečnih svèrhah. S toga se pèrvo vučenje ove lutrie miesto 10. siečnja 1856 — kao što biaše opredieljeno — dozvolom vis. c. k. financ. popečiteljstva neoposivno ustanovljuje na

3. studenoga ove god.,

dakle za više od 2 mieseca prie.

Ova po c. k. povl. veletèržkoj kući J. G. Schuller & Comp. u Beču otvorena

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

sadèržava 64,205 zgoditakah (Treffer)

sa svotom dobitka u gotovu novcu od

for. 810,525 b. v.

u 4 dotacie od

for. 37,280 — 263,325 — 252,200 — 257,720

sa 6 glavnih zgoditakah od

for. 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 20,000, i 15,000.

Time je odavna izjavljenoj želji zadovoljeno, da se kod takvih lutrijah broj glavnih zgoditakah pomnoža, i posiedateljima srećakah više izgleda za dobit pruži; nadalje sadèržava ova lutrija znameniti i još kod nijedne lutrije nebivši broj od

64,199 nuzzgoditakah

od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 — 1200 itd.

Srećke I. i II. razreda stoji 3 for., III. razreda 6 for., IV. razreda 10 for.

One p. n. tèrgovačke kuće, koje žele uz umierenu provisiu preuzeti prodaju srećakah, neka se što prie obrate na veletèržku kuću **J. G. Schuller & Comp.** u Beču.

U Beču, mieseca travnja 1855.

Srećke ove loterie dobivaju se u Zagrebu u tèrgovini g. Pavla Haca na Jelačić-ban-tèrgu.

(131—Dp.) (3—2)

Obrazovajuće podučavanje u plesih družtvenih.

Podpisani služeć se dopusta dozvoljena mu po visokih stališih Štajerske naumio je za pružiti prilika, da si lahko shvativim i valjaniim podučavanja putem mladjahna tiela naravno finu gibkost vèrla načina, za družtva čestita prisvoje — kao što dosad, tako i lietos svèršetkom mieseca kol. otvorit će ciclus od 30 lekciah u plesu te učiti sliedeće družtvene plese narodnog značaja: **Kolo** (i novi veoma graciozni **polka-kolo, Mazurku, Polku-Mazurku,** i **kadril-Polka-Mazurku**) **Kör, Nevtelen, Čardaš, poljsku kadrilu, kadrilu francezku, Menuette, kadrillu štajersku** i **štajersku polku, Pas de deux,** i **španjolske plese, Lance-kadrilu, Valcer** i **Polku** jednostavno i dvostruko.

O blagovoljnom učestvovanju na podučavanje podpisanog do njegovog došastja svèršetkom kolovoza neka se izvoli dobrohotno u zavodu odgojiteljnom gospodične Ivane Janda porazgovoriti.

Eduard Eichler,
štajersko-stališki učitelj plesa, i učitelj pleso-umietnosti u obstojavšoj školi c.k. kadetah stotnie u Gradcu.

(118—Dp.) (10—2)

☞ Sa previšnjim car. kralj. povlastjem i kr. pruskim, te kr bavarskim previšnjim priznanjem.

Jedino skladište:

U Zagrebu kod liekarnika Graciana Mihića, u Karlovcu kod Tome Aleksića, u Čakovcu kod A. Karasza, u Osieku kod liekarnika Jos. Horninga, u Rieci kod Petra Rigotti-a, u Koprivnici kod liekarnika Rud. Schiketanc-a, u Križevcih kod Ant. Bratogli-e, u Sisku kod Franje Pokorny-a i G. Velussić-a & Comp., u Pančevu kod J. Huber-a, u Zemunu kod Joanovića i Petrovića, u Virovitici kod J. Demetrovića, u Vukovaru kod Todora Stanića, u Varaždinu kod S. A. Taušek-a i liekarnika Aleksandra Haltera.

Doktora Borchardt-a
BILJNI SAPUN

(u zapečatjenih svezčićih izvornih po 24 kr. sr.

Dra. Hartung-a
ulje s kore kininske

(u zapečatjenih na staklu biljegovanih flašicah po 50 kr. sr.)

BILJNA POMADA

(u zapečatjenih biljegovanih na staklu tegelcih po 50 kr. sr.)

Dra. Suin de Boutemard-a
TIESTO ZA ZUBE

(u čitavih i polusvezcih po 40 i 20 kr. kr.

Doktora Borchadta biljni sapun aromatično-liečnički točno proračunan po pravilah znanstvenih, te veoma sretno skombiniran zauzima po svojih = do sad jošte nedostignutih = karakterističnih prednostih medju svimi sličnimi proizvodi pèrvenstvo, te veoma koristan je zajedno upotrebljen kod kupeljih svake vèrsti.

Sretni uspieh unapredovana, brižljiva te znanstvena razsudjenja sačinjavajuća ota **Dra. Hartung-a** povlastjena sredstva za **rastenja vlasih,** reć bi da su opredieljena medjusobno u učincih svojih nadovèršivati se, kad **ulje kore kininske** služi na uzdèržanje vlasih u obće, te **biljna pomada** probitačna je na uzkèrsnutje i oživljenje narastaja vlasih — kad pèrvo poveća elasticitet i boju vlasih, to potonje sačuva od preranog osiedenja i izpadanja, kadno koži novu blagu substanciu priobćuje, te korenje vlasih najkrepčijim načinom ojačuje.

Doktora Suin-a aromatično **tiesto za zube** ili zubni sapun priznan posvud sa osobitim predstavljenjem kano najobćenitije te najsigurnije sredstvo za **uzdèržanje i poliepšanje** zubih i zubrog mesa, očistuje mnogo ugodnie i bèrže nego i razni prahi za zube, pridieljujuć zajedno čitavim ustama veoma blagu i milu friškoću.

Opazka. Pošto bi glas tako utemeljen povlastjenih sredstvah nažao skoro svakdano raznih naslieđovanjah i izhitrenjah, to neka izvole za izbiegnuti prevarenju štovani odužimatelji naših u domovini i inostranstvu u tolikoj časti stojećih proizvodah na otih više putah već oglašen način zamatanja, kano i na naslove **Doktora Borchardt-a** (biljni sapun), **Doktora Hartung-a** (ulje s kore kininske i biljna pomada) i **Doktora Suin de Boutemard-a** (tiesto za zube), te i na naslov dotičnog jedinog našeg miestnog skladišta točno paziti.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 21. KOLOVOZA 1855 **Broj 90.**

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrvi put; a zatim za svaki put 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

U Parizu, 17. kolovoza. Danas popodne, u 2 sata priobćena je na burzi sliedeća depeša: General **Pellissier** javlja pod 16. o. m. 10 satih iz jutra: „Od niekoga vremena glasalo se, da će Rusi poduzeti navalu. Glas se obistinio. Ovoga jutra navališe Rusi s velikim mnoštvom na Černajaliniu. Divisie Carion, Faucheux, Mories i Herbillon uzbiše ih. Sardinci, koji biahu na našem desnom krilu ponamieštani, brabro se boriše. Rusi imadu mnogobrojne mèrtve i mi smo mnoge zarobili. Oni nastupiše podpunu retiradu prema gradiću Mekenzii u onaj hip, kad su prispiele francezke i engleske rezerve, osobito konjaništvo. Nepriatelj je kruto poražen. **Naš gubitak je manji od njegovoga**; brojevi još nisu poznati."

— „**Fremdenblatt**" donosi o bitki na Černaji dne 16. sliedeću bèrzojavnu viest: Pošto bi knez Goršakov izviestio se, da su Francezi 13., 14., i 15. znamenitu vojsku povukli u trančee od Sevastopolja i počem se od strane saveznikah izčekivala navala na Karabolnaju, upotrebio je on to odvraćenje vojske, te je 16. forcirao sa 36,000 m. Černajaliniu kod Traktira i Čorguna, razbio Turke, u nered doveo Sardince i allarmirao cielu obsadnu vojsku. Pieš. divisiama Carrion i Faucheux i konjaničkom sboru Moris podje za rukom, uzdèržati bitku, no morale su se rezerve privući. Budući se knez Goršakov izviestio, da se na Korablenu ništa poduzeti neće, dade znak za povratak. Obostrani gubitak veliki je, koristi nije niedna stranka zadobila, osim što su Rusi osujetili operacie na Korablenu.

Iz **Londona**, 17. kolovoza, 3 sata. General **Liprandi** navalio je na Černajaliniu sa 60,000 momakah, no biaše suzbijen, izgubivši 4—5000 momakah. Gubitak saveznikah manji je.

Iz **Turina**, 17. kolovoza. General **Lamarmora** javlja iz **Kadikoja** od 16. „Danas u jutro navališe Rusi na Černaja liniu s 50,000 mom. Naša poslovica biaše: Za kralja i domovinu. Francezke depeše kazat će, da li biahu Piemontezi dostojni vojevati na strani Englezah i Francezah. Oni biahu valjani. General **Montevecchio** umire; imamo 200 mertvih i ranjenih. Ruski gubitak znamenit je.

Iz **Danciga**, 17. kolovoza. „**Volture**" je ovamo stigao; on je 13. otišao izpred **Sveaborga** a javlja, da je ovo miesto, izuzamši tvèrdjavne obkope, gotovo sasvim razoreno. Savezna flota odjedrila je 13. stranom u Kronštadt, stranom u Nargen.

Iz **Pariza**, 17. kolovoza. „**Moniteur**" donosi članak o bombardiranju Sveaborga, u kom se isto opisuje kao od neproračunanih posliedicah za operacie u baltičkom moru; varoš leži u pepelu, obkopi i baterie stranom su uništene; Sveaborg jedva po imenu existira.

Iz **Petrograda**, 11. kolovoza. „Ruski Invalid" donosi depeše iz **Sveaborga** od 9. i 10. kolovoza; započeto dne 9. bombardiranje nastavio je nepriatelj i dne 10. Osim bombah bacao je i kongrevske rakete u tvèrdju. Polag popriečne proračune bačeno je dne 9. od 7 satih u jutro do 8 satih u večer do 10,000 bombah u varoš. Velike štete neima. Sva utvèrdjenja i sve baterie ostadoše nepovriedjene.

Iz **Petrograda**, 16. kolovoza. Bombardiranje Sveaborga dovèršeno je; baterie i utvèrdjenja nisu nikakve štete prepatila; niekoliko je kućah izgorielo. Helsingfors je nepovriedjen. Jedna engleska fregata postade za rat nesposobna. Flota otišla je u Nargen.

(Ove obe depeše protuslove si „Fremdenblatt dobio je viesti, da je samo niekoliko barakah i dervenih kućah razoreno, a dalje ništa. Vidi viesti pod Petrogradom.)

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Promiene u nadbiskupii zagrebačkoj.

Postao je:

Gosp. Šutej Franjo, dosadanji duhovni pomoćnik kod sv. Ane pod Turnom, upraviteljem u Kamenskom.

Premiešteni su:

Gosp. Stefan Josip, duhovni pomoćnik, iz Kloštra u Lopatinac;
„ Plenar Janko, iz Vivodinja u Dubravu;
„ Cveger Franjo, iz Šišlavića u Novigrad kod Karlovca;
„ Maretić Ignacio, iz Osiekova u Stare-Čiče;
„ Požeg Franjo, iz Ščitarjeva u Bedenicu;
„ Sartori Ljudevit, iz Zeline na Mrežnicu;
„ Jagunić Josip, iz Gline u Dubovac kod Karlovca;
„ Haudić Josip, iz Dubovca kod Karlovca na Plešivicu;

Namiešteni su novomisnici:

Gosp. Bajsić Petar, u Zajezdu;
„ Benko Juraj, u Vivodinje;
„ Bogović Josip, na dolnju Stubicu;
„ Burek Franjo, u Obreš;
„ Hergar Stiepan, u Nidielišće;
„ Hladnjak Ivan, u Gjurgjić;
„ Hohnjec Ivan, u Stenjevac;
„ Horvat Marko, u Gjurgjevac;
„ Lehpamer Josip, u nadbiskupsku pisarnu;
„ Majcenić Pavao, k sv. Ani pod Turan;
„ Mikec Stiepan, u Tomašicu;
„ Quaternik Anton, u Glinu;
„ Soštarić Mato, u Osiekovo;
„ Zvèrhek Josip, na Zelinu kod sv. Ivana.

Preminuli su:

Gosp. Jurinić Juraj, podarcidjakon i župnik u Osiekovu;
„ Volović Nikola, upravitelj na Kamenskom;
„ Bertić Luka, nemoćni svećenik.

— (Poziv na izložbu voća i grozdja.) Dočim bi u svih povećih gradovih družtva obstojala za promicanje i poboljšanje vèrtljarie, kod nas pako takova šta nebi bilo, gdie vendar obće poznato je, da voća dosta i stranom takodjer vèrlo dobroga imade, to se ovime svi p. n. vlastelini, posiednici i ini vèrtljari, te ljubitelji voća uljudno pozivlju, neka izvole do 14. rujna poslati ovamo od svih vèrstih krušakah, jabukah i grozdja (breskvah takodjer na koliko bi zrelih bilo) da se uzmogne tim načinom pokušaj sa izložbom učiniti.

Korist ovakve izložbe bi dvovèrstna bila, pèrvo: saznalo bi se koliko i kakovog sve voća ima u zemlji našoj; drugo: posiednici mnogi neznajući kakovih vèrstih voća imadu, saznati bi mogli tim načinom prava imena sada (voća) svoga.

Svaki, koi bi želio udioništvovati, neka bi dva do tri komada jabukah, krušakah i grozdja sa imenom hèrvatskim providjenih poslao, naime tako hèrvatski, kako se u miestu zovu, i sa systematičkim imenom niemačkim ili francezkim (ako mu je poznato). Tomu bi se imali dodati broji, koji bi na voću ili grozdu oni isti biti morali sa dèrvom ili tèrsom, na kom je voće ili grozdje raslo. Po izložbi bi se svakomu izložniku na znanje dalo, kako se ovim ili onim brojem naznačeno voće zove.

Za presudjenje izloženih proizvodah upresit će se gg. Zellinger i Körbler, te njim pridati nadvèrtljar družtva Trummer.

Jabuke i kruške poslat se mogu u ertiu dobro zamotane i u sanduke složene; grozdje takodjer u sanducih uzamši miesto papira lištja.

Najliepše voće i grozdje dobilo bi nagradu, koja će se kasnie pobliže naznačiti.

Poslovodstvo odbora družtva gospodarskog.

V. Z. Iz **Varaždina** 18. kolovoza. Jučer t. j. 17. o. m. naviesti nam gradska banda po ulicama vesele komade svirajuća, da će se dana rodjeni dan našeg premilostivog cara i gospodara Franje Josipa I. svetkovati, i doista u $^{3}/_{4}$9 jutra novo saliveno u župnej cèrkvi zvono, koje je pèrvi put pučanstvo varoši ove k izvanrednoj službi božjoj zvalo — ugodnim glasom svojim sazove u župnu cèrkvu vierne podanike njeg. veličanstva — te miestni gospodin župnik i opat uz mnogobrojnu dvorbu svećenstva za povoljno zdravje i dugotrajno življenje jasnog vladara odpieva sv. misu i „**Tebe boga hvalimo**". — Po svèršenoj službi božjoj pievana bi u narodnom jeziku pučka piesma; — kod službe božje prisustvovaše u svetčanoj odieći svi gradjanski i vojeni dostojanstvenici, nemanje i ino domaće žiteljstvo; — prigodom trajanja službe božje navadne pozdrave davaše jedan oddiel ovdie u posadi nalazećeg se c. k. depot-batalion nadvojvode Lavoslava i gradjanska četa, kojim na kapucinskom tèrgu gradski mužari odgovaraše, dočim je c. kr. stražarstvo sigurnosti takodjer kod svetčanosti ove na župnom tèrgu u podpunoj paradi stajalo.

Prigodom ovom nemogu propustiti i okolnost onu napomenuti, da je u ovdašnjoj župnoj cèrkvi god. 1663 izlijeno zvono kod porodiviše se 6. ožujka o. g. vatre razlupano i za daljnja porabu nesposobno darežljivostju u području varoši ove nalazećih se gg. činovnikah i miestnog gradjanstva na novo prelijeno i iz 27 na 33 centa i 35 funtah povišeno, koje zvono točnostju i marljivim nastojanjem ovdiešnjeg zvonolivca Antuna Papsta toli umietno je sačinjeno, da tako u obziru izvanjske slike, kao što i ugodnog svojeg glasa dotičnom sačinitelju na čast služi; — upitno zvono osim dvijuh latinskih stihovah providjeno je narodnim napisima, te je pèrvi put poslie kako bi dne 6. o. m. po presvietlom g. posvetjenom biskupu Ivanu Kralju naročito u tu svèrhu u Varaždin kao rodno svoje miesto došavšem — posvetjeno bilo, kod današnje toli znamenite svetčanosti zvanje promilo.

S bojišta.

— Živa ruska vatra mnogo smeta saveznicima, te nemogu da se približuju sa obsadnim svojim poslovima. Osim toga Rusi su i više putah izletali, ali bez uspieha; no dovèršili su svoja utvèrdjenja, pa sad spokojno čekaju, da saveznici napadnu. Što se pak tiče predstojećeg novog napadanja, o tome izviestja ava jedna drugima protivslove. Tako s jedne strane javljaju, da će se još ovih danah preduzeti nov juriš na kulu malakovsku, za koje da su Rusi doznali, pa umnožili svoju posadu kod te kule, a knjaz Goršakov da je gotov sa svom svojom silom udariti, ako bi nuždno bilo, da se kula spase; s druge opet strane sasvim protivno dokazuju, da se t. j. još tako naskoro neće nov juriš preduzimati. Medjutim i jedna i druga stra-

na jednako i vèrle viešto i s velikim žèrtvama radi oko rečene kule malakovske. I Rusi i saveznici živo se spremaju za presudan boj, koga će morati skoro biti. U stanu savezničkom nadaju mu se oko polovine kolovoza za cielo. I jedni i drugi uzdaju se, da će uspieti. Kad se već svèrši rat, pa se uzanzaju pozicie i jedne i druge strane, onda će obsada i obrana Sevastopolja dati bogate materie za naučno izpitivanje; a sada nitko nije siguran, kako će biti u napredak. Kad saveznici obsadjuju po svim pravilima vieštine, to i Rusi brane se onako, kao što samo može biti viešto. — Na savezničku vojsku to, što se tako dugo nebiju, nedieluje baš najpovoljnie, jerbo vojnici uče smatrati koješta, što neće biti od koristi. Neslažu se najbolje izmedju sebe stanice, koje se nalaze izpred grada. Sardinjani su nezadovoljni i pitaju jedni druge, kako je to moglo biti, da oni dodju na bojno polje, na kome nisu imali nikakva posla, pa zauzimaju onakovu posicin, kakvu će kadgod zauzimati strana legia saveznička. Šta više, razgovaraju se i o tome, kako se 3000 mom. nove vojske, što se ima poslati, da se popuni nedostatak, koi je pričinjen kolerom, neće prie poslati na Krim, dokle se god najprie nedobije dovoljno objasnjenje, kako će se upotrebiti Sardinjani kod Sevastopolja.

U Sevastopolju sami vide, da se južna strana grada kako koi dan sve manje može dèržati; no zato još valja mnogo kèrvi da se prolije, dokle se vojsci ruskoj oduzme sdvojena hrabrost. Rusi su se još napred preporučili bogu, pa sad samo još spokojno čekaju, da dodje red na njih. Odtuda možemo sebi razjasniti veliku njihovu hladnokèrvnost, jerbo oni baš i onda, kad od svih stranah gruvaju topovi, posiedaju kojegdie po bedemima, pa se kockaju; a kad se dogodi, da koga ubije tane, a oni ga odmah odvuku, pa onda opet posiedaju za kocku. Kad je knjaz Goršakov poslie uzbijenoga posliednjeg juriša išao po bedenima, a on zapita vojnike: „Kako je, dietco?“ A vojnici odgovore: „Kako bog hoće, tako je!“ A general Kocebue primieti: „Vaša preuzvišenost, meni je žao ovih živih mèrtvacah!“ Ali knjaz Goršakov slegne ramenom, pa otide dalje. — U Sevastopolju jednako ima jedno 60—65.000 vojske.

U stanu savezničkom već se izdaju i novine. Tako Sardinjani imaju svoj „Il Piemontese“, koi izdaje jedan oficir, pa kojekakvim dosietkoma razveseljava vojnike i odèržava ih pri dobroj volji.

— Nieki engleski izviestitelj opisuje stradanja krimske vojske ovako: „Mèrtva trupla imaju kao i živa tielesa težnju, da se u geometričnom razmierju umnožavaju. Ništa nije životu opasnie nego kad mu je smèrt u susiedstvu. Oni, što su malo prie bili naši hrabri vojnici u Krimu, postadoše svojim ratujućim drugovima tako opasni dušmani kao i isti Rusi. Na tanko, kadšto niti malo zemljom nepokrivena, raširuju njihova tielesa kužnu vonju (miasma), koja tako sigurno ubija kao prah i olovo, dapače jošte sigurnost puške nadkriljuje. Žalibože da opasnost neprieti samo od naših četah. Smrad ruskih ostanakah dopire tja do našega ratišta, on dolazi tja u naše jame; mi smo obsieli Sevastopolj, a kužnost obsiela je nas. Oni su vierni do smèrti, kao naši saveznici, al poslie smèrti nemogu to biti, kad bi i htieli. Oni isti Francezi, koji nas sa svojim sabljama izbaviše, truju nas svojom gnjiloćom. Živinski ostanci dieluju sajedno s čoviečanskimi. Mèrtvo truplo konja, koi je dan prie svojega hrabroga konjanika po Balaklavi nosio, leži na drumu, te vuče pobiedoslavnoga dragonera, koi ga je prie jahao, u istu sudbinu. Kolera biesni strogom nepristranostju u obadva ratišta: sada napadne neugledna bubnjara, sad opet vèrhovnog zapoviednika. Izkićeni zlatom častnik, koi je svoj gospodski stan ostavio i ubogi prostak, koi je izpod slamnata krova amo došao — obojica bivaju jednako položena u tiesan zemaljski stan u Krimu. Jedna od najvećih nevoljah jest žareća omara krimskog podnebja, koja vierno nasleduje strogosti krimske zime. Neima pera, koje bi dosta opisati moglo onaj gad čoviečjih i živinskih ostanakah, s kojim se svaki borit moramo. Pristećih [illegible]

čitateljima grozne slike razpadajućih se tielesah, čoviečjih glavah i članakah, što iz zemlje vire, i mnoge ostale prizore, od kojih, ako ih samo čitamo, glava boli. Žareće sunce, koje povèrh ovih prizorah žeže, razsvietljuje kugi put, kud sred podneva hara.

Austria.

U Beču. Iz Petrograda javljaju, da će imeovaniza Beč novi poslanički savietnik **Balabin** što najprie ovamo prispieti. U ostalom glasa se, da će i na ostalim ruskim poslanišlvima nastupiti promiene.

— „Oest. Ztg.“ dobiva iz pouzdane strane viest, da su saveznici čvèrsto odlučili, budućega prolieća prenieti ratno pozorište na Dunav. Do toga vremena misle oni s ratom u Krimu biti gotovi, da se zadovolji poštenju oružja. — Nadalje spominje, da saveznici kane **Tursku permanentno posiesti**, i da su taj svoj zaključak jur priobćili niemačkim velevladama. **Varna, Galipolje i Dardaneli pretvorit će se u najgorostasnia oružišta.** — Napokon je, kako pomenuti list piše, zaključeno, budućega prolieća bombardirati i razoriti sve ruske luke, do kojih će se moći doći.

Turska.

Iz **Carigrada**, 6. kolovoza. Rifaatpaša imenovan je predsiednikom ratnog vieća. — Viesti iz Erzeruma ništa nejavljaju o ruskoj navali. — Iz Krima čuje se, da je general Espinasse privremeno preuzeo zapoviedništvo nad diviziom Canrobertovom.

Gèrčka.

Iz **Atene**, 10. kolovoza. Stvar generala Kalergisa još uviek nije izravnana. Medjutim žiteljstvo vlada se mirno i mnogobrojne straže obilaze po gradu.

Rusia.

— Po „N. Pr. Ztgu“, koi Rusii dèrži stranu, sad i ostale novine, koje takodjer Rusii dèrže stranu, govore, da će se opet zaključiti „sveta alianca.“ No „Donau kaže, da to nije ni misliti jedno zato, što su sad sasvim drugčie prilike a drugčie su bile, kad je poznata „sveta alianca“ zaključavana, a drugo i zato, što se Pruska dèrži načela tog, raditi onako, kako samo pruski interesi zahtievaju, a pruski interesi nezahtievaju nikakovu novu „svetu aliancu.“ Medjutim što se nieki zato opet tome nadaju od Pruske, to je odtuda, što se nadaju, da će se mieseca kolovoza morati makar šta presuditi kod Sevastopolja, pa to će se onda upotrebiti na mir, a upotrebit će se na mir pri tome i za to, što jedno Rusia kao da je gotova pristati na pregovore, koje su onda odobrili bili Drouin de Lhuis i lord Russel, a drugo i Franceska kao da je kako koi dan sve naklonitia miriti se opet.

Franceska.

— Parižki korespodent „Timesa“ javlja da se u Parizu opet pogovara o miru, ali on opominje englezku i francezku vladu, da se nipošto neupuštaju u uzaludne pregovore. Već i same rieči „konferencia“ i „punomoćnici“ dosadne su, veli, publici. Kad se uzme **Sevastopolj**, pa Rusia uzahtieva mir kakav mi hoćemo, tek onda će biti vrieme da se diplomati savietuju dokle god hoće, a prie ne. I „Keln. Ztg.“ kaže da se u Parizu govori, da će se skorim opet dèržati konferencie o miru, i da u dotičnim pregovorima glavnu rolu igra kralj belgijski, koi će zbog toga do koi dan ići u Beč.

— Stvari medju Francezkom i Napoleonom sada nestoje baš sasvim povoljno. Poluzvanični listovi: „Pays“, „Constitutionel“ i „Patrie“ donose svi vèrlo nepriateljske dopise. Napuljska je vlada ukinula, zabranu, po kojoj se hrana nije smela izvoziti, ali ipak izvoženju stavlja najveće prepone na put. Medju ostalima stvarima francezki je poslanik u Napulju i to javio u Pariz, da jedan pekar, koi je htieo izdavati peksimit za savezničku vojsku, u tome je smeten bio i poslie kad se ukinula zabrana. Zbog toga su po vladajućim krugovima u Parizu vèrlo nezadovoljni sa vladom napuljskom, i na svaki način zapleti nastupaju veliki izmedju Franceske i Napuljske, jer nije prilika, da bi francezki listovi od svoje glave onako nepriateljski pisali o Napuljskoj, kao što pisati počeše. „Keln. Ztg.“ kaže da im ti dopisi dolaze iz ministarstva inostranih dielah.

Bečka burza
dne 17. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	74²/₈
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	80
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	36³/₄
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	98¹/₄
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	69
Bankovne dionice komad po	959
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	574
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	338¹/₂
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	94¹/₂
Augsburg za 100 for. current . . . . »	115
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	115¹/₂
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	83¹/₂
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	115
London za 1 funt šterlinga . . . . . . »	11 8
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	114
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	133
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20³/₄
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

1921/Pr. (30—VI.) (3—2)

Natiečajni oglas.

Za popunjenje službe zemaljskoga živinara (zemaljskoga liečnika) u Zagrebu, sistemisirane za kraljevinu Hèrvatsku i Slavoniu, s kojom je plaća od 600 fr. čin X. nadnevničkoga razreda i uživanje putnih pristojbah polag ustanovah normalnoga propisa od 3. sèrpnja 1854 (dèrž. z. lista br. 169 §.§. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 13 i 24) skopčano razpisuje se time natiečaj s rokom od četiri nedielje danah, računajući od dana pèrvog uvèrštenja ovog oglasa u uredske listove.

Tražioci ove službe, koji moraju biti graduirani liekari ili eksaminirani ranarnici i u bečkom živinarskom zavodu kao korepetitori ili pensionari za živinare izobraženi, imaju svoje molbenice valjano obložene, ako stoje u javnoj službi putem svojih uredskih predstojništvah, inače pako putem političke oblasti svojega prebivališta uz gori navedeno vrieme kod c. k. hèrv.-slavonskoga namiestništvenoga predsiedništva podnieti i pri tom miesto i zemlju rodjenja, dobu, vierozakon, stališ (neoženjen, oženjen ili udovac s brojem dietce) nauke i ine sposobnosti, znanje niemačkoga i hèrvatskoga zemaljskoga jezika, dosadanje službe i ine moguće zasluge vierodostojnim izpravami izkazati.

Od predsiedništva c. k. hèrv.-slav. namiestništva.

U Zagrebu dne 10. kolovoza 1855.

Br. 3345/g. (368—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hervatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17 sèrpnja 1855 br. 3008, 3009, 3010 pronadje u 64.050 forintih sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 159⅞ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 7 želirah ležećih u obćinah Ivanec, Gorica, Rasinje, Kuzminec, Kutnjak, Antolovec, Zablatje, Selnice, Nagy Attak i Imbriovec, kotaru koprivničkom i ludbrežkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobra Ivanec, Gorica, Rasinja gospodina Ferde Inkeya, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 11. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u *propisanom roku predloženi budu* — tim *sigurnie ili u osobi ili* kroz punomoćnika doći *imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako* smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave pod*nieli nisu.*

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3341/g. (367—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. *patenta* od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855 br. 3095 pronadje u 2.850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 7 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 želirah, ležećih u obćini Kapella i Dubovica, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Dubovica i Kapella gospodina Josipa Šbulja, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 6. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3328/g. (Izv. 366) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. sèrpnja 1855 br. 3023 pronadje u 8,900 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 22⅞ negdašnjih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Kapella i Dubovica, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Dubovica i Kapela gosp. Franje Šmidta propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 18. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoz 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3327/g. (365—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. sèrpnja 1855 br. 2891 pronadje u 1000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 2⅞ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Bukovec, kotaru ludbrežkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak (prie Kutnjak) gg. Franje Šikuta, Josipa Kerepa i Blaža Lisjaka propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne; prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 18. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka, ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3346/g. (Izv.—369) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855. br. 3022 pronadje u 13.500 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 33⅝ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćinah Veliki Attak i Zablatje, kotaru koprivničkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Veliki Attak gospodina Franje Žombora, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247, dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854., na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje,

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 6. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 5. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

394./pr. (378—Izv.) (3—3)

Verlautbarung.

Im Nachhange zu der Concurs-Ausschreibung vom 17. v. M. Nr. 357 wird zur Benehmungs-Wissenschaft der Bewerber beigefügt, dass die Besetzung der, bei dem k. k. Bezirksamte Crikvenica erledigten Aktuars-Stelle provisorisch erfolgen wird.

Fiume den 12. August 1855.

Von der k. k. Comitatsbehörde.

Nr. 33366. (31—VI.) (3—1)

Konkurs.

Na opětné obsazení řádné učitelské stolice přírodoskomu na filosofické fakultě c. k. university Pražské, uprázdněné úmrtím doktora Františka Petřiny, otvírá se tímto konkurs až do konce září r. b.

S tímto učitelský úřadem jest spojeno 1300 zl. služného ročně s oprávněním na postoupení po 10 = a 20leté službě v této vlastnosti na vyšší stupeň služného 1600 a 1900 zl. konv. m.

Uchazeči o tuto řádnou učitelskou stolici mají své žádosti, zhototovené k c. kr. vys. ministerstvu osvěty, opatřené potřebnými vysvědčenimi o své spůsobilosti a zachovalosti cestou svých představných učitelských úřadůuplynutím nadznačené konkursní lhůty zadati k filosofickému kollegium professorův university Pražské.

V Praze, dne 3. srpna 1855.

Br. 693/gr. (379—Izv.) (3—1)

Izrok dražbe.

Od strane c. kr. kot. suda Pisarovina čini se znano, da je na molbu Mije Tandarića odredjena javna druga i posliednja dražba, zemlje oranice »Mlaka«, sienokoš, »jezero«, »jarak i mali gèrm« nazvanih, na vlastitost Ivana Fabianića iz Jamnice spadajućih i na 295 fr. procienjenih radi duga 162 for. 30 kr. sr. i pripadakah, koja će se dražba na Jamnici na licu miesta dne 12. rujna 1855 u 10 satih prie podne, i izpod ciene prodavati.

U sliedstvu toga, pozivaju se svi kupiti željeći, da na gore rečeni dan na Jamnicu dodju, gdie će moći uvidieti i dražbene uviete.

Ujedno se pako ovim pozorni čine svi, koji na ista zemljišta kakovo hipotekarno pravo imadu, da ga kod suda do to doba tim bolje prijave, jer inonako kod razdielbe kupovne svote neće se na nje paziti.

U Pokupskom dne 18. kolovoza 1855.

Balogh.

Br. 864./gr. 1855. (347—Izv.) (3—3)

Izrok.

Kojim se sazivaju vierovnici ostavštinskki.

C. kr. kot. sud Koprivnički poziva sve one, koji iz ostavštine dana 8. svibnja 1855 bez oporuke preminuvšega Andrie Jagatića lončarskog meštra u Koprivnici, štogod kao vierovnici tražit imaju, neka radi prijave i posvedočenja svojih tražbinah dana 29. kolovoza 1855 u 9 satih iz jutra, ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kot. ured.

U Koprivnici 25. sèrpnja 1855.

Br. 1077. (356—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. sud V.-Gorički daje na znanje, da na temelju molbe za dražbu gg. Andrie Dorotića i Franje Hervačića po odvietniku Gajleru pram Kati Arbanas nepokretnostih njenih na V.-Gorici na dne 23. kolovoza t. g. druga dražba usled izroka od 16. lipnja t. g. br. 1077. pod uvieti onde opisanimi izsliedila bude.

Dano na V.-Gorici 1. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,

J. Nemčić.

Br. 5274. (213—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 8. svibnja 1855 br. 1961 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853, g. Antunu Labaš i Justini Jellačić rodj. Labaš za spadavše na dobro Lovrečan u občini Selnica, kotaru dugoselskom, županii zagrebačkoj ležeće, 2 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 800 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 5. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 5 studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosina 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Z. 1753/P. (376—Izv.) (3—2)

Kundmachung

wegen Verpachtung der Fleischausschrottung zu Bribir, Crikvenica und Novi.

Vom k. k. Bezirksamte Crikvenica, welchem zu folge hierüber ergangenen h. Erlässen die Regelung der Fleischausschrottung im unterstehenden Bezirke zusteht, wird hiemit kundgemacht, dass am 13. September l. J. die Verpachtung der Fleischausschrottungen a) zu Bribir, b) Crikvenica und c) Novi vom 1. November l. J. angefangen auf drei nacheinander folgende Jahre hierorts abgehalten und die Fleischausschrottung entweder einzeln oder für alle 3 Orte zusammen, demjenigen der den geringsten Fleischpreis für den besagten Zeitraum anbiethen wird, verliehen werden wird; — hiebei werden auch bestimmt lautende, mit dem erforderlichen Reugelde versehene, schriftliche Offerte unter den vorgeschriebenen Bedingungen angenommen.

Die näheren Bedingnisse sind a) der Pächter in Bribir wird daselbst die Fleischbank in der Untergemeinde Selce eine Filial-Fleischbank, derjenige in Crikvenica daselbst die Fleischbank in den Ortschaften Grižane und Sušik die Filial-Fleischbänke, endlich der Pächter in Novi bloss die Fleischbank in Novi überall täglich ein genügendes Quantum stets frischen, und was sich von selbst versteht guten Fleisches haben müssen.

b) Der Unternehmer wird nach den bestehenden Bestimmungen, von je Stück geschlachteten und ausgeschrotteten Viehes, die entfallende Gebühr als Gemeindezuschlag, — nemlich von 1 geschlachteten Ochsen oder Kuh 2 fl., von 1 Kalbe 20 kr., von 1 Schöpse oder Ziege 8 kr., von 1 Lamm 5 kr., in die Gemeinde-Casse zu entrichten haben; weshalb

c) wurde der Fiskal- und Ausrufungspreis für 1 Pfund Fleisches um $\frac{1}{2}$ kr. theuerer als im Zengg der Fall ist, und stets der Fall sein wird, festgesetzt und als Basis angenommen.

d) Jeder Feilbiether oder Offerent, wird für jede der genannten drei Fleichausschrottungen, vor der Feilbiethung den Betrag von 50 fl. C. M. als Reugeld, der Ersteher aber, nach Verlauf von Acht Tagen 500 fl. im baren Gelde als Cantion zu erlegen, oder wenn er Bewohner eigenen Bezirkes wäre, 100 fl. im baren Gelde zu erlegen 400 fl. aber mittelst Realitäten sicher zu stellen haben.

Das Reugeld der nicht als Bestbiether anerkannten Feilbiether oder Offerenten, wird nach geschlossener Verhandlung zurückgestellt.

e) Die übrigen auf die Rechte und Obliegenheiten des Unternehmers Bezug habenden Bestimmungen werden dem Ersteher mittelst Vertrages bekannt gegeben.

Crikvenica am 10. Juli 1855.

Der k. k. Bezirks-Vorstand,

B. Mariašević.

Br. 5469. (210—D.S. (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 29. sèrpnja 1855 broj 3106 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ivanu Čaviću za spadavše na dobro Hlapnik u občini Netretić, kotaru modruš-potočkom, županii zagrebačkoj ležeće, $\frac{4}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 4. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 4. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 6. prosinca 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 4. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 2338. (363—Izv.) (3—3)

Oglas.

Na dan 6. rujna t. g. u jutro od 9 do 12 satih obdèržavat će se pri c. kr. županijskomu sudu ovomu javna jevtinba za nabavljanje 64 hvata kurivih tri stope dugačkih dèrvah bukovih, ili pako $43\frac{1}{4}$ hvata tvèrdoga dèrva za porabu c. k. županijskoga, kotarskoga delegiranoga gradskog suda, dèržavnoga odvietničtva, iztražnih sobah i stražnicah, u prediztražnih miestnih zatvorih, — a nabavljenje to dosudit će se onomu, koi bude dao najhasnovitiu ponudu izpod fiskalne ciene.

Svaki ličbenik hoće pri dotičnomu zapisniku položiti u ime jemstva 10% vèrhu fiskalne ciene, koja će se opredieliti polag tekuće ciene tèrga na dan iste jevtinbe.

Ostali uvieti se mogu vidieti u pisarni ovoj u doba javnoga službovanja.

C. k. županijski sud

U Rieci dne 7. kolovoza 1855.

Predsiednik

Tosony, s. r.

Marochino, s. r.

Nr. 2007. (362—Izv.) (3—3)

Editto.

S' i. r. Tribunale di Comitato in Fiume notifica all' assente, e d' ignota dimora Diodato Slocovich, che per la morte avvenuta del suo procuratore Avvto. Luigi Brelich gli venne nominato a curatore uffizioso l' Avvto Sigr. V. J. Dr. Medanich onde lo rappresenti nella causa promossagli da Giuseppe Penso in punto di solisfacimento di danni. Il chè si rende noto ad esso Diodato Slocovich col presente editto, perchè possa, volendo instruire il nominato curatore Uffo: degli amminicoli necessarj per convenientemente essere rappresentato nella detta causa, oppure nominare un altro procuratore, ed in fine fare tutti quei passi, che stimerà necessari nelle vie regolari, e di giustizia.

I. R. Tribunale di Comitato.

Fiume li 4. Luglio 1855.

Il Preside,

Tosoni.

Marochino.

Uredniki i Izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 22. KOLOVOZA 1855. Broj 191.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Pologodišnja predplata je za domeće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 16. kolovoza 5 satih u večer:

Danas je jedan dio naše vojske prešao Černaju i napao na briežuljak Fedjukinia, što ga je nepriatelj posieo.

Budući je tamo naša vojska naišla na nepriatelja u znamenitom množtvu, to se je poslie kèrvave bitke povukla natrag na desnu obalu.

Tamo je čekala navalu nepriatelja kroz 4 sata; no budući ovaj nije krenuo se sa svog položaja, to se je i naša vojska vratila u logor. Obestrani gubitak biaše znamenit.“

Iz Londona, 18. kolovoza. General Simpson javlja pod 16. o. m.: Ja i Pelissier zaključili smo, da sutra u jutro započnemo pucnjavu iz engleskih i franceskih bateriah. — Kraljica je u jutro odputovala u Boulogne.

Iz Pariza, 18. kolovoza. „Moniteur“ donosi odluku, kojom se Canrobert imenuje senatorom.

Iz Pariza, 19. kolovoza. Njeno veličanstvo kraljica Viktoria prispiela je jučer u večer u 7½ sah ovamo i s velikim oduševljenjem dočekana bila. — General Pelissier pod 17. javlja: Jučeranji napadaj od strane Rusah poduzet biaše s 5 diviziah, 6000 konjah i 20 bateriah u namieri, da osvoje bèrdo Tedisone. Nepriatelj prešao je Černaju na više miestah. On je izgubio 2500 mèrtvih, 1658 mom. *nalaze se u našim ambulancama. Naš gubitak* iznosi 181 mèrtav, i 810 ranjenih.

Iz Pariza, 19. kolovoza popodne. Kraljica Viktoria posietila je danas hotel englezkog poslaništva, da prisustvuje božjoj službi u kapeli poslaničkoj.

S bojišta.

— Poljske novine „Čas“ ovako karakterišu obsadu Sevastopolja:

Sve listove, napisane o ratovima, da prevèrnemo, pa nećemo naći slučaja, koi bi se mogao upodobiti sa obsadom Sevastopolja. Zadjimo tragom, od kako se zna za ratove, naći ćemo tu, naravno, kako su utvèrdjena miesta obsiednuta, kako je ta obsada dugo trajala, s kakvim se ogorčenjem s obie strane tuklo, ali nećemo naći primiera, ravnog obsadi Sevastopolja. Nikad nisu zaraćene strane jedna protiv druge krenule toliku silu na moru i na suvu, nikad se nisu služile ovolikim i ovakvim napadatelnim i obranitelnim sredstvima, niti su ih kadgod tako naglo mienale, kao pri obsadi Sevastopolja. Tu vidimo oblik neobične sabune kako u odnošajima, tako i u promienljivosti rata. U pravom smislu te, što se radi oko Sevastopolja, niti je prava obsada, niti prava obrana, niti boj na otvorenom polju. Na poluotoku, koje je udaljeno, na jednoj uzanoj obali mora, stanuje već evo deset miesecih 400 hiljadah vojske, boreći se jedni protiv drugih. U isto vieme, dok se biju, zidaju i podižu svoja utvèrdjenja jedni sproću drugih, pa čas se u njima brane, čas napadaju iz njih.

Vojska, iznoseća dviesta hiljadah momakah, pokupljenih iz četiri naroda sa tvèrde zemlje, smiestila se na uzanoj i kamenitoj obali mora, na jednom majušnom predgorju, pritesnjena s jedne strane gradom, s druge bèrdima i šancevima, a s treće morem, pa odtuda tuče grad, koi je od časti na njene oči podignut, a koga se ona na nekojim miestima još ni dotakla nije. Uzbijena, vraća se u svoje utvèrdjene linie i tu podiže dva nova grada: Kamieš i Balaklavu, a preko toga ima još u vlasti preko sto plovećih utvèrdjenjah, sa kojih može čas napadati a čas braniti se.

Rusi zatvoreni u svom još nedovèršenom gradu, ali sredsredi svoje snage svakojako bliži, nego njihovi savezni neprijatelji, nabavljaju bèrzo iz cielog carstva svakolika pomoćna sredstva u grad, s kojega unutrašnosti imaju more, flotu i vojsku; izloženi vatri neprijateljah, zidaju i dovèršuju svoje bastione, podižu nova utvèrdjenja, dèržeći se napadatelne linije, i ruše neprijateljske prokope iz svojih šancevah, za tihi čas podignutih. Svako iznenadno napadanje osujećavaju novim obranitelnim sredstvima. Pri tom sve dalje pomiču i razširuju svoje utvèrdjene linie i prodiru u sredsredu prokopah, nepriateljem podignutih. S druge strane dolom Černe Riečke obkolieli su savezne neprijatelje polokružnim svojim šancevima i redutima i snagom od dviesta hiljadah ljudih prete obranitelnoj linii obsaditeljah. Uzbijeni, vraćaju se u svoje obranitelne pozicie i smišljaju, kako će i opet početi napadati.

No koliko mu drago da su šančevi visoki, duboki i široki, koji rastavljaju jednu vojsku od druge, opet zato i jedne i druge stiza ljuti neprijatelj, koi s najvećom lakosti korača preko svijuh preprekah, i obe vojske satire, a taj je neprijatelj — kolera.

— „Moniteur de la Flote“ ovako opisuje iztočno more i ruska utvèrdjenja na njegovom primorju:

Nitko nije u stanju opisati krasni izgled, kakvoga sa obale botniskog zaliva. Vèrlo su žive zbog skorašnje zeleni i hladnikah i hiljadu utvèrdjenjah i svietlećih kulah za promatranje, kakvih ima na svakoj stieni. Tako isto nemože se opisati, kako su Rusi umieli vrieme od posliednje vojne upotrebiti da utvèrde i najneznatnie primorske točke. Njima se čoviek diviti mora, kako to rade: samo t. j. ako im se čini da će na kakvu točku pucati Englezi i Francezi, a oni odmah uzmu po 2—300 jakih težakah, pa ih namieste u red, te svaki nagèrne pred sobom po jednu gomilu zemlje; pa onda se malo po malo primiču jedan drugome bliže, te posastavljaju svoje baterie. Brežuljci su im bedemi a rupe šancevi. Ako nemogu drugčie, a oni na rukama nose tamo topove. — Reval je glavni stan za istinsku dielujuće vojsku. Tu u Revalu ima bateriah ruskih i odviše.

— Nieki dan dodjoše trojica Rusah u englezkoj uniformi u francezki stan, divaniše se sa Francezima, razgledaše sve, i na posliedku se udaljiše zahvaljujući francezkim oficirima na njihovoj uslužnosti, što im pokazaše sve svoje namiere. Tek što se udaljiše, adjutant jedan u najvećem tèrku doleti, da zatvori te ruske putnike, ali su ovi dotle očistili. To je izviestno, da su saveznici svuda od uhodah okruženi. Zbog toga je najstrožie zabranjeno, da nitko nesmie bez višjeg dopuštenja u obkope doći.

U privatnom jednom pismu piše Pelissier: „Imam težak zadatak, kog razriešiti nisam ni težio; no mislim, da će opet k cilju dospieti. Ali kakve su to prepone!“

Turci u Krimu čeznu za Omerpašom. Kad je od njih polazio i tiešio ih, da će se bèrzo vratiti, povikaše mu: Gledaj šta ćeš i vrati se što prie, jer i mi svi odosmo. Mora da im je siromasima dobro.

Cèrnagora

Na Cetinje, 1. kolovoza. O vidovu danu bilo je kiše dosta, a od tog vremena do danas ni kapi, i po tom vidi se biti godina nerodna. Skoro su svi docnii usievi priplanuli.

Oni Cèrnogorci, što su otišli u Sèrbiu i u Kladovu naselili se, pišu svojima doma, da se tamo živiti nemože i da će se u postojbinu svoju povratiti. Uzrok u pismu nenavode zašto. Ovamo svaki dèrži, da vlada sèrbska vodi brigu za ove naše izseljenike. Cèrnogorci srodniega naroda i zemlje neimaju do Sèrbie, a i vlade, koja bi ih usèrdnie primila i o njima staranja imala.

U nedielju parobrodom polazi petero dietce u Rusiu na odbranjenje. Dvojica će od ovih mladićah u vojeno, jedan u inžinirno, a dvojica u duhovno-bogoslovsko zavedenje stupiti. Njima je carska vlada odredila i trošak do Petrograda. Isto je odredila i za arhimandrita, koi je kandidiran za episkopa, no poradi slabosti zdravlja ovog puta nije se krenuo.

Nikšićki Turci uhvatili su na njivi jednog Župljanina i vezali ga i u Onogošt odveli; a četa njihova ubila je opet jednog Župljanina; zato sa nikšićkim Turcima mira težko da će biti. (S. D.)

Talianska.

Iz Rima, 10. kolovoza. Španjolsko poslaništvo ovdie je jur ukinuto; samo je grof Moreno ovdie zaostao, da upravlja narodnom imovinom; ostali poslovi izručeni su francezkom poslaništvu. G. Pacheco nalazi se još u Porto d' Anzio, gdie njegova supruga bolestna leži. Vrieme njegova odlazka iz Rima nije točno naznačeno.

Iz Turina javlja „Cattolico“ o niekoj kao *pobuni puka* sliedeće: Jutros bila je policija živo zabavljena, da poskida priljepljene po svih uličkih uglovih oglase, koji su puk upravo na ustanak pozivali. Navedene nutri tegobe vèrte se okolo razsipavanja dèržavnih dohodakah, oko porezah, pošiljanja vojske u Krim itd Pomenuti časopis dodaje k tomu; „Mi dakako nemožemo puku, *ili* bolje rekav, onim koji miesto puka govore, pravo dati. Puk bi bio imao priliku zakonitim putem potužiti se onda, kadno je parlament onako lahkoumnim načinom to porez glasovao, onaj parlament, što su ga predstavljali kao po puku izabrani, no koi ipak nije bio ništa drugo, nego plod skvarenog sistema, kojim je ministerium udario. Onda bi se bilo imalo o tom raditi, miesto što su lažljive ministarske listove slušali. Sad je već prekasno. Svaki ovakov pokus imat će samo tu posliedicu, da će se sila morati silom uzbiti, da će se osvetoljubje zaodieti plaštem zakonitosti, pa onda nove uzbojne naredbe za sobom povući, pa tako bi — što je najžalostnije — ministerium jošte čvèršće stajao. Ako već ljudi žele, da se ministarstvo u svojoj goloti pokaže, da se na ciedilu ostavljeno vidi, da bude nogami javne ogorčenosti za uviek sgaženo, tad mu mora čoviek otvoreno, al zakonito na put stati, pasivno i dostojanstveno, čoviek se mora u svem, što se porezah i javnih daćah tiče, po primieru ravnati, koj su nam dale i jošte svedilj daju vierozakonske družbe. Takovim načinom će sigurno ministerium na skoro pasti, a tim će zemlja oslobodjena biti i od gomile njegovih službenikah, koji su sigurno jošte veći križ nego je isto ministarstvo. Napokon moramo sve one, kojim je to od potrebe, izviestiti da svuda i u svih družtvenih vèrstah ljudih ima koji neosvana mnienja kao zanat razgranjuje. Već neima nikakove sigurnosti za nikoga u posvećenom naručju obiteljih. K tomu rasperšuje ministarstvo kèrvavim znojem zaslužen

imetak siromakah i dohodke Bogu posvetjenih zavodah, da takovim načinom doznaje ono, što svaki list svaki dan pred cielim svietom očito kaže, nego ako je od g. Cavoura podkupljen."

Turska.

— Kolera biesni u Tesalii i Rumenlii. Larisa i Drinopolj najviše pate od njenih udaracah, koji onog časa ubijaju. — Pèrva varoš od svojih 25.000 dušah neima ni peti dio, ostalo se razbieglo ili poumiralo.

— „Journal de Constantinople" ukoren je, što je rekao, da bi Rusima lahko bilo doći do perzianskog zaliva, kad bi se dokopali bèrdah kurdistanskih. — Isti list priznaje sada, da se prevario, kad je rekao, da je Šamil napao na Georgiju, i da se general Muraviev povukao natrag. — Šta više, veli, Rusi imaju sve puteve i neće se okaniti Karsa, ali misli, da će se taj grad moći dèržati. Kaže, da o Šamilu i njegovim namieram neznа ništa kazati.

Gèrčka.

Iz Atene, 3. kolovoza. Hajduci vèrlo su se obezobrasili; oni po sata od varoši čine svoja zločinstva. Poslani vojnici nisu mogli ni jednog ni vidieti a kamo li uhvatiti.

Misli se, da će se ministarstvo na novo promieniti. Kalergis izstupit će a za njim po svoj prilici i Maurokordatos. Povod tome dalo je jedno pismo Kalergisa, koje je on prezidentu ministarskog savieta Maurokordatu pisao, i koje je puno uvriedah spram osobe kraljeve. Poslanici Austrie, Pruske i Bavarske otišli su predsiedniku, i rekli su mu, da će oni prekinuti sva snošenja s gèrčkom vladom, ako Kalergis i dalje ministar ostane. Maurokordatos je izvijao, ali poslanik austrijski prekine mu rieč i kaže mu, da je to gèrdni bezobrazluk. Po poslanika francezkog poslano je. Kralj je Maurokordatu javio, da Kalergis neima više pristupa u kraljevoj palači.

U takim okolnostima mora sadašnje ministarstvo pasti. Maurokordatos, koi se u cieloj toj stvari neпošten pokazao, želi, da Kalergis ostane, jer mu je on pomogao u njegovoj franceзkoj politici, ali Kalergis mora izstupiti, a Maurokordatos će za njim.

Rusia.

Iz Petrograda, 29. sèrpnja. Danas je u Petrovom dvoru bio veliki cèrkveni koncert za vojnike, koi će braniti prestolni grad i baltične provincie. Prisustvovali su carica i veliki knjazevi Nikola i Mihaile Nikolajević, pruski prinz i nizozemska princeza.

Iz Odese javljaju, da tamo svaki dan prolazi vojska, koja odlazi u stan Nikolajevski. Žetva ovogodišnja po cieloj je Rusii bèrdjava. Ali ciena hrane opet nije ni najmanje skočila, jer je mnoga hrana od prišnje godine ostala.

Francezka.

Pariz. Carica je niešto oboliela. Kao uzrok njene slabosti iz pouzdane ruke govore, da je, što će Napoleon naslidnika dobiti. Ona sad nikud neizlazi, jer se car boji, da neće carica prie vremena roditi.

Poslenici opet neće da rade, nego išću veće plaće. Sad su zbog toga mnogi čizmari pozatvorani.

U parižkoj obèrtničkoj izložbi ima jedna mašina, koja za jedan dan 40.000 fildžanah kave skuva. Jedan Engles već je od gazde kupio onaj fildžan, iz kog će kraljica engleska kavu piti.

Novine polužvanične sve većma napadaju na napuljsku vladu. One proroкuju bunu u srednjoj i južnoj Italii. Izkljućenje Sardinie od svetih tajnah, koje je papa odlučio zbog prodaje cèrkvenih dobarah, samo većma njine nade podbrajuje. — Vlada franceska ište sada od papine vlade, da joj plati troškove, što dèrži posadu u Rimu. Ona ište za sada 6 millionah frankah. Papina vlada htiela je, da joj svećenstvo pomogne u plaćanju, no ovo se tome protivilo.

Bečka burza

dne 21. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	76 7/16
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	80 7/8
dto . . . . » 4 1/2 %	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	229 3/4
» » » » 1839, » 100 »	119 3/4
» » » » 1854, » 100 »	98 5/8
Bečko-gradski banko . . . . . sa 2 1/2 %	
» » » . . . . » 2 1/4 »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	71
Bankovne dionice komad po	976
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke železnice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske železnice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke železn. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	583
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.	339 1/4
» Gjurske železnice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	95 1/4
Augsburg za 100 for. current . . . . »	116
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	115
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	84 1/4
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	113 1/4
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 12
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	114 7/8
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	134
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrst za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Šmirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	21
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 5470. (D.S. 211) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztereтnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 29. sèrpnja 1855 broj 3149 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Ladislavu, Oktavianu, Liberatu, Stiepanu, Terezi, Dragutinu, Radoslavu i Franjici Lopašić potonjoj udatoj Svilčić za spadavše na dobro, Herčić u obćini Severin i Bosiljevo, kotaru bosiljevačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 12 5/8 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 9. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su dalieh uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 9. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe pri raspravi o doznačivanju glavnice odštetne, i ostale, koje su napomenuti pod br. 1, 2, 3, biti će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potiraju samo proti onomu, kojega se je pravo poznanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri raspravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i ta tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 4. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Nr. 8433. (157—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Am 30. August 1855 wird die Einsammlung der heuer in den k. k. Stadienfondsforsten von Kutjevo gerathenen und auf circa 1455 Pressburger Metzen geschätzten Knoppern im öffentlichen Licitationswege an den Meistbiethenden gegen sogleiche Baarzahlung hintangegeben werden. Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage bei dem k. k. Forst-und Domänen-Amte zu Kutjevo einfinden, oder aber vor Beginn der mündlichen Licitation ihre auf einem Stempelbogen von 15 kr. geschriebenen Offerte bei dem gedachten Amte einbringen, worin der Preisanboth in Ziffern und Buchstaben für jeden Metzen einzeln und für das ganze Quantum zusammen auszudrücken, und dem der angebothene Geldbetrag entweder in Baaren oder mittelst Erlagsschein einer k. k. Kasse, eines Gefälls- oder Steueramtes beizuschliessen ist.

Der Fiskalpreis beträgt Einen Gulden C. M. pr Metzen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 17. August 1855.

Raisky, m. p.

Nr. 6849. (156—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Am 30. August 1855 um 10 Uhr Vormittags werden bei k. k. Forst- und Domänenamte Kutjevo 672 6/8 Pressburger Metzen Knoppern gegen sogleiche Baarzahlung licitando veräussert werden.

Kauflustige wollen sich am obigen Tage bei dem besagten Domänenamte einfinden, oder aber diesfalls vor Beginn der mündlichen Lizitation ihre auf einem Stempelbogen von 15 kr. geschriebene Offerte bei demselben Amte einbringen, und darin das Preis-Anboth für jeden Metzen einzeln und für das ganze Quantum zusammen in Ziffern und Buchstaben ausdrücken, wie auch dem Offerte den Erlagschein einer k. k. Cassa oder eines Gefälls- oder Steuer-Amtes über den erfolgten Erlag des nach dem obigen Ausmasse für das zu erkaufende Quantum Knoppern entfallenden Kaufschillinges beilegen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 16. August 1855.

Raisky, m. p.

Br. 5293. Civ. (217—DS.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da će se svakolika dučanska roba na stiečajnu masu Jurja Šimanića i sina spadajuća i na 6,823 for. 56 3/4 kr. sudbeno procienjena, dne 31. kolovoza t. g. u 9 satih prie podne u kući br. 750 u Zagrebu putem javne dražbe makar i izpod procienjene ciene prodavati.

U Zagrebu 8. kolovoza 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 1782/1855 pol. (377—Izv.) (3—2)

Oglas.

Jedna žuta boje, okolo dvie godine stara, bez inih znamenjah, ždrebica nadjena je u šartovačkom kotaru po pastirima u šumi Brodić svezana, koja se kod ureda obćine Kutinja u čuvanju nalazi.

Ista ždrebica bude ako se vlastnik neprijavi dne 14. rujna kod ureda obćine Kutinja u 4 sata poslie podne javno prodana.

U Moslavini dne 14. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Tomašić.

Vlastnik i urednik Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. — U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK — DANA 23. KOLOVOZA 1855. — Broj 192.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedieljo i praznike na čitavom — istu. Polugodištnje predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za varjške, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput, zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Sevastopolja, 18 kolovoza, 9 satih u večer javlja knjaz Gorčakov:

„Dne 17. započeo je nepriatelj u zoru žestoku pucnjavu, upravljenu osobitą protiv trećeg i četvèrtog odsieka. Noćju bacio je on mnoge bombe; danas je pucnjava opet započeta i traje neprestano. — Mi smo krepko odgovarali i mnoge nepriateljske baterie na ćutanje priveli."

Iz Pariza, 19. kolovoza. „Moniteur" donosi sliedeću depešu generala Pelissiera od 18. o. m.: Rusima dozvoljeno je primirje, da se pokopaju mèrtvi. Gubitak Rusah nadilazi pèrvo proračunanje. Mièrnički poslovi najnovie su znamenito uznapredovali. — Njeno velič. kraljica englezka primila je u nedielju g. Baroche-a, grofa Morny-a i ministre.

Iz Madrida, 17. kolovoza. Danas su učinjene nieke demonštracie protiv konkordatu. Naredbe poglavarstvene prepriečile su medjutim svaki nered.

Iz Pariza, 19. kolovoza. Nieka depeša iz Toulona javlja, da će austrianska flota s nj. c. k. vis. nadvojvodom Maksimiljanom dne 22. o. m. iz Napulja odjedriti i izravno u Toulon doći.

Iz Pariza, 20. kolovoza. Njeno velič. kraljica Viktoria vozila se danas po Parizu i posietila palaču pravosudja.

Iz Carigrada, 13. kol. Imenovana je komisia, koja će sastaviti tèrgovački zakonik. Omerpaša dobio je od englezke kraljice veliku lentu reda Bat. Jučer mu je isti po lordu Redcliffu svetčano predan. — U Brusi traju neprestano potresi. — **Iz Trapezunta** od 7. javlja se, da se Kars još dèrži. General Muraviev pozvao je zapoviednika na predaju za 10 danah; on obećava posadi slobodan odlazak. — **Iz Trapezunta** od 8. javlja se, da su Turci kod Kupri-Koja hametom potučeni, i da je jedan ruski general s jednim topničkim parkom i 12 hiljadah m. približio se Erzerumu.

Iz Atene, 17. kol. Stvar Kalergisa još nije razpremljena.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Ministar nastave i bogoštovja premiestio je oba učitelja zagrebačke gimnazie Stiepana Muzlera i Viek. Milutina Goluba u istome svojstvu, i to pèrviega k c. kr. višjoj gimnazii u Varaždin, a potonjega k gimnazii u Osiek i sajedno im povierio privremenu upravu rečenih gimnaziah; nadalje podielio je izpražnjeno premieštenjem Goluba učiteljsko miesto na zagrebačkoj gimnazii gimnazialskom učitelju u Varašdinu Martinu Matunci-u.

U Zagrebu, 22. kolovoza. Jučeranji kraljevski sajam biaše živahan. Naroda sleglo se iz svih, i dalekih takodjer, stranah u znamenitom množivu. Gledeć na pèrvešuja lieta biahu poslovi vašarski prilično dobri.

n. č. **U Delnicah** 15. kolovoza. Znatno je popustila nesretna pošast, koja je lietos naše primorje posietila u okolici Severina, — slučaji smèrti redji su nego početkom ovog mieseca, — u plovanii Lukovdol, i Plemenitaš (županija zagrebačka) umèrlo je njih do sada do 100, — i ovdie su žitelji ubožji providjeni potrebitim živežom, govedinom, hliebom i t. d., a i gotov novac se medju njih dieli.

U Moravicah, Sušici, Lokvah i Prezidu umire svaki dan 5—10 ljudih. — U maloj Dragi (župa Brodmoravačka) miestancu od 19 kućah, žiteljah niešto preko 200, umèrlo je do 60. — Brod, Mèrkopalj, Ravnagora i veliki dio kotara Čabarskog posve je poštedjen od ove bolesti. U obće cielo svećtenstvo pokazalo se je u ovoj bolesti brižljivim i neutrudljivim prama povierenom si puku, isto tako i oružanici, — osobitu pohvalu zaslužuju oružanici u Lokvah, — u cieloj županii riečkoj umèrlo je njih dosada do 600. —

Načelnici občinah, župnici, i oružanstvo providjeni su tinkturom Secalinom, osobiti uspieh ove, isto tako i tinkture Fatourove dokazao se je kod mnogih, — 12., 13., 14. o. m. nastalo je hladno vrieme. „Bura" je nad „Širokim" pobiedu odèržala, te se je moći nadati, da će ta nesretna bolest sasvim prestati.

S bojišta.

— „Zeit" sadèrži sliedeći članak o vojni na Krimu:

Zbog toga, što vojna na Krimu neide za rukom saveznicima onako, kao što su se nadali, sad su mnogi smislili više planovah, po kojima bi se ta vojna mogla mnogo koristnie nastaviti. Od tih planovah osobito jedan pada u oči, po kome bi se imala ostaviti na stranu obsada Sevastopolja, te da se kadgod osvoji sav ostali Krim. Plan taj t. j. preporučuje to, da se Eupatoria utvèrdi tako, kako da se u njoj ostati može. To je miesto i onako od prirode zgodno da se utvèrdi. Od mora mu je zaklonjena južna strana, a iztočna i poslie jedna čast zapadne mu strane zaklonjena je „gnjilim jezerom", koje u prečniku ima od prilike 1 milju. Pristanište eupatorsko dobro je i nemože se pobiediti, samo ako se iz njega povuče kanal u pomenuto jezero. Ladje, koje budu na tome jezeru, sigurne su od svakog napadanja. Eupatoria ako se utvèrdi kao što treba, nemože se uzeti ni ako uzima samo 20 hiljadah posadne vojske; bar donde se može dèržati, dokle joj iz Francezke i Englezke nebi došlo u pomoć još vojske. Ona bi mogla biti tako isto jak bedem, kao što je i sam Sevastopolj. Kad bi se utvèrdila Eupatoria, onda bi se moglo vladati Krimom i mogli bi se primorati Rusi, da na Krimu jednako dèrže mnogo vojske, jerbo se od Eupatorie može odsieći i Simferopolj i Bakčisaraj i Sevastopolj i sav južni Krim. Ako bi se utvèrdila Eupatoria, onda bi se moglo znatno dielovati i na Tursku, jerbo bi Turska onda morala jedanput za svagda dèržati otvoren prolaz kroz Dardanelle za englezku i francezku flotu, pa bi mogla uviek opasno stajati od kakve znatne francezke i englezke vojske na Krimu. Ako od strane Rusie nebi u svako vrieme upravljeno bilo kakvo osobito naprezanje na odèržanje Krima, onda je lahko moguće, da će ga saveznici uzeti, osobito što bi utvèrdjenjem Eupatorie i osnovanjem ubojnog kakvog pristaništa raztierana bila ruska flota na cèrnom moru, kojim saveznička flota može sasvim vladati. Od Eupatorie mogu se lahko izvèršiti iznenadna napadanja na primorska miesta i na turskoj i na ruskoj zemlji.

— „Presse d' Orient" saobćava mnogo koješta zanimljivo o pripremama, koje se čine od jedne i druge strane kod Sevastopolja, pa veli:

Rusi živo rade. Priznaje se, da su oni viešti i smislili i izvèršiti svaki svoj posao. Sva linia od Redana pa do kazukašta puna je reduttah i bateriah. Pri tome su i prekrojili sva bivša svoja staria utvèrdjenja na toj linii. Malakov sad izgleda kao kakvo veliko spoljašnje utvèrdjenje. Znamo, da iza te kule ima jedan šanac kao zviezda. Sad ima tamo i jedne dugačke utvèrdjene linie, koja se od desna pruža na lievo. Izmedju Malakova i mora ima 3 glavna utvèrdjenja: jedno je bateria okrugla sa 20 topovah i upravljena je na dvie strane, i to lievo da zaklanja, dvie druge baterie, koje je razdvajaju od mora, desno da nedu nepriatelja primaći se kuli. A drugo je mali redan od kilskoga zaliva sa 12 topovah. Najposlie dolazi bateria na šiljku od toga zaliva, i to na zapadnom kraju gudure. A izmedju Malakova i velikog redana ima mali Malakovljev redan i Malakovljev redut. Obadvoje su lievo s kulom a desno s velikim redanom skopčani. I na redanu su umnožena odbraniteljna utvèrdjenja. Osim utvèrdjenja od zemlje unutra u redanu napravili su Rusi onakva ista utvèrdjenja kao i kod kule malakovske, jedan t. j. šanac kao zviezda i nieko-liko zaklonjenih bateriah. Najposlie smo, odkako je bilo boja 18. lipnja, vidili nepriatelja, kako i danju i noćju još većma izvišuje šanceve na bokovima od svojih utvèrdjenjah i produžuje njihova utvèrdjenja i kopa šanceve dublje, — jedanput reći dotieruje, kako se god najbolje može, utvèrdjenja u predgradju Korabelni, koja su i onako već bila velika. A od jednoga prebieglice čujemo, da su najbolji topovi premiešteni iz sievernog gradića u Korabelnu. Na bedemima po bateriama od sievernih gradićah ponamiešteni su novi topovi, koji su skoro došli. Kažu, da je nepriatelju, od kako je započeta obsada pa do sada, izkvareno jedno 8—900 topovah. Medjutim baš ako je tako jako i naoružan nepriatelj zato opet naši poslovi uredno idu u napredak. Od krajnjeg sievera gudure od kilskoga zaliva mi smo se primakli nepriateljskim utvèrdjenjima na 80 hvatih, a tako isto i malome redanu na kilskom zalivu, a onome drugom malome redanu, što stoji sprama predpomenute okrugle baterie, na 70 hvatih. Odatle pak odstoji naša linia za 150 hvatih od reduta ruskog. Od lieve strane stoje Englezi za jedno 400 hvatih daleko od velikog redana. Reduti zelenginski i volhinski sasvim su skopčani jednim prokopom i već su gotovo i naoružani. Nizka bateria od stražnje strane sprama kazukašta dobiva utvèrdjenja, koja će je zaklanjati, a koja su vèrlo nužna da baš tamo stoje, jerbo inače bateria, koju zaklonjaju, opasno stoji od vatre iz sievernih bateriah. Od lieve strane stojimo na jedno 30 hvatih blizu Sevastopolja. Još stoji provala na zubičastom zidu, jerbo Rusi neimaju ni nužde zatvoriti je, pošto su već napravili jednu bateriu, polag okruglu, koja vatrom svojom unakèrst vlada svom širinom od provale i prostorom iza provale. Osim toga su oni desno od srednjeg gradića napravili jedno utvèrdjenje, nalik na pikova keca, pa su ga sasvim naoružali. Na toj samo strani kadšto se puca, tek samo da se puca. Veliki topovi pak, koji su namiešteni u genovezkome gradiću, medjutim uznemiruju Ruse. Kad bi i bateria, što stoji lievo od zelenginskog reduta ruskog, mogla uznemirivati Ruse, onda flota od 4 ladje po 120 i 2 ladje po 100 topovah, koja stoji izmedju dvie linie, nebi mogla više pèrkositi nam s otvorenog kazukašta.

Austria.

U Beču, 21. kolovoza. Dan narodjenja njeg. velič. cara posvećen je ove godine osobitom slavom. Dne 18. o. m. podpisan biašo po dotičnim punomoćnicima, — pronuncius njeg. svet. pape kod c. k. dvora gospodinu kardinalu Viale Preli i austrianskom posebnom punomoćniku g. vitezu Raušeru nadbiskupu beč-

kom — konkordat zaključen izmedj svete stolice i Austrie. Konkordat sam sa sada se još priobćiti nemože, dok se neizmiene ratifikacie previšnjih dvorovah. (Oest. Corr.)

— Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 7. kolovoza o. g. odrediti, da se izdaju nove banknote od 10 for., a nalazeće se sada u tečaju banknote te vèrsti da se iz tečaja povuku. Opis novih banknotah izdat će se posebice. — S toga će se sve sada u tečaju nalazeće se banknote po 10 for. od 1. listopada o. god. počamši do posliednjeg lipnja 1856 zamienjivat kod svih glavnih pieneznicah s novim banknotama te struke; poslie toga roka morat će se radi izmiene obretit neposredno na ravnateljstvo banke u Beču.

Moldavia i Vlaška.

— Moldavski knjaz Gjika pristao je na predlog, koi mu je jedno francezko družtvo učinilo u tome smislu, da za tri godine napravi gvozden put od Dunava pa duž Sereta do bukovinske austrijske granice. Družtvo dobiva privilegiu vući korist od tog puta za 99 godinah, a vlada badava daje zemlju i gradju i radnike. Kažu da će se taj put još na godinu početi praviti.

Rusia.

— „Oest. Ztg." piše: Što se raznosi glas, da će se otvoriti granica ruska i poljska, pa da tuda bude slobodna tèrgovina, to, istina, slabo tko vieruje, ali je to zato opet vierovati sad osobito, jerbo se glas taj neosniva na tome, što će se kao promieniti ruska politika u tèrgovini ili što se ima kakva politička namiera, nego se osniva na tome, što je nuždno otvoriti pomenutu granicu zato, što je zatvoren morski put. Naravno da je suhi put, kojim se jedino može ići iz Rusie i u Rusiu, moralo dati svim tèrgovnim svezama kakav sasvim promienjen osnov i poslie izvozni espapi zbog provoznog espapa tim većma poskupljuju, u koliko zatvorena granica manje dopušta espapima ići natrag i najposlie da bi zbog sadašnjih graničnih zakonah morala sva tèrgovina stati. Po tome to, što bi se otvorila pomenuta granica, nebi od strane Rusie bilo nikakvo povladjivanje susiednim dèržavama, nego bi bilo nužda ukloniti zlo, koje se u Rusii osieća zbog rata. Susiedne dèržave, koje graniče s Rusiom, pa kojima imaju od koristi biti ruski carinski zakoni, imat će, ako se pomenuti glas potvèrdi, pažnju svoju obratiti na to, da granica ruska bude otvorena ne samo za vrieme rata nego neka se ugovori, da bude otvorena i na duže vrieme, jerbo nije sumnjati, da će Rusia, pošto kroz više godinah izkusi korist od slobodnih carinskih zakonah, poslie i sama njih dèržati se, niti će trebati ostati pri pobudjenju, kome je morala po volji učiniti zbog nepovoljnih prilikah.

— „Nord Ztg." pišu iz Berlina, kako se tamo medju tèrgovcima pogovara, da je Rusia zbog štete, koju ima od blokade, naumna od časti ili i sasvim otvoriti svoje granice u svojoj tèrgovini s Austriom i Pruskom, pa svojom tèrgovinom, koja će ići kroz Niemačku, podmirivati svoju veliku štetu. Već su, kažu, u tome smislu došla u Berlin opetna saobštenja. Dotični ugovori jamačno će se na više godinah zaključiti. No to je za sada samo još glas.

Niemačka.

Iz Kolina. Piemo redarskog ravnatelja kojim je izdavanje novinah „D. Volkshalle" zabranjeno, glasi ovako: „D. Volkshalle" zabavlja se isključivo zastupanjem nepruskih, dapače Pruskoj protivnih interesah. U području nutarnjeg i izvanjskog dèržavnog života, u svakom pravcu i odnošenju dèržavnog dielovanja, diže „D. Vhalle" na uštèrb Pruske druge dèržave, dočim Prusku na korist inostranih zemaljah snizuje, te privèrženost k pruskoj domovini i pouzdanje u njenu vladu podkopati nastoji. Ne samo njeni uvodni članci i dopisi, nego i izvadci iz drugih novinah zasviedočuju ovaj pravac „D. Volkshalle." Da mimoidemo prijašnje tečaje, dosta je napomenuti samo sliedeće brojeve, gdie se napada n. p. na svako postupanje, ako u napomenutom smislu Pruska radi za jednako pravo u „Bundu" ili ako njena samostalna politika u Austriji saprekah nalazi; te se sumnjiče i žigosaju nakane i postupanja Pruske u iztočnom pitanju, te se nieka zloradost pokazuje, ako se pruske namiere osujete, dočim se austrijska politika na škodu vlastite otačbine hvali i dizati nastoji. (Sada sliedi 39 obtuženih članakah). Zatim sliedi opet više brojevah, „iz kojih se vidi, da su rečene novine i na unutarnju upravu pruske vlade pod imenom „bureaukratie" nasèrtale."

Francezka.

— „Independance" dokazujući da je zapadnim silama, a osobito Francezkoj i Austrii nuždno iskreno sporazumievati se, veli najposlie ovo: „U Londonu i u Parizu žale što nemaju na svojoj strani i austrijskoga oružja. Može biti da odnošaji izmedju njih i nemaju onoga iskrenog zadovoljstva, koje bi se, moralo u svačemu pokazati, kad bi te odnošaje osvieštalo dielujuće pobratinstvo u oružju. No zato opet mnogi važni uzroci dèrže ih, te su dobri i povieriteljno skopčani. U koliko se može još napred štogod viditi, kao da su Francezka i Austria naumne produžiti to stanje, koje je obadviema tako dragocieno. Ja opetujem da će njihova krepka sloga pri prilikama, koje je slobodno predviditi, moći imati presudan upliv na korist mira."

Amerika.

— „New-yorkski Herald" javlja kako je car Aleksander sam svojom rukom odpisao na pismo, kojim mu je prezident sjedinjenih sieveroamerikanskih dèržavah čestitao što se zacario. Kažu, da se car u svom odgovoru na to pismo jako čudi rastećoj veličini tih dèržavah i primiećava izmedju ostaloga i to, kako mu je pokojni car Nikola, kad je umirao, preporučio, da dobro prouči pisma, koja se nalaze u njegovom pisaćem stolu, a koja su mu pisali vèrstni dèržavnici amerikanski: Jakson, Klej, Vebster i drugi. Pa onda primiećava, kako uvažava dragocieni sadèržaj tih pisamah, i obvezan je blagoderiti Amerikancima na njihovoj naklonosti spram Rusie u sadašnjem ratu, pa će se truditi da odèrži priateljske odnošaje medju obadviema dèržavama.

Različite viesti.

— Prie niekoliko godinah otide jedan liekar iz Praga u Ameriku, da se bar tamo nalieči bolestnikah, kad mi to nije ići htielo za rukom u Pragu. No kad dodje u New-York, a on bude prinudjen naučiti kakav zanat, da neskapa od gladi pored svoje liekarie, te stane u posao kod niekog čizmara. Niekako se noćju razboli majstoru diete, pa kad nenadje bèrzo drugoga liekara, a on se sieti, da mu je šegèrt liekar, pa ga probudi od spavanja, te povieri mu bolestnika. Šegèrtu liekaru izpadne slučajno za rukom, te ukloni od dieteta opasnost da neumre. Kad sutradan dodje nieki doktor Brovn, pa vidi šta je i kako je, a on se začudi, kako je rečeni šegèrt majstorov umio tako viešto pomoći bolestniku, a još većma se začudi, kad dozna, da mu je šegèrt drug, t. j. i sam liekar. Bude mu žao pa ga se primi i prepopuči ga mnogim dobrim kućama, te tako sad, kažu, tako je bogat, da neima žaliti, što je bio čizmarski šegèrt.

— U Parizu gledaju radnicima dati posla da štogod zarade, te tako dèržati ih u dobroj volji. Tako je car prie polazka svoga u Biaric zapoviedio, da se što prie započmu graditi dvie carske radionice za invalide. Jedna će biti u Vićentievoj šumi. Radnici se jako raduju tome staranju carevom, pa zato nieki dan reče jedan od njih: „Jedna je ruka u Napoleona tvèrda kao gvoždje, a druga je mekana kao kadifa," razumievajuć s jedne strane stroge miere protiv velikog sticanja radnikah na jednom miestu, a s druge strane njegovo otčinsko staranje za radnike invalide.

— Što se tiče radnje oko zemlje, Austria daleko stoji iza ostalih zemaljah u Europi. Od 100 jutarah zemlje u Engleskoj se rade 55, u Francezkoj 54, u Belgii 48, u Pruskoj 40, a u Austrii samo 20½ jutra. Samo Rusia sa 18 i Švedska s Norvegiom sa 14 jutarah stoje iza Austrie. Tome zlu može se doskočiti samo tako, ako se zavedu težačke škole u narodu. U zemlji ima svuda zlata, a samo još hoće se naukah, pa da se zlato digne iz zemlje.

Bečka burza

dne 21. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$76^{7}/_{16}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$80^{7}/_{8}$
dto . . . . » $4^{1}/_{2}$%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^{1}/_{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	$229^{3}/_{4}$
» » » » » 1839, » 100 »	$119^{3}/_{4}$
» » » » » 1854, » 100 »	$98^{5}/_{8}$
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2^{1}/_{2}$%	
» » » . . . . » $2^{1}/_{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	71
Bankovne dionice komad po	976
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	583
» » Lloyda u Tèrztu . . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	$339^{1}/_{4}$
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	$95^{1}/_{4}$
Augsburg za 100 for. current . . . . »	116
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	115
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko. . . . . . »	$84^{1}/_{4}$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	$113^{1}/_{4}$
London za 1 funt šterlinga . . . . . . »	11 12
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	$114^{7}/_{8}$
Marseille za 300 frankah . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	134
Prag za 100 forintih. . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	21
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

4341. (134—Dp.) (3—1)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-delegiranog kotarskog suda zagrebačkog daje se na znanje, da će se dne 5. rujna t. g. u 3 sata popodne u selu Mikulić dva sudbeno pliénjena i na 180 fr. sr. procienjena vola ovèrìbenim putem prodavati.

Uslied toga pozivlju se kupiti želeći, da se na opredieljeni dan na lice miesta dojdju.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački
U Zagrebu dne 10. kolovoza 1855.
C. k. savietnik
Schmidt.

Br. 1473. (380—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. kr. kot. sud V.-gorički do znanja stavlja, da je na molbu Franje Prosinečkia uslied ovosudne odluke od 14. kolovoza t. g. br. 1473 za dosadanji dugovni iznos od 138 fr. 2 kr. sr. na urbar jedno selo sa pokretnostjama Ivana Matievića, koje 1321 fr. 30 kr. vredi — za dne 29. rujna uz procienu a za dne 29. listopada t.g. izpod prociene na licu miesta V. Mlaki pod br. 41 vazda u 11 satih prie podne sudbena dražba dozvoljena.

Dražbenici imat će 10% Vadium od prociene dati, i mogu ostale uviete kod suda uvidieti — a hypothekarno pravo imajući se na gpp. §. 509. pozorni čine.

U V.-Gorici 14. kolovoza 1855.
C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Nr. 7678. 22, 27, 31, 5, 10. (218—DS.) (5—1)

Licitations-Ausschreibung.

Nachdem die zur Sicherstellung der Verpflegung der Komitats-Beschällhengste vom 16. Octo-

ber 1855 bis dahin 1856 am 14. August 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde abgehaltene Lizitation keinen günstigen Erfolg gehabt hat, so wird zu dem Behufe eine neue Lizitation auf den 13. September 1855, im Amtslokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde (obere Stadt, alte Theatergasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass jeder Licitant ein Vadium per 300 fl. und der Ersteher die 10% Caution zu erlegen habe. Wer immer für einen Andern lizitiren wollte hat sich mit dessen gehöriger Vollmacht auszuweisen.

Entsprechend verfasste schriftliche Offerte werden bis zum Beginn der Versteigerung angenommen, die sonstigen Lizitationsbedingnisse können bei der k. k. Comitats-Behörde zu jeder Zeit eingesehen werden.

Agram, den 16. August 1855.

Der k. k. Komitats-Vorstand.

Jos. v. Bunyevac m. p.

Br. 3347/g. (Izv.—370) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razteređujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855. br. 3067 pronadje u 17.100 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 42⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 2 željirah, ležećih u obćinah Slanje i Križovljan, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Slanje gospodina Škendera Ernusta, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3346/g. (368—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteređujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. sèrpnja 1855 br. 3008, 3009, 3010 pronadje u 64.050 forintih sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 159⁷/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 7 željirah ležećih u obćinah Ivanec, Gorica, Rasinje, Kuzminec, Kutnjak, Antolovec, Zablatje, Selnice, Nagy Attak i Imbriovec, kotaru koprivničkom i ludbrežkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobra Ivanec, Gorica, Rasinja gospodina Ferde Inkeya, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 11. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3341/g. (367—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteređujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855 br. 3095 pronadje u 2.850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 7 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah, ležećih u obćini Kapella i Dubovica, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Dubovica i Kapella gospodina Josipa Šbulja, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 6. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

1921/Pr. (30—VI.) (3—3)

Natiečajni oglas.

Za popunjenje službe zemaljskoga živinara (zemaljskoga liečnika) u Zagrebu, sistemisirane za kraljevinu Hèrvatsku i Slavoniu, s kojom je plaća od 600 fr. čin X. nadnevničkoga razreda i uživanje putnih pristojbah polag ustanovah normalnoga propisa od 3 sèrpnja 1854 (dèrž. z. lista br. 169 §. §. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 13 i 24) skopčano razpisuje se time natiečaj s rokom od četiri nedielje danah, računajuć od dana pèrvog uvèrštenja ovog oglasa u uredske listove.

Tražioci ove službe, koji moraju biti graduirani liekari ili eksaminirani ranarnici i u bečkom živinarskom zavodu kao korepetitori ili pensionari za živinare izobraženi, imaju svoje molbenice valjano obložene, ako stoje u javnoj službi putem svojih uredskih predstojništvah, inače pako putem političke oblasti svojega prebivališta uz gori navedeno vrieme kod c. k. hèrv.-slavonskoga namiestničtvenoga predsiedništva podnieti i pri tom miesto i zemlju rodjenja, dobu, vierozakon, stališ (neoženjen, oženjen ili udovac s brojem dietce) nauke i ine sposobnosti, znanje niemačkoga i hèrvatskoga zemaljskoga jezika, dosadanje službe i ine moguće zasluge vierodostojnim izpravami izkazati.

Od predsiedništva c. k. hèrv.-slav. namiestništva.

U Zagrebu dne 10. kolovoza 1855.

Br. 3328/g. (Izv. 366) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteređujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. sèrpnja 1855 br. 3023 pronadje u 8,900 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 22⁵/₈ negdašnjih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Kapella i Dubovica, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Dubovica i Kapela gosp. Franje Šmidta propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 18. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoz 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3327/g. (365—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteređujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. sèrpnja 1855 br. 2891 pronadje u 1000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 2⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Bukovec, kotaru ludbrežkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Attak (prie Kutnjak) gg. Franje Šikuta, Josipa Kerepa i Blaža Lisjaka propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jedno-

godišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 18. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prisašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Nr. 8433. (157—Fin.) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Am 30. August 1855 wird die Einsammlung der heuer in den k. k. Studienfondsforsten von Kutjevo gerathenen und auf circa 1455 Pressburger Metzen geschätzten Knoppern im öffentlichen Licitationswege an den Meistbiethenden gegen sogleiche Baarzahlung hintangegeben werden. Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage bei dem k. k. Forst-und Domänen-Amte zu Kutjevo einfinden, oder aber vor Beginn der mündlichen Licitation ihre auf einem Stempelbogen von 15 kr. geschriebenen Offerte bei dem gedachten Amte einbringen, worin der Preisanboth in Ziffern und Buchstaben für jeden Metzen einzeln und für das ganze Quantum zusammen auszudrücken, und dem der angebothene Geldbetrag entweder in Baaren oder mittelst Erlagsschein einer k. k. Kasse, eines Gefälls- oder Steueramtes beizuschliessen ist.

Der Fiskalpreis beträgt Einen Gulden C. M. pr Metzen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 17. August 1855.

Raisky, m. p.

Nr. 6849. (156—Fin.) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Am 30. August 1855 um 10 Uhr Vormittags werden bei k. k. Forst- und Domänenamte Kutjevo $672^{6}/_{8}$ Pressburger Metzen Knoppern gegen sogleiche Baarzahlung licitando veräussert werden.

Kauflustige wollen sich am obigen Tage bei dem besagten Domänenamte einfinden, oder aber diesfalls vor Beginn der mündlichen Lizitation ihre auf einem Stempelbogen von 15 kr. geschriebene Offerte bei demselben Amte einbringen, und darin das Preis-Anboth für jeden Metzen einzeln und für das ganze Quantum zusammen in Ziffern und Buchstaben ausdrücken, wie auch dem Offerte den Erlagschein einer k. k. Cassa oder eines Gefälls- oder Steuer-Amtes über den erfolgten Erlag des nach dem obigen Ausmasse für das zu erkaufende Quantum Knoppern entfallenden Kaufschillinges beilegen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 16. August 1855.

Raisky, m. p.

Z. 1753/P. (376—Izv.) (3—3)

Kundmachung

wegen Verpachtung der Fleischausschrottung zu Bribir, Crikvenica und Novi.

Vom k. k. Bezirksamte Crikvenica, welchem zu folge hierüber ergangenen h. Erlässen die Regelung der Fleischausschrottung im unterstehenden Bezirke zusteht, wird hiemit kundgemacht, dass am 13. September l. J. die Verpachtung der Fleischausschrottungen a) zu Bribir, b) Crikvenica und c) Novi vom 1. November l. J. angefangen auf drei nacheinander folgende Jahre hierorts abgehalten und die Fleischausschrottung entweder einzeln oder für alle 3 Orte zusammen, demjenigen der den geringsten Fleischpreis für den besagten Zeitraum anbiethen wird, verliehen werden wird; — hiebei werden auch bestimmt lautende, mit dem erforderlichen Reugelde versehene, schriftliche Offerte unter den vorgeschriebenen Bedingungen angenommen.

Die näheren Bedingnisse sind a) der Pächter in Bribir wird daselbst die Fleischbank in der Untergemeinde Selce eine Filial-Fleischbank, derjenige in Crikvenica daselbst die Fleischbank in den Ortschaften Grižane und Sušik die Filial-Fleischbänke, endlich der Pächter in Novi bloss die Fleischbank in Novi überall täglich ein genügendes Quantum stets frischen, und was sich von selbst versteht guten Fleisches haben müssen.

b) Der Unternehmer wird nach den bestehenden Bestimmungen, von je Stück geschlachteten und ausgeschrotteten Viehes, die entfallende Gebühr als Gemeindezuschlag, — nemlich von 1 geschlachteten Ochsen oder Kuh 2 fl., von 1 Kalbe 20 kr., von 1 Schöpse oder Ziege 8 kr., von 1 Lamm 5 kr., in die Gemeinde-Casse zu entrichten haben; weshalb

c) wurde der Fiskal- und Ausrufungspreis für 1 Pfund Fleisches um $^{1}/_{2}$ kr. theuerer als im Zengg der Fall ist, und stets der Fall sein wird, festgesetzt und als Basis angenommen.

d) Jeder Feilbiether oder Offerent, wird für jede der genannten drei Fleichausschrottungen, vor der Feilbiethung den Betrag von 50 fl. C. M. als Reugeld, der Ersteher aber, nach Verlauf von Acht Tagen 500 fl. im baren Gelde als Cantion zu erlegen, oder wenn er Bewohner eigenen Bezirkes wäre, 100 fl. im baren Gelde zu erlegen 400 fl. aber mittelst Realitäten sicher zu stellen haben.

Das Reugeld der nicht als Bestbiether anerkannten Feilbiether oder Offerenten, wird nach geschlossener Verhandlung zurückgestellt.

e) Die übrigen auf die Rechte und Obliegenheiten des Unternehmers Bezug habenden Bestimmungen werden dem Ersteher mittelst Vertrages bekannt gegeben.

Crikvenica am 10. Juli 1855.

Der k. k. Bezirks-Vorstand,
B. Mariašević.

Br. 5274. (213—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 8. svibnja 1855 br. 1961 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Antunu Labaš i Justini Jellačić rodj. Labaš za spadavše na dobro Lovrečan u občini Selnica, kotaru dugoselskom, županii zagrebačkoj ležeće, 2 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 800 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 5. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 5 studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosina 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Nr. 33366. (31—VI.) (3—?)

Konkurs.

Ná opětné o. sazení řádné učitelské stolice přírodoskomu na filosofické fakultě c. k. university Pražské, uprázdě.é úmrtím doktora Františka Petřiny, otvírá se tímto konkurs až do konce září r. b.

S tímto učitelský úřadem jest spojeno 1300 zl. služného ročně s oprarněním na postoupení po 10 = á 20leté službě v této vlastnosti na vyšší stupeň služného 1600 a 1900 zl. konv. m.

Ucházeči o tuto řádnou učitelskou stolici maji své žádosti, zbototovené k c. kr. vys. ministerstvu osvěty, opatřené potřebnými vysvědčenimi o svó spůsobilosti a zachovalosti cestou svých představných učitelských úřaduplynutím nadznačené konkursní lhůty zadati k filosofickému kollegium professorův university Pražské.

V Praze, dne 3. srpna 1855.

OGLASNIK.

Br. 391. (383—Izv.) (3—1)

Javna dražba.

Dne 6. rujna t. g. prodavát će se putem javne dražbe u vlastelinstvu djakovačkom žirovina dosta obilata, ili na branjevine, ili pako uz upustjanje od komada kèrmeta; — prisustvovati želeći neka izvole doći isti dan u Djakovo u vlastelinsku pisarnu u 10 satih prie podne.

(133—Dp.) (3—1)

Dražba.

Dne 8., 9., 16. i 23. rujna, i od 14. dana listopada t.g. do svèršetka prodavat će se u Špirancu kod Križevca svakovèrstne potrebne malenkosti, svinje, blago, živadi, žitka, gotovog dèrva za štagel, voće, pokućtvo, lagvi, bednji, suvih dèrvah, željezna orudja itd. kupiti želeći na lice miesta poslie podne do 2 sata s gotovim novcem neka se potrude.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 24. KOLOVOZA 1855. Broj 193.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedjelje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 12. kolovoza o. g. miestnom načelniku u Vinkovcima, Peri Gjorgjeviću, u priznanju njegovog pohvalnoga domoljubnoga dielovanja, premilostivo podieliti srebèrni kèrst zaslugah s krunom.

S bojišta.

— O gubitku, što su ga Rusi dne 16. na Černaji prepatili, glase viesti različito. Rusi su na očigled neprijatelja prešli Černaju na pet miestah, te su kod prelaza naravski mnogo ljudih izgubili, nu naberzo sastavili su svoje kolone, rastierali Turke i uzbili Sardince za njihove obkope i stupali protiv utvèrdjenih bajdarskih briežuljakah. Medjutim dodjoše Sardincima u pomoć dvie francezke piešačke i dvie konjaničke divizie. Bitka, koja se tudie zametnula, morala je kèrvava biti. Rusi izgubiše 2700, Francezi 1100, Turci 850, a Sardinci 260 m. mèrtvih i ranjenih. — „Milit. Ztg.“ primiećuje, da u toj bitki nije učastvovala ona vojska ruska, koja je na Belbeku.

— Dočim „Times“ i „Moniteur“ javiše, da „Svèaborga više neima“, piše „Ruski Invalid“, da su sva utvèrdjenja, sve baterie i svi topovi ostali nedotaknjeni od strahovitog bombardiranja dne 9. i 10. „Militerische Ztg.“ iz pouzdana i nepristrana izvora doznaje, da je savezna flota započela iz 1500 topovah pucnjavu, da je sredstvom raketah zapalila niekoliko kućah i barutanah, nu da se utvèrdjenja nalaze kao i prie u savèršenom položaju.

— Iz Carigrada od 16. kolovoza javlja se, da su Rusi u Azii do Kepri-Kie-a prodèrli. Omerpaša nalazi se još ovdie.

— „Presse d’ Orient“ oglašuje sliedeće promiene u zapoviedničtvu kod ruske vojske. Knez Goršakov ostavit će, veli, Krim i preuzeti ratno popečiteljstvo; miesto njega doći će u Krim general Muraviev iz Azie, a ovome bio bi nasliednik Liders, kojega bi opet u zapoviedničtvu nad besarabskom vojskom zamienio general Osten-Saken.

— Iz Sevastopolja javljeju, da je veliki most preko zaliva tamošnjeg gotov, koi sjedinjuje južnu sa sievernom gradskom stranom. Brane ga velike baterie, i u obće ciela ta pozicia utvèrdjuje se najvećma. — General Totleben podpuno je ozdravio i neumorno radi oko utvèrdjenja. — Rusi su svoje obkope pred bastionima s ostèrljastim, rašljastim gvozdjem snabdieli.

U Nikolajevu skupit će se 25.000 rezerve. Ušće Dniepra utvèrdjuje se. U Nikolajevu kupi se mnoga hrana, odkud zaključuju, da se neće skoro rat svèršiti.

— „Allg. Zeitung“ donosi jedan članak, kog njegove valjanosti radi ovdie u prevodu stavljamo:

Ako Englezka i Francezka, oslanjajući se na svoje flote, pri tvèrdoj namieri ostanu, obsadu Sevastopolja po što — po to sa svim sredstvima i na neizviestno vrieme produžiti, onda će Sevastopolj pasti, poslie obrane, koja je ako i ne tako dugotrajna kao trojanska, no za cielo već više života i novacah stala, i u obće jedna od najkèrvavijih i najtvèrdoglaviih obsadah bila, koje povjestnica spominje.

No pad Sevastopolja neriešava za cielo osvojenje Krima. Ovo je neizmierno teže. Već i samo napredovanje saveznikah do glavnog grada Simferopolja i dèržanje planine Jailah i onih krečnih bèrdah, koja Jaile sa stepom sjedinjuju, imat će sa neodoljivim tegobama boriti se, što treba množina tegleće marve. Još izmedju Sevastopolja i Bakčisaraja u dolini Belbeka prediel je za napredovanje vèrlo nepospiešan, ako Rusi znadu sve one male uvale, pukotine i propasti braniti, koje je izpirajuća sila vode u krečnoj zemlji počinila. Prepone zemljišta množe se u dolinama izmedju Belbeka i Kače, i najveće su u okolini Bakčisaraja, koi leži kao u kotlu medju stèrmenitim stienama čudnovatog izgleda. Dalje napredovanje saveznikah na osvajanje Krima odvelo bi ih u slučaju pobiede kod Simferopolja u suve stepe perekopske, ako nebi izabrali morski put i ekspediciu sa flotom na jako utvèrdjenu zemaljsku uzinu. Uzmimo da će pèrvo biti, onda nemogu pomisliti kako će se saveznici u širokoj stepi sprama lakše okretnosti Rusah i njinog nadvisja u bojnim topovima, u konjaništvu i po svoj prilici i u ljudstvu u predielu odèržati moći, u kom do preleća neće opaziti ni stručka zelenog, i gdie Rusi po staromoskovskom načinu, na putu im ništa neće ostaviti do gomile pepela spaljenih selah.

Saveznici sisaju svoju snagu s mora, Rusi, kano ispolin Antej, od majke zemlje. Dokle se god pèrvi mogu na njinu veću morsku silu oslanjati, koja im tako olahko dzebane, hrane i podkrepljenja privozi, dotle su Rusima strašni. Ovu pretežnost vidit će pri svakom koraku dublje u unutornjost gdje nestaje. Rat na suvu protiv unutrašnjosti ruske oblasti — bilo to samo sa taurijske strane ili ujedno i od baltičkog mora — morao bi saveznike nesarazmierno većeg troška stati, nego do sada. Pak i onda nebi taj rat bez aktivnog sudielovanja Austrie, po našem tvèrdom uvierenju nikakva uspieha imao.

Zapadne sile težko bi poslie pada sevastopoljskog drugo šta izabrati mogle nego da tegotni ofenzivi rat sa velikom blokadom zamiene, i puste da miesto topovah diplomate govore, kao što je to poznat jedan francezki novinar i predložio. To bi se dabogme otezalo, i naposliedku bi se moralo zagristi u kiselu jabuku popuštanja. Ako bi se pak protiv našeg uvierenja zapadne sile odlučile na gèrdni rat, i ako bi njegovo glavno pozorište na baltičke obale preniele, onda bi se moglo dosta pouzdano zaključiti, da bi pozvale druge sile u savez. No valjada bi se prilično dugo promislile dok bi se na to odvažile.

Poljski piesnik Mickievič, koi kao što vele, ima u Parizu hodataje, pripoviedao je prie dužeg vremena na obrabrivanje francezkog duha tu čudnovatu bajku: da su stanovnici jednog prediela u Litvanskoj uvieravali, i zaklinjajući se pred ruskim zvaničnicima kazali, da su veliku francezko-poljsku vojsku spram miesečine vidieli, gdie put sievera magle litvanske sieče. Mickievič dodaje svojoj pripoviedki pitanje: da li je to prividjenje sliedstvo prošlosti ili kakvo proročanstvo?

Žalili smo kad smo to čitali u predavanjima o slavenskoj književnosti slavnog piesnika, da nam nije dalje pripoviedao, šta se sa prividjenjem zbilo, i da li su prostaci istu vilovitu vojsku kasnie spram miesečine vidieli, gdie se po zimi povraća nalik slikama berezinskim od godine 1812? Zanimljivo bi bilo i to znati, da li je nisu pratila kao i negda „jego prevoshoditeljstvo general Moroz“ i „jego prevoshoditeljstvo general Golod“, ona bogom poslana dva generala, koja su kao što ruski narod misli i govori, francezku vojsku od god. 1812 satèrli. Kad su francezki generali od avantgarde pri svom napredovanju u unutarnjost izpolinske dèržave zarobljenog niekog ruskog činovnika pitali: kud je put u Moskvu? bio im je kratak odgovor: preko Poltave! Uzeli su taj odgovor kao žalostno proročanstvo.

Može li se pak na današnju Rusiu lakše napasti nego u godini 1812? Nije li sad mnogo bolje uredjena i strašnia nego što je tada bila? Nije li najrevnie upotrebila i sve napredke tekmike, sva iznašastja i popravljanja zapada, bar u odnošenju ratnom, da s tim podupiraćima jedinu svog tvèrdog slavenskog narodnog življa poveća? Zar u ovom carstvu, u ovim čvèrstim narodima, neživi još i danas onaj skitski duh, koi je nekad perzianskom kralju i njegovoj gèrdnoj vojsci prorekao sudbinu svojim punim značenja darovima: pticom, mišem, žabom i snopićima strielah? Opominjete li se još one strašne noći 22. kolovoza 1812, kad je veliki Napoleon sa balkona Kremlja na buktecu Moskvu gledao, i sluteći sudbu svoje vojske s mračnim licem povikao: „To su zaista Skiti!“

Isto bi tako ludo bilo pretierivati ofenzivnu silu Rusie, kao što bi smiešno bilo iz političke mèrzosti ili antipatie sprama velikog slavenskog carstva, odricati ili umaljavati htieti njegovu unutarnju moć, odbraniteljnu silu i neizmierna sredstva za rat, strašne viteze, koje ima naročito u svojim prirodno odgajenim gomilama, koji se dadu za vieru i narodnost uzpaliti i oduševljiti. Ljudi slabog duha i iznureni narodi tako lahko padaju u smiešnu pogriešku, da sve ono, što mèrze i čega se straše, ponizavaju. S toga vole toli mnogi u izobraženju predstavljati mladjahnog ispolinskog susieda kao invalida, samo da se oproste mučnog straha od njegovog grozećeg rastenja i njegove nemile bližine, i da uspavaju opake brige.

Koliko se putah ponavljalo po gdiekojim listovima: Rusia nije u stanju pored svojih zlih financiah ni šest miesecih ratovati. I plitki sud englezkih i francezkih putnikah, kako se može lahko na Sevastopolj sa suha napasti, kako su ruski gradići i baterie zlo zidane, koje će se njinim „javnim kazematama poslie pèrvog bombardiranja ili šta više uzdèrmane pucanjem iz vlastitih topovah survati se itd.“, sve ove i podobne hlavotinje željno su primljene bile od niekih lahkomislenih i ignorantnih novinah i upotrebljene. Odbraniteljna sila Rusie drugčije se pokazala, a pokazat će se još silnie tečajem rata nego što se sada čini.

Ali neizmierna sredstva, koja priroda i razvitak budućoj želji napadanja slavenske dèržave na raspoloženje pruža, poznat će Europa tek u budućem stolieću, ako slučaj postavi još ranie na prestol kakvog čestoljubivog vladaoca sa čisto moskovskim karakterom i duhom, kao što je Svjatoslavljev i Suvarovljev, — kakvog ruskog samodèržca, koi će strašno Napoleonove proroštvo izpuniti: „malheur à l’Europe, si un Czar régne qui porte la barbe“ (težko Europi, ako uzvlada bradat ruski car.)

Nemogu se tako lahko dèržave oslabiti, koje se osnivaju na toli kriepkim naravnim odnošenjima, — neutamanjuju se ratoborni narodi, koji u surovoj zemlji s tolikim prostorom žive, i koji 40 milionah dušah istog jezika i viere broje, neračunajući ostale narode, — neobara se takova sila, a da čoviek nebude i sam svojom kèrvi okèrvavljen. [illegible]

Mnogo nam se priličuje [illegible] zazire od krajnjeg koraka [illegible] kušenja otvoriti kèrvave [illegible]

nedostatak novca mogli bi na posliedku obie strane umekšati i utoložiti. Jednostrano popuštanje Rusie očekivati dokle rat traje, iluzie su, koje su samo iz krivog ponjatja o unutrašnjoj jakosti Rusie na Senji i Temsi postati mogle. Može biti, da će Rusia terete i tegobe rata većma osietiti od zapada, ali će ih za cielo tèrpljivie i postojanie snositi. Narodni karakter Rusah vèrlo je tvèrd', a u rezignacii očeličen i otvèrdnuo, na protivljenje i gundjanje nenaučen. Što je narod manje izobražen, u toliko radje prinosi žèrtve. Javno mnienje tamo je barem pri pitanjima dèržavno-ekonomičnim silno, i ako u zapadu zajmovi i rekrutiranja neprestano rastu, ako se miliarde na miliarde duga gomilaju i ciela financialna budućnost dèržave na kocku meće, samo da se biće trule dèržave za niekoliko desetinah godinah izbavi, onda šat glas mirà silnii bude prie, nego što rat još jednu zimu provede.

Rusia je u godini 1812, u trenutku kada je Napoleon svoj pèrvi biletin u Moskvi diktirao, kad se činilo, da je polovina njene europejske oblasti od Francuzah osvojena, zaista bila u gorem po vidimom, većma oslabljenom i opasniem stanju nego sada. Car je tada bio na ruskom prestolu, za koga se govorilo, da mu je lični karakter meken, nestalan i popustljiv. I opet rekao je taj vladalac obèrstaru Mišodu, kad mu je ovaj palež Moskve i francezke predloge o miru javio: „Prie nego što ću podpisati sramotu moje otačbine učinivši mir s Napoleonom, pustit ću moju bradu dovdie (na pèrsi pokazujući) i živit ću u Sibirii o suhom hliebu."

Austria.

U Beču, 22. kolovoza. Govori se, da je kardinal i papinski nuncius u Beču, Viale Prelà, dobio poslie podpisanja konkordata od njeg. apostolskog veličanstva velekèrst reda sv. Stiepana.

— Kod c. k. mierništva uvest će se konačno preustrojenje, a kod c. kr. topništva nieke promiene u nošnji. Imenito će topnici miesto dosadanjih klobukah dobiti shodnie, tako nazvane korsikanske šešire i cèrno remenje.

Cèrnagora.

S cèrnogorske granice 2. kolovoza. Knjaz Danilo sa knjaginjom Darinkom izišao je danas na planinu Lovćen, da uživa hlad. Tu će se baviti, kažu, petnaest danah.

Od ugovora sa skadarskim pašom nejma još ništa, Francezki konzul nije u Skadru. Po mom mnienju postojanom miru nadati se nije. S našima i prie su se ugovori činili, pa su trajali, dokle su sami htieli. Konzul taj čini, kako mu je od vlade naredjeno, pa mu se nitko i nečudi. A kad bi iskreno o miru s Cèrnomgorom mislio, mislio bi tada i za poboljšanje hristjanah u Hercogovini i Albanii. Dokle traje ugnjetavanje hristjanah u tim zemljama, nemože se želiti postojanog mira na Cèrnojgori; a tim više, što porta nije još Cèrnugoru ni priznala za nezavisnu dèržavu. — Intervencia sviuh hristjanskih silah moći će i jedno i drugo učiniti, a jedna sama nikako, niti može biti osnovano — barem sudeći po današnjim okolnostima vremena, i obzirući se na veliko ono o iztoku pitanje.

Svi hristjani u obće, koji u Turskoj žive, cesara blagosliviljaju, što nije složio svoje oružje u korist Turakah, i nadaju se pomoći njegovoj. Za Moskova pak od turskog straha nesmiju nikoga zapitkivati, samo što se bogu mole da ga ukriepi i pobiedu da oderži. Od toliko milionah hristjanah samo jedna molitva valja do boga da prispie i da bude uslišana bez svake sumnje. (Sèrb. Dnev.)

Talianska.

— Ovamo vlada sardinska jednako zauzima ukinute manastire, a ovamo novine turinske, što se zovu „Harmonia", saobćavaju jedan dokument, kojim je 1125. god. Amadej II., grof savojski, poklonio svoja dobra kaludjerima u Altaboki. Dokument taj ovako glasi: „U ime božje, ja Amadej, grof savojski, u suglasju sa svojom suprugom, poklanjam bogu i preblaženoj dievici Marii i gvardianu altakombskome, Amadeju, i njegovoj braći istoga miesta, sadašnjim i budućim, ova dobra svoga feuda na obali jezera šatilonskog itd. Ako što nije moguće, koi od naših nasliednikah ili i kogod drugi ospori taj poklon ili makar na koi način uzhtie silom uzeti ga, to neka bude proklet i neka kao ono Adam, koi je prognan iz raja što je radio protiv volje božje, bude izključen od obhodjenja sa viernima i neka mu uviek bude zatvoreno nebesno carstvo, a vrata paklena neka mu budu otvorena, gdie neka ga do vieka muče djavoli, a ovaj poklon neka nitko nedirne do kraja svieta."

Rusia.

— Iz Petrograda od 26. sèrpnja piše „Constitutionnel": Upravo doznajem važnu novost, za koju kao istinitu jamčim. Knez Goršakov, koi u Krimu zapovieda, dobio je povlastje, da može razoriti svu rusku flotu u zalievu sevastopoljskom u slučaju, ako bi bio prisiljen povući se na sievernu stran.

Iz Varšave 7. kolovoza. Čudnovatu molbu podnesoše knjazu gubernatoru nieki starovierci čivuti. Kao što je poznato ruska je vlada 1832 židovima zapoviedila, da nenose više svoje staro, nečisto i nezdravo odielo. Samo starci preko 60 godinah ostavljeni su na miru. Ali sada niekoliko njih podnesu molbu, da im se dopusti svoje staro odielo nositi, a za to obećavaju, da će velike žèrtve na rat dati. U kancelarii knježevskoj smiejali su se, kad su tu molbenicu čitali, ali su židovima odgovorili, da se drugi put neće smiejati.

Vlastelin Irklevski u gubernii poltavskoj, štabski ritmaistor Ugričić-Trebinjski, molio je za dopuštenje, da sa svojima ratobornim podanicima može vojevati. Njegovi predci, stare sèrbske vojvode, došli su prie jedno 100 godinah u Rusiu, i savietovali su svoje potomke, da na vieki novoj domovini budu vierni. Car je zapoviedio, da se Trebinjskom njegova najviša blagodarnost izjavi. Isto tako je drugi vlastelin iz dohodakah svoga malog dobarca 3000 sreb. rub. po želji svog otca i braće za ruske vojnike u Krimu podnio. I njemu je car zahvalio.

Francezka.

Iz Pariza, 18. kolovoza. Car je primio Canroberta vèrlo liepo, i imenovao ga za njegove zasluge senatorom.

Svi listovi francezki bave se kraljicom englezkom, koja je danas posred najvećeg oduševljenja ovamo došla.

— „Constitutionnel" je prie niekoliko danah donio jedan dokument, nadjeni, kao što dokazivaše, medju hartiama nekoga španjolskog karlističnog generala, u kome je rieč o pregovorima medju francezkim legitimistima, ruskom vladom i privèrženicima grofa Montemolina, da bi se ovome dalo novacah u pomoć. Više njih od onih licah, koja se u tom dokumentu poimence napominju (kao hercog od Levi, F Šapo), protestiraju već u samome „Constitutionnelu" protiv toga, što se njima priživa, da su učestvovali u navedenim pregovorima. O grofu de-Koru, koi se takodjer kao učastnik navodi, primiećavaju legitimistični listovi, da je on sada na putu, a inače bi i sam već protestirao.

Različite viesti.

— Do sada se još sumnjalo da će baš biti istina što kažu, da unutra u Africi ima ljudih sa repom; no sad se to obistinjava. U Midlesborug-of-Tesu u Englezkoj ima t. j. takvo jedno diete s repom. Ima mu jedno 4 mieseca i zdravo je i inače liepo. Rep je dugačak 5 palacah, no nije nikakav višak od kičme nego baš pravi rep. Najbolji liekari idu viditi ga i kušaju ako se može odsieći rep, a da se životu dietinjem nenaudi. Ali videći da je taj rep pravi od kao i svaki drugi, i da ima kostiuh i mišićah i žilah i osieća i može se povoljno kretati, konačno su toga mišljenja, da nije moguće odsieći taj rep, a da se dietetu nedirne u sami život, jerbo bi se morao odsieći konac od kičme.

— U Kamiešu i Balaklavi postoji jedna komisia, koja otvora i čita sva pisma, koja vojnici iz stana šilju kodgod na stranu ili i kući svojoj, bili to prosti ili i oficiri, pa poslie svako otvoreno pismo zapečati se štemplom, na kome piše: „Otvorao veliki vojnički profuz po danoj mu vlasti."

Bečka burza

dne 23. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	76⅝
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	80½
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	98¾
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	79
Bankovne dionice komad po	975
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2065
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	229
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	568
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	497½
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.	339¼
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	95
Augsburg za 100 for. current . . . . »	115⅝
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	114⅞
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	84
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	114¼
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	133⅝
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	236
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20⅜
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

(135—Dp.) (3—1)

Razpis natiečaja.

Na dolnjoj Zelini kod sv. Nikole izpražnjeno je miesto učitelja zajedno i organiste, s godišnjom plaćom od 300 for. u sreb., stanom i 14 hvatih dèrvah.

Svi oni, koji žele ovo miesto zadobiti, neka podpisanomu do 15. listopada t. g. svojeručno pisane molbenice s dotičnimi sviedočbami glavom podnesu.

U Bèrckovljanih dne 14. kolovoza 1855.

Nikola Havliček,
kotara vugrovačkoga podjašprišt i pučk. učionah nadzornik.

Nr. 2356. Pr. (158—VI.) (3—1)

Konkurs-Kundmachung.

(Zur Besetzung einer Ingenieurs-Stelle II. Classe und 2er Baueleventenstellen im Bereiche der kroatisch-slavonischen Landesbaudirection.)

Im Bereiche der kroatisch-slavonischen Landesbaudirection sind eine Ingenieursstelle II. Classe mit dem Jahresgehalte von 900 fl. und 2 Bau Eleventenstellen mit einem Jahresbezuge von 400 fl. zu besetzen, wofür, sowie für die etwa durch Nachrückung sich erledigenden Dienstposten der Concurs bis 15. September 1855 ausgeschrieben wird.

Die Bewerber haben ihre Gesuche unter gehöriger Nachweisung ihrer Befähigung bis zu dem bezeichneten Zeitpunkte und zwar wenn sie bereits im Staatsdienste stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, sonst aber unmittelbar bei dem Vorstande der genannten Baudirection einzubringen und zugleich anzugeben, ob und in welchem Grade Sie mit einem Bau- oder Rechnungsbeamten im gedachten Kronlande verwandt oder verschwägert sind.

Von der k. k. kroat. slavon. Statthalterei-Präsidium.

Br. 3273/g. (371—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3 sèrpnja 1855 br. 2798 pronadje u 4300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $10\,^{0}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Batina, Zlatar i Veleškovec, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobra Zlatar gospodina Dragutina Čegel, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 14. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako *smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.*

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3273/g. (372—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 8. svibnja 1855 br. 1958 pronadje u 6.533 for. 20 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za $16\,^{6}/_{84}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Pustodol, Mirkovec, Brezova i Spičkovina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bračak gospodina Dragutina Čegel *propisom* §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 14. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3273/g. (Izv. 373) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 22. travnja 1855 br. 1715 pronadje u 1,300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855 i to za $3\,^{4}/_{8}$ negdašnjih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Špičkovina i Komor, kotaru krapinskom i zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Križance gosp. Dragutina Čegel, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 14. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3374/g. (374—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno—razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 24. sèrpnja 1855 br. 3102 pronadje u 200 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^{4}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Marčan, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vinica gospodina Gjurgja Štoos propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.
2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče;
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 17. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 19. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3347/g. (Izv.—370) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855. br. 3067 pronadje u 17.100 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $42\,^{4}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 2 želirah, ležećih u obćinah Slanje i Križovljan, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Slanje gospodina Škendera Ernusta, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 5303. Civ. (217—DS.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da će se svakolika dućanska roba na stiečajnu masu Jurja Šimanića i sina spadajuća i na 6,823 for. $56\,^{3}/_{4}$ kr. sudbeno procienjena, dne 31. kolovoza t. g. u 9 satih prie podne u kući br. 750 u Zagrebu putem javne dražbe makar i izpod procienjene ciene prodavati.

U Zagrebu 8. kolovoza 1855.

Klobučarić. K. Šriga.

Nr. 33366. (31—VI.) (3—3)

Konkurs.

Na opětné obsazení řádné učitelské stolice přírodoskomu na filosofické fakultě c. k. university Pražské, uprázděné úmrtím doktora Františka Petřiny, otvírá se tímto konkurs až do konce září r. b.

S tímto učitelský úřadem jest spojeno 1300 zl. služného ročně s oprávněním na postoupení po 10 = a 20leté službě v této vlastnosti na vyšší stupeň služného 1600 a 1900 zl. konv. m.

Uchazeči o tuto řádnou učitelskou stolici mají své žádosti, zhotovené k c. kr. vys. ministerstvu osvěty, opatřené potřebnými vysvědčenimi o své spůsobilosti a zachovalosti cestou svých představných učitelských úřadů uplynutím nadznačené konkursní lhůty zadati k filosofickému kollegium professorův university Pražské.

V Praze, dne 8. srpna 1855.

Nr. 8433. (157—Fin.) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Am 30. August 1855 wird die Einsammlung der heuer in den k. k. Studienfondsforsten von Kutjevo gerathenen und auf circa 1455 Preßburger Metzen geschätzten Knoppern im öffentlichen Licitationswege an den Meistbiethenden gegen sogleiche Baarzahlung hintangegeben werden. Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage bei dem k. k. Forst-und Domänen-Amte zu Kutjevo einfinden, oder aber vor Beginn der mündlichen Licitation ihre auf einem Stempelbogen von 15 kr. geschriebenen Offerte bei dem gedachten Amte einbringen, worin der Preisanboth in Ziffern und Buchstaben für jeden Metzen einzeln und für das ganze Quantum zusammen auszudrücken, und dem der angebothene Geldbetrag entweder in Baaren oder mittelst Erlagsschein einer k. k. Kasse, eines Gefälls- oder Steueramtes beizuschliessen ist.

Der Fiskalpreis beträgt Einen Gulden C. M. pr Metzen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Essek am 17. August 1855.

Raisky, m. p.

Nr. 6849. (156—Fin.) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Am 30. August 1855 um 10 Uhr Vormittags werden bei k. k. Forst- und Domänenamte Kutjevo 672 6/8 Pressburger Metzen Knoppern gegen sogleiche Baarzahlung licitando veräussert werden.

Kauflustige wollen sich am obigen Tage bei dem besagten Domänenamte einfinden, oder aber diesfalls vor Beginn der mündlichen Lizitation ihre auf einem Stempelbogen von 15 kr. geschriebene Offerte bei demselben Amte einbringen, und darin das Preis-Anboth für jeden Metzen einzeln und für das ganze Quantum zusammen in Ziffern und Buchstaben ausdrücken, wie auch dem Offerte den Erlagschein einer k. k. Cassa oder eines Gefälls- oder Steuer-Amtes über den erfolgten Erlag des nach dem obigen Ausmasse für das zu erkaufende Quantum Knoppern entfallenden Kaufschillinges beilegen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Essek am 16. August 1855.

Raisky, m. p.

Br. 1167. 1855. (Izv.—359.) (3—3)

Izrok.

Od c. k. grad.-del. kot. suda daje se s ovim na znanje, da je za obezštetenje Adama Jovičića žitelja beketinačkog u svinjama okradenog i namirenje troškovah kaznenog postupka ukupno radi 171 fr. 20 kr. shodno molbi istoimenovanog, prodaja kuće utamničenog žitelja čepinskog Vase Markovića dne 3. listopada 1854 sudbeno u 140 for. srebra procienjene, dozvoljena. Za ovu prodaju na javnoj dražbi pèrvi rok na dan 7. rujna drugi pako na 4. listopada t. g. svaki put za 9 jutrašnji sat u miestu Čepinu postavlja se.

Ista seljačka kuća u miestu Čepinu br. 87 ležeća, je od dèrva sagradjena i nalazi se u slabom stanju, miestno zemljište uvèrstjeno u pèrvi red oranicah, imade 802 hvata povèršne miere sa čistim prihodom u 4 fr. 1 kr. osim toga imade neplodne zemlje 188 hvatih.

Uvieti dražbe jesu:

a) da će svaki dražbenik imati žaobinu sa 15 for. srebra napred položiti,

b) da u koliko nebi se uz procienu vriednost kod pèrvog roka prodati mogla, kod drugog roka i izpod prociene prodati će se.

c) kupovnina imat će se odmah položiti, i

d) da svi oni vierovnici, koji kakovo pravo hypotekarno na pomenutu kuću imadu, zavremeno kod ovog suda prijave učine, pošto po podieljenju kupovnine nikakav obzir na nje uzeo se nebude.

C. k. grad. deleg. kot. sud.
U Osieku dne 3. kolovoza 1855.

C. k. žup. suda viećnik,
Galac.

Br. 693/gr. (379—Izv.) (3—3)

Izrok dražbe.

Od strane c. kr. kot. suda Pisarovina čini se znano, da je na molbu Mije Tandarića odredjena javna druga i posliednja dražba, zemlje oranice »Mlaka«, sienožah, »jezero«, »jarak i mali gèrm« nazvanih, na vlastitost Ivana Fabianića iz Jamnice spadajućih i na 295 fr. procienjenih radi duga 162 for. 30 kr. sr. i pripadakah, koja će se dražba na Jamnici na licu miesta dne 12 rujna 1855 u 10 satih prie podne, i izpod ciene prodavati.

U sliedstvu toga, pozivaju se svi kupiti želeći, da na gore rečeni dan na Jamnicu dodju, gdie će moći uvidieti i dražbene uviete.

Ujedno se pako ovim pozorni čine svi, koji na ista zemljišta kakovo hipotekarno pravo imadu, da ga kod suda do to doba tim bolje prijave, jer inonako kod razdielbe kupovne svote neće se na nje paziti.

U Pokupskom dne 18. kolovoza 1855.

Balogh.

Br. 1782/1855 pol. (377—Izv.) (3—2)

Oglas.

Jedna žute boje, okolo dvie godine stara, bez inih znamenjah, ždrebica nadjena je u šartovačkom kotaru po pastirima u šumi Brodić svezana, koja se kod ureda obćine Kutinja u čuvanju nalazi.

Ista ždrebica bude ako se vlastnik neprijavi dne 14. ruja kod ureda obćine Kutinja u 4 sata poslie podne javno prodana.

U Moslavini dne 14. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Tomašić.

Objavljenje stanja austrianske narodne banke na 31. sèrpnja 1855.

Imetak.

			for.	kr.	for.	kr.
Kovanog novca i srebra					47,949,183	1
Eskomptiranih predmetah, platit se imajućih izmedju 5 i 92 dana			67,727,338	— 45 3/4		
„ „ u Pragu		3,364,792 fr. 55 kr.				
„ „ u Bèrnu		2,139,048 „ 43 „				
„ „ u Pešti		3,774,536 „ 59 „				
„ „ u Tèrstu	3,193,182 f. 51 3/4 kr.; 2,500,000 „ — „	5,693,182 „ 51 3/4				
„ „ u Lavovu		707,725 „ 49 „				
„ „ u Gradcu		627,368 „ 39 „				
„ „ u Lincu		632,548 „ 21 „				
„ „ u Holomucu		499,514 „ 19 „				
„ „ u Tropavi		478,612 „ 32 „				
„ „ u Sibinju		496,900 „ 30 „	18,414,231	38 3/4	86,141,570	24 1/4
Predplate uz pravilno položene domaće dèržavne papire, koje se povratiti imaju najdulje za 90 danah			74,342,800	—		
„ kod podružnih zavodah za vieresiu u pokrajinama			14,853,720	—		
„ niekojim varoškim obćinama			264,000	—	89,460,520	—
Izkazani dèržavni dug za izmienu papirnog novca b. v. i to:						
a) po 4% kamate nosećega			30,046,149	2 1/4		
b) neukamatjenog			31,735,976	37 1/4	61,782,125	39 3/4
Sredstvom ugovora od 23. veljače 1852 sračuna, s 2% zakamatjen dug, kome dèržavne solikopnje za jemstvo služe					55,000,000	—
Jemstveni dug dèržavnog upraviteljstva za uništen papirni novac			146,605,400 fr. — kr.			
Izplaćeno:						
Od carine		10,000,000 fr. — kr.				
Od stigavših prinesakah velikog 5% zajma od god. 1854		86.074,824 „ 6 „	96.074,824 „ 6 „		50,530,575	54
Privremeni predujam na konču g. 1854					80,000,000	—
a) Zajam Ugarskoj 2%			Od dèržave ujamčeno		450,000	—
b) Za podporu siromašnih obèrtnikah, bez kamatah					768,800	—
Stanje rezervnog fonda u dèržavnim papirima					10,361,582	35
„ fonda pensiah u dèržavnim papirima i bankovnim akciama					971,156	—
Vriednost bankovne zgrade i drugog imetka					1,479,586	54 3/4
					484,895,100	28 3/4

Dug.

	for.	kr.
Banknotah u tečaju	397,489,072	—
Reservna glavnica	10,361,588	17 3/4
Pensionska glavnica	1,001,108	17
Nedignjene dividende, platiti se imajuće naputnice, zatim saldi tekućih računah	6,167,531	53 3/4
Bankovna glavnica kroz 100,000 akcia, po izvornoj uložbi od 600 for. srebra na akciu	69,875,800	—
U Beču 2. kolovoza 1855.	484,895,001	28 3/4

Pipitz, upravitelj banke. Sina, namiestnik upravitelja banke. Puthon, ravnatelj banke.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Drk. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 25. KOLOVOZA 1855. Broj 194.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za manjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljenom je uvèrstbina: 4 kr. sr. odlično za pèrvipnt, a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjasedu 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 22. kolovoza. Njeno veličanstvo kraljica Viktoria posietila je jučer veliku operu, gdie je živahnim klikovanjem dočekana bila; danas je posietila obèrtničku izložbu.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

J. P. U Brodu 23. kolovoza. Slobodna vojena *občina* brodska imala je srieću pódrugu godinu imati na čelu svoga poglavarstva prevrednoga gospodina c. k. majora u miru Maksimiljana Weghelmera, kojega revno dielovanje za dobro občinsko ostaje neizbrisivo u sèrcima brodskog puka. Neimajući pri odstupku njegovom sa načelništva drugoga uzdanja i iskrenieg znaka zahvalnosti za one dobra, što je občini učinio, sakupljeni gradjani izabraše ga za počastnog gradjanina brodskog. Gradjanski odbor, sastojeći iz najstariih i najštovaniih članovah občine, odnese mu gradjanski list i prizor predaje i primljenja istog bio je posvećen suzama dubokog ganuća, koje su oblile lica rastajućih se gradjanah od ljubljenog i častnog starešine. Sad je na veliku radost cielog Broda došlo dopuštenje od visokog vojske zapoviedništva, da smije povelju i počastno gradjanstvo primiti.

Ali kao što je gospodin major za vrieme svog načelništva bio zauzet za občinsko dobro, utvèrdio savske bregove, koje Sava dere, napravio više kaldèrmah po sokacih i za škole i sve, što je občekoristno, zauzet bio: tako i sad u stališu mira kao sugradjanin naš dobrovoljno upravlja občinskim poslom kaldèrmanja sokakah. — Neka ga bog u našoj sredini na dobro ove občine još dugo poživi.

S bojišta.

— Po viestima iz Carigrada od 13. nalazi se Omerpaša još tamo. Palo je u oči, da je na pèrvu viest o dolasku generala Canroberta u Beafor Omerpaša ga odmah posietio. Dogovor trajao je preko dva sata. Omerpaša je u Krimu sastavio novu osnovu operaciah i sili portu, da ju odobri. Poljski emigranti Zamojski i Čajkovski stoje u neprekidnom savezu s Omerpašom i tvèrde preko njega, da bi prelaz preko Pruta s jednim turskim sborom i s poljskom legiom bio znak za občeniti ustanak žiteljstva u Podolii, Volhinii i ostalim poljskim zemljama, pače polag osiguravanja pruskog uskoka Maka i u Poznanjskom. Mieroslavski, sastavitelj broširo o vojevanju saveznikah u Krimu, koju su htie i podmetnuti princu Napoleonu, stoji s Omerpašom u najožjem odnošenju. Nu sadanji veliki vezir nije odobrio tu osnovu serdarovu, nego je naveo pogibeli, koje porti u maloj Azii prieto. Lord Redcliffe podupire u tom Alipašu, jer Englezka ima u Azii još puno više izgubiti nego li ista Turska.

Sve je dakle poprimljeno za privoliti serdara, da preuzme vèrhovno zapoviedništvo u Anatolii. I govori se, da je on izjavio, da će poslušati zapovied sultanovu, te da će s jednim turskim sborom izkèrcati se na maloaziatskoj obali, da predusretne napredovanje Rusah.

Što se iz Karsa doznaje, neglasi po Turke najbolje. Rusi su se utvèrdili na briežuljcima, koji vladaju ulazima u Kars. General Muraviev rekognoscirao je utvèrdjeni logor Turakah s brigadom Baklanov. Govori se, da je već i navala bila na taj logor. Savez s Persiom od Erzeruma je prekinut, i što je najgore, armenske občine neplaćaju jer od tri mieseca nikakva poreza; ovèrha protiv njih neda se izvesti, jer Rusi vrebaju na tursku vojsku.

— Iz Pariza, 22. kolovoza. „Moniteur" sadèržava depešu generala Pelissiera od 19. o. m., u kojoj ovaj nieče, da se Sevastopolj bombardirao; samo je s topovah otvoreno pucanje, da se obsadni poslovi pomaknu. Od bitke dne 16. pokopano je 3329 Rusah.

— Iz Štetina od 17. kolov. donosi „Nord" izviestje, u kom se, protivno saveznim izviešćama, tvèrdi, da strahovito bombardiranje na utvèrdjenja Sveaborga nebiaše od nikakvog uspieha, pače da je ta tvèrdja sa svojim na tri poda bateriama nepovriedjena ostala, da nijedan top nije demontiran, nijedna barutana u zrak dignuta; ogromna ta navala ništa nije drugo izposlovala, van da su nieki dèrveni magazini i nieke ribarske kućice izgoriele. Poslie bezuspiešnoga bombardiranja pronašli su savezni admirali za dobro, tu tvèrdju ostaviti i na svoje sidrište kod Nargena otići. Ovaj odlazak nije nikakav dokaz pobiede, jer da su utvèrdjenja Sveaborga razorena, savezna bi flota bez velika truda mogla bila zaplieniti 1200, ili pače 1500 ruskih topovah.

— „List grada i predgradja bečkog" donosi sliedeći pregled o političkim dogadjajima:

Da je tko znao prie dvie godine, ne ono što zna danas, to jest da ni danas neće znati kako stvari stoje, ni kako će svèršiti, uviereni smo da se nebi mnoge stvari pridesile, počamši od pohodjenja kneza Menšikova i svèršivši sa sadašnjim ratovanjem Krimu.

Onda porta nije uvierena bila kao sada o nekoristoljubivoj pomoći Englezke; sad kad su joj dohodci Sirie i Smirne uzapćeni, kad Misirski danak ulazi u pienesnice englezke banke, i kad Englezka, kao gospodarica ustanovljuje u Carigradu povierenistvo koje će nadgledati kako porta svoj novac troši.

Da je Rusia znala, da će savez zapadnih silah trajati dvie godine, i da će Niemačka, pored sve svoje dobre volje nijednostrana ostati, doista bi drugčie postupala.

Ali sada, nesamo da su karte izmiešane, nego je i igra započeta. Ratujuće strane nahode se jedna prama drugoj kao razdraženi igrači. I budući da je svaka do sada gubila, zato svaka od njih podvostručava snagu svoju. Pravi igrač nada se, da će predvostručujući svotu s dobitkom igru svèršiti.

Vojska u Krimu sada je dvojinom veća, nego što biaše prošaste godine. Flote u Baltiku s topčarama, dvojinom su jače, nego što su lani bile.

Sve se podvostručilo, a tako isto i dugovi različitih dèržavah. Francezka od lani i drugi zajam čini; porta otomanska treći; a Englezka će bèrzo drugi. Tko može reći koliko je Rusia u svojoj unutarnjosti papirnog novca izdala?

Da je tko znao prie dvie godine, što sad zna! . . ."

Austria.

U Beču, 23. kolovoza. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjim kabinetskim pismom od 19. o. m. bečkom knezu nadbiskupu Otmaru vitezu Raušeru, premilostivo podieliti velekèrst reda sv. Stiepana.

— Njeg. c. k. apost. veličanstvo s previšnjom kabinetnom odlukom blagoizvolilo je premilostivo oprostiti od svake isplate ona sela, koja su u zadnjem prevratu u Erdelju izgoriela, i gradja za kuće dobila iz kameralnih i fiškalnih gorah.

Iz Beča. Još ovoga mieseca očekuje se cesarska odluka u pogledu uredjenja naukah; ali ovo neće biti konačno uredjenje, nego će još ostati u kriepostí sadašnja osnova.

Iz Mletakah. C. k. paduansko sveučilište naimenovalo je počastnim doktorom viteza Gjorgja Toggenburga, bivšega namiestnika tamo, a sada ministra tèrgovine, i plem. Emilia Blumfelda, bivšega dèržavnoga odvietnika i savietnika prizivnog suda, a sadašnjeg upravitelja mletačkog redarstva, poslavši im i dotične pečatnice.

Bosna i Hercegovina.

S bosanske granice u nedielju 5. kolovoza. Sinu sunce i na jadnu Bosnu! Je li od juga ili sievera, od iztoka ili zapada sve jedno, dosta: zraci sunčani dopiru i na Bosnu. Danas u nedielju preosvešteni arhipastir Agatangel, vladika zvornički, nosio je litiju u Bieljini, sa mnogim sveštenstvom u ornatu cèrkvenom obučeni, sa ikonama i sv. knjigama i kadionicama, i na svaki 20—30 korakah stajali smo, te je preosvešteni arhipastir čatio molitvu i sv. evangjelje; tako kroz cielu varoš do u jedan vèrt išlo se je litijom, i tu je posliednja molitva za sačuvanje od ljute bolezanje moljena. — Odkad ovakove svetkovine nije bile, neznam vam kazati, ali na radost to kažem, da su Turci mirno gledali ovu svetkovinu. Slava preosvešt. vladici i onomo, ko mu je to povladio! Istina postoji običaj u Bosni nositi kèrst u selima, gdie Turakah neima, ali tu sveštenik molitvu svèrši i vodicu sveti u polju na dva na tri miesta, a u selu dietca nose kèrst i vodicu po kućama, no ovo je svetkovina velika, gdie je sam vladika u ornatu, kao što rekoh, s litijom išao, u varoši, gdie je pola Turakah. Ovo je onaj isti arhipastir, koi prosvietu i škole u Bosni podiže, i koi je, kad su nieki bogati tèrgovci tvèrdovali pri davanju na gradjenje škole bieljinske, iz svoje kese davao, da ih kako tako privoli i navede. Još mnoga njegova dobra diela za narod skoro će se obielodaniti.

Kolera biesni u Bosni u Bieljini, Janji i Bèrčkom, i u pèrva dva miesta baš samo Turke davi. Od tri nedielje već pa i danas po 5 i 10 na dan zakopava se. (Sèrb. Dnev.)

Turska.

— Priateljstvo zapadnih silah skupo će stati portu. Kao zalogu za novi zajam hoće zapadne sile da podiele izmedju sebe okupaciu Sirie i Smirne, i da preuzmu upravljanje nad gjumrukom. Smirna će kako se govori dobiti Engleze, a Siria Franceze. Tim načinom bit će dakle Turske ne samo u Stambolu, nego i na drugim stranama od svojih priateljah čuvana i hranjena.

U Carigradu sad su požari, ubojstva, kradje, pljačke, nasilja u modi. Francezi su tamo policaji, a Englezi sudije.

U Dardanelima jedva niešto mira; bašibozuci sada žare i pale po okolini. Nieki dan poharali su i svoga zemlje gospodara. Kavazu, koi je iz Carigrada osim pisamah za pašu dardanelskog i 50,000 grošah nosio, olakšali su njegov skupocieni teret. I u Carigradu bieže gomilama iz englezke legie.

U Carigradu su zabranili austrijske krajcare kao sitne novce.

Vicekralj egipatski utišao je bunu Beduinah.

Francezka.

Iz Pariza, 19. kolovoza. Canrobert je caru zahvalio se na svojem imenovanju za senatora sliedećim riečma: „Sire, dai bog [illegible] mora rieč bude Francezkoj i Vašemu [illegible] od koristi, koja je uvje[illegible]

htiela.“ Car je na to odgovorio: „Ja trebam vašeg savieta, generale, prie nego li mogu upotrebiti vaš mač.“

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. Siednica dolnje sabornice parlamenta, dèržana 7. o. m. bila je zanimljiva kao riedko koja. Mi ćemo rieči glavniih govornikah u izvodu staviti, jer dosta svietlosti bacaju u mrak, u koi se znadoše prave namiere zapadnih silah, osobito Englezah, zaviti. Lord Rusel uzme rieč, i izjavi se, da nenamierava samo o Italii (kao što je nieki dan javio), nego i o ratu govoriti. On veli, da nijedan kabinet nije takvu veliku pododgovornost na sebi imao, kao sadašnji. Ove godine samo opredieljeno je na rat 49 mil. funtih št., i proračun iznosi gotovo 90 mil. funtih, ogromne sume, kad se sravne sa troškovi rata sa Napoleonom I., brojevi, koji sami po sebi pobudjuju razmišljavanje. Njegovo sèrdce izpunjeno je brigama o izgledima ratnim. Nevidi za flotu nikakve prilike, da rat velikom kakvom pobiedom na moru ka koncu privede; sada, kad dolazi hèrdjavo vrieme, čini mu se da i Dundas neće više od Napiera izraditi. Na iztok bacajući svoj pogled, opaža, da je porta od Azie u opasnosti. Da se nada, 20,000 do 30,000 mom. od legie tamo poslati, i izpunila, što se na žalost nije sbilo, i da je velika krimska vojska saveznikah veća nego što jest, opet bi trebalo uzeti u račun silne gomile, koje sada Rusia u sliedstvu ponašanja Austrie sa sievera tamo šalje. Misli dakle, da parlament od ministarah s punim pravom može račun izkati, dok se opet skupi, što će možda poslie 6 miesecih biti moći. Što se pregovorah o miru tiče, nebi rad stare razlike u mišljenju pogrievati, premda bi sam sebe radi mogao predloženje njegovih bečkih depešah u vidu savèršenom i neosakaćenom izkati. Ali pri pogledu na budućnost podižu se ozbiljna pitanja, jer se valjada moralo primietiti, da je turski poslanik u Beču — muž sa dubokim poznavanjem interesa njegove otačbine — sa tadašnjim predlozima Austrie savèršeno istog mnienja bio. On nije nikada čuo, da li je Turska do podobne odluke kao Englezka i Francezka došla, ali ako nije, i ako će se u buduće rat ne toliko bezbiednosti Turske radi, koliko radi uzdèržanja slave englezkog i francezkog oružja voditi, onda je položaj zapadnih silah u glavnom izmienjen, i onda nemože se više govoriti o turskom zajmu i garanciama zajma, nego onda treba gledati, da se Turska pobudi na produžavanje rata velikom novčanom pomoći. Veli, da mora i opet reći, da nikad nije više povierenja kakvoj vladi dano bilo nego što je sadašnjoj, i da zato kao što je pravo, parlament na budućoj skupštini može izkati, da mu se pokaže, da to povierenje nije zloupotrebljeno. Poslie predje na Italiu. Nemože mu se na ino, nego sietiti se viernosti i velikog duha kralja sardinskog. Iz najnekoristoljubiviih namierah pristao je u boj za nezavisnost Europe. Netreba li dakle misliti, da Sardinia neočekuje moralnu pomoć Englezke u stvari, koja joj tako na sèrdcu leži — u uvadjanju boljeg stanja u Italii? Lord John stade sada dosta podobro trulu vladu napuljsku opisivati; nesigurnost drumovah i gonenje duhovnih sudovah u Rimu, od kojih ni sama „najnedužnia nevinost“ neuteče; i religiozna netèrpljivost Toškane. Ni pol jada, da ta zla doleze iz urodjenog zlog vladanja, ili iz političke nesposobnosti naroda, nego iz dvostrukog posiednutja papine dèržave od Austrianacah i Francezah. Ova posada umaljava nezavisnost pape, traje pet godinah, a papina važnost nije se ni najmanje utvèrdila. Što više, kad bi austrianska i francezka vojska otišla, narod bi odricao autoritet papin i zaveo bi kakav pravednii i slobodnii ustav. S druge strane misli, da će posada po svoj prilici uznemiriti europejsko ravnovliesje. Englezka nikako nemože s jedne strane tužit se sa tolikim troškom, što je Rusia posiednula provinciu susiedne dèržave, a s druge strane tèrpiti okupaciu papine oblasti od tudje vojske. On pita, nebi li Englezka u savezu sa Francezkom mogla izmisliti kakva vremenu shodna sistema vladanja za Rim? Nesrećom nema izgleda da će skoro mir biti, ali misli da će Palmerston [illegible] liku upotrebiti, da vladaoce talianske na put reforme dovede.

Palmerston uzme rieč. Počem je liepim načinom prebacio Ruselu, što je promienio svoje mnienje, kaže, da se nestraši pododgovornosti. Lord John znat će najbolje privatno mnienje turskog poslanika u Beču, ali misli, da turska vlada nije drugčie o austrijskim predlozima mislila nego Englezka i Francezka; i ujedno mora parlamentu odkriti, da naposliedku rat cieli ima, koje nadmašuju obzor i interese Turske; jer oko toga se radi, da se sačuva tielesno i moralno padjarmljenje kontingenta, i da se brane načela političke i tèrgovačke slobode od neobuzdanog ruskog vlastoljublja. Dakle nemože se pri pomirivanju samo na Tursku obzirati, premda misli da će sva tri saveznika neprestano složna biti. Nada se da će još pri jeseni moći dosta momakah od čete stranacah na bojište poslati. Prolazeći na Italiu hvali političku zrelost i razboritost Piemontezah i kralja sardinskog, i kaže da je u južnoj Italii sasvim protivno. Napulj stenje pod ruskim uplivom; u ostalom misli da bi se težko moglo reći, da je razprava o tako tugaljivim stvarma politička. Poslie kaže, da se francezka vojska u Rimu dobro vlada, a da su Austrianci Toškanu svojevoljno ostavili. Kaže dalje da je Austria u najboljem priateljstvu sa zapadnim silama. On vèrlo žali Italiu, ali veli da je opasno misliti, da je lahko privesti ugnjeten narod k samostalnom upravljanju. Od predavanja računah neplaši se ništa.

Hinlej kritizira besiede oba lorda baš ne najlaskaviim načinom. On neponja ciel ciele prepirke, i prebacuje Palmerstonu njegovo koketiranje sa revoluciom g. 1848, za koje se sada kaje u potu lica njegovog.

Istog dana u večer kaže ministar Peel, da se on istina nada, da će Sevastopolj još ovog lieta pasti, ali da se vlada opet zato pripravlja ako se dodje dotle, da vojska još jedanput u Krimu prezimi.

— Zapoviednik nad miliciom jednog prediela fotografirao je sve svoje regrute, kako će ih policia lakše uhvatiti moći, ako uteku.

— Parlament se 14. kolovoza razpustio.

Različite viesti.

— U Londonu se na godinu potroši rakije za 20 milionah talirah. Ovo pokazuje, koliko se mnogo rakije pije, a još bolje se to vidi iz toga, što na 550 prestupljenjah, koja samo mladi ljudi učine, dolaze 400 takovih, koja su u piću učinjena. U Edinburgu ima 1000 kèrčmah, u kojima se sama rakija toči. U ovoj varoši na 50 hiljadah osiromašenih ljudih dolazi 27.000 slučajevah, u kojima su ljudi propali, samo što su odani piću.

— Niekome krojaču u Beču imao je jedan gostioničar na Prateru nešto plaćati, no nikako mu nije htieo platiti. Krojaču se najposlie dosadi čekati, pa jednu večer pošlje sve svoje kalfe i njihove drugare tome dužniku u gostionicu, da se počaste, koliko im sèrce ište. Tako i bude. Pored mnogo raznih jelah popiju i 80 okah piva. Kad su se tako dobro počastili, a najstarii kalfa zapita gostioničara: „Gospodaru, šta smo dužni?“ Gostioničar proračuna, a kalfa reče: „Liepo! To imam dobiti još 6 krajcarah.“ — „Kako to?“ — „Račun, koi mome majstoru na toliko iskanje niste izplatili, iznosi 6 krajcarah više, a on nam je dozvolio, da se slobodno kod vas počastimo, da jedanput dodje do svojih novacah.“ Na to mu preda račun svoga majstora, koi je bio podpisan kao namiren.

— Kad kakvu stvar, koja se čini pravedna, brani kakav viešt besiednik, onda nemože ni najpoštenii sudija neprevariti se. Za primier pripoviedat ćemo nešto o Fridrihu Vilhelmu I., kralju pruskome. Kad on jedanput putujući kroz svoju zemlju stane strogo izpitivati radnju pojedinih vlastih, a on naumi u Königsbergu biti u jednoj sudnici baš kad se sudilo. Sudije naravno izberu što važnie predmete za sudjenje. Dva advokata, obojica vèrlo riečiti, stanu zastupati svaki svoju stranu. Kralj čuvši jednoga od njih kako govori, ujedanput reče: „Bog i duša, ovaj ima pravo!“ A kad čuje i drugoga, a on reče i za njega: „Bog i duša, ta i ovaj ima pravo! — Pa zato, sudije, najbolje radite sami kako znate!“

Bečka burza
dne 24. kolovoza 18[illegible]

Tečaj dèržavnih papira.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	76 1/8
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma	» 5%	81 [illegible]
[illegible]	» 4 1/2%	
[illegible]	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
[illegible] izžriebane	» 4%	
[illegible]	» 3%	38 1/8
dto	» 2 1/2%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » 1839, » 100 »		
» » » » 1854, » 100 »		98 5/8
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2%	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		70 7/8
Bankovne dionice komad po		976
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice	po 1000 f.	2045
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	571
» » Lloyda u Tèrztu	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	328 1/2
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for.	
Augsburg za 100 for. current	»	116 1/4
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	115 1/4
Genova za 300 piemontezkih lirah	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	84 1/2
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 12
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	114 3/4
Marseille za 300 frankah	»	134
Pariz za 300 frankah	»	134 1/2
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	236
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20 3/4
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 3453. (385—Izv.) (3—1)

Razpis natiečaja.

Buduć bi vis. c. k. bogoštovja i naukah popečiteljstvo odlukom od 27. lipnja o. g. br. 796/43 milostivo dopustiti izvolilo, da se početkom školske godine 18⁵⁵/₅₆. na ovdašnjoj nižjoj realki tečaj III. uvede, s toga za popunenje nuždnog jošte jednog učiteljskog miesta sa godišnjom platjom 600 for. i stanbinom 100 fr. sr. skopčanog ovime natiečaj do uključivo 15. rujna o. god. razpisuje se; — natiecati se želeći imadu u zakonito biljegovanim te na ovogradsko poglavarstvo upravljenim molbenicama vierodostojno dokazati:

a) dobu života, stališ i izpoviedanje vierozakona,

b) fizičnu sposobnost službovanja,

c) dovèršene i kakovim uspiehom nauke,

ć) dosadanje službovanje,

č) neprikorno ćudoredno-političko ponašanje,

d) podpuno znanje ilirskog i niemačkog jezika, napokon,

e) sposobnost i odnosno povlasticu za moći gramatičke predmete u nižjoj iz triuh tečajah sastojećoj realki predavati.

U slučaju ako se za popunjenje upitnog učiteljskog miesta nijedan izpitan i povlašteni natiecatelj prijavio nebi, to će se isto privremeno uz godišnju platju 600 for. sr. takovom namiestniku povieriti, koi će obvezan biti u roku jedne godine propisanom izpitu podčinit se.

Poglavarstvo grada Varaždina dne 18. kolovoza 1855.

Pavao Kovač,
predstojnik.

Viekoslav Zadravec,
uredni biljeznik.

Br. 3273/g. (371—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3 sèrpnja 1855 br. 2798 pronadje u 4300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $10^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Batina, Zlatar i Veleškovec, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobra Zlatar gospodina Dragutina Čegel, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. *da oni*, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. *da oni* vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih *tražbinah* izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, *pak kane* tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu,

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 14. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3273/g. (Izv. 373) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštètnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 22. travnja 1855 br. 1715 pronadje u 1,300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855 i to za $3^{0}/_{0}$ negdašnjih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Špičkovina i Komor, kotaru krapinskom i zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Križance gosp. Dragutina Čegel, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta

naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštètne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 17. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 19. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3347/g. (Izv.—370) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom

4341. (184—Dp.) (3—2)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-delegiranog kotarskog suda zagrebačkog daje se na znanje, da će se dne 5. rujna t. g. u 3 sata popodne u selu Mikulić dva sudbeno pliepjena i na 180 fr. sr. procienjena vola overšbenim putem prodavati.

Uslied toga pozivlju se kupiti želeći, da na opredieljeni dan na lice miesta dojdju.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački
U Zagrebu dne 10. kolovoza 1855.

C. k. savietnik
Schmidt.

Br. 1301/gr. 1855 (360—Isv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda stavlja se do obćeg znanja, da na molbu Janka Blažekovića iz Koprivnice prodavala se bude, putem javne dražbe kuća sa gruntom, i pristojališti u Koprivnici, ulici Pika pod br. 109 ležeča, te na vlastitost suprugah Mie i Ane Sakač spadajuća, za procienjeni ukupni iznos od 250 fr. sr. i to dne 20. rujna pèrvi, i dne 21. listopada 1855 drugi i posliednji put, gdie kupiti želeći uljudno pozivadu se.

Uvieti dražbeni mogu se svaki dan kod ovog kot. ureda uviditi.

C. kr. kotarski ured.
U Koprivnici dne 4. kolovoza 1855.

Nr. 13517/2715. (32—VI.) (1—1)

I. R. Academia di belle arti in Milano.

Programma

de concorsi instituiti dai defunti canonica e Girotti.

Concorso Canonica.

opere verrà rilasciata dall' Economo - Cassiere distinta ricevuta, che si dovrà quindi a lui retrocedere all' atto della restituzione delle opere non premiate. Non ricuperandosi dagli autori entro un anno le opere non premiate, l' Academia non risponde della loro conservazione.

Il giudizio verrà affidato ad una Commissione apposita, ed eseguito colle dovute cautele per mezzo di voti ragionati e sottoscritti, salvo la definitiva approvazione del Consiglio Academico, dopo di che sarà publicato unitamente ai giudizj degli altri concorsi.

L' opera premiata, che diviene proprietà dell' Academia, si distinguerà fra le altre per una corona d' alloro, e per un' iscrizione che indicherà il nome e la patria dell' autore, e sarà esposta nelle sale destinate per le opere dei grandi concorsi.

Concorso del legato Girotti.

L' I. R. Academia invita i proprj Allievi o gli artisti che già vi appartennero, esclusi gli esteri, a concorrere al premio instituito dal defunto Raineri Girotti che si distribuirà nel prossimo anno 1856 sul seguente.

Soggetto = La decorazione dell' interno di una Loggia coperta.

Il disegno sarà all' aquerello a colori, geometrico o prospettico, di stile a piacimento, e la dimensione non sarà minore di centimetri 45 per cent. 60.

Premio = milanesi lire trecento (L. 300.)

Discipline.

I concorrenti nella lettera sigillata, contenente il proprio nome, cognome e domicilio, dovranno provare regolarmente di avere frequentato le scuole di quest' Academia.

Il concorrente premiato potrà, dopo la publica esposizione, ritirare presso di sè la propria opera o lasciarla all' Academia. In questo secondo caso essa verrà contrasegnata dal nome dell' autore, ed esposta nelle sale dell' Academia.

In quanto al resto sono da osservarsi le discipline accennate pei concors diel legato Canonica.

(131—Dp.) (3—3)

Obrazovajuće podučavanje u plesih družtvenih.

Podpisani služeć se dopustá dozvoljena mu po visokih stališih Štajerske naumio je za pružiti priliku, da si lahko shvativim i valjaniim podučavanja putem mladjahna tiela naravno fiau gibkost vèrla načina, za družtva čestita prisvoje — kao što dosad, tako i lietos svèršetkom mieseca kol. otvorit će ciclus od 30 lekciah u plesu te učiti sliedeće družtvene plese narodnog značaja: **Kolo** (i novi veoma graciozni **polka-kolo, Mazurku, Polku-Mazurku**, i **kadril-Polka-Mazurku**) **Kör, Sevtelen, Čardaš, poljsku kadrilu, kadrilu francezku, Mennette, kadrilu štajersku** i **štajersku polku, Pas de deux**, i **španjolske plese, Lance-kadrilu, Valcer** i **Polku** jednostavno i dvostruko.

O blagovoljnom učestvovanju na podučavanje podpisanog do njegovog došastja svèršetkom kolovoza neka se izvoli dobrohotno u zavodu odgojiteljnom gospodične Ivane Janda porazgovoriti.

Eduard Eichler,
štajersko-stališki učitelj plesa, i učitelj pleso-umietnosti u obstojavšoj školi c.k. kadetah stotnie u Gradcu.

(133—Dp.) (3—2)

Dražba.

Dne 8., 9., 16. i 23. rujna, i od 14. dana listopada t.g. do svèršetka prodavat će se u Špirancu kod Križevca svakovèrstne potrebne malenkosti, svinje, blago, živadi, žitka, gotovog dèrva za štagel, voće, pokućtvo, lagvi, bedaji, suvih dèrvah, željezna orudja itd. kupiti želeći na lice miesta poslie podne do 2 sata s gotovim novcem neka se potrude.

(Dp.—117) (—5)

Ranie vučenje.

God. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 27. KOLOVOZA 1855. 195.

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izimamši nedielje i praznike sa čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.

Za službene oglase opredieljena je ustavbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platjasedo 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Br. 2358—Pr.

Kod preduzetog dne 1. kolovoza 1855 268 žriebanja starieg dèržavnog duga izvučena je seria br. 263. Ova seria zadèržava obveznice ugarske dvorske komore od različnog kamatnog mierila, i to br. 3178 s $\frac{3}{10}$ glavnične svote, zatim brojeve 3519 do uključivo 4109 sa svojim čitavim glavnicama, u ukupnom iznosku glavnice od 1.060.576 for. 47$\frac{3}{8}$ kr. i u iznosu kamatah polag obaljenog mierila od 25.623 for. 31$\frac{1}{4}$ kr.

Polag previšnjega patenta od 21. ožujka 1818 ove će se zadužnice zamieniti s novima k pèrvobitnoj kamatnoj mieri u konvencionalnom novcu okamativim dèrž. obveznicama.

U Zagrebu 16. kolovoza 1855.

Za gospodina bana,
c. k. dvorski savietnik
Benko Lentalay, s. r.

Bèrzojavne viesti.

Iz Petrograda priobćuje „Wiener Zeitung" sliedeću bèrzojavnu depešu: Po izravnim viestima iz Sveaborga nije bombardiranje pričinilo ni najmenje štete utvèrdjenjima a ni bateriama. Dvadeset kućah zapaljeno je, — to je uspieh od 20.000 bačenih u tvèrdju projektilah. Rusi imadu 40 mèrtvih i 150 ranjenih, izmedju kojih 100 težko ranjenih.

Iz Danciga, 24. kolovoza. „Geyser" ostavio je 21. Nargen i prispio danas ovamo. Flota ležala je kod Nargena i Kronštadta. Znatniega se nije ništa dogodilo. Topčare vraćaju se kući.

Iz Londona, 24. kolovoza. „Morning Post" javlja kao pouzdano, da će Omerpaša odmah voditi dobro uredjenu vojsku u Aziju.

Iz Pariza, 24. kolovoza. Jučer biaše u slavu kraljice Viktorie velika gostba, spremljena od občinskog poglavarstva. — „Moniteur" javlja: Princ Napoleon dobio je velekèrst reda Bat; general Canrobert dobio je isti red.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Iz Zagreba. Velike orgule, što su u Ludvigsburgu u Virtemberžkoj za naš pèrvostolni hram naručene, već su na putu. Kako „W. Ztg." javlja, one su jošte 2. kolovoza krenule od onud. Natovarene su na pet velikih kolah, pod svakimi je šest konjah zapregnuto. Isti list veli, da će prevozni troškovi s mitnicama iznositi do 4000 for.; no kao što mi čusmo ovdie, iznosit će troškovi nješto preko polovine pomenute svote. Veličanstven naš pèrvostolni hram, ponos Hèrvatske, dobit će dakle na skoro opet jedan ures više, koi će ga jošte veličanstveniim činiti.

Promiene u biskupii senjsko-modruškoj ili kèrbavskoj.

Postao je:

Gosp. Majanović Makso, dosadanji ogulinski kapelan, upraviteljem u Plaški.

Premiešteni su:

Gosp. Berac Matia, dosadanji upravitelj u Plaški, kao takov u Bužim;

„ Perak Ignjat, duhovni pomoćnik iz Vališ-Sela u Ogulin;

„ Sverljuga Andro, duhovni pomoćnik iz Barileuga u Lukovo za supomoćnika.

Namiešteni su novomisnici:

Gosp. Biankini Eduard za duh. pomoćnika u Rakovici;

„ Jošić Ivan, za duhov. pomoćnika u Karlobag;

„ Pobor Nikola, za duhovnog pomoćnika u Grižane;

„ Rataj Dragutin, za duhovnog pomoćnika u Čaber;

„ Katnik Rok, za duh. pomoćnika u Cirkvenicu, a od ondie za supomoćnika u Lukovo.

Preminuli su:

Gosp. Karšul Ivan, kanonik modruški u kolegiu bribirskom i predstavnik de Drósó.

„ Kombol Franjo, župnik u Bužimu.

Iz Kraljevice 15. kolovoza. Kao što se obično u životu na siromaka manje obaziru, nego li na bogata, tako se i o Kraljevici nečuje toliko koliko o Rieci, Tèrstu ili drugih imućnih gradovih, i dočim se od ovih svaka i najmanja nesgoda raznosi po novinah na javno znanje, podnosi ovdie siromašno žiteljstvo nevolje, ma kolike, neglèdano i nežaljeno. Da je kratelj ove godine po primorju skoro svuda zavladala, to znate i odprie, a sada kazat ću vam, da vidite prema drugim okolicam, što iste bolest okolo nas radi. Kod sv. Jakova umèrlo je do 10. o. m. izmedju 300 stanovnikah njih 89., kod sv. Josipa izmedju 470 njih 137. Gornji Vinodol broji do toga vremena izmedju 157 stanovnikah 73 mèrtva, Smreka 230 stan. 97 mèrtvih, Jermanovo selo 67 stan. 48 mèrtva. U samoj Kraljevici ginu ljudi nješto manje, ali ih je zato ipak od kratelji poviše bolestnih bez dovoljne pomoći. Od dvojice liečnikah, što ih tu imademo, jednoga nije nigdie vidieti a drugi je sám bolestan već tri nedielje danah u postelji, pak tako čovieku bolestnome, ako mu nije stalo do smèrti nepreostaje drugo, nego da ide sám k liečniku, ili da čeka pomoć od milosti božje, kad nemože u Bakar ili Rieku. K svemu ovome zlu delazi još suša, te nam kvari vodu u čisternji, a groblja neima dosti, pa zato otvaraju još neostariele grobove i unutra polažu mèrtve jednoga iznad drugoga tako, da posliednji gotovo niti na dvie noge nisu zemljom pokriti. Imade već više godinah od kako se radi o povećanju groblja, te su radi toga mnogoputah odbori izašiljani — u ostalom ipak ostalo je sve kao što je do sada bilo, pa sad neznaš kud da mèrtav legneš, a za živieti ti nije. Žetva ovogodišnja slaba je, berbi se pako nenadamo, jer je i grožđje bolestno, i tako slušati ćete do skoro od nas jada i žalosti više nego do sada."

(Nev.)

S bojišta.

— S bojišta u Krimu nisu nikakve novie depeše stigle. Najnovia je dakle ruska od 21. kolovoza, koja javlja, da je od 20. iz jutra pucnjva saveznikah znamenito popustila.

— „Ruski Invalid" javlja za izviestje generala Komutova od 31. sèrpnja, koje glasi ovako: „23. sèrpnja s večera dodje jedna englezka ladja s topovima pred Taganrog, pa stane pucati na varoš. U stolnoj se cèrkvi baš bdienje služilo; jedna velika kugla udari u spoljašnji zid oltara, ali cèrkvi nikakve osobite štete neučini; gredica se raztvori i protojereja Sebova, koi biaše u cèrkvi, pogodi. Ali zato služba neprestane, makar što se to dogodilo, i niko od bogomoljacah neostavi cèrkvu.

Kad nastane noć, englezka ladja odplovi krivoj kosi i tu negdie zapadne. Kako vojnički starešina Afanasiev čuje za to, taki ode tamo s jednom satniom donskog kozačkog puka br. 70, pa namiestivši kozake na obali zapoviedi te se stane pucati na englesku ladju, a to je smetalo momcima te nemogoše ladju s miesta krenuti. I nepriatelj je palio iz svojih topovah, ali to nije dugo trajalo, jer voda zbog jakog istočnog vietra postajaše sve pliča te ladja još većma zapadaše. U tom će doći jedan veliki nepriateljski parobrod da pomogne, primakne se obali i stane jako iz topovah gruvati i svakojako se mučiti, nebi li spasio ladju, što zapade. — Sad dodje zapoviednik puka br. 70 Demjanov sa još dvie satnie svoga puka, zapoviedi kozacima, da sidju s konjah pa onda stane živo pucati na nepriatelja te mu nedade ništa raditi na krovu. Pošto se podužo tako propuca, momci što biahu na potopljenoj ladji, izgubivši nadu, da će je izbaviti, stanu skakati u šalupe neimajući vremena ni zastave skinuti, jer im kozaci nedadoše oka otvoriti. Tada skoči 20 kozakah u vodu, doplivaju do ladje, koja se s talasima borila, i dočekaju je, i ako se sa parobroda živo na njih palilo, skinu malu i veliku zastavu, iznesu dva bakrena topa od 94 funta i zapale ladju, koja do dna izgori. Ladja imadjaše tri katarke a biaše 120 stopah dugačka; kad kozaci na nju ruke metnuše, udalji se parobrod. Ona čast ladje, što čitava ostade, stane se puniti pieskom; kozaci se potrudiše, da izvade jednu topovsku kumbaru i mašinu, ali to biaše vèrlo težko. Dva bakrena topa zapoviedio sam, da se nose u Novočerkask. Za cielo vrieme, dok trajaše boj, od naše strane ranjena su hvala bogu, samo tri kozaka.

Baš sada dobih glas, da se pred Krivom Kosom pokazalo sedam nepriateljskih parobrodah, jamačno da spase zaostalu čast spaljene ladje."

— Sveaborg je sagradio 1749 god. švedski feldmaršal grof Jerensvart, kojega se grob tamo nalazi, a leži na četiri mala otoka, koji su jedan drugom blizu i sastavljaju ih mostovi, koji stoje na starim čamcima od topovah. Duboko i prostrano pristanište opasano je stienama, na kojima su kuće razdieljene i veća je čast tvèrdjavinah u njima načinjena.

Gustav-Sverd i mnoge spoljašnje gradjevine zaklanjaju glavni ulazak, kroz koi je vèrlo težko prolaziti ladjama, koje idu duboko, kad je burno more. Izmedju Gustav-Sverda i Bakholma ima jedan ulazak, kroz koi idu velike ladje u pristanište, a po svim drugim ulazcima nemože se ploviti, jer su po njima velike ladje utopljene. Gustav-Sverd pravi dakle glavnu točku utvèrdjenjah, a i ima velike tvèrde gradjevine; ovi otok daje drugim otocima vodu za piće, za to je zaklonjen bateriama; prednji pak otok Bakholm podiže se iznad svih drugih otokah, koji su oko njega, i svojim bateriama vlada nad svom okolinom. U velikim kasarnama može stati 12.000 ljudih. Sveaborg ima bez vojske 2300 stanovnikah.

— „Journal de Constantinople" potvèrdjuje iz Trapezunta od 7. kolovoza viest, da su Rusi pod generalom Susilovom tursku vojsku kod Keupru-Su-a razbili i približili se Erzerumu na 3 sata. Zajedno javlja, da je Erzerum samo na 3 dana providjen džebanom i da je Kars podpuno obkoljen.

„Moniteur" cieni rusku vojsku kod Karsa na 40,000 mom. s 80 topovah. Turske vojske u Karsu ima 15,000, a isto toliko u Erzerumu.

Austria.

Iz Beča. Čujemo, da će cerskim uredbama, što se tiče dielujuće vojske sliedovati nova znamenita miera, to jest da će se prodavati suvišni konji, a takovih ima dosta. Još sada zna se, da će prodaja s koristnim uvietima dèržana biti, i baš u tom je očevidni dokaz, da je miera ova vèrlo koristna za zemlju.

— Poduzetna na glasu putnica, gospoja Ida Pfeifferova iz Beča, koja je sve strane svieta i cieli zemljokrug obišla, mnoge desad malo poznate zemlje ponajviše piešice polazila i medju divjimi narodi sama duže vremena boravila, vratila se ovih danah iz Amerike preko Indie i Australie natrag u Beč, Posliednje njezino putovanje po onih stranah trajalo je 3 godine. Njezini su putopisi veoma zanimivi i puni nauka.

Talianska.

— „Milit. Ztg." piše iz Turina 4. kolovoza. Zbog dolazka general-majora Petitia di Roreto dèržan je ministarski saviet najprie u Polenici a poslie i u Rakonigi. Zbog toga, što će imat zimovati kod Sevastopolja, jako je popustila revnost sardinske vojske. Ta revnost popustila je tim većma, što dosadašnja vojna još neima nikakvog uspieha, da bi se pored njega moglo zaboraviti na patnje i pretèrpljene opasnosti. Tek što je kolera pouzimala svoje žèrtve, a ovamo već se dogodilo nešto drugo, čemu se naprotiv čoviek mora od čuda i nasmiejati. Gotovi na boj i željni pobiede, pa zapevši puške i poizvlačivši sablje i užegavši fitilje, stajahu Sardinci izpred vojske — izslikane. To kažu da je ciela istina; a ovako je bilo: Kao što je niekada Potemkin, da bi carici Katerini II. priatnie bilo putovati kroz puste prediele krimske, dao bio naslikati jedan liep prediel, koi je poslie svuda, kuda je god putovala carica, premieštan bio od prediela do prediela; tako i je i sam knez Goršakov dao naslikati pravu jednu vojsku sa živim izpred stana joj stražarima, da bi zavarao oči saveznicima. Tu naslikanu vojsku namiestio je on bio na makenzijskim brežuljcima, pod kojima su stajali Sardinci, Turci itd. To je bila ona vojska, protiv koje je se ono general Lamarmora podigao bio da je potuče u slučaju, ako napadne na njega. No ta vojska naravno nije napala nikako, te tako su saveznici samo uzalud pune dvie nedielje danah stajali nepomičući se nikuda. Poslie dvie nedielje pak jedva general Dalonvilj posumnja na tu vojsku rusku, pa zadje promatrati je, i naravno jako se zastidi kad vidi šta je i kako je, te od stida nesmiede ni kazati baš kako je, da mu se nesmieju. Zbog toga se i nije moglo do sada još za to i kod nas znati. Medjutim, kao što javljaju iz Kamare, Sardinci prave kotarice za šanceve od englezkih baterijah. Ovdie je svaki ljubopitan čuti, šta će jedanput uraditi ta vatrena sardinska vojska. Da nebi pak posèrnula izpod utvèrdjenog broja, i poslie da se nebi zahtievali bolji oficiri, to je povodom, danim od strane vojničkoga ministra, naredjeno da svi pitomci iz sveučilištah zemaljskih, koji su u matematici dobili nagrade, odmah mogu stati u vojsku kao podporučici. Ta naredba prostire se i na podoficire, koji bi idućega rujna mieseca položili izpit iz te nauke i za treću godinu.

Franceska.

Iz Pariza. I ako se vlada svakojako trudi, nebi li različite glase i stranke sebi zadobila, ipak vam nemogu zatajiti, da je ovdie veliko nezadovoljstvo. No je li to nezadovoljstvo zaista pravedno, i da li je tome uzrok teret, koi vlada na svakoga tovari? Ko samo povèršno smatra stvari, taj će kazati, da nije, jer on nevidi ništa drugo, nego „nečuveni napredak" i „3 i pó miliarda", koji se za novi dèržavni zajam skupiše. Ali ko malo dublje pogleda u stvari, taj neće sasvim tako misliti. Za sada neću govoriti o strankama u sveštenstvu, niti o legitimistima, koji su sada u većem neprijateljstvu nego ikada. To su stranke važne, ali su više ili manje priredni neprijatelji Bonapartinoj vladi, s kojom se mogu složiti ali joj se nemogu privoliti. I medju radenicima je veliko nezadovoljstvo, i ako im sadašnja izloga dosta posla daje. Ali šta to sve pomaže, reka[illegible] mi je jedan socialni ekonom, kad u krilu družtva sve jednako bivaju promiene, koje sreću i dobro naroda pogibeli vode i veću im štetu čine, nego politična kolebanja, na koja kao da vlada najveća pazi. Ja odlučujem nezadovoljnike u narodu od republikanacah, jer oni čine sistematičnu oposiciu. Nezadovoljstvo postaje odtuda, što raste ciena najnuždnih potrebah, ne samo hrane, nego i drugih stvarih, koje idu u ovu klasu naroda. Kirija, meso, klieb je skup, a mala plata radenicima, te je s toga najveće nezadovoljstvo po narodu. (Allg. Ztg.)

Velika Britania i Irska.

— Pošto Englezkoj nije izišlo za rukom, da u sievernoj Americi nakupi vojnikah, sad je, kao što javlja „Morning Post", naumila, da u Kanadi skupi dva bataliona, svega 2809 mom. Ti bi se batailloni zvali „kraljevsko-britanska sievero-amerikanska regimenta" a i za poglavicu joj je izabran vojvoda Cambridge."

Različite viesti.

— Jedan francezki vojnik, koi je u Sevastopolju zarobljen bio, odpušten je, kao što piše „Nord. Ztg.", a nije promienut bio ni za kakvog zarobljenog Rusa. Kad se spomenulo ime tog zarobljenika, koi se zvaše Prim, a jedan ruski oficir sieti se, da je nieki ribar Prim u malom pristaništu truvilskom god. 1836 spasao jednu rusku tèrgovačku ladju sa 8 ljudih kad ju je bura na obalu bacila bila. Razpitujući dalje dokaže se, da je taj zarobljenik unuk onog ribara, na koje odmah bude iz robstva odpušten. General Totleben, šiljajući ga natrag u francezki stan, reče mu šaleći se: neka se čuva da nepadne opet u robstvo.

— Iz Emsa pripoviedaju ovu anekdotu: Medju odličnim gostima nalaze se ovdie u kupelji od niekoga vremena gospoja Pankratieva, najstaria kći kneza Goršakova, vèrhovnog zapoviednika na Krimu, i grof Morni, brat cara francezkoga. Ruska gospodja, koja vèrlo u tišini i posve kao prosta gradjanka živi, kupila je u jednom dućanu niekoliko dugmetah i ostavila ih bila na tezgu pregledajući drugi espap. U to dodje u dućan i francezki plemić, kome se dugmeta dopadnu, pa ih htiede kupiti. Kažu mu da ih je već uzela jedna ruska gospoja. On primieti da to nečini ništa, pa obèrnuvši se gospoji reče: „da su se Francezi i Rusi uviek dobro gledali; da su oni sad, istina, u ratu, ali ipak da je mir blizu. Francezi će samo da učine zadosta svojoj vojničkoj česti, pa da uzmu kulu malakovsku, a zatim će odmah otići. Zato neka bi mu gospodja ustupila dugmeta." Ova pak odgovori: „da se nada da oni isto tako neće dobiti kulu malakovsku kao ni on dugmetah!", pa se s dugmetima bèrzo udali. Istom kasnie oboje su doznali s kim su se razgovarali.

— Francezke novine „Journal du Loiret" priobćuju sliedeći slučaj: U Orleansu uhvatiše nieku dievojku; koja tvèrdi da je višjim nadahnutjem odabrana da predobije Sevastopolj, ako joj se povieri samo mali broj vojnikah. Pred sudom je očitovala svoje tobožnje zvanje sasvim razborito, te je posve ozbiljno zahtievala da ju pošalju u Krim. Ali pretrezni naš viek nezna pojmiti i ocieniti božanstveno nadahnutje nove Jeane d' Arc; sud ju nepitaše mnogo za njezinu slavnu misiu, nego prie svega za — pašuš.

— Sada je i glasovita francezka spisateljica gja Dudevantova (George Sand) stupila u kolo literarnih fabrikanteh i nadničarah, kao što su Dumas, Sue itd. Ona bo je s niekim parižkim knjigotèržcem sklopila ugovor po kome je obvezana predati mu u opredieljeno vrieme stanovitu kolikoću svojih literarnih radnjah, od kojih je opet on dužan po 20,000 iztisakah natiskati.

— Englezki konzul, koi se u Beogradu više od 13 godinah bavi, nikada nije imao karuce svoje, a sad ih je kupio i pèrvi put se vozio na njima, pa gle nesreće, Sèrbin jedan udari ostrag rukom u karuce i provali koš. Sad hoće isti g. konzul da traži naknadu — od sèrbske vlade, ili da mu da u Beču kola popraviti.

Bečka burza

dne 24. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	76¼
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	81⅛
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	38¼
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	98⅜
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	70⅞
Bankovne dionice komad po	976
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2045
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	571
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	328½
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

	U sreb.
Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	116¼
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	115¼
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	84½
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 12
Lyon za 300 frankah . . . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	114¾
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	134
Pariz za 300 frankah . . . . »	134½
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	236
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

	U sreb.
Carski dukati	20¾
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 3453. (385—Izv.) (3—2)

Razpis natiečaja.

Budući bi vis. c. k. bogoštovja i naukah popečiteljstvo odlukom od 27. lipnja o. g. br. 796/43 milostivo dopustiti izvolilo, da se početkom školske godine 18⁵⁵/₅₆. na ovdašnjoj nižjoj realki tečaj III. uvede, s toga za popunenje nuždnog jošte jednog učiteljskog miesta sa godišnjom platjom 600 for. i stanbinom 100 fr. sr. skopčanog ovime natiečaj do uključivo 15. rujna o. god. razpisuje se; — natiecati se želeći imadu u zakonito biljegovanim te na ovogradsko poglavarstvo upravljenim molbenicama vierodostojno dokazati:

a) dobu života, stališ i izpoviedanje vierozakona,

b) fizičnu sposobnost službovanja,

c) dovèršene i kakovim uspiehom nauke,

ć) dosadanje službovanje,

č) neprikorno ćudoredno-političko ponašanje,

d) podpuno znanje ilirskog i niemačkog jezika, napokon,

e) sposobnost i odnosno povlasticu za moći gramatičke predmete u nižjoj iz triuh tečajah sastojećoj realki predavati.

U slučaju ako se za popunjenje upitnog učiteljskog miesta nijedan izpitan i povlašteni natiecatelj prijavio nebi, to će se isto privremeno uz godišnju platju 600 for. sr. takovom namiestniku povieriti, koi će obvezan biti u roku jedne godine propisanom izpitu podčinit se.

Poglavarstvo grada Varaždina dne 18. kolovoza 1855.

Pavao Kovač,
predstojnik.

Viekoslav Zadravec,
predai bilježnik.

Br. 5595. (219—D.S. (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 26. svibnja, 23. lipnja i 31. sèrpnja 1855 br. 2167., 2675. i 3178. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodina Stiepana Josipovića stiečajnoj massi za spadavše na dobra Jakovlje, Kurilovec i Mikulić u občinah Jakovlju, gornjoj i dolnjoj Bistri, i Podgorju, zatim Prudnici, Drenju, Šćitarjevu, Kurilovcu, Šiljakovini i Gradići, nemanje i Stenjevcu, kotarima stubičkom, velikogoričkom i zagrebačkom županii zagrebačkoj ležeće, 60 kmetskih naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 24,000 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. prosinca 1855 o 9. uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 11. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 5713. (220—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. kolovoza 1855 br. 3304 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ani plem. Demeterfy za spadavše na dobro Pušća u občini Pušća, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $2^{3}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 16. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 16 listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. prosina 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 5714. (221—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 31. sèrpnja 1855. broj 3104. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. grofu Jurju Draškoviću za spadavše na dobro Pisarovina u občini Jamnica, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće $73^{6}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 29,500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 19. stud. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 13. kolovoza 1855.

Klobučarič. **Ed. Štriga.**

Br. 5753. (D.S. 222) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 29. sèrpnja 1855 broj 3071 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Virgiliu Meduniću i g. Blandini Šmidt za spadavše na dobro Hrastje u občini Mlačaki i Zadoborje kotaru karlovačkom, županii zagreb. ležeće, $39^{7}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15,950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 12. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 12. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 22. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 13. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3375/g. (Izv.—375) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećnjuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 24. sèrpnja 1855. br. 3101 pronadje u 4.750 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $11^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah, ležećih u občini Vratno, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vratno gospodina Augusta Kovačoci-a, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 17. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 19. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umiešćenje u prašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Br. 3273/g. (371—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 8. sèrpnja 1855 br. 2798 pronadje u 4300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 16⅔% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Batina, Zlatar i Velečkovec, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobra Zlatar gospodina Dragutina Čegel, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave te svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 14. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prijašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3273/g. (372—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 8. svibnja 1855 br. 1958 pronadje u 6.533 for. 20 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 16⅔% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Pustodol, Mirkovec, Brezova i Spičkovina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bračak gospodina Dragutina Čegel propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 14. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prijašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3874/g. (374—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 24. sèrpnja 1855 br. 3102 pronadje u 200 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za ⅔ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Marčan, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vinica gospodina Gjurgja Štoos propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 17. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 19. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prijašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3273/g. (Izv. 373) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 22. travnja 1855 br. 1715 pronadje u 1,300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855 i to za 3⅔ negdašnjih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Špičkovina i Komor, kotaru krapinskom i zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Križance gosp. Dragutina Čegel, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koji u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 14. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prijašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Nr. 7678. 22, 27, 31, 5, 10. (218—DS.) (5—2)

Licitations-Ausschreibung.

Nachdem die zur Sicherstellung der Verpflegung der Komitats-Beschällhengste vom 16. October 1855 bis dahin 1856 am 14. August 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde abgehaltene Lizitation keinen günstigen Erfolg gehabt hat, so wird zu diesem Behufe eine neue Lizitation auf den 13. September 1855, im Amtslokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde (obere Stadt, alte Theatergasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass jeder Licitant ein Vadium per 300 fl. und der Ersteher die 10% Caution zu erlegen habe. Wer immer für einen Andern lizitiren wollte hat sich mit dessen gehöriger Vollmacht auszuweisen.

Entsprechend verfasste schriftliche Offerte werden bis zum Beginn der Versteigerung angenommen, die sonstigen Lizitationsbedingnisse können bei der k. k. Comitats-Behörde zu jeder Zeit eingesehen werden.

Agram, den 16. August 1855.

Der k. k. Komitats-Vorstand.

Jos. v. Banyevac m. p.

OGLASNIK.

(139—Dp.) 31. 7. (3—1)

U Toplicah Varaždinskih
dogodilo se 31. sèrpnja i sliedećih danah niekoliko slučajevah kolere. Nu sad je, hvala bogu, prestala, i stanje zdravlja posve povoljno.

Dr. Rakovec.

Br. 391. (383—Izv.) (3—3)

Javna dražba.

Dne 6. rujna t. g. prodavat će se putem javne dražbe u vlastelinstvu djakovačkom žirovina dosta obilata, ili na branjevine, ili pako uz upustjanje od komada kèrmeta; — prisustvovati želeći neka izvole doći isti dan u Djakovo u vlastelinsku pisarnu u 10 satih prie podne.

(133—Dp.) (3—3)

Dražba.

Dne 8., 9., 16. i 23. rujna, i od 14. dana listopada t. g. do svèršetka prodavat će se u Špiranu kod Križevca svakovèrstne potrebne marvkosti, svinje, blago, živadi, žitka, gotovog dèrva za štagel, voće, pokućtvo, lagvi, bedvi, suvih dèrvah, željezna orudja itd. kupiti želeći na lice miesta posie podne do 2 sata s gotovim novcem neka se potrude.

Ubrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Brzotiskom narodne tiskarne Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 28. KOLOVOZA 1855. Broj 196.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike u čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebr. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom posiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Zvanično.

Oglas

c. kr. hèrvatsko-slavonskoga financialnoga zemaljskoga ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu od 21. kolovoza 1855. o ograničenju slobodnih lukah riečke, bakarske i kraljevičke stupajućeg u dielatnost uslied previšnjih odlukah od 27. travnja i 4. studenoga 1852.

Njeg. c. k. apostolsko veličanstvo dostojalo je previšnjimi odlukami od 27. travnja i 4. studenoga 1852 najmilostivie naredit, da slobodne luke riečka, bakarska i kraljevička spadajuće k Hèrvatskoj ostaju i nadalje isključene od obćega austrianskoga carinskoga saveza, no da se imaju shodno ograničit.

Da se izvèrši ovo ograničenje, koje ima dne 15. rujna 1855 stupit u dielatnost, izdaju se uslied visokih c. k. financialno-ministerialnih razpisah od 13. prosinca 1854 br. 53659 i 16. kolovoza 1855 br. 36812/451 sliedeće ustanove i stavljaju se do obćega znanja.

A. Opis nove carinske linie slobodnih lukah riečke, bakarske i kraljevičke.

B. Postupanje sa zalihami robe, koje se na dan ograničenja slobodnih lukah riečke, bakarske i kraljevičke nalaze u stranah ovih slobodno-lučkih područjah padajućih u carinsko područje.

C. Naznačenje carinskih uredah, koji povodom ograničenja slobodnih lukah riečke, bakarske i kraljevičke stupaju izvan dielatnosti, novo ustrojivaju ili uredjuju zajedno s ovlastami ocarinjenja istih i carinskimi cestami otvorenimi prometu podvèrženom carini.

A.

Opis nove carinske linie.

I.

Kod Rieke

počima ista na morskoj obali s najskrajnjim krajem posliednjega skvera, prinadležećega Mati Poglajenu, kod biljege br. 1, koja je stavljena na jednom kamenu u zidu ovoga skvera, proteže se zatim popreko po cesti vodećoj u Volosku do ugla kuće Mate Tibliasa br. 26, na kojem je prema zapadu biljegu br. 2, a prema sieveru biljegu br. 3 dobila, i ide odovud jednakim pravcem iza kućah br. 26, 25, 24, 23, 22, 20, 21, 19, 18, zatim br. 10, 9, 8 i 7, ostavših u slobodno-lučkom područja, gdie je označena biljegom br. 4, do vèrtnoga zida Vicenta Blažića, koi luči gradilište istoga Vicenta Blažića i občinski put, na kojem miestu stavljena je biljega br. 5. Odtud spušta se linia prema jugu k cesti od Voloske, gdie je s jedne strane na uglu istoga zida Vicenta Blažića a s druge strane na protivnom uglu vèrtnoga zida posiedovanja Mate Vranicana dvostruko stavljena biljega br. 6, ide zatim uz lievi kraj ceste od Voloske uzduž vèrtnoga zida Vranicanova do medjaša grada Rieke na tako zvanom Podpinjolu, gdie je na uglu vèrtnoga zida Vranicanova do medjaša grada Rieke na tako zvanom Podpinjolu, gdie je na uglu vèrtnoga zida Katalinićeva tik medjaša gradskoga područja označena markom br. 7. Od ovud teče carinska linia sieverno uzduž vèrtnoga zida Katalinićeva na desnom rubu obćinskoga puta tako, da ovaj obćinski put, kao i kuće i obradjene zemlje ležeće na lievoj strani istoga padaju u carinsko područje, prispieva ovim sievernim tečajem do skrajnjeg ugla vèrtnoga zida Bellenova, gdie je stavljena biljega broj 8, proteže se popreko vèrh sadašnje tèrstjanske ceste poštansko i teče s one strane iste isto tako na desnom kraju obćinskoga puta već imenovanoga do kuće Maršanićeve naznačene biljegom broj 9, a odtud dalje do stare tèrstjanske ceste, gdie su kod njezinoga sjedinjenja s ovom starom cestom, tako na ovoj, kako i na obćinskom već više putah napomenutom puta s obe strane postavljene biljege br. 10 i 11. Sad se kretje linia jugoistočnim pravcem, teče na desnom kraju stare tèrstjanski ceste dalje do biljege br. 12, koja je stavljena na vèrtnom zidu Jardaševom sprema obradjenom zemljištu Benzonovom, stiže zatim sieverno-istočnim pravcem desni rub obćinskoga puta prema potoku Škurinja, na kojem komadu naznačene je biljegami br. 13, 14, 15, 16, 17 i 18, koje je vidit na vèrtnom zidu Karleckovom, prekoračuje Škurinju kod biljege br. 19, kretje se kod ugla jugoiztočno preko biljege br. 20 i teče do naprema ulaznim vratam od seoskoga dvora Baglierinova, gdie su na obostranih vèrtnih zidovih stavljene biljege br. 21 i 22. Ovdie se kretje linia uzvis, ide sieveroizpadno do Kamenjaka i proteže se do biljege br. 23, kod stojišta koje stiče se ovaj obćinski put s onim, koi dolazi od Belvedera, i sjedinjen s ovim vodi put Rastočine. Od biljege br. 23 teče linia prema istoku po načelu uz desni rub toga puta, preko biljegah br. 24, 25, 26, 27 i 28, od kojih posliednji broj stavljen je na vèrtnom zidu Andrie Pilepića i to tamo, gdie se stiču putovi dolazeći od Stajo-Vecchia i Belvedera i vodeći put Grobja i gdie počima put u Kozalu, odkud linia teče nadalje tako, da kuće Ive Klarića i Andrie Cernjara zajedno s komorskim zemljištem padaju u carinsko područje, kretje se zatim jugoiztočno na kolniku prema Stajo-Vecchiu, uzima opet na desnom kraju istoga svoj tečaj tako, da kuće zajedno s posiedstvi Mandole i Peršića u slobodno-lučkom području ostaju, nasuprot pako ona Sgardelli-a i Pobra uključuju se u carinsko područje, ide odtud dalje do najskrajnjeg ugla kuće Pobrove, gdie je naznačena biljegom br. 29, a zatim sieverno uzduž vèrtnoga zida Leardova, na skrajnjem sievernom uglu od kojeg stavljena je biljega br. 30, a sievernoiztočno biljega br. 31, prekoračuje zatim stube od Kalvarie kod druge kapele sa kućom br. 733, na vèrtnom zidu od koje vidi se biljega br. 32, spušta se odtud preko neobradjene nizbèrdice put vèrtnoga zida Nikole Jeletića do biljege br. 33, i proteže se dalje do ugla vèrtnoga zida Antuna Dupinića, gdie je biljega br. 34 i prekoračivši vozni put k mlinom, ista biljega br. 34, dakle dvostruko stavljena, sad teče na lievom kraju ove vozne ceste do zaključnoga kamena od vèrta Vincenta Pessi-a fù Emili-a, gdie je naznačena biljegom br. 35, a odtud popreko do potoka Perilo i do ugla mesarnice spadajuće u carinsko područje, gdie je stavljena biljega br. 36, pa zatim uzduž ceste Mariello do ugla kožarnice Palese-a, naznačenoga biljegom br. 37, ovdie prekoračuje linia popreko piacu Siglietto zvanu, ide k biljegi br. 38 na mostu od riečice, zatim dalje preko istoga na njegovom lievom kraju do Luizine ceste, a na ovoj takodjer uz lievi rub do biljege br. 39, gdie prekoračuje Luizinu cestu i naprema tiče se ugla kuće sub com. br. 3 naznačenoga biljegom br. 40. Odtud proteže se carinska linia prema stubam od Tersata k biljegi br. 41, spušta se na lievom kraju ovih stubah do biljege br. 42 i dalje do dna od stubah, prekoračuje tamo iste i diže se na protivnom kraju stubah opet uzvis i ostavlja ove stube na stražnjem uglu posiedstva Adamićeva kod biljege br. 43 izpod Baschetta, produžuje se dalje iza kućah od Saška preko biljegah br. 44, 45, 46 i 47 do biljege br. 48, gdie iza kapele sv. Lovro stupa na obćinski put, prekoračuje ga i na njegovom desnom kraju uzduž vèrtnoga zida Frankovićeva do ulazne kapie naznačene biljegom br. 49 Kozulićeve teče dalje, ulazi u ovo posiedstvo do biljege br. 50 stavljene na podrumskom zidu, pa ide dalje istočnim pravcem preko biljegah br. 51 i 52, mimoilazi kuću Josipa Bačića naznačenu biljegom 53, prekoračuje zatim Karolininu cestu kod biljega br. 54, teče uz dezni rub ove Karolinine ili bakarske ceste k onoj točki, gdie u istu utiče stara martinšćinska cesta i gdie je biljega br. 55 stavljena. Sad se proteže carinska linia na ovoj staroj martinšćinskoj cesti i to isto tako uz lievi rub iste do kuće Antuna Vio ostavljene u slobodno-lučkom području naznačene biljegom br. 56 a odtud dalje uz isti desni rub ove ceste do biljegah br. 57 i 58, na stojištu od kojih već počima Doroteina cesta, prekoračuje zatim kameniti ili Porterov most i uzima odtud svoj pravac uz lievi rub Doroteine ceste do biljega br. 60 nalazeće se na mlinskom mostu, zaključuje mline tamo nalazeće se i posiedstva Lenčeva u carinsko područje i okružuje vas martinšćinski zdravstveni zavod, s početka na drumu, zatim pako na stazi nalazećoj se iza okružnih zidah preko biljegah br. 61, 62, 63 kao i nadomiestni skver (squero suppletorio), gdie napokon na njegovom skrajnjem jugoiztočnom kraju utiče u more.

(Dalje sliedi.)

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Piše nam iz Brod-Moravicah jedan gospodin, da je u toj župi umèrlo u koleri 140 osobah, — nu da od 15. kolovoza neima više nijednoga slučaja, i da je tako ta pošast tudie sasvim prestala.

U Rieci, 24. kolovoza. Sinoć u oči Bartuleva dana udari romon gradske glasbe, a bakljaši živu vatru razsipaše, koja odsinu u nebrojenih licah, te čarobni nam ukaza prizor. Sva množina ode putem kući g. nadzir. Bartula Smaića, i ovdie uzavri neprestano „živio.“— Ele čast riečkim gradjanom na takovom zajmu! Zasluge g. Smaića, koje steče u vrieme bieseneće izgare, na suhoj artii, perom u ruci, bez žive besiede nemogu se nanizati. On, čestita mu duša, nije vrebao jesul Knephu oči otvorene, ili su mu sasma zatvorene; nije štedio kriepkog zdravlja. Gdie pošast, tu bi Smaić; gdie pogibel tu desnica, gdie smèrt tu njegova suza. Netreba mu ni ruha ni kruha, nebiahu to vabci njegvog postupanja; unj čoviečnost, unj ljubav kèršćanska uradi, što uradi; to su tvorci njegvog požèrtvovanja. Na čast mu bilo! živio!

Jedna kita klasoberu, druga kita postatniku. Harne grudi gradjanah nezaboraviše samohranu pastiricu, i Bartuo Fatour njima orleanska dieva. Od vriednoga g. S. gèrnu ljudstvo tiskom k stanu obljubljena Fatoura. Glasba poče, sve umukne; al kad staše bubnji i svirale, tad su grudi vikom zaigrale. Živio zaslužni Fatour! uzgèrmi obzor. Riečani ti vienac opletoše na tiho i javno, i oni će — ko vazda zahvalni dobročiniteljem — gojit ga davno.

Bažanin *)

*) Ovom prigodom dužni smo navesti, da nam je od gospodina doktora G. u Rieci [illegible] spielo izjasnjenje, kojim se Fatourovoj [illegible] riče svaka liekovita moć. Neka g. [illegible]

S bojišta.

— S bojišta u Krimu piše „Milit. Ztg.“, da su saveznici potrošili svoju džebanu, te da su nakanili nepočimati ofenzive prie polovine mieseca rujna. Oni se tieše time, što ruskom vèrhovnom generalu nisu ništa prudila ona podkrepljenja, koja je najnovie dobio. — Nadalje doznaje pomenuti list iz Balaklave, da Rusi namieravaju ofenzivno postupati protiv Eupatorie i Jenikala. Dne 8. kolovoza prispielo je u Simferopolj 17 družinah narodnog opolčenja. Dne 10. stigli su u sieverni logor, gdie ih je vojska sevastopoljska velikim oduševljenjem dočekala i pozdravila, nez Goršakov dèržao je govor na njih. Još se nalazi 38 družinah na putu u Krim. Kao što je poznato, broji svaka družina 1000 momakah.

— Francezi i Rusi izumieli su nov način bombah. Pèrvi kad izpiju svoja stakla sa vodom od sode napune ih barutom, metnu u gèrlo fitilj, pak iz ruke bacaju na Ruse, a Rusi opet kad izprazne šampanjske vlaše to isto čine. I sami Francezi vele, da ruski strielci tim staklima u dlaku pogadjaju, koja kad se razpuknu strašne rane prouzrokuju.

Austria.

— U Belgii, imenito u pokrajini Namur dogodili su se nemiri radi skupoće. Vojska povratila je mir.

— Glavna skupština dionikah parobrodarskog družtva austrianskog Lloyda urečena je na 26. rujna.

Rusia.

— Iz izviestja ministarstva prosviete može se vidieti, u koliko je prosvieta pod carem Nikom I. napredovala u Rusii. Kad je on stupio na prestol bilo je 1382 škole i 70.774 učenikah; sada ima 3947 školah i 209.682 učenika. K tome ima još duhovnih i vojničkih, specialnih i diovojačkih školah, i onih u Finlandskoj. Osim tih uči se mladež privatno kod kuće. Predje postojeće škole osnovno su reformirane, nove su procvietale, osobito vojničke škole. Pokojni car pisao je jedonput ministru prosviete: Nadam se, da će revnost nove generacie moju težnju ponjati i truditi se, da se pripravi na službu braniteljah otačbine, kad ih car kadgod na svetu tu dužnost pozove.

Turska.

— „Allg. Ztg.“ pišu: Više glasovah sa iztoka govore kako Turci sve to više mèrze na pokroviteljstvo zapadnih silah. Osobito se mnogi velikaši straše za buduću nezavisnost osmanskog carstva od utvèrdjenja Englezah i Francezah na Bosforu i Dardanelima. Tako vele, misli i Omer-paša. On je, kako se govori, jako navaljivao, da se njegova vojska u Aziu premiesti. Kako se čini, rieči lorda Rusela, da je rat u cèrnom moru malo po malo značaj hranenja česti zapadnog oružja na sebe uzeo, označavaju vèrlo dobro i misli Turakah. U Carigradu žele mir, da nebi na posliedku borbu za tudje cieli svojom propasti platili.

Istom listu pišu iz Smirne: Da se utvèrdi vlada takih olupinah, i takvog gospodarstva (dopisnik je opisivao bezdielja turska u okolini Smirne) vojuju zapadne sile, i Europa sva bukti od rata! Dok se paše u sred svojih haremah napinju od lienosti, prolivaju zapadne sile svoju kèrv za cielokupnost osmanskog carstva. A pred jadnim Turcima, za ljubav kojih ruiniraju svoje financie, ostaju te ostaju „psi“. U ovaj par preziru ih gore nego Ruse.

služi na znanje, da to njegovo izjasnenje nemožemo uvèrstiti u list, budući je oštrim i zajedljivim slogom pisano, a što se samo stvari tiče, Fatourov liek mnogi su nam kao vèrlo uspiešan hvalili. Budućnost će najbolje pokazati, da li iznašastje g. Fatoura imade temelja.

Ured.

Današnjim novinama prilaže se „Preiss-Verzeichniss.“

Bečka burza
dne 26. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	za 5%	76 1/8
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	81 1/8
dto	» 4 1/2%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	38 1/4
dto	» 2 1/2%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » 1839, » 100 »		
» » » » 1854, » 100 »		98 3/8
Bečko-gradski banko	za 2 1/2%	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		70 7/8
Bankovne dionice komad po		976
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.		2045
» bečko-glogničke željeznice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »		
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		571
» » Lloyda u Tèrstu . » 500 »		
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		328 1/4
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	for	
Augsburg za 100 for. current	»	116 1/4
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	115 1/4
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	84 1/4
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 12
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	114 3/4
Marseille za 300 frankah	»	134
Pariz za 300 frankah	»	134 1/2
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	236
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20 3/4
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Ad Nr. 4524. (286—Izv.) (3—1)

Avviso di Concorso

Si è reso vacante il posto di Agente di Porto e Sanità Marittima i Cittavecchia sull' Isola di Lesina cui và congiunto l' emolumento di fiorini Due Cento Cinquanta nonchè l' obbligo di prestare una cauzione nello stesso importo.

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto 15. Mese venturo al Governo Centrale Marittimo la relativa sua Supplica, comprovando la sua età, l' illibata condotta Morale politica, i servigi finora prestati, la piena idoneità al posto optato e le cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichiarerà inoltre se vi trovi in parentella od affinità con altro impiegato portuale Sanitario di codesto Dominio.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.
Trieste, 13. Agosto 1855.

Br. 3453. (385—Izv.) (3—3)

Razpis natiečaja.

Budući bi vis. c. k. bogoštovja i naukah popečiteljstvo odlukom od 27. lipnja o. g. br. 796/43 milostivo dopustiti izvolilo, da se početkom školske godine 18 55/56 na ovdašnjoj nižjoj realki tečaj III. uvede, s toga za popunenje nuždnog jošte jednog učiteljskog miesta sa godišnjom platjom 600 for. i stanbinom 100 fr. sr. skopčanog ovime natiečaj do uključivo 15. rujna o. god. razpisuje se; — natiecati se želeći imadu u zakonito biljegovanim te na ovogradsko poglavarstvo upravljenim molbenicama vierodostojno dokazati:

a) dobu života, stališ i izpoviedanje vierozakona,

b) fizičnu sposobnost službovanja,

c) dovèršene i kakovim uspiehom nauke,

ć) dosadanje službovanje,

č) neprikorno ćudoredno-političko ponašanje,

d) podpuno znanje ilirskog i niemačkog jezika, napokon,

e) sposobnost i odnosno povlasticu za moći gramatičke predmete u nižjoj iz triuh tečajah sastojećoj realki predavati.

U slučaju ako se za popunjenje upitnog učiteljskog miesta nijedan izpitan i povlašteni natiecatelj prijavio nebi, to će se isto privremeno uz godišnju platju 600 for. sr. takovom namiestniku povieriti, koi će obvezan biti u roku jedne godine propisanom izpitu podčinit se.

Poglavarstvo grada Varaždina dne 18. kolovoza 1855.

Pavao Kovač, predstojnik. Viekoslav Zadravec, uredni bilježnik.

Nr. 2356. Pr. (38—VI.) (3—1)

Konkurs-Kundmachung.

(Zur Besetzung einer Ingenieurs-Stelle II. Classe und 2er Bauelevenstellen im Bereiche der kroatisch-slavonischen Landesbaudirection.)

Im Bereiche der kroatisch-slavonischen Landesbaudirection sind eine Ingenieursstelle II. Classe mit dem Jahresgehalte von 900 fl. und 2 Bau Elevenstellen mit einem Jahresbezuge von 400 fl. zu besetzen, wofür, sowie für die etwa durch Nachrückung sich erledigenden Dienstposten der Concurs bis 15. September 1855 ausgeschrieben wird.

Die Bewerber haben ihre Gesuche unter gehöriger Nachweisung ihrer Befähigung bis zu dem bezeichneten Zeitpunkte und zwar wenn sie bereits im Staatsdienste stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, sonst aber unmittelbar bei dem Vorstande der genannten Baudirection einzubringen und zugleich anzugeben, ob und in welchem Grade Sie mit einem Bau-oder Rechnungsbeamten im gedachten Kronlande verwandt oder verschwägert sind.

Von der k. k. kroat. slavon. Statthalterei-Präsidium.

Br. 1473. (380—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. kr. kot. sud V.-gorički do znanja stavlja, da je na molbu Franje Prosinečkia uslied ovosudne odluke od 14. kolovoza t. g. br. 1473 za dosadanji dugovni iznos od 138 fr. 2 kr. sr. na urbar jedno selo sa pokretnostjama Ivana Matievića, koje 1321 fr. 30 kr. vredi — za dne 29. rujna uz procienu a za dne 29. listopada t.g. izpod prociene na licu miesta V. Mlaki pod br. 41 vazda u 11 satih prie podne sudbena dražba dozvoljena.

Dražbenici imat će 10% Vadium od prociene dati, i mogu ostale uvieta kod suda uvidieti — a hypothekarno pravo imajući se na gpp. §. 509. pozorni čine.

U V.-Gorici 14. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

OGLASNIK.

(138—Dp.) (3—1)

Oglas.

Gospoda p. n. vlastelini, koji proizvodah prirodnih, osobito šljivah i razne vèrsti hrane (žita) prodati žele, neka se izvole ustmeno ili s platjenim pismima obratiti na Mešetarnicu i izviestionu u Ilici br. 752.

(139—Dp.) 31. 7. (3—2)

U Toplicah Varaždinskih dogodilo se 31. sèrpnja i sliedećih danah niekoliko slučajevah kolere. Nu sad je, hvala bogu, prestala, i stanje zdravlja posve povoljno.

Dr. Rakovec.

4341. (134—Dp.) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-delegiranog kotarskog suda zagrebačkog daje se na znanje, da će se dne 5. rujna t. g. u 3 sata popodne u selu Mikulić dva sudbeno plienjena i na 180 fr. sr. procienjena vola ovèršbenim putem prodavati.

Uslied toga pozivlju se kupiti želeći, da na opredieljeni dan na lice miesta dojdju.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački
U Zagrebu dne 10. kolovoza 1855.

C. k. savietnik
Schmidt.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

er k. I

B An die löbl. V

Go ... I. U ZAGREBU, U SRIE... DANA 29. KOLOVOZA 1855. ... 197.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se listi svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèršćivina: 4 kr. sr. od linie zap... ; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Zvanično.

Oglas

c. kr. hèrvatsko-slavonskoga financialnoga zemaljskoga ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu od 21. kolovoza 1855. o ograničenju slobodnih lukah riečke, bakarske i kraljevičke stupajućeg u dielatnost usljed previšnjih odlukah od 27. travnja i 4. studenoga 1852.

(Nadalje.)

II.

Kod Bakra

počima carinska linia kod tako zvanih spiljah na obali morskoj, gdi je na jednoj hridi Porte Mandriacchio stavljena biljega br. 1, ide odtud ostavljajući u slobodnoj luci ribarsku kućicu i mesarnicu jugozapadnim pravcem do ugla od posiedstva Mazenovih nasliednikah, sada vlastničtva udovice Marie Randićke, dobiva na ovom uglu biljegu br. 2, ide zatim od ovud pèrvašnjim pravcem do ugla od obradjenoga zemljišta udovice Lucie Roberti, gdi je stavljena biljega br. 3, a odtud uzduž iztočnoga vèrtnoga zida udovice Lucie Roberti do poštanske ceste vodeće put Rieke, presieca ju kod biljega br. 4, i proteže se na skrajnjem desnom rubu ove ceste, potegnute u carinsko područje, dalje do biljege br. 5, koja je kod zakreta ceste stavljena na uglu vèrtnoga zida udovice Antonie Kèrtice a zatim svedilj uz desni rub rečene ceste dalje do biljege br. 6, koja se nekoliko korakah kod utoka kostrenskoga voznoga puta u poštansku cestu, na desnom kraju posliednje vidi na naslonskom zidu. Od ove točke imenovane Nadpodsoplje spušta se linia na jednu stazu, proteže se kroz kamenito občinsko zemljište, dolazi do ugla od obra jenoga posiedstva Tome Žnoićića, gdie se na zapadnom zidu nalazi biljega br. 7, teče zatim na pomenutoj sada s obie strane obradjenimi zemljami ogradjenoj stazi tako, da se vinogradi i obradjene zemlje Ivane Kèrtice i Petromile Pezeljke, zatim Ivana Mikoča, Augustina Forenpohera uključuju u carinsko područje, do biljege br. 8, koja je postavljena na sievernom uglu od obradjenoga zemljišta nasliednikah Mate Cèrnića, koje je ostavljeno u slobodnoj luci, i ide odtud na istoj stazi, kratak komadić od koje kvasi malena bujica, na takav način, da se tamošnja posiedstva Ivana Stipanovića i udovice Josipe Matićke takodjer uključuju u carinsko područje, nasuprot pako gradski špital ostaje u slobodnoj luci, do biljege br. 9, koja je na obadva sieverna ugla ovoga špitala, dakle dvostruko postavljena. Na sievernozapadnom uglu toga špitala presieca carinska linia staru cestu sv. Kuzme tako, da podèrtine od Sabljića i Mazanova kuća, sada Arseniu prinadležeća, padaju u carinsko područje, nasuprot pako kuće Franje Medanića i Vicenta Šepića ostaju u slobodnoj luci, nastavlja zatim iza obih posliednjih kućah, na kojih i to na pèrvoj vide se biljege br. 10 i 11, a na drugoj biljege br. 12 i 13, svoj dalji tiek, dok stupi po drugi put na staru cestu sv. Kuzme, odkud zatim na lievom kraju iste u slobodnoj luci ostavljene ceste preko Razkrižja i Lokaja do kuće Jakova Antića, na južnozapadnom uglu od koje označena je biljegom br. 14, a zatim na stražnjoj fronti ove kuće, koja je takodjer ostala u slobodnoj luci, proteže se do staze, razlučujuće ovo i posiedstvo Antuna Mikoća di Nikola, prosieca ovu stazu kod kuće Josipa Martinčića, na kojoj kao i na naproti stojećoj kući Mikočevoj postavljena je biljega br. 15, a zatim na desnom rubu ove staze, koja se ostavlja otvorena za čuvanje granice, proteže se do sievernozapadnog ugla vèrtnoga zida Franje Ratka, gdie stoji biljega br. 16. Uzduž ovoga zida teče carinska linia s početka pravcem prema iztoku do biljege br. 17, zatim prema sieveroiztoku do biljege br. 18 i uzduž bèrda do biljege br. 19, no na svoj daljini od biljege br. 16 do 19 proteže se sredstvom puta imajućega se po glasu očitovanja po dotičnih vlastnicih otvorit i dèržat u prolaznom stanju, napred i to tako, da obradjene zemlje Martinčića, Ratka i Kopajtića ostaju u slobodnoj luci. Na daljini od biljege br. 19 do biljege br. 20, koja posliednja postavljena je na vèrtnom zidu nasliednikah Stiepana Kopajtića, presieca carinska linia stazu, teče zatim na desnom kraju ove staze, koja se ostavlja otvorena za čuvanje granice, do miesta naznačenoga biljegom br. 21, gdi je sada kasarna financialne straže rečenih nasliednikah Stiepana Kopajtića, ostavlja ovu kasarnu sa pobočnimi sgradami još u području slobodne luke i teče preko ugla od vèrtnoga zida udovice Mate Battaglierini koi je obskèrbljen biljegom br. 22, gdie se tiče vozne ceste vodeće put Vratah, pa dalje na lievom rubu ove ceste do južno-zapadnog ugla od grobja, na kojoj se točki, kao i na naproti stojećem uglu vèrtnoga zida udovice Battaglerini, dakle dvostruko vidi biljega br. 23, presieca ovdie pomenutu cestu i ide opet na desnom rubu iste niekoliko korakah dalje, zavratja se na jednu stazu i na njoj uzduž vèrtnoga zida Battaglerinova i Kopajtićeva prispieva do ugla od vèrtnoga zida Martinićeva, gdie je označena biljegom br. 24. Od ove točke sliedi carinska linia iztočnim pravcem stazu sada obraštenu gèrmjem i za čuvanje granice po glasu očitovanja imajuću se očistit, do vèrta Antuna Ružića, na sievernoiztočnom zidnom uglu od kojeg nalazi se biljega br. 25, kretje se zatim odtud južnim pravcem i ide uzduž vèrtnoga zida medju posiedstvi napomenutoga Ružića i Brožinovića na stazi u vèrtu posliednjega stanovnika imajućoj se otvorit i dèržat u prolaznom stanju do južnog ugla dèrvene kovačnice napomenutoga Ružića gdie se nalazi biljega br. 26, odkud se zatim iztočnim pravcem spušta na Luizinu cestu i na uglu od vèrta Ivana Stipanovića, potegnutog u carinsko područje, naznačena je biljegom br. 27. Gdie utiče u Luizinu ovdie još u slobodnoj luci ostavšu stazu, ide carinska linia na lievom rubu ove ceste do ugla od kuće Jakova Stigljića, obtiče straga tako ovu kao i kuću Martina Bakarčića, koje obadvie ostaju u slobodnoj luci, preko biljegah br. 28, 29, 30, 31 i 32 i spušta se opet na Luizinu cestu, proteže se dalje na lievom rubu iste do kovačnice Andrie Vlašića, obtiče istu sa stanovnom sgradom toga Vlašića, ostavljajući ju još u području slobodne luke, preko biljege br. 33, 34, 35 i 36 i spušta se opet na Luizinu cestu, presieca ju kod biljegah br. 36—37, nastavlja zatim svoj tiek na desnom rubu ove ceste i sliedi ga do niekoliko korakah pred kućom spadajućom na vlastničtvo družtva Luizine ceste i potegnutom u carinsko područje, gdie je na jednom kolosvratu naznačena biljega br. 38 i teče zatim presiecajući obradjeno zemljište družtva Luizine ceste, južnim pravcem preko biljegah br. 39 i 40 i zatim uzduž vèrtnoga zida Kopajtićeva do biljege 41 stazom imajućom se za čuvanje granice na svemkolikom prostoru od biljege br. 38 do 41, otvorit i dèržat u prolaznom stanju, nadalje tako, da hrid i gèrmište vlastnika Werka ostaju u slobodnoj luci, nasuprot pako naproti ležeće obradjeno zemljište Kopajtićevo pada u carinsko područje. Kod nastavljanja svoga tieka od biljege br. 41 prosieca carinska linia poštansku cestu riečko-senjsku i spušta se napokon kod biljege br. 42 u more.

(Konac sliedi.)

S bojišta.

— Knez Goršakov, javlja iz Sevastopolja od 22. kolovoza, 11 satih u večer: „Pucnjava neprijatelja je u obće umierena; danas u večer u 9 satih dade nieki allarm pred bedemom br. 2 povod vèrlo živahnoj kanonadi, koja je medjutim samo jedan sat trajala.“ (Bedem br. 2 je bastion Kornilov, iliti tako nazvani Malakovtoranj).

— „Moniteur“ priobćuje dvie depeše generala Pelissiera, jednu od 23. kolovoza, da su naime Rusi, stišnjeni od francezkih mineurah, zapalili pet lagumah, da razore bateriu br. 53, nu eksplozia biaše bez uspieha. — Druga depeša je od 24. kol i javlja, da su saveznici osvojili jednu zasieku (embuscade) glascis-a od Malakovtornja; 500 Rusah pokušalo je obkop opet oduzeti, nu biahu gubitkom od 300 (?) momakah uzbijeni. Saveznici su obkop sad konačno posieli.

Nadalje sadèržava „Moniteur“ pismo cara Napoleona upravljeno generalu Pelissieru, u kom mu za pobiedu na Čèrnaji zahvaljuje i izjavlja nadu, da će Sevastopolj skorim pasti (?); nu ako bi se ipak ovo padnuće otegnulo (?), to se čini na temelju pouzdanih izviestjah sigurno, da će Rusi teško u Krimu prezimiti i rat nastaviti (?). —

— Iz Karsa javljaju od 24. sèrpnja, da čete Kurdah, kao što se misli sa dogovorom ruskim, čine putove nesigurnima u okolici erzerumskoj. Pa u Trapezuntu se još govori, da su Rusi već do Činčata prodèrli. Stanje Karsa opisuju da je vèrlo nezgodno. Za vojsku tursku veli se, da se neće moći na svome miestu odèržati. 10,000 baši-bozukah Afispašinih prie će, kako još nema brane, uvećati nego što će ukloniti nevolju. — Takodjer javljaju, da je general Muraviev pozvao na predaju zapoviednika karskog, i ako to učini za 10 danah, obrekao mu je da će ga pustiti da izidje sa svojom vojskom.

— I na Rigu se .. kolovoza malo udaralo. Taj su se dan dva englezka parobroda primakla pristaništu pa su u 5½ satih pucala čitava dva sata na baterie, što biahu na obali, i na ladje s topovima. U 9 satih su odplovili brodovi duž liflandskog primorja i gonili jednu ladju sa dèrvima. Poslie toga na tri sata opet su dolazili neprijateljski brodovi i pucali pa onda opet otišli.

Austria.

U Beču. Naredba jedna ministarstva prosviete proglašuje narodne škole kao škole pod moranje. Porodice, koje u području ove ili one škole spadaju, morat će dietcu svoju u nju slati; a imat će i pravo tražiti, da ih u školu prime. K tome su još mnoge naredbe k reguliranju školskih stvarih izašle.

— Na željeznici izmedju Mohača i Pečuha živo se radi. U ovaj par je 6000 ljudih na različnim miestima u poslu; nego još će više radnikah trebati da bude do odredjenog roka gotova, a to je do proliećа.

— Kao liek koleri, vele, našao se u Piliš-Martonu kod Ostrogona sok od fenje, barem tako uvieravaju „N. P.“, da je tamo čuda počinio, jer od 35 bolestnikah, koji se od kolere

razbolišo i fenjom liečiše, nije ni jedan umro, šta više, većina ih je sutra dan krepka bila, da su mogli svoje cbične poslove raditi.

Turska.

Iz Carigrada javljaju da će Omerpaša opet u Krim. Buna u Tripolju i Tunisu zadaje velike brige porti. A i buna Beduinah u gornjem Egiptu još nije utišana. Oni su u pèrvi mah suzbili vojsku vicekralja. Vicekralj je po turskom načinu svezao 9 nesretnih Beduinah pred top i tako ih je pogubio. Mloge žene i dieca poubijana su. Nego osim Beduinah namierava i sultan od Abisinije na Dželabat, kog su egipatske paše od Abisinije otèrgli, udariti. Hoće zapadne sile i tamo imati posla, da „cielokupnost Turske“ brane.

— „Alg. Ztgu.“ pišu iz Carigrada izmedju ostaloga ovo: Za čudo je da je sada za sadašnji rat turski neki nemar ovladao, pošto iz početka bijaše razdraženje. Nema više razgovora o tome, da ko svojevoljno ide u vojsku i da se čine kakve otečestvoljubive žertve; velikaši turski ako ne smetaju vladi a oni baš nimalo i ne mare za ono što ona čini. Ne rado gledaju Turci zastave englezke i francuzke po varoši itd.

Iz Smirne, 4. kolovoza. Opet vam nemam odavde ništa drugo pisati nego o vlastima kako se daju lahko podmititi, o hajdučkim napadajima, o neredu u upravi i pravici. Policajna vlast ne samo da se trudi da dokaže, da nema sile da stane na put zločincima, nego se još većma stara, da svojim slabim naredbama, koje samo u pola čini, ohrabri nevaljalce. S toga su naravno hajduci slobodnii postali i ne dadu da ih i šta zadèrži da ne izvèrše svoje namere. Na zahtievanje jedne francuzke poljske kuće bude jedan njen zakupac zatvoren, što se za njega dokazivalo da je on jatak hajdučki, hajduci stanu pretiti da će se taki najljuće osvetiti ako im se ne pusti drug njihov, pa budući da im se ne ispuni ta želja, zato zapale lepu francuzku kuću, koja je vriedila 300.000 grošah, pokvare suvače i druge poljske stvari koje vriede do 100.000 grošah, pa najposle zapale i seno i branu. Pre 8 danah odvezeno je u Tripolis 128 zeibekah, koji su bili umešani u bunu u Ajdinu. Ali će to malo pomoći, jer Djanipaša, upravitelj od Ajdina, i ako je odgojen u Parizu, kao da se samo stara kako da djauri ne nose šešira, a sve drugo nije mu ni mu kajet. Samo sa jakom stražom može čoviek ići iz Smirne u Ajdin, ako neće da nosi glavu u torbi. I kod Dardanelah su se užasna zla učinila. Englezka je zastava na parčeta izderana, kuća englezkog vice-konzula Kalverta poharana je, a kakva je sudbina postigla ženske netreba ni da kažem. Obèrštaru Bitšonu, koga su zločinci čak u sobu odgonili, jedva su spasili njegovi ljudi život; jedan tolmač i jedan englezki oficir jako su ranjeni, množina kućah poharana i u pepeo preobraćena. Pustaije su se za tim raštèrkale jamačno da skoro, kao u Carigradu, po drugi put dobiju plaću za svoja bezakonja. Kad englezki oficiri zatvoreni u tvèrdini i obkoljeni tolikom vojskom ne mogu da stanu na put tima zločinstvima, da šta li bi radili gdi na otvorenom polju! Fanatični vojnici preziru te vojskovodje kao djaure, a oficiri od svoje strane niti poznaju zemlje ni običaja ni jezika, pa možda ni svoje službe. Kakav li je neuputan posao, kad tako nezgodno stoje stvari, uredjivati tursku legiju i naoružane nevaljalce sajedinjavati, a ne imati snage zadèržati ih u redu! Sad imamo u Smirni samo 120 ljudih i nekoliko zabitah za obranu zakona kojih strogost oni po iskustvu poznaju, budući da su najviše negdašnji hajduci i ubice, koje su sa galijah pobegle. Možete misliti čemu se možemo nadati, ako će da nam raštèrkani bašibozuci pomognu u nevolji. Razglašeni Jani Matedži baš je onaj dan utekao sa svoja tri druga, kad je pozvat u veliki divan njegov zaštitnik, Ismail-paša, koi je pre pet mesecih zbog toga, što je tajno propuštao espap, prognan iz zemlje. Jani neće propustiti, da skoro ne pokaže kakve očevidne znake svoga bežanja. (Allg. Ztg.)

Francezka.

Iz Pariza doznaje „Neue Pr. Ztg.“, da general Canrobert u svim višim i službenim družtvima osigurava, da će najbližji juriš na Sevastopolj biti od uspieha, nu da primiećuje, da nestoji za to dobar, da će vojska i po treći put poći na juriš. „Neue Pr. Ztg.“ i s druge strane dozmaje, da je francezka vojska u sdvojenju, da će pèrvi juriš strahoviti bit, i ako za rukom podje, da će se takovo kèrviproliće zametnuti, da mu u ratnoj poviestnici pametara nebude. Neizpadne li za rukom, to da se onda posliedice nemogu proračunati. Onda će se jedva pomisliti na to, da vojska i opet prezimuje pred Sevastopoljem.

Iz Pariza, 2.. kolovoza. Svetčanost u Versaillesu biaše sjajna; kraljica odlazi sutra.

Španjolska.

— „Gazetta de Madrid“ piše od 5. kolov. da su vlasti u Barceloni doznali za neko socijalističke zaverenike, koji su nedavno nemire u toj varoši činili. Zatvoreno je četiri kolovodje koji su radenici. Nadjene su važne artije, medju kojima i jedan cirkuler, gdi se kaže, da će skoro trebati da se slože radenici pa da ono zadobiju što se izgubilo. Zbog odkrivene te zavere general-kapetan izdao je najoštrije naredbe.

— I Timesu piše jedan dopisnik iz Marida od 3. kolov. da španjolske novine nisu nimalo naklonjene savezu Španjolske sa zapadnim silama, uzrok je tome kod nekih, što su naklonjeni Rusii, kod drugih, što vele da prava politika Španjolske treba da je stroga neutralnost, kod trećih, što se boje da se ne umnože financialni tereti zemlje, a nekima bi baš milo bilo kad bi saveznike snašla neprilika, jer se nadaju da bi tako primorani bili da rat vode i da ono čine, čim bi mnoge propale narodnosti podigli.

Narodno kazalište u Karlovcu.

I. K. U Karlovcu, 27. kolovoza. Neka mi bude dopušteno prosloviti nešto o narodnom kazalištu u Karlovcu, kojemu na žalost razvitka narodnjeg samo šest zapriekah na putu stoji.

Pèrva zaprieka biaše dne 22. sèrpnja kao početak predstavah poslie kišovitog vremena; predstava „Dieva iz Marienburga“ dobro igrana, no bez orkestra vèrlo oskudna, s toga bez pravog utiska i zabave biaše. Liepi dan no večer je tako hladna bila, da mnoge gospoje radi hladnoće, nešto pako od mokrine iz zemlje oboliše — kaneći se daljnjeg pohoda. Kod malog občinstva je to škodljiv uštèrb; — i tako biaše kroz cielo vrieme hladno i mokro u areni, da se je družtvo prisiljeno vidilo, sa predstavama preseliti u dvoranu k gradu zagrebu i to najodličniu u cieloj varoši.

Druga zaprieka: Tek što stupi družtvo u dvoranu — al čuj — stropošta se jedan dio ulaza tako pogibelno — da na samu srcću čoviečanstva — nikakove predstave nebiaše, inače u isto doba moralo bi više ljudih žèrtvom nebrižljive gradjevine na škandal gradjevnih majstorah postati. Obći strah obuzme žiteljstvo; gdie koji zaista strašeći se, gdie koji pako za izgovor ozamši — tako da možemo reći „s bogom i pokladne zabave.“

Treća: Žali bože što smo provincialiste i od nas da se zahtieva podpuno žèrtvovanje svake ugodnosti. — Zimsko doba da provadjamo kod tople peći zievajući, a liotom paku sparnom kazalištu?

Četvèrta zaprieka jest ta, što naš grad stenje u bezposlenoj ubitačnoj radinosti, ili baš nikakovoj radinosti, kroz zapriečeno zidanje i samo popravljanje kućah, kroz više od dvie godine, da rukotvori u najubožjem stanju prebivaju, kukajući i mučeći se za svagdanji hlieb. Tima kazalište na pameti nije.

Peta: Što jedan dio umnih (?!) kroz prijatelje blagostanja narodnjeg priugotovljenih nerado polaze vlaške predstave.

Šesta: Što najmudrii od našeg kèrvnog naroda, proizlićući u drugom kolienu od seljačkog korenitog hèrvatskog porekla, vele, da nerazumiju materinski hèrvatski jezik!

Ali uzdajmo se u prosvietu budućnosti; To nas tiešiti mora, da duhom neklonemo i svu nadu da neizgubimo.

Bečka burza

dne 28. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	76
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	81 1/16
dto	» 4 1/2%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » „ 1839,	» 100 »	
» » » » » 1854,	» 100 »	99 7/8
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2%	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		78 1/8
Bankovne dionice komad po		975
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	-
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	232
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	571
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	478
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	339
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . .	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	
Augsburg za 100 for. current	»	117
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	116
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	85
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 14
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	115
Marseille za 300 frankah	»	135 1/2
Pariz za 300 frankah	»	135 1/2
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	21 1/4
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Civ. Br. 5802. (224—DS.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. kr. zemskog suda zagrebačkog čini se znano, da je na molbu g. Anastasa Popovića kao predsiednika pèrve hèrvatske štedionice odredjena javna sudbena dražba kuće pod br. 544. u margaretinskoj ulici ovdie na g. Gèrgu Tandariću spadajuće te na 6202 for. procienjene, radi dužnih 1350 fr. i 300 fr. sr. sa pripadci, te će se druga dražba 24. rujna 1855 makar izpod procieno dèržati.

Uslied toga pozivaju se, koji upitnu kuću kupiti misle, da na opredieljeni rok u 9 satih prie podne na lice iste kuće dojdu. — U ostalom dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda u pisarni viditi.

Ujedno se ovime pozorni čine svi oni, koji na istu kuću kakovo hypothekarno pravo imadu, da ga kod ovog suda do te dobe tim bolje prijave, jer inako kod razdielbe kupovne svote neće se na nje paziti.

U Zagrebu 16. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

(135—Dp.) (3—2)

Razpis natiečaja.

Na dolnjoj Zelini kod sv. Nikole izpražnjeno je miesto učitelja zajedno i organiste, s godišnjom plaćom od 300 for. u sreb., stanom i 14 hvatih dèrvah.

Svi oni, koji žele ovo miesto zadobiti, neka podpisanomu do 15. listopada t. g. svojeručno pisane molbenice s dotičnimi sviedočbami glavom podnesu.

U Bèrckovljanih dne 14. kolovoza 1855.

Nikola Havliček,
kotara vugrovačkoga podjapršt i
puč. učionah nadzornik.

Br. 5775. (223—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 7. kolovoza 1855 br. 3303 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Dragutinu Rauthu za spadavše $1^5/_8$ na dobro Pušća u obćini Pušća kotaru zagrebačkom županii zagrebačkoj ležeće kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 15. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnico odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o *doznačivanju* glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, *bit će* jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 13. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo *ročište* svi oni, koji su u *točki* 1—4 ovog oglasa propisane izkaze *ili prijave podnieli* uz rok izročni, doći imadu ili glavom *ili* po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3438/g. (381—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855 br. 3142 pronadje u 350 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za $^7/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Majerje i Petrianec kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Petrianec gje. Marie Wregar propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakon. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 18. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3493/g. (382—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855 br. 3141 pronadje u 966 forintih 40 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^5/_{12}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Canjevo, kotaru križevačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Sudovec gg. Ivana Kèrst., Gjurgja, Matie i Ivana Zidarić, Josipa Sèrblinović i Mirka Šatvar, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 11. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3329/g. (Izv. 384) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

(Iz obzira, što su se u pogledu količine selištah glede odštetnog dobra Lovrečan, glede kojeg je za prijavu vierovnikah rok na 16. kolovoza, a za razpravu doznačenu ročište na 16. listopada opredieljeno bilo, nieke promiene prijavile, to se od strane c. k. županijskog suda varaždinskog obnarodovani već oglas opozivlje, te se uvèrstjenje sliedećeg odredjuje.)

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 8. svibnja 1855 br. 1961 pronadje u 6,550 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $16^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Lovrečan, Zlatar, Ošterc sa selom gornja Batina kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Lovrečan gg. Antuna Labaš i Justine Jelačić rodjene Labaš, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 29. prosinca 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3270/g. (392—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. sèrpnja 1855 br. 2963 pronadje u 2,500 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $6^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Imbriovec, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Imbriovec gg. Todora i Dragutine Gjurgjević propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 26. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

(137—Dp.) (3—1)

Kundmachung.

Wegen Sicherstellung der den Mindestfordernden zu überlassenden Lieferung der für das Garnisonsspital und für das Militär-Medikamentendepot zu Agram auf die Zeit vom 1. November 1855 bis Ende Oktober 1856 erforderlichen Viktualien, Getränke, Schreibmaterialien, ärztlicher und sonstiger Bedürfnisse, dann Borstenbinder- und Glaswaaren; die Reinigung der Wäsche, Verzinnung der eisernen und kupfernen Kochgeschirre und Arzenei-Materiale, wird in der Garnisons-Spitals-Kanzlei unter dem Vorsitze der löblichen Agramer Brigade am 17. September 1855 um 9 Uhr Vormittags eine Lizitation abgehalten werden.

Sämmtliche Gegenstände werden nach ihrer Eigenschaft entweder stückweise oder im nieder-österreichischen Maße und Gewichte geliefert.

Hinsichtlich der, der ämtlichen Satzung unterliegenden Artikel wird auf Perzenten-Nachlässe, hinsichtlich jener aber, welche keiner Satzung unterliegen, entweder auf festgesetzte, die ganze Lieferungsdauer gleichbleibende Kontraktspreise, oder auf die jeweiligen Marktpreise nach dem Verschleiß im Großen auf Perzent-Nachlässe verhandelt.

Zur Lizitation wird Niemand zugelassen, der nicht vorher ein Vadium erlegt, welches für die Artikel des Bäckers mit 240 fl., des Fleischhackers mit 300 fl., des Greislers und Mehlhändlers mit 300 fl., des Kaufmanns mit 100 fl., des Weinhändlers mit 150 fl., des Glasers mit 5 fl., des Borstenbinders mit 5 fl., des Kupferschmiedes mit 8 fl., für die Wäschereinigung mit 10 fl. und für die Blutegeln mit 15 fl. festgesetzt ist, und denjenigen, die Nichts erstehen, gleich nach beendeter Lizitation zurückgestellt werden wird, von den Erstehern aber sogleich bei Unterfertigung des Lizitations-Protokolls auf die mit zehn Perzent des Betrages der angenommenen ganzjährigen Lieferung der betreffenden Artikel bemessenen Kaution ergänzt und deponirt werden muß.

Schriftliche Offerte werden nur vor der Lizitation, nämlich vor dem förmlichen mündlichen Abschluße derselben, versiegelt angenommen.

Die weiters näheren Lizitations-Bedingnisse, so wie auch das für das Militärjahr 1856 beiläufig zu liefernde Quantum sämmtlicher Artikel können in der Agramer Garnisons-Spitals-Rechnungskanzlei während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Agram, am 23. August 1855.

v. Agich m. p.,
Hauptmann, Spitals-Kommandant.

Lencheś m. p.,
R.-Offzl.

Z. 6357 (294—Izv.) (3—1)

Licitations-Verlautbarung.

Wegen Hintangabe der Herstellungsarbeiten an der Carolinen-Landesstrasse in den Gemeindegebiethen von Merkopalj und Ravnagora wird eine neuerliche Minuendo-Lizitation und zwar in der Amtskanzlei des k. k. Bezirksamtes in Delnice für die Strassenherstellungen im Gemeindegebiethe von Mèrkopalj am 3. September l. J. um 10 Uhr Vormittags, dann in der Amtskanzlei des k. k. Bezirksamtes Vèrbovsko für jene im Gemeindegebiethe von Ravnagora am 4. September d. J. um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden. Diess wird mit Bezug auf die in den beiden Landeszeitungen erschienene Licitationskundmachung von 25. Juni d. J. Z. 5071 und dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die in der erwähnten Licitationskundmachung enthaltenen Versteigerungs-Bedingnisse auch bei dieser neuerlicher Lizitation zur Grundlage dienen werden, mit dem einzigen Unterschiede jedoch, dass die in der obigen Licitationskundmachung angesetzten Fiskalpreise diesmal erhöht worden sind, so dass die Herstellungsarbeiten im Mèrkopoljer-Gemeindegebiethe um die Summe von 6823 fl. — und jene im Ravnogorer-Gemeindegebiethe um 5720 fl. 47¼ kr. als Fiskalpreis bei dieser Lizitation werden ausgebothen werden.

Von der k. k. Comitatsbehörde.

Fiume den 19. August 1855.

Nr. 2356. Pr. (33—VI.) (3—2)

Konkurs-Kundmachung.

(Zur Besetzung einer Ingenieurs-Stelle II. Classe und 2er Bauelevenstellen im Bereiche der krotisch-slavonischen Landesbaudirection.)

Im Bereiche der kroatisch-slavonischen Landesbaudirection sind eine Ingenieursstelle II. Classe mit dem Jahresgehalte von 900 fl. und 2 Bau Elevenstellen mit einem Jahresbezuge von 400 fl. zu besetzen, wofür, sowie für die etwa durch Nachrückung sich erledigenden Dienstposten der Concurs bis 15. September 1855 ausgeschrieben wird.

Die Bewerber haben ihre Gesuche unter gehöriger Nachweisung ihrer Befähigung bis zu dem bezeichneten Zeitpunkte und zwar wenn sie bereits im Staatsdienste stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, sonst aber unmittelbar bei dem Vorstande der genannten Baudirection einzubringen und zugleich anzugeben, ob und in welchem Grade Sie mit einem Bau-oder Rechnungsbeamten im gedachten Kronlande verwandt oder verschwägert sind.

Von der k. k. kroat. slavon.
Statthalterei-Präsidium.

Br. 693/gr. (379—Izv.) (3—3)

Izrok dražbe.

Od strane c. kr. kot. suda Pisarovina čini se znano, da je na molbu Mije Tandarića odredjena javna druga i posliednja dražba, zemlje oranice »Mlaka«, sienošah, »jezero«, »jarak i mali gèrm« nazvanih, na vlastitost Ivana Fabianića iz Jamnice spadajućih i na 295 fr. procienjenih radi duga 162 for. 30 kr. sr. i pripadakah, koja će se dražba na Jamnici na licu miesta dne 12 rujna 1855 u 10 satih prie podne, i izpod ciene prodavati.

U sliedstvu toga, pozivaju se svi kupiti želeći, da na gore rečeni dan na Jamnicu dodju, gdie će moći uvidieti i dražbene uviete.

Ujedno se pako ovim pozorni čine svi, koji na ista zemljišta kakovo hipotekarno pravo imadu, da ga kod suda do to doba tim bolje prijave, jer inonako kod razdielbe kupovne svote neće se na nje paziti.

U Pokupskom dne 18. kolovoza 1855.

Balogh.

Br. 1473. (380—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. kr. kot. sud V.-gorički do znanja stavlja, da je na molbu Franje Prosinečkia uslied ovosudne odluke od 14. kolovoza t. g. br. 1473 za dosadanji dugovni iznos od 138 fr. 2 kr. sr. na urbar jeduo selo sa pokretnostjama Ivana Matievića, koje 1321 fr. 30 kr. vredi — za dne 29. rujna uz procienu a za dne 29. listopada t.g. izpod prociene na licu miesta V. Mlaki pod br. 41 vazda u 11 satih prie podne sudbena dražba dozvoljena.

Dražbenici imat će 10% Vadium od prociene dati, i mogu ostale uviete kod suda uvidieti — a hypothekarno pravo imajući se na gpp. §. 509. pozorni čine.

U V.-Gorici 14. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Ad Nr. 4524. (286—Izv.) (3—2)

Avviso di Concorso

Si è reso vacante il posto di Agente di Porto e Sanità Marittima i Cittavecchia sull' Isola di Lesina cui va congiunto l'emolumento di fiorini Due Cento Cinquanta nonchè l' obbligo di prestare una cauzione nello stesso importo.

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto 15. Mese venturo al Governo Centrale Marittimo la relativa sua Supplica, comprovando la sua età, l'illibata condotta Morale politica, i servigi finora prestati, la piena idoneità al posto optato e le cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichianerà inoltre se si trovi in parentella od affinità con altro impiegato portuale Sanitario di codesto Dominio.

Call' I. R. Governo Centrale Marittimo.
Trieste, 13. Agosto 1855.

Br. 5713. (220—DS.) (3—2)

Oglas.

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. kolovoza 1855 br. 3304 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ani plem. Demeterfy za spadavše na dobro Pušća u obćini Pušća, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $2^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 16. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnići, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 16 listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. prosina 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 3375/g. (Izv.—375) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 24. sèrpnja 1855. br. 3101 pronadje u 4.750 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $11^6/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah, ležećih u obćini Vratno, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vratno gospodina Augusta Kovačoci-a, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 17. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 19. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

OGLASNIK.

(138—Dp.) (3—2)

Oglas.

Gospoda p. n. vlastelini, koji proizvodah prirodnih, osobito šljivah i razne vèrsti hrane (žita) prodati žele, neka se izvole ustmeno ili s platjenim pismima obratiti na Mešetarnicu i izviestionu u ulici br. 752.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 30. KOLOVOZA 1855. Broj 198.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom odpravljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase i posebne članke plati se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Zvanično

Oglas

c. kr. hèrvatsko - slavonskoga financialnoga zemaljskoga ravnateljstva od 21. kolovoza 1855. o ograničenju slobodnih lukah riečke, bakarske i kraljevičke stupajućeg u dielatnost usled previšnjih odlukah od 27. travnja i 4. studenoga 1852.

(Konac.)

III.

Kod Kraljevice

počima carinska linia na morskoj obali u zalievu od Carova, gdi je na jednoj hridi ukopana biljega br. 1, diže se preko špiljah sieveroiztočnim pravcem do najskrajnjeg ugla vinograda Ca-

ugla od vèrta Ivana Justića, gdie se nalazi biljega br. 15, drugu stazu i proteže se dalje sveudilj na desnom rubu staze do skrajnjeg naproti arsenalu stojećeg ugla pomenutoga vèrta Ivana Justića, gdie se biljega br. 16 nalazi. Kuće i zemlje ležeće na desnoj strani ove staze ostaju u slobodnoj luci, one na lievoj strani iste nasuprot, potegnute su u carinsko područje. Od biljege br. 16 teče carinska linia ravnim pravcem preko hridovita zemljišta do sieveroiztočnoga biljegom br. 17. naznačenoga ugla od komorskog arsenala a odtud uzduž skrajnjega zida od arsenala preko biljege br. 18 do kovačnice na jugozapadnom uglu od arsenala, gdi je dobila biljegu br. 19; zatim penje se uz nizbèrdicu na širini od 30 hvatih od morske obale, gdi je na jednom stupu postavljena biljega br. 20 i proteže se u pomenutoj širini od morske obale prema zapadu uzduž nizbèrdice preko biljegah br. 21 i 22, koje su takodjer

Rieci postavljaju se s nova na linii carinskoga kotara od područja slobodne luke Rieke mali carinski ured I. razreda u Ponzalu na poštanskoj cesti istrianskoj vodećoj u Volovsko, zatim mali carinski ured I. razreda u Plasah na poštarskoj cesti vodećoj u Tèrst, i mali carinski ured II. razreda imenom Belvedere u Zagradu na cesti vodećoj u Kozalu; mali carinski ured I. razreda u Orehovici ostavlja se na svom sadanjem stojištu, nasuprot pako mali carinski ured II. razreda sv. Kuzme premiešta se II. na sjedinište ceste vodeće od Bakra u Rieku sa starom martinščinskom cestom i nametje mu se polag njegova sadanjega položaja ime „Šušak“. Isto tako povieraju se lučkom i zdravstvenom opravničtvu obstojećem u Žurkovi poslovi maloga carinskog ureda II. razreda.

b) Mali carinski uredi II. razreda u Jelenju i kod Josipa, zatim pokazački ured u Zaklju ukidaju se.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 27. kolovoza. Njeno veličanstvo kraljica Viktoria otišla je danas u podne. „Moniteur“ javlja, da je lord Clarendon imao jučer dugu konferenciu s grofom Valevskiem.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Kapetan Hiacint Haas Grinenvaldski od ilirsko-banatske regimente postao je majorom u 2. banskoj granič. regimenti; major Petar Preradović od rumunjsko-banatske premiešten je kao takov k 1. banskoj granič. regimenti. Majori od 2. banske regimente Antun Kossier i Adam Kraguljac stavljeni su u penziu.

— U Dubrovniku (23. kolovoza) biaše stanje zdravlja povoljno. U okolici dolazi još po gdiekoi slučaj kolere, nu ti su slučaji vèrlo riedki. — U Splietu obolielo je, od kako se kolera pojavila, 241 a umèrlo 116 osobah. U okolici Splieta počela je pošast opet biesniti. — U Zadru (do 24. kol.) biaše stanje zdravlja povoljno.

S bojišta.

— Po pouzdanim viestima iz Carigrada od 25. kolovoza Turci su iz Karsa poduzeli izlet protiv Rusah, koi im srećno za rukom izpao. Ruski sbor, koi je Erzerumu prietio, povukao se već natrag. (Wien. Ztg.)

— „Fremdenblatt“ dobio je pisma iz Bosfora, da je serdar Omerpaša zaista imenovan generalissimussom turske vojske. Iskenderpaša (grof Ilinski) imenovan je načelnikom maloaziatskog konjaništva i ostaje pridieljen glavnom stanu Omerpašinom. Svi konji za tovar, mazge, jedan dieo čadorah, zatim pèrtljag turskog generalštaba doveden je iz Balaklave u Sinopu, kamo će i glavna čast turske krimske vojske otići. Omerpaša će glavni svoj stan smiestiti u Sinopi. — Načelnik Omerpašinog generalštaba Ahmetpaša pripoviedao je u Carigradu zanimive čertice o tom, kako su saveznički obsadni poslovi nedostatni sprem novog ruskog sistema utvèrdjivanja. Ruski general Melnikov utvèrdio je prostor izmedj pèrve i druge od- tome, kao nužnomo, naravno i nadaju. To nadanje možda će imati izpuniti znatna ekspedicia, koja se sad sprema u Kamišu. Sva je prilika da je odgodjen posliednji juriš na malakovsku kulu, jerbo se inače nebi moglo toliko vojske upotrebiti na tolike cieli. Skupljanju turske vojske u Dobruči i podkrepljenima njenim, koja se imaju tamo poslati, dalo je povoda mnogobrojno skupljanje ruske vojske na Prutu i oko Ismailova.

— „Zeit“ javlja, da ruskoj dotičnoj vlasti već nije moguće izdèržavati na Krimu više vojske nego što je sad ima, a ima je sada 250.000 mom., pa zato i neide tamo više nikakva vojska. Naprotiv umnožava se dovoženje hrane i džebane, da se za zimnu potrebu napune svi magazini, jer će i preko zime ostati na Krimu toliko isto vojske. Medjutim oni korpusi vojske, što stoje u guberniama kersonskoj i besarabskoj, tako su rasporedjeni, da se po potrebi za niekoliko danah može popuniti vojska na Krimu a i pojedina oddieljenja na drugim miestima.

— Glavni upravitelj policie u Petrogradu obnarodovao je, da je car primietio, da su, od kako je zavedena uniforma u narodnoj vojsci, mnogi počeli i svoju dietcu odievati takovom uniformom, pa zato je zapoviedio, da se ta uniforma dietci nezakraćuje, no samo da na kaftanu neima rojtah ni na kapi kèrsta.

— „Zeit“ sasvim pouzdano javlja, da zapadne sile nisu uspiele u svojim pregovorima, koje su imale sa Portugalskom o tome, da bi i Portugalska dala niešto vojske protiv Rusie. Portugalska je presudno odbila to zahtievanje.

Moldavia i Vlaška.

— „Oest. Ztg.“ javlja, da je u Bukurešt došao jedan englezki komisar, koi je odmah javnim oglasom obznanio, da je opunomoćen zaključiti ugovor za nabavku 8—10.000 komadah govedah, koja se do 19. listopada o. g. imaju u Balčik i Varnu dotierati.

Turska.

Iz Aleksandrie od 20. pišu, da je na vicekralja Saidpašu stigao iz Carigrada poziv, da bein tripoliskom pošlie u pomoć vojske za lanjsko postupanje, što nije htieo flotu upropastiti. On navaljuje u tom pismu žestoko na velikoga lorda admirala, i veli, da je sramota za cielu Englezku, što takovi ljudi siede u ministarstvu pomorstva, koji o pomorstvu ništa neznadu.

Bečka burza

dne 29. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$75\frac{7}{8}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$81\frac{3}{16}$
dto . . . . » $4\frac{1}{2}$%	$66\frac{5}{8}$
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	100
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2\frac{1}{2}$%	
» » » . . . . » $2\frac{1}{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	$70\frac{7}{8}$
Bankovne dionice komad po	978
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	$435\frac{5}{8}$
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejevičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	$232\frac{1}{2}$
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	561
» » Lloyda u Tèrztu . . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for	$96\frac{3}{8}$
Augsburg za 100 for. current . . . . »	117
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	116
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	$84\frac{3}{4}$

Br. 5775. (223—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 7. kolovoza 1855 br. 3303 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Dragutinu Rauthu za spadavše $1^{5}/_{8}$ na dobro Pušća u obćini Pušća kotaru zagrebačkom županii zagrebačkoj ležeće kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 630 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta nejma miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3438/g. (381—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855 br. 3142 pronadje u 350 for. srebra, od kojih kamateteći počimlju od 1. studena 1855, i to za $^{7}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Majerje i Petrianec kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Petrianec gje. Marie Wregar propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakon. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 18. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3493/g. (382—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855 br. 3141 pronadje u 966 forintih 40 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^{8}/_{12}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Canjevo, kotaru križevačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Sudovec gg. Ivana Kèrst., Gjurgja, Matie i Ivana Zidarić, Josipa Sèrblinović i Mirka Šatvar, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 11. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3329/g. (Izv. 384) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

(Iz obzira, što su se u pogledu kolikoće selištah glede odštetnog dobra Lovrečan, glede kojeg je za prijavu vierovnikah rok na 16. kolovoza, a za razpravu doznačenu ročište na 16. listopada opredieljeno bilo, nieke promiene prijavile, to se od strane c. k. županijskog suda varaždinskog obnarodovani već oglas opozivlje, te se uvèrstjenje sliedećeg odredjuje)

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 8. svibnja 1855 br. 1961 pronadje u 6,550 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $16^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Lovrečan, Zlatar, Ošterc sa selom gornja Batina kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Lovrečan gg. Antuna Labaš i Justine Jelačić rodjene Labaš, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 29. prosinca 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3270/g. (392—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car: patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. sèrpnja 1855 br. 2963 pronadje u 2,500 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $6^{2}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Imbriovec, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Imbriovec gg. Todora i Dragutine Gjurgjević propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 26. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Br. 3375/g. (Izv.—375) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 24. sèrpnja 1855. br. 3101 pronadje u 4.750 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 11⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah, ležećih u obćini Vratno, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vratno gospodina Augusta Kovačoci-a, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 17. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 19. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako

Br. 5714. (221—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 31. sèrpnja 1855. broj 3104. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. grofu Jurju Draškoviću za spadavše na dobro Pisarovina u obćini Jamnica, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće 73⁶/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 29,500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 19. stud. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odstetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznato pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći ima-

razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 29. sèrpnja 1855 broj 3071 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Virgiliu Meduniću i g. Blandini Šmidt za spadavše na dobro Hrastje u obćini Mlačaki i Zadoborje kotaru karlovačkom, županii zagreb. ležeće, 39⁷/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15,960 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 12. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 12. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 22. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti iz-

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 31. KOLOVOZA 1855. Br. 199.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polgodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. edinnie za pèrviput; a satim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasoili p o s eb ne članke platjase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svako pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 28. kolovoza. Njeno veličanstva kraljica engleska ukèrcala se jučer u 11 satih u Boulogni. „Moniteur“ javlja, da je kraljica Viktoria poklonila posadi parižkoj 25,000 frankah. Princ Jerome učinio je u subotu kraljici svoje podvorenje.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

X. — Iz čabarskog kotara, 23. kolovoza. Kako je štov. občinstvu jur odprie doveljno znano, gorski a osobito ovaj od ceste odaljeni i prigode štogod zaslužiti si lišen čabarski kotar sad već 9 godinah od kako krumpir truli, i neplodna lieta jedno za drugim sliedjaše, pati oskudnost hrane tako, da se znatni broj pučanstva milostinjom hraniti morao. —

Ovo zlo nastupilo je sad još gore time, što pošastna kratelj, koja u ovih krajevih manje ili više biesni, imade u ovom kotaru toliko veću moć, koliko je više iztrošeni i oslabljeni narod našla; u selu Prezidu od nješto preko 1000 dušah do sele je već blizu desetinu stanovništva pomorila, i sad još do 6 na dan umira; — u Gerovskoj župi takodjer ih je znatni broj pobrala, i još bara. U Tèrstju obolilo je ovih posliednjih osam danah preko 35 osobah od kojih petorica do sad umèrla; — ovako i u ostalim ovdiešnjim župama: Čabru, Plescih i Hribu manje *ili više obeteža ih* — i po gdie koji i umiraju. Koliko se ovdašnje svetjenstvo posred tužne okolnosti ove u svetom zvanju svome požèrtvovanjem odlikuje, kada bolesticima ne samo duhovnu, nego i tielesnu utiehu i pokrepljenje neumorno podieljuje, ondie posebno kamo liekar dospieti nemože, preporučene liekove i sadèržavanja naredbe i opomene brižno podaje, u slučajih i po mogućtvu od svog siromaštva novčanu pomoć pruža, zdrave no duhom posve klonute ljude u i izvan cèrkve svakom zgodom opominja, podučava, tieši i obodruje, svaki se lasno osviedočiti može.

Pri ovoj žalostnoj prigodi za osobitu sreću scienimo, da nas je naša premilostiva vlada toli brižnim i za sve dobro vruće zauzetim poglavarstvom providila i nadarila. Presvietli naš *riečke županijske* vlasti predstojnik nama u ovom žalostnom položaju ne samo jednog revnog poglavara, nego dapače upravo skèrbljivog otca pozornost i ljubav u punoj mieri dokažuje, kad se bez prestanka dopisivanjem i osobno o stanju puka i nevolje obaviestiti teži, moguća sredstva sa svom blagonaklonosti najbitrie dostavljati čini, i najspasonosnie naredbe izdaje. Hvala i čast ovako brižnim poglavarom, mnoga duša ih blagoslivlja u svome sèrdcu i moli: da ih bog poživi, da mogu još dugo za dobro i sreću naroda dielovati! — Ovako jest i ovdašnji vredni kotarski predstojnik; za prepriečiti, da se pošast dalje neprostira, i da se bolestnici lasnie i točnie prigledati mogu, osim inih shodnih naredbah odlučio je u Prezidu jednu kuću, kamo se osobito siromašnii betežnici spremaju.

U susiednom delničkom kotaru takodjer biesni bolest ova, osobito u Cèrnomlugu, Lokvah, i kako čujemo povratila se u Fužinu. — Ne manje žalostni glasi dopiru nam iz susiednih Kranjske i kočevskih miestah.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 24. kolovoza 11 satih u večer: „Nikakve znatnie promiene. Pucnjava saveznikah biva kad i kad jača.“

— „Milit. Ztg.“ piše, da se od 16. kolovoza, na koi dan biaše bitka na Černaji, nije osim manjih obsadnih dogadjajah ništa znatniega pridesilo. Savesnici se doduše svaki dan približavaju pèrvoj odbranjivoj linii, nu iz privatnih izviestjah od istih saveznikah vidi se, da Rusi takodjer upotrebljuju dragocieno vrieme; oni su sve shodne točke u Karabelnaji, u varošu i kod sieverne citadelle tako utvèrdili, da sve približne poslove saveznikah paraliziraju. Novi taj sistem utvèrdjivanja generalah Totlebena i Melnikova najpodpunie priznaju i isti saveznički generali, s toga je juriš na Malakovtoranj povèržen, jer bi njegovo osvojenje doduše bilo sjajno-kèrvavo dielo oružja, no od nikakvog uspieha, budući se osvojitelji nebi mogli ni za čas tamo dèržati, jerbo bi izloženi bili sjedinjenoj vatri druge ruske odbranjive linie. Onaj zločesti utisak, što bi ga povèrženje juriša na Malakov proizvelo u Parizu, Londonu i Carigradu, nastoje saveznički generali oslabiti tim uvierivanjem, da po glasu pouzdanih izviestjah Rusi nemisle u Krimu prezimovati niti boj nastaviti. (To je izjavio, kao što je poznato, i car Napoleon u pismu na generala Pelissiera. Ured.) Ovo predpolaganje tim je dèrzovitie, što se s druge strane tvèrdi, da ima za saveznike samo još jedan spas, naime obsadu tvèrdje dignuti, sav obsadni material u Kamišu sakriti, u Eupatorii pako skupiti glavnu vojnu silu i odandie otvoriti ratovanje protiv Simferopolja i Bakčisaraja.

Od jučer raznosi se glas (piše nadalje „Mil. Ztg.“), da su Turci iz Karsa poduzeli sretan izlet protiv Rusah. Ova iz Carigrada od 25. kolovoza došavša viest nije se dosad službeno potvèrdila.

— Iz Odese od 21. kol. donosi „Mil. Ztg.“ nieke, premda nedovoljne, viesti o bitki na Černaji dne 16. kolovoza. U ratnom vieću, dèržanom dne 13. na brieżuljcima inkermanskim biaše zaključeno, da se forcira nepriateljski položaj izmedj Černaje i Sapungore i da se tako obsadni poslovi od glavnoga sbora odrežu. Ovoj osnovi protivilo se više generalah, medju njima i Ostensaken, nu načelnik generalštaba, general Kocebue dokazao je potrebu ove navale, koja, ako, kao što reče, dobro za rukom izpadne, jednim mahom oslobodi tvèrdju od obsade, a u protivnom slučaju nikakve nemože prouzročiti štete, jer će položaj kod staroga ostati. Ratno vieće odobri jednodušno osnovu i navala bude za 15. kol. opredieljena. Nepredvidjene zaprieke prisiliše ipak vèrhovnog zapoviednika, da je navalu na 16. premiestio. Zapoviedništvo biaše poviereno zapoviedniku 3. vojnog sbora, generalu Readu. Rečenog dana obidje general Read s 3 divizie piešakah, dva bataillona strieljacah i 84 topa nepriateljski položaj kod Sapungore i u zoru poduzme navalu. Nepriatelj, da li kroz uhode ili drugom kojom okolnosti izviešten, za čas povukao je sa svih stranah znamenitu vojsku. Read od pretežnie sile obkoljen, povukao se posred neprestanoga oporoga kreševa s bajoneti u najvećem poredku, korak po korak natrag. Tom prigodom biaše od jednog taneta pogodjen i ubijen. Mi sme izgubili 3 generala, 43 oficira i 1,408 vojnikah; a ranjenih 4,875 momakah (broj oficirah nije naznačen). Retirada izvedena je u najboljem poredku. Nepriatelj nije ništa postigao, usuprot mi smo to postigli, da su se poslovi protiv Kornilovog bedema otegnuli. Položaj ostaje onaj isti. Pobližji detailli o toj bitki još manjkaju. — Jučer došla je ovamo 3. lahka konjanička divizia pod generalom Grotenhjelmom. U Krim idu neprestano podkrepljenja. Čini se, kao da je kakovo litavsko seljenje. Stanje generala Totlebena pogoršalo se, i on je odveden u Simferopolj.

— (Najnovia iztočna pošta) u Tèrzt došavša doniela je viesti iz Carigrada istom od 20. kol., iz Atene od 24. Omerpaša poći će s 25 bataillonah turske vojske u Krimu i na Dunavu u Aziu. — Iz Trapezunta od 15. potvèrdjuje „Osservatore Triest.“ poraz Turakah kod Kepri-keja. General Bebutov, po drugima Susilov iztierao je 12,000 s mom. i 6 topovah Turke iz Keprikeja, oduzeo im 100 kolah ječma, 100 volovah i zarobio 200 Turakah, koji su morali razoriti tranšee od Keprikeja, po tom ih je odpustio i poslao u Erzerum. Muraviev izaslao je 18 bataillonah piešač., 4 konjaničke reg. i 40 top. protiv Erzerumu.

Austria.

U Beču, 28. kolovoza. U sliedstvu ministerialne naredbe imadu se sve glavne učione ustrojiti sa četiri razreda.

— Grof Gjulaj, c. k. fzm., očekuje se iz Milana ovdie. On polazi u Karlovu kupelj, a poslie posietit će svoja dobra u Hèrvatskoj.

Moldavia i Vlaška.

— (Ustav i uprava u podunavskim kneževinama.) Do danas još nije zvanično obnarodovan ustav od godine 1831., po kom je od onda do sad upravljana Vlaška i Moldavia. Ovaj ustav tiče se i jedne i druge kneževine, samo što je složen u dva *osobita* odieljenja. Ono odieljenje, tičuće se Vlaške, štampano je na vlaškom jeziku, a ono drugo odieljenje, tičuće se Moldavie, tiskao je u Jašu na francezkom jeziku nieki knjižar, ali je prodaja tog ustava u samoj zemlji zabranjena. U glavnom oba su ta odieljenja jednaka. A taj je ustav izradjen poslie drinopoljskog mira. Sastavljena je bila jedna komisia od vlaških i moldavskih boljarah, a pridan joj je za predsiednika ruski dèržavni savietnik Minciaki. Ovom komisiom izradjeni ustav podnešen je sultanu, koi ga je i potvèrdio. Po točkama ovoga ustava, vèrhovna uprava povierava se knezu, koi nosi ime „gospodara.“ Njega bira narodna skupština, osobito izbora radi sazvana, i njom izabrani knez ostaje knezom i gospodarom zemlje dokle je god živ. Ova izvanredna narodna skupština za Vlašku sastoji se iz 132 člana kao izbirača, a ti su: arhiepiskop, dva eparhialna episkopa, 45 boljarah pèrvog i 70 boljarah drugog reda, 32 okružna odbornika, 1 odbornik akademie, 21 odbornik okružnih varoših. Knez mora imati 40 godinah; njegovo plemstvo mora imati svoje poreklo barem u trećem kolienu, dakle u diedih; a ako je prirodjen, mora biti po otcu prirodjen. Sin knežev, navèršivši godine punolietstva, može biti biran za kneza.

Kad skupština izabere jednog kneza, onda moli portu, da izabranog kneza potvèrdi i obskèrbi beratom, a u isto vrieme dostavlja svoj izbor i „pokroviteljstvujućoj sili.“ Kad je godine 1848 ostao izpražnjen kneževski prestol, nije postupljeno po ustavu, nego mimo ustava. Sadašnji knezovi, Stirbey, vlaški, Grigorie Ghika, moldavski, izabrani su na temelju balta-limanskog ugovora; izabrala ih je pak porta u sporazumljenju s Rusiom na sedam godinah. Narodna skupština nije učastvovala u ovom izboru, jer nije ni sazvana bila.

Izabranom knezu dala je porta berat svoj i tim u kneževskom dostojanstvu [illegible] je pomazan sv. mirom i zatim je [illegible]

kletvu na ustavne zakone. Po [illegible] knezu pripada: vèrhovna izvèršiteljna vlast u zemlji radi odèržanja javnog poredka i mira; pripada mu pravo postavljati činovnike i vèrhovna uprava nad narodnom vojskom. To su preimućtva vladajućeg kneza, koja će moći izpunjavati po samom ustavu. Svi boljari, u službi i u ostavki, svi dèržavni činovnici imaju se pokoravati knezu. Nebrižljivi u službi bit će kažnjeni, pošto se njihova krivica sudom izvidi i dokaže. Ustavom je opredieljena i kneževa plaća, i to moldavskom knezu do 80 hiljadah talirah preko godine, a vlaškom knezu do 120 hiljadah talirah na godinu. Ova je plaća s vremenom i povišavana. Knez može biti smetnut zbog velike kakve krivice. To je porta pokazala dielom godine 1842, smetnuvši vlaškoga kneza Aleksandra Ghiku.

Redovna narodna skupština obnavlja se svake pete godine. Ta skupština u Moldavii sastoji se iz 35 členovah, a ti su: arhiepiskop sa dva eparhialna episkopa; 16 boljarah pèrvog i drugog reda, i 16 odbornikah iz okružjah, koji su opet boljari ili njihovi sinovi. Ona se skuplja svake godine 1. prosinca. U ustavu kaže se o njoj, da je „čuvarka pravah i staratelјka o blagostanju sviuh sugradjanah." Njoj pristoji ispitivati račune godišnjih dèržavnih prihodah; savietovati se o razrezivanju danka i o godišnjem proračunu. Dok obie vlasti nepristanu, nemože se nikakav nov danak nametnuti, a isto tako nesmie se više trošiti, nego što je u preračunu opredieljeno. Skupštini pristoji pravo predavati žalbe knezu i dvorovima u Carigradu i Petrogradu; pretresati nove zakone; savietovati se o izviestnim mierama upravne struke; izpitivati ugovore, koje pravi dèržava sa zakupcima, nadziravati nad dobrima, koja su obća, i t. d.

Knezu pridaje se u pomoć upraviteljstvujući saviet, sastojeći se od ministra unutarnjih dielah, od ministra financie i dèržavnog tajnika za inostrana diela, koi je ujedno i načelnik kneževske kancelarie. Ovaj saviet sastaje se dvaput preko nedielje i spada mu u dužnost motriti, kako se odpravljaju dèržavna diela, i nastojavati o njihovoj točnosti; k tome izradjivati predloženja, koja se imaju podnieti narodnoj skupštini, no koja predhodno moraju biti odobrena samim knezom. — Medjutim od godine 1848 nije ni jedanput sazvana ova skupština.

(Wien. Ztg.)

Talianska.

Iz Turina, 25. kolovoza. U Genovi podić će se tèrgovačka burza o trošku tamošnje tèrgovačke komore. Iz Katanee javlja se, da tamo veliki strah vlada radi kolere, koja nemilice biesni. Sve bieži na ladanje i u šume. Tèrgovina i poslovi stadoše.

Turska.

Iz Carigrada, 28. kolovoza. (Kopnim putem preko Bukurešta.) Francezi šalju svoju suvišnu vojsku u Krim. Ranjenici i ruski zarobljenici od bitke na Čèrnaji dolaze u velikom broju ovamo. Lord Stratford polazi danas u Balaklavu, da više oficirima donese red Bata. — Omerpaša nalazi se još ovdie. Kurban Bajram započe danas velikom svetčanosti. Kod processie se danas Mehemed Ali pèrviput javno pokazao. Nadbiskup Mussabeni došao je iz Smirne ovamo. Prekjučer biaše jaki potres.

Rusia.

Iz Petrograda, 18. kolovoza. Gubernium Kiev, koi doselo biaše pod sudbenostju kneza Goršakova, stavljen je radi promienjenih okolnostih opet pod sudbenost kneza Paskievića.

General Totleben i general knez Vasilčikov dobiše red sv. Gjorgja III. razreda za pokazanu dne 18. lipnja hrabrost.

Švedska i Norvegia.

— Pogovara se, da se Švedska dogovara s Engleskom o tome, [illegible] nekakva skandinavska strana vojska od 10.000 mom., koja će biti u engleskoj [illegible]

Bečka burza

dne 30. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	76¼
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	81⅜
dto . . . . » 4½%	68⅜
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	47
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » 1839, » 100 »	
» » » » 1854, » 100 »	93⅝
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	976
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2067½
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	232
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	567
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	487½
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	95⅝
Augsburg za 100 for. currant . . . . »	117
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . »	116
Genova za 300 piemontezkih lirah . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . »	84⅝
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . »	11 15
Lyon za 300 frankah . . . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	115⅝
Marseille za 300 frankah . . . . . »	135½
Pariz za 300 frankah . . . . . . »	135⅝
Prag za 100 forintih . . . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	21¼
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 5713. (220—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. kolovoza 1855 br. 3304 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853, g. Ani plem. Demeterfy za spadevše na dobro Pušća u obćini Pušća, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, ⅜ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 28. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 16. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok izticući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe [illegible] tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 18[..] stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, [..] kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prij[..] tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 16 listop[..] 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove os[..] izključene biti iz razprave o doznačivanju glavn[..] odštetne, i onim, koji su nepomenuti pod 1, 2, [..] bit će jedino prosto, da svoja prava, koja ima[..] potieraju samo proti onomu, kojega se je pr[..] potezanja glede odštetne glavnice i kamatah nj[..] nih priznalo pri razpravi doznačnoj, za k[..] se ujedno ovime ročište na 13. prosina 1855 [..] 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliede[..] za onim dane do svèršetka naime ove razpr[..] nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište [..] oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisa[..] izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći im[..] du ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sig[..] nie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tak[..] kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijava.

Napokon se opažuje, da po glasu gore nazn[..] čenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 185[..] sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti [..] ostanku iz ročišta nema miesta povratu u stan[..] pèrvašnje.

U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Nr. 7678. 22, 27, 31, 5, 10. (218—DS.) (5—3)

Licitations-Ausschreibung.

Nachdem die zur Sicherstellung der Verpflegung der Komitats-Beschällhengste vom 18. October 1855 bis dahin 1856 am 14. August 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde abgehaltene Lizitation keinen günstigen Erfolg gehabt hat, so wird zu dem Behufe eine neue Lizitation auf den 13. September 1855, im Amtslokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde (obere Stadt, alte Theatergasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass jeder Licitant ein Vadium per 300 fl. und der Ersteher die 10% Caution zu erlegen habe. Wer immer für einen Andern licitiren wollte hat sich mit dessen gehöriger Vollmacht auszuweisen.

Entsprechend verfasste schriftliche Offerte werden bis zum Beginn der Versteigerung angenommen, die sonstigen Lizitationsbedingnisse können bei der k. k. Comitats-Behörde zu jeder Zeit eingesehen werden.

Agram, den 16. August 1855.

Der k. k. Komitats-Vorstand.

Jos. v. Bunyevac m. p.

Z. 11963. (160—Fin.) (3—2)

Konkurs-Kundmachung.

Bei dem Neben-Zollamte II. Klasse in St. Georgen ist die Einnehmerstelle mit dem Gehalte jährlicher 400 fl. Natural-Quartier und der Verpflichtung zum Erlag der Caution im Gehaltsbetrage provisorisch zu besetzen.

Bewerber haben ihre eigenhändig geschriebenen Gesuche unter legaler Nachweisung der zurückgelegten Studien, der geleisteten Dienste, der erworbenen Kenntnisse im Zoll und Rechnungswesen, der Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer der letzteren verwandten slavischen Sprache unter Angabe ihrer Verwandschaft oder Schwägerschaft mit Finanz Beamten im Fiumaner Bezirke bis letzten September 1855 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Fiume einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, den 17. August 1855.

Z. 6357 (394—Izv.) (3—2)

Licitations-Verlautbarung.

Wegen Hintangabe der Herstellungsarbeiten an der Carolinen-Landesstrasse in den Gemeindegebiethen von Merkopalj und Ravnagora wird eine neuerliche Minuendo-Lizitation und zwar in der Amtskanzlei des k. k. Bezirksamtes in Delnice für die Strassenherstellungen im Gemeindegebiethe von Mèrkopalj am 3. September l. J. um 10 Uhr Vormittags, dann in der Amtskanzlei des k. k. Bezirksamtes Vèrbovsko für jene im Gemeindegebiethe von Ravnagora am 4. September d. J. um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden. Diess wird mit Bezug auf die in den beiden Landeszeitungen erschienene Licitationskundmachung von 25. Juni d. J. Z. 5071 und dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die in der erwähnten Licitationskundmachung enthaltenen Versteigerungs-Bedingnisse auch bei dieser neuerlicher Lizitation zur Grundlage dienen werden, mit dem einzigen Unterschiede jedoch, dass die in der obigen Licitationskundmachung angesetzten Fiskalpreise diesmal erhöht worden sind, so dass die Herstellungsarbeiten im Mèrkopoljer-Gemeindegebiethe um die Summe von 6823 fl. — und jene im Ravnogorer-Gemeindegebiethe um 5720 fl. 47½ kr. als Fiskalpreis bei dieser Lizitation werden ausgebothen werden.

Von der k. k. Comitatsbehörde.

Fiume den 19. August 1855.

[illegible] Dr. Ljudevit Gaj. — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 1. RUJNA 1855. Broj 200.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielja i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Zvanično.

Br. 13378—2826.

Za stradajuće požarom žitelje miesta Mocute opet su sliedeće milostinje doprinešene:

Od c. k. županie zagrebačke	— f.	30 kr.
„ „ „ „ riečke .	. 1 „	[illegible]0 „
Ukupno dakle .	2 f.	— kr.

Dočim se ovaj iznos stradajućim žiteljima dostavlja, ujedno se time svim dotičnim darovateljima u ime svih nevoljnikah iskrena zahvala izražuje.

U Zagrebu 18. kolovoza 1855.

Od c. k hèrvatsko-slavonskog namiestništva.

Bèrzojavne viesti.

Iz Marseilla, 24. kolovoza. Njeg. c. visost, gosp. nadvojvoda Ferdinand Maksimiljan stigao je u Toulon, i u zdanju nadstojništva odsiedo. On je posietio oružnicu i znamenitosti grada. Danas bit će u njegovu slavu grad razsvietljen.

Iz Pariza, 29. kolovoza. Kraljica Viktoria prispiela je jučer u Osborne, a car se danas ovamo vratio.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 21. kolovoza o. g. pravoslavnom protoprosviteru, Konštantinu Arsenoviću, u Pančovi, u priznanju njegova zaslužna dielovanja, premilostivo podieliti zlatni kèrst zaslugah s krunom.

Izkaz.

Kod pèrve hèrvatske štedionice bio je primak

koncem sèrpnja 1855 .	392,071 f.	8 kr.
miesecа pako kolovoza .	45,193 „	46 „
	437,264 f.	54 kr.
Usuprot koncem sèrpnja bio je izdatak	383,117 „	36 „
miesecа kolovoza	48,657 „	53 „
	431,775 f.	2 kr.
Ostataje gotovine koncem kolovoza 1855 . . .	5,489 f.	25 kr.

△ Iz Djakova. Dne 18. kao na dan rodjenja njeg. c. k. apoštolskog veličanstva, našeg premilostivog cara i vladara Franje Josipa I. izpievao je presvietli naš g. biskup uz mnogobrojnu dvorbu svećenstva u ovdašnjoj stolnoj cèrkvi sv. misu za sretno vladanje, povoljno zdravlje i dugi život njeg. veličanstva. — Kod službe božje prisustvovaše svi miestni svećenici, činovnici raznih uredah, kao i niekoji od prostog puka šaljuć tople molitve k onom, po kom kralji kraljuju, i kojega blaga providnost vazda, naročito pako u najnovie doba očitovala se jest nad prejasnom kućom habsburžkom. — Bože daj! da usèrdne želje naše uslišane budu! — Za povećat svetčanost istog dana u gradu osiečkom poslao je presvietli naš vèrhovni pastir vlastitim troškom u Osiek prečastnog gosp. Adama Sukića, kanonika i opata, za da tamo u gradskoj cèrkvi svetčanu službu božju obdèrži.

N. M. Iz Goričana u Medjimurju. Dan 18. kolovoza kao dan narodjenja njegovog veličanstva cara austrianskog Franje Josipa proslavljen bieše ovdie tolikom radostju, da se opisati nemože. Župnik, gosp. Ivan Havaić, poznati od ljubavi i dobrotivnosti domorodac, žèrtvovaše sv. misu bogu za dugotrajni, sretan i miran život njeg. veličanstva. Školna mladež i puk pievaše narodnu piesmu za svog cara. Čitav dan ništa drugo nije se čulo, nego bože živi našeg cara Franju Josipa, za kojega sva naša, život i blago žèrtvovati pripravni smo.

U Novome Sadu 25. kol. Pri niekoliko danah njegova svetost g. patriarh Josip otišao je iz Karlovacah u Budim po svoj prilici u kupatila. (Sèrb. Dn.)

S bojišta.

— (Pismo cara Napoleona III. na Pelissiera) glasi polag „Moniteura" ovako:

Generale!

Nova na Černaji izvojevana pobieda dokazuje jur po trećiput, odkako je rat buknuo, pretežnost saveznikah nad neprijateljem, čim se ovaj usudi na otvoreno polje izaći. No ako ona hrabrosti vojske poštenje čini, pokazuje zajedno nemanje i izvèrstnost naredbah, koje ste vi, generale, učinili. Izručite vojsci moje čestitanje i primite ju vi takodjer za vaš dio. Kažite junačkim vojnicima, koji već duže od godinu danah moradoše podnositi nečuvene patnje, da svèrha njihovih nastojanjah nije daleko. Sevastopolj, nadam se, skoro će podleći njihovim trudovima, te ako bi se ovaj dogadjaj još i dalje otegnuo, to ruska vojska, kao što znadem iz pouzdanih izviestjah, nemože boj u Krimu preko ove zime uzdèržati.

Stečena u iztoku slava živahno je pobudila vaše drugove u Franceskoj, oni gore od želje, da vaše napore dieliti mogu. I ja sam radi dvovèrstne svèrhe, da pravednim željama ovih popustim, a onima, koji su već toli mnogo učinili, da nekakav počinak podadem, izdao na ratnog ministra zapovied, da zaostavše u Franceskoj regimente malo po malo odašilja mieste onih, koje će se iz iztoka vratiti. Vi znate, generale, koliko me je uzdesah stajalo, što sam morao odaljen biti od vojske, koja je našim orlovima novu slavu pribavila; nu danas umaljava se moje žalenje, dočim mogu izgledati skori i odlučni uspieh, koi će toli vitežke napore dostojno okruniti.

Ja molim boga, generale, da vas uzme pod svoju zaštitu. Dano u palači St. Clouda 20. kolovoza 1855. Napoleon.

— Iz Bosfora i pontičkih obalah donosi „Fremdenblatt": Omerpaša sprema se za odlazak u Aziu, i čeka još samo na zapovied sultanovu, da u porazumljenju s engleskim ratnim ministrom, lordom Panmur-om, preuzme vèrhovno zapovjedništvo nad svim legiama stranacah, koje su verbovane na račun Englezke; ove legie upotrebit će se na maloaziatskom bojištu. U tom slučaju dobit će Omerpaša čin englezkog generala. I u zalievu od Perzie skuplja se jedna divizia englezko-indijske vojske s opredieljenjem, da krene na Euphrat. Bèrzojavna izviestja iz Pariza i Varšave potvèrdjuju, da general Pelissier svu vojsku iz Maslaka k sebi privlači i obsadnim poslovima pred središnjim bedemom najveću pozornost posvećuje.

Miernički oficiri zapadnih silah izabrali su sad Kamiš izključivo za osnov daljnjih obsadnih poslah. Oni kane odandie osvojiti svekolike točke na obali karantenskog zaliva uz sadielovanje flote i voditi svoje približnice protiv bedemu br. 6. — Kao što je poznato, htieo je general Canrobert ovu osnovu izvesti još u zimi $185^{4}/_{5}$; nu na to dodje general Niel iz Pariza, te odmah zapeče obsadu protiv ladjarskog predgradja. Kobni ovaj pravac obsade prisilio savezničke generale, da osnovu nalazećeg se u Anatolii generala Niela povèrgnu, i da opet tamo započmu, gdie su prie sedam miesecih prestali.

Nadalje doznaje „Fremdenblatt", da će turska vojska u Krimu miesecu rujna ukèrcati se za Asiu. U Krimu ostat će samo jedna divizia pod zapovjedništvom Osmanpaše.

— Iz Rušćuka piše: Od niekoliko danah maršira turska vojska s Dunava opet prema iztoku, i to u Balčik i Varnu, gdie će se za Aziu ukèrcati. Otišlo je odavdie jur jedno 8 do 9000 mom.

— Iz Sevastopolja pišu, kako su zarobljeni Francezi veseli, naprotiv Englezi surovi i čutalice. Jednog engleskog biegunca zapitaše zašto je prebiegao, a on odgovori: iz fantazie! Drugi na to isto pitanje odgovori: Bilo mi je dugo vrieme i inače bi se ubio. Jednom ranjenom Englezu dadoše u bolnici list Timesa, i kad je vèrlo pozorno čitao članak o opustošenju Kèrča, okrene se liekaru, i prišapne mu: nemate li kakav liek, da odmah danas umrem?

— Iz Helsingforsa stiglo je potanko izviestje generala Berga o bombardiranju Sveaborga. Sva utvèrdjenja ostadoše nepovriedjena; razorena su 4 magazina s niekoliko kućah i radionicah; i linejna ladja „Rusia" niešto je oštećena. Saveznici baciti su preko 20.000 sèrnah, bombah itd. Rusi su izgubili 55 prostih vojnikah, ranjeni su dva 2 štopska i 5 višjih oficirah i 110 prostih vojnikah.

Austria.

U Beču, 30. kolovoza. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 10. kolov. o. g. premilostivo odrediti, da se početkom školske godine $18^{55}/_{56}$ ima raspustiti pravoslovni i dèržavo-znanstveni fakultet u Holomucu. — Dotični profesori premiešteni su jur na druge različnih miestah fakultete.

— Fml. Prokeš prispio je iz Frankfurta ovamo, i imao je s preuzv. g. grofom Buolom dugi razgovor.

— G. Nekludov, c. ruski poslanički tajnik, koi miesto g. Fontona u Beč dolazi, očekuje se nastupajuće nedielje u Beču.

— „Donau" priobćio je jednu viest, koja, ako se obistini, može u posliedicama svojim biti vèrlo važna. „Zbog toga, što su saveznici naumili postaviti svoje stanove na Dunavu, a osobito zbog toga, što će se s tim u svezi napraviti i jeden vojnički drum izmedju Gjistendže i Rašove, koi je porta odobrila, a franceski i englezki inžiniri već su počeli graditi ga, austrianska je, veli, vlada, idući ponajprie na to, da čuva europejske interese na Dunavu, primetila porti, kako će joj žao biti, ako se opet premiesti bojno polje na Dunav. Ona je gotova zato za povod k ratu, ako bi Rusi i najmanje što zagrozili Dobruči, pa misli, da je to dosta, da se porta osigura za svaku opasnost od Vidina pa do Varne. Porta, koja već odavno predvidja, na što ide zapadna politika, kao da vèrlo uvažava to predstavljenje austrianske vlade, ali samo nije u stanju izvèršiti svoju dobru volju. Naprotiv zapadne sile odmah su se na to izjasnile, kako imaju pravo premiestiti rat kud god hoće, samo gdie misle, da će moći nahuditi ruskoj sili; pa zato one zadèržavaju sebi pravo i na to, da zauzmu zajedno s Austriancima Vlašku i Moldaviu, samo ako to budu zahtievale prilike rata."

Gèrčka.

Iz Atene, 24. kolovoza. Stvar Kalergisa još nije izravnana. Narod je verlo ogorčen na ovoga dèrzovitoga čovieka. — Prošle subote uzapćeno je pet listovah. Prie dva dana izašlo je nieko pismo u gèrčkom i francezkom jeziku protiv Kalergisa i Maurokordatosa; biaše pisano mirnim i dostojnim slogom i providjeno imenom pisca. Nu redarstvo u pèrkos obstojećih zakonah pisca odmah dade uapsiti, te ga sad u zatvoru muči, da sazna tajnu o povodu toga pisma.

Niemačka.

Iz Hamburga od 24. kolovoza piše „Independance belge", da se je kod bombardiranja Sveaborga po saveznoj floti dokazalo, da su došavši najnovie mužari iz Englezke tako sločesti, da nemogu uzdèržati vatru od niekoliko satih; mnogi su se razpukli a mnogi dobili su takove luknje, da su ih mornari htieli u more baciti. S toga su sve topčare providjene tim mužarima odpravljene kući. Medjutim bombardiranjem Sveaborga i to se dokazalo, da savkoliki materiał flote, bombe, zèrna itd. nemogu protiv granitske tvèrdje ništa opraviti.

Rusia.

— „Ruski Inv." saobćava sliedeće pismo, koje je arhiepiskop Tauriski Inocentie pri svom polazku iz Krima knezu Gorčakovu pisao:

„Ostavljajući poluotok Krimski, gdie vi po višjoj volji pred očima domovine i cielog svieta sa mnogobrojnim i tvèrdoglavim neprijateljem kèrvavi boj vojevati imate, nemogu na ine, nego se moram još jednoput u mislima obratiti na vašu svietlost na bèrdama inkermanskim, sa izkrenem hvalom ne samo od moje strane, nego u ime svete cèrkve za sve dobro i dušepolezno, koje sam ja za vrieme moje duhovne posiete u našem nepredobitnom Sevastopolju, i u vašem junačkom stanu vidio i izkusio. Poviestnica posviedočava, da su se nikad nezaboravljene vojvode ruske zemlje osim drugih velikih krepostih svakad odlikovale duhom prave viere i viernom revnosti za pravoslavnu cèrkvu. Njin visoki poziv cieneći stajete vi očevidno na radost sviuh ruskih sèrdacah u njine čèstipune stope, davajući sam sobom, kao i sa okružavajućim ves ratnicima liepi primier, da se neoslanjate samo na zemaljske i čoviečje sile i sredstva, nego navlastito na pomoć i blagoslov neba. Pravoslavna vojska ljubi takve vojvode, i u samu smèrt radostno polazi, kad zna, da pred njenim redovima živa viera korača, a ne samo čoviečja mudrost. Pravoslavni knježe, produžite u tom smirenom i hristjanskom duhu vama naloženo svèršivanje velikog zadatka. Vaš je put tako izvanredan i bez primiera, da ciela Rusia, a smielo bi se reći, i cieli sviet neskida s ves očiuh. Pred vama je poviestnica i cielo potomstvo, za vama domovina s blagoslovima i molitvama, nad vama jedini bog i njegovo svevideće oko sa neumornom brižljivostju za pravoslavnu cèrkvu, za koju je Rusia kao kovčeg Nojev. Nemate vi bez uzroka isto ime sa onim arkangjelom (Mihajlom), koi se po svedočbi slova božjeg u nebu sa paklenom zmijom borio i u pakao je nizrinuo, nemate zabadava isto ime sa onim vojvodom, koi je veselió našu otačbinu u najžalostniim po nju vremenima i koi je niekad naš pèrvi prestolni grad i s njim cieRusiu od tudjeg jarma oslobodio. Ovaj dvostruki znak dobro predskazuje. Dabogda nam bog dao da vidimo izpunjenje ovog proroštva. Onda ćemo poviknti sa ona tri mladenca u vatrenoj peći: „Pievajmo gospodinu, slavno bo proslavismo se".

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. O Redclifu u jednim englezkim novinama piše jedan Engles, koi po iztoku putuje i koi je u Carigradu duže vremena i na Redclifa više i življe pazio. Nazvao ga je „gospodarom Hektorom Štublom poslanikom kod arapskog kralja." O njemu veli ovo:

Svakoga živoga, koga je god mogao, dražio je jednog na drugoga. U tome je imao dobar dar. Sami Englezi, koji su god bili u Carigradu, gèrdili su svi jedan drugoga. Najveći je razdor bio izmedju njih. Svemu je tome Reclif uzrok. Oporieg, priečeg, nepravednieg i nemilieg čovieka još nije bilo na svietu nego što je on. On je najobolii i najnaduvenii čoviek, što ih poznajem. Sa namierom gazi čuvstva drugih ljudih tako kao da su ljudi odredjeni da njega dvore. Duše je male, jer ima svoje ljubimce, muči se sa sarevnovanjem i sitnicama drugim.

Nikom nezna drugčie što reći, nego oporo zapoviedati i vriedjati. Sa većim svojim položajem i dostojanstvom prezire sve druge manje. Nitko ga nije mogao voljeti. Što ga tko više poznaje, tim ga većma mora mèrziti. Ljude, koje je od više godinah poznavao, neće da pozna dok mu netrebaju. Najboljega poznanika pustit će da skapa, a neće se činiti ni najmanje viešt. Ljude smatra samo za svoja orudja. Još bog nije stvorio nemilieg čovieka, nego što je Redclif.

Mnoge je za sèrdce ujeo. Mladim ljudima ubijao je nade. Tko je htieo s njim prokopsati, morao mu je rob biti, rob koi po prašini puzi. Drugčie mu se nitko nemože dopasti. Tko neće da mu bude rob, taj kod njega nije nizašto i neće ni da ga pogleda. Tiran je, i predstavnik zle sisteme; mogao je slobodno i bezbiedno činiti tiranstva pak je i činio. Tko mu se zamieri tome je, samo ako je ikako mogao, samu glavu smèrskao. Ni za koga on nije imao ni sèrdca, ni čuvstva, ni oka, ni ušiuh, ni mislih, nego za sebe samoga. On hoće da je sviet i sve u svietu za njega stvoreno. Ljudi su kod njega važni po uslugi koju njemu čine. Njegov momak, koi ga dvori, veći mu je i preči nego najveći mudrac, koi je bog zna kako velika dobra čoviečtvu učinio.

Nema toga čovieka, koi mu ima blagodariti ili za uslugu ili samo za dobru koju rieč. Sedamdeset godinah živi u česti i u zvanju pak do najmanjeg sluge svak ga je mèrzio, koi mu se nije smiejati usudio. Nije ni čudo. Rano je postao tajnik u poslanstvu kod sultana. Ponajviše je tu medju robovima proživio, pak je već zaboravio kako valja sa slobodnim ljudma postupati. Strašan je, tiran je, prodèrzljiv je, tvèrdoglav je, samovoljan je, dietinjast je i za podsmieh.

Zavidljiv je i boji se da mu drugi nedoskoči. Tako se boji svakoga maloga konzulića, da nebude kao i on i zazirao bi i od svoga sluge samo da ga uhvati da novine čita.

Družtvo njegovo samo su njegove ulizice, koji su mu špionirali, lažı donosili i lagali ga. Ovi su padali pred njim i cèrnili sav sviet.

Takav čoviek, koi je već ostario, i koi čitav dan u sobi svojoj gundja, kako je mogao stanje Turske doznati, koja ima zemaljah u tri diela svieta i u kojoj ima naroda, koje jezik, viera, običeji i interesi diele više nego geografičke granice? On nije mogao znati šta mu je valjalo činiti.

Na taj su način izmicale se znatne prilike dok je on samo koga turskog ministra izgèrdio. Tako se je dopustilo lordu Redclifu da navaljuje na rat, a od nikoje ruke nije zato Tursku priugotovio. Nije joj znao ništa bolje ponuditi nego novi zajam, nego tudje vojske pak već i same londonske policaje. Popravka nije ni jedna učinjena, ni jedna struka uprave nije bolja. Redclif je vidio kako se Turska bez pomoći u mrežu većma zapleće. Raja je razdražena da se pobuni; vietrogonje, koje su stremile u Tursku, nisu dobile službe, Turska je na putu da bankrotira i od gladi da skapava. A mi pokvarismo mir od četèrdeset godinah i podigosmo se, da za nju vojujemo, koja prie nije ni toliko vredna bila, da posmotri svoje ladje, koje su u Bosporu trunule."

Spanjolska.

Iz Madrida, 21. kolovoza. *Danas u jutro odvezli su se Espartero i O' Donnel u Escurial. Oni misle od kraljice zahtievati, da od sebe udalji nieke osobe, koje, odkako je porodila se razmirica s Rimom, očito intrigiraju protiv vladi. — Službene novine priobćuju danas sve note i depeše, izmienjene izmedj španjolske vlade i Rima. U jednoj noti izjavlja španjolska vlada, da ona nepriznaje pravo, koje si papa prisvaja, da može uništiti zakone, koje kraljica sudielovanjem kortezah izdaje.*

Bečka burza

dne 31. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb
Dèržavne zadužnice . . . . sa 5%	$76\frac{1}{4}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$81\frac{7}{16}$
dto . . . . » $4\frac{1}{2}$%	$66\frac{1}{2}$
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	$93\frac{7}{16}$
Bečko-gradski banko . . . . sa $2\frac{1}{2}$%	
» » » . . . . » $2\frac{1}{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	$70\frac{1}{4}$
Bankovne dionice komad po	976
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2077
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	565
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	$487\frac{1}{2}$
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	338
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	$95\frac{1}{2}$
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$116\frac{3}{4}$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	116
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	$84\frac{1}{2}$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 15
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	$115\frac{3}{4}$
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	$135\frac{5}{8}$
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	$21\frac{1}{2}$
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

O. 226/1855. (396—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

Dne 27. i 28. rujna 1855 svaki put u 9 satih jutra na viećnici slob. i kr. grada Varaždina dèržat će se javna dražba i to 27. o iznajmljenju prava pobiranja obćinskog nameta na točenje vina od svakog vedra 1 for. sreb., koje je tečajem upravne godine $18^{54}/_{55}$ nosilo 17,001 for. sr. — dana pako 28. o iznajmljenju prava pivarenja, koje godine $18^{54}/_{55}$ nosiše 740 for. 1 kr. sr. — Svaki k dražbi pristupiti želeći imat će prie započetja dražbe 10% jamčevinu ili u gotovom novcu, ili u dèržavnim zadužnicama položiti, — pismene ponude sa propisanom jamčevinom providjene primat će se samo prie nego se ustmena dražba započme.

Obširnii uvieti mogu se svakdano u navadne uredovne sate u gradskoj pisarni uvidieti.

Dano iz siednice gradskog starešinstva varaždinskog 25. kolovoza 1855 dèržane.

Pavao Kovač,
čeonik.

V. Zadravec,
uredni bilježnik.

Nr. 4266. (26—P.Z.) (3—1)

Kundmachung.

Vom 3. September d. J. an werden die Mallefahrten Agram — Sissek, damit selbe mit den Dampfschiffen nach Semlin influiren von Agram am Montag und Donnerstag 5 Uhr Nachmittags abgefertiget.

Agram 29. August 1855.

K. k. Post-Direction für Kroatien und Slavonien,
Klempay.

Br. 5775. (223—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 7. kolovoza 1855 br. 3303 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Dragutinu Rauthu za spadavše $1^5/_8$ na dobro Pušća u obćini Pušća kotaru zagrebačkom županii zagrebačkoj ležeće kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3438/g. (381—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855 br. 3142 pronadje u 350 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za $^7/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Majerje i Petrianec kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Petrianec gje. Marie Wregar propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakon. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 18. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3493/g. (382—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855 br. 3141 pronadje u 966 forintih 40 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^5/_{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Canjevo, kotaru križevačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Sudovec gg. Ivana Kèrst., Gjurgja, Matie i Ivana Zidarić, Josipa Sèrblinović i Mirka Šatvar, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 11. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3329/g. (Izv. 384) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

(Iz obzira, što su se u pogledu kolikoće selištah glede odštetnog dobra Lovrečan, glede kojeg je za prijavu vierovnikah rok na 16. kolovoza, a za razpravu doznačenu ročište na 16. listopada opredieljeno bilo, nieke promiene prijavile, to se od strane c. k. županijskog suda varaždinskog obnarodovani već oglas opozivlje, te se uvèrstjenje sliedećeg odredjuje)

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 8. svibnja 1855 br. 1961 pronadje u 6.550 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $16^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Lovrečan, Zlatar, Oštere sa selom gornja Batina kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Lovrečan gg. Antuna Labaš i Justine Jelačić rodjene Labaš, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 29. prosinca 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3270/g. (392—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. sèrpnja 1855 br. 2963 pronadje u 2,500 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $6^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih, ležećih u obćini Imbriovec, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Imbriovec gg. Todora i Dragutine Gjurgjević propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 26. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2989/gr. (Izv. 895) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud osiečki s ovime objavlja:

Da je c. kr. zemska raztereóujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu po propisu vis. c. k. naredbe od 2. ožujka 1853 gosp. Juliu Jankoviću kao ovlastjenomu dosudila:

a) Za $368^{42}/_{98}$ u daruvarskom hataru županii pako požežkoj ležećih naselbinah, spadajućih na dobro Daruvar, s presudom od 30. travnja 1855. br. 1760. odštetnu glavnicu od 98,696 for. $52^{3}/_{4}$ kr. sr., koje kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855.

b) Za $217^{179}/_{192}$ u pakračkom kotaru ležećih, na dobro Sirač spadajućih naselbinah sa presudom od 12. svibnja 1855. br. 2055. odštetnu glavnicu od 56,742 for. $23^{3}/_{4}$ kr. sa kamatama od 1. studenoga 1855.

c) Za $740^{140}/_{192}$ u pakračkom kotaru ležećih, na dobro Pakrac spadajućih naselbinah sa presudom od 31. sèrpnja 1855. br. 3240. odštetnu glavnicu od 199,221 for. 15 kr. sa kamatama od 1. studenoga 1855; napokon

d) Za $59^{60}/_{192}$ u pakračkom kotaru ležećih na dobro Stražeman spadajućih naselbinah sa presudom od 31. sèrpnja 1855. br. 3241. odštetnu glavnicu od 15,461 for. 15 kr. sr. sa kamatama od 1. studenoga 1855.

C. k. županijski sud izdaje dakle u smislu car. patenta od 16. siečnja 1854 sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 17. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu odredjuje ročište za dan 17. siečnja 1856 prie podne u 9 satih i ako od potrebe bude i sliedeće dane pred ovim c. kr. sudištem, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenoga roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priaš-

prava, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 26. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 27. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Nr. 10258. 21./ 3053. IV. (VI.—34) 5. i 10. (3—1)

Concurs-Verlautbarung.

Am achtklassigen deutschen Gymnasium zu Görz sind drei Lehrerstellen, und zwar: eine für das Fach der Mathematik, und zwei für die naturwissenschaftlichen Fächer (Naturgeschichte und Physik) in Erledigung gekommen, — womit der Gehalt sicherlicher jährlicher Neunhundert Gulden verbunden ist. Diejenigen welche sich um eine dieser Stellen zu bewerben gedenken, haben ihra mit den vorschriftsmässigen Dokumenten, und insbesondere mit dem Lehrbefähigungszeugnisse für das ganze Gynasium, belegten Gesuche, bis längstens 15. September l. J. ancher zu überreichen, und wenn sie sich bereits in einem öffentlichem Dienste befinden, so ist das Bewerbungs-Gesuch im Wege der unmittelbar vorgesetzten Behörde vorzulegen.

Von der k. k. Statthalterei.

Triest am 16. August 1855.

Br. 5714. (221—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 31. sèrpnja 1855. broj 3104. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. grofu Jurju Draškoviću za spadavše na dobro Pisarovina u občini Jamnica, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće $73^{6}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 29,500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII.

za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 13. kolovoza 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Ad Nr. 4524. (386—Izv.) (3—3)

Avviso di Concorso

Si è reso vacante il posto di Agente di Porto e Sanità Marittima i Cittavecchia sull' Isola di Lesina cui và congiunto l' emolumento di fiorini Due Cento Cinquanta nonchè l' obbligo di prestare una cauzione nello stesso importo.

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto 15. Mese venturo al Governo Centrale Marittimo la relativa sua Supplica, comprovando la sua età, l' illibata condotta Morale politica, i servigi finora prestati, la piena idoneità al posto optato e le cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichianerà inoltre se si trovi in parentella od affinità con altro impiegato portuale Sanitario di codesto Dominio.

Call' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 13. Agosto 1855.

OGLASNIK.

God. X[illegible]. U ZAGREBU, U PONEDJELJAK DANA 3. RUJNA 1855. Broj 201.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u noviarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. odlinie za pèrviput; zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Danciga, 30. kolovoza. „Geiser“ stigao je ovamo. On je dne 28. o. m. u večer ostavio Nargen i nedonosi ništa novoga. Stanište flote biaše isto.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Ministar nastave i bogoštovja imenovao je suplente: Sevastiana Zepića od varaždinske, Viekoslava Kanca od koparske (Capodistria), Lovru Kroba od jočinske i Matu Lazara od mariborske gimnazie pravim učiteljima na varaždinskoj, — Ivana Dominkuša suplenta od budimske gimnazie pravim učiteljem na osiečkoj, zatim gimnazialnog učitelja u Solnogradu drа. Josipa Lorenca, suplenta od zagrebačke gimnazie Franju Špitalera, suplenta od varaždinske gimnazie Ivana Terdinu i suplenta od tèrstjanske gimnazie Antuna Legišu, pravim učiteljima na riečkoj gimnazii.

Iz Zagreba. Dne 26. kolovoza otišao je presvietli biskup likopoljski i veliki prepošt pèrvostolne zagrebačke cèrkve, g. Ivan Kralj, u križevačko okružje, da dieli tamo svetotajstvo krizme.

— Preuzvišeni g. nadbiskup primio je lietos u ovdiešnje nadbiskupsko sirotište pet, a u požežko osam pitomacah. Prositeljah prijavilo se 86.

— Velike nove orgulje za ovdiešnju pèrvostolnu cèrkvu, o kojima je ovih danah spomen bio, dovezene su jučer ovamo.

— Objavljeni rok za izložbu od voća kod našeg gospodarskog družtva produljuje se do konca mieseca rujna.

U Zagrebu. Dne 2. rujna poslie podne oko 6 satih preminu u Bisagu u svom gradu na gorku žalost svoje supruge, svoje četvero malene dietce i svih štovateljah presvietli gosp. grof Karlo Drašković Trakostjanski, c. k. komornik, vitez c. k. austrianskog Leopoldovog reda itd, u 48 godini svog života.

Tiem izgubi naša domovina opet jednog odličnog sina i broj visokih sinovah naših umanji se smèrtju ovog velikaša, komе neka bude zemljica lahka.

S bojišta.

— Knez Gorčakov javlja iz Sevastopolja od 26. kolovoza: „Novoga ništa; neprijateljska vatra umierena.“ — Pod 28. kolovoza $11\frac{1}{2}$ satih u večer javlja: Pucnjava neprijatelja jednaka je kao i posliednjih danah. Inače ništa novoga.

— „Moniteur“ od 30. kolovoza donosi nieko izviestje admirala Bruata: „Položaj Rusah je kritičan; tèrpe oskudicu u svemu (?). Flotilje, obilazeće azovsko more, razprostranjuju posvuda strah.“

— „Lord Panmure priobćuje sliedeću depešu iz Krima: — 26. kolovoza, $\frac{1}{4}$4 satih po podne. Naši obsadni poslovi i poslovi naših saveznikah radostno napreduju.“

— „Triest. Ztg.“ piše: Posliednje viesti iz Balaklave nepodavaju ni malo onoga pouzdanja, što ga je najnovie „Moniteur“ na vidielo iznieo. Upèrkos svih, neprestano dolazećih savezničkih podkriepljenjah, stalno je, da su Rusi od njih brojem mnogo pretežnii.

— Sad, kad se opet očekuju kod Sevastopolja novi dogadjaji, vriedno će biti razgledati kako koja neprijateljska strana stoji. Što se tiče saveznikah, njihova linia prostire se od morske obale na ulazku u zaliv karantinski pa donde, gdie je već duboko pristanište sevastopoljsko na Cèrnoj Riečki. Ti ogromni poslovi, koji s lica imaju 8, a u svemu prostranstvu svomе preko 70 kilometarah, diele se na 3 odvojene točke za napadanje, i to na desno krilo, na sredu i na lievo krilo. Poslovi na lievom krilu, koje su izradili Francuzi, počinju se kod „genovljanskog gradića“ na morskoj obali pa se svèršuju kod „englezke gudure“. Prokopi, koji su puni bateriah, idu uspored sa utvèrdjenjima prave varoši Sevastopolja, koja se stiče oko jednog prilično velikog brežuljka, i najmanje jednu milju širokim, pa gudarama ispresiecanim prostorom odvojena je od utvèrdjenjah za obranu. Po tome se zna kako to može biti da od tolike vatre do sada još u varoši ni jedna kuća nestrada. Ta utvèrdjenja su 4 glavna gradića, od kojih je pèrvi karantinski, koji more zapljuskava i jednim je zidom sa prozorima za pucanje skopčan sa karantinskim bastionom, koi dakle nije svejedno što i gradić karantinski. Ispred toga zida, koji se pruža za više nego $\frac{1}{2}$ kilometra, ima različitih bateriah i redutah, koji sa strane jedan drugog brane. Od njih su najbolji „cèrveni bastion“ i posle polukružne „cèrne baterije“ na stienama desno od karantinskog zaliva nešto i lievo od tog zaliva i posle ispred karantinskog bastiona. Taj je skopčan sa „srednjim bastionom“ jednim zidom sa prosiecima za pucanje, gdie na kraju ima jedna duboka gudura, koja je odvojena od groblja. Taj srednji bastion nije ničim, pa ni jednim zidom skopčan sa bastionom, gdie ono ima katarka. Duboku a uzanu guduru, koja razdvaja ta dva utvèrdjenja, brane nekoliko utvèrdjenih baterijah, koje svojom unakèrstnom vatrom mogu liepo zaklanjati guduri početak. Gudura ta u ostalome tako je uzana, da jedva 8 do 10 ljudih, stojeći u jednom redu, mogu ući ujedanput svi unutra, a pritome je i tako stèrmenita sa stranah, da se čoviek nemože iz nje ispužati napolje. Medjutim bastion sa katarkom naslanja se na englezku guduru, kojoj lievu stranu brane više baterijah, koje su liepo razredjene tako, da ujedno mogu baterijama na velikom „redanu“ pomagati protiv Englezah. Pa protiv tih prostranih utvèrdjenjah upravljeni su poslovi od lieve točke, s koje napadaju. Ti poslovi, pored svega što su prostrani a pri tome su na vèrlo stienovitom prostoru, gdie je vèrlo težko štogod napraviti, zato opet su se ruskim utvèrdjenima primakli na 50 pa do 120 hvatih. Na tim utvèrdjenima, i to gdie su točke ponajzgodnie, napravljeno je 56 baterijah, koje su sve pouzdane, a osobito je pouzdana 28. baterija, u kojoj unakèrst tuku tri vatre jedna sa desnog krila od srednjeg bastiona, druga iz baterijah kod zida isprosiecanog za pucanje, a treća od desnog krila sa karantinskog gradića. Ta bateria ima 10 topovah od 30, a 4 haubice od 22 funte. Iz nje so, počinjući od pucanja na Sevastopolj od 8. trav. pa do danas, još nikako ni za jedan trenutak nije prestalo pucati. A srednja točka saveznička, s koje napadaju a na kojoj su Englezi, prostire se od englezke pa do korabelnske gudure. Njene uzporedne linie pružaju se duž „velikog redana“ koji brani morski kraj i velike kasarne oružničke. Pored svega usiljavanja opet su se Englezi malo pomakli u napredak. 8. trav. počeli su oni pucati sa pèrvih svojih usporednih liniah. Onda su im baterije stajale na istom miestu, gdie su bile još 17. listopada t. j. 1200 do 1400 hvatih daleko od utvèrdjenjah, protiv kojih su načinjene. Tek od kako je od 5. lipnja bilo vatre, pomakli su oni svoje baterije na jedno 700 hvatih blizu „velikog redana“. Sad njihove baterije i ondio, gdie stoje najbliže neprijateljskim utvèrdjenjima, odstoje od istih samo za 500 hvatih, a prokopi i oružnice za 350 hvatih. Ta točka za napadanje, za koju kažu da je najpre obuhvatila sve desno krilo i nije upravljena bila samo protiv „redana“, postavljena je tako sporo, da su Rusi mogli podići novu „kulu malakovsku,“ „zeleni Mamelon“ i „biele bastione,“ koja se utvèrdjenja prostiru od korabelnske gudure pa do ušća Cèrne rieke. Tek mieseca veljače podieljena je ta točka na dvoje, pa je Englezima ostavljena čast spram „velikog redana“, gdie su oni sad namiestili jedno 150 topovah. Drugu pak čast, koja stoji nad korabelnskom gudurom, ili i „treću“ točku za napadanje zauzimaju samo Francuzi, koji su pored sve smetnje, koje im polaže zemlja, linije svoje za nekoliko samo nedeliah razmakli od „viktorinog“ i „englezkog reduta“ pa na 3 do 400 hvatih daleko od glavnoga „zelenoga Mamelona“ i „bielog bastiona“. Ti pak poslovi nisu do 9. ožujka još bili koliko treba rasprostranjeni i utvèrdjeni, te da bi sa uspiehom mogli raditi protiv skupnih gèrdnih ruskih utvèrdjenjah. 20-šestorim baterijama, najviše sa jedno 90 topovah, odupiralo se tih 300 topovah. Saveznička vatra bila je i na toj strani bez ikakvog uspieha; a i na lievim prokopima jedva su saveznici mogli biti srećnii. Oni su izmedju varoške kapije i lievog krila od srednjeg bastiona provalili bili zid isprosiecani za pucanje. Taj gradić zajedno sa bastionima, jednim sa katarkom a drugim karantinskim, osobito je na zaošiljenim uglovima jako stradao. No iza provale već su gotove stajale druge nove baterie, spremne da napadajuće savezničke kolone dočekaju. Zbog toga saveznici nisu ni mislili na juriš, a osobito što se bastioni sa katarkom i karantinski zbog vatre sa „velikog redana“ i sa „Mamelona“ nebi mogli odèržati, kad bi ih osvojili. Jedva najposle vide saveznici da pravi ključ od Sevastopolja stoji u prostranim utvèrdjenjima, na kojima sad stoje razvaline stare kule malakovske. Zbog toga prestanu pucati, pa počmu od desne strane praviti nova gorostasna utvèrdjenja. Ali je nepriatelj već napravio tako mnogo suprotnih utvèrdjenjah, da čisto nije moguće savladati ih. Zbog toga saveznici, šta više, nisu ni pravilno mogli napred stupati, kad su ono ruske baterie od druge strane Černaje i mnogobrojne busie ispred linijah nepriateljskih napale bile s ledjah na francuzke prokope. Onda je Francuzima ostalo bilo još samo jurišiti, što im je i za rukom izpalo. 7. lipnja uzmu oni na bajonet „zeleni Mamelon“ i „biele bedeme“, te tako im se položaj ujednostruči. Saveznici se utvèrde u ruskim obkopima i stanu raditi protiv utvèrdjenjah mamelonske kule, koja stoje izmedj korabelnske gudure i gudure od zaliva, gdie se prave ladje. Ali jedno sporost tih poslovah a drugo i uspieh od 7. lipnja prievari saveznike, to pokušaju 18. lipnja jurišati na kulu malakovsku. A kad Rusi taj juriš odbiju, a oni onda budu prinudjeni dalje pravilno obsadjivati grad. Još Rusi imaju u svojim rukama prostrana utvèrdjenja, koja brane Sevastopolju južnu stranu. Ta utvèrdjenja počimlju od ulazka u guduru, gdie se prave ladje pa se prostiru do korabelnske gudure i na krajnjem desnom krilu francuzkom imaju jednu polak okruglu bateriu, koja se takodjer naslanja na more i ima 30 topovah i [illegible] od [illegible]

strane po jedan parobrod. Ta je bateria skopčana sa lievim bokom kule malakovske, od koje odstoji za 800 hvatih; skopčana je pak kroz više manjih bateriah, koje se zajednički brane. Na kraju lievoga boka ima više strašnih bateriah, koje su 7. i 18. lipnja onako jako tukle Sama malakovska kula pak od onda je u svojim utvèrdjenjima jako podkriepljena. Pèrva je odbraniteljna linia širok šanac sa pèrsobranom, na kome ima tri reda topovah. Unutra su oružnice, koje obkopi, koje neruši tane, brane da se mogu skloniti strieljci. Neko su zidine i pokrivene kotaricama sa zemljom, izpred kojih su izpreprieċene gèrdne klade i ima zemlje nagomilane. Različiti zaklonjeni putevi vode na drugi „redan“, koi takodjer brane jedan šanac i 2 reda topovah. Taj „redan“ stoji na izvišenom miestu, gdie su razvaline negdašnje stare kule malakovske. Na tim razvalinama ima jedna jaka bateria poljskih topovah, koja vlada svim oružnicama i zaklonjenim putevima i može ih prekriliti kartačima, kao što se i doista dogodilo 18. lipnja. To su u to vrieme bila utvèrdjenja iznutra u kuli malakovskoj; a od onda jamačno su Rusi i više takvih utvèrdjenjah napravili. Desno pak od kule malakovske ima spolja utvèrdjenja, koja se zovu „mali redan“ i skopčavaju malakovsku kulu sa „linetom“, koja je vèrlo znatno utvèrdjenje, što vlada gudurom korabelnskom, koja na kraju od tih utvèrdjenjah stèrmenito svèrće na stranu i pruža se iza „velikog redana“, na koi su Englezi napadali. Pa sad se uredno obsadjuju sva utvèrdjenja. Sve usiljavanje savezničko smiera na tu točku, jerbo je bez sumnje u nje ključ od Sevastopolja. Jako je razprostranjena mreža od prokopah i usporednih liniah savezničkih. Od 5. lip. nisu od desne strane zapremali ti prokopi i te usporedne linie ni 18 kilometarah. Bateriah ima preko 40, od kojih na niekima ima strahovitih topovah, kao što je n. p. ona, što ima zemunicah i tajnih prosiekah za pucanje i stoji na šiljku desne nizbèrdice od gudure, gdie se grade ladje, koja ima najvećih topovah sa ladjah

s toga ostaje iz tog razloga pretežnia. — Konzul će iza kratkoga boravljenja u Francezkoj vratit se opet u Skadar.

Moldavia i Vlaška.

— „Oest. Ztg.“ javlja, da je 9. kolov. oko tri sata popodne udario u Rušćuku grom u fabriku, u kojoj se fišeci grade. Ta fabrika leži u sred varoši, i u njoj je bilo vèrlo mnogo baruta, pa je sva otišla u zrak. Od nje se zapalilo i niekoliko okolnih kućah, koje su do temelja izgoriele. Šteta, ovom nesrećom učinjena, iznosi do 14 milionah grošah. A pri tome i ljudih je mnogo propalo: 17 ih je nadjeno u vatri, koji su izgorieli, a dvanaestorici nezna se ni traga; a osim toga mnogi su osakaćeni — jedni su ostali bez rukuh, drugi bez noguh, a nieki su vatrom opaljeni i tako nagèrdjeni.

Francezka.

Iz Pariza, 25. kolovoza. Na zabavi dne 22. u St. Cloudu biaše i g. Drouyn de Lhuys sa svojom suprugom, koi, odkako je ostavku dao, nije bio kod dvora. Tako car kao i kraljica izkazaše se vèrlo priateljnima spram nekadašnjeg ministra.

Kralj sardinski očekuje se na 15. rujna u Parizu.

Iz Pariza, 25. kolovoza. Odkako je kraljica Viktoria došla na francezko zemljište, imala je priliku uvieriti se o vojenoj snagi francezkoj. U Boulogni pozdravljena je od 40.000 mom., u Parizu dočekana je od male vojske, a jučer u večer imala je opet pred očima 40 000 mom. No netreba se ovim bombastom zasliepiti. Onih 40.000 mom., koji su jučer pred kraljicom defilirali, s velikom je mukom sastavljeno; ti vojnici porazdieljeni biahu po okolnim miestima u daljini od 7¿ sata, te su samo za jučer ovamo došli na paradu i danas već se vraćaju u svoja miesta. Neračunajuć vojsku u Algiru ima u Francezkoj sada jedva 180.000 mom. polovično izviežbanih. Iztočni rat pojeo je jur jezgru fran-

onim istim miestima, gdie su ono odprie Englezi našli te paklene mašine, Rusi su namiestili druge, pa sudeći po pojedinim častima tih mašinah, one su morale u Englezkoj pravljene biti, a u Rusii su se samo sastavile.

Bečka burza

dne 31. kolovoza 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	76¼
dto od godine 1851 seria B „ 5%	
dto od g. 1853 s povratkom „ 5%	
dto iz narodnog zajma . „ 5%	81 7/16
dto . . . . „ 4½%	66½
dto . . . . „ 4%	
dto od g. 1850 s povratkom „ 4%	
dto . . izžriebane . . . „ 4%	
dto . . . . „ 3%	
dto . . . . „ 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
„ „ „ „ „ 1839, „ 100 „	
„ „ „ „ „ 1854, „ 100 „	93 7/16
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
„ „ „ . . . . „ 2¼ „	
„ „ „ . . . . „ 2 „	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	70¼
Bankovne dionice komad po	976
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2077
„ bečko-glogničke željeznice „ 500 „	
„ šoprunsko-malobečke „ „ 200 „	
„ Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . „ 250 „	
„ požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . „ 200 „	
„ „ 2-og „ s pèrvenstvom 200 „	
„ austr. dunav. parobrodarstva po 500 „	565
„ „ Lloyda u Tèrztu . „ 500 „	487½
„ budapeštanskog lančanika „ 500 „	
„ c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	338
„ Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 „	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	95½
Augsburg za 100 for. current . . . . „	116¾
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . „	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . „	

Br. 5909. (228—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 11. kolovoza 1855 br. 3343 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Adalbertu Koča-u za spadavše na dobro Novaki u občini Novaki i Oborovo, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $17^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. rasdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 19. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gorispomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvjedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod. od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice, odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 19. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 20. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 22. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3546/g. (389—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855 br. 3180 pronadje u 1025 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Špičkovina i Mirkovec kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Špičkovec g. Franje Ratko, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakon. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 22. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 13. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3547/g. (390—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855 br. 3190 pronadje u 450 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $1^1/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Zabok, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Gregurićevo gospodina Stiepana Vranića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 22. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 13. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3342/g. (Izv. 391) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855 br. 3094 pronadje u 7,509 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $18^6/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Bela, Radovan, Cerje i Tučno, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bela gospodina Lacka Barabaša, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo poteza-nja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 18. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3272/g. (393—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. sèrpnja 1855 br. 2964 pronadje u 109,000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $265^1/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 59 željirah, ležećih u občinah Ludbreg, Sigetec, Selnik, Poljanec, Sv. Gjurgj, Hèrženica, Struga, Sesvete i Karlovec, kotaru ludbrežkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Ludbreg gospodina kneza Filipa Batthyany', propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 5. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 5. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati čedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 26. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. **Fohn s. r.**

Nr. 4266. (26—P.Z.) (3—2)

Kundmachung.

Vom 3. September d J. an werden die Mallefahrten Agram — Sissek, damit selbe mit den Dampfschiffen nach Semlin influiren von Agram am Montag und Donnerstag 5 Uhr Nachmittags abgefertiget.

Agram 29. August 1855.

K. k. Post-Direction für Kroatien und Slavonien,

Klempay.

13,275./2664. (161—Fin.) (3—1)

Concurs-Ausschreibung.

Nachdem sich für das, mit dem hierortigen Erlasse vom 23. März l. J. Z 4396 ausgeschriebene, für einen approbirten Wundarzt oder Doktor der Medizin aus Kroatien und Slavonien, der sich dem Weterinärkurse unterziehen will, allergnädigst bewilligte Stipendium von 200 fl. nebst einer entsprechenden Reisevergütung keine Bewerber gemeldet haben, so wird der diesfällige Konkurs hiemit erneuert.

Die Bewerber haben ihre an das hohe k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht zu stilisirenden, mit den legalen Nachweisungen über die Kenntniss der deutschen und kroatisch-slavonischen Sprache und über ihre Dürftigkeit, belegten Gesuche bis zum 20. September l. J. bei der betreffenden Komitatsbehörde (in Agram beim Stadtmagistrate) einzureichen, und zugleich ihrem Gesuche eine eigenhändige Erklärung beizufügen, dass sie nach erhaltener Approbation wenigstens zehn Jahre ihre Kunst in Kroatien und Slavonien ausüben wollen, den einzigen Fall einer Beförderung im Staatsdienste ausgenommen.

Von der k. k. kroatisch-slavonischen Statthalterei.

Agram den 10. December 1855.

Nr. 7280. (383—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo werden nachstehende Entitäten und Regalbeneficien vom 1. November 1855 angefangen auf drei Jahre mittelst öffentlicher Versteigerung am 17. und den folgenden Tagen des Monats September 1855 an den Meistbietenden verpachtet werden als:

1. Das Handlungs und Brantweinhaus sammt einen Garten in Kutjevo,
2. die obere Mahlmühle in Kutjevo,
3. die untere Mahlmühle daselbst,
4. das herrschaftliche Wirthshaus vereint mit der Verpflichtung zum Ausschanke der herrschaftlichen Getränke, dann das Getränke-Ausschanksrechte im Orte Kutjevo,
5. die Mahlmühle in Kula,
6. das herrschaftliche Wirthshaus mit dem Getränke-Ausschansrechte zu Bekteż, dann das Getränke-Ausschanksrecht in den Ortschaften: Mitrovac, Venje, Hernjevac, Lukač, Biličevac, Tominovac, Smuanovac, Cerovac, Raisovac, Grapje, Lakušica, Trapanji, Novoselac, Gradac, Sesvete, Čašinac, Ašikovac, Grabarje, Zarilac, Knešće, Ciglenik, Kula, Poreć, Čeglin, Latinovac, Sapna, Šibokovac, Stojčinovac, Longjica; Ljeskovica, Jurkovac, Duboka und Gradište.

Pachtlustige wollen sich am obigen Tagen bei dem k. k Forst und Domänen-Amte in Kutjevo einfinden. Auch können schriftliche Offerte, jedoch vor Beginn der mündlichen Lizitation bei dem gedachten Amte eingebracht werden. Dieselben müs-

nue Lire Sei Cento nonchè Il godimento del vestiario d' uniforme in Natura.

Chiunque intende aspirarvi presenterà la sua supplica al Governo Centrale Marittimo entro tutto Settembre pros. venturo, comprovando la sua età, l' illibata sua condotta morale politica, i servigj prestati su navigli austriaei e la cognizioni della lingua italiana.

Ai Marinaj congedati della Marina di guerra ed a quegli individui che sanno leggere e scrivee in lingua italiana e che conoscono anche l' una o l' altra lingua straniera si darà a circostanza pari preferenza su gli altri aspiranti.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 13. Agosto 1855.

Nr. 13952/2829. (34—VI.) (1—1)

I. R. Academia di belle arti.

Programma
di Concorso
al premio Mylius.

L' I. R. Academia invita i pittori tanto nazionali quanto esteri a concorrere ai premii instituiti dall' illustre e benemerito defunto Consigliere Imperiale cav. Eurico Mylius, da conferirsi nel prossimo anno 1856 agli autori dei quadri che ne saranno giudicati meritevoli.

Paesaggio storico

(concorso riferibile all' anno 1854.)

Non essendosi riconosciute meritevoli di premio le opere presentate l' anno scorso, a tenore del Programma 24 maggio 1853, l' Academia rinnova il concorso al premio stesso sul seguente.

Soggetto = Il battesimo di Clorinda = vedi Tasso, Canto XII. st. 66 e 67.

Il quadro sarà in tela, dipinto all' olio e della misura precisa di met. 0. 85 in altezza e met. 1. 20 in larghezza.

Le figure del primo piano non saranno minori in grandezza di centim. 20 e non maggiori di centim. 25.

Premio = Austriache lire settecento (700).

Pittura d' animali

(concorso riferibile all' anno 1856).

Soggetto = Una Mandra in riposo.

Il quadro sarà in tela, dipinto all' olio e della precisa misura anzidetta e la proporzione degli animali starà in relazione coll' altezza di una figura conforme alle suindicate.

Premio = Austriachelire settecento (700).

Discipline.

Le opere di concorso dovranno essere presentate prima delle ore quattro pomeridiane del giorno 30. giugno 1856. Non saranno ricevute quelle che non verranno consegnate precisamente entro l' indicato termine, per un commesso dell' autore, all' Economo-Cassiere dell' Academia, nè potranno ammet-

Br. 3469/g. (Izv.—388) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855. br. 3182 pronadje u 19.650 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $49\frac{1}{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Biškupec, Beretinec i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bela i Jalkovec gje. Antonie Josipović, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 26. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 27. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 9. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Exoffo

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 4. RUJNA 1855. Broj 202.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Iz Zagreba. Parižki dopisatelj „Oester. Ztg." piše, da se svietli naš ban, grof **Jelačić**, očekuje u Parizu.

— „Oest. Ztg." doznaje iz pouzdanoga izvora, da je knjaz sèrbski imenovao novo popečiteljstvo, i to: za ministra izvanjskih dielah i knjaževskog predstavnika svoga sela i sèrbskog agenta kod vis. porte u Carigradu gosp. **Nikolajevića**; za ministra unutarnjih posalah dosadanjeg zastupnika ministra financialnog g. **Nenadovića** ujaka knjaginje; za ministra financialnoga, g. **Majstorovića**, dosadanjeg pomoćnika toga popečiteljstva; za ministra pravosudja i prosviete dosadanjeg pomoćnika toga popečiteljstva, g. **Cèrnobarca**.

S bojišta.

— Od kneza **Goršakova** prispielo je obširno izviestje o bitki dne 16. na Černaji. Budući je knez Goršakov htieo neprijatelja odvratiti od obsadnih poslovah protiv Sevastopolja i zajedno osviedočiti se o sili savezne vojske, odluči poduzeti s jednim dielom stojeće na gori Makenzie vojske ofenzivnu operaciu u dolini Černeriečke. Dne 16. kolovoza u 4 satu prema jutru razdiele se naše vojske u dvie kolone, desna pod generaladjutantom Read-om krenula je protiv tako nazvanoj Fedjukingori, lieva pod generallieutenantom Liprandiem stupala je protiv Čorguna. Obe kolone za čas uzbiše neprijateljsku vojsku, nalazeću se na desnoj obali rieke; general Liprandi posieo je brežuljke Čorguna, a desna kolona prešav posred jake pucnjave neprijateljskih bateriah rieku udari na goru Fedjukin. Medjutim je neprijatelj vèrlo znatnu vojsku sa svih stranah privukao, i vojska desnoga krila nagazi na sdvojeni odpor. Svi pokušaji našeg hrabrog pješaštva ostadoše uzaludni. Mi smo veliki gubitak prepatili, medju pèrvima pali su: sam general **Read** i njegov načelnik štaba, generalmajor Weimarn. Najviši zapoviednik pohitio je osobno k desnom krilu, i kad je vidio, da hrabra naša vojska ovdie uzaludu troši svoje junačke napore, zapoviedi, da se retirada nastupi. U ovaj hip bude generaladjutant baron **Wrevski**, koi je uz kneza **Goršakova** stajao, pogodjen i ubijen, — dočim je četvèrt sata prie pod njim konj ubijen, a on je ipak upèrkos dobljene kontuzie ostao kod kneza Goršakova. Na polovnu daljinu topometa zaustavi knez Goršakov vojsku, misleći, da će nas neprijatelj progoniti i nama priliku pružiti, da se s njime na otvorenom polju pobijemo. Nu savesnici nisu se maknuli sa svog položaja. Pošto bi naša vojska preko 4 sata na očigled neprijatelja tudie stajala, povratila se mirno opet na goru Makenzie. Dočim generaladjutant knez Goršakov sa žalostju javlja o pretèrpljenim gubitcima, sviedoči zajedno za bezprimiernu hrabrost, koju je naša vojska pokazala i veli pače, da se pretèrpljeni gubitak ima pripisati jedino prekomiernoj revnosti desnog krila. Neprijatelj, pošto bi navalu suzbio, nije se upèrkos svoga na broju pretežja usudio preći u ofenzivu.

(Ruski Invalid.)

— Na englezko popečiteljstvo došla je iz Krima depeša od 27. kolovoza, koja osim one okolnosti, da je razdieljenje reda Bat svečano obavljeno, ništa drugo nesadèržava.

— **Pelissierovo** obširno izviestje o bitki na Černaji priobćuje „Moniteur." — Poleg Pelissierovog tvèrdjenja iznosi gubitak Francezah: 8 višjih oficirah ranjeno, 9 podčinjenih oficirah ubijeno i 53 ranjeno; 172 podoficira i vojnika ubijena, 146 nestade, a 1163 bude ranjeno.

— Najnovie viesti iz **Trapezunta** nepotvèrdjuju, da su Turci u Karsu odèržali kakovu pobiedu nad Rusima.

— Ni viesti sa iztočnoga ni druge sa cèrnoga mora neglase najpovoljnie. Pored svih pripremah, pa i samog napadanja neprijateljevog kao da će se savesnici kod Sevastopolja i dalje samo braniti, premda su linie francezke i ruske sasvim blizu jedna do druge, i premda je već blizu i jesenje hèrdjavo vrieme. „Times" opominje da potreba nimalo oklievati, ako se zimus misle izbieći patnje, kakvih je bilo prošaste zime. „Već smo u početku kolovoza mieseca i može listopada biti kišovito vrieme. Pa ako se južna strana Sevastopolja dotle neuzme, onda se mora povući vojska sa svih naših bateriah i iz prokopah i veragajućih liniah, koje stoje izpred naše stare lieve i desne strane, do koje smo napadali, jerbo će biti pune blata i vode. Prošaste zime imali su saveznici jedna, a Rusi drugu nizbèrdnicu, koje su jedna sprama druge. Dolina izmedju te dvie nizbèrdice bila je neprelazna kao kakva propast. Lietos smo malo po malo osvojili tu dolinu, te sad u njoj stoje sva naša prednja utvèrdjenja. No u njoj se može vojska baviti samo lieti, a kako bude zima, mora se odmah povući u svoje stare pozicie, te tako bi izgubila plod tolikomiesečnog rada i prolivene kèrvi toliko hiljadah ljudih. Inžiniri, koji su vojnu započeli travnja mieseca, računali su da će se Sevastopolj moći uzeti na juriš prie nego što se opet razliju vode, koje su se i onda jedva presušile bile. Još ima za to vremena, ali je kako koi dan sve kraće."

— „**Nat. Ztg.**" saobćava ovo izviestje o sadašnjem stanju stvarih kod Sevastopolja:

Od dužeg vremena dolazila su izviestja o tome, kako znatna ruska podkrepljenja idu na Krim. Francezke novine govorile su da su ona odredjena najprie za stan od rezerve kod Nikolajeva, kojom će se popunjavati nedostatci u vojsci operirajućoj. Rekoše da se zbog težkoće u snabdievanju hranom nemože i preko sadašnje veličine umnožiti ta vojska. Po najnovijim pak depešama mora se uzeti, da se ona zate opet znatno umnožila, od kako su Rusi vidili, da mogu opet napadati na bok savezničke vojske, što su od lane list, i stud. miesecą prestali bili činiti, i da mogu sa jedno 60,000 m. napasti na saveznike na Černaji. Svakojako se vidi, da je knez Goršakov, koliko je god samo više mogao, skupio vojske za to napadanje, jerbo se ide na to, da se predupredi napadanje saveznikah na kulu malakovsku, te tako spasi jugoiztočna čast grada, koja kako koi dan sve opasnije stoji. Pobieda 16. kolovoza bila je na strani saveznikah; no opet idemo da vidimo, da to može biti njoj se oslabile napadateljne operacie njihove. Pri znamenito većem broju vojske njihove, istina, nemože se uzeti da će oni i sada, kao ono poslie boja kod Inkermana, biti prinudjeni samo braniti se; ali stajanje tako znatne ruske vojske na krilu njihovom mora im raztèrkati pažnju i pričiniti diobu sile. Kao pèrva posliedica pojavit će nemogućnost neimati turski korpus, koi stoji na Černaji; a kad to bude, onda nije ni misliti da će se moći još izvèršiti plan njegovog odlazka u Aziu.

— „**Triest. Ztg.**" priobćuje, da se opet dni da je Kars zbilja uzet.

Austria.

U Beču, 1. rujna. Poleg dosadanjih odredbah njeg. veličanstvo car i njeno veličanstvo carica stići dne 3. u Išl. Danas u podne u 1 sat su svi ministri i mnogobrojni najviši dostojanstvenici učinili njeg. velič. caru prie njegova odlazka svoje podvorenje.

— Parižki dopisatelj „Oest. Ztg." piše, da njeg. c. k. visost nadvojvoda Maksimiljan neće posietiti Pariz.

— „Börsen Ztg." javlja o najmanju stranacah za englezku vojsku ovo: Može se još napred viditi, da će najmanje Talianah za englezku vojsku dati povoda velikim razmiricama, samo ako Englezka nezapoviedi svojim najmačima, da i u Italii čine razlike, kao što je po svoj prilici čine spram sievernih niemačkih dèržavah. Austrijska je vlada, kažu, objavila, da će vojničkim sudom suditi svakome, koi bi pokušao navesti koga njezinoga službenika ili vojnika, da bieži, pa je strogo zapoviedila svojim vlastima u Mletcima, da uzimaju na um, šta rade englezki ljudi.

Sèrbia.

— Stanje zdravlja u Sèrbii u obće je dobro. Neznamo još izviestno da li je prave kolere u nas bilo. Ako se ova bolest pogdiešto i pojavila, slučaji smèrti bili su redki. Osobito u Mačvi u selima blizu barah ležećim bila je nieka sa bljuvanjem i prolivom skopčana bolest, od koje je niekoliko ljudih pomèrlo, no i ona je bèrzo izčezla. U okružju požarevačkom bilo je velikih, a u beogradskim srednjih boginjah. Tako može se reći, da smo svoga lieta sa zdravljem dobro, pri svem tom, što je vrieme vèrlo promenljivo i čas zbog jake vrućine, a čas naprasne hladnoće nesnosno bilo.

U sredstvu našem bilo je ovoga lieta kolere u Solunu, Velesu, Kumanovu, Skoplju i Tetovu. (S. D.)

Moldavia i Vlaška.

— Kažu da Austrianci i Turci u Vlaškoj i Moldavii nežive najbolje. „Gazeta di Midi" piše o tome ovako: Dodogilo se nješto u Brailovu, po čemu je zaključiti da se Austrianci i Turci najliepše neslažu, pa ako se vrate Austrianci, može te imati vèrlo ozbiljnih posliedicah. Turski glavni zapoviednik Hasan-paša t. j. dodje u Brailov sa 150 mom. Odmah gradski austrianski zapoviednik otide mu, pa ga zapita zašto to čini. Paša odgovori da su mu ti vojnici nuždni za prenos hrane u Mačin i Izačku. Medjutim, reče, gradskoga zapoviednika kao austrijskog majora nema se to ništa ticati. Na to gradsko-austrijski zapoviednik primieti, da će u napredak stati na put svakome dolazku Turakah, ako mu se uviek na 2 dana prie nejavi. A paša opet odgovori da mu od volje stoji raditi, što nadje za dobro, a tako i on sam da će raditi.

— Židovi iz Moldavie molili su Turke da knjazu moldavskom zapoviede dati prava kao i ostalim žiteljima Moldavie. Turci to prime za gotove novce i pošlju takav nalog knjazu moldavskom. Knjazu to nije bilo pravo, jer se s tim Turci upleću u njihova diela više nego što treba. On se zapoviedi toj turskoj čini neviešt.

Turska.

Iz Bruse, 15. kolov. piše „Journal des Débats", da je Abdelkader, koi je dobio dozvolu da dodje u Pariz, otišao u Gemlek, odakle u Carigrad, odakle će izravno u Pariz.

Različite viesti.

— „Čas“, popravljajući što se mnogo koješta pogrešno govori po novinema o Skenderbegu, piše o istome ovako:

Skender-beg zove se upravo Antonie Ilinski. Rodio se 1810 u sèlu Zaluši, ostrožkom okružju u Volhinii. Otac mu Aleksander bio je komornik ostrožki. Mati mu je bila rodjena Ščavinska. Dieda je imao poručika oklopničkog. Ilinskieva porodica bila je velika, pa zato je samo Antonie dobro vospitovan. Nije dakle istina što kažu da je vèrlo bogata. Ilinskieva porodica istina stara je knježevska, ali je iztrošila svoje imanje, jerbo se jako razturila. Za Stanislava Augusta i Marie Terezie, onda Katarine, Pavla i Aleksandra I., a i samoga Nikole, bila je starja loza vèrlo odlikovana i sva se porodica zvala grofovska i bila je reda senatorskog. Tako je Kajetan bio starosta žitomirski, kavalier reda bieloga orla i reda Stanislavljevog. Otac pak Kajetanov, Jovan, bio je inšpektor krunske konjice i imao je velike poljske redove; poginuo je u boju kod Markušova 1791. A August i Jovan podobivali su u posliednje vrieme različite naslove, redove, činove i važna zvanja.

1830. godine stane Antonie u vojsku, pa onda u stranu legiu, koja se za kraljice Kristine u Francezkoj sastavljaše za ustavnu vladu u Španjolskoj. Hrabar pokazavši se dobije veći čin i više redovah. Pošto se rat protiv Don Karla svèrši, zahtievaše španjolska vlada, da vojnici pomenute legie polože zakletvu na španjolsko podanstvo. No on to nehtiede činiti, da neostavi svoju narodnost, pa zato sa više njih otide u Afriku i stane u tamošnju stranu legiu. Tamo se pokaže tako hrabar, da dobije kèrst počastne legie i postane pukovnik. Pretèrpivši nekakav žalostni medjudogadjaj u vojinstvu stane u službu kod otomanske porte. A nije ništa istina, što kažu, da je on bio i u portugalskoj vojsci i da je iz Turske otišao bio u Perziu i tamo se pri obsadi Herata odlikovao protiv Rusah i poslie da je i sam bio u ratu englesko-kinezkome. Niti mu je mati bila Tatarka, niti se on rodio u Besarabii, pa odtuda pobiegao kao zato, što su Rusi ušli bili u trag nekakvoj zavieri, u koju je i on bio pomiešan. Porodica Ilinskieva rod je sa najvećim porodicama poljskim. Tako je baba žitomirskoga staroste bila udata za kraljeva sina, a jedna njezina tetka za tarlanskog vojvodu, a druga tetka za Skarbeka. Ta porodica bila je slavna zbog svoje sposobnosti u nauci i vieštini, od kojih i dan današnji ima mnogo tragah u romanovskome dvorcu u žitomirskom okružju u Volhinii, gdie osim krasnih slikah i stvarih od vieštine ima i jedna biblioteka sa hiljadama knjigah.

— Lehko je dokučiti da zbog dugoga vremena u stanu savezničkom kod Sevastopolja pored svega ozbiljnog stanja stvarih opet veliku rolu igraju kojekakve doskočice. Ciela je istina dà šaljivac stana savezničkog: „Il Pifero Piemonteze“ nema gotovo miesta, gdie će staviti silne doskočice, nešto izmišljene a nešto i istinite. Sasvim povieriteljno žive sa Turcima Zuavi, koji su u obće sredina iztočnog i zapadnog života. Kažu kako se jedanput nieki Zuav razgovarao sa jednim muhamedanskim drugom svojim o životu poslie smèrti, pa je pri tome najozbiljnie, kao da pripovieda kakav članak „Moniteura“, uvieravao Muhamedanca kako će i Englezi i Francezi doći u Muhamedov raj, gdie će imati liepih ženah, kao i pravi Muhamedanci. No Muhamedancu, pored sve njegove ljubavi spram saveznikah mu, opet se to nedopadne, te tako rieč po rieč, pa se s njim i sporečka; a najposlie zovne jednoga derviša da presudi. Zuav predstavi dervišu stvar, a derviš sad ni Franceza uvrediti ni Turčina sneveseliti, odgovori, da će istina i Francezi i Englezi doći u Muhamedov raj, jerbo se bore za vierne prorokove, no samo što će dobiti koliko se najmanje dobiva, t. j. samo 720 liepih ženah, a Muhamedanac dobit će 700 sobah i u svakoj po 700 posteljah, a u svakoj po 700 liepih ženah. Na to budu zadovoljni obojica, i Zuav, a i Muhamedanac.

Bečka burza
dne 3. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	76¼
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	81³⁄₁₆
dto . . . . » 4½%	67
dto . . . . » 4%	60¼
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » 1839, » 100 »	
» » » » 1854, » 100 »	92⅛
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljišnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	70¾
Bankovne dionice komad po	975
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	438¾
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2065
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Linceske željeznice . . » 250 »	
» pešunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	554
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	475
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	344⅛
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

	U sreb.
Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	95
Augsburg za 100 for. current . . . . »	116⅛
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . »	
Frankfurt na Majni za 120 for. . . . »	115
Genova za 300 piemontezkih lirah . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . »	84⅛
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . »	11 12
Lyon za 300 frankah . . . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	115
Marseille za 300 frankah . . . . . »	134¾
Pariz za 300 frankah . . . . . . »	134¾
Prag za 100 forintih . . . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . . . parah	

Tečaj novca.

	U sreb.
Carski dukati	21¾
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Civ. Br. 4954. (225—DS.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu stavlja time do znanja, da je na molbu g. odvietnika Janka Stivalića dozvolio zametnutje usmèrtnog postupka glede izgubljenog njegovog dèržavno-zajmovnog certifikata vèrhu 120 for. dtto Jaska 14. kolovoza 1854 br. 130. — Toga radi poziva se posiednik nestavšeg ovog certifikata, da posièd svoj tim sigurnie prijavi za godinu danah sudu ovomu; jer će se inače proglasiti, da je ništetan, i prava njegova stanga da je utèrnuta.

C. k. zemski sud
U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.
Klobučarić.

E. Štriga.

Civ. Br. 5492. (226—DS.) (3—1)

Izrok.

C. kr. zemski sud u Zagrebu, kao stiečajni sud, stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu Antuna Kelečića, kao upravitelja stiečajne masse Antuna Merhera, od 2. o. m. br. 5492 javnu dražbu kuće pod br. 775 u dugoj ulici ležeće, na ovu massu spadajuće i na 6528 for. 30 kr. sr. sudbeno procienjene, dozvolio i za obavu 26. listopada t. g. kao pèrvi i 26. studenoga t. g. kao drugi dražbeni rok, svaki put u 10 satih prie podne u pisarni svojoj ustanovio s tim dodatkom, da se rečena kuća na pèrvom roku neće ispod procienbene ciene, na drugom pako i ispod iste prodavati.

O tom se obaviešćuju kupiti želeći s time, da imaju prie početka dražbe 5% vadium položiti i da ima kupac na kući uknjižene dugove po na-pušku sudu na se primiti; — dražbeni zapisnik i uvieti dražbeni mogu se kod ovog suda i kod g. odvietnika Kelečića uvidieti.

Nadalje imadu se svi oni, koji, premda im nebiaše došla osobita ubaviest, sasvim tim sciene, da su i oni upisom u javne knjige stekli hipotekarno pravo na tu kuću, uzazvat svagda u dražbenom izroku, da pravo to do prodaje kuće prijave tim sigurnie sudu, jer će u protivnom slučaju imat pripisati sami sebi, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni tim, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila, ostanu isključeni.

C. k. zemski sud
U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.
Klobučarić.

E. Štriga.

Nr. 7280. (383—Fin.) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo werden nachstehende Entitäten und Regalbeneficien vom 1. November 1855 angefangen auf drei Jahre mittelst öffentlicher Versteigerung am 17. und den folgenden Tagen des Monats September 1855 an den Meistbietenden verpachtet werden als:

1. Das Handlungs und Brantweinhaus sammt einen Garten in Kutjevo,
2. die obere Mahlmühle in Kutjevo,
3. die untere Mahlmühle daselbst,
4. das herrschaftliche Wirthshaus vereint mit der Verpflichtung zum Ausschanke der herrschaftlichen Getränke, dann das Getränke-Ausschanksrechte im Orte Kutjevo,
5. die Mahlmühle in Kula,
6. das herrschaftliche Wirthshaus mit dem Getränke-Ausschansrechte zu Bektež, dann das Getränke-Ausschanksrecht in den Ortschaften: Mitrovac, Venje, Hernjevac, Lukač, Biličevac, Tominovac, Smuanovac, Cerovac, Raisovac, Granje, Lakušica, Trapanji, Novoselac, Gradac, Sesvete, Čašinac, Ašikovac, Grabarje, Žarilac, Knešće, Ciglenik, Kula, Poreć, Čeglin, Latinovac, Sapna, Šibokovac, Stojčinovac, Longjica, Ljeskovica, Jurkovac, Duboka und Gradište.

Pachtlustige wollen sich am obigen Tagen bei dem k. k. Forst und Domänen-Amte in Kutjevo einfinden. Auch können schriftliche Offerte, jedoch vor Beginn der mündlichen Lizitation bei dem gedachten Amte eingebracht werden. Dieselben müssen auf einem Stempelbogen von 15. kr. geschrieben sein, die Benennung des zu pachtenden Objektes, wie auch das Preisanboth in Ziffern und Buchstaben enthalten, und demselben soll das 10% Vadium nach Massgabe des Preisanbotes entweder in Baaren oder mittelst Erlagsschein einer k. k. Kassa, eines Gefälls oder Steueramtes beigeschlossen, und die ausdrückliche Erklärung beigefügt werden, dass das Offert für den Offerenten eine vollkommene rechtsbindige Kraft habe.

Die Lizitations und Pachtbedingnisse können bei dem gedachten k. k. Forst- und Domänenamte eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Essek am 23. August 1855.

Reisky, m. p.

Nr. 10258. 21./ 3053. IV. (VI.—34) 10. (3—2)

Concurs-Verlautbarung.

Am achtklassigen deutschen Gymnasium zu Görz sind drei Lehrerstellen, und zwar: eine für das Fach der Mathematik, und zwei für die naturwissenschaftlichen Fächer (Naturgeschichte und Physik) in Erledigung gekommen, — womit der Gehalt sicherlicher jährlicher Neunhundert Gulden verbunden ist. Diejenigen welche sich um eine dieser Stellen zu bewerben gedenken, haben ihre mit den vorschriftsmässigen Dokumenten, und insbesondere mit dem Lehrbefähigungszeugnisse für das ganze Gynasium, belegten Gesuche, bis längstens 15. September l. J. ancher zu überreichen, und wenn sie sich bereits in einem öffentlichem Dienste befinden, so ist das Bewerbungs-Gesuch im Wege der unmittelbar vorgesetzten Behörde vorzulegen.

Von der k. k. Statthalterei.
Triest am 16. August 1855.

OGLASNIK.

(Dp.—141.) 7. 10. (3—1)

Pekarski stan.

U kući, u Novoj vesi pod br. 93, nalazi se stan sastojeći iz 3 sobah, s velikom pekarskom pećju, 2 komorah i 2 kuhinjah, s jednim znatnim dielom dvorišta za dèrva i sa bunarom (zdencom) sa dobrom vodom providjenim od 1. studenoga t. g. za iznajmiti. Ovaj stan je osobito za pekarsku porabu sposoban, budući da u njem od mnogo godinah sve do gore naznačenog u buduće iznajmiti imajućeg se roka pekaria vodi se.

Odgovorni urednik Dr. Ljudevit Gaj. — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI.

U ZAGREBU, U SRIEDU

DANA 5. RUJNA 1855.

Broj 203.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnje predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 1. rujna. „Moniteur“ javlja, da je njeg. velič. car jučer primio grofa Hadicka, koi je donio pismo njeg. c. k. visosti nadvojvodě Maksimiljana. Austrianska flota ostavila je 31. p. m. Toulon.

Iz Varšave, 2. rujna. Knez Geršakov javlja iz Sevastopolja od 30. kolov. 11 satih u večer: „Noćju izmedj 28. i 29. uništili smo mi neprijatelju u lineli, koja se prie zvala reduta Kamčatka, veliku salihu kartačah. Vatra obsiedateljah više je umierena, kad kad biva žešća. Njihovi postovi pred bastionom br. 3 dobivaju, pravda polagano, zemljišta.

Iz Pariza, 2. rujna. „Moniteur“ donosi dopis o pobuni u Angersu; ona biaše socialističko-demagogičkog značaja, namiera biaše Angers opljačkati, sudbeno istraživanje započe.

Iz Pariza, 3. rujna. „Moniteur“ donosi depešu Pelissiera od 31. kolovoza glaseću, da sve dobro ide i da saveznici napreduju. G. Abatucci-u izručena je listnica unutarnjih poslah za vrieme odsustva Billaulta i Foulda.

Hèrvatska, Slavonija, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zadru, 23. kolovoza. Kako se koje pismo otvori, što dolazi iz pokrajine, a osobito od sèčanjah odavde otišavših, odmah će pèrvo pitanje u njemu biti: „Što je od jednog Zadra, nieki govore, da su mnogi umèrli, drugi opet, da je malo umèrlo — komu ća se vierovati?“ — Niekoji ovdie u Zadru dèržeći, da je sadašnja pošlica šala, jedu i piju veseleći se na vas mah; druge opet pri najmanjoj bolesti smèrtni strah napada misleći: eto kolere! čim vèrlo lahko i napadnuti mogu biti.

Mi kažemo nebojišama, da se toliko baš nejunačo, tako i plašljivicama, da se pošlica, hvala budi višnjemu, nerazprostire, i da je žestinu svoju izgubila, jer koi dan ima po jedan, dva ili tri slučaja, a za više danah ni jednog. Na temelju službenih izviestjah doznajemo, da je od 21. lipnja pa do 21. kolovoza svega razbolilo se 94, od kojih ozdravilo 24, umèrlo 25, pod liečenjem 14; u broj mèrtvih pak ulaze inostranci iz Jakina i seljaci, koji se razbolěše u gradu. Na utiešenje nek služi, što veći dio sad ozdravlja. Što se nije bolest razprostèrla, to se ima zahvaliti mudrim odlukama c. k. političkih vlastih i c. k. žendarmerie, što su naredile, te se čisto svudа dèržati mora, i što se voće prodavati nesmie. — Kod nas tèrgovina napreduje i inostrancah pun je grad.

Jučer odputovao je odavdie na parobrodu iz Rieke presvietli i prepošt. g. dr. Ivan Vitezić, vitez reda gvozdene krune II. razreda, koga je cesarska milost naimenovala, a njegova svetost potvèrdila za biskupa od Kèrka, a otačbini njegovoj. Njega su ispratila sva pèrva gospoda grada ovoga. On je za 15 godinah bio c. k. namiestnički savietnik i izviestitelj cèrkvenih poslah i javnog nauka. S izvèrstnih svojstvah duše i sèrca, tko je god imao priliku poznati ga, doista nikada ga zaboraviti neće.

Sa živom žalosti javljamo, da je umro gosp. Toma Jederlinić, dubrovnički biskup.

U Zadru. Po službenim izvieščima prošastoga miesеca sèrpanja ušlo je u ova luka kèrcatih brodovah 133, praznih 38, skupa 7485 toneladah. — Izišlo je kèrcatih 112, praznih 72, ton. 7502. — U luku splietsku: kèrcatih 266, praznih 223, ton. ? — Izišlo je kèrcatih 217, praznih 258, ton. 10,139. — U luku dubrovačku: kèrcatih 134, praznih 27, ton. 2420. — Izišlo je kèrcatih 75, praznih 79, ton. 1944. — U luku meljinsku ušlo je kèrcatih 89, praznih 20, ton. 9566; izišlo je kèrcatih 48, praznih 66, ton. 8568. (G. D.)

Iz Mokrina, 26. kolovoza. Vèršitba žita kod nas se već svèršuje. S ovogodišnjom žetvom slabo će se tko pohvaliti moći. Tèrgovci žitari u Novom Bečeju i u Sanadi počeli su u ladje žito sipati, i plaćaju mierov po 11—12 for. sr. Do danas se hvala bogu još nikakovi znaci kolere ovdie pojavili nisu. Prie deset danah imasmo kiše dovoljno. (Svet.)

S bojišta.

— „Milit. Ztg.“ vadi iz niekog pisma iz Kadikoja od 16. kolovoza, da su Francuzi opet započeli svoje obsadne poslove na desnom krilu kod baterieh Lavarande. Oko južne strane sevastopoljske provakli su Francuzi jur dosada svoje tranšee u daljini od 17 satih, i to na vèrlo nezgodnom, golom i kamenitom zemljištu. Služba u prokopima za momčad je tim tegotnia, što su straže, u blatu i vodi, izložene nepogodi vremena i strašnoj vatri Rusah. Već ima 85 francezkih baterieh stablirano i to u veličanstvenom stilu. — Dopisatelj rečenoga lista imao je prigodu uviditi francezki obsadni journal; u njem stoji zabilježeno, da je kod gradjenja baterie br. 22, koja je samo s tri topa oboružana, 856 francuzkih vojnikah ubijeno od neprijateljskih kugeljah.

Rusi neprestano utvèrdjuju Kornilov bedem. Duž ciele linie smiestili su oni hiljade najizvježbanijih strieljacah, koji velika opustošenja prouzrokuju u neprijateljskoj vojsci. K tome dolazi još i ubitačna vatra kartačah, kojoj su obsiedatelji neprestano izloženi. Gm. Totleben još nije podpunoma ozdravio.

— Po najnovijim izviestjima, koja su iz sardinskog logora u Krimu prispiela u Turin, ležalo je dne 1. kolovoza samo 2110 Piemontezah u bolnicama; do toga dana umèrlo je u koleri 2004 momka; doista strahoviti broj za vojsku od 15,000 m.

Austria.

U Beču. O financialnim osnovama, o kojima se u dèržavnom vieću vieća, piše „Pest. Ll.“: Glavna pozornost financialne uprave obraćena je na to, da se dokinu dugovi dèržave spam banke, i da se ovaj institut preustroji. Za pèrvo postići, predala bi se dèržavna dobra u vriednosti od 150 milionah for. banki kao vlastničtvo takovim načinom, da bi ona dobila podpuno pravo razpolaganja s tim dobrima. — Onda bi se ona imala obvezati, da će za pomoćžati svoju temeljnu glavnicu izdati nove dionice, koje bi se imale u srebru uplatiti. — Ovom potonjom operaciom povisila bi ona svoju gotovinu za 20 mil. for. — Druga jedna naredba, koja bi na poboljšanje novca i vieresie najveći upliv imala, jeste ustrojenje založne banke (Hypotekenbank) s glavnicom od 100 milionah for. koji bi se takodjer u zvonećem novcu uplatiti imali.

— Fml. baron Prokeš-Osten imao je 31. kolovoza audienciu kod njeg. veličanstva cara u Laksenburgu. Čini se, da je g. Prokeš došao ovamo u poslu, jer je s preuzv. gosp. grofom Buolom mnogo konferirao.

U Budimu, 29. kolovoza. Od niekoliko danah nalazi se u našoj sredini njeg. svetost patriarh Josif u kupeljima. S njime je i njeg. visokopreosv. g. episkop Stojković, i preč. g. arhimandrit Kaćanski i Nako. Pèrvi će za 14 danah u Karlovac da odlazi kao administrator karlovačke dieceze.

U koliko doznajemo, njeg. svetost posietit će prijatelja jednog u Moravii, pa će se odtud pokraj Beča vratiti preko Požuna.

Sèrbia.

— Prosvieta napreduje u Sèrbii divnom bèrzinom. To je volja i želja svakog čestitog Sèrbina, da im ova jezgra Sèrbstva zvana knjažestvo Sèrbia u sèrbskom duhu napred korača. Tako je baš sad odobrila vlada sèrbska 7500 talirah za izobraženje pitomacah, od kojih će se dvojica posvetiti za struku matematičnu, dvojica za struku šumarstva, dvojica za inžinirsku i drugu nieku struku. Bilo se predložilo i za tehničku struku, da se odobri 2500 talirah, no na žalost nije se za sad taj predlog mogao uvažiti. A tehnička struka u Sèrbii pèrvenstvo zaslužuje, i krajnje je vrieme, da se što i za nju ustanovi. Zanati su ovdie na najnižem stepenu savèršenstva, u njima je baš velika oskudica, tim više, što se polažu sve mogućе preponе, da neprelaze viešti zanatlije u Sèrbiu, a oni, koji prelaze, naplaćuju se dvostruko i trostruko za svoje dosta loše poslove.

Bosna i Hercegovina.

Iz Bosne, 16. kolovoza. Po naredbi, koja je prošlom poštom iz Carigrada došla, odmah po bajramu turskom odlaze 4 tabora piešakah i 1 alaj konjanikah, koi se je po Bosni razsut nalazio, u Manastir, a odande će u Šumlu. U Bosni sad ostaje samo 7 taborah, koji će na red i mir motriti.

Dalje kakvih novostih neimademo, kod nas je sve mirno, samo što se narod plaši, da kolera već mah neuzme, koje u Sarajevu, Tuzli, Kreševu, Fojnici i po niekim selima imade.

Talianska.

Iz Rima. Mnogo se, osobito po Francezkoj, zanimaju tom osnovom, da se stupivšem nedavno u svećenički stališ Lucianu Bonaparti pribavi kardinalski šešir. Govori se, da je francezka vlada izjavila papi, da će joj, ako to učini, odpustit onih šest milionah franakah, koje je Francezka izdala prigodom obsade Rima. Ostroumni politici motre još dalje. Tako „Oest. Ztg.“ pišući o naimenovanju kneza Luciana Bonaparta (sina kneza Canina) za kardinala primiećuje: „Budući da papa boluje s nieke unutarnje boli, koja, po skazivanju njegovih pouzdanikah jedva će mu dozvoliti, da doživi desetgodišnju svetčanost svoga na papinski stolac uzdignuća, to u naimenovanju strica cara francezkog za kardinala vidjaju ine, mnogo dalje dopirnće osnove.“ — Tako dakle „Oest. Ztg.“ stavlja u izgled jednog „papu Bonaparta“.

Rusia.

Iz Petrograda. Po predlogu vojenoga ministra car je odobrio da svaki oficir, činovnik ili njihove udovice mogu po jednoga sina izvaditi iz vojske.

Garnizonu grada Sveaborga car je blagodario za junački odpor pri posliednjem napadanju neprijateljskom.

— Novim carskim ukazom naredjuje se, da se naredno opolčenje sazove i skupi u gubernii: Pskov, Černigov, Poltava, Harkov, Vorenež, Saratov, Simbirsk, Vjatka, Perm, Vitebsk i Mohilev. Ratnici se imaju skupiti do 1. stud. ove godine i to po 23 momka iz 1000 dušah. U gubernii černigovskoj i poltavskoj Malorusi

neće se u tu vojsku primati, jer će oni doći u pukovnie maloruskih kozakah.

— Kako je pèrva vojska ruskog sbora granatirah već prispiela u Nikolajev, to je jamačno svaki rad znati štogod obširnie o tom sboru, jerbo će može biti još naskoro i on boriti se u Sevastopolju.

Sbor taj, što se tiče toga, kako je podieljen i koliki je, sasvim je kao i sbor garde, a samo mu je konjaništvo nješto slabie. Glavni mu je stan, kad je mirno vrieme, u Novgorodu, od kuda su mu poslie pojedine časti u različita vremena odazivane u Petrograd. To se obično dogadjalo onda, kad su vojske od sbora garde išle iz Petrograda u stan kod Krasnoga sela, za koje su vrieme pukovi granatirah morali u Petrogradu čuvati stražu. — Istina i u gardejskome sboru ima niekoliko pukovah granadirah, n. p. gardejski puk granatirah, puk granatirah cara austrijskoga i puk granatirah pruskoga kralja Fridriha Vilhelma III. No ti pukovi nikako neprinadleže sboru granatirah, nego stoje spram njega od prilike u onom odnošaju, u kome su dva puka granatirah Franjovih i Aleksandrovih spram gardejskoga sbora pruskog. — Što se tiče sastava, u ruskome sboru granatirah ima 3 divizie granat. i u svakoj po 2 brigade, a u ovoj opet svakoj po 2 puka, dakle 12 pukovah u 6 brigadah; dalje 1 divizia lahkih konjanikah po 4 puka, i to 1 brigada od 2 puka husarah i 1 brigada po 2 puka hulanah; dalje 1 divizia granatirskog topništva po 3 brigade piešakah i 1 brigada konjanikah; dalje 1 batalion granatirskih strieljacah, 1 batalion saperah i 1 brigada granatirskih pratilacah vojničkih stvarih. Od 12 pukovah, koje ima taj korpus, 9 se zovu „granatirski" pukovi, a 3 se zovu „karabinski" i stoje spram pèrvih u onom odnošaju, u kome su pukovi lovacah spram pukovah muskatirah od 6 sborovah piešakah ili u kome su pruski fiziljeri spram batalionah muskatirah i granatirah. Kao i u sboru garde tako i u sboru granatirah imaju pukovi piešakah, karabinah ili i granatirah, samo 3 bataliona i u svakome po 1002 momka. — Na puk dolaze 68 oficirah, 127 sviračah i 139 neboracah.

Tih 12 pukovah imaju 36,072 momka, i razdieljeni su ovako: Pèrva divizia granatirah, generallieutenant Gildenštabe. I brigada, generalmajor *Bazin*: 1. puk granatirah pernovskih, načelnik *kralj pruski Fridrih Vilhelm IV.*; 2. puk granatirah rostovskih, načelnik princ nizozemski Fridrih; — II. brigada, general-major Leljakin: 3. puk granatirah samogitskih, načelnik veliki vojvoda austrijski Franjo Dragutin; 1. puk karabinah, načelnik general-feldmaršal Barklaj de Toli. — Druga divizia granatirah, generallieutenant Šerkov. I. brigada, generalmajor Sezevitov: 4. puk granatirah kievskih, načelnik kralj nizozemski; 5. puk *granatirah krimskih*, načelnik princ virtemberžki Eugen; — II. brigada, generalmajor Ivašenkov: 6. puk granatirah ekatarinoslavskih, načelnik car Aleksander II.; 2. puk karabinah moskovskih, načelnik veliki vojvoda meklenburžki Fridrih. — Treća divizia granatirah generallieutenant Krilov. I. brigada, generalmajor Lilje: 7. puk granatirah sibirskih, načelnik veliki knjaz Nikola; 8. puk granatirah maloruskih, načelnik general-feldmaršal Rumjancov Zadunajski; — II. brigada, generalmajor Velkner: 9. puk granatirah fanagorskih, načelnik knjaz Suvarov; 3. puk karabinah astrakanskih, načelnik veliki knjaz Aleksander. — Primiečavamo da su imena *zapoviednikah* od diviziah i brigadah povadjena iz zvaničnog popisa, koi je izišao u početku ove godine, pa može biti nije nam nuždno ni primiečavati, da su načelnici od niekih pukovah još odavno posmirali, no zato opet neprestaju pukovi po njihovom imenu zvati se. — Ovdie moramo i to spomenuti, da brigada granatirah od rezerve, koja je u odvojenom kaukazkom sboru, nikako nespada u prednaznačeni sbor granatirah niti i u kome odnošaju stoji spram njega. U toj brigadi su 10. puk granatirah gruzianskih, komu je načelnik veliki knjaz Konstantin, i 4. puk karabinah erivanskih, kome je načelnik car Aleksander II.

Pèrva divizia granatirah, čim se [illegible] rat, odmah je otišla iz Novgoroda u Finsku i uzela sa sobom i svoje četvèrte ili bolje pèrve bataillone od rezerve, o kojima ćemo niže govoriti; te tako su na koncu 1854. god. pukovi njeni imali 4 bataliona. Druga i treća divizia granatirah takodjer su u početku rata otišle iz Novgoroda, no u Poljsku, gdie su duže vremena pod vèrhovnom upravom generala Ridigera stajale kod Varšave, Dublina itd., a poslie su otišle u Volhiniu i Podoliu. To su one vojske, koje sad može biti rade kod Nikolajeva. — A što se tiče konjaništva toga korpusa, ono se nezove i samo granatirsko konjaništvo, kao što se topništvo, strieljci i saperi njegovi zovu granatirski, nego se zove „7. lahka divizia", dakle spada medju 6 lahkih diviziah konjanikah od 6 sborovah piešakah. „Puk granatirah od garde na konju", koi je u sboru garde, nestoji u nikakvom odnošaju spram konjaništva od korpusa granatirah. Kažu da oba dva husarska puka od te divizie imaju svaki po 64 oficirah, 1433 konja, 25 sviračah i 111 neboracah. Zapoviednik je divizie generallieutenant Bezobrazov. Brigadom hulanah upravlja generalmajor Puščin. A sami pukovi ovo su: 13. puk hulanah vladimirskih velikog knjaza Mihajla; 14. puk hulanah jamburskih princa virtemberžkog Fridriha; 13. puk husarah narvanskih velikoga knjaza Konštantina; i 14. puk husarah mitavskih kralja virtemberžkog — Ta je divizia konjanikah lanė u jesen takodjer otišla u Poljsku zajedno sa 2. i 3. diviziom piešakah od sbora granatirah. A da li je ona i sama sad odputovala na jug, o tome nam valja čekati tek izviestje. — Topništvo se zove „divizia topništva granatirskog" i ima u svoje sve 3 piešačke brigade po 4 baterie, t. j. 2 težke i 2 lahke baterie, čim se jako razlikuje od ostalih ruskih topništvah. Konjanička brigada topništva granatirskog ima 2 baterie, i to 13. i 14, jerbo i ove spadaju u 6 konjaničkih brigadah topničkih od 6 sborovah piešakah; a svaka bateria ima 8 topovah. Pošto 3 piešačke brigade od topništva svakoga sbora obično idu za diviziama piešakah, to je 1 brigada jamačno u Finskoj, a 2. i 3. kao i konjanička brigada morale su otići svaka za svojom diviziom. — Pratioci od sbora granatirah bili su još u vrieme mira sasvim ustrojeni. Obično su i sami *naoružani išli* u Petrograd na jesenje paljbe. Ima ih 6 batalionah, od kojih 1 dolazi na konjaništvo, 3 na piešaštvo, 1 na topništvo a 1 na sapere.

Što se tiče rezerve od sbora granatirah, one su bile onako isto ustrojene kao i rezerve gardejskoga sbora. Svaki t. j. puk piešakah imao je 4. batalion rezerve i 5. batalion od smiestišta. Kad je rat započet, imao je 4. batalion odmah ići k puku i dovesti ga na 4 bataliona, kao što je i svaki linejni puk i puk lovacah. No to ustrojenje promienjeno je odmah kako je naredjeno bilo da se za svaki puk ustroji i 6. ili bolje 2. batalion za rezervu. Još svibnja mieseca 1854. bili su četvèrti bataloni podpuni, t. j. imali su 1002 momka. Peti bataloni imali su pomenute godine 450 mom., a šesti su sastavljani iz 300 mom. od odvojenoga broja ostalih batalionah, koji su u tome svom nedostatku odmah opet popunjeni rezervama i novom vojskom. Sad se svih 36 batalionah od rezerve i smiestišta, odbivši obično smanjivanje, mogu računati da imaju do 800 mom. Rezerve konjaničke sastavljene su u brigadu rezerve od 7. divizie lahkih konjanikah i stoje u skupu sa rezervama od gardejskog konjaništva kod Petrograda pod upravom generallieutenanta Lanskoja. Tako je isto i sa rezervama od granatirskog topništva.

Vèrlo su protuslovne viesti, koje što javljaju o sadašnjem ustrojenju rezerve sbora granatirah. Zvanični razpored ove je: 1 divizia granatirah od rezerve ima po 3 brigade, a svaka brigada po 12 batalionah. Mi nismo u stanju ništa pouzdano o tome javiti, jerbo nismo mogli dokučiti, da li još traje pèrvašnji dodatak četvèrtih batalionah k pukovima za 1. diviziu granatirah, što stoji u Finskoj. — U ostalome sbor je granatirah, što se tiče glavnog mu štaba i personala za hranu i liečenje i t. d., sasvim onako isto ustrojen kao i svaki ruski sbor piešakah.

Turska.

— Iz Pere javlja nietko „Allg. Ztg.", da Englezah sada ima u Turskoj 35.000 hiljadah, i da je za vrieme sadašnjega rata 80.000 Francezah poginulo a ne samo 14.000, kao što je „Moniteur" bio javio.

Bečka burza

dne 4. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	76⁷/₁₆
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma . .	» 5%	81³/₁₆
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . iz žriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » 1839,	» 100 »	
» » » » 1854,	» 100 »	93⁵/₈
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		69³/₄
Bankovne dionice komad po		978
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	442½
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	2072
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	550
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	477½
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	340
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . .	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. .	for.	94³/₄
Augsburg za 100 for. current	»	116¼
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	115
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	83³/₄
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 9½
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	114½
Marseille za 300 frankah	»	
Pariz za 300 frankah	»	134
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20⁷/₈
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 445./gr. 1855. (402—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. ured dugoselski ovim obznanjuje, da je na molbu Nikole Hudjina mlinara iz sv. Helene dozvoljena tretja dražbena prodaja selišta Miška Novosela od ¼ sesie u Ježovu pod br. 8. ležećeg, iz kuće s kućištem, i ostalih zdanjah gospodarstvenih, zatim vèrta i oranice sastojećeg, pa da je za preduzetje te prodaje ročište na 1. listopada 1855. tretju uru poslie podne na lice miesta na Ježevo urečeno, kadi će se upitno selište i izpod procienbe najviše obećavšem dosuditi. Svaki dražbenik imat će jamčevinu od 50 for. u ruke sudbenog izaslanika položiti, koja će se kupcu u kupovninu uračunati, a ostalim dražbenikom povratiti.

Kupac napokon morat će preuzeti one dugove, koji su na prenavedenom selištu zaloga radi osigurani; ostale uviete mogu dražbenici kod suda ugledati.

Ujedno se svi oni, koji su uknjiženjem na rečeno selište kakovo pravo hipotekarno stekli, ovim pozivadu, da to pravo do prodaje napomenutih nepokretninah tim sigurnie prijave ovom sudu, jer će inače sebi samim pripisati, ako se dioba kupovnine bez njih preduzme, i oni, u koliko bi kupovnina diobom izcèrpljena, ostanu izključeni.

C. k. kot. sud dugoselski.

U Božjakovini 29. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Barač.

Br. 5909. (228—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 11. kolovoza 1855 br. 3343 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Adalbertu Koča-u za spadavše na dobro Novaki u občini Novaki i Oborovo, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $17^{3}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 19. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 19. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 20. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 22. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3546/g. (389—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavonju razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855 br. 3180 pronadje u 1025 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenogna 1855, i to za $2^{9}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Spičkovina i Mirkovec kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Špičkovec g. Franje Ratko, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakon. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 22. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 13. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3547/g. (390—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855 br. 3190 pronadje u 450 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $1^{1}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Zabok, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Gregurićevo gospodina Stiepana Vranića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 22. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 13. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3342/g. (Izv. 391) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855 br. 3094 pronadje u 7,609 forintih srebra, od kojih kamate teči počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $18^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Bela, Radovan, Cerje i Tučno, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bela gospodina Lacka Barabaša, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 18. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3272/g. (393—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. sèrpnja 1855 br. 2964 pronadje u 109,000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $265^{1}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 59 želirah, ležećih u občinah Ludbreg, Sigetec, Selnik, Poljanec, Sv. Gjurgj, Hèrženica, Struga, Sesvete i Karlovec, kotaru ludbrežkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Ludbreg gospodina kneza Filipa Batthyany, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 5. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 5. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 26. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. Fohn s. r.

Nr. 4266. (26—P.Z.) (3—3)

Kundmachung.

Vom 3. September d. J. an werden die Mallefahrten Agram — Sissek, damit selbe mit den Dampfschiffen nach Semlin influiren von Agram am Montag und Donnerstag 5 Uhr Nachmittags abgefertiget.

Agram 29. August 1855.

K. k. Post-Direction für Kroatien und Slavonien.

Klempay.

(137—Dp.) (3—3)

Kundmachung.

Wegen Sicherstellung der den Mindestfordernden zu überlassenden Lieferung der für das Garnisonsspital und für das Militär-Medikamentendepot zu Agram auf die Zeit vom 1. November 1855 bis Ende Oktober 1856 erforderlichen Viktualien, Getränke, Schreibmaterialien, ärztlicher und sonstiger Bedürfnisse, dann Borstenbinder- und Glaswaaren; die Reinigung der Wäsche, Verzinnung der eisernen und kupfernen Kochgeschirre und Arzenei-Materiale, wird in der Garnisons-Spitals-Kanzlei unter dem Vorsitze der löblichen Agramer Brigade am 17. September 1855 um 9 Uhr Vormittags eine Lizitation abgehalten werden.

Sämmtliche Gegenstände werden nach ihrer Eigenschaft entweder stückweise oder im niederösterreichischen Maße und Gewichte geliefert.

Hinsichtlich der, der ämtlichen Satzung unterliegenden Artikel wird auf Perzenten-Nachlässe, hinsichtlich jener aber, welche keiner Satzung unterliegen, entweder auf festgesetzte, die ganze Lieferungsdauer gleichbleibende Kontraktspreise, oder auf die jeweiligen Marktpreise nach dem Verschleiß im Großen auf Perzent-Nachlässe verhandelt.

Zur Lizitation wird Niemand zugelassen, der nicht vorher ein Vadium erlegt, welches für die Artikel des Bäckers mit 240 fl., des Fleischhackers mit 300 fl., des Greißlers und Mehlhändlers mit 300 fl., des Kaufmanns mit 100 fl., des Milchhändlers mit 150 fl., des Glasers mit 5 fl., des Borstenbinders mit 5 fl., des Kupferschmiedes mit 8 fl., für die Wäschereinigung mit 10 fl. und für die Blutegeln mit 15 fl. festgesetzt ist; und denjenigen, die Nichts erstehen, gleich nach beendeter Lizitation zurückgestellt werden wird, von den Erstehern aber sogleich bei Unterfertigung des Lizitations-Protokolls auf die mit zehn Perzent des Betrages der angenommenen ganzjährigen Lieferung der betreffenden Artikel bemessenen Kaution ergänzt und deponirt werden muß.

Schriftliche Offerte werden nur vor der Lizitation, nämlich vor dem förmlichen mündlichen Abschluße derselben, versiegelt angenommen.

Die weiteren näheren Lizitations-Bedingnisse, so wie auch das für das Militärjahr 1856 beiläufig zu liefernde Quantum sämmtlicher Artikel können in der Agramer Garnisons-Spitals-Rechnungskanzlei während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Agram, am 23. August 1855.

v. Agich m. p.,
Hauptmann, Spitals-Kommandant.

Lenches m. p.,
R.-Offzl.

1692—31

Nr. 7280. (383—Fin.) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo werden nachstehende Realitäten und Regalbeneficien vom 1. November 1855 angefangen auf drei Jahre mittelst öffentlicher Versteigerung am 17. und den folgenden Tagen des Monats September 1855 an den Meistbietenden verpachtet werden als:

1. Das Handlungs und Branntweinhaus sammt einen Garten in Kutjevo,
2. die obere Mahlmühle in Kutjevo,
3. die untere Mahlmühle daselbst,
4. das herrschaftliche Wirthshaus vereint mit der Verpflichtung zum Ausschanke der herrschaftlichen Getränke, dann das Getränke-Ausschanksrechte im Orte Kutjevo,
5. die Mahlmühle in Kula,
6. das herrschaftliche Wirthshaus mit dem Getränke-Ausschansrechte zu Bektež, dann das Getränke-Ausschanksrecht in den Ortschaften: Mitrovac, Venje, Hernjevac, Lukač, Bilićevac, Tominovac, Smuanovac, Cerovac, Raisovac, Granje, Lakušica, Trapanji, Novoselac, Gradac, Sesvete, Čaćinac, Ašikovac, Grabarje, Žarilac, Knešce, Ciglenik, Kula, Poreč, Čeglin, Latinovac, Sapna, Sibokovac, Stojčinovac, Longjica, Ljeskovica, Jurkovac, Duboka und Gradište.

Pachtlustige wollen sich an obigen Tagen bei dem k. k. Forst und Domänen-Amte in Kutjevo einfinden. Auch können schriftliche Offerte, jedoch vor Beginn der mündlichen Lizitation bei dem gedachten Amte eingebracht werden. Dieselben müssen auf einem Stempelbogen von 15 kr. geschrieben sein, die Benennung des zu pachtenden Objektes, wie auch das Preisanboth in Ziffern und Buchstaben enthalten, und demselben soll das 10% Vadium nach Massgabe des Preisanbotes entweder in Baaren oder mittelst Erlagsschein einer k. k. Kassa, eines Gefälls oder Steueramtes beigeschlossen, und die ausdrückliche Erklärung beigefügt werden, dass das Offert für den Offerenten eine vollkommene rechtsbindige Kraft habe.

Die Lizitations und Pachtbedingnisse können bei dem gedachten k. k. Forst- und Domänenamte eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Essek am 23. August 1855.

Reisky, m. p.

---

ad Nr. 8823. (401—Izv.) (3—2)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante il posto di Nochiere presso l' Uffizio di porto e Sanità Marittima in Buccari, cui va annesso il Salario d' Annui fiorini 250, ed il godimento della Montura in Natura, Marittime entro tutto Settembre 1855, la rispettiva sua supplica comprovando la sua età, l' illibata sua condotta Morale politica ed i servigj finora prestati su navigli Austriaci. La conoscenza della lingua del paese ed il leggere e lo scrivere in lingua italiana è requisito necessario pel Nochiere.

Ai Marinaj congedati dell' Imp. I. Marina di guerra ed a quegli individui che conoscono anche l' una o l' altra lingua straniera si darà a circostanze pari la preferenza su gli altri aspiranti.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.
Trieste li 20. Agosto 1855.

Ad Nr. 8529. (440—Izv.) (3—2)

Avviso di Concorso

Si è reso vacante im posto di piloto di porto presso l' Imp. R. Uffizio di Porto e Sanità Marittima in Chioggia, cui và congiunto il soldo d' annue Lire Sei Cento nonchè il godimento del vestiario d' uniforme in Natura.

Chiunque intende aspirarvi presenterà la sua supplica al Governo Centrale Marittimo entro tutto Settembre pros. venturo, comprovando la sua età, l' illibata sua condotta morale politica, i servigj prestati su navigli austriaci e la cognizioni della lingua italiana.

Ai Marinaj congedati della Marina di guerra ed a quegli individui che sanno leggere e scrivee in lingua italiana e che conoscono anche l' una o l' altra lingua straniera si darà a circostanza pari preferenza su gli altri aspiranti.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.
Trieste, 13. Agosto 1855.

Nr. 7678. 22, 27, 31, 5, 10. (218—DS.) (5—3)

Licitations-Ausschreibung.

Nachdem die zur Sicherstellung der Verpflegung der Komitats-Beschällhengste vom 16. October 1855 bis dahin 1856 am 14. August 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde abgehaltene Lizitation keinen günstigen Erfolg gehabt hat, so wird zu dem Behufe eine neue Lizitation auf den 13. September 1855, im Amtslokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde (obere Stadt, alte Theatergasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass jeder Licitant ein Vadium per 300 fl. und der Ersteher die 10% Caution zu erlegen habe. Wer immer für einen Andern lizitiren wollte hat sich mit dessen gehöriger Vollmacht auszuweisen.

Entsprechend verfasste schriftliche Offerte werden bis zum Beginn der Versteigerung angenommen, die sonstigen Lizitationsbedingnisse können bei der k. k. Comitats-Behörde zu jeder Zeit eingesehen werden.

Agram, den 16. August 1855.
Der k. k. Komitats-Vorstand.

Jos. v. Bunyevac m. p.

OGLASNIK.

(142—Dp.) (3—1)

Eichlungs-Verpachtung.

Von Seite der an das Agramer Metr.-Domcapitel gehörigen Herrschaft Kraljevec, wird die heuer ergiebige Eichlung in nachstehenden herrschaftlichen Waldungen nemlich:

Novačica an der Post Popovec liegend.
Divjača bei Dobrodol und Allerheiligen.
Podgoričica bei Kraljevac.
Pod Madalenum bei Kobiljak.
Sesvečina und Selčina nächst Sesvete.
Kalinje bei Granešina liegend in Pacht gegeben.

Jene, welche diese Pachtungen zu erstehen wünschen, wollen zur öffentlichen am 24. September l. J. früh in Castell Kraljevec abgehaltenden Licitation, mit hinlänglichen Reugelde versehen erscheinen, wo Sie die übrigen Bedingnisse erfahren werden können.

In Einem werden die Schweine für den Eichlungs-Einlass in Kraljevečki-Lug pr. Kopf à 1 fl. 20 kr. alldort, gegen baare Bezahlung — für die in St. Simoner Gebirge-Eichlung aber pr. Kopf à 1 fl. in Agram am Rathhause den 30. September l. J. eingeschrieben.

Agram den 4. September 1855.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. [illegible] U ZAGREBU, U ČETVERTAK DANA 6. RUJNA 1855. Broj 204.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr.— Za druge oglasećili posebne članke platjase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Carigrada, 30. kolovoza, 6 satih u večer. Nastupila je nieka ministarska kriza, uslied koje je Mehemed Ali imenovan Kapudanpašom a Halilpaša stavljen u stališ mira.

Iz Pariza, 3. rujna. General **Simpson** javlja po 30. kolovoza: Neprijatelj poduzeo je izlet protiv približnicah Redana. Obkopne kotarice su razorene. **Pelissier** javlja pod 31.: Sve je dobro, mi napredujemo.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 25. kolov. o. g. začastnog kanonika u Zadru i profesora u bogoslovii tamošnjega sjemeništa, Petra **Maupas-a**, premilostivo imenovati biskupom šibeničkim.

S bojišta.

— „Ruski Invalid" priobćuje drugo obširno izviestje o bitki na Černaji dne 16. kolovoza. Knez **Gorčakov** pripisuje sgubitak bitke poginuvšem generalu **Readu**, koi je protiva naputku postupao. Osim ovoga generala poginuše još dvojica, general **Vrevski** i general **Weimarn**. U izviestju navodi se, da je gubitak Rusah vèrlo znamenit.

— **Na azovskome moru** — kao što piše „Constitutionel" — saveznička je flota obišla cielo tamošnje primorje, pa poništila sve ribarske ladje i vodenice u kojima se mlielo brašno za vojsku na Krimu. U Petrovskoju kod Bèrdjanska Rusi su podigli bili znamenito jedno utvèrdjenje, na kome je već napravljeno bilo i 16 prosiekah za topovę, no saveznici su ga do osnova razorili, i magacine i kuće u pristaništu spalili. Kod Arabata oteli su 180 tonah ugljena.

— **Sa Kaukaza** čuje se, da su Šamilu, — koi početkom sèrpnja mieseca nipošto nije htieo primiti nieke agente, koje su mu Turci i Englezi poslali bili, a preko svoga sinovca dao je bio Mustafa-paši u Anadolu izjaviti da on nemože ni vazal ni saveznik portin biti, — sad učinjene nove ponude, od kojih se nadaju boljem uspiehu. Inače Čerkezi još jednako stoje na miru.

— Francezko izviestje o bombardiranju Sveaborga glasi ovako:

„Kao što sam imao čest izviestiti Vas pismom svojim od 7. kolov., otidemo pod Sveaborg ja i treći admiral Dundas da pucamo na njega. 8. t. m. u polak 8 satih izjutra opale na Sveaborg 16 englezkih bombardah, svaka sa 1 avantopom, dalje: 5 francezkih bombardah, svaka sa 2 avantopa, i još 1 obsadna bateria sa 4 avantopa od 27 santimetarah, koju sam za vrieme pomèrčine noćne, koja je trajala 6 satih, dao načiniti na otoku Avramovom, 2200 hvatih daleko od Sveaborga. Srećan sam što Vam mogu javiti, da je ta operacia sasvim sretno izpala za rukom. To nisu samo pucale eskadre protiv Sveaborga, nego se to baš rušio Sveaborg, čega ozbiljne posliedice prevazilazile su svako moje očekivanje. Nije prošlo ni 3 sata kako smo počeli bacati bombe, a već smo mogli viditi veliku štetu, koju su one po gradu počinile. Mnogobrojni požari pojaviše se ujedanput na više miestah tako, da smo naskoro viditi mogli plamen i svèrh same cèrkve na sievernom kraju otoka Est-Svarta. To je jedino visoko zdanje, koje su naše bombe sasvim poštedile na otocima Vargoju i Svartu. Naskoro zatim mogli smo čuti 4 puta jedno za drugim, kako su se razpuknule u zraku barutane, jerbo je vatra i njih dohvatila. Osobito je strašno bilo čuti, kad su se razpuknule dvie posliednje barutane. To mora da je nepriatelju velike štete učinilo u ljudma i potrebama vojničkim. Više minutah slušali smo, kako se razpucaju bombe i granate, prekrilivše obalu morsku svakojakim razvalinama. Jutros tek u polak 5 satih prestalo se pucati; dakle je pucanje trajalo 2 dana i 2 noći, za koje je vrieme Sveaborg izgledao kao kakvo veliko ognjište. Vatra, koja još puštoši, popalila je gotovo sav Sveaborg: radionice, magazine, kasarne, različite vladine ruske zgrade i mnogo džebane po oružnicama. Naši avantopovi i haubice tako su dobro izbacane, da se je nepriatelj pobojao da mu neizgori i trokatnica ladja, stajavša popreko na prolazku izmedju Sveaborga i ostrova Bakholma, pa ju je noću povukao u pristanište. Rusi su dobili znatan udar i pretèrpili su tim veću štetu, što naprotiv saveznici nisu ništa više izgubili, no samo jednog poginuvšeg i niekolicinu lahko ranjenih. No mora se priznati, da su oni vèrlo žestoko odgovarali na naše topove i samo su u vrieme predopisanog zapaljenja njihovih barutanah nješto umierili bili vatru svoju; ali naši daleko domašujući topovi na očigled su činili, te smo mogli savladati rusku vatru. Svaki u divizii našoj oddano je i revnostno i hrabro izpunjavao svoju dužnost. Mornari su bili za čudo oduševljeni i pokazali su se zaslužni za cara i Francezku. Ja sam sasvim zadovoljan sredstvima za napadanje, koja su mi dana. Bombarde i ladje sa topovima učinile su uslugah, koje se nemogu dovoljno procieniti. One sasvim odgovaraju svemu, što se god od njih očekuje. Obsadna bateria postigla je vèrlo liepe uspiehe i može se reći, da je otok, na kome smo razvili jednu francezku zastavu, to bio, odakle su bacani najbolji hitci. I tom prilikom kao i do sada uviek, od kako smo sjedinjeni, a i treći admiral Dundas liepo smo se saglašavali i zajedno radili. Primier podpunog slaganja izmedju predvoditeljah vèrlo je dobro dielovao na duh mornarah od obe flote. Svaki je gledao samo, da drugoga prevazidje revnosti u pričinjavanju što veće štete nepriatelju. Kad je koja ladja uspiela budi u čemu, onda su i sve ostale ladje podvikivale od radosti tako, kao da su i same u čemu uspiele. U ostalome neima sumnje, da će pucanje na Sveaborg jako dielovati na ruski narod, tako, da će viditi da mu nisu utvèrdjena miesta i oružnice dovoljno osigurane protiv napadanjah savezne flote, pa da će ova morati opustošiti nepriateljsku obalu, a da sama nepretèrpi nikakve velike štete." (Rusko smo u izvadku priobćili.)

Austria.

U Beču, 3. rujna. Njeg. veličanstvo car otišao je jučer u jutro u 6 satih preko Štajerske u Išl.

Iz Lavova. Dočim vama ovo pišemo, uzdèrmano nam je sèrce od žalostnih prizorah, što ih šireći se dan na dan sve više medju svimi vèrstami i stališi pomor prouzrokuje. Gotovo dvie tisuće ljudih palo je od našega pučanstva pod kosom nemile kolere. Pošast ova pojavila se je već početkom lipnja o. g., a u drugoj polovini sèrpnja postigla je najviši vèrhunac. U mnogih slučajih pojavila se je tinktura dra. Stafforda spasonosnom. Mnogo je doprineo k razgranjenju bolesti neuredan život, osobito trošenje krastavacah, surova voća, sveža vodenasta koruna (krumpira), istog sočiva i piva, cèrvena vina, kao u obće svakog pića i duhana potrošeno je vèrlo mnogo. Žalostno je bilo gledati česte sprovode, gdie su ili oba supruga, ili otac i sin, ili mati i dietca zajedno na viečni počinak odvezena. Po svih ulicah i kutovih biaše vidieti svećenikah, koji su umirućim posliednje vierozakonske utiehe pružali. S toga obzira moramo našemu svećenstvu izraziti zahvalnost za za njegovo izvanredno požèrtvovanje. Najviše udaracah podniela je zapadna stranka naše varoši, tu se je činilo, kao da je angjeo smèrti svoju stolicu otvorio. Na ako čoviek na obzir uzme, da se u ovoj strani varoša nalazi najviše židovah, stanujućih u nečistih stanovih, onda nije čudo, da je tonja tu najvećma harala. Najviše poharano je bolestljivih, slabih i starih osobah, so biaše dosta takodjer slučajah, gdie su osobe od straha i umišljenosti uzdèrmane žèrtvom pale. Često putih je odveć veliko sućustvo radi gubitka ljubljenog rodjaka smèrtjom plaćeno. — Hvala bogu, bolest je znatno popustila. Jošte vlada ponajviše propad. Kao nakon tragičke katastrofe nastala je duboka tišina.

Moldavia i Vlaška.

— „Independance" javlja iz Carigrada pod 9. kolov. U Moldavii predstoje smetnje zbog preterivanja suverenskih pravah. Ova su poslie posliednjih pregovorah ostala samo u godišnjem danku i postavljenju glave vladanja. Prie kratkog vremena pak porta je pozvala knjaza moldavskog da učini židovima po molbi, te da ih izjednači sa ostalim žiteljima. No pošto je knez uzeo to, što i onako svi žitelji jako mèrze na židove, a s druge strane rasudio i to, da će onda židovi moći doći do samih dobarah vlastelskih zbog velikog duga, koi im duguju bojari, a poslie što je i portino zahtievanje vèrlo oštro napisano, a nije osnovano na nikakvom pravu, to je zaključio uvažiti samo ono, što je za uvaženje, a ostalo ostaviti za druga vremena.

Često obćenje sa obrazovanim narodima počinje već i u podunavskim knjažestvima liepe plodove prinositi. Tako su braća Aleksandri svima podanicima na svojim vlastelstvima u Moldavii svetčanim načinom podpunu slobodu darovali, i to iz sobstvenog svog pobudjenja.

Turska.

— „**Triester Ztg.**" javlja, da će porta, pošto obnarodovan bude zakon o tome, kad prestaje pravo sobstvenosti, koi je sada podnesen sultanu na potvèrdu, izdati poziv na kapitaliste u Europi, da bi preduzeli graditi željeznice po Anatolii, Rumelii i Bugarskoj. Što se tiče gradjenja kanala iz Rašove u Gjistendžu, da bi se Dunav najkraćim putem, a da se nedirne u rusku zemlju, doveo u cèrno. more stvar ta kao da je već svèršena; izviestno se očekuje da će sultan odobriti. Kanal će taj biti dugačak 6 miljah i ići će pored Trojanova bedema, a tim je pravcem, kao što se izviestno pokazuje, kadgod i tekao jedan rukav Dunava, koi je sada zaronjen. Troškovi će oko gradjenja tog kanala iznesti 2 mil. for. sr.

— O onom slučaju, što se u Samsunu potukao kancler francezkog konzulata sa jednim dervišem, ovako izvieštava „Osserv. Tr.": Mosulski konzul Plas putoveo je prie kratkog vremena kroz Samsun i pratio ga je kancler Tlantan. Iznenada jedan derviš udari kanclera u obraz, baš kad je mirno išao jednom ulicom. Kancler to vrati. Derviš na to rani kanclera u glavu nekakvim šiljastim gvoždjem, koi je so-

bom nosio kao nekakav vieroispoviedan simbol. Derviš bi zacielo i ubio, samo da nije bio kancler okretan, pa ščepao derviša i obalio ga na zemlju. Na to došavši vojnici, kao da su htieli dèržati dervišu stranu, no od toga su se odmah zadèržali, kad su im ljudi, koji su se na to stekli bili, primietili da je to francezki kancler. Konzul je odmah protestirao protiv toga, te tako je guverneur dao zatvoriti derviša i kaštigao ga je strogo.

Švajcarska.

— Od 25. sèrp trajahu u Švajcarskoj neprestani potresi; do 2. kolov. biše miesta Visp i sela Halden i St. Nikolaus gotovo sasvim porušena. U Rimu prosviećenoga kalvinizma, t. j. u Genfu, pojavlja se veliko praznovierje. Nieka miesečnjača prorekla je na strah i užas Genfljanah, da će se na 17 danah iza pèrvoga udarca ponoviti potres te će Genf porušiti; isto redarstvo moralo je prorokinji usta zatvoriti. U istom miestu obstoji od niekog vremena „stolokretno družtvo“, koje stolnom nogom pusti istog Isukèrsta govoriti i konac svieta na god. 1864 proricati.

Francezka.

Iz Marseilla, 31. kolovoza. Njeg. c. k. visost nadvojvoda Maksimiljan odputovao je danas iz Toulona. Njeg. c. k. visost dala je prie svoga odlazka najvišjim poglavarstvima banket na fregati „Radecky“, i poslala grofa Hardicka u Pariz k caru Napoleonu, da za doček zahvali i zajedno njeg. visost izpriča, što u Pariz doći nemože.

Iz Pariza, 31. kolovoza. Od niekoliko danah bavi se ovdie incognito g. Kiselev, nekadašnji ruski ministar kod ovdiešnjeg dvora, i to radi privatnih poslah. On ima u Parizu dvie kćeri, koje su upèrkos odlazka svoga otca ovdie ostale.

U Angersu pobunilo se jedno 2000 poslenikah. Od njih je 135 pohvatano, i ovi su skoro svi čelovodje. Iztraživanje sudbeno traje. — I na mnogim drugim miestima dogodili su se takovi ekcessi.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. Lord Panmure odobrio je osnovu Bonellia za gradjenje podmorskog telegrafa iz Cagliaria do Malte, pa odavdie do Kandie, Dardanellah i Aleksandrie. Trošak od Cagliaria do Malte proračunan je na 10.000 funt. šterl., te će se od otoka malte i dèržavne blagajnice zajedno podmiriti; 1200 Englezah s 34 oficira ukèrcano je u Malti za Krim. Nedavno su se rekruti niešto bili uzbunili, no pobuna je bez ozbiljnih posliedicah na bèrzo utišana.

— Gospodin Chastel, profesor iz Genfa, piše u svojih „historičkih studiah“ o engleskom siromaštvu sliedeće: „Uz sliepu razsipnost darovah, od kojih uviek bezsramnici najveći dio dobiju, obstoje stroge, no uviek samovoljne i tlačeće redarske naredbe; uviek nedostatno obterećivanje poljodielstva i svojine; stabljenje dobrotvornosti i diela; bogatuši, koji proti svojoj volji davati moraju, i one proklinju, koji ih na podporu sile; nezahvalni, nezadovoljni, nezasitni, razsipni bogci, koji su skloni na svaku opačinu; biedno, naglo rastuće pučanstvo, koje je samo silom na uzdi dèržati moći i samo gubitkom slobode ga na dielo siliti; napokon grozovit pauperizam, koi dan na dan raste i kao guba po cieloj zemlji se širi. To su posliedice onog dèržavnog sustava, polag kojega dèržava siromahe obskèrbljuje.“

— Izišao je parlamentski dokumeat, u kome se javlja za izvanredne namete i zajme u Englezkoj za posliednje četiri godine. God. 1852 dao je parlament glas za 6,076.000 funt. šter. nameta a 2,395.000 zajma; g. 1853 14,908.000 nameta a 4,223.000 zajma; g. 1854 10,776.000 nameta a 3,320.000 zajma; g. 1855 11,346.000 nameta a 4,504.000 zajma.

Različite viesti.

— Kažu, da je car austrianski poslao na poklon veoma skupocienio oružje nekome Židu Gerardu u Algiru, što ubija lavove. Gerar je podčastnik od 3. puka spahiah u Algiru, pa strastno goni lavove i do sada ih je već 25 potukao. On sam veli o tome lovu svome ovako: Lav je doista kralj od stvorenjah a čoviek je samo zloupotrebitelj. Da vidiš lava, kao što je, a ne kao što ga ima izopačenog, kakvoga pokazuju po Europi, — lava slobodna, koi se na 3 sata daleko javlja ričući; da ga vidiš, kako spokojno i ponosito i s veličanstvom sile svoje a opet liepo ide; da ga vidiš, kako se divi i čudi, kad vidi čovieka, koi je jedino stvorenje, koje se usudjuje pogledati mu u oči; da vidiš, kako sva druga životinja dèrhšće od straha izpred toga svog gospodara, — a ti bi tek onda znao, šta je lav. Kad god ubijem koga lava, pa mu pridjem i pogledam mu strašne zube i jake šape i liepo razmierene udove, s kojima može jednim skokom preskočiti 45 stopah, a ja se onda divim od čuda pa prekèrstivši ruke sam sebe pitam čisto grizući se: „Jesi li, paticvèrče, imao pravo ubiti ovakva gorostasa?“ — A kad ugledam živa lava prie nego što ću pucati, onda mi je ovako: Ja sam obično miran i spokojan; žila mi kuca u minut najviše 70 putah. No samo dodje li koi Arapin, pa mi se potuži na kog lava i zovne me u pomoć, a mene u jedanput potrese kao groznica i od onda više ti ni na što nemislim, nego kako ću lava dobiti, niti onda jedem. To traje jednako, dokle neugledam lava, a onda odmah prestane mi sva razdraženost, jerbo želja oderžati sebe samoga i poslie velika opasnost, izpred koje sam, primorava me biti spokojan. No to stanje ujednó mi je i najveća slast, a nalazim se u njemu uviek onda, kad već hoću da opalim na lava, a opalim odmah kako ga uočim. Ako mi lav dodje na 15 koračajah blizu, onda on propada, jerbo ja odmah pucam, ako neću da mi se gruskaju kosti medju njegovim strašnim zubima. Pošto opalim, a lav ili će odmah pasti, što riedko kad biva od jednog taneta, ili će razjaren poletiti na m ne, ili najposlie, ako je samo ranjen, nogu po nogu spokojno ukloniti se, a nikad nebieži. Ako padne, onda čekam dokle baš i neizdahne, a to dugo traje, jerbo i sama smèrt ima s njim dosta muke; za koje vrieme probija me, priznajem, uviek znoj, pa makar i da je hladno vrieme. A ako nepadne od pèrvog taneta, a ja onda opalim i po drugi a kadšto i po treći i po četvèrti put, a pri tome uviek čuvam po jednu punu pušku da mi se nadje za svaki slučaj. A ako ga samo ranim, a on spokojno ide dalje, te tako se i ja vratim, no on zato još neće me nikad smetnuti s uma, nego će me onako ranjen može biti još i sutra dan potražiti i naći, da mi, ako može vrati žao za sramotu, jerbo je on onda zlopamtilo. — Tako pripovieda sam Gerar. Medjutim valja mu priznati osobitu zaslugu za Algir, jerbo je on do sada već potukao 25 lavovah. Tu zaslugu priznat će mu svaki, koi zna, da u Algiru jedan jedini lav svake godine pojede stoke za jedno 1500 talirah.

— Jedan od najjačih ljudih, kakvih je samo ikad bilo, bio je nieki Juraj Bešenji, koi je Marii Terezii bio tielesni stražar. On je pri tome poznat i kao spisatelj, pisavši protiv tadašnjeg jakog u Magjarskoj zauzimanja za Franceze. O njegovoj tielesnoj jačini ovo pričaju u Magjarskoj: Kao diete dizao je on više putah rukom jedno tele, dokle so god nije dotierao, da może dići i odrastloga bika. Zbog jačine bio je on razglašen po svoj zemlji, a najposlie ga je zbog toga carica Maria Terezia uzela za svog tielesnog stražara. Jedanput uzme jednog konjanika zajedno s konjem, pa ih obadvoje podigne u vis tako, da nisu ni jedan dirnuli nogom u zemlju, a poslie ih bacio od sebe tako jako, da je konjanik izpao iz sedla. Jedanput je sa svoja dva brata, koji su tako isto jaki bili, izvukao iz blata jedna kola puna žita, vukavši ih on napred a braća njegova pomagavši mu. No koliko je jak bio, toliko je i vèrlo mnogo jeo. Kad je jedanput bio na niekoj časti, a on je od svakog jela vadio po dvaput a pri tome uviek po još jedanput onoliko, koliko ostali gosti, a poslie svakoga jela popio je po dvie čaše tokajskoga vina, a pored svega jela, pošto su već obiedovali, uzeo je kušati jednu šunku, pa ju je svu izjeo sa čitavim jednim hlebom.

Bečka burza

dne 5. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	$76\frac{3}{8}$
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dtó od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	$81\frac{13}{16}$
dto	» $4\frac{1}{2}$%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » 1839,	» 100 »	$113\frac{1}{2}$
» » » » 1854,	» 100 »	$98\frac{1}{4}$
Bečko-gradski banko	sa $2\frac{1}{2}$%	
» » »	» $2\frac{1}{4}$ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		
Bankovne dionice komad po		
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	978
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	$2062\frac{1}{2}$
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	546
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po	200 forint.	301
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . .	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	$94\frac{3}{4}$
Augsburg za 100 for. current	»	$116\frac{1}{4}$
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . .	»	115
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	$83\frac{3}{4}$
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 9
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	$114\frac{1}{2}$
Marseille za 300 frankah	»	$133\frac{3}{4}$
Pariz za 300 frankah	»	$133\frac{3}{4}$
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	$235\frac{1}{2}$
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 792. m. (229—DS.) (3—1)

Izrok.

C. kr. zemski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu g. Eduarda Bachracha zastupana po odv. gosp. Kresticu dozvolio ověrònu dražbu 4 vola, 2 konja, 2 krave, 25 vedrah vina, na vlastnićtvo Belisara i Emilie Praunsperger spadajućih i na 955 for. procienjenih pcto 500 for. sa pripadci te u tu svèrhu dne 10. rujna t. god. kao pèrvi i dne 24. rujna 1855 kao drugi dražbeni rok svaki put u 9 satih prie podne s tim dodatkom ustanovio, da se ove stvari na pèrvom roku neće izpod dražbene ciene, na drugom pako da će se i izpod iste prodati. Kupiti želeći ubaviestjuju se s tom primietbom, da će se ova dražba u Cerovici u stanu dužnikah obavljati.

U Zagrebu dne 22. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

ad Nr. 8823. (401—Izv.) (3—3)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante il posto di Nochiere presso l' Uffizio di porto e Sanità Marittima in Buccari, cui va annesso il Salario d' Annui fiorini 250, ed il godimento della Monture in Natura, Marittimo entro tutto Settembre 1855, la rispettiva sua supplica comprovando la sua età, l' illibata sua condotta Morale politica ed i servigj finora prestati su navigli Austriaci. La conoscenza della lingua del paese ed il leggere e lo scrivere in lingua italiana è requisito necessario pel Nochiere.

Ai Marinaj congedati dell' I. R. Marina di guerra ed a quegli individui che conoscono anche l' una o l' altra lingua straniera si darà a circostanze pari la preferenza su gli altri aspiranti.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste li 20. Agosto 1855.

Br. 5909. (228—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi dozuačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 11. kolovoza 1855 br. 3343 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Adalbertu Koča-u za spadavše na dobro Novaki u obćini Novaki i Oborovo, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 17 3/8 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 19. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 19. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 20. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 22. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3546/g. (389—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855 br. 3180 pronadje u 1025 for. srebra, od kojih kamateteći počimlju od 1. studenogna 1855, i to za 2 9/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Spičkovina i Mirkovec kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Špičkovec g. Franje Ratko, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakon. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2. i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 22. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 13. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3547/g. (390—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855 br. 3190 pronadje u 450 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 1 1/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Zabok, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Gregurićevo gospodina Stiepana Vranića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 22. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 13. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3342/g. (Izv. 391) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. sèrpnja 1855 br. 3094 pronadje u 7,509 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 18 6/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Bela, Radovan, Cerje i Tučno, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bela gospodina Lacka Barabaša, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 18. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3272/g. (393—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. sèrpnja 1855 br. 2964 pronadje u 109,000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 265 1/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 59 želj irah, ležećih u obćinah Ludbreg, Sigetec, Selnik, Poljanec, Sv. Gjurgj, Hèrženica, Struga, Sesvete i Karlovec, kotaru ludbrežkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Ludbreg gospodina kneza Filipa Batthyany, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 5. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 5. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati čedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 26. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. **Fohn s. r.**

Br. 2283/P. (406—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

Uslied naredbe veleslavne c. kr. županijske vlasti od 13. t. m. br. 6248 hoće se dne 14. rujna t. g. u 9 satih u jutro u pisarni ovog c. k. kot. ureda za iznajmljenje predprežne postaje Novljanske za vrieme tri lieta t. j. od 1. studenoga t. g. do uključivo 31. listopada 1858 javna lićba pod sliedećim uvjetima obdèržavati:

1. Fiskalna ciena jest u godišnjih 640 for. ustanovljena, inače pako ako se [illegible]

cienu rečena postaja iznajmiti sebi mogla, primit će se i ponude istu fiskalnu cienu nadilazeće.

2. Iznajmitelj dužan bude kroz čitavo vrieme naime 4 dobra konja za obavljenje predprege sasvim sposobna, zatim dvoja kola i dva kočiaša uzdèržavati.
3. Iznajmitelj bude mogao te konje i kola samo za predpregu i za nikakovu drugu svèrhu upotrebiti.
4. U slučaju potrebe i naime vojničkih prolazah dužan će biti 5 kolah sa predpregom sam obskèrbiti, u koliko bi pako potreba broj ovaj nadilazila, skèrbit će za nju dotični občinski ured.
5. Ako li u potrebi predprege konjah polag 1. točke na postaji nebi bilo, onda će občinski ured potrebite konje odmah pogoditi, arendator pako dužan će biti tako pogodjenu svotu kao i 2 for. u ime truda dotičnomu nabavitelju odmah izplatiti.
6. Kočiaši i konjska sprava uviek moraju biti sigurna i u dobrom redu.
7. U ime predprege vlastan će biti pobirati kao pristojbu od konja na milju 20 kr., izim gdie bi marschrouta drugčie glasila, u kojem slučaju zadovoljit će se sa naznačenom u njojzi pristojbom.
8. Natiecatelji će položit u ime vadiuma 5% for., koi će se istim poslie toga povratiti, samo dotični odèržatelj jevtinbe nadoplatit će odmah 10% pristojbu od odèržane jevtinbene svote kao jamčevinu.
9. Iznajmitelj dužan će biti dati predpregu svim onim dèržavnim činovnicima, kao i svim onim, koji bi se pismenom putnicom od c. kr. političkih oblastih izdanom ili vidjenom izkazati mogli, navlastito pako dužan bude činovnicima ovog c. kr. kotarskog ureda u službenim poslovima u kotaru putujućim vazda pripravno dati, izključujući sve ostale pod vlastitu štetu iznajmitelja.
10. Ličbeni zapisnik postaje za iznajmitelja odmah, kako ga podpiše, kriepostan, a za kot. ured poslie odobrenja dotične višje vlasti.
11. Ostali uvieti, koji će se obširnie u dotičnom ličbenom zapisniku ubaviestiti, mogu se na dan ličbe i pèrvo kod ovog c. k. kotarskog ureda uvidieti.

U Crikvenici 25. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik
B. Mariašević.

Nr. 4236 (27—P.Z.) (3—1)

Kundmachung.

Für die erledigte gegen Abschluss eines Dienstvertrags zu besetzende Poststallhalters-Stelle zu Essek mit welcher eine Jahresbestallung von Zwei-Hundert Gulden nebst den Bezug der gesetzlichen Rittgelder für Aerarial-Ritte, welche im Jahre 1854 4842 fl betragen haben verbunden ist, wird hiemit der Concurs bis Ende September d. J. ausgeschrieben. Per Poststallhalter ist zum Erlage einer Dienstkaution im Bestallungsbetrage entweder im Baaren oder mindestens 3% verzinslichen Staatsschuldverschreibungen, zur Haltung von wenigstens 15 vollkommen diensttauglichen Pferden und der dazu nothwendigen Anzahl von verlässlichen gut adjustirten Postillonen, dann 1 ganz und 2 halb gedekten auf Federn ruhenden Kaleschen, 7 Briefpostwagerln und 3 Staffetentaschen verpflichtet. Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche bei der gefertigten Post-Direction unter gleichzeitiger Nachweisung ihrer Moralität, Vermögens, Alters, früherer Beschäftigung und Kenntnissen einzubringen.

Die weiteren Bedingnisse können bei der gefertigten Postdirection und beim Postamt in Essek eingesehen werden.

Agram den 31. August 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.
Klempay.

Nr. 4291. (28—P.Z.) (3—1)

Kundmachung.

Der mit der hierämtlichen Kundmachung vom

Die näheren Vertragsbestimmungen können hieramts täglich in den gewöhnlichen Amtsstuden eingesehen werden.

Agram 30. August 1855.

K. k. Postdirection für Kroatien und Slavonien.
Klempay.

Br. 3469/g. (Izv.—388) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855. br. 3182 pronadje u 19.650 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 49⅛ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Biškupec, Beretinec i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bela i Jalkovec gje. Antonie Josipović, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 26. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 27. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

13,275./2664. (161—Fin.) (3—2)

Concurs-Ausschreibung.

Nachdem sich für das, mit dem hierortigen Erlasse vom 23. März l. J. Z. 4396 ausgeschriebene, für einen approbirten Wundarzt oder Doktor der Medizin aus Kroatien und Slavonien, der sich dem Weterinärkurse unterziehen will, allergnädigst bewilligte Stipendium von 200 fl. nebst einer entsprechenden Reisevergütung keine Bewerber gemeldet haben, so wird der diesfällige Konkurs hiemit erneuert.

Die Bewerber haben ihre an das hohe k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht zu stilisirenden, mit den legalen Nachweisungen über die Kenntniss der deutschen und kroatisch-slavonischen Spra-

ka Jure Čučeka radi duga 215 fr. sr. i pripadakah ovèršbena dražba jedne zemlje »Brezje« na 50 fr., kostanjika »Gaj« na 60 fr., i jednog koloseka »dolnja loza« zvanog na 18 fr. sr. procienjenih u Dubovcu občini sesvetskoj ležećih te na vlastitost Stiepana i Nikole Hadjićah i Nikole Ročića-Kostanjski spadajućih dozvoljena, te za obdèržavanje iste rokovi, i to: pèrvi na 8. listopada a drugi i posliednji ako bi od potrebe bilo na 8. studenoga t. god. svakiput u 10 satih u jutro na licu miesta ustanovljeni.

Povodom toga pozivlju se kupiti želeći tim dodatkom, da će svaki sulicitant prie nego dražba započme imati položiti 10% vadium u ruke sudbenog povierenika.

Zajedno pozivlju se svi, koji su hypothekarno pravo na gore opisane nepokretnine zadobili, da se kod ovog suda do 8. listopada t. g. najave, tim bolje, jer će se inače bez njihova upliva kupovnina razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 12. kolovoza 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Nr. 2356. Pr. (33—VI.) (3—3)

Konkurs-Kundmachung.

(Zur Besetzung einer Ingenieurs-Stelle II. Classe und 2er Bauelevenstellen im Bereiche der kroatisch-slavonischen Landesbaudirection.)

Im Bereiche der kroatisch-slavonischen Landesbaudirection sind eine Ingenieursstelle II. Classe mit dem Jahresgehalte von 900 fl. und 2 Bau Elevenstellen mit einem Jahresbezuge von 400 fl. zu besetzen, wofür, sowie für die etwa durch Nachrückung sich erledigenden Dienstposten der Concurs bis 15. September 1855 ausgeschrieben wird.

Die Bewerber haben ihre Gesuche unter gehöriger Nachweisung ihrer Befähigung bis zu dem bezeichneten Zeitpunkte und zwar wenn sie bereits im Staatsdienste stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, sonst aber unmittelbar bei dem Vorstande der genannten Baudirection einzubringen und zugleich anzugeben, ob und in welchem Grade Sie mit einem Bau- oder Rechnungsbeamten im gedachten Kronlande verwandt oder verschwägert sind.

Von der k. k. kroat. slavon. Statthalterei-Präsidium.

O. 226/1855. (396—Izv.) (3—2)

Oglas dražbe.

Dne 27. i 28. rujna 1855 svaki put u 9 satih jutra na viećnici slob. i kr. grada Varaždina dèržat će se javna dražba i to 27. o iznajmljenju prava pobiranja občinskog nameta na točenje vina od svakog vedra 1 for. sreb., koje je tečajem upravne godine 1854/55 nosilo 17,001 for. sr. — dana pako 28. o iznajmljenju prava pivarenja, koje godine 1854/55 nosiše 740 for. 1 kr. sr. — Svaki k dražbi pristupiti želeći imat će prie započetja dražbe 10 % jamčevinu ili u gotovom novcu, ili u dèržavnim zadužnicama položiti, — pismene ponude sa propisanom jamčevinom providjene primat će se samo prie nego se ustmena dražba započme.

Obširnii uvieti mogu se svakdano u navadne uredovne sate u gradskoj pisarni uvidieti.

Dano iz siednice gradskog starešinstva varaždinskog 25. kolovoza 1855 dèržane.

Pavao Kovač,
čeonik.

V. Zadravec,
uredni bilježnik.

OGLASNIK.

Dp. 143) (6—1)

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 7. RUJNA 1855. Broj 205.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedjelje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase oprodieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasećih posebne članke platjase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 6. rujna. Prekjučer pokopan je na svom dobru Bisagu presvietli grof Dragutin Drašković, koi je došav iz Beča, navukao na putu kužnu bolest kratelja i s nje dne 2. o. m. preminuo. Nad preminućem ovoga za narod svoj toli zaslužnoga muža sva su sèrdca iskreno raztužila se. Pokojnik vruće je ljubio svoju domovinu i svagda nastojao slovom i dielom pospiešiti njeno blagostanje. Odmah čim se novii život kod nas razvijati počeo, pridruži se on domorodnoj stranki i u njenom kolu promicao je sve, što je god narodno. Da nespominjemo mnogobrojne žèrtve, koje je u pèrvašnje doba s ostalim našim velikašima nosio za odèržati pobiedu našinacah nad protivnicima kod županijskih skupštinah, obnovah itd., dosta će biti ako samo niěkoja javna diela njegova na vidik iznesemo. Tako je u Bukovcu i Bisagu podigao narodne škole, sagradio župne stanove, bio je član matice i ostalih naših domorodnih družtvah; za utemeljenje narodnoga kazališta podpisao je 3000 for, a što je najviše, zdanje Narod. Doma, koje prie njegova vlastitost biaše, tako je rekuć poklonio narodu, dočim ga je za 25,000 for. odpustio, gdie je ipak njega u ono doba stajalo preko 70,000 for. sr. Ovim jedinim činom upleo si je pokojnik neumèrli vienac slave, jer da nebude njegove plemenite duše, bog zna, da li bi se mi još i dan današnji ponositi mogli kućom, u kojoj smo podigli narodni žèrtvenik znanju i umietnosti. — Njeg. veličanstvo, naš premilostivi car uvažio je takodjer zasluge pokojnika, stečene za prestol i domovinu, te mu je u priznanju istih dostojao premilostivo podieliti kèrst Leopoldovog reda. Lahka mu bila zemljica cèrna!

U Zagrebu. Pišu nam iz Vukovara za nieku nečuvenu redkost, da se je jedanput i u malim potočićima, skoro reći barama začelo zèrno biserovo! Tamošnji naime zlatar g. Jovan Pecikozić slučajno je kraj malog potočića Vuke (koi mu kraj kuće teče) našao jednu školjku, na kojoj je, na veliko svoje začudjenje, smotrio zarastlo jedno biserovo zèrno (echte Perle). Iznajprie pomisli, da je to na školjki samo prazan nadimak ili mehurić, te zato uze nož, da ga odvali, — no kad ga odvalio, onda zaista opazi, da je liepo zèrno biserovo, na kome je još nešto kao korena zaostalo, koi je malo tvèrdji, nego što je zèrno. Školjka mu se u odvaljivanju razbila, no on je opet sastavi i sveže, te se dobro poznaje miesto, gdie je isto zèrno izrastlo. — Neće li biti odkud istina po onoj basni, da je školjka od kaplje kišne božjim darom začela zèrno dragocieno?

Iz Zagreba. O onim viestima iz Kraljevice, što smo ih iz „Nevena" uzeli i u 201 br. priobćili, piše Neven ovako: Stanje stvarih u Kraljevici u posliednjem broju Nevena, kao na sva usta opisano, posumnjava se sa nieke strane, te se dotičnomu izviestju prišiva neosnovan privid, kao da je onde rečeno, da oblasti nemare za nevolje, koje u području njihovom obstoje. Naše izviestje nosi više biljeg pouzdanog tugovanja tražećeg sućut blagih dušah, nego li podatakah statističnih, koje hladnom razumu dostovierno dokazati valja. Tkogod od nas nije tudj u onih stranah, taj oddavna znade za nepriazne okolnosti primorja našega, koje su vladajućoj pošasti široko polje pripravile, nu koje su iz odviše ostarielih i dublje ukorienjenih uzrokah proizišle, nego da bi ih ruka čoviečja jednim mahom uzmogla odvratiti. O postojanom naporu tamošnjega upraviteljstva županijskoga i ostalieh na to pozvanih oblastih razastiru se najbolji glasovi, pače i iz istoga izvora, iz kojega je i zadnje izviestje naše nadošlo, uvjereni smo opetovano o dielotvornoj okretnosti i krepkoći naredbah, koje su nemalo k tomu doprinièle, što je u zadnje vrieme kratelj od svoje žestine u primorskih stranah znamenito popustila. Ista uvieravanja napominju navočito naredbe, uslied kojih se siromašniemu žiteljstvu javnimi poslovi već odprie nabava hrane olakšava, nemoćnikom pružanjem jestiva, a udaljenim od liečnikah i liekarnah pošiljanjem izkušanih liekovah po mogućnosti odmaže. Ovakva dobročinstva nisu samo dokazi izvèršivanja gole dužnosti službene, nego su još i sviedočbe blage čoviečnosti, koja iznad hvalisanja noviarskoga uznešena glas vapijućega u nevolji radje tiešeć utiša, nego li s uzroka potaknute taštine umuknuti čini, gdie nije u stanju pretvoriti grič u cèrnu zemlju, a suhotu u liekovito pitje i stvoriti da izza svakoga bolestnika liečnik bude. Razglašivanje činah oblastnih ustupili smo oddavna službenim glasonošam, jer ono pravo niti nespada u čedni krug našega dielovanja.

— Polag nieke prijave iz Rieke od 2. o. m., njegova preuzvišenost fm. grof Nugent obolio je u koleri dne 28. p. m. na svom dobru Sušiki kod Ravnegore i na vlastito zahtievanje dne 29. providjen bio svetotajstvi umirućih. Kasnie se stanje njeg. preuzvišenosti poboljšalo i liečnici kažu, da je njeg. preuzvišenost izvan svake pogibeli.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 1. rujna, 9 satih u večer: „Pucnjava neprijatelja kao predjašnjih danah. Novoga ništa."

— „Milit. Ztg." piše: „Moniteur" priobćio je nieko čudnovato izviestje admirala Bruata na ministra pomorstva, koje više priliči kakovom journalističkom članku, nego li vojničkom izviestju. Hrabri admiral napominje važnost dogadjajah u azovskom moru i odmah zatim sjajni uspieh najnoviег francezkog zajma (?). Ovogodišnje vojevanje na baltičkom moru, bombardiranje Sveaborga i očišćenje azovskog mora od niekoliko ruskih ladjah stojalo je Englezku 22 miliona funt. šter.; Francezka je još više potrošila. Što si pako admiral Bruat laska, da će ruska vojska u Krimu radi azovskih dogadjajah od gladi skapati, to ništa drugo nije van dèrzovitost. Pismo cara Napoleona o skorom padnuću tvèrdje i nevojničko izviestje admirala Bruata samo su gola ironia.

— Kod ruske vojske na Belbeku i Sevastopolju vlada najpovoljnie zdravlje. Osim ranjenikah nalazi se u bolnicama sevastopoljskim i bakčisarajskim samo 4000 bolestnih, što je kod vojske od 180,000 vèrlo malo. Uhvaćeni Francuzi nemogu se dovoljno načuditi, odkuda Rusima tolika hrana i piće u Krimu.

— Iz male Azie, Erzeruma, dopiru viesti do 13. kolovoza i nedonose ništa novoga. S Karsom je savez nemogućan; Rusi logore u 5 odielah u Armenii; pred Karsom stoji samo divizia kneza Guriela; u Ardaganu nalazi se opet divizia Kovalevski. Glavna vojska i dva leteća sbora čine front protiv Erzeruma.

Austria.

U Beču, 4. rujna. Grof Fridrih Thun od Hohensteina imenovan je gradjanskim adlatusom felmaršala grofa Radeckog miesto grofa Rechberga, koi je uz izjavljeno mu previšnje zadovoljstvo pridèržan za drugo upotrebljenje.

— Mnogi domaći i inostrani listovi zabavljaju se s osnovama austrianskog financ. ministarstva. Kod stroge tajnosti, kojom se slične osnove izradjuju, morat se je doista čuditi, da se slična izviestja kao pouzdana predstavljaju. — „Bresl. Ztg." pače javlja, da je dèrž. vieća zabacilo predloge barona Brucka, te da će s toga ovaj dèržavnik odstupiti. Po svoj prilici upotrebljа taj dopisatelj prirošeno iskustvo na sadašnjost. No budući iz svega, što je dosele poznato, premiso manjkaju, s toga ni dosliednost iz njih izvedena nemože biti pravilna. Skora budućnost valjda će najjasnim načinom protivno dokazati. (Oester. Ztg.)

Cèrnagora

S cèrnogorske granice, 21. kolov. Zetski Turci arbanaškog pašaluka uzdižu jednako pši i radi su da imadu nieke zadievice s Cèrnomgorom. Hebil Spajia, koi nigda neće da miruje, niti sluša cara ni vezira, onomadne je zvao Podgoričane i Grude, da idu i da uhode lješansku nahiu i Kokote, kako će udariti na ovo okružje i plien tierati.

Ako pokušaju sreću, bit će dobro dočekani, jer Cèrnogorci jedva čekaju, da se boj započme, pak što kome sreća dade. Ima sad dosta upisanih vojnikah, koji su sve na domu zaboravili a zakleli se svojemu gospodaru i knjazu, da će svaki, ako ne više, a ono jednog ubiti neprijatelja, ili se više na svoj dom nepovratiti.

Jučer je ovamo opet došao francezki konsul iz Skadra i danas je otišao u Kotor, odkud će morem u Francezku. Njega su prežali podgorički Turci, da ga ubiju. I zapadni ljudi još nemogu nikako da uvide ćud tursku i neće da vieruju, da vuk dlaku mienja a ćud nikada. — Ako Turci pogranični zamute te se rat otvori, kog Cèrnogorci jedva čekaju, može se na bèrzo očekivati, da će se granice ove zemlje razširiti.

Francezki konzul savietuje, da u sadanjim okolnostima gledaju mir, a da nevojšte; pak da će se za njih, dok se rat svèrši, nešto dobrog učiniti, a Cèrnogorci odgovaraju, da je upravo sad vrieme i u sadašnjim okolnostima što izkučiti, jer ako se čeka, kad mir bude, onda nije se ničemu nadati. Pomozite sad, a za poslie znamo, što ćete nam dati. Prazne rieči kod nas odziva nenalaze, već dielo gledamo.

Knjaz je novom uredbom, a povodom zloupotrebljenja globe glavarah, ukinuo globu i da globu više ni jednu glavari uzimati nesmiju. — Narod se ovoj knježevskoj uredbi i staranju za narodno dobro jako obradovao i makao mu je najveći teret s vrata.

U Cèrnici našli su onomadne jedan bunar i vodu, po kojoj ulje pliva. Ova smiešana masa zaudara jako. U bunaru našli su jednu gvozdenu motiku, maljić gvozden, koi je s jedne strane šiljast. Imaju tri stesana duba velika od kamenja. Bunar je izvèrčen u stancu kamenu. Ima nieki podzemni put na svod. Knjaz je naredio, da se s kopanjem stane, dok se izpita i izvidi, šta je. Tu se našlo i zlatne rude i sva je prilika, da su ovdie Rimljani ili kopali zlatnu rudu, ili topili zlato. (Sèrb. Dnev.)

Gèrčka.

Iz Atene. Stvar Kalergisa, [illegible] ministra veoma se zamèrnje, i [illegible] ozbiljnia sliedstva imati. [illegible]

jedno Kalergisa dalo je povoda cieloj smutnji. Kalergis, premda ima preko petdeset godinah, premda je već died, opet je imao s niekom atenskom gospojom odnošenje, koje on istina naziva „najčistiim“, al koje je u istinu bilo uzrok razdora sablazni za cielu Atenu. Što je tako mala varoš, kao što je Atena, znala, to nije moglo za dugo ni dvoru kraljevskom tajno ostati. Dvor davajući primier najstrožie naravstvenosti, zaprietio je pristup rečenoj gospoji, kao što i drugi oficiri i zvaničnici neimaju pristupa u dvor, koji su protiv načelah moralnih činili. Kad je to Kalergis čuo, napisao je pismo predsiedniku ministarstva, Maurokordatu, koje je hotimice gledao po svietu razturiti, i koje je naposliedku i u jednom francezkom listu štampano bilo. U tom pismu bio je Kalergis toliko bezobrazan, da je govorio o „najčistiim čuvstvima“, da pomazanim glavama Gèrčke ništa nije sveto, „ni sami mir i čest porodicah“, i da je on lično uvriedjen, kad ga prave dželatom nevine žèrtve. Kralj, kog su poslanići Austrie, Prusie i Bavarske uvierili o svojoj podpori, pošlje adjutanta jednog Kalergisu, da ište njegovu ostavku. Saviet ministarski skupi se, i izjavi, da se kralj, a još manje kraljica neima miešati u privatne poslove podanikah, i da će Kalergis u svom zvanju ostati. Na ovu porugu kraljevskog dostojenstva, kojoj neima para, izjave poslanici niemačkih dvorovah, da će kralj dati ostavku, ako poslanici Englezke i Francezke nepristanu na njegova zahtievanja. Kako stvari stoje, čini se, da kraljici, koja spomenutu gospoju nije htiela preda se pustiti, ništa drugo neostaje, nego ostaviti kraljevinu, ako joj neizpadne za rukom, sadašnje ministarstvo srušiti i zamieniti ga novim ministarstvom.

Sadašnje gèrčko ministarstvo postavljeno je od zapadnih silah, kad su okupirale Pirej za ljubav „reda“ i „cielokupnosti“ Turske. Da su zapadni komandanti i od njih namiešteni ministri gèrčkog kralja zlostavili, poznato je, ali sramnieg primiera, nego što je ovaj, nije nikad bilo.

Da interesi Englezke nisu baš svagda jedno tielo sačinjavali s europejskim, dokazuju stotine listovah iz historie i zemljopisa, pak se zato i nečudimo toliko, što ministri gèrčki, koji su uplivom englezkim postavljeni, pèrkose svom kralju. U toliko se većma diviti moramo Francezkoj i caru Napoleonu. Francezka, kao europejska politična velika sila, svagda je Gèrčkoj osobito saučastje pokazivala, a kao dèržava na sredozemnom moru, morao je svaki napredak helenske dèržave mio joj biti, Englezka pak gledala je zavidljivim okom razvijanje Gèrčke, jer svakim korakom, kojim se Gèrčka većma podizala, zadan je težak udarac englezkoj tèrgovini i mornarstvu na iztoku. Englezka, poznavajući sretni položaj Gèrčke, učinila je, te se na londonskom ugovoru 1832 godine nesastavi Epir i Tesalia s novim gèrčkim kraljestvom; ona je svojim podanicima u Gèrčkoj zabranila tražiti suda kod gèrčkih sudijah, i zapoviedila im je i same gèrčke podanike u rasprama pred englezke konzule zvati, a u Turskoj je dopustila, da kadije presudjuju raspre njenih podanikah; iz istih uzrokah pustio je englezki admiral još kad su se Gèrci za oslobodjenje svoje borili, da ih Turci kolju; pak opet nije mogla Englezka predupreditl, da Gèrčka pored svog malog prostora i pored neznatnog žiteljstva neima preko 50.000 mornarah.

Ako je Francezka, kao što kaže, uzela oružje, da brani europejske interese, onda se nemože njeno današnje postupanje u Gèrčkoj izjasniti; jer ako se na isto obazremo, samo možemo zaključiti, da namierava ili zabunu praviti u Gèrčkoj, ili uzdèrmati važnost kralja, ili na posliedku promienu na prestolu učiniti. I u jednom i u drugom slučaju morala bi se Europa uzbuniti, jer nebi mogla dopustiti, da se iztočno pitanje u toliko razširi.

Takovi način postupanja niti odgovara konservativnim načelima, koja vladaju u Francezkoj, niti pak uvažavanju kraljevske važnosti, koja je jedina caru Napoleonu stekla priateljstvo svih europejskih dvorovah. Istina, i u sa[illegible] [illegible] da [illegible] s [illegible] [illegible] raju, što se tuže na neblagodarnost Gèrkah. Ali mi pitamo, da li treba u važnim političnim i medjunarodnim stvarima da presudjuje čuvstviteljnost? Ako igdie, a ono je trebalo od strane Francezke u iztočnom pitanju nešto više opasnosti imati, jer upravo reći, ciela stvar tiče se najviše, a i ne baš izključivo, Englezke.

Rusia.

— „Independance“ ima dopis jednog gradjanina Tverskog, u kom se predstavljaju uspiesi vojnički, politički i financialni Rusie, koi izmedju ostalog ovako glasi:

Što se vojničkih uspiehah tiče, to Rusia neima nikome zaviditi. Napadnuti od Francezke, Englezke, Turske i Piemonta i dugo vrieme uznemirivani od Austrie, opet smo se svima opasnostima odapèrli. . . Od Arkangela do Sevastopolja, od Tornoje do Kamčatke, t. j. na prostoru od više hiljadah miljah morali smo našu vojsku razdieliti i našu zemlju braniti. — Pri tom ogromnom dielu nit je pomagala parna sila, niti brodarstvo našoj vladi, i opet su nas nepriatelji svuda, gdie su nas god napali, pripravne našli, da ih pošteno dočekamo. Naša inostrana politika doduše netriumfira u ovaj par kao francezka. Upravo, reći, našim nepriateljima pošlo je za rukom usamiti nas od velikog diela Europe; ali i samo to izoliranje nov je dokaz naše veličine. Što se tiče naših financialnih uspiehah, oni istina nisu tako sjajni kao francezki, ali su zato solidnii. Englezka, Piemont i Turska sliedovale su primieru Francezke sa više ili manje uspiehah i uzajmljivale su, a Rusia, koja je oružala milion vojnikah na obranu gèrdnog svog carstva, opet nije pribiegla izvanrednoj mieri. Ona vlada, koja s običnim sredstvima i u samoj velikoj krizi svoje potrebe namirivati može, isto je toliko financialne slave stekla, kao i one, koje su pribiegle zajmu.

— Čudnovato je, da francezki podanici u Perzii još stoje pod ruskom zaštitom, jer novi francezki poslanik još nije došao.

Amerika.

— Pèrvih danah prošastoga mieseca započelo se u sievernoj Americi raditi na telegrafu, koi će novi sviet skopčati sa starim. Taj će telegraf ići kroz more od varoši St. Johna u Njufundlandii do Karka u južnoj Irskoj, a bit će dugačak 1680 englezkih miljah. Misli se, da će posao taj biti gotov za tri godine, i onda će velika europejsko-aziatska telegrafska mrieža tako razprostranjena biti, da će joj se sieverna Amerika do San-Franciska u Kalifornii moći svezati. U Americi postoje već telegrafi do samoga Teksasa, a sad se nastavljaju i do samih obalah velikoga oceana. Na taj način imat ćemo neprekidnu bèrzojavnu liniu od Petrograda, Krima i Tunisa s jedne, pa do Teksasa, Kalifornie i Meksika s druge strane. A u Englezkoj se još radi o planu, kako bi se iztočno-indijski bèrzojavi skopčali s europejskima. I onda će letiti izviestja, tako reći, od jednog kraja svieta do drugoga, a imenito od krajnjih točkah Kalkute pa do St. Franciska. Treba samo pogledati na veliku kartu svieta, pa ćemo sebi moći predstaviti, šta će to značiti, kad se viest kakova iz tako velike daljine može dobiti za 12 ili najviše za 24 sata.

Različite viesti.

— K mnogovèrstnim pošastim, štono su lietos žiteljstvo Europe postigle, kao što su potresi gnjiloća vinove loze i krumpira i t. d. pridružiše se u niekih zemljah još i druge nove nevolje. Tako je n. p. nieke pokrajine talianske opustošila neizmierna množina skakavacah otrujuć svojim smradom i gnjilоćom rieke i zdence. Na sieveru Europe osobito u šumadii na prusko-ruskoj krajini pojaviše se opet nieki opasan gad, nebrojeni naime cèrvi, koji oglodju dèrveta uz korien, te tako tamošnje šume osobito jelike sve više i više pustoše, a nikako se nemogu stanovnici od njih obraniti.

— Prošaste godine poludiše u Londonu 1271 [illegible]

Bečka burza

dne 6. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	76³/₈
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	81¹³/₁₆
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » » 1839,	» 100 »	113½
» » » » » 1854,	» 100 »	98¼
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		
Bankovne dionice komad po		
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	978
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	2062½
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	546
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	301
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . .	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	
Augsburg za 100 for. current	»	116¼
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	115
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko.	»	83³/₄
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11 9
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	114½
Marseille za 300 frankah	»	133³/₄
Pariz za 300 frankah	»	133³/₄
Prag za 100 forintih.	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	235½
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20⁷/₈
Srebro	16

SLUŽBENI LIST.

Br. 792. m. (229—DS.) *(3—1)*

Izrok.

C. kr. zemski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu g. Eduarda Bachracha zastupana po odv. gosp. Krestiću dozvolio ovèršnu dražbu 4 vola, 2 konja, 2 krave, 25 vedarah vina, na vlastništvo Belisara i Emilie Praunsperger spadajućih i na 955 for. procienjenih pcto 500 for. sa pripadci te u tu svèrhu dne 10. rujna t. god. kao pèrvi i dne 24. rujna 1855 kao drugi dražbeni rok svaki put u 9 satih prie podne s tim dodatkom ustanovio, da se ove stvari na pèrvom roku neće izpod dražbene ciene, na drugom pako da će se i izpod iste prodati. Kupiti želeći ubaviestjuju se s tom primietbom, da će se ova dražba u Cerovici u stanu dužnikah obavljati.

U Zagrebu dne 22. kolovoza 1855.

Klobučarić. *E. Štriga.*

Nr. 9135. (363—Fin.) *(3—1)*

Licitations-Kundmachung.

Wegen Hintangabe der Einsammlung der heuer in der k. k. Studienfondsforsten von Kutjevo gerathenen Knoppern wird am 11. September 1855. in der Kanzlei des k. k. Forst- und Domänenamtes in Kutjevo eine wiederholte Lizitation abgehalten werden. Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage beim gedachten k. k. Amte einfinden, oder aber vor Beginn der mündlichen Lizitation ihre gehörig ausgefertigten schriftlichen Offerte mit dem Vadium per 150 fl. C. M. bei demselben einbringen.

Die Lizitationsbedingnisse können bei dem gedachten Forst- und Domänenamte eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Esseg am 3. September 1855.

Raisky, m. p.

Br. 3549/g. (Izv.—397) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855. br. 3181 pronadje u 1000 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^4/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Beretinec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Beretinec gospoje Ludovike Šaghy rodjene Sinković, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imajn, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 23. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 13. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3677/g. (398—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3261 pronadje u 11.100 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $27^6/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Tužan, Tužno-Stasnjevec i Bela, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Cerje gospodina Dragutina Balogh, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 29. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3758/g. (399—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 11 kolovoza 1855 br. 3344 pronadje u 14.950 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $37^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Tèrnovec i Novaki, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro (Seniorata) Varaždin gospodina grofa Ivana Nepomuka Erdödy, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 3621/g. (Izv. 403) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 24. sèrpnja 1855 br. 3143 pronadje u 1,100 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $2^6/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Vratno i Maršan, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vinica gospodina Škendera Matačića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3633 i 3759/g. (404—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3258 i 3259 pronadje u 4,400 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 11 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radoboj, Šemnica, Petrovsko, Gjurmanec i Jesenje kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Prašno i Krapina gospodina Antuna Meninger, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 29. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 2283/P. (406—Izv.) (3—2)

Oglas dražbe.

Uslied naredbe veleslavne c. kr. županijske vlasti od 13. t. m. br. 6248 hoće se dne 14. rujna t. g. u 9 satih u jutro u pisarni ovog c. k. kot. ureda za iznajmljenje predprežne postaje Novljanske za vrieme tri lieta t. j. od 1. studenoga t. g. do uključivo 31. listopada 1858 javna licba pod sliedećim uvietima obdèržavati:

1. Fiskalna ciena jest u godišnjih 640 for. ustanovljena, inače pako ako se uz istu ili manju cienu rečena postaja iznajmiti nebi mogla, primit će se i ponude istu fiskalnu cienu nadilazeće.

2. Iznajmitelj dužan bude kroz čitavo vrieme naime 4 dobra konja za obavljenje predprege sasvim sposobna, zatim dvoja kola i dva kočiša uzdèržavati.
3. Iznajmitelj bude mogao te konje i kola samo za predpregu i za nikakovu drugu svèrhu upotrebiti.
4. U slučaju potrebe i naime vojničkih prolazah dužan će biti 5 kolah sa predpregom sam obskèrbiti, u koliko bi pako potreba broj ovaj nadilazila, skèrbit će za nju dotični obćinski ured.
5. Ako li u potrebi predprege konjah polag 1. točke na postaji nebi bilo, onda će obćinski ured potrebite konje odmah pogoditi, arendator pako dužan će biti take pogodjenu svotu kao i 2 for. u ime truda dotičnomu nabavitelju odmah izplatiti.
6. Kočiaši i konjska sprava uviek moraju biti sigurna i u dobrom redu.
7. U ime predprege vlastan će biti pobirati kao pristojbu od konja na milju 20 kr., izim gdie bi marschrouta drugčie glasila, u kojem slučaju zadovoljit će se sa naznačenom u njojzi pristojbom.
8. Natiecatelji će položit u ime vadiuma 5% for., koi će se istim poslie toga povratiti, samo doticni odèržatelj jevtiabe nadoplatit će odmah 10% pristojbu od odèržane jevtinbene svote kao jamčevinu.
9. Iznajmitelj dužan će biti dati predpregu svim onim dèržavnim činovnicima, kao i svim onim, koji bi se pismenom putnicom od c. kr. političkih oblastih izdanom ili vidjenom izkazati mogli, navlastito pako dužan bude činovnicima ovog c. kr. kotarskog ureda u službenim poslovima u kotaru putujućim vazda pripravno dati, izključujući sve ostale pod vlastitu štetu iznajmitelja.
10. Liebeni zapisnik postaje za iznajmitelja odmah, kako ga podpiše, kriepostan, a za kot. ured poslie odobrenja dotične višje vlasti.
11. Ostali uvieti, koji će se obširnie u dotičnom liebenom zapisniku ubaviestiti, mogu se na dan liebe i pèrvo kod ovog c. k. kotarskog ureda uvidieti.

U Crikvenici 25. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik
B. Marinšević.

---

357. pr. (409—Izv.) (3—1)

Konkurs-Verlautbarung.

Zur Wiederbesetzung eines bei dem gemischten Bezirksamte Cirkvenica des Fiumaner Comitates erledigten Aktuarsstelle mit dem Gehalte von 400 fl. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstuffe von 500 fl. C. M., wird der Konkurs bis 15. September d. J. ausgeschrieben.

Die Bewerber um diesen Dienstposten, haben ihre gehörig belegten, an die k. k. Landeskommission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter zu Agram gerichteten Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörden **bei der Comitatsbehörde zu Fiume einzubringen**, und hiebei Geburtsort und Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ob ledig verheirathet oder Wittwer nebst der Anzahl der Kinder) Studien und sonstige Befähigung mit Rücksicht auf den §. 13. der allerhöchsten Bestimmungen über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter vom 14. September 1852, Sprachkenntnisse, bisherige Dienstleistung und sonstige allfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen und anzugeben, ob in welchem Grade sie mit den Angestellten der gemischten Bezirksämter Croatiens und Slavoniens verwandt oder verschwägert sind.

Vom k. k. Komitats-Vorstande.

Fiume am 17. Juli 1855.

Z. 3014./Civil (408—Izv.) (3—1)

Edict.

Von dem k. k. Comitatsgerichte Warasdin wird bekannt gegeben, es sei über Einschreiten des Georg Pintarić unter Vertrettung des Advokaten Herrn Georg Dominić in die executive Feilbiethung des im Riede Poklečan bei Warasdin unter der Top. Zahl 40 gelegenen, 2198 □ Klafter messenden den Ehegatten Stefan und Maria Kisić gehörigen Ackers im Schätzungswerthe von 250 fl. C. M. wegen schuldigen 59 fl. 45 kr. b. N. G. gewilligt, und zur Vornahme derselben die erste Tagsatzung auf den 11. September, und die zweite auf den 10. October d. J. jedesmal um 9 Uhr Vormittags, im Orte der Realität angeordnet worden.

Hievon werden Kauflustige mit dem Anhange, dass der Käufer, die auf das Gut pfandweise versicherten Schulden, soweit der Kaufschilling reicht, nach Anweisung des Gerichtes übernehmen müsse, diejenigen Hypothekargläubiger aber welche nicht in dem Gerichtsorte, oder in dessen Nähe ihren Wohnsitz haben mit der Aufforderung verständigt, zur Wahrung ihrer Rechte bei der künftigen Vertheilung des Kaufschillings im Gerichtsorte Bevollmächtigte zu bestellen und vor dem Verkaufe Namen und Wohnort derselben dem Gerichte anzuzeigen, widrigenfalls für Diejenigen, welche diese Anzeige unterlassen, auf deren Gefahr und Kosten von Amtswegen ein Vertretter bestellt werden würde, an welchen alle weiteren Zustellungen zu geschehen hätten.

Zugleich werden alle diejenigen, welche ungeachtet ihnen keine besodere Verständigung zugekommen ist, durch die Eintragung in den öffentlichen Bücher gleichwohl ein Hypothekarrecht auf den Acker erworben zu haben glauben, hiemit aufgefordert, dasselbe bis zum Verkaufe des Ackers so gewiss bei Gericht anzumelden widrigenfalls sie es sich selbst zuzuschreiben haben würden, wenn die Kaufschillingsvertheilung ohne ihre Beiziehung vorgenommen, und sie dadurch, soweit der Kaufschilling durch dieselbe erschöpft werden sollte, ausgeschlossen würden.

Warasdin am 9. Juli 1855.

Der k. k. Praeses,
Novak.

Fohn.

Br. 1477. (419—Izv.) (3—1)

Razpis natiečaja.

Ured obćine Bèrdovac traži jednu osobu u zreloj starosti, koja bi zastupala miesto pisara a ujedno i uredovnog poslužitelja; platja istog sastoji iz 240 for. sr. s bezplatnim stanom; — svi oni, koji ovo miesto zadobiti žele, imadu svoje molbenice do 15. t. m. uredu ovom podnieti.

Obćinski ured bèrdovački u Januševcu dne 3. rujna 1855.

Grof od Corberona, s. r.

Stepan Gruičić, s. r.

Nr. 4236 (27—P.Z.) (3—2)

Kundmachung.

Für die erledigte gegen Abschluss eines Dienstvertrags zu besetzende Poststallhalters-Stelle zu Essek mit welcher eine Jahresbestallung von Zwei-Hundert Gulden nebst den Bezug der gesetzlichen Rittgelder für Aerarial-Ritte, welche im Jahre 1854 4842 fl. betragen haben verbunden ist, wird hiemit der Concurs bis Ende September d. J. ausgeschrieben. Per Poststallhalter ist zum Erlage einer Dienstkaution im Bestallungsbetrage entweder im Baaren oder mindestens 3% verzinslichen Staatsschuldverschreibungen, zur Haltung von wenigstens 15 vollkommen diensttauglichen Pferden und der dazu nothwendigen Anzahl von verlässlichen gut adjustirten Postillonen, dann 1 ganz und 2 halb gedekten auf Federn ruhenden Kaleschen, 7 Briefpostwagerln und 3 Staffetentaschen verpflichtet. Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche bei der gefertigten Post-Direction unter gleichzeitiger Nachweisung ihrer Moralität, Vermögens, Alters, früherer Beschäftigung und Kenntnissen einzubringen.

Die weiteren Bedingnisse können bei der gefertigten Postdirection und beim Postamt in Essek eingesehen werden.

Agram den 31. August 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.
Klempay.

Nr. 4291. (28—P.Z.) (3—2)

Kundmachung.

Der mit der hierämtlichen Kundmachung vom 31. Juli 1855 Z. 3688 eröffnete Konkurs zur Wiederbesetzung der in Erledigung gekommenen Postmeisterstelle zu Bizovac wird hiemit bis zum 22. September 1855 mit dem Beifügen verlängert, dass dem neuernannten Postmeister ausser den in obiger Kundmachung bekannt gemachten Bezügen, als: der Jahresbestallung von 200 fl., dem Amtspauschale von 20 fl. und den gesetzlichen Rittgeldern für geleistete Aerarial- und Privat-Ritte annoch eine wiederrufliche Stallbeihilfe jährlicher Einhundert Gulden C. M. zugesichert wird.

Bewerber um diesen Dienstesposten haben ihre gehörig instruirten Gesuche unter Nachweisung ihres Alters, Studiums, der bisherigen Beschäftigung und der Vermögensverhältnisse bis zum obigen Termin bei der gefertigten Postdirection einzubringen, und darin den Besitz einer gegen Feuergefahr und Einbruch gesicherten, in der Mitte des Ortes Bizovac gelegenen Lokalität nachzuweisen.

Die näheren Vertragsbestimmungen können hieramts täglich in den gewöhnlichen Amtsstuden eingesehen werden.

Agram 30. August 1855.

K. k. Postdirection für Kroatien und Slavonien.
Klempay.

13,275./2664. (161—Fin.) (3—3)

Concurs-Ausschreibung.

Nachdem sich für das, mit dem hierortigen Erlasse vom 23. März l. J. Z. 4396 ausgeschriebene, für einen approbirten Wundarzt oder Doktor der Medizin aus Kroatien und Slavonien, der sich dem Weterinärkurse unterziehen will, allergnädigst bewilligte Stipendium von 200 fl. nebst einer entsprechenden Reisevergütung keine Bewerber gemeldet haben, so wird der diesfällige Konkurs hiemit erneuert.

Die Bewerber haben ihre an das hohe k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht zu stilisirenden, mit den legalen Nachweisungen über die Kenntniss der deutschen und kroatisch-slavonischen Sprache und über ihre Dürftigkeit, belegten Gesuche **bis zum 20. September** l. J. bei der betreffenden Komitatsbehörde (in Agram beim Stadtmagistrate) einzureichen, und zugleich ihrem Gesuche eine eigenhändige Erklärung beizufügen, dass sie nach erhaltener Approbation wenigstens zehn Jahre ihre Kunst in Kroatien und Slavonien ausüben wollen, den einzigen Fall einer Beförderung im Staatsdienste ausgenommen.

Von der k. k. kroatisch-slavonischen Statthalterei.

Agram den 10. December 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 10. RUJNA 1855. Broj 206.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je avèrstbina: 4 kr. za jedinie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili p o s e b n e članke platja se do 10 linijah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Kraljevca, 6. rujna. Na predlog kneza Paskievića izišao je ukaz, kojim se radi promienjenih ratnih okolnostih razpušta glavna vojnička komisia. Glavni vojničko-ratni povierenik, general Anenkov, stupa na predjašnje svoje zvanje.

Iz Hamburga, 6. rujna. Petrogradski listovi javljaju, da je dèržavni kancelar i ministar izvanjskih posalah, grof Nesselrode, dobio od cara dozvolu za nieko putovanje.

Iz Pariza, 6. rujna. „Moniteur“ donosi nieke detaille o bombardiranju Sveaborga; 11 javnih zdanjah i 17 privatnih kućah razoreno je, 18 ladjah oštećeno i 1000 mom. poginulo. Bolnica u Helsingforsu prepunjena je ranjenicima. „Moniteur de l' Armee“ javlja, da je general Espinasse imenovan zapoviednikom 3. divizie.

Iz Danciga, 6. rujna. „Vulture“ stigao je 4. iz Nargena; flota nalazi se stranom tamo, stranom kod Seskaera. Inače ništa novoga.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Promiene u biskupii djakovačko-sriemskoj.

Postali su:

Gosp. Adam Ilija Tomičević, garnizonskim svećenikom u tvèrdjavi Brodskoj;
„ Andria Šumanovac, župnik dosad u Gradištu, župnikom u Bošnjacih;
„ Gjuro Malachovsky, upravitelj do sad u Bošnjacih, župnikom u Irigu.
„ Adam Borovac, župnim upraviteljem u Gradištu;
„ Antun Valovsky, upravitelj Lipovački, župnikom tamo;
„ Stiepan Johanides, kapelan mitrovački naimenovan po presvietlom g. biskupu kateketom na višjoj a
„ Ivan Mihaljević, kapelan tvèrdjave Petrovaradinske kateketom na nižjoj gimnazii Osiečkoj;
„ Cvietko Latković, vojnički svećenik kod brodskih krajišnikah, vrativ se sa svojom četom iz Erdelja u domovinu, osta kao kapelan u Brodu.

Premiešteni su:

Gosp. Mihailo Anaković, iz Djakova u Brod;
„ Mihailo Malin, iz Broda u Vèrpolje;
„ Ivan Mušinski, iz gornjeg Osieka u Djakovo;
„ Franjo Vuković, iz Djakova u gornji Osiek;
„ Antun Pečenovsky, iz Tovarnika u Mitrovicu;
„ Eduard Jurković, iz dolnjeg Osieka u Zemun;
„ Pavao Müller, iz Zemuna u tvèrdjavu Petrovaradinsku;
„ Antun Kovačić iz Semeljacah u Vèrbicu;
„ Luka Krasnik, iz Vèrbice u Djakovo.

Namiešteni su novomisnici:

Gosp. Franjo Miheljčić, za kapelana u dolnjem Osieku;
„ Gjuro Jagodić, za kapelana u Semeljcih;
„ Gabro Mašek, za kapelana u Tovarniku.

Iz Zagreba. Još od 15. p. m. uporavlja se ovdie novi propis visokoga c. k. namiestništva u poslovih gradjevnoga redarstva i gašnje požarah. Za obavljenje otih poslovah odredjeni su pod predsiedom predstojnika zagrebačke županie ili njegova namiestnika povierenici poglavarstva gradskoga, zatim redarstva i graditeljstva pod naslovom „povierenstva za gradjenja i gašnju požarah,“ kojemu je dužan svaki, koi što graditi kani, prijaviti se dozvoljenja radi, niti mu je slobodno nastaniti se u novosagradjenoj kući, dok se opet neprijavi. Glavni posao otoga povierenstva biti će medju ostalim, gledati, da vremenom nestane mahnah gradjevnih, medju koje brojiti valja: stube, gdie iz kućah na ulicu izilaze, zatim siedalah, što su prolazu piešakah na putu; dimovodi na vrata, prezore ili stiene na ulicu izvedeni; — cimeri i prikrovja sa ulične strane preko tri noge u širini; — neosigurani prozori i vrata od pivnicah, kao što i neosigurani otvori u taracu tèrgovah i ulicah i hodnikah; — predmeti od dèrva, kao što su dèrvene stube, hodnici, staje, suše itd.; dimnjaci, izvedeni protiva načelu požarnega redarstva; — sobe izpod krova, u koliko nisu od vatre sigurne; — vodovodi iz krova na ulicu izvedeni, gdie žliebovah i cievih nije; — odvadjanje gnojnice i sličnoga smeta iz kućah i dvorištah na ulicu; — ognjišta bez dovoljnih dimnjakah; — gradje, štono priete porušiti se; — ograde od dasakah prema ulicam u području grada; — dèrvene stiene, ako se ognjišta dotiču, imadu se na tri noge od ognjišta zidom zamieniti; — prozori, koji preblizu susiednim kućama s traga ili sa strane obstoje, te ostati moraju, dobiti će vratnice od gvoždja; — krovi od šindrah moraju sasvim prestati te se zato moraju prekriti u svoje vrieme pod stanovitimi uvieti gradivom, kojemu oganj nahuditi nemože; — gdie kanali obstoje, trebati će vodu iz krovlja u nje izpod zemlje izvesti itd. — Glede gašnje požarah ostaje za sada još sve kod dosadašnjih naredbah, nu kad jedanput nestane mahnah ovdie izbrojenih, biti će jamačno mnogo manje pogibelji od požarah, nego do sada. Zaisto ako se čoviek malko ohrasre na neke strane našega grada i kad pomisli na pogibelj od požara, mora da ga prodèrmaju čami, pa će priznati da je sadašnja naredba tu, gdie je dosada gradjanstvo slabo marilo za takove stvari, u dobri čas nadošla i rado će novo imenovanemu povierenstvu u izvedenju zadaće njegove biti na ruci. Ista naredba pruža takodjer občinam ostalih manjih gradovah primier, kako im se i bez očekivanja višjih povodah pobrinuti valja za gradjevine, kao za bitni tako rekuć imutak svojih žiteljah.

(Nev.)

U Zagrebu. Izgledi žetve u Dalmacii mogu se polag dotičnoga izviestja od 14. kolovoza za tekuću godinu označiti kao dovoljni, niti biaše kakovog straha o gladi. Vinova loza medjutim boluje, te s toga neima izgleda na obilnu berbu. Svilarstvo obećavalo je takodjer slabii iznos. I ribarstvo, osobito hvatanje sardellah nije pružilo nikakva znatnia rezultata.

S bojišta.

— Francezki listovi rado se zabavljaju ruskim gubitkom na Černaji. Medjutim o strategičkom uspiehu svoje pobiede saveznici vèrlo čedno šute. Ta gdie su u obće plodovi toli mnogih englezko-francezkih pobiedah, ako oni još uviek stoje na istome miestu, na kojem su prie 11 miesecih stajali s tom razlikom, da su tada laglje mogli ući u Sevastopolj nego li danas. Ako se pomisli, da su saveznici doveli u Krim ratni material, kao što ga sviet u nijednom prie ratu vidio nije, to se jamačno spram inteligencie i hrabrosti francezke neće odreći junaštvo Rusah i inteligencia njihovih generalah. Dok Rusia imade takovih muževah, kao što su knez Gorčakov, Kocebue, Totleben, Vasilčikov, Melnikov, Krulev, Urušov, Panfilov, Semjakin, Kryzanovski, Sierzputovski, Buturlin, Ostensaken, Krušev, Veselicki itd. idt., dotle može ona anglogalikanska opredieljenja svoga u punom posiedovanju nalazećeg se zemljišta sa smiehom poslušati.

Kako su slabo zapadne sile izviešténe o vojenom ruskom stanju, proizlazi iz najnovieg pisma u „Moniteuru“, u kom se veli kao pouzdano, da Rusi nisu u stanju izdèržati boj u Krimu za vrieme zime. — No baš usuprot svi su znaci, da će Rusi upravo u zimu krepko nastaviti svoje ofenzivne operacie, jer će dotle prispieti sva podkrepljenja i dovèršit se naredbe za obskèrbljivanje. Rusia ima još dosta suvišne vojske: 1. i 2. pieš. sbor s rezervama, sbor garde i sbor grenadirah s novoustrojenim rezervama, te 7. i 8. novoustrojenim batalionima kod svih regimentah; zatim mnogobrojno konjaništvo, od kojega je dosad samo mala čest upotrebljena, mnogobrojno opolčenje sa svojim strieljačkim družinama i još drugu vojsku, koja nebiaše utrebljena na bojištu, kao n. p. strieljački batalioni. Valja samo pomisliti na posliednje novačenje (od 13. lipnja do 13. sèrpnja), koje je u 17 okružjah zapadnih dalo od 1000 ljudih 12 momakah, pa će se uvidieti, da sredstva Rusie još za dugo neće izcèrpljena biti. Što se nada izjavlja, da će Sevastopolj skoro pasti, to nije ništa druge van plandovanje za francezki narod proračunano. Poznato je naime, da ovo ufanje nije jedanput nego stotinaputah ponovljeno. — Tako piše kališki dopisatelj „Oesterr. Ztga.“

Austria.

U Beču. Njeg. c. kr. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 25. kolov. o. god. svoga generaladjutanta, generalmajora Josipa barona Bamberga od uprave IV. odsieka kod najvišjeg vojničkog zapoviedništva, izrazivši mu previšnje svoje zadovoljstvo, milostivo riešiti, te fml. i vojenog divizionera Franju barona Gorrizzutti-a premilostivo imenovati načelnikom IV. odsieka kod najvišjeg vojenog zapoviedništva.

— (Promiene u vojsci). Postali su: Fml. Ljudevit Pfanzelter zapoviednikom tvèrdje u Komoranu; fml. Antun Došen, vojenokotarski zapoviednik u Košicah, od lanjs-om kod IV. vojnog zapoviedništva, fml. Gustav grof Wimpffen divizionerom; generalmajor i topnički brigadir u Pešti, Drag. baron Stein, privrem. ravnateljem bojnog topništva kod III. vojske.

U stališ penzie postavljeni su: Fml. Antu Vogl, priv. zapoviednik tvèrdje komoranske i fml. Franjo grof Deym divizioner.

U Beču. „Neue Pr. Ztg.“ piše odavde, da će austriansko-predsiednički poslanik kod niemačkog saveza, baron Prokeš-Osten, kao c. k. internuncius poći u Carigrad.

Moldavia i Vlaška.

— O ustavu i upravi u podunavskim kneževinama*) donosi „Wien. Zt.“ nadalje sliedeći članak:

II. Koliko je god važnih dèržavnih zvanjah u Vlaškoj i Moldavii, sva su popunjena licima jednog odlikovanog reda, koi se tako ustrojio još petnaestog vieka. Ta lica sačinjavaju plemstvo; ona izključivo zauzimaju sva višja zva-

*) Sravni br. 199. ovih novinah.

nja u zemlji, pri tom neplaćaju danak na svoja dobra, i zovu se „bojari.“ Do polovine petnaestog vieka zvao se svaki Vlah bojarom, koi je god bio za pušku. U tečaju vremena postali su razni stepeni bojarstva, tako, da su jedni bili višji a drugi nižji stepeni, kojima su pridievani naslovi još od vremena bizantinskog carstva, i odèržali su se tako, da je s naslovom išlo i plemstvo i zvanje.

Po najnoviim opredieljenjima, izdanima godine 1834, pomenuti naslovi ovako su podieljeni u Vlavkoj: u pèrvi red spada prie svega veliki ban, to jest predsiednik ministarstva; za njim ide veliki vornik ili ministar unutarnjih dielah; za njim veliki logotet ministar pravosudja; za ovim veliki logotet ministar cèrkvenih dielah i prosviećenja, pa onda veliki vestijar, ili minister financie; i spatar, to jest načelnik vojske. Posliednja trojica stoje u ravnoj linii i sačinjavaju četvèrti stepen pèrvog reda; veliki postelnik ili ministar inostranih dielah, varoški vornik ili upravitelj varoši, tavnični vornik ili glavni nadziratelj tavnicah, i aga, to jest načelnik policie. U ravnom stepenu sa ova četiri dostojanstvenika pèrvog reda stoje pukovnici narodne vojske. U drugi red spada najprie ključar ili čuvar ključevah, koi je ujedno i major; poslie peharnik, nastojnik čašah, ujedno i kapetan. U treći red dolazi najprie serdar, ili načelnik lovacah, kao poručik; za njim pitar, načelnik jestivah, inače i koncipista, oba praporčici.

Naslovi pèrvog reda i dan danas zadèržavaju naslov plemstva i zvanja, tko postane načelnik policie, taj ujedno dobiva i zvanično ime aga; no može po neki dobiti ovaj naslov plemstva i bez zvanja. Dogadja se i to, da po neki činovnik u ime odličja dobije veći naslov, nego što mu prema službi pristoji. Tako je i nedavno dobio ministar cèrkvenih dielah naslov i dostojanstvo ministra pravosudja i tim se popeo sa četvèrtog stepena na treći stepen pèrvog reda.

Davanjem ovih naslovah činjena su mnoga zloupotrebljenja, pa zato je ustavom od godine 1831. opredieljeno, da se u napredak razdaju naslovi pravilno samo prema dielovnom zvanju, i knezu se ustupa pravo iznimke činiti samo prema onakvim licima, koja su osobito zaslužna, no i to da biva u sporazumljenju sa skupštinom, u koliko se tim odlikovanjem postavlja takvo zaslužno lice u stanje ličnog i nasliednog plemstva.

Moldavski ustav još naročitie opredieljuje, da nasliedno plemstvo mogu u napredak dobivati, pèrvo: samo one porodice, koje dostoviernim aktom mogu pokazati, da njihova loza ovo od 80 godinah nosi naslov plemstva; drugo: porodice onih bojarah, čak do stepena belhatra (stari, sada ukinuti naslov), koji imaju predke, prinadležavše budi kojem stepenu postavljenih redovah; da lično plemstvo, prelazno na pèrve potomke, mogu dobivati samo ona lica, koja su stekla naslov plemstva, ako će biti i u činu bel-hatra, no nemoraju dokazivati svoje poreklo iz plemenite porodice.

Pri svem tom tako točnom i naročitom opredieljenju nije se baš skoro pazilo na propis osobito u novie vrieme; jer ima sad u pèrvom redu takvih boljarah, koji su prie niekoliko desetinah godinah najnižju službu izvèršivali. U družtvima mnogo se pazi na razliku, koja postoji izmedju plemstva pèrvog reda, to jest velikih boljarah, i onih drugog i trećeg reda, osobito ako im plemstvo nije starodavno porodično. Da bi se ovim iz drugog i trećeg reda, koji se napred proturuju, pobila ciena, nadienuto im je ime „čokoj“, koje nije u česti i koje označava čovieka prostog, koi nezna za plemenita čuvstovanja. Plemić naprotiv stare kakve porodice ima pred sobom otvoren put na visoka zvanja, i ako, što se vlastite njegove ličnosti tiče, spada u manje odlikovana naslova. Sam sadašnji knez Vlaške, Stirbej, nije iz starinske plemenite porodice. Njegovo je pravo ime Bibesko, a ovo sadašnje uzeo je od otca, koi ga je posinio. Njegov brat Bibesko bio je knez vlaški do 1848 godine.

Talianska.

Iz Turina, od 31. kol. javlja se, da ustrojivanje englezko-talianske legie opet nekako napreduje; čini se, da se oni, koji u legiu stupe, odmah opremaju u Maltu, za da se tamo uviežbaju. Žetva ovogodišnja bit će srednja, usuprot berba vèrlo obilata.

Rusia.

— Njeg. velič. car zapoviedio je da s 16. kolovozom prestanu se nositi znaci žalosti za pokojnim carem Nikolom.

— „Zeit-u pišu iz Petrograda 16. kolovoza: Nedostatak dovoljnih oficirah u vojsci tako se jako osieća, da se vlada mora da laća svih sredstvah samo da ga popuni. Još lane su pitomci vojničkih školah zadobili pravo, stupiti u vojsku kako svèrše svoje nauke, a kasnie su im dana još i mnoga druga prava. Ali ni to još nije dovoljno, jer sada se i gimnazialnim učenicima daju najugodnia uslovja kako bi se pobudili, da stupe u vojsku. Djaci moskovskoga i petrogradskoga svenčilišta, koji postignu prava kandidata, a imaju nuždnoga vojničkog izobraženja, mogu odmah kao oficiri stupiti u vojsku kod piešaštva ili konjaništva. Od gimnazialnih učenikah mogu plemići, pošto 6 miesecih odsluže kao narednici, postati oficiri, a plemići, ali sa 14. činovničkom klasom odpušteni, poslie godinu danah, a ostali pošto izteče polovina roka, koi je u „vojenom svodu“ naznačen. I vrieme, koje ovakvi mladi vojnici moraju u rezervi provesti, znamenito je za njih skraćeno; no sva ta prava daju se samo dokle rat traje. Osim toga i djacima fizikalno-matematičnog fakulteta u Moskvi i Petrogradu dozvoljava se, da kao praporčici stupe u vojsku ili u topništvo, no oni se moraju najprie podvèrći nadležnom izpitu.

Belgia.

Iz Brisela. Viest, koju su ovdiešnji listovi priobćili, da je naime Dania ponudila savez zapadnim silama, ako joj one garantiraju za mito preko Sunda, sasvim je netemeljita.

Francezka.

Iz Pariza, 3. rujna. Abdelkader došao je iz Carigrada u Marseill; nu ovdie ga spopadne kolera, te sad leži bolestan. Vèrlo se dvoji o tom, da će on u obće doći u Pariz. — Dolazak kralja sardinskog urečen je konačno na 16. rujna.

Govori se, da dr. Veron namierava kupiti briselski list „Independance Belge“. Njegov sudrug u tom poslu bit će grof Morny.

— „N. Pr. Ztg.“ pišu iz Pariza: Po našim političkim krugovima pogovara se, da se radi oko novog jednog saveza izmedju Francezke i Englezke, i to „viečitog saveza“, koi će biti nezavisan od saveza za rat protiv Rusie. Medjutim one se još nadaju da će moći i Austriu skloniti silom na rat protiv Rusie, a pri tome i doista ima u Beču partaje, koja živo prijanja podpomoći interese zapadnih silah. Ona se dèrži toga, da nije moguće Austrii biti duže neutralnom a smèrtno bi joj dirnuo u interese rat protiv Englezke i Francezke.

— O zapletima, koji se u Italii zameću, ovo pišu „Köln. Ztg.“ iz Pariza: Kao da se Austria ponudila posredovati izmedju Napulja i zapadnih silah i skupa napuljskom praviteljstvu učinila predstavljenje o svom postupanju. No zapadne sile kao da se nezadovoljavaju tim, nego hoće da se late mierah, da učine kraj ruskoj sistemi u dolnjoj Italii. Zaključeno je da se sastavi jedna alpijska vojska od svojih 40-50000 ljudih, a energične demonštracie od strane francezkoga poslanika u Napolju nisu izostale. Kažu još i to, da su po Napuljskoj rasute vèrlo mnoge proklamacie princa Murata.

Velika Britania i Irska.

— „Neue Pr. Ztgu.“ pišu iz Londona: Može se lahko dokučiti, da se sad svašta čini samo da se utvèrdi izmedju zapadnih silah savez, pošto je sva prilika, da će biti rata. Tako kažu da je prilično mnogo prie, nego što će kraljica otići u Pariz, odpravljena odavdie u Carigrad lordu Redclifu zapoviest, da malo umieri svoju narodnu oholost spram Francezah, pa i samoj turskoj vojsci obložena je rana povredjene sujete melemom, pošto je Omer-paši podaren batski red.

Bečka burza

dne 6. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	76 3/8
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	81 13/16
dto . . . . » 4 1/2 %	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	113 1/2
» » » » » 1854, » 100 »	98 1/4
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2 1/2 %	
» » » . . . . » 2 1/4 »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	978
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2062 1/2
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » . » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	546
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	301
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	116 1/4
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	115
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	83 3/4
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . . »	11 9
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	114 1/2
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	133 3/4
Pariz za 300 frankah . . . . »	133 3/4
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	235 1/2
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20 7/8
Srebro	16

SLUŽBENI LIST.

Br. 670./gr. (415—Izv.) (3—1)

Oglas.

C. kr. kot. ured daruvarski kano sud stavlja do obćega znanja, da će se radi duga 114 for. i sudbenih troškovah kuća sa cielim gruntom iz 12 jutarah i 196 hvatih sastojećeg na 321 for. prociénjena Nikole Gorinca iz Dèržanovca putem javne dražbe dne 30. rujna t. g. pèrvi put, i u slučaju potrebe dne 30. listopada t g. drugi i posliednji put ma izpod prociene prodavati.

Dražbenici imadu 10% vadium od prociene kod dražbe položiti, koi će im se po prodaji povratiti a kupac ima od kupovne svote jednu polovicu odmah a drugu polovicu za 14 danah položiti.

C. k. kotarski ured

U Daruvaru dne 3. rujna 1855.

C. k. ravnatelj ureda

V. Somogyi.

(418—Izv.) (3—1)

Oglas.

C. kr. kotarski ured kao sud u Koprivnici poziva sve one, koji iz ostavštine dne 14. ožujka 1854 u Srečkii u slavnoj križevačkoj pukovnii sa oporukom preminuvšega Andre Bedrača mlinarskog kalfe štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 1. listopada t. g. u 9 urih u jutro ili dodju pred ovaj sud ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Koprivnici dne 29. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik

Roksandić.

Br. 3549/g. (Izv.—397) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855. br. 3181 pronadje u 1000 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 2⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Beretinec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Beretinec gospoje Ludovike Šaghy rodjene Sinković, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 23. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 13. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3677/g. (398—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3261 pronadje u 11.100 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 27⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Tužan, Tužno-Stasnjevec i Bela, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Cerje gospodina Dragutina Balogh, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 29. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3758/g. (399—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 11 kolovoza 1855 br. 3344 pronadje u 14.950 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 37³/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Tèrnovec i Novaki, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro (Seniorata) Varaždin gospodina grofa Ivana Nepomuka Erdödy, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 3621/g. (Izv. 403) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 24. sèrpnja 1855 br. 3143 pronadje u 1,100 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 2⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Vratno i Marčan, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vinica gospodina Škendera Matačića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kanę tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3633 i 3759/g. (404—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3258 i 3259 pronadje u 4,400 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 11 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radoboj, Šemnica, Petrovsko, Gjurmanec i Jesenje kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Prašno i Krapina gospodina Antuna Meninger, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 29. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 2283/P. (406—Izv.) (3—3)

Oglas dražbe.

Uslied naredbe veleslavne c. kr. županijske vlasti od 13. t. m. br. 6248 hoće se dne 14. rujna t. g. u 9 satih u jutro u pisarni ovog c. k. kot. ureda za iznajmljenje predpréžne postaje Novljanske za vrieme tri lieta t. j. od 1. studenoga t. g. do uključivo 31. listopada 1858 javna [illegible] sliedećim uvietima obdèržavati:

1. Fiškalna ciena jest u godišnjih [illegible] novljena, inače pako ako se [illegible] cienu rečena postaja iznajmiti [illegible] mit će se i ponude isto [illegible] [illegible]

2. Iznajmitelj dužan bude kroz čitavo vrieme naime 4 dobra konja za obavljenje predprege sasvim sposobna, zatim dvoja kola i dva kočiaša uzdèržavati.
3. Iznajmitelj bude mogao te konje i kola samo za predpregu i za nikakovu drugu svèrhu upotrebiti.
4. U slučaju potrebe i naime vojničkih prolazah dužan će biti 5 kolah sa predpregom sam obskèrbiti, u koliko bi pako potreba broj ovaj nadilazila, skèrbit će za nju dotični obćinski ured.
5. Ako li u potrebi predprege konjah polag 1. točke na postaji nebi bilo, onda će obćinski ured potrebite konje odmah pogoditi, arendator pako dužan će biti tako pogodjenu svotu kao i 2 for. u ime truda dotičnomu nabavitelju odmah izplatiti.
6. Kočiaši i konjska sprava uviek moraju biti sigurna i u dobrom redu.
7. U ime predprege vlastan će biti pobirati kao pristojbu od konja na milju 20 kr., izim gdie bi marschrouta drugčie glasila, u kojem slučaju zadovoljit će se sa naznačenom u njojzi pristojbom.
8. Natiecatelji će položit u ime vadiuma 5% for., koi će se istim poslie toga povratiti, samo dotični oderžatelj jevtinbe nadoplatit će odmah 10% pristojbu od oderžane jevtinbene svote kao jamčevinu.
9. Iznajmitelj dužan će biti dati predpregu svim onim dèržavnim činovnicima, kao i svim onim, koji bi se pismenom putnicom od c. kr. političkih oblastih izdanom ili vidjenom izkazati mogli, navlastito pako dužan bude činovnicima ovog c. kr. kotarskog ureda u službenim poslovima u kotaru putujućim vazda pripravno dati, izključujući sve ostale pod vlastitu štetu iznajmitelja.
10. Ličbeni zapisnik postaje za iznajmitelja odmah, kako ga podpiše, kriepostan, a za kot. ured poslie odobrenja dotične više vlasti.
11. Ostali uvieti, koji će se obširnie u dotičnom ličbenom zapisniku ubaviestiti, mogu se na dan ličbe i pèrvo kod ovog c. k. kotarskog ureda uvidieti.

U Crikvenici 25. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik
B. Mariašević.

Br. 1385/gr. (417—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. ured kao sud koprivnički — stavlja time do obćeg znanja, da će se kuća sa gruntom i baštom u Florianskoj ulici u Koprivnici pod br. 201 ležeća, od tvèrdog gradiva, još posvem nova sa svom potrebitom prostarinom providjena, te na ugodnom miestu, i živahnom sokaku položena, sudbeno na 1742 fr. sr. procienjena, te na vlastitost suprugah Eduarda i Karoline Imre spadajuća — za stran Jakova Vintera kao ovèršbe voditelja — radi duga 189 fr. 18 kr. i uzgredicah dne 28. listopada pèrvi, i 25. studenoga t. g. svagda u 10 satih u jutro drugi i posliednji put i izpod ciene — putem javne dražbe prodavati.

Svi vierovnici tako založno pravo jur stekavši kao i ini — imadu do tog roka kod ovog suda sa svojemi tražbinami valjano posviedočenimi — prijaviti se to tim bolje, što se inače razdieljenje kupovnine i bez njih obaviti — pripisavši samim sebi, ako u slučaju izcèrpljene takove izključeni

for. sr. sudbeno procienjenih, dozvoljena i za obdèržavanje takove pèrvi rok na dne 5. studenoga 1855, drugi i posliednji rok, o kojem će se rečene nepokretnosti izpod procienbene ciene prodati moći, na 5. prosinca svaki put u 2 sata na licu miesta rečenog selišta opredieljen. Kamo se svi kupiti želeći pozivlju time, da će svaki prie dražbe 50 for. sr. vadium, a kupac polag uvietah, koji se u svako doba kod suda uviditi mogu, kupovnu svotu za 8 danah poslie zaključene dražbe u sudbene ruke položiti imati.

Svikolici pako založno pravo imajući vierovnici imadu svoja zahtievanja do prodaje rečenog selišta tim sigurnie amo prijaviti, inače će si sami pripisati imati, ako se razdieljenje kupovne svote bez njih preduzelo bude.

U Netretića 30. kolovoza 1855.

E. Barac.

(416—Izv.) (3—1)

Natiečaj.

Nadbiskupsko sirotište u Požegi javlja svima roditeljima, koji dietcu svoju u istomu nadbiskupskom zavodu odhraniti dati žele, da će se takovi mladići sliedeće školske godine 18⁵/₆ takodjer za miesečnu plaću, koja se kod nadstojničtva ovoga zavoda saznati može, primati.

U Požegi dne 31. kolovoza 1855.

J. Filić, nadstojnik.

Nr. 9135. (363—Fin.) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Hintangabe der Einsammlung der heuer in der k. k. Studienfondsforsten von Kutjevo gerathenen Knoppern wird am 11. September 1855. in der Kanzlei des k. k. Forst- und Domänenamtes in Kutjevo eine wiederholte Lizitation abgehalten werden. Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage beim gedachten k. k. Amte einfinden, oder aber vor Beginn der mündlichen Lizitation ihre gehörig ausgefertigten schriftlichen Offerte mit dem Vadium per 150 fl. C. M. bei demselben einbringen.

Die Lizitationsbedingnisse können bei dem gedachten Forst- und Domänenamte eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Essek am 3. September 1855.

Raisky, m. p.

---

357. pr. (409—Izv.) (3—2)

Konkurs-Verlautbarung.

Zur Wiederbesetzung eines bei dem gemischten Bezirksamte Cirkvenica des Fiumaner Comitates erledigten Aktuarsstelle mit dem Gehalte von 400 fl. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstuffe von 500 fl. C. M., wird der Konkurs bis 15. September d. J. ausgeschrieben.

Die Bewerber um diesen Dienstposten, haben ihre gehörig belegten, an die k. k. Landeskommission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter zu Agram gerichteten Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörden bei der Comitatsbehörde zu Fiume einzubringen, und hiebei Geburtsort und Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ob ledig verheirathet oder Wittver nebst der Anzahl der Kinder) Studien und sonstige Befähigung mit Rücksicht auf den §. 13. der allerhöchsten Bestimmungen über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter vom 14. Septem-

pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pakane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 12. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 22. siečnja 1856 u 9 urih prie podne; i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 13. kolovoza 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Nr. 7678. 22, 27, 31, 5, 10. (218—DS.) (5—4)

Licitations-Ausschreibung.

Nachdem die zur Sicherstellung der Verpflegung der Komitats-Beschällhengste vom 16. October 1855 bis dahin 1856 am 14. August 1855 im Amtslokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde abgehaltene Lizitation keinen günstigen Erfolg gehabt hat, so wird zu dem Behufe eine neue Lizitation auf den 13. September 1855, im Amtlokale der k. k. Agramer Komitats-Behörde (obere Stadt, alte Theatergasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass jeder Licitant ein Vadium per 300 fl. und der Ersteher die 10% Caution zu erlegen habe. Wer immer für einen Andern lizitiren wollte hat sich mit dessen gehöriger Vollmacht auszuweisen.

Entsprechend verfasste schriftliche Offerte werden bis zum Beginn der Versteigerung angenommen, die sonstigen Lizitationsbedingnisse können bei der k. k. Comitats-Behörde zu jeder Zeit eingesehen werden.

Agram, den 16. August 1855.
Der k. k. Komitats-Vorstand.

Jos. v. Bunyevac m. p.

Nr. 10258. 21./ 3053. IV. (VI.—34) 10. (3—3)

Concurs-Verlautbarung.

Am achtklassigen deutschen Gymnasium zu Görz sind drei Lehrerstellen, und zwar: eine für

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 11. RUJNA 1855. Broj 207.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istn. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je svèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; u zatim za svakiput 2 kr. sr.— Za druge oglase ili posebne članke platj se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 10. rujna. Prekjučer došao je ovamo 2. a danas 1. batal. pieš. reg. Culoz, pèrvi otišao je danas u Karlovac, a potonji ide prekosutra u Rieku za posadu. Prekosutra doći će još 3. batalion iste regimente, koi sa štopom i bandom ovdie u posadi ostaje. — Ovdie nalazeći se 4. batalion pieš. reg. Franje Dragutina odlazi 14. o. m. u Pečuh.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja iz Sevastopolja od 4. rujna 10½ satih u večer: „Položaj kod Sevastopolja nije se promienio. Pucnjava je kao i svih ovih danah; napredovanje njegovih približnih posalah nalazi neprestane zaprieke u radinosti naših bateriah.“

Druga depeša kneza Goršakova od 5. rujna, 9 satih u večer glasi: „Neprijatelj je danas u zoru otvorio živahnu vatru prema desnom krilu naše linie, kasnie bisše vèrlo jako pucano na naše lievo krilo. Mi smo najkrepčie odgovarali. Prema večeru popustila je pucnjava na svim miestima.“

— „Milit. Ztg.“ dobio je upravo iz glavnoga stana kneza Goršakova nieka priobćenja o utvèrdjenjima južne strane sevastopoljske. Ova strana na krajnjoj svojoj linii, bez unutarnjih utvèrdjenjah, ima sliedeće obkope: bedem br. 1, br. 2, bedem Kornilov (ili Malakovtoranj), bedem br. 3 ili Redan, bedem br. 4 ili du Mat, bedem br. 5 ili središnji bastion, bedem br. 6, gradić br. 7., br. 8., gradić Aleksandrovski i gradić br. 10. — Dakle polag tih viestih izvanjska utvèrdjenja južne strane sevastopoljske u pèrvoj linii broje 7 bastionah i 4 gradića, dočim su službena izviestja saveznička dosele uviek samo o 6 bastionah govorila.

Iz istoga izvora doznaje „Milit. Ztg.“ da generallieutenant Wrangel još uviek zapovieda u iztočnoj strani poluotoka, a generallieutenant Wagner, koi je dosele pod njegovim zapovjedništvom stajao, poslan je u Jeniči.

Položaj maloaziatske vojske još uviek je jednaki. Turci dèrže se u defenzivi. General Muraviev tako je izolirao Kars, da mu nemože ni odkuda hrana doći.

— Kao što zvanične francezke novine javljaju, ruska sila na bojištu u Azii iznosi 32 battaillona strieljacah, batalion inžinirah, tri puka dragonerah, 2 puka redovnih kozakah, bašibozukah širvanskih i Jermenah sa 80 bojnih topovah. Vojska ima 10 generalah, 35 do 40.000 momakah, razdieljena je na četiri korpusa i udaljena od Karsa na 4 francezke milje. Osim toga je jedno oddieljenje zauzelo puteve Soghanliske i utvèrdjuje se u Inčar-duzi. Turska je vojska podieljena na dva sbora a glavni joj je zapoviednik mušir Vasifpaša. Pèrvi sbor, onaj što je u Karsu ima četiri oddieljenja, od kojih jednim upravlja general Kmeti (Ismailpaša) sa 4500 vojnikah i Ismail-beg sa 3000, a druga dva oddieljenja iznose 4000 i 3500 vojnikah. Drugim sborom upravlja Mehmedpaša, glavni upravitelj Erzerumski. Taj sbor ima tri oddieljenja, jedno je erzerumsko, koje ima 1500 vojnikah i kojim upravlja Trećirpaša, drugo je koprikojsko, koje ima 10.000 neredovnih vojnikah a kojim upravlja Velipaša, treće je altijsko, koje ima do 3000 neredovnih vojnikah i kojim upravlja Alipaša.

Austria.

U Beču, 5. rujna. Njeno veličanstvo carica odputovala je danas s malom nadvojvodkinjom Sofiom iz Laksenburga u Išl.

— Njihove preuzvišenosti gg. popečitelji grof Buol i baron Bach otišli su 6. rujna na 8 do 10 danah u Išl.

— Njeg. veličanstvo car zapoviedio je, da se postupa sa svim liekarima odnosno penzie po novom propisu, so da se za osnov uzme 100 for. pak onda da se godine broje.

— Kad se engleska kraljica u Parizu bavila, iznosio je broj stranacah 750.000. Uzmimo da je svaki potrošio na dan 20 frankah, to je ostalo u Parizu za 10 danah do 150 milionah frankah.

— U toplicama umro je 2. o. m. c. k. fml. baron Ramberg u 70. godini.

— O novom zakoniku za vašare doznaje se, da će strani tèrgovci i zanatlije samo od sedmičnog vašara izključeni biti, inače će im biti dozvoljeno godišnje vašare posiećavati po cielom carstvu.

— Jedan dopisnik iz Berlina piše Diseldorfskim novinama, da Austria namierava 300 milionah zajma uzeti, i da toga radi u pregovoru stoji.

Talianska.

Iz Turina, 30. kolovoza. Protiv sadašnje sisteme poreza viče ne samo štampa ili deputirci nego i narod, koi zahtieva olakšice. Iduće nedielje 2. rujna, dèržat će se velika skupština, u kojoj će iskati: 1) Da se ukine tako zvani adicionalni porez; 2) Da se ukine varoška arenda; 3) Preobraženje poreza od namieštaja; 4) Da se ukinu porezi od radnje, bio to proizvod duha, talenta ili rukuh; 5) Konačno preustrojenje sisteme, kako da gradjanin plaća po ustavu sarazmierno prema onom, što posieduje, a ne po pustoj volji popečitelja financie. — Istina je živa, da je porez nesnosljiv. Zrak, svietlost, posao, inteligencia, jelo, piće, umietnost, industria i zanati — sve to znade bezkonačna predja postojeće porezne sisteme zahvatiti, ali ne dèržavna i monastirska dobra, glavnicu bogatirah i luksus plemićah, koji neplaćaju ništa.

— Pošto smo već jednom opomenuli čitatelje na stvari u Italii, vriedno će biti, da im napomenemo, što jedan austrijski list o tome govori. „Oesterr. Ztg.“ piše ovo: „Listovi se mnogo zabavljaju Italiom, i na više se stranah misli, da valja da smo na oprezu za dogadjaje napuljske. Mi s naše strane mislimo, da su pretierane brige, koje se ovdie ondie pokazuju radi nasilnih promienah u Italii, i nevierujemo, da tamošnjim strankama samima za sebe može izići za rukom, da dodju do kakvog posliedka. A zaista svaka stranka računa na kakvu izvanjsku zaštitu, jedna na 30.000 Francezah, koji srednju Italiu zapremaju, druga na englezku eskadru, koja bi iz sicilianskih vodah nad Italiom mah imala. Da li su pak zapadne sile naklonjene one želje u račun uzeti, to je veliko pitanje, no svakojako se može misliti, da Francezka dobro poznavajući vrednost austrianskog saveza, neće ništa počimati a da se najprie u tome u Beču nesloži. Medju predlozima, kojima se zabavljaju talianski reformatori, i o nekom je Muratskom manifestu razgovor, kao o nekom programu nove dinastie ove kraljevine, koja će, kao što oni sebi laskaju, pod zaštitom carske francezke biti ustanovljena. S druge se opet strane za druge predloge radi. Nekoga sardinskog princa naznačuju kao englezkog kandidata napuljskog prestola. Ova kandidatstva imaju u Sicilii svaka svoju stranku; treća stranka, narodni slobodnjaci, hoće sadašnju dinastiu da zadèrže pa samo Ferdinanda II. rado bi se lišili. Žele na miesto njegovo sina kraljeva kao „ustavnog“ kralja.

Jedan korespondent „Bilancie“ iz Napulja krivi Englezku kao, da ona podpomaže tajna družtva. On se tuži na Engleze, što rado razpaljuju nezadovoljstva. Napuljski biegunci u Piemontu, koji su u dogovoru s Mazziniom, traže svoje spasenje u Muratizmu pa rado nastojavaju te se podižu odbori po zemlji; u Redži u Katanzaru, Napulju, Palermu, Katanii već im je izišlo za rukom te su podigli odbore.

Turska.

— „Pr. Corr.“ javlja, da se već u veliko počeo graditi vojnički put izmedju Gjistendje i Rasove, koi je francuzka vlada preduzela napraviti. Poslom tim rukuje g. Lalen, a pod njime rade 4 francezka ingjinira. Ide se onim istim pravcem, kojim je negda išao put za vrieme Rimljanah. Iz Vlaške dolazi množina radnikah; kad oni prispiju, onda će se raditi na svoj linii. Radnici dobivaju na dan po 3 litre hlieba, jednu litru vina, 50 drahmah mesa, dvaput ručak od zelja sa mesom, a tako i kafe. Voda se donosi sa najboljih iztočnikah, pa se radnicima daje samo sa rakiom izmiešana. Nadnica se plaća po 2 cvancike. Na cielom prostoru namiešteni su za pojedina oddieljenja šatori, liekari, liekarne, i ljudi, koji će bolnike njegovati. Pri tako ugodnim uvietima toliki se mnogi radnici prijavljuju, da se nadaju da će put biti gotov još prie nego što nastupi hèrdjavo vrieme.

— „K-B.“ javlja: Radi toga, da bi se popravilo stanje židovah u Vlaškoj, koju je molbu tamošnja vlada odbacila, niekolicina odličnih židovah iz Francezke obratit će se samome caru Napoleonu i njega moliti, da se zauzme za njihove ugnjetene jednovierce u Vlaškoj. Od ovog koraka nadaju se dobrom uspiehu, tim više, što se car već izjavio, da će takovu deputaciu primiti.

Rusia.

— Po gradovima ruskim prodaje se sada silna hrana i druge potrebe, koje su tamo pripravljene bile. Zbog toga se misli, da su odnošenja izmedju Austrie i Rusie pristeljska.

Iz Tatarske javljaju, da su Rusi niekoliko kokanskih miestah oteli. Kokan i kan od Kive, dèrže se Englezah. Kan od Kive videći da Rusi na njegovoj granici malo vojske imadu, napadne na njih, ali bude potučen, i sam ranjen jedva uteče. Persianci, koji s Rusima protiv njega vojuju, pèrste njegovom prestolnom gradu. 5000 njegovih vojnikah ostavilo ga je, i prebieglo je Rusima. Kralj bokarski ponudio je Rusima i Persiancima svoju pomoć protiv Afganistana, koi takodjer s Englezima dèrži. Persianci podpomažu ruska poduzeća protiv Kokanah i Kive sa 20,000 mom.

Prediel, kog su Rusi od Kine dobili iznosi 300 □ miljah.

— Ministar financie Brok i ministar pravosudja grof Panin dobili su odpust; ovoga će za vrieme zastupati tajni savietnik Ilčevski, a kao referent u sabranom senatu zastupa ga predsiednik zakonodavne komisie grof Bludov. Dalje je knez Petar Vjazenski, koi se i kao vèrli piesnik naziva, izabran da bude pored ministra prosviete.

— Francezki zarobljenici, što su bili u Odesi pa sada za Ruse pušteni, jako se hvale, kako su Rusi liepo s njima postupali, dok su bili kod njih u robstvu, pa još s oduševljenjem govore o ruskim liepoticama, i nieki nestèrpljivo čekaju, da se učini mir, pa da ispune zadanu rieč i svoj ruski plien odnesu u Francezku.

Gèrčka.

— O sadašnjim stvarima gèrčkim ovako se izražava „Triester Ztg.“:

Priča nam knjiga o Estiri, da je bilo niekad persijskog carstva i u njemu mnogo liepih dievojakah, a naročito uglednih židovkinjah, medju kojima je najliepša bila poznata Estira. Njoj je izpalo za rukom, podpomognutoj diplomatskom sposobnosti srodnikah Mardoheja, spasti svoju domovinu od propasti, koju joj je spremao nevierni ministar Aman, plativši to nevierstvo viešalama, na koja je osudjen onako kratkim putem, bez mnogog piskaranja. Da srećnih vremenah, u kojima se moglo takvo što dogoditi!

Jadna gèrčka dèržavo! Neka bi tvoje kćeri bile sto putah liepše od Estire, opet se nebi mogla oprostiti fanariotah; barem nebi mogla na ovako prost način. Baci mačku s kakve ti drago visine, ona se opet dočeka na četiri noge; pa neka bi unapred ova ili ona boja ovladala u Heladi, fanariotah ćeš naći u njoj svagda. Obazrimo se na ono, što je prošlo, pa ćemo se uvieriti. Kad su Gèrci god. 1821. ustali, da svoju slobodu izvojuju, bilo je fanariotah i u gèrčkom i u turskom stanu. Kad se došlo bilo do niekog uspieha, kad je sva Europa dala glas za nezavisnost Gèrkah, odmah su se utakli fanarioti, da zamute ove srećne izglede. Njima se snivalo o niekom gèrčkom gospodaru pod englezkim pokroviteljstvom. Da, to je već bilo namiešteno, da taj novi gospodar bude Maurokordatos. Slučajno taj plan neizpade za rukom i Maurokordatos morao se zadovoljiti služiti vladu gèrčku kao ministar (1833), a zatim je opredieljen za poslanika u Bavarsku. Pri svem tom fanarioti nisu se okanili svog plana, jer što im nije izpalo posredovanjem Englezke, to su gledali postići posredovanjem Rusie. Maurokordatos baveći se 1840. u Gèrčkoj, prinieo je k tome, da razpali mèrzost Gèrkah protiv Bavaracah, kralja okružavajućih, kako bi oslabio dobro mišljenje naroda o kralju.

Rujanska buna, 1843 proizvedena pomoći uredne vojske, svakom je poznata; ali nije isto tako poznato potajno šurovanje fanariotah, koji su utvèrdo računali, da kralj Oto neće pristati na udaljenje Bavaracah iz Gèrčke, i da se neće podpisati na ustav, pa zato su već namienili bili Mihalvoda Suca, bivšega negda knjaza vlaškog, za privremenog vladara, koi će u kraljevskom dvoru siediti. Medjutim i opet im se osujeti nada. Kralj Oto podpiše se na ustav i na udaljenje Bavaracah.

Iztočno pitanje i s njim skopčan ustanak u Epiru i Tesalii, razpiri ponovo nade fanariotah, i to u toliko jače, što je u to vrieme vojeni popečitelj bio fanariot Suco. Što je ustanak onako prešao, i što su englezko-francezke vojske posiele Gèrčku, to je opet posao fanariotah. A to je sve zato tako radjeno, samo da se većma zategne uzica, koja opasuje kralja i narod; zato, da se odèrži fanariotsko ministarstvo; zato da strani bajoneti ostanu za svagda u Gèrčkoj.

Francezka.

Iz Pariza, 2. rujna. Stvari u Španjolskoj ozbil no se zamèršuju. Kraljica je htiela dati ostavku Toliko se zna, da je pitala najprie mater svoju, vojkodkinju Riancares, za saviet, i ova joj odgovorila, da to nečini, nego neka pobiegne i prava njena traži.

Španjolska.

— „Allg. Ztg-u“ javljaju iz Madrida, da je kraljica španjolska, bojeći se anateme, kojom joj iz Rima prete, hotiela bila potajno uteći; no osujećena joj je namiera, koja bi mogla biti od nepreglednih posliedicah. Ministri su opet podpisali ostavku, no kraljica je nije primila, i obrekla se, da im ništa smetati neće u izvèršenju njine politike.

Različite viesti.

— Izvoz zlata iz Kalifornie iznosi u pèrvom pol etju o. g. 17 $\frac{1}{2}$ milionah dolarah, više nego 5. mil. manje nego lani u isto vrieme.

Bečka burza
dne 10. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . sa 5%	75 7/8
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	81
dto . . . . » 4 1/2 %	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	229
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	98 5/8
Bečko-gradski banko . . . . . sa 2 1/2 %	
» » » . . . . » 2 1/4 »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	78 1/2
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	69 3/4
Bankovne dionice komad po	1002 1/2
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2047 1/2
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	544
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	477 1/2
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	304
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	94
Augsburg za 100 for. current . . . . »	114 5/8
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	113
Genova za 300 piemontezkih lirah . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . »	83
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	112
London za 1 funt šterlinga . . . . »	11 4
Lyon za 300 frankah . . . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	113
Marseille za 300 frankah . . . . . »	131 3/4
Pariz za 300 frankah . . . . . . »	131 3/4
Prag za 100 forintih . . . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20
Srebro	15

SLUŽBENI LIST.

4866. (144—Dp.) (3—1)

Oglas dražbe.

C. k. gr. deleg kot. sud zagrebački ovime na znanje daje, da je na molbu g. Jakoba Cerovski treća i posliednja dražba urbarskih zemaljah i inih nepokretninah Pavla Šepeka iz Poljanice — pošto su obe dražbe ovostranim ediktom od 4. lipnja t. g. br. 3076 bez uspieha ostale — dozvoljena, te za obdèržavanje takove rok na 2. listopada t. g. u 10 satih prie podne na licu miesta ustanovljen.

Pozivlju se dakle kupci u savezu gore napomenutog edikta tim dodatkom, da će se pomenute nepokretnine kod ove zadnje dražbe i izpod procenbe vriednosti prodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 3. rujna 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

4865 (148—Dp.) (3—1)

Oglas.

C. k. gradsko-odredjeni kotarski sud u Zagrebu u savezu oglasa od 1. sèrpnja t. g. br. 3624 daje na znanje, da će se dne 1. listopada t. g. u 10 satih prie podne u selu Jarek blizu krapinskog mosta druga uvèršbena dražba urbarskih zemaljah i inih nepokretninah Gjuru Kuku za stran barona Levina Raucha obdèržavati.

Povodom toga pozivlju se kupci tim dodatkom, da će se upitne nepokretnine kod ove zadnje dražbe i izpod procienbene vrednosti prodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 5. rujna 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

3270. (147—Dp.) (3—1)

Poziv
na vierovnike pokojnog Daniela Jakšića.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 18. travnja t. g. s oporukom u Zagrebu preminuvšeg Daniela Jakšiće štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 26. rujna 1855 ili dodju pred ovaj sud; ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud

U Zagrebu 23. kolovoza 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

ad Nr. 9183. (410—Izv.) (3—1)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante un posto di guardiano d' Ispezione presso l' Uffizio di porto e Sanità Marittima in Rovigno, cui va annesso il Salario d' Annui fiorini 250, l' indenizzo d' alloggio d'annui fiorini 30 ed il pausciale di Montura d' annui fiorini 24. —

Chiunque intende presentera entro tutto Settembre 1855 al Governo Centrale Marittimo la sua supplica comprovando la sua età, l' illebata sua condotta Morale politica ed i servigj anteriormente prestati nel ramo sanitario, la piena sua idoneità al posto optato e la cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichiarerà inoltre se si trovi in parentella ad affinità con altro impiegato ad inserviente dell' Ufficio suddetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste li 28. Agosto 1855.

Br. 1477. (419—Izv.) (3—2)

Razpis natiečaja.

Ured obćine Bèrdovac traži jednu osobu u zreloj starosti, koja bi zastupala miesto pisara a ujedno i uredovnog poslužitelja; platja istog sastoji iz 240 for. sr. s bezplatnim stanom; — svi oni, koji ovo miesto zadobiti žele, imadu svoje molbenice do 15. t. m. uredu ovom podnieti.

Obćinski ured bèrdovački u Januševcu dne 3. rujna 1855.

Grof od Corberona, s. r.

Stepan Gruičić, s. r.

Nr. 9135. (363—Fin.) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Hintangabe der Einsammlung der heuer in der k. k. Studienfondsforsten von Kutjevo gerathenen Knoppern wird am 11. September 1855. in der Kanzlei des k. k. Forst- und Domänenamtes in Kutjevo eine wiederholte Lizitation abgehalten werden. Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage beim gedachten k. k. Amte einfinden, oder aber vor Beginn der mündlichen Lizitation ihre gehörig ausgefertigten schriftlichen Offerte mit dem Vadium per 150 fl. C. M. bei demselben einbringen.

Die Lizitationsbedingnisse können bei dem gedachten Forst- und Domänenamte eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 3. September 1855.

Raisky, m. p.

357. pr. (409—Izv.) (3—3)

Konkurs-Verlautbarung.

Zur Wiederbesetzung eines bei dem gemischten Bezirksamte Cirkvenica des Fiumaner Comitates erledigten Aktuarsstelle mit dem Gehalte von 400 fl. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstuffe von 500 fl. C. M., wird der Konkurs bis 15. September d. J. ausgeschrieben.

Die Bewerber um diesen Dienstposten, haben ihre gehörig belegten, an die k. k. Landeskommission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter zu Agram gerichteten Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörden bei der Comitatsbehörde zu Fiume einzubringen, und hiebei Geburtsort und Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ob ledig verheirathet oder Wittver nebst der Anzahl der Kinder) Studien und sonstige Befähigung mit Rücksicht auf den §. 13. der allerhöchsten Bestimmungen über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter vom 14. September 1852, Sprachkenntnisse, bisherige Dienstleistung und sonstige allfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen und anzugeben, ob in welchem Grade sie mit den Angestellten der gemischten Bezirksämter Croatiens und Slavoniens verwandt oder verschwägert sind.

Vom k. k. Komitats-Vorstande.

Fiume am 17. Juli 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

Prilog k. br. 207. Narodnih Novinah.

Ad Nr. 12528—1855.

Kundmachung.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die in dem anliegenden Ausweise aufgeführten Weg-, Linien- und Brücken-, dann Ueberfuhr-Mauthen für die Zeit vom 1. Novemb. 1855 bis Ende October 1856 im Wege der öffentlichen Versteigerung unter nachfolgenden Bestimmungen in Pacht gegeben werden.

§. 1. Der Vertrag wird mit demjenigen abgeschlossen werden, dessen Anbot über den Ausrufspreis sich als der vortheilhafteste darstellen wird.

§. 2. Die Namen der Hauptstationen und der ihnen allenfalls zugetheilten Filial-Einhebungen (Wehr-Mauthen), die an denselben einzuhebenden Gebühren sammt dem Ausrufspreise derselben, sowie auch der Ort und Tag, an welchem die Versteigerung einer jeden Station vorgenommen werden wird, sind aus dem beiliegenden Ausweise zu entnehmen.

Zur Erleichterung für jene Versteigerungslustigen, welche bereits Pächter einer Aerarial-Mauth sind, wird gestattet, daß in Betreff derjenigen Personen, welche in dem Gebiete derselben leitenden Bezirksbehörde, in deren Gebiete die Mauthversteigerung, an welcher sie Theil nehmen wollen, stattfindet, eine Mauth oder mehrere Mauthe bereits gepachtet, und ihre diesfällige Caution durch Erlag in barem Gelde oder in Staatspapieren geleistet haben, statt einer neuen vorläufigen Caution, lediglich eine Erklärung genügend ist, daß sie ihre für die gegenwärtige Pachtung bestellte Caution vorläufig als Fortsetzung für ihre künftige Verpflichtung ausdehnen. Es muß jedoch in diesem Falle der betreffende Pächter und beziehungsweise Pachtlustige durch eine an dem Tage der Pachtversteigerung ausgefertigte Bestätigung der competenten Finanz-Bezirks-Direction nachweisen, daß er mit keinem Pachtzins-Rückstande von der von ihm bereits gepachteten Mauth aushafte, und daß auf die von ihm als Caution dieser Mauthstation gewidmeten ämtlich aufbewahrten Geldbeträge und öffentlichen Obligationen von keiner andern Person ein Verbot oder Pfandrecht erwirkt sei, und überdieß daß derselbe so-

Bedingungen

unter welchen die Verpachtung der Mauthstationen in Kroatien und Slavonien für die Zeit vom 1. November 1855 bis Ende Oktober 1856 stattfindet

Erstens. Dem Pächter wird das Recht eingeräumt, die für die gepachtete Station oder Stationen gesetzlich bestimmten Mauthgebühren nach den bestehenden Tarifen und Vorschriften einzuheben.

Der Tarif und eine Zusammenstellung der wichtigsten Mauthvorschriften werden demselben bei der Uebergabe der Station verzeichnet, gegen Empfangsbestätigung eingehändigt werden.

Hiebei wird bemerkt, daß sowie die Finanzwach-Beamten und berittene Mannschaft, ebenso die in Uniform erscheinende unberittene Finanzwach-Mannschaft auf den Ueberfuhren von der Entrichtung der Mauth befreit ist.

Zweitens. Bei den sogenannten Wehrmauthen oder Filial-Stationen treten die nämlichen Gebühren wie bei den Hauptstationen ein. Es unterliegen aber diesen Gebühren bei den Wehrmauth-Stationen nur jene Parteien, welche die Hauptstation umfahren oder mit Vieh umtreiben, das ist solche Parteien, welche vor dem Hauptschranken von der mauthpflichtigen Straße ablenken und dieselbe hinter diesen Schranken wieder benützen.

Die Brückenmauth-Gebühren aber sind bei den Mauth-Stationen nur in soweit einzuheben, als die mauthpflichtigen Brücken wirklich benützt werden.

Drittens. Dem Pächter werden die bei den Stationen befindlichen Schrankenbäume oder Ueberfuhren sammt Zugehör, in soweit sie ein Eigenthum des Aerars sind, und unter der Bedingung unentgeltlich überlassen; daß er die etwa nothwendigen Reparaturen an denselben aus Eigenem bestreite, und sie in demselben Zustande, als sie ihm übergeben worden sind, bei Beendigung seiner Pachtzeit dem Aerar zurückstelle. Wo keine Schranken bestehen, oder die alten ganz unbrauchbar geworden sind, hat der Pächter für die Herstellung eines neuen Schrankens zu sorgen, der in diesem Falle dergestalt sein Eigenthum verbleibt, daß er nach Ende der Pachtzeit sich mit seinem allfälligen Nachfolger abfinden oder den Schranken wegnehmen lassen kann.

Die Ueberfuhr muß auf Kosten des Pächters so eingerichtet sein, daß keine Gefahr zu besorgen ist, besonders aber hat der Pächter Folgendes zu beobachten:

a) Müssen auf beiden Seiten des Ufers Spannsäulen eingesetzt werden, welche mit Seitenstützen gehörig zu befestigen sind;

b) die Spannsäulen müssen im Verhältniß zu dem Wasser gehörig hoch sein;

c) von einer Säule zur anderen muß ein achtschillingenes Spannseil in der gehörigen Höhe zum Wasser gezogen werden;

d) das Ueberfuhrs-Fahrzeug muß eine Einstellplätte sein, und die Bänke sind im Schiffe in der Art anzubringen, daß sie um etwas dicker sind, als die Schiffwand, und daß in deren Höhe jede überfahrende Person mit den Füßen den Schiffsboden sitzend erreichen kann;

e) rings um die Sitzbrücke, welche für die Ueberfahrenden bestimmt ist, muß ein solides Geländer angebracht werden, welches mit eisernen Stützen zu befestigen, und nur dort zum Auf- und Zuschieben einzurichten ist, wo sich der Aus- und Eingang befindet;

f) das Schiff ist durch ein zweischillingenes Schleppseil mit dem Spannseile mittelst einer messingenen Rolle in Verbindung zu setzen, und der Pächter ist verpflichtet, sowohl das Spann- als das Schleppseil immer im guten Zustande zu erhalten;

g) an beiden Ufern ist bei der Zufuhr und Abfahrt eine kleine Einsteigplätte anzubringen, welche mit einem ordentlichen Gerüste und Geländer versehen sein muß;

h) an jenen Orten, wo man zu den Ueberfuhrschiffen zu kommen hat, sind an beiden Ufern, wo keine steinerne Stiegen sich befinden, Treppen anzubringen, und beide Seiten mit einem Geländer zu versehen;

i) die Bemannung für die Ueberfuhrplätte muß aus vier, der Schifffahrt vollkommen kundigen Männern bestehen;

k) es muß immer ein neues Spann- und Schleppseil sich vorräthig vorfinden;

l) das zur Betreibung der Ueberfuhr nöthige Material- und sonstigen Erfordernisse hat der Pächter auf seine Kosten anzuschaffen, und auch die erforderliche Anzahl der Schiffsknechte auf seine Kosten zu unterhalten;

m) rücksichtlich dieser, auf die Lebenssicherheit des Publikums Bezug nehmenden Verpflichtungen des Pächters wird eine besondere Aufsicht von den k. k. Polizeibehörden, dann von dem k. k. Bauamte, so wie von der k. k. Finanzwache gepflogen werden, daher der Pächter den allfälligen Anordnungen dieser Behörden und Organe stets Folge zu leisten hat.

Viertens. Der Pächter ist weder berechtigt, die ihm verpachtete Station in eine andere Ortschaft zu verlegen, noch dieselbe von der Straße, an der sie dermal steht, zu entfernen, noch überhaupt den Schranken eigenmächtig zu versetzen. Es steht jedoch demselben frei, eine andere Aufstellung des Schrankens bei der Finanzbehörde anzusuchen, welche sich das Recht vorbehält, dazu ihre Einwilligung im Einverständnisse mit der politischen Behörde zu ertheilen, wenn keine Anstände dagegen obwalten.

Der Ueberfahrtspächter hat die gepachtete Ueberfuhr selbst zu betreiben; er darf sie an Niemand in Afterpacht überlassen, und auch nicht gestatten, daß auf anderen als seinen Fahrzeugen überführt werde. Auch hat derselbe die Ueberfuhr nur durch erfahrene Schiffsknechte, für deren Handlungen er strenge verantwortlich bleibt, besorgen zu lassen und die erforderlichen Ausweisungen über die Eigenschaft der Schiffsknechte zu leisten. — Ohne Bewilligung der k. k. Finanzbehörde, oder des von dieser ermächtigten Amtes dürfen auf den Ueberfahrten keine Waaren hin und her geführt werden; auch hat sich der Pächter sowohl als seine Leute von aller Handbietung und Hilfeleistung zu Unterschleifen zu enthalten. — Ihm ist in keinem Falle gestattet, die Ueberfuhr mit mehr als einem Fahrzeuge, oder auch an andern als dem hiezu bestimmten Punkte zu betreiben. — Wenn eine Brücke unbrauchbar werden sollte, bleibt es den, mit der Sorge für die Erfüllung dieses Vertrages beauftragten Behörden überlassen, bis zur Herstellung der Brücke an allen Orten, wo es für nothwendig erkannt werden sollte, Ueberfuhren für Fußgänger und Wägen zwischen und neben den verpachteten Ueberfuhren zu errichten, ohne daß deßhalb der Pächter eine Vergütung anzusprechen hätte.

Fünftens. Der Pächter ist verbunden, die Parteien anständig zu behandeln, und auf Weg- und Brückenmauthen bei Tag und Nacht, bei Ueberfuhren aber vom Anbruch des Tages bis zum einbrechenden Abend ohne Aufenthalt zu expediren.

Zur Nachtzeit darf nicht übergeführt werden, sondern das Fahrzeug muß an dem Ufer, wo die Einhebung stattfindet, eingehängt werden.

Es liegt dem Pächter ferners ob, den Reisenden, Fuhrleuten und Viehtreibern, die seinen Schranken betreten, die Gebühren außer dem Amte auf der Straße, ohne die fahrenden oder reitenden Parteien zum Absitzen zu nöthigen, abzunehmen, und die auf den entrichteten Betrag lautende Bollete auf Verlangen einzuhändigen, wie nicht minder zur Nachtzeit den Platz am Schranken ergiebig zu beleuchten.

Er ist verbunden, eine von der Finanzbehörde bestätigte und leserliche Gebühren-Tabelle an dem sichtbarsten und zugänglichsten Platze außerhalb des Einhebungs-Locales anzuheften, und während der ganzen Pachtzeit angeheftet zu lassen.

Im Falle der Nichtbefolgung dieser Vorschriften verfällt der Pächter in eine Strafe von 1 bis 10 fl., welche die Finanz-Bezirks-Direktion von Fall zu Fall nach den Umständen bemessen wird.

Sechstens. Die Beischaffung der Wegmauth-Valor-Bolleten bleibt dem Pächter überlassen; es wird jedoch demselben ein Formular vorgezeichnet werden, nach welchem die Bolleten gedruckt erscheinen müssen, und die Verausgabung einer anders geformten, oder geschriebenen Bollete wird der verweigerten Erfolgung einer Bollete gleichgeachtet.

Siebentes. Wird von einem Pächter die Mauth in einem Falle abgenommen, in welchem sie nicht gebühret, oder wird von einer Partei ein höherer Betrag eingehoben, als gesetzlich bestimmt ist, so verwirkt der Pächter eine Strafe in dem zwanzigfachen Betrage des zur Ungebühr bezogenen Mauthgeldes, unabhängig von jenen Strafen, die ihn im Grunde der Strafgesetze noch treffen könnten.

Achtens. Verweigert eine Partei bei Passirung des Schrankens oder der Brücke die Entrichtung der Gebühren, oder wollte sie den Schranken gewaltsam überschreiten, so ist der Pächter berechtigt, den Beistand der Ortsbehörde geziemend anzurufen, und dieselbe verpflichtet, diesem Beistand zu leisten.

Neuntens. Das Verfahren über die Verkürzungen der Mauthgebühr wird von dem nach dem Gesetze hiezu berufenen Behörden gepflogen. Der Pächter ist jedoch berechtigt, von denjenigen, die er in einer solchen Gefällsübertretung betritt, den Sieben- und Einhalbfache der Gebühr als Sicherstellung der Strafe in Barem einzuheben, wofür er eine schriftliche Bestätigung zu ertheilen hat. Auf das Verlangen des Pächters oder des Beschuldigten wird bei dem nächsten Zoll-, Steuer- oder Controlamte, oder dem nächsten für die Untersuchung der Gefällsübertretungen bestellten Beamten, oder wenn sich eine Obrigkeit näher befindet, bei derselben die Thatbeschreibung aufgenommen und über dieselbe nach dem Gesetze vorgegangen. Die wegen der gedachten Gefällsverkürzungen einfließenden Strafgelder fallen, nach Abzug der Kosten des Verfahrens, so weit die Kosten nicht von dem Beschuldigten oder Verurtheilten vergütet werden, dem Pächter zu.

Zehntens. Die Entscheidung der sich auf die Einhebung und Handhabung der Mauth beziehenden Streitigkeiten zwischen dem Pächter und den Parteien steht den Finanzbehörden zu. Der Pächter ist daher verbunden, den Finanzbehörden über alle Mauthangelegenheiten, je nachdem sie es fordern, schriftlich oder mündlich Rede und Antwort zu geben. Diese Behörden sind berechtigt, ihn hierzu im Falle der Weigerung oder Unterlassung durch Strafboten oder auf andere gesetzliche Art zu verhalten. Gegen die Entscheidung der Finanz-Bezirks-Direktion kann binnen vier Wochen der Recurs an die k. k. Finanz-Landes-Direktion, und gegen die Entscheidung der letzteren gleichfalls binnen vier Wochen an das k. k. Finanzministerium ergriffen werden.

Eilftens. Der Pächter ist verpflichtet, auf die Befolgung der rücksichtlich der Ueberladung bestehenden oder in Folge erlassen werdenden Anordnungen zu wachen, und die Anzeige hiervon an die nächste politische Obrigkeit oder das nächste Zoll-, Steuer- oder Controls-Amt zu machen, je nachdem ein oder das andere Amt auf dem Wege, in dessen Richtung das Fuhrwerk zieht, der Mauthstation näher liegt. Der Pächter hat ferner auch darüber zu wachen, daß auch die jeweiligen Anordnungen, betreffend die Festsetzung der Breite und des Gewichtes der Ladungen der Lastwagen, die Bespannung derselben, die Breite der Reife der Räder und das Einlegen der Radschuhketten befolgt werde, und jede Außerachtlassung dieser Anordnungen ist von dem Pächter gleichfalls entweder der nächsten politischen Obrigkeit, oder dem nächsten Gefällsamte anzuzeigen.

Zwölftens. Dem Pächter steht das Recht, die Parteien zur Vorzeigung der Mauth-Bollete von der zurückgelegten letzten Station zu verhalten, nicht zu.

Dreizehntens. Der Pächter verbindet sich zur Leistung einer Caution, welche, wenn der Pächter den Pachtschilling monatlich in vorhinein zu zahlen übernimmt, im sechsten Theile des einjährigen Betrages desselben zu bestehen hat; wenn der Pächter es aber vorzieht, denselben erst nach Ablauf eines jeden Monats zu berichtigen, in dem vierten Theile des jährlichen Pachtschillings zu erlegen kommt, und die vor der Uebergabe des Pachtobjectes bei dem betreffenden Amte geleistet werden muß.

Vierzehntens. Der Pächter hat selbst für seine Unterkunft zu sorgen, dort aber, wo Aerarial-Gebäude vorhanden sind, in welchen derselbe untergebracht werden kann, wird, wenn kein Hinderniß obwaltet, wegen seiner Unterbringung in denselben mit ihm eine besondere Verhandlung gepflogen werden.

Fünfzehntens. Den Pachtschilling hat der Pächter auf seine Gefahr und Kosten an die ihm zugewiesene Casse abzuführen, und zwar in monatlichen gleichen Raten, welche bis spätestens zur bedingten Zeit eines jeden Monats zu bezahlen sind.

Sechzehntens. Wenn einem Pächter die Benützung des ganzen gepachteten Objectes, oder bei Concretal-Pachtungen die Benützung auch nur eines einzelnen zu den Concretal-Pacht-Objecten gehörigen jedoch selbstständigen Mauthobjectes, durch ein Elementar-Ereigniß oder durch ein anderes von ihm unabhängiges zufälliges Ereigniß nach vor ihm rechtsbeständig zu liefernden Beweisen, durch einen Zeitraum von wenigstens vierzehn Tagen ununterbrochen gänzlich entzogen wird, so ist derselbe berechtigt, eine angemessene Vergütung des erlittenen Schadens anzusprechen, welche Vergütung aber die für die Zeit der entgangenen Benützung des ihm entzogenen Mauth-Objectes entfallende Pachtschillings-Quote nicht übersteigen darf. Als selbstständiges Mauth-Object wird übrigens bei Concretal-Pachtungen jede Mauthstation angesehen und behandelt, welche in der Versteigerungs-Kundmachung als eine selbstständige Station und mit einem selbstständigen Ausrufspreise aufgeführt wird.

Behufs der Ausmittlung der auf das entzogene selbstständige Mauth-Object von dem Concretal-Pachtschillinge entfallenden Pachtschillings-Quote wird gleich bei Ausfertigung des Vertrages der für das gepachtete Concretal-Object gebotene Pachtschilling nach dem Verhältnisse der einzelnen Ausrufspreise zu dem Gesammt-Ausrufspreise, vertheilt.

Hinsichtlich der Ueberfuhren wird ausdrücklich festgesetzt, daß das Zufrieren der Flüsse nicht als ein den Entschädigungs-Anspruch des Pächters begründendes Elementar-Ereigniß angesehen wird, und daß daher auch der Pächter aus Anlaß dieses oder eines anderen Elementar- oder sonstigen Ereignisses, wodurch er in der Ausübung seiner Rechte zeitweise gehindert ist, keine Entschädigung anzusprechen berechtiget ist.

Wenn es die Uferarbeiten oder andere Umstände erfordern, daß die Ueberfuhr eine Strecke auf- oder abwärts von ihrem gegenwärtigen Standpunkte stattfinden müßte, so hat sich der Pächter ohne Widerrede darein zu fügen, und auf seine Kosten die nöthigen Anstalten zu treffen. — Wenn jedoch Ueberfahrten wegen des geringen Wasserstandes durch Nothbrücken ersetzt werden müßten, so muß auch der Pächter in einem solchen Falle sich mit den tarifsmäßigen Brückenmauth-Gebühren ohne irgend einen Regreß an das Gefällsärar begnügen. In jenem Falle aber, wo eine solche Nothbrücke in die Kathegorie der mauthfreien fiele, kann der Ueberfuhrspächter unter jenen Cautelen und in jener Ausdehnung auf einen verhältnißmäßigen Nachlaß des Pachtschillings Anspruch machen, unter welchen ihm, nach dem Inhalte des gegenwärtigen Contractpunktes überhaupt ein solcher Anspruch bei Elementar- oder anderen von seinem Wissen oder Verschulden unabhängigen Ereignissen, durch welche ihm die Benützung des Pacht-Objectes durch wenigstens vierzehn Tage ununterbrochen gänzlich entzogen wird, zugestanden wurde. Alle von dem Willen und Wissen des Pächters abhängenden, daher durch sein Verschulden hervorgerufenen, die Benützung des Pacht-Objectes behebenden oder beschränkenden Umstände, sowie alle Zufälle und Ereignisse, die bloß auf eine Verminderung des Pacht-Objectes in größerem oder geringerem Maße einwirken, durch welche aber die Benützung eines selbstständigen Mauth-Objectes nicht gänzlich unmöglich gemacht wird, treffen gleichfalls den Pächter, der folglich den herbeigeführten Abfall am Ertrage des gepachteten Objectes ohne einen Anspruch auf Entschädigung zu tragen hat.

Die Entschädigungsgesuche wegen entgangener Benützung der Pacht-Objecte müssen binnen der peremptorischen Frist von drei Monaten, vom Tage der Behebung des Hindernisses an, bei der Bezirksbehörde, in deren Bezirke die Mauthstation gelegen ist, überreicht werden, widrigenfalls auf solche Gesuche keine Rücksicht genommen werden würde.

Siebzehntens. Für den Fall, wenn der Pächter die vertragsmäßigen Bedingungen nicht genau erfüllen sollte, steht es den mit der Sorge für die Erfüllung des Vertrages beauftragten Behörden frei, alle jene Maßregeln zu ergreifen, die zur unaufgehaltenen Erfüllung des Vertrages führen, wogegen aber auch dem Pächter der Rechtsweg für alle Ansprüche, die er aus dem Vertrage machen zu können glaubt, offen stehen soll.

Ueberdieß hat der Pächter in dem Falle, wenn er eine Pachtzinsrate zur festgesetzten Zeit nicht abführt, von der rückständigen Pachtzinsrate bis zu deren Zahlung Verzugszinsen zu vier von Hundert zu entrichten und es fangen diese Verzugszinsen von dem Tage zu laufen an, welcher auf den im Pacht-Contracte zur Zahlung der rückständigen Pachtzinsrate bestimmten Tag folgt.

Hiernach wird jedesmal und insbesondere in dem Falle, wenn der Pächter die bedungene Caution nicht zur gehörigen Zeit vollständig leistet, oder den Pachtschilling in der gehörigen Zeit nicht, oder nicht vollständig abführt, es der Finanzbehörde zustehen, sogleich im administrativen Wege, ohne seine Vernehmung, Sequester auf die gepachtete Station, welche die Station auf seine Rechnung und Gefahr zu verwalten haben, einzusetzen, oder das gepachtete Object auf seine Gefahr und Kosten neuerdings feil zu bieten, und die eine oder die andere Maßregel, oder beide zugleich zu ergreifen, oder endlich auch den Pächter zugleich in anderen Wegen zur Erfüllung des Vertrages verhalten.

In jedem dieser Fälle bleibt der Pächter in der Haftung für jenen Betrag, der an dem bedungenen Pachtschilling nicht eingebracht werden würde, und der Finanzbehörde steht es zu, den abgehenden nebst den schuldig gebliebenen Betrag aus seiner Caution nöthigen Falls auch von seinem übrigen Vermögen einzubringen.

Wenn bei der in einem solchen Falle vorgenommenen Wiederversteigerung ein höherer Pachtschilling erlangt werden sollte, oder wenn bei der auf Gefahr und Kosten des Pächters vorgenommenen Sequestration des Mauthgefälls ein den Pachtschilling übersteigendes reines Mautherträgniß sich ergäbe, so soll das Gefällsärar berechtigt sein, diese Vortheile für sich zu behalten.

Achtzehntens. Dem Pächter, wie der Finanzbehörde steht, sofern während des Laufes der Pachtzeit eine Aenderung in den Bestimmungen des Gesetzes, die auf den Ertrag einen Einfluß ausübt, stattfinden sollte, eine vorläufige dreimonatliche Aufkündigung vor dem Ablaufe des Verwaltungsjahres frei.

Bei Ueberfahrten kann überdieß der Pachtcontract ohne den geringsten Anspruch auf was immer für eine Entschädigung auch vor dem Ende der stipulirten Pachtungsfrist von Seite der Finanzbehörde in dem Falle aufgelöst werden, als die Erbauung eines Steges oder einer Brücke, für welchen Zweck immer dieses erfordert, worüber das Erkenntniß jedoch der k. k. Finanz-Landes-Direction vorbehalten ist.

Neunzehntens. Das unterfertigte Licitations-Protokoll vertritt die Stelle der förmlichen Contracts-Urkunde, und verbindet den Bestbieter sogleich vom Zeitpunkte der Unterfertigung, während für die Staatsverwaltung die volle Gültigkeit des Vertrages von der Annahme des Anbotes von Seite der zur Bestätigung solcher Pachtverträge berechtigten Behörden abhängt, und daher erst mit der an den Bestbieter erfolgten Bekanntgebung der höheren Ratification eintritt.

Kann das Licitations-Protokoll wegen Abwesenheit des mittels eines schriftlichen Offerts als Bestbieter verbliebenen Licitanten von demselben nicht gefertiget werden und erfolgt zu demselben die oben erwähnte vorbehaltene Ratification, so wird auf Grundlage des Offerts und der kundgemachten Pachtbedingungen ein förmlicher Contract in zwei gleichlautenden Parien errichtet werden.

Sollte der Offerent sich weigern, den förmlichen Contract zu unterfertigen, so haben die mit §. 17 festgesetzten Rechte des Gefälls-Aerars einzutreten.

Die Entscheidung, ob der mündliche oder schriftliche Anbot von der competenten Behörde ratificirt wurde, wird längstens bis zum Anfangstage der Pachtzeit stattfinden und dem Pächter bekannt gegeben werden, bis wohin der Bestbieter von seinem Offerte nicht zurücktreten kann.

Das Rechtsmittel wegen der Verletzung über die Hälfte kann nicht geltend gemacht werden.

Uebrigens wird festgesetzt, daß die aus dem Mauthpachtvertrage etwa entspringenden Streitigkeiten, das Aerar oder das Mauthgefäll, in dessen Namen der Vertrag geschlossen wird, möge als Beklagter oder als Kläger eintreten, sowie auch die hierauf Bezug habenden Sicherstellungs- und Executions-Schritte bei demjenigen im Sitze des Fiscalamtes befindlichen Gerichte, dem der Fiscus als Beklagter untersteht, durchzuführen sind.

Zwanzigstens. Der Pächter ist verpflichtet, die für ein Pacht-Contracts-Exemplar entfallende Stempelgebühr sogleich bei der Bekanntmachung der erfolgten Bestätigung zu entrichten.

(—3.2)

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 12. RUJNA 1855. Broj 208.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je svèrstbina: 4 kr. st. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

14059—2949.

Za podporu stradajućih požarom žiteljah grada Požege prispieli su nadalje sliedeći dobrovoljni prinesci i to:

	fr.	kr.
Od c. k. namiestništva u Insbruku	77	58 $^3/_4$
„ „ „ „ Mletcih	2	3
„ „ „ okružne oblasti u Budveisu	2	32
Ukupno dakle	82	83 $^3/_4$

Dočim se ovaj iznos svèrsi svojoj dostavlje, izražava se time svim milosèrdnim darovateljem u ime nevoljnikah iskrena zahvala.

U Zagrebu 29. kolovoza 1855.

Od c. k. hèrvatsko-slavonskog namiestništva.

4071—1855.

Gospodin Dragutin plemeniti Pastori, vlastelin križovljanski, poklonio je uz obećanje i veće podpore u slučaju nužde svotu od petdeset forintih srebra na podporu pojedinih bolestnikah od kolere u miestu Vratno, koi veledušni i čoviečni čin sa najtopliom zahvalnostju u ime bolujućeg žiteljstva ovim do obćeg znanja stavlja se.

U Varaždinu 7. rujna 1855.

C. k. kotarski predstojnik
Utiešenović.

Bèrzojavne viesti.

Iz Bukurešta došle su sliedeće privatne viesti bèrzojavne:

Dne 8. o. m. u podne navalili su saveznici na odbranjiva utvèrdjenja sevastopoljska. Navala na Malakovtoranj sasvim je za rukom izpala i ova kula nalazi se sad u posiedovanju Francezah. Napadaj na Redan nebiaše od istog uspieha. Daljna izviestja iz Varne donose, da se već ciela južna strana Sevastopolja nalazi u rukama saveznikah. Ruska ladja „Maria“ izgoriela je.

9. rujna u jutro. Kad su Francuzi posieli Malakov (Karabelnaja i južna strana Sevastopolja mnogo patiše) odlučili su se Rusi da očiste to miesto, te su sva odbranjiva utvèrdjenja kroz lagume u zrak digli. 650 Rusah (medju njima 27 oficirah) uhvaćeno je u Malakovtornju.

9. rujna u 10 satih u jutro. Noćju i u jutro Rusi su očistili južnu stran Sevastopolja, koja je vatrom opustošena. Ostanak ruske flote, osim 3 parobroda, koji su u more spušteni, zapaljen je. Savezni most sa sievernom stranom Sevastopolja razoren je.

(Wien. Ztg.)

Iz Turina, 10. rujna. Lamarmora javlja pod 9. rujna: Jučer biaše obćeniti juriš na Sevastopolj; uspieh je sjajan. Sbor generala Bosquet-a osvoji Malakovtoranj. Mi smo izgubili, premda neučastvovasmo u jurišu, 40 mom. u tranšeima. Francuzi i Englezi jurišaše junački. Noćju povukoše se Rusi natrag, dočim su prie grad zapalili, sva utvèrdjenja razorili, zdanja u zrak digli i ladje potonili.

Iz Londona, 8. rujna. General Simpson javlja pod 8. rujna: Bombardiranje Sevastopolja otvoreno je dne 5. i sliedećeg dana s malim gubitkom nastavljeno. Jučer razorena je opet jedna fregata ruska. Usred varoši gori velika vatra. Jučer dogodila se strahovita eksplozia, valjda su magazini na sievernoj strani razpukli se.

„Times“ javlja: Saveznici su 15. svib sasvim razorili Petropavlovsk u Kamčatki i 51 top tamo osvojili; tamošnja ruska posada još se 17. trav. s dvie ladje povukla u Amur rieku; flota saveznikah pošla je za njima u potieru.

Iz Pariza, 9. rujna. Admiral Bruat javlja pod 6., da su saveznici u azovskom moru 43 ribarie, 127 brodovah i neizmierni material razorili; šteta iznosi niekoliko milionah. — Onaj, koi je attentat pokušao, jest nieki nedavno pomilovani Francez.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Kao što pisma iz Gospića javljaju, umèrli su tamo u koleri c. k. podpukovnik Bogunović i c. k. graditeljstveni satnik Rilly.

U Zagrebu. Protiv života cara Napoleona pokušan je u Parizu opet attentat, koi srećom nije za rukom izpao. „Moniteur“ od 9. m. javlja o tom attentatu sliedeće: Jučer uputio se car u talianski teater; u onaj par, kad je pèrva kočia (car se vozio u drugoj) s dvorskim gospodjama zaustavila se pred ulaznim vratima, izpali nieka na trottoiru nalazeća se osoba dvie male kubure, bez da bi išta gadjala. Pogodjen nije nitko. Zločinac, koi je više kakovoj ludi nego li ubojici priličio, biaše odmah uzapćen. — „Oesterr. Corr.“ takodjer donosi bèrzojavnu depešu o tom dogadjaju, i veli, da je ta osoba jedan Talian od 20 po prilici godinah. Poslie toga dogadjaja šetao se car oko kazališta i biaše gromovitim klikovanjem pozdravljen, nakon toga išao je u svoju ložu, gdie je opet s uzhićenjem primljen.

J. K. Iz Orahovice (u Slavonii) 7. rujna. Riedko čitam u cienjenom vašem listu od naših stranah dopis, koi bi svietu priobćio, šta se kod nas dogadja, i kako mi živimo; — to je, reći bi dobar znak bio, znamenje da se ništa znamenita dogodilo nije; — al sad lećem se pera za vama priobćiti, da nenadani i neočekivani gost, kolera — (dalje joj kuća) i kod nas se kani udomiti; nedavna kod zlobne pošasti ove biaše tako občuvana okolica naša od nje, da od stranih i inih predielah mogućniim za utočišće služaše, al gledaj sada kan da si preduze uštedjene žèrtve podvostručeno nadoknaditi; — takovom bo žestinom napala je na mirovno miesto ovo kao i okoliš da svaki dan 6—8 u hladni sprovadjamo grob — a po 10 do 20 njegovati, tugu i bol šnjima dieliti prinuždene se nalazimo. Taj neželjeni gost pojavi se najprie u neznatno malom selu Bare do 30 brojevah brojećem, i to u kući, koja se može kazati medju najbolje u Slavonii stojećima Sime Stanislavljevića, u kojoj već 5 žèrtvom njojzi podlegoše, i 6 sudbinu svoju očekivaju — šta još čudnovatie, dvojica od poljodielacah na oranju bivši u blizini sela tog napišese vode u kući otoj, neudaljene $^1/_4$ sata prihvati ista bol, i do večer jedan mèrtav, do dana drugi živ al veoma pogibelno bolestan osvanuše, i ovaj imade zahvaliti bèrzoj pomoći, koju istomu pružiše c. k. gensdarmeria. Doista svu hvalu zaslužuju neutrudni članovi tiela toga, jer ne samo da čitave noći prolaze kroz sokake, liek, kojeg oni od najvišje svoje vlasti primiše, bolestnim pružajući, već i sva moguća upotrebljavaju, da nuždna bolestnim nemanjkaju; obilaze sela, propitivaju, i skèrbe se doista tako kan da su im rodjena bratja. — Nemogu propustiti, da ovdie nenapomenem našeg vriednog i revnog gosp. c. k. predstojnika Miroslava Kraljevića, koi kako mu do znanja dodje nepovoljni glas ov, pohiti u okolicu našu, posieti bolestne i od kuće do kuće idući takove tiešiti propustio nije, obećavši njima, da će sve upotrebiti sile za olakšati nevolju njihovu, — i strog nalog dao je obćinskom glavaru, da ona, koja neutrudni g. c. k. kot. liečnik Ivan Janson dan i noć sprovodeći kod bolestnih odredi, točno izvèršiti imade, i tako oni, koji se oporave, i oslobodjeni postanu od te smèrtonosne bolesti, sva dobivaju t. . hranu, dvorbu, i ostala, da opet stečeju priašnju snagu, koja im manjka za poslove svoje izvèršivati. — Kod bolestnih nepropušta i sveštenstvo svom zvanju shodno zadovoljiti i pruža takodjer bolestnim izkusan liek protiva toj bolesti, što ga dobiva od prehvaljenog g. liečnika.

S bojišta.

— General Pelissier javlja pod 6. o. m., da je prošle noći u luci sevastopoljskoj izgoriela jedna dvokatna ladja. Vatru prouzročila je jedna sa savezničkih obkopah izbačena bomba; vatra biaše velika i osvietlila je na daleko cieli logor.

Polag druge depeše Pelissierove od 7. trajala je vatra još, te je opet jedna fregata izgoriela.

— „Le Nord“ donosi nieke zanimive pojedinosti o bitki kod Traktira (dne 16. kolov.): Kod pèrve navale (na Fedjukin brežuljko, gdie su Rusi bajonetom osvojili briežuljak i neprijateljske baterie) ubijen je general Read od niekog Zuava. Malo zatim padne načelnik njegova generalštaba, generalmajor Veimarn, vèrlo zaslužni i učeni oficir. Skoro zatim vidili smo adjutanta generalovog Stolipina od ogromnog uzrasta, kako tèrči k generalu i na svojim jakim plećima odnese ga. Pukovnik Bellegarde, zapoviednik ukrajinskog lovačkog regimenta, i pukovnik Scudery hrabri voditelj lovacah odeskih, poginuli su takodjer.... Neprijatelj nije mogao toliko ljudih izgubiti, koliko mi, jer je on ponajviše topništvom dielovao. Tielo hrabrog generala Reada ležalo je još na prostoru, koi nas je dielio od Francezah, 30—40 dobrovoljacah stupi napred, da ga posred neprijateljske pucnjave potraže. Francuzi postiše dobrovoljce približiti se do miesta, gdie je ležalo tielo generala a onda ih sve kartačima obore. Upèrkos toga pojaviše se drugi hrabri, nu i ovaj novi pokušaj ostade bez uspieha, pokušaj ponovljen je četiri puta i tielo generala Reada biaše u pravom smislu rieči zastèrto bèrdom od tielesah. Žalostni doista spomenik oddanosti i hrabrosti..... Osim višjih oficirah, koje sam jur spomenuo, izgubismo mi hrabroga i izvèrstnoga barona Wrevskog, koi biaše prie ravnatelj pisarne u ratnom ministarstvu. Odmah s početka bitke činilo se, da si je smèrt ovoga generala za žèrtvu izabrala. On se nalazio upravo kraj kneza Goršakova, kad mu jedno tane ubije pod njim konja. General padne, i mislilo se da je mèrtav. Nu za čas opaze ga, da se dignuo, i uzjašiv drugog konja opet zauzeo svoje miesto pokraj kneza, koi ga je zaludo molio, da se udalji odatle. Jedva prodje jedan čas, a ono opet pogodi jedno zèrno generala u njegovu kacigu i rani ga. Knez Goršakov molio ga još jeće, da se povuče i da kontuziu nezapusti. Nu general nehtiede poslušati kneza, nego je išao za njim, kad je knez k desnom krilu požurio se. Ovdie pogodi generala Vrevskog treće zèrno i oviput zadadè mu smèrt..... Kad je general Kocebue, načelnik generalštaba knezova, vidio, da se vojska na desnom krilu zaludu bije, jer se neprijatelj u sve to večem broju skuplja, sidje s konja, i posluživ se sedlom kao pisaćim

stolom, pisao je olovkom naloge za načelnike divizih. U taj hip udari jedna granata tik kraj njega; oficiri od svite generalove povuku nehotice konje natrag, granata se razpukne, oblaci od praha, kamenja i komadah granate zastru prostor, mislilo se, da je genenal mèrtav. Kad se oblaci razpèršiše, opazilo se, da je general naslonjen na sedlo svoga konja, nepomičan, on je dalje pisao. Istom kad je naloge podpisao i svojim adjutantima predao, izvuče džepnu maramu i obriše si kèrvavi obraz, koi mu biaše ranjen kamenjem od granate bačenim.

Austria.

U Beču, 7. rujna. Poštovni red za putnike putujuće izvanrednom poštom po Ugarskoj, Erdelju, Hèrvatskoj i Slavonii, vojvodstvu Sèrbii i vojenoj granici već je izveden. — Poštovne konferencie, koje su ovde bile, u subotu su zaključene.

— Sèrbski princ Karagjorgjević stigao je iz Pariza ovamo.

— Gotovina novca austrianske narodne banke koncem mieseca kolovoza iznosila je 47.972,011 for., a banknotah u tečaju biaše 396,737,879 for.

Talianska.

Iz Turina, 7. rujna. Sardinsko poslaništvo u Florenci opozvano je radi niekog sraženja povodom imenovanja jednog attache-a kod istog poslaništva.

Rusia.

— (Narodno noživo u ruskoj vojsci.) Prie kratkog vremena spomenuše novine kako se u Rusii sad opet zavodi narodno nošivo; ali do sada još nijedne neocieniše tu novinu, kao što treba; pa zato mislimo da imamo miesta progovoriti o tome niekoliko riečih. Ta novina dvostruko je važna, jerbo je i znak da u Rusii kako koi dan sve većma preotima mah stara ruska strana, a i nova je granica izmedju rusijatva protiv Europe.

Narod ruski odupiraše se velikome Petru u njegovom zavodjenju kojekakve novine da neodno, stane nadvladavati a slavni poviestnik Karamzin to zauzeto propoviedati tako, da se pod Nikolom jako razprostrani od najnižeg naroda, i svaki onaj, koi htiede važiti kao prosvieštén, moraše govoriti francezki, šta više, mnogi plemići jedva štogod i umieše govoriti svojim maternjim jezikom i biaše zadovoljni znati govoriti ruski i koliko im je nuždno sa slugama i mužicima svojim. No ujedanput na svèršetku posliednjih 30 godinah združe se u Petrogradu i Moskvi svi pèrvi ljudi, pa stanu svakome rodoljubcu preporučivati kao osobitu čest razgovarati se izmedju sebe ruski, a istisnuti francezki jezik i iz samih velikih dvorovah.

Pod Aleksandrom I. pak sve, što je god narodno, stane nadvladavati a slavni poviestnik Karamzin to zauzeto propoviedati tako, da se pod Nikolom jako razprostrani od najnižeg naroda, i svaki onaj, koi htiede važiti kao prosvieštén, moraše govoriti francezki, šta više, mnogi plemići jedva štogod i umieše govoriti svojim maternjim jezikom i biaše zadovoljni znati govoriti ruski i koliko im je nuždno sa slugama i mužicima svojim. No ujedanput na svèršetku posliednjih 30 godinah združe se u Petrogradu i Moskvi svi pèrvi ljudi, pa stanu svakome rodoljubcu preporučivati kao osobitu čest razgovarati se izmedju sebe ruski, a istisnuti francezki jezik i iz samih velikih dvorovah.

Car Nikola biaše viešt proniknuti u vrieme, pa razumieti mu i uvažavati prilike. On gledaše svakojako podpomoći ruski jezik i rusku poviestnicu, oslanjajući se u starorusku stranu, a da tim još nezatvori zapadnoj prosvieti izvore, a osobito da neiznevieri Petrovo veliko načelo, na kome se osnivaše sva sila ruska i sve rusko odlikovanje, t. j. da neiznevieri duhovnu valjanost i sposobnost dobiti pèrva miesta u dèržavi, negledajuć kakvog je ko roda. „La carriere ouverte aux talens!“ biaše i Nikolina rieč, niti ga podpomaganje ruske narodne težnje mogaše zadèržati da se i stranom darovitosti neposluži.

Zbog Petra velikoga Rusia silom razkèrsti se sa svojom prošlosti, a car Nikola gledaše opet nastaviti prekinute konce od sveze, ovamo ostajući vieran duhu Petrove težnje, a ovamo forme joj dotjerujući više po narodnome ukusu i potrebi.

Car Aleksander II. kao da je nauman dalje raditi u duhu otca svog. Zavodjenje staroruskog narodnog nošiva u jednoj časti vojske veliki je korak u tome pravcu. Mi ga poznajemo tako dobro, da ni najmanje nesumnjamo da će on gdiegod pri tome zastati. Mi mislimo da će doći vrieme, kad će sva ruska vojska nositi narodno odielo, i da će i po pisarnicama i

Bečka burza

dne 11. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$75\frac{1}{8}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	80
dto . . . . » $4\frac{1}{2}$%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	$118\frac{1}{2}$
» » » » » 1854, » 100 »	$97\frac{7}{8}$
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2\frac{1}{2}$%	
» » » . . . . » $2\frac{1}{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	1028
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2030
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	305
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$113\frac{1}{2}$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$112\frac{5}{8}$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	82
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	$110\frac{1}{2}$
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	10 56
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	112

Br. 3549/g. (Izv.—397) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855. br. 3181 pronadje u 1000 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^{4}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Beretinec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Beretinec gospoje Ludovike Šaghy rodjene Sinković, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 23. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 13. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3677/g. (398—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3261 pronadje u 11.100 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $27^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Tužno, Tužno - Stasnjevec i Bela, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Cerje gospodina Dragutina Balogh, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 29. prosinca t. god. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3758/g. (399—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 11 kolovoza 1855 br. 3344 pronadje u 14.950 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $37^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Tèrnovec i Novaki, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro (Seniorata) Varašdin gospodina grofa Ivana Nepomuka Erdödy, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga. odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 3621/g. (Izv. 403) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 24. sèrpnja 1855 br. 3143 pronadje u 1,100 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $2^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Vratno i Marčan, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vinica gospodina Škendera Matačića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. listopada t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3633 i 3759/g. (404—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3258 i 3259 pronadje u 4,400 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 11 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radoboj, Šemnica, Petrovsko, Gjurmanec i Jesenje kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Prašno i Krapina gospodina Antuna Meninger, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.
2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. listopada 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 29. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn s. r.

Br. 1477. (419—Izv.) (3—3)

Razpis natiečaja.

Ured obćine Bèrdovac traži jednu osobu u zreloj starosti, koja bi zastupala miesto pisara a ujedno i uredovnog poslužitelja; platja istog sastoji iz 240 for. sr. s bezplatnim stanom; — svi oni, koji ovo miesto zadobiti žele, imadu svoje molbenice do 15. t. m. uredu ovom podnieti.

Obćinski ured bèrdovački u Januševcu dne 3. rujna 1855.

Grof od Corberona, s. r.

Stepan Grulčić, s. r.

Br. 6010. (D.S. 230) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. svibnja 1855 broj 2178 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ivanu Nep. Šandoru za spadavše na dobro Hrastinu u obćinah Selnici, Poljanici, Jugonici, Podgradju, Humu, Bistrici, Globočcu i Podgorju, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće, 17 $^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7000 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6011. (231—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855. broj 3422. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ferdinandu Spišiću, Matildi, Karolini i Amalii Nemčić, zatim Maksimiliani Spisić, rodjenoj Čunčić, za spadavše na dobro Sibice u obćini Berdarec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće 1 $^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 700 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. listop. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosinca 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6011. (232—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 br. 2427 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. suprugom Ferdinandu i Maksimiliani Spišić, Matildi, Karolini i Amalii Nemčić za spadavše na dobro Odra u obćini Brezovica, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće — kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2600 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 146. (421—Izv.) (3—1)

Natiečaj.

U Brodu kod Kupe, i u Lokvam na povlastjenom Lujsinskom drumu, u županii riečkoj, kotarskom uredu delničkom uvedene budući iz nova početne učione dvijuh nižjih razredah, gdie uz niekoje posebne pristojbe učitelji ujedno i orgulari biti imaju, te u Brodu osim naknade stana, i 300 for. srebra godištne platje, 20 for. za grijanje; u Lokvama pako osim pristojne naknade stana i 300 fr. sreb. godištne platje, i 20 hvatih dèrva za grijanje imali budu.

Za popunjenje naznačenih službah s ovim razpisuje se natiečaj do 14. listopada t. g.

Natiecati se želeći s propisanimi svedočbami providjeni kod niže podpisanog u Delnicah, na koliko jest moguće, osobno predstaviti se imadu.

U Delnicah dne 5. rujna 1855.

Nikola Car,
zač. kanonik modruški, podarcidjakon i pocetskog kotara nadziratelj.

Nr. 4291. (28—P.Z.) (3—3)

Kundmachung.

Der mit der hierämtlichen Kundmachung vom 31. Juli 1855 Z. 3688 eröffnete Konkurs zur Wiederbesetzung der in Erledigung gekommenen Postmeisterstelle zu Bizovac wird hiemit bis zum 22. September 1855 mit dem Beifügen verlängert, dass dem neuernannten Postmeister ausser den in obiger Kundmachung bekannt gemachten Bezügen, als: der Jahresbestallung von 200 fl., dem Amtspauschale von 20 fl. und den gesetzlichen Rittgeldern für geleistete Aerarial- und Privat-Ritte annoch eine wiederrufliche Stallbeihilfe jährlicher Einhundert Gulden C. M. zugesichert wird.

Bewerber um diesen Dienstesposten haben ihre gehörig instruirten Gesuche unter Nachweisung ihres Alters, Studien, der bisherigen Beschäftigung und der Vermögensverhältnisse bis zum obigen Termin bei der gefertigten Postdirection einzubringen, und darin den Besitz einer gegen Feuergefahr und Einbruch gesicherten, in der Mitte des Ortes Bizovac gelegenen Lokalität nachzuweisen.

Die näheren Vertragsbestimmungen können hieramts täglich in den gewöhnlichen Amtsstuden eingesehen werden.

Agram 30. August 1855.

K. k. Postdirection für Kroatien und Slavonien.

Klempay.

(137—Dp.) (3—3)

Kundmachung.

Wegen Sicherstellung der den Mindestfordernden zu überlassenden Lieferung der für das Garnisonsspital und für das Militär-Medikamentendepot zu Agram auf die Zeit vom 1. November 1855 bis Ende Oktober 1856 erforderlichen Viktualien, Getränke, Schreibmaterialien, ärztlicher und sonstiger Bedürfnisse, dann Borstenbinder- und Glaswaaren; die Reinigung der Wäsche, Verzinnung der eisernen und kupfernen Kochgeschirre und Arzenei-Materiale, wird in der Garnisons-Spitals-Kanzlei unter dem Vorsitze der löblichen Agramer Brigade am 17. September 1855 um 9 Uhr Vormittags eine Lizitation abgehalten werden.

Sämmtliche Gegenstände werden nach ihrer Eigenschaft entweder stückweise oder im niederösterreichischen Maße und Gewichte geliefert.

Hinsichtlich der, der ämtlichen Satzung unterliegenden Artikel wird auf Perzenten-Nachläße, hinsichtlich jener aber, welche keiner Satzung unterliegen, entweder auf festgesetzte, die ganze Lieferungsdauer gleichbleibende Kontraktspreise, oder auf die jeweiligen Marktpreise nach dem Verschleiß im Großen auf Perzent-Nachläße verhandelt.

Zur Lizitation wird Niemand zugelassen, der nicht vorher ein Vadium erlegt, welches für die Artikel des Bäckers mit 240 fl., des Fleischhackers mit 300 fl., des Greislers und Mehlhändlers mit 300 fl., des Kaufmanns mit 100 fl., des Weinhändlers mit 150 fl., des Glasers mit 5 fl., des Borstenbinders mit 5 fl., des Kupferschmiedes mit 8 fl., für die Wäschereinigung mit 10 fl. und für die Blutegeln mit 15 fl. festgesetzt ist, und denjenigen, die Nichts erstehen, gleich nach beendeter Lizitation zurückgestellt werden wird, von den Erstehern aber sogleich bei Unterfertigung des Lizitations-Protokolls auf die mit zehn Perzent des Betrages der angenommenen ganzjährigen Lieferung der betreffenden Artikel bemessenen Kaution ergänzt und depositirt werden muß.

Schriftliche Offerte werden nur vor der Lizitation, nämlich vor dem förmlichen mündlichen Abschluße derselben, versiegelt angenommen.

Die weiters näheren Lizitations-Bedingnisse, so wie auch das für das Militärjahr 1856 beiläufig zu liefernde Quantum sämmtlicher Artikel können in der Agramer Garnisons-Spitals-Rechnungskanzlei während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Agram, am 23. August 1855.

v. Agich m. p.,
Hauptmann, Spitals-Kommandant.

Lenches m. p.,
R. Offzl.

1692—33

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

Go... U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 13. RUJNA 1855. Broj 209.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istn. Polugodišnja predplata jo za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. odlinie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglasočili posebne članke platjesedo 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 10. rujna u jutro. „Moniteur" donosi sliedeće depeše iz Varne od nedielje u jutro:

U podne biaše Malakov jurišan, naši vojnici zauzeše redute, napokon podje nam za rukom, ter i njega osvojismo; ne tako u Redanu, jer pèrvi, koji su prodèrli (premiers occupans) nemogahu se radi silnog nepriateljskog topništva uzdèržati. Naše konačno posiednuće Malakova privest će, da će i veliki Redan pasti; Englezi bi ga bili takodjer skoro osvojili, no i oni moradoše se pred rezervnim topništvom nepriatelja povući. Kad je naša vojska vidila orlove na Malakovu, izvela je dva napadaja na središnji bedem (Centralbastion), no oba neuspieše; vojska morala se povući u tranšee. Naši gubitci su ozbiljni (serieuses), još se nemogu naznačiti, no oni su bogato nagradjeni osvojenjem Malakova s njegovim neprevidnim posliedicama.

Iz Pariza, 10. rujna popodne. Dodatak „Moniteura" priobćuje sliedeću depešu Pelissiera od 9.: „Karabelnaje i južne strane Sevastopolja više neima. Kad je nepriatelj vidio, da je Malakov pao, napustio je tvèrdju i u zrak digao sva utvèrdjenja. Ja sam noć proveo medju vojskom i mogu osigurati, da je Karabelnaja sasvim razorena, to se valjda slučilo i na *drugim točkama*. Naši gubitci su radi opore borbe ozbiljni. Sutra ću taj dogadjaj točno opisati."

Iz Pariza, 10. rujna u večer. Sliedeća depeša generala Pelissiera danas je na borsi izložena. „Iz Krima, 9. rujna, 8 satih u večer. Danas mogao sam se osviedočiti, da nepriatelj potaplja svoje parobrode. Njegovo dielo razorenja završava se pod vatrom naših bombah. Budući su se lagumi na različnim miestima grada redom razpukli, to sam se nalazio prisiljenim odgoditi moj ulaz u grad, koi sad samo jedno veliko požarište predstavlja. Knez Goršakov prisiljen našom vatrom, umolio je primirje, da svoje ranjenike preko odvede, budući je most podignut kraj gradića Pavao iz opaznosti i na zapovied kneza prekinut. Naš ukupni gubitak naznačit ću, čim budu točno poznati brojevi. Sve ide dobro. Mi bdijemo na Černaji."

U Parizu, 10. rujna. Nekadašnji ministar Bineau umro je.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

F. D. U Osieku, 10. rujna. Dana 7. t. m. zanimala je žitelje grada Osieka osobita svèčanost, od koje povoda najspasonosnie posliedice za domovinu našu očekivati možemo.

Odboru radi uredjenja Drave po vis. c. k. namiestništvu izaslanom, i u pratnji velerodjenog barona g. Gustava Prandau-a, svakom sličnom prigodom poznatog vitežkog domaćina, od Moslavine u Valpovo stigavšem, — pohiti odavde iz jutra u 9 satih svetčano nakičen parobrod „Győr", našeg otčinski štovanog i obćeljubljenog c. kr. županijskog predstojnika, presv. g. grofa Petra Pejačevića, u družtvu c. kr. fml. i divizionera g. gen. Luke Kerpana, načelnika grada g. Viekoslava Schmidta, predstojnikah raznih c. kr. uredah, ovdašnje tèrgovačke komore i više odličnih gradjanah, veselo na susret noseći.

U Valpovo stignuvši oboli i nakičeni plivaoc, radostno primi na ladju ugledne i mile nam goste, te ih uz napijanje zdravicah i ugodnog vremena brižno nosi u Osiek.

Ne dugo poslie podne obsiede mnogobrojno ljudstvo kraj gornjeg i dolnjeg grada pružajuće se obale, kojemu tako izgledajućemu naš obće štovani c. k. tvèrdjave zapoviednik, gosp. general Ditrich, približenje broda gromovitim glasom naviestiti dade, topovi gruvaju, tako zvani nebrojivi možari nepostižni glas topovah naporom ponavljaju, nahodeća se na brodu gudba c. k. brodske pukovnie narodnu sklada himnu, oduševljeno ljudstvo skida šešire, nakićeni plivaoc posliednjim naporom uzdisa, te se mirno i zadovoljno u običui izlazak kod parobrodske agencie nasloni.

Na čelu odbora izstupivšeg c. k. namiestništva savietnika g. Antuna Rubida i c. k. zemaljskog graditeljstva upravitelja gosp. Josipa Bouflera, — gosp. starešina Drag. Herman s odreditim odborom dočekavši, kratkim i kriepkim, zahvalnosti nadu glavnog grada Slavonie za toli blagonosne vis. odredbe zadèržavajućim govorom pozdravi. Na što g. c. kr. namiestništva savietnik g. Ant. Rubido na temelju po odboru izviditih obstojateljstvah svoje podpuno uvierenje izjavi, da će se uredjenje Drave i žudjena brodljivost iste rieke milostjom našeg premilostivog cara i vladaoca, — za kratko vrieme postići.

Sliedeći dan sakupi se na poziv grada pomenuto sjajno družtvo i mnogo odličnih gradjanah na svetčani ručak u gradskoj bašći, i kada bi naš s odlikovanjem štovani grada načelnik g. Viekoslav Schmidt na povod i svèrhu veselog ovog sastanka odnosne zdravice odboru i ostaloj visokoj gospodi napio, ustane obćinski viećnik g. dr. Vaso Atanasiević, i nazdravi sa niekoliko izabranim riečma od strane gradjanstva osobno c. kr. namiestništva savietniku g. Antunu Rubidi, kao mužu onomo, koi se kratko samo vrieme u krugu našem bavio, te svojim mudrim i blagim postupanjem sva sèrdca zadobio. Oduševljeno uzklikovanje uvierilo je svakoga, da je g. Atanasiević samo obće čuvstvo izrazio. Tako se pred mrak razidje svetčani sastanak sa gospodom, od koje muževnog i odvažnog dielovanja najbolji uspieh punim osviedočenjem očekivamo.

S bojišta.

— O jučer priobćenim dogadjajima javlja general Simpson pod 8: „Danas u 12 satih poduzete je navala na ruska utvèrdjenja. Francuzi osvojiše Malakov. Englezka navala na Redan nije uspiela."

— Ruske depeše dopiru istom do 7. rujna u večer. Knez Goršakov govori u njima o strahovitom bombardiranju protiv desnog krila (Malakova), no dodaje, da Rusi upèrkos žestoke vatre neprestaju izpravljati oštetjenja.

— Nieko starie rusko izviestje iz Sevastopolja javlja, da neima više u cielom gradu miesta, kuda nebi bila dopèrla nepriateljska zèrna. Isto tako neima kuće više, koja nebi bila probušena.

— „Fremdenblatt" dobio je viesti iz Carigrada od 3.—5. o. m. Omerpaša odvlači sa svojim odlazkom u Batum; on nastoji dokazati, da je za ovu godinu jur kasno za vojevanje protiv Rusah u Georgii i Armenii, te intriguira s Kapudanpašom, da dobije opet zapovidništvo na Dunavu.

— „Journal de Constantin." piše iz Karsa od 5., da se od tamošnjih žiteljah Kurdi sele prema jugu a Armenci da s Rusima odlaze. Potonji izdadoše na armenskom jeziku proglas, kojim pozivlju sve one, koji se u Georgii nastaniti žele; Rusi im obećavaju zemljišta i oslobodjenje od vojničke službe na 25 godinah. Takova obećanja postizavaju svoju ciel. — Tvèrdi se, da Perzianci Ruse obskèrbljuju sa živežom.

Austria.

U Beču, 10. rujna. Kao što se iz Rima piše, dobio je jur kardinal Viale Prela svoje imenovanje za nadbiskupa i legata od Bologne. Kao što je poznato, ova je čast jedna od najvišjih u rimskoj dèržavi i skopčana je s godišnjim dohodkom od 24000 scudih. Osim nadbiskupa bolognskog nije pravi legat nitko, nego biskup od Ostie i Belletri. U obće uvidjaju nieki u tom naimenovanju priznanje zaslugah, koje si je kardinal stekao kod zaključenja konkordata.

— U Beč je stigao novoimenovani savietnik ruskog poslaništva kod bečkoga dvora, g. Nekludov.

— Putovanje, što će grof Nesselrode po Europi preduzeti, skopčaju nieki i u savez dovode s različnim diplomatičkim poslovima.

U Beču, 11. rujna. Danas u jutro umro je predsiednik dèržavnog vieća baron Kübeck.

Rusia.

— Pod naslovom „The Late Emperor of Russia" izišao je o pokojnome caru Nikoli jedan članak u „Putnamovom newyorskom Monthy-u". U njemu se bespristrastno sudi o vladaocu carstva, pa mu se s jedne strane zato opet priznaju odlična svojstva. Koi o njemu tako sudi, mora da ga je smatrao sasvim iz bliza, jerbo se na više miestah pokazuje da dobro zna ruske miestne i lične odnošaje. Mi ćemo ovdie polag „Oesterr. Ztg." saobćiti niekolika miesta iz toga članka, jerbo su gdiešto takva da još nisu poznata u Europi.

. . . „Nije u svoj Rusii bilo čovieka, koi je većma ljubio svoju domovinu, nego isti car Nikola. On je doista ljubio svoju zemlju kao kakav idol. On je dušom i sèrdcem shvaćao narodnu vieru i autokraciu i narod ruski kao svetu nerazdielnu trojicu. Ozbiljan a vatren kao Vulkan, razdruskao bi on sve, što mu god na put stane izvèršiti tu svoju izpovied. Bio je autokrat, bio je car i dušom i tielom . . . "

. . . „Soba, u kojoj je on primao izviestja od svojih ministrah, bila je nad jednom sobom, gdie se carica obično nalazila, kad je god car štogod radio gore u svojoj sobi. Obadvie te sobe bile su jedna s drugom izautra skopčane stepenicom, što ide upravo, a savèrće se kao ono puž. Pa kako bi carica čula da se štogod više gore u sobi, pa bi razabrala da joj je suprug nješto gnjevan, a ona bi odmah viknula: „Nikola! Nikola!" Na to bi on sišao dole, pa onda bi se opet vratio gore u sobu, ali mnogo blažii nego prie. No posliednje dvie godine danah, baš ako je i imao i više nego igda prilike ljutiti se, pokazao se on naprotiv da vlada sobom samim, čemu se morao svaki začuditi, koi god inače poznaje njegovu narav. . . "

. . . „1837. kad je uzeta bila jedna englezka ladja, na kojoj se nosi kavkazkim narodima barut i oružje, poslan bude u Petrograd lord Durhem da zahtieva zadovoljstvo za uvredjenu englezku zastavu; ali on neuspie. Kad budu car i lord taj na jednom balu u dvoru, a car, najprie liepo razgovorivši se s lordom, ujedanput poviče tako da svaki čuje: „Ja imam pravo uzaptiti zabranjene stvari za rat, pa makar ih branila čija zastava. Pa zato nedam nikakve zadovoljštine; a vi, nemarim, počinite i rat ako hoćete. Ja vèrlo dobro znam, da ćete vi moći razoriti moje flote i spaliti niekoliko

mojih pristaništkih varoših; ali samo pokušajte doći u Rusiu, a ja ću vas umiet dočekati!..“

... „U smislu ruske politike bila je može biti najveća pogreška njegova, što je 1848 pomogao Austrii. Pošto je toliko godinah prialjski živio sa Sardiniom, koja ga je zato uviek osobito počitovala, a on je ujedanput sve svoje sveze s njom prekinuo prilikom, kad je ona potegla bila mač na Austriu. Od toga vremena on je vèrlo malo uvažavao sardinsku vladu, pa je do smèrti svoje jednako kratio priznati novo stanje tamošnjih stvarih i sadašnjega sardinskoga vladaoca. Rat u Magjarskoj niti je bio kakvo sjajno vojničko, niti kakovo diplomatičko dielo. Magjari nisu mogli dugo odupirati se. Osim toga i rat protiv njih bio je protivan narodnim ruskim naklonostima. Ruski narod ima neslieđenu odvratnost spram austrijske sarevnjivosti. Paskievič i ruski generali volili bi da su Beč zbrisali sa lica zemlje, nego što su zarobili Gergeja. Napredovanje Austrie vidi se Rusima, da se neslaže sa njihovim interesom. Mala kakva magjarska dèržava na ruskim granicama nebi nikad mogla biti tako opasan susied kao dèržava sa 35 mil. žiteljah. Osim toga bi se Rusia Slavenima, koji se nebi mogli odupirati Magjarima, pojavila kao zaklon i obrana. Blizu bi bilo da se ostvari idea sveslavenstva.“

... „Poslie poljske bune od 1830. — 31., istina, njih su 267 Poljakah osudjeni na smèrt zbog uporstva, ali nijedan nije zato opet bio pogubljen, premda je više kolovodjah zaviere bilo pohvatano, a medju njima poručik Visocki, koi je bio pèrvi kolovodja. Presudu, koja je nad njim izrečena, preinačio je car Nikola tako, da se ima prognati dokle je živ, te tako i dan današnji još živi u Sibiru, nedaloko od kinezke granice, gdie ima mnogo zemlje, pa je otvorio fabriku za svieće i sapun, od čega ima vèrlo liepe koristi. ...“

... „Da bi bili pravični spram cara Nikole, to se mora primietiti da je za sve vrieme njegove vlade prognao u Sibiriu najviše jedno 400 Poljakah, i to nieki dokle su god gorodstvo, a sad su se, po dobivenom dopuštenju, opet vratili u svoju domovinu.“

Francezka.

U Parizu. Kad je sadašnji car francezki u Hamu 1843 zatvoren bio, dopuštali su mu, da je mogao i u novine pisati. Prilikom doloska engleske kraljice u godini 1843 u Aix, pisao je tadašnji uapšenik nieka razmišljanja, koja su tada u listu englezkom provincialnom štampana. Isti list sada na novo štampa onaj članak, kojeg ovdie našim čitaocima stavljamo, da vide, kako se vremena i ljudi mienjaju. On glasi ovako:

Sastanak dvajuh vladaocah svagda je važan dogadjaj bio. Mi mislimo, da su takovi sastanci uviek zla sliedstva imali. I zaista ima pri tom dosta opasnosti:

1. Ako se vladaoci, što se riedko dogadja, sprialelje, onda ih uzajamna naklonost goni, da nehrane tako snažno interese koje predstavljaju, i oni prenebregnu traženje pravah njinog naroda, jer neće da uvriede pomazanu glavu, koja je jučer njin gost bila i predmet njine naklonosti.

2. Druga je opasnost u dvorskom etiketu, koi sva dobročinstva tako viešto podražava, i sve tajne misli tako zgodno sakriva, da se vladaoci često izvanjskom učtivostju prevariti dadu. Ljubeznivost dèrže često za pravu simpatiu, i oni se bezobzirce predaju savezu, koi se osniva na niekolicini laskavih obećanjah i nazdravicah prilikom kakve časti. Da se nije Napoleon u Tilzitu učtivošću Aleksandrovom prevariti dao, nebi se sa Španjolskom u rat zapleo; da nije u Dreżdi vierovao riečima cara austrijskog i kralja pruskog, on nebi bio u samo sèrce Rusie prodro.

3. Makar da su taki sastanci vladaoca ništavi, opet je nemoguće, da se prilikom kojekakvih svetkovinah važna pitanja nepretresaju, da se nepredloži kakva molba, da se neda kakvo obećanje ili kakvo popuštanje. Tko bi odbio molbu kakve osobe, kojoj bi rad bio dopasti se, ako je ta ženska mlada, liepa i kraralu odèržala, i da seljak dobije upravu, koja će isto tako dobra biti kao i uprava vojnikah.

Bečka burza

dne 11. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	75 1/8
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	80
dto . . . . » 4 1/2%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2 1/2%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » , 1839, » 100 »	118 1/2
» » » » » 1854, » 100 »	97 7/8
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2 1/2%	
» » » . . . . » 2 1/4 »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	1028
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.	2030
» bečko-glogničke železnice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske železnice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke železz. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.	305
» Gjurske železnice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	113 1/8
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	112 5/8
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	82
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	110 1/...

Br. 2918/g. (Izv.—411) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 26. lipnja 1855. br. 2692 pronadje u 12,100 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 30²/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Črešnjevo, Beretinec i Sv. Ilia, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Šaulovec gospodina Lacka Kiš, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 18. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 20. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2969/g. (412—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2751 pronadje u 4.400 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 11 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Zlatar, Ošterc, Špičkovina i Veleškovec, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Ratkovec i Grančari gospodina Kažimira Jellačić propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 10. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2970/g. (413—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2776 pronadje u 16.300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 40⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Tèrnovec, Sv. Ilia, Beretinec i Rinkovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Sv. Ilia gospodina Ljudevita Pèrko, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 10. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 2971/g. (Izv. 414) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2738 pronadje u 6,250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 15⁵/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Lipovnik, Biškupec i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Cerje Nebojse gospodina Viekoslava Mattačić, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se, pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih, priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 13. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 3548/g. (422—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855 br. 3142 pronadje u 56,850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 140³/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Sračinec, Svibovec, Kneginec, Lužan i Žabnik, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Grada Varaždin Obćine Varašdinske, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 2. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn s. r.

Civ. Br. 4954. (225—DS.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu stavlja time do znanja, da je na molbu g. odvietnika Janka Stivalića dozvolio zametnutje usmèrtnog postupka glede izgubljenog njegovog dèržavno-zajmovnog certifikata vèrhu 120 for. dtto Jaska 14. kolovoza 1854 br. 130. — Toga radi poziva se posiednik nestavšeg ovog certifikata, da posied svoj tim sigurnie prijavi za godinu danah sudu ovomu; jer će se inače proglasiti, da je ništetan, i prava njegova snaga da je utèrnuta.

C. k. zemski sud

U Zagrebu dne 1. kolovoza 1855.

Mikučarić. E. Štriga.

Br. 6109. (233—DS.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3418 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Mirku Bušiću za spadavše na dobro Stakorovec u obćini Bèrckovljan, kotaru dugoselkom, županii zagrebačkoj ležeće, $9^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 29. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 29. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. prosinca 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 29. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

---

ad br. 824/gr. 1855. (420—Izv.) (3—1)

Sazivni izrok.
Otvaranje stiečaja vèrhu imetka Ivana Hantića u Djakovu.

Od c. k. kot. ureda u Djakovu u Slavonii kao kotar. suda se po nazočnom izroku svim onima, kojih se tiče, do znanja stavlja, da je od ovog suda otvorenje stiečaja vèrhu svekolike pokretne imovine (u pomanjkanju nepokretne) pokojnog Ivana Hantića dèrvodieliačkog meštra u Djakovu dozvoljeno, i za zastupnika stečajne baštine g. odvietnik Mirko Hèrvat postavljen.

S toga se svaki, koi pravo ima od pomenute imovine šta tražiti, ovim opominje, da do dne 15. listopada o. g. svoju tražbinu sredstvom tužbe proti g. odvietniku Mirku Hèrvatu kao zastupniku upitne stiečajne baštine ovom sudu tim sigurnie podnese, i u takovoj nesamo istinitost svoje tražbe, već i pravo, s kojim bi se on u jedan ili drugi razred postaviti molio, izkaže; u protivnom bo slučaju se po izminutju prenavedenog dana nitko više prislušat neće, te će se oni, koji svoju tražbinu do istog roka neprijave, u obziru cielokupnog pokretnog imućtva bez iznimke i onda odvratiti imati, ako im je pravo naknade zbilja i pripadalo, ili bi oni kakovo vlastito dobro od baštine tražiti imali; tako, da će se takovi vierovnici pače pridèržati k tome, da, na koliko bi možebit u baštinu šta dužni bili, dug taj bez obzira na naknadu svog dobra ili na svoje založno pravo, koje bi im pripadalo bili, namire.

Ujedno se kod ovog suda ročište na dan 16. listopada o. g. za 10 satih prie podne opredieljuje, ka kojemu prijavivši se vierovnici za pokušenje dobrovoljne nagode u ovom stečajnom predmetu, pridoći imadu. Ako se ova nepostigne, tad će se odmah k potvèrdjenju ili izboru stalnog upravitelja i vierovničkog odbora, kao i k oprideljenju drugih baštinskih imovinu tičućih se posalah pristupiti, kod kojeg postupanja će se nepritomni tako smatrati, kao da su k zaključcima većine prisutnih pristupili.

U Djakovu dne 29. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,
A. Ceković.

Br. 6010. (D.S. 230) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. svibnja 1855 broj 2178 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ivanu Nep. Šandoru za spadavše na dobro Hrastinu u obćinah Selnici, Poljanici, Jugonici, Podgradju, Humu, Bistrici, Globočcu i Podgorju, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće, $17^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7000 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6011. (231—DS.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855. broj 3422. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ferdinandu Spišiću, Matildi, Karolini i Amalii Nemčić, zatim Maksimiliani Špišić, rodjenoj Čunčić, za spadavše na dobro Sibice u obćini Berdarec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće $1^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 700 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. listop. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosinca 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

OGLASNIK.

(146—Dp.) (3—1)

Odhranilište za žensku dietcu u Rieki.

Ovaj davno poželjeni a tekar lani na ugodnom miestu u prostranoj — liepom baščom providjenoj kući — otvoreni zavod stekao je svojim izbranim i izkusnim učiteljstvom već kroz ovo kratko vrieme obće zadovoljstvo, koje se sve to većim brojem povierene mu mladeži najbolje očituje.

S toga neće ni odsele troška ni truda žaliti, da svojim pitomicama pravi temelj domaćeg i družbenog izobraženja postavi.

Na 1. će se listopada t. g. i u tretjem tečaju naukah — znatno umnoženim učiteljstvom, a s onim istim uvietima otvoriti, koji su pri njegovom postanku 15. listopada 1854 oglašeni.

Dievojčice se neprimaju mladje od 3 godinah, i diele se na one, koje u samom zavodu ili koje u posebnim kućama obitavaju.

Pèrve platjaju za hranu, obučavanje i ostale troške 350 fr. — na godinu, s 10 fr. ulaznice jednom za svagda, a druge za obied i nauke 180 for. — s 5 for. ulaznice.

Kod više sestarah bi se i na nieke polaštice pristalo.

Radi daljeg izviestja neka se svaki izvoli obratiti na osnovateljku i ravnateljku istog zavoda, Ružicu Vasić. *)

*) Od pravoslavne su viere tu za sad samo dvie pitomice, ali kako ih bude više, imat će i one svog redovnog kateheta.

(129—Dp.) (3—1)

Sviedočba.

Osobita mi je radost moći zasviedočiti, da tako zvani **aromatični liečnički biljni sapun** *) Dra. Borchardt-a uslied mojih dosadanjih izkustvah sve slične vèrsti sapunah **valjanosti** i **liečnom moći daleko nadkriljuje**. Isto tako i **zubno tiesto** Dra. **Suin-a** **) sadèržava u sebi sva svojstva, koja je od sličnih sredstvah moći iziskivati, te s toga svakome, koi želi valjanim sredstvom za čistjenje zubovah poslužit se, oto tiesto kriepko moći je preporučiti.

U Vukovaru u Slavonii.

Dr. Mecsner,
prakt. liečnik.

*) U zapečaćenih izvornih svezčićih po 24 kr. sr.
) U izvornih svezčićih po 20 i 40 kr. sr. dobiva se jedino kod liekarnika **Graciana Mihića u Zagrebu.

(Dp.—141.) 7. 10. (3—3)

Pekarski stan.

U kući, u Novoj vesi pod br. 93, nalazi se stan sastojeći iz 3 sobah, s velikom pekarskom pećju, 2 komorah i 2 kuhinjah, s jednim znatnim dielom dvorišta za dèrva i sa bunarom (zdencom) sa dobrom vodom providjenim od 1. studenoga t. g. za iznajmiti. Ovaj stan je osobito za pekarsku porabu sposoban, budući da u njem od mnogo godinah sve do gore naznačenog u buduće iznajmiti imajućeg se roka pekarija vodi se.

Tiskom i nakladom ... Ljudevita Gaja. — Hrvatskom narodnom tiskarnicom Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

Prilog k. br. 209. Narodnih Novinah.

Ad Nr. 12528—1855.

Kundmachung.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die in dem anliegenden Ausweise aufgeführten Weg-, Linien- und Brücken-, dann Ueberfuhr-Mauthen für die Zeit vom 1. Novemb. 1855 bis Ende October 1856 im Wege der öffentlichen Versteigerung unter nachfolgenden Bestimmungen in Pacht gegeben werden.

§. 1. Der Vertrag wird mit demjenigen abgeschlossen werden, dessen Anbot über den Ausrufspreis sich als der vortheilhafteste darstellen wird.

§. 2. Die Namen der Hauptstationen und der ihnen allenfalls zugetheilten Filial-Einhebungen (Wehr-Mauthen), die an denselben einzuhebenden Gebühren sammt dem Ausrufspreise derselben, sowie auch der Ort und Tag, an welchem die Versteigerung einer jeden Station vorgenommen werden wird, sind aus dem beiliegenden Ausweise zu entnehmen.

§. 3. Zu diesen Versteigerungen werden alle jene zugelassen, welche nach den Landesgesetzen zu solchen Geschäften geeignet, und die bedungene Sicherheit zu leisten im Stande sind.

Ausgeschlossen sind alle jene Individuen, welche wegen eines Verbrechens verurtheilt, oder bloß aus Abgang rechtlicher Beweise hiervon losgesprochen wurden, ferner auch diejenigen, welche zufolge des Gefälls-Strafgesetzes wegen Schleichhandels oder einer schweren Gefällsübertretung in Untersuchung gezogen und abgestraft, oder wegen solcher Vergehen in Untersuchung gezogen und wegen Abganges rechtlicher Beweise von dem Strafverfahren losgezählt wurden, durch sechs auf den Zeitpunct der Uebertretung, oder wenn derselbe nicht bekannt ist, der Entdeckung derselben folgende Jahre.

§. 4. Wer im Namen eines andern einen Anbot macht, muß sich mit der gehörig legalisirten Vollmacht seines Machtgebers bei der Commission vor der Lizitation ausweisen, und dieselbe ihr übergeben.

§. 5. Den Pachtlustigen ist es gestattet, mündliche Anbote für die Pachtung einer, oder auch mehrerer Stationen zusammen, insoferne sie bei derselben Tagsatzung ausgeboten werden, was aus den in dem §. 2 angeführten Ausweisen ersichtlich ist, gegen dem zu machen, daß sie auf die im §. 8 bezeichnete Art die vorläufige Caution für alle jene Mauthen, für welche der Gesammtanbot gestellt ist, erlegen.

§. 6. Eben so ist es gestattet, schriftliche Anbote, welche nach Tarifs-Post 10 des Patentes vom 2. August 1850 dem Stempel von 15 kr. für jeden Bogen unterliegen, für die Pachtung von Mauthen einzureichen, und zwar auf die Pachtung bloß einer oder mehrerer Stationen, in soferne dieselben bei derselben Tagsatzung versteigert werden, wobei der Offerent auch die Bedingung stellen kann, daß sein Anerbieten nur für den Fall gelte, wenn ihm der ganze Compler, für den er den Anbot stellte, ohne Ausscheidung irgend einer Station überlassen werde. Die Staatsverwaltung behält sich vor, je nach dem Ausschlage dieser Pachtverhandlungen die Resultate der Versteigerung für die einzelnen Mauthen, oder jene der Lizitationen für größere Complere zu bestätigen.

§. 7. Bei den schriftlichen Anboten ist Folgendes zu beobachten:

a) Dieselben müssen mit dem zu Folge des §. 8 dieser Kundmachung als vorläufige Caution sicher zu stellenden Betrage in Barem oder in Staatspapieren nach dem letzbekannten börsemäßigen Course belegt, oder mit dem Beweise, daß dieser Betrag bei einer Aerarial-Casse oder einem Gefällsamte in Barem oder in Staatspapieren nach dem Courswerthe erlegt oder hypothekarisch pupillarisch sichergestellt worden sei, daher, so weit es sich um eine hypothekarische Sicherstellung handelt, mit der landtäflichen oder grundbücherlich einverleibten Verschreibung, dem Grundbuchs- oder Landtafel-Extracte und der gerichtlichen Schätzungs-Urkunde der Hypothek versehen sein.

b) Dieselben müssen für jedes Pacht-Objekt längstens bis zum Beginne der mündlichen Lizitation bei der betreffenden k. k. Finanz-Bezirks-Direction versiegelt eingereicht werden, da während der mündlichen Versteigerung beigebrachte schriftliche Offerte nicht mehr angenommen werden.

c) Die schriftlichen Anbote müssen den Betrag, der für jede Station angeboten wird, in Zahlen und Buchstaben deutlich ausdrücken, und sind von dem Anbotsteller mit dem Vor- und Zunamen, dann Charakter und Wohnort des Ausstellers zu unterzeichnen. Parteien, welche nicht schreiben können, haben das Offert mit ihrem Handzeichen zu unterfertigen, und dasselbe nebstdem von dem Namensfertiger und noch einem Zeugen unterfertigen zu lassen, deren Charakter und Wohnort ebenfalls anzugeben ist. Wenn mehrere Personen gemeinschaftlich ein schriftliches Offert ausstellen, so haben sie dem Offerte beizusetzen, daß sie sich als Mitschuldner zur ungetheilten Hand, nämlich Einer für Alle und Alle für Einen, dem Gefälls-Aerar zur Erfüllung der Pachtbedingung verbinden. Zugleich müssen sie in dem Offerte jenen Mit-Offerenten namhaft machen, an welchen auch allein die Uebergabe des Pacht-Objectes geschehen kann.

d) Auf dem Umschlag des Offertes sind jene Mauth-Stationen, für welche der Anbot gemacht wird, deutlich anzugeben.

e) Diese Anbote dürfen durch keine, den Licitations-Bedingungen nicht entsprechende Clauseln beschränkt sein, vielmehr müssen dieselben die Versicherung enthalten, daß der Offerent die in der Kundmachung enthaltenen und die bei der mündlichen Licitation vorgelesenen, in das Licitations-Protokoll aufgenommenen Vertrags-Bedingungen genau befolgen wolle.

f) Von Außen müssen diese Eingaben mit der Aufschrift bezeichnet sein: „Anbot zur Pachtung der Wegmauth-Station" (folgt der Name der Station oder Stationen).

Ein Formular eines solchen Offertes folgt unten zur Einsicht.

g) Die schriftlichen Offerte sind von dem Zeitpunkte der Einreichung für die Offerenten, für die Finanzbehörde aber erst vom Tage, an welchem die Annahme desselben dem Anbietenden bekannt gemacht worden ist, verbindlich. Die schriftlichen Offerte werden nach beendeter mündlicher Versteigerung in Gegenwart der Pachtlustigen von dem Licitations-Commissär, welchem sie von der Behörde, die sie in Empfang nahm, verzeichnet übermittelt werden, eröffnet und kundgemacht.

Als Ersteher der Pachtung wird dann, ohne eine weitere Steigerung zuzulassen, derjenige angesehen, der entweder bei der mündlichen Versteigerung, oder nach dem ordnungsmäßigen schriftlichen Anbote als der Bestbieter erscheint, sofern dieses Bestbot den Ausrufspreis erreicht, überschreitet und an und für sich zur Annahme und zum Abschlusse des Pachtvertrages geeignet erkannt wird.

Hierbei wird, wenn das mündliche und schriftliche Anbot vollkommen gleich sein sollte, dem mündlichen, unter zwei oder mehreren schriftlichen Anboten aber jenem der Vorzug gegeben werden, für welches eine vom Lizitations-Commissär sogleich vorzunehmende Verlosung entscheidet.

§. 8. Der Pächter hat zur Sicherstellung seines Pachtschillings eine Caution zu leisten, welche nach seiner Wahl in dem sechsten oder vierten Theile des einjährigen Betrages desselben zu bestehen hat. Im ersten Falle aber muß der Pachtschilling monatlich voraus, im zweiten Falle nur nach Ende eines jeden Monats entrichtet werden.

§. 9. Diese Caution kann in Barem, oder mittelst Hypothekar-Sicherstellung, oder in k. k. Staatspapieren geleistet werden, welche nach den bestehenden Vorschriften berechnet und angenommen werden.

Die Einverleibung der Hypothekar-Sicherstellung in den Grundbüchern und Landtafeln geschieht auf Kosten des Pächters.

§. 10. Jeder Versteigerungslustige muß den sechsten Theil des für das Jahr entfallenden Ausrufspreises, bevor er zur Versteigerung zugelassen wird, der Commission als vorläufige Caution erlegen. Dieser Erlag kann eben so wie die oben erwähnte Pacht-Caution selbst, in Barem oder in k. k. Staatspapieren nach dem letztbekannten börsemäßigen Course geschehen. Auch kann dafür eine einverleibte Pragmatical-Sicherheits-Urkunde mit Beibringung des Grundbuchs- oder Landtafel-Extractes und des Schätzungs-Actes eingelegt werden.

Zur Erleichterung für jene Versteigerungslustigen, welche bereits Pächter einer Aerarial-Mauth sind, wird gestattet, daß in Betreff derjenigen Personen, welche in dem Gebiete derselben leitenden Bezirksbehörde, in deren Gebiete die Mauthversteigerung, an welcher sie Theil nehmen wollen, stattfindet, eine Mauth oder mehrere Mauthe bereits gepachtet, und ihre diesfällige Caution durch Erlag in barem Gelde oder in Staatspapieren geleistet haben, statt einer neuen vorläufigen Caution, lediglich eine Erklärung genügend ist, daß sie ihre für die gegenwärtige Pachtung bestellte Caution vorläufig als Fortsetzung für ihre künftige Verpflichtung ausdehnen. Es muß jedoch in diesem Falle der betreffende Pächter und beziehungsweise Pachtlustige durch eine an dem Tage der Pachtversteigerung ausgefertigte Bestätigung der competenten Finanz-Bezirks-Direction nachweisen, daß er mit keinem Pachtzins-Rückstande von der von ihm bereits gepachteten Mauth aushafte, und daß auf die von ihm als Caution dieser Mauthstation gewidmeten ämtlich aufbewahrten Geldbeträge und öffentlichen Obligationen von keiner andern Person ein Verbot oder Pfandrecht erwirkt sei, und überdieß daß derselbe sogleich die von dem Eigenthümer der Caution ausgestellte Urkunde über die Widmung des baren Geldes oder der öffentlichen Obligationen, mit welchem die Caution für seine gegenwärtige Mauthpachtung geleistet wurde, für die Pachtung der Mauth, welche er eingehen will, und welche bestimmt zu bezeichnen ist, der Versteigerungs-Commission überreichen und dieser Commission auch die ihm ausgefolgten für die gegenwärtige Pachtung vinculirten öffentlichen Obligationen sammt dem bezüglichen Erlagscheine oder der Quittung über die hiefür erlegte bare Caution und die Empfangsbestätigung der Staats-Schulden-Tilgungs-Fonds-Haupt-Casse, wenn die bare Caution bei dem Tilgungsfonde fruchtbringend angelegt wurde, übergeben.

§. 11. Gleich nach Beendigung der Versteigerung wird die als vorläufige Caution beigebrachte Sicherstellung denen zurückgestellt, welche die Mauth nicht erstanden haben, dem Bestbieter aber wird dieselbe nur nach gepflogener Richtigstellung der Caution ausgehändigt werden.

Diese Richtigstellung muß vor der Uebergabe des Pacht-Objectes geschehen.

§. 12. Nachdem die Lizitation einer Mauthstation geschlossen wurde, wird bis zu dem Augenblicke, wo die Nichtannahme des Anbotes von Seite der competenten Behörde ausgesprochen worden ist, kein nachträglicher Anbot angenommen.

§. 13. Die Uebergabe des Gegenstandes der Pachtung geschieht am 1. Nov. 1855.

§. 14. Der Pächter tritt rücksichtlich der gepachteten Station und der damit verbundenen Gebühren-Einhebung in die Rechte und Verpflichtung des Aerars.

§. 15. Dort, wo Aerarial-Mauthgebäude bestehen, wird, wenn der Pächter es wünscht, wegen miethweiser Ueberlassung derselben an ihn ein Uebereinkommen gepflogen werden.

§. 16. Die allgemeinen Pachtbedingungen sind aus der Anlage zu entnehmen; die besonderen für die einzelnen Stationen eigens bestehenden Bedingungen können aber vor der Versteigerung bei der betreffenden Finanz-Bezirks-Direction in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

§. 17. Die Licitationen beginnen immer pünktlich um die neunte Vormittagsstunde, und werden, wenn sie an dem im Ausweise bezeichneten Tage nicht geschlossen sind, an dem nächstfolgenden zweiten und nöthigenfalls auch dritten Tage fortgesetzt werden.

Ausweis

über die zu verpachtenden Weg- und Brückenmauth-, dann Ueberfuhrs-Stationen in Kroatien und Slavonien für die Zeit vom 1. Nov. 1855 bis Ende Oktober 1856.

Post-Nr.	Namen: der Station	Namen: des Gefälles	Gebühr pr. Stück (Kreuzer): Zugvieh	Triebvieh schweres	Triebvieh leichtes	Ausrufspreis fl.	kr.	Versteigerungsort: bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu	Tag
	A. Kroatien.								
	Agram-Petrinianer Straße.								
1	Brest.	Wegmauth . .	3	1½	¾	790	—	Agram	22. Septb. 1855
2	Lekenik.	″ .	3	1½	¾	3680	—		
		Brückenmauth .	1	½	¼				
3	Groß Gorica	Wegmauth . .	3	1½	¾	3170	—		
	Fiume-Zengger Straße.								
4	Fiume.	Brückenmauth .	1	½	⅓	2331	—	Fiume	21. Spt. 1855.
	B. Slavonien.								
	Essek-Belljer Damm.								
5	Essek.	Brückenmauth über die Drau .	3	1½	¾	6941	—	Essek	21. Sept. 1855
	Essek-Djakovarer Straßen-Parzellen.								
6	Buka.	Brückenmauth .	1	½	¼	663	—	Esseк.	22. Sept. 1855
7	Piskorevce.	″ .	1	½	¼	533	—		
	Ueberfuhr.								
8	Podsused.	Ueberfuhr { jede Person 3 kr.	3	1½	¾	2305	—	Agram	21. Septb. 1855.

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Agram den 1. September 1855.

Formular eines schriftlichen Offertes.

(Von Innen.)

(Stempel.)

Ich Endesgefertigter biete für die Pachtung der Mauth-Station (Stationen) — folgt der Name der Station (oder Stationen) — für die Zeit vom 1. November 1855 bis Ende Oktober 1856 den Jahres-Pachtschilling von . . . . (Geldbetrag in Ziffern), das ist: (Geldbetrag in Buchstaben) wobei ich die Versicherung beifüge, daß ich die in der Ankündigung und in den Contracts-Bedingnissen enthaltenen Bestimmungen genau befolgen werde. Als vorläufige Caution lege ich im Anschlusse den Betrag von . . . . . Gulden . . . . . Kreuzern bei, oder lege ich die nachfolgenden Urkunden bei, welche die Hypothekar-Sicherheit im Betrage von . . . . . Gulden . . . . . Kreuzern nachweisen (sind die beiliegenden Documente anzugeben), oder lege ich die Cassa-Quittung über das erlegte Vadium bei.

. . . . . ., am . . . . 1855.

(Eigenhändige Unterschrift, mit Angabe des Charakters und Aufenthalsortes.

(Von Außen.)

Nebst der Adresse der Behörde, an welche das Offert eingesendet wird, und Bezeichnung des Betrages des beiliegenden Geldes, oder der Obligationen, oder des Betrages der Sicherstellung durch Urkunden) Offert für die Pachtung der Mauth-Station (Stationen) (folgt der Name der Station oder Stationen.)

Bedingungen

unter welchen die Verpachtung der Mauthstationen in Kroatien und Slavonien für die Zeit vom 1. November 1855 bis Ende Oktober 1856 stattfindet.

Erstens. Dem Pächter wird das Recht eingeräumt, die für die gepachtete Station oder Stationen gesetzlich bestimmten Mauthgebühren nach den bestehenden Tarifen und Vorschriften einzuheben.

Der Tarif und eine Zusammenstellung der wichtigsten Mauthvorschriften werden demselben bei der Uebergabe der Station verzeichnet, gegen Empfangsbestätigung eingehändigt werden.

Hiebei wird bemerkt, daß sowie die Finanzwach-Beamten und berittene Mannschaft, ebenso die in Uniform erscheinende unberittene Finanzwach-Mannschaft auf den Ueberfuhren von der Entrichtung der Mauth befreit ist.

Zweitens. Bei den sogenannten Wehrmauthen oder Filial-Stationen treten die nämlichen Gebühren wie bei den Hauptstationen ein. Es unterliegen aber diesen Gebühren bei den Wehrmauth-Stationen nur jene Parteien, welche die Hauptstation umfahren oder mit Vieh umtreiben, das ist solche Parteien, welche vor dem Hauptschranken von der mauthpflichtigen Straße ablenken und dieselbe hinter diesen Schranken wieder benützen.

Die Brückenmauth-Gebühren aber sind bei den Mauth-Stationen nur in soweit einzuheben, als die mauthpflichtigen Brücken wirklich benützt werden.

Drittens. Dem Pächter werden die bei den Stationen befindlichen Schrankenbäume oder Ueberfuhren sammt Zugehör, in soweit sie ein Eigenthum des Aerars sind, und unter der Bedingung unentgeltlich überlassen, daß er die etwa nothwendigen Reparaturen an denselben aus Eigenem bestreite, und sie in demselben Zustande, als sie ihm übergeben worden sind, bei Beendigung seiner Pachtzeit dem Aerar zurückstelle. Wo keine Schranken bestehen, oder die alten ganz unbrauchbar geworden sind, hat der Pächter für die Herstellung eines neuen Schrankens zu sorgen, der in diesem Falle dergestalt sein Eigenthum verbleibt, daß er nach Ende der Pachtzeit sich mit seinem allfälligen Nachfolger abfinden oder den Schranken wegnehmen lassen kann.

Die Ueberfuhr muß auf Kosten des Pächters so eingerichtet sein, daß keine Gefahr zu besorgen ist, besonders aber hat der Pächter Folgendes zu beobachten:

a) Müssen auf beiden Seiten des Ufers Spannsäulen eingesetzt werden, welche mit Seitenstützen gehörig zu befestigen sind;

b) die Spannsäulen müssen im Verhältniß zu dem Wasser gehörig hoch sein;

c) von einer Säule zur anderen muß ein achtschillingenes Spannseil in der gehörigen Höhe zum Wasser gezogen werden;

d) das Ueberfuhrs-Fahrzeug muß eine Einstellplätte sein, und die Bänke sind im Schiffe in der Art anzubringen, daß sie um etwas dicker sind, als die Schiffwand, und daß in deren Höhe jede überfahrende Person mit den Füßen den Schiffsboden sitzend erreichen kann;

e) rings um die Sitzbrücke, welche für die Ueberfahrenden bestimmt ist, muß ein solides Geländer angebracht werden, welches mit eisernen Stützen zu befestigen, und nur dort zum Auf- und Zuschieben einzurichten ist, wo sich der Aus- und Eingang befindet;

f) das Schiff ist durch ein zweischillingenes Schleppseil mit dem Spannseile mittelst einer messingenen Rolle in Verbindung zu setzen, und der Pächter ist verpflichtet, sowohl das Spann- als das Schleppseil immer im guten Zustande zu erhalten;

g) an beiden Ufern ist bei der Zufuhr und Abfahrt eine kleine Einsteigplätte anzubringen, welche mit einem ordentlichen Gerüste und Geländer versehen sein muß;

h) an jenen Orten, wo man zu den Ueberfuhrschiffen zu kommen hat, sind an beiden Ufern, wo keine steinerne Stiegen sich befinden, Treppen anzubringen, und beide Seiten mit einem Geländer zu versehen;

i) die Bemannung für die Ueberfuhrplätte muß aus vier, der Schifffahrt vollkommen kundigen Männern bestehen;

k) es muß immer ein neues Spann- und Schleppseil sich vorräthig vorfinden;

l) das zur Betreibung der Ueberfuhr nöthige Material- und sonstigen Erforderuisse hat der Pächter auf seine Kosten anzuschaffen, und auch die erforderliche Anzahl der Schiffsknechte auf seine Kosten zu unterhalten;

m) rücksichtlich dieser, auf die Lebenssicherheit des Publikums Bezug nehmenden Verpflichtungen des Pächters wird eine besondere Aufsicht von den k. k. Polizeibehörden, dann von dem k. k. Bauamte, so wie von der k. k. Finanzwache gepflogen werden, daher der Pächter den allfälligen Anordnungen dieser Behörden und Organe stets Folge zu leisten hat.

Viertens. Der Pächter ist weder berechtigt, die ihm verpachtete Station in eine andere Ortschaft zu verlegen, noch dieselbe von der Straße, an der sie dermal steht, zu entfernen, noch überhaupt den Schranken eigenmächtig zu versetzen. Es steht jedoch demselben frei, eine andere Aufstellung des Schrankens bei der Finanzbehörde anzusuchen, welche sich das Recht vorbehält, dazu ihre Einwilligung im Einverständnisse mit der politischen Behörde zu ertheilen, wenn keine Anstände dagegen obwalten.

Der Ueberfahrtspächter hat die gepachtete Ueberfuhr selbst zu betreiben; er darf sie an Niemand in Afterpacht überlassen, und auch nicht gestatten, daß auf anderen als seinen Fahrzeugen überführt werde. Auch hat derselbe die Ueberfuhr nur durch erfahrene Schiffsknechte, für deren Handlungen er strenge verantwortlich bleibt, besorgen zu lassen und die erforderlichen Ausweisungen über die Eigenschaft der Schiffsknechte zu leisten. — Ohne Bewilligung der k. k. Finanzbehörde, oder des von dieser ermächtigten Amtes dürfen auf den Ueberfahrten keine Waaren hin und her geführt werden; auch hat sich der Pächter sowohl als seine Leute von aller Handbietung und Hilfeleistung zu Unterschleifen zu enthalten. — Ihm ist in keinem Falle gestattet, die Ueberfuhr mit mehr als einem Fahrzeuge, oder auch an andern als dem hiezu bestimmten Punkte zu betreiben. — Wenn eine Brücke unbrauchbar werden sollte, bleibt es den, mit der Sorge für die Erfüllung dieses Vertrages beauftragten Behörden überlassen, bis zur Herstellung der Brücke an allen Orten, wo es für nothwendig erkannt werden sollte, Ueberfuhren für Fußgänger und Wägen zwischen und neben den verpachteten Ueberfuhren zu errichten, ohne daß deßhalb der Pächter eine Vergütung anzusprechen hätte.

Fünftens. Der Pächter ist verbunden, die Parteien anständig zu behandeln, und auf Weg- und Brückenmauthen bei Tag und Nacht, bei Ueberfuhren aber vom Anbruch des Tages bis zum einbrechenden Abend ohne Aufenthalt zu expediren.

Zur Nachtzeit darf nicht übergeführt werden, sondern das Fahrzeug muß an dem Ufer, wo die Einhebung stattfindet, eingehängt werden.

Es liegt dem Pächter ferners ob, den Reisenden, Fuhrleuten und Viehtreibern, die seinen Schranken betreten, die Gebühren außer dem Amte auf der Straße, ohne die fahrenden oder reitenden Parteien zum Absitzen zu nöthigen, abzunehmen, und die auf den entrichteten Betrag lautende Bollete auf Verlangen einzuhändigen, wie nicht minder zur Nachtzeit den Platz am Schranken ergiebig zu beleuchten.

Er ist verbunden, eine von der Finanzbehörde bestätigte und leserliche Gebühren-Tabelle an dem sichtbarsten und zugänglichsten Platze außerhalb des Einhebungs-Locales anzuheften, und während der ganzen Pachtzeit angeheftet zu lassen.

Im Falle der Nichtbefolgung dieser Vorschriften verfällt der Pächter in eine Strafe von 1 bis 10 fl., welche die Finanz-Bezirks-Direction von Fall zu Fall nach den Umständen bemessen wird.

Sechstens. Die Beischaffung der Wegmauth-Valor-Bolleten bleibt dem Pächter überlassen; es wird jedoch demselben ein Formular vorgezeichnet werden, nach welchem die Bolleten gedruckt erscheinen müssen, und die Verausgabung einer anders geformten, oder geschriebenen Bollete wird der verweigerten Erfolgung einer Bollete gleichgeachtet.

Siebentens. Wird von einem Pächter die Mauth in einem Falle abgenommen, in welchem sie nicht gebühret, oder wird von einer Partei ein höherer Betrag eingehoben, als gesetzlich bestimmt ist, so verwirkt der Pächter eine Strafe in dem zwanzigfachen Betrage des zur Ungebühr bezogenen Mauthgeldes, unabhängig von jenen Strafen, die ihn im Grunde der Strafgesetze noch treffen könnten.

Achtens. Verweigert eine Partei bei Passirung des Schrankens oder der Brücke die Entrichtung der Gebühren oder wollte sie den Schranken gewaltsam überschreiten, so ist der Pächter berechtigt, den Beistand der Ortsbehörde [illegible] anzurufen, und dieselbe verpflichtet, diesem Beistand zu leisten.

Neuntens. Das Verfahren wegen Verkürzungen der Mauthgebühr wird von dem nach dem Gesetze hiezu berufenen Behörden gepflogen. Der Pächter ist jedoch berechtigt, von denjenigen, die er in einer solchen Gefällsübertretung betritt, den [illegible]- und Einhalbfache der Gebühr als Sicherstellung der Strafe in Barem abzunehmen, worüber er eine schriftliche Bestätigung zu ertheilen hat. Auf das Verlangen des Pächters oder des Beschuldigten wird bei dem nächsten Zoll-, Steuer- oder Controllsamte, oder dem nächsten für die Untersuchung der [illegible]übertretungen bestellten Beamten, oder wenn sich eine Obrigkeit näher befindet, bei [illegible] die Thatbeschreibung aufgenommen und über dieselbe nach dem Gesetze vorgegangen. Die wegen der gedachten Gefällsverkürzungen einfließenden Strafgelder fallen, nach Abzug der Kosten des Verfahrens, so weit die Kosten nicht von dem Beschuldigten oder Verurtheilten vergütet werden, dem Pächter zu.

Zehntens. Die Entscheidung der sich auf die Einhebung und Handhabung der Mauth beziehenden Streitigkeiten zwischen dem Pächter und den Parteien steht den Finanzbehörden zu. Der Pächter ist daher verbunden, den Finanzbehörden über alle Mauthangelegenheiten, je nachdem sie es fordern, schriftlich oder mündlich Rede und Antwort zu geben. Diese Behörden sind berechtigt, ihn hierzu im Falle der Weigerung oder Unterlassung durch Strafboten oder auf andere gesetzliche Art zu verhalten. Gegen die Entscheidung der Finanz-Bezirks-Direktion kann binnen vier Wochen der Recurs an die k. k. Finanz-Landes-Direktion, und gegen die Entscheidung der letzteren gleichfalls binnen vier Wochen an das k. k. Finanzministerium ergriffen werden.

Eilftens. Der Pächter ist verpflichtet, auf die Befolgung der rücksichtlich der Ueberladung bestehenden oder in Folge erlassen werdenden Anordnungen zu wachen, und die Anzeige hievon an die nächste politische Obrigkeit oder das nächste Zoll-, Steuer- oder Controlls-Amt zu machen, je nachdem ein oder das andere Amt auf dem Wege, in dessen Richtung das Fuhrwerk zieht, der Mauthstation näher liegt. Der Pächter hat ferner auch darüber zu wachen, daß auch die jeweiligen Anordnungen, betreffend die Festsetzung der Breite und des Gewichtes der Ladungen der Lastwagen, die Bespannung derselben, die Breite der Reife der Räder und das Einlegen der Radschuhketten befolgt werde, und jede Außerachtlassung dieser Anordnungen ist von dem Pächter gleichfalls entweder der nächsten politischen Obrigkeit, oder dem nächsten Gefällsamte anzuzeigen.

Zwölftens. Dem Pächter steht das Recht, die Parteien zur Vorzeigung der Mauth-Bollete von der zurückgelegten letzten Station zu verhalten, nicht zu.

Dreizehntens. Der Pächter verbindet sich zur Leistung einer Caution, welche, wenn der Pächter den Pachtschilling monatlich in vorhinein zu zahlen übernimmt, im sechsten Theile des einjährigen Betrages desselben zu bestehen hat; wenn der Pächter es aber vorzieht, denselben erst nach Ablauf eines jeden Monats zu berichtigen, in dem vierten Theile des jährlichen Pachtschillings zu erlegen kommt, und die vor der Uebergabe des Pachtobjectes bei dem betreffenden Amte geleistet werden muß.

Vierzehntens. Der Pächter hat selbst für seine Unterkunft zu sorgen, dort aber, wo Aerarial-Gebäude vorhanden sind, in welchen derselbe untergebracht werden kann, wird, wenn kein Hinderniß obwaltet, wegen seiner Unterbringung in denselben mit ihm eine besondere Verhandlung gepflogen werden.

Fünfzehntens. Den Pachtschilling hat der Pächter auf seine Gefahr und Kosten an die ihm zugewiesene Casse abzuführen, und zwar in monatlichen gleichen Raten, welche bis spätestens zur bedingten Zeit eines jeden Monats zu bezahlen sind.

Sechzehntens. Wenn einem Pächter die Benützung des ganzen gepachteten Objectes, oder bei Concretal-Pachtungen die Benützung auch nur eines einzelnen zu den Concretal-Pacht-Objecten gehörigen jedoch selbstständigen Mauthobjectes, durch ein Elementar-Ereigniß oder durch ein anderes von ihm unabhängiges zufälliges Ereigniß nach von ihm rechtsbeständig zu liefernden Beweisen, durch einen Zeitraum von wenigstens vierzehn Tagen ununterbrochen gänzlich entzogen wird, so ist derselbe berechtigt, eine angemessene Vergütung des erlittenen Schadens anzusprechen, welche Vergütung aber die für die Zeit der entgangenen Benützung des ihm entzogenen Mauth-Objectes entfallende Pachtschillings-Quote nicht übersteigen darf. Als selbstständiges Mauth-Object wird übrigens bei Concretal-Pachtungen jede Mauthstation angesehen und behandelt, welche in der Versteigerungs-Kundmachung als eine selbstständige Station und mit einem selbstständigen Ausrufspreise aufgeführt wird.

Behufs der Ausmittlung der auf das entzogene selbstständige Mauth-Object von dem Concretal Pachtschillinge entfallenden Pachtschillings-Quote wird gleich bei Ausfertigung des Vertrages der für das gepachtete Concretal-Object gebotene Pachtschilling nach dem Verhältnisse der einzelnen Ausrufspreise zu dem Gesammt-Ausrufspreise, vertheilt.

Hinsichtlich der Ueberfuhren wird ausdrücklich festgesetzt, daß das Zufrieren der Flüsse nicht als ein den Entschädigungs-Anspruch des Pächters begründendes Elementar-Ereigniß angesehen wird, und daß daher auch der Pächter aus Anlaß dieses oder eines anderen Elementar- oder sonstigen Ereignisses, wodurch er in der Ausübung seiner Rechte zeitweise gehindert ist, keine Entschädigung anzusprechen berechtiget ist.

Wenn es die Uferarbeiten oder andere Umstände erfordern, daß die Ueberfuhr eine Strecke auf- oder abwärts von ihrem gegenwärtigen Standpunkte stattfinden müßte, so hat sich der Pächter ohne Widerrede darein zu fügen, und auf seine Kosten die nöthigen Anstalten zu treffen. — Wenn jedoch Ueberfahrten wegen des geringen Wasserstandes durch Nothbrücken ersetzt werden müßten, so muß auch der Pächter in einem solchen Falle sich mit den tarifmäßigen Brückenmauth-Gebühren ohne irgend einen Regreß an das Gefällsärar begnügen. In jenem Falle aber, wo eine solche Nothbrücke in die Kathegorie der mauthfreien fiele, kann der Ueberfuhrspächter unter jenen Cautelen und in jener Ausdehnung auf einen verhältnißmäßigen Nachlaß des Pachtschillings Anspruch machen, unter welchen ihm, nach dem Inhalte des gegenwärtigen Contractpunktes überhaupt ein solcher Anspruch bei Elementar- oder anderen von seinem Wissen oder Verschulden unabhängigen Ereignissen, durch welche ihm die Benützung des Pacht-Objectes durch wenigstens vierzehn Tage ununterbrochen gänzlich entzogen wird, zugestanden wurde. Alle von dem Willen und Wissen des Pächters abhängenden, daher durch sein Verschulden hervorgerufenen, die Benützung des Pacht-Objectes behebenden oder beschränkenden Umstände, sowie alle Zufälle und Ereignisse, die bloß auf eine Verminderung des Pacht-Objectes in größerem oder geringerem Maße einwirken, durch welche aber die Benützung eines selbstständigen Mauth-Objectes nicht gänzlich unmöglich gemacht wird, treffen gleichfalls den Pächter, der folglich den herbeigeführten Abfall am Ertrage des gepachteten Objectes ohne einen Anspruch auf Entschädigung zu tragen hat.

Die Entschädigungsgesuche wegen entgangener Benützung der Pacht-Objecte müssen binnen der peremptorischen Frist von drei Monaten, vom Tage der Behebung des Hindernisses an, bei der Bezirksbehörde, in deren Bezirke die Mauthstation gelegen ist, überreicht werden, widrigenfalls auf solche Gesuche keine Rücksicht genommen werden würde.

Siebzehntens. Für den Fall, wenn der Pächter die vertragsmäßigen Bedingungen nicht genau erfüllen sollte, steht es den mit der Sorge für die Erfüllung des Vertrages beauftragten Behörden frei, alle jene Meßregeln zu ergreifen, die zur unaufgehaltenen Erfüllung des Vertrages führen, wogegen aber auch dem Pächter der Rechtsweg für alle Ansprüche, die er aus dem Vertrage machen zu können glaubt, offen stehen soll.

Ueberdieß hat der Pächter in dem Falle, wenn er eine Pachtzinsrate zur festgesetzten Zeit nicht abführt, von der rückständigen Pachtzinsrate bis zu deren Zahlung Verzugszinsen zu vier von Hundert zu entrichten und es fangen diese Verzugszinsen von dem Tage zu laufen an, welcher auf den im Pacht-Contracte zur Zahlung der rückständigen Pachtzinsrate bestimmten Tag folgt.

Hiernach wird jedesmal und insbesondere in dem Falle, wenn der Pächter die bedungene Caution nicht zur gehörigen Zeit vollständig leistet, oder den Pachtschilling in der gehörigen Zeit nicht, oder nicht vollständig abführt, es der Finanzbehörde zustehen, sogleich im administrativen Wege, ohne seine Vernehmung, Sequester auf die gepachtete Station, welche die Station auf seine Rechnung und Gefahr zu verwalten haben, einzusetzen, oder das gepachtete Object auf seine Gefahr und Kosten neuerdings feil zu bieten, und die eine oder die andere Maßregel, oder beide zugleich zu ergreifen, oder endlich auch den Pächter zugleich in anderen Wegen zur Erfüllung des Vertrages verhalten.

In jedem dieser Fälle bleibt der Pächter in der Haftung für jenen Betrag, der an dem bedungenen Pachtschilling nicht eingebracht werden würde, und der Finanzbehörde steht es zu, den abgehenden nebst den schuldig gebliebenen Betrag aus seiner Caution nöthigen Falls auch von seinem übrigen Vermögen einzubringen.

Wenn bei der in einem solchen Falle vorgenommenen Wiederversteigerung ein höherer Pachtschilling erlangt werden sollte, oder wenn bei der auf Gefahr und Kosten des Pächters vorgenommenen Sequestration des Mauthgefälls ein den Pachtschilling übersteigendes reines Mautherträgniß sich ergäbe, so soll das Gefällsärar berechtigt sein, diese Vortheile für sich zu behalten.

Achtzehntens. Dem Pächter, wie der Finanzbehörde steht, sofern während des Laufes der Pachtzeit eine Aenderung in den Bestimmungen des Gesetzes, die auf den Ertrag einen Einfluß ausübt, stattfinden sollte, eine vorläufige dreimonatliche Aufkündigung vor dem Ablaufe des Verwaltungsjahres frei.

Bei Ueberfahrten kann überdieß der Pachtcontract ohne den geringsten Anspruch auf was immer für eine Entschädigung auch vor dem Ende der stipulirten Pachtungsfrist von Seite der Finanzbehörde in dem Falle aufgelöst werden, als die Erbauung eines Steges oder einer Brücke, für welchen Zweck immer dieses erfordert, worüber das Erkenntniß jedoch der k. k. Finanz-Landes-Direction vorbehalten ist.

Neunzehntens. Das unterfertigte Licitations-Protokoll vertritt die Stelle der förmlichen Contracts-Urkunde, und verbindet den Bestbieter sogleich vom Zeitpunkte der Unterfertigung, während für die Staatsverwaltung die volle Gültigkeit des Vertrages von der Annahme des Anbotes von Seite der zur Bestätigung solcher Pachtverträge berechtigten Behörden abhängt, und daher erst mit der an den Bestbieter erfolgten Bekanntgebung der höheren Ratification eintritt.

Kann das Licitations-Protokoll wegen Abwesenheit des mittels eines schriftlichen Offerts als Bestbieter verbliebenen Licitanten von demselben nicht gefertiget werden und erfolgt zu demselben die oben erwähnte vorbehaltene Ratification, so wird auf Grundlage des Offerts und der kundgemachten Pachtbedingungen ein förmlicher Contract in zwei gleichlautenden Parien errichtet werden.

Sollte der Offerent sich weigern, den förmlichen Contract zu unterfertigen, so haben die mit §. 17 festgesetzten Rechte des Gefälls-Aerars einzutreten.

Die Entscheidung, ob der mündliche oder schriftliche Anbot von der competenten Behörde ratificirt wurde, wird längstens bis zum Anfangstage der Pachtzeit stattfinden und dem Pächter bekannt gegeben werden, bis wohin der Bestbieter von seinem Offerte nicht zurücktreten kann.

Das Rechtsmittel wegen der Verletzung über die Hälfte kann nicht geltend gemacht werden.

Uebrigens wird festgesetzt, daß die aus dem Mauthpachtvertrage etwa entspringenden Streitigkeiten, das Aerar oder das Mauthgefäll, in dessen Namen der Vertrag geschlossen wird, möge als Beklagter oder als Kläger eintreten, sowie auch die hierauf Bezug habenden Sicherstellungs- und Executions-Schritte bei demjenigen im Sitze des Fiscalamtes befindlichen Gerichte, dem der Fiscus als Beklagter untersteht, durchzuführen sind.

Zwanzigstens. Der Pächter ist verpflichtet, die für ein Pacht-Contracts-Exemplar entfallende Stempelgebühr sogleich bei der Bekanntmachung der erfolgten Bestätigung zu entrichten.

(—3.3)

God. XX. U ZAGREBU, U PETAK DANA 14. RUJNA 1855. Broj 210.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 11. rujna. Jučer izbačeni su topovi invalidskog hotela, koi biaše stranom razsvietljen. „Moniteur“ priobćuje, da su flote kod Sevastopolja radi zločestog vremena još stajale u svom sidrištu, sasvim tim one su bombardirale i već 1,200 bombah bacile na gradić karantenski i Aleksander. Ladje su u nedielju potopljene, most takodjer u nedielju u 8 satih razoren, karantenske baterie još istoga dana u zrak dignute. Savezna vojska nalazila se na nasipima napuštenog grada.

Iz Kraljevca, 10. rujna. Iz Petrograda od 5. o. m. javlja se, da je Bibikov, ministar unutarnjih posalah odpušten; medjutim on ostaje član dèržavnog vieća i generaladjutant.

Iz Londona, 10. rujna. General Simpson javlja pod 9. o. m. u večer: „Sevastopolj nalazi se u posiedovanju saveznikah, Rusi su digli svoje magazine u zrak, zapalili varoš te noćju i u jutro ostavili južnu stran. Sve linejne ladje noćas su spaljene osim tri parobroda, koji plove po luci. Most savezni prekinut je.“ — Admiral Lyons javlja: „Rusi razoriše noćas svoje linejne ladje.

Iz Londona, 10. rujna u večer. Ovaj čas zvone sva zvona u Londonu u slavu padnuća Sevastopolja.

— Talianski listovi pišu: Piemontezka brigada Cialdini imala je bila sudielovati kod juriša s francezkim sborom pod generalom Salles-om, no ipak nije učastvovala. Englezi moradoše drugi Redan, kojega prednje obkope osvojiše, radi žestoke nepriateljske pucnjave ostaviti. General de Salles poduzeo je dvie navale na središnji bastion, nu zaludo. Francuzi povukoše se u prokope.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 14. rujna. Opredieljeni za ovdiešnju posadu bataillon pieš. reg. Culoz stigao je prekjučer ovamo, a bivši dosele ovdie bataillon pieš. reg. Franje Dragutina danas odputovao. Ovaj bataillon osobito se odlikovao, vojnici radi strogog zapta što ga obdèržavaše, a oficiri radi dobrog slaganja s civilom. Za cielo vrieme, što je ovdie u posadi bio, nebiaše ni najmanje tužbe protiva izvèrstnom tom bataillonu.

— U Dubrovniku pojavili su se do 2. o. m. samo 3 slučaja kolere. U Blatu na otoku Korčuli oboliela je od 25. kol. do 1. rujna 39, 14 umèrlo, 12 ozdravilo. U ostalim miestima malo slučajevah. U Splietu je do 9. o. m. oboliело 262, umèrlo 171, ozdravilo 125. U Zadru je stanje zdravlja povoljno. U Kotoru se takodjer pojavila kolera; do 4. rujna umèrlo je 7 osobah. Knez cèrnogorski povukao je kordon, te nitko nemože sad granicu proći.

— Zadarski kanonik, dr. Iv. Mato Škarić, koi se već od 28 godinah prevadjanjem u slavenski jezik i tumačenjem sv. pisma zabavlja, dovèršio je nedavna svoje dielo, te ga sad namierava tiskom izdati. Posredovanjem c. k. ministarstva bogoštovja i naukah opunomoćena je c. k. dvorska i dèržavna tiskarna, da može to puno truda i obsežno dielo na prevoditeljeve troškove tiskati. No budući da se prie, nego se dielo tiskati započme, troškovi osigurati moraju, a sam prevoditelj za to dostatnih sredstvah nema, zato je udario putem predplate, te se je u tu svèrhu na više biskupskih uredah obratio.

S bojišta.

— „Fremdenblatt“ dobio je viest, da su Rusi još dne 9. u 10 satih u večer bili u posiedu najveće časti tvèrdjavnih ogradah sevastopoljskih; samo Malakovtoranj posieo je pèrvi francezki sbor. Obe ratujuće stranke množinu ljudih izgubiše te su dne 9. mèrtve zakopali i ranjene odnašali. Ruski vèrhovni general dao je u Karabelnaji sva utvèrdjenja razoriti osim gradića Pavlovog, isto je tako razorio oba mosta preko velikog i malog ratnog pristaništa. Rusi povukli su se u gradiće Aleksandrov i Nikolin, a saveznici nisu još noćju 9. niti u Karabelnaju ni u varoš unišli. U koliko bèrzojavna izviestja dopiru, nije se ruska vojska još povukla u sieverne gradiće.

— O najnoviim dogadjajima u Krimu piše „Milit. Ztg.“: Rusi biahu već od 18. lipnja pripravni na retiradu i posliednje vrieme upotrebiše oni svu svoju snagu da utvèrde južne i zapadne gradiće, zatim citadelu na karantenskom zalievu, gradiće Aleksandra i Nikole, osobito pako redute na obali ratnog zalieva prema Karabelnaji. — Daljni glasovi javljaju, da je knez Goršakov dne 9. krenuo s brežuljakah Makenzie na Černaju, koje kretanje prisililo je saveznike, te su i oni postavili se u Kamari. Sigurno je, da su saveznici radi neuspievšeg englezkog napadaja na Redan postigli samo polovični uspieh, što će Francuze još većma razgnjeviti protiv Englezah. Ponašanje Englezah biaše i u posliednoj bitki kod Traktira takovo, da ih je general Simpson u dnevnoj zapoviedi ukorio. Oni nisu ni išli u vatru, nego se s najvećom revnosti požuriše, da opljačkaju poginuvše priatelje i nepriatelje. Ovo ponašanje tako je razljutilo Francuze, Sardince i iste Turke, da oni englezke vojnike očito preziru.

„Milit. Ztg.“ nadalje piše, da se iz Pelissierovih depešah nemože još nikako razabrati, da li se knez Goršakov povukao u gradiće na desnoj obali zalieva, ili u sieverne gradiće. Sigurno je, da su saveznici osvojenjem Karabelnaje dobili u ruke ključ od tvèrdje.

— U Carigradu se dne 26. kolovoza jedan mladi ruski oficir (zarobljenik) povadi s niekim francezkim oficirom, koi je uvriedljivo govorio o ruskoj vojsci. Ovoj svadji sliedovao je dvoboj na kubure, u kome je franzcezki oficir smèrtno ranjen.

— Jedanput već stigoše viesti i sa bojnoga polja u srednjoj Azii. Kao što izviestjava „Delhi Gazet“, i to po viestima iz Kabula od 22. i iz Bokare od 13. sèrpnja, Rusi su osvojili više miestah, koja pripadaju dèržavi kokanskoj, a još se jednako daleko dèrže od glavnoga grada; oni pak neimaju u namieri da osvoje zemlju, nego su radi samo zadobiti priateljstvo i sudielovanje tamošnje vlade. I izmedj kana kivajskoga i Rusah bilo je sukobah. Rusi već od godinu danah stoje na granici Kive, a neima ih mnogo, pa zato je kan mislio, da će ih s uspiehom moći napasti. Ali je bio potučen pa i sam ranjen, i samo je s velikom mukom utekao u svoju glavnu varoš, za koju kažu, da joj Perzianci groze od strane Merva. Kad se on povratio i dok je u njegovoj pobijenoj vojsci zavladao strah i nered, za to je vrieme jedna četa od svojih 5000 Rusah i Perzianacah, o kojima je on, premda ih je najprie zarobio bio, ipak mislio, da se na njih osloniti može, ostavila njegov stan, pa zajedno s konjima i oružjem prešla k Rusima. Uspiesima, koje su Rusi zadobili protiv Kokana i Kive, emir kralj bokarski ponudio se šahu perzianskome sa svojim uslugama, i skupa ruskoga je generala na granici zamolio, da mu jedan sbor od svojih 5000 momakah s niekoliko topovah pošalje u pomoć na briegove Oksusa, da u zaptu dèrži Avgance na granici bulkskoj. On se sam spremao, da ide protiv Siburgana i tamošnje je žitelje već pobudio, da se dignu na Avgance. Što se Perzianacah tiče, to se njihov jedan sbor od 20.000 momakah skupio blizu Mus da, da u ovom položaju podpomaže ruske operacie protiv Kive i Kokana, kao i u slučaju nužde da se diči može protivu Beludžistana. Perzianska vojska u Mervu dobiva podkrepljenja svaki dan, jedno oddieljenje lahke vojske proderlo je bilo do samoga Oksusa, na kojega briegu jedan je dan stajalo. Zatim su se Perzianci vratili u Andko, gdie se i sada nalaze. Tamo namieravaju sagraditi nekakav grad, dokle Kokan ili nebude od Rusah osvojen, ili dok nepripozna njihovu vèrhovnu vladu, na koje bi ruska vojska lasno mogla dalje prodirati i nastaniti se u Mavaralnahuru (izmedju Jaksartesa i Oksusa). U obće kretanja perzianskoga glavnoga sbora sasvim zavise od operaciah ruskih na sieverno-iztočnoj strani.

Austria.

U Beču, 12. rujna. Fml. Petar Zanini umro je jučer na koleri ovdie.

— Viest, da grof Nesselrode poduzimlje putovanje po Europi, nije istinita.

Talianska.

— „Oest. Ztg.“ pišu iz Turina: Vlada sardinska kao da je rada svoje učastvovanje u razpravljanju iztočne razmirice s bojnoga polja u Krimu dielom prenieti i na polje diplomacie. Ona t. j. namierava sva akta o toj stvari iz god. 1783 i 1784 predati javnosti. Počem pak obnarodovanjem tih stvarih težko se može dobiti štogod novo, a ni čitajućem svietu neće se tim bog zna šta učiniti, da ljubopitstvo svoje zadovolji, to se tim neide ni na što drugo, već samo na to, da se dokaže, da Sardinia ima pravo učastvovati u dotičnim pregovorima.

Turska.

— Nitko neće tako kratkovid biti, da neviéruje, da Englezka neima drugih namierah u iztoku osim utvèrdjivanja i obdèržavanja sadašnjeg zahèrdjanog stanja u carstvu osmanskom. Jer da je car Nikola vèrlo dobro pogodio, kad je rekao, da je Turska bolestan čoviek, o tom neima sumnje, i ako su Englezi i Francezi protivno dokazivali, nikako nesliedi odatle, da oni dèrže Tursku za kriepku dèržavu. Sudeći po javnim englezkim listovima rekli bi, da i u samom kabinetu kraljičinom neznaju, šta da rade s Turskom u slučaju srećne vojne u Krimu, samo to vidimo, da su Englezi naumili svakojake zabunom u iztoku hasniti. „Times“ kaže, kako su Turci od 18 miesecih naučili strašno respektirati uniformu francezku i englezku, i da tim uniformama ništa neznadu odreći. Revnost za zakonom, koja je strancima tako opasna u Turskoj bila, izčezava malo po malo, i sada smie Europljanin u koju mu džamiu volja otići, a nitko mu neće ni riečice reći. Može biti, veli „Times“ dalje sasvim mirno, da će kakvo koleno sultansko i u buduće biti; ali može biti da će se saveznici u palačama Europe morati osvèrtati za vladaocem ovih bogatih predielah, ovih liepih morah i pristaništah. Poslie „Times“ izbraja dokaze, da sadašnje stanje Turske nikako nemože obstati, ali nam je ostala dužna recept, po kom bi se moglo tom zlu doskočiti.

Hoće li možda obe zapadne sile nov red u Turskoj zavesti? To nije tako nevierojatno, a već je u niekoliko i učinjeno. Veći dio javnih zdanjah u Carigradu zauzele su zapadne sile; u Škutaru na aziatskoj strani može čoviek čitati po ćoškovima od ulicah na englezkom jeziku njina imena; Francuzi zidaju magazine od kamena, kao da misle tamo viekovati, a francezki barjak svuda se po Carigradu vije.

Belgia.

— (Pogreb bez svećnika.) U Belgii ustrojilo se je jedno družtvo tako nazvanih prosviećenjakah, koje ima svèrhu o tom raditi, da se njegovi članovi oslobode svakog duhovničkog udioništvovanja kod pogrebah. Ovo družtvo ima za svoj organ izlazeći tamo časopis „National“, koi ovako po prilici o potrebi toga sdruženja zbori: „Najveća zaprieka, što ih razgranjivanje ideah napredka i slobode imade, jest brez dvojbe jato predsudah, koje nam se s maternjim mliekom ucieplјuju. Odgojenje, što se mladeži daje, miesto da se neodvisnu razvitku i [illegible] mladeži prepusti, nastoji upravo o [illegible] mladež ostavlja u množini bludnjah, [illegible] mаštu zabavljaju, no žalostne tragove ostavljaju, te se samo nakon dugačkih [illegible] mogu. No napokon slavit će ipak [illegible], te će netemeljitost onih načelah, što ih je pèrvo za čistu istinu dèržao, uvidieti pa na tom se osniva naše družtvo. Zašto bi čoviek od kolievke pa do groba pod tutorstvom niekih ljudih živio, koji se grade kao njegovi duhovni vodje? K čemu da služe svi oni smiešni i nevaljani obredi, ako ne k tomu, da se mašta zabavlja i um odvraća od samostalnog mišljenja, kratko da reknemo, da se sasvim zataji u čovieku ono što je najdragocienie, slobodna volja? Čoviek u istinu nije ništa drugo nego li stroj u rukah časti-hlepnih i nesnosnih svećenikah, koji pod izlikom, da ga za drugi sviet spase, znadu si velik dio njegovih ovozemnih dobarah prisvojiti, živeći u razuzdanoj dangubi, dočim drugim treznost i uztezanje od zemaljskih dobarah propoviedaju! Čoviek, koi je svoj tečaj poštено svèršio, može mirno umrieti, njemu je dosta sviest izpunjene dužnosti; no njemu nije treba pobožnih izrekah svećenika, koi se u sve, u iste njegove domaće tajnosti mieša, da tamo smetnju i nered zametne. Za dokaz sve veće potrebe, da se ljudi od takovih predsudah oslobode, ustrojeno je „družtvo oslobodjenja“, koje se dèrži sliedećih glavnih načelah: „Podpisani sačinjaju družtvo s te svèrhe, da čovieka od predsudah oslobode, a osobito od one, koja do danas glede pogrebnog načina vlada. Članovi priznaju, da oni niti kod umiranja, a niti drugčije blagoslova niti molitve svećenikove netrebaju. Svatko, bio on spola i dobe koje mu drago, ako za ovo priznanje pristaje i svakog mieseca 10 cent. plati, može članom družtva postati. Ako koi član za vrieme svoje bolesti ili njegova obitelj poslie njegove smèrti cèrkven pogreb traži, izgubi oni put plaću, što ju je imao. I nečlanovi mogu (kao što se često dogodi, da duhovništvo cèrkven pogreb uzkrati) u posebnih slučajih blagodatih družtva dionici postati.“

Velika Britania i Irska.

— Novine „Chronicle“ gèrde one ljude, koji o oslobodjivanju narodnostih europejskih govore, a ovamo viču, da se vojuje za Tursku. Izmedju ostalog pitaju te novine: S kakvim bi čelom mogli mi početi kèrstonosni rat za slobodu i ustav Poljakah, Talianah itd. kad ovamo svaki top, koi se protiv Rusie izbaci, samo nov čaval udara u stare okove raje u Turskoj? Dalje mnoge nedosliednosti prebacuje Englezima, i u obće kaže, da nije vriedno za narode ni puške opaliti, osobito za historično pravo narodah. Kaže da je gospodarstvo Austrie u Italii vèrlo koristno itd.

Najnovia pošta iz iztočne Indie doniela je viest o pobuni u Bengalii. Englezi su mislili, da su im u Bengalii najmirnii podanici, a ovamo ovi se podigoše, i sada ih već ima do 20,000 pod oružjem.

SLUŽBENI LIST.

Br. 2971/g. (Izv. 414) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2738 pronadje u 6,250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 15% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Lipovnik, Biškupec i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Cerje Nebojse gospodina Viekoslava Mattačić, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 13. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prиašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2969/g. (412—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2751 pronadje u 4.400 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 11 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Zlatar, Ošterc, Špičkovina i Veleškovec, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Ratkovec i Grančari gospodina Kažimira Jellačić propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 10. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2970/g. (413—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2776 pronadje u 16.300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 40% negdašnjih podaničkih naselbinah ùrbarskih ležećih u občinah Tèrnovec, Sv. Ilia, Beretinec i Rinkovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Sv. Ilia gospodina Ljudevita Pèrko, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 10. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

(Dp.—147.) (2—1)

Natiečajni oglas.

U Briegih izpražnjeno je miesto učitelja zajedno i organiste s godišnjom plaćom od 85 for. u srebru, stanom, vèrtom i 12 hvatih dèrvah, izvan toga daje u pomoć gospoština 15 mirovah smiesi i 10 vedarah vina, a župa 50 mirovah proje i siennkošu.

Želeći ovo miesto zadobiti, neka podpisanomu do 12. listopada t. g. svojeručno pisane molbenice s dotičnimi sviedočbami podnesu.

U Kloštru-Ivaniću dne 1. rujna 1855.

Nikola Vučinovec, v. r.
kotara Ivaničkog podjašpršt i pučkih učionah nadzornik.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU [illegible] RUJNA 1855. Broj 211.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili pos ébno članke platjase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

— Generaladjutant knez Goršakov javlja iz Sevastopolja:

8. rujna u podne:

Nepriatelj dobiva svaki dan nova podkrepljenja. Bombardiranje traje s izvanrednom žestinom (violence). Mi gubivamo do 2500 ljudih na dan.

8. rujna, 10 satih u večer:

Posada sevastopoljska, pošto bi prie paklenu vatru (feu d' enfer) izdèržala, odbila je danas 6 jurišah na Karabelnaju i zapadnu stranu tvèrdje poduzetih, no nebiaše moguće nepriatelja iz bedema Kornilov iztierati. Naša izvèrstna vojska, koja se je do najveće krajnosti opirala, povlači se na sievernu stranu. Nepriatelj će u Sevastopolju naći samo kèrvlju opojene razvaline.

9. rujna, 11½ satih u večer:

Prelaz posade na sievernu stran podpunoma je uspieo; mi smo tom prigodom izgubili jedva 100 momakah. Na južnoj strani ostavljeno je samo 500 težko ranjenih.

Iz Pariza, 12. rujna. „Moniteur" javlja: Povodom zauzeća Sevastopolja dèržat će se sutra u cèrkvi Notredame Te Deum; cer. poglavarstva i korporacie prisustvovat će. U kazalištima bit će bezplatna predstavljenja. U večer razsvietlit će se grad.

U Carigradu, 5. rujna. (Preko Bukurešta). Halilpaša stavljen je u penziu sa znamenitom plaćom. Turski vladni list sadèržava nieku naredbu o uvedenju redovitog izdèržavanja dèržavne kuće.

Verona, 11. rujna. Preuzvišeni fm. grof Radecky došao je u najpovoljniem zdravlju ovamo iz Monze, i od svih poglavarstvah kod banhofa dočekan bio.

Cagliari, 7. rujna. Po viestima iz Tripolisa od 1. o. m. traje tamo još buna; iz Prevese došlo je onamo 1,200 m. s generalom Ahmetpašom.

Iz Pariza, 13. rujna. General Pelissier imenovan je maršalom. Zvanični list zabavlja se s važnostju postignutih pred Sevastopoljem uspiehah, imenito razorenja flote. — General Pelissier javlja pod 10.: Nepriatelj ostavio je neizmiernu množinu odbranjivih sredstvah i materiala. Sutra će savezna vojska posiesti Karabelnaju. Služeći u iztoku vojnici, od godišnjeg razreda 1847 imadu se bezodvlačno kući odpustiti.

Iz Londona, 12. rujna u večer. Večernje izdanje „Globea" tvèrdi, da su Englezi kod juriša na Redan izgubili 26 oficirah mèrtvih i preko 100 oficirah ranjenih.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Da se u Hèrvatskoj, Slavonii, vojvodstvu i temeškom Banatu za buduće gradjenje novih dèržavnih cestah sudielovanjem zemlje olakša i uskori, izdalo je vis. popečiteljstvo naredbu za sve krunovine, kojom se propisuje način, kako će se postupati kod gradjenja dèržavnih cestah. Ova naredba stupa u život 1. studenoga i ima valjanost na tri godine.

S bojišta.

— (Najnovia iztočna) pošta u Tèrst dospievša doniela je viesti iz Carigrada od 3. Omerpaša je dne 2. ruj. otišao u pratnji Ahmetpaše u Krim. — Kod Erzeruma i Karsa ništa novoga. — Iz Atene od 6. javlja se, da će Kalergis i Maurokordatos odstupiti.

Austria.

U Beču, 12. rujna. Knez Goršakov, carsko-ruski poslanik kod ovdiešnjega dvora, imao je jučer podulji razgovor u popečiteljstvu izvanjskih poslah. Knez Goršakov dobio je u nedielju četiri kurira iz Varšave i opremio prekjučer jednoga onamo.

— Kao što „Milit. Ztg." doznaje, naložene je vojničkim zapoviednicima, da strogo paze na sve one, koji bi vèrbovali za inostranu legiu.

— Briselski dopisatelji raztrubili su viest, da će belgianski kralj Leopold s novim predlozima o miru stupiti na diplomatičko pozorište. Medjutim ova viest nije ni najmanje temeljita, jer sadanji politički položaj Belgie nije takav, da bi ona u tome važnost kakovu imala. To je zvanje pridèržano izključivo za Austriu radi njenog položaja.

— „Oesterr. Ztg." javlja, da je turski poslanik u Beču, č. Arif-Efendia, dobio od sultana red Medžidie drugoga reda i čin vala, koi je najbliži čina vezira. On je to dobio iz priposnavanja njegovih poslaničkih pri ovdiešnjem dvoru zaslugah u ovako opasno vrieme, u koje je on zato opet umieo raditi tako, kako da u priateljstvu odèrži dvor bečki i dvor carigradski. On će skorim odmora radi ići u Carigrad, a pratit će ga tajnik Sadek-bej i sin njegov Kemal-bej, koi je pitomac u carskoj terezianskoj akademii.

Sèrbia.

U Beogradu, 6. rujna. Njegova svietlost premilostivi gospodar i knjaz naš Aleksander danas se u podne sa svietlom gospodjom knjaginjom i ostalom svietlom porodicom svojom u povoljnom zdravlju povratio u Beograd. (S. n.)

— „Fremdenblatt", piše: Javljena po niekim listovima viest, da se je u Serbii dogodila promiena ministarstva, nije istinita. Ministar Simić i njegovi drugovi obnašaju još i sad kao i prie svoja miesta na zadovoljstvo kneza i zemlje, i to posred najtegotniih odnošenjah. Garašanin nalazi se u Parizu. (Ni „Sèrbske novine" nisu još ni riečice spomenule o kakovoj promieni sèrbskog ministarstva. Ured.)

Rusia.

— O najnoviem dobitku ruskom na rieci Amuru ovako piše „Allg. Ztg.":

Rusia je sad, kad joj u Eropi gledaju oduzeti nješto zemlje, na krajnjem iztoku prostranih zemaljah, 14.000 vèrstih daleko od Petrograda, liepim načinom dobila još zemlje, koja joj može još služiti kao temelj za velika radinska i tèrgovačka naselja. Još prie jedno 200 godinah Rusi su zauzeli bili ušće rieke Amura, ali već poslie 40 godinah danah ostavili su ga opet, te tako su se malo po malo poslie na njemu nastanili različiti susiedni narodi. U one vrieme nije ruska vlada dokučivala veliku važnost te rieke, pa zato je kako koi dan sve većma smatrala tamošnje žitelje kao podanike kinezke. Car Nikola, koi je umieo vèrlo bistro razgledati sve časti svoga prostranog carstva, poznao je neizkazano veliku važnost odtuda, ako uzima stalnih naseljah na sievero-iztočnom primorju Azie. Tek pod njima je broj stalnih žiteljah u Kamčatki narastao na 800 i tek je on glavnu varoš, tako nazvano Petro-Pavlovsko pristanište, vèrlo jako utvèrdio, snabdievši je pri tome sa 1200 žiteljah.

Tek idemo da vidimo, da li će flote zapadnih silah moći naknaditi štetu, koju su 30. kolovoza pr. g. tamo pretèrpile. Ohotsk, okružna glavna varoš u Jakutskoj sa 1000 žiteljah i 9550 vèrstih daleko od Petrograda, bio je pèrvo važno miesto, pa zato je opet 3500 vèrstih daleko od ušća rieke Amura. Zbog toga je car bio naredio, ne samo da se izpitaju iztočne sibirske časti, koje u sriedi stoje, nego i da se na ušću rieke Amura načine niekoliko utvèrdjenja, a sama rieka Amur, da se izpita parobrodima. God. 1851 započeo se bio upravo izvèršivati plan tim, što su mnogo hiljadah vladinih težakah iz zabajkalskoga predjela, a osobito iz Nerčinska, preseljeni bili na kinezku granicu kao vojnički naseljenici. Već poslie tri godine danah, na veliko čudo susiednih Kinezah, prilikom jednog pregledanja tih vojnikah moglo ih je biti jedno 5000 momah.

Kad je 1854 god. sva pravilna vojska bila izvučena iz unutrašnje Sibirie; kad su se šta više u Irkutsku linejni Kozaci, koji su bili prema zapadu otišli, zamienili bili „burietima": opet je znatni broj vojske ostao bio i u Petro-Pavlovskom pristaništu i na Amuru. Utvèrdjenja su bila umnožena i podkriepljena a naselja razmaknuta, dokle najposlie ruska vlada eto nije upotrebila na svoju korist sadašnju zabunu, u kojoj se nalazi mandžuska vladajuća porodica, pa na Amuru do 300 četverokutnih miljah dobila od Kine, zaključivši s njom ugovor o popravci granicah rusko-kinezkih. Već se podiže na ušću Amura jedna jako utvèrdjena varoš; pa ako je do sada već tako jako, da može odupirati se napadanju, koje su zapadne sile naumne tamo preduzeti, a ona će biti krajna točka onom občenju, koje se kadgod može razviti ogromno. To amursko pristanište stoji na moru, koje je uviek otvoreno i okrenuto je k Japanu i Kini i ima odstrag zemlje, na kojoj istina za sada još neima ljudih, ali je sasvim sposobna, da se obdielava.

Gèrčka.

Iz Atene pišu „Allg. Ztgu" pod 24. kolovoza: Još se ništa nije promienilo, još je dielovao Kalergis kao ratni ministar, priposnat od svojih kolegah i poslanikah zapadnih silah, odbačen od kralja i komore, vojska i cieo narod prezira ga i mèrze ga. I opet se nije našao muž, koi bi iskao od Kalergisa, da kraljici zadostu učini za bezobrazno poruganje ženske i kneginje. Novine i broširé pisale su protiv bezobraznikah; sačinitelji i izdavatelji bili su pozatvorani od ministarstva i njegovih pomagačah; a dopuštali su, da se prestolje opada i blatom kalja. Stanje ovakovo nemože duže ostati. Čast krune i onoga, koi ju nosi, ište, da se tom stanju il ovako il onako učini kraj kakvim odvažnim korakom. Jer primati te uvriede i u buduće tèrpljivo, značilo bi toliko, koliko sam sebe podkopavati.

Franceska.

— Pokušatelj najnovieg attentata u Parizu zove se Bellemare, i biaše prie clerc huissier. God. 1851 biaše radi varanja obsudjen no po predsiedniku pomilovan. Povodom prosinačkih nemirah biaše obudjen na deportaciu kroz dvie godine.

— Kao što pišu „Wandr." iz Pariza, za vreme tamošnjeg bavljenja kraljice Viktorie dèržalo se više konferenciah o poslovima iztočnim. Na tim konferenciama ugovoreno je da se zaključi nov savez izmedju Englezke i Franceske, u kom bi se napred riešili svi dogadjaji, kojima bi iztok povoda dao. Taj se ugovor jamačno neće u sviet izdavati, i samo tu ciel ima, da slogi izmedju Englezke i Francuzke da nov temelj.

— „Le Nord" [illegible]

berlinske korešpondencie o ruskim oficirima, koji su se vratili iz francezkoga robstva: Oficire su Francuzi častili u svima varošima, u kojima su se bavili, često su ih na ručak zvali, u teatre vodili i večeri s njima u zabavi provodili. Medju ostalim u jednoj varoši (i to, kao što dopisatelj misli, izvan Francezke) dogodilo se da se jedan od njih, nieki mladi kadet, gore u gostionici u svojoj sobi baš brijao, kad mu nieko zakuca na vratih. On otvori i vidi niekog mladića od vojničkoga izgleda, koi mu učtivo reče: „Oprostite, gospodine, jeste li vi g. N. N, onaj mladi ruski kadet, koi se na zelenginskom redutu odlikovao, gdie je zarobljen bio.“ — „Ja sam, gospodine, šta izvolite?“ — „To vas molim da budete naš gost; ja i moji priatelji mislimo, da smo dužni sačuvati stari glas francezkoga gostoljubja, pa dolazim moliti vas i vaše drugare, da gostoljubje naše primite.“ Razumi se da je kadet primio poziv; gostba je bila prekrasna i uzajamno su se napijale zdravice za junaštvo obih narodah. — Poznato je, da su ovi zarobljenici dobili dopuštenje posieštavati izlog radinosti U Parizu je skupo živiti, a naročito sada, pa je izkušenje veliko. S oficirima se nalazio i jedan prost vojnik. Svima je bèrzo nestalo novacah, pa nebiahu u stanju otići, dok car izviešten, u kakvom se stanju nalaze, nije zapoviedio, da se svakom oficiru izda po 150—200 franakah. Mali se dugovi tim izplate, pa htiedoše polaziti, samo siromah prosti vojnik, koi je naravno manje dobio nego oficiri, ali je više izdavati imao, nego što bi po stanju njegovom trebalo, misleći da pod gradjanskim kaputom prestaje sva razlika, u vrieme polazka tako je malo novacah imao, da mu nije dosta bilo ni da plati i sami podvoz. Najposlie se izpoviedi oficirima svojim, i ovi dragovoljno izprazne svoje džepove u njegove ruke; ali — na žalost — ni sada još nebiaše dovoljno. Čas polazka medjutim približi se, — vremena već nije bilo gubiti. Jedan od oficirah, da nebi čestitog vojnika ostavili, uzme svoj sat pa mu ga da, da založi, a u taj mah nieki liepo odieveni čoviek, koi je spazio zabunu, približi im se, pa kad čuje o čemu je rieč, a on skine šešir pa se u sobi, u kojoj putnici čekaju na polazak kola, obrati prisustvujućima s riečma: „Gospodo, ovdie je jedan ruski zarobljenik, prost vojnik, koi nema dovoljno troška, da može kući otići!“ I tako za niekoliko minutah skupi liepu gomilu novacah, koju vojniku preda, te je ovaj svoje dugove izplatio, i još mu je mnogo i preteklo. — Ovakve čerte — pridodaje „Nord“ — zaslužuju da se obnaroduju.

Dania.

— „Weim. Ztg.“ javlja, da se kralj danski vèrlo opasno razbolio i da za život njegov nimalo više nade neima. Kažu, da pati od vodene bolesti u grudima, pa mu je težko i ležati, nego naviek mora samo da siedi. Medjutim zvanična izviestja iz Kopenhagena nekazuju ništa da je kralj bolestan. Njega će u vladi naslediti princ Ferdinand; no ovaj nije pripoznao danski dèržavni ustav, a kralj ga je potvèrdio.“

Portugalia.

Iz Lisabona javlja se, da je Dom Pedro, postignuvši punolietnost, nastupio portugalski prestol pod imenom Pedro V. — Sva je prilika, da će zapadne sile u mladome kralju, koi je osim toga sinovac princa Alberta, imati novog saveznika.

Velika Britania i Irska.

— „Times“ se tuži, da se slabo što uspielo pobiedom kod Sveaborga i da je to nedostatočno, što su ladje od flote na iztočnom moru naoružane avantopovima, jerbo ovi topovi pucaju dokle pucaju, pa onda ujedanput od mnogoga pucanja izkvare se tako, na nisu ni za što. No takva posliedica, misli dalje „Times“, mogla se još napred pouzdano predvidjti, pa zato opet nije se postaralo nabaviti topovah koliko treba. Sverśivši boj. veli, mi se čudimo što smo ujedanput iznemogli za dalji boj. Nesrećna viest javlja se kući po telegrafu sa običnom paradom, pa još sa niekim triumfom za nov znak kako smo bajagi valjano radili. Na to pak ujedanput admiral od iztočno-morske flote sprema ladje da ih vrati kući, — da vrati i to jedino svoje oružje, koje može još upotrebiti. Onda naravno sva flota dolazi na taj zaključak, da je s tim kraj učinjen svom ovogodišnjem ratu. Danas, veli naš izviestitelj, vidismo pèrve znake vraćanja kući. „Basilisk“ uze na pajvan 4 ladje sa avantopovima: „Redbrist“, „Grovler“ i „Hevok“, pa ih odvuče u Englezku.“

Različite viesti.

— U jednom selu blizu Remsa u Francezkoj dodje jedanput nieki starac od svojih 80 godinah; sva ga okolina poznaje; već sazrevši ljudi vidjali su ga često, kad je išao od sela do sela da popravljajuci stare satove zasluži sebi koricu hlieba i tim životari; što je u mladosti navikao, to i kao starac činjaše, pa s tom cieli dodje u pomenuto selo, a ni danas neimadjaše nikakvog pratioca, do svoje stare, svakome već poznate sprave, jedan debeo štap, koga nije rado iz rukuh izpuštao — a to valja na um uzeti — svoja izkustva i svoje dobre ljude, koji su ga rado imali. U seoskoj kèrčmi kao obično bude dobro primljen; no starac je jako umoran, pa otide odpočinuti. Sutradan u jutro nedade mu slabost ustati, pa ga stanu u njegovoj postelji nadgledati. Drugi dan bude mu još gore, on bolovaše očevidno od najopasnie bolesti staracah, t. j. — od neizliečime staračke slabosti. On osieti to, pa se da još niekoliko danah brižljivo njegovati, dozove onda k sebi svog dobrog domaćina, pa mu zahvali i kaže mu da kad umre — piše njegovom sinovcu, koga jedinog srodnika imadjaše u niekom kraju Francezke, i da mu pošle račun da mu plati, što je oko njega imao troška i truda; pa ako mu izplati, to da mu zajedno sa njegovim stvarma pošle jedno zapečaćeno pismo, koje mu preda; neplati li mu pak, to neka on otvori pismo i zadèrži njegove stvari. Pošto je starac sve tako naredio, nasmieši se još jedanput veselo, okrene se k zidu pa izdahne tiho i spokojno, kao što to samo može čoviek, u koga je čista sâviest i koga starost iznevieri.

To je pèrva čast; a druga se sastoji u živoj prepirci izmedju kèrčmara i kèrčmarice. Kèrčmar je dèržao, da će sinovac biti dosta pametan, pa ma kako poštovao svoga strica, da neće hotieti gotov novac izdati za jednu šaku stvarih, koje nevrede ništa; kèrčmarica pak bila je dobra gospodarica, pa makar da je u sebi imala koliko čoviekoljubja, opet je želila, da se bar pokuša doći do svojih novacah. Kèrčmarica na posliedku pobiedi kako svojim razumom tako i svojim postojanstvom. Sinovcu se dakle piše; piše se i po drugi i po treći put; prodju nedielje, prodju i mieseci, a nedodjoše ni novci, ni odgovor.

Sad sliedi treća čast: razvitak dogadjaja. Kèrčmar je dobro razpoložen, jedi svoju gazdaricu, predstavljaše se kako je pobiedio, govoraše kako dobro poznaje ljude, pa čestita ženi, što je iznenada dobila nasliedstvo, koje sad po volji starčevoj njojzi pripada. Kèrčmarica se s početka jedila, zatim se tiešila, pa na posliedku pristupi da uzme svoje nasliedstvo. Pismo se otvori, a u njemu stajaše ove rieči:

„Pokazatelju ovoga lista ostavljam moj štap i sve, što u njemu ima.“

A šta ima u štapu? Bèrzo se sada štap donese, stanu ga obèrćati, okretati, navijati, i gle — u šupljini njegovoj nadje se niekoliko dukatah i do 8,000 franakah u dèržavnim papirima. Sad ti je bilo veselja i častih, u kojoj su učastvovali i priatelji seljaci.

— Da ljudi umiru po prokopima izpred obsadjenog grada, to se na žalost često dogadja; ali da se ljudi u prokopima i radjaju, to je sasvim riedko. U stanu savezničkom kod Sevastopolja sada se mnogo govori o dvojim blizancima, kojima je noću 7. kolovoza iznenada umnožena straža na jednom prokopu izpred Malakova. Njina t. j. mati, nieka marketanca, pratila je svoj batalion, da po potrebi bude vojnicima na ruci sa napojnicom, kojom bi se malo podkriepili. No u miesto zanimanja, koje je tražila, iznenada nadje takvo, za koje se obično neizbira prokop. U ostalom zdrava su i dietca i majka.

Bečka burza

dne 13. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	76
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	80½
dto . . . . » 4½%	66¾
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » „ 1839, » 100 »	121
» » » » » 1854, » 100 »	98⅜
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	1100
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2060
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	231
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	547
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	316
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . »	113⅛
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	111¾
Genova za 300 piemontezkih lirah . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . »	81½
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	10 55
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	111½
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	130
Pariz za 300 frankah . . . . »	130⅛
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	239
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	20¼
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

3270. (147—Dp.) *(3—2)*

Poziv

na vierovnike pokojnog Daniela Jakšića.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 13. travnja t. g. s oporukom u Zagrebu preminuvšeg Daniela Jakšiće štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 26. rujna 1855 ili dodju pred ovaj sud; ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud

U Zagrebu 23. kolovoza 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Nr. 10603. (161—Fin.) *(3—1)*

Kundmachung.

Nachdem die — in dem Amtsblatte der Agramer Deutschen Zeitung Nr. 1128- und Narodne Novine veröffentlichte Lizitation einiger Bauherstellungen bei dem k. k. Zollamte Maljevac im Sluiner Grenz-Regimets-Bezirke, an dem hiezu bestimmt gewesenen Tage, nämlich am 10. September 1855 erfolglos geblieben ist, so wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass eine zweite Lizitation durch den k.k. Baubezirk Jaska am 28. September 1855 zu Karlstad bei der dortigen Bauexpositur abgehalten werden wird.

Die Lizitations-Bedingnisse und Lizitatiosgrundlagen können bei der gedachten Bauexpositur und bei dem k. k. Baubezirke in Jaska eingesehen werden.

Agram am 11. September 1855.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Heim.

Br. 2948/g. (Izv.—411) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 26. lipnja 1855. br. 2692 pronadje u 12,100 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 30% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Črešnjevo, Beretinec i Sv. Ilia, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Šaulovec gospodina Lacka Kiš, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 18. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 20. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3448/g. (422—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855 br. 3142 pronadje u 56,850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 140% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Sračinec, Svibovec, Kneginec, Lužan i Žabnik, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Grada Varaždin Obćine Varaždinske, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.
2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, ko[illegible] samo proti onomu, koj[illegible] je [illegible] odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 2. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Br. 2971/g. (Izv. 414) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2738 pronadje u 6,250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 15% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Lipovnik, Biškupec i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Cerje Nebojse gospodina Viekoslava Mattačić, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 13. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2969/g. (412—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. lipnja 1855 br. 2751 pronadje u 4.400 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 11 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Zlatar, Ošterc, Špičkovina i Veleškovec, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Ratkovec i Grančari gospodina [illegible] Jellačić propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 10. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 2970/g. (413—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30 lipnja 1855 br. 2776 pronadje u 16.300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 40% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Tèrnovec, Sv. Ilia, Beretinec i Rinkovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Sv. Ilia gospodina Ljudevita Pèrko, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. rujna 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 10. studena t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

(416—Izv.) (3—2)

Natiečaj.

Nadbiskupsko sirotište u Požegi javlja [illegible] roditeljima, koji dietcu svoju u [illegible]skom zavodu odhraniti dati žele, da će se [illegible] dići sliedeće školske godine 18⁵⁄₆ [illegible] miesečnu plaću, koja se kod nadstojateljstva [illegible] zavoda saznati može, [illegible]

U Požegi dne 21. kolovoza [illegible]

J. [illegible], nadzitelj.

(236—DS.) (3—1)

Nr. 8214. 1855.

Kundmachung.

Die k. k. Agramer Komitatsbehörde beabsichtigt ihren Bedarf an Papiergattungen und sonstigen Kanzleirequisiten für das Verwaltungsjahr 1855/56 im Wege einer Abminderungs-Verhandlung durch Eröffnung der Concurrenz mittelst schriftlicher Offerte sicherzustellen.

Die Lieferungs-Bedingungen sind folgende:

1) Der Bedarf muß nach den Mustern pünktlich geliefert werden. Die Menge des Bedarfes bestehet beiläufig in:

1) Konzeptpapier	40	Rieß.
2) Kanzleipapier	60	»
3) Vortrag (Kron)	10	»
4) Median, mittel,	5	»
5) Median, groß,	3	»
6) Courrentpapier, blau,	15	»
7) Courrentpapier, groß,	4	»
8) Packpapier	8	»
9) Bleistifte, feine, Nr. 5,	6	Dutzend.
10) Rothstifte	3	Dutzend.
11) Hamburger feine Federkiele	100	Buschen.
12) Stahlfedern	12	Gros.
13) Rothes feines Siegelwachs Nr. 80	30	Pfund.
14) Schwarze Tinte	30	Maß.
15) Rothe Carmintinte	15	Fläschchen.
16) Spagat, feinen,	10	Pfund.
17) Spagat, groben,	10	Pfund.
18) Streusand, schwarzen, feinen,	80	Pfund.
19) Oblatten, à 500 Stück	60	Schachteln.
20) Zündhölzel ohne Schwefel, à 1000 Stück	10	Schachteln.
21) Argantische Unschlittkerzen	150	Pfund.
22) Repsbrennöl, fein, doppelt raffinirt	100	Pfund.
23) Lampendochte, argantische	12	Dutzend.
24) Nähzwirn, schwarz gelbgedreht	30	Loth.

2) Die Komitatsbehörde kann auch ein geringeres Quantum von Kanzleirequisiten nach Bedarf abnehmen, der Lieferant aber ist verpflichtet, den allfälligen Mehrbedarf bis auf ein Drittel des obangeführten Quantums um den Erstehungspreis zu liefern.

3) Die Lieferung geschieht nach jeweiligen, durch den k. k. Komitatsvorstand vidimirten Anweisungen des Amtssekretariats.

4) Die Muster der Requisiten können bei der Komitatsbehörde jeder Zeit eingesehen werden. Sollte der Ersteher den Vertrags-Bedingungen nicht nachkommen, so werden die gedachten Kanzleirequisiten auf seine Gefahr und Kosten im Handeinkaufe angeschafft werden.

5) Die Offerte können alle obangeführten Requisiten oder deren Einzelne umfassen. Bei Gleichheit der Preise haben die erstern den Vorzug.

6) Das Offert muß auf einen 15 kr. Stempelbogen geschrieben, deutlich und ohne Berufung auf andere Anbote abgefaßt und civilprozeßordnungsmäßig unterfertigt sein. Die Anbotspreise sind mit Ziffern und Buchstaben auszudrücken, und muß auch wörtlich bemerkt werden, daß sich Offerent den gegenwärtigen Bedingungen unterziehe. Die Offerte sind wohl versiegelt mit der Aufschrift auf dem Umschlage: Offert zur Lieferung von Kanzleirequisiten für die k. k. Agramer Komitatsbehörd bei der Komitatsbehörde einzubringen.

7) Die Frist zur Ueberreichung der schriftlichen Offerte wird bis einschließlich 30. September 1855, zwölf Uhr Mittags, festgesetzt.

8) Nachtragsofferte werden nicht angenommen.

9) Die Lieferung wird Demjenigen überlassen, dessen Anbot sich für das hohe Aerar am günstigsten herausstellt.

10) Jeder Offerent wird mit dem Zeitpunkte der Einreichung seines Offertes für seinen Anbot verbindlich, und hat sich des Rechtes der Annahme seines Versprechens nach §. 862 des A. B. G. und der im § 934 des A. B. G. erwähnten Rechtsmitteln der Bestreitung des Vertrages, wegen Verkürzung über die Hälfte zu begeben.

Die Verbindlichkeit für die kontrahirende Behörde wird von der hohen Genehmigung der Offertsverhandlung bedingt.

11) Die Vergütung der Lieferungspreise geschieht bei der kontrahirenden Komitats-Behörde unmittelbar aus den Verlagsgeldern auf Grundlage der oben sub Nr. 3 erwähnten Anweisungen, welcher die Bestättigung über die Richtigkeit der Lieferung beigefügt werden muß.

12) Alle aus dem betreffenden Vertrage etwa entstehenden Streitigkeiten werden bei demjenigen Gerichte ausgetragen werden, welchem der Fiskus als Beklagter unterstehet.

Agram, den 6. September 1855.

Der k. k. Komitatsvorstand:

Jos. Bunjevac m. p.

1801—31

Br. 6010. (D.S. 230) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. svibnja 1855 broj 2178 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ivanu Nep. Šandoru za spadavše na dobro Hrastinu u obćinah Selnici, Poljanici, Jugonici, Podgradju, Humu, Bistrici, Globočcu i Podgorju, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće, $17^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7000 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Usled toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su usled uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta nèima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

OGLASNIK.

(Dp. 143) (6—2)

B. TULIĆ,
Mühlbesitzer bei Karlstadt

macht hiemit die ergebene Anzeige, dass er die bis nun vom Hrn. Ilia Guteša in der langen Gasse in Agram (Popovićsches Haus) geführte

Mehlhandlung

wieder auf eigene Rechnung übernommen und zur noch grösseren Bequemlichkeit des P. T. Publikums auch ein zweites Melhdepôt im Krepp'schen Hause am Bach vis a vis der blutigen Brücke etablirt habe.

Das bis nun erworbene Renomee der ausgezeichneten Mehl-Qualitäten wird nun auch durch besonders billig gestellte Preise gekräftigt, indem der Zentner zu demselben Original-Preise wie in der Mühle, nur mit Zuschlag der Frachtspesen in Agram verkauft wird.

Es empfiehlt sich demnach obiger dem P. T. Publikum unter *Zusicherung* der promptesten Bedienung sowohl En gros als im Detail.

(Dp.—117) (—8)

Ranie vučenje.

Dozvoljena po njeg. c. k. apost. veličanstvu premilostivo velika novčana lutrija, koje čisti dobitak opredieljen je s polovine **za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru**, a s polovine **za kneza Vindišgreca zakladu za nemoćne vojnike**, našla je od ovo nieko liko nedieljah, što je otvorena, obćeniti odziv ne samo radi **osobitih koristih**, koje se posiedateljima srećakah pružaju, nego i radi skopčanih s njome čoviečnih svèrhah. S toga se pèrvo vučenje ove lutrie miesto 10. siečnja 1856 — kao što biaše opredieljeno — dozvolom **vis. c. k. financ. popečiteljstva** neopozivno ustanovljuje na

3. studenoga ove god.,

dakle za više od 2 mieseca prie.

Ova po c. k. povl. veletèržkoj kući J. G. Schuller & Comp. u Beču otvorena

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

sadèržava 64,205 zgoditakah (Treffer)

sa svotom dobitka u gotovu novcu od

for. 810,525 b. v.

u 4 dotacie od

for. 37,280 — 263,325 — 252,200 — 257,720

sa 6 glavnih zgoditakah od

for. 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000
20,000, i 15,000.

Time je odavna izjavljenoj želji zadovoljeno, da se kod takvih lutrijah broj glavnih zgoditakah pomnoža, i posiedateljima srećakah više izgleda za dobit pruži; nadalje sadèržava ova lutrija znameniti i još kod nijedne lotrije nebivši broj od

64,199 nuzzgoditakah

od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 — 1200 itd.

Srećka I. i II. razreda stoji 3 for., III. razreda 6 for., IV. razreda 10 for.

One p. n. tèrgovačke kuće, koje žele uz umierenu proviziu preuzeti prodaju srećakah, neka se što prie obrate na veletèržku kuću **J. G. Schuller & Comp.** u Beču.

U Beču, mieseca travnja 1855.

Srećke ove loterie dobivaju se u Zagrebu u tèrgovini g. Pavla Haca na Jelačić-ban-tèrgu.

(Dp. 148) (1—1)

Oglas.

Koncem mieseca sèrpnja t. g. s večera, od Zagreba vozeći se do Dubrave, to jest do puta kako se obraća u Granašinu, izpadoše iz kolah i izgubiše se sliedeće stvari u paketu poseb zamotanom: čisto fina reverenda, hlaće iz finog štruka, cèrni pèrsluk iz atlasa, cèrni pèrsluk iz doskina i kolar, sve čisto novo — adressirano na g. župnika Bajnavčića u Ploščicu — skupa s listom na istog gospodina, na kojem se i ime krojača Huzeka (koi je iste stvari poslao) čitati može; — zatim novi breviar, Dictionarium Jambrešić, Katolički list nesvezan od ciele godine, šest parih rubačah i jedan tucet perklcah. Sva ova u jednom novom vilahnu svezana biahu. — Budući se ove stvari do danas jošte našle nisu (od kud vidi se, da niti poštenom čovieku u ruke došle nisu), zato uljudno mole se p. n. sva gospoda ljubitelji reda, i štovatelji tudjih stvarih, ako može biti jur tko od ovih, neznajući čije je, štogod kupio bi bio, ali može biti za kupiti u buduće od takovih tko bi ponudio, da tako onog, koi bi takova bio prodao, — kao i ovog, koi bi ponudjao, dotičnom sudu predali, — gospodinu pako novomisniku, sad duhovnom pomoćniku u Gjurgjevcu Marku Horvatu, koi je iste stvari izgubio, bi blagoizvolili javiti.

And. Huzek.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Drn. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 17. RUJNA 1855. Broj 212.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase oprodieljena je uvèrštbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim se svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

Br. 2463.—1855.

J a v n a z a h v a l a.

Velemožni gospodin tèrpeznik i gospoštine Čabar vlastnik Polikarp P a r a v i ć blagoizvolio je za podporu najsiromašniih žiteljah, osobito bolestnikah od kolere, i preostavših siroticah kotara čabarskog, novčenu svotu od 100 for. podpisatome uredu kroz upraviteljstvo rečene gospoštine blagodušno na razpolaganje staviti.

Dočim se podpisati ured tèrsi, da namieri blagočinitelja što najbolje doskoči, ujedno si za ugodnu dužnost dèrži, njemu u ime nadarenih žiteljah za ovo blagočinstvo najvruću javnu zahvalu ovime izraziti.

C. kr. kotarski ured Čubar dne 11. rujna 1855.

C. k. kotarski predstojnik,
S v e i t z e r.

Bèrzojavne viesti.

I z P e t r o g r a d a 10. rujna. Njeg. velič. car Aleksander namierava nastupiti dne 13. o. m. putovanje u Moskvu i Varšavu, i na tom putu pratiti će ga dèržavni kancelar. — Sergej S t e p a n o v i ć L a n s k o j imenovan je car. ruskim ministrom domaćih posalah.

I z L o n d o n a, 13. rujna. General S i m p s o n javlja pod 12. o. m.: Neprijatelj je razorio ostatak svoje flote. U pristaništu neima sad ništa više.

I z L o n d o n a, 11. rujna. Gen. S i m p s o n javlja pod 10. o. m.: „Gubitci naše vojske su zrameniti, ipak neizgubismo nijednog generalá.

„M o r n i n g P o s t“ veli, da su Englezi kod jurišanja izgubili 2000 mom. mèrtvih i ranjenih.

I z P a r i z a, 13. rujna popodne. Nadbiskup čestitao je danas caru, sliedećim govorom: „Pozdravljam Vas posred odziva slave francezke. Skorim će se postići velika svèrha, — slavni i postojani mir. Što u sadanjim okolnostima pomnožava radost narodá, je to, da je nebo Vam pripravilo i kućna veselja, koja će vam tim sladja biti, što će doprinieti k javnoj sreći.“ (Ovdie razumieva nadbiskup zanošenje carice. Ur.)

I z P a r i z a, 14. rujna. General P e l i s s i e r cieni broj ranjenih po prilici na 4500 m, medju kojima 240 oficirah, koji su dovedeni u ambulace. Broj mèrtvih nemože još naznačiti, no tvèrdi, da neće preko trećine ranjenikah iznositi.

I z P a r i z a, 14. rujna. „Moniteur“ donio je danas govor nadbiskupa parižkog, izostavivši ipak zaključak, kojim se spomenuti dogadjaj označava kao javna sreća.

I z D a n c i g a, 14. rujna. „Driver“ je ovamo stigao; on je iz Nargena otišao dne 11. o. m. Flote ležale su kod Seeskera i Nargena. Posve ništa novoga.

I z A l e k s a n d r i e, 9. rujna. Vicekralj odputovao je jučer u Pariz.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Z a g r e b u, 16. rujna. Preuzvišeni gosp. biskup križevački Gavrilo S m i č i k l a s, nalazeći se službenom po svojoj biskupii pregledu, stigao je jučer ovamo.

— Iz Napajedla u Moravskoj došla je ovamo žalostna viest, da je 9miesečna kći njeg. svietlosti našega bana tamo u koleri preminula. U svim ovdiešnjim družtvima pobudila je ta viest obćenito saučestje. — O svietlom banu čujemo

jedino to, da je do 10. o. m. bio u morskom kupalištu u Ostende, a zatim se odanle uputio u Pariz, gdie kani jedno sedam danah provesti i sve znamenitosti, osobito obèrtničku izložbu razgledati.

Promiene u nadbiskupii zagrebačkoj.

P o s t a l i s u:

Gosp. Pikia Fabijan, dosadašnji župnik u Madjarovu, župnikom u Osiekovu;

„ Haukovac Stiepan, duhovni pomoćnik u Madjarovu, župnikom tamo.

P r e m i e š t e n i s u:

Gosp. Pozderac Juraj, duh. pomoćnik iz Kašine u Markuševac;

„ Harabaisa Stiepan, duh. pomoćnik iz Tomašice u Gjurgjevac;

„ Kolaj Gèrgur, bivši vojni svećenik, za duh. pomoćnika u Raču;

„ Gabaj Mihalj, duh. pomoćnik iz Rače u Kloštar;

„ Posavac Stiepan, duh. pomoćnik iz Glogovnice u Kapelu.

P r e m i n u o j e:

Gosp. Kvaternik Anton, novomisnik.

S bojišta.

— „N e u e P r. Z t g.“ ovako mudruje o najnoviim sevastopoljskim dogadjajima:

„Pèrvi čin kèrvave drame pred S e v a s t o p o l j e m svèršio se i to posve u drugoj formi, nego li smo predpolagali. Prie ili kašnje m o r a o je sliedovati juriš na bedem Kornilov, i m o g a o je uspieti, o tom nebiaše ni najmanje dvojbe. No kod energie i razboritosti, koju je branitelj (Rus) kroz godinu danah pokazao, moglo se predpolagati, da će u najsretniem slučaju jurišajući iza zauzetih utvèrdjenjah naći n o v e o b k o p e, koji će ih prisiliti na drugu obsadu. Po svoj prilici takovi su obkopi i izvedeni, nu nečuvenim bombardiranjem, koje je više danah trajalo, znatno oštećeni bili.

Čudnovato je, da su Rusi napustili c i e l u južnu stran, a ne samo ladjarsko predgradje. Ko je iz daleka promatrao mogaše pomisliti, da je moguće, poslie izgubljene Karabelnaje odèržati pravu varoš, lèžeću prema zapadu. Nu ona je ili strahovitim bombardiranjem tako opustošena, da nemože vojsci pružiti nikakva zaklona, osobito kod približavajuće se zločeste nepogode, ili su pako miestne okolnosti porodile teškoće radi sudbine tamo ostaviti se imajuće mnogobrojne posade, t. j. bojalo se, da se ista posada ili sasvim ne, ili pak samo s velikim gubitkom u stanovitom slučaju prevesti bi mogla u sieverne gradiće. Da je očišćenje ciele južne strane sliedovalo iz malodušja ili prenaglenja, na to se po svemu, što se dosad dogodilo, nemože misliti.

Uspieh bitke i njen tečaj za sad je samo moguće u obćenitim načertima poznavati, nu već se iz njih uvidja, da je borba morala strahovita biti. I najbiesnii dušmanin Rusie morat će priznati vèrhuljudsku postojanost njenih vojnikah. Valja promisliti, što je posada kroz višednevnu nečuvenu pucnjavu patila prie, nego li se zametnula prava bitka. Pa ipak su hrabri ovi momci na dva miesta pobiedili, te se samo na jednom dèržati nemogahu. Negledeć na posliedice, nego smatrajući samo kao ratni dogadjaj, stoji pobieda izmedj r u s k e i f r a n c e z k e vojske podpuno jednako: Ovi pobiedište u bedemu Kornilov, oni u sredinjem bedemu — to su dakle ravni protivnici. Samo e n g l e z k o pješačtvo imalo je opet jedanput nesreću, budući je njegov juriš na Redan podpuno suzbijen. Daleko budi od nas poznatu hrabrost Englezah sumnjičiti, nu faktum nesreće, po svoj prilici nevieštinom privedene, stoji, i to uz francezki fait d' armes ne u odviše priatnoj svietlosti za velebritanski ponos. Nimalo se nepretiera, ako se uzme, da je unutarnjost južne strane slična onoj od Saragosse, pošto bi ista nadvladana; ipak posliedice obih dogadjajah svakako su vèrlo različne. Rusia je veću čast svoje pontičke flote, ako ne cielu flotu izgubila. Težki doista gubitak za budućnost, nu bez i najmanjeg upliva na daljni tečaj rata, te se jamačno može pitati, da li F r a n c e z k a ima razloga tome se osobito radovati. Saveznička, barem francezka vojska zadobi uzvišenu samosviest sjajnoga diela na oružju, koje se doisto mora visokoocieniti. Nu i jedino na to ograničava se ta, tolikom snagom stečena korist vojske, jer okèrvavljene razvaline posiedovati (ako je to pod pucnjavom s i e v e r n i h g r a d i ć a h moguće), niti je koristno niti za ratne svèrhe pospiešno. Niti se čini koristna obsada onih gradićah, a o posiedu poluotoka neima ni govora, jer isti predpolaže obćenitu bitku, koja bi morala odlučno dobro izpasti za saveznike, jer polovična pobieda bila bi prie štetna nego li spasonosno.

Svakako je poštenju oružja zadovoljeno, nepriateljska flota uništena, s toga mogu saveznе vlasti s poštenjem, ili barem bez osramoćenja ostaviti negostoljubivu obalu, čim će valjda i vojska vèrlo zadovoljna biti. Radi nastajuće godišnje nepogode moramo *skorim* doznati, što su oba kabineta toga radi zaključili.“

— O *razorenju* P e t r o p a v l o v s k o g neima dosele nikakvog s l u ž b e n o g izviestja.

— Izviestja u Pariz došavša tvèrde, da su Francezi izgubili 3 mèrtva i 10 što lahko što težko ranjenih generalah. Medju ranjenicima nalazi se i Bosquet. Adjutant Pelissierov poginuo a samom vèrhovnom zapoviedniku ubijena su dva konja. Polag posliednje depeše Pelissierove pripada generalu Macmahonu, nedavna iz Afrike došavšem, slava dana. — Ista izviestja javljaju nadalje, da su Francuzi 15.000 momakah izgubili.

Moldavia i Vlaška.

— „T i m e s“, obširno govoreći o budućem uredjenju Vlaške i Moldavie, medju ostalim piše o tome ovo:

„Jasno je, da gospodarstvo nemože obstati. Ako se ikad koja vlada zagušila od smrada svoje vlastite kvarnosti, to je doista vlada vlaška i moldavska. Gospodari su postavljani od prilike kad su srednjega vieka, pa jedni su i umèrli kao gospodari a jedni opet ujedanput su prestali to biti, bivši pritegnuti na kakav odgovor ili i smetnuti; tek svi se obogatiše. Sadašnji gospodari po ugovoru baltalimanskom postavljeni su na 7 godinah, koje su skoro već iztekle. Za vrieme od sada pa do sedam godinah moglo bi se odrediti, kakva vlada ima biti u napredak poslie stolietnih hèrdjavih dosadašnjih vladah. Čini nam se, da se išlo na monarhiu; no to je plan, koi se uviek kušao, a samo je jedanput ispao za rukom. O Leopoldu može se kazati, da je mnogo činio, dokle su Belgianci postali ovakvi, kakvi su sad; pa zašto nebi koi potomak koje niemačke kraljevske porodice, imajući pun života iztočni Brisel za glavnu varoš, podigao plodnost vlaških poljah? Belgia je u Europi kao granica; stojeći neutralna na važnoj točki izmedju dvie velike [illegible] dèržave, čini da skoro nemože biti rata. Zašto buduće podunavsko kraljestvo nebi moralnim sredstvima

sebi izazivalo poštovanje od svoga druga suhozemna gorostasa. Belgia je jaka zbog svojih gradovah i bračnog razgraničja vladajuće joj porodice, pa tako bi se i novi rumunjski kralj naravno oženio i sagradio bi gradove u zemlji svojoj. Ali bi vèrlo lahko moglo biti, da suveren, koga tako mi biramo, na 10 godinah kasnie, pošto stupi na prestol, bude gèrčkim sveštenicima u rukama. Mi bi ga čuli, kako ima plan sjediniti i Sèrbiu, kako mu je žao bugarskih žalbah i kakò oštro piše diplomatičke note zbog smetnje položene cèrnogorskom hajdukovanju. On bi mogao biti rimokatolik kao i Oto a i dobar Luteranac; ali slavoljubivost mogla bi mu zavèrtiti mozak, pa bi najposlie opet morao misliti, šta će ići u račun dieci njegovoj odgojenoj istočnim pravoslavjem. On bi gledao braniti sebi nezavisnost, te tako bi se jakò dohvatio sa Rusiom, a ovamo naše fregate i druge ladje bojne nebi mogle otići u Bukurešt. Svakojako dakle bilo bi to opasan pokušaj. Mi mislimo, da bi to, kad bi se obadvie oblasti sastavile pod jednim vladaocem, koi bi potvèrdjen bio pokroviteljstvujućim silama, narod zadovoljilo a Europu osiguralo. On bi svakojako, ma bio prezident ili gospodar, imao sultanu kao sizereau pokoravati se. Mi smo se obvezali poduprieti otomanskom carstvu cielinu, pa moramo i dèržati rieč."

Francezka.

— Njeg. velič. car austrianski dao je jur caru Francezah izjaviti svoja čestitanja radi padnuća Sevastopolja.

Spanjolska.

— „Adversiter" sasvim pouzdano javlja, da se u Španjolskoj svaki čas nadaju važnim političkim promienama. Naravno, da se nemože još napred znati, kako će se svèršiti predstojeća kriza; ali sudeći po izviestjima, koja stižu, sva je prilika, da će kraljica biti sbačena, osim ako tome nedoskoči davši sama ostavku, a poslie će, ne drugi tkogod doći za monarha, nego

SLUŽBENI LIST.

Br. 6680. Civ. (240—DS.) (3—1)

Stečajni Izrok.

Od c. k. zagrebačkog zemaljskog, kao tèrgovačko-menbenog sudišta daje se ovime na znanje: da je uslied prijave ovomiestnog knjigotèržca Jakova Prettnera u dugoj ulici pod br. 280 obitavajućega, i u suglasju molbe glede ustupa imučtva vierovnikom svojim pod uvietom zadobljenja pravnih dobročinstvah na vaskoliki imetak prezaduženika Jakova Prettnera stečaj otvoren — te da je medjutomnim imovine upraviteljem g. Ferdo Romleittner, zastupnikom masse g. odvietnik Ivan Makovec zamienikom pako njegovim g. odvietnik Gjuro Križanić naimenovan. Uslied toga se pozivlju svi oni, koji kakovi mu drago zahtievah imadu na imovinu pod stečaj padšu, da iste prijave najdulje do 17. prosinca t. g. 1855., jer će u protivnom slučaju bez obzira na pravo vlastništva, pèrvenstva, ili zaloga, koje im morebiti pripada, bit izključeni iz razprave stečajne, i lišeni svih svojih zahtievah na masu stečaja. Ujedno se opredieljuje vierovnikom ročište na 28. prosinca 1855 u 10 satih prie podne, na kojem će se imat medjutomni upravitelj imovine potvèrdit, ili drugi koi upravnik, a tako i odbor vierovnikah izabrat. U slučaju onom, ako vierovnici nebi došli na ovo ročište, nastupit će posliedice u §. 44. St. reda napomenute. Konačno pozivlju se svikoliki vierovnici na posebno ročište za 31. prosinca 1855 u 10 satih prie podne sa dodatkom: da će se zahtievanje prezaduženika glede dobročinstvah ustupa imučtva s obzirom na one vierovnike, koji mu takovo dobrim nebi dozvolili — poslie dovèršenja, proti prezaduženiku povesti se imajuće karne iztrage rešiti. Molba prezaduženika za dozvolenje ustupa imučtva može se uviditi kod suda, ili pako kod zastupnika prezadužene masse.

U Zagrebu dne 14. rujna 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Nr. 9453. (165—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Hintangabe der heuer in den Studienfondsforsten von Kutjevo gerathenen Eicheln, Bucheln und Süsskastanien wird am 24. Steptember 1855 in der Kanzlei des k. k. Forst- und Domänenamtes Kutjevo die öffentliche Lizitation abgehalten werden.

kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 18. rujna t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 20. studenoga t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 9. sèrpnja 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 1385/gr. (417—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. kr. kot. ured kao sud koprivnički — stavlja time do obćeg znanja, da će se kuća sa gruntom i baštom u Florianskoj ulici u Koprivnici pod br. 201 ležeća, od tvèrdog gradiva, jošt posvem nova sa svom potrebitom prostarinom providjena, te na ugodnom miestu, i živahnom sokaku položena, sudbeno na 1742 fr. sr. procienjena, te na vlastitost suprugah Eduarda i Karoline Imre spadajuća — za stran Jakova Vintera kao ovèrhe voditelja — *radi duga 189 fr. 18 kr. i uzgredicah dne* 28. *listopada pèrvi, i 25. studenoga t. g. svagda u* 10 *satih u jutro drugi i posliednji put i izpod ciene* — *putem javne dražbe prodavati.*

Svi vierovnici tako založno pravo jur stekavši kao i ini — imadu do tog roka kod ovog suda sa svojemi tražbinami valjano posviedočenimi — prijaviti se to tim bolje, što se inače razdieljenje kupovnine i bez njih obaviti — pripisavši samim sebi, ako u slučaju izcèrpljene takove izključeni

... XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 18. RUJNA 1855. Broj 213.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od. inie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Zvanično.

Br. 14880—3060.

Za ablaženje stališa nesrećnih požarom žiteljah miesta Macute jesu nadalje sliedeći milosèrdni prinesci prispieli, i to:

Od c. k. županie zagrebačke	1 f.	30 kr.
„ gradske občine u Senju	4 „	30 „
Ukupno dakle	6 f.	— kr.

Dočim se ovaj iznos svojoj svèrsi dostavlja, izražava se ujedno time čoviekoljubnim darovateljima u ime sviuh nevoljnikah iskrena zahvala.

U Zagrebu 4. rujna 1855.

Od c. k hèrvatsko-slavonskog namiestništva.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pole, 12. rujna. Njegova c. k. visost nadvojvoda Ferdinand Maksimiljan stigao je danas u jutro ovamo, posietio oružnicu i vojničku bolnicu, vèrlo ljubeznjivim načinom utiešio bolestne u koleri i nastavio popodne svoje putovanje u Lisu.

Iz Berlina, 15. rujna. Nieki privatni dopis u „Köln. Ztgu“ javlja iz Pariza, da su u departementima de la Meuse i Vogezah buknuli ozbiljni nemiri, a u Bardelucu da se pridesila ozbiljna bitka. Dvie regimente odmarširale su onamo. (*Treba da se potvèrdi*).

— *Knez Goršakov* javlja pod 11. rujna 11½ satih u večer: „U južnoj strani Sevastopolja, koju je naša vojska ostavila, razorili smo najveću čast gradićah i utvèrdjenjah. Nepriatelj počima u pomanjim oddielima pokazivati se u gradu Svi ranjenici, koje smo dne 9. rujna tamo ostavili, mogli su se dovesti na sievernu stran. Kod juriša dne 8. rujna zarobili smo 18 oficirah i 169 vojnikah.“

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 17. rujna. Preuzvišeni biskup križevački g. Smičiklas odputovao je danas odavdie, da pregleda svoje župe. Njega prate g. prepošt križevačkog kapt. Goleš i kanonik Poturičić. Jučer posvetila je njeg. preuzvišenost ovdiešnju župnu cèrkvu, što ju je nadstojnik gèrčkoga siemeništa i podješprišt, prečastni g. Bratelj, ukusno doista i krasno obnoviti dao.

U Zagrebu. Po posliednjim viestima imao je svietli naš ban jučer Pariz ostaviti i povratak u domovinu nastupiti.

Ravnateljstvo zavoda preparandialnoga zagrebačkoga ovim stavlja do javnog znanja, da će se nastojeća školska godina na istom zavodu 1. listopada započeti. Učenici želeći zavod preparandialni polaziti imaju kod ravnateljstva sviedočbom školskom dokazati, da su barem nižu gimnaziu ili pak nižu realku od dvogodišnjega tečaja dobrim uspiehom izučili i 16 godinu života navèršili.

U Zagrebu dne 17. rujna 1855.

Josip Partaš,
priv. ravnatelj preparandie.

O. Iz Karlovca 15. rujna. Poslie desetmiesečnog boravljenja u posadi ovdie bivša 2. četa slavne c. k. ličke narodne pukovnie ostavila je nas jučer vraćajuć se k svojoj kući. Ovi vitežki krajišnici rastali su se sèrdačno od nas. Gospoda oficiri kroz svoje prijazno postupanje zadobili su si u tom kratkom vremenu podpuno počitanje ovdašnjeg gradjanstva, i ostavili su sladku uspomenu kod istog. Takodjer i vojnici pomenute čete svojim disciplinarnim ponašanjem kod ovogradskog žiteljstva ostaju u dobroj uspomeni pratjeni simpatiama istog., koje njima i u bèrdima domorodne Like izostati neće.

S bojišta.

— Na temelju dosada prispievših viestih podaje „Milit. Ztg.“ sliedeću sliku sadašnjega položaja na južnom bojištu:

„Ofenzivnim postupanjem dne 16. kolovoza na Černaji, kojega smo važnost tada jur spomenuli, ruskom vèrhovnom zapoviedniku nepodje za rukom, probiti liniu saveznikah.

Zapoviednici savezne vojske valjda su u tom postupanju kneza Goršakova protiv tako čvèrstog položaja, kao što ga oni imadoše, uvidieli nieki znak, da se njegov vlastiti položaj u stišnjenoj južnoj strani Sevastopolja dèržati nemože, pa su na bèrzo zaključili, okolnosti upotrebiti i bezodvlačno ofenzivu poprimiti.

Težki gubitci, koje je desno krilo ruske vojske radi smielosti generala Reada prepatilo, i znamenita podkrepljenja, koja su saveznicima svaki dan iz logora kod Maslaka dolazila, učvèrstiše njihovo mnienje o posliedicama, koje će naberzo postupanje njima osigurati.

U istinu otvoreno je dne 17. u jutro bombardiranje i sliedećeg dana nastavljeno, nu opet prekinuto, jer još nisu svi topovi na svoje pozicie ponamieštani bili i generali saveznikah voljeli su, bombardiranje iz 800 topevah zajedno s ponovljenom snagom otvoriti.

Pripravo biahu skorim gotove i dne 5. rujna započeto je bombardiranje takovom silom, kakovoj podobnu ratna poviestnica izkazati nemože. Dne 5., 6. i 7. trajalo je to bombardiranje, dočim su Rusi postojano stajali i štete po mogućtvu izpravljali. Da je bombardiranje nečuveni stepen žestine postiglo, uvidja se iz depeše kneza Goršakova od 8. podne, koi javlja, da svakdanji gubitak njegove vojske iznosi do 2500 m., i o tome neće jamačno nitko posumnjati, tko u obzir uzme množinu topovah, uspieh bombah i punih zèrnah te blizinu nepriatelja.

Dne 8. oko podne dano je znamenje za juriš duž ciele odbranjive linie tvèrdje.

Premda kroz tri dana najbiesnijoj vatri izloženi, dočekaše branitelji sèrčano navalu dušmana. Šest putah je tečajem dana nepriatelj na različnim miestima ponovio juriš, dok je napokon Francuzima za rukom pošlo, ustaniti se u bedemu Kornilov. Nastojanja hrabrih braniteljah, da točku ovu opet osvoje, razbila su se na pretežnosti Francuzah.

Ovi podatci, sadèržani u izviestju kneza Goršakova od 8. u večer, slažu se podpuno s podatcima francezkog izviestitelja, koi navodi, da je francezka vojska središnji bedem a englezka Redan dvaputa, nu zaludo, jurišala.

Ova posliednja bitka, neizmierni gubitci i izcèrpljenje braniteljah Sevastopolja, koji su do posliednjeg hipa svoje pozicie dèržali, dok ih biaše samo moguće dèržati, — uvierenje, da će bitka sliedećeg dana biti samo bezkoristno kèrviprolice spram snage, koju su saveznici razvili i koju oni svagda po svojoj volji usredotočiti mogu, gdie godj hoće, dočim su njegovi savezi okolnostima tvèrdje i osvojenog zemljišta otegoćeni, — sve to privoli kneza Goršakova, da južnu stranu ostavi i da se na sievernoj strani tvèrdje skupi.

Premieštaj posade preko široke luke pod pucnjavom obsiedateljah biaše s velikom pogibeli skopčan, no ipak izveden je mirno, u redu i bez znatnog gubitka.

Još prie nego li zavičajni prag, koi biaše tečajem ciele godine toli hrabro i umietno branjen, predade nepriatelju, zapoviedi ruski vèrhovni general, da se razore sva utvèrdjenja, sva zdanja, magazini i zalihe. Skoro zatim biahu ostatci južne strane od tvèrdje, koji su još po gdie gdie od nepriateljske pucnjave poštedjeni bili, pretvoreni u more od vatre, koje žar samo su još praskajući lagumi povišavali i podèržavali.

Ponosno mogao je knez Goršakov u svom jednostavnom govoru javiti svom caru: „Nepriatelj neće u Sevastopolju ništa naći van razvaline.“ — I već 10. potvèrdi izviestje Pelissierovo ovu istinu. „Ja sam“, veli on, „proveo noć medju vojskom i mogu osigurati, da je Karabelnaja sasvim razorena; to se valjda i na drugim točkama slučilo.“ — Nadalje dodaje Pelissier: „Budući su na mnogim miestima grada praskali lagumi, to sam se nalazio prisiljen'm odgoditi moj ulaz u grad, koi sad još samo neizmierno požarilište predstavlja.“

Pa u ovo požarilište, žèrtvu civilizacie zapada, htiede general dèržati svoj ulaz?

Nehotice siećamo se kod tih riečih na ulaz silnoga cara u zapaljeni glavni grad, gdie je on kod svakog koraka mislio naći kakvog poslanika molećeg mir ili nosećeg predloge podanosti. No tomo nebiaše tako, i ako veliki dogadjaji kao električna iskra dieluju na narode, to je stalno, da će posliednja bitka o posiedu južne strane Sevastopolja krepko dielovati na ruski narod i njega još silnie pobuditi na rat za domovinu.“

—. Isti list piše iz Odese od 5. rujna: Pisma iz Krima dopiru do 4. i javljaju, da sapeuri i pioniri uništuju oko *Bakčisaraja* sve mostove, utvèrdjuju najmanje klanjce i razoravaju sva sredstva obćenja s Balaklavom. Ova naredba pokazuje, da se u glavnom stanu Inkerman uplaše kakove diverzie saveznikah protiv Bakčisaraju.

Austria.

Iz Beča. Nieki parižki dopisatelj „N. Pr. Ztga.“ javio je, da je uslied službenoga posredovanja kraljice Viktorie obitel Orleans izvedenje svoje osnove, da se naime kod grofa Chamborda sastane, odgodila. Bečki jedan dopisatelj istoga lista javlja sad, da je i austrijska vlada u tom pogledu učinila uslugu caru Francezah, jer je ona izviestila prince i princeze kuće Orleans, da takov sastanak nemože željiti na svom zemljištu. Usled toga su, kao što nadalje doznaje taj dopisatelj iz Londona, članovi Orleans obustavili svoje putovanje.

— U štamparnici austrianskog Lloyda u Tèrstu počet će skorim izlaziti novi jedan journal u gèrčkom jeziku, pod naslovom: „Dan“.

Cèrnagora

S cèrnogorske granice, 30. kolov. U ovo vrieme, kad bečke nezvanične novine bez obraza, bez povoda i bez razloga nasèrću i trude se pred svietom okaljati Cèrnugoru ili Cèrnogorce, kad one hoće da dokažu, da su Cèrnogorci vladi austrianskoj sad skoro nješto sgriešili, vriedno je, da bar Sèrbi naši čuju sviedočbu sasvim protivnu, sviedočbu, koja potvèrdjava najjasnie, da novine te ili neznadu šta govore ili iz pakosti spram kèrsta izmišljavaju ono, o čemu nitko i nesniva.

Njegovo veličanstvo car austrianski već u više prilikah pokazivao je svoju naklonost

narodu cèrnogorskom. Iz skorašnjih dogadjajah to je svakome poznato. Sad u najnovie vrieme izvolilo je njegovo veličanstvo Cèrnogorcim novi znak svoga blagovoljenja ukazati i riešiti, da se o trošku vlade austrianske dvojica cèrnogorskih mladićah u bogoslovnim i pravoslovnim naukama odhranjivaju. Riešenje ovo visoko carsko svanično je priobćeno njegovoj svietlosti gospodaru knjazu Danilu i istom je prilikom pozvan, da dvojicu mladićah cèrnogorskih na to ime poslati izvoli.

Nije li ovo najbolja sviedočba za ono, što smo gore spomenuli, a imenito da Cèrnogorci nisu austriansku vladu ni u čemu uvriedili nego naprotiv da su njegovom carskom veličanstvu toliko priznateljni i blagodarni, da ih je car novoga svoga ovako krasnog blagovoljenja dostojne našao.

Osim pomenutog i drugog blagovoljenja izvolio je car austrianski opredieliti pomoć nieku postradavšim cèrkvama u Cèrnojgori. I danas su još u Kotoru zvona, koja je car cèrkvama cèrnogorskim poklonio, i koja će se skoro u Cèrnugoru donieti.

Knjaz je naredio, da se porušeni stari zvonik cetinjske cèrkve na novo izida i popravi i da se na njega podigne pet zvonah.

Do koi dan prenosit će se zemaljski ostanci upokojenog vladike Petra II., gospodara cèrnogorskog na vèrh visoke planine Lovčena te će se tu položiti u cèrkvu, koju je pokojnik u slavu sv. Petra sagradio. Težku je kletvu on ostavio, da mu se tielo njegovo tu sahrani. Prenašanje to činit će se s velikom svetkovinom.

(S. D.)

Rusia.

— „Czasu“ pišu iz Poljske: Sve viesti o nedostatku hrane kod vojske ruske u Krimu lažne su. Ruski vojnik ima svega izobilno. Istina neima biftekah kao englezki soldati, ali ima dosta vudke, hlieba, terane i mesa. Možda nikad nije imao ruski vojnik tako dosta hrane, kao u ovom ratu. Knjaz Gorčakov vèrlo se brine za blagostanje svoje vojske. On je zbog toga i drugih svojstvah stekao u Rusii ime zaista velikog domoljubca. Sadašnji rat istina osiećaju u Rusii, ali opet ne u takoj mieri kao što zapadnjaci misle. Dèržavna financia je u najboljem stanju. Izdèržavanje vojske nestaje mnogo dèržavnu kasu, a njeno prepitavanje u bogatim južnim provinciama lahko je. Rat, kao što je današnji, može Rusia još dugo izdèržavati. Zatvor njenih morskih obalah neće je gladju umoriti, bombardiranje, da i samo razorenje Sveaborga i Sevastopolja neće je srušiti, šta više ni uzdèržati. Niti će najmljene regimente Englezi, niti pobunljivi bašibozuci njenu unutrašnju moralnu snagu uništiti. Sva ta sredstva nisu ništa prema snazi i kreposti Rusie, koju zapadne sile misle pobiediti. Nije čudo, ako Rusia sa sredstvima, koja je davno za veliki rat spremala, vojuje uspiešno u uglu svoje velike dèržave. I opet kupi Rusia sve svoje sile pored svih ovih nedostatočnih sredstvah saveznikah, bilo zato, što predvidja dužji prostrenii rat, ili što hoće da kao pobieditelj svèrši ovaj rat.

Veliki knjaz Konstantin zapoviedio je, da se u Kronštadtu prave šajke za bombe. Osim toga prave se nove ladje.

Car je pisao generalgubernatoru Findandie, Bergu, pismo puno milosti za junačku obranu Sveaborga i darovao mu je red Andrie pèrvozvanog sa mačevima. Osim toga zahvalio je car i niekim Prusima, što su poklonili dosta izčijanog platna za rusku vojsku.

Mužik s dobra kneza Jusupova u gubernii smolenskoj, Jakov Aleksijev Šeltov, pisao je sliedeće pismo carici: „Prilagajući 350 sreb. rub. molim pokorno, da se od te sume 300 rubaljah odieli za ranjene pri jurišu od 18. lipnja na naš neporušivi Sevastopolj, i budući da čujem iz novinah, da nepriatelji i odmetnici namieravaju nanovo svoje dèrzovito dielo preduzeti, to bi rad bio, kad bi se ostalih 50 sreb. rub. podielilo medju one junake sevastopoljske, koji se odlikuju pri drugom jurišu, ako se drugi juriš preduzme na propast nepriatelja Rusie.“ Carica je zapoviedila, da se dar primi i po želji s njim razpoloži, da se darovatelju blagodari, i ...

da mu se pismo, kao izraz slavnih čuvstvovanjah prostoga Rusa u novinama obnaroduje.

— U Petrogradu su mnoge satire na saveznike izišle. Jedna od njih ima naslov: „Izvod iz novinah na aleutskim ostrovima u godini 1855, sačinjen Tatarinovom.“ U njoj izmedju ostalog ima i ovo objavljenje: „Na prodaju ima 15.000 Sardinacah, mariniranih po ukusu franceskom, sa englezkim začinom po turskom načinu.“ „U magazinu za igračke Charla Napiera prodaju se istinite englezke ploveće baterie — mogu se i na suhu upotrebiti.“ „Jedan grobar, koi nikad u 30 godinah nije bio ukoren, nudi se saveznicima u službu pod priličnim uvietima itd.“

Različite viesti.

— U Petrogradu ima se po nalogu carskom ustrojiti i početkom g. 1856 u život stupiti glasbena akademia, u kojoj će se predavati struke musike, kao pievanje, sviranje na svakom glasb. orudju, nauka harmonie i vojene musike. Ovo će biti po carskoj naredbi i osnovi narodni zavod, kojemu je svèrha da uviežba valjane musike vieštake za ruska kazališta, za škole i javna odhranilišta i za vojničku glasbu. Nieki na glasu ruski pianista nalazi se sada u Beču, odkud će krenuti u Pariz, da se upozna s osnovom tamošnjih konservatoriah.

— U Zlatnom Pragu preminuo je nedavno niekadašnji predsiednik zemsk. suda u Českoj, baron Vageman, ostavivši veliki imetak i nadarivši skorom svaki dobrotvorni zavod u Pragu sa kojom hiljadom for. Medju ostalim uložio je glavnicu od 12,000 fr. sr. za podporu 8 auskultantah kod českoga zem. sudišta; kao što javljaju nieki pražki listovi prikazao je pokojnik slavnomu našemu Šafariku u Pragu 20,000 for. srebra, a ovèršiteljem oporuke svoje, sastavljene još g. 1840., imenovao je slavnog historiografa českog g. Palackog, kojemu će takodjer znameniti dio velikoga imetka pokojnikova pripasti. — Prie niekoliko godinah nasliedi je g. Palacky po svôme tastu medju ostalim krasno imanje Lobkovice blizu Praga, negdašnje gniezdo proslavljenih u českoj poviestnici sokolovah Lobkovicah. Poznati česki spisatelj i negdašnji sabornik g. Ladisl. Rieger jest od 2 god. danah zet g. Palackog.

— Haksthausen u svojoj knjizi o Rusii, u časti III. na strani 29—83., opisuje rusko plemstvo, pa tu poimence navodi poreklo svakom plemenitom plemenu. Tu nalazimo i dva plemena, koja poreklo svoje dovode iz Sèrbie, a ta su: „Lazarev i Stanešev“. Slavni dakle onaj admiral ruski Lazarev, koga Rusia dèrži za tvorca svoje cèrnomorske flote, i koi je god. 1833. obplovio sav sviet, bio je poreklom Sèrbin. Naravno, da bi svaki od nas ljubopitan bio znati genealogiu tog slavnog plemena, no na žalost Haksthausen o tome nam ništa nesaobćava; već iz njegovih saobćenjah samo to doznajemo, da je pleme Lazareva g. 1800., zbog velikih uslugah, koje je Rusii učinilo, dobilo naslov kneza; a o plemenu Staneševa nenalazimo nikakvog daljeg izviestja. To su dva ruska blagorodna plemena iz Sèrbie; ali ih — po kasivanju istoga Haksthausena — ima još 20, koja proizlaze od Sèrbah iz Austrie, a ta su: Baterin, Atajev, Bishov, Bedov, Benov, Belkin, Rihtorov, Vasilčikov, Tolstoj, Gres, Tubačevski, Danilov, Fesov, Durni, Hvostov, Šilovski, Pavlov, Lebedev, Šavrov, i. Molčanov. Od ovog posliednjeg plemena, ako se nevaramo, ima i danas u vojvodstvu Sèrbii jedne sèrbske, ali na žalost povlašivše se porodice, koja se — dobivši magjarsko plemstvo — prozvala Močonji. Jamačno bi se i od ostalih predpomenutih plemenah još našla u Austrii koja loza.

— Pri dolazku kraljice Viktorie u Pariz i špekulacia je odèržala jednu veliku pobiedu. Nieki čoviek, koi je predvidjao oduševljenje obćinstva, na 14 danah prie zakupio je za izviestnu cienu sve prozore i doksate na kućama, koje su licem okrenute na bulvare. Taj je čoviek metnuvši na kocku niekoliko hiljadah franakah, za niekoliko satih dobio više od 100.000 franakah. Veliki doksat na bulvaru talianskom donio mu je sam 8000 franakah. U Parizu treba samo prilike, pa da pronaišana glava iz sirotinje dodje do bogatstva.

SLUŽBENI LIST.

Br. 12989/gr. (Izv. 395) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud osiečki s ovime objavlja: Da je c. kr. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu po propisu vis. c. k. naredbe od 2. ožujka 1853 gosp. Juliu Jankoviću kao ovlastjenomu dosudila:

a) Za $368^{42}/_{92}$ u daruvarskom hataru županii pako požežkoj ležećih naselbinah, spadajućih na dobro Daruvar, s presudom od 30. travnja 1855. br. 1760. odštetnu glavnicu od 98,696 for. $52^{3}/_{4}$ kr. sr., koje kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855.

b) Za $217^{179}/_{192}$ u pakračkom kotaru ležećih, na dobro Sirač spadajućih naselbinah sa presudom od 12. svibnja 1855. br. 2055. odštetnu glavnicu od 56,742 for. $23^{3}/_{4}$ kr. sa kamatama od 1. studenoga 1855.

c) Za $740^{140}/_{192}$ u pakračkom kotaru ležećih, na dobro Pakrac spadajućih naselbinah sa presudom od 31. sèrpnja 1855. br. 3240. odštetnu glavnicu od 199,221 for. 15 kr. sa kamatama od 1. studenoga 1855; napokon

d) Za $59^{60}/_{192}$ u pakračkom kotaru ležećih na dobro Stražeman spadajućih naselbinah sa presudom od 31. sèrpnja 1855. br. 3241. odštetnu glavnicu od 15,461 for. 15 kr. sr. sa kamatama od 1. studenoga 1855.

C. k. županijski sud izdaje dakle u smislu car. patenta od 16. siečnja 1854 sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — *ili* da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, *izhodjene prie 1. ožujka 1854* stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje onih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 17. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu odredjuje ročište za dan 17. siečnja 1856. prie podne u 9 satih i ako od potrebe bude i sliedeće dane pred ovim c. kr. sudištem, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenoga roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prijašnje stanje miesta neimade.

C. k. županijski sud
U Osieku dne 17. kolovoza 1855.

Br. 1385/gr. (417—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured kao sud koprivnički — stavlja time do obćeg znanja, da će se kuća sa gruntom i baštom u Florianskoj ulici u Koprivnici pod br. 201 ležeća, od tvèrdog gradiva, jošt posvem nova sa svom potrebitom prostarinom providjena, te na ugodnom miestu, i živahnom sokaku položena, sudbeno na 1742 fr. sr. procienjena, te na vlastitost suprugah Eduarda i Karoline Imre spadajuća — za stran Jakova Vintera kao ovèršbe voditelja — radi duga 189 fr. 18 kr. i uzgredicah dne 28. listopada pèrvi, i 25. studenoga t. g. svagda u 10 satih u jutro drugi i posliednji put i izpod ciene — putem javne dražbe prodavati.

Svi vierovnici tako založno pravo jur stekavši kao i ini — imadu do tog roka kod ovog suda sa svojemi tražbinami valjano posviedočenimi — prijaviti se to tim bolje, što se inače razdieljenje kupovnine i bez njih obaviti — pripisavši samim sebi, ako u slučaju izcèrpljene takove izključeni ostanu. Uvieti dražbeni mogu se svaku dobu kod ovog kot. ureda uvidieti.

U Koprivnici dne 27. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Roksandić.

Br. 6059. (D.S. 234) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855 broj 3455 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ivanu i Stiepanu grofu Draškoviću i gji Amalii Drašković za spadavše na dobro Božjakovina u obćinah Štakorovec itd. kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 124,775 for. srebra, od koje kamate od 1.studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane *izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie*, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3632/g. (Izv. 423) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br.3257 pronadje u 4,150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 10% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Dolana i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vidovec gg. Antuna, Dragutina i Neže Kőrőskeny propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 3. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 3. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3676/g. (424—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3260 pronadje u 8.550 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 21% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Ladanje, Dolana i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vidovec gospodina Stiepana Kőrőskeny zaostavštinskoj massi, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 2. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3835/g. (Izv.—426) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855. br. 3479 pronadje u 19,500 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 48% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 4 željirah ležećih u obćinah Velika Ves, Šemnica, Radoboj, Miholjan, Skaričevo, Gjurmanec, Jesenje, Toplice, Petrovsko, Putkovec i Svedruša, kotaru krapinskom, zlatarskom i pregradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Šenjugovo g. Ane udove grofice Sèrmage, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 31. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 27. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3814/g. (425—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14 kolovoza 1855 br. 3419 pronadje u 3750 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 9% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Raven kotaru klanječkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Spiranec gospodina Vilima Ladany, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 27. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6011. (232—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 br. 2427 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. suprugom Ferdinandu i Maksimiliani Spišić, Matildi, Karolini i Amalii Nemčić za spadavše na dobro Odra u občini Brezovica, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće — kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2600 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 6011. (231—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855. broj 3422. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ferdinandu Spišiću, Matildi, Karolini i Amalii Nemčić, zatim Maksimiliani Spišić, rodjenoj Čunčić, za spadavše na dobro Sibice u občini Berdarec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće $1^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 700 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. listop. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosinca 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6109. (233—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3418 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Mirku Bušiću za spadavše na dobro Stakorovec u občini Bèrckovljan, kotaru dugoselkom, županii zagrebačkoj ležeće, $9^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 29. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 29. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. prosinca 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 29. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3548/g. (422—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varašdinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855 br. 3142 pronadje u 56,850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $140^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Sračinec, Svibovec, Kneginec, Lužan i Žabnik, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Grada Varašdin Občine Varašdinske, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 2. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3, i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati čedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn s. r.

Nr. 8652—1855. (246—DS.) 21. i 24. (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Nachdem auch bei der zweiten wegen Sicherstellung der Verpflegung der Agramer Comitats Beschällhengste für die Zeit vom 16. October 1855 bis dahin 1856 abgehaltenen Licitation noch immer nicht ein günstiges Resultat erzielt werden konnte, so wird zu dem besagten Behufe eine dritte Licitation am 27. September 1855 um 10 Uhr Vormittags im Amtslocale der k. k. Agramer Comitats-Behörde (obere Stadt, alte Theater Gasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass die Licitationsbedingnisse im besagten Amtslocale zu jeder Zeit eingesehen werden können.

K. K. Comitats-Behörde.

Agram, den 13. September 1855.

Nr. 10603. (164—Fin.) (3—2)

Kundmachung.

Nachdem die — in dem Amtsblatte der Agramer Deutschen Zeitung Nr. 1128. und Narodne Novine veröffentlichte Lizitation einiger Bauherstellungen bei dem k. k. Zollamte Maljevac im Sluiner Grenz-Regimets-Bezirke, an dem hiezu bestimmt gewesenen Tage, nämlich am 10. September 1855 erfolglos geblieben ist, so wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass eine zweite Lizitation durch den k.k. Baubezirk Jaska am 28. September 1855 zu Karlstad bei der dortigen Bauexpositur abgehalten werden wird.

Die Lizitations-Bedingnisse und Lizitatiosgrundlagen können bei der gedachten Bauexpositur und bei dem k. k. Baubezirke in Jaska eingesehen werden.

Agram am 11. September 1855.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Heim.

(Dp.—147.) (2—2)

Natiečajni oglas.

U Briegih izpražnjeno je miesto učitelja zajedno i organiste s godišnjom plaćom od 85 for. u srebru, stanom, vèrtom i 12 hvatih dèrvah, izvan toga daje u pomoć gospoština 15 mirovah smiesi i 10 vedarah vina, a župa 50 mirovah proje i sienokošu.

Želeći ovo miesto zadobiti, neka podpisanomu do 12. listopada t. g. svojeručno pisane molbenice s dotičnimi sviedočbami podnesu.

U Kloštru-Ivaniću dne 1. rujna 1855.

Nikola Vučinovec, v. r.
kotara Ivanićkog podjaspršt i pučkih učionah nadzornik.

(416—Izv.) (3—3)

Natiečaj.

Nadbiskupsko sirotište u Požegi javlja svima roditeljima, koji dietcu svoju u istomu nadbiskupskom zavodu odhraniti dati žele, da će se takovi mladići sliedeće školske godine $18^5/_6$ takodjer za miesečnu plaću, koja se kod nadstojničtva ovoga zavoda saznati može, primati.

U Požegi dne 31. kolovoza 1855.

J. Filić, nadstojnik.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 19. RUJNA 1855. [B]roj 214.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i prasnike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u noviinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posobne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Bèrzojavne viesti.

Iz Londona, 15. rujna. Njeg. kralj. visost princ pruski Fridrih stigao je jučer sretno u Balmoral. Njeno velič. kraljica dala je preko generala **Simpsona** izjaviti čestitanje saveznoj vojsci.

Iz Turina, 13. rujna. „Opinione javlja, da će kralj u pratnji ministra de l' Azeglia poći mieseca listopada u Pariz i London. Ministar-predsiednik Cavour sliedovat će kralju.

— 15. rujna. Izmedj Jakina i Oleggia, zatim kod Suse prekinuto je poplavom i razorenjem željezničko občenje.

Iz Pariza, 16. rujna. „**Moniteur**“ donosi imenovanje viceadmirala **Bruat**-a za admirala.

Iz Londona, 16. rujna. General **Simpson** šalje bèrzojavom popis poginuvših i ranjenih kod juriša na Redan oficirah. Poginulo 26, medju njima 3 podpukovnika, 10 kapetanah i 10 lieutenantah. Pogibelno ranjenih je 17 oficirah, medju njima 2 podpukovnika, 2 majora, 3 kapetuna i 9 lieutenantah; težko ranjenih 54, medju njima 6 podpukovnikah, 3 majora, 14 kapetanah i 28 lieutenantah. Težke kontuzie zadobiše 2 lieutenanta; lahko ranjeni su: generali Van Straubenzee, Stirley i Varren, 1 pukovnik, 1 podpukovnik, 6 majorah, 9 kapetanah i 21 lieutenant. Dakle u svemu ranjeno 114 oficirah. — Broj poginuvših prostih vojnikah nemože se još saznati.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 19. rujna. Jučer stigoše ovamo tri satnie granič. narodne piešačke pukovnie križevačke, koje će s nalazećim se ovdie batailloonom pieč. reg. barona Culoz sačinjavati posadu.

— **Iz Zagorja** nam pišu, da su se nieki slučaji kratelja pojavili i u Krapini i krapinskih toplicah.

— **Zapisnik** siednice ravnajućeg odbora gosp. družtva hèrvatsko-slavonskog, dne 5. i 6. rujna t. g. dèržane.

1. Gosp. Vukotinović izjavi se pismeno pod br. 175. da se uprave poslovah i pieneznjštva družtvenog mnogovèrstnih razlogah radi odreći mora, ter da samo uredjivanje gospod. lista, i nadziranje muzea nadalje obavljati može, odstupivši polovicu plaće, što odbor uvažeć izruči vodjenje poslovah i pieneznice družtvene gosp. Josipu Čačkoviću time, da bude zato ostalu polovicu t. j. 300 for. plaće godišnje dobivao. Za previdjenje pieneznice odredjen je odbor sastojeći iz gg. Cudermana i Krešića.

2. U smislu zaključka od siednice odborne mieseca sèrpnja t. g. sklopljen je ugovor sa g. Mijom Krešićem, uslied kojega mu je odbor prodao dèržanje u Tuškancu za pokušalište god. 1852 kupljeno za 8,300 for. Za predaju toga dèržanja odredjeni su: gg. Ljudevit Vukotinović, Pogorelec i Čačković. Zajedno zaključeno bi, da se sl. gradsko poglavarstvo ovomiestno zamoli, da bi ovo družtvu zemljište u marovskoj ulici ležeće za porabu pokušališta odstupiti, te tako družtvo gospodarsko, koje sve sile svoje pogodnutju materialnih koristih domovine ove posvetjuje, a u obće još dosti slabo podpomaže se, bitnu pomoć pružiti izvoli; u protivnom slučaju, da se gore rečena gospoda za drugo zemljište prilično pobrine, i što prie odboru, za tu svèrhu izvanredno sazvati se imajućemu izvieste.

3. Doznao je rav. odbor, da se g. major Sabljar iz Zagreba preseljiva, te ključe od sobah dozvolenjem ovog odbora prijetih, g. Ivanu Kukuljeviću, a ne odboru družtva gosp. predati odluči; dočim su sve sobe narodnog doma niz zemlje ležeće gosp. družtvu uz pismenu pogodbu za porabu predane, to je odbor zaključio, g. majora Sabljara pozvati, da ključe od upitnih sobah g. Josipu Čačkoviću, poslovodji družtvenom ili nadzorniku muzea g. Vukotinoviću predade, koi za predane si predmete jamčiti imade; u slučaju, ako se zahtievanje ovo ispunilo nebi, poprimit će predsiedništvo odmah drugi za svèrhu najshodnii put.

4. Podnešeno konačno izviestje o mèrvlici Marcelovoj po g. Jos. Čačkoviću imade se v. c. k. namiestništvu predložiti.

S bojišta.

= Neiscèrpivi predmet povremene štampe, je padnuće Sevastopolja, i o tome tako s političkoga kao vojnoga gledišta leži pred nama toli obilato gradivo različnih umstvovanjah, da bi njime mogli punih niekoliko listovah natèrpati. U francezkim i englezkim journalima oduševljenje je neizmierno. Medjutim važnost pobiede znat će se istom onda ocieniti, kad prispiju pobližji detailli juriša.

Kao što godj u Londonu i Parizu, tako se i u Turinu slavila pobieda, i to takovim načinom, da čoviek mora posumnjati, da li je tim ljudma pamet na miestu? — Pobieda na Černaji i osvojenje Malakova tako su razpalila talianske domoljube, da sve, što govore, strah a što pišu, kèrv.

— „**Zeit**“ kaže: Nije bilo ni sumnje, da neće tako biti. Svaki grad mora najposlie pasti, makar kako bila diela njegova strahovita. A kad će to biti, zavisi od jakosti i postojanstva obsade, od uspieha upotrebljenih sredstvah i sile i vieštine obrane. Kad se u obzir uzmu strašna sredstva, upotrebljena Englezkom i Francezkom na obsadu, i da neima nikakva nova iznašastja, nikakve razoritelne mašine, što se nije upotrebilo, onda se nemože reći drugo ništa, nego da u novijoj historii rata nema primiera, da je ikoi grad deset miesecih odpor davao. Ako historia ove obsade sviedoči, da su savezni vojnici sjajnu hrabrost i izdèržanje pokazali, a ona mora nas nemanje natierati, da priznamo rusku vojničku silu dielanja. Na jednoj i drugoj strani učinjeno je izvanredno. Francezke paralele doše su bile najposlie do Malakova kule na pó puškometa; bilo je dakle nemoguće, duže se odèržati. To su Rusi vidili prie niekoliko nedièljah, pak su prenieli svu zališnost arsenala i magazinah u sieverne gradiće osobito u Nikolin grad.

„**Le Nord**“ čini sliedeća promatranja: Počem jo tako nazvana Malakova kula pala, odvažio se ruski vèrhovni vodja ostaviti svoje južno miesto i sjediniti bojne sile svoje na sievernoj strani Sevastopolja. To se moglo predviditi. U postojećim okolnostima iznemogla bi posada sevastopoljska, badava braneći gomilu kèrvavih razvalinah, a Rusi bi prolili najbolju kèrv zabadava, da odèrže položaj, koi se dèržati neda.

Knez Goršakov pokazao je zaključkom svojim energiu velikog vodje. Izbavio je Rusiu, da se nezatèrči u zazidan sokak a u taj bi jamačno dospiela, kad bi lažno tumačila točku česti. Ruska na sievernu stranu prebačena vojska imat će odmah ono jedinstvo gibanja i dielanja, koje joj je do sad oskudievalo.

Na miesto južnog Sevastopolja imamo sad sieverni Sevastopolj, jedna strahovita pozicia, s koje zijaju bezbrojni topovi. Nju će braniti sva vojska u savezu stojeća. Neumitna historia govorit će o obrani Sevastopolja kao i o napadaju na njega, pa će priznati muke i postojanu smielost obsadjenih i obsadjenikah. Ona će pravedna biti i knezu Goršakovu, koi je za čas prineo žèrtvu, da neproliva kèrv zabadava, koi je Rusii odèržao vojsku punu godinu danah u nečuvenoj borbi, pa je umieo s njom takve položaje zauzeti, koji mu dozvoljavaju, da situaciom ovlada.

— „Allg. Ztg.“ piše: Ne davno je javljeno, da je u Carigradu sahranjeno svega 28—30.000 ljudih od francezke vojske; iz pouzdanog izvora zna se, da je ove godine do sèrpnja mieseca, dakle za vrieme jednogodišnje vojne, francezka vojska izgubila 80.000 ljudih. Jedan izkusni general uvierava, da je umierena šteta, koja neiznosi polovinu izvedene vojske, jer se malo po malo na iztok poslalo podpuno 200.000 momakah. Na ovakovu štetu treba da je čoviek pripravan, i zato je smiešno, što „Moniteur“ kaže, da se nije izgubilo više od 14.000 ljud h.

— General Read, koi se žestinom i naglosti svoga karaktera zanieti dao, bio je uzrok nesreće na Černaji. U svome životu pokazao je mnogo primierah hrabrosti i neustrašljivosti, koji nimalo nestoje iza onih, kojima se po francezkim žurnalima hvali general Pelissier. Evo jedne epizode iz vojne na Kaukazu, kojoj je pokojnik bio junak. Videći jedanput, gdie mu vojnici uzmiću izpred jedne bombe, skoči sa svojim konjem pred nju pa skèrsti ruke i smatraše spokojno svoje poplašene vojnike; bomba se razpèrsne pa ubije generalu konja i njega samoga okèrzne.

Austria.

U Beču, 16. rujna. Njeg. car. visost prejasni nadvojvoda Heinrih obolio je, nu sad se već oporavlja.

— Zamèršenosti gèrčke biahu povod živah-

nih dogovaranjah izmedj raznih dvorovah. Kažu, da se francezka vlada pripravnom izjavila pristati na to, da se ministar Kalergis odpusti, nu zajedno da je odbila želju kralja gèrčkoga, da se francezka posada u Gèrčkoj umalji.

— U Budimu izjavilo je c. k. namiestništvo dèržave peštansko-budimskoj komori tèrgovine, da je u Ugarskoj slobodno, zanimati se sa prodajom ribe u veliko i u malom.

— Iz Pruske vraćaju se mnogi pomilovani poljski biegunci kući u Rusiu. Po previšnjoj naredbi neće oni uvèrstjeni biti medju vojnike, nego mogu ostati kod kuće.

— U četvèrtak 13. rujna sahranjen je fml. Petar Zanini.

— C. kr. vojništvo u podunavskim kneževinama premiestit će se zbog predstojećeg zimovanja u druge varoši.

— G. T. Knežević načelnik knežev. sèrbske kancelarie, vratio se ovo danah preko Išla iz Marienbada, i odputovao je 13. rujna u Beograd.

— Iz Išla pišu, da će njeg. velič. car zbog hitnih dèržavnih poslovah iduće nedielje doći na jedan dan u Beč, pa onda opet vratiti se u Išl. Oba popečitelja grof Buol i baron Bah pozvani su iz varoši Ausse jednom depešom, da dodju k njeg. velič.

Sèrbia.

U Beogradu, 11. rujna. Danas iz jutra kao na imeni dan njegove svietlosti premilostivoga gospodara i knjaza našeg Aleksandra, bila je u ovdašnjoj stolnoj cèrkvi služba božja, kojoj su prisustvovali svi viši i niži činovnici i mnogi od strane gradjanstva. Za vrieme službe božje bila je sva čaršija zatvorena.

Njegova svietlost mladi knježević naš Petar prekjučer se popodne sretno povratio u niedra presvietlih roditeljah s puta svog, koi je ovoga lieta preduzimao radi upotrebljavanja mineralnih vodah u Karlovim Varima u Českoj.

Rusia.

Iz Odese od 31. kolovoza pišu „Nordd. Ztg.“: Opet se glasa, da će nas rujna mieseca car posietiti, koi hoće da sa velikim knjazem Mihajlom pohodi Krim. General Liders vratio se s puta, kuda je išao, da pregledi vojsku, pa kao što čujemo, sada po svoj južnoj Rusii vèrlo živo rade, da se na Krim odnese velika množina hrane prie nego što nastupi kišovito vrieme. Na Krimu ima 160.000 ruske vojske. Ta je vojska odprie svu svoju hranu dobivala azovskim morem, i to preko Arabata i Kèrča. Ali je sada u Taurii bèrdjavo izpala žetva, a magazini u Simferopolju i Bakčisaraju prilično su se već izpraznili. Vlast, koja vojsku obskèrbljuje hranom, prilično istina nastojava, da dovozima, koji idu suhim, snabdije vojsku potrebama njezinim za šest miesecih, pa u tome je po strogoj zapoviesti iz Petrograda najrevnie podpomažu svi dotični zvaničnici u južno-ruskim gubernsiama. Ali dosta pouzdano čuje se, da će se ovaj veliki zadatak težko moći udielotvoriti; jer koi zna, šta miesečno potrebuje vojska od 160.000 mom. s mnogobrojnim konjicom i pripregama topničkim, taj će priznati, da će vèrlo težko biti, sve te potrebe na osovini odnieti na Krim. (Pri ovome, primiećava „Nord. Ztg.“, netreba s uma smetnuti, da je dovozima za Krim otvoren put ne samo Dniestrom i Bugom preko zemljouza perekopskoga, nego i Dniestrom preko Jeničeka i truloga mora.)

Francezka.

Iz Pariza, 11. rujna. (K. Z.) Car austrijski dao je već čestitati caru francezkom, što je Sevastopolj pao. Javna zdanja bila su jučer osvietljena. Broj osvietljenih privatnih kućah nie bio velik. Topovi invalidah objavili su sinoć u 7 satih sa 21 pucanja padnutje Sevastopolja, a jutros su u 7 satih to isto obnovili.

Od Francezah ranjeno je ili poginulo 13 generalah, a 15,000 vojnikah je od prilike ostalo za boj nesposobnih.

Iz Pariza od 12. piše „Indep. belge“, da je već nieka englezka flota odjedrila u sicilijansko more. Skoro će dakle i francezka odploviti.

— Abdel-Kader, premda boležljiv, došao je ovamo i zahtievao odmah audienciu kod cara, da se moli, da mu car odredi drugo miesto gdi će prebivati, jer mu je Brusa omèrzla.

Dania.

— Zbog sundske carine danska se vlada jako zaplela. Poznato je, da sjedinjene dèržave amerikanske neće više da plaćaju tu carinu, pa da bi se sukob izbiegao, Danska je, po savietu jedne prijateljske sile, predložila, da za svačije zastave znamenito obali tu carinu. No sumnja je, da li će amerikanske dèržave na to pristati. Parižki kabinet nije se htieo primiti posredovanja u ovoj stvari, a moljen je bio za to, i šta više, kažu, da su u Kopenhagenu jako zabrinuti zbog zemaljah, koje Danska ima u zapadnoj Indii, i zbog toga, što princ Nevjorski vèrlo liepo živi s Louis Napoleonom. A znamo, da je princ ovaj uviek protestirao protivu naredbah londonskoga protokola, kojima su odbačena prava, koja njegova porodica ima na vojvodstva Šlezvig i Holštein. Šta bi pak Danska bila bez ovih zemaljah i bez sundske carine?

Različite viesti.

— „Katolički list“ pripovieda, kako je jedan hodža u Bosni u džamii udarao na vierolomstvo i razuzdanost muhamedansku, pa im pripoviedio poviest jednu, o koje historičkoj istini neka sudi što je kom drago. Hodža reče:

„Kako je osvojen Carigrad u turske šake pao, doveden bude pred cara iz tavnice jedan pustinjak biele brade ali oštra uma i još oštriuh očiuh. Upita ga care: „zašto je bio zatvoren?“ a on reče: „Jer sam kao Gèrk vazda opominjao svoga cara, i svendilj nagovarao svoj narod, da se okane opačinah i pogoršenja, ali oni su uspèrkos uz druge grehote i sramote, na konjih i u isti Sofiin hram utèrkujući se ujezdivali; radi biesnila dakle ovoga rekao sam caru, kazao sam narodu da propasti mora . . . . . i eto čestiti care! za to me zatvoriše! . . . . Pustite ga na slobodu! reče car, ali molim te duhovniče! kaži mi prie nego se rastanemo, hoće li ikada više u čije ruke pasti Carigrad i moje carstvo? a pustinjak mu reče: care! to je težko umah pogoditi — pusti me četiri godine da po tvom carstvu hodam, pa ću ti onda odgovoriti! . . . Prodje vrieme to, kad al eto ti pustinjaka kod cara na divanu; šta mu je donio? šta naviestio? „Nikada! veli, čestiti care! tvoje carstvo pasti neće, ako ostanu tvoji Turci ovakovi uviek kao što su sada — pravedni, trezni, vierni, istinski, hrabri i junački . . . i umiereni! !“ —

Ali gdie je to sada o Turci! o Muhamedanci? gdie su kreposti vaših starih? reče odža, i napravi im iz te pripoviesti ćudoredan nauk — i pokaza, da, budući se ni oni viere svoje dèržali nisu — „već postali kó i Gèrci — lakomi — da se ni Carigrad sa turskim carstvom nemore da odèrži više! . . .

— Nieki izsluženi vojnik dobije prie niekoliko godinah u jednoj od pèrvih varoših u Belgii zvanje dželata (Scharfrichter). Predrasuda, koja ovom zvanju prišiva značaj bezčestnosti, kao da je i njim ovladala bila; jer je svoju jedinicu kćer još u najnježniim godinama poviério bio jednom prijatelju svom u Lionu, uputivši ga, da joj nigda nekazuje šta joj je otac. Prijatelj odèrži rieč; diete odrasti na udaju; naskoro se zaljubila i bila je ljubljena. Ljubeznik je zaprosi od njenoga staratelja. On je bio čestit mladić, imućan, i svaki ga je počitovao; ništa nije bilo, zbog čega bi se odbiti mogao. Tako dakle i radostno se da blagoslov; ali naravno, pri ovoj prilici morala se rieč povesti i o tajni, koja je poreklo dievojke zastirala. To se učini i predrasuda se pokaže jača od ljubavi. Mladić izjavi, da pri takvim okolnostima nemože od svatovah ništa biti, i uzme dar natrag. Tim se, istina, ljubav svèršila ali ostatak bolje još dugo trajaše. Koje ljubavi mučena, koje čustvom poniženja grižena, dodje mlada dievojka u sdvojenje i zaključi da sama sebi život oduzme; ali je u toj namieri osujeti bditelnost staratelja, na koje sliedovaše kajanje od strane dievojke, kajanje od strane ljubeznika, i na posliedku ljubav pobiedi nad predrasudom. Svadba neće dugo izostati, i tim će se roman svèršiti.

Bečka burza

dne 18. rujna 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	75⁵/₁₆
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	79¾
dto . . . . » 4½%	66¹¹/₁₆
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » „ 1839, » 100 »	120½
» » » » » 1854, » 100 »	98⅛
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	1139
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2042
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	548
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	465
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	314
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	114
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	112⅞
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	130¼
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	82½
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . . »	10 59
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	112½
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	131⅛
Pariz za 300 frankah . . . . »	131⅛
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	237½
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	19⅞
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 670./gr. (415—Izv.) (3—2)

Oglas.

C. kr. kot. ured daruvarski kano sud stavlja do obćega znanja, da će se radi duga 114 for. i sudbenih troškovah kuća sa cielim gruntom iz 12 jutarah i 196 hvatih sastojećeg na 321 for. procienjena Nikole Gorinca iz Dèržanovca putem javne dražbe dne 30. rujna t. g. pèrvi put, i u slučaju potrebe dne 30. listopada t. g. drugi i posliednji put ma izpod prociene prodavati.

Dražbenici imadu 10% vadium od prociene kod dražbe položiti, koi će im se po prodaji povratiti a kupac ima od kupovne svote jednu polovicu odmah a drugu polovicu za 14 danah položiti.

C. k. kotarski ured

U Daruvaru dne 3. rujna 1855.

C. k. ravnatelj ureda

V. Somogyi.

(418—Izv.) (3—2)

Oglas.

C. kr. kotarski ured kao sud u Koprivnici poziva sve one, koji iz ostavštine dne 14. ožujka 1854 u Srečkii u slavnoj križevačkoj pukovnii sa oporukom preminuvšega Andre Bedrača mlinarskog kalfe štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 1. listopada t. g. u 9 urih u jutro ili dodju pred ovaj sud ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Koprivnici dne 29. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik

Roksandić.

Br. 6059. (D.S. 234) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za raztere ćenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855 broj 3455 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ivanu i Stiepanu grofu Draškoviću i gji Amalii Drašković za spadavše na dobro Božjakovina u obćinah Štakorovec itd. kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 124,775 for. srebra, od koje kamate od 1.studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pràvom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane *izkaze ili prijave podnieli* uz rok izročnî, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3632/g. (Izv. 423) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3257 pronadje u 4,150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $10^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Dolana i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vidovec gg. Antuna, Dragutina i Neže Köröskeny propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 3. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 3. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3676/g. (424—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3260 pronadje u 8.550 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $21^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Ladanje, Dolana i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vidovec gospodina Stiepana Köröskeny zaostavštinskoj massi, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 2. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3835/g. (Izv.—426) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855. br. 3479 pronadje u 19,500 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $48^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 4 želirah ležećih u obćinah Velika Ves, Šemnica, Radoboj, Miholjan, Skaričevo, Gjurmanec, Jesenje, Toplice, Petrovsko, Putkovec i Svedruša, kotaru krapinskom, zlatarskom i pregradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Šenjugovo g. Ane udove grofice Sèrmage, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 31. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 27. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3814/g. (425—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3419 pronadje u 3750 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $9^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Raven kotaru klanječkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Spiranec gospodina Vilima Ladany, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 27. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Ad Nr. 13663. (166—Fin.) (3—1)

Verordnung.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat mit dem Erlasse vom 8. d. M. Z. 15623/F. M für das Kronland Kroatien und Slavonien ausser der k. k. Landeshauptkasse in Agram zur Einlösung der am 1. Oktober d. J. fälligen Coupons des National-Anlehens auch die k. k. Sammlungskassen in Fiume und Essek ermächtiget.

Diese Kassen haben sich bezüglih der Uebername und Prüfung der mit 1. Oktober d. J. fälligen National-Anlehens-Coupons ganz nach jenen Normen zu benehmen, die der Landeshauptkasse vorgezeichnet worden sind.

Bezüglich der Realisirung der Coupons tritt jedoch bei den genannten zwei Kassen noch die weitere Beschränkung ein, dass dieselbe nicht vor 14 Tagen, vom Tage der Ueberreichung der Coupons angefangen, erfolgen darf, welcher Zeitraum zur genauen Prüfung der eingelangten Coupons und zur allfälligen Herbeischaffung des nöthigen Silbergeldes benöthiget wird.

Die Kassen werden daher den anmeldenden Partien eine von den bei den Oberbeamten unterfertigte und mit dem Amtssiegel versehene Empfangbestättigung (Liquidaturs-Rezepisse) aushändigen, mit welchem dem Ueberreicher der Coupons ausdrücklich bedeutet wird, dass die Ausfolgung der Zinsen nach 14 Tagen nur gegen Vorweisung und Zurückgabe dieser Empfangbestättigung Statt findet, wesshalb diese Bestättigung wohl zu verwahren ist.

Diese Ermächtigung wird mit dem fernern Beifügen zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die Zinsenzahlungen von Schuldverschreibungen des National-Anlehens, welche auf Gemeinden, Körperschaften, Kirchen, Schulen u. dgl. lauten, oder in gerichtlicher Aufbewahrung sind, von den bezüglichen k. k. Sammlungskassen und Steuerämtern im Grunde des h. Finanz Ministerial-Erlasses vom 24. Mai d. J. Z. 8701/F.M. ganz nach jenen Bestimmungen realisirt werden, welche bezüglich der Zinsenzahlungen von, auf moralische Personen vinkulirten Grundentlassungs-Obligationen, oder der Rentenzahlungen an den mindern Kuratklerus vorgezeichnet sind; nur versteht es sich von selbst, dass die von den gedachten Kassen und Aemtern an die Anmelder auszufertigenden Zahlungsbögen vorrerst an die Agramer Kredits-Abtheilung zur Konstatirung der Echtheit der Anmeldung geleitet werden müssen, wornach sodann die Zinsenzahlung in klingender Münze erfolgt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, den 16. September 1855.

Br. 5598./Civ. (241—DS.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu ovime do obćeg znanja stavlja, da je zadužnica od 22. studenoga 1814. vèrbu 150 for. po supruzih Stiepanu i Sofii Miholić za korist pupille Marie Plesković izdana, i 28. sèrpnja 1845 na kuću izdateljah u Novoj Vesi pod br. 55 u Zagrebu uknjižena, na temelju ovosudnog izroka od 8. lipnja 1854 pod br. 1734 izdanog te u novinah ovomiestnih uveratjenog pošto se proti tomu nitko ustao nije ovime usmèrćena.

U Zagrebu 11. kolovoza 1855.

Klobučarić E. Štriga.

Br. 2485. P. (430—Izv.) (3—1)

Oglas.

Pošto očita dražba glede iznamljenja prava mesarie u Bribiru, Crikvenici i Novom u pisarni ovog kot. ureda dne 13. t. m. obdèržavana, jest bez uspieha ostala, zata u istu svèrhu i pod istimi uvieti sa oglasom od 10. sèrpnja 1855 proglašenim, će se dne 13. listopada kod ovog kot. ureda druga dražba obdèržavati, kamo se iznajmiti želeći uljudno pozivaju.

U Crikvenici 14. rujna 1855.

C. kr. kot. predstojnik,
B. Mariašević.

ad Nr. 9183. (481—Izv.) (3—1)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante un posto di Guardiano d' Ispezione presso l' Imp. R. Uffizio di Porto e Sanità Marittima in Rovigno, cui va annesso il soldo d' Annui fiorini 200 l' indenizzo d' Alloggio d' Annui fiorini 30 ed il pausciale di Montura d' Annui fiorini 24. —

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto Settembre 1855 al Governo Centrale Marittimo la sua supplica, comprovando la sua età, l' illibata sua condotta Morale politica, i servigj anteriormente prestati nel ramo sanitario, la piena sua idoneità al posto optato, e le cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichiarerà inoltre se si trova in parentella od affinità con altro impiegato od inserviente dell Uffizio sudetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 28. Agosto 1855.

3270. (147—Dp.) (3—3)

Poziv

na vierovnike pokojnog Daniela Jakšića.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud zagrebački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 13. travnja t. g. s oporukom u Zagrebu preminuvšeg Daniela Jakšiće štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 26. rujna 1855 ili dodju pred ovaj sud; ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju; u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud

U Zagrebu 23. kolovoza 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Nr. 9453. (165—Fin.) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Hintangabe der heuer in den Studienfondsforsten von Kutjevo geratheuen Eicheln, Bucheln und Süsskastanien wird am 24. Steptember 1855 in der Kanzlei des k. k. Forst- und Domänenamtes Kutjevo die öffentliche Lizitation abgehalten werden.

Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage bei dem gedachten Amte einfinden, bei welchem bis dahin auch die Lizitationsbedingnisse eingesehen werden können.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 11. September 1855.

Br. 792. m. (229—DS.) (3—3)

Izrok.

C. kr. zemski sud u Zagrebu stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu g. Eduarda Bachracha zastupana po odv. gosp. Krestiću dozvolio ovèršnu dražbu 4 vola, 2 konja, 2 krave, 25 vedarah vina, na vlastništvo Belisara i Emilie Praunšperger spadajućih i na 955 for. procienjenih pcto 500 for. sa pripadci te u tu svèrhu dne 10. rujna t. god. kao pèrvi i dne 24. rujna 1855 kao drugi dražbeni rok svaki put u 9 satih prie podne s tim dodatkom ustanovio, da se ove stvari na pèrvom roku neće izpod dražbene ciene, na drugom pako da će se i izpod iste prodati. Kupiti želeći ubaviestjuju se s tom primietbom, da će se ova dražba u Cerovici u stanu dužnikah obavljati.

U Zagrebu dne 22. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Nr. 4236 (27—P.Z.) (3—3)

Kundmachung.

Für die erledigte gegen Abschluss eines Dienstvertrags zu besetzende Poststallhalters-Stelle zu Essek mit welcher eine Jahresbestallung von Zwei-Hundert Gulden nebst den Bezug der gesetzlichen Rittgelder für Aerarial-Ritte, welche im Jahre 1854 4842 fl. betragen haben verbunden ist, wird hiemit der Concurs bis Ende September d. J. ausgeschrieben. Per Poststallhalter ist zum Erlage einer Dienstkaution im Bestallungsbetrage entweder im Baaren oder mindestens 3% verzinslichen Staatsschuldverschreibungen, zur Haltung von wenigstens 15 vollkommen diensttauglichen Pferden und der dazu nothwendigen Anzahl von verlässlichen gut adjustirten Postillonen, dann 1 ganz und 2 halb gedekten auf Federn ruhenden Kaleschen, 7 Briefpostwagerln und 3 Staffetentaschen verpflichtet. Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche bei der gefertigten Post-Direction unter gleichzeitiger Nachweisung ihrer Moralität, Vermögens, Alters, früherer Beschäftigung und Kenntnissen einzubringen.

Die weiteren Bedingnisse können bei der gefertigten Postdirection und beim Postamt in Essek eingesehen werden.

Agram den 31. August 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.
Klempay.

Ad Nr. 8529. (440—Izv.) (3—3)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante im posto di piloto di porto presso l' Imp. R. Uffizio dè Porto e Sanità Marittima in Chioggia, cui và congiunto il soldo d' annue Lire Sei Cento nonchè il godimento del vestiario d' uniforme in Natura.

Chiunque intende aspirarvi presenterà la sua supplica al Governo Centrale Marittimo entro tutto Settembre pros. venturo, comprovando la sua età, l' illibata sua condotta morale politica, i servigj prestati su navigli austriaei e la cognizioni della lingua italiana.

Ai Marinaj congedati della Marina di guerra ed a quegli individui che sanno leggere e scrivee in lingua italiana e che conoscono anche l' una o l' altra lingua straniera si darà a circostanza pari preferenza su gli altri aspiranti.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 13. Agosto 1855.

Br. 6011. (232—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztečretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 9. lipnja 1855 br. 2427 polag odredbah carskog patenta od 7. ožujka 1853. gg. suprugom Ferdinandu i Maksimiliani Spišić, Matildi, Karolini i Amalii Nemčić za spadavše na dobro Odra u občini Brezovica, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće — kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2600 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 241. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Nr. 10603. (164—Fin.) (3—3)

Kundmachung.

Nachdem die — in dem Amtsblatte der Agramer Deutschen Zeitung Nr. 1128- und Narodne Novine veröffentlichte Lizitation einiger Bauherstellungen bei dem k. k. Zollamte Maljevac im Sluiner Grenz-Regimets-Bezirke, an dem hiezu bestimmt gewesenen Tage, nämlich am 10. September 1855 erfolglos geblieben ist, so wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass eine zweite Lizitation durch den k.k. Baubezirk Jaska am 28. September 1855 zu Karlstad bei der dortigen Bauexpositur abgehalten werden wird.

Die Lizitations-Bedingnisse und Lizitatiosgrundlagen können bei der gedachten Bauexpositur und bei dem k. k. Baubezirke in Jaska eingesehen werden.

Agram am 11. September 1855.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Heim.

Br. 1386/g. (405—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kot. ureda koprivničkog kano suda stavlja se do obćeg znanja, da na molbu Samuela Reškovca i sina iz Koprivnice prodavala se bude putem javne dražbe kuća sa gruntom u Koprivnici, ulici Jamborica pod br. 144 ležeća, te na vlastitost suprugah Mirka i Viekoslave Višak spadajuća, za procienjeni ukupni iznos od 549 for. 20 srebra i to dne 14. listopada pèrvi i 18. studenoga t. g. drugi i posljednji put, — kamo se kupiti želeći uljudno pozivaju.

Uvieti dražbeni mogu se svaki dan kod ovog kot. ureda uvidieti.

U Koprivnici dne 28. kolovoza 1855.

Roksandić.

Uřednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVERTAK DANÁ 20. RUJNA 1855. Broj 215.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjase od 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah." S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstva ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah."

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Pražki listovi javljaju, da je svietli naš ban, grof Jelačić, u povratku svome iz Pariza dne 15. o. mies. popodne preko Praga proputovao.

U Zagrebu, 10. rujna. Preuzvišeni gosp. nadbiskup, Juraj Haulik od Varalje, vratio se jučer pod večer iz kupališta Karlovog ovamo.

— Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 10. rujna o. g. dvorskog savietnika kod sèrbsko-banatskog namiestništva Viktora barona Šmidburga premilostivo imenovati tamošnjim podpredsiednikom a županijskog predstojnika u Marošu, dra Vencela Martinu dvorskim savietnikom izvan stališa na miesto pèrviega.

S bojišta.

— „Le Nord" priobćuje u izvadku nieku rusku spomenicu, kojom se razlažu unutarnja odnošenja ruskoga carstva i opisuju sredstva, koja Rusii za daljni odpor na razpoloženju stoje. Ovaj memorandum poslan je ruskim poslanicima kod različnih dvorovah za njihovo izviestjenje: Radi važnosti ove spomenice stavljamo i mi ovdie taj izvadak, kako sliedi:

„Prie jedne po prilici godine nemogaše Rusia još sasvim podpuno razpolagati svojom snagom. Njene vojske neimadoše vremena, da se skupe na svim njenim granicama od Arkangela do cèrnoga mora i Azie. Još manje mogaše u unutarnjosti poprimiti sve one miere, koje su potrebite za moći strahovitu navalu na svim svojim granicama susresti, pa je ipak odpor dala. Danas razpolaže Rusia svom svojom vojskom; narodni ustanak stvorio je podpuno oboružanu i uredjenu vojsku, za moći uredne regimente nadomiestiti tamo, gdie ih je manje potrebno. Oduševljenje naroda priteklo je vladi u pomoć tako kod uniformiranja ovog novog i mnogobrojnog kontingenta kao i kod prevoznih sredstvah za vojske. Zajam, što ga je Rusia prošle godine sklopila, uspieo je podpunoma. Premda su protivnici Rusie isti zajam zabranili nesamo kod sebe, nego i u glavnim miestima neutralnih dèržavah, to je opet ruski financialni kredit neoboriv na istoj točki ostao, pače i na burzi onih zemaljah, koje ju zaratuju. S početka rata bojala se niešto Rusia za svoju tèrgovinu, danas znade, da svoje potreboće sama zadovoljiti može. Blokada njenih lukah nesamo da nije imala za Rusiu one posliedice, kojih smo se za čas plašili, nego je upravo veličina njenih izvorah i divni napredak njene narodne obèrtnosti posliednjih godinah konstatirala. Obćenje u unutarnjosti znatno se pomnožalo a vanjska tèrgovina našla si je novi put, koi se sve to više razširuje.

Napokon je Rusia proživila najžalostnii dogadjaj, radi koga ipak nesamo da nije zemlja klonula, pače se još više oduševljila. Sliedila se naime promiena u vladanju; ljubljeni vladaoc umro je i ostavio sinu svom nasliedstvo, a sin se odvažio isto nastupiti: obranu poštenja Rusie. Oko toga nasliedstva sdružio se cieli narod u jedno kolo. Cieli narod hoće da kod toga učestvuje, hoće da novom svom suverenu olakša težku njegovu zadaću, te dieli s njime svu težinu toga nasliedstva. Rusia je još više učinila. Ona se nije samo pripravila za odpor, i to dugi odpor, nego je i mogućnost našla, da napadno postupa protiv nepriatelju, koi je ponajprie rat oglasio, i kome sad mnogo veća pogibel prieti, nego li Rusii samoj. Rusia se sad sama na sebe ograničila, da svim svojim odpornim sredstvima podieli novi zamah. Tako će i čekati, mirno, s resignaciom nu odvažno, da joj njeni nepriatelji napokon podnesu predloge mira, na koje može pristati, bez da pobije svoju poviestnicu i bez da obezčesti svoju budućnost. Ako su njene granice napadnute, njeno sèrce nije napadnuto, a njeno sèrce je takovo, da će i najsilnie oružje o njem zatupiti.

Ako pogledamo na posliedice, koje su ove dvie godine ratovanja imale za obe velevlasti, koje su se sdružile protiv ruskom carstvu, to vidimo, da je Englezka svoju jedinu, liepu i skupocienu vojsku izgubila, da je sjajnost njenog pomorskog gospodstva izčezla, da je njen ugled kod kuće i u inozemstvu propao, njeni najglasovitii dèržavnici da su kompromitirani, prezirani, ili neupotrebljivi više, da je uništen ugled i sila njenog parlamenta, da je podkopano načelo narodne slobode, na koje biaše svako doba tako gizdava. Mi vidimo, da je Englezka za dvie ove godine podvostručila svoju dohodarinu, da je pomnožala kamate svojih dèržavnih kladnicah, a isto tako da je svoj neizmierni dug povisila težkim tèrhom novih zajmovah. — U Francezkoj, gdie sadanja vlada nedopušta, da se izjave želje, tužbe i tegobe, zna se ipak, da je sadanji rat u dvie godine stajao preko 70,000 Francezah, i da je više zajmovah oteretilo proračun s dugom od 5 po prilici miliardah. Što se Turske tiče, to su ove dvie godine dovoljne bile, da je ona, ako ne imenom, a ono faktički sasvim izčezla. Po kazivanju njenih vlastitih saveznikah izgubila je ona 160,000 mom. Ako još i ima momčadi, to ima ipak samo jednu vojsku, koja njoj više i nepripada. Za dobiti novacah nalazi se prinukanom, da založi dokodke od Egipta i mitnice od Smirne. U Azii i Europi podleži ona vojničkoj okupacii saveznikah. Carigrad i njegovi ključevi u rukama su Francuzah, a lord Redcliffe trudi se, da nadomiesti sultana." —

(Tako glasi ruski memorandum. Iz njega moći se je uvieriti, da Rusia ni sad ni nikad neće pristati na mir, koi bi povriedio suverenstvo njenoga cara i poštenje zemlje).

— Napokon prispielo je službeno izviestje o ekspedicii u Petropavlovsk, koje je admiral Bruce pod 15. lipnja poslao na englezko admiralstvo. Admiral piše: Kad sam 30. svibnja došao pred luku, našao sam da je tvèrdja napuštena, nebiaše vidieti ni jedne ladje, ni jednog topa, a niti jednog čovieka. Admiral dao je utvèrdjenja razoriti; topovah nije nikakvih našao. Budući nije takodjer nikakav odpor našao, to je dèržao za stvar poštenja da grad poštedi. Admiral je doznao, da su ruske ladje Aurora sa 44 topa, Dvina s 120 top., Olioubsa s 20 top. i prevozne ladje „Vaikal i „Irtiš" još dne 17. travnja sa svim topovima, ratnom zalihom, vojnicima i dèrž. činovnicima odplovile, no kuda? nemogaše saznati.

(Ovo dakle službeno izviestje potvèrdjuje, da su Rusi odmah u prolieće ostavili malu tvèrdjicu Petropavlovsk, i da dakle o njenom zauzeću neima ni spomena. Novine englezke, imenito „Times" razglasile su stvar kao veliku pobiedu, i da su Englezi tudie osvojili preko 50 topovah. Kao što se vidi, tome svemu neima ni traga.)

— Kao što „Fremdenblatt" doznaje, prispiela je iz Perekopa u Bakčisaraj 6. ruska pieš. divizia od 2. pieš. sbora, i tako će se sila dvih ratujućih stranakah opet izjednačiti, i budući da tako Rusi kao i saveznici imaju učvèršćeni položaj, to se pita, koja li će strana ofenzivu poprimiti?

— „Ost. D.-Post" piše iz Odese od 8.: Veliki gubitci, koje je ruska vojska u bitki dne 16. kolov. prepatila, već su nadoknadjeni došastjem novih rezervah od 7. i 17. divizie kao i dolazkom novih 8000 mom. od opolčenja. I pojedine brigade od grenadirskog sbora stigle su u sieverni logor.

— Nekadašnji zapoviednik II. pieš. sbora, general Panjutin, imenovan je vèrhovnim zapoviednikom središnje vojske u Kievu. — Sada su dakle u Rusii sliedeći ratni zapoviednici: Krušev u Arkangelu, Berg u Finskoj, Ridiger u Petrogradu, Grabbe u Revalu, Sievers nad baltičkim sborom, Paskievič u Poljskoj, Panjutin u Kievu (nad središnjom vojskom), Liders nad južnom vojskom privremeno miesto kneza Goršakova, Goršakov u Krimu, Komutov u donskim zemljama, Bebutov u Kavkazu, Muraviev u maloj Azii.

— „Constitutionnel" javlja: Jednom depešom generala Pelissiera priznaje se velika čast slave dne 8. rujna generalima Bosquet-u i Mac-Mahonu. Vojnički sbor generala Bosquet-a jurišao je Malakov, i divizia generala Mac-Mahona, koi je miesto generala Canroberta došao, učestvovala je kod juriša. General Bosquet ranjen je. Kao što čujemo izgubismo mi četiri mèrtva i osam ranjenih generalah. Medju pèrvima su generali Saint-Pol, Breton, Marolès i Vivet načelnik generalštaba 1. sbora. Ranjeni su: Bosquet, Mellinot od carske garde, Lamotterouge, de Failly, Bouston, Bisson, Trochu i Pondevés.

— Kao što se iz Varne doznaje, Rusi nisu svoje linejne ladje spalili, nego većom stranom kod ulaza u luku potopili, kao što su i na početku obsade učinili, te su samo sažgali onaj material, koi bi se upotrebiti mogao.

— Jedan Zuav piše izpred Sevastopolja: „Omerpaša je naduven čoviek, Pelisier osorljiv (grubijan), Bosquet bi bio najbolji, ali nam nepriateljak, Simpson spava, a [illegible]

Pošu, l. r.

čitav dan, da kaže „yes" i „no" (jest i ne). Od našeg starog sbora ništa nije ostalo, od moga bataillona svega 13 momakah; kad ćemo se iz ovog groblja, tako zovemo ovo miesto, izbaviti?" (A. Z.)

Austria.

U Beču. Njeg. c. kr. apost. veličanstvo dostojalo je na udovu preminuvšega c. k. predsiednika dèrž. vieća, barona Kübecka, upraviti vèrlo utiešivo pismo.

— Najnovii dogadjaji u Krimu jedva što su službenim putem potvèrdjeni, i već obilaze glasovi o predlozima mira. Pače već se govori, da će skorim u Beču otvoriti se konferencie. I ako je želiti, da se konferencie sastanu i mir Europi već jednom osiguru, sasvim tim pomenuti glasovi nemogu se nipošto ujamčiti.

Talianska.

— Stvari u Italii kadre su svačiju pozornost na sebe obratiti. Napuljska vlada svaki dan u hladnie odnošenje s francezkom dolazi. Na dan Napoleonov nije htieo gradić u Mesini odpozdraviti pucnjavu francezkih ladjah. Osim toga govore, da je i poslanik francezki u Napulju uvriedjen. Razglasili su već, da će francezka vlada poslati jednu fregatu protiv Napulja, šta više drugi i to javiše, da Englezi već zatvoriše sva pristaništa napuljska. To je istina, kralj napuljski ni najmanje neima volje sa zapadnim silama složiti se protiv Rusie, kao što bi ove želile. On je, vele, kazao, da će, kao što je bio prijatelj caru Nikoli, i prema sinu njegovom isto prijateljstvo imati. On zna, kako bi Englezi rado Siciliu za sebe uzeli, i da vlada francezka negleda baš namiere partaje Miratove sa nepovoljnim očima. Nije dakle čudo, što nemari za savez sa zapadom. Uvrieda francezke zastave pred Mesinom još nije izviestna, a ako bi zapadne sile što i namieravale protiv Napulja preduzeti, Austria, kojoj je svačije pravo sveto, neće valja dopustiti, da se oblast napuljska kèrnji. Pri tako putnim okolnostima nije čudo, ako i kojekakvi smutljivci misle u mutnoj vodi loviti. Tako se nadaju republikanci u Napulju mnogo iz te zabune vlade napuljske, kao i miratiste. Ali njina nesloga i silni susied talianski neće im dopustiti, da svoje namiere izpune; osim toga i sami se izmedju sebe glože.

Iz Rima pišu: Čini se, kao da nije Palmerston svoju nekidašnju besiedu govorio samo kao od biede. Svaki dan dolaze ovamo opasne osobe, koje ovuda tumaraju pod zaštitom pasoša tudjih dèržavah. Pored toga može čoviek opaziti, gdie se papini soldati voze i časte, a to nebi mogli činiti, da neimaju odkuda kakve novčane pomoći. I to se već govorilo, da će buna buknuti u početku rujna. Ali toga još nije bilo, a baš i neće biti.

U predstojećoj siednici konzistoria ustanovit će sveti otac nov vojnički i religiezni red vitezah neoskvèrnjenoga začetja. Sto vitezah od pèrvih porodicah rimskih kupili su već sebi patente, od kojih svaki 1000 škudah košta. Od tih novacah, govore, da će se zidati cèrkva u čast majke božje.

U Sardinii uzrujao se sviet zbog novih porcijah, te se kupi, da se zavietuje kako će te umaliti.

Iz Turina. Opozvani iz Fiorence sardinski poslanik, marcheze Sauli stigao je sa svim poslaničkim osobljem ovamo.

Rusia.

Iz Petrograda doznaje se, da su vojne rezerve podpuno ustrojene; one iznose jedno 300,000 mom. Ruska vojska broji u ovaj par (osim vojske u Krimu i Azii, osim sbora garde i grenadirah, osim narodnog opolčenja, posebnog sbora finskog, orenburžkog i unutarnje straže) 400,000 m. U Krimu i Azii nalazi 14 diviziah, po prilici jedno 450,000 mom.

Načelnik 12. pieš. divizie, generalmajor Martinau, imenovan generallieutenantom „za odlikovanje na bojištu."

— Ruski viceadmiral u kamčatskom moru poslao je preko Vašingtona u Americi izviestje, u kom javlja, da se nada skorim u koje god pristanište ući. On je prolietos prilikom jednog potresa zaostao u Japanu, i zbog saveznièkih ladjah nije mogao sa svojom ladjom u rusko pristanište doći.

Francezka.

Iz Marseilla piše „Semaphore": Uslied zauzeća Sevastopolja ratni je ministar obustavio pošiljanje obsadnog materiala u Krim.

— „B. B. Zt." piše, kako Francezka stoji spram Austrie, pa veli:

Odkako je zaključeno, da se, kako se štogod većma uspie na Krimu, prekine obsada, pa da se pristupi k blokadi što većoj, taki je Austrii odpravljeno preko nuždno zahtievanje, da se jedanput ostavi neradnje, pa bar za one moguće slučaje, za koje hoće da radi zajedno sa zapadnim silama, jasnie nego do sada izjasni se. Austria je najprie bila mnogo sklonitia zaključiti kakav dodatak k ugovoru svom sa zapadnim silama, nego što se mislilo; ali je ona ujedno zahtievala, da se ugovore i jemstva, koja naprotiv zapadne sile nisu u stanju bile dati ni po veličini ni po formi njihovoj. Austria je t. j. zahtievala ne samo da se jemstvuje za Italiu, Galiciu, Vlašku s Moldaviom, nego i da se koješta povladi, što bi kao predpostavljalo buduće ugovore o miru s Rusiom, i zapadnim bi silama na taj slučaj tako vezalo ruke, da se ne drugčie nego kao pravo, ako i samo okolišno odbijanje mogla ovdie smatrati austrianska dragovoljnost obvezati se na uviete, na očigled nemogućne. Englezko sastavljanje vojske od stranacah u Italii smatrati je kao neposredan odgovor na te austrianske predloge i kao posrednu, premda još tumačenja potrebujuću prietnju, koju pak Austria doista tumači onako, kao što bi je Englezka rada za slučaj nužde razumieti. Odtuda su postale partaje, austrianska i englezka, a francezka nije nikakva partaja, nego će ona još da miri Englezku i Austriu, kojom prilikom neće propustiti pobuditi Austriu kao hladnoga saveznika na to, da se vatrenie dèrži zaključenoga saveza, a ovamo opet gledati da većma utvèrdi staro prijateljstvo. To skoro neprijateljsko navaljivanje od jedne, a ovamo prijateljsko usiljavanje od druge strane oko toga, da nedodje do kakvog sukoba i izmedju samih saveznikah, Austrie t. j. i Englezke, označava sadašnje stanje stvarih.

Dania.

— U Berlinu izlazeći „Corr.-B." podaje sliedeće viesti vèrhu pitanja o mitu preko Sunda:

Ruska je vlada, kao što pouzdano doznajemo, preuzela posredovanje izmedj sdruženih dèržavah sieverne Amerike i Danie u pitanju o mitu preko Sunda, te je danski kabinet osigurala, da će sdružene dèržave stvar ovu svakako odgoditi dotle, dok se rat svèrši. Ako li se do iztečenja ugovornog roka konačna nova pogodba nebi sklopila, to će se privremena transakcia učiniti i njome konačno izjednačenje pitanja odgoditi do vremena, za pretresanje tèrgovačkih stvarih uspiešnia. „C. B." dodaje k tome, da se u Berlinu izmedj poslanikah Rusie i sieverne Amerike jur čine pregovori o predbiežnoj pogodbi, odnosećoj se na to pitanje, i da s toga nije dvojiti o mirovnom izravnanju rečenoga predmeta.

(„Neue Pr. Ztg." osigurava, da u dobro izviestienim družtvima ništa o tom neznadu, da bi Rusia preduzela posredovanje).

SLUŽBENI LIST.

Br. 6328. (235—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 25. kolovoza 1855. broj 3564. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. plem. občini Mraclinsko za spadavše na dobro Mraclin u občini Mala Buna, županii zagrebačkoj ležeće $8^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. listop. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosinca 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 2. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 3813/g. (432—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, ato ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3423 pronadje u 32,700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $79^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 17 želj'irah, ležećih u občinah Jalžabet, Zamljaka, Zbelava, Grešćevina, Šemovec, Štefanec i Lestakovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Jalžabeth gospodina Kolomana Bedekovića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 8. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 8. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prvašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn s. r.

Br. 6059. (D.S. 234) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855 broj 3455 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ivanu i Stiepanu grofu Draškoviću i gji Amalii Drašković za spadavše na dobro Božjakovina u obćinah Štakorovec itd. kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 124,775 for. srebra, od koje kamate od 1.studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 27. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslovà traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 27. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene *biti iz razprave o doznačivanju* glavnice *odštetne*, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koje imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. prosinca 1855 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom *primietbom*, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane *izkaze ili* prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3632/g. (Izv. 423) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3257 pronadje u 4,150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 10$^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Dolana i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vidovec gg. Antuna, Dragutina i Neže Köröskeny propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 3. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 3. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3676/g. (424—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3260 pronadje u 8.550 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 21$^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Ladanje, Dolana i Vidovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vidovec gospodina Stiepana Köröskeny zaostavštinskoj massi, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 2. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3, i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 21. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3835/g. (Izv.—426) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855. br. 3479 pronadje u 19,500 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 48$^{2}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 4 želirah ležećih u obćinah Velika Ves, Šemnica, Radoboj, Miholjan, Skaričevo, Gjurmanec, Jesenje, Toplice, Petrovsko, Putkovec i Svedruša, kotaru krapinskom, zlatarskom i pregradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Šenjugovo g. Ane udove grofice Sèrmage, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 31. prosinca t. g. prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje neimade.

U Varaždinu dne 27. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3814/g. (425—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3419 pronadje u 3750 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 9$^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Raven kotaru klanjačkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Spiranec gospodina Vilima Ladany, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 27. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6007. (237—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 11. kolovoza 1855 br. 3398 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Franji pl. Zengevallu za spadavše na Simunčevec u obćini Vugrovec, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $3^{3}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 25. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje,
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoja pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 25. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 27. prosinca 1855. o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

(Dp.—152.) (3—1)

Natiečaj.

U tèrgu Štridovo, županii varaždinskoj izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara. Plaća: slobodan stan i vèrt, i u naturaliih, i u gotovom novcu do 300 for. sr. vriednosti. Koji miesto ovo zadobiti žele, imadu svoje molbenice s dokazi vieštine, ćudorednosti i znanja niemačkog jezika do 21. listopada tek. god. kotarskom nadzorništvu u Nedelišću podnieti, i zajedno medju ovim vremenom probi vieštine orguljah i pievanja u župnoj cèrkvi štri-

Die Kassen werden daher den anmeldenden Partien eine von den bei den Oberbeamten unterfertigte und mit dem Amtssiegel versehene Empfangbestättigung (Liquidaturs-Rezepisse) aushändigen, mit welchem dem Ueberreicher der Coupons ausdrücklich bedeutet wird, dass die Ausfolgung der Zinsen nach 14 Tagen nur gegen Vorweisung und Zurückgabe dieser Empfangbestättigung Statt findet, wesshalb diese Bestättigung wohl zu verwahren ist.

Diese Ermächtigung wird mit dem fernern Beifügen zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die Zinsenzahlungen von Schuldverschreibungen des National-Anlehens, welche auf Gemeinden, Körperschaften, Kirchen, Schulen u. dgl. lauten, oder in gerichtlicher Aufbewahrung sind, von den bezüglichen k. k. Sammlungskassen und Steuerämtern im Grunde des h. Finanz Ministerial-Erlasses vom 24. Mai d. J. Z. 8701/F.M. ganz nach jenen Bestimmungen realisirt werden, welche bezüglich der Zinsenzahlungen von, auf moralische Personen vinkulirten Grundentlassungs-Obligationen, oder der Rentenzahlungen an den mindern Kuratklerus vorgezeichnet sind; nur versteht es sich von selbst, dass die von den gedachten Kassen und Aemtern an die Anmelder auszufertigenden Zahlungsbögen vorrerst an die Agramer Kredits-Abtheilung zur Konstatirung der Echtheit der Anmeldung geleitet werden müssen, wornach sodann die Zinsenzahlung in klingender Münze erfolgt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, den 16. September 1855.

Nr. 9453. (165—Fin.) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Hintangabe der heuer in den Studienfondsforsten von Kutjevo gerathenen Eicheln, Bucheln und Süsskastanien wird am 24. Steptember 1855 in der Kanzlei des k. k. Forst- und Domänenamtes Kutjevo die öffentliche Lizitation abgehalten werden.

Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage bei dem gedachten Amte einfinden, bei welchem bis dahin auch die Lizitationsbedingnisse eingesehen werden können.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 11. September 1855.

Br. 6109. (233—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3418 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Mirku Bušiću za spadavše na dobro Stakorovec u obćini Bèrckovljan, kotaru dugoselkom, županii zagrebačkoj ležeće, $9^{7}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 29. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga pa-

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 29. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 2989/gr. (Izv. 395) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud osiečki s ovime objavlja: Da je c. kr. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu po propisu vis. c. k. naredbe od 2. ožujka 1853 gosp. Juliu Jankoviću kao ovlastjenomu dosudila:

a) Za $368^{42}/_{96}$ u daruvarskom hataru županii pakopožežkoj ležećih naselbinah, spadajućih na dobro Daruvar, s presudom od 30. travnja 1855. br. 1760. odštetnu glavnicu od 98,696 for. $52^{3}/_{4}$ kr. sr., koje kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855.
b) Za $217^{179}/_{192}$ u pakračkom kotaru ležećih, na dobro Sirač spadajućih naselbinah sa presudom od 12. svibnja 1855. br. 2055. odštetnu glavnicu od 56,742 for. $23^{3}/_{4}$ kr. sa kamatama od 1. studenoga 1855.
c) Za $740^{140}/_{192}$ u pakračkom kotaru ležećih, na dobro Pakrac spadajućih naselbinah sa presudom od 31. sèrpnja 1855. br. 3240. odštetnu glavnicu od 199,221 for. 15 kr. sa kamatama od 1. studenoga 1855; napokon
d) Za $59^{60}/_{192}$ u pakračkom kotaru ležećih na dobro Stražeman spadajućih naselbinah sa presudom od 31. sèrpnja 1855. br. 3241. odštetnu glavnicu od 15,461 for. 15 kr. sr. sa kamatama od 1. studenoga 1855.

C. k. županijski sud izdaje dakle u smislu car. patenta od 16. siečnja 1854 sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje onih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 17. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu odredjuje ročište za dan 17. siečnja 1856. prie podne u 9 satih i ako od potrebe bude i sliedeće dane pred ovim c. kr. sudištem, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, — tim

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 21. RUJNA 1855. Broj 216.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 21. rujna. Svietli naš ban, grof Jelačić, očekuje se danas ovdie.

S bojišta.

= Pobliži podatci o velikom dogadjaju još uviek manjkaju. Francezka i englezka vlada dobivaju doduše svaki dan više depešah od maršala Pelissiera, nu te depeše dèrže se u strogoj tajnosti. — Premda se povèrh toga još nipošto nezna, gdie će maršal nastaviti operacie, sasvim tim čini se, da je stalno, da se sieverni gradić neće obsaditi i da se namierava ratu u Krimu učiniti konac bitkom na otvorenom polju. Nieki listovi govore, da je car Napoleon u tom smislu jur poslao naputke na Pelissiera, i da mu je preporučio krepko nastavljenje rata na otverenom polju, ako je to samo moguće.

— Gubitak Francezah prigodom juriša cieni „Moniteur“ polag nieke depeše Pelissierove na 1,500 mèrtvih, 4,500 ranjenih i 240 oficirah. — Ovdie se mora i nehotice primietiti, da su brojevi ovi vèrlo nevierojatni. Neda se tajiti, da su Francezi izveli svoj napadaj, nu zajedno je stalno, da su jamačno nagazili na isti odpor Rusah, koi je Englezima toliki gubitak pričinio. Bio dakle broj poginuvših i ranjenih Francezah, koje „Moniteur“ navadja, kakav mu drago, to je sigurno, da on nipošto nestoji u razmierju spram postignutih rezultatah, niti spram gubitka englezkog.

— Iz Carigrada doznaje „Milit. Ztg.“, da je porta za Kars u velikom strahu. Omer-paša je stari Fabius Cunctator; on se nepašti s ekspediciom u Batum, te se nalazi u ovoj par u francezkom logoru.

— S donjega Dunava došle su važne i nimalo radostne viesti. Došla je iz Rušćuka viest, da je brodenje na Dunavu opet zatvoreno. U cèrnome naime moru na ušćima Dunava, imenito Suline pokazao se znameniti broj englezkih i francezkih topčarah, uslied česa su Rusi našli se prisiljenima, brodenje na Dunavu dne 4. o. m. opet sasvim zatvoriti. Izviestje glasi nadalje, da su sve tèrgovačke ladje žitom nakèrcane, neizuzamši ni austrianske ni gèrčke, Rusi kod Ismaila sekvestrirali i da više nijedna ladja nesmije ploviti Dunavom.

— „Fremdenblatt“ piše, da je maršal Pelissier dne 14. rujna dao nieka utvèrdjenja Sevastopolja posiesti, i da je istoga dana pregledao glavnu vojsku na Černaji, koja dèrži front istoku.

— General Trochu, načelnik generalštaba francezkog u Krimu, ranjen je kod juriša na Malakov, no kao što „Patrie“ tvèrdi, nije ta rana znatna.

„Sun“ kaže, da su saveznici u južnoj strani Sevastopolja našli 1200 topovah od najtežeg kalibra.

— „Ruski Invalid“ donosi dnevnu zapovied, koju je njeg. velič. car Aleksander pod 11. o. m. upravio na rusku vojsku. U toj zapoviedi izjavlja car hrabroj posadi sevastopoljskoj najživahniu zahvalu za njena neumorna nastojanja i za kèrv, koju je prolila, braneći gotovo godinu danah utvèrdjenja, koja su za niekoliko danah podignuta. (Tu dnevnu zapovied priobćit ćemo sutra u svojoj cielosti).

Austria.

U Beču, 18. rujna. O povratku ministarah grofa Buola i barona Bacha nezna se još ništa izviestnoga. Dne 15. biahu obe njihove preuzvišenosti u Gasteinu, podpuno zdrave.

— „Oest. Ztg.“ doznaje važnu novest, da se je sraženje izmedj Englezke i Napulja riešilo odstranjenjem niekog visokog dostojanstvenika napuljskog, koi je isto priveo.

Nadalje piše isti list, da će obnarodovanje konkordata, sklopljenoga izmedj Austrie i Rima skorim sliedovati, jer je već sveti otac isti odobrio.

— Knez Goršakov, c. ruski poslanik kod ovdiešnjeg dvora, sprema se na put u Varšavu, kamo će njeg. velič. car Aleksander ovih danah prispieti. Tajnik car. ruskog ovdiešnjeg poslaništva, generalmajor grof Stakelberg nalazi se već tamo.

Iz Ostrogona. O gradnji bazilike možemo javiti, da se unutarnji poslovi bèrzo svojemu koncu primiču. Glavni i svi pobočni oltari postavljeni su već u cieloj svojoj krasoti iz kararskog mramora, tako da oko niti nezna kamo da se obrati. Inostranih umietnikah imademo tu dosta; Talijani dielaju kod oltarah i zabavljeni su podjenjem; g. Moeser s mnogimi pomoćnici diela danom i noću oko veličanstvenih orguljah; bečki stolari stavljaju umietno izrezane stolice gotičkog sloga i nastavljaju propoviedaonicu i prestol, gdie će nj. em. kardinal-primas službam božjim prisustvovati. — Ostrogonski hram neće biti, kao što je to po novinah razglašeno bilo, još posvećen, jer ima diela, koje se prie jošte ima svèršiti, i koje će stati do 500,000 fr. —

Talianska.

Iz Rima od 10. pišu, da su nedavno dva ruska generala na svom putovanju u Napulj onamo prispiela; papa i kardinal Antonelli primio ih je u privatnoj audienciji.

Rusia.

Iz Petrograda, 8. rujna. Dne 24. p. m. spušene su opet tri gvozdene topčare u more; svaka od njih duga je 80 stopah, i 20 široka.

Po privatnim viestima prispiet će njeg. veličanstvo car ruski dne 22. o. m. u Kovno.

— Kao što je poznato, u Varšavi i Petrogradu nije slobodno po sokacima pušiti. Najnovie, kad je buknula kolera u Varšavi, mnogi su govorili, da je pušenje preservativno sredstvo protiv koleri, s toga je bilo pušenje dozvoljeno. Ravnatelj redarstva generalmajor Gorloy sada je pušenje po sokacima opet zabranio, jer je kolera prestala.

Niemačka.

Karlsruhe 3. rujna. Prie tri dana izdalo je ministarstvo unutrašnjih poslah velikog vojvodstva badenskog sliedeći ukaz: Govori se da je načelnicima demokracie u Londonu izpalo za rukom sve partaje složiti. U tajnoj jednoj siednici u kojoj su se svi zavierili, da će zajednički raditi, dogovarali su se da na sve narode europejske pošlju poziv, ali prie nego što izdadu taj posao (u svim jezicima), odniet će izaslanici osobite štampane zapoviesti na razne kolovodje u Europi. Ovo se stavlja velikovojvodskim vlastima do znanja, da udvostruče svoju pozornost.

Francezka.

Iz Pariza, 14. rujna. Listovi opisuju danas detaille o jučeranjoj svetčanosti. Razsvietljenje biaše vèrlo sjajno. Hotel pruskog poslaništva učinio je izpimku u tome, što je tim više u oči palo, budući je grof Hacfeld prie niekoliko satih prisustvovao Te Deumu u Notredame cèrkvi.

Burza je danas znamenito opala, i to s onoga jednostavnoga razloga, jer uvidja, da zauzećem Sevastopolja pače i Krima, nije se mir ni za vlas približio. Usuprot misli se, da će Rusia sad mnogo manje koncessiah činiti.

— U Turinu i Madridu dèržat će se takodjer Tedeum povodom zauzeća Sevastopolja.

Iz Parizu, 17. rujna. Iz Sevastopolja neima nikakvih novih depešah. — Današnji „Moniteur“ primiećuje u niekom članku o ratnim dogadjajima, da sieverni gradić, u koi se posakrila posada sevastopoljska, nije od nikakve velike važnosti.

Velika Britania i Irska.

U Londonu, 11. rujna. U Englezkoj nastanile su se sad sliedeća družtva buntovne Europe: 1. „Niemačko-demokratički središnji odbor pod načelnicima Kinkel-om, Ruge-om i Ronge-om; 2. „Socialistički tajni savez“ pod Marks-om; 3. „Austriansko buntovno družtvo“ pod Tausenau-om; „Magjarsko-narodni odbor“ pod Košutom; 5. „Magjarsko-republikansko družtvo“ (u opozicii spram Košutu) pod Percelom; 6. „Talijanski narodni odbor“ pod Mazzini-em i Saffiem; 7. Družtvo „La vraie Democratie“ pod Ledru-Rollinom; 8. Socialistički odbor „La Revolution“ pod Louis Blancom; 9. Republikansko-vojnički središnji odbor pod pukovnikom Charras-om; 10. Družtvo Viktora Huga, 11. Poljsko-književno družtvo. 12. Delegirani odbor poljske centralizacie pod Vorcelom, izdavatelji lista „Demokrata Polski“ (u opozicii spram aristokratičkoga književnoga družtva). 13. Družtvo poljskih socialistah pod L. Savaszkieviczem; 14. Ruski buntovni odbor pod Hercenom, i napokon 15. „Slavjanska bratovština“ pod Hercenom i Stojčevićem.

— Sve Englezi kažu, da oni vojuju za prosvietu, i vele da su oni najprosvietjenii narod. Taganrog i Kèrč pokazali su, kakav je taj njin rat za civilizaciu, a „Times“ nam pokazuje kako

su oni sladki gospodari u Indii. Čudi se ciela Englezka što se pobuni jedno pleme u iztočnoj Indii, kad su oni da bi samo većma prosvietili svoje robove otimali im žene, a ljude mučili sa nečoviečnom divljošću. Da bi im Indianci porciu plaćali, upotrebljavali su englezki zvaničnici skotske, najprepredenie i najgadnije muke. Turske paše su cvieće i kovilje spram tih Englezah. Sipati papriku u oči i druge najnježnie čestice tiela čoviečjeg, pol dana bosonog i gologlav stojati u žeženom pesku južnog sunca, stojati na jednoj nozi, a dèržati terete velike u podignutim rukama, vezati glavu sa nogama i natovariti ledja s gèrdnim kakvim teretom, posipati pupak i druge još nježnie čestice sa gadom i cèrvima kojekakvim, to su gdiekoja sredstva koja upotrebljavaju Englezi, da dobiju od Indijanacah porciu. I za ta sredstva veli „Times“, da se nemogu odobriti, premda, produžava dalje, Indianci naučeni na tugu i nevolju, netuže se toliko na to! I to može taj list da kaže! To je englezka čoviečnost i prosvieta!

Različite viesti.

— U Americi jedan putnik otide u neku gostionicu na ručak, pa razumievši, pošto se može ručati, siedne za stol a torbu svoju metne pokraj sebe. Poslie ručka dodje gostioničar, pa zaište da mu plati čitav dolar, a ovamo ručak stoji samo pó dolara. Putnik mu to primieti; ali gostioničar mu reče, da mu zato ište još pó dolara, što mu je torba zapremala za stolom miesto, na kome bi mogao siediti još jedan gost u miesto njegove torbe. „Kad je tako“, odgovori putnik „a ono evo vam još pó dolara za torbu moju“; pa onda uzevši torbu svoju, reče: „Hajde torbo, jedi i ti, kad plaćam i za tebe ručak,“ pa skupi sve jelo, koliko ga je god bilo na stolu, i metne u torbu pa otide.

— Najveći top, koi je poznat u poviestnici topničkoj, po zapoviedi *Muhameda II.* salio je neki magjarski livac Urban. Za taj top, kažu, da je izbacao taneta od kamena, koja imaju čitav francezki hvat u prečniku. Prie nego što će

SLUŽBENI LIST.

Br. 6009. (238—DS.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 11. kolovoza 1854 br. 3399 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Eduardu Jellačiću za spadavše na dobro Rugvica u obćini Rugvica, kotaru dugoselkom, županii zagrebačkoj ležeće, $11^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 2. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 2. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 9. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće

Br. 791/gr. (441—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. kotarskog ureda valpovačkog kao suda kotarskog stavlja se ovime do obćeg znanja, da je na prošnju Ognjoslava, Jule i Mare Jelkić iz Zelčina, u parbenom njihovom predmetu proti Mati Jelkiću iz Zelčina ovèršbena prodaja kuće, vèrta i podkućnice u posiedu potonjeg se nalazeće u Bistrincih pod br. 25 ležeće, sudbeno na 320 for. 30 kr. b. v. procienjene dozvoljena, i za poduzetje dražbe rokovi su na dne 15. listopada i 15. studenoga t. g. svaki put prie podne u 10 satih na licu miesta opredieljeni.

U sliedstvu česa se kupiti želeći k otoj dražbi pozivaju tim dodatkom, da moraju providjeni doći jamčevinom od 32 for. 3 kr. b. v. i da kupac mora preuzeti uknjižene dugove, u koliko kupovna svota segla bude, polag doznačenja suda, — procienba pako i uvieti dražbeni mogu se saznati i proučiti u pisarni ovog suda.

Ujedno se svikolici, koji misle imati kakovo založno pravo na upitne nepokretnosti, pozivaju, da do prodaje kuće svoje pravo tim sigurnie opravdaju, pošto u protivnom slučaju sebi samim pripisati imali budu, ako pri diobi kupovne svote radi izcèrpljenja po inih vierovnicih izključeni budu.

U Valpovu dne 30. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik
Bonjničić.

Nr. 8652—1855. (246—DS.) 21. i 24. (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Nachdem auch bei der zweiten wegen Sicherstellung der Verpflegung der Agramer Comitats Beschällhengste für die Zeit vom 16. October 1855 bis dahin 1856 abgehaltenen Licitation noch immer nicht ein günstiges Resultat erzielt werden konnte, so wird zu dem besagten Behufe eine dritte Licitation am 27. September 1855 um 10 Uhr Vormittags im Amtslocale der k. k. Agramer Comitats-Behörde (obere Stadt, alte Theater Gasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass die Licitationsbedingnisse im besagten Amtslocale zu jeder Zeit eingesehen werden können.

K. K. Comitats-Behörde.

Agram, den 13. September 1855.

Ad Nr. 13663. (166—Fin.) (3—3)

Verordnung.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat mit

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 22. RUJNA 1855. Broj 217.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linije za pèrviput; a zatim za svakiput 3 krcar.— Za druge oglaseili posebne članke platjase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah." S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah dugujú pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takovo dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštancijah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah."

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 18. rujna. Princ Napoleon vratio se danas u Pariz.

U Carigradu, 13. rujna (preko Bukurešta). Jučer u večer biaše u slavu zauzeća Sevastopolja razsvietljenje svih javnih zdanjah i mnogih privatnih kućah. Sve ladje saveznićke razvile su barjake. — Tursko-englezki kontigent otišao je stranom u Krim.

Livorno, 15. rujna. U Tunisu sprema se nova ekspedicia od 6000 mom. za Carigrad. U Tripolisu potrebito je, da se vojska pomnoža za ugušenje ustanka.

Iz Berlina, 20. rujna. Predsiednik ministarstva, baron Manteuffel pratit će kralja na njegovom putovanju u Rajnske pokrajine.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 22. rujna. Svietli naš ban i fzm. grof Jelačić, vratio se danas iz jutra oko 3 sata, zajedno sa svietlom svojom gospojom suprugom, u najpovoljniem zdravlju.

U Zagrebu. Ministar naukah i bogoštovja imenovao je gimnazialnog učitelja u Vinkovcu, Božu Vukasovića, učiteljem na gimnazii osiečkoj.

— (**Dnevna zapovied cara Aleksandra na rusku vojsku**) glasi ovako:

Dugotrajna, u poviestnici ratnoj možda bezprimierna obrana Sevastopolja povukla je na sebe pozornost ne samo Rusie nego i ciele Europe. Skoro od njenog pèrvog početka stavila je ona svoje branitelje u red onih vitezah, koji su našoj domovini na najveću bili slavu. Za vrieme od 11 miesecih posada je sevastopoljska jakome dušmaninu kratila svaki korak domaće zemlje oko toga grada, i svaki njen čin biaše dokazom najsjajnie hrabrosti odlikovan. Četiriputa ponovljeno, strahovito bombardiranje, kojega vatra pravedno je nazvana paklenom, potreslo je zidove naše tvèrdje, nu postojanu revnost njenih braniteljah nemogaše potresti, niti umaljiti. S bezgraničnom sèrčanosti, s požèrtvovanjem, kakovo dolikuje kèršćanskom ratoborcu, pobiediše oni nepriatelja, ili nadjoše propast svoju, bez da pomisle na predanje. Nu i za viteze imade nemogućnostih. Dne 8. o. m., pošto je šest sdvojenih jurišah suzbijeno, podje nepriatelju za rukom dočepati se važnog Kornilovog bedema, i najviši zapoviednik vojske u Krimu, za poštediti dragocienu kèrv svojih suratnikah, koja bi se u tom položaju bezkoristno prolievala, odlučio je preći na sievernu stranu, ostaviv nepriatelju samo kèrvave razvaline. Iskreno žaleći nad gubitkom toli mnogih hrabrih ratnikah, koji su svoj život žèrtvovali za domovinu i sa strahopočitanjem poklonеći se pred zaključcima Svevišnjega, kojemu se nije svidilo, njihove čine okruniti podpunim uspiehom, nalazim za moju svetu dužnost i u ovom slučaju hrabroj posadi sevastopoljskoj u ime Moje i u ime ciele Rusie izjaviti najtèvahniu zahvalnost za neumorne napore i za kèrv, koju je prolila, braneći gotovo godinu danah utvèrdjenja, koja su za niekoliko danah podignuta. Dočim oni sad opet stupaju u redove vojne, podat će ovi izkušeni ratnici, koji biahu kod svojih drugovah predmetom obćenitog štovanja, bez dvojbe nove dokaze ratnih kriepostih. Zajedno s njima i njima podobno će i ostala sva vojska s istim bezgraničnim povierenjem u providnost, s istom gorućom ljubavi spram Meni i domovini, svagda i svagdie čvèrstvo na susret stat nepriateljima, koji ustaju protiv naših svetinjah, protiv poštenju i cielokupnosti naše domovine, a ime Sevastopolja, kome je tolikim patnjama pribavljena neumèrla slava i imena njegovih braniteljah ostat će za uvieke u uspomeni i sèrcima svih Rusah, zajedno s imenima onih vitezah, koji su se proslavili na poljanama od Poltave i Borodina. Aleksander.

S bojišta.

— **Knez Goršakov** javlja pod 15. rujna $9\frac{1}{2}$ satih u večer: „Do ovog časa neima ništa novoga u Krimu.

— **Iz Odese** javlja se, da su tamo dne 10. o. m. doznali za pad južne strane sevastopoljske. Ova viest počinila je medju tamošnjim žiteljstvom najveći utisak, premda je svaki razumni vojnik odavna na nju spreman bio. U ovaj hip nemože se dovoljno priposnati, kako su pametno radili ruski admirali, kad su škvere (brodogradišta) i veliki arsenal ne u Sevastopolj nego već od 27 godinah u Nikolajev prenieli. Sevastopolj biaše samo ratna luka, u kojoj zimovaše rusko brodovlje.

Sad dakle, kad je Sevastopolj propeo, pretvorit će se Nikolajev u tvèrdju pèrvoga reda. Tamo radi 35.000 mom. oko ogromnih utvèrdjenjah. Džebane i hrane, kao što se pripovieda, skupljeno je tamo neizmierno množtvo. I još neprestano jedna flotilja Dnieprom oprema svu zalihu municie iz tvèrdjah Bobruiski i Kiev u Nikolajev, dočim druga flotilja, štacionirana u Vosnesensku, oprema iz unutarnjosti zemlje onamo hranu. — „**Constitutionnel**" misli s toga, da bi se nagradio trud, kad bi savezna flota posietila Nikolajev, kao što je Kèrč i azovsko more.

— „**Daili-News**" izvieštava kako su se englezki vojnici u boju na Černoj Riečki pokazivali viešti osobito u tome, što su pljačkali poginuvše ruske vojnike. U tome su sami sebe prevazišli bili osobito morski vojnici od komande za prevoženje koječega. Oni su za čudo bèrzo krali obuću, kabanice, klobuke i flaše i drugo koješta. Na 6 satih poslie boja bili su svi poginuvši Rusi već sasvim opljačkani, tako, da su ležali bez haljinah; gdiekojima nisu ostavljene bile ni gaće ni košulje. Na to kao da se Pelissier tužio englezkom glavnom zapovieдništvu, jerbo je general Simpson bio prinudjen izdati ovaj prikaz: „Saveznici naši jako se tuže, što naši oficiri i drugi vojnici nesmisleno poslie svèršenog boja idu na bojno polje, pa ili sami pljačkaju poginuvše ili prekupuju pljačkane njihove stvari od drugih pljačkašah. Što se god nalazi na bojnom polju, to pripada narodu pobiedivšem, a zato uzeti štogod od toga, nije pristojno, i znači biti kriv i sam, kad se štogod prekupi od pljačkašah. Vèrhovni zapoviednik nada se, da će ta opomena biti dovoljna da više tako nerede oni, na koje se ona odnosi. Svaki, koi je god u vojsci, zavisi od vojničkih zakonah, a policia i tavničari dobit će osobito zapoviesti da kazne sve one, koji takvo štogod rade."

— „**Mesager de Baion**" privatno piše, da krivica, što kod Sveaborga nije ništa više uradjeno, pada na Engleze, koji, osim što su neviešti, još i hèrdjave sprave imaju. Naprotiv Francezi su činili čudesa. Što se na posliedku tiče pristaništah ruskih na baltičkom moru, nije moguće osvojiti ih.

— Sa **bieloga mora** do sada još jednako nam dolaze samo ruska izviestja. Tako iz Arkangela javljaju 17. kolovoza kako se jedna nepriateljska fregata na jedra, 2 vèrste daleko od sela Kuzomere, pojavila u okružju kolskom i odpravila na obalu 4 šajke sa 100 mom. Ti vojnici, izvozeći se na obalu, nosili su bielu zastavu kao znak miroljubive namiere svoga dolazka. Pred njih su izaslani bili podoficir Fedorov, pisar Plotnikov i težak Pridanikov, da doznaju šta hoće ti vojnici. Na to se povede ovaj razgovor: „Mi želimo kupiti od vas stoke za klanje. Mi smo vam dobru radi i, nećemo se s vama boriti." Pisar Plotnikov odgovori da nemaju volovah, a krave i ovce, kojih imaju malo, nisu im za prodaju. „No ako nam neučinite po želji, a naše će ladje doći bliže obali, pa će zapaliti koje selo; pa ćemo onda uzeti što hoćemo." Pisar odgovori da zato opet nemogu ništa dobiti. Tumač zapita šta sama vlast seoska veli; pa kad se starešina seoski izjasni sa ostalim žiteljima, vrate se pregovorači, odbivši zahtievanje postavljeno im, na koje i nepriatelji otidu u svoje šajke i vrate se k fregati svojoj. Iz smotrenosti naoružaju se niekoliko težakah i namieste se zgodno za slučaj ako nepriatelj napadne, pa im se uzvalja braniti. Ali se nakob razmimoidje, jerbo je fregata odmah sutradan otišla dalje.

Austria.

U Beču, 19. rujna. Car ruski nalazi se jur na putovanju u Varšavu. Njega prati grof Nesselrode. U ime njeg. c. k. apost. veličanstva poći će fzm. grof Gjulaj u Varšavu, da pozdravi cara Aleksandra.

— U Udini i Gorici kolera je sasvim prestala.

— Novoimenovani savietnik ovdiešnjeg carsko-ruskog poslaništva, g. Balabin, stigao je u Beč.

— Na bèrdima oko Išla biaše jur ovih danah sniega.

Talianska.

— „**Diritto**" javlja, da u Napulju vlada velika uzbunjenost, i da se je pojavi revolucie.

I „Opinione“ od 14. donosi, da su u Napulju poduzeta mnogobrojna uapšenja.

U Genovi ubijen je nieki Liverani, kao što se nagadja, s političke osvete.

Moldavia i Vlaška.

Iz Bukurešta pišu „Moniteuru“ što sliedi: Nemožemo se dovoljno natužiti na nieke novine, koje su bajagi stalne, a ovamo opet same zamèršuju viesti tako, da je težko razabrati šta se upravo dogadja. Tako od niekog vremena javljaju one pogriešno koješta osobito o Vlaškoj i Moldavii pri zauzimanju njihovom kroz austrijsku vojsku. Kad bi čoviek vierovao takvim izviestjima, onda bi morao doći na takav zaključak, da izmedju austrijskih i turskih zapoviednikah ima smetnjah, zbog kojih im neće moguće biti u napredak liepo sporazumievati se. No ja mogu kazati ne samo da izmedju njih do sada još nije bilo nikakvih smetnjah, nego da se pače i liepo slažu. Što se dalje po istim novinama primiečava, kao da samo po moranju tèrpe Vlasi i Moldavljani austrijsku vojsku u svojim zemljama, ni to nije nimalo istina. Njima austrijsko zauzimanje nije tako težko, jedno što se ono nemože usporediti sa ruskim bivšim zauzimanjem, a drugo i što austrijska vojska sasvim pazi na red. Istina Vlasi i Moldavci najprie su hladno predusretali Austriance, ali se od onda, od kako ovi sve to stèrpljivo snose, počituju iskreno. U Vlaškoj i Moldavii neima onoga, što obično biva u zemlji, koju zauzima kakva strana vojska, da t. j. dolazi do kakvih izstupljenjah zato, što se nebi tèrpili žitelji domaći i strani vojnici. O tome sam ja sasvim uvieren i znam samo, da su se dva istupljenja dogodila u pèrvo vrieme zauzimanja, zbog čega su žigosani samo oni, koi su učinili ta izstupljenja, pošto su kažnjeni vojničkim sudom.

Gèrčka.

— O sadašnjim odnošajima Gèrčke ovako razmišljava „Zeit“:

Stvari u Gèrčkoj odveć su poremećene. Kraljovsku vlast vidimo zauzimanjem englezkim i francezkim tako ograničenu, kao što bi je samo nepriatelj mogao kakvom pobiedjenom vladaocu ograničiti. Kralj Oto nije slobodan u biranju svojih popečiteljah, a to dira u jedno od najvažniih pravah, koja su podjemčena gèrčkim ustavom.

Ciela je istina, da je kralj Oto dao povoda nepovieravanju od strane Englezke i Francezke time, što se u maloj mu zemlji javno dèrži strana Rusii. Mi nismo u stanju presuditi da li atenska vlada nije imala dovoljno snage ili baš nije ni volje imala, nedati narodu da se zauzima za rusku stvar. Zna se samo toliko, da ona nije ni pokazala tu snagu i tu volju, niti je ikako življe pokušala nedati, da vojnički naoružane gomile diraju Turskoj u zemlju, protivno medjunarodnom pravu.

Negda se pogovaralo, kao da je iz Petrograda obećana kralju Otonu kruna bizantijska. Mi to nevierujemo, ali zato još neodričemo da se mnogo koješta dogadjalo, po čemu se moglo dokučiti, da u Ateni imaju velike planove. Lahko može biti da se mislilo i to, da se na plećima 9 milionah Gèrkah, što žive u Turskoj, opet pridigne prestol Konstantinov. No kako bilo da bilo, tek Englezka i Francezka smatrale su, da im ta mala i vojnički slaba dèržava dira vladanjem svojim u interese. One su to smatrale kao tako veliku neblagodarnost od svog zaklonjenika, da su mislile da im je nuždno zauzeti Pireus, te oduzeti gèrčkoj vladi moć škoditi.

To je zlo bilo po Gèrčku; ona je odmah, kako je admiral Detinan pristao pod Pireus, izgubila bila svoju samostalnost. Medjutim nije se moglo na to ništa reći; ona je dužna bila sasvim strogo biti neutralna u velikoj europejskoj razpri, koja se vodi oko iztoka, ako je htiela zahtievati da se ta razpra nje nedotakne. No propustivši tu dužnost, ona se odmah podvèrgla i posliedicama tog propuštanja, niti se imala štogod tužiti na dolazak tih posliedicah.

A sasvim drugo je pitanje, da li zapadne [illegible] u Gèrčkoj u upravi u osobito [illegible] daleko, [illegible] [illegible] goleve dobivamo preko

Tèrsta i sve su protivne zapadnim silama, pa zato ih vèrlo smotreno slušamo. Medjutim naplele te viesti i više štogod na zapadne sile, nego što treba, ili ne, tek ciela je istina, da kralj nije slobodan; popečitelje njegove nepostavlja on sam, već zastupnici englezki i francezki, pa koje oni slušaju i pod čiim zaklonom i upravljaju, nemareći za kralja.

Da uzmemo slučaj sa Kalergisom. On je kralja javno uvredio; pa zato ga kralj više i nepušta pred se, no on je zato opet popečitelj te popečitelj. Poslanici austrijski, pruski i bavarski jednako navaljuju da se Kalergis zbaci, te tako da se zadovolji kruni za učinjenu joj uvredu; zastupnici pak englezki i francezki istom očekuju naredbe od svojih vladah: kako da se vladaju; Kalergis medjutim ministeruje, a pri tome jednako se proganjaju i novine, koje imaju sèrca braniti prava monarhii.

To je žalostno stanje. Ta u Parizu i Londonu, po našem mišljenju, trebalo bi bar toliko da promisle, da medjunarodno pravo, na koje osnovu bajagi i zauzimaju Gèrčku, nedopušta zlostavljati vladaoca. Monarhii se odmah pobija ciena, čim se monarh u sobstvenoj zemlji tako podčinjava svom ministru. Najposlie vidit ćemo, da li će vlade englezka i francezka odobriti svojim zastupnicima i taj krajni postupak.

Rusia.

„Preuss. Corr.“ donosi viesti iz Petrograda, koje javljaju, da će njeg. velič. car Aleksander u pratnji tri veleknjaza iz Moskve poći u Nikolajev i Krim. Putovanje u Poljsku povèrženo je.

Francezka.

Iz Pariza. Premda se još francezka štampa nije izjavila o izgledima mira ili rata, što možebiti radi ovdiešnjih okolnostih štampe nije moguće, to se opet čuje, da francezka vlada namierava osvojiti cieli Krim, da Rusiu tim prie privoli na predloženi joj uviet o dèržanju flote u cèrnome moru. Iz pouzdana izvora doznaje se, da vlada nemisli premiestiti bojno pozorište, nego da će se efektivno stanje vojske u Krimu na 200.000 m. povisiti, i rat upravo u Krimu nastaviti.

— „Moniteur“ javlja, da je Abdelkader prie niekoliko danah u Pariz došao i prisustvovao Te Deumu u Notredame cèrkvi.

Nadalje donosi „Moniteur“ nieki dopis iz Badena, u kom priobćuje sliedeći izvadak iz niekog ruskog izviestja o bitki na Černaji:

Poginuli su u bitki dne 16. kolovoza:

Zapoviednik 3. vojnog sbora, general konjaništva Read.

General Vrevsky, koi je iz Petrograda donio zapovied, da se ofenziva poprime i koi je bitki prisustvovao kao dobrovoljac.

General Brigade Bellegarde.

General Vaimarn, načelnik generalštaba 3. vojnog sbora, vèrlo mladi general, kojega se smèrt žali.

Osim toga ranjeno je pet generalah; mnogo višjih i podčinjenih oficirah poginulo je na bojištu. — Gubitak u cielome iznosi do 7000 momakah.

SLUŽBENI LIST.

Br. 6328. (235—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 25. kolovoza 1855. broj 3564. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. plem. obćini Mrachinsko za spadavše na dobro Mraclin u obćini Mala Buna, županii zagrebačkoj ležeće $8^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. listop. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. prosinca 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 2. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6009. (238—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 11. kolovoza 1854 br. 3399 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gosp. Eduardu Jellačiću za spadavše na dobro Rugvica u obćini Rugvica, kotaru dugoselkom, županii zagrebačkoj ležeće, $11^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 2. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 2. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 9. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6009. (D.S. 239) (3-1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 17. siečnja 1854 broj 329 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Eduardu Jellačiću za spadavše na dobro Hrašćina ali Sv. Martin u občinah Butkovec, Miketinec, Verbova, Maretić, Hum, Scepanje, kotaru sv. Ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 15 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6000 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 2. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok izučući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 2. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 9. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 29. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3836/g. (Izv. 433) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855 br. 3480 pronadje u 6,600 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $16^4/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Zlatar, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Mihovljan gospodina Viekoslava Mikuletec, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 10. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 10. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3837/g. (434—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855 br. 3481 pronadje u 3000 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $7^4/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Selno, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Oratje gospodina Franje Pisačića propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 9. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 9. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3865/g. (Izv.—435) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855. br. 3456 pronadje u 1,700 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $4^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih u občinah Toplice i Vertojakovec, kotaru krapinskom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vino gospoje Johane Kralj, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 10. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 11. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6007. (237—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 11. kolovoza 1855 br. 3398 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Franji pl. Zengevallu na spadavše na Simunščevec u občini Vugrovec, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $3^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 25. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva, na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 25. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 27. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

(236—DS.) (3—2)
Nr. 8214. 1855.

Kundmachung.

Die k. k. Agramer Komitatsbehörde beabsichtigt ihren Bedarf an Papiergattungen und sonstigen Kanzleirequisiten für das Verwaltungsjahr 1855/56 im Wege einer Abminderungs-Verhandlung durch Eröffnung der Concurrenz mittelst schriftlicher Offerte sicherzustellen.

Die Lieferungs-Bedingungen sind folgende:

1) Der Bedarf muß nach den Mustern pünktlich geliefert werden. Die Menge des Bedarfes bestehet beiläufig in:

1) Konzeptpapier	40	Rieß.
2) Kanzleipapier	60	»
3) Vortrag (Kron)	10	»
4) Median, mittel,	5	»
5) Median, groß,	3	»
6) Courrentpapier, blau,	15	»
7) Courrentpapier, groß,	4	»
8) Packpapier	8	»
9) Bleistifte, feine, Nr. 5,	6	Dutzend.
10) Rothstifte	3	Dutzend.
11) Hamburger feine Federkiele	100	Buschen.
12) Stahlfedern	12	Gros.
13) Rothes feines Siegelwachs Nr. 80	30	Pfund.
14) Schwarze Tinte	30	Maß.
15) Rothe Carmintinte	15	Fläschchen.
16) Spagat, feinen,	10	Pfund.
17) Spagat, groben,	10	Pfund.
18) Streusand, schwarzen, feinen,	80	Pfund.
19) Oblatten, à 500 Stück	60	Schachteln.
20) Zündhölzel ohne Schwefel, à 1000 Stück	10	Schachteln.
21) Argantische Unschlittkerzen	150	Pfund.
22) Repsbrennöl, fein, doppelt raffinirt	100	Pfund.
23) Lampendochte, argantische	12	Dutzend.
24) Nähzwirn, schwarz, gelbgedreht	30	Loth.

2) Die Komitatsbehörde kann auch ein geringeres Quantum von Kanzleirequisiten nach Bedarf abnehmen, der Lieferant aber ist verpflichtet, den allfälligen Mehrbedarf bis auf ein Drittel des obangeführten Quantums um den Erstehungspreis zu liefern.

3) Die Lieferung geschieht nach jeweiligen, durch den k. k. Komitatsvorstand vidimirten Anweisungen des Amtssekretariats.

4) Die Muster der Requisiten können bei der Komitatsbehörde jeder Zeit eingesehen werden. Sollte der Ersteher den Vertrags-Bedingungen nicht nachkommen, so werden die gedachten Kanzleirequisiten auf seine Gefahr und Kosten im Handeinkaufe angeschafft werden.

5) Die Offerte können alle obangeführten Requisiten oder deren Einzelne umfassen. Bei Gleichheit der Preise haben die erstern den Vorzug.

6) Das Offert muß auf einen 15 kr. Stempelbogen geschrieben, deutlich und ohne Berufung auf andere Anbote abgefaßt und civilprozeßordnungsmäßig unterfertigt sein. Die Anbotspreise sind mit Ziffern und Buchstaben auszudrücken, und muß auch wörtlich bemerkt werden, daß sich Offerent den gegenwärtigen Bedingungen unterziehe. Die Offerte sind wohl versiegelt mit der Aufschrift auf dem Umschlage: Offert zur Lieferung von Kanzleirequisiten für die k. k. Agramer Komitatsbehörde bei der Komitatsbehörde einzubringen.

7) Die Frist zur Ueberreichung der schriftlichen Offerte wird bis einschließlich 30. September 1855, zwölf Uhr Mittags, festgesetzt.

8) Nachtragsofferte werden nicht angenommen.

9) Die Lieferung wird Demjenigen überlassen, dessen Anbot sich für das hohe Aerar am günstigsten herausstellt.

10) Jeder Offerent wird mit dem Zeitpunkte der Einreichung seines Offertes für seinen Anbot verbindlich, und hat sich des Rechtes der Annahme seines Versprechens nach §. 862 des A. B. G. und der im §. 934 des A. B. G. erwähnten Rechtsmitteln der Bestreitung des Vertrages, wegen Verkürzung über die Hälfte zu begeben.

Die Verbindlichkeit für die kontrahirende Behörde wird von der hohen Genehmigung der Offertsverhandlung bedingt.

11) Die Vergütung der Lieferungspreise geschieht bei der kontrahirenden Komitats-Behörde unmittelbar aus den Verlagsgeldern auf Grundlage der oben sub Nr. 3 erwähnten Anweisungen, welcher die Bestätigung über die Richtigkeit der Lieferung beigefügt werden muß.

12) Alle aus dem betreffenden Vertrage etwa entstehenden Streitigkeiten werden bei demjenigen Gerichte ausgetragen werden, welchem der Fiskus als Beklagter unterstehet.

Agram, den 6. September 1855.

Der k. k. Komitatsvorstand:
Jos. Bunjerac m. p.

1801—32.

---

ad Nr. 9181. (410—Izv.) (3—2)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante un posto di guardiano d' Ispezione presso l' Uffizio di porto e Sanità Marittima in Rovigno, cui va annesso il Salario d' Annui fiorini 250, l' indenizzo d' alloggio d'annui fiorini 30 ed il pausciale di Montura d' annui fiorini 24. —

Chiunque intende presentare entro tutto Settembre 1855 al Governo Centrale Marittimo la sua supplica comprovando la sua età, l' illebata sua condotta Morale politica ed i servigj anteriormente prestati nel ramo sanitario, la piena sua idoneità al posto optato e la cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichiarerà inoltre se si trovi in parentella ad affinità con altro impiegato ad inserviente dell' Ufficio suddetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.
Trieste li 28. Agosto 1855.

OGLASNIK.

(Dp.—145) (3—1)

Razloženje osobitih koristih

koje otvorena po c. k. povl. veletèržkoj kući J. G. Schuller & Comp. u Beču.

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

pruža, i od koje pod nadzorom i upravom izaslanikah c. k. financialnoga popečiteljstva kao i c. k. luterijskog ravnateljstva pèrvo

VUČENJE

neopozivno sliedujè dne

3. studenoga ove god.

u c. k. bankovnom zdanju.

Već je pèrva razredna loteria, od koje pod garanciom veletèržke kuće J. G. Schuller & Comp. vučenje bijaše dne 28. lipnja 1851, pružila najjasnii dokaz, kako je koristno novo podieljenje razredne loterie jedino u gotovom novcu za posiedatelje srećakah; zgoditci, koji biahu kod rečenog vučenja najprimamnijim načinom duž cielog reda srećakah razdieljeni, razpèršeni biahu po svim stranama.

Uz pridèržanje tog načina izigravanja, koi se obćenitim odzivom ponosi, pruža se kod sadanje, po rečenoj veletèržkoj kući otvorene **druge** razredne loterie, ona još nikad prie neobstojavša korist, da, osim što je svota dobitka povišene na iznos od **810,525 f. b. v.**, četiri dotacie od for. 37,280 — 263,225 — 252,200 i 257,720 sadèržavaju **6 glavnih zgoditakah** od for. 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 — 20,000 i 15,000.

Time je odavna gojenoj želji zadovoljeno, da se kod sličnih loteriah broj glavnih zgoditakah pomnoža i posiedateljima srećakah više izgleda za dobit pruži.

Nadalje sadèržava ova loteria znatni broj **od 64,199 nuzzgoditakah** od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 — 1200 — 1000 itd. i budući svote dotaciah od for. 37,280 — 263,325 — 252,200 i 257 — 720 razredjene u četiri žriebanja, to iste zajedno sačinjavaju četiri posebne loterie sa zanimivim i koristnim izgledima za dobit na sva četiri razreda srećakah, kako sliedi.

Premda glasom 5. §. načina o vučenju jednom jedinom srećkom, bila ona od kojega mu drago razreda, moći je dobiti više velikih zgoditakah od 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 — 20,000, — 15,000 fr. itd., to je opet u interesu igrajućih, da si kupe tako od I. kao i II. razreda po jednu srećku, jer se s takve dvie srećke kod žriebanja pèrvo dotacie svakako mora suigrati i kroz **800** komadah zlatnih srećakah IV. razreda, koje osim gotovog novca time dobivaju, još znatnie povišuje se učestje za žriebanje, na sve daljne veliko dobitke u sliedećim tim vučenjima.

Shodno većim cienama imadu srećke III. razreda troverstni izgled; one igraju nesamo kod žriebanja pèrve i četvèrte dotacie od for. 37,280 — i 257,720 besuvietno, nego imadu u družtvu sa srećkama IV. razreda posebno vučenje dotirano s for. 263,325 — kod kojega **400** zgoditakah od for. 30,000 — 3000 — 2000 itd. itd. do barem for. 50 dobiva se.

Srećke IV. razreda, koje stoje 10 fr. sr., igraju kod svih četirih dotaciah od 37,280 — 263,325 — 252,200 — i 257,720; one naime učastvuju kod naznačenih trih vučenjah, kod kojih dobiva se 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 — 20,000 for. itd., a imadu povèrh toga posebno bogato obskèrbljeno vučenje sa 300 zgoditakah od 15,000 — 5,000 — 2500 itd. for., sa najmanjim zgoditkom od fr. 50.

Time se glavni sastavi ove jednostavne i lahko dokučljive igre izjasnjuju, kao i vriednost razredah od srećkah, te je posve jasno, da posiedatelji od 4 srećke, naime 1 komada od svakog razreda, vèrlo zanimivo učastvuju kod tog poduzeća; s takve 4 srećke igra se **10 putah** u 4 vučenja i u najnezgodniem slučaju dobiva se **15 for.** b. v. natrag.

Znamenito je napokon to, da kod ove loterie skoro svakoj četvèrtoj srećki pripoda kakav dobitak ili nagrada, i da niti kod predzadnjeg niti kod natražnjeg zgoditka, niti kod izvučenih dobitkah neima zgoditka ispod 10 for., i budući jedna sreća I. ili II. razreda samo **3** for. sreb. stoji, to dakle najmanji dobitak prevazilazi kupovnu cienu takove srećke za **33%**.

U Beču, mieseca sèrpnja 1855.

Srećke ove loterie dobivaju se u Zagrebu u tèrgovini g. Pavla Haca kao i svim tèrgovinam i c. kr. lottokolekturima, gdie su dotični oglasi izloženi.

(Dp. 143) (6—3)

B. TULIĆ,

Mühlbesitzer bei Karlstadt

macht hiemit die ergebene Anzeige, dass er die bis nun vom Hrn. Ilia Guteša in der langen Gasse in Agram (Popović'sches Haus) geführte

Mehlhandlung

wieder auf eigene Rechnung übernommen und zur noch grösseren Bequemlichkeit des P. T. Publikums auch ein zweites Melhdepôt im Krepp'schen Hause am Bach vis a vis der blutigen Brücke etablirt habe.

Das bis nun erworbene Renomee der ausgezeichneten Mehl-Qualitäten wird nun auch durch besonders billig gestellte Preise gekräftigt, indem der Zentner zu demselben Original-Preise wie in der Mühle, nur mit Zuschlag der Frachtspesen in Agram verkauft wird.

Es empfiehlt sich demnach obiger dem P. T. Publikum unter Zusicherung der promptesten Bedienung sowohl En gros als im Detail.

(142—Dp.) (3—3)

Eichlungs-Verpachtung.

Von Seite der an das Agramer Metr.-Domcapitel gehörigen Herrschaft Kraljevec, wird die heuer ergiebige Eichlung in nachstehenden herrschaftlichen Waldungen nemlich:

Novačica an der Post Popovec liegend.
Divjača bei Dobrodol und Allerheiligen.
Podgoričica bei Kraljevac.
Pod Madalenum bei Kobiljak.
Sesvečina und Selščina nächst Sesvete.
Kalinje bei Granešina liegend in Pacht gegeben.

Jene, welche diese Pachtungen zu erstehen wünschen, wollen zur öffentlichen am 24. September l. J. früh in Castell Kraljevec abgehaltenden Licitation, mit hinlänglichen Reugelde versehen erscheinen, wo Sie die übrigen Bedingnisse erfahren werden können.

In Einem werden die Schweine für den Eichlungs-Einlass in Kraljevečki-Lug pr. Kopf à 1 fl. 20 kr. alldort, gegen baare Bezahlung — für die in St. Simoner Gebirge Eichlung aber pr. Kopf à 1 fl. in Agram am Rathhause den 30. September l. J. eingeschrieben.

Agram den 4. September 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDELJAK DANA 24. RUJNA 1855. Broj 218.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedjelje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je cěrstbina: 4 kr. sr. od linie za perviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Zvanično.

Br. 13103—2777.

Povodom srećnog porodjenja njenog veličanstva cesarice prrispieo je nadalje opet za podporu stradajućih žiteljah županie zagrebačke i riečke putem županie osiečke dobrovoljni prinesak od občinah Petrovce, Erdut i Varoš ukupno sa 3 for. 45⅓ kr.

Dočim se ovaj iznos svèrsi svojoj dostavlja, izražava se time ujedno čoviekoljubnim darovateljima u ime nevoljnikah iskrena zahvala.

U Zagrebu 8. rujna 1855.

Od c. k hèrvatsko-slavonskog namiestništva.

Br. 2848—Pr.

Ovdašnja tèrgovačka udovica gospoja Tereza Blum i njezin zet gospodin Weiss predaše zajednički predsiedništvu namiestništva iznesak od sto forintih konvencionalnoga novca u svèrhu, da se isti po razsudi ovoga predsiedništva podieli medju uboge stanovnike grada Zagreba.

Po dogovoru s gospodinom gradjanskim načelnikom budu sliedeći i to: 1) Tkalčić Petar, klobučar; 2) Valušec, postolar; 3) Ambroz Josip, tkalac u Novoj vesi; 4) Senečić, postolar u kaptolskoj ulici; 5) Piltauer, krojač u laškoj ulici; 6) Lupert, krojač; 7) Klieber Cecilia; 8) Matošić, postolar; 9) Filipović, udovica, i 10) Kosovac, krojač — odredjeni, da se od te svote svakomu izmedju njih podieli po 10 forintih konv. nov., što se ima ujedno izvesti putem načelništva.

Dostavljajući to do občega znanja, zajedno se blagim podateljima izražuje hvala najvrućja u ime darovanih.

U Zagrebu dne 18. rujna 1855.

Od predsiedništva c. k. hèrvatsko-slavonskog namiestništva.

Bèrzojavne viesti.

Iz Marseilla, 20. rujna. „Telegraf“ prispio je jučer u večer ovamo iz Krima; ta ladja donosi viesti od 10. o. m. S njom je takodjer odpravljeno glavno izviestje generala Simpsona o dogadjajima dne 8. i 9.

Iz Danciga, 21. rujna. „Vulture“ stigao je danas ovamo; on je ostavio flotu dne 18. kod Nargena. Novoga ništa; položaj flote isti je.

Iz Napulja, 14. rujna. Knez Ischitella dignut je sa svoga popečiteljstva rata i pomorstva, no vuči će i nadalje plaću od 6000 dukatah. Brigadir V. Vinspeare imenovan je ministarsko-dèržavnim tajnikom, pukovnik Karlo Picenna ravnateljem popečiteljstva ratnog; ravnatelj popečiteljstva unutarnjih poslah, D. Bianchini, preuzeo je zajedno i ministarstvo redarstva miesto O. Mazze.

Iz Pariza, 20. rujna. Vicekralj egipatski obolio je u Malti i s toga vratio se u Aleksandriu. — „Times“ javlja, da se Rusi povlače k Perekopu; glas taj treba da se potvèrdi.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Iz Kotora pišu, da se i u Cèrnojgori pojavila kolera, i da su adjutant knjaza Bielanović i brat knjažev Mirko s nje umèrli.

Promiene u biskupii senjsko-modruškoj ili kèrbavskoj.

Postali su:

Gosp. Potočnjak Ivan, duh. pomoćnik delnički, kuratom u Nadkupom-Razlogah;

„ Šegulja Matja, dosadanji kurat ondie, duh. pomoćnikom kod kolegija novljanskoga;

„ Katnić Rok, duh. pomoćnikom delničkim.

Premiešteni su:

Gosp. Martinčić Vicko, upravitelj u Prizni, kao takov u Boričovac;

„ Zeunik Ivan, upravitelj boričevački, kao takav u Priznu.

Gosp. Mance Franjo, svećenik nadbiskupije zagrebačke c. k. vojnički kapelan kod 21. špitala vojničkog u Cibinu, primljen je u biskupiju senjsko-modrušku i namiešten u Dragi za duh. pomoćnika, ujedno učitelja kod ondašnjih novo podignutih narodnih učionah.

Preminuo je:

Gosp. Cimiotti Dominik, duhovne siemeništne mladeži prefekt.

S bojišta.

— General Pelissier javlja pod 18. o. m., da su kasarne, karantenski i Nikolev gradić uzdèržali se. Nadjeno je 50.000 zèrnah, mnogo baruta, 25.000 kilogramah bakra i drugog materiala. Ranjeni generali nalaze se u boljem stanju.

— Ruska privatna izviestja iz Odese ciene gubitak svoj posliednje bitke zajedno s bombardiranjem na 12.000 momakah. Medju ranjenim generalima nalaze se Ostensaken, Krulev, i načelnik generalštaba Kocebue.

„Neue Pr. Ztg.“ iz Petrograda donosi, da je general Juanfov poginuo, generali Krulev, Martineau, Vojenkov ranjeni, a general Kollen uhvaćen.

— Što se tiče kneza Menšikova, o njemu pripoviedaju ove: Kad je bio odazvan, pa otišao u Petrograd, pitao ga je car zašto poslie boja kod Inkermana nije upotrebio oslabljenje saveznikah, pa sutradan napao na njih. Menšikov je na to odgovorio, da nije imao baruta. Na to je car dozvao vojničkoga ministra, kneza Dolgorukog, pa ga je pred knezom Menšikovom pitao, kako se može opravdati takav nered. Ministar nije ništa priznao. Car, neimavši stèrpljenja slušati kako knezovi Dolgoruki i Menšikov jedan drugoga krive, zovnuo je na to grofa Orlova i zapoviedio mu, da izpita i izravna stvar, a on je otišao. Tek što on otide, a razpra se tim većma zametne, Najposlie je knez Menšikov na svoj zajedajući način povikao knezu Dolgorukome: „Vi niti ste pronašli niti omirisali barut, pa zato mi ga niste ni poslali!“ Samo to, što je svakome mio, spaslo je kneza Menšikova od posliedice za takve rieči.

— Iztočna pošta). Lloydovim parobrodom „Smyrna“ prispiele su viesti iz Carigrada od 10. Veliki vesir Alipaša od niekoliko je danah obolio. U Krim otišla su najnovie vrieme znatna podkrepljenja. Viest o zauzeću Malakovtornja biaše jučer poznata, no bez obširnih detaillah. Fuadpaša dobio je vojničku kolajnu. Pèrvi tumačnik engleskog poslaništva zahtievao je razjasnjenja radi naimenovanja Mehemed Alie, pa mu je odgovoreno, da je sultanova volja dovoljna za imenovati turske ministre. Dragomani inostranih poslaništvah nesmiedu više obraćat se na tajni kabinet sultanov, nego isključivo na popečiteljstvo izvanjskih poslah. Halilpaša dobio je 60.000 piastrah penzie. — Iz Atene od 14. javlja se, da je Kalergis podnio ministru predsiedniku svoju ostavku.

Austria.

Iz Beča. Na viest, da car. ruski poslanik kod ovdiešnjeg dvora, knez Goršakov, i ruski punomoćnik, general grof Stakelberg, polaze u Varšavu, kamo će njeg. veličanstvo car Aleksander s dèržavnim kancelarom grofom Nesselrode-om prispieti, dodaje „Neue Pr. Ztg.“ sliedeće: „Što se tiče putovanja ruskih diplomatah u Varšavu, to se samo po sebi razumieva, da ono sliedi po nalogu iz Petrograda; no nipošto nije vierojatno, da se putovanje s toga poduzimlje, za da se „dielo mira“ pospieši. Mi doduše nepoznamo namierah petrogradskog kabineta, nu položaj njegov u pitanju o miru čini nam se u načelu onaj isti, koi biaše prie zauzeća južne strane Sevastopolja. Rusia će i danas još tako vruće kao i prie želiti, da Europa mir zadobije; bit će dakle isto tako sad pripravna sve popustiti, što je godj prie popustiti htiela, sve dozvoliti, što se dozvoliti može. No ona će isto tako malo, kao što i prie štogod činiti, što bi povriedile njeno suverenstvo, dakle njeno poštenje. Da li je Rusia pobiedjena zato, što je napustila južnu stranu Sevastopolja? — Doduše govori se, da je pitanje o trećoj točki garanciah sad faktično riešeno, jer više neima ruskih ratnih ladjah u cèrnom moru. No ovo riešenje nije ni iz daleka tako važno, kao riešenje toga pitanja u načelu, jer da bi zapadne sile kod treće točke sada Rusii htiele predložiti uviet, da nesmie više sagraditi Sevastopolj niti tamo imati kakovu flotu, — to mislimo, da će petrogradski kabinet smatrati ovim zahtievanjem suverenstvo svoje isto tako povriedjeno kao i priašnjim. Mi dakle nikako neuvidjamo, kako se sad računati može na kakav mir.“ —

Sèrbia.

U Beogradu, 14. rujna. Jučer u podne sa ovdašnjega grada pukao je 101 [illegible] u slavu uspieha, koi je saveznička [illegible]

Sevastopolja. Sinoć je u gradu bilo veselje, koje je trajalo do nieko doba noći, i bacane su mnoge rakete. Mnoge turske kuće, dućani i džamie, i obitališta engleskoga i francezkoga general-konzula bila su osvietljena. (S. n.)

Moldavia i Vlaška.

— Iz Bukurešta javljaju „Drezd. Journalu“ da se vlaški knez obratio Austrii s tim, da ova kod virtemberžke a može biti i kod drugih vladah izradi, da dopuste da se, kao što kažu, jedno 50,000 Niemacah presele u Vlašku, a on se obvezuje ustupiti im za svagda dovoljno njivah, livadah i paše na cèrkvenim dobrama, osim što im za 10 godinah neće tražiti ni danak ni robote, a tako isto ni da daju vojnike.

— „Times“ opet piše o pudunavskim kneževinama, pa veli: Da se može u tim zemljama šavesti dobra vlada, kao da ništa više netreba nego samo pregnuti za posao, no zbilja i slobodno. Porta to neće zabraniti, dokle joj se god uzpriznaju suverenska prava i obeća plaćati danak. Punomoćnik sultanov već je pristao na četvoričnu pokroviteljstvo — (koje je kazivanje takvo, o kome sa više stranah sumnjaju, da će ti osnovano); plan dakle nije više samo mišeo zapadnih silah, nego je i stranama, što vode rat, i neutralnim silama priznana sastavna čast europejske politike. Premda nije zabilježen baš u ugovoru kakvom, no zato je opet dovoljno priznan tako, da se može izvèršiti. A budući da je s druge strane pokazano i to, da mu je ciel dobra, to onda saveznici imaju pravo pozvati vladaoce, koji su to istina samo po imenu ali prave su gazde od zemlje, da sami rade da se ukloni stanje, kome je predhoditeljan značaj već priznan, a pri tome osieća se. Austrianci su zauzeli kneževine po sili ugovora, zaključenog sa portom za njenu obranu, kojega je neposredna ciel, udaljiti Ruse iz zemlje, sasvim postignuta, jerbo se neprijatelj odmah povukao iza Pruta. Od onda je proteklo 15 miesecih i dogodilo se mnogo koješta veliko. Ruski car, napadnut na sobstvenoj zemlji, pored svega što vèrlo strogo popisuje vojnike, opet jedva ima i 200,000 vojske da protivupostavi savezničkoj vojsci od 200.000, a pri tome mora u Poljskoj dèržati znatnu vojsku, a nemože ni obale iztočnoga mora ostaviti bez vojske. Jedanput reći neme se zašto uzeti, da on ima ikakvu veliku vojsku gdiegod blizu Pruta.“

Pa onda pita „Times“: Nije li već vrieme odmoriti se Austrii od tereta zauzimati kneževine i pozvati je da odobri kakav mu drago plan o vladi u tim kneževinama, no plan, koi će se slagati sa cielinom otomanskog carstva i sa pèrvom točkom, na koju su pristale sve sile? U podunavskim kneževinama neima nikakvih dèržavnih ustanovah takvih, koje bi zbilja smetale takvome poboljšavanju. Gospodarstvo nema nikoga za priatelja, a ovamo jako mèrzi se na sadašnjeg gospodara, koi je znatan. Drugi nemože škoditi, ali ima slab upliv. Neće se nitko ni za jednoga gristi, kad mu prodje vrieme gospodariti. Onda bi nova kakva vlada mogla raditi i imala bi sav izgled, da će moći podići blagostanje i razprostraniti zadovoljstvo u zemlji. Sjedinjenje obe oblasti u jednu dèržavu bio bi pèrvi uviet za političku jačinu.

Što se tiče načina vlade, rasmišlja najposlie „Times“, o tome je najlakše sporazumieti se; punajviše planovah o vladi dobri su, predpostavljajući da će doći u dobre ruke; a tražeći za podunavska knjažestva vieštoga i poštenog vladaoca, gdie bi ga našle u Turskoj? Jamačno će se morati izabrati kakav Europeac; a kad se jedanput savladaju narodne zlobe voljom ozbiljnom i zdravim razumom čoviečjim, to će izbor, premda sa niešto truda, ali zato opet jamačno izpasti. No nije dosta zavesti takvo pravitelјstvo, pa onda ostaviti ga sebi samomo, jerbo [illegible] Turska mora u svojoj cielosti mnogo godinah ostati pod tutorstvom saveznikah, a ovamo se mi svečano proglašavamo za pokrovitelje oblastih polak nezavisnih. Takvu dèržavu čuvati u njenom dietinstvu, teže je nego pustiti je iz gradjah, koje se upravo za ruci imaju. U mnogome slučaju [illegible] dèržavnici odrediti granicu izmedju vlasti [illegible] ske i zakonite, izmedju sile i strogosti, [illegible] nosti i rassipanja. Oni će morati udesiti i svoje miešanje kako sprem vremena tako i spram potrebe, kako da se nebi sudarili sa zlobnim suparnicima. No to su odgovornosti za unapredak, koje su i narodi i vladaoci uzeli na sebe kad su započeli rat.

Turska.

Iz Aleksandrie, 8. rujna. U ovoj par oglašuju topovi odlazak vicekralja egipatskog, Saidpaše, u Pariz. On će zajedno posietiti Beč, da njeg. c. k. apost. veličanstvu osobno zahvali za podieljeni si prie niekoliko danah velekèrst car. austr. Leopoldovog reda. Osim njega dobili su i nieki egipatski oficiri odlikovanja od cara austrianskoga, koji su se prigodom boravljenja tamo njeg. car. visosti nadvojvode Ferdinanda Maksimiljana osobito zaslužnim učinili.

— Viesti iz Carigrada, koje ima „Pr. Cor.“, potvèrdjuju da se opet živo vodi rieč o planu, da se izmedju Gjistendže i Rasove prokopa kanal, kojim će teći Dunav. Prie rekoše, da će se to izvèršiti samo po nastojavanju zapadnih silah, a sad kažu i Austrie. Pogovara se, da se Englezi nude na to sa 2 miliona funtih šterlinga, a austrijske kapitaliste gotovi su uložiti 10 mil. for. sr. U ostalome kao da se špekulatnost englezka sad osobito rado obraća na iztok. Od niekog vremena t. j. kažu, da ima i niekakav predlog, po kome nieko društvo englezkih kapitalistah hoće, da u najplodniim predielima u maloj Azii nakupuje zemlje u vrednosti od 5 do 600,000 funt. šter. Taj predlog mnogo njih smatraju kao dobro proračunan i koi obećava koristi. Napominje se kako je prie niekoliko godinah gèrčka jedna porodica nakupovala oko Smirne zemlje za 50,000 funt. šter., koja je zemlja prilikom jedne sudejske procíene proceanjljena, da vriedi 100,000 funt. šter. No turska vlada kao da nebi rado ustupiti strancima mnogo zemlje, pa zato krati učiniti po pomenutom predlogu.

Francezka.

— Poviest o ruskim zarobljenicima u Francezkoj dosta je čudna. Oni, koji su bili u Aixu, otišli su preko Pariza u Haver. Vojnici su u Parizu ponamiešteni bili po kasarnama de Rui de l' Peniere, gdie stanuje i jedan linejni puk. Oficiri su stajali 8 danah u Parizu i po osobitoj su zapoviedi predstavljani caru. Premda se s Rusima u Parizu vèrlo dobro postupalo, zato su se opet dogodila tri pokušaja pobieći. Pèrvi se dogodio u Toulonu. Dva zarobljenika već su bila srećno pobiegla do Marseilla i našla nekoga Gèrka, koi ih je htieo odvesti na ladji; ali ih pri jednoj zabavi u nekoj kèrčmi izda jedan Poljak. Drugi jedan uzeo je bio jednu šajku blizu Aixa pa je pokušao spasiti se ploveći duž obale; ali je zbog oskudice u mnogome koječemu morao najposlie opet sam predati se žandarima. Treće je biežanje kao nekakav roman. Mnogo njih velikih imaocah zemaljah obratili su se bili vladi, da dobiju ruskih zarobljenikah, koji će na njihov odgovor raditi im zemlje; tako isto učini i marquis de Larošžaklen, koi i dobije 50 zarobljenih Rusah, koji će na dobrima njegove žene raditi. Tim Rusima bilo je tamo liepo, jer su se umieli vladati; ali zato opet jednome padne na um pobieći u Rusiu, pa makar ga šta stalo. Istina on nije znao ni jedne rieči francezki i imao je samo 6 franakah i 25 santimah. No on sviežba, kako se nese francezki težaci, pa za tri franka kupi sebi jednu baljinu težačku i jednu kotaricu, što se natiče na ruku. Smisli pobieći u nedielju, u koi dan neće ga nitko tražiti za rad, te tako će se tek u ponedieljak u jutro doznati, da je pobiegao. Tako i učini i pobiegne, idući samo putem, od kuda se radja sunce, t. j. na istok. Uzalud pristanu za njim u potieru, uzalud ga goniše, najposlie i po telegrafu poručujući vlastima, kako izgleda, da ga uhvate; on se krio preko dan po šumama, a noćju dalje putovao; a kao težački obučen a pri tome učinivši se niem, prosio je po selima, te tako se hranio. Ali jedan put dolije, jerbo ga u Normandii pri prosjačenje uhvate pa odvedu pred gradskog načelnika; no ovaj ga opet pusti i zapoviedi mu, da odmah ide iz okružja. On pohiti i prispije na more. Putovavši 9 nedieljah, opazi najposlie, da se sad nalazi negdie, gdie se ljudi sasvim drugčije nose, pa pomisli, da valjda više nije u Francezkoj. Pa da bi se uvierio gdie je, otide u jednu kèrčmu i htiede nešto kupiti za francezke novce, ali mu ih nitko neprimi. Najposlie nekako odveden bude pred miestnu vlast. To je bilo u Brigu. Tamo ga požale i pohvale, kako je smieo i ljubi svoju domovinu, pa ga odprave na željeznici u Berlin.

SLUŽBENI LIST.

Br. 4173. (442—Izv.) (3—1)

Razpis natiečaja.

Za popunjenje u ovdašnjoj glavnoj učioni izpražnjenog jednog učiteljskog s godišnjom plaćom od 450 for. srebra skopčanog miesta ili ako bi se popunjenjem ovoga miesto učitelja razreda I. odsieka dolnjeg sa platjom od 350 for. sreb. izpraznilo; — ovime na temelju naredbe vis. c. k. hèrv. slav. namiestništva od 10. o. m. br. 14660. natiečaj do uključivo 6. listopada 1855 razpisuje se, što se ovime do javnoga znanja stavlja tom primietbom, da se dotični natiecatelji za postignutje upitnog miesta vierodostojno imadu izkazati:

a) vèrhu dobe vierozakona i stališa,
b) vèrhu tielesne sposobnosti službovanja,
c) vèrhu dovèršenih naukah i dobrim uspiehom položenog učiteljskog izpita,
č) vèrhu dosadanjeg načina življenja, nemanje ćudoredno-političkog ponašanja, napokon
ć) vèrhu znanja jezikah, naročito ilirskog i niemačkog.

Vlastoručno pisane i vierodostojnim dokazima providjene molbenice imadu se najdulje do 6. listopada t. g. ovogradskom poglavarstvu predložiti, i to od natiecateljah u javnoj službi nalazećih se preko dotične njima predpostavljene, odi nih pako preko prinadležeće političke vlasti, — kasnie prispievše molbenice neće se u nikakav obzir uzeti.

Dano od poglavarstva grada Varaždina dne 20. rujna 1855

Pavao Kovač, s. r.
načelnik.

Izdade V. Zadravac, s. r.
uredni bilježnik.

O. 226/1855. (396—Izv.) (3—3)

Oglas dražbe.

Dne 27. i 28. rujna 1855 svaki put u 9 satih jutra na viećnici slob. i kr. grada Varaždina dèržat će se javna dražba i to 27. o iznajmljenju prava pobiranja obćinskog nameta na točenje vina od svakog vedra 1 for. sreb., koje je tečajem upravne godine $18^{54}/_{55}$ nosilo 17,001 for. sr. — dana pako 28. o iznajmljenju prava pivarenja, koje godine $18^{54}/_{55}$ nosiše 740 for. 1 kr. sr. — Svaki k dražbi pristupiti želeći imat će prie započetja dražbe 10 % jamčevinu ili u gotovom novcu, ili u dèržavnim zadužnicama položiti, — pismene ponude sa propisanom jamčevinom providjene primat će se samo prie nego se ustmena dražba započme.

Obširnii uvieti mogu se svakdano u navadne uredovne sate u gradskoj pisarni uvidieti.

Dano iz siednice gradskog starešinstva varaždinskog 25. kolovoza 1855 dèržane.

Pavao Kovač,
čeonik.

V. Zadravec,
uredni bilježnik.

Br. 5598./Civ. (241—DS.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu ovime do obćeg znanja stavlja, da je zadužnica od 22. studenoga 1844. vèrhu 150 for. po supruzih Stiepanu i Sofii Miholić za korist pupille Marie Plesković izdana, i 28. sèrpnja 1845 na kuću izdateljah u Novoj Vesi pod br. 55 u Zagrebu uknjižena, na temelju ovosudnog izroka od 8. lipnja 1854 pod br. 1734 izdanog te u novinah ovomiestnih uverstjenog pošto se proti tomu nitko ustao nije ovime usmèrćena.

U Zagrebu 11. kolovoza 1855.

Klobučarić E. Štriga.

(Dp.—152.) (3—2)

Natiečaj.

U tèrgu Štridovo, županii varaždinskoj izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara. Plaća: slobodan stan i vèrt, i u naturaliih i u gotovom novcu do 300 for. sr. vriednosti. Koji miesto ovo zadobiti žele, imadu svoje molbenice s dokazi vieštine, ćudorednosti i znanja niemačkog jezika do 21. listopada tek. god. kotarskom nadzorništvu u Nedelišću podnieti, i zajedno medju ovim vremenom probi vieštine orguljah i pievanja u župnoj cèrkvi štrigovačkoj podvèrći se.

U Nedelišću dne 16. rujna 1855.

Franjo Vlasković,
medj. Gorni kot. nadzornik.

Br. 6009. (D.S. 239) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 17. siečnja 1854 broj 329 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Eduardu Jellačiću za spadavše na dobro Hrašćina ali Sv. Martin u obćinah Butkovec, Miketine, Verbova, Maretić, Hum, Scepanje, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 15 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6000 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 2. studenga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su usled uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 2. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 9. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, *koji su u točki 1—4 ovog oglasa* propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opaźuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 29. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3836/g. (Izv. 433) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855 br. 3480 pronadje u 6,600 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 16⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Zlatar, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Mihovljan gospodina Viekoslava Mikuletec, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3. bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 10. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 10. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dođi imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3837/g. (434—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855 br. 3481 pronadje u 3000 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 7⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Selno, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Oratje gospodina Franje Pisačića propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 9. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 9. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dođi imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3865/g. (Izv.—435) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855. br. 3456 pronadje u 1,700 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 4²/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih u obćinah Toplice i Vertnjakovec, kotaru krapinskom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vino gospoje Johane Kralj, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovib, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1851, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 10. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 11. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dođi imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6007. (237—D.S.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 11. kolovoza 1855 br. 3398 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Franji pl. Zengevallu za spadavše na Simunčevec u obćini Vugrovec, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 3²/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 25. listopada 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 25. listop. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 27. prosinca 1855 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. kolovoza 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3223. 3198. i 3267./gr. (Izv. 426). (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud osiečki do občeg znanja stavlja:

Da je c. kr. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu

a) Gosp. grofu Nikoli Szeczen i grofici Josipi Szeczen kao opravičenima za $135^{67}/_{192}$ i $13^{1}/_{2}$ u kotaru Moslavina prie požežke sada zagrebačke županie ležeće nekada podložene naselbine spadajuće na dobro Kutina razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855. br. 3400. razteretno-odštetnu glavnicu od 35,717 for. $11^{1}/_{4}$ kr. sr., od kojih kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju.

b) Gosp. grofima Samuelu i Dionisu Festetić kao opravičenima za $199^{4}/_{192}$ i 6 u kotaru i županii požežkoj ležeće negda podložene naselbine spadajuće na dobro Brestovac razbistriteljnom presudom od 7. kolovoza 1855. br. 3312. razteretno-odštetnu glavnicu od 51,985 for. 25 kr., za koje kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju.

c) Gosp. grofu Gjuri Erdödy kao opravičenomu za $70^{38}/_{48}$ i 7 u kotaru Moslavina, prie požežke sada zagrebačke županie ležeće negda podložene naselbine spadajuće na dobro Kutina razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855. br. 3454. razteretno-odštetnu glavnicu od 18,685 for. 50 kr, od kojih kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju, u smislu vis. c. k. naredbe od 2. ožujka 1853. dosudila.

C. kr. županijski sud izdaje dakle polag car. patenta od 16. siečnja 1854 sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1851 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje onih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročišta i to za dobro Kutinu pod a) na dan 30. siečnja 1856., za dobro Brestovac pod b) na dan 6. veljače 1856. i za dobro Kutina pod c) na dan 9. veljače 1856. u 9 satih prie podne pred ovo c. kr. sudište odredjuju, kojim ročištima svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenoga roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

C. k. županijski sud

U Osieku dne 31. kolovoza 1855.

Br. 3876/g. (436—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3477 pronadje u 4350 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $10^{7}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Pustodol, Mirkovec i Špičkovina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gerdenci gospodina Josipa Lovinčića baštenikom, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

---

ad Nr. 9183. (410—Izv.) (3—3)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante un posto di guardiano d' Ispezione presso l' Uffizio di porto e Senità Marittima in Rovigno, cui va annesso il Salario d' Annui fiorini 250, l' indenizzo d' alloggio d'annui fiorini 30 ed il pausciale di Montura d' annui fiorini 24. —

Chiunque intende presentera entro tutto Settembre 1855 al Governo Centrale Marittimo la sua supplica comprovando la sua età, l' illebata sua condotta Morale politica ed i servigj anteriormente prestati nel ramo sanitario, la piena sua idoneità al posto optato e la cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichiarerà inoltre se si trovi in parentella ad affinità con altro impiegato ad inserviente dell' Ufficio suddetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste li 28. Agosto 1855.

Br. 6328. (235—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 25. kolovoza 1855. broj 3564. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. plem. obćini Mraclinsko za spadavše na dobro Mraclin u obćini Mala Buna, županii zagrebačkoj ležeće $8^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. listop. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 28. prosinca 1855 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 2. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6009. (238—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 11. kolovoza 1854 br. 3399 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gosp. Eduardu Jellačiću za spadavše na dobro Rugvica u obćini Rugvica, kotaru dugoselkom, županii zagrebačkoj ležeće, $11^{2}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 2. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 2. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 9. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 29. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

---

ad Nr. 9183. (431—Izv.) (3—2)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante un posto di Guardiano d' Ispezione presso l' Imp. B. Uffizio di Porto e Sanità Marittima in Rovigno, cui va annesso il soldo d' Annui fiorini 200 l' indenizzo d' Alloggio d' Annui fiorini 30 ed il pausciale di Montura d' Annui fiorini 24. —

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto Settembre 1855 al Governo Centrale Marittimo la sua supplica, comprovando la sua età, l' illibata sua condotta Morale politica, i servigj anteriormente prestati nel ramo sanitario, la piena sua idoneità al posto optato, e le cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichiarerà inolire se si trova in parentella od affinità con altro impiegato od inserviente dell Uffizio sudetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 28. Agosto 1855.

Urednik i ... — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 25. RUJNA 1855. Broj 21[illegible]

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene celose opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasnili pos ob no člankeplatja sedo 10 linich 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo, sva onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Ravnateljstvo c. k. ovdiešnje akademičke gimnazie stavlja do znanja, da će se gimnazialna predavanja započeti dne 4. listopada. Do tog vremena imadu se učenici prijaviti i upisnu od 2 fr. sr. položiti.

Na preparandii, nižoj realki, i glavnoj mužkoj- i dievojačkoj učioni zagrebačkoj otvorit će se nastojeća školska godina radi nastavše nieke promiene 3. listopada, i započet će se sa svečanom u cèrkvi sv. Marka u 9 uri službom božjom, kojoj su dužni prisustvovati svi učenici katoličkog vierozakona. Prie toga 1. i 2. listopada preduzet će se upisivanje učenikah kod dotičnih ravnateljstvah spomenutih zavodah; što se za ravnanje učenikah i njihovih roditeljah do znanja stavlja.

M. Sk. Iz Petrianca 22. rujna. — Zlosretna kužna pošast — kratelj, što po svojkolikoj skoro Europi nemilo hara, bez da joj ljudska sila valjano na otrovni rep stati more, i u krasni varaždinski prediel se najnovie doba navèrne, te baš preko miere svoj užasni zanat tierati stane. — Pošto bi naime prie tri nedielje danah svoj strahoviti posao u susednoj župi Križovljanu počela, gdie do sad preko trideset ljudih u viečnost odpravi, nezadovoljna tim uzkim dielokrugom, nepozvana ovih danah iznenada do petrianečke župe svoj kužni šator razširi, te ovdie svoju zlokobnu moć razvija!

Do danas je pet umèrlo. Na koliko će ta ogadna haralica u svom dielu ovdie napredovati, to najbolje bog znade.

U ostalom ovdie mora se bez svakoga laskanja — jedino istini za volju napomenuti, da naš presv. gosp. c. k. vèrhovni župan Skender Šimunčić u porazumljenju sa c. kr. okružnim predstojnikom O. Utiešenovićem sva moguća odmah odrediše, da se biednom puku polag mogućnosti pomože, dà istog c. k. zdravstvenog savietnika velem. g. A. Vancaša iz Zagreba pozvaše, da stvar vlastitim očima pregleda i potrebita odredi; uslied česa i liečnika gosp. Dr. Inoc. Ferka na pomoć dobismo.

Slava zaisto ide takovim glavarom, koji se toli pomnjivo i otčinski za svoj narod brinu; — a bože blagoslovi njihovo iskreno nastojanje!

S bojišta.

— Knez Goršakov, javlja iz Sevastopolja od 17. rujna, 10 satih noćju:

„Nepriatelj nije još ništa znatniega poduzeo protiv sieverne strane Sevastopolja. Vojska usredotočava se većom stranom izmedj Balaklave i Černaje. Nepriatelj poduzima svaki dan rekognosciranja iz bajdarske doline protiv lievom krilu.

— Polag nieke depeše generala Pelissiera od 19. traže saveznici one topove, koje su Rusi, kad su prelazili na sievernu stranu, bacili u luku; nadjeno je 200,000 kilogramah baruta.

— Admiral Bruat javlja pod 19., da je od 6. do 11. o. m. sažgano i razoreno 73 ribarie, 68 magazinah i 98 ladjah u azovskom moru.

— „Ostd. Post“ donosi iz Odese od 15. sliedeće potanje detaille o bitki dne 7. i 8. o. mieseca.

Poslie bitke na Černaji dne 16. biaše u ratnom vieću zaključeno, da se južna stran Sevastopolja nemože dulje dèržati, s toga da se preduzmu miere, za da se osigura odlazak iz nje. Od toga je vremena sav neizmierni material, koi biaše tudie skupljen, prenašan preko velikog mosta na sievernu stranu. Šteta, koju je nepriatelj pucnjavom počinio, slabo se izpravljala, jer nebiaše moguće sva oštećena utvèrdjenja podpuno izpraviti. Dne 4. u zoru otvorio je nepriatelj paklenu vatru duž ciele obsadne linie, koja je do 7. podne trajala. Iz vojske koju je nepriatelj u tranšeima skupio, moglo se lahko zaključiti, da namierava juriš. S toga su sve miere poduzete, nu utvèrdjenja nisu se izpravljala, jer bi to bilo mnogo ljudih stajalo. Još dne 6. u večer ušlo je u tvèrdju 20,000 mom. od opolčenja. Dne 7. u podne zašuti nepriateljska pucnjava, a nepriatelj krene u dubkim kolonama protiv tvèrdje na svih točkah. Mi smo ga s opustošujućom vatrom kartačah pozdravili. Sasvim tim prodro je on u unutarnja utvèrdjenja, tu ga dočeka priašnja posada s bajonetima. Nije moguće opisati kèrviproliće, koje je tudio sliedovalo. Pošto je nepriatelj pet putah bačen iz Kornilovog bedema, povukao se je sa strašnim gubitkom u tranšee. Nasipi Malakova biahu doduše razoreni, nu višje pèrsobrani od priašnjih sačinjavahu tielesa ovdie poginuvših.

Dne 8. u zoru biaše juriš ponovljen, i za čas biaše nepriatelj opet u tvèrdji. Sdvojeno branila se posada, predvodjena od neustrašimog topničkog generala Kruleva. Hrabre družine Tvera, Novgoroda i Vladimira počniše čudesa; one su sikirama obarale čitave vèrste nepriateljah, nu ovi su u sve to većem broju skupljali se sa svih stranah, i svaki odpor biaše zaludan.

U taj hip dano je znamenje na retiradu. Boreći se ostavila je posada ova toli hrabro branjena miesto, koja su sad samo razvaline. Kad se je vojska preko mosta povukla, sliedovala je eksplozia, i svi bedemi varoša s hiljadama nepriateljah odletiše u zrak. Gubitak nepriatelja je neizmieran; on se cieni na 20—25.000 momakah. Naš gubitak iznosi toga dana 1000 mèrtvih i 2000 ranjenih, medju potonjima nalazi se generallieutenant Krulev, kome su dva pèrsta na desnoj ruci odstrieljana. Sad je Sevastopolj samo jedna razvalina, za nepriatelja puna straha radih neizmiernih gubitkah, koje je tudie prepatio.

Iz Krima piše „Gazetta de France“ sliedeće: Kolera biesnjaše u Herbillonovoj divizii; vojnici klonuše duhom, jer ih je mnogo umiralo, a ovakove smèrti boji se francezki vojnik. Najvećma je naše hrabre zatočnike ražalostila misao, da se kolera već istim dotaknućem razgranjuje. Osobito bojahu se jednog miesta u ratištu, koje je ta pošast jako pustošila. „Šta da počmemo,“ reče general Herbillon napram abbé Parabère-u, „ova dieca se boje.“ „Prepustite to meni,“ reče abbé, i ode k bolujućim u koleri. Nieki ubogi momak upravo se je borio s pošašću; duhovnik ga tieši, odrieši ga i umèrvšemu zatvori oči. Onda sazove pokojnikove drugove skup, te im nastajaše dokazati, da bolest nije priliepčiva. Niekoji kimahu glavom da nevieruju. „Ha, danas mi nećete vierovati,“ krikne im abbé, „vidit ćemo, što ćete sutra reći. Svećenik legne si uz mèrtvaca na postelj, i nakani cielu noć uzanj ostati. Tako je ostao više satih, te nije svojega miesta prie ostavio, dok nije morao k niekom drugom umirajućemu ići. Drugi dan razgovarahu se po cielom taborištu samo o tom, te su vojnici rekli: „Taj nepoznade strah.“

Orlovi u Krimu. Ima mnogo stvorovah na svietu, kojih važnost čoviek u stanovitih slučajih stopèrv uvidi. Tako n. p. orlovi, koji se ponajviše stèrvinom (gnjilećimi životinjskimi ostanci) hrane, doprinašaju tim mnogo k čišćenju zraka. U Krimu se je, od kad tamo rat biesni, silna množina orlovah pojavila; vidieti ih je sjaset kako po zraku leću, pa se na ležeća nepokopana mèrtva trupla spuštaju. Oni su se s vojnici tako upoznali, da ih se već ništa neplaše. Da su i ove ptice tamo od velike koristi, lasno će svatko uvidieti, tko pomisli, da se mnogi mèrtvaci nepokopaju, a i ono, koji se sahrane, izpere voda ili ih kakova druga okolnost van izvadi, jer ih u pećinastom krimskom zemljištu nije moći duboko zakopati.

Austria.

U Beču. U niekom dopisu „Köln. Ztga.“ javlja se, da je baron Prokeš došao u Pariz, da predloži tamošnjoj vladi ultimatum za Rusiu; ako Rusia nebi nanj pristala, da će tada vlada austrianska njoj rat oglasiti.

— Iz Petrograda od 14. doznaje se, da je njeg. c. k. visost nadvojvoda Vilhelm imenovan načelnikom 24 baterie u Petrogradu.

Rusia.

Iz Petrograda. Židovi su osobitu molbenicu knezu podnieli. Kao što je poznato, prisiljenu se je snašla ruska vlada izdati g. 1832. naredbu, kojom sili židove, da svoje neprestano, zamazano i nezdravo starožidovsko odielo odlože. Jošte prie dvadeset godinah vidieti je bilo po gdiekud židovah, kako su kao „mumije davnih viekovah“ obučeni po ulicah hodali, a ona stran grada, kamo su prognani bili, bila je najnezdravija i najvećma okužena svakojakimi bolestmi, koje su se uslied prirodjene im nečistoće medju njimi širile. Strogosti ruske vlade, koja je ovaj put s posliedicami svoje naredbe na dobro smierala, pošlo je za rukom, te je svojom naredbom tako daleko dotierala, da su židovi obično u Ruskoj odielo nositi, bradu brijati itd. počeli, te je nastojala, da dizanjem rabbinskih učionah dieluje na izobraženje toga izopačenoga puka, koi je kao pijavica poljski narod sisao. Samo starci preko 60 godinah bijahu od te naredbe izuzeti, koji jošte sada kao plašljive sove

u sinagoge bieže. Ludi Talmudiste ubiše si sada u glavu da mole kneza, da im dozvoli staro odielo opet nositi, a oni da će za to obilate prineske za rat davati. Ova molbenica porodila je u knezovoj pisarni homerički smieh, te je moljiteljem odgovoreno, da se u buduće slične molbenice neće sa smiešne strani uzeti, nego će ludjaci, koji si takove stvari dopuštaju. ili u ludinice zatvoreni, ili pod ruski tuš stavljeni biti. (Br. Nstg,)

Franeezka.

Iz Pariza, 22. rujna. „Moniteur oprovèrgava razprostranjeni jučer glas o poduzetom po jednom od stogardah attentatu na cara. U ostalom već je i povierenik burze isti glas na burzi dementirao. Njihova veličanstva nalaze se u Malmaisonu. Redarstvo istražuje početnika toga iznašastje.

Iz Pariza, „Univers" opaža sliedeće o stanju Italie: „Demokrati jadikuju, da su ugnjeteni, ako nemogu s drugimi poleg svoje volje rovati. O Švajcarskoj, Piomontu, Španjolskoj, Holandu, Englezkoj, Danskoj i Švedskoj neće ništa da govore. Dakako da to nije pravi red, koi se mora bajoneti sdèržavati; no kako su prevratnici došli do kormila vlade tamo, gdie imaju vlast u svojih rukuh? Rimske dèržave stoje pod najbrižljivijom otčinskom vladom; tamo se o pauperizmu ništa neznade. Kad „Siècle" svojimi predsudami nebi zaslieplјen bio, morao bi ove blagodati uvidieti. No Rim je točka, u koju svi talianski nezadovoljnici nišane, proti Rimu okreću poglavice socializma biesan svojih učenikah. U papinih dèržavah nije jošte nikada bilo nikakove u pravom smislu rimske tegobe; Rimom upravlja se mudro; a u nijednom slučaju nepripada pravo kojemu narodu, da drugomu levite čita. Papa je zajedno kralj, zato se dižu slobodoumnjaci proti njemu, jer se nadaju, ako im pojde za rukom kralja stèrmoglaviti, onda će im i s papom lasno biti. Suglasje medju franceskimi cèrvenjaci i englezkimi protestanti je sigurno znamenito. Pèrvi udaraju po svietovnoj papinoj vlasti, bez da bi protestantizam ma u najmanjoj stvari korili, dočim su u njem ipak obie vlasti u jedno stopljene; drugi zaboravljaju na svoje podrieklo; lord J. Russel je predložio, da se za papine dèržave kakova druga vlada izumi. U svakoj katoličkoj zemlji poznaju rieč reforme vèrlo dobro: ona znamenuje otimanje cèrkvenih dobarâb. I protestanti poznadu tu rieč, a osobito bogata Russelova porodica poznade ju dobro.

Španjolska.

Iz Madrida od 15. piše „Independance belge", da je Španjolska zbilja stupila u savez sa zapadnim silama.

Uvèršćeno.

† Iz Prigorja. Umoljavam štov. uredništvo „Narodnih Novinah," da ovome dopisu dozvoli miestanca u velecienjenim svojim listovima. — „Agramer Zeitung" u svom listu od 7. rujna t. g. br. 205. nastoji dokazati, da se občinski putevi u obće u starinskom i tako slom stanju nalaze, da su prolazi jedva mogući, pa u tome da jedina obćina Odra izimku čini, dočim su tamo revnim nastojanjem občinskog načelnika občinski drumovi sasvim uredjeni, čega radi se istome načelniku i dopadnost izražuje.

Ja ni malo nesumnjam, da mogu obćinski putevi u obćini Odra dobri biti, s toga neželim ni najmanje odkidati od one pohvale, koja je tamošnjem načelniku radi toga u „Agramer Ztgu" u dio pala. Ali za čudo mi je, kako se može tvèrditi, da su putevi obćinski u obće hèrdjavi. Jamačno nije pomenuti g. pisac nikakvih obćinskih drumovah vidio osim odranskih, pa sudi njihovo stanje još uviek polag godine 1801, a u tome se, sit venia verbo, ljuto vara.

Gradjenje i u dobrom stanju uzdèržavanje občinskih putevah spada medju najglavnie poslove obćinskih uredah. Da su se obćinski drumovi u najnovie vrieme znamenito i valjano digli, zahvalit se ima osobito novom preustrojenju zemlje i revnom nastojavanju c. k. kotarskih predstojnikah. Ja, koi po mom zvanju mnogo putujem po selima, i kome su toga radi putevi obćinski s veće strane poznati, mogao bi mnogobrojne obćinske puteve spomenuti, koji ako nisu bolji, jamačno ni za dlaku neustupaju onim u Odri. Za primier samo navest ću obližnje, o kojih se stanju i sam pisac „Agram. Ztga" osviedočiti može; tako na primier od Popovca (od dèržavnog druma) preko Vugrovca vodeći put od ½ sata daljine, od Soblenca (od dèržavnog druma) preko sela Gajac, Vurnovac, Prepuštovac u Kašinu ¾ sata daljine, zatim od dèržavne ceste preko sela Šašinovac, Budenac i Cerje, takodjer pó sata daljine itd. itd.; putevi ovi tako su izvèrstni kao i dèržavni, i svaki od njih imade 800—1200 prizmatičkih kupovah tvèrdog i jedèrnog prudja navoženog za daljnu porabu. Kupovi prudja složeni su po onom istom načinu kao i na dèržavnoj cesti, grabe su takodjer u podpunom redu.

Ove puteve naveo sam samo primiera radi, i mogao bi ih još mnogo više navesti, dakle nije istina, da su obćinski putevi u obće hèrdjavi, ja pače velim, da su obćinski putevi s veće strane dobri, a s vremenom bit će još bolji. Dočim se daklem jedan hvali sa znanjem, netreba druge s neznanja kuditi.

Narodno kazalište.

Sutra, dne 26. t. m. započet će u ovdašnjem kazalištu opet predstavljanja u našem jeziku. Ovom prigodom davat će se ovdie još nevidjena lakèrdia u dva čina pod naslovom „Nečuvena bolest." Komad je veoma zabavan i pun šale, koi dobro predstavljen, nemože promašit svoje svèrhe; a da će biti dobro predstavljen, jamči nam okolnost, što su glavne zadaće u rukuh ljubimacah našega kazališnog občinstva i kako izviestno znamo, što se već od niekoliko danah velikom pomnjom davaju probe od istoga komada. Nadamo se dakle, da će obćinstvo ovaj put biti sasvim zadovoljno, no da će doći i u većem broju, nego što je dosad žaliboże bivalo kod domorodnih predstavah. Svatko, komu je stalo do razvitka narodne umietnosti, neka pomisli, da bez njegovanja nema ploda i da će morat još u svom začetku propast i ovaj liepi narodni zavod, koi će, kad se okrepi, biti glavna poluga za razvitak našega materinskog jezika i one struke narodnoga piesničtva, što najveću zasieca u život, ako ga nebude krepko podupiralo obćinstvo, jer je isti poglavito uputjen na tu podporu, budući ona svota, koja je od strane kazalištnog odbora odredjena toboż za njegovo uzdèržavanje, tako je malena, da jedva pokriva večernje troškove, a kamo li znatne igraočke plaće, koje se dakle imaju namirivat jedino iz ulaznine. Prijavljajući to našem domorodnom obćinstvu gojimo nadu, da ove rieči neće ostat glas vapijućeg u pustinji, već da će se naše obćinstvo, koje je još pred niekoliko godinah bilo toli uzhićeno za sve, što je narodno, i koje si je time pred svim svietom tako divno osvietlalo lice, probudit iz sadanjega driemeža, koi mu za cielo nesluži na slavu. X.

SLUŽBENI LIST.

Br. 7842. (444—Izv.) (3—1)

Oglas jevtinbe.

Dne 10. listopada o. g. hoće se prie podne u uredu c. kr. županijske oblasti u Požegi putem jevtinbe osigurati za dojduću zimu za ogriev gimnazialnih prostoriah u Požegi u 30 hvatih hrastovih ili 20 hvatih bukovih 36 colah dugačkih dèrvah.

Gospoda poduzetnici sa propisanom žalbom od 9 for. srebra providjeni pozivaju se na rečeni rok u napomenuti ured u Požegu, gdie kod tajničtva uviete obilnie uviditi mogu.

U Požegi dne 19. rujna 1855.

C. k. žup. oblasti ravnatelj
Car, s. r.

Br. 360/pol. (445—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

Dne 16., 17., 18. i ostale sliedeće dane mieseca listopada 1855 svaki put u 9 satih iz jutra u Dubravi, kotaru vèrbovačkom, konaku pako pok. Josipa Pancuera, nadbiskupie zagrebačke šumara, dèrzat će se javna dražba sastojeća u prodaji konjah, jednog pazduha, ždriebicah, volovah, kravah, telićah, vinske posude, vina, žitka, pokućtva, pčelah, svakog orudja, muške odieće, rubenine, itd., kamo se kupiti želeći na prerečene dane uljudno pozivaju.

Uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. k. kot. suda kao i prigodom dražbe na licu miesta uviditi.

C. k. kotarski ured.
U Vèrbovcu dne 21. rujna 1855.
C. k. kot. predstojnik
N. Halper.

Civ. Nr. 6184. (256—DS.) (3—1)

Edict.

Vom k. k. Landesgerichte Agram wird den unbekannten Aufenthaltes abwesenden Ebegatten Franz und Maria Domiaić hiemit erinnert: Es habe wider sie die Direction des hiesigen Convictes durch den Advocaten Fr. Ottinger die Klage auf Zahlung einer Darlehenssumme von 600 fl. c. s c. aus dem Schuldscheine vom 20. März 1855 angebracht, worüber zu ihrer Vertretung den Advocat Ferdinand Žerjavić als Curator bestellt und die Tagsatzung zur mündlichen Verhandlung dieser Rechtssache auf den 30. November l. J. Vormittags um 9 Uhr angeordnet worden sei.

Die Geklagten werden hievon mit dem Beisatze verständiget, dass sie entweder den aufgestellten Vertreter über die zweckmässige Verhandlung dieses Rechtsstreites gehörig anzuweisen, oder dem Gerichte einen andern Sachwalter namhaft zu machen haben, widrigens sie sich die Folgen des Versäumnisses selbst beizumessen hätten.

Agram am 29. August 1855.
Klobučarić.
E. Štriga.

Nr. 11208. (168—Fin.) (3—1)

Kundmachung.

Zur Verpachtung des Mautertrags an den Stationen Podsused, G. Gorica, Lekenik und Brest wird eine zweite Lizitation für den 4. Oktober l. J. mit dem Bemerken ausgeschrieben, dass auch bei dieser die in der Beilage der Agramer-Zeitung Nr. 205 enthaltenen Bedingungen zu Grunde gelegt werden.

Die Verhandlung beginnt um 9 Uhr Vormittags in dem Amtslokale der k. k Finanz-Bezirks-Direction Fleischbauer-Gasse Nr. 743.

Agram am 22. September 1855.
Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Heim.

Nr. 6427/Civ. (255—DS.) (3—1)

Edict.

Vom k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht: dass es von der mit Edict vom 20. Juni 1855 Z. 3979 auf den 4. October l. J. als dem II. Licitationstermin angeordenten executiven Feilbiethung des Gutes Stenjevec über Einschreiten des Executionsführers H. Franz Kellemen vom 3. September l. J. Z. 6362 sein Abkommen habe.

Agram 12. September 1855.
Klobučarić. Ed. Štriga.

Nr. 8652—1855. (246—DS.) 21. i 24. (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Nachdem auch bei der zweiten wegen Sicherstellung der Verpflegung der Agramer Comitats Beschällhengste für die Zeit vom 16. October 1855 bis dahin 1856 abgehaltenen Licitation noch immer nicht ein günstiges Resultat erzielt werden konnte, so wird zu dem besagten Behufe eine dritte Licitation am 27. September 1855 um 10 Uhr Vormittags im Amtslocale der k. k. Agramer Comitats-Behörde (obere Stadt, alte Theater Gasse Nr. 163) abgehalten werden.

Hiezu werden die Unternehmungslustigen mit dem Beifügen eingeladen, dass die Licitationsbedingnisse im besagten Amtslocale zu jeder Zeit eingesehen werden können.

K. K. Comitats-Behörde.
Agram, den 13. September 1855.

Br. 146. (421—Izv.) (3—2)

Natiečaj.

U Brodu kod Kupe, i u Lokvam na povlastjenom Lujzinskom drumu, u županii riečkoj, kotarskom uredu delničkom uvedene budué iz nova početne učione dvuh nižjih razredah, gdie uz niekoje posebne pristojbe učitelji ujedno i orgulari biti imaju, te u Brodu osim naknade stana, i 300 for. srebra godištne platje, 20 for. za grijanje; u Lokvama pako osim pristojne naknade stana i 300 fr. sreb. godištne platje, i 20 hvatih dèrva za grijanje imali budu.

Za popunjenje naznačenih službah s ovim razpisuje se natiečaj do 14. listopada t. g.

Natiecati se želeći s propisanimi svedočbami providjeni kod niže podpisanog u Delnicah, na koliko jest moguće, osobno predstaviti se imadu.

U Delnicah dne 5. rujna 1855.

Nikola Car,
zač. kanonik modruški, podarcidjakon i pocetskog kotara nadziratelj.

Br. 6009. (D.S. 239) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 17. siečnja 1854 broj 329 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Eduardu Jellačiću za spadavše na dobro Hraščina ali Sv. Martin u obćinah Butkovec, Miketine, Verbova, Maretić, Hum, Scepanje, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 15 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6000 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 2. studenga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 2. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe *izključene biti* iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 9. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi *oni, koji su u točki 1—4* ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 29. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3836/g. (Izv. 433) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855 br. 3480 pronadje u 6,600 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $16^4/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Zlatar, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Mihovljan gospodina Viekoslava Mikuletec, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 10. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 10. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3837/g. (434—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855 br. 3481 pronadje u 3000 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $7^4/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Selno, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Oratje gospodina Franje Pisačića propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro *ili* pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 9. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 9. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3865/g. (Izv.—435) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855. br. 3456 pronadje u 1,700 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $4^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih u obćinah Toplice i Vertnjakovec, kotaru krapinskom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vino gospoje Johane Kralj, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 10. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 11. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6578. (244—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3723 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Tadii Ferriću za spadavše na dobro *Hudibitek u obćinah* Blato i Jakuševec, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $6^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 16. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 16. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 6457. (242—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 1. rujna 1855. br. 3726. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Mati Sladoviću za spadavše na dobra Žubrinec, Strahovnjak i Mali-Modrušpotok u obćinah Severin, Netretić i Motrušpotok, kotarih Bosiljevo i Modrušpotok, županii zagrebačkoj ležeća, 39 $^{1}/_{8}$, 6 $^{6}/_{8}$ i 13 $^{2}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15650, 2650 i 5300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 13. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 13. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 16. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6476. (243—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 25. kolovoza 1855 br. 3567 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Viekoslavi Daubach dotično njezinim baštinikom za spadavše na dobro Dolje u obćini Dolje ili Remete, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 5 $^{6}/_{8}$ kmetske i 1 želarsku naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 13. studenoga 1855 s pozivom:

stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 13. studenog 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 16. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3813/g. (432—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3423 pronadje u 32,700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 79 $^{5}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 17 željirah, ležećih u obćinah Jalžabet, Zamljaka, Zbelava, Grećševina, Šemovec, Štefanec i Lestakovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Jalžabeth gospodina Kolomana Bedekovića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 8. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 8. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

---

nikom, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fehn, s. r.

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 26. RUJNA 1855. Broj 220.

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je nvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platjese do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Bèrzojavne viesti.

Iz Londona, 23. rujna. „Times“ javlja iz Lisabone pod 16.: Njeg. velič. kralj Petro nastupio je dne 5. vladanje u sabornici skupljenih kortezah. Kralj izjavi, da će ostat vieran politiki sadanjega kabineta, i potvèrdio je ministre. Puk je s oduševljenjem primio ovo nastupljenje vladanja.

Iz Rima, 22. rujna. Na miesto umèrvšeg učenog kardinala Maja preuzet će upravu vatikanske knjižnice kardinal Viseman.

Niza, 20. rujna. Radi niekih znakovah o pokušajima pobune strogo se pazi na obalu. Medjutim glas, da se u okolici Var sastavila jedna četa od 900 glavah nije istinit.

(Ova depeša podpunjuje se sliedećom:)

Iz Marseilla, 18. rujna. Prekjučer razprostro se ovdie glas, da je veliko množtvo francezkih uskokah navalilo iz Piemonta preko mosta u Varu. Govorilo se o 500 njih pod predvoditeljstvom stanovitog A.... iz Barjola. Vojna poglavarstva marseillska i toulonska učinile odmah shodne miere, pače iz posliednjega miesta opremljena je morem vojska na pogibelne točke. Nu piemonteзka poglavarstva već su uapsila predvoditelje, na što su se njegovi drugovi razpèršili. Sad se franceзki bieguuci interniraju.

Iz Pariza, 23. rujna. „Moniteur“ donosi odluku, kojom se otvara zajam od 10 milionah franakah za koristne občinske radnje. — Po niekom turskom izviestju iz Carigrada od 20. o. m. napale su dvie ruske kolone na Kars, no biahu s gubitkom od više stotinah mèrtvih suzbijene. — Službeni list sadèržava nadalje imenovanje od tri generala divizie i sedam brigadirah. Generali Bosquet, Niels i Mahon dobiše velekèrst reda početne legie.

Iz Pariza, 24. rujna „Moniteur“ javlja: C. k. austrianski poslanik baron Hübner predstavio je jučer barona Prokeša i njegova sina c. k. oficira, njeg. velič. caru. Kralj. pruski poslanik grof Hacfeld predstavio je grofa Arnima kr. pruskog najvišjeg peharnika.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 26. rujna. Preuzvišeni gospodin biskup križevački, Gavrilo Smičiklas, vrativši se prekjučer sa svoga službenoga pregleda ovamo, danas je odputovao u Križevce. Njegova preuzvišenost biaše u Žumberku, gdie je osam župah, što ih tamo imade, pregledati izvolila.

— Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo morskom nadzorniku u Rieci, Bartolu Smaiću premilostivo podieliti red gvozdene krune III. razreda, u znak priznanja zaslugah, što si je on, za vrieme biesnivše u Rieci kolere, stekao.

B. U Ludbregu 20. rujna. S radostju uzimljem pero u ruku, da vam i iz našeg malog miestanca saobćim viest, koja će svakoga domoljuba kruto obradovati. Svaki znade, da se narod samo pravim učiteljima i narodnim učionama izobraziti može. Zemlja, u kojoj ima dosta narodnih učionah, i u kojoj narod svoje učione podupira, ova zemlja, kažem, je srećna, jerbo si za malo vremena prisvojiti može izobraženost, koja je poslovicom sadašnjega vremena. Ali učione i učitelji — su najprečia sredstva, kojima se može do sreće ove doći. Krasna je zemlja naša, krasna, ali svaki domorodac s bolom u sèrdcu kazati mora, da nismo još ovdie imali pravih učionah narodnih. Stopèrv u najnovie vrieme počimlju se narodne učione nešo dizati. Našim školama je predstojnikom muž, koi je osviedočen, da se sreća naroda na nikakav drugi način dignuti nemože, nego ako se utemelji toliko učionah, koliko je samo moguće. Srećni jesmo, da imademo muža toga, te bog daj, da nama još mnogo godinah živi, i da mu sve za rukom podje! . . . Občine naše takodjer mnogo počimlju za škole svoje raditi, akoprem takvih još mnogo neima. Medju njima stoji na pèrvom miestu Varaždin, koi je velikih žèrtvah doprineo. On je svojim sredstvima utemeljio podpunu realnu učionu od tri godišnja tečaja. Neću ovdie izbrajati muže, koji su se za to pobrinuli; svatko, komu su odnošenja u Varaždinu poznata, znade i plemenite duše ove. . . Nu, i Ludbreg nije najzadnji. Ovdie se sada zida škola na jedan kat, koja občinu našu veoma mnogo stoji. Naš vredni načelnik, g. Šafarić, kojemu je sreća občine nad sve drugo, neštedi ni brige ni troškovah, samo da postigne cilj. Mi ćemo sada imati tri velike sobe za školu i liepi konak za naučitelja i pomoćnika. Kako je nama do sada poznato, mislimo, da će ovdie biti i dievojačka učiona, premda još ništa stanovitoga kazati nemožemo. Mi samo želimo, da svi ovi, koji su se za tako krasnu, plemenitu i koristnu stvar zauzeli, u svojem zauzetju neoblade, nego da i nadalje sve podupirati izvole . . . Občina naša dala je prošastom školskom godinom napraviti sve, što je novo došavši naučitelj želio. Slikah za stvarno podučavanje, zemljovidah, globus, tablah i t. d. imade ovdašnja učiona u liepom broju, te ona će i toga i koristiti se. Da troškovi, koji se za školu čine, od velike hasne biti mogu, dokazuje to, što je lietošnje školske godine ovdie 153 djaka bilo, koji su svaki dan školu posietjivali, te kad bude dosta prostora, morat će sva sposobna dietca, kojih je 220, školu polaziti. Istina, da se lietos nije moglo toliko načiniti, koliko svaki dobri učitelj raditi želi, jerbo smo imali ovdie samo jednoga učitelja, koi je sam jednu svoju sobu za školu odstupio. I nedieljnu školu smo imali, koju posietjivaše 18 šegèrtah.

Da je naša mladež marljivo školu posietjivala, tomu se moramo zahvaliti i našemu načelniku, a osobito velečastnom župniku našem gospodinu Egersdorfer-u, koi je školu svagda i svuda tako podupirao, kao čoviek, koi narod svoj iz ciela sèrdca ljubi i kako samo moguće, usrećiti želi. Slava i hvala obima! !

Karlovci 12. rujna. Car Josip II. još je 2. veljače, 1787 milostivo darovao karlovačkom magistratu četiri godišnja vašara, i oni su se dèržali niekoliko godinah svaku četvèrt godine, t. j. pèrvih danah u svibnju, sèrpnju, rujnu i prosincu. God. 1795 i 1796 pojavi se kuga u Karlovcih, zbog čega varoš zatvorena bude. Naravno da su morali godišnji vašari prestati. Kad se povratilo dobro stanje zdravlja, nikome nepade na um, da obnovi to pravo dèržanja godišnjih vašarah, koje su medjutim mnoga okolna sela izdielovala. Najposlie zaključi magistrat pokušati obnovljenje godišnjih vašarah, i razpiše, da će se jedan dèržati 6., 7. i 8. rujna. Uspieh je bio vèrlo dobar. Izmedj ostalog pazarilo se za 40,000 for. b. v. rogate marve i svinjah.

S bojišta.

— „Times“ piše: „Posliednje viesti, koje nam je naš bečki dopisatelj poslao o kretanjima ruske vojske u Krimu, vèrlo su važne. Javlja nam naime naš dopisatelj, da se ruska vojska povlači iz Simferopolja i Bakčisaraja u Perekop, i da je ove povlačenje učinilo veliki utisak na kneza Goršakova, ruskoga poslanika u Beču. Premda krimska izviestja, preko Beča dolazeća, valja smotreno razmatrati, sasvim tim ova viest čini se barem vèrlo vierojatnom. Mi ostajemo kod našega mnienja, da je napuštenje južne strane sevastopoljske početak povlačenja iz Krima.“

Usuprot „N. O. Ztg.“ piše: Sve viesti, koje dolaze iz Petrograda, potvèrdjuju, da tamo nikako nemisle ostaviti Krim. Kažu, da je knez Goršakov prie niekoga vremena pisao caru ne samo da je nužno odèržati Krim, nego i da se on obvezuje odèržati ga, samo ako mu se da vojske koliko mu je nuždno. Na to je, kažu, dèržan u Petrogradu saviet, na kome je bio i glavni adjutant knjažev, koi sasvim zna planove svoga starieg, pa ih je obširno razložio. Na tome savietu bili su car, braća njegova, grof Orlov, knez Dolgoruki, grof Adlerberg i knez Menšikov, koji su, kažu, odobrili planove kneza Goršakova. Već je 10 novih pukovnah opravljeno na Krim, a ujedno je i zapoviedjeno, da se na Prut skupi novih 50.000 mom. i da se dotieraju obkopi u Perekopu. U Varšavi se sastavlja jedan nov veliki park topnički, koi je, kažu, takodjer odgodjen na Krim.

Što se tiče utvèrdjenjah u Kievu, to kažu da će skoro biti gotova, a kažu da su vèrlo velika i postojana. Nije štedjeno ni novacah ni radnikah, da se od toga grada, koi je spram prilikah vèrlo važan a ovamo je gotovo sasvim pao bio, načini miesto, koje će se s uspiehom moći braniti i od same duže obsade; pa to je sasvim i postignuto.

— Viest ona „Fremdenblatta,“ da su Rusi opet zatvorili brodenje na dolnjem Dunavu, nije istinita.

— Polag najnovijih viestih nalazi se u Krimu sliedeća vojska: 4., 5., 6., 7., 8, 9, 10., 11., 12. zatim 14., 15., 16. i 17. piešačka divizia. Ovamo nisu uračunane rezerve i vojska kod Perekopa.

— Car ruski poslao je kroz svoga general-adjutanta, kneza Galicina, 4000 sr. rubaljah, da se podiele medju ranjene u Sveaborgu. Veliki admiral veleknjaz Konštantin poklonio je takodjer ranjenicima 1200 rub., a družtvo petrogradskih gospojah za podporu udovah i sirotčadi poginuvših tudie ratnikah 3000 sr. rub.

— Englezki i francezki listovi podavaju broj razorenih ruskih ladjah u cèrnome moru na 180, s 2200 topovah.

— Mnogo se sad govori i piše o tom, da savezne vlade namieravaju k poznatim četerim točkama dodati još i petu, tičuću se ratnih troškovah. Kažu da je predlog taj učinila Velikobritania. Ratni troškovi, tako se piše, zahtievat će se onda, kad saveznici osvoje cieli Krim, koga će onda kao zalog pridèržati tako dugo, dok Rusia ili plati te troškove ili ih barem prizna. Niekoji listovi naznačuju jur i svotu troškovah, koju bi Rusia saveznicima naknaditi imala, i to s 2000 milionah frankah. — Medjutim o tom pitanju neima dosada nikakvih pouzdanih izviestjah.

— Padenje Sevastopolja nameće svakome to kobno pitanje: „Šta će sad biti?“

Da li će se Francezka hotieti zadovoljiti sadobivenom slavom, pa to predpostavljajući, da li će Rusia pregoreti nanešeni joj udar pa ozbiljno pružiti ruku k miru, i da li na ovaj način pregovori o miru mogu imati izgleda na uspieh? Pa šta onda? Ovo težko pitanje potresť će sa sugubom silom mnoge europejske a naročito niemačke kabinete. Nećemo da izpitujemo, da li će nas padenje Sevastopolja bliže privesti k miru, ili da li se tim veliki rat neće istom započeti? Ciela je istina, da se digla mračna saviesa sa političnog stanja stvarih, i ovo se sada mora pokazati jasno i opredieljeno.

„Br. Ztg.“ nemože da vieruje, da je riešenje treće točke, koje je sada faktički postignuto, već uklonilo sve težkoće, pa da je sada još samo nuždno, da se i utvèrdi stvar. Ruska sila na cèrnome moru poništena je, ali da li će se sada tim zadovoljiti? Nije li Rusia svojim započetim napadnim postupanjem u Anadolu gotovo na silu poglede Europe privukla na Aziu i na opasnosti, kojima je tamo izloženo ne samo tursko carstvo? Ili da li će rusko utvèrdjenje na Amuru da se razori samo da Rusia ima muke opet ga podizati? Saveznici su sada tako znamenite uspiehe izvojevali, da bi značilo prirodu u čovieku nepoznavati, kad bi se mislilo, do oni neće i što više zahtievati, osobito što prinešene žèrtve daju im na to i pravo. Pa ipak Rusia još nije dovedena na onu točku, da mora popustiti. Po ovakvom dakle mišljenju još mnogo treba, pa da pouzdano možemo izgledati mir.

— Što se tiče stanja stvarih na iztočnome moru, to „Constitutionnel“ misli, da se savesnička flota neće još dugo tamo baviti. Možebiti da će ona, prie nego što se vrati, svèršiti još kakav vojnički posao; no sve ako ove godine i ništa više nesvèrši, zato opet ni dosadašnje njeno bavljenje na ruskom moru nije bez hasne i slave.

— „Kaukaz“ donosi niekoliko nepoznatih obširnih viestih o dielovanju ruske vojske u maloj Azii, kad je 31. sèrpnja iz Timkea pošla. Namiera je njena bila, odseći Veli-pašu, koi je u zašančenom stanu sa 7,000 pravilnih vojnikah i 32 topa, svega okolo 20,000 ljudih, stajao. Stupanje protiv sredotočja kao da nije Rusima za rukom izpalo. Najprie se pojavio pred zašančenim stanom knez Dondukov-Kèrzakov dodje sa svojom kolonom, namiestivši je $1^1/_2$ vèrstu od sela Suluka na Hasan Kola Čaju, i očekujući na lievom krilu turskom glavnu kolonu, koja bi obišla turski stan, i Veli-pašu obkolila. No ovaj nije čekao do toga, nego čujući da se glavnom kolonom svojom Muraviev približuje, povuče se noću izmedj 2. i 3. kolovoza velikim zahodom u utèrdjeni položaj nieki 10 vèrstah od Erzeruma, te tako osujeti taj dobro smišljeni plan, po kom da se vojska njegova satare. Rusi zaaumu po tom Hassan Kale, i nadju niekoliko hiljadah četvèrtih pšenice i ječma, 500 pudih brašno, 300 pudih zejtina, 10 buretah rakije, osim toga množinu kumbarah i tanetah, 105 pušakah za piešake, 70 bakarnih kotlovah i ostalog orudja, 111 šatorah, košuljah za bolestnike, 4 ormana s francezkim liekariama itd. Po ovom izviestju odsiečen je sad Kars sevèršeno, i nemože se nadati nikakvoj pomoći.

Austria.

U Beču. Njihova veličanstva car i carica vratit će se početkom mieseca listopada iz Išla u prestolni grad.

— Njihove preuzvišenosti gg. ministri Buol i Bach prispiet će zajedno s preuzv. g. ministrom Thunom sad u utorak dne 25. ovamo.

— Ruski car odobrio je, da se u Moskvi zida novo kazalište, koje je pri koncu god. 1853 izgorielo, i to po planu velikog arhitekta car. kazališta, Kavosa. Ovo kazalište bivši prie požara trećim najvećim u Europi, bit će sad po prostoru, koi se ima razširiti, najveće kazalište u Europi.

— G. Belabin, novi ruski savietnik poslaništva predstavljen je po knezu Goršakovu u popečiteljstvu inostranih dielah njeg. preuzv gosp. podsekretaru dèržave baronu Verneru, i već je preduzeo svoje dielovanje.

Turska.

Iz Carigrada, 3. rujna. Kao što se poslie doznalo, bila je vele i ta glavna ciel što su Rusi 16. kolovoza napadali, da otieraju marvu saveznikah, paseću blizu Černe. Rusi su postigli namieru svoju, i odtierali od Francezah 6000 volovah, zarobivši pri tom stražu od 600 ljudih i niekoliko oficirah, koji su marvu čuvali.

Rusia.

Iz Varšave, 11. rujna. Imendan carev slavio se ovdie danas sa najvećom svetčanosti. Trajućom liturgiom objavio je varoši 101 top sa bedema gradskog dan radosti. Bila je sjajna parada, u kojoj su učastvovale i dvie novo došavše lovačke regimente, zatim je sliedovao sjajni obied kod feldmaršala, na koi biahu pozvani nesamo svi veći vojeni i gradjanski činovnici, nego i najotmieniî žitelji iz varoši i sa sela. U veče bila je varoš prekrasno osvietljena. Ovo je pèrva radostna svetkovina poslie propisanog roka žalovanja. — Iz Revala javljaju da je najmladji brat carev, veliki knjaz Mihajlo 24. kolovoza tamo došao, i da ga je najvećom radostju generalski gubernator Grabe dočekao. Počem je i Reval nedavno dosta patio, varošani vidjaju u dolazku velikog kneza, koi će se tu nieko vrieme zadèržavati, pospiešan znak, da će njihova tèrpenja prestati. — Jučer je sahranjen general Rašet, zapoviednik car. saperskog bataliona od tielesne garde. — Zbog velike skupoće sastavilo se ovdie družtvo, koje će varoš snabdievati jeftinim hliebom.

Francezka.

Iz Pariza, 19. rujna. Austrianski poslanik i predsiednik niemačkog bunda, baron Prokeš-Osten, prispio je prekjučer ovamo. Odmah jučer uputio je k ovdašnjem austrianskom poslaniku, a danas je zajedno s njime išao u hotel grofa Valevskog, gdie je imao podulji razgovor s francezkim ministrom izvanjskih posalah. Čoviek nemora baš biti upoznan s diplomatičkim tajnama, za učiniti zaključak, da je baron Prokeš s vèrlo važnim poslom došao, jer su bečki listovi javili, da je nedavno višeputah po njeg. velič. caru Franji Josipu primljen bio.

No kakav je ipak posao, to se nemože pouzdano opredieliti. Da se tu radi o trećoj točki garanciah, to su samo nagadjanja. Medjutim da je stvar vèrlo važna, proizlazi odatle, što Austria ima u Parizu svoga zastupnika, pa ipak šalje znamenitu osobu, kao što je baron Prokeš.

SLUŽBENI LIST.

Br. 6441. Civ. (258—D S.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemaljski sud zagrebački daje ovime na znanje, da je na molbu g. Gjure Augustina, gradjanina zagrebačkog, zastupana po odvietniku gosp. Križaniću, overènu dražbu pokretnostih gje. Bare udove Föderl, kao pokućtva, rubenine itd. na 415 for 15 kr. procienjenih, radi dužne stanarine od 400 for. sa pripadci dozvolio, i za izvèršenje rokove 3. i 17. listopada 1855 svaki put u 9 satih u jutro ustanovio s tim dodatkom, da se upitne stvari kod pèrve dražbe neće izpod procienbene ciene, kod druge pako i izpod iste prodavati.

Kupiti želeći pozivaju se u stan dužnice u Zagrebu na tèrgu Jellačića bana br. 773 nahodeći se. U Zagrebu 15. rujna 1855.

Klobučarić.

Br. 5140. (153—D.P.) (3—1)

Oglas.

Od strane c. k. grad. deleg. kot. suda zagrebačkog daje se na znanje: pošto je ovostranim ediktom od 20. sèrpnja t. g. br. 3890 u parbenom predmetu barona Levina Raucha proti Mate Medvedec Škovran iz Bregovljanah občine bèrdovačke proglašena pèrva dražba nepokretninah tuženikovih, sudbeno na 882 for. sr. procienjenih, dne 15. rujna t. g. dèržane porad pomanjkanja kupacah bez uspieha ostala, da će se druga i posliednja dražba istih nepokretninah napomenutim ediktom proglašena dne 15. listopada t. g. u 10 satih u jutro na licu miesta dèržati tim dodatkom, da će se kod ove zadnje dražbe upitne nepokretnine i izpod procienbene vriednosti prodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud
U Zagrebu 18. rujna 1855.
C. k. zemskog suda savietnik
Cuculić.

Br. 1013/1855. (460—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

Ces. kr. kot. ured, kao kot. sud moslavački ovime do javnoga znanja stavlja, da se budu dne 4. i sliedećih danah mieseca listopada o. g. prie i poslie podne u župnom dvoru Osiekovačkom putem javne dražbe uz gotovi novac prodavale sliedeće pokretnosti na ostavštinu dne 16. kolovoza o. god. s oporukom umèrvšeg podjašpršta i župnika osiekovačkog g. Jurja Jurinića, kao: dva konja, 8 kravah, 4 vola, 2 junca, 1 tele, 3 kèrmka, 10 mierovah pšenice, 115 mierovah zobi i drugog žitka po nješto, zatim preko 200 akovah vina, do 12 akovah rakije od različitih godinah; svake vèrsti vinsko posudje i gospodarstvene sprave, isto tako i pokućtvo i svakojake malenkosti.

Svi kupiti želeći pozivaju se na obrečeni dan u župni dvor osiekovački.

U Moslavini dne 21. rujna 1855.
C. k. kot. predstojnik
Tomašić.

Br. 7948. (Izv. 463) (3—1)

Oglas jevtinbe.

Dne 10. listopada t. g. prie podne obdèržavat će se u uredu c. kr. županijske oblasti u Požegi u pogledu u dojdućoj godini $185^6/_6$ za ured rečene oblasti potrebite pisarničke sprave, potrebo će dèrvah za ogriev uredovnicah i knjigoveznog posla jevtinba. Kolikoća, kakvoća prislužit se imajućih predmetah, tako i pobližnji uvieti prislužeaja uvidit se mogu kod tajništva c. k. županijske oblasti.

U Požegi 20. rujna 1855.
Ravnatelj c. k. županijske oblasti
Car, s. r.

Nr. 10721. (169—Fin.) (3—1)

Kundmachung.

Nachdem zu der am heutigen Tage in Folge hohen Finanz-Landes-Direktion-Kundmachung vom 1. September 1855, Z. 12528 abzuhaltenden Versteigerung wegen Verpachtung der Brückenmauth dieses Finanz-Bezirkes Niemand erschienen ist, so wird diesfalls am ersten Oktober 1855. eine neue Versteigerung unter den im Amtsblatte der Agramer Zeitung und der »Narodne Novine« vom 11, 12. und 13. September 1855. Nr. 207, 208 und 209 enthaltenen Bedingungen, abgehalten werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direktion.
Fiume am 21. September 1855.
v. Terzi.

Nr. 1329. 67 C. C. (Izv.—443) (3—1)

Avviso di Concorso.

Presso la locale scuola reale inferiore incompleta è vacante un posto di Docente tecnico cui va annesso l' annuo salario di fl. 600 ed il soldo d' alloggio in fl. 100 annui.

La lingua d' istruzione è la italiana.

Gli aspiranti a quel posto presenteranno i loro Ricorsi al Magistrato civico di Fiume sino il dì 20 p. v. ottobre, documentando legalmente

a. l' età, lo stato, la religione
b. la salute fisica
c. i percorsi studî
d. i sin' ora sostenuti impieghi
e. la condotta politico morale
f. la conoscenza delle lingue
g. l' abilitazione all' insegnamento delle materie tecniche pelle scuole reali inferiori, unite alle popolari.

Coloro, che fossero in qualche impiego pubblico attualmente, faranno pervenire i loro Ricorsi mediante le preposte loro Autorità.

Dal Civico Magistrato.
Fiume li 5. settembre 1855.
Il Borgomastro
Francesco Cav. de Treyer m. p.

Nr. 6496. (167—Fin.) (3—1)

Minuendo - Licitations - Kundmachung.

Zufolge Erlasses der hohen k. k. Finanz-Landes-Direktion vom 4. April 1855, Z. 4174 ist die Herstellung der Salzamtsgebäuden zu Teresovac im Pežeganer Comitate mit einem techn sch adjustirten Kostenaufwande von 896 fl. 27²/₄ kr. bewilligt.

Von dieser Totalsumme entfällt.

1. Auf die Mauerer- und Handlanger-Arbeit sammt Materiale . . .	342 for.	58	kr.
2. Zimmermanns- und Handlangerarbeit sammt Materiale	470 fl.	25	kr.
3. Schlosserarbeit sammt Mater.	50 fl.	40	kr.
4. Glaserarbeit sammt Mater.	— fl.	16²/₄	kr.
5. Brunnenarbeit sammt Mater.	19 fl.	48	kr.
6. Binderarbeit sammt Mater.	8 fl.	20	kr.
7. Wagnerarbeit sammt Mater.	4 fl.	—	kr.
Zusammen .	896 fl.	27²/₄	kr.

Zur Ausführung der angeführten Arbeiten wird am 11. Oktober 1855 im Amtslokale des Teresovacer k. k. Salz- und Steueramtes eine Minuendo-Lizitation abgehalten, und es werden diejenigen, welche die benannten Arbeiten entweder einzeln nach den Meisterschaften oder im ganzen Umfange zu übernehmen wünschen, eingeladen, am obbesagten Tage in Teresovac in der gedachten Amtskanzlei zu erscheinen, und sich mit einem 5% Vadium der obangesetzten Ueberschlagssumme zu versehen, welches den Nichterstehern nach geschlossener Lizitation zurückgestellt, dem Ersteher aber in die von dem Erstehungsbetrage zu erlegende 10% Caution eingerechnet werden wird.

Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualificirt ist, und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.

Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezuerforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu aufgestellten Lizitations-Commissär einzuhändigen.

Bei der Versteigerung werden auch schriftliche Offerte angenommen, wenn solche vor Abschluss der mündlichen Lizitation dem Lizitations-Commissär übergeben werden, und wenn in den Offerten das 5% Vadium von dem Anbote, oder aber die Amtsquittung über die geschehene Einlage desselben bei einer Aerarial-Casse eingeschlossen ist.

Uebrigens wird bemerkt, dass das in dem Offerte zu stellende Anbot entweder die einzelnen Professionistenarbeiten, oder aber die ganze Bauherstellung betreffend in Ziffern und Buchstaben ausgedrückt, und überdiess noch darin die Bestätigung enthalten sein muss, dass Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheitspreisverzeichniss und den summarischen Kostenanschlag genau kenne, dass sich Offerent den betreffenden Lizitations- und Kontraktsbedingnissen unbedingt füge, und dass diese Erklärung ganz dieselbe Rechtswirkung habe, als ob er die genannten Bedingungen unterfertigt hätte.

Nebstdem müssen schriftliche Anbote, sofern der Offerent zur Zeit der Versteigerung am Ort derselben nicht persönlich erscheinen könnte, die Bezeichnung eines daselbst anwesenden Bestellten enthalten, welcher zum Abschluss des Contraktes für ihn gesetzlich ermächtigt ist.

Eben so hat der Offerent, wenn er nicht sonst schon bekannt ist, von der dazu berufenen Behörde die Beglaubigung, dass derselbe in aufrechtem Vermögensstand, und von bekannter Redlichkeit sei, seinem schriftlichen Anbote beizulegen.

Die schriftlichen Offerten sind auf 15 kr. Stämpel auszustellen, und gehörig versiegelt dem Teresovacer k. k. Salzmagazine und respt. dessen Amtsvorstande mit der Bezeichnung auf dem Couverte als Offert zu übergeben. —

Der diesfällige Plan, der summarische Kostenüberschlag, die allgemeinen und speziellen Lizitationsbedingnisse, die Baubeschreibung, das Einheitspreisverzeichniss, und der Plan können im Amtslokale des k. k. Steuer- und Salzamtes zu Teresovac bis zum Lizitationstage täglich während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direktion

Essek am 17. September 1855.

Raisky m. p.

Nr. 6546. (Dt. 257) (3—1)

Edickt.

Vom k. k. Landesgerichte Agram wird hiemit bekannt gemacht; es sei über Ansuchen der Frau Marie Jakovina durch Herrn Advokaten Osjak, in die freiwillige Feilbiethung ihres in der Lachischen-Gasse gelegenen Hauses Nr. 64 gewilliget, und zur Vornahme der 1. Oktober 1855 um 9 Uhr Vormittags mit dem Beisatze bestimmt worden, dass dasselbe nicht unter dem Ausrufspreise von 3,500 fl. CM. werde hintangegeben werden, und dass den auf das Gut versicherten Gläubigern, ihr Pfandrecht ohne Rücksicht auf den Verkaufspreis vorbehalten bleibe.

Kauflustige werden hievon mit dem Beisatze verständiget, dass die Feilbiethung in dem feilzubiethenden Hause selbst werde abgehalten werden, und dass die Feilbietbungsbedingnisse, sowohl bei Gericht, als auch bei Herrn Advokaten Osjak eingesehen werden können.

Agram am 12. September 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

P. 1250 855 (Izv. 446) (3—1)

Natiečaj.

Odlukom obćinskog vieća od 9. prosinca godine 1854, br. 1464 i potvèrdom visokoslavnog c. kr. namiestničtva od 26. kolovoza t. g. br. 3971 us'anovljeno jest za obćinu grada Križevca miesto liečnika (Fizikat) uz godišnju 400 for. sr. plaću, koju će iz obćinske blagajne vući.

Miesto ovo do konačnog uredjenja gradovah popunit će se privriemeno, — te se ovime razpisuje natiečaj do 31. listopada t. g. — natiecatelji, koji graduirani doktori medicine biti imadu, dužni su sliedeća izkazati:

a) dobu starosti,
b) vierozakon,
c) ponašanje, tako moralno, kao i političko,
d) stališ,
e) uspieh propisatih naukah liečničkih, kadi se vierodostojni propis povelje podastèrti imade,
f) dojakošnje boravljenje, dali je u javnoj službi stojao, kadi, sa kakovim uspiehom? oli je privatno umietnost svoju viežbao, i kako dugo,
g) mora bit viešt hèrvatskom, oli inom slavjanskom jeziku.

Molbenice kao i svi prilozi moradu na propisanom biljegu do ustanovljenog roka magistratu gradskome prostom poštom poslati se, jer na zakašnjene uzet neće se obzir.

U Križevcu dne 10. rujna 1855.

Br. 1013. 1855 (Izv. 461) (3—1

Poziv

C. kr. kotarski ured, kao kotarski sud Moslavački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 16. kolovoza t. g. oporukom u Osiekovu preminuvšeg župnika Juraja Jurinića štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 20. studena t. g. ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismenu svoju prošnju, — u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Moslavini dne 21 rujna 1855.

C. kr. kot. predstojnik

Tomašić.

Br. Civ. 6409, (Dt. 259) (3—1)

Izrok.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu daje ovime na znanje, da je na molbu Filipa Jovanovića zastupanog po odviet. g. Šauffu zavedenje usmèrtbenog postupka, glede zadužnice po Stipanu Čumetu dne 3. lipnja 1853. vèrhu 51 for. sr. na korist prositelja izdane i tobož izgubljene odlukom 12. rujna g. t. br. 6409 dozvoljio; toga radi poziva se posiednik nestavše ove zadužnice, da posied svoj tim sigurnie prijavi za godinu danah ovomu sudu, što će se inače proglasiti, ta zadužnica ništetna, i da je prava njezina snaga suprot izdatnika utèrnuta.

U Zagrebu 12. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

---

ad Nr. 9901. (462—Izv.) (3—1)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante il posto di scrittore controllante presso l' i. r. Deputazione di Porto e Sanità Marit-tima in Sebenico, cui va congiunto il Salario d' annui fiorini 350 nonche obbligo di prestare una cautione nell' importo di una annata del Soldo.

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto 20 Ottobre p. v. al Governo Centrale Marittimo la rispettiva sua supplica comprovando la sua età, l' illebata sua condotta Morale i servigj anteriormente prestati la piena sua idoneità al posto optato e la cognizioni di lingue che evenalmente possedesse.

Dichiarerà inoltre se si trovi in parentella ad affinità con altro impiegato ad inserviente presso la suddetta Deputazione p. s.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 18 Settembre 1855.

Nr. 9426. (464—Izv.) (3—1)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante il posto di guardiano d' Ispezione esposto in Daila, cui và congiunta la paga al' annui fiorini Due Cento ed il pausecale di montura d' annui fiorini Ventiquatro.

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto Ottobre prof. venturo al Governo Centrale Marittimo la relativa sua supplica comprovando la sua età, l' illibata sua condotta morale politica ed i servigj prestati nel ramo Sanitario Marittimo.

Il leggere e servire perfetamente in lingua italiana e requisito necessario.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste li 7. Settembre 1855.

Br. 6457. (242—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljišno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 1. rujna 1855. br. 3726. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Mati Sladoviću za spadavše na dobra Zubrinec, Strahovnjak i Mali-Modrušpotok u obćinah Severin, Netretić i Motrušpotok, kotarih Bosiljevo i Modrušpotok, županii zagrebačkoj ležeća, 39¹/₈, 6⁵/₈ i 13²/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15650, 2650 i 5300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 13. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 13. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 16. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 670./gr. (415—Izv.) (3—3)

Oglas.

C. kr. kot. ured daruvarski kano sud stavlja do obćega znanja, da će se radi duga 114 for. i sudbenih troškovah kuća sa cielim gruntom iz 12 jutarah i 196 hvatih sastojećeg na 321 for. prociennjena Nikole Gorinca iz Dèržanovca putem javne dražbe dne 30. rujna t. g. pèrvi put, i u slučaju potrebe dne 30. listopada t g. drugi i posliednji put na izpod prociene prodavati.

Dražbenici imadu 10% vadium od prociene kod dražbe položiti, koi će im se po prodaji povratiti a kupac ima od kupovne svote jednu polovicu odmah a drugu polovicu za 14 danah položiti.

C. k. kotarski ured

U Daruvaru dne 3. rujna 1855.

C. k. ravnatelj ureda

V. Somogyi.

---

ad Nr. 9183. (431—Izv.) (3—3)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante un posto di Guardiano d' Ispezione presso l' Imp. R. Uffizio di Porto e Sanità Marittima in Rovigno, cui va annesso il soldo d' Annui fiorini 200 l' indenizzo d' Alloggio d' Annui fiorini 30 ed il pausciale di Montura d' Annui fiorini 24. —

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto Settembre 1855 al Governo Centrale Marittimo la sua supplica, comprovando la sua età, l' illibata sua condotta Morale politica, i servigj anteriormente prestati nel ramo sanitario, la piena sua idoneità al posto optato, e le cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichiarerà inoltre se si trova in parentella od affinità con altro impiegato od inserviente dell Uffizio sudetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 28. Agosto 1855.

(236—DS.)
Nr. 8214. 1855. (3—3)

Kundmachung.

Die k. k. Agramer Komitatsbehörde beabsichtigt ihren Bedarf an Papiergattungen und sonstigen Kanzleirequisiten für das Verwaltungsjahr 1855/56 im Wege einer Abminderungs-Verhandlung durch Eröffnung der Concurrenz mittelst schriftlicher Offerte sicherzustellen.

Die Lieferungs-Bedingungen sind folgende:

1) Der Bedarf muß nach den Mustern pünktlich geliefert werden. Die Menge des Bedarfes bestehet beiläufig in:

1) Konzeptpapier	40	Rieß.
2) Kanzleipapier	60	»
3) Vortrag (Kron)	10	»
4) Median, mittel,	5	»
5) Median, groß,	3	»
6) Courrentpapier, blau,	15	»
7) Courrentpapier, groß,	4	»
8) Packpapier	8	»
9) Bleistifte, feine, Nr. 5,	6	Dutzend.
10) Rothstifte	3	Dutzend.
11) Hamburger feine Federkiele	100	Buchen.
12) Stahlfedern	12	Gros.
13) Rothes feines Siegelwachs Nr. 80	30	Pfund.
14) Schwarze Ti te	30	Maß.
15) Rothe Carmintinte	15	Fläschchen.
16) Spagat, feinen,	10	Pfund.
17) Spagat, groben,	10	Pfund.
18) Streusand, schwarzen, feinen,	80	Pfund.
19) Oblatten, à 500 Stück	60	Schachteln.
20) Zündhölzel ohne Schwefel, à 1000 Stück	10	Schachteln.
21) Argantische Unschlittkerzen	150	Pfund.
22) Repsbrennöl, fein, doppelt raffinirt	100	Pfund.
23) Lampendochte, argantische	12	Dutzend.
24) Nähzwirn, schwarz, gelbgedreht	30	Loth.

2) Die Komitatsbehörde kann auch ein geringeres Quantum von Kanzleirequisiten nach Bedarf abnehmen, der Lieferant aber ist verpflichtet, den allfälligen Mehrbedarf bis auf ein Drittel des obangeführten Quantums um den Erstehungspreis zu liefern.

3) Die Lieferung geschieht nach jeweiligen, durch den k. k. Komitatsvorstand vidimirten Anweisungen des Amtssekretariats.

4) Die Muster der Requisiten können bei der Komitatsbehörde jeder Zeit eingesehen werden. Sollte der Ersteher den Vertrags-Bedingungen nicht nachkommen, so werden die gedachten Kanzleirequisiten auf seine Gefahr und Kosten im Handeinkaufe angeschafft werden.

5) Die Offerte können alle obangeführten Requisiten oder deren Einzelne umfassen. Bei Gleichheit der Preise haben die erstern den Vorzug.

6) Das Offert muß auf einen 15 kr. Stempelbogen geschrieben, deutlich und ohne Berufung auf andere An ote abgefaßt und civilprozeßordnungsmäßig unterfertigt sein. Die Anbotspreise sind mit Ziffern und Buchstaben auszudrücken, und muß auch wörtlich bemerkt werden, daß sich Offerent den gegenwärtigen Bedingungen unterziehe. Die Offerte sind wohl versiegelt mit der Aufschrift auf dem Umschlage: Offert zur Lieferung von Kanzleirequisiten für die k. k. Agramer Komitatsbehörd bei der Komitatsbehörde einzubringen.

7) Die Frist zur Ueberreichung der schriftlichen Offerte wird bis einschließlich 30. September 1855, zwölf Uhr Mittags, festgesetzt.

8) Nachtragsofferte werden nicht angenommen.

9) Die Lieferung wird Demjenigen überlassen, dessen Anbot sich für das hohe Aerar am günstigsten herausstellt.

10) Jeder Offerent wird mit dem Zeitpunkte der Einreichung seines Offertes für seinen Anbot verbindlich, und hat sich des Rechtes der Annahme seines Versprechens nach §. 862 des A. B. G. und der im §. 934 des A. B. G. erwähnten Rechtsmitteln der Bestreitung des Vertrages, wegen Verkürzung über die Hälfte zu begeben.

Die Verbindlichkeit für die kontrahirende Behörde wird von der hohen Genehmigung der Offertsverhandlung bedingt.

11) Die Vergütung der Lieferungspreise geschieht bei der kontrahirenden Komitats-Behörde unmittelbar aus den Verlagsgeldern auf Grundlage der oben sub Nr. 3 erwähnten Anweisungen, welcher die Bestätigung über die Richtigkeit der Lieferung beigefügt werden muß.

12) Alle aus dem betreffenden Vertrage etwa entstehenden Streitigkeiten werden bei demjenigen Gerichte ausgetragen werden, welchem der Fiskus als Beklagter unterstehet.

Agram, den 6. September 1855.

Der k. k. Komitatsvorstand:

1801—32 *Jos. Bunjevac m. p.*

4866. (144—Dp.) (3—2)

Oglas dražbe.

C. k. gr. deleg kot. sud zagrebački ovime na znanje daje, da je na molbu g. Jakoba Cerovski treća i posliednja dražba urbarskih zemaljah i inih nepokretninah Pavla Šepeka iz Poljanice — pošto su obe dražbe ovostranim ediktom od 4. lipnja t. g. br. 3076 bez uspieha ostale — dozvoljena, te za obdèržavanje takove rok na 2. listopada t. g. u 10 satih prie podne na licu miesta ustanovljen.

Pozivlju se dakle kupci u savezu gore napomenutog edikta tim dodatkom, da će se pomenute nepokretnine kod ove zadnje dražbe i izpod procenbe vriednosti prodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 3. rujna 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Br. 6476. (243—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 25. kolovoza 1855 br. 3567 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gji. Viekoslavi Daubach dotično njezinim baštinikom za spadavše na dobro Dolje u občini Dolje ili Remete, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 5⁶/₈ kmetske i 1 želarsku naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 13. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 13. studenog 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 16. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6578. (244—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3723 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Tadii Ferriću za spadavše na dobro Hudibitek u obćinah Blato i Jakuševec, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 6⁵/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 16. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 16. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Civ. Nr. 6184. (256—DS.) (3—2)

Edict.

Vom k. k. Landesgerichte Agram wird den unbekannten Aufenthaltes abwesenden Ehegatten Franz und Maria Dominić hiemit erinnert: Es habe wider sie die Direction des hiesigen Convictes durch den Advocaten Fr. Ottinger die Klage auf Zahlung einer Darlehenssumme von 600 fl. c. s c. aus dem Schuldscheine vom 20. März 1855 angebracht, worüber zu ihrer Vertretung den Advocat Ferdinand Žerjavić als Curator bestellt und die Tagsatzung zur mündlichen Verhandlung dieser Rechtssache auf den 30. November l. J. Vormittags um 9 Uhr angeordnet worden sei.

Die Geklagten werden hievon mit dem Beisatze verständiget, dass sie entweder den aufgestellten Vertreter über die zweckmässige Verhandlung dieses Rechtsstreites gehörig anzuweisen, oder dem Gerichte einen andern Sachwalter namhaft zu machen haben, widrigens sie sich die Folgen des Versäumnisses selbst beizumessen hätten.

Agram am 29. August 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 2485. P. (430—Izv.) (3—2)

Oglas.

Pošto očita dražba glede iznamljenja prava mesarie u Bribiru, Crikvenici i Novom u pisarni ovog kot. ureda dne 13. t. m. obdèržavana, jest bez uspieha ostala, zata u istu svèrhu i pod istimi uvieti sa oglasom od 10. sèrpnja 1855 proglašenim, će se dne 13. listopada kod ovog kot. ureda druga dražba obdèržavati, kamo se iznajmiti želeći uljudno pozivaju.

U Crikvenici 14. rujna 1855.

C. kr. kot. predstojnik,
B. Mariašević.

Nr. 6427/Civ. (255—DS.) (3—2)

Edict.

Vom k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht: dass es von der mit Edict vom 20. Juni 1855 Z. 3979 auf den 4. October l. J. als dem II. Licitationstermin angeordenten executiven Feilbiethung des Gutes Stenjevec über Einschreiten des Executionsführers H. Franz Kellemen vom 3. September l. J. Z. 6362 sein Abkommen habe.

Agram 12. September 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U Zagrebu, u četvèrtak dana 27. rujna 1855. Broj 221.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo sve onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Njeg. c. apost. veličanstvo dostojalo je obćinskom načelniku u Gospiću, tèrgovcu Anti Mačečeviću, u priznanju njegova pohvalna i koristna dielovanja, premilostivo podieliti srebèrni kèrst zaslugah s krunom.

Iz Zagreba. Povodom višje naredbe nizplovilo je Dravu od Legrada do Osieka povierenstvo, sastavljeno iz članovah upravnih, gradjevnih i parobrodarskih, da razvidi, bi li se u istom tečaju rieke Drave dalo uvesti parobrodarstvo; ovo povierenstvo riešilo je zadaću svoju sa najboljim uspiehom, iz kojega proizlazi, da bi se Drava sa neznatnimi troškovi za vrieme jedne godine mogla urediti, te bi parobrodi jur god. 1857 u Legrad dolazili. — Osim toga vidjamo, gdie izaslani miernici prosiecaju železnički tečaj izmedju Kamenitog-mosta i Zagreba nedaleko od Susedgrada, sva je dakle prilika, da će se poslovi gradjenja iste železnice budućim proletjem preko hèrvatskih medjašah protegnuti. (Nev.)

U Zagrebu. Matica sèrbska u Pešti dèržat će glavnu skupštinu dne 23. listopada po starom. U toj velikoj skupštini preduzet će se obični kao dosad predmeti, to jest govorit će se o dielovanju družtva prošaste godine u svakom smotrenju, o stanju fondovah Maticom upravljanih; izbirat će se predsiednik družtva i najposlie čitat će se nadopuniteljni ustav Matice Sèrbske, kojemu se ima po višjem nalogu dodati jedan paragraf, koi će opredieliti: Šta se ima s imanjem Matice Sèrbske učiniti, ako bi Matica Sèrbska budi kojim povodom prestala? —

S bojišta.

— „Fremdenblatt“ piše, da maršal Pelissier neprestano skuplja vojsku na gornjoj Černaji. Saveznici namieravaju diverziom protiv Bakčisaraja prisiliti kneza Gorčakova, da svoj položaj u sievernom gradiću i kod Čerkes-Kermana ostavi, ili da prime glavnu bitku. Ruski pako vèrhovni general skuplja svoju vojsku kod Simferopolja, te je već posieo zemljište desno od Bakčisaraja. Posred takovih okolnostih nije stalno, da li mogu saveznici od Černaje napredovati, jer ruski defenzivni položaj takav je, da se samo kroz više kombiniranih operaciah prodrieti može.

— „Moniteur de l' Armee“ priobćuje: Dne 10. rujna još je biesnio požar u Sevastopolju; mnoga zdanja jošte su goriela a na mnogim miestima prodirala je vatra iz razvalinah. General Herbillon imenovan je zapoviednikom tvèrdje sevastopoljske, i njemu pridodana komissia, koja ima izviestje podnieti o stanju osvojenih utvèrdjenjah. Glavna saveznička vojska logori na Černaji i to na istim briežuljcima, koje su Rusi dne 16. zaludu jurišali. Priprave za daljne operacie jedva će se prie 14 danah svèršiti. U ruskome logoru na sievernoj strani vlada takodjer velika dielateljnost. Knez Gorčakov nastoji svoj položaj utvèrditi.

— „Pred Malakovtornjem“, piše „Evening Mail“, „izgledalo je doista strašno. Tamo leže tielesa na tri do četiri reda, a u jamama gazi se do košćicah kèrv. Francuzi udaraše svoje puške u probušene zidove bedema i činiše si liestvice, po kojima su na vèrh dopèrli. Došavši gore Rusi ih s bajonetima oboriše, nu nove kolone stupaše neprestano preko tielesah poginuvših, dok napokon branitelji u svom kèrvavom poslu neoslabe. Govori se, da je ranjeni jedan Rus generala Bosqueta bajonetom ubo u desnu nogu. Kad su već Francuzi prodèrli u Malakov, zapale Rusi lagum, koi je strahovita opustošenja počinio, no jurišajući prodèrli su kroz ogromne obkope dima i preko gorućih razvalinah, i obarali sve, što se na odpor stavilo.“

— Govori se, da je Pelissier već bio dao zapovied, da se vojska potegne u tranšee, nu da je Bosquet pram njemu povikao: „Pokušajmo još jednom;“ na što vojska šesti put udari i pobiedi.

— Parižki dopisatelj niekoga dobro izvieštenoga švajcarskog lista piše, da će zapadne sile sad zahtievati od Rusie, da u obsegu cèrnoga i azovskoga mora nikakve nedèrži tvèrdje, i da svaku luku pretvori u tèrgovačko pristanište; za garantirati ovaj uviet imaju se u svim lukama postaviti konzuli i ratne ladje saveznikah. Govori se, da su ovi uvieti jur priobćeni bečkom kabinetu. Ako li Rusia odmah neprime ove uviete, osvojit će se Krim, i onda neka Rusia nimalo neračuna na povratak ovoga poluotoka.

— Onu viest „Timesa“, da se Rusi povlače iz Simferopolja i Bakčisaraja prema Perekopu, proglašuje „Morning Herald“ kao izmišljenu.

— Sa bieloga mora pod 22. kolovoza doznaje se, da su Englezi spalili Kandalaku, Sumu i Strelniju. Osim toga da oduzimlju svaki dan čamce.

Austria.

— O konkordatu, zaključenom izmedju Austrie i pape, izviestjava „Constitutionnell“ sliedeće:

1.) Svetoj stolici ustupa se, da može biskupe postavljati i po carevom predlogu samo od jednog kandidata, a ne po predlogu njegovom od 3 kandidata. 2.) Ustupa se sloboda neposredno korešpondirati sa vèrhovnom duhovnom vlasti, koja se izvan zemlje nalazi, i u obće ustupa se i veći upliv, priličan po više svetjenstvo; no naprotiv tim većma će svietska vlast motriti na nižje svetjenstvo. Kažu i to, da konkordat ima liberalnih naredbah, što se tiče protestantah, a da se nedirne u stara rimokatolička predanja. A što se tiče miešovitog braka, to dosadašnji zakoni vredit će i od sada. Taj veliki akt obnarodovat će se tek kroz 3–4 mieseca.

Sèrbia.

Iz Beograda, 20. rujna piše „Oester. Ztg.“ da namieravano po knezu novo popečiteljstvo nije u život stupilo. Knez je gospodu, opredieljenu za ministre predložio senatu, da ih ovaj prime za članove senata, nu senat na to nepristade. — Šta više: senat je upravio adressu na knjaza, u kojoj izjavlja, da će samo takove ministre priznati, koji budu proizašli iz njegove sredine.

Talianska.

— „Allg. Ztgu.“ pišu sa savojske granice: „U Savojskoj se sada, naravno još u potaji i s velikom opaznosti razprostire jedna knjižica pod naslovom: „Projekt ustanovljenja cèrkve katol.-sardske koja u 15 članakah glavne osnove te sardinske narodne cèrkve postavlja. Po jednom genovskom pismu glasi §. 1. od rieči do rieči: „Rimokatolička cèrkva sardinske oblasti ustanovljava se kao sardinskokatolička cèrkva; ona izjasnjava svoju nezavisnost od Rima. §. 2. Kralj Sardinie nezavisni je pokrovitelj cèrkve njegovih zemaljah, i kao takovi bdit će, da cèrkva ništa nepreduzme što bi dèržavi moglo škoditi.“ Ostala opredieljenja su: svećenike će plaćati dèržava; jedinstvo cèrkve jamčit će se jednom sinodalnom skupštinom; svećena vlast nadziravat će arcibiskupe itd. Kanoničko pravo i zaključenja trientskog sabora ukinuta su; predanja kao izvor dogmatah nemaju više važnosti. Čitanje svetog pisma dopušteno je, njegovo tolkovanje ostavljeno je saviesti svačijoj. Tajna pričešća u oba vida zavodi se, bezženstvo svećenikah ukida se, latinski jezik u bogosluženju ukida se, isto i jedan dio svetacah, koji će se u ostalom svi premiestiti na nedielju.

Turska.

— „Journal de Const.“ ima jedno zvanično saobćenje, u kome se javlja da je porta zaključila graditi železnice po carstvu, od kojih će najvažnii biti put iz Carigrada do Beograda.

Rusia.

Iz Petrograda, 15. rujna. Njeg. velič. car Aleksander krenuo je danas na put u Moskvu, odkale će putem u Brzesc udariti dalje.

Njeg. velič. naredilo je, da se most kod Kieva preko Dniepra nazove „mostom Nikolinim.“

— (Zapisci, pisma i književna diela grofa Rostopčeva). *) Palež Moskve stekao je Rostopčinu europejsku znatnost. Je li taj strašni požar neposredno dielo Rostopčina, je li to izpalo po niekom planu ili slučajno, — bilo kako mu drago, ele je s tim utkano njegovo ime, i kad stane poviestnica pričati, kako je postradao i pao najveći osvojitelj noviег vremena, zacielo neće propustiti spomenuti ime Rostopčina. Sviet može biti i nezna, da je ovaj čoviek prie toga, kao ljubimac cara Pavla, znamenitu rolu igrao na političkom pozorištu Europe. Do ovog odličja dospieo je on ne toliko svojom dèržavnom i vojničkom vieštinom, ko-

*) Znameniti sastavak ovaj saobćile su bečke novine, „Oesterreichische Zeitung“, i mi ga iz njih uzimamo.

liko književnom i publicističnom dielatnosti, kojom je svoje zemljake razpaljivao protiv Napoleona i oduševljavao ih na odpor, koi je god. 1812. neobičan i riešitelan značaj stekao. U zbirki ruskih klasikah, skupljenoj Smirdinom, nalaze se mnogi bezimeni sastavci, koje je Rostopčin pisao; a i u „Moskvitjaninu" je štampao svoje putničke dnevne zapiske, pisma i tim podobna; svèrhu toga je davao svoje dopise i u različite novine. Sve ove izvore upotrebio je učrednik „Otečestvenih Zapisnikah", pri tom pomagao se i iz drugih izvorah, kao što su pisma Rostopčinova, pisana knezu Cicianovu, vèrhovnom zapoviedniku kavkazke vojske; dalje, pisma pisana grofu Voroncovu, ruskom poslaniku u Londonu, i drugim priateljima. Sve je to upotrebljeno u gornjem dielu, i sačinja vèrlo ljubopitan predmet, tičući se života i raznovèrstne dielatnosti Rostopčinove. Mi ćemo ovdie navesti samo nieke odlomke iz toga ciejog.

Rostopčin postao je ljubimac cara i važio je mnogo kod njega. Kad su se europejske sile dogovorile bile, da stanu za vrat francezkoj revolucii, a car Pavao obreče im svoju pomoć, i sad polete od sviuh stranah redovi i odličja ministru, koi je na to sklonio svog cara. U ovo doba stupi Rostopčin u naročita snošenja sa Suvarovom, odredjenim, da predvodi austrijsko-rusku vojsku u Italii. Tu je bilo zvanične i privatne prepiske, vodjene izmedju dva lica originalnog značaja. Suvarov je bio neobičan, pun dosetljivosti, ali pri tom i dosta smiešan i čudnovat do krajnosti. Rostopčin je prie toga visoko počitovao junaka, koi je osvojio Ismail i Pragu, a kad ga je sad poznao, čisto se pokolebao u svom mnienju. „U oči dana, priča on, kad će Suvarov poći u Beč, siedio sam sám s njim i razgovarao se o tadašnjem političkom stanju Europe. Suvarov je redom kazivao pogreške austrijskih pukovodacah, pa je onda razložio svoje mnienje. Iz njegovih ustah tekle su rieči kao voda iz iztočnika; sve njegove misli biahu neobičnog duha stvor. Nigda svog vieka nije bio tako riečit. Ja sam ga s tolikom pozornostju slušao, da sam se sav pretvorio u uho. Najedanput ti nam se naš Ciceron i Cezar pretvori u pticu i kukurikne isto onako kao suši petao! Ja se začudih čovieku i nemogoh se stèrpiti, da neizjavim svoju dopadnost, rekavši: šta je to opet sad! A on me uhvati za ruku, nasmija se pa reče polahko: Probavi samo nieko vrieme sa mnom, pa ćeš pijukati kao isto pile. — Želio sam čuti od njega, kako on misli o slavnim vojenačelnicima i o vojenim spisanjima, pa zato mu napomenem imena sviuh meni poznatih vojenonačelnikah i spisateljah o vojničkim dielima. Čije sam mu god ime spomenuo, nije mi ništa odgovorio nego se samo prekèrstio. Najposlie šapne mi u uši: Julio Cezar, Hannibal, Bonaparte, glavna apoteka, i savèršena kuvarica, — pa zatim počne govoriti o kemii." (Dalje sliedi.)

— Jedan od najstariih ruskih dèržavnikah generaladjutant grof Orlov slavio je ovo danah pedesetu godinu svoje službe. Tom prilikom pokazao mu jo car osobiti dokaz svoe milosti. On mu je poslao svoj i cara Nikole obraz, i to sa jednim pismom, koje je najsèrdačniim i najblagonaklonjim tonom pisano. Car u tom pismu kaže, kako je Orlov još 1812 godine kod Borod na sedam ranah dobio, i kako mu je pokojni car Nikola na samèrti rekao, da Orlovu zahvali „kao svakad odanom mu priatelju." Naposliedku napisao je car sam svojom rukom „i vaš sèrdačno odani priatelj." Ovo pismo valja da je jedno od najznamenitiih koje je ikada vladalac svom podaniku pisao.

Francezka.

U Parizu, 21. rujna. Car Napoleon dozvolio je Abdelkaderu, da se nastani u Damasku.

Po posliednjim, ovamo stigavšim, depešama Pelissiero htieo je on odmah navaliti na Ruse kod Bebeka, i to sa tri sbora, od kojih bi jedan iz Balaklave a jedan iz Eupatorie poći imao, treći sbor od 25.000 mom. izkèrcao bi se na severnoj strani Sevastopolja.

— „Neue Pr. Ztg," donosi iz Pariza: Osvojenje Krima već je zaključeno. Engleska želi još živahnie, da se rat nastavi, nego li isti Louis Napoleon. Ona misli time Francezku slabiti. Louis Napoleon dobro to providja, no misli, da će biti dosta jak da nadvlada kasnie dogadjaje. Za sad dèržat će se alliance s Englezkom. („Neue Pr Ztg." dodaje, da je to mnienje jednog otmienog francezkog diplomata).

— Izlazeći u Briselu na francezkom jeziku ruski journal „le Nord" kao što je poznato, strogo je zabranjen u Francezkoj Na njega paze tako jako, da se ista pisma, u kojima se taj journal niekim osobama pošilja, otvaraju i rečene novine iz njih vade. Sasvim tim nieke francezke novine odgovaraju na članke ovoga ruskoga lista, odkele zaključuje se, da vlada ili dopušta niekim organima parižke štampe okusiti zabranjeno voće, ili da sama piše odgovore.

Različite viesti.

— U Glasgovu je jedan bogat čoviek svoje tri netjakinje, koje je postavio za naslednice svoga znamenitog imanja, doveo u veliku nepriliku. One, tako glasi testament, nesmiju piti ni kafu ni čaj, nikakav ukras ni haljinu nositi, koja staje više od 40 grošah i koju nebi same sašile. Udadu li se, to im muževi nesmiju ni pušiti, ni burmut smèrkati, ni karte igrati. Ženske te nesmiedu dèržati služkinjah, nego sve u kući same da rade. Da neizgube tako veliko nasliedstvo, obećale su se izpuniti sve uviete, po svoj prilici misleći u sebi, neka je nasliedstvo samo u našim rukama, a ostalo, n. pr. kafa, već će se naći.

— Jedan seljak u Francezkoj ima sina, koi se sad bije kod Sevastopolja, pa često mu piše i uviek se hvali; no jedanput mu piše kako nema obuće, pa ga moli da mu je što skorie pošlje. Otac odmah poruči čižme za sina; no kako da ih pošlje? Dugo razbijavši glavu, najposlie podje na put pa naidje na jednu motku od telegrafa, te na čizme prilepi jedno pisamce, u kome piše kome valja dati čižme. Došavši do motke obesi cipele o žicu od telegrafa, pa onda i sam čudeći se kako je viešt domisliti se, vrati se kući, tvèrdo uvieren da će čižme kao po telegrafu odmah doći u ruke kome treba. No slučajno prodje onuda jedan težak, pa kad vidi nove čižme, a on ih uzme i obuje, a namiesto njih obiesi o žicu svoje stare. Otac, kad sutradan otide da vidi, šta je od čižamah, čisto nepovieruje svojim očima kad vidi, da još stoje na žici, a još većma se uprepasti kad u miesto novih vidi stare čižme. „Bože, bože!" začudivši se vrednoći telegrafa, podvikne: „Gle već se i njegove stare čižme vratiše!"

SLUŽBENI LIST.

Br. 6579. (D.S. 245) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3725 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Josipi Fiala za spadavše na dobro Hrastina u občini Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 3⅔ kmetske naselbine koračnu dopitala odštetu sa glavnicom od 1350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. derž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 16. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 16. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave, podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 3877/g. (Izv. 437) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3484 pronadje u 4,250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 10⅚ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Selno, Krapinske Toplice, Velika Erpenja, Vèrtnjakovec i Jalšje, kotaru klanječkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Gregurovec gospodina Franje Magjar, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostajanju od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 1933. gradj. (465—Izv.) (3—1)

Obznana.

Od strane c. k. kotarskog ureda u Crikvenici kao nadležnosti sudbene obznanjuje se ovime: da će se sve pokretnosti, kao: dragocienosti, haljine, rubje i pokućtvo pok. kanonika Ivana Kèršula, u mèrsega 22. sèrpnja t. g. razprodati za gotove novce u Bribiru dana 1. listopada t. g. i sliedećih od 9 satih u jutro i do podne, a poslie podne od 3 satih do 6 satih na večer putem javne dražbe, a našto u kući uredno pristaništa pokojnikova.

U Crikvenici dana 16. rujna 185.

Za u službi odsutnoga c. k. predstojnika,
c. k. pristav
R. Zandonati.

Br. 3878/g. (438—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3485 pronadje u 2800 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 7 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Gradec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Repinec gospodina Dragutina Koritića propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 10. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 11. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prieašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3883/g. (Izv.—439) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855. br. 3466 pronadje u 3000 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 7⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Torčec, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Herešin gg. Ludvika i Ludvike Švagel, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanje glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 8. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 8. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prieašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6457. (242—DS.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 1. rujna 1855. br. 3726. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Mati Sladoviću za spadavše na dobra Zubrinec, Strahovnjak i Mali-Modrušpotok u obćinah Severin, Netretić i Motrušpotok, kotarih Bosiljevo i Modrušpotok, županii zagrebačkoj ležeća, 39¹/₈, 6⁵/₈ i 13²/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15650, 2650 i 5300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izroćnim rokom** dan 13. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 13. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 16. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6476. (243—DS.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 25. kolovoza 1855 br. 3567 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gji. Viekoslavi Daubach dotičnoj njezinim baštinikom za spadavše na dobro Dolje u obćini Dolje ili Remete, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 5⁶/₈ kmetske i 1 želarsku naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izroćnim rokom** dan 13. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista; uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 13. studenog 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 16. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6578. (244—D.S.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3723 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Tadii Ferriću za spadavše na dobro Hudibitek u obćinah Blato i Jakuševec, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 6⁵/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, HI. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izroćnim rokom** dan 16. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do goreppostavljenog roka 16. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 2542. P. (466—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

Budući je dne 25. kolovoza t. god. br. 2283 razpisana i dne 14. rujna t. g. obdèržavana javna dražba glede iznajmljenja prepreżne postaje Novljanske bez svakog uspieha ostala, s toga se ovime na temelju naredbe veleslavne c. kr. županijske oblasti riečke od 19. t. g. br. 7984 druga ličba i to pod istim onim uvietima, koji pèrvoj ličbi za temelj služiše, izvan točke 1., miesto koje ustanovljuje se, da se ponude kod ove druge ličbe takodjer vèrhu ustanovljene fiškalne ciene od 640 for. primiti hoće, razpisuje, te se obdèržavanje iste kod podpisatog c. k. kot. ureda za dan 12. listopada t. g. u 9 satih u jutro ustanovljuje.

U Crikvenici 22. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik
B. Mariašević.

Br. 1780. (467—Izv.) (3—1)

Izrok dražbe.

Desetoga i sliedećih danah mieseca listopada 1855 u miestu Str. Čiče, pod kotar gorički spadajućem i nalazećem se tamo župljanskom dvoru bude se obdèržavala dražba pokretnostih na zaoštavštinu pokojnog župnika Jurja Rusana spadajućih, kanoti blaga rogatog, konjah, žitka, vina i razne vèrsti pokućtva.

Kamo se kupoželjni uljudno pozivlju s tom opazkom, da se rečene stvari samo nuz gotov novac prodavale budu.

U V.-gorici 25. rujna 1855.

C. k. kotarski predstojnik
I. Nemčić.

Br. 3813/g. (432—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3423 pronadje u 32,700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 79⁵/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 17 željirah, ležećih u obćinah Jalžabet, Zamljaka, Zbelava, Grečševina, Šemovec, Štefanec i Lestakovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Jalžabeth gospodina Kolomana Bedekovića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su usled uknjižbe svojih tražbinah, izl odjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2. 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 8. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 8. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.
Fohn s. r.

Br. 3876/g. (436—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3477 pronadje u 4350 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 10⁷/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Pustodol, Mirkovec i Špičkovina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gerdenci gospodina Josipa Lovinčića baštenikom, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.
Fohn, s. r.

Br. 6441. Civ. (258—D S.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemaljski sud zagrebački daje ovime na znanje, da je na molbu g. Gjure Auguština, gradjanina zagrebačkog, zastupana po odvietniku gosp. Križaniću, ovèršnu dražbu pokretnostih gje. Bare udove Föderl, kao pokućtva, rubenine itd. na 415 for 15 kr. procienjenih, radi dužne stanarine od 400 for. sa pripadci dozvolio, i za izvèršenje rokove 3. i 17. listopada 1855 svaki put u 9 satih u jutro ustanovio s tim dodatkom, da se upitne stvari kod pèrve dražbe neće izpod procienbene ciene, kod druge pako i izpod iste prodavati.

Kupiti želeći pozivaju se u stan dužnice u Zagrebu na tèrgu Jellačića bana br. 773 nahodeći se. U Zagrebu 15. rujna 1855.

Klobučarić.

Br. 4173. (442—Izv.) (3—2)

Razpis natiečaja.

Za popunjenje u ovdašnjoj glavnoj učioni izpražnjenog jednog učiteljskog s godišnjom plaćom od 450 for. srebra skopčanog miesta ili ako bi se popunjenjem ovoga miesto učitelja razreda I. odsieka dolnjeg sa platjom od 350 for. sreb. izpraznilo; — ovime na temelju naredbe vis. c. k. hèrv. slav. namiestništva od 10. o. m. br. 14660 natiečaj do uključivo 6. listopada 1855 razpisuje se, što se ovime do javnoga znanja stavlja tom primietbom, da se dotični natiecatelji za postignutje upitnog miesta vierodostojno imadu izkazati:

a) vèrhu dobe vierozakona i stališa,

b) vèrhu tielesne sposobnosti službovanja,

c) vèrhu dovèršenih naukah i dobrim uspiehom položenog učiteljskog izpita,

č) vèrhu dosadanjeg načina življenja, nemanje ćudoredno-političkog ponašanja, napokon

ć) vèrhu znanja jezikah, naročito ilirskog i niemačkog.

Vlastoručno pisane i vierodostojnim dokazima providjene molbenice imadu se najdulje do 6. listopada t. g. ovogradskom poglavarstvu predložiti, i to od natiecateljah u javnoj službi nalazećih se preko dotične njima predpostavljene, odi nih pako preko pri-nadležeće političke vlasti, — kasnie prispievše molbenice neće se u nikakav obzir uzeti.

Dano od poglavarstva grada Varaždina dne 20. rujna 1855

Pavao Kovač, s. r.
načelnik.

Izdade V. Zadravac, s. r.
uredni bilježnik.

Br. 5598./Civ. (241—DS.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu ovime do obćeg znanja stavlja, da je zadužnica od 22. studenoga 1844. vèrhu 150 for. po supruzih Stiepanu i Sofii Miholić za korist pupille Marie Plesković izdana, i 28. sèrpnja 1845 na kuću izdateljah u Novoj Vesi pod br. 55 u Zagrebu uknjižena, na temelju ovosudnog izroka od 8. lipnja 1854 pod br. 1734 izdanog te u novinah ovomiestnih uverstjenog pošto se proti tomu nitko ustao nije ovime usmèrćena.

U Zagrebu 11. kolovoza 1855.

Klobučarić
E. Štriga.

4866. (144—Dp.) (3—3)

Oglas dražbe.

C. k. gr. deleg kot. sud zagrebački ovime na znanje daje, da je na molbu g. Jakoba Cerovski treća i posliednja dražba urbarskih zemaljah i inih nepokretninah Pavla Šepeka iz Poljanice — pošto su obe dražbe ovostranim ediktom od 4 lipnja t. g. br. 3076 bez uspieha ostale — dozvoljena, te za obdèržavanje takove rok na 2. listopada t. g. u 10 satih prie podne na licu miesta ustanovljen.

Pozivlju se dakle kupci u savezu gore napomenutog edikta tim dodatkom, da će se pomenute nepokretnine kod ove zadnje dražbe i izpod procenbe vriednosti prodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 3. rujna 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Civ. Nr. 6184. (256—DS.) (3—3)

Edict.

Vom k. k. Landesgerichte Agram wird den unbekannten Aufenthaltes abwesenden Ehegatten Franz und Maria Dominić hiemit erinnert: Es habe wider sie die Direction des hiesigen Convictes durch den Advocaten Fr. Ottinger die Klage auf Zahlung einer Darlehenssumme von 600 fl. c. s c. aus dem Schuldscheine vom 20. März 1855 angebracht, worüber zu ihrer Vertretung den Advocat Ferdinand Žerjavić als Curator bestellt und die Tagsatzung zur mündlichen Verhandlung dieser Rechtssache auf den 30. November l. J. Vormittags um 9 Uhr angeordnet worden sei.

Die Geklagten werden hievon mit dem Beisatze verständiget, dass sie entweder den aufgestellten Vertreter über die zweckmässige Verhandlung dieses Rechtsstreites gehörig anzuweisen, oder dem Gerichte einen andern Sachwalter namhaft zu machen haben, widrigens sie sich die Folgen des Versäumnisses selbst beizumessen hätten.

Agram am 29. August 1855.

Klobučarić.
E. Štriga.

OGLASNIK.

(146—Dp.) (3—3)

Odhranilište za žensku dietcu u Rieki.

Ovaj davno poželjeni a tekar lani na ugodnom miestu u prostranoj — liepom bašćom providjenoj kući — otvoreni zavod stekao je svojim izbranim i izkusnim učiteljstvom već kroz ovo kratko vrieme obće zadovoljstvo, koje se sve to većim brojem poviarene mu mladeži najbolje očituje.

S toga neće ni odsele troška ni truda žaliti, da svojim pitomicama pravi temelj domaćeg i družbenog izobraženja postavi

Na 1. će se listopada t. g. i u tretjem tečaju naukah — znatno umnoženim učiteljstvom, a s onim istim uvietima otvoriti, koji su pri njegovom postanku 15. listopada 1854 oglašeni.

Dievojčice se neprimaju mladje od 3 godinah, i diele se na one, koje u samom zavodu ili koje u posebnim kućama obitavaju.

Pèrve platjaju za hranu, obučavanje i ostale troške 350 fr. — na godinu, s 10 fr. ulaznice jednom za svagda, a druge za obied i nauke 180 for. — s 5 for. ulaznice.

Kod više sestarah bi se i na nieke polaštice pristalo.

Radi daljeg izviestja neka se svaki izvoli obratiti na osnovateljku i ravnateljku istog zavoda, Ružicu Vasić. *)

*) Od pravoslavne su viere tu za sad samo dvie pitomice, ali kako ih bude više, imat će i one svog redovnog kateheta.

(154—Dp.) (3—2)

Prodaja grozdja.

Dne 29. t. m. u 10 satih u jutro će se u Mikulići kraj Zagreba u četvorih vinogradih na stečajnu masu g. Stiepana Jozipovića spadajućih, lietošnji prirod grozdja obćom dražbom za gotove novce prodavati, kamo se kupiti želeći uljudno pozivaju.

Učrodnik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 28. RUJNA 1855. 222.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4. for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljeno je za ugverstbinu: 4 kr. sr. od reda za pervipuť; i zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili pose obnove doneke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvėrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah." S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukeno, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinuknim ovu mieru podsteti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah."

Bėrzojavne viesti.

Iz Odese, 23. rujna. Njeg. carska visost veleknjaz Konstantin stigao je 20 o. m. u Nikolajev. Tako on kao i njegovo veličanstvo car Aleksander izčekuju se u Odesi.

Po viestima iz Krima od 19. počele su jur baterie na drumu Voroncovovom i gradiću Nikolinom pucati na sievernu stranu Sevastopolja.

Iz Pariza, 26. rujna. Pelissier javlja pod 14.: Gubitak mėrtvih i ranjenih iznosi: 9 generalah, 44 višja oficira, 340 oficirah, 5748 podoficirah i vojnikah; nestalo ih je 1410, dakle u svemu gubitak 7551 momak.

Hėrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sėrbia.

U Zagrebu. Popečiteljstvo unutarnjih poslah podielilo je miesto medicinalskog savietnika kod hėrvatsko-slavonskog namiestništva ravnatelju humanitetskih savodah u Gradcu, dru Franji vitezu Haideggu.

S bojišta.

— (Izviestje englezkog vėrhovnog zapoviednika o zauzeću Sevastopolja), upravljeno lordu Panmuru, glasi ovako:

Pred Sevastopoljem 9. rujna

Mylord! Mojom depešom od 4. o. m. imao sam čest Vašem gospodstvu javiti, da su mierniči i topnički oficiri savezne vojske generalu Pelissieru i meni podnieli izviestje s preporukom, da se iza troudnevne žestoke pucnjave dne 8. o. m. juriš povede.

Ja sam pristao na taj predlog i mogu Vašem gospodstvu čestitati sa slavne uspiehe jučeranjeg napadaja, koi se završio osvojenjem varoši, škverah i javnih zdanjah kao i razorenjem posliednih ladjah ruske flote na cėrnom moru. Još su samo zaostala tri parobroda, no i oni će se bez sumnje na bėrzo ili oduzeti ili podaviti. Polag dogovora imala je francezka vojska u 12 satih u podne ostaviti svoje prokope i osvojiti Malakov s okolnim utvėrdjenjima. Kad bi se oni tudie učvėrstili, imali su Englezi jurišati Redan, a u isto vrieme Francuzi s lieva središnji bedem i karantenski gradič. U uročeno vrieme ostave naši saveznici svoje prokope, pojure onom silovitom sėrčanostju, koja je Francuzima kod napadaja svojstvena, na prividno neosvojiva odbranjiva utvėrdjenja Malakove kule, zauzmu ju, i nedadoše se, pošto ju jedanput osvojiše, iz nje baciti. Razvitje trikolora (trobojnog barjaka) na popersju bieše za našu vojsku znak za navalu.

Naredbe navale povierio sam generallieutenantu siru Williamu Codringtonu, koi ih pojedince s generallieutenantom Markhamom izvede. Ja sam odlučio, da druga i lahka divizia imadu slavu juriša, jedno zato, što su one kroz mnogo miesecih branile upravljene protiv Redanu baterie i prokope, a drugo zato, što točno poznavaju terrain. Pošto bi pucnjava našeg topništva probila prolom (Bresche) na Redanu, odlučio sam se, da jurišajuće kolone prema prolomu izašaljem, budući je ona strana manje izložena bila žestokoj pobočnoj pucnjavi, koja je to utvėrdjenje pokrivala. Sir W. Codrington i generallieutenant Markham složili su se u tom, da jurišajuće kolone, sastojeće iz 1000 momakah sastave s ravne dvie čestí iz obe divizie. Kolona pėrve divizie imala je napred ići, a kolona druge za njom. Na dano znamenje ostave te kolone prokope i krenu napred; 200 momakah išlo je napred za njihovu obranu a drugih 320 s liestvama. Kad su na kraj jame prispieli, i liestve naslonjene bile, počme momčad odmah jurišati pėrsobran Redana i provali u vireći zakutak. Najoporia i kėrvava se tudie zametne bitka, koja je gotovo čitav sat trajala i premda su jurišajući što najviše podupirani bili, ipak pokazalo se kao nemoguće položaj odėržati.

Vaše gospodstvo uvidit će iz dugog i žalostnog popisa našog gubitka, kakovom sėrčanostju i koli velėdušnim požėrtvovanjem su oficiri za vrieme kėrvave ove bitke stajali na čelu svoje momčadi. Ja nisam u stanju, sėrčanost i dėržanje vojske zasluženo ocieniti, premda se njena odanost nije nagradila zasluženim doisto uspiehom. No nikome nisam dužan veće zahvale, nego li pukovniku Windhamu, koi je svoje jurišajuće kolone hrabro vodio i sebe sretnim scienio, što može s vojskom prodrieti u utvėrdjenja i za vrieme bitke kod nje ustrajati. Poslie te navale biahu prokopi tako jako vojskom napunjeni, da mi nebiaše moguće organizirati drugi juriš, koga sam htieo izvesti s Hohlenderi pod generallieutenantom sir Colin Campbellom; koji su do sad rezervu sačinjavali, i koje bi u tome poduprati imala treća divizia pod generalmajorom sirom Willianom Eyre-om. Ja sam s toga dozvao k sebi te oficire i ugovorio s njima novi juriš za sliedeći dan. Brigada Hochland dėržala je za vrieme noći najdalje pomaknute prokope. Po prilici o 11 satih poče neprijatelj svoje magazine u zrak dizati. Sir Colin Campbell dao je jedno malo odieljenje napred stupati, da Redan rekognoscira, i prenašao, da su ga Rusi napustili; ipak nije dėržao za potrebno, posiesti ga prie dana.

Čišćenje grada po neprijatelju bieše noću započeto. Svagdie vidieli su se samo požari, praćeni strašnimi eksplosiama, pod kojih obranom podje neprijatelju za rukom svoju vojsku na sievernu stranu prevesti preko nedavna sagradjenog mosta, koga je kasnie razorio i takodjer preko odvukao. Sve ruske ratne ladje biahu za vrieme noći podavljene. Burno vrieme nije dopustilo, da admirali izvedu svoju namieru i na karantenske baterie pucaju. (Sad izbraja vėrhovni zapoviednik one, koji su se najviše zasluženim učinili kod obsade i juriša sevastopoljskog. — U izviestju nije gubitak naveden.)

podpisan: James Simpson.

— Povodom posliednje dnevne zapoviedi njeg. velič. cara Aleksandra piše „Morning Chronicle":

„Car ima pravo, biti ponosan na obranu Sevastopolja. Mi smo s najvećim ogorčenjem razumieli, kako niekí journali trude se hrabrost naših neprijateljah poniziti. Doista to i nam samim malo služi na čast! Upravo zato, što je obrana Sevastopolja dostojna bila jednog velikog ratobornog naroda, i jerbo je opravdala neizmierne napore, s kojima je podignuće ove tvėrdje skopčano bilo, — upravo zato je tim veća slava saveznikah, što su je osvojili. Na otvorenom polju možda nisu ruski vojnici ravni vojnicima francezkim i englezkim, nu i tude su oni svojim požertvovanjem i hrabrostju, koja sačinjavaju pėrvo svojstvo vojnika, stekli pravo, da im se njihovi neprijatelji dive, a što njihovo oružje nije uspielo, to je posliedica dogadjajah, nu nipošto krivnja vojnikah.

Po svemu, što smo za vrieme obsade sevastopoljske vidili, bilo bi dietčinski, odricati ruskim vojnicima hrabrost i snagu a njihovim generalima vojnička sposobnost. Vazda se je predskazivalo, ako bi Rusia rat vodila, da bi se dokazalo, da je ona u sadanjem znanju ratne umietnosti dalje napriedovala nego li svi ostali narodi. Ovo predskazivanje sasvim se obistinilo. Saveznici biahu sami prisiljeni, u više nego li jednom obziru priznati pretežnost Rusah, a za vrieme obsade valjda su upotrebili vrieme, da uče od predavanjah neprijatelja."

Austria.

U Beču, 26. rujna. Jučer u 1 sat u podne izmienjene su u c. k. popečiteljstvu izvanjskih dielah ratifikacie zaključenoga izmedj Austrie i svete stolice konkordata. (Wien. Ztg.)

— Kralj i kraljica pruska prispieli su 21. u Koblenc. — Princ Napoleon u prathji pet generalah pozdravit će na granici putujuća veličanstva.

— U Petrogradu je dne 20. izišao prikaz, kojim se zahvaljuje za konačno uredjenje od 198 družinah, i izjavlja se ufanje u njenu hrabrost. — Car ruski odobrio je predlog ministra financiah, kojim se dosadanji tėrgovački sustav s Kinom preustrojava.

— „Patria" javlja, da će se sardinska razmirica s Toskanom izravnati kompromissom. Piemont šalje opet u Krim 5000 momakah, i to 3500 piešakah ostalo od drugih strukah vojničkih.

— Iz Carigrada dopire pošta do 15. Omer-paša došao je opet u glavni grad.

— Po stigavšim najnoviim ruskim izviestjima nije istinito, da se Rusi povlače k Perekopu.

— Prigodom juriša na Malakov poginuo je sin, bivšeg u Beču ruskog poslanika, barona Meyendorfa. Kao što je poznato, njegova mati je rodjena grofica Buol-Schauenstein.

Cėrnagora

Na Cetinje, 11. rujna. U petak u jutro u cėrkvi izzidani grob upokojenog vladike Petra II. otvoren je, sanduk izvadjen i stajao je u cėrkvi do u subotu iz jutra. Zorom u subotu oglasila su zvona i topovi, da se narod prikuplja. Dva arhimandrita i dvadeset sveštenikah

i dva djakona obukn se u cèrkvi i poslie očitane molitve u 7 satih ponesu iz cèrkve smèrtne ostanke. Sprovod je bio velik, koi prodje kroz dvorište dvora knjaževa. Dok podignu mèrtvački sanduk, zazvone zvona, a zapucaju topovi; a kad se ukažu na kapii dvora knjaževa, onda učesta pucnjava topovah, a kad topovi prestanu, onda na Močalinama stojeći Cèrnogorci prospu oganj iz pušakah. Sam knjaz s knjaginom i sa ostalom svitom krenu se te su pokojnika pratili do na samu visinu Lovćena. Nitko nebi mogao vierovati, da će se onolika težina i onako težkim putem za 3½ sata iznieti, no Cèrnogorci, viešti visokim klisurama, junački iznesoše svog bivšeg gospodara na najvišju planinu — i tim se izpuni posliednji pri smèrtnom času učinjeni zaviet Petra II. Počem su smèrtne ostatke u cèrkvu u raku položili, zapuca 1000 pušakah u dva put i krene se sva vojska i spušta se na Ivanova korita. Tu imade izvanredna voda, koja je studena kao da iz samog leda izvire. Oko tri sata po podne krene se knjaz s knjaginjom i sva vojska s njima, te stignu u večer na Cetinje.

Poradi pojavljene kolere u primorju, vlada ovdašnja izdala je naredbu, da se nesmiju Cèrnogorci sa primorcima miešati, dok se nevidi, šta će sa bolesti biti. (Sèrb. Dnev.)

Turska.

— Carigradski dopisatelj parižkog „Universa" priobćuje pod 9. o. m. sadèržaj poslanice, koju je pèrvi dragoman englezkog poslaništva od nalazećeg se tada u Krimu lorda Redcliffa podnio sultanu. Poslanica glasi:

„Sire! Naložio mi je lord Redcliffe, da vašem veličanstvu njegovo podvorenje i čestitanje prigodom bajrama podnesem i zajedno pozornost vašu obratim na stanovite glasove, koji se raznose, da će Mehemed Alipaša opet stupiti u ured. Vaše bi veličanstvo, kad bi zaboravili na obećanje, koje ste u tom pogledu blagonaklono učinili poslaniku, njega kod njegove vlade kompromitiralo i zajedno ljuto povriedilo vlastito vaše vladaočko dostojanstvo."

Sultan je na to polag „Universa" odgovorio: „Moj dragi Pisani, ja sam sám gospodar u mojoj kući; moji ministri su moji vlastiti ljudi. Kažite vi vašem poslaniku, da ih ja primam i odpuštam, prognam ih i oproštam im, njih opet pozivljem i opet skidam, kako i kad mi se ozvidi. U tom obziru neimam ja nijednom čovieku račun davati."

Rusia.

— (Zapisci, pisma i književna diela grofa Rostopčeva). (Dalje sliedi.)

Pisma, koja su Suvarov i Rostopčin jedan drugome pisali, vèrlo karakterišu i jednog i drugog. Ima tu i takvih stvarih, koje priliče sadašnjem dobu. Poslie bitke Lod Nova, piše Suvarov: „Višnji dade nam novu pobiedu. Novi francezki načelnik Gubert, da bi zadobio povjerenje svojih vojnikah, pomoli se iz planinah sa jedno 30,000 vojske, ostavivši za ledjima miesto Gavi. To je bilo 4. kolovoza. Savezna vojska napadne ga i poslie kèrvave bitke odèrži pobiedu. Pri svem tom, ništa mi nije pravo! Moje zdravlje strada od težkih zapoviesti, koje mi svaki čas stižu od hofkrigsrata (vojenog savieta), i ja nemogu više ovdie služiti. Ljudi hoće da upravljaju vojenim razporedima iz miesta, hiljadu vèrstih odavdie udaljenog, a neznaju da ovdie na miestu svaki trenutak zahtieva nov razpored. Hoće se, da ja izvèršujem, što naredi Ditrihštain i Tugut. Ja molim vašu svietlost, da izviestite o tom njeg. veličanstvo i da mu kažete, da ću poslie pohoda na Genovu dati ostavku i poći odavdie." Rostopčin odgovara mu i preklinje ga, da ostane na svom miestu „za ljubav" spasenja Europe", i da prezre spletke svoih neprijateljah. U drugom jednom pismu piše mu: „Car se riešio oprostiti Europu i Francezah i Austrianacah, ili barem Tuguta. No da bi se to postiglo, nužno je oboriti sadašnju upravu Francezke, pa onda bečkom dvoru propisati zakone i uništiti njegove planove, pune zavisti." Za neugodnosti i dosade, koje mu pričinjava hofkrigsrat, obećaje mu [illegible] naknadu ono dobro mnienje, koje se pronosi o njemu po Englezkoj. „Pri svakoj svečanoj prilici u Englezkoj napija se: 1) kralju, 2) caru ruskom, 3) talijanskom junaku. Pievaju se nove piesme u vašu hvalu i Englezi se s vama ponose kao i vaši zemljaci."

Rostopčin ništa nije tako živo želio kao to, da se obori francezka republika i da se ponizi habsburgski dom. „Kako bi to dobro bilo, piše on Suvarovu, kad bi ste mogli upasti u Franžkomto — prediel Francezke — pa tu da podignete narod u korist kralja! Vi bi onda presiekli Francezku na dvie pole. Onda bi odmah poslali k vama Ljudevita XVIII. — koi je tada živio u Mitavi i od cara Pavla platu dobivao. — Možda bi tom prilikom buknuo medjusobni rat, ili bi nastala nova vlada, što mu drago, svakojako bi Francezka sa niekoliko godinah izgubila sviest. Kad se to zbude, onda bez oklevanja treba napasti na Austriu i podsieći joj krila. Koliko bi god lahko bilo sve to izvèršiti prema okolnostima, opet bi se zato jako otešćala stvar, ako bi bečki kabinet slučajno učinio mir ili savez sa bezbožnom francezkom upravom. Grof Rozumovski — ruski poslanik u Beču — pisaše prie negdie, da je rado posietiti i viditi svog otca. Car ga je razriešio od dužnosti na pó godine, i za to vrieme zastupat će ga tajni savietnik Kaličev. Rozumovski živi u Beču od dužeg vremena, i dèrži o barona Tugutu bog zna šta, pa je čisto zaboravio na svog gospodara. Kaličev doduše nije darovit, ali zato opet neće gore obaljavati poslove. Baron Tugut, da popravi dosadašnje korake svog dvora, sklopio je nieku ženitbu — udaju kćeri cara Pavla za palatina Magjarske — i odpravio hvaldjiju Ditrihštajna k nama, da izprosi princezu; nego ja dèržim, da neće uspieti; a o važnim predmetima neće se nitko s njim ni u razgovor puštati . . . . Glupačko i bezstidno postupanje barona tako je ozlojedilo englezko ministarstvo, da će sa cielo izkati zadovoljštinu preko svog poslanika u Beču, lorda Minta, pa ako mu ga nedadne, onda će otići iz Beča."

(Dalje sliedi.)

Različite viesti.

— „Allg. Ztg." navodi data dokazajuća, da je kolera već prie stotinah i hiljadu godinah poznata bolest bila pa je opet tako izčeznula, da su ljudi sasvim na nju zaboravili. Najdavnii trag od kolere nalazi se na dvih miestih „Ecclesiastika" sv. pisma staroga zavieta, gdie se kolera opisuje kao posliedica neumierenosti. („In multis enim escis erit infirmitas et aviditas appropinquabit usque ad choleram." Eccl. 37, 33; srav. 31, 23). — U sred 3. stolietja pojavila se je u rimskom carstvu grozna kuga, po 15 godinah velike gradove pustošeći, osobito pako biesneći u Kartagi glavnom gradu Afrike, odkud je g. 252 množina ljudstva pobiegla; bieżali su od bolestnih i mèrtvih, koje nitko nehtieše da pokopa, te su svuda po ulicah ležale gomile od mèrtvacah okužujuć zrak unaokolo. Ciprian (cèrkveni otac 6. stolietja) upravio je na tadašnje kèrstjane okružno pismo (de mortalitate) u kojem tieši plašljivce i pobiegavše, preporučujuć sèrčanost i neustrašivost kao najbolju obranu od te kuge, koju on u svih njezinih simptomih i pojavljenjah upravo onako opisuje kao što je sadanja kolera. S glavnimi znakovi sadanje kolere slaže se takodjer prastaro ime, jer χολέρα u gèrčkom znači žlieb od krova (Dachrinne) što preneseno na kratelj znamenuje siloviti pročist tiela, kojim se ova bolest poglavito najavljuje. — Čim je dokazano, da je kolera u stara vremena isto tako ili još gore biesnila, nego u naše vrieme, pa je opet tako izčeznula da se je od više stolietjah (u Europi sve do g. 1817 ili upravo do g. 1831) sasvim na nju zaboravilo, to se valjda neće ni sada obistiniti mnienje onih, koji tvèrde da će se kolera popustivši dakako s vremenom od svoje žestine, kod nas sasvim udomaćit, isto tako, kao i druge bolesti n. p. groznica itd.

— U rusko-poljskoj pokrajini Mazovii živi nieko slavensko pleme, koje je za čudo viešto u gadjanju iz puške. Kopjeni — tako se zove taj puk — jesu svi lovci živeći u šumah od lova. Igre su im veoma opasne; tako n. p. jedan od njih podigne ruku, razkreči dva pèrsta, a drugi opali pušku, i tane izmedju pèrstih prozviždi bez da pèrste i najmanje okèrsne ili dodirne. Nieki opet prilepi si goruću svieću na čelo, a drugi je tanetom iz puške ugasi. Vèrlo viešti nieki lovac izmedju njih na 400 koračajah više puteh na zid opalivši pušku, načinio je na zidu sa tanetima slova car.

SLUŽBENI LIST.

Br. 3881/g. (447—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855 i 21 kolovoza 1855 br. 3150 i 3476 pronadje u 15.600 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 39negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Druškovec sa Kojkovec, Brodarovec, Korenjak, Novaki, Greda i Babinec, kotaru ivanečkom i varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Druškovec i Vinica gospodina Mije Konjari, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od *glavnice odštetne, ili od* kamatah njezinih *dokažu u tom obziru* prava svoja.

4. *da oni* vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izbodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Nr. 9880. (172—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Verpachtung der Brückenmauth-Stationen zu Vuka und Piškorevce (in Slavonien) für die Zeit vom 1. November 1855. bis Ende Oktober 1856. wird unter den in der Agramer Zeitung Nr. 205 und 210 vom Jahre 1855. veröffentlichten Lizitations- und Pachtbedingnissen am 2. October 1855 um 10 Uhr Morgens bis 6 Uhr Abends bei dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direction eine wiederholte Lizitation abgehalten werden.

Unternehmungslustige wollen am obigen Tage hieramts erscheinen oder vor Beginn der mündlichen Lizitation ihre schriftlichen Offerte einbringen.

K. k. Finanz-Bezirks Direction.

Essek am 22. September 1855.

Raisky, m. p.

Nr. 4663. (30—P Z.) (3—1)

Kundmachung.

Am 5. October 1855 um 10 Uhr Vormittags wird bei dem hiesigen Postamte ein zum Postbetriebe nicht mehr geeigneter Cariolwagen gegen gleichbare Bezahlung licitando veräussert werden.

Kauflustige werden demnach hiezu mit dem Bemerken eingeladen, dass der Ersteher des fraglichen Cariolwagens verpflichtet sein wird, denselben nach beendigter Lizitation sogleich aus den Remisen des hiesigen k. k. Postamtes fortschaffen zu lassen.

Agram den 23. September 1855.

Klosse.

Br. 6580. (249—DS.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855. br. 3742. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Alaksandru Praunsperger za spadavše na dobro Samobor u občini Podvèrh, kotaru Samobor, županii zagrebačkoj ležeće, $4^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 12. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 12. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 12. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6010. (248—DS.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3420 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ivanu Nep. Sandoru za spadavše na dobro Hrastina u občinah Vukovoselo i Tersteník, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $2^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4 da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. prosinca 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6581. (250—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3745 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji Kellemenu za spadavše na dobro Glogovec u občini Brezovica, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 12. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 12. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 12. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3884/g. (440—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3482 pronadje u 2150 forintih srebra, od kojih kamate teči počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $5^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Tuhel, kotaru klanjačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gregurovec gg. Vrekoslava Magjar, Ane Penzeš i Amalie Eichberger, rodj. Magjar, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3, i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 6579. (D.S. 245) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3725 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Josipi Fiala za spadavše na dobro Hrastina u občini Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $3^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 16. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 16. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 5081. (271—DS.) (3—1)

Dražba.

C. k. grad. deleg. kot. sud zagrebački stavlja ovime do obćeg znanja, da će se 11. listopada t. g. u tri sata poslie podne u Petrinjskoj ulici kod Ivana Cerovskia pokućtvo, posteljina i ostale druge stvari spadajuće na ostavštinu pokojnoga Franje Sremčevića za gotov novac razprodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 25. rujna 1855.

C. k. zemaljskog suda savietnik
Cuculić.

Nr. 993. Pr. (Fin. 170) (1—1)

Konkurs-Kundmachung.

Bei dem k. k. Hauptzollamte in Agram kommt die Amtsschreibersstelle mit dem Gehalte jährlicher 250 fl. und dem Quartiergelde von 108 fl. zu besetzen.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche, unter Nachweisung des Alters, der Studien, der Dienstzeit, der Kenntnisse in der Zollmanipulation und des Rechnungswesens, dann der Kenntnis der deutschen und kroatischen oder einer der letzteren verwandten slavischen Sprache unter Angabe, ob sie mit Finanz-Beamten des Agramer Finanz-Bezirkes verwandt oder verschwägert sind, bis längstens 1. November l. Js. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Agram einzubringen.

Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direktion
für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 13. September 1855.

(470—Izv.) (3—1)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante un posto di scrittore controtte presso l' Imp. R. Deputazione di Porto e S. M. in Lesina, cui va annesso il soldo d' Annui fiorini 350 nonchè l' obligo di prestare una cauzione di servizio pari ad una annata del soldo.

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto 20 Ottobre p. v. al Governo Centrale Marittimo la rispettiva sua supplica, comprovando la sua età, l' illibata sua condotta morale, i servigj finora prestati, la piena idoneità al posto optato, e le cognizioni di lingue che possiede.

Dichiarerà inoltre se si trova in parentella od affinità con altro impiegato oppure inserviente dell' Uffizio sudetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 20. Settembre 1855.

Nr. 10721. (169—Fin.) (3—2)

Kundmachung.

Nachdem zu der am heutigen Tage in Folge hohen Finanz-Landes-Direktion-Kundmachung vom 1. September 1855, Z. 12528 abzuhaltenden Versteigerung wegen Verpachtung der Brückenmauth dieses Finanz-Bezirkes Niemand erschienen ist, so wird diesfalls am ersten Oktober 1855. eine neue Versteigerung unter den im Amtsblatte der Agramer Zeitung und der »Narodne Novine« vom 11, 12 und 13. September 1855. Nr. 207, 208 und 209 enthaltenen Bedingungen, abgehalten werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direktion.

Fiume am 21. September 1855.

v. Terzi.

Nr. 11208. (168—Fin.) (3—2)

Kundmachung.

Zur Verpachtung des Mautertrags an den Stationen Podsused, G. Gorica, Lekenik und Brest wird eine zweite Lizitation für den 4. Oktober l. J. mit dem Bemerken ausgeschrieben, dass auch bei dieser die in der Beilage der Agramer-Zeitung Nr. 205 enthaltenen Bedingungen zu Grunde gelegt werden.

Die Verhandlung beginnt um 9 Uhr Vormittags in dem Amtslokale der k. k Finanz-Bezirks-Direction Fleischhauer Gasse Nr. 743.

Agram am 22. September 1855.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Heim.

(Dp.—152.) (3—3)

Natiečaj.

U tergu Štridovo, županii varaždinskoj izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara. Plaća: slobodan stan i vèrt, i u naturalih i u gotovom novcu do 300 for. sr. vriednosti. Koji miesto ovo zadobiti žele, imadu svoje molbenice s dokazi vieštine, ćudorednosti i znanja niemačkog jezika do 21. listopada tek. god. kotarskom nadzorništvu u Nedelišću podnieti, i zajedno medju ovim vremenom probi vieštine orguljah i pievanja u župnoj cèrkvi štrigovačkoj podvèrći se.

U Nedelišću dne 16 rujna 1855.

Franjo Vlasković,
medj. Gorni kot. nadzornik.

Br. 146. (421—Izv.) (3—3)

Natiečaj.

U Brodu kod Kupe, i u Lokvam na povlastjenom Lujsinskom drumu, u županii riečkoj, kotarskom uredu delničkom uvedene buduć iz nova početne učione dviuh nižjih razredah, gdie uz niekoje posebne pristojbe učitelji ujedno i orgulari biti imaju, te u Brodu osim naknade stana, i 300 for. srebra godištne platje, 20 for. za grijanje; u Lokvama pako osim pristojne naknade stana i 300 fr. sreb. godištne platje, i 20 hvatih dèrva za grijanje imali budu.

Za popunjenje naznačenih službah s ovim razpisuje se natiečaj do 14. listopada t. g.

Natiecati se želeći s propisanimi svedočbami providjeni kod niže podpisanog u Delnicah, na koliko jest moguće, osobno predstaviti se imadu.

U Delnicah dne 5. rujna 1855.

Nikola Car,
zač. kanonik modruški, podarcidjakon i pocetskog kotara nadziratelj.

4865 (148—Dp.) (3—3)

Oglas.

C. k. gradsko-odredjeni kotarski sud u Zagrebu u savezu oglasa od 1. sèrpnja t. g. br. 3624 daje na znanje, da će se dne 1. listopada t. g. u 10 satih prie podne u selu Jarek blizu krapinskog mosta druga ovèršbena dražba urbarskih zemaljah i inih nepokretninah Gjuru Kuku za stran barona Levina Raucha obdèržavati.

Povodom toga pozivlju se kupci tim dodatkom, da će se upitne nepokretnine kod ovei zadnje dražbe i izpod procienbene vrednosti prodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 5. rujna 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

4439. (140—Dp.) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-delegiranog kotarskog suda zagrebačkog daje se na znanje, da je na molbu g. odvietnika Stiepana Vrabčevića kao ustupnika Jure Čučeka radi duga 215 fr. sr. i pripadakah ovèršbena dražba jedne zemlje »Brezje« na 50 fr., kostanjika »Gaj« na 60 fr., i jednog koloseka »dolnja loza« zvanog na 18 fr. sr. procienjenih u Dešćevcu obćini sesvetskoj ležećih te na vlastitost Stiepana i Nikole Hadjićah i Nikole Ročića-Kostanskij spadajućih dozvoljena, te za obdèržavanje iste rokovi, i to: pèrvi na 8. listopada a drugi i posliednji ako bi od potrebe bilo na 8. studenoga t. god. svakiput u 10 satih u jutro na licu miesta ustanovljeni.

Povodom toga pozivlju se kupiti želeći tim dodatkom, da će svaki sulicitant prie nego dražbu započme imati položiti 10% vadium u ruke sudbenog povierenika.

Zajedno pozivlju se svi, koji su hypothekarno pravo na gore opisane nepokretnine zadobili, da se kod ovog suda do 8. listopada t. g. najave, tim bolje, jer će se inače bez njihova upliva kupovnina razdieliti.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud.

U Zagrebu 12. kolovoze 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Br. 1933. gradj. (465—Izv.) (3—2)

Obznana.

Od strane c. k. kotarskog ureda u Crikvenici kao nadležnosti sudbene obznanjuje se ovime: da će se sve pokretnosti, kao: dragocienosti, haljine, rubje i pokućtvo pok. kanonika Ivana Kèršula, umèršega 22. sèrpnja t. g. razprodati za gotove novce u Bribiru dana 1. listopada t. g. i sliedećih od 9 satih u jutro u do podne, a poslie podne od 3 sata do 6 satih na večer putem javne dražbe, a naročito u kući urednoga pristaništa pokojnikova.

U Crikvenici dana 16. rujna 185.

Za u službi odsutnoga c. k. predstojnika,
c. k. pristav
R. Zandonati.

Br. 445./gr. 1855. (402—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. ured dugoselski ovim obznanjuje, da je na molbu Nikole Hudjina mlinara iz sv. Helene dozvoljena tretja dražbena prodaja selišta Miška Novosela od $^1/_4$ sesie u Ježevu pod br. 8. ležećeg, iz kuće s kućištem, i ostalih zdanjah gospodarštvenih, zatim vèrta i oranice sastojećeg, pa da je za preduzetje te prodaje ročište na 1. listopada 1855. tretju uru poslie podne na lice miesta na Ježevo urečeno, kadi će se upitno selište i izpod procienbe najviše obećavšem dosuditi. Svaki dražbenik imat će jamčevinu od 50 for. u ruke sudbenog izaslanika položiti, koja će se kupcu u kupovninu uračunati, a ostalim dražbenikom povratiti.

Kupac napokon morat će preuzeti one dugove, koji su na prenavedenom selištu zaloga radi osigurani; ostale uviete mogu dražbenici kod suda ugledati.

Ujedno se svi oni, koji su uknjiženjem na rečeno seliste kakovo pravo hipotekarno stekli, ovim pozivadu, da to pravo do prodaje napomenutih nepokretninah tim sigurnie prijave ovom sudu, jer će inače sebi samim pripisati, ako se dioba kupovnine bez njih preduzme, i oni, u koliko bi kupovnina diobom izcèrpljena, ostanu izključeni.

C. k. kot. sud dugoselski.

U Božjakovini 29. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Barać.

(418—Izv.) (3—3)

Oglas.

C. kr. kotarski ured kao sud u Koprivnici poziva sve one, koji iz ostavštine dne 14. ožujka 1854 u Srečkii u slavnoj križevačkoj pukovnii sa oporukom preminuvšega Andre Bedrača mlinarskog kalfe štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 1. listopada t. g. u 9 urih u jutro ili dodju prèd ovaj sud ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Koprivnici dne 29. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik
Roksandić.

Br. 6441. Civ. (258—D S.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemaljski sud zagrebački daje ovime na znanje, da je na molbu g. Gjure Augustina, gradjanina zagrebačkog, zastupana po odvietniku gosp. Križaniću, ovèršnu dražbu pokretnostih gje. Bare udove Föderl, kao pokućtva, rubenine itd. na 445 for 15 kr. procienjenih, radi dužne stanarine od 400 for. sa pripadci dozvolio, i za izvèršenje rokove 3. i 17. listopada 1855 svaki put u 9 satih u jutro ustanovio s tim dodatkom, da se upitne stvari kod pèrve dražbe neće izpod procienbene ciene, kod druge pako i izpod iste prodavati.

Kupiti želeći pozivaju se u stan dužnice u Zagrebu na tèrgu Jellačića bana br. 773 nahodeći se. U Zagrebu 15. rujna 1855.

Klobučarić.

Nr. 6427/Civ. (255—DS.) (3—3)

Edict.

Vom k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht: dass es von der mit Edict vom 20. Juni 1855 Z. 3979 auf den 4. October l. J. als dem II. Licitationstermin angeordenten executiven Feilbiethung des Gutes Stenjevec über Einschreiten des Executionsführers H. Franz Kellemen vom 3. September l. J. Z. 6362 sein Abkommen habe.

Agram 12. September 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

OGLASNIK.

(155—Dp.) (2—1)

Pèrva izložba grozdja i voća

u Zagrebu, dèržati će se u dvorani narodnoga doma, subotom, nedielom i ponedielkom t. j. 29. i 30. rujna i 1. listopada, jutrom od 9 *do* 1 ure i večeri od 3 do 5 urah.

Ulaznina: 6 kr.

Za gosp. *družtvo*
J. Čačković.

Dp. 143) (6—4)

B. TULIĆ,

Mühlbesitzer bei Karlstadt

macht hiemit die ergebene Anzeige, dass er die bis nun vom Hrn. Ilia Guteša in der langen Gasse in Agram (Popović'sches Haus) geführte

Mehlhandlung

wieder auf eigene Rechnung übernommen und zur noch grösseren Bequemlichkeit des P. T. Publikums auch ein zweites Melhdepôt im Krepp'schen Hause am Bach vis a vis der blutigen Brücke etablirt habe.

Das bis nun erworbene Renomee der ausgezeichneten Mehl-Qualitäten wird nun auch durch besonders billig gestellte Preise gekräftigt, indem der Zentner zu demselben Original-Preise wie in der Mühle, nur mit Zuschlag der Frachtspesen in Agram verkauft wird.

Es empfiehlt sich demnach obiger dem P. T. Publikum unter Zusicherung der promptesten Bedienung sowohl En gros als im Detail.

(154—Dp.) (3—3)

Prodaja grozdja.

Dne 29. t. m. u 10 satih u jutro će se u Mikulići kraj Zagreba u četvorih vinogradih na stečajnu masu g. Stiepana Jožipovića spadajućih, lietošnji prirod grozdja obćom dražbom za gotove novce prodavati, kamo se kupiti želeći uljudno pozivaju.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 29. RUJNA 1855. Broj 223.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. odlinie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasceili posebne članke platjase do 10 linjah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojeline inie 4 kr. sr.

Početkom budućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Bèrzojavne viesti.

— Generaladjutant knez Goršakov javlja pod 23. rujna: „Nepriatelj je kod Eupatorie izkèrcao više od 20,000 mom. On mora dakle tamo imati do blizu 30,000 m. Nepriatelj svaki dan navaljuje na lievo krilo naših položajah. Dne 22. biaše sraženje s našim piešaštvom, nakon kojega se nepriatelj povukao na briežuljke kod Urkusti (sur le versant). Dne 23. opet je sišao s visoke ravnice i počeo put graditi.“

— „Times“ donosi iz Sevastopolja od 16. rujna sliedeću depešu:

„Rusi učvèršćuju utvèrdjenja sieverne strane i podižu nove baterie. Francezi namieravaju s konjaništvom i piešastvom krenuti protiv Bakčisaraju. Sevastopolj ima se razoriti i njegovi škveri uništiti. U Sevastopolju biesnila je strašna oluja.“

Iz Pariza, 25. rujna. „Moniteur“ sadèržava obširno izviestje generala Pelissiera o padnuću Sevastopola.

Iz Pariza, 26. rujna. Jučer prispio je hercog Koburžki; njeg. veličan. car usrećio ga posietom. — Po niekom izviestju generala Pelissiera od 14. izgubili su Francezi dne 8. o. m. mèrtvih: 5 generalah. 140 oficirah, 1489 vojnikah; ranjenih: 10 generalah, 244 oficirah, 4259 vojnikah; nestavših 1410 mom.

Iz Londona, 25. rujna. Dojduće nedielje dèržat će se zahvalne molitve za padnuće Sevastopolja,

Iz Carigrada, 20. rujna. (Preko Bukurešta). Znamenita francezka vojska odilazi u Eupatoriu. Više švedskih oficirah stiglo je ovamo, da idu u Krim. Veliki vezir ozdravio je. Mienični tečaj skočio je. — „Journal de Constantinople“ sadèržava dugovati popis turskih činovnikah, kojima su podieljena gèrčka odlikovanja.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 29. rujna. Sinoć biasmo iz nenada sviedoci vèrlo liepoga prizora. — Ovdie u posadi stojeći bataillon pieš. regimente barona Culoz učinio je jučer kao u pozdrav sjajnu bakljadu svietlome banu našem, grofu Jelačiću. Duga povorka bakljašah krenula je u 8 satih u večer s izvèrstnom kapellom iste regimente od glavne straže na tèrg sv. Marka, gdie došavši pred bansku kuću, pozdrave svietloga bana gromovitim trokratnim uzklikom „živio“, „vivat“ i „eljen.“ Potom je banda izvela više različitih komadah. Svietli ban izvolio je češće pokazati se na prozoru. Množina naroda pokrila je tèrg sv. Marka i svetčanost uveličala.

U Zagrebu. Prie niekoliko danah umro je u Gospiću u koleri penzionirani major Graf, koi je 1800 stupio u vojsku i god. 1845 kao major stavljen u stališ mira. Do novog uredjenja vojničkih zavodah obstojaše u graničarskim štopskim miestima tako zvane matematičko škole, kojih predstojnikom i učiteljem najvažnih vojničkih znanostih biaše u Gospiću rečeni penzionirani major Graf. Ovdie pod njim dobije i Omerpaša pèrvo svoje vojničko izobraženje. Sad prie niekoliko miesecih bude 74-godišnji starac major obradovan pismom njegova djaka Omerpaše, u kom ovaj vèrlo mu zahvaljuje, budući je on u njem pèrvi temelj vojničkih znanostih položio; za dokaz svoje duboke zahvale poslao je Omerpaša majoru zajedno 200 dukatah u zlatu i svoj protret preko austrian. konzula u Bugarskoj, g. Rösslera. Pismo pisano je niemačkim jezikom, i odlikuje ne toliko učitelja, koliko učenika samoga.

Austria.

U Beču, 26. rujna. Ministar prosviete i bogoštovja, grof Thun, stigao je iz Išla ovamo, i već danas uredovao.

— Izmiena ratifikaciah konkordata sliedovala je jučer u popečiteljstvu izvanjskih posalah izmedj kardinala nunciusa Viale Prele i dèržavnog po tajnika barona Wernera. Njeg. uzvišenost kardinal otišao je skoro zatim u Išl.

Sèrbia.

Iz Beograda, 19. rujna. Juče je odputovala odavdie gospoja Poleksia u Carigrad mužu svomo g. Nikolajeviću kapućai našem, što vam može poslužiti kao dokaz za neosnovanost one kombinacie ministerialne, koja se oglasila bila. G. Knežević vratio se onomad poslie svoga polugodišnjeg odsustva u Beograd. On je više od 4 mieseca proveo u Beču, gdie je imao izvanrednu misiu izveštavati praviteljstvo naše o tečaju konferenciah bečkih i po potrebi tamo davati nuždna objasnenja. Ostalo vrieme proveo je u kupeljima českim.

Danas polaze odavdie 10 mladićah u Niemačku na nauke o trošku vladinom. Od njih posvetit će se po dvojica pravama, matematiki, indžinirstvu, šumarstvu i rudarstvu. Praviteljstvo naše počelo je još god. 1839 god. odbirati talentima i vladanjem odlične mladiće te ih slalo u cvietajuće naukama zemlje, a naročito u Niemačku i Francezku, od čega već krasne plodove uživa imajući od mladićah, koji su se na izvoru naukah izobrazili, koristne i revnostne služitelje po svima strukama javne službe. Današnje stanje naših učebnih zavodah nezahtieva ovu žertvu u onolikoj mieri, ali će je ipak zathievati, dokle god nebudemo srećni u našem otačestvu imati i universitet i ostala najviša zavedenja za obučavanje.

Očekujući ovo srećno vrieme, praviteljstvo naše odredilo je godišnje 15,000 for. sreb. na pitomce.

Poznato je da imamo dvojaki tečaj novčani: porezki i čaršiski. Po porezkom ili dobrom prima se dukat cesarski u 24, a talir u 10 grošah. No počem se pokazalo, da se zbog toga srebèrni novac znamenito umaljava i spram dukatah u cieni visoko stoji, izdana je sad nova tarifa novčana — vredeća naravno samo za dobar ili porezki tečaj — kojom je vrednost dukatah prema srebru cieli shodno razmierena. Po ovoj tarifi, koja će 1. studenoga o. g. u život stupiti, primat će se dukat u 28, talir u 12 grošah dobrih itd. (Sèrb. Dnev.)

Turska.

— Napomenuto u našem listu zvanično priobćenje o gradjenju železnicah, izišavše u „Jour. de Constant.“, glasi ovako:

Popravke i napredci, koji se dan na dan u otomanskom carstvu pokazuju, jesu posliedica velikodušnih mislih njegovog carskog veličanstva sultana, i truda njegovog, koi polaže, da bi utvèrdio blagostanje svoga naroda. Visokom tanzimatskom savietu naloženo je, da plemenite misli careve ostvari, i on se jako zanima, da izradi zakone i uredbe, koje će biti osnova pravednog i otčinskog upraviteljstva u carstvu, i koje će podtaknuti radinost i tèrgovinu, i sve većma razviti blagostanje u zemlji.

Najvažnia popravka, koja će najvećma izvore carstva pokrenuti, jest bez sumnje gradjenje putevah po cielom carstvu.

Turska, dèržava ponajviše zemljodieljska, ima silne proizvode, kojima je najnuždnie, da dospievaju do mora pa da ulaze u europejsku tèrgovinu. Parobrodstvo, koje plovi po velikim zalivima, uvlačećim se do u sèrce otomanskog carstva, već je otvorilo velike izlaze zemljodieljskom blagu pomorskih zemaljah. Gradeći puteve u unutrašnjosti dèržave cielo će tursko carstvo imati diela u prevelikom dobru, koje tèrgovina već sada pomorskim zemljama daje.

Da bi se do te posliedice došlo, valja sagraditi mriežu od željeznicah, koje će, počimljući od sredsriede zemljodieljskih dèržavah, ići do mora, pa će se pružati kroz najplodnie turske zemlje, ili će puteve po Turskoj sastavljati s onima u Europi.

Turska treba da počme s onim, što je Europa već svèršila; ona valja da presadi diela napredka, do koga su ostale dèržave skoro dolazile, i ona će odmah brati plod, na koi su ove stotine godinah čekale.

I toga radi njeg. velič. sultan zapoviedio je tanzimatskom savietu, da odmah preduzme to važno pitanje, a saviet je predstavio svoj zrielo razsudjeni predlog.

Saviet odobrava gradjenje željeznicah po svemu carstvu, a počeo je izpitivanjem, koi bi put najvažnii bio za unutarnju i vanjsku tèrgovinu i koi bi kasnie bio obrazac i ostalima. Zrielo razsudivši našao je saviet, da je put iz Carigrada do Beograda u svakom smotrenju, a naročito u današnjim okolnostima najvažnii.

Carigrad je varoš znamenita, gdie se vodi najprostrania tèrgovina; hrana i roba, koju iz unutarnjosti nabavljati mora, i sad je ogromno tèrženje; željeznica od Beograda do Carigrada prolazit će kroz mnoge velike varoši, velika miesta radinosti i proizvodjenja; sama carigradska tèrgovina već obriče željeznici dobru budužnost. Ali osim toga carigradsko pristanište jedno je od najliepših i najprostranih u svemu svietu, pa velika tèrgovina, koja se tu vodi sa

stranim zemljama, jamči takodjer željeznici sjajnu budućnost.

Šta više, taj put, opredieljen da sastavi Tursku s ostalom Europom, navest će veliku moralnu i materialnu posliedicu, pa će za kratko vrieme i u samom Carigradu i u najliepšim i najplodniim zemljama Rumelie, kuda će prolaziti, najznamenitie učiniti popravke, podtaknuti će tèrgovinu otvarajući nove izvoze zemljodielstvu i radinosti i doniet će nov viek blagostanja i bogatstva.

Najprosvietljenie vlade u Europi, trudeći se o napredku svoje dèržave, moradoše priznati, da se blagostanje i obće bogatstvo osnivaju na osobnom blagostanju i bogatstvu pojedinih ljudih, a da se ovo može postići samo onda, ako se što većma biti može podtaknu tèrgovina, radinost i duh preduzimanja. One su po tome primile sistemu, po kojoj se veliki poslovi ove struke predaju privatnoj radinosti, i gradjenje željeznicah ustupaju družtvima. Carska vlada dèržat će se toga primiera, pa će gradjenje željeznice od Carigrada do Beograda predati družtvima ili stranim ili od domaćih podanikah.

Na taj konac riešila se otomanska vlada, obratiti se neposredno izkustvu i kapitalima u Europi. Uvieti i osnovna pravila, na kojima će se dozvolj nje osnivati, bit će javljena u Europi preko carskih poslaništvah.

Šest miesecih, počinjući od od 1. listopada 1855, opredieljeno je, za koje će vrieme družtva pitanje ovo sa svih stranah izpitivati moći.

Na visokoj porti 9. rujna 1855.

Rusia.

Iz Moskve. Njeg. velič. car prispieo je 13. u Moskvu. Na cielome putu od željeznice do Kremla biaše car s neprestanim Hurrah praćen; u večer biaše grad razsvietljen.

— Poznati jedan ruski spisatelj napisao je jedan sastavak o sadašnjem stanju Rusie, koi je u mnogome koječemu interesantan. Spisatelj piše ne samo o političnoj važnosti sadašnjeg rata, nego i o njegovom povratnom uspiehu na Rusiu, njezinu moralnu i materialnu snagu. U posliednjem pogledu osobito se složna težnja svih elementah, vladu podpomagati u njenom trudu, označava kao posliedica izobraženja i poslie načelah, kojih se vlada pri tome dèrži. Vlada je u Rusii prednjačila pred svakim napredkom; ona je najprie strogosti, pa onda podstrekavanjem narod na izobražavanje pobudjivala i upravljala njim po načelima, koja su joj dala na ruku izkustva zapada, toliko potresah pretèrpivšeg. Posliednjim pokretima europejskim Rusia nije dirnuta, koje ima zahvaliti u kèrv prešavšoj nauci, brižljivo davanoj za vlade pokojnog cara Nikole. Dalje uvierava spisatelj, da bi se Rusia svim opasnostima jednako odupirala i nastavila nejednaki boj i onda, sve i da Austria nije prestala dèržati u zatvoru nieku čast vojničke ruske sile i svojim vladanjem smetala njenome kretanju. Rusia je več i većih smetnjah savladala, nego što je smetanje Austrie, pošto joj je izpalo za rukom za 2 godine danah svoju voj-ku sarazmierno razrediti po svim točkama svojih ogromnih, a opasno stojećih granicah i bez udesnih drumovah i željeznicah i parnih mašinah i pored sve odveć velike daljine. Sad je Rusia svuda zaklonjena i u stanju je i dalje, pa makar dokle bilo, postojano braniti se. Velika odbrana nekako je ustrojena i pokrenuta da ide tečno, pa može kadgod gdiešto i povećati se, kao što uzahtieva potreba. Rusia medjutim jednako kupi još vojske i neprestano utvèrdjuje i popravlja položaje, koje je već gdie zauzela. Što na jednoj strani izgubi, to odmah nasporava na drugoj strani, a osobito unutra u zemlji, gdie se neprekidno vojnička radnja, koja pokreće sve sile dèržavne i sve proizvodne. Carstvo rusko, liśeno svakoga izgleda na pomoć tudjih i svim izvanj-kim prilikama prinudjeno samo sebi pomagati, živo osieća, da za svaki slučaj mora još sad biti spremno za rat protiv sve Europe, a može biti i na korist sve Europe, a protiv gorih nepriateljah nego što je politika kabinetska. Rusia neće nikako zaključivati mira, koi se neslaže sa njenom česti, osobito što se sad Austria i još i druge dèržave uvierene, da je nuždno, da Rusia i sad, kao što je i 1812 godine, zauzme položaj takav, kako da se odèrži baš ista europejska ravnoteža, koju zapad tako često spominje. Austria je to bezuvietno priznala svojim predlozima u Beču.

Niemačka.

— Povodom izbora za komore donosi „Neue Pr. Ztg.“ jedan članak, u kom izmedju ostaloga veli: Pitanje o ratu ili miru mora glavno pitanje biti pri ovogodišnjem izboru. Tko za rat govori, taj govori za propast dèržave; tko protiv mira da svoj glas, taj daje glas protiv kraljeve vlade i za interese tudje. Nit s iztokom nit sa zapadom: Pruska neutralna, to je naša rieč. Poslie opominje ona kako će ti ljudi izbiegavati to pitanje, da će kazati, kako se poklisari neimaju zanimati s inostranom politikom. Veli, da se tim nedaju obmamiti. Jer je protivna partaja svagda to pitanje dirnula, i da će to i buduće zgodnom prilikom učiniti.

Velika Britania i Irska.

— Da i englezke novine ni očem drugom negovore, nego o Sevastopolju, o tom netreba ni spominjati. Samo su one iskrenie od francezkih, možda i zato što su slobodnie nego francezke, koje se moraju sasvim po „Moniteuru“ da vladaju. U pèrvi mah sve englezke novine uzplamtile su, ali su sad malo hladnie postale. I „Times“ koi nuzgred da spomenemo u godini danah samo 365 putah ćud menja, nemože na ino, nego pita: Čim se može opravdati tako kèrvoprolitje, gdie je ikakav izgled na dobitak, čim se može nadoknaditi uzajmno klanje i sakaćenje 30,000—40,000 ljudih? Ali tiešeći se računa, da taj gubitak, u koliko je strašan, nije veći od gubitka, kog je tèrpila vojska u šancevima kroz miesec danah. — Druge novine „Adversiter“ takodjer su se nasitile uzklicavanja o pobiedi, pak pokazuju i na drugu stranu ikone, koja nije baš najbolja po Engleze. One vele: Od vojnikah, koji su pèrvi u Krim otišli, malo ih je 8. rujan doživilo; kao stari ljudi medju mladim naraštajem idu kroz redove novodošavših rekrutah; riedko može čoviek sresti kakvog soldata od god. 1854. Dok su se flote englezke do sad odlikovale neslavnim bezposličarenjem, pripada sva slava na suhu Francezima. Tome će istina i njina pretežnost u broju uzrok biti, ali sviet gleda na diela, pak će prosto reći: Francezi uzeše Malakov, a Englezi nemogaše Redan uzeti. Naši saveznici toliko su učtivi, da u „ovaj par“ negovore o tom ništa. Ali će nas u zgodnoj prilici već na to opomeniti. Medjutim se predstavlja „Timesu“ sve u ružičnim bojama i ona zaključuje „iz sadèržaja telećaka jednog jedinog mèrtvog Rusa“ na stanje ciele ruske carevine. Tako „Adversiter.“

Da se dounu gubitak Englezah pri jurišu na Redan poslano je 2500 mom. u Krim.

Englezka vlada kako nema više vojske redovne, naumila je miliciu englezku u otoke poslat, a iz otokah poslat će redovnu vojsku u Krim.

India.

— O pobuni Santala u iztočnoj Indii nezna se ništa izviestnog. Englezi se bajagi siećaju, šta bi mogao uzrok te pobune biti, a nepadaju im na um ugnjetavanja njinih činovnikah u tamošnjim predielima. Kažu, da ima pobunjenikah 30—50.000, koji su vèrlo ratobornog plemena, i od vajkada neposlušni bili.

SLUŽBENI LIST.

Br. 1013/1855. (460—Izv.) (3—2)

Oglas dražbe.

Ces. kr. kot. ured, kao kot. sud moslavački ovime do javnoga znanja stavlja, da se budu dne 4. i sliedećih danah miesec 1 listopada o g. prie i poslie podne u župnom dvoru Osiekovačkom putem javne dražbe uz gotovi novac prodavale sliedeće pokretnosti na ostavštinu dne 16. kolovoza o. god. s oporukom umèrvšeg podjaspršta i župnika osiekovačkog g. Jurja Jurinića, kao: dva konja, 8 kravah, 4 vola, 2 junca, 1 tele, 3 kèrmka, 10 mierovah pšenice, 115 mierovah zobi i drugog žitka ponješto, zatim preko 200 akovah vina, do 12 akovah rakije od različitih godinah; zatim sveti vinsko posudje i gospodarstvene sprave, isto tako i pokućtvo i svakojake malenkosti.

Svi kupiti želeći pozivaju se na obrečeni dan u župni dvor osiekovački.

U Moslavini dne 21. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik
Tomašić.

Nr. 3474. (29—PZ.) (1—1)

Kundmachung.

Von dem im Coursbureau des h. k. k. Handelsministeriums bearbeiteten topografischen Postlexikone ist bereits das 17. den Schluss der 2. Abtheilung (Böhmen, Mähren und Schlesien) bildende Heft, welches auch zugleich folgende Uebersichten als:

1. über sämmtliche in den Kronländern Böhmen, Mähren und Schlesien bestehenden Postanstalten,

2. der bisherigen politischen und gerichtlichen Eintheilung,

3. der neuen politischen und gerichtlichen Eintheilung,

4. der Untertheilung der Bezirke der aufgehobenen Bezirksgerichte in die Kreise und Bezirke der neuen Bezirksämter,

5. über alle Ortschaften jener bisherigen Gerichtsbezirke, welche nicht vollständig im früheren Umfange, sondern nach einer neuen Vertheilung in die neuen politischen Bezirke übergehen, endlich

6. über die während der Herausgabe dieses Lexikons vorgenommenen Veränderungen in den Bestellungsbezirken enthält, und in Supplement zum topografischen Postlexikon des Kronlandes Niederösterreich eine Uebersicht

1. der neuen politischen und gerichtlichen Eintheilung,

2. der Untertheilung der Bezirke der aufgehobenen Bezirksgerichte in jene der neuen Bezirksämter,

3. der neuen Gemeinde-Untertheilung nach den neuen politischen Bezirken,

4. der bei der neuen politischen Landeseintheilung neu entstandenen Ortsgemeinden,

5. der seit Herausgabe dieses Werkes neu errichteten und aufgehobenen Postanstalten, und endlich

6. der seit dieser Zeit vorgenommenen Veränderungen in den Postbestellungsbezirken in sich fassend erschienen.

Der Preis des 17. Heftes beträgt 24 kr. C.M. pr Exemplar. Das frägliche Supplement wird dagegen den bisherigen Abnehmern des Lexikons unentgeldlich nachträglich verabfolgt, und den noch nicht abgesetzten Exemplaren dieser Abtheilung als Ergänzung beigegeben, und kann so wie das mehrerwähnte Heft des topografischen Postlexikons bei der gefertigten Postdirection während der gewöhnlichen Amtsstunden, oder auch bei jeden hierländigen k. k. Postamte im Pränumerationswege bezogen werden.

Welches hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Agram 17. September 1855.

Klosse.

Nr. 6546. (Dt. 257) (3—2)

Edickt.

Vom k. k. Landesgerichte Agram wird hiemit bekannt gemacht; es sei über Ansuchen der Frau Marie Jakovina durch Herrn Advokaten Osjak, in die freiwillige Feilbiethung ihres in der Lachischen-Gasse gelegenen Hauses Nr. 6½ gewilliget, und zur Vorname der 1. Oktober 1855 um 9 Uhr Vormittags mit dem Beisatze bestimmt worden, dass dasselbe nicht unter dem Ausrufspreise von 3,500 fl. CM. werde hintangegeben werden, und dass den auf das Gut versicherten Gläubigeren, ihr Pfandrecht ohne Rücksicht auf den Verkaufspreis vorbehalten bleibe.

Kauflustige werden hievon mit dem Beisatze verständiget, dass die Feilbiethung in dem feilzubiethenden Hause selbst werde abgehalten werden, und dass die Feilbietbungsbedingnisse, sowohl bei Gericht, als auch bei Herrn Advokaten Osjak eingesehen werden können.

Agram am 12. September 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 5140. (153—D.P.) (3—2)

Oglas.

Od strane c. k. grad. deleg. kot. suda zagrebačkog daje se na znanje: pošto je ovostranim ediktom od 20. sèrpnja t. g. br. 3890 u parbenom predmetu barona Levina Raucha proti Mate Medvedec Škovran iz Bregovljanah obćine bèrdovačke proglašena pèrva dražba nepokretninah tuženikovih, sudbeno na 382 for. sr. procienjenih, dne 15. rujna t. g. dèržane porad pomanjkanja kupacah bez uspieha ostala, da će se druga i posliednja dražba istih nepokretninah napomenutim ediktom proglašena dne 15. listopada t. g. u 10 satih u jutro na licu miesta dèržati tim dodatkom, da će se kod ove zadnje dražbe upitne nepokretnine i izpod procienbene vriednosti prodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud
U Zagrebu 18. rujna 1855.
C. k. zemskog suda savietnik
Cuculić.

Nr. 9502. (Fin. 171) (3—1)

Licitations-Kundmachung

über die an der herrschaftlichen oberen und unteren Mahlmühle zu Kutjevo auszuführenden Bauherstellungen.

1. Zu Folge Erlasses das hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 28. August l. J. Z. 39.354 und der hohen k. k. Finanz-Landes-Direktion für Kroatien und Slavonien vom 6. September 1855 Z. 12834 wird die Ausführung einiger Bauherstellungen an den der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo gehörigen zwei Mahlmühlen (obere und untere Mahlmühle) im Orte Kutjevo um die nachstehend adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestforderden überlassen, als:

Post-Nr.	sind auszuführen — Namens: im Bezirke	in der Gemeinde	in der Ortschaft	Die bezeichneten Bauherstellungen besteht in	wird ausgeboten fl.	kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	kr.	Datum und Ort der Lizitation
				Obere Mahlmühle					
I	Kutjevo	Kutjevo	Kutjevo	Mauerarbeit sammt Materiale	1896	8	94	48¼	Am 6. October 1855 um 10 Uhr Vormittags im Amtslocale des k. k. Forst- und Domänen-Amtes Kutjevo.
II				Ziegeldeckerarbeit dto	245	38	12	17	
III				Zimmermansarbeit theils mit theils ohne Materiale .	1006	—	50	18	
IV				Das Zeug sammt Materiale	280	—	14	—	
V				Tischlerarbeit dto	594	58	29	45	
VI				Schlosserarbeit dto	326	46	16	20¼	
VII				Anstreicherarbeit dto	60	40	3	2	
VIII				Spenglerarbeit dto	119	13	5	57¾	
IX				Glaserarbeit dto	50	8	2	30¼	
X				Hafnerarbeit dto	32	—	1	36	
				Zusammen .	4611	31	230	34²/₄	
				Untere Mahlmühle					
I				Mauerarbeit sammt Materiale	711	15	35	33¾	
II				Ziegeldeckerarbeit dto	251	39	12	35	
III				Zimmermansarbeit theils mit theils ohne Materiale .	881	7	44	3¼	
IV				Tischlerarbeit sammt Mater.	332	29	16	37¼	
V				Schlosserarbeit dto	75	12	3	45¾	
VI				Anstreiherarbeit dto	48	41	2	26	
VII				Spenglerarbeit dto	91	20	4	34	
VIII				Glaserarbeit dto	31	4	1	33¼	
IX				Hafnerarbeit dto	30	—	1	30	
				Zusammen .	2452	48	122	38¼	

für beide Mühlen maht der ausgebothene Betrag 7064 fl. 19 kr. und das zu erlegende Vadium 353 fl. 12 kr. CMz. aus.

2) Zur Lizitation wird Jedermann zugelassen, der zur Eingehung zweiseitig bindender Verträge gesetzlich qualifizirt und durch besondere Bestimmungen nicht ausgeschlossen ist, denn die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der zu übernemenden Leistungen gegeben haben wird. Miderjährige und Kuranden bedürfen der besonderen gesetzlichen Legitimation.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitations-Kommissär einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen wollen, hat vor der am obigen Tage im Amtslokale des k. k. Forst- und Domänen-Amts Kutjevo beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskategorie oder mehrerer derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtiget.

5) Bei dieser Versteigerung, wobei die Ausbietung nach Umständen entweder nach einzelnen Arbeitsleistungen oder nach jedem der beiden Bauobjekte, oder aber für alle Leistungen in Einem erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem gefertigten k. k. Forst- und Domänen-Amte überreicht werden müssen, weil sie später nicht angenommen werden würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtigt werden soll, auf einem mit dem Stempelzeichen von 15 kr. versehenen Bogen geschrieben, gehörig versiegelt, und von Außen mit der Aufschrift „für welchen Bau respective für welche Arbeitsleistung der Anbot lautet" versehen sein, im Innern aber enthalten:
   a) Die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Bau-Bedingnisse, die Bau-Beschreibung, den Plan, das Einheits-Preis-Verzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.
   b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden ganzen Bauführung der einzelnen Arbeitsleistung zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.
   c) Das 5pCt. Vadium von dem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kasse geschehen.
   d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

   Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für alle oben angeführten Arbeitsleistungen können von nun an bis zum Lizitationstage bei dem gefertigten k. k. Forst- und Domänen-Amte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote eröffnet worden sein wird.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratification.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Anbote wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anbothen aber demjenigen der Vorzug eingeräumt, welcher früher offerirt wurde, worüber der Numerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungsresultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10% des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitations-Protokolle auszudrückende Empfangs-Bestätigung sogleich zurückgestellt.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 22. September 1885.

Raisky mp.

Nr. 4663. (30—P.Z.) (3—2)

Kundmachung.

Am 5. October 1855 um 10 Uhr Vormittags wird bei dem hiesigen Postamte ein zum Postbetriebe nicht mehr geeigneter Cariolwagen gegen gleichbare Bezahlung licitando veräussert werden.

Kauflustige werden demnach hiezu mit dem Bemerken eingeladen, dass der Ersteher des fräglichen Cariolwagens verpflichtet sein wird, denselben nach beendigter Lizitation sogleich aus den Remisen des hiesigen k. k. Postamtes fortschaffen zu lassen.

Agram den 23. September 1855.

Klosse.

Nr. 7869. (469—Izv.) (3—1)

Konkurs-Kundmachung.

Ueber Auftrag der hohen Landes-Commission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Croatien und Slavonien vom 31. August d. J. Z. 978 wird zur Besetzung der k. k. Bezirksvorstehersstelle des zum Verwaltungsgebiete der k. k. Požeganer Komitatsbehörde gehörigen gemischten Bezirksamtes in Daruvar, womit der Gehalt jährlicher 1000 fl. mit dem Vorrückungsrechte in die höheren Gehaltsstufen von 1100 fl. und 1200 fl. verbunden ist, hiemit der Konkurs mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass jene Bewerber, welche diesen Posten zu erhalten wünschen, ihre mit den Behelfen instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Dienstwege binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edikies in dem Amtsblatte dieser Zeitung gerrechnet, an die gefertigte k. k. Komitatsbehörde zu überreichen haben.

Als erforderliche Eigenschaften werden bezeichnet:

1. das Alter von mindestens 24 Jahren,
2. die absolvirten juridisch-politischen Studien,
3. die praktischen Prüfungen insoweit sie durch die hierauf bezugnehmende kaiserliche Verordnung vom 10. October v. J. (R. G. B. Nr. 262) und durch den §. 8. der Amtsinstruktion für die Bezirtsämter (R. G. B. XV. Stück Nr. 52 de 1855) erfordert werden,
4. die Kenntnis der deutschen und der Landessprache,
5. die bisher geleisteten Staatsdienste.

Nebstdem haben die Bewerber nachzuweisen:

6. Ihre sonstigen allfälligen Verdienste,
7. Ihren Stand,
8. Ihre allfälligen Verwandschaftsverhältnisse mit andern Beamten in den beiden Kronländern Kroatien und Slavonien und endlich
9. ob sie im Bereiche des Bezirkes Daruvar ein unbeweglіches Vermögen besitzen.

Požeg am 21. September 1855

Der Amtsleiter der k. k. Komitatsbehörde,

C a r.

Nr. 11208. (168—Fin.) (3—3)

Kundmachung.

Zur Verpachtung des Mautertrags an den Stationen Podsused, G. Gorica, Lekenik und Brest wird eine zweite Lizitation für den 4. Oktober l. J. mit dem Bemerken ausgeschrieben, dass auch bei dieser die in der Beilage der Agramer-Zeitung Nr. 205 enthaltenen Bedingungen zu Grunde gelegt werden.

Die Verhandlung beginnt um 9 Uhr Vormittags in dem Amtslokale der k. k Finanz-Bezirks-Direction Fleischhauer Gasse Nr. 743.

Agram am 22. September 1855.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

H e i m.

Nr. 10721. (169—Fin.) (3—3)

Kundmachung.

Nachdem zu der am heutigen Tage in Folge hohen Finanz-Landes-Direktion-Kundmachung vom 1. September 1855, Z. 12528 abzuhaltenden Versteigerung wegen Verpachtung der Brückenmauth dieses Finanz-Bezirkes Niemand erschienen ist, so wird diesfalls am ersten Oktober 1855, eine neue Versteigerung unter den im Amtsblatte der Agramer Zeitung und der »Narodne Novine« vom 11, 12. und 13. September 1855, Nr. 207, 208 und 209 enthaltenen Bedingungen, abgehalten werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direktion.

Fiume am 21. September 1855.

v. T e r z i.

Br. 4173. (442—Izv.) (3—3)

Razpis natiečaja.

Za popunjenje u ovdašnjoj glavnoj učioni izpražnjenog jednog učiteljskog s godišnjom plaćom od 450 for. srebra skopčanog miesta ili ako bi se popunjenjem ovoga miesto učitelja razreda I. odsieka dolnjeg sa platjom od 350 for. sreb. izpraznilo; — ovime na temelju naredbe vis. c. k. hèrv. slav. namiestništva od 10. o. m. br. 14660. natiečaj do uključivo 6. listopada 1855 razpisuje se, što se ovime do javnoga znanja stavlja tom primietbom, da se dotični natiecatelji za postignutje upitnog miesta vierodostojno imadu izkazati:

a) vèrhu dobe vierozakona i stališa,
b) vèrhu tielesne sposobnosti službovanja,
c) vèrhu dovèršenih naukah i dobrim uspiehom položenog učiteljskog izpita,
č) vèrhu dosadanjeg načina življenja, nemanje ćudoredno-političkog ponašanja, napokon
ć) vèrhu znanja jezikah, naročito ilirskog i niemačkog.

Vlastoručno pisane i vierodostojnim dokazima providjene molbenice imadu se najdulje do 6. listopada t. g. ovogradskom poglavarstvu predložiti, i to od natiecateljah u javnoj službi nalazećih se preko dotične njima predpostavljene, oli pako preko pridležeće političke vlasti, — kasnie prispievše molbenice neće se u nikakav obzir uzeti.

Dano od poglavarstva grada Varaždina dne 20. rujna 1855

Pavao Kovač, s. r.
načelnik.

Izdade V. Zdravac, s. r.
uredni biljежnik.

Br. 6580. (249—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljišno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855. br. 3742. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Aleksandru Praunsperger za spadavše na dobro Samobor u občini Podvèrh, kotaru Samobor, županii zagrebačkoj ležeće, 4⅝ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 12. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 12. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 12. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6010. (248—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3420 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Ivanu Nep. Sandoru za spadavše na dobro Hrastinu u občinah Vukovoselo i Terstenik, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, 2⅞ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. prosinca 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. kolovoza 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 1933. gradj. (465—Izv.) (3—3)

Obznana.

Od strane c. k. kotarskog ureda u Crikvenici kao nadležnosti sudbene obznanjuje se ovime: da će se sve pokretnosti, kao: dragocienosti, haljine, rubje i pokućtvo pok. kanonika Ivana Kèršula, umèršega 22. sèrpnja t. g. razprodati za gotove novce u Bribiru dana 1. listopada t. g. i sliedećih od 9 satih u jutro u do podne, a poslie podne od 3 sata do 6 satih na večer putem javne dražbe, a naročito u kući urednoga pristaništa pokojnikova.

U Crikvenici dana 16. rujna 185.

Za u službi odsutnoga c. k. predstojnika,
c. k. pristav
R. Zandonati.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 1. LISTOPADA 1855. Broj 224.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan iznzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljeti, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Početkom tekućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Zvanično.

Br. 2611.

Javna zahvala.

Gosp. Ivan Franković tèrgovac iz Rieke je za podporu kroz vladavšu u gospoštini dotično kotaru čabarskom kratelj nesretnih postavših obitelih i preostavših siroticah novčanu svotu od 200 for. podpisatome c. k. kotarskome uredu blagodušno dostavio.

Dočim ovaj kot. ured brigu imade, da se iznos taj po želji darovatelja porazdieli, nemože na ino već da njemu (darovatelju) za ovaj plemeniti čin u ime nadarenog žiteljstva ovime najvruću javnu zahvalu izrazi.

C. k. ured Čabar dne 25. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Švaicer.

Bèrzojavne viesti.

— Knez Goršakov javlja pod 26. rujna: „Nepriatelj je jučer sa znamenitom vojskom, koju general Šabelski cieni na 33.000 mom., krenuo iz Eupatorie, i posiee s jedne strane selo Sak, s druge pako sela Šabak, Orta-Mamaj i Sup-Mamaj. Popodne povukao se natrag. Naše prednje straže, koje su se natrag potegnule bile, zauzeše svoje pèrvašnje položaje. Na lievoj strani neima ništa novoga.

Nepriatelj podkrepljuje pucnjavu svojih mužarah protiv Seisarnaji. Kod Kèrča dogodilo se nieko srećno čarkanje izmedj naših Kozakah i nepriateljskih fourageur-ah. Dvadeset i pet englezkih i francezkih husarah zarobljeno je.“

Iz Aleksandrie, 21. rujna. Vicekralj vratio se ovamo. Govori se, da će se batinanje ukinuti.

Iz Turina, 26. rujna. General Lamarmora zahtieva, da mu se pošlje 5000 mom. nove vojske, i taj svoj zahtiev podkrepljuje time, da je 3000 mom. umèrlo u koleri, 3000 leži u bolnicama a 500 postade ih za rat nesposobnih.

Iz Madrida, 21. rujna. „Independance belge“ javlja, da je danas u jutro ovamo stigao ratificirani ugovor saveza izmedj Englezke, Francezke i Španjolske.

Iz Danciga, 28. rujna. „Bulldog“ stigao je ovamo; on je pošao iz Nargena 25. o. m., i nedonosi ništa novoga. Flota je ležala stranom kod Nargena, stranom Seskara, te se je imala u potonjem miestu usredotočiti.

Iz Berlina, 29. rujna. Danas se izčekuje ministar predsiednik sa svoga putovanja.

Iz Mletakah, 27. rujna. „Gazzetta uffiziale“ javlja, da je kralj sardinski Viktor Emanuel pogibelnie obolio, nego ili to bulletini izdaju.

Iz Kodanja, 27. rujna. Volksthing odobrio je danas konačno ukupni ustav sa 54 protiv 44 glasa.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Promiene u nadbiskupii zagrebačkoj.

Premiešteni su:

Gosp. Štefan Josip, duh. pomoćnik, za vojnog duhovnika k husarskom regimentu kneza Lichtensteina;
„ Smiljanić Josip, duh. pomoćnik iz Sopja u Osiekovo;
„ Holjac Antun, dosadanji vojni kapelan, za duhovnog pomoćnika k sv. Marku u Zagreb;
„ Švelec Vilhelmo, dosadanji nadstojnik naukah u kr. zagr. konviktu, na vlastitu molbu za duh. pomoćnika k sv. Martinu pod Okić;
„ Roneš Josip, duh. pomoćnik iz Samobora u Rieku;
„ Pavić Stiepan, duhov. pomoćnik, od sv. Marka u Zagrebu u kr. zagr. konvikt za nadstojnika naukah;
„ Očić Mihalj, duhovni pomoćnik, iz Vel. Gorice u Samobor;
„ Šoštarić Mato, duh. pomoćnik, iz Osiekova u Sopje;
„ Muljević Juraj, novomisnik ide za duhov. pomoćnika u Glinu.

Preminuli su:

Gosp. Rusan Juraj, župnik u Starih-Čičah;
„ Kovačević Josip, župnik u Pleternici.

S bojišta.

— (Izviestje maršala Pelissiera na ratnog ministra).

Iz velikog glavnog stana u Sevastopolju, 11. ruj. 1855.

Gospodine maršale! Ja ću čest imati, Vama s najbližnjim ulakom poslati detaillirano izviestje o napadaju, koi nas učini gospodarom Sevastopolja. Za danas vam mogu na bèrzo samo jedan nacèrt najglavniih činah velikoga toga ratnog dogadjaja predočiti.

Od 16. kolovoza, kao dana bitke na Černaji i upèrkos opetovanih znakovah o novom i strahovitom napadaju nepriateljskom na naše pozicie kod te rieke, biaše sve za odlučni juriš na Sevastopolj spremljeno. Topništvo naše na desnoj strani otvori dne 17. kolov. živahnu pucnjavu protiv Malakova, Redana od kielskog zalieva, obližnjih utvèrdjenjah i luke, da se tako mierništvu olakša ustrojenje pred tvèrdjom ležećih logement-ah, s kojih bi se vojska odmah baciti mogla na nasipe. Osim toga je mierništvo pripravilo svoju spravu, da se preko jamah dodje i na nasipe popne; sve na lievom krilu nalazeće se baterie otvore dne 5. rujna žestoku pucnjavu protiv tvèrdje. Englezi živahno pucaše na veliki Redan i njegove nutarnje obkope, na koje su oni imali navalu poduzeti.

Kad je sve spremljeno bilo, zaključio sam porazumno s generalom Simpsonom za dne 8. rujna u podne juriš.

Divizia Mac-Mahon imala je Malakov uzeti, divizia Dulac navaliti na Redan kielskog zalieva, divizia La Motterouge u središtu marširati na osrednji bedem, koi obe ove skrajne točke spaja. Osim toga dodao sam generalu Bosquetu diviziu garde pod generalom Mellinet-om za podporu pèrvih trih diviziah. Toliko gledè desnoga krila.

U središtu imali su Englezi napasti na veliki Redan, popevši se na njegove predbiežne obkope.

Na lievom imao je 1. sbor, k kojemu imao je general La Marmora dodati jednu piemontezku brigadu, na kojega čelu stajaše divizia Levaillant, preko središnjeg bedema prodrieti u unutarnjost varoši, zatim obići Mast-bastion, za moći se tamo takodjer smiestiti. General de Salles dobio je nalog, da navalu svoju samo u toliko produlji, u koliko bi okolnosti dopustile.

Nadalje imale su flote admiralah Lyonsa i Bruata pucati na karantenski i ostale spram mora gradiće. No uzbunjeno žestokim sieverozapadnim vietrom more nije dozvolilo, da se bilo linéjne ladje bilo fregate maknu sa svojih sidrištah. Sasvim tim englezke i francezke bombarde mogahu kod bitke učastvovati; one su znamenitim načinom pucale, i nama vèrlo koristne bile.

Upravo u podne bacile su se oduševljene po svojim načelnicima divizie Macmahon, La Motterouge i Dulac na Malakov, medjutojni nasip i mali Redan kielskog zalieva. Iza nečuvenih težkoćah, za doći preko jamah, i poslie u najvećem stepenu biesneće bitke momka protiv momka podje divizii Mac-Mahon za rukom, namiestiti se u prednjoj strani Malakova. Nepriateljska projektila svake vèrsti padaše kao tuča na našu hrabru vojsku; imenito se Redan kielskog zalieva, premda jur osvojen, morao ostaviti, nu divizia La Motterouge čvèrsto je stajala na jednoj strani medjutojnog nasipa a divizia Mac-Mahon dobivala sve to više terraina u Malakovu, kamo je general Bosquet neprestano pošiljao rezerve, kojih dolazak sam ja uskorio.

Ostale navale biahu navali na Malakov subordinirane, jer je ovdie bila glavna točka svih odbranjivih utvèrdjenjah.

S redute Brancion, u kojoj sam se ja nalazio, sudio sam, da će Malakov ostati u našoj vlasti, i dao sam ugovoreno s generalom Simpsonom znamenje.

Odmah krenuše Englezi hrabro protiv prednje strane velikog Redana; njima podje za rukom tudie prodreti i dugo se vremena boriše, da se tamo odèrže; no nadvladani ruskim rezervama, koje neprestano dolaziše i radi žestoke topničke pucnjave moradoše se povući u svoje paralele.

Na isto znamenje navalio je general de Salles na osrednji bedem. Divizia Levaillant započela je tamo i u luneti na desno staniti se, kad na jednom iza posve žestoke vatre kartačah nadodju toli znatna ruska podkrepljenja, da je naša od pucnjave decimirana vojska, koje načelnici takodjer postadoše za rat nesposobni, morala povratiti se u miesta svoja, s kojih je pošla.

Osviedočen, da zauzeće Malakova mora odlučiti o uspiehu, zapriečio sam ponovljenje drugih navalah, koje, dočim su nepriateljsku voj-

sku na svim točkama razgranjenog nasipa pridėržale, svoju glavnu zadaću jur izpuniše; ja sam svu svoju pozornost posvetio Malakovu, koga je general Mac-Mahon podpuno osvojio. U ostalom pridesila se za čas kriza. General Bosquet biaše pogodjen velikim jednim komadom bombe, te sam morao njegovo zapovjedništvo predati generalu Dulacu. Na medjutojnom nasipu blizu Malakova odletio je u zrak jedan magazin s barutom, te sam se najtežih posliedicah bojao.

Rusi, koji su mislili tim dogadjajem koristiti se, krenuše u velikom množtvu napred, i u tri kolone napadnu na središte, desno i lievo krilo Malakova. Medjutim jur se mogahu u unutarnjosti toga gradića učiniti shodne naredbe, general Mac-Mahon razpolagao je neustrašivom vojskom, i poslie sdvojenih naporah morali su Rusi natrag se povući. Od tog časa nisu više pokušali ofenzivu. Malakov biaše naš, i nemogaše nam se oteti. Biaše polak pet satih.

Odmah biahu naredbe učinjene za suzbiti nepriatelja, ako bi noćju navalio. No naša nestalnost skoro se razpėrši. Nastupivšom noći buknule su vatre na svim stranama grada; lagumi praskaše, barutane letiše u zrak. Pozorište u vatri stojećeg Sevastopolja biaše jedno od najstrašniih, što ih ratna poviestnica izkazati može. Nepriatelj ostavljao je varoš pod obranom uzastopce sliedećih eksploziah, koje me priečiše, te nisam mogao za njim poći ni njega uznemirivati. Dne 9. u jutro biaše ciela južna strana varoši napuštena i u našoj vlasti.

Primite itd. General en chef

Pelissier.

Za ovim izviestjem priobćuje „Moniteur" drugo izviestje generala Niela. Po tom izviestju pucali su Rusi sa 800 a saveznici sa 700 topovah, koji potonji su ukupno izbacili 1.600.000 hitacah. Miernišvo izgubilo je 31 mėrtvog i 33 ranjena oficira.

Austria.

Iz Beča. Bėrzojavna izviestja iz Insbruka od 26. rujna donose, da je novo imenovani namiestnik, njegova visost nadvojvoda Dragutin Ljudevitt, tamo prispio i s velikim oduševljenjem primljen bio.

— U Tėrztu dėržana je 26. glavna skupština parobrodarskog družtva austrianskog Lloyda. Zaključeno je njeg. velič. caru podnieti zahvalnicu za premilostivo pruženu pomoć, g. Wittman izabran je opet za ravnatelja i ravnateljstvu podnešen odviet povierenja.

— Nova iztočna pošta nije ništa znatnoga doniela iz Azie. — Razmirica Redcliffa radi naimenovanja Mehemed Alie nije još izravnana. — U Ateni nije Kalergis još prestao biti ministrom.

Rusia.

— (Zapisci, pisma i književna diela grofa Rostopčeva). (Nadalje.)

Pėrvih godinah vlade Aleksandrove živio je Rostopčin privatno, no zato opet živo se on miešao u važnu poviestnicu tadašnjeg vremena i bio je u sadanjim odnošajima sa niekolicinom pėrvih ljudih. To se vidi iz njegovog pisma, koje je pisao Žižijanovu: „Po riečima knjaza Adama Čartorijskog, ruskog ministra inostranih dielah, poslie šest miesecih znat ćemo kako stojimo sa portom. Može se misliti, da se potajno čeka samo zgodno vrieme, pa da se podieli Turska, koja se bori s dušom; ali nije moguće da će se bečki dvor dati varati o grabljivosti i preduzetnosti Bonapartinoj .... Bonaparta će dati opljačkati Engleze na moru, pa će udariti na Italiu, a kralj pruski uredjivat će u Niemačkoj, a Kobencl će zasvojiti Vlašku i Moldaviu. Nebi li bolje bilo da se tri sile dogovore, kako da podiele Tursku, a da se netuku, pa Francezima dadu Egipat? No naočigled hoće tako sudbina, da Bonaparta bude bič vladaocima. Od toga „plavog težaka" očekivati je još mnogo kojekakvih djavolštinah. Pošto se u Milanu kruniše za kralja talianskog, a on će se u Rimu dati pomazati. Jedanput u razgovoru rekao mi je stari grof Voroncov, ministar Katarin'n i Aleksandrov, da se nemože izbieći. O pojedinom kojećemu nisam ga ništa pitao, jerbo se neslažemo u politici. Za ljubav brata svoga dėrži on stranu Englezkoj, a ovamo ja sam uvieren da se Rusia mora dėržati osobitog načina, pa ili nedati drugima da svoje zemlje uvećaju, ili i negledajući na druge, zasvojiti sve, što joj je nuždno da se uveća. Kao dovoljan primier može služiti Francezka. Kad bi ona sa svojim zanetim narodom mogla mačem i javnim mišljenjem pokoriti svu Europu, šta onda Rusia nebi morala preduzeti? .. Da čudne misli od Jovana Potokija, ići u Gruziu? Ja ga poznajem od 84 godine. On je zanieta, romanska glava; piše, pieva i igra, tumara po Egiptu, dvorjanin je, professor i lovelas i šta mu god samo padne na um. Sad ima liepu priliku putovati, idući u Kinu sa poslanikom Golovkinom. Bez sumnje će u Kini podstaći bog zna koliko mišljenje o našoj velikoliepnosti, jerbo je kupljena Šeremetevljeva sbirka i šilju se osim činovnikah i 1,500 vojnikah i jedna panorama, koja predstavlja prelazak Suvarovljev preko Alpah, i mnogo poklonah itd. Ti si morao već razumieti iz novinah kako opasno stoji Englezka. Da je kralj umro, onda već nebi bilo tako opasno; ali je on opet poludio, pa će se morati postaviti kakav namiestnik ili upravljajući saviet. To je može biti kriza dosadašnje srećne politike englezke. Za cielo nebi Pit zaključavao mira amienskoga ili bar pošto je zaključen, nebi ga tako bėrzo narušavao. Bonaparti svi zavide. On može smatrati to za sreću svoju što je svima, koji se nude ubiti ga, jako stalo za svojom sobstvenom sigurnosti tako, da im nije do obećane nagrade. Šteta, što se u to i skoro pomiešao, pa je nezadovoljan biti pėrvi genera l, išao da bude pėrvi konzul. U koliko se može suditi po ljudma, koji su došli iz Englezke da ubiju Korzikanca, kao da je Vitvort, koi je obično nazivan lojalan, načinio taj nevini plan." — Lord Vitvort, koi je bio poslanik englezki najprie u Petrogradu, a poslie u Parizu, jamačno je nepravo okrivljen da je mislio zavieru, koja je prouzrokovala smėrt cara Pavla. Zbog toga Rostopčin tako viče na njega.

(Dalje će sliedit.)

SLUŽBENI LIST.

Br. 6581. (250—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hėrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3745 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji Kellemenu za spadavše na dobro Glogovec u obćini Brezovica, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dėrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hėrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 12. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dėrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvėrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pėrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 12. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 12. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svėršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pėrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3881/g. (447—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hėrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sėrpnja 1855 i 21. kolovoza 1855 br. 3150 i 3476 pronadje u 15.600 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 39negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Druškovec sa Kojkovec, Brodarovec, Korenjak, Novaki, Greda i Babinec, kotaru ivanečkom i varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Druškovec i Vinica gospodina Mije Konjari, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dėrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dėrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvėrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pėrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prianje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 3883/g. (Izv.—439) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hėrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855. br. 3466 pronadje u 3000 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $7^{4}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah ležećih u obćini Torčec, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Herešin gg. Ludvika i Ludvike Švagel, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dėrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dėrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvėrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od

kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pák kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 8. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 8. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3884/g. (440—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3482 pronadje u 2150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $5^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Tuhel, kotaru klanjačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gregurovec gg. Viekoslava Magjar, Ane Penzeš i Amalie Eichberger, rodj. Magjar, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3877/g. (Izv. 437) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3484 pronadje u 4,250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $10^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Selno, Krapinske Toplice, Velika Erpenja, Vèrtnjakovec i Jalšje, kotaru klanjačkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Gregurovec gospodina Franje Magjar, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6579. (D.S. 245) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3725 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Josipi Fiala za spadavše na dobro Hrastina u obćini Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $3^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 16. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 16. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6580. (249—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855. br. 3742. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Alaksandru Praunsperger za spadavše na dobro Samobor u obćini Podvèrh, kotaru Samobor, županii zagrebačkoj ležeće, $4^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 12. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 12. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 12. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6010. (248—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3420 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Ivanu Nep. Sandoru za spadavše na dobro Hrastinu u obćinah Vukovoselo i Terstenik, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće, $2^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. listopada 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854,

stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. listopada 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 31. prosinca 1855 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 25. kolovoza 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Nr. 6546. (Dt. 257) (3—3)

Edickt.

Vom k. k. Landesgerichte Agram wird hiemit bekannt gemacht; es sei über Ansuchen der Frau Marie Jakovina durch Herrn Advokaten Osjak, in die freiwillige Feilbiethung ihres in der Lachischen-Gasse gelegenen Hauses Nr. 64 gewilliget, und zur Vornahme der 1. Oktober 1855 um 9 Uhr Vormittags mit dem Beisatze bestimmt worden, dass dasselbe nicht unter dem Ausrufspreise von 3,500 fl. CM. werde hintangegeben werden, und dass den auf das Gut versicherten Gläubigeren, ihr Pfandrecht ohne Rücksicht auf den Verkaufspreis vorbehalten bleibe.

Kauflustige werden hievon mit dem Beisatze verständiget, dass die Feilbiethung in dem feilzubiethenden Hause selbst werde abgehalten werden, und dass die Feilbiethungsbedingnisse, sowohl bei Gericht, als auch bei Herrn Advokaten Osjak eingesehen werden können.

Agram am 12. September 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Nr. 6496. (167—Fin.) (3—2)

Minuendo - Licitations - Kundmachung.

Zufolge Erlasses der hohen k. k. Finanz-Landes-Direktion vom 4. April 1855, Z. 4174 ist die Herstellung der Salzamtsgebäuden zu Teresovac im Pežeganer Comitate mit einem technisch-adjustirten Kostenaufwande von 896 fl. 27³/₄ kr. bewilligt.

Von dieser Totalsumme entfällt.

1. Auf die Mauerer- und Handlanger-Arbeit sammt Materiale	342	for. 58	kr.
2. Zimmermanns- und Handlangerarbeit sammt Materiale	470	fl. 25	kr.
3. Schlosserarbeit sammt Mater.	50	fl. 40	kr.
4. Glaserarbeit sammt Mater.	—	fl. 16²/₄	kr.
5. Brunnenarbeit sammt Mater.	19	fl. 48	kr.
6. Binderarbeit sammt Mater.	8	fl. 20	kr.
7. Wagnerarbeit sammt Mater.	4	fl. —	kr.
Zusammen	896	fl. 27²/₄	kr.

Zur Ausführung der angeführten Arbeiten wird am 11. Oktober 1855 im Amtslokale des Teresovacer k. k. Salz- und Steueramtes eine Minuendo-Lizitation abgehalten, und es werden diejenigen, welche die benannten Arbeiten entweder einzeln nach den Meisterschaften oder im ganzen Umfange zu übernehmen wünschen, eingeladen, am obbesagten Tage in Teresovac in der gedachten Amtskanzlei zu erscheinen, und sich mit einem 5⁰/₀ Vadium der obangesetzten Ueberschlagssumme zu versehen, welches den Nichterstehern nach geschlossener Lizitation zurückgestellt, dem Ersteher aber in die von dem Erstehungsbetrage zu erlegende 10⁰/₀ Caution eingerechnet werden wird.

Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualificirt ist, und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.

Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezuerforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu aufgestellten Lizitations-Commissär einzuhändigen.

Bei der Versteigerung werden auch schriftliche Offerte angenommen, wenn solche vor Abschluss der mündlichen Lizitation dem Lizitations-Commissär übergeben werden, und wenn in den Offerten das 5⁰/₀ Vadium von dem Anbote, oder aber die Amtsquittung über die geschehene Einlage desselben bei einer Aerarial-Casse eingeschlossen ist.

Uebrigens wird bemerkt, dass das in dem Offerte zu stellende Anbot entweder die einzelnen Profesionistenarbeiten, oder aber die ganze Bauherstellung betreffend in Ziffern und Buchstaben ausgedrückt, und überdiess noch darin die Bestätigung enthalten sein muss, dass Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheitspreisverzeichniss und den summarischen Kostenanschlag genau kenne, dass sich Offerent den betreffenden Lizitations- und Kontraktsbedingnissen unbedingt füge, und dass diese Erklärung ganz dieselbe Rechtswirkung habe, als ob er die genannten Bedingungen unterfertigt hätte.

Nebstdem müssen schriftliche Anbote, sofern der Offerent zur Zeit der Versteigerung am Ort derselben nicht persönlich erscheinen könnte, die Bezeichnung eines daselbst anwesenden Bestellten enthalten, welcher zum Abschluss des Contraktes für ihn gesetzlich ermächtigt ist.

Eben so hat der Offerent, wenn er nicht sonst schon bekannt ist, von der dazu berufenen Behörde die Beglaubigung, dass derselbe in aufrechtem Vermögensstand, und von bekannter Redlichkeit sei, seinem schriftlichen Anbote beizulegen.

Die schriftlichen Offerten sind auf 15 kr. Stämpel auszustellen, und gehörig versiegelt dem Teresovacer k. k. Salzmagazine und respt. dessen Amtsvorstande mit der Bezeichnung auf dem Couverte als Offert zu übergeben. —

Der diesfällige Plan, der summarische Kostenüberschlag, die allgemeinen und speziellen Lizitationsbedingnisse, die Baubeschreibung, das Einheitspreisverzeichniss, und der Plan können im Amtslokale des k. k. Steuer- und Salzamtes zu Teresovac bis zum Lizitationstage täglich während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direktion

Essek am 17. September 1855.

Raisky m. p.

---

ad Nr. 9901. (462—Izv.) (3—2)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante il posto di scrittore controllante presso l' i. r. Deputazione di Porto e Senità Marittima in Sebenico, cui va congiunto il Salario d' annui fiorini 350 nonche obbligo di prestare una cautione nell' imperto di una annata del Soldo.

Chinunque intende aspirarvi presentera entro tutto 20 Ottobre p. v. al Governo Centrale Marittimo la rispettiva sua supplica comprovando la sua età, l' illebata sua condotta Morale i servigj anteriormente prestati la piena sua idoneità al posto optato e la cognizioni di lingue che evenalmente possedesse.

Dichiarerà inoltre se si trovi in parentella ad affinità con altro impiegato ad inserviente presso la suddetta Deputazione p. s.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 18 Settembre 1855.

Nr. 1329. 67 C. C. (Izv.—443) (3—2)

Avviso di Concorso.

Presso la locale scuola reale inferiore incompleta è vacante un posto di Docente tecnico cui va annesso l' annuo salario di fl. 600 ed il soldo d' alloggio in fl. 100 annui.

La lingua d' istruzione è la italiana.

Gli aspiranti a quel posto presenteranno i loro Ricorsi al Magistrato civico di Fiume sino il dì 20 p. v. ottobre, documentando legalmente

a. l' età, lo stato, la religione
b. la salute fisica
c. i percorsi studî
d. i sin' ora sostenuti impieghi
e. la condotta politico morale
f. la conoscenza delle lingue
g. l' abilitazione all' insegnamento delle materie tecniche pelle scuole reali inferiori, unite alle popolari.

Coloro, che fossero in qualche impiego pubblico attualmente, faranno pervenire i loro Ricorsi mediante le preposte loro Autorità.

Dal Civico Magistrato.

Fiume li 5. settembre 1855.

Il Borgomastro

Francesco Cav. de Treyer m. p.

Br. 1013/1855. (460—Izv.) (3—3)

Oglas dražbe.

Ces. kr. kot. ured, kao kot. sud moslavački ovime do javnoga znanja stavlja, da se budu dne 4. i sliedećih danah mieseca listopada o. g. prie i poslie podne u župnom dvoru Osiekovačkom putem javne dražbe uz gotovi novac prodavale sliedeće pokretnosti na ostavštinu dne 16. kolovoza o. god. s oporukom umèrvšeg podjašprišta i župnika osiekovačkog g. Jurja Jurinića, kao: dva konja, 8 kravah, 4 vola, 2 junca, 1 tele, 3 kèrmka, 10 mierovah pšenice, 115 mierovah zobi i drugog žitka po nešto, zatim preko 200 akovah vina, do 12 akovah rakije od različitih godinah; svake vèrsti vinsko posudje i gospodarstvene sprave, isto tako i pokućtvo i svakojake malenkosti.

Svi kupiti želeći pozivaju se na obrečeni dan u župni dvor osiekovački.

U Moslavini dne 21. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik

Tomašić.

Nr. 4663. (30—P.Z.) (3—3)

Kundmachung.

Am 5. October 1855 um 10 Uhr Vormittags wird bei dem hiesigen Postamte ein zum Postbetriebe nicht mehr geeigneter Cariolwagen gegen gleichbare Bezahlung licitando veräussert werden.

Kauflustige werden demnach hiezu mit dem Bemerken eingeladen, dass der Ersteher des fräglichen Cariolwagens verpflichtet sein wird, denselben nach beendigter Lizitation sogleich aus den Remisen des hiesigen k. k. Postamtes fortschaffen zu lassen.

Agram den 23. September 1855.

Klosse.

Br. 2485. P. (430—Izv.) (3—3)

Oglas.

Pošto očita dražba glede iznamljenja prava mesarie u Bribiru, Crikvenici i Novom u pisarni ovog kot. ureda dne 13. t. m. obdèržavana, jest bez uspieha ostala, zata u istu svèrhu i pod *istimi* uvieti sa oglasom od 10. sèrpnja 1855 proglašenim, će se dne 13. listopada kod ovog kot. ureda druga dražba obdèržavati, kamo se iznajmiti želeći uljudno pozivaju.

U Crikvenici 14. rujna 1855.

C. kr. kot. predstojnik,

B. Marijašević.

Br. 7842. (444—Izv.) (3—2)

Oglas jevtinbe.

Dne 10. listopada o. g. hoće se prie podne u uredu c. kr. županijske oblasti u Požegi putem jevtinbe osigurati za dojduću zimu za ogriev gimnazialnih prostoriah u Požegi u 30 hvatih brastovih ili 20 hvatih bukovih 36 colah dugačkih dèrvah.

Gospoda poduzetnici sa propisanom žalbom od 9 for. srebra providjeni pozivaju se na rečeni rok u napomenuti ured u Požegu, gdie kod tajničtva uviete obilnie uviditi mogu.

U Požegi dne 19. rujna 1855.

C. k. žup. oblasti ravnatelj

Car, s. r.

Br. 445./gr. 1855. (402—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured dugoselski ovim obznanjuje, da je na molbu Nikole Hudjina mlinara iz sv. Helene dozvoljena tretja dražbena prodaja selišta Miška Novosela od ¹/₄ sesie u Ježevu pod br. 8. ležećeg, iz kuće s kućištem, i ostalih zdanjah gospodarstvenih, zatim vèrta i oranice sastojećeg, pa da je za preduzetje te prodaje ročište na 1. listopada 1855. tretju uru poslie podne na lice miesta na Ježevo urečeno, kadi će se upitno selište i izpod procienbe najviše obećavšem dosuditi. Svaki dražbenik imat će jamčevinu od 50 for. u ruke sudbenog izaslanika položiti, koja će se kupcu u kupovninu uračunati, a ostalim dražbenikom povratiti.

Kupac napokon morat će preuzeti one dugove, koji su na prenavedenom selištu zaloga radi osigurani; ostale uviete mogu dražbenici kod suda ugledati.

Ujedno se svi oni, koji su uknjiženjem na rečeno selište kakovo pravo hipotekarno stekli, ovim pozivadu, da to pravo do prodaje napomenutih nepokretninah tim sigurnie prijave ovom sudu, jer će inače sebi samim pripisati, ako se dioba kupovnine bez njih preduzme, i oni, u koliko bi kupovnina diobom izcèrpljena, ostanu izključeni.

C. k. kot. sud dugoselski.

U Božjakovini 29. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,

Barać.

Br. 5081. (271—DS.) (3—2)

Dražba.

C. k. grad. deleg. kot. sud zagrebački stavlja ovime do obćeg znanja, da će se 11. listopada t. g. u tri sata poslie podne u Petrinjskoj ulici kod Ivana Cerovskia pokućtvo, posteljina i ostale druge stvari spadajuće na ostavštinu pokojnoga Franje Sremčevića za gotov novac prodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 25. rujna 1855.

C. k. zemaljskog suda savietnik

Cuculić.

Br. 1780. (467—Izv.) (3—2)

Izrok dražbe.

Desetoga i sliedećih danah mieseca listopada 1855 u miestu Str. Čiče, pod kotar gorički spadajućem i nalazećem se tamo župljanskom dvoru budući se obdèržavala dražba pokretnostih na zaostavštinu pokojnog župnika Jurja Rusana spadajućih, kanoti blaga rogatog, konjah, žitka, vina i razne vèrsti pokućtva.

Kamo se kupoželjni uljudno pozivlju s tom opazkom, da se rečene stvari samo nuz gotov novac prodavale budu.

U V.-gorici 25. rujna 1855.

C. k. kotarski predstojnik

I. Nemčić.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 2. LISTOPADA 1855. Broj 225.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nodielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Početkom tekućega mieseca listopada nastaje posliednje čètvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 1. listopada. Njeg. velič. dostojalo je nova pravila ovdiešnjeg glasbenog družtva u podpunoj svojoj cielosti premilostivo potvèrditi.

— Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom, izdanom u Išlu pod 25. rujna o. g. premilostivo sankcionirati temeljna opredieljenja, po kojih se u buduće urediti imadu pravne i dèržavoznanstvene nauke na austrianskim sveučilištima i pravnim akademiama.

Polag tih opredieljenjah počimaju predavanja na c. k. pravnoj akademii zagrebačkoj istom 15. listopada o. g.

— Ministar prosviete i bogoštovja imenovao je gimnazialskog učitelja u Požunu, dra Jurja Tušara, pravim učiteljem na zagrebačkoj gimnazii.

U Zagrebu, 2. listopada. Jučeranjim danom skočile su ovdie polag nove limitacie ciene govedine i brašna, i to s 1 kr. od funte.

— U Senju je kolera sasvim prestala. — Major i gradski sudac u Senju, Franjo Bach, dobio je za sastavljenu i njeg. velič. caru podnešenu poviestnicu otočke granič. regimente od njeg. veličanstva zlatnu kolajnu s previšnjom devizom ukrašenu.

U Zagrebu. Izmedju onih, koji su pritekli u pomoć stanovnicima Starog — grada (u Dalmacii), u kom kolera biesni, spominje „Glasnik Dal.“ porodicu plem. gosp. Sime viteza Vranicanja. Ova izvèrstna gospoda, veli „Glasnik,“ koja imaju bankirske kuće u Senju, Rieci i u Beču, starinom su iz Starog-grada, i či̇m su čuli nevolju, u kojoj se nahode stanovnici toga varoša, odmah su veledušno poslali u pomoć 400 for.

Sada iz Dalmacie dolaze vèrlo utiešivi glasovi, jer je zlogèrdna pošast ili sasvim prestala ili znatno popustila. Jedino u gradu Kotoru razvija ta bolest svoju snagu. Od 3. do 17. rujna obolilo je 134, umèrlo 43, ozdravilo 19; dne 18. biaše novih 18 slučajevah, 8 mèrtvih, 12 ozdravilo je; dne 19. slučajevah novih 26, umro 1, ozdravilo 8. — Kotor broji niešto više od 2000 dušah.

S bojišta.

— „Moniteur“ donosi sliedeće viesti iz Sevastopolja od 13. rujna: „Noćju izmedj 8. i 9. vidieli smo, kako utvèrdjenja ruska i Sevastopolj gore kao Vulkan. Pošto bi nepriatelj grad ostavio, udje 10. u večer jedna brigada, da posiedne varoš. Sva zdanja, svi spomenici, bez najmanje iznimke, leže razvaljeni i razoreni. Zemlja je upravo pokrita našim kugljama. Ruska utvèrdjenja, koja krasno i gotovo neoštećena stoje, sagradjena su divnom umietnostju. Svi topovi nalaze se u dobrom stanju. Rusi ih imadoše množinu i mienjali su ih, čim se koi oštetio. Džebane i hrane biaše takodjer neizmierno množtvo. Svagdie nalaze se veliki hèrpi baruta i patronah, magazini opravah od znamenite kolikoće, živež i pića u izobilju, u obće nalaze se potrebe za dugu još obsadu. Noćju izmedj 11. i 12. vidieli smo osam do deset ruskih parobrodah u kupu izgorieti. Nikad nebi mogao koi slikar žalostnie pozorje naslikati.

— Drugo izviestje generala Pelissiera od 14. rujna zauzimlje u „Moniteuru“, šest stupacah, i podpunjuje pojedinosti o bitki dne 8. runja. Gubitak francezke vojske naznačuje maršal Pelissier ovako: 5 generalah ubijenih, 4 ranjena 6 kontuzioniranih; 24 višja oficira ubijena, 20 ranjenih, 2 nestala; 116 podčinjenih oficirah ubijeno, 224 ranjeno, 8 nestalo; 1489 podoficirah i vojnikah ubijeno, 4259 ranjeno, 1400 nestalo; ukupno 7557 mom.

— „Moniteur“ od 27 priobćuje izviestje glavnog nadstojnika (general-intendant) iztočne vojske. Dne 8. rujna dovedeno je u francezke ambulance 4472 Franceza i 554 Rusa ranjena. Sada se u cielome nalazi u bolnicama krimskim 10.520 ranjenih, medju njima 372 oficira.

— Dva ulaka donieše u London novie depeše i popis gubitka englezkog u posliednjem jurišu. Englezi izgubiše mèrtvih, ranjenih i nestavših u svemu 2447 momakah.

— Sad, pošto su saveznici kod Sevastopolja već postigli ciel, za koju ga obsadjivahu, pošto je t. j. razorena ruska flota i morska oružnica ruska, vriedno će biti pregledati, šta se pri tome obsadjivanju do sada najvažnie dogadjalo. Ovako je bilo:

Englezka, francezka i turska vojska, odredjena vojevati na Krimu, pod Saint Arnaud-om i Raglanom izveze se 14. rujna 1854 na krimsko primorje kod Starog Grada, južno od Eupatorie. 19. rujna pomakne se ona napred do Alme i još isti dan srazi se s konjanicima i predstražema ruskim i sutra dan 20. rujna pobiedi vojsku kneza Menšikova. Više danah odmorivši se, dok medjutim knez Menšikov odvede svoju vojsku najprie u Sevastopolj, pa onda u Bakčisaraj, saveznici slavno obidju sa strane oko Sevastopolja. 25. rujna se ju jutra naidju na stražnju vojsku kneza Menšikova kod makenzijskih gorah, uzmu isti dan Balaklavu i stane se na izvišenoj ravnici herzoneskoj, gdie naskoro započmu utvèrdjivati se za obsadu južne strane Sevastopolja. 26. rujna preuzeo je general Canrobert vèrhovno zapoviedništvo od razbolivšeg se maršala St. Arnaud-a, koi je zatim i umro. Medjutim od 6. listopada dolazaše Rusima još vojske iz Odese i Besarabie.

13. listopada predje ruska vojska preko Riečke, 16. i 17. utvèrdi se general Semjakin kod Čorguna, pretieći svezi savezničkoj sa Balaklavom, a medjutim ovi 17. listopada pèrvi put stanu jako pucati na Sevastopolj i sa suha i s mora, a tako isto i sutra dan 18. listopada gdiešto učine, dokle Semjakin, pretieći Balaklavi, za vrieme neučini kraj tome pucanju, koje su saveznici poslie do 20. listopada samo slabo nastavljali.

24. listopada general Liprandi osvoji turske redute kod Kamare, a 24. dogodi se boj izmedju konjanikah kod Balaklave. 5. studenoga knez Menšikov započme boj kod Inkermana. 15. stud. biaše strašne bure, koja saveznicima upropasti potrebe, za njih odredjene, 1500 ljudih liši života i upropasti preko 60 milionah franakah stvarih vojničkih. Zbog toga obsadni poslovi gotovo sasvim prestanu.

6. prosinca parobrodi ruski „Vladimir“ i „Herzon“ podkradu se iz pristaništa sevastopoljskog, pa zadju razgledati prema zalivu kamiškome. U to vrieme jednako izletahu Rusi iz grada protiv saveznikah, a najposlie izlete 4. veljače, pri čemu poručik Birulev 6 putah napadne na nepriateljske prokope i zadà saveznicima veliki strah. 17. veljače Rusi pod Krulevom napadnu na Eupatoriu, no to im hèrdjavo izpadne. Noćju izmedju 21. i 22. veljače naprave oni izpred Sevastopolja redut zelenginski, a noćju izmedju 24. i 25. veljače Francuze, koji su bili napali na taj redut, uzbiju i učine im veliku štetu. Noću pak izmedju 28. veljače i 1. ožujka naprave i redut volhinski. 2. ožujka knez Menšikov preda baronu Ostensakenu vèrhovno zapoviedništvo.

Noćju izmedju 10. i 11. ožuj. naprave Rusi i redut kamčatski, na koi Francuzi noćju izmedju 17. i 18. ožujka uzalud napadahu. 21. ožujka dovèrše Rusi taj redut i naoružaju ga, pa onda noćju izmedju 22. i 23. ožujka sa 12 bataillonah izleto pod generalom Krulevom na saveznike, kojima učine veliku štetu i u ljudma i u obsadnim poslovima, ali i sami izgube preko 1000 ljudih. Medjutim saveznici zato opet malo po malo idoše u svojim obsadnim poslovima u napredak i licem na uskèrs nanovo opale na Sevastopolj iz 350 topovah, i to pucanje nastave do 20. travnja; no ništa znatno nepostignu. No oni zato opet jednako idoše u napredak i od zapadne strane pridju ruskim utvèrdjenjima tako blizu, da se na to zametne žestoka vojna od lagumah za razvaljivanje, koja se poslie i dalje nastavljala.

Noćju izmedju 2. i 3. svibnja biše žestoki boјevi izpred 5. bastiona sevastopoljskog, u kojim Francuzi najposlie uzmu utvèrdjenja izpred tog glavnog 5. bastiona. 10. svibnja pèrve sardinske vojske prispiju u Balaklavu; naskoro zatim i divizie Derbilonova i Derolova, divizia carske garde francuzke pod Regnolom Saint Angelom i divizia konjanikah Dalognilovih prispiju u Kamiš. 19. svibnja general Pelissier preuzme od generala Canroberta vèrhovno zapoviedništvo na francezkom vojskom i pèrvi put se pojavi prilikom znatnih bojevah, u kojima noćju izmedju 22. i 23. i poslie izmedju 23. i 24. svibnja uzme važno miesto izpred 5. i 6. ruskog bastiona, a osobito izpred tamošnjih obkopah na groblju. Poslie toga uspieha zauzme on 25. svibnja liniu na Čèrnoj Riečki.

3. lipnja razgledaju saveznici Bajdardol, gdie nenadju nikakve znatne vojske nepriateljske; a 6. lipnja i treći put opale na Sevastopolj, i to protiv prednjih utvèrdjenjah na iztočnoj strani, koja 7. lipnja poslie podne i uzmu na juriš. 17. lipnja opale na Sevastopolj i čètvèrti put, ali veliki juriš od 18. lipnja bude

odbijen. Gotovo 12 nedieljah prodje, pa tek onda, pošto Rusi medjutim 16. kolovoza izgube boj na Černoj Riečki, 5. rujna posliednji put opale na Sevastopolj, a 8. i juriše na grad, pri čemu Francuzi najprie osvoje samo kulu malakovsku. No to osvojenje biaše tako važno, da Rusi budu prinudjeni povući se i iz sve južne časti. Šta dalje bilo da bilo, tek svakojako je taj dogadjaj veliki odsiek u vojničkome operiranju.

8. i 9. rujna uspiehom su uvienčana ogromna saveznička naprezanja od 11 miesecih. Pokazalo se, da su uzalud bila sva ruska utvèrdjenja u nutra u Sevastopolju, jerbo je osvojenjem kule malakovske ujedanput sve presudjeno. Francuzkome inžinirskom generalu Nielu pripada zasluga, što je znao još napred, da će tako biti, a opet Pelissier bio je postojan i mudar tako, da nikad nije skidao očiuh sa te kule, nego se protiv nje najvećma naprezao.

Austria.

U Beču, 30. rujna. Francezki poslanik kod carskoga dvora baron Bourqueney, pratit će svoju obitel, koja u Pariz polazi i tamo do konca ove godine ostati namierava. S toga polazi sutra odavdie i vratit će za dvie do tri nedielje danah.

— Preuzvišeni ministri, Buol i Bach prispieše ovamo.

= Slavnopoznati ruski spisatelj, učrednik i izdavatelj „Sieverne Pčele", dèržavni savietnik g. Greč stigao je u Beč i odsieo u privatnom stanu.

— Pouzdano čuje se, da će se novosklopljeni konkordat izmedj Austrie i Rima skorim proglasiti. Nadbiskupu bečkom Raušeru poviereno je, da sastavi niemački njegov prievod.

Rusia.

Iz Petrograda. Generallieutenant i zapoviednik divizie Pavlov i generalmajor i brigade zapoviednik Žamarin dobili su od cara reda sv. Ane pèrve vèrsti radi hrabrosti svoje kod juriša na Sevastopolj.

— (Zapisci, pisma i književna diela grofa Rostopčeva). (Nadalje.)

God. 1806. izgubio je Rostopčin svog pèrvog priatelja Žižjanova, koi je poginuo u Kaukazkoj. U to vrieme vidio je on svoje otačestvo zapleteno u nesrećan rat sa Napoleonom, koi je rodoljubivo mu čuvstvo tim većma razdražio, što se u tako ozbiljnome stanju stvarih osiećao osudjen na rolu samo gledaoca. Tako je njegova mèržnja kako koi dan sve veća bila na inostrance, a osobito na Franceze. „Velika je nesreća" — piše on — „što nas je Petar I. potlačio, i Šuvalovu dao povoda govoriti tim bezbožnim francezkim jezikom." Pa da bi ta čuvstva i izkalio, lati se pera pa napiše više liepih knjigah, kakvih još nije bilo u ruskoj književnosti i koje su jako dielovale na njegove zemljake. Pèrva je izišla 1807 u Petrogradu pod naslovom: „Glasne misli ruskoga plemića Sile Andrejevića Bogatireva na cèrvenoj stepenici u Moskvi." Glavna ciel te knjige vidi se iz pèrvih njenih riečih. Sila Andrejević Bogatirev, Rostopčinov obrazac ruskoga rodoljubca, pred Kremljom sam u sebi žali svoje zemljake što sliepo vole Franceze; pa pozivajući se na narodni ponos veli: „Sam bog neka nam pomogne! Hoće li to tako do vieka trajati? Dokle ćemo još biti majmuni? Ta vrieme je jedanput već, da se osviestimo i bogu pomolimo, pa na Francuza, pljujući ga, povičemo: Tornjaj se od mene, satano! odlazi u tvoj pakao ili zavičaj, a okani se Rusie!" Značaj naroda francezkoga žigoše se najcèrnim bojama zbog njegovih hèrdjavih postupakah za vrieme bune. Bogatirev kaže: „Francuzi kad su s kim u poslu, varalice su, a u ratu su razbojnici. Oni se dèrže samo ovoga dvoga: Uspieh pravda sve, i: Neka se uzme što je za uzimanje. Šta koješta nisu ti prokleti ljudi počinili kroz posliednjih 20 godinah! Oni su sve opustošili i opljačkali. Nije odavno kako su se prepirali, psovali, svadjali, što je gore, izvèrnuli dole, zakone pogazili, cèrkve oskvèrnili i čak ubili i kralja, te još kako dobrog kralja! Glave ljudma siekli su kao kupus i čas je jedan a čas opet drugi zlikovac vladao, a ovamo su sanjali o niekoj slobodi i jednakosti, a nitko se nije usudio otvoriti usta, jerbo je onda gore prošao nego na sudu razbojničkom. Presudjivalo se t. j. samo dvojako, na viešala ili da posieku čovieka. Nezadovoljni tim što su se nadavili svojih sobstvenih ljudih i naubijali ih se i namučili i napekli, napali su oni i na susiede svoje, pa su stali pljačkati Niemce i Magjare, Taliane i Španjolce, Holandeze i Švajcare i derati im kožu s ledjah, a ovi su im morali na tome još i zahvaliti. Na to se pojavi Bonaparta i izveze se u Egipat pa zazviždi, a sav sviet umukne. On satera senat u rog, uzme sam uzde u ruke, upregne vojničke, gradjanske i svetjeničke vlasti i potiera ih sve. Najprie stanu vèrčati sami u sebi, pa onda jedan drugome šaptati na uvo, poslie opet vèrtiti i glavom, dokle najposlie u glas nepovikaše: „K vragu s tom republikom! neka Bonaparta bude car!" Te tako on dočepa žezlo nad Francezima, te ovi opet dobiše slobodu i jednakost, ali slobodu kukati i jednakost patiti se; a on sam kao kakva ožežena mačka zadje od ugla do ugla, Italiu opljačka, dva kralja protera na otoke, zviždukne carevcima da se skupe, Prusku svuče golu nagu, naumi sav sviet pokoriti. Da liepa Aleksandra macedonskog! da derana, koi nije ni za rekruta."

Posliednji izraz osobito je karakterističan. Kakav nam se taj opis Rostopčinov čini da čini, tek on postigne što je nauman bio. Neprodje niekoliko nedieljah, a razproda se 7000 komadah toga spisanja. Mnogi se na njega ugledaju, pa i sami stanu tako isto pisati, a i sam Rostopčin izda kasnie još niekoliko spisanjah nalik na to. (Dalje će sliedit.)

Niemačka.

Iz Poznanja, 24. rujna. Govori se, da car ruski namierava u Perekopu ili Odesi dèržati veliko ratno vieće, da se rieši pitanje: da li sadanji stališ vojske i vojnička pomoćna sredstva zemlje pružaju izgleda na konačni povoljan uspieh rata li ne. Najiskusnii i najinteligentnii ruski vojnici prisustvovat će tom vieću, na koje se po nalogu cara i više velikih oficirah iz Varšave uputilo. Knez Paskievič neće medjutim poći radi svoje slabosti.

Francezka.

Iz Pariza od 24. rujna piše „Neue Pr. Ztg.:" Doznajemo, da je gospodin Prokeš došao u Pariz bez ikakvoga političkoga naloga. Kad je on iz Beča polazio, nije imao dozvole od svoje vlade, da se predstavi caru. Nu austrianski je poslanik ipak kašnje bèrzojavnim putem izviešten, da bi to dalo povoda svakojakim nagadjanjima, ako se Prokeš nebi caru predstavio. Kod predstave biaše s Prokešom i njegov sin, što doista nebi bilo, da je g. Prokeš imao kakovo političko poslanstvo.

Usuprot „Allg. Ztg." piše, da je car francezki poslie predstave barona Prokeša u St. Cloudu njega pozvao u svoj privatni kabinet, i gotovo čitav sat razgovarao se s ovim diplomatom.

SLUŽBENI LIST.

Br. 6642. (D.S. 251) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3751 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Maksimiliani Ljubić za spadavše na dobro Bistrac u obćinah Podvèrh, Otok, itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $23^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 9500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 19. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

(474—Izv.) (3—1)

Razpis natiečaja.

Za novopodignutu učionu u Moslavini u Slavonii razpisuje se natiečaj učitelja ujedno i orguljara, s kojom službom skopčana je plaća: 100 for. sr., 32 mierova suraži, 12 mierovah kukuruza u zèrnu, 332 porcie siena, šest hvatih dèrvah, jednu i tri četvèrti rali velika podkućnica, koju će župljani o svom trošku obraditi. Natiecatelji ovu službu zadobiti želeći imadu svoje molbenice s potrebitim dokazima providjene podpisanomu do 17. listopada t. g. podnieti.

U Feričanah dne 26. rujna 1855.

Matia Filić,
Podarcidjakon i župnik feričanski, kao nadziratelj pučkih učionah kotara našičkog.

Nr. 4699. (31—PZ.) (3—1)

Kundmachung.

Vom 1. October wird der Mallewagen Agram-Pöltschach von hier um 11 Uhr Vormittags abgefertiget, was hiemit mit dem Bemerken zur Kenntniss gebracht wird, dass der Schluss der Ausgabe für Brief- und Fahrpostsendungen auf $10^1/_4$ Uhr Vormittags festgesetzt ist.

Agram 27. September 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klosse.

Br. 1933. gradj. (476—Izv.) (3—1)

Obznana.

C. k. ured kotarski u Crikvenici, kao nadležnost sudbena, daje ovime na znanje, da je dražba pokretnostih pokojnoga Ivana Kèršula opredieljena za 1. listopada s ovostranom odlukom od 16. t. m. odgodjena na dan 16. listopada t. g. i sliedeće.

U Crikvenici dana 24. rujna 185.

Za odsutnoga predstojnika
c. k. pristav
Zandonati.

(470—Izv.) (3—2)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante un posto di scrittore contrstte presso l' Imp. R. Deputazione di Porto e S. M. in Lesina, cui va annesso il soldo d' Annui fiorini 350 nonchè l' obligo di prestare una cauzione di servizio pari ad una annata del soldo.

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto 20. Ottobre p. v. al Governo Centrale Marittimo la rispettiva sua supplica, comprovando la sua età, l' illibata sua condotta morale, i servigi finora prestati, la piena idoneità al posto optato, e le cognizioni di lingue che possiede.

Dichiarerà inoltre se si trova in parentella od affinità con altro impiegato oppure inserviente dell' Uffizio suddetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.
Trieste, 20. Settembre 1855.

Br. 6652. (252—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 1. rujna 1855. br. 3696. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Terezii Tancoš za spadavše na dobro Velika Mlaka u občinah Velika Mlaka itd., kotaru velikogoričkom, županii zagrebačkoj ležeće, 17⅜ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odšteđeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 19. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6654. (253—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3724 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Cecilii Saić za spadavšena dobro Hrastina u občini Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, 1⅝ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Nr. 9502. (Fin. 171) (3—2)

Licitations-Kundmachung

über die an der herrschaftlichen oberen und unteren Mahlmühle zu Kutjevo auszuführenden Bauherstellungen.

1. Zu Folge Erlasses des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 28. August l. J. Z. 39.354 und der hohen k. k. Finanz-Landes-Direktion für Kroatien und Slavonien vom 6. September 1855 Z. 12834 wird die Ausführung einiger Bauherstellungen an den der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo gehörigen zwei Mahlmühlen (obere und untere Mahlmühle) im Orte Kutjevo um die nachstehend adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestforderden überlassen, als:

Post-Nr.	Die bezeichneten Bauherstellungen sind auszuführen — im Bezirke	in der Gemeinde	in der Ortschaft	besteht in	wird ausgeboten		Betrag des zu erlegenden Vadiums		Datum und Ort der Lizitation
	Namens				fl.	kr.	fl.	kr.	
				Obere Mahlmühle					
I	Kutjevo	Kutjevo	Kutjevo	Maurerarbeit s. Materiale	1896	8	94	48¼	Am 6. October 1855 um 10 Uhr Vormittags im Amtslocale des k. k. Forst- und Domänen-Amtes Kutjevo.
II				Ziegeldeckerarbeit dto	245	38	12	17	
III				Zimmermansarbeit theils mit theils ohne Materiale .	1006	—	50	18	
IV				Das Zeug sammt Materiale	280	—	14	—	
V				Tischlerarbeit dto	594	58	29	45	
VI				Schlosserarbeit dto	326	46	16	20¼	
VII				Anstreicherarbeit dto	60	40	3	2	
VIII				Spenglerarbeit dto	119	13	5	57¾	
IX				Glaserarbeit dto	50	8	2	30¼	
X				Hafnerarbeit dto	32	—	1	36	
				Zusammen .	4611	31	230	34²/₄	
				Untere Mahlmühle					
I				Mauerarbeit sammt Materiale	711	15	35	33¾	
II				Ziegeldeckerarbeit dto	251	39	12	35	
III				Zimmermansarbeit theils mit theils ohne Materiale .	881	7	44	3¼	
IV				Tischlerarbeit sammt Mater.	332	29	16	37¹/.	
V				Schlosserarbeit dto	75	12	3	45³/.	
VI				Anstreicherarbeit dto	48	42	2	26	
VII				Spenglerarbeit dto	91	20	4	34	
VIII				Glaserarbeit dto	31	4	1	33¹/.	
IX				Hafnerarbeit dto	30	—	1	30	
				Zusammen .	2452	48	122	38¼	

für beide Mühlen macht der ausgebotene Betrag 7064 fl. 19 kr. und das zu erlegende Vadium 353 fl. 12 kr. CMz. aus.

2) Zur Lizitation wird Jedermann zugelassen, der zur Eingehung zweiseitig bindender Verträge gesetzlich qualifizirt und durch besondere Bestimmungen nicht ausgeschlossen ist, dann die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der zu übernehmenden Leistungen gegeben haben wird. Minderjährige und Kuranden bedürfen der besonderen gesetzlichen Legitimation.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitations-Kommissär einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen wollen, hat vor der am obigen Tage im Amtslokale des k. k. Forst- und Domänen-Amtes Kutjevo beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskategorie oder mehrerer derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtiget.

5) Bei dieser Versteigerung, wobei die Ausbietung nach Umständen entweder nach einzelnen Arbeitsleistungen oder nach jedem der beiden Bauobjekte, oder aber für alle Leistungen in Einem erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem gedachten k. k. Forst- und Domänen-Amte überreicht werden müssen, weil sie später nicht angenommen werden würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtigt werden soll, auf einem mit dem Stempelzeichen von 15 kr. versehenen Bogen geschrieben, gehörig versiegelt, und von Außen mit der Aufschrift „für welchen Bau, respective für welche Arbeitsleistung der Anbot lautet" versehen sein, im Innern aber enthalten:
   a) Die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Bau-Bedingnisse, die Bau-Beschreibung, den Plan, das Einheits-Preis-Verzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.
   b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden ganzen Bauführung der einzelnen Arbeitsleistung zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.
   c) Das 5pCt. Vadium von dem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen nicht unter 3pCt. verzinslichen Staatspapieren, oder in National-Anlehens-Obligationen nach dem zur Zeit des Erlages bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kasse geschehen.
   d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unfunkig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

   Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für alle oben angeführten Arbeitsleistungen können von nun anbis zum Lizitationstage bei dem gefertigten k. k. Forst- und Domänen-Amte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote eröffnet worden sein wird.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratification.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Anboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber demjenigen der Vorzug eingeräumt, welcher früher offerirt hat, worüber der Numerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungsresultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10% des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsprotokolle und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitations-Protokolle auszudrückende Empfangs-Bestätigung sogleich zurückgestellt.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 22. September 1855.

1980—32 **Raisky mp.**

Br. 6581. (250—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3745 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji Kellemenu za spadavše na dobro Glogovec u obćini Brezovica, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 12. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 12. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 12. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 12. rujna 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3881/g. (447—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. sèrpnja 1855 i 21. kolovoza 1855 br. 3150 i 3476 pronadje u 15.600 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 39negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Druškovec sa Kojkovec, Brodarovec, Korenjak, Novaki, Greda i Babinec, kotaru ivanečkom i varaždinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Druškovec i Vinica gospodina Mije Konjari, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 3883/g. (Izv.—439) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855. br. 3466 pronadje u 3000 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $7^{4}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Torčec, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Herešin gg. Ludvika i Ludvike Švagel, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 8. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 8. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3884/g. (440—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varašdinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3482 pronadje u 2150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $5^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Tuhel, kotaru klanjačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gregurovec gg. Viekoslava Magjar, Ane Penzeš i Amalie Eichberger, rodj. Magjar, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3877/g. (Izv. 437) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3484 pronadje u 4,250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $10^{5}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Selno, Krapinske Toplice, Velika Erpenja, Vèrtnjakovec i Jalšje, kotaru klanjačkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Gregurovec gospodina Franje Magjar, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 3. LISTOPADA 1855. Broj 226.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Početkom tekućega mieseca listopada nastaje posliednje čètvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Bèrzojavne viesti.

— Knez Goršakov javlja pod 28. rujna u pô noći: „Nepriatelj razvio je podosta znatnu snagu protiv našeg lievog krila. Na plateau-u, koje nas dieli od bajdarske doline, vidi se jedna čast novoga gradjenoga druma. Puenjava protiv Sievernaji ista je“.

— Generaladjutant Muraviev, javlja o sretnoj bitki, koja biaše pred Karsom noćju izmedj 3. i 4. rujna, i u kojoj su Rusi tursko konjaništvo do noge pobili. (Obširnia sutra).

Iz Bukurešta, 30. rujna, 1 sat popódne. Danas stigavša ovamo iz Krima nieka bèrzojavna depeša javlja, da su saveznici jučer započeli bombardirati sieverne gradiće. Ruska vojska nalazi se u podpunom natražnom ustupanju, i bila je jučer u Akaku, koje miesto udaljeno je tri dana marša od Makenzie. Savezna flota nalazi se s vojskom i velikim ratnim materialom na niekoj ekspedicii, koje svèrha nije poznata.

(Ovu depešu donosi „Oesterr. Ztg.“ — Ona je sasvim naponjatna i u protuslovju. Jer veli, da su saveznici 29. rujna počeli bombardirati sieverne gradiće, a malo dalje, da ruska vojska reterira, i da je 29. rujna bila jur tri dana daleko od Makenzie. Ako je ruska vojska otišla, zašto bi saveznici bombardirali sieverne gradiće? Ta oni bi ih samo imali posiesti. Ili je možda misliti, da su Rusi ostavili u sievernim gradićima posadu, a s glavnom vojskom natrag se povukli. Nevierujemo da bi knez Goršakov jednu čast svoje vojske htieo žèrtvovati, a ona bi jamačno bila žèrtvovana, koja bi bez pomoći osamljena ostala medju zidinama. — Nadalje miesto Akak nenalazi se na nikakvom zemljokazu; valjda ga ni neima u Krimu).

Iz Carigrada dolazi pouzdana bèrzojavna viest, da je lord Stratford de Redcliffe opozvan. Plemeniti lord sprema se jur za odlazak.

Iz Rima, 27. rujna. Izmedju papinske stolice i vojvodstva Modene zaključen je ugovor za uredjenje telegrafiranja obih dèržavah. U pokrajinama Jakin, Urbino i Pesaro dogodile su se poplave i mnoge obitelі ostale bez krova. Iz istog uzroka prekinut je i savez sa Bolognom.

Iz Londona, 29. rujna. „Times“ sili, da se general Simpson opozove.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 3. listopada. Občinsko vieće grada Zagreba izabralo je u jučeranjoj siednici svojoj gg. doktore Krigera i Miličića za gradske liečnike.

— Iz Petrianca piše nam naš dopisatelj, da se u dopisu njegovu, br. 219. „Narodnih Novinah“ od 25. rujna uvèrštjenom krivo podvuklo, da je do 22. rujna tamo petorica u koleri umèrlo, a nije nego samo obolielo.

U Zagrebu. Kao što je već javljeno, ovdiešnja realka otvorena je danas, zajedno sa zavodom preparandialnim i glavnom normalnom školom. — Mi smo dužni tom prigodom jednu vèrlo zadostnu novost do znanja staviti. Visoko c. k. popečiteljstvo, videći s kolikim prekorednim troškovima imade se boriti ovogradsko občinsko upravljateljstvo, izvolilo je riešiti, da se realna škola zagrebačka zemaljskim troškom imenito iz komercialnoga fonda izdèržava, a da občina u to ime u toliko samo podporom svojom priteče, u koliko bi opredieljene kamate od tèrgovačke glavnice nedostatne bile za pokriti sav trošak, skopčan s izdèržavanjem rečenoga zavoda. Time realna učiona zagrebačka postaje zemaljskim institutom, i sad nemože više biti ni najmanje dvojbe o budućem procvietanju ovoga koristnoga zavoda. Kandidacia za ravnateljstvo ove učione, s kojim je zajedno s kopčano ravnateljstvo preparandie i normalnih školah, podnešena je jur vis. popečiteljstvu.

Dne 10. listopada 1855 počet će se obuka u učioni družtva priateljah glasbe u Zagrebu. Učenike, koji žele biti primiti na novo u rečenu učionu, valja kod g. nadzornika učione Čačkovića vèrhovinskoga u visokoj ulici br. 160 dne 5. i 6. listopada 1855 od 10 do 12 satih prie pódne najaviti i upisati.

Što se ovim do občeg znanja dostavlja.

Po ravnateljstvu družtva priateljah glasbe u Zagrebu.

Izkaz.

Kod pèrve hèrvatske štedionice bio je primak koncem kolovoza 1855 .	437,264 f.	54 kr.
mieseca pako rujna . .	53,322 „	54 „
	490,587 f.	48 kr.
Usuprot koncem kolov. bio je izdatak	431,775 „	29 „
mieseca pako rujna . .	48,043 „	3 „
	479,818 f.	32 kr.
Indi ostataje gotovine za listopad	10,769 f.	16 kr.

— U Singu (u Dalmacii) pojavio se pèrvi slučaj kolere dne 22. sèrpnja; od toga dana počela se nesamo u Sinju nego i po okolici širiti. Najviše biesnila je od 12—16. kolov., a od tada može se reći da je gotovo izčezla. Od 23. sèrp. do posliednjeg kolovoza u Sinju izmedj 1800 stanovnikah razbolilo se je 152 a umèrlo 103, u okolnim selima bila su 202 slučaja i umèrlo je 168 osobah. — Na otoku Korčuli pojavila se kolera pèrviput, i to 4. u Pupnati, a 8. na Blatima. Za 20 danah biesnila bolest u oba miesta, s većom žestinom u pèrvom a duže u potonjem miestu. Sad je posvema izčezla. — U Zadru nije se od 22. rujna nijedan slučaj pojavio, niti je tko umro.

— Okružni liečnik Zaderski, dr. Nikola Pinelli dobio je vitežki kèrst c. k. reda Frane Josipa za izvèrstne usluge, koje je učinio dèržavi i čoviečanstvu, naročito prilikom skorašnje pošlice u Pagu.

S bojišta.

— „Moniteur“ ima privatno izviestje iz Therapie, da je porta dva gèrčka manastira za bolnicu ranjenikah opredielila. Dakle m postojeće bolnice nisu dovoljne.

— Pukovnik Windham imenovan je englezkim zapoviednikom predgradja Karabelnaje.

— Prigodom juriša dne 8. poginuo je ruski general Urušov, a general Krulev težko je ranjen i kašnje usljed rane umro.

— Poginuvši pet francezki generali biahu svi još mladi ljudi. Rivet, načelnik generalštaba kod 1. sbora, rodjen je 1810 u Koblencu; Pontevés, rodjen u Marseillu g. 1815.; Saint-Pol, rodjen 1810, Brenton rodjen 1805, De Marolles rodjen 1808. Svi potonji četiri biahu brigadiri.

— „Neue Pr. Ztg.“ piše, da se iz obih posliednjih depešah kneza Goršakova uvidja, da saveznici namieravaju tako iz Eupatorie, kao i sa Černaje operirati protiv vojsci kneza Goršakova. Za moći sieverni grad obsadiit, moraju oni medjutim pobiti vojsku kneza Goršakova. U ostalom moguće je, da knez Goršakov i sam ostavi sievernu stranu Sevastopolja, ako bi bio prisiljen na operacie u unutarnjosti.

— U marseilsko je pristanište stigao „Karmel“ koi je iz Carigrada 17. r. pošao. On je doneo strašnu množinu pisamah od vojnikah. — Ravnim načinom doneo je pukovnika Voberta de Žanli, koi nosi zvanična izviestja. — Dopisi sa Krima dopiru do 15. Taj dan ispalo je pompierima za rukom, utišati sve požare trajuće na južnoj strani pristaništa. General Bažen naimenovan je za upravitelja Sevastopolja. General Herbilon dobija tri divizie u pomoć, da obsedne položaj na Černoj. Na ovoj strani očekuje se svaki čas bitka.

Omer Paša otišao je istina u malu Aziu, ali bez vojske. Englezko-turska legia zadèržala se u Carigradu, a turska vojska u Krimu ostaje tamo. U Carigradu ništa se nezna šta li će ruska vojska da počne. Takodje se i plan saveznikah kao tajna hrani. Pri polazku poštanske ladje, koja je ova izviestja donela, trajalo je u Krimu veliko viećanje saveznih generalah i admiralah. Dalje saobštavaju iz Marselja telegravska izviestja od 24. rujna u veče: Poginuo je admiral Panfilov. U Sevastopolju nadjene su silne haljine. — U malu Aziju poslat će se svieže vojinstvo tursko. Iz depešah maršala Pelisiera daje se zaključiti, da će prie konca ovog mieseca pokušavati se veliki udar na rusku vojsku.

— Iz pisma niekog od 10. rujn. saobštenog u Timesu vadimo sliedeće: Oba gradića Nikolin i Aleksandrov razoreni su 9. prie podne. Potres je bio strašan. Mnogi su ljubopitljivi Francuzi i Englezi pri tom stradali jer su se nalazili na plački i gorećoj varoši. U jutru 10. bili su razoreni svi gradići, a varoš je još gorila.

Iz Odese. 18. rujn. (Ostd. Post.) Juče je doneo jedan englezki parobrod 113 ranjenih

Rusah. Ponajviše su im rane tako strašne, da će malo koji živ ostati. Pèrve noći umèrlo je petorica. — Ovde se očekuje danas Moskovska družina, svega 15,000 ljudih. Gradjani se spremaju da im na susret iznesu hleb i sol. Juče su nanovo došli saperi i mineri, te su odmah upućeni u Krim. Iz doline Baïdar jednako se utvèrdjuju svi putovi prema unutrenosti, ili se razoravaju pristupci.

— Glavne čèrte položaja, koji nepriateljske vojske sad zauzimaju u predielu sevastopoljskom, imaju biti ove: Od ruske vojske stoji znatna čast u tako nazvanom sievernom gradiću, a upravo u obkopanome stanu na sieveru zaliva sevastopoljskog, gdie Rusi još zauzimaju gradiće Konstantinov, Katarinin i još niekoliko manjih utvèrdjenjah. Poljska ruska vojska stanuje u 3 velika oddieljenja na izvišenoj ravnici Belbeku s licem prema jugu. Glavna linia od granice toga položaja bèrda su inkermanska i označava se lancem od Čerkes-Kermana. Poljska vojska stoji u neprekidnoj svezi sa rezervama u Bakčisaraju i Simferopolju. Odtuda se vidi, da vojujuća ruska vojska položaj svoj nije mienjala od 24. svibnja; ali nije tako i sa vojskom savezničkom. Saveznici svoju obsadnu vojsku i oddieljenja, koja su čuvala točke za povlačenje izmedju Kamiša i Balaklave, imaju na razpolaganju i glavna čast vojske, okrenuvši se iztoku, stoji iza odbraniteljnih liniah od karagačkih bèrdah. — Sad se pita: s koje će točke saveznici napadati i dalje, ako maršal Pelissier misli nastaviti napadanje, koje mu tako srećno ide za rukom? Stupati od Kèrča u unutrašnjost Krima ili i od Eupatorie prema Simferopolju ili na Almu, kao da nenamieravaju saveznici. St. Arnaud se bio riešio 14. rujna 1854 izvezti se na ušću Kače a stupati na izvišenu ravnicu belbečku, pa samo maršal Raglan smetao mu je u tome. Nezna se, da li će se i maršal Pelissier latiti toga plana; prie je misliti, da će saveznici najprie operirati od južnog Sevastopolja, Kamiša i Balaklave i stupati napred od Černe Riečke.

Austria.

U Beču. Ruski poslanik kod berlinskog dvora, baron Budberg, koi je najedanput obustavio svoje priprave za putovanje u Varšavu, dobio je nove naputke u pogledu tog putovanja. Sin zapoviedajućeg u Krimu generala, najmladji knez Goršakov, koi je kod ovdiešnjeg ruskog poslaništva attachiran, donio je u Berlin naputak baronu Budbergu. Skorim se dakle izgleda sastanak svih ruskih zastupnikah kod niemačkih dvorovah na konferencii, koja će se u Varšavi pod predsiedništvom sámoga cara Aleksandra dèržati. Svèrha toga sastanka je, da se razsudi položaj Niemačke kod došastih dogadjajah iztočnoga rata. (Oest. Ztg.)

— Fml. grof Strassoldo umro je dne 20. rujna u koleri.

Sèrbia.

Iz Beograda 22. rujna (S. N.) Nemožemo propustiti, da neobratimo pozornost sèrbskoga svieta na jedan proizvod umietnosti, koi se sada pèrvi put pojavio u narodu našem. Od prolietos baveći se ovdie u Beogradu iskusni umietnik, akademički živopisac g. Josip Klemens, salio je od gipsa napèrsnu štatuu vèrhovnog vodje sèrbskog, bezsmèrtnog Karadjordja. Umietnik nije mogao izabrati dostojnie lice, da Sèrbima pokaže svoju vieštinu, a i za Sèrbina nema većega muža, koji bi bolje priličio, da mu dom likom svojim ukrasi, nego što je slavni Karadjordje, za kojega ličnost skopčava se sva sadašnjost sèrbskog naroda. I zato je umietniku svaki Sèrbin obvezan priznatelnosti. U koliko smo od vieštakah doznati mogli, statua je ova puna savèršenstva, i lik je tako pogodjen, da koi je proslavljenog junaka našeg za života poznavao, čisto u prelest dolazi da gledajući lik pomišlja da pred sobom vidi istoga Karadjordja. Može li bolje prilike biti, da svaki od nas i čustveno oviekoviči u domu svome osloboditelja narodnog da se svakodnevno nasladjava likom onoga muža, kome i jedino blagodariti imamo, što danas u domu svome uživamo sreću i spokojstvo? Ni jedan dom sèrbski, ni jedna pisarnica, ni jedna knjižnica sèrbska, ni jedan dućan Sèrbinov nebi trebalo da bude bez ove štatue.

Štatua ta prodaje se u ovdašnoj knjižari g. Valožića cienom od 9 cvancika za čistu bielu a za bèrnzovanu 1 dukat. Mnogo eksemplarah nema gotovih: no koji bi želili imati neka se izvole upisati u rečenoj knjižari pa će za vèrlo kratko vreme dobiti. Upiska traje od danas za 14 danah.

G. Klemens je nauman, ako mu ovaj proizvod vieštine njegove nadje dovoljno prohodnje u narodu našem, izdati u štatuama čitavu galeriju poviestničko-znamenitih Sèrbah.

Moldavia i Vlaška.

Iz Bukurešta 20. ruj. Njeg. eks. g. F.M.L. grof Koronini otišao je u Beč. U sadašnjem času, gdie se pazi na vojničke i političke dogadjaje, podmeću se tom putovanju svakojaki uzroci. Jedni kažu, da ide po ustmena dopunjavajuća uputstva svoja. Kada se u Ploješti zadèržavao, tamošnji su mu c. k. oficiri dali na čest veliko ristanje, a njeg. eks. razdala je za dobitnike mnoge skupociene nagrade.

Niemačka

— „Fr. P. Ztg." piše, da ni sada neima povoljnih izgledah na mir, kako je zadobivena pobieda kod Sevastopolja. Kad je u Petrograd stigla viest o nesreći na Krimu, na najvišem su se miestu ovako izrazili: „Rusia neće nikad zaključiti mir poslie nesreće."

— „Allg. Ztg." izvieščava, da je ruski dvor, predvidjajući katastrofu u Sevastopolju, dao preko kneza Goršakova dostaviti bečkome kabinetu jednu povieriteljnu depešu, u kojoj se izjavljuje, da Rusia ništa tako živo neželi, kao da se baci zaviesa zaboravnosti na ono, što je učinjeno, pa što prie da se pomiri s Austriom. Na ovu je depešu od strane Austrie odgovoreno: da Austria smatra sebe za saveznika zapadnih silah, pa dokle god Rusia s ovima nezaključi mir, da će i da mora bečki kabinet sve izbiegavati, što bi položenje njegovo prema pomenutim velikim silama kompromitirati moglo.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 25. rujna. Ruskim zarobljenicima, koji su u Levesu, javljeno je, da će za 14 danah ili najdalje za 3 nedielje odvezeni biti u Libavu, odkle pustit će se kući. Njihov svećtenik dozvolio je svakom oficiru (ima ih 20), da si nakupuju robe u iznosu od 1 funt. šter., što će on platiti; šestorica njih umoli englezku vladu, da im se dozvoli doći u London na 8 danah, što im je zbilja dozvoljeno. Od momčadi umèrlo je u Lewesu 15.

Spanjolska.

Iz Madrida, 24. rujna. „Gaceta" javlja, da je kraljica jučer promašila porod. Od 230 milionah realah razpisanog novog zajma podpisano je jur 190 milionah. — Ovdie se našlo i oduzelo 14,000 tisakah nieke demokratičke proklamacie, i početnici njeni uhvaćeni su. — Isto se tako pronašla nieka tvornica lažljivog biljegovanog papira.

SLUŽBENI LIST.

Br. 6642. (D.S. 251) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3751 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Maksimiliani Ljubić za spadavše na dobro Bistrac u občinah Podvèrh, Otok, itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 23⁶/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštete sa glavnicom od 9500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 19. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 3878/g. (438—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3485 pronadje u 2800 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 7 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Gradec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Repinec gospodina Dragutina Koritića propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 10. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 11. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umiestanje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6652. (252—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 1. rujna 1855. br. 3696. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Terezii Tancoš za spadavše na dobro Velika Mlaka u obćinah Velika Mlaka itd., kotaru velikogoričkom, županii zagrebačkoj ležeće, $17^{3}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 19. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6654. (253—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3724 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Cecilii Saić za spadavšena dobro Hrastina u obćini Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, $1^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Nr. 9502. (Fin. 171) (3—3)

Licitations-Kundmachung

über die an der herrschaftlichen oberen und unteren Mahlmühle zu Kutjevo auszuführenden Bauherstellungen.

1. Zu Folge Erlasses des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 28. August l. J. Z. 39.354 und der hohen k. k. Finanz-Landes-Direktion für Kroatien und Slavonien vom 6. September 1855 Z. 12834 wird die Ausführung einiger Bauherstellungen an den der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo gehörigen zwei Mahlmühlen (obere und untere Mahlmühle) im Orte Kutjevo um die nachstehend adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestforderden überlassen, als:

Die bezeichneten Bauherstellungen

Post-Nr.	sind auszuführen — Namens — im Bezirke	in der Gemeinde	in der Ortschaft	besteht in	wird ausgeboten fl.	kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	kr.	Datum und Ort der Lizitation
				Obere Mahlmühle					
I	Kutjevo	Kutjevo	Kutjevo	Maurerarbeit f. Materiale	1896	8	94	$48^{1}/_{4}$	Am 6. October 1855 um 10 Uhr Vormittags im Amtslocale des k. k. Forst- und Domänen-Amtes Kutjevo.
II				Ziegeldeckerarbeit dto	245	38	12	17	
III				Zimmermansarbeit theils mit theils ohne Materiale .	1006	—	50	18	
IV				Das Zeug sammt Materiale	280	—	14	—	
V				Tischlerarbeit dto	594	58	29	45	
VI				Schlosserarbeit dto	326	46	16	$20^{1}/_{4}$	
VII				Anstreicherarbeit dto	60	40	3	2	
VIII				Spenglerarbeit dto	119	13	5	$57^{3}/_{4}$	
IX				Glaserarbeit dto	50	8	2	$30^{1}/_{4}$	
X				Hafnerarbeit dto	32	—	1	36	
				Zusammen .	4611	31	230	$34^{2}/_{4}$	
				Untere Mahlmühle					
I				Mauerarbeit sammt Materiale	711	15	35	$33^{3}/_{4}$	
II				Ziegeldeckerarbeit dto	251	39	12	35	
III				Zimmermansarbeit theils mit theils ohne Materiale .	881	7	44	$3^{1}/_{4}$	
IV				Tischlerarbeit sammt Mater.	332	29	16	$37^{1}/.$	
V				Schlosserarbeit dto	75	12	3	$45^{3}/.$	
VI				Anstreicherarbeit dto	48	42	2	26	
VII				Spenglerarbeit dto	91	20	4	34	
VIII				Glaserarbeit dto	31	4	1	$33^{1}/.$	
IX				Hafnerarbeit dto	30	—	1	30	
				Zusammen .	2452	48	122	$38^{1}/_{4}$	

für beide Mühlen macht der ausgebotene Betrag 7064 fl. 19 kr. und das zu erlegende Vadium 353 fl. 12 kr. CMz. aus.

2) Zur Lizitation wird Jedermann zugelassen, der zur Eingehung zweiseitig bindender Verträge gesetzlich qualifizirt und durch besondere Bestimmungen nicht ausgeschlossen ist, dann die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der zu übernehmenden Leistungen gegeben haben wird. Minderjährige und Kuranden bedürfen der besonderen gesetzlichen Legitimation.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitations-Kommissär einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen wollen, hat vor der am obigen Tage im Amtslokale des k. k. Forst- und Domänen-Amtes Kutjevo beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskategorie oder mehrerer derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtiget.

5) Bei dieser Versteigerung, wobei die Ausbietung nach Umständen entweder nach einzelnen Arbeitsleistungen oder nach jedem der beiden Bauobjekte, oder aber für alle Leistungen in Einem erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem gedachten k. k. Forst- und Domänen-Amte überreicht werden müssen, weil sie später nicht angenommen werden würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtigt werden soll, auf einem mit dem Stempelzeichen von 15 kr. versehenen Bogen geschrieben, gehörig versiegelt, und von Außen mit der Aufschrift „für welchen Bau, respective für welche Arbeitsleistung der Anbot lautet" versehen sein, im Innern aber enthalten:

a) Die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Bau-Bedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheits-Preis-Verzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden ganzen Bauführung der einzelnen Arbeitsleistung zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das 5pCt. Vadium von dem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen nicht unter 3pCt. verzinslichen Staatspapieren, oder in National-Anlehens-Obligationen nach dem zur Zeit des Erlages bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kasse geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für alle oben angeführten Arbeitsleistungen können von nun anbis zum Lizitationstage bei dem gefertigten k. k. Forst- und Domänen-Amte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote eröffnet worden sein wird.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratification.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Anboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber demjenigen der Vorzug eingeräumt, welcher früher offerirt wurde, worüber der Numerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungsresultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10% bei des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Badien gegen die im Lizitations-Protokolle auszudrückende Empfangs-Bestätigung sogleich zurückgestellt. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 22. September 1885.

Raisky mp.

Br. 6655. (254—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3741 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ferdinandu Vizneru za spadavše na dobro Samobor u obćini Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $9^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4550 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 3882/g. (448—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom 21. kolovoza 1855 br. 3483 pronadje u 900 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^{2}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Komor, Mihovljan i Sveti Križ, kotaru zlatarskom i krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vojniče gospodina Lacka Tumpića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3940/g. (Izv.—449) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855. br. 3401 pronadje u 16.300 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $40^{5}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u obćinah Voloder, Osiekovo, Gradčenica i Miklouš, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Kutina gospodina Ivana Nep. Erdödy-a, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3941/g. (450—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varašdinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 15. kolovoza 1855 br. 2058 pronadje u 18.550 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $46^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radoboj, Velika Ves, Semnica, Mihovljan, Komor i Pačetina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Popovec gospoje Marie grofice Oršić, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3942/g. (Izv. 451) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3397 pronadje u 12,765 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $31^{11}/_{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radoboj, Semnica, Jesenje i Petrovsko, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Prašno gospoje Marije grofice Oršić, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

Exoffo

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 4. LISTOPADA 1855. Broj 227.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Početkom tekućega mieseca listopada nastaje posliednje četvèrtlietje ovogodišnjeg tečaja „Narodnih Novinah.“ S toga se pozivlju p. n. gg. predplatnici, da predplatu svoju što skorie obnove, i to domaći s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, s 3 for. sr.

☞ Tom prigodom umoljavamo svu onu gospodu, koja izdavateljstvu ovih listovah duguju pristojbu za pošiljanje naručenih novinah, da dug svoj odmah izravnaju, jer će inače izdavateljstvo biti prinukano, takove dugove shodnim putem utierati. — Zajedno neka služi svim naručnicima do znanja, da se bez gotovih novacah odsele list nikome pošiljati neće. Radi velikih reštanciah nalazi se izdavateljstvo prinukanim ovu mieru poduzeti.

Izdavateljstvo „Narodnih Novinah.“

Bèrzojavne viesti.

Iz Turina, 2. rujna. Njeg. veličanstvo kralj predao je do konačnoga svoga oporavljenja vladarske poslove princu Eugenu od Savojah-Carignana.

Iz Genove, 30. rujna. Parobrod „Corriere di Genova“ izgorio je u vodama Castiglione. Kapetan i momčad spasili su se u Livorno.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 4. listopada. Imendan njeg. veličanstva našega premilostivoga cara Frane Josipa proslavljen je danas velikom službom božjom u ovdiešnjoj pèrvostolnoj cèrkvi, kojoj su sva gradjanska i vojnička poglavarstva kao ovdiešnja posada prisustvovala.

U Zagrebu, 4. listopada. Danas su otvorene ovdie gimnazialne škole sa „Dodji duše sveti.“

U Zagrebu. Posliednji broj „Gospodarskog lista“ donosi zanimivo književno objavljenje. Tiska se naime i imalo je koncem mieseca rujna t. g. ovdie izaći novo dielo pod naslovom: „Die Botanik nach dem naturhistorischen Sistem“, von Lud. v. Farkaš-Vukotinović.“ Marljivost ovoga našega domorodnoga književnika doista svaku pohvalu zaslužuje. Ciena dielu iznosi 40 kr. sr.

S bojišta.

— „Ruski invalid“ priobćuje sliedeće izviestje verhovnog zapoviednika kaukazke vojske, generaladjutanta Muravieva:

Budući je englezki general Williams, koi u Karsu zapovieda, svakim danom uvidjao sve to veće težkoće, koje se radjaju oko obskèrbljivanja posade, imenito konjah, to je zaključio veću čast svoga konjaništva iz tvèrdje odpraviti. Dne 3. rujna pod večer krene se iz Karsa jedno oddieljenje od 1200 momakah urednog konjaništva, neračanajuć Bašibozuke, s 3 paše i velikim brojem životinje za tèrh; u dobrom poredku krene se ovo oddieljenje iz Čakmuka prema selu Džavri. Avantgarda pukovnika našeg barona Ungern-Sternberga tu je opazi. Podpukovnik Lošakov, koi zapovieda s trećim regimentom muslumanskog konjaništva, navali odmah na tursko konjaništvo; njega podpomogne pukovnik Ungern-Sternberg, i podpukovnik Kišinski s 2 švadrona dragonerah. Za čas pobiju i raztieraju Turke na sve strane. Turci izgubiše 500 mèrtvih i ranjenih, osim toga zarobismo dva višja oficira, 19 podčinjenih oficirah i 185 konjanikah Preko 400 konjah, 3 barjaka, trublje, množina oružja i različnih predmetah ostade u našim rukama. Ovaj odlučni poraz nepriatelja stajao je nas vèrlo malo; mi smo izgubili 1 mèrtvog vojnika i 2 od milicie zatim imamo jednog ranjenog oficira, 5 vojnikah i 7 mom. od milicie. — Sliedećeg dana (4 rujna) u večer htiede opet ostala čast turskog konjaništva pobieći iz Karsa prema Araksesu; nu čim primieti, da smo mi učinili shodne miere, vrati se u tvèrdju.

— Petrogradska izviestja javljaju, da je njeg. velič. car Aleksander dne 20. rujna iz Moskve otišao i da se nalazi na putu u Nikolajev. (Kao što je poznato, veleknjaz Konštantin prispio je jur istoga dana u Nikolajev). Nikolajev u gubernii kèrsonskej leži kod Buga i Jegula i sadèržava glavni škver za ratnu flotu rusku u cernom moru. Poznato je, da je sad izvanredno utverdjen.

— Polag bèrzojavne viesti iz Odese njeg. velič. car Aleksander stigao je 25. u jutro u Nikolajev.

— Knez Goršakov opozvao je sbor generala Wrangela iz Arabata i skuplja ga kod Bakčisaraja i Simferopolja.

— Knez Goršakov, vèrhovni zapoviednik u Krimu, izdao je dnevnu zapovied na svoju vojsku o padnuću Sevastopolja. (Mi ćemo ju sutra u cielosti svojoj priobćiti našemu čitateljstvu. Ured.)

Austria.

U Beču, 2. listopada. Njihova velič. car i carica prispieše jučer u 3 sata popodne u Solnograd.

— Milanska „Gazetta ufiziale“ javlja, da je razmirica Napulja sa zapadnim silama mirno izravnana.

— U Tèrztu i okolici prestala je kolera sasvim.

— „Wien. Ztg.“ priobćuje sliedeći pregled o uslugama učinjenim od c. k. gensd'armerie za vrieme trećeg tromiesečja vojenog, t. j. od 1. svibnja do konca sèrpnja t. g. Iz ovog će se viditi kako je ovi zavod dao nove i sjajne dokaze svoje marljive radinosti u svim strukama povierenim njegovoj radinosti.

Za to vrieme c. kr. gensd'armeria stražila je 428,991 put; o'pratila je 23,980 putah uapsenike, 2689 putah putnike i ulake; bila je 4014 putah na sudbenim iztragama; pratila je 1304 puta parobrode. Uapsila je i objavila sudu za svakojaka prestupljenja, to jest: za krivine uvredjenog veličanstva i članovah carske kuće 64, za uhodno krivnjištvo i sporazumljenje s nepriateljom 1, za smutnju i pobunu 18, za odpor javnoj vlasti 465, za zloupotrebljenje službe 83, za pravljenje krivih papirah dèržavnog duga i krivih novacah 97, za uznemirivanja vierozakona 83, za silovanje dievojakah i za druga nećudoredna diela 190, za ubojstva 205, za svojevoljno izvèrženje i ostavljanje dietce 98, za jake udarce 999, za dvoboje 4, za paljevinu 256, za kradju i nevieru 24,606, za otimačinu 403, za dvoženstvo 17, za oblagivanje 51, za utecanje vojnikah 37, za pomaganje prestupnicima 670, za uvriede riečma ili dielom učinjene dèržavnim činovnicima ili služiteljima ili stražama 689, za odpor i uvriede učinjene gensd'armerii 611, za narušenje mira, pijanstva, noćno skitanje 7817, za okèrnjenje samih sebe 60, za prosjačenje i skitanje bez putnih listovah 82,542, uskokah 419, pogibelnih igračah 1396, zločinacah, uapsenikah, osobah od sudovah traženih 929, nosačah političkih biljegah, osobah pod sumnjom u politiki 22, za prestupanje zakona u pogledu oružja 888, za prestupanje zakona o lovu, gajevima i ribarstvu 2621, za prestupanje povelje o skitajućoj tèrgovini 1168, za prestupanje poštarskog i carinskog zakona 9064, za druga diela protivna obćenitoj sigurnosti, protiv sigurnosti pojedinih osobah i protiv javnoj ćudorednosti 181,419.

C. kr. gensd'armeria našla je 882 mèrtva tiela, 567 ranjenih i bolestnih. Ona je poslužila u 16,782 svakojaka premetanja kućah, u sviedočbama u 2,928 sudbenih iztragah, i 36 obćinskih siednicah, u 26 izvèršenih osudah, u 1558 požarah, u 74 povodnje, u 3 novačenja. Za ovo vrieme dogodilo se 9 ubojstvah, zbog silnog odpora i bieżanja.

Moldavia i Vlaška.

— Poznato je, kako su se židovi u podunavskim kneževinama obratili porti, da bi im se dozvolilo, da mogu imati nepokretnih doberah, i da je na to veliki vezir pisao knezevima vlaškom i moldavskom, da učine čivutima po molbi. „Dresd. Journal“ javlja, da je uslied toga moldavski knez sazvao izvanredno vieće i predao mu, da tu stvar rieši. No svo je vieće jednoglasno zaključilo sastaviti „amaforu“, u kojoj se najsvetčaniim načinom protivu toga protestira, izjavljujući: „da niti porta nit itko inače ima pravo, miešati se u povlastice moldavske kneževine, i da se nikojim načinom nemože dozvoliti, da se židovima ustupi pravo, da mogu kupovati nepokretna dobra.“ To je zaključenje kao odgovor odpravljeno porti.

Turska.

— Prie dvie nedielje danah otišla je iz Carigrada velika jedna francezka ladja u cèrno more. Na njoj je bilo mnogo vojske i municie. Od to doba ništa o njoj nečuše.

U Tripolisu još nije buna utišana, šta više nuždno je više vojske, koja bi je umirila.

Rusia.

— Veliki knjaz Konštantin Nikolajević naimenovan je chefom konjaničke tielesne-garde pionerske divizie, veliki knjaz Mihajlo Nikolajević chefom druge lahke konjaničke tielesne-garde baterie, austrijski nadvojvoda Vilhelm chefom konjaničke baterie br. 24, i osim toga uzvišeni su mnogi od vojničkog čina na višji stepen.

Medju onima, koji su sa početnim znakom za hrabrost pri obrani Sevastopolja ukrašeni ima i jedan dečko od 10 godinah, koi se zove Nikola Pešćenko. Poslie smèrti njegovog otca, vojnika 37. flotske ekipaže, koga diečko do posliednjeg časa nije ostavljao, zahtievao je, da ga premieste u redut Švarc, gdie je jedna bateria od avana namieštena bila. Tamo je mali vojnik izvèršivao svaku službu, koju je mogao

prema svojim godinama činiti, i to sa hladnokèrvnostju i postojanstvom kakvog izsluženog junaka. Nikola Pešćenko dobije srebèrnu kolajnu sa naslovom „za hrabrost.“

Ukazom jednim na moskovske tèrgovce zahvaljuje car, što su oni na dèržavno opolčenje, kao i na druge ratne potrebe 925,000 sreb. rub. skupili.

Ukazom jednim zapovieda se, da se kreće opolčenje u svima onima guberniama, gdie to još nije bilo, kao u Vitebsku, Saratovu itd.; tim će se vojska umnožiti s 300,000 bojovnikah.

Rekrutiranje, koje se u Poljskoj obično svake godine u jesen preduzima, i ove godine preduzet će se, dok se popisivanje svèrši.

Poljski politički biegunci vratili su se po[illegible] amnestie od mieseca travnja gomilama natrag.

Od niekog vremena dolaze u južnu Rusiu silne družine opolčenja iz unutrašnjosti zemlje. Osim onih, koji su u početku kolovoza u Perekop došli, može ih tamo biti do 40,000.

— (**Zapisci, pisma i književna diela grofa Rostopčeva**). (Konac.)

Spisanjima svojim tako se Postopčin jako omilio narodu, da je pobudio vladu pomisliti da će dobro biti još za vremena poslužiti se njegovim sastavcima kao sredstvom u predstojećem novom i predsudnom ratu protiv Napoleona. Još 1810. dobije Rostopčin naslov glavnoga komornika, ali zato opet nije bio u dvoru niti je ikad išao iz Moskve. Kad se najposle raskèrstila Rusia sa Francuzkom i osietila se da vèrlo opasno stoji iznutra, a car Aleksander postavi ga za glavnog komandanta u Moskvi sa činom generala od piešaštva.

Odavde se za Rostopčina počinje nova epoha, u kojoj je mogao povladiti svome nagonu, koi je odavno sprečen bio, i u kojoj je mogao najjasnije pokazati gotovo demonsku energičnost svog karaktera. Za vreme stupanja neprijateljevog protiv Moskve, napiše on svoje glasovite, prilieplјene bivše po ulicama cedulje, koje ruski narod neobično razdraže i pobude činiti žèrtve „veće“, kao što Alizon kaže, „nego što poviestnica rodoljubivosti može pokazati da su igda činjene.“ Moskovski guverner spremi tim ceduljama žitelje na preteće im napadanje, ohrabri ih i raspali na sdvojenu obranu. U tim pozivima poznaje se onaj isti vieštak ruskoga narodnoga jezika, isti protivnik francustva, koi se prie pod imenom „sile Andrejevića Bogatireva“ pokazivao i koi se sad u vreme najveće opasnosti nanovo pojavio da razpali gomile narodne silom svojih sobstvenih strastih. 13. sèrpn. 1812. izidje pèrva pečatana cedulja za prilijepljivanje sa jednim dèrvorezom, koji predstavlja zaviernika i moskovskog gradjanina Kornjušku Čibirine, kako, stavši u miliciju pa jednim gutljajem zagasivši žedj, čuje da Bonaparta ide protiv Moskve, pa razjari se, izidje iz kèrčme i narodu, stekavšem se pod orla, veli: „Kako to? Zar baš k nami? Molimo da li dolazite na božić ili na veliku nedelju? No mi ćemo vas već znati dočekati!... Ali kako ćete vi moći podneti naš ruski život? Vi ćete nabubriti od našeg ugliena i poći od naše kaše i zagušiti se našim šgijem, a koji ostanu za zimu, propast će svi od mraza oko naše nove godine; oni će se smèrznuti na kapijama, lipsati po našim avlijama, po stajama ukočiti se, po izbama zagušiti se i od pećih izgoreti . . .“ Tim glasom nastavlja se i dalje, i tako su isto napisane sve cedulje Rostopčinove za prilieplјivanje, kojih je bilo 13, posle kojih je 2. studenoga, pošto su Francuzi otišli bili iz Moskve, došla i četèrnaesta. Pre nego što će oni ući u Moskvu, on je sam svojom rukom zapalio poljsku kuću svoju ispred varoši, pa onda se povukao u glavni stan Kutuzovljev. Ponajviše je žiteljah najprie osigurao, dèržavne novce, oružničke stvari i javna akta uklonio i sve smèrkove za gašenje vatre udalio iz varoši.

Posle požara Moskve i biegstva neprijateljevog, vrati se Rostopčin opet u paljevinu Moskve da je opet predigne, razvaline razčisti i pomogne gradjanima, koji po pušećoj se paljevini zadju tražiti žalostne ostatke svoga imanja. No njegova radnja trajala je posle toga još za malo, jerbo 1814. ili je on sam iskao ili je samo dobio ostavku svoju, te tako se konačno svèršio njegov politički život.

Rostopčin ostavi Rusiu, otide u Niemačku i Englezku, gdie ga oduševljeno dočekaju, a najposle se stani u Parizu. Isti čoviek, koji je ljubav svojih zemljakah spram onoga, što je francusko, šibao najkèrvaviim satirama i koji im je predbacivao što „Pariz smatraju kao nebesno carstvo“, — on isti provede više godinah jednako u Parizu, sjajaše po krugovima francuske aristokracie duhom, upravo francuskim, sastavi jednu veliku biblioteku od samih francuskih knjigah, i šta više pojavi se i kao spisatelj na francuskom jeziku, kojim je znao onako isto viešto vladati kao prie ruskim. 1823. izda on „**Istinu o požaru Moskve**“, koja svuda jako padnu u oči. Publika se začudi kad vidi da Rostopčin posle ćutanja od 10 godinah najposle čest, pripadajuću mu što je zapalio Moskvu, savim od sebe odbija i za taj dogadjaj, koi njemu pripisuje svaki, i priatelj i nepriatelj, kaže da se dogodio samo slučajno. No zato opet mnogi nepovieruju njegovom uvieravanju, kao što se spisanja o tom još nemogu smatrati kao savèršena. U isto vreme Rostopčin napiše svoje „**Spomenike**“ koji su učtiva šala po ukusu Volterovom i Bomaršeovom. Gospoja jedna pitaše ga što neopiše svoj život, koji je tako pun dogadjajah i u mnogom je koje čemu tako neizviestan. On joj odgovori da će joj izpuniti želju i donese joj sutradan „Mémoires ecrits en dix minutes“. „**Spomenike**“ njegove valja čitati u originalu, pa tek da može čoviek ponjati dosietljivost i šaljivost spisateljevu i vieštinu njegovu u jeziku, koi mu nije bio materni; no tako isto vidi se iz tih „**spomenikah**“ i njegova samoljubivost, koja je jako uvredjena.

Posle dugoga bavljenja na strani, vrati se Rostopčin najposle opet u Moskvu i stane tamo skupljati svoje dragociene likove i druge vieštinske stvari, ali redko se kad miešao sa velikim svietom i najviše je vremena proveo u samoći. Smèrt njegove najmilie kćeri tako ga je pogruzila u žalost, da je nije mogao dugo preživiti. Pèrvih danah 1826. godine umre on u svome dvorcu u Moskvi. Na grobu njegovom podignut mu je spomenik sa napisom, koi je on sam sastavio i koji ovako glasi: „Medju svojom diecom traži on mira od ljudih.“

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. Dok Francezi izmišljavaju kojekakve glasove, dotle se Englezi zabavljaju sa planovima kako će Rusima propisivati mir. Jedne novine predlažu, da se ukloni svaki povod, kojim bi se Rusia umiešala u odnošenja izmedju sultana i raje; da se opredieле jasno granice izmedju Rusie i Turske; da se Rusia odrekne prava na vladu u cèrnom moru, a sve te točke da se garantiraju okupaciom ruske oblasti u tamošnjim predielima sa saveznom vojskom. Ima i drugih projektah o miru. Tako jedan veli, da saveznici namieravaju od Rusie troškove izkati, i to one, koji su činjeni od razkinuća bečkih konferenciah, jer veli, da je Rusia tada mogla mir praviti pod istim uslovjama pod kojim i sada, i to samo bez plaćanja troškovah. Govori se, da će Englezka zaiskati tu naknadu od Rusie, ali ne prie, dok neosvoje cieo Krim, kog bi zapadne sile zadèržale, dok im se nebi svi troškovi izplatili. — Netreba mislimo spominjati, da su ovi projekti i planovi proizvodi bezposlenih ljudih, ali tek se može vidieti i iz njih, da i zapadnjaci teže za mirom. Englezka pak ima osobito uzroka to želiti. I zaista ne samo Cobden, Brajt, Piliti, nego svi razboritii Englezi govore, da treba praviti mir. Englezka pored svih svojih žèrtvah nije ništa dobila — izgubila je pak mnogo. Saviest, da englezka vojska savezom francezkim ili baš kroz taj savez nije mogla pobiedjivati, kadra je samo većma ucvilti Engleze. Stara Englezka dèrma se u osnovu svom; ustav, nekad ponos Britah, izgubio je počitanje Englezah, jer vide da nije dovoljan, a medju višim i nižim klasama stoji propast, koja se neće tako lahko izpuniti.

Bečka burza
dne 3. listopada 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	74¾
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	78⅞
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	96³/₂
Bečko-gradski banko . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	65¼
Bankovne dionice komad po	1053
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2043
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	541
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	402
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	358
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	94
Augsburg za 100 for. current . . . . »	113¾
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	112³/₈
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	83
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11 1
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	111⅞
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	131⅝
Pariz za 300 frankah . . . . »	132
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	18¼
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 6608. Civ. (272—D.S.) *(3—1)*

Izrok.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu daje na znanje, da je na molbu Antuna Matića, c. k. poreznika u Velikoj Gorici, zastupana po odvietniku Gaileru, zametnutje usmèrtnoga postupka u pogledu izgubljenih kamatnih kouponah od 1. rujna 1854 do 1. ruj. 1864 po 25 fr. i dotičnog talona od pet postotne dèržavne obveznice u Beču 30. rujna 1851 br. 26579. Serie A. izdane — i na 1000 fr. glaseće odlukom od današnjega dana br. 6608 dozvolio.

Toga radi poziva se posiednik nestavših kouponah i talona, da posied svoj tim sigurnie uz godinu danah, šest nedieljah i tri dana i to glede do danas dospievših jurve kouponah od dana od povratka ovog izroka u pogledu od platežnog dana pojedinih tih kouponah, a napokon glede talona od 1. rujna 1864 kao od dana dospietka zadnjeg s ovim talonom izdanog koupona, ovomu c. k. zemaljskomu sudu prijavi, jer će se inače proglasit, da su rečeni kouponi i talon ništetni i pravna njihova snaga da je utèrnuta.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 2050./gr. (475—Izv.) *(3—1)*

Obznana.

Od strane c. k. kotarskog ureda u Crikvenici kao nadležnosti sudbene donaša se ovime do obćega znanja: da je druga dražba ovèršbena, koja je bila s odlukom sudbenom od 4. lipnja 1855 br. 1625 ustanovljena na dan 25. t. m. rujna za prodaju nepokretnostih Tereze Toljan u Novomu ležećih odgodjena na dan 26. studenoga t. g. u jutro.

U Crikvenici 25. rujna 1855.

Za kotarskog predstojnika
c. k. kot. pristav.
Zandonati.

Br. 1780. (467—Izv.) (3—3)

Izrok dražbe.

Desetoga i sliedećih danah mieseca listopada 1855 u miestu Str. Čiče, pod kotar gorički spadajućem i nalazećem se tamo župljanskom dvoru bude se obdèržavala dražba pokretnostih na zaoštavštinu pokojnog župnika Jurja Rusana spadajućih, kanoti blaga rogatog, konjah, žitka, vina i razne vèrsti pokućtva.

Kamo se kupoželjni uljudno pozivlju s tom opazkom, da se rečene stvari samo nuz gotov novac prodavale budu.

U V.-gorici 25. rujna 1855.

C. k. kotarski predstojnik
I. Nemčić.

Nr. 6496. (167—Fin.) (3—3)

Minuendo - Licitations - Kund - machung.

Zufolge Erlasses der hohen k. k. Finanz-Landes-Direktion vom 4. April 1855, Z. 4174 ist die Herstellung der Salzamtsgebäuden zu Teresovac im Pežeganer Comitate mit einem technisch-adjustirten Kostenaufwande von 896 fl. $27^2/_4$ kr. bewilligt.

Von dieser Totalsumme entfällt.

1. Auf die Maurer- und Handlanger-Arbeit sammt Materiale	342 for.	58	kr.
2. Zimmermanns- und Handlangerarbeit sammt Materiale	470 fl.	25	kr.
3. Schlosserarbeit sammt Mater.	50 fl.	40	kr.
4. Glaserarbeit sammt Mater.	— fl.	$16^2/_4$	kr.
5. Brunnenarbeit sammt Mater.	19 fl.	48	kr.
6. Binderarbeit sammt Mater.	8 fl.	20	kr.
7. Wagnerarbeit sammt Mater.	4 fl.	—	kr.
Zusammen .	896 fl.	$27^2/_4$	kr.

Zur Ausführung der angeführten Arbeiten wird am 11. Oktober 1855 *im* Amtslokale des Teresovacer k. k. Salz- und Steueramtes eine Minuendo-Lizitation abgehalten, und es werden diejenigen, welche die benannten Arbeiten entweder einzeln nach den Meisterschaften oder im ganzen Umfange zu übernehmen wünschen, eingeladen, am obbesagten Tage in Teresovac in der gedachten Amtskanzlei zu erscheinen, und sich mit einem 5% Vadium der obangesetzten Ueberschlagssumme zu versehen, welches den Nichterstehern nach geschlossener Lizitation zurückgestellt, dem Ersteher aber in die von dem Erstehungsbetrage zu erlegende 10% Caution eingerechnet werden wird.

Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualificirt ist, und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.

Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezuerforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu aufgestellten Lizitations-Commissär einzuhändigen.

Bei der Versteigerung werden anch schriftliche Offerte angenommen, wenn solche vor Abschluss der mündlichen Lizitation dem Lizitations-Commissär übergeben werden, und wenn in den Offerten das 5% Vadium von dem Anbote, oder aber die Amtsquittung über die geschehene Einlage desselben bei einer Aerarial-Casse eingeschlossen ist.

Uebrigens wird bemerkt, dass das in dem Offerte zu stellende Anbot entweder die einzelnen Profesionistenarbeiten, oder aber die ganze Bauherstellung betreffend in Ziffern und Buchstaben ausgedrückt, und überdiess noch darin die Bestätigung enthalten sein muss, dass Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheitspreisverzeichniss und den summarischen Kostenanschlag genau kenne, dass sich Offerent den betreffenden Lizitations- und Kontraktsbedingnissen unbedingt füge, und dass diese Erklärung ganz dieselbe Rechtswirkung habe, als ob er die genannten Bedingungen unterfertigt hätte.

Nebstdem müssen schriftliche Anbote, sofern der Offerent zur Zeit der Versteigerung am Ort derselben nicht persönlich erscheinen könnte, die Bezeichnung eines daselbst anwesenden Bestellten enthalten, welcher zum Abschluss des Contraktes für ihn gesetzlich ermächtigt ist.

Eben so hat der Offerent, wenn er nicht sonst schon bekannt ist, von der dazu berufenen Behörde die Beglaubigung, dass derselbe in aufrechtem Vermögensstand, und von bekannter Redlichkeit sei, seinem schriftlichen Anbote beizulegen.

Die schriftlichen Offerten sind auf 15 kr. Stämpel auszustellen, und gehörig versiegelt dem Teresovacer k. k. Salzmagazine und respt. dessen Amtsvorstande mit der Bezeichnung auf dem Couverte als Offert zu übergeben. —

Der diesfällige Plan, der summarische Kostenüberschlag, die allgemeinen und speziellen Lizitationsbedingnisse, die Baubeschreibung, das Einheitspreisverzeichniss, und der Plan können im Amtslokale des k. k. Steuer- und Salzamtes zu Teresovac bis zum Lizitationstage täglich während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direktion

Essek am 17. September 1855.

Raisky m. p.

Br. 2542. P. (466—Izv.) (3—2)

Oglas dražbe.

Budući je dne 25. kolovoza t. god. br. 2283 razpisana i dne 14. rujna t g. obdèržavana javna dražba glede iznajmljenja preprežne postaje Novljanske bez svakog uspieha ostala, s toga se ovime na temelju naredbe veleslavne c. kr. županijske oblasti riečke od 19. t. g. br. 7984 druga ličba i to pod istim onim uvietima, koji pèrvoj ličbi za temelj služiše, izvan točke 1., miesto koje ustanovljuje se, da se ponude kod ove druge ličbe takodjer vèrhu ustanovljene fiškalne ciene od 640 for. primiti hoće, razpisuje, te se obdèržavanje iste kod podpisatog c. k. kot. ureda za dan 12. listopada t. g. u 9 satih u jutro ustanovljuje.

U Crikvenici 22. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik
B. Mariašević.

Z. 3014./Civil (408—Izv.) (3—2)

Edict.

Von dem k. k. Comitatsgerichte Warasdin wird bekannt gegeben, es sei über Einschreiten des Georg Pintarić unter Vertrettung des Advokaten Herrn Georg Dominić in die executive Feilbiethung des im Riede Pokleĉan bei Warasdin unter der Top. Zahl 40 gelegenen, 2198 ☐ Klafter messenden den Ehegatten Stefan und Maria Kisić gehörigen Ackers im Schätzungswerthe von 250 fl. C. M. wegen schuldigen 39 fl. 45 kr. h. N. G. gewilligt, und zur Vornahme derselben die erste Tagsatzung auf den 11. September, und die zweite auf den 10. October d. J. jedesmal um 9 Uhr Vormittags, im Orte der Realität angeordnet worden.

Hievon werden Kauflustige mit dem Anhange, dass der Käufer, die auf das Gut pfandweise versicherten Schulden, soweit der Kaufschilling reicht, nach Anweisung des Gerichtes übernehmen müsse, diejenigen Hypothekargläubiger aber welche nicht in dem Gerichtsorte, oder in dessen Nähe ihren Wohnsitz haben mit der Aufforderung verständigt, zur Wahrung ihrer Rechte bei der künftigen Vertheilung des Kaufschillings im Gerichtsorte Bevollmächtigte zu bestellen und vor dem Verkaufe Namen und Wohnort derselben dem Gerichte anzuzeigen, widrigenfalls für Diejenigen, welche diese Anzeige unterlassen, auf deren Gefahr und Kosten von Amtswegen ein Vertretter bestellt werden würde, an welchen alle weiteren Zustellungen zu geschen hätten.

Zugleich werden alle diejenigen, welche ungeachtet ihnen keine besodere Verständigung zugekommen ist, durch die Eintragung in den öffentlichen Bücher gleichwohl ein Hypothekarrecht auf den Acker erworben zu haben glauben, hiemit aufgefordert, dasselbe bis zum Verkaufe des Ackers so gewiss bei Gericht anzumelden widrigenfalls sie es sich selbst zuzuschreiben haben würden, wenn die Kaufschillingsvertheilung ohne ihre Beiziehung vorgenommen, und sie dadurch, soweit der Kaufschilling durch dieselbe erschöpft werden sollte, ausgeschlossen würden.

Warasdin am 9. Juli 1855.

Der k. k. Praeses,
Novak.

Fohn.

Nr. 1329. 67 C. C. (Izv.—443) (3—3)

Avviso di Concorso.

Presso la locale scuola reale inferiore incompleta è vacante un posto di Docente tecnico cui va annesso l' annuo salario di fl. 600 ed il soldo d' alloggio in fl. 100 annui.

La lingua d' istruzione è la italiana.

Gli aspiranti a quel posto presenteranno i loro Ricorsi al Magistrato civico di Fiume sino il dì 20 p. v. ottobre, documentando legalmente

a. l' età, lo stato, la religione
b. la salute fisica
c. i percorsi studî
d. i sin' ora sostenuti impieghi
e. la condotta politico morale
f. la conoscenza delle lingue
g. l' abilitazione all' insegnamento delle materie tecniche pelle scuole reali inferiori, unite alle popolari.

Coloro, che fossero in qualche impiego pubblico attualmente, faranno pervenire i loro Ricorsi mediante le preposte loro Autorità.

Dal Civico Magistrato.

Fiume li 5. settembre 1855.

Il Borgomastro
Francesco Cav. de Treyer m. p.

Br. 7948. (Izv. 463) (3—2)

Oglas jevtinbe.

Dne 10. listopada t. g. prie podne obdèržavat će se u uredu c. kr. županijske oblasti u Požegi u pogledu u dojdućoj godini $185^5/_6$ za ured rečene oblasti potrebite pisarničke sprave, potreboće dèrvah za ogriev uredovnicah i knjigoveznog posla jevtinba. Kolikoća, kakvoća prislužit se imajućih predmetah, tako i pobližnji uvieti prisluženja uvidit se mogu kod tajništva c. k. županijske oblasti.

U Požegi 20. rujna 1855.

Ravnatelj c. k. županijske oblasti
Car, s. r.

Br. 332. par. (427—Izv.) (3—2)

Izrok,

kojim se sazivaju vierovnici ostavštinski.

C. k. ured vèrbovački kao kotar. sud poziva sve one, koji iz ostavštine dana 23. kolovoza 1855. s oporukom preminuvšega Josipa Pancnera nadbiskupie zagrebačke šumara u Dubravi, štogod kao vierovnici tražit imadu, neka radi prijave, i posvedočenja svojih tražbinah dana 15. listopada 1855 u 9 satih izjutra, ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda pismenu svoju prijavu predadu, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na istu ostavštinu — ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego na koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kotarski ured.

U Vèrbovcu dne 9. rujna 1855.

Br. 1933. gradj. (476—Izv.) (3—2)

Obznana.

C. k. ured kotarski u Crikvenici, kao nadležnost sudbena, daje ovime na znanje, da je dražba pokretnostih pokojnoga Ivana Kèršula opredieljena za 1. listopada s ovostranom odlukom od 16. t. m. odgodjena na dan 16. listopada t. g. i sliedeće.

U Crikvenici dana 24. rujna 185.

Za odsutnoga predstojnika
c. k. pristav
Zandonati.

(474—Izv.) (3—2)

Razpis natiečaja.

Za novopodignutu učionu u Moslavini u Slavonii razpisuje se natiečaj učitelja ujedno i orguljara, s kojom službom skopčana je plaća: 100 for. sr., 32 mierova suraži, 12 mierovah kukuruza u zèrnu, 332 porcie siena, šest hvatih dèrvah, jednu i tri četvèrti rali velika podkućnica, koju će župljani o svom trošku obraditi. Natiecatelji ovu službu zadobiti želeći imadu svoje molbenice s potrebitim dokazima providjene podpisanomu do 17. listopada t. g. podnieti.

U Feričanah dne 26. rujna 1855.

Matia Filić,
Podarcidjakon i župnik feričanski, kao nadziratelj pučkih učionah kotara našičkog.

Nr. 4699. (31—PZ.) (3—2)

Kundmachung.

Vom 1. October wird der Mallewagen Agram-Pöltschach von hier um 11 Uhr Vormittags abgefertiget, *was hiemit mit dem Bemerken zur Kennt*niss gebracht wird, dass der Schluss der Ausgabe für Brief- und Fahrpostsendungen auf $10^1/_2$ Uhr Vormittags festgesetzt ist.

Agram 27. September 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.
Klosse.

Br. 7842. (444—Izv.) (3—3)

Oglas jevtinbe.

Dne 10. listopada o. g. hoće se prie podne u uredu c. kr. županijske oblasti u Požegi putem jevtinbe osigurati za dojdućn zimu za ogriev gimnazialnih prostoriah u Požegi u 30 hvatih hrastovih ili 20 hvatih bukovih 36 colah dugačkih dèrvah.

Gospoda poduzetnici sa propisanom žalbom od 9 for. srebra providjeni pozivaju se na rečeni rok u napomenuti ured u Požegu, gdie kod tajničtva uviete obilnie uviditi mogu.

U Požegi dne 19. rujna 1855.

C. k. žup. oblasti ravnatelj
Car, s. r.

Br. 5081. (271—DS.) (3—3)

Dražba.

C. k. grad. deleg. kot. sud zagrebački stavlja ovime do obćeg znanja, da će se 11. listopada t. g. u tri sata poslie podne u Petrinjskoj ulici kod Ivana Cerovskia pokućtvo, posteljina i ostale druge stvari spadajuće na ostavštinu pokojnoga Franje Sremčevića za gotov novac razprodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 25. rujna 1855.

C. k. zemaljskog suda savietnik
Cuculić.

P. 1322. (471—Izv.) (3—1)

Dražba.

Slobodni i kraljevski grad Križevac iznajmit će pravo vinarine u kotaru svome na vrieme od 1. studenoga 1855 do 31. listopada 1856 dne 19. listopada t. g. u 9 satih iz jutra.

Svaki od natiecateljah dužan jest prie počete dražbe žaobinu u 5% odličbene ciene u gotovom položiti, koja se niznajmitelju odmah iza dokončane dražbe natrag vratit će, iznajmitelju pako uračunat će se u jamčevinu, koju u 10% od iznajmljene ciene odmah iza svèrše nedražbe položiti dužan bude u gotovom novcu oli pako u dèržavnim prodajnim zadužnicama poleg njihove burzne vriednosti.

Ostali pobližji uvieti mogu se do dražbenog roka svakdano kod magistrata gradskog u vrieme uredovnih satih saznati.

U Križevcu dne 26. rujna 1855.

Br. 162. (477—Izv.) (3—1)

Natiečaj.

U Brod - Moravicah, u županii riečkoj, kotarskom uredu delničkom, uvedena budnć iz nova početna učiona nižjih dviuh razredah, gdie učitelj uz svakogodišnju plaću 300 for. srebra, pristojnu naknadu za stan, 20 hvatih dèrvah za grijanje i pristojni vèrtao, i orguljar biti ima, s ovim razpisuje se natiečaj do 21. mieseca listopada t. g., na koi dan natiecati se želeći s propisanim sviedočbama providjeni, na koliko je moguće kod podpisanoga u Delnicah osobno predstaviti se imadu.

Ovi rok od 21. listopada t. g. za natiečaj za učione u Brodu kod Kupe i u Lokvam, pod isti kotar spadajuće nepromienljivo opredieljuje se.

U Delnicah dne 26. rujna 1855.

Nikola Car,
z. kanonik modruški, podarcidjakon i školah nadziratelj.

Br. 952/m. (DS. 278) (3—1)

Izrok.

C. k. zem. sud u Zagrebu ovime objavlja, da je na zahtievanje g. Dragutina Rozenkranca po odvietniku g. Urošu Gavriloviću zastupanom pod 21. t. m. br. 952/m. prodaja ovèršbena kućah udove Ivane Tömör pod br. 361 i 400 u petrinjskoj ulici ležećih te pèrve na 2986 f. 22 kr. a druge 17.275 f. 39 kr. sr. sudbeno procienjenih radi dužnih mienbenih svotah sa 2380 f. i uzgrednicah dozvoljena, te rok pèrve uz procienbene svote na dan 3. prosinca 1855 a druge ma izpod prociene na dan 4. siečnja 1856 u licu ovog c. k. zemskog suda za 10 uru prie podne opredieljen.

Uslied toga pozivaju se oni, koji upitne kuće sa pristojališti ujedno kupiti namieravaju, da na opredieljene dane u opredieljeni sat pred lice ovog c. kr. zemskog suda dojdu, u kojeg odpravništvu mogu takodjer procienu i dražbene uviete svagda u uredovne sate vidieti.

Ujedno pozivaju se svi oni, koji na posebnom o prodaji ovoj ubaviešteni nisu, da svoje prijave kod ovog c. kr. zem. suda pismeno do to doba podnesu, te svoje ako kakovo hipotekarno pravo na upitne kuće imaju, izkažu, jerbo ako se kod razdieljenja kupovnine u obzir neuzmu, imati će sami sebi pripisati.

U Zagrebu 26. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

(479—Izv.) (3—1)

Oglas jevtinbe.

Glede nabavljenja pisarskih potrebštinah kroz godinu $185^{5}/_{6}$ na porabu c. k. županijske oblasti i c. k. kot. ureda osiečkog razpisuje se ovim jevtinba, koja će se u istom uredu dne 15. listopada 1855 u 10 satih prie podne obdèržavati.

Tako vèrsti kao i kolikoće nemanje uvieti nabavljanja raznih pisarskih potrebštinah mogu se do naznačenog roka saznati.

Pozivaju se indi oni, koji nabavljenje ovih potrebštinah preuzeti namieravaju, da o gori ustanovljenom roku u rečeni ured doći izvole.

Istom prilikom će se za svezarske i tiskarske uredovne poslove ugovor sklopiti.

Od strane c. k. županijske oblasti
U Osieku 30. rujna 1855.

(480—Izv.) (3—1)

Oglas jevtinbe.

Glede nabavljenja za predstojeću godinu $185^{5}/_{6}$ potrebite kolikoće hrastovih dèrvah i naime:

Za grijanje c. k. županijskog 50
» » » » kotarskog 15 i
» » » » poreznog ureda 8 hvatih hrastovih dobrih suhih dèrvah dèržat će se u c. k. uredu županijske oblasti dne 15. listopada t. g. u 9 satih prie podne javna jevtinba, na koju se svi prodavci dèrvah ovim najuljudnie pozivaju.

Od strane c. k. županijske oblasti.
U Osieku 30. rujna 1855.

Nr. 10111. (174—Fin.) (1—1)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Verwerthung der heuer in den k. k. Studienfonds-Forsten von Kutjevo gerathenen Eicheln und Bucheln wird am 8. October 1855 um 10 Uhr Vormittags in der Kanzlei des k. k. Forst- und Domänen-Amtes eine wiederholte Lizitation abgehalten werden. Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage bei dem gedachten Amte einfinden oder aber ihre schriftlichen Offerte vor Beginn der mündlichen Lizitation bei demselben einbringen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Essek am 30. September 1855.

Raisky, m. p.

Br. 523/gr. (407—Izv.) (3—2)

Izrok

C. k. kot. ured Modrušpotok kao sud kotar. stavlja ovim do obćeg znanja, da je na molbu g. Ferka Spišića prim. 9. lipnja t. g. br. 523. proti Peri Čavloviću radi 15. for. 35 kr. c. s. c. ovèršbena dražba nepokretnostih na vlastitost posliednjeg spadajućih u Maletić - selu obćini netretićkoj ležećih, iz kuće, kućnog grunta, 2 rali oranicah, $^{1}/_{2}$ rali štetnika, 160 □ hv. kolosieka sastojećih, na 790 for. sr. sudbeno procienjenih, dozvoljena i za obdèržavanje takove pèrvi rok na dne 5. studenoga 1855, drugi i posliednji rok, o kojem će se rečene nepokretnosti izpod procienbene ciene prodati moći, na 5. prosinca svaki put u 2 sata na licu miesta rečenog selišta opredieljen. Kamo se svi kupiti želeći pozivlju time, da će svaki prie dražbe 50 for. sr. vadium, a kupac polag uvietah, koji se u svako doba kod suda uviditi mogu, kupovnu svotu za 8 danah poslie zaključene dražbe u sudbene ruke položiti imati.

Svikolici pako založno pravo imajući vierovnici imadu svoja zahtievanja do prodaje rečenog selišta tim sigurnie amo prijaviti, inače će si sami pripisati imati, ako se razdieljenje kupovne svote bez njih preduzelo bude.

U Netretiću 30. kolovoza 1855. E. Barac.

Br. 6642. (D.S. 251) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3751 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Maksimiliani Ljubić za spadavše na dobro Bistrac u obćinah Podvèrh, Otok, itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $23^{6}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 9500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 19. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6652. (252—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 1. rujna 1855. br. 3696. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Terezii Tancoš za spadavše na dobro Velika Mlaka u obćinah Velika Mlaka itd., kotaru velikogoričkom, županii zagrebačkoj ležeće, $17^{3}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 19. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6654. (253—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3724 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Cecilii Saić za spadavšena dobro Hrastina u obćini Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, $1^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 5. LISTOPADA 1855. Broj 228.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Iz „Sèrbskoga Dnevnika“ doznajemo, da je novoimenovani upravljatelj karlovačke eparhie, gosp. arhimandrit Sergie Kaćanski, dne 22. rujna u veče prispieo u Karlovac i liepo primljen bio. — Doista sramota za sve domorodce karlovačke, da nam nisu vriedni takav dogadjaj u vrieme javiti, nego ga moramo poslie 15 danah iz Novogsada priobćivati. Skoro bi još jednu kazali, da neimamo drugih obzirah, — ali neka, jur ćemo se zgodnom prilikom osvetiti im za tu njihovu uslugu.

T. U Vinodolu 29 sèrpnja.*) Više očih više vidi, zato neće biti suvišno ako nješto pridodam k' onomu, što je već g. T. P. iz Bakra u ove listove pisao.

U Vinodolu najpèrvo se bolest „kolera“ pojavila početkom ovoga mieseca u sv. Jakovu, ter oblast je odmah u svakom selu te obćine odredila ljude, koji da nadziraju čistoću osobito u takovo vrieme toli potrebnu; istima je takodjer naloženo, da svaki slučaj kolere bezodvlačno jave župniku, kod kojega je takodjer liečnik po županii izaslan stanovao, da oko bolestnikah nastoji, i mèrtve iz kuće izza tri ure ležanja u depozitorium prenese. Osim ove naredbe, imajući pred očima siromaštvo naroda i slabu mu hranu snašlo se je potrebitim, da se nješto javnoga novca župniku izruči, neka bi po razmierju ubogih bolestnikah meso vario, ter tako preporučenu juhu u kuće pošiljati mogo. Na hvalu gospodina župnika budi rečeno, da je pripravno u vrieme ove nesreće s uredom se sjedinio i da njegovo pomaganje, varenje i razdieljivanje još sve do sada traje i bolestnikom pokrepu i polašticu daje. Ta bolest u sv. Jakovu nješto je popustila izza kako je žalibože svako deseto čeljade pozobala. Nu — premda je te strahote i na tomu previše, to se ipak nakaza ta i u bližnji Dramalj uvukla, ter ne samo putem kraj mora, nego i onim putem gornjim, što ga vinodolskim zovu, svoje kobno putovanje nastupila, i po obćinah bribirskoj, grižkoj, tribaljskoj i driveničkoj gospodari. U Bribiru je unišla kolera ovom drugom polovicom mieseca i naglo ter biesno nasèrne, isto tako u Driveniku. U Grižanih i Dramlju je manje okrutna bila.

U svih tih obćinah su u ostalom odmah s početka preduzeti isti shodni koraćaji kako u sv. Jakovu, te nadju krepku podporu u g. g. župnicih. — Osobito biahu predane svim župnicima jošte prije početka bolesti za pružiti bolestnicima časovitu pomoć bočice tinkture spiritus conforati, te biahu umoljeni, da uzza ono dobro, što narodu kuhanjem mesa čine, još i podavanjem liekarie na ruku budu. — Ovo su gg. župnici s najboljim uspiehom ovèršili.

Što se liekarah tiče, budući da nadliekar kotarski g. Andrianić sám tolikoj nevolji odolieti nemogaše, odredjeni biahu još druga dva liekara da narodu pomegnu. Nu — po osobitoj nezgodi, sva se trojica porazboli; za čas ipak ozdravi po sreći uredni liekar kotarski, a druga dva prispiju iz Rieke, dočim je jedan tretji, (koj je odredjen za Šmriku gdie se takodjer bolest pojavila i Kraljevicu, gdie je u ostalom mlitava) po nalogu susedna sela ovoga kotara (st. Jakob) pohadjao, te tako kotar vinodolski bez pomoći liekarske hvala Bogu nije.

Bila se bolest pojavila takodjer u miestu ureda kotarskoga Crikvenici, ali bez osobite sile, tako da do sada izuzamši Selac i Novoga ni za kakovu občinu kotara reći se nemože, da od nje tèrpila nije. —

*) Radi razmirice nieke u pogledu pošterine dopis je ovaj slučajno zakasnio. Sasvim tim dèržimo za shodno uvèrstiti ga, budući iz pouzdane ruke dolazi i istinito predstavlja stanje biesnivše bolesti. Ured.

S bojišta.

— Dnevna zapovied kneza Goršakova od 13. rujna, upravljena na južnu vojsku i svekolike kopne i pomorske vojske u Krimu:

Hrabri drugovi!

Dne 24. rujna priašnje godine došla je pred Sevastopolj jaka nepriateljska vojska. Premda brojem pretežnia, i premda grad nije imao umietnih odbranjivih sredstvah, nije se ipak ona usudila navaliti na varoš s javnom silom, nego poduze redovitu obsadu. Od toga vremena upèrkos svih neizmiernih pomoćnih sredstvah, koja na razpoloženje stajaše našim nepriateljima, dočim su na mnogobrojnim ladjama dopremali podkrepljenja, topništvo i džebanu (municiu), ostadoše svi njihovi napori, da vašu hrabrost i vašu postojanost prevladaju, kroz jedanaest i pó miesecih zaludni — u poviestnici vojničkoj doista bezprimierni dogadjaj, da se jedna, istom na oči dušmana, utvèrdjena varoš tako dugo dèržati može protiv nepriatelju, kojega sredstva daleko prevazišla su sve, što je u sličnim slučajevima ikada bilo. Pa kod tako ogromnih sredstvah, poslie devetmiesečne ubitačne dielotvornosti topovah od najveće težine, nepriatelj, pošto bi višeputah poduzeo podkrepljeno bombardiranje na grad i svakiput niekoliko stotinah hiljadah zèrnah u varoš bacio, uvidi bezuspiešnost ovih sredstvah i odluči Sevastopolj jurišem uzeti. Dne 18. lipnja o. god. poduzme on s više stranah navalu, baci se hrabro u grad, no bude po vama neustrašimo dočekan i na svim točkama najsjajniim načinom suzbijen.

Ovaj izgubljeni udar prisili ga, da pèrvašnje obsadne poslove nastavi, i dà je pomnožio svoje baterie i svoju dielatnost u pravljenju transeah (prokopah) i poslovima lagumah podvostručio. Tim načinom je od suzbijenog po vama slavno jurišа dne 18. lipnja proteklo više od $2^1/_2$ mieseca, za koje ste vrieme vi oduševljeni čuvstvom dužnosti i ljubavju spram prestola i domovine junački kratili dušmanu svaku stopu zemlje i njega silili, da samo korak po korak napred stupa i svaki lakat razmierenog prostora plati potocima kèrvi i nevierovnim gubitkom džebane. Kod tako opore obrane biaše sèrčanost vaša nesamo slabia, nego pače postigne najviši stepen vlastitoga požèrtvovanja.

Kod svega toga, što vaša neustrašimost i vaša tèrpljivost biahu bezkrajna, imade ipak materialnih granicah za mogućnost odpora. U onoj mieri, u kojoj se nepriateljske approche (približni poslovi) bližiše, bližile su se i njegove baterie sve to više skupa; okrug vatre, koi je Sevastopolj opasao, biaše sve to užji i sve više razprostranjavaše smèrt i razorenje u gradu. Pošto je nepriatelj pretežnost svoje vatre u najbližnjoj blizini upotrebio, započe, iza dvadesetdnevne pomnožane pucnjave sa svojih topovah, kojom smo svaki dan 500 do 1000 mom. gubili, dne 5. rujna iz neizmiernog broja topovah od nevidjene još nikad težine pakleno bombardiranje, kojega posliedica biaše svakdanje razorenje naših obkopah, koji su se već dosad samo s največom mukom i največim gubitcima posred neprestane vatre nepriateljske za vrieme noći izpravljati mogli. Imenito je najvažnie naš utvèrdjenje, reduta Kornilov na briežuljku Malakov, koi, budući vlada gradom, sačinjava ključ Sevastopolja, prepatio znamenita oštećenja, koja se više izpraviti nemogahu. Pored takovih okolnostih nastavljena obrana južne strane značila bi našu vojsku svaki dan izlagati nekoristnoj smèrti, dočim je ipak vojske sada više treba nego li ikada.

S toga sam odlučio, premda žalostnim sèrcem ali u osviedočenju, da izpunjujem svetu dužnost, Sevastopolj ostaviti i našu vojsku stranom preko prie sagradjenog mosta, stranom na ladjama prevesti na sievernu stran. Medjutim nepriatelj videći pred sobom razorena utvèrdjenja i zasipane jame redute Kornilov poduze dne 8. rujna u $10^1/_2$ satih u jutro*) sdvojeni juriš na bedeme 2, Kornilov i 3 i za tri po prilici sata na 5. bedem i redute Belkin i Černu.

Od ovih šest napadajah pet smo slavno uzbili; niekoje od napadnutih točkah, kao 2. bedem, na koi je jur dušmanin sredstvom prebačenih mostovah i topove doveo, pošle su niekolikoputah iz jedne ruke u druge, i ostadoše napokon u našim, nu reduta Kornilov, koja je kroz bombardiranje više patila nego li druga utvèrdjenja, ostade Francuzima, koji su oko 30.000 m. na nju poslali; poslie neizmiernih gubitkah, koje smo mi spočetka rata prepatili, nemogasmo ju im oteti. Budući se ipak uspieh nepriatelja ograničio izključivo na osvojenje redute Kernilov to sam zapoviedio, da se nikakav napadaj na tu redutu više nepoduzme, nego da vojska pred njom ostane, za priečiti nepriatelja, da odatle nenastavi navalu na varoš, što je takodjer točno izvedeno upèrkos svih nastojanjah francuzkih, da iz redute prodru.

Kad je noć nastupila, zapoviedao sam vojsci, da se polag učinjenih prie naredbah povuče. Dokazi hrabrosti, koje ste taj dan podali hrabri druzi, uliše istom nepriatelju takovo štovanje spram vas, da on, premda je iz eksploziah naših barutanah, koje je naša vojska zapalila, u koliko se s različnih točkah odbranjive linie povlačila, morao upoznati vaše povlačenje, ipak nesamo nije progonio vaše kolone, nego i na povlačeću se natrag vojsku nije s topovah svojih ni pucao, premda je to činiti mogao bez odpora.

Hrabri drugovi, žalostno biaše i težko nam se vidielo predati našim nepriateljima Sevastopolj, nu sietite se, koju smo žèrtvu godine 1812 doprinieli na žèrtvenik domovine. Moskva više važe nego Sevastopolj! Mi smo je ostavili iza neumèrle bitke kod Borodina. 349 dnevna obrana Sevastopolja nadilazi Borodino. Nu ne Moskva, nego hèrpa kamenja i pepela ostavljena je nepriatelju kobne godine 1812.

Tako nismo ni sada Sevastopolj ostavili dušmanu, nego goruće razvaline zapaljenog vlastitim našom rukom grada, kojega obrana ostaje naša slava te će se od diece unučadi i najdaljniem potomstvu predavati. Sevastopolj vezao nas je na zidove. Njegovim padom dobivamo mi opet slobodu kretanja, te počima novi rat, rat na otvorenom polju, koi je duhu ruskoga vojnika primierenii. Pokažimo caru, pokažimo Rusii, da je taj duh posve onaj isti kojim su se naši diedi u domorodnim ratovima odlikovali. Gdie se godj nepriatelj pokaže, čvèrsto ćemo mu suprot stati i domorodno po-

*) Ovo opredieljenje vremena čudnovato odstupa od onog francezkog vèrhovnog zapoviednika, polag kojega je juriš u 12 satih u podne započeo.

štenje braniti, kao što smo ga godine 1812 branili.

Hrabri ratnici kopne i pomorske vojske. U ime njeg. veličanstva cara zahvaljujem vam za vašu bezprimiernu hrabrost, za vašu stalnost, i postojanost za vrieme obsade sevastopoljske. Ja dèržim za moju dužnost, izjaviti osobitu moju zahvalnost hrabrim zapoviednicima: generaladjutantu grofu Ostensakenu, zapoviedniku posade za vrieme 9 miesecih, generallieutenantima Šepetievu, Krulevu, Pavlovu, Semjakinu, viceadmiralima Novosilskom i Panfilovu, generalmajorima Martinau-u, Pichelsteinu, Lisenku I., generaladjutantima knezu Urušovu, Šulcu, Kruševu, Goljevu, Sabašinskom, Šeidemanu, knezu Vasilčikovu i Todtlebenu, oba posliednja od svite njeg. veličanstva; pukovnicima Kozlaninovu II., Heneriku, Gardneru, brodovnim kapetanima Sorinu, Mikrukovu, Perelešinu I. i II.; podpukovniku Zimermanu, kapetanlieutenantu Ilinskom i Čebiševu, kao i svim štopskim i višjim oficirima, koji su kod obsade učestovali.

Prostor moje dnevne zapoviedi nedozvoljuje mi, da u njoj navedem imena mnogih drugih generalah, štopskih i višjih oficirah, kojima više ili manje pripada slava, da su kod velikoga diela obrane sevastopoljske udioništvovali; nu svaki od njih ima pravo na priznanje vladaoca i domovine. Medju tima suposlenicima imenujem samo najznatnie iz broja onih osobah koje k posadi samoj nespadaše, načelnika i sučlana generalštaba povierene meni vojske, generaladjutanta Kocebua, generallieutenante Šeršputovskog, Buchmajera, Ušakova, Buturlina, generalmajora Krzyžanovskog. Medju njima veliku si je zaslugu stekao miernički generallieutenant Buchmajer, sagradjenjem izvèrstnog brodovnog mosta preko zalieva, koi je most osigurao povlaku vojske.

Dočim podajemo zasluženu zahvalu onima izmedj vaših dostojnih predvoditeljah, koji su na životu ostali, zadèržimo, drugovi, u poštenju *uspomenu* onih, koji su na bedemima sevastopoljskim poginuli za vieru i domovinu. Sietimo se osobito nezaboravnih *imenah* Nakimova, Kornilova, Istomina i molimo svevišnjega, da njihovom prahu dozvoli mir i pokoj, i da dopusti da njihova uspomena bude primier za sve buduće naraštaje Rusah.

Vèrhovni zapoviednik, generaladjutant knez Goršakov.

Iz Carigrada, 27. rujna. Kod Karsa su Rusi uhvatili jedan turski transport živeža sa 1000 konjah i 300 momakah; ovdie misle, da će se Kars još niekoliko nedieljah dèržati.

— Kao što je jučer bèrzojavom javljeno, flota je saveznikah dne 27. rujna iz Kamiša izplovila i prema sieveru odjedrila. Obširnie viesti javljaju, da je ova ekspedicia providjena mnogobrojnom vojskom, topništvom i džebanom. Misli se, da se ta ekspedicia namierava izmedj Nikolajeva i Kersona izkèrcati, i zaprietiti tako Nikolajevu kao i Perekopu.

— Sva dosadanja službena i privatna izviestja iz Krima, dopiruća do 30. rujna nepotvèrdjuju onu viest, koju je „Oest. Ztg.“ iz Bukurešta donio, da se naime Rusi povlače iz Krima. Možebiti, da se pojedini koi sbor premiestio, ili da je poduzeto drugo kakovo taktičko kretanje, pa je odatle dopisatelj rečenoga lista odmah zaključio, da Rusi reteriraju.

— Iz Odese od 24. piše „Oesterr. Corr.“: Sutra očekuje se veleknjaz Konštantin; o osnovi careva putovanja nezna se ništa izviestnoga, no svi se nadaju, da će i Odesu posietiti. Već je za cara spremljen stan u Voroncovovoj palači s izgledom na more. General Stakelberg i graf Benkendorf, vojničko-ruski punomoćnici u Beču i Berlinu propotovali su prie 2 dana u Nikolajev, kamo ima car 25. doći. General Tottleben još nije ozdravio od svojih ranah; on se ovih danah očekuje u Odesi.

Ovamo prispiela je avantgarda moskovskog opolčenja; u narodnoj svojoj nošnji izgleda vèrlo liepo. Njen zapoviednik, general Golovin, 70-godišnji starac pao je nedaleko od Odese s konja i ljuto se pobio.

Poštovnim putem došavša izviestja iz Krima dopiru do 19. rujna i javljaju, da saveznici s Voroncovskog tèrga i Nikolinog gradića pucaju s lancastertopovah na sieverne gradiće. Gradić Nikola imali su odlazeći Rusi u zrak dići, nu podmetnuti lagum nije se podpunoma razpuknuo, te je samo jedna čast istoga oštećena. Glavni stan kneza Goršakova premiešten je u Bakčisaraj. Sbor Ostensakenov (nekadašnja posada Sevastopoljska) i sbor Liprandiev dèrže front na Černaji.

Bèrzojavna izviestja javljaju, da se u Kamišu i Balaklavi ukèrcava vojska; ovdiešnje je žiteljstvo s toga vèrlo uznemireno. Vojska dèrži se u pripravi. Odesa je u ostalom jako učvèršćena, i obala s topovima i mužarima načičkana.

Još više nego li za naš grad boje se za Nikolajev, kamo se od ovo dva dana silni topovi opremaju.

— S baltičkoga mora javljaju, da se savezne ladje spremaju za odlazak kući.

Austria.

U Beču. Baron Prokeš-Osten prispieo je dne 28. rujna iz Pariza u Frankfurt.

— Dne 1. listopada u 12 satih u podne biaše u popečiteljstvu izvanjskih posalah pod predsiedništvom njeg. preuzvišenosti g. ministra izvanjskih posalah grofa Buola nieka siednica, kojoj prisustvovaše gg. ministri baron Bach i grof Thun, dèržavni savietnik Salvotti, nadbiskup bečki Raušer i kardinal nuncius Viale Prela. Viećanja biahu valjda o konkordatu i trajaše do 3 sata popodne.

Rusia.

Iz Petrograda, 24. rujna. Njeg. velič. car dostojao je upraviti odpis na moskovskog guverneura, grofa Zakrevskog. Pèrva stran toga odpisa sadèržava carsku zahvalu na moskovsko žiteljstvo radi sjajnog dočeka, kojim je car i njegova obitel u Moskvi dočekana. Nadalje veli se:

„Moja sreća bila bi podpuna, da Mi predidući dogadjaji nisu radostne čase zamutili. Doznali ste već iz moje dnevne zapoviedi, da je posada sevastopoljska poslie jedanaestmiesečne, bezprimierne obsade, pokazala dosad nevidjene primiere hrabrosti i požèrtvovanja, te pošto bi šest strašnih jurišah suzbila, ostavivši nepriatelju samo kèrvju opojene razvaline, povukla se na sievernu stran grada. Hrabri branitelji tvèrdje učinili su sve, što biaše u ljudskoj snagi moguće. Prošle i sadanje dogadjaje smatram ja kao nedokučljivu volju providnosti, koja Rusii pošilja težke časove izkušenja. Ali Rusia je još teža izkušenja pobiedila i gospod biaše joj vazda dobrohotno u pomoći. — I sad ćemo se u njega pouzdati: on će pravoslavnu Rusiu, koja je za svetu stvar, za stvar kèršćanstva oružje digla, nadalje braniti, a neprestani dokazi Moga naroda, da su svi i svaki pripravan svoje dobro, sroju porodicu i svoju kèrv do posliednje kapi žèrtvovati za poštenje naroda, i uzdèržanje cielokupnosti carstva, za Mene su vèrlo utiešivi, jer u tom narodnom čuvstvu i u takvim dielima nalazim snagu i obodrenje, i dočim se u sèrcu spajam s Mojim sèrčanim narodom, pouzdajući se u milost i pomoć boga ponavljam rieči Aleksandra I.: „„Gdie je istina, tu je i bog.““ Aleksander.“

— Drugim odpisom podieljuje se grofu Zakrevskom red sv. Andrie u diamantima.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. „Times“ je višeputah, prigodom porodivše se najnovie razmirice izmedj Napulja i zapadnih velikih silah zabavljala se time, da dokaže, da bi namieštenje Luciana Murata na napuljski prestol vèrlo smetalo jedinstvu Italie. Princ Lucian Murat poslao je sad „Timesu“ pismo, u kom nastoji ta dokazivanja u pogledu smetanja jedinstva talianskom oprovèrći. Iz toga pisma, dotično izpravka medjutim jasno proizlazi, da princ Lucian doisto vèrlo ozbiljne namiere goji za prestol napuljski, jer očito veli, da promiena dinastička u Napulju nebi nimalo škodila tome jedinstvu.

SLUŽBENI LIST.

Br. 6641. (D.S. 260) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3754 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Magdaleni Smodek za spadavše na dobro Vukovo selo u obćinah Pušća, Laduć, itd., kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće $5^{7}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 22. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 22. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izkljućene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sversetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 13. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Nr. 4699. (31—PZ.) (3—3)

Kundmachung.

Vom 1. October wird der Mallewagen Agram-Pöltschach von hier um 11 Uhr Vormittags abgefertiget, was hiemit mit dem Bemerken zur Kenntniss gebracht wird, dass der Schluss der Ausgabe für Brief- und Fahrpostsendungen auf $10^{1}/_{2}$ Uhr Vormittags festgesetzt ist.

Agram 27. September 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klosse.

Br. 7948. (Izv. 463) (3—3)

Oglas jevtinbe.

Dne 10. listopada t. g. prie podne obdèržavat će se u uredu c. kr. županijske oblasti u Požegi u pogledu u dojdućoj godini $185^{5}/_{6}$ za ured rečene oblasti potrebite pisarničke sprave, potreboće dèrvah za ogriev uredovnicah i knjigoveznog posla jevtinba. Kolikoća, kakvoća prislužit se imajućih predmetah, tako i pobližnji uvieti prisluženja uvidit se mogu kod tajništva c. k. županijske oblasti.

U Požegi 20. rujna 1855.

Ravnatelj c. k. županijske oblasti

Car, s. r.

(480—Izv.) (3—2)

Oglas jevtinbe.

Glede nabavljenja za predstojeću godinu $185^{5}/_{6}$ potrebite kolikoće hrastovih dèrvah i naime:

Za grijanje c. k. županijskog 50
» » » » kotarskog 15 i
» » » » poreznog ureda 8 hvatih hrastovih dobrih suhih dèrvah dèržat će se u c. k. uredu županijske oblasti dne 15. listopada t. g. u 9 satih prie podne javna jevtinba, na koju se svi prodavci dèrvah ovim najuljudnie pozivaju.

Od strane c. k. županijske oblasti.

U Osieku 30. rujna 1855.

Nr. 869. (472—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. kr. kot. ured Pisarovina kao kot. sud poziva sve one, koji iz ostavštine s oporukom preminuvšega župnika u Dubrancih što god kao vierovnici tražit imaju, neka radi prijave i posvedočenja svojih tražbinah dana 31. listopada 1855 u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu ovaj pismenu svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

Pokupsko dne 20. rujna 1855.

Balogh.

Br. 1274/gr. (478—Izv.) (3—1)

Oglas.

Od strane c. k. suda županijskog varaždinskog stavlja se do obćeg znanja, da će se proti Ivanu Hortigu na hasan Anke udove Šuhaj za dug 3500 for. sr. s pripadci obdèržavati nova ovèršbena razprodaja jedne kuće sa sušom i bašćom u dugoj ulici u Varaždinu pod br. 237 ležeće i procienjene 4122 for. 26 kr. Radi dražbene prodaje ove kuće sa pristojališti opredieljuje se ročište na dan 30. listopada t. g. u 2 sata poslie podne, te će se ona na licu miesta obdèržavati.

Prigodom gori naznačenog dražbenog ročišta dosudit će će prodaji izložena kuća za svaku makar izpod vriednosti prociene svotu.

Kupac će dužan biti po naputku prerečenog c. k. županijskog suda preuzeti, u koliko kupovina doteče, one dugove, koji su zaloga radi osigurani na kući istoj.

U ostalom ovime se svi, koji, premda im nebiaše došla osobita obaviest, sasvim tim sciene, da su i oni upisom u javne knjige stekli hipotekarno pravo na više rečenu nepomičnost, uzazivaju, da pravo to do prodaje tim sigurnie ovomu sudu prijave, jer će u protivnom slučaju imati sami sebi pripisati, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni tim, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila, ostanu izključeni.

Napokon se pozivlju svi oni hipotekarni vierovnici, koji neprebivaju u gradu ili okružju grada Varaždina, da za branjenje svojih pravah u budućoj diobi kupovnine punomoćnike svoje narede, i njihovo ime i pribivalište istomu c. k. županijskomu sudu prijave, protivno bo na njihovu pogibelj i trošak ureda radi će se njima zastupnik imenovati, komu će se uručivati sve dalnje dostave.

Ličbeni uvieti.

1. Svaki dražbenik, osim ovèrhu vodeće stranke, položit će u ime vadia, prie nego se njegova ponuda primi iznos od 200 for. sr. u gotovom novcu u ruke sudbenog izaslanika.

2. Ličbenik, koi najhasnovitiu ponudu učinio bude, dužan će biti u rok od 14 danah poslie dražbe položiti u sudbene ruke čitavu kupo-prodajnu svotu, ako se inače sa vierovnicima nebi nagodio, u protivnom slučaju izgubit će ne samo položeni vadium, već će osim toga nova dražba na svu njegovu pogibelj obdèržavati se.

3. Troškovi dražbe kao i svi ostali sa prenosom sdruženi idu na teret dražbeniku.

U Varaždinu dne 24. rujna 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Ad. Z. 8995. (279—DS.) (3—1)

Concurs-Ausschreibung.

Zur Besetzung des im k. k. Agramer adeligen erledigten Ratko'schen Stiftungsplatzes, wozu vor Allem die Verwandten des Stifters berufen sind, wird in Folge des der k. k. Agramer Comitats-Behörde zustehenden Vorschlagsrechtes hiermit der Concurs bis längstens 15. November l. J. mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass die nach diesem Termine einlangenden Gesuche unberücksichtigt bleiben werden.

Die diessfälligen, an die k. k. hochlöbliche Statthalterei stilisirten und bei der k. k. agramer Comitats-Behörde anzubringenden Gesuche müssen

1) mit dem Taufscheine, dem Gesundheits- und Kuhpocken-Impfungszeugnisse, so wie mit den Schulzeugnissen der zwei letzt verflossenen Semester belegt sein;

2) haben dieselben die ortsbehördliche Nachweisung der Vermögensverhältnisse und des Einkommens, dann den Namen, Stand, Charakter und Wohnort der Aeltern des Candidaten mit der Bemerkung, ob dieselben noch am Leben sind, zu enthalten;

3) ist die Anzahl der versorgten und unversorgten Geschwister des Candidaten nebst den von denselben oder vom letztern selbst bezogenen allfälligen Genüssen aus öffentlichen Cassen oder Stiftungen anzugeben;

4) sind die allfälligen Verdienste des Vaters und der Familie überhaupt anzuführen;

5) ist die Nachweisung zu liefern, ob und in welchem Grade der Candidat mit den Stiftern Georg und Josepha Ratko verwandt oder verschwägert sei. Sollten sich

6) keine Bewerber aus der Ratko'schen Verwandschaft anmelden, so wird auf Gevatters- und Freundeskinder der gedachten Eheleute und erst in Ermanglung solcher auf hoffnungsvolle Agramer Bürgerswaisen Rücksicht genommen werden.

Agram am 29. September 1855.

Von der k. k. Comitats-Behörde.

Nr. 9901. (473—Izv.) (1—1)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante il posto di Scrittore Controllante presso Imp. R. Deputazione portuale sanitaria in Sebenico, cui và congiunta il Salario d' annui fiorini 350 nonchè l' obbligo di prestare una cauzione nell' importo d' una annata del soldo. —

Chiunque intende aspirarvi presenterà entro tutto Ottobre prof. venturo al Governo Centrale Marittimo la rispettiva sua supplica comprovando la sua età, l' illibata sua condotta morale, i servigj anteriormente prestati, la piena idoneità al posto optato, e le cognozioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dichiarerà inoltre se si trovi in parentella ad affinità con altro impiegato ad inserviente presso la sudetta Deputazione portuale Sanitaria.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste li 18. Settembre 1855.

Nr. 1784. (473—Izv.) (1—1)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante il posto di scrittore controllante presso l' i. r. Deputazione di Porto e Senità Marit-tima in Lesina, cui va annesso il soldo d' annui fiorini 350 nonchè obbligo di prestare una cauzione di Servizio pari ad una annata del Soldo.

Chinunque intende aspirarvi presenterà entro tutto 20 Ottobre p. v. al Governo Centrale Marittimo la rispettiva sua supplica comprovando la sua età, l' illibata sua condotta Morale i servigj finora prestati la piena sua idoneità al posto optato e le cognizioni di lingue che possiede.

Dichiarerà inoltre se si trovi in parentella ad affinità con altro impiegato oppure inserviente dell' Uffizio suddetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 20 Settembre 1855.

Nr. (Fin. 173) (3—1)
3 12819.

Kundmachung

wegen Besetzung der Tabak-Verläge zu Brood und Neugradiska.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direktion für Kroatien und Slavonien wird bekannt gemacht, daß der Tabak-Verlag zu Brood und Neugradiska im Wege der öffentlichen Konkurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte dem als geeignet anerkannten Bewerber, der die geringste Verschleiß-Provision sich bedingt, verliehen werden wird.

Diese Verschleißplätze hatten einen jährlichen Material-Umsatz und zwar jener zu Brood im beiläufigen Werthe von . . . . 21,500 fl.
und jener in Neugradiska von . . . . 22,900 fl.
wofür mit Einschluß des mit jedem dieser Verläge verbundenen Kleinverschleiße bisher als jährlicher Bruttogewinn und zwar für Brood mit 6 % Provision 1749 fl. 45 kr.
und für Neugradiska mit 7 % Provision . . . . 2468 fl. 8¾ kr.
entfallen sind.

Das Materiale ist vom Brooder Tabakverleger beim Tabakmagazine in Essek und von jenem zu Neugradiska beim Tabakmagazine in Agram abzufassen, wogegen jedem derselben dermalen sieben und vierzig Trafikanten zugewiesen sind. Die Finanzbehörde ist jedoch berechtigt in dem Umfange der Verschleißperiferie jede Veränderung in der Zahl und Aufstellung der Trafikanten vorzunehmen, welche sie den Verhältnissen für angemessen findet, ohne daß der Verleger befugt wäre, aus dieser Veranlassung irgend einen Anspruch zu erheben.

Dagegen steht demselben frei, die Besorgung des Verlags jederzeit drei Monate vorhinein aufzukünden, welche Aufkündigungsfrist, wenn nicht etwa wegen eines Gebrechens oder Vergehens die Entsetzung vom Verlage nach den bestehenden Vorschriften sogleich Statt finden muß, auch der Finanzbehörde vorbehalten bleibt.

Für das Verlagsgeschäft zu Brood wird eine Provision mit sechs Perzent und für jenes zu Neugradiska mit fünf Perzent von dem Groß-Verschleißpreise des aus dem k. k. Verschleißmagazine abgefaßten Materials verabfolgt und zugleich der Gewinn aus dem eigenen Kleinverschleiße zugestanden, jedoch hat nur die Provision von dem Magazinspreise des Tabaks den eigentlichen Gegenstand des Offertes zu bilden.

Den zugewiesenen Trafikanten so wie den Konsumenten im Großen hat der Verleger das Tabak-Material um den Magazinspreis gegen bare Bezahlung zu verabfolgen, und bezieht hiefür die ihm zugestandene Provision, welche gleich bei der Abfassung des Tabaks von dem entfallenden Magazinspreise zu seinen Gunsten abgerechnet wird.

Der Verleger hat das vom Magazin abgefaßte Materiale nach Abschlag der Provision gleich bar zu bezahlen. Es steht demselben jedoch frei, nach Maßgabe des unangreifbar am Lager zu haltenden Vorrathes, welcher sich im sechswochentlichen Bedarfe und Geldwerthe von beiläufig 2600 fl. C. M. für Brood und 2800 fl. für Neugradiska darstellt, einen Kredit anzusprechen, in welchem Falle er die in gleichem Betrage entfallende Kaution entweder im Baren, in Staatsschuld-Verschreibungen oder mittelst einer gerichtlich annehmbaren Hypothek nach dem vorschriftsmäßig festgesetzten annehmbaren Werthe vorläufig zu erlegen hat. Im ersteren Falle wird ihm die fruchtbringende Anlegung des bar erlegten Kautionsbetrages beim Staatsschulden-Tilgungsfonde zugestanden.

Bis zur Einräumung des angesprochenen Kredites ist das Material bar zu bezahlen.

Die Bewerber um einen dieser Verläge haben den Betrag von 170 fl. für Brood und 250 fl. für Neugradiska bei einem k. k. Steueramte oder einer Gefällskasse als Reugeld zu erlegen, und die diesfällige Kassequittung dem in einem Umschlage (Couvert) versiegelten und mit einem 15 Kreuzer Stempel versehenen Offerte beizuschließen.

Es ist auch zulässig, dieses Reugeld gleichzeitig mit dem versiegelten Offerte, jedoch von demselben abgesondert, einzusenden. Jedenfalls aber muß für jeden dieser Verläge ein abgesondertes Offert eingebracht werden.

Die Offerte müssen längstens bis zum 20. October 1855 Mittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Essek eingereicht werden, sind nach dem hier beifolgenden Formulare auszufertigen und es sind denselben folgende Nachweisungen beizulegen:

1) Die Kassequittung über das erlegte Reugeld, soferne dasselbe nicht gleichzeitig mit dem Offerte eingesendet wird;

2) der Taufschein zum Beweise der erreichten Großjährigkeit;

3) das von der kompetenten Behörde ausgefertigte Sittenzeugniß.

Das Reugeld wird jenen Offerenten, welche nicht berücksichtiget werden, nach geschlossener Verhandlung zurückgestellt, dagegen jenes des als Bestbieter anerkannten Offerenten, wenn er das Material bar zu bezahlen sich erklärt, bis zur Abfassung des vorgeschriebenen Lagervorrathes zurückbehalten, wenn er aber den Kredit in Anspruch nimmt, entweder in die bare Kaution eingerechnet, oder nach erlegter Kaution zurückgestellt.

Sollte der anerkannte Ersteher die Geschäftsführung innerhalb längstens acht Tagen von der Bekanntmachung der Annahme seines Offertes an gerechnet, anzutreten unterlassen, so wird der Verschleißposten als erledigt betrachtet, zu dessen neuerlicher Bestellung geschritten und das Reugeld als verfallen angesehen. Letzteres findet auch dann statt, wenn der Ersteher erklärt, von seinem Anbote freiwillig zurücktreten zu wollen.

Offerte, welche die oben bezeichneten Förmlichkeiten nicht haben, oder unbestimmt lauten, können nicht berücksichtiget werden, dieses ist insbesondere der Fall bei Offerten, welche nur den Anbot enthalten, mit gewissen Perzenten weniger, als jeder andere allfällige Offerent sich begnügen zu wollen.

Bei gleichlautenden Offerten wird sich die hierämtliche Entscheidung vorbehalten. Ein bestimmter Ertrag wird eben so wenig zugesichert, als eine wie immer geartete Entschädigung oder Provisionserhöhung nachträglich Statt finden kann.

Die auf die Rechte und Obliegenheiten des Verlages sich beziehenden Vorschriften werden dem Ersteher von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion bekannt gegeben werden. Von der Konkurrenz sind jene Personen ausgeschlossen, welche das Gesetz zum Abschlusse von Verträgen für unfähig erklärt, dann jene, welche wegen eines Verbrechens, wegen Schleichhandel oder einer Gefälls-Uebertretung gegen die Staatsmonopols-Vorschriften, ferner welche wegen eines Vergehens gegen die öffentliche Sicherheit oder die Sicherheit des Eigenthums verurtheilt, oder nur ob Mangel an Beweisen der Untersuchung enthoben worden sind, Individuen, welche bereits vom Verschleiße von Staats-Monopols-Gegenständen strafweise entsetzt worden sind, endlich solche Personen, denen die Obrigkeit den bleibenden Wohnsitz im Verschleißorte nicht gestattet.

Kommt ein solches Hinderniß erst nach der Uebernahme des Verschleißgeschäftes zur Kenntniß der Finanzbehörde, so wird die Verschleiß-Befugniß sogleich zurückgenommen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direktion für Kroatien und Slavonien.

Agram den 21. September 1855.

Formular eines Offertes.

Ich Endesgefertigter erkläre mich bereit, den Tabak-Verlag zu . . . . . . (Name des betreffenden Verlags) unter genauer Beobachtung der kundgemachten Bedingungen und aller diesfalls bestehenden Vorschriften gegen eine Provision von . . . . . (der Betrag ist mit Worten zu schreiben) Perzenten vom Magazins-Preise in Besorgung zu übernehmen, und beabsichtige — das Tabakmateriale gegen Barzahlung zu fassen — einen Materialkredit mir zu erbitten (hier wird nach Umständen das Eine oder das Andere ausgedrückt).

Die in der Kundmachung vorgezeichneten Nachweisungen sind angeschlossen.

(Datum)

(Eigenhändige Unterschrift, Charakter und Wohnort).

Von Außen.

Offert zur Erlangung des Tabakverlages zu . . . . .
(Name des betreffenden Verlages)

Br. 6644. (261—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855. br. 3766. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji Pannu za spadavše na dobro Balogovi-dvori u obćinah Podvèrh, Gerdanci, itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, 365/8 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 14.650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 22. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 22. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6653. (262—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3743 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu grofu Kajetanu Erdödyu za spadavše na dobra Obreš i Ljubljanica u obćinah Obreš, Stermec, Mala Mlaka, Gornji i doljni Čehi, Markuševec, Grančari, Hudibitek, Demerje, Desprim, Drežnik, Golibreg, Zadvorsko, Zaprudje, Setuš, Malinska Ves, Treborjevo, Dubravčak, kotarih samoborskom, sisačkom i dugoselskom, županii zagrebačkoj ležeće 379/16 i 17615/16 kmetske i 13 želarske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15.025 for. i 71.425 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 21. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 21. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 22. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6655. (254—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3741 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ferdinandu Vizneru za spadavše na dobro Samobor u obćini Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 92/8 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4550 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 3878/g. (438—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3485 pronadje u 2800 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 7 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Gradec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Repinec gospodina Dragutina Koritića propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 10. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 11. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje staaje miesta neimade.

U Varaždinu dne 30. kolovoza 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Z. 3014./Civil (408—Izv.) (3—3)

Edict.

Von dem k. k. Comitatsgerichte Warasdin wird bekannt gegeben, es sei über Einschreiten des Georg Pintarić unter Vertrettung des Advokaten Herrn Georg Dominić in die executive Feilbiethung des im Riede Poklečan bei Warasdin unter der Top. Zahl 40 gelegenen, 2198 [] Klafter messenden den Ehegatten Stefan und Maria Kisić gehörigen Ackers im Schätzungswerthe von 250 fl. C. M. wegen schuldigen 39 fl. 45 kr. h. N. G. gewilligt, und zur Vornahme derselben die erste Tagsatzung auf den 11. September, und die zweite auf den 10. October d. J. jedesmal um 9 Uhr Vormittags, im Orte der Realität angeordnet worden.

Hievon werden Kauflustige mit dem Anhange, dass der Käufer, die auf das Gut pfandweise versicherten Schulden, soweit der Kaufschilling reicht, nach Anweisung des Gerichtes übernehmen müsse, diejenigen Hypothekargläubiger aber welche nicht in dem Gerichtsorte, oder in dessen Nähe ihren Wohnsitz haben mit der Aufforderung verständigt, zur Wahrung ihrer Rechte bei der künftigen Vertheilung des Kaufschillings im Gerichtsorte Bevollmächtigte zu bestellen und vor dem Verkaufe Namen und Wohnort derselben dem Gerichte anzuzeigen, widrigenfalls für Diejenigen, welche diese Anzeige unterlassen, auf deren Gefahr und Kosten von Amtswegen ein Vertreter bestellt werden würde, an welchen alle weiteren Zustellungen zu geschehen hätten.

Zugleich werden alle diejenigen, welche ungeachtet ihnen keine besodere Verständigung zugekommen ist, durch die Eintragung in den öffentlichen Bücher gleichwohl ein Hypothekarrecht auf den Acker erworben zu haben glauben, hiemit aufgefordert, dasselbe bis zum Verkaufe des Ackers so gewiss bei Gericht anzumelden widrigenfalls sie es sich selbst zuzuschreiben haben würden, wenn die Kaufschillingsvertheilung ohne ihre Beiziehung vorgenommen, und sie dadurch, soweit der Kaufschilling durch dieselbe erschöpft werden sollte, ausgeschlossen wären.

Warasdin am 9. Juli 1855.

Der k. k. Praeses,

Novak. Fohn.

Br. 1933. gradj. (476—Izv.) (3—3)

Obznana.

C. k. ured kotarski u Crikvenici, kao nadležnost sudbena, daje ovime na znanje, da je državna pokretnostih pokojnoga Ivana Kèršula opredieljena za 1. listopada s ovostranom odlukom od 16. t. m. odgodjena na dan 16. listopada t. g. i sliedeće.

U Crikvenici dana 24. rujna 1855.

Za odsutnoga predstojnika
c. k. pristav
Zandonati.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 6. LISTOPADA 1855. Broj 229.

Čarsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u noviarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke plati se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

15588—2846.

Oglas.

Uslied visokoga razpisa ministarstva financiah od 3. rujna t. g. br. 15509/F. M. stavlja se do obćega znanja sliedeće:

Kod 269 žrebanja (80 dopunitbenoga) stariega dèržavnoga duga preduzetoga 1. rujna 1855. izvučena je seria 403, ova seria sadèržaje štajersko i to:

1. s kamatnim rokom svib. i stud. po 4% od br. 23,701 do uključno 24,574 sa cielimi glavničkimi iznesci; zatim br. 24,577 s polovinom glavničke svote i br. 24,578 do 24,59 s cielimi glavničkimi iznesci.

2. s kamatnim rokom svibanj i studeni za žitnu pribavu od godine 1789 po 4% od br. 95 do uključno 1556.

3. s kamatnimi rokovi od veljače, kolovoza, svibnja i studenoga za žitnu pribavu od godine 1790 po 4% od br. 356 do uključno 2158,

4. od gotovih ulogah s kamatnimi rokovi od veljače, svibnja, kolovoza i studenoga po 4 ½% od br. 3 do uključno 198, s kamatnimi rokovi svibanj i sèrpanj po 5% od br. 1. do uključno 1195 i s kamatnimi rokovi veljača i kolovoz po 5% od br. 1. do uključno 1218.

U ukupnom glavničkom iznesku od 1,172.688 for. 14½ kr. i u kamatnom iznesku po obavljenom mierilu od 25.171 for.

Ove zadužnice promienit će se polag ustanovah najvišje povelje od 21. ožujka 1818 za nove po pèrvobitnom kamatnom mierilu u konvencionalnom novcu okamatljive dèržavne zadužnice.

U Zagrebu dne 23. rujna 1855.

Benko Lentulay m. p.

Br. 13598—2739

Gradski učitelj risanja Hugo Konrad od Hötzendorfa opet je tečajem školske godine 1854/5 djake c. k. gimnazije osiečke s priznanja vriednom revnosti bezplatno podučavao u risanju i u tome sarazmierno postigao vèrlo povoljan uspieh.

C. k. namiestništvo nalazi se s toga prinukanim, njemu za njegovo revno i uspiešno uporavljenje ovimo zaslužno priznanje izjaviti.

C. k. hèrv. slav. namiestništvo.

U Zagrebu 14. rujna 1855.

Najnovie.

Iz Londona, 3. listopada u večer. Generallieutenant Simpson imenovan je pravim generalom a lord Hardinge feldmaršalom.

Iz Beča, 4. listopada. Car Aleksander doći će 7. listopada u Odesu. — Povodom prošnje g. Gopčevića dozvolile su Francezka i Englezka neutralnim i saveznim ladjama tèrgovinu s hranom u azovskom moru.

U današnjoj siednici banke učinjen je od financialnog popečiteljstva predlog, da se banki dèržavna dobra u vriedi od 150 milionah for. na prodaju za njen račun doznače; ovom svotom imali bi se umaljiti dugovi dèržave spram banke. Zajedno dozvoljuje dèržava, da banka ustroji novu založnu novčaru (Hypothekenbank) izdanjem od 20 mil. novih dionicah, koje se u srebru uplatiti imadu.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Opredieljeni za Zagreb divizioner, g. fml. Simbšen stigao je ovamo, uslied česa je fml. grof Pergen otišao kao divizioner u Karlovac.

— Iz Banata nam se javlja, da je družtvo reguliranja Tise naumilo življe oko toga posla raditi, i da je zbog toga nieke nove predloge nadležnoj vlasti podnielo. Tome je dala povoda nesreća, koju je Tisa ovoga prolieća sa izlivom svojim učinila. Ono misli da se i na dolnjoj Tisi življe radi. U isto je vrieme zaključilo i Begej regulirati, jer se i tu do 4,000 jutarah može vode osloboditi.

Iz Fužine, 30. rujna. Evo sedmica minula hvala bogu, što je nenasita kolera odbiegla iz ovog prediela. Čvèrsta nada u nebo tieši zaostale, da se taj oporni gost neće više vratiti. — Svaka kolibica divi se nad imenom Fatoura. U ovo ime pouzda se bolestnik, hvali ga oporavljeni, a zdrav se s njime tieši. Uspieh slavni okruni liek njegov s imenom „čudotvorna voda." Ovako ju nazivlju nebrojene usne.

Ovdie leži ukupni biser, kog na vidik inoj zemlji još nitko iznio nije. Dragocienost ovog fužinarskog amaneta domaćine znadu, a zašto da nebi s tentorskim glasom cielu istinu u sviet turio? Antun Agnezi, to je taj Tito obćine, uzor čoviekoljubstva, koi nikad nije nebrojene zasluge u vrieme što upravlja s obćinom toku hodže povieri, da nje s minareta turlika. On je bio dà, koi prošle jeseni bambar svoj siromaštvu otvori, te je desnicom pružao, da lievica nevidi. A da opišem njegovu radinost, i požèrtvovanje u vrieme trajuće pošasti, to nemogu; ukupno žiteljstvo samo moglo bi znatiželjnog samiriti. Bolestne u bolnicu, koju umah otvori, i vlastitim rubjem obskèrbi, sabraniti, njegovati, tiešiti, sam liekariom podvoriti, a hranom ukriepiti, noćju i danju priskočiti — to biše njegova težnja, to posao. Blago njemu, jer ga božje uzdarje čeka, zašto zahvalne grudi čitavog pučanstva mole. Fužinarci mu spletoše vienac viečne zahvalnosti; čast im za to, a Agnezu slava! — Miestni upravitelj župe, Ferko Pleše, vriedi za cielo, da se javno pohvali radi neutrudivog svojeg napora. Pokazao je u istinu, da je pastir, kakvog Isus hoti, a kakvog narod treba. Tamna nođca i rujna zora pozdraviše ga mnogo putah hèrlećeg k nemoćnicima. Bog mu blagoslovio trude. Bažanin.

S bojišta.

— Izviestja carigradska od 24. javljaju, da nije ni mislili, da bi se za sad kakovo primirje ustanovilo. U Bugarskoj spremaju se zimski kvartiri za englezko-turski kontingent. Iz Francezke dolaze neprestana vojnička podkrepljenja, koja u Eupatoriu odlaze, a Omerpaša skuplja kod Šefketila oko 50.000 m. — Saveznici počimaju u južnoj strani Sevastopolja staniti se, i bdiju na kretanja Rusah, koji učvèršćuju sievernu stranu. — Od 8. rujna nebiaše znatniih neprijateljstvah. Gradići Aleksander i Nikola nalaze se u dobrom stanju.

Upèrkos divne bèrzine i snage, kojom su se Rusi povukli na drugu stranu, ostade ipak obilato blago ratnih spravah u rukama pobiediteljah; ali o bezbrojnim pomorskim oružnicama, o krasnim užarnicama, o veličanstvenim kasarnama, koje mogahu primiti čitavu jednu vojsku, o škverima (brodogradištima), kojima glede graditeljstvene umietnosti nebiaše u svietu para, o stanovima za hiljade poslenikah, jednom rieči, o najglavnim zdanjima, koja sačinjavahu korabiensko predgradje, ništa drugo nepreostade van razvaline. Varoš takodjer je mnogo oštećena, ali veća čast kućah ostade nepovriedjena; osobito na karantenskoj strani uzdèržao se grad i cèrkva nije ni najmanje oštećena.

Vojska pod generalom Bazainom od 10. je vojnički tvèrdju posiela. Dne 11. biaše sva vatra ugašena, ulice su čišćene i pravljen most, kojim će se obćenje izmedj Karabelnaje i varoši olakšati.

General Goršakov nalazi se u neprestanom dopisivanju s maršalom Pelissierom; sadèržaj toga dopisivanja medjutim je svima najveća tajna. Francezko konjaništvo iz Sevastopolja ukèrcano je za Epatoriu, odkale namieravaju se poduzeti operacie protiv neprijatelju.

General Iskenderpaša (Ilinski) otišao je u Krim, da preuzme zapovieditštvo nad turskom vojskom. U Carigrad došli su knez Ladislav Čartoriski i poljski piesnik Adam Mickievič.

„Osservatore Triestino" piše iz Karsa od 1. rujna, da se tamo jur osietila oskudica živeža, što je generala Viliamsa pobudilo, da 3000 m. iz tvèrdje odpravi. (Poznato je, da su Rusi tu odpravljenu vojsku dne 3. noćju smlatili. Ur.) Omerpaša biaše dva dana u Trapezuntu, a 11. otišao je u Batum. U Trapezuntu dèržali su, da će Kars skorim pasti.

— Iz Anape javljaju, da su Čerkezi sada kao i prie mirni, i da je Šamil s Rusima u prijateljskom snošenju.

U posliednje vrieme bilo je burah u cèrnom moru. I u azovskom moru biesne bure i otežčavaju saveznicima plovitbu. Rusi su u Jafi dobili ponkrepljenja, a i divizia Montrezora podkrepljena je donskim kozacima.

Austria.

U Beču, 3. listopada. „Oest. Ztg." piše, da će ravnateljstvo narodne banke dèržat sutra siedricu, u kojoj će mu se priobćiti namieravana preustojenja financialnoga popečiteljstva.

— Konkordat neće se proglasiti do prolieća. U prolieće skupit će se u Beču svi austrianski biskupi. Kardinal Viale Prela ostat će do tog vremena u Beču.

— „Oest. Ztg." dèrži za sigurno, da će se princ Canino povisiti na kardinalsku čast.

Rusia.

Iz Petrograda, 24. rujna. Njeg. veličanstvo car imenovao je generalmajora Vrangela od kaukazke vojske zapoviednikom druge gardijske pieš. divizie, generalmajora kneza Urušova, koi se odlikovao kod obrane sevastopolske, generallieutenantom, a generalmajore u Krimu Popova, Lisenka, Veselickog, Betancourta i Demidova generaladjutantima.

Knez Petar Vjazemski imenovan je tajnim savietnikom i zastupnikom ministra prosviete. Usuprot nekadašnji ministar unutarnjih poslovah, Bibikov, riešen je sad i ostalih svojih dostojanstvah u dèržavnom viećı.

I generalmajor Bodisco, niekadašnji zapoviednik Bomarsunda, dodan je vèrhovnom zapoviedniku u Finskoj, te je jur otišao u Helsingfors. Ovo častno miesto, koje mu je dopitano, pokazuje, da predaju tvèrdje smatraju kao podpuno opravdanu.

Gèrčka.

Iz Atene, 28. rujna. U pogledu Kalergisa još nije nikakva odluka sliedovala. Skupoća je ovdie veliki stepen postigla.

Francezka.

Iz Pariza, 30. rujna. Ministar inostranih dielah, grof Valevski, išao je na dva dana u Brisel u privatnom poslu i vratio se natrag. — Hercog od Sakso-Koburga otišao je jučer iz Pariza.

Na zapovied cara prozvan je nieki sokak u Parizu „boulevardom Sevastopoljskim.“

— Iz Marseila javlja se, da je stanje zdravlja generala Bosqueta popravilo se i ostali ranjeni generali nalaze se u povoljnom stanju.

— „Constitutionell“ razlaže kako su Francezka i Englezka zauzećem Sevastopolja postigle ciel, koju su sebi predpostavile. Naravno to govoreći dèrži da sieverna strana Sevastopolje, koja se još nalazi u ruskim rukama, neznači ništa mnogo kao ni vojska ruska u polju. S onom će saveznička vojska bèrzo biti gotova, a ova je u tako velikoj oskudici hrane i džebane, da ništa bolje učiniti nemože, nego da se povuče u Simferopolj ili i u sami Perekop pa sav Krim ostavi u rukama saveznikah. Ovo razlaganje svoje zaključuje „Constitutionell“ sliedećim riečma: „Padenje Sevastopolja ostavlja Rusii još samo dvoje da izbira: ili da podpiše mir pod uvietima, koje zapad ima dužnost i pravo predpisati joj u interesu Europe, ili će joj saveznici osvojiti sav Krim.“

— Iz departementah pišu, da se svuda narušava mir zbog skupoće, ali da nigdie nije bilo kèrvi do sad.

I „Moniteur“ na posliedku morade priznati, da ovogodišnja žetva nije dovoljna za snabdievanje sa hranom. On od oka računa, ali se tek vidi, da je deficit veliki. On kaže, da će se ta hrana iz Amerike donieti. Bečki list „Donau“ ovako o tom umstvuje: „Može se sasvim točno dokazati, da se u odnošenju po svima dèržavama Europe više miesecah i manje hlieba troši, nego u Francezkoj. Kod nas hliebac nije pobočna hrana, nego glavna. Radioc i zemljodielac francezki jedva će na nedielju dvie funte mesa pojesti, ali zato potroši bar 20 funtih hlieba. Niti kukuruz, niti krumpir nemogu u Francezkoj hliebac nadoknaditi. Zato je ovdie deficit u žetvi vèrlo važan političi dogadjaj, jer nepopuni li se dovoljno sa uvažanjem, onda je tu glad i nevolja. Stanje vlade vèrlo je tegotno. Na jednu stranu ovo je treći deficit u žetvi u tri godine, s druge strane pak težko je uvoziti hranu zbog skupe kirie, jer su sve francezke ladje upotrebljene za podvoz vojske u iztoku. Vlada podpuno uvidja svoje stanje i odtuda onaj članak u „Moniteuru“, kog pak masa naroda nije razumiela. Ovdiešnji narod ište sve od vlade i pripisuje sve vladi. Radiocu i zemljedielcu pododgovorna je vlada za žetvu. Članak u „Moniteuru“, kog je sam car svojom rukom pisao, sasvim je protivno dielovanje u narodu imao. U predgradjama i po selima več se viče, da vlada neće da žitarima staje na put, nego da ih još podpomaže. Na pijaci gdie se prodaje brašno bilo je juče gungule. Hiljade radiocah skupe se. Policaji dodju u velikom broju, ali ih narod s vikom primi. Gdiekoji su pred njih izišli i vikali su: zatvorite-nas, mi drugo inećemo, i netražimo, nego da nas zatvorite. Moglo se vidieti, da su jadnici samo skupoćom razdraženi. Policaji nisu nikog dirali, i narod se okolo ponoći razidje. Da su silu upotrebili, bilo bi boja. Jutros su stražari u predgradju St. Antonia kijamet pobunjivajućih proklamaciah sa zidovah sderali, koje su prekonoć nevidime ruke prilepile.“ —

Velika Britania i Irska.

Iz Londna, 30. rujna. Poluslužbeni list „Globe“ brani generala Simpsona protiva napadajah „Times-ovih.“

— „Morn. Post“, komu lord Palmerston, pèrvi englezki ministar, kadšto povierava svoje tajne, donosi podugačak članak o politici englezkoj, koi je shodan umieriti preterano nadanje da će se skoro zaključiti mir. Članak taj ovako glasi:

„Kad smo prie 6 miesecih zahtievali u Beču, da se ograniči preovlada ruske sile na cèrnome moru, dosta je jednak bio račun ruski iračun saveznički. Mi smo istina bili dobili Almu i Inkerman, ali smo ih zbog jake zime i drugih nezgodah opet izgubili i zato nismo mogli hvaliti se tim uspiehom. Rusi su od svoje strane bili većma, nego igda utvèrdili Sevastopolj i nagomilali svakojakih potrebah za slučaj duge obsade. Zbog tih, tako izjednačenih prilikah, Rusia je ovako govorila: „Ako hoćete da ograničite našu silu na cèrnome moru, a vi je sami ograničite. Ako hoćete Sevastopolj, a vi ga obsadite!“ Mi smo dobili rieč carevu, pa general knez Goršakov može sad sa Krima javiti u Beč poslaniku knezu Goršakovu kako je izazivanje ovoga tako savèršeno udielovano, kao što je svojim izbiegavajućim načinima, kad govori, samo mogao naznačiti. Sad je na nas red reći veliku rieč i Rusia će dobro činiti, ako svoje vladanje udesi spram promienjenih prilikah svojih; jerbo za cielo najnovia pobieda neće nimalo oslabiti zaključak zapadnih silah, pobiedonosno izvèršiti točke, kojih su se od kuće dèržali. Doista njihova riešitelnost, koja ni u najstrašnie dane kušanja nije nikako klonula, mora naravno ojačati zbog prevelikoga uspieha. One su rusku silu na cèrnome moru dielom ograničile i ostaje im još samo ugovorom obezbiediti ono, što već doista postoji. Ni nalik da će više ikad imati na cèrnome moru i sienku od nadmoćja, Rusia je tamo već prestala biti pomorska sila. Od sebe se razumie, da će partaja mira sad razlagati kako smo dosta svèršili, pa netreba da izterujemo baš mak na konac, i kako prava politička mudrost kao i načelo pravičnosti nalažu zadovoljiti se praktičnom posliedicom. Vèrlo liepo, samo ako se Rusia dovoljno obveže, da će s mirom ostati ta posliedica. Vèrlo lahko može biti, da će sad bečki dvor zbog posliednjih dogadjajah učiniti kakve nove predloge. U tome slučaju dužne će biti Englezka i Francezka vèrlo dobro razmotriti takve predloge. No velika točka 3. garancie mora i od sada kao i do sada biti najpreči uviet. Mi se moramo obezbiediti, da Rusia, kad svoju morsku silu postavi, neće preko izviestne točke preći u svome oružanju. Ona bi sad već mogla pristati na taj uviet, jerbo sad već nesmetaju pristanku na 3. točku zapreke, koje su prie bile. Prie 6 miesecih ona je riečito govorila o svome dostojanstvu i o onome, što je dužna spram svoga sobstvenog položaja medju europejskim silama; no sad već može ona tu žicu ostaviti i na stranu. Dostojanstvo je Rusie, kao i Sevastopolja, kao neka razvalina. Ako petrogradski kabinet bude dosta pametan, te u posliednjoj katastrofi dozna znak onoga, što su zapadne sile, pošteno sdružene, u stanju izvèršiti, pa pristane na zahtievanja, koja joj netraži samo Englezka i Francezka, nego i sva Europa, — a ono dobro; a ako nepristane, a ono mi moramo dalje ići putem, kojim smo jedanput već pošli, pa pošto osvojenje Sevastopolja nebude dosta jaki udarac, boriti se i dalje, dokle god sasvim nepostignemo svoju ciel, pa Europi neobezbiedimo slobode.“

SLUŽBENI LIST.

Br. 3521. (486—Izv.) (3—1)

Oglas jevtinbe.

Uslied naredbe veleslavne c. kr. županijske oblasti od 16. rujna o. g. br. 7822 hoće se dne 10. listopada o. g. u 9 satih u jutro u pisarni ovog c. kr. kotarskog ureda za iznajmljenje predprežne postaje u Kraljevici za vrieme tri lieta t. j. od 1. studenoga o. god. do uključivo 31. listopada 1858 javna jevtinba pod sliedećim uvietima obdèržavati:

1. Fiškalna ciena je u godišnjih 700 for. ustanovljena, inače pako ako se uz istu ili manju cienu rečena postaja iznajmiti nebi mogla, primit će se i ponude istu fiškalnu cienu nadilazeće.

2. Iznajmitelj dužan bude kroz čitavo vrieme 4 dobra konja, za obavljenje predprege sasvim sposobna, zatim dvoja kola i dva kočiaša na predprežnoj postaji kraljevičkoj uzdèržavati.

3. Iznajmitelj morat će te konje i kola samo za predpregu, a za nikakovu drugu svèrhu upotrebiti.

4. U slučaju potrebe i naime vojničkih prolazah dužan će biti iznajmitelj 5 kolah sa predpregom sám obskèrbiti, u koliko bi pak potreba broj ovaj nadilazila, skèrbit će se za nju dotični obćinski ured.

5. Ako li u potrebi predprege konjah polag 2. točke na postaji nebi bilo, onda će obćinski ured potrebite konje odmah pogoditi, iznajmitelj pako dužan će biti tako pogodjenu svotu odmah izplatiti, kao i za uzmanjkanje svakog para konjah, koje je polag točkah 2. i 4. dèržati i nabaviti dužan, 5 for. u ime globe na korist zemaljske zaklade odmah položiti.

6. Kočiaši, konji, konjska sprava i kola uviek moraju biti sigurna i u dobrom redu polag priznanja ovog c. k. kot. ureda.

7. U ime predprege vlastan će biti iznajmitelj pobirati kao pristojbu od konja na milju 20 kr., izim gdie bi maršruta drugčie glasila, u kojem slučaju zadovoljit će se sa naznačenom u njojzi pristojbom.

8. Natiecatelj će položiti u ime vadiuma 5%, koi će se istim poslie toga vratiti, samo dotični odèržatelj jevtinbe nadoplatit će odmah 10% pristojbu od odèržane jevtinbene svote kao jamčevinu.

9. Iznajmitelj dužan će biti dati predpregu svim onim dèržavnim činovnicima, kao i svim onim, koji bi se pismenom putnicom od c. kr. političkih oblastih izdanom ili vidjenom izkazati mogli, navlastito pako dužan bude činovnicima ovog c. kr. kot. ureda u službenim poslovima u kotaru putujućim vazda pripravno dati, izključujući sve ostale pod vlastitu štetu iznajmitelja.

10. U slučaju, ako prienavedeni jevtinbeni uvieti po dotičnom iznajmitelju nebi bili obdèržavani, to će se na njegov kvar i štetu nova jevtinba odrediti, uslied koje će se svaki od priašnje najmovne svote veći iznesak pèrvobitnom iznajmitelju na štetu i za naknadu, a manji iznesak samo zemaljskoj zakladi na korist pripisati.

11. Ličbeni zapisnik postaje za iznajmitelja odmah, kako ga podpiše, kriepostan, a za ovaj c. k. kot. ured poslie odobrenja dotične višje vlasti.

12. Ostali uvieti, koji će se obširnie u dotičnom ličbenom zapisniku navesti, mogu se na dan jevtinbe i prie toga kod ovog c. k. kotarskog ureda uviditi.

Od c. k. kotarskog ureda
U Bakru dne 20. rujna 1855
C. k. kot. predstojnik
Pauletić.

Br. 6696. (263—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom 7. rujna 1855 broj 3778 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Gjuri Hondrey za spadavše na dobro Žitomir u obćinah Orešje, Globočec, Poljanica, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $2^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 19. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 24. siečnja 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 3943/g. (452—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varašdinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 2057 pronadje u 11.400 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $28\frac{2}{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 2 željirah ležećih u občinas Gjurmanec, Jesenje, Petrovsko, Pačetina, Skaričevo i Svedruša, kotaru krapinskom i klanjačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Krapina gospoje Marie grofice Oršić, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Br. 6644. (261—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855. br. 3766. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji Pannu za spadavše na dobro Balogovi dvori u občinah Podvèrh, Gerdanci, itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, $36\frac{5}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 14.650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 22. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 22. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6653. (262—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 br. 3743 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu grofu Kajetanu Erdödyu za spadavše na dobra Obreš i Ljubljanica u občinah Obreš, Stermec, Mala Mlaka, Gornji i doljni Čehi, Markuševec, Grančari, Hudibitek, Demerje, Desprim, Drežnik, Golibreg, Zadvorsko, Zaprudje, Setuš, Malinska Ves, Treborjevo, Dubravčak, kotarih samoborskom, sisačkom i dugoselskom, županii zagrebačkoj ležeće $37\frac{9}{16}$ i $176\frac{15}{16}$ kmetske i 13 želarske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15.025 for. i 71.425 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 21. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 21. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 22. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6655. (254—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3741 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ferdinandu Vizneru za spadavše na dobro Samobor u občini Podvèrh, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $9\frac{3}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4550 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. rujna 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 6641. (D.S. 260) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3754 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Magdaleni Smodek za spadavše na dobro Vukovo selo u občinah Pušća, Laduć, itd., kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće $5\frac{7}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 22. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 22. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

(474—Izv.) (3—3)

Razpis natiečaja.

Za novopodignutu učionu u Moslavini u Slavonii razpisuje se natiečaj učitelja ujedno i orguljara, s kojom službom skopčana je plaća: 100 for. sr., 32 mierova suraži, 12 mierovah kukuruza u zèrnu, 332 porcie siena, šest hvatih dèrvah, jednu i tri čètvèrti rali velika podkućnica, koju će župljani o svom trošku obraditi. Natiecatelji ovu službu zadobiti želeći imadu svoje molbenice s potrebitim dokazima providjene podpisanomu do 17. listopada t. g. podnieti.

U Feričanah dne 26. rujna 1855.

Matia Filić,
Podarcidjakon i župnik feričanski, kao nadziratelj pučkih učionah kotara našičkog.

Br. 332. par. (427—Izv.) (3—3)

Izrok,

kojim se sazivaju vierovnici ostavštinski.

C. k. ured vèrbovački kao kotar. sud poziva sve one, koji iz ostavštine dana 23. kolovoza 1855. s oporukom preminuvšega Josipa Pancnera nadbiskupie zagrebačke šumara u Dubravi, štogod kao vierovnici tražit imadu, neka radi prijave, i posvedočenja svojih tražbinah dana 15. listopada 1855 u 9 satih izjutra, ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda pismenu svoju prijavu predadu, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na isto ostavštinu — ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego na koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kotarski ured.

U Vèrbovcu dne 9. rujna 1855.

(479—Izv.) (3—2)

Oglas jevtinbe.

Glede nabavljenja pisarskih potrebštinah kroz godinu 185⁵/₆ na porabu c. k. županijske oblasti i c. k. kot. ureda osiečkog razpisuje se ovim jevtinba, koja će se u istom uredu dne 15. listopada 1855 u 10 satih prie podne obdèržavati.

Tako vèrsti kao i kolikoće nemanje uvieti nabavljanja raznih pisarskih potrebštinah mogu se do naznačenog roka saznati.

Pozivaju se indi oni, koji nabavljenje ovih potrebštinah preuzeti namieravaju, da o gori ustanovljenom roku u rečeni ured doći izvole.

Istom prilikom će se za svezarske i tiskarske uredovne poslove ugovor sklopiti.

Od strane c. k. županijske oblasti
U Osieku 30. rujna 1855.

(480—Izv.) (3—3)

Oglas jevtinbe.

Glede nabavljenja za predstojeću godinu 185⁵/₆ potrebite kolikoće hrastovih dèrvah i naime:

Za grijanje c. k. županijskog 50
» » » » kotarskog 15 i
» » » » poreznog ureda 8 hvatih hrastovih dobrih suhih dèrvah dèržat će se u c. k. uredu županijske oblasti dne 15. listopada t. g. u 9 satih prie podne javna jevtinba, na koju se svi prodavci dèrvah ovim najuljudnie pozivaju.

Od strane c. k. županijske oblasti.
U Osieku 30. rujna 1855.

Br. 2542. P. (466—Izv.) (3—3)

Oglas dražbe.

Budući je dne 25. kolovoza t. god. br. 2283 razpisana i dne 14. rujna t. g. obdèržavana javna dražba glede iznajmljenja preprežne postaje Novljanske bez svakog uspieha ostala, s toga se ovime na temelju naredbe veleslavne c. kr. županijske oblasti riečke od 19. t. g. br. 7984 druga ličba i to pod istim onim uvietima, koji pèrvoj ličbi za temelj služiše, izvan točke 1., miesto koje ustanovljuje se, da se ponude kod ove druge ličbe takodjer vèrhu ustanovljene fiskalne ciene od 640 for. primiti hoće, razpisuje, te se obdèržavanje iste kod podpisatog c. k. kot. ureda za dan 12. listopada t. g. u 9 satih u jutro ustanovljuje.

U Crikvenici 22. rujna 1855

C. k. kot. predstojnik
B. Mariašević.

Br. 6608. Civ. (272—D S.) (3—2)

Izrok.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu daje na znanje, da je na molbu Antuna Matića, c. k. poreznika u Velikoj Gorici, zastupana po odvietniku Gaileru, zametnutje usmèrtnoga postupka u pogledu izgubljenih kamatnih kouponah od 1 rujna 1854 do 1. ruj. 1864 po 25 fr. i dotičnog talona od pet postotne dèržavne obveznice u Beču 30. rujna 1851 br. 26579. Serie A. izdane — i na 1000 fr. glaseće odlukom od današnjega dana br. 6608 dozvolio.

Toga radi poziva se posiednik nestavših kouponah i talona, da posied svoj tim sigurnie u posdinu danah, šest nedieljah i tri dana i to glede do danas dospievših jurve kouponah od dana odpravka ovog izroka u pogledu od platežnog dana pojedinih tih kouponah, a napokon glede talona od 1. rujna 1864 kao od dana dospietka zadnjeg s ovim talonom izdanog koupona, ovomu c. k. zemaljskomu sudu prijavi, jer će se inače proglasit, da su rečeni kouponi i talon ništetni i pravna njihova snaga da je utèrnuta.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

OGLASNIK.

(130—Dp.) (3—1)

Aromatno tiesto za zube Doktora Suina*)

kemičnim putem po meni razmotreno je, te iz sastavnih česticah po najfiniem uljnom sapunu slivenih do oblika priličnog otog tiesta — pribavljeno uvierenje, da je nesamo novo već i upotrebljivo sredstvo za čišćenje i uzdèržanje zubih i mesa zubnog, te po tom da oto zubno tiesto po vlastitim izkustvima veoma preporučiti mogu. Švo ovim sviedočim.

Dr. Eschenbach,
kralj. pruski okružni fizik u Bunzlovi.

*) Pravo u izvornih svezčićih po 20 i 40 kr. sr. dobiva se jedino u Zagrebu kod liekarnika Graciana Mihića.

(Dp.—145) (3—3)

Razloženje osobitih koristih

koje otvorena po c. k. povl. veletèržkoj kući **J. G. Schuller & Comp.** u Beču

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

pruža, i od koje pod nadzorom i upravom izaslanikah c. k. financialnoga popečiteljstva kao i c. k. luterijskog ravnateljstva pèrvo

VUČENJE

neopozivno slieduje dne

3. studenoga ove god.

u c. k. bankovnom zdanju.

Već je pèrva razredna loteria, od koje pod garanciom veletèržke kuće J. G. Schuller & Comp. vučenje biaše dne 28. lipnja 1851, pružila najjasnii dokaz, kako je koristno novo podieljenje razredne loterie jedino u gotovom novcu za posiedatelje srećakah; zgoditci, koji biahu kod rečenog vučenja najprimamniim načinom duž cielog reda srećakah razdieljeni, razpèršeni biahu po svim stranama.

Uz pridèržanje tog načina izigravanja, koi se obćenitim odzivom ponosi, pruža se kod sadanje, po rečenoj veletèržkoj kući otvorene **druge** razredne loterie, ona još nikad prie neobstojavša korist, da, osim što je svota dobitka povišena na iznos od **810,525 f. b. v.**, četiri dotacie od for. 37,280 — 263,325 — 252,200 i 257,720 sadèržavaju **6 glavnih zgoditakah** od for. 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 — 20,000 i 15,000.

Time je odavna gojenoj želji zadovoljeno, da se kod sličnih loteriah broj glavnih zgoditakah pomnoža i posiedateljima srećakah više izgleda za dobit pruži.

Nadalje sadèržava ova loteria znatni broj **od 64,199 nuzzgoditakah** od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 — 1200 — 1000 itd. i budući svote dotaciah od for. 37,280 — 263,325 — 252,200 i 257 — 720 razredjene u četiri žriebanja, to iste zajedno sačinjavaju četiri posebne loterie sa zanimivim i koristnim izgledima za dobit na sva četiri razreda srećakah, kako sliedi.

Premda glasom 5. §. načina o vučenju jednom jedinom srećkom, bila ona od kojega mu drago razreda, moći je dobiti više velikih zgoditakah od 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 — 20,000, — 15,000 fr. itd., to je opet u interesu igrajućih, da si kupe tako od I. kao i II. razreda po jednu srećku, jer se s takve dvie srećke kod žriebanja pèrve dotacie svakako mora suigrati i kroz **800** komadah zlatnih srećakah IV. razreda, koje osim gotovog novca time dobivaju, još znatnie povišuje se učastje za žriebanje, na sve daljne velike dobitke u sliedećim tim vučenjima.

Shodno većim cienama imadu srećke III. razreda trovèrstni izgled; one igraju nesamo kod žriebanja pèrve i četvèrte dotacie od for. 37,280 — i 257,720 bezuvietno, nego imadu u družtvu sa srećkama IV. razreda posebno vućenje dotirano s for. 263,325 — kod kojega **400** zgoditakah od for. 30,000 — 3000 — 2000 itd. itd. do barem for. 50 dobiva se.

Srećke IV. razreda, koje stoje 10 fr. sr., igraju kod svih četirih dotaciah od 37,280 — 263,325 — 252,200 — i 257,720; one naime učastvuju kod naznačenih trih vučenjah, kod kojih dobiva se 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 — 20,000 for. itd., a imadu povèrh toga posebno bogato obskèrbljeno vučenje sa 300 zgoditakah od 15,000 — 5,000 — 2500 itd. for., sa najmanjim zgoditkom od fr. 50.

Time se glavni sastavi ove jednostavne i lahko dokučljive igre izjasnjuju, kao i vriednost razredah od srećkah, te je posve *jasno*, da posiedatelji od 4 srećke, naime 1 komada od svakog razreda, vèrlo zanimivo učastvuju kod tog poduzeća; s takve 4 srećke igra se **10 putah** u 4 vućenja i u najnezgodniem slučaju dobiva se **15 for.** b. v. natrag.

Znamenito je napokon to, da kod ove loterie skoro svakoj četvèrtoj srećki pripada kakav dobitak ili nagrada, i da niti kod pred= niti kod natražnjeg zgoditka, niti kod izvučenih dobitkah neima zgoditka izpod 10 for., i budući jedna sreća I. ili II. razreda samo **3** for. sreb. stoji, to dakle najmanji dobitak prevazilazi kupovnu cienu takove srećke sa **33**%.

U Beču, mieseca sèrpnja 1855.

Srećke ove loterie dobivaju se u Zagrebu u tèrgovini g. Pavla Haca kao i svim tèrgovinam i c. kr. lotto-kolekturima, gdie su dotični oglasi izloženi.

(156—Dp.) (20—2)

Mnogostranim potraženjima da se zadovolji

pravi

ŠTAJER. BILJNI SOK ZA PÈRSOBOLJU

sveudilj u najizvèrstnijoj kakvoći moći je dobiti u Zagrebu u liekarni Föderl-ovih baštinikah*)

☞ Proizvoditelj jedini pravog štajer. biljnog soka liekar J. Purgleitner u Gradcu, moli da mu se otaj sok s inimi pod istim označenjem u tèrgovinu stavljenimi proizvodi nezamieni.

☞ Flaše pravog štajer. biljnog soka iz biela su stakla sa konačnim gèrlom, kositrenom kapslom na kojoj (kao što i na flaši) natiskano je: »Apotheke zum Hirschen in Gratz« i »J. P. A.« pomnjivo začèrstèni, u ostalom providjeni napisi, sa podpisom proizvoditelja.

Ciena jedne flaše 50 kr. sr., manje od 2 flaše nerazzašilje se. Zamatanje od 2 ili 4 flaše stoji 20 kr. srebra.

*) Soka otog uviek je za dobiti:
u Beogradu kod gosp. Treškovića.
» Belovaru » » Lackovića.
» Osieku » » liekara Horninga.
» Novoj-Gradiški kod g. A. Antonovića.
» Karlovcu kod gosp. A. Benića.
» Koprivnici » » S. Reškovca i sina.
» Novomsadu » » J. L. Vidašića.
» Zemunu » » liekara Zrešćika.
» Virovitici » » D. Demetrovića.
» Varaždinu » » liekara Haltera.

Dp. 143) (6—5)

B. TULIĆ,

Mühlbesitzer bei Karlstadt

macht hiemit die ergebene Anzeige, dass er die bis nun vom Hrn. Ilia Guteša in der langen Gasse in Agram (Popović'sches Haus) geführte

Mehlhandlung

wieder auf eigene Rechnung übernommen und zur noch grösseren Bequemlichkeit des P. T. Publikums auch ein zweites Melhdepôt im Krepp'schen Hause am Bach vis a vis der blutigen Brücke etablirt habe.

Das bis nun erworbene Renomee der ausgezeichneten Mehl-Qualitäten wird nun auch durch besonders billig gestellte Preise gekräftigt, indem der Zentner zu demselben Original-Preise wie in der Mühle, nur mit Zuschlag der Frachtspesen in Agram verkauft wird.

Es empfiehlt sich demnach obiger dem P. T. Publikum unter Zusicherung der promptesten Bedienung sowohl En gros als im Detail.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 8. LISTOPADA 1855. Br. 230.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 5 listopada. Na današnjoj burzi izložena je nieka depeša Pelissierova od 1. o. m. kojom se javlja sjajni uspieh nieke dne 29. p. m. kod Eupatorie protiv Rusah odèržane konjaničke bitke.

Iz Pariza, 5. listopada. „Constitutionnel“ javlja da se razmirica izmedj Toškane i Piemonta nalazi na putu mirovnoga poravnanja.

O konjaničkom sukobu od dana 29. p. m. doznaje se još, da je isti započeo kod Konghila pet lieu-sah od Eupatorie prema sievero-iztopu, na što je francezko konjaničtvo pobilo Ruse kod Korva Saveznici osvojiše 6 topovah, 250 konjah i zarobiše 160 uapšenikah; Francezi izgubiše samo 2 mèrtva i 27 ranjenih.

Iz Danciga, 5. listopada. „Vulture“ stigao je sinoć ovamo; on je otišao iz Nargena dne 2. o. m.; novoga se ništa nije dogodilo. Flota usidrena je kod Nargena i Kronštadta.

Iz Tèrzta, 5. listop. Milanski listovi javljaju, da je kr. napuljski poslanik knez Carini dobio nalog, da se vrati na svoje miesto u London.

Iz Kodanja, 5. list. Nasliedni princ Ferdinand dignut je sa svoga glavnoga zapoviedništva nad pomorskom pokrajinom, budući nehtiede podpisati ustav.

Iz Kraljevca, 4. list. Petrogradski listovi javljaju, da su carica Maria Aleksandrovna s veleknjažèvnom i sinovima, i veleknjaževna Aleksandra Josipina sa sinom iz Moskve vratili se.

Privatna petrogradska pisma javljaju, da je knez Goršakov iz Krima opozvan, i da će se vèrhovno zapoviedništvo nad vojskama predati generalu Muravievu ili Lidersu.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 27. rujna t. g. graničarima Ivanu Kozicu i Luki Rozki iz Farkašića u 1. banskoj granič. regimenti br. 10., u priznanju njihova odvažna i sèrčana ponašanja, prigodom uhvaćenja niekih javnoj sigurnosti pogibelnih osobah, premilostivo podieliti srebèrni kèrst zaslugah.

— Kapetan Schrodt od 1. banske granič. regimente br. 10 stavljen je kao major u penziu.

U Zadru, 25. rujna. Kolera je u Kotoru od svoje prostranosti i žestine znamenito odustavljati počela. Dana 21. rujna bilo je 11 slučajah, umèrle su 3 osobe a 28 ih je ozdravilo. Dne 23. 3 slučaja, 1 je umro a 15 ozdravilo. Dana 24. slučaja 2, umèrlo 2, a 15 ih ozdravilo. Odkada je bolest zavladala, do 24. bilo je u sve slučajah 221, umèrlo 66, ozdravilo 123.

U Zadru je pošast sasvim izčezla, već od niekoliko danah nije se nijedan novi slučaj dogodio, a pod liečenjem nalazi se samo jedan, i taj je izvan svake pogibeli. S toga se tudie prestali bulletini o koleri izlaziti.

S bojlišta.

— Knez Goršakov javlja bèrzojavom iz Krima od 3. listopada, 3 sata popodne; „Jučer sišao je nepriatelj s bajdarskih visinah dole i približio se selima Kelulus, Adim-Čokra i Karlu, nu po noći natrag se povukao, pošto bi logorsku vatru zapalio bio. Naša avantgarda povukla se jučer preko Belbeka, nu danas su naše prednje straže opet zauzele svoje položaje. Nepriatelj nije protiv Sievernaji ništa poduzeo, njegova pucnjava je kao što i prie.“

— U marseillsko pristanište prispio je „Euphrat“ s viestima iz Carigrada do 24. rujna. U Sevastopolju sastavlja je još neprestano inventar; priznano je, da se gotovo svi gradići mogu izpraviti. Knez Goršakov poslao je maršalu Pelisieru nieka tajna priobćenja. Rusi još pucaju sa sievernih gradićah na varoš, dne 22. biaše pucnjava žestoka, saveznici odgovaraju krepko; 5000 francezkih vojnikah otišlo je iz Carigrada u Krim. Očekuje se nova jedna brigada iz Marseilla. Englezko konjaništvo prezimit će u Skadru. Francezka posada u Sevastopolju utvèrdjuje se neprestano. General Mac-Mahon zadobio je zapoviedništvo nad rezervnim sborom. Obilati plien, skupljen u Sevastopolju i vlastelinskim dvorcima (vilama), dopremljen je u Kamieš.

„Ruski invalid“ donosi obširno izviestje kneza Goršakova o posliednjem vremenu obsade sevastopoljske. To izviestjie dopire od 25. kol. do 7. rujna. Pošto bi knez obširno i detaillirano razvio obsadne poslove od 25. do 5. rujna, za koje je vrieme neprestano trajalo nečuvano bombardiranje, veli nadalje:

„Dne 5. rujna u 6 satih otvori nepriatelj vèrlo jaku pucnjavu i bombardiranje na pèrvu i drugu našu odbranjivu liniu. Mi smo s utvèrdjenjah desnoga krila ravno odgovarali. Grunanje topovah biaše oko 2 sata jače a u večer zašuti. Nepriatelj je ovoga dana izbacio 70 000 zèrnah i 16.000 bombah i granatah. Uslied te pucnjave naša su utvèrdjenja jako oštećena, osobito na desnom krilu. Za vrieme noći, posada je uperkos jake nepriateljske vatre izpravljala oštećenja. Razbijeni topovi i lafete zamienjene su novima. Poslovi obsiedateljah nisu se pomakli.

6. rujna. U zoru otvori nepriatelj opet strahovitu pucnjavu na tvèrdju i obalne baterie. Prema večeru prestade pucnjava i započe bombardiranje; noćju pucao je nepriatelj s kartačima na naše poslove. U varoš, zaliev i na sievernu stranu bacane su kuglje, bombe i zapaljive rakete. Oštećenja na našim utvèrdjenjima biahu vèrlo znamenita i nepriateljska vatra priečila je njihovo izpravljanje.

7. rujna. Pucnjava i bombardiranje ponovljena su s istom strahovitostju, kao i predidućega dana. Pucnjava traje neprestano duž ciele linie.“

— Iz pisma niekog francezkog majora u Krimu vadi „Neue Pr. Ztg.“ sliedeća: „S nestèrpljivnostju čekasmo mi na juriš: naš položaj biaše nepodnosljiv; od dva mieseca neprodje nijedna noć bez kakvog sraženja, u kojima je divizia, obavljajuća službu u tranšeima, gubila barem po 300 momakah . . . Ja ti ništa nepišem o bitki dne 8. rujna. Rusi su se tukli kao lavovi. Oni možda mogu kazati: „Sve je izgubljeno!“, no slobodno pridodadu: „samo poštenje ne . . .“ Naš siromaški regiment brojao je u jutro dne 8. rujna. 609 momakah (na taj broj spao je neprestanim kreševima i bolestima); poslie juriša ostalo je još 265 momakah . . .“

— „Constitutionell“ piše, da će španjolski kontingent za iztočni rat bez dvojbe iznositi 30.000 mom. a sardinski kontingent da će se povisiti na 25.000. m., time da će savezna vojska koncem listopada brojiti u Krimu 250.000. m. dobro obučene, i sa svim potrebibitim obskèrbljene vojske.

— Iz ratnog dnevnika kneza Goršakova priobćuje „Ruski invalid“, kako je nepriatelj 11. rujna otvorio pucnjavu na nalazeće se još u luci ruske parobrode. Da se nepriatelju oduzme svaka mogućnost ove ladje razoriti, zapoviedio je vèrhovni zapoviednik, da se s parobrodah „Vladimir“, „Krim“, „Kerson“, „Besarabia“, „Gromonosec“, „Elbor“, „Dunav“, „Turok“ i „Grozni“ topovi povade a parobrodi da se podave.

— Ruska vojska u Krimu smieštena je u linii, koja je tako prirodom kao i umietnostju jako učvèršćena; ova linia opasuje u polukrugu položaje saveznikah, i prostire se od telegravskog i malog Konštantinovog gradića, koji se oba na niekom zemljouzu uzdižu nad morem i lukom, duž pristaništa i zatim duž briežuljakah inkermanskih i makenzijskih do neprobitnih bèrdah Čatir-Dagha. Glavna ruska sila logori za tom liniom na uzvišenoj ravnici Belbeka u tri oddieljenja, s licem premu jugu. Desno krilo sačinjava jaki sbor, koi je posieo sievernu stran Sevastopolja, imenito jaku Sievernaju-citadelu, zatim gradiće Katarina, Konstantin i telegrafski. Lievo krilo dèrži učvèršćene klanjce od Ai-Tódora i bèrda od Čerkes-Kermana do izvorah Belbeka i bèrdah Jalte. Rezerve stoje u Simferopolju i Bakčisaraju. Pojedini sborovi podèržavaju savez izmedj te glavne vojske i tri druga u Krimu smieštena sbora, od kojih jedan stoji pred Kerčom i oslanja se s desnim krilom na Kaffu, s lievim na Arabat; drugi sbor motri na Eupatoriu, a treći i najjači od 40,000 m. nalazi se u Perekopu. Sva ruska vojska na tauričkom poluotoku posieduje još dva puta, koji ju spajaju s ruskim kopnom; jedan od tih putevah vodi preko zemljouza perekopskog, a drugi sredstvom mosta čongerskog preko gnjilog mora.

— (Admiral Bruat.) Armando Josip Bruat rodjen je u Kolmaru na 26. svibnja 1796; on je u brodarstvenu učionicu u 1811 god. uliezao, u kojoj je do 1815 ostao. On je bio stiegonoša drieva 1819, poručnik 1827, kapitan korvete 1831, kapitan drieva 1838, kontreadmiral 1846, podadmiral 1852, i sada je izvišen za admirala 1855. Godine 1830 njega Beduini zasužnjiše. Godine 1843 bio je zamienjen za zapoviednika francezke škvadre u Oceanii. Admiral je Bruat čoviek nadaren velikom sèrčanosti i velikom smielosti; on je dostojni drug kontreadmirala sir Edmonda Lyns-a, koi je jednakim izvèrstnostima nadaren. Odkada su ovi slavni admirali primili zapoviedništvo dviuh flotah u cèrnom moru, od onda najbolje sporazumljenje medju njima obstoji i oni jedan drugomu pokazuju znakove ljubavi i medjusobnog poštovanja.

Austria.

Iz Beča. Tèrztjansku kuću Gopčević biaše postigao veliki udarac, dočim joj je uzapćena znamenita zaliha hrane, u pristaništima azovskog mora skupljena. Carsko-austrianska vlada dostavila je molbu ove kuće do znanja obih saveznih vladah, te su sad ove proglasile slobodu tèrgovine u azovskom moru tako za svoje kao i za ladje neutralnih dèržavah.

— Kod mitničkog ureda Novosielicza na ruskoj granici biaše dosele obično, da su se ovozemni tèrgovci s ruskima dogovora radi sastajali, te je ruskim tergovcima bio dozvoljen prelaz preko granice do c. k. mitničkog ureda istog imena radi olakšanja posalah.

Kao što sad doznajemo, ruska je vlada ove dogovore zajedno i svaki prelaz do austrianske mitnice zabranila, te se samo putnici s pravim pasošima providjeni puštaju.

— Po diplomatskom svietu raznosi se više načinah, na koje se ima razpraviti treća točka. Jedan je način ovo: Iz uzroka što je ruska flota i Sevastopolj kao grad razoren, nadmoćje rusko na cèrnome moru uklonjeno, ovo se more

ljeno preko mosta i general Ostensaken biaše posliednji preko mosta prešao. Obrana južne strane biaše skopčana sa zaludnim kèrviprolićem; u njoj ustrajati nalagalo je doduše vojničko poštenje, nu njeno povèrženje može se nazvati pravim dobročinstvom. Od 10.000 mornarah, koji su s junačkim svojim oficirima preuzeli obranu Sevastopolja, zaostala je samo četvèrta strana sa 6 i 7 oficirah. „Mi svi uvidjamo ovdie kao i ciela Rusia, da rat, pravi rat sad istom počima; mi smo zanj pripravni na više godinah.“

— Car **Aleksander** bavit će se u Nikolajevu 2 do 3 dana. U Nikolajevu ima 45.000 mom. medju njima 28.000 mom. narodnog opolčenja; nad ovom vojskom dèržat će car pregled.

— Nieko privato, pismo iz **Moskve**, upravljeno na nieku u Parizu živuću rusku porodicu, pripovieda, da je knez **Menšikov** postao kaludjer i stupio u jedan manastir staroga glavnoga ruskoga grada (?). Misli se, da je glasovitoga poslanika kod porte na ovaj koračaj privolilo prokletstvo od zla, koje je on prouzrokovao svojoj domovini.

Franceska.

Iz Pariza, 4. listopada. „Moniteur“ javlja, da će se obèrtnička izložba konačno zaključiti 15. studenoga.

— Poluzvanični korešpondent „Independancov“ izvieštava o razdoru, u kome se nalazi Napuljska sa zapadnim silama. Premda su od niekog vremena uzajemni odnošaji vèrlo na kraj sèrca tako, da još lahko može doći i do sukoba i radnjo energične ili bar pretnje energične: zato opet ciela je istina, da svi zapleti, koji se sad izmedju njih nalaze, jednako još se razmèršuju samo diplomatski, i poslie da englezki i francezki ministri inostranih dielah još nisu preporučili vojničkima i morske sile ministrima, da gledaju od dvora napuljskoga nabaviti zadovoljštinu tužbama obe savezne dèržave. Šta više, nadati se je, da se ta smetnja već nalazi na putu mirnoga poravnanja. Medjutim je car francezki, sasvim bezpristrastno i shodno načelu europejskoga poredka, koi brani, zabranio jednu knjigu, koja se tiče „talianskoga pitanja“ i ide sasvim protiv napuljske vlade; koje će se priposnati sa cielo ne samo kod napuljske, nego i kod svake europejske vlade.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 1. listopada. „Times“ javlja iz Sevastopolja od 18.: Nepriatelj puca na varoš, no nečini velike štete. Flotska brigada raspuštena je. Obsadne baterie ukercat će se. Pukovnik M' Muodo pripravlja na zapovied svoj sbor (kopni transport) za aktivnu službu.

Ledru-Rollin, Košut i Mazzini izdali su u nekakvom belgianskom listu poziv na narode europejsko. „Post“ im s toga kaže, da će se englezka vlada napokon naći prisiljenom, istu gospodu na ladje pometati i u Ameriku odpremiti.

— (**Mnoštvo puka u Londonu.**) Najposliednji popis sastavljen po nastojanju ureda katastralnog objavi ovih danah, da okoliš naseljen Londona razprostranjava se do 122 m. čet. to jest do 78.020 danah oranja, i da tu pribiva 2.362.236 dušah, dočim u Parizu nestanuju nego 1.053.897 mom., koji sgustnuti živu u 30.000 kućah; kad u Londonu šire se u 305.933 stanah, bez brojiti 16.643 sada sagradjena; tako da u vrieme u koje u svakoj kući parižkoj, jedna s drugom sakupljaju se do 34 žitelja, svaka kuća Londona nehrani ih nego 8.

SLUŽBENI LIST.

Br. 3521. (486—Izv.) (3—2)

Oglas jevtinbe.

Uslied naredbe veleslavne c. kr. županijske oblasti od 16. rujna o. g. br. 7822 hoće se dne 10. listopada o. g. u 9 satih u jutro u pisarni ovog c. kr. kotarskog ureda za iznajmljenje predprežne postaje u Kraljevici za vrieme tri lieta t. j. od 1. studenoga o. god. do uključivo 31. listopada 1858 javna jevtinba pod sliedećim uvietima obdèržavati:

1. Fiškalna ciena je u godišnjih 700 for. ustanovljena, inače pako ako se uz istu ili manju cienu rečena postaja iznajmiti nebi mogla, primit će se i ponude istu fiškalnu cienu nadilazeće.

2. Iznajmitelj dužan bude kroz čitavo vrieme 4 dobra konja, za obavljenje predprege sasvim sposobna, zatim dvoja kola i dva kočiaša na predprežnoj postaji kraljevičkoj uzdèržavati.

3. Iznajmitelj morat će te konje i kola samo za predpregu, a za nikakovu drugu svèrhu upotrebiti.

4. U slučaju potrebe i naime vojničkih prolazah dužan će biti iznajmitelj 5 kolah sa predpregom sám obskèrbiti, u koliko bi pak potreba broj ovaj nadilazila, skèrbit će se za nju dotični obćinski ured.

5. Ako li u potrebi predprege konjah polag 2. točke na postaji nebi bilo, onda će obćinski ured potrebite konje odmah pogoditi, iznajmitelj pako dužan će biti tako pogodjenu svotu odmah izplatiti, kao i za uzmanjkanje svakog para konjah, koje je polag točkah 2. i 4. dèržati i nabaviti dužan, 5 for. u ime globe na korist zemaljske zaklade odmah položiti.

6. Kočiaši, konji, konjska sprava i kola uviek moraju biti sigurna i u dobrom redu polag prizaanja ovog c. k. kot. ureda.

7. U ime predprege vlastan će biti iznajmitelj pobirati kao pristojbu od konja na milju 20 kr., izim gdie bi maršruta drugčie glasila, u kojem slučaju zadovoljit će se sa naznačenom u njojzi pristojbom.

8. Natiecatelj će položiti u ime vadiuma 5%, koi će se istim poslie toga vratiti, samo dotični odèržatelj jevtinbe nadoplatit će odmah 10% pristojbu od odèržane jevtinbene svote kao jamčevinu.

9. Iznajmitelj dužan će biti dati predpregu svim onim dèržavnim činovnicima, kao i svim onim, koji bi se pismenom putnicom od c. kr. političkih oblastih izdanom ili vidjenom izkazati mogli, navlastito pako dužan bude činovnicima ovog c. kr. kot. ureda u službenim poslovima u kotaru putujućim vazda pripravno dati, izključujući sve ostale pod vlastitu štetu iznajmitelja.

10. U slučaju, ako prienavedeni jevtinbeni uvieti po dotičnom iznajmitelju nebi bili obdèržavani, to će se na njegov kvar i štetu nova jevtinba odrediti, uslied koje će se svaki od priašnje najmovne svote veći iznesak pèrvobitnom iznajmitelju na štetu i za naknadu, a manji iznesak samo zemaljskoj zakladi na korist pripisati.

11. *Ličbeni* zapisnik postaje za iznajmitelja odmah, kako ga podpiše, kriepostan, a za ovaj c. k. kot. ured poslie odobrenja dotične višje vlasti.

12. Ostali uvieti, koji će se obširnie u dotičnom ličbenom zapisniku navesti, mogu se na dan jevtinbe i prie toga kod ovog c. k. kotarskog ureda uviditi.

Od c. k. kotarskog ureda
U Bakru dne 20. rujna 1855
C. k. kot. predstojnik
Pauletić.

Nr. 4776. (32—PZ.) (3—1)

Konkurs.

Im Bereiche der k. k. kroat.-slav. Post-Direction ist eine Postamts-Akzessistenstelle III. Klasse mit dem Gehalte jährlicher 300 fl. gegen Cautionsleistung im Betrage von 400 fl. zu besetzen.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche unter Nachweisung der zurückgelegten Studien, der Sprach- und Postmanipulationskenntnisse, bis 20. October 1855 im vorgeschriebenen Wege bei der gefertigten Post-Direction einzubringen, und darin anzugeben, ob und mit welchem Postbeamten oder Diener dieses Bezirkes sie verwandt oder verschwägert sind.

Agram 29. September 1855.
K. k. Post-Direction für Kroatien und Slavonien,
Klempay.

Br. 6608. Civ. (272—D.S.) (3—3)

Izrok.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu daje na znanje, da je na molbu Antuna Matića, c. k. poreznika u Velikoj Gorici, zastupana po odvietniku Gaileru, zametnutje usmèrtnoga postupka u pogledu izgubljenih kamatnih kouponah od 1 rujna 1854 do 1. ruj. 1864 po 25 fr. i dotičnog talona od pet postotne dèržavne obveznice u Beču 30. rujna 1851 br. 26579. Serie A. izdane — i na 1000 fr. glaseće odlukom od današnjega dana br. 6608 dozvolio.

Toga radi poziva se posiednik nestavših kouponah i talona, da posied svoj tim sigurnie uz godinu danah, šest nedieljah i tri dana i to glede do danas dospievših jurve kouponah od dana od povratka ovog izroka u pogledu od platežnog dana pojedinih tih kouponah, a napokon glede talona od 1. rujna 1864 kao od dana dospietka zadnjeg s ovim talonom izdanog koupona, ovomu c. k. zemaljskomu sudu prijavi, jer će se inače proglasit, da su rečeni kouponi i talon ništetni i pravna njihova snaga da je utèrnuta.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.
Klobučarić. E. Štriga.

Br. 3943/g. (452—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 2057 pronadje u 11-400 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $28^{2}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 2 željirah ležećih u občinas Gjurmanec, Jesenje, Petrovsko, Pačetina, Skaričevo i Svedruša, kotaru krapinskom i klanjačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Krapina gospoje Marie grofice Oršić, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 6644. (261—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855. br. 3766. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji Pannu za spadavše na dobro Balogovidvori u občinah Podvèrh, Gerdanci, itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće, $36^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 14.650 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 22. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patentá od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pervenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 22. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 31. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6653. (262—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 3743 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu grofu Kajetanu Erdődyu za spadavše na dobra Obreš i Ljubljanica u občinah Obreš, Stermec, Mala Mlaka, Gornji i doljni Čehi, Markuševec, Grančari, Hudibitek, Demerje, Desprim, Drežnik, Golibreg, Zadvorsko, Zaprudje, Setuš, Malinska Ves, Treborjevo, Dubravčak, kotarih samoborskom, sisačkom i dugoselskom, županii zagrebačkoj ležeće $37^{9}/_{16}$ i $176^{15}/_{16}$ kmetske i 13 želarske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 15.025 for. i 71.425 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 21. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 21. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 22. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6698. (265—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3770 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Cecilii Hotko za spadavše na dobro Hrastina u občini Bèrdovec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće $6^{2}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 19. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 19. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 24. siečnja 1856 u 9 urí prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 6641. (D.S. 260) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3754 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Magdaleni Smodek za spadavše na dobro Vukovo selo u občinah Pušća, Laduć, itd., kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće $5^{7}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2350 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 22. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pervenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 22. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 13. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6696. (263—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom 7. rujna 1855 broj 3778 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Gjuri Hondrey za spadavše na dobro Žitomir u obćinah Orešje, Globočec, Poljanica, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $2^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 19. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 24. siečnja 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16 siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3882/g. (448—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom 21 kolovoza 1855 br. 3483 pronadje u 900 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Komor, Mihovljan i Sveti Križ, kotaru zlatarskom i krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vojniče gospodina Lacka Tumpića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli paterta od 29 studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3940/g. (Izv.—449) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855. br. 3401 pronadje u 16.300 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $40^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u obćinah Voloder, Osiekovo, Gradčenica i Miklouš, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Kutina gospodina Ivana Nep. Erdödy-a, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3941/g. (450—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varašdinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 15. kolovoza 1855 br. 2058 pronadje u 18.550 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $46^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radoboj, Velika Ves, Semnica, Mihovljan, Komor i Pačetina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Popovec gospoje Marie grofice Oršić, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom roku se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3942/g. (Izv. 451) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavonii razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3397 pronadje u 12,765 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $31^{11}/_{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah ležećih u obćinah Radoboj, Semnica, Jesenje i Petrovsko, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Prašno gospoje Marije grofice Oršić, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 9. LISTOPADA 1855. **Broj 231.**

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 9. listopada. Jučeranjim danom spuštena je ciena govedini opet na 8 kr. sr. od funte.

U Kninu 11. rujna. Skoro su nam dolazili nieki sveštenici iz Turske i izvieštavali se, bili mogli amo u Dalmacii skupiti što za zidanje cèrkavah, koje će ako im naš gubernium dopusti preduzeti. Na Grahovu selu, koje s našim dištriktom graniči, već se zidje cèrkva na razvalinama negda bivšeg hrama sv. Petra, istome svetitelju namienjena. Priznajemo i mi da im je potrebita pomoć, jerbo koje težkim dancima carskim, a koje i biskupskim sve više rastućim haračima, sasvim su ugnjeteni. Za episkopsku miriu ove godine moraju dati za svaku u kući ženu forint i deset krajcarah. Nieki dan im je bio vladika u Livnu i ondale slao Turke po ove krajnje svetjenike, da mu nose pare za miriju; a koi nebi imao sve gotove pare izbrojiti, mora naći dobra ćefila (poruka) ili u tvèrdi aps; drugojačie nemože biti. Kažu da iz trista nuriah (župah) miriu svake godine kupi. — Nek je u svakoj župi jedna na drugu, samo stotina kućah, a u svakoj kući po dvie žene, dobit će iz sviuh 70,000 for., osim liturgiah i vodicah, koje njihov vladika po svojoj volji svèršava, gdie god vidi da može koi dukat izčupati i osim prodavanja župah, koje on bez ikakvoga raportiranja kad mu drago od jednog uzeti i drugome, koi više dukatah dade, prodati može. A da kako bi se inače po trideset u lancima vrištećih hatovah dèržati, zašto li bi se onakovi skupocieni pusati i pozlaćeni čibuci za njih i za njihove mladje kupovati mogli, kada se nebi ovako radilo i uzimalo? — A kada koi novi svetjenik zapita biskupa, kako bi preko njega koju knjigu da čita jutrenju i večernju dobiti mogao, on ga u kratko po turskom načinu savietuje: „kako si se zapopio tako i dževapi“. Čisto čovieka muka poduzme, kada sluša ovake i još gore, koje mi čest hristjanska nedopušta opominjati, bezsaviestne njihove činove i postupke.

U primorju našem još kolera traje, no mnogo su redji slučajevi, nego prie niekoliko danah. Po Bosni na više miestah davi nemilice i iz Livna je sve kojekud razbieglo se. Tamo je od kolere umro i konzulata našeg agent Rajković, Sèrbin rodom iz Dubrovnika. U našoj Dalmacii od poznatih Sèrbaljah umro je od nje samo Petar Sabljić, iz Stèrmice (sela u kninskom kotaru) koi je na Zelićevoj fundacii u Karlovcima vospitan, i doista se brojio medju najrevnostnie narodne prosviete i poboljšanja ekonomičkoga ljubitelje. — On je slučajno radi svojih posalah baš u pèrvu vatru kolere otišao bio u Zadar i tamo nam ga iznenada nemila smèrt u tridesetoj njegovoj godini pokosi. Viečna mu pamjat!

(S. Dn.)

S bojišta.

— Odmah poslie dolazka njeg. velič. cara Aleksandra u Nikolajev, pozvan je bèrzojavom iz Odese miernički lieutenant Volokov onamo i njemu naručeno sagradjenje pet redutah sa 360 topovah oko grada. Osim toga će se pod osobnim nadzorom veleadmirala Konštantina sagraditi 500 topčarah, koje će se sa 2 do 4 težka topa naoružati. Poslenici naručeni su iz Kronštadta i Kieva; iz ovog potonjeg miesta jur su došli.

Velknjaz Konstantin otišao 27. iz Odese u Sevastopolj; govori se, da će se u pratnji kneza Goršakova vratiti i s njeg. veličanstvom osobno o budućoj osnovi ratovanja posavietovati se. Govori se, da je u planu ruskoga vèrhovnoga zapoviednika povèrći obranu sievernih gradićah i za obranu Krima uzeti čvèrsti položaj izmedj Bakčisaraja i Eupatorie.

— „Journal de Constantinople“ od 27. p. m. donosi sliedeće izviestje iz Sevastopolja:

Mierništvo se jako u taj par zanima time, da se u Sevastopolju provuku podzemni prohodi i lagumi podmetnu; po svim ovim pripravama sude nieki, da saveznici namieravaju cieli Sevastopolj razoriti, i luku koliko više moguće za uviek zasipat

---

— U isti dan, u koi je knez Buol pokazao Druyn de Lhuysu i John Russelu osnovu austrianskog ultimatuma, knez Goršakov, budući da je doznao sadèržaj tajnih dogovaranjah od 22. travnja, iskao je pristup k caru Franji Josipu, ufajući se da bi uvierio njegovo cesarsko veličanstvo od pogibeljnih posliedicah, koje bi, po njegovu smislu, donieti mogle novi put kojeg se austrianski ministar izvanjskih posalah prihvatio. Njegovo veličanstvo naprotiv hotiući još bolje dokazati da knez Buol nije drugo učinio nego u dielo staviti politiku njegovog gospodara, stalno mu je zakratio preda se kneza Goršakova da primi. U svako drugo vrieme, Rusia bi, doznavši da car Austrie nije htieo careva poklisara da primi, bila presiekla diplomatična odnošenja s bečkim dvorom i pozvala bi bila natrag kneza Goršakova. Ali ovog puta stavivši na stranu uvriedu koju prem duboko imala je čutiet zbog toga što njezin poslanik nije pristup imao, upotriebila je sve načine ublazljive prama Austrii, da udalji malo po malo, ako moguće bude, Austriu od sklopljenog savezničtva sa zapadnim vlastima. Pošto su bečki sastanci dovèršeni bili, započeto je o ovom predmetu često dopisivanje izmedju moskovskog kabineta i vlade austrianske. Knez Neselrode izjavljujući mirne namiere Rusie, starao se je u svih dopisih da dokaže da uslied mudrog i umierenog postupanja Austrie, dielo od pomirenja bilo bi odveć lakše kad se iskrena sloga izmedju dvajuh kabinetah povrati. Bečki kabinet pridèržavajuć stalno plemenitu i pristojnu skrovnost, odgovori knezu Neselrodu da jedini put na koi nedvojbeno Rusia može svoje želje za povratak mira ukazati, jest taj, da ona podpiše pravedna izkanja zapadnih vlastih izjavljena u spisu od 2. prosinca.

Knez Buol da ukloni svaku sumnju o namierama carskog kabineta, našao je za zgodno pokazati Francezkoj i Englezkoj same dopise izmedju Beča i Petrograda izmienjene.

Na taj način upoznale su zapadne vlasti da je carski kabinet austrianski odlučio posvem pridèržati si ugovora od 2. prosinca sa zapadnim vlastima sklopljenog. Dakle je tim i moskovska diplomacia oznanjena bila da Austria neće ni predstavit ni obraniti nikakove osnove pomirenja, koja nebi podpuno zadovoljila ugovor saveznički od 2. prosinca.

Jedan novi dogadjaj srećno je potvèrdio izkrenost politike austrianske. Uvierili su se carevi savietnici da nije moguće Sevastopolj uzdèržati pošto su pripravljanja englezko-francezke flote u azovskom i kaspičkom moru tako slavno za rukom dokončana. Od onog dana knez je Neselrode, po zapoviedi cara njegovog, odlučio pokušati najkranje napore da bi uveo Austriu da ona Rusiu barem moralno pomože, da bi izplivala sa manjom štetom iz položaja, koi svakog časa to gori postajaše. Knez Valentin Esterhazy austrianski predstavnik u Petrogradu, budući posliednjih danah dobio dopuštenje zbog obiteljskih posalah, pohodio je prije svoga odlazka u Beč cara i kneza Neselroda. Toliko car Aleksander II. koliko njegov nadkancelar, preporučili su austrianskom poklisaru, da on svu svoju moć u Beču upotriebi na to, da bi u prijateljsko odnošenje Austriu prama Rusii povratio, tako da bi se predjašnja iskrena ljubav izmedju dviuh vladah, kao što je bila prie iztočne razmirice ponovila.

U isto vrieme, knez Neselrode dèržeći za potriebito za podkriepiti osobne napore kneza Valentina Esterhazy, sa javnim službenim pismom od strane ruske vlade, upravio je knjazu Gorčakovu pismo jedno, da ga knezu Buolu pročita i da mu izpis preda. Nadkancelar ruski u tom poslu svu je izvèrstnost svoju razvio da bi Bečki kabinet uvierio da sastučenje reda u Europi ponajviše utemeljiva se na iskrenoj slogi izmedju Austrie i Rusie; slogi, rad koje da petrogradski dvor spravan je najveće žèrtve da učini. Knez Neselrode dodaje da Rusia žali vèrhu uzrokah, koji su, nezavisno od volje njezine, dali povoda kakovom nesporazumljenju i udaljenju izmedju dviuh vladah. Pozivajući dvor austrianski da zastorom zaboravljenja prošlost pokrie, da mu, u ime carevo pruža ruku u znak podpunog i stalnog pomirenja. Da nije bila Austria preiskrena u onom što utišti ugovor od 2. prosinca, ona bi morala ozbiljno izmieriti odgovor, koi je dati imala na ovako znameniti poziv, kao što je ovi ruskog kabineta. Ali naprotiv car Franjo Josip sa svojevoljnom odlukom, koja je, i veseo sam da mogu izniet je, mnogo pohvaljena u Parizu i Londonu, po knezu Buolu Rusii činio je obznaniti: „da Austria, budući da je, i morajući ostati, saveznica Francezke i Englezke, nalazi se u nemogućnosti da pruži ruku radi pomirenja, ako ovo neprostire se na sve one vlasti koje su ugovor od 2. prosinca podpisale.“

Ima se razmotriti da stvar koju objavljujem prem da nedavno se je dogodila, sasvim tim dogodila se je u vrieme, u koje u Beču nisu se nadali tako bèrzom osvojenju Sevastopolja. Zato najbolje sporazumljenje izmedju Austrie i zapadnih silah ponovljeno je bilo prie velikog dogodjaja, koi s viečitom slavom ratno poduzetje Krima obstire, i koi budite uviereni, počinio je u onom stolnom gradu radost blizu takovu, kakovu je i u samom Parizu prouzročio.

(L. od Parme.)

Austria.

U Beču, 5. listopada. Mi smo jučer javili, da su vlade veliko-britanska i francezka uslied nastojanjah austrianskoga kabineta dozvolile u azovskom moru slobodnu tèrgovinu s hranom tako austrianskim kao i neutralnim ladjama.

S ravnim zadovoljstvom možemo sad javiti, da je carsko-ruska vlada, rukovodjena sjajnim i priznanja vriednim izgledima, sa svoje strane podala dozvolu glede tèrztjanske kuće Gopčević; ova dozvola pruža temeljito ufanje, da će pomenuta vlada sa svoje strane takodjer slobodnu tèrgovinu hrane u azovskom moru dozvoliti austrianskim i u obće svim neutralnim ladjama.

(Oest. Corr.)

Iz Beča, 6. rujna. Fml. baron Prokeš-Osten stigao je iz Frankfurta u Beč.

Turska.

Iz Carigrada. Gotovo u isto vrieme sa onom naredbom, po kojoj će se praviti železnica od Carigrada do Beograda izišao je zakon, da se od sada i u Turskoj uvede bidže (proračun), koi će sliedeće rubrike imati; civilista,

„Medju razlozima, koje najčešće prigovarali su protivnici rata, nijedan nebi toliko putah predglavljen, koliko ovi: da ikad bismo kako god južni dio luke posvojili, to jest grad uprav zvani Sevastopolj i varoš Kèrabelnaje, još ter da bismo ostali u pogibi za bit potierani ognjem i bombam nepriatelja sa tvèrdjave sieverne; i da drugo obsiedenje ni lakše od pèrvog, ni ratovanjem slabijem trebovalo bi preuzet za izcielenje naše pobiede.

To mnienje, objavljeno jeseni prošaste, bi i sir Hovad Douglas-a, i on je za temeljno dèržao, da su s opake strane na grad napadali. Ta čahnutja ovih danah oslabila su, da pravo kažemo; i važnost boljih poznanacah dielovanja vojničkoga prigiba se k ovomu mnienju: da posvojenje tvèrdjavah sievernih sa strane nepriateljah nezabranjuje nam nikako da se uzdèržimo gospodari od grada.

Oganj onih tvèrdjavah, i kad bi prama gradu bio upravljen, dolazio bi sa dalečine od 1000 do 1500 yards-ah? to jest za najmanje sa dvostruke dalečine nego naš oganj kad smo ga s ne vele koristi za deset miesecih prema Sevastopolju upravljali. Širina svojeg igala (rade) u vratniku i u užjim stranama dopire do 800 yards-ah medju maharcima koji ih nadvisuju i koji su okrunjeni ruskim bateriama; al dalečina tvèrdjavah po glavicama, koje gledaju sred grada, za najmanje je od jedne milje i po. Jedan mali oddiel bit će dosta za posvojiti i čuvati miesto, budući, da su Rusi razorili sva sredstva prihodjenja sa druge strane; a baterie nadsvodjene, koje nisu mogle bit razorene, ako uzbude treba, branit će podobno od ognja toliko daleka.

Necienimo sa sir Howard Douglas-om, da trebuje drugo obsiedjenje za nadvladati ograde sa sieverne strane; jer položenje onih sievernih tvèrdjavah nije tako, da bi nas moglo usilovati, da ih obsiedjavamo. One leže na jednoj trouglој planini medju ždrielom Belbeka i velikom lukom, prostor tej je užji nego tri milje, ograničen sa dvie strane morem; i svaki pokret srećni saveznikah na zapadnom primorju pritiešit će Ruse, po svemu što se previdiet može, ili da ih ostave, ili će bit na to usilovani lakšim zatvorom.

Iziskivanje sadašnje vojenoslavno jest: hoće li savezničke vojske riešiti se, da kriepko udare na miesta preutvèrdjena, gdie su Rusi utaboreni od Inkermana do Makenzie, ili će nastojat, da usiluju nepriatelja na ustupanje, šaljući dobar dio vojske na koju god stranu primorja, odkle bi prietile same osnove ratovanja kod Simferopolja.

Mnogo se može reći za jednu i za drugu taku odluku, al se uzdèržajemo, nu primiećavamo da sad mogu saveznici ili jednu il drugu po svojoj volji izabrati, a da oni će zagèrlit onu, koja na uspieh koristnii privesti ih može.

Različite viesti.

— (Novo gorivo.) U novinama sicilianskim nahodi se: da je g. Petar Tiget Francuz dobio od vlade povlasticu samoprodaje za uglevlje ciene, koje niti dimi niti smèrdi. Uslied mnogogodišnjeg truda on je iznašao kako bi gnjilu gorivu napravio; koja u ovom novom iznašastju za osamdeset dielah ulazi, koje iznašastje zbog topline koju izdaje, zbog dugačkog vremena za koje se toplina uzdèrži, i zbog lahkosti s kojom se napravlja, s koristju upotrebiti se može za pravljenje klaka, opekah, stakla, kemičkih proizvodah i drugiih koristnih stvarih. Takodjer ovo iznašastje koristno biva, gdie je potreba da se uzdèrži toplina umierena, kao pri pečenju kruha, u malim pećima, u pećkam za za grijanje stanah itd.

Od 18. travnja unapred ovo se gorivo više putah kušalo, jer so s njime sprave lokomotivne u pokret stavile, a tako i sprave parobrodah, kao i sprave stalnih parnih makinah; nego pećice ovih spravah za gorivo načinjene, koje potrebu imadu jakog uzduha dobiti, nesudaraju se s novim iznašastjem koje iziskuje da toplina neodišuje; i za to g. Tiget sve je svoje sile obratio na to da i ovu zagonetku razrieši, za moći za upotrebljenje parobrodnih spravah novo iznašasto gorivo sudariti.

Već do sada u fabrici stakla Posilipa zadovoljno se je pokus izvèršio, upotrebivši novo iznašasto gorivo u peći načinjenoj po pravilu g. Tigeta, jer se je u malo satih staklo raztopilo.

Ako dakle s novim gorivom, koje malo cieni se i koje lahko napraviti se može jer se gnjila pol svoda nahodi, tako koristne posliedice su so zadobile, može svak prosuditi kakovu veliku korist ovo novo iznašastje donieti može radnji, jerbo sa umaljenjem trošakah proizvodnih, ono može umnožiti se i savèršenie fabrične proizvode učiniti sa velikom koristi onih, koji tim se služiti budu.

— Sèrbski gospodarski list „Ratar“ izlazeći u Karlovcima od mieseca sèrpnja jedanput na miesec, izlazit će od sada svaki tjedan.

— Početkom dojdućega mieseca izlazit će u Beču na niemačkom jeziku liečničke novine, koje će biti kao organ liečenja običnih kod diece bolestih; izdavat i uredjivat će ih na glasu u toj struci liekarstva dr. Mauthuer.

— Švedski prof. Hausen navodi u svom dielu o Sibirii sliedeći primier kinezke lienosti. Na obali rieke Irtiše, gdie ostavljajuć Kitaj, ulazi u Sibiriu, ima miesto Buchtarminjsk zvano. Ondje straže granice vojničke straže, na sievernoj strani ruska, a na južnoj kitajska. U prolieću i lieti, dok traje liepo vrieme, Kinezi podpuno oboružani vierno straže medju svoje domovine; no čim jeseni magle i mrazi počmu navieštjivati snieg i zimu, Kinezi svoje oružje i strelivo (džebanu) izruče Rusom, te se žure kući. S prolietjem se kao ptice lastavice opet povrate, te primivši od Rusah natrag svoje oružje, liepo straže granicu sve do jeseni. Eto neima liepšega primiera bratinske sloge za narode, kao ovdie medju Rusi i Kinezi na medjah sibirskih.

Bečka burza

dne 8. listopada 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	74¼
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	78
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	95¾
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	66
Bankovne dionice komad po	1069
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.	1995
» bečko-glogničke železnice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske železnice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke želez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	536
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.	347
» Gjurske železnice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

	U sreb.
Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	113
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	112
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	82½
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . . »	11
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	111½
Marseille za 300 frankah . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	131¾
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	242
Carigrad za 1 forint . . . . parah	415
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

	U sreb.
Carski dukati	17
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 3943/g. (452—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 2057 pronadje u 11-400 fr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 28$^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 2 željirah ležećih u obćinas Gjurmanec, Jesenje, Petrovsko, Pačetina, Skaričevo i Svedruša, kotaru krapinskom i klanjačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Krapina gospoje Marie grofice Oršić, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Br. 6697. (264—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855. br. 3777. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Ljudevitu, Mirku i Vilhelmu Gabeliću, Amalii Bogdan, Cecilii Horvat, Valburgi Osterhuber, Viktoru i Konstantinu baronu Knežević za spadavše na dobro Husinec u obćini Hum, kotaru stubičkom, županii zagrebačkoj ležeće 10$^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4050 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 20. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 20. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 25. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6699. (266—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3768 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Viekoslavu Stauduaru za spadavše na dobro Omilje u obćinah Drenovo, Cirkvena Ves i Jasenovec, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 5$^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2100 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 20. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 20. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 22. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onini dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6698. (265—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3770 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Cecilii Hotko za spadavše na dobro Hrastina u obćini Bèrdovec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće 6$^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 19. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 19. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 24. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 6722. (D.S. 267) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3752 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 ostavštini pokojnog župnika Pavla Bartolića za spadavše na dobro Petruševec u obćini Jakuševec, kotaru vel. goričkom, županii zagrebačkoj ležeće 3$^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 19. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 13. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

obzira na pravo vlastništva, pèrvenstva, ili zaloga, koje im morebiti pripada, bit izključeni iz razprave stečajne, i lišeni svih svojih zahtievah na masu stečaju. Ujedno se opredieljuje vierovnikom ročište na 28. prosinca 1855 u 10 satih prie podne, na kojem će se imat medjutomni upravitelj imovine potvèrdit, ili drugi koi upravnik, a tako i odbor vierovnikah izabrat. U slučaju onom, ako vierovnici nebi došli na ovo ročište, nastupit će posliedice u §. 44. St. reda napomenute. Konačno pozivlju se svikoliki vierovnici na posebno ročište za 31. prosinca 1855 u 10 satih prie podne sa dodatkom: da će se zahtievanje prezaduženika glede dobročinstvah ustupa imućtva s obzirom na one vierovnike, koji mu takovo dobrim nebi dozvolili — poslie dovèršenja, proti prezaduženiku povesti se imajuće karne iztrage rešiti. Molba prezaduženika za dozvolenje ustupa imućtva može se uviditi kod suda, ili pako kod zastupnika prezadužene masse.

U Zagrebu dne 14. rujna 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Nr. 4776. (32—PZ.) (3—2)

Konkurs.

Im Bereiche der k. k. kroat.-slav. Post-Direction ist eine Postamts-Akzessistenstelle III. Klasse mit dem Gehalte jährlicher 300 fl. gegen Cautionsleistung im Betrage von 400 fl. zu besetzen.

Bewerber haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche unter Nachweisung der zurückgelegten Studien, der Sprach- und Postmanipulationskenntnisse, bis 20. October 1855 im vorgeschriebenen Wege bei der gefertigten Post-Direction einzubringen, und darin anzugeben, ob und mit welchem Postbeamten oder Diener dieses Bezirkes sie verwandt oder verschwägert sind.

Agram 29. September 1855.

K. k. Post-Direction für Kroatien und Slavonien,

Klempay.

Nr. 7869. (469—Izv.) (3—2)

Konkurs-Kundmachung.

Ueber Auftrag der hohen Landes-Commission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Croatien und Slavonien vom 31. August d. J. Z. 978 wird zur Besetzung der k. k. Bezirksvorstehersstelle des zum Verwaltungsgebiethe der k. k. Požeganer Komitatsbehörde gehörigen gemischten Bezirksamtes in Daruvar, womit der Gehalt jährlicher 1000 fl. mit dem Vorrückungsrechte in die höheren Gehaltsstufen von 1100 fl. und 1200 fl. verbunden ist, hiemit der Konkurs mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass jene Bewerber, welche diesen Posten zu erhalten wünschen, ihre mit den nöthigen Belegen instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Dienstwege binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Ediktes in dem Amtsblatte dieser Zeitung gerrechnet, an die gefertigte k. k. Komitatsbehörde zu überreichen haben.

Als erforderliche Eigenschaften werden bezeichnet:

1. das Alter von mindestens 24 Jahren,
2. die absolvirten juridisch-politischen Studien,
3. die praktischen Prüfungen insoweit sie durch die hierauf bezugnehmende kaiserliche Verordnung vom 10. October v. J. (R. G. B. Nr. 262) und durch den §. 8. der Amtsinstruktion für die Bezirtsämter (R. G. B. XV. Stück Nr. 52 de 1855) erfordert werden,
4. die Kenntnis der deutschen und der Landessprache,
5. die bisher geleisteten Staatsdienste.

Nebstdem haben die Bewerber nachzuweisen:

6. Ihre sonstigen allfälligen Verdienste,
7. Ihren Stand,
8. Ihre allfälligen Verwandschaftsverhältnisse mit andern Beamten in den beiden Kronländern Kroatien und Slavonien und endlich
9. ob sie im Bereiche des Bezirkes Daruvar ein unbewegliches Vermögen besitzen.

Požeg am 21. September 1855.

Der Amtsleiter der k. k. Komitatsbehörde,

C a r.

Br. 360/pol. (445—Izv.) (3—2)

Oglas dražbe.

Dne 16., 17., 18. i ostale sliedeće dane mieseca listopada 1855 svaki put u 9 satih iz jutra u Dubravi, kotaru vèrbovačkom, konaku pako pok. Josipa Pancnera, nadbiskupie zagrebačke šumara, dèržat će se javna dražba sastojeća u prodaji konjah, jednog pazduha, ždriebicah, volovah, kravah, telićah, vinske posude, vina, žitka, pokućtva, pčelah, svakog orudja, mužke odieće, rubenine, itd., kamo se kupiti želeći na prerečene dane uljudno pozivaju.

Uvieti dražbeni mogu se kod ovog c. k. kot. suda kao i prigodom dražbe na licu miesta uviditi.

C. k. kotarski ured.

U Vèrbovcu dne 21. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik

N. Halper.

Br. 162. (477—Izv.) (3—2)

Natiečaj.

U Brod-Moravicah, u županii riečkoj, kotarskom uredu delničkom, uvedena budući iz nova početna učiona nižjih dviuh razredah, gdie učitelj uz svakogodišnju plaću 300 for. srebra, pristojnu naknadu za stan, 20 hvatih dèrvah za grijanje i pristojni vèrtao, i orguljar biti ima, s ovim razpisuje se natiečaj do 21. mieseca listopada t. g., na koi dan natiecati se želeći s propisanim sviedočbama providjeni, na koliko je moguće kod podpisanoga u Delnicah osobno predstaviti se imadu.

Ovi rok od 21. listopada t. g. za natiečaj za učione u Brodu kod Kupe i u Lokvam, pod isti kotar spadajuće nepromienljivo opredieljuje se.

U Delnicah dne 26. rujna 1855.

Nikola Car,

z. kanonik modruški, podarcidjakon i školah nadziratelj.

P. 1322. (471—Izv.) (3—2)

Dražba.

Slobodni i kraljevski grad Križevac iznajmit će pravo vinarine u kotaru svome na vrieme od 1. studenoga 1855 do 31. listopada 1856 dne 19. listopada t. g. u 9 satih iz jutra.

Svaki od natiecateljah dužan jest prie počete dražbe žaobinu u 5% odličbene ciene u gotovom položiti, koja se niznajmitelju odmah iza dokončane dražbe natrag vratit će, iznajmitelju pako uračunat će se u jamčevinu, koju u 10% od iznajmljene ciene odmah iza sverše nedražbe položiti dužan bude u gotovom novcu oli pako u dèržavnim prodajnim zadužnicama poleg njihove burzne vriednosti.

Ostali pobližji uvieti mogu se do dražbenog roka svakdano kod magistrata gradskog u vrieme uredovnih satih saznati.

U Križevcu dne 26. rujna 1855.

Br. 2050./gr. (475—Izv.) (3—2)

Obznana.

Od strane c. k. kotarskog ureda u Crikvenici kao nadležnosti sudbene donaša se ovime do obćega znanja: da je druga dražba ovèrèbena, koja je bila s odlukom sudbenom od 4. lipnja 1855 br. 1625 ustanovljena na dan 25. t. m. rujna za prodaju nepokretnostih Tereze Toljan u Novomu ležećih odgodjena na dan 26. studenoga t. g. u jutro.

U Crikvenici 25. rujna 1855.

Za kotarskog predstojnika

c. k. kot. pristav.

Zandonati.

Nr. 6747. Civ. (247—DS.) (3—2)

Edict.

Vom k. k. Landesgerichte Agram wird hiemit bekannt gemacht: Es sei über das sämmtliche, wo immer befindliche bewegliche, so wie über das in jenen Kronländern, in denen die prov. Konkursordnung vom 18. Juli 1853 Giltigkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Hrn. Josef Fuchs, Fleischhauers und Seifensieders in Agram, der Konkurs eröffnet, und zum Massavertretter und pr. Vermögens-Verwalter der Herr Advokat Maksimilian Prica und zu dessen Stellvertretter, der Advokat Hr. Anton Krieger bestellt werden.

Es werden daher alle Jene, welchen was immer für Ansprüche auf das in den Konkurs verfallene Vermögen zustehen, hiemit aufgefordert, dieselben längstens bis 31. Oktober l. J. mittelst einer förmlichen wider den obbenannter Massevertretter gerichteten Klage bei diesem Gerichte um so gewisser anzumelden, widrigens sie ungeachtet des ihnen etwa gebührenden Eigenthums-Prioritäts- oder Pfandrechtes von der Konkursverhandlung ausgeschlossen und aller Ansprüche auf die Konkursmasse verlustig sein würden. Unter Einem wird auf den 10. November 1855 um 9 Uhr Vormittags bei diesem Gerichte eine Tagsatzung zur Bestättigung des einstweiligen Vermögensverwalters und Gläubiger-Ausschusses oder zur Wahl eines andern Verwalters und Gläubiger-Ausschusses angeordnet, wozu sämmtliche Gläubiger mit dem Beisatze vorgeladen werden, dass im Falle, als keiner von ihnen hiebei erscheinen sollte, dass Gericht den Vermögensverwalter und Gläubiger-Ausschuss auf ihre Gefahr bestellen werde.

Agram am 17. September 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 1013. 1855 (Izv. 461) (3—2

Poziv

C. kr. kotarski ured, kao kotarski sud Moslavački poziva sve one, koji iz ostavštine dana 16. kolovoza t. g. oporukom u Osiekovu preminuvšeg župnika Jurja Jurinića štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 20. studena t. g. ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismenu svoju prošnju, — u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na u ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga dalјega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Moslavini dne 21 rujna 1855.

C. kr. kot predstojnik

Tomašić.

Br. 3666./g. (481—Izv.) (3—1)

Izrok.

Ivan Gunjak gradjan varaždinski 16. studenoga p. g. u gradu ovom umèrvši ostavio je polovicu imetka svoga po smèrti supruge svoje svome rodu. Budući je rod na istu polovicu po zakonu pravo imajući sudu ovom nepoznat, to se s ovim dotičnici pozivlju, da se uz godinu računajuć od niže stavljenog dana prijaviti, i naslïednо svoje pravo izkazati imadu, jer će se u protivnom slučaju zaostavština razpraviti s onimi, koji se prijavili budu.

C. k. županijski sud.

U Varašdinu 20. rujna 1855.

C. kr. predsiednik

Novak s. r. Fohn, s. r.

Nr. 11667. (167—Fin.) (3—1)

Kundmachung.

Zur Verpachtung des Mauthertrags an den Stationen Podsused, Gross-Gorica, Lekenik und Brest wird eine dritte Lizitation für den 19. Oktober l. J. mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass auch bei dieser die in der Beilage zum Amtsblatte der Agramer-Zeitung Nr. 205 enthaltenen Bedingungen zu Grunde gelegt werden.

Die Verhandlung beginnt pünktlich um 10 Uhr Vormittags im Amtslokale der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Fleischhackergasse Nr. 743.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Agram am 4. Oktober 1855.

Heim.

Nr. 10242. (175—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Verpachtung der Brückenmauthstationen zu Vuka und Piškorovce (in Slavonien) für die Zeit vom 1. November 1855 bis Ende Oktober 1856 wird unter den in der Agramer Zeitung Nr. 205 und 210 vom Jahre 1855 veröffentlichten Lizitations- und Pachtbedingnissen am 12. Oktober 1855 von 10 Uhr Morgens bis 6 Uhr Abends bei dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direction eine dritte Lizitation abgehalten werden.

Unternehmungslustige wollen am obigen Tage hieramts erscheinen oder vor Beginn der mündlichen Lizitation ihre schriftlichen Offerte einbringen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direktion

Essek am 2. Oktober 1855.

Raisky m. p.

Civ. Br. 6784. (280—D.S.) (3—1)

Izrok.

Od strane niželstavljenog c. k. zemskog suda do obćeg znanja stavlja se, da će se na stran gospoje Ane udove grofice Sermage rodjene Novosel za pokritje njezine tražbe jur dosudjene u 2317 fr. 45 kr. sr. i pripadakah, zaplienjenih i procienjenih 8 kom. volovah, 8 konjah, 5 kravah, 4 telice 8 većih i 4 manja kèrmka, na dobru tuženice gospoje Juliane udove Fodrocy rodjene Lovinčić Terzci, u kotaru sv. ivanskom ležećem nahodećih se, dne 13. i ako od potrebe bude 27. listopada t. g. prie podne na licu miesta dobra naime Terzci — po c. k. kot. uredu sv. ivanskom javnoj dražb, ižložiti; na koju se svikolici dražbovati želeći ovim pozivlju.

C. k. zemski sud

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 376/gr.. (Izv. 487) (3—1)

Izrok.

C. kr. kot. sud dol. miholjački daje ovim do obćeg znanja, da će se na molbu Tome Riffla radi naplate 100 for. i parničkih troškovah dne 2. studenoga t. g. pèrvi put a dne 1. prosinca drugi put tadar izpod procienbe svaki put oko 10 satih u jutro prodavati $^{1}/_{4}$ selišta urbarskog sa dva kosca livade i 549 □ hv. podkućnice sa kućom i ostalim sgradama spadajućim na vlastitost Lovre Kosoevića iz Kučanacah br. 20 sudbeno procienjena na 500 for. sr. Dražbeni uvieti mogu se vidieti kod suda svaki čas ili prigodom dražbe na licu miesta.

Napokon se pozivlju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na upitne nepokretnosti imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod suda ovoga prijave, jer će se inače dotična kupovna svota, bez da se na njih obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieliti.

U Dol. Miholjcu 30. kolovoza 1855.

Kèršnjavi.

ad br. 824/gr. 1855. (420—Izv.) (3—2)

Sazivni izrok.

Otvaranje stiečaja vèrhu imetka Ivana Hantića u Djakovu.

Od c. k. kot. ureda u Djakovu u Slavonii kao kotar. suda se po nazočnom izroku svim onima, kojih se tiče, do znanja stavlja, da je od ovog suda otvorenje stiečaja vèrhu svekolike pokretne imovine (u pomanjkanju nepokretne) pokojnog Ivana Hantića dèrvodielačkog meštra u Djakovu dozvoljeno, i za zastupnika stečajne baštine g. odvietnik Mirko Hèrvat postavljen.

S toga se svaki, koi pravo ima od pomenute imovine š'a tražiti, ovim opominje, da do dne 15. listopada o. g. svoju tražbinu sredstvom tèržbe proti g odvietniku Mirku Hèrvatu kao zastupniku upitne stiečajne baštine ovom sudu tim sigurnie podnese, i u takovoj nesamo istinitost svoje tražbe, već i pravo, s kojim bi se on u jedan ili drugi razred postaviti molio, izkaže; u protivnom bo slučaju se po izminutju prenavedenog dana nitko više prislušat neće, te će se oni, koji svoju tražbinu do istog roka neprijave, u obziru cielokupnog pokretnog imućtva bez iznimke i onda odvratiti imati, ako im je pravo naknade zbilja i pripadalo, ili bi oni kakovo vlastito dobro od baštine tražiti imali; tako, da će se takovi vierovnici pače pridèržati k tome, da, na koliko bi možebit u baštinu šta dužni bili, dug taj bez obzira na naknadu svog dobra ili na svoje založno pravo, koje bi im pripadalo bili, namire.

Ujedno se kod ovog suda ročište na dan 16. listopada o. g. za 10 satih prie podne opredieljuje, ka kojemu prijavivši se vierovnici za pokušenje dobrovoljne nagode u ovom stečajnom predmetu, pridoći imadu. Ako se ova nepoluči, tad će se odmah k potvèrdjenju ili izboru skèrbnika baštine, i vierovničkog odbora, kao i k opredieljenju drugih baštinsku imovinu tičućih se posalah postupati, od kojeg postupanja će se nepritomni tako smatrati, kao da su k zaključcima većine prisutnih pristupili.

U Djakovu dne 29. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,

A. Cekuš.

Br. Civ. 6409, (Dt. 259) (3—2)

Izrok.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu daje ovime na znanje, da je na molbu Filipa Jovanovića zastupanog po odviet. g. Šauffu zavedenje umèrtbenog postupka, glede zadužnice po Stipanu Čumetu dne 3. lipnja 1853. vèrhu 51 for. sr. na korist prositelja izdane i tobož izgubljene odlukom 12. rujna g. t. br. 6409 dozvoljio; toga radi poziva se posiednik nestavše ove zadužnice, da posied svoj tim sigurnie prijavi za godinu danah ovomu sudu, što će se inače proglasiti, ta zadužnica ništetna, i da je prava njezina snaga suprot izdatnika utèrnuta.

U Zagrebu 12. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Nr. (Fin. 173)
3 12819. (3—2)

Kundmachung

wegen Besetzung der Tabak-Verläge zu Brood und Neugradiska.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direktion für Kroatien und Slavonien wird bekannt gemacht, daß der Tabak-Verlag zu Brood und Neugradiska im Wege der öffentlichen Konkurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte dem als geeignet anerkannten Bewerber, der die geringste Verschleiß-Provision sich bedingt, verliehen werden wird.

Diese Verschleißplätze hatten einen jährlichen Material-Umsatz und zwar jener zu Brood im beiläufigen Werthe von . . . . 21,500 fl.
und jener in Neugradiska von . . . . 22,900 fl.
wofür mit Einschluß des mit jedem dieser Verläge verbundenen Kleinverschleiße bisher als jährlicher Bruttogewinn und zwar für Brood mit 6 % Provision 1749 fl. 45 kr.
und für Neugradiska mit 7 % Provision . . . . 2468 fl. 8$^{3}/_{4}$ kr.
entfallen sind.

Das Materiale ist vom Brooder Tabakverleger beim Tabakmagazine in Essek und von jenem zu Neugradiska beim Tabakmagazine in Agram abzufassen, wogegen jedem derselben dermalen sieben und vierzig Trafikanten zugewiesen sind. Die Finanzbehörde ist jedoch berechtigt in dem Umfange der Verschleißperiferie jede Veränderung in der Zahl und Aufstellung der Trafikanten vorzunehmen, welche sie den Verhältnissen für angemessen findet, ohne daß der Verleger befugt wäre, aus dieser Veranlassung irgend einen Anspruch zu erheben.

Dagegen steht demselben frei, die Besorgung des Verlags jederzeit drei Monate vorhinein aufzukünden, welche Aufkündigungsfrist, wenn nicht etwa wegen eines Gebrechens oder Vergehens die Entsetzung vom Verlage nach den bestehenden Vorschriften sogleich Statt finden muß, auch der Finanzbehörde vorbehalten bleibt.

Für das Verlagsgeschäft zu Brood wird eine Provision mit sechs Perzent und für jenes zu Neugradiska mit fünf Perzent von dem Groß-Verschleißpreise des aus dem k. k. Verschleißmagazine abgefaßten Materials verabfolgt und zugleich der Gewinn aus dem eigenen Kleinverschleiße zugestanden, jedoch hat nur die Provision von dem Magazinspreise des Tabaks den eigentlichen Gegenstand des Offertes zu bilden.

Den zugewiesenen Trafikanten so wie den Konsumenten im Großen hat der Verleger das Tabak-Material um den Magazinspreis gegen bare Bezahlung zu verabfolgen, und bezieht hiefür die ihm zugestandene Provision, welche gleich bei der Abfassung des Tabaks von dem entfallenden Magazinspreise zu seinen Gunsten abgerechnet wird.

Der Verleger hat das vom Magazin abgefaßte Materiale nach Abschlag der Provision gleich bar zu bezahlen. Es steht demselben jedoch frei, nach Maßgabe des unangreifbar am Lager zu haltenden Vorrathes, welcher sich im sechswochentlichen Bedarfe und Geldwerthe von beiläufig 2600 fl. C. M. für Brood und 2800 fl. für Neugradiska darstellt, einen Kredit anzusprechen, in welchem Falle er die in gleichem Betrage entfallende Kaution entweder im Baren, in Staatsschuld-Verschreibungen oder mittelst zureichender Hypothek nach dem vorschriftsmäßig festgesetzten annehmbaren Werthe und Vorgang zu erlegen hat. Im letzteren Falle wird ihm die fruchtbringende Anlegung des bar erlegten Kautionsbetrages beim Staatsschulden-Tilgungsfonde zugestanden.

Bis zur Einräumung des angesprochenen Kredites ist das Material bar zu bezahlen.

Die Bewerber um einen dieser Verläge haben den Betrag von 170 fl. für Brood und 250 fl. für Neugradiska bei einem k. k. Steueramte oder einer Gefällskasse als Reugeld zu erlegen, und die diesfällige Kassequittung dem in einem Umschlage (Couvert) versiegelten und mit einem 15 Kreuzer Stempel versehenen Offerte beizuschließen.

Es ist auch zuläßig, dieses Reugeld gleichzeitig mit dem versiegelten Offerte, jedoch von demselben abgesondert, einzusenden. Jedenfalls aber muß für jeden dieser Verläge ein abgesondertes Offert eingebracht werden.

Die Offerte müssen längstens bis zum 20. October 1855 Mittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Essek eingereicht werden, sind nach dem hier beifolgenden Formulare auszufertigen und es sind denselben folgende Nachweisungen beizulegen:

1) Die Kassequittung über das erlegte Reugeld sofern dasselbe nicht gleichzeitig bar eingesendet wird;
2) der Taufschein zum Beweise der erreichten Großjährigkeit;
3) das von der kompetenten Behörde ausgefertigte Sittenzeugniß.

Das Reugeld wird jenen Offerenten, welche nicht berücksichtiget werden, nach geschlossener Verhandlung zurückgestellt, dagegen jenes des als Bestbieter anerkannten Offerenten, wenn er das Material bar zu bezahlen sich erklärt, bis zur Abfassung des vorgeschriebenen Lagervorrathes zurückbehalten, wenn er aber den Kredit in Anspruch nimmt, entweder in die bare Kaution eingerechnet, oder nach erlegter Kaution zurückgestellt.

Sollte der anerkannte Ersteher die Geschäftsführung innerhalb längstens acht Tagen von der Bekanntmachung der Annahme seines Offertes an gerechnet, anzutreten unterlassen, so wird der Verschleißposten als erledigt betrachtet, zu dessen neuerlicher Bestellung geschritten und das Reugeld als verfallen angesehen. Letzteres findet auch dann statt, wenn der Ersteher erklärt, von seinem Anbote freiwillig zurücktreten zu wollen.

Offerte, welche die oben bezeichneten Förmlichkeiten nicht haben, oder unbestimmt lauten, können nicht berücksichtiget werden, dieses ist insbesondere der Fall bei Offerten, welche nur den Anbot enthalten, mit gewissen Perzenten weniger, als jeder andere allfällige Offerent sich begnügen zu wollen.

Bei gleichlautenden Offerten wird sich die hieramtliche Entscheidung vorbehalten. Ein bestimmter Ertrag wird eben so wenig zugesichert, als eine wie immer geartete Entschädigung oder Provisionserhöhung nachträglich Statt finden kann.

Die auf die Rechte und Obliegenheiten des Verlages sich beziehenden Vorschriften werden dem Ersteher von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion bekannt gegeben werden. Von der Konkurrenz sind jene Personen ausgeschlossen, welche das Gesetz zum Abschlusse von Verträgen für unfähig erklärt, dann jene, welche wegen eines Verbrechens, wegen Schleichhandel oder einer Gefälls-Uebertretung gegen die Staatsmonopols-Vorschriften, ferner welche wegen eines Vergehens gegen die öffentliche Sicherheit oder die Sicherheit des Eigenthums verurtheilt, oder nur ob Mangel an Beweisen der Untersuchung enthoben worden sind, Individuen, welche bereits vom Verschleiße von Staats-Monopols-Gegenständen strafweise entsetzt worden sind, endlich solche Personen, denen die Obrigkeit den bleibenden Wohnsitz im Verschleißorte nicht gestattet.

Kommt ein solches Hinderniß erst nach der Uebernahme des Verschleißgeschäftes zur Kenntniß der Finanzbehörde, so wird die Verschleiß-Befugniß sogleich zurückgenommen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direktion für Kroatien und Slavonien.

Agram den 21. September 1855.

Formular eines Offertes.

Ich Endesgefertigter erkläre mich bereit, den Tabak-Verlag zu . . . . . . (Name des betreffenden Verlags) unter genauer Beobachtung der kundgemachten Bedingungen und aller diesfalls bestehenden Vorschriften gegen eine Provision von . . . . . (der Betrag ist mit Worten zu schreiben) Perzenten vom Magazins-Preise in Besorgung zu übernehmen, und beabsichtige — das Tabakmateriale gegen Barzahlung zu fassen — einen Materialkredit mir zu erbitten (hier wird nach Umständen das Eine oder das Andere ausgedrückt).

Die in der Kundmachung vorgezeichneten Nachweisungen sind angeschlossen.

(Datum)

(Eigenhändige Unterschrift, Charakter und Wohnort).

Von Außen.

Offert zur Erlangung des Tabaksverlags zu . . . . . (Name des betreffenden Verlages).

kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3940/g. (Izv.—449) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855. br. 3401 pronadje u 16.300 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 40$^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u obćinah Voloder, Osiekovo, Gradčenica i Miklouš, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Kutina gospodina Ivana Nep. Erdödy-a, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zakon. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3941/g. (450—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno—razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 15. kolovoza 1855 br. 2058 pronadje u 18.550 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 46$^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radoboj, Velika Ves, Semnica, Mihovljan, Komor i Pačetina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Popovec gospoje Marie grofice Oršić, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Br. 3942/g. (Izv. 451) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 14. kolovoza 1855 br. 3397 pronadje u 12,765 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 31$^{11}/_{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radoboj, Semnica, Jesenje i Petrovsko, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Prašno gospoje Marije grofice Oršić, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

...telj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 10. LISTOPADA 1855. j 232.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

— Knez Goršakov javlja bèrzojavom pod 4. listopada, 11 satih u večer:

„Jučer i danas nastavio je nepriatelj svoja kretanja protiv doline gornjeg Belbeka. Tom prigodom nije došlo do nikakvog sukoba. Noćju povratio se nepriatelj na briežuljke bajdarske doline. — Što se flote tiče, naprimiećuje se nikakvo njeno osobito kretanje prema Eupatorii. Pucnjava protiv sievernoj strani Sevastopolja ista je kao i prie.“

Iz Pariza, 6. stopada. Govori se, da će divizia Chaseloup iz helfaut-skog logora poći u Krim.

Iz Pariza, 7. listopada. „Moniteur“ piše: S dubokim sažaljenjem vlada je uvidila priobćenje niekog pisma (Muratovog), odnosećeg se na napuljska odnošenja, koje bi moglo dati povoda mišljenju, da vlada careva, koja je vazda iskrena i loyalna spram inostranih vladah, pod rukom podupire stanovite pretenzie. Vlada desavouira svako slično prisvajanje, koje se bilo pod kakvim god oblikom pojavljuje.

Iz Petrograda, 1. listopada. Njeg. velič. car Aleksander otišao je dne 27. rujna u pratnji veleknjaza Konštantina i hercoga Gjorgja Meklenburžkog iz Nikolajeva u Krim.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Uslied odluke vis. c. k. popečiteljstva imadu se predstojeće školske godine svi predmeti na ovdiešnjoj pravoslovnoj akademii predavati niemačkim jezikom, osim ugarskoga prava.

U Zagrebu, 10. listopada. Novopodignuti spomenik poginuvšim dne 29. sèrpnja 1845 bit će sutra u 8 satih u jutro svetčano blagoslovljen. Pozivlju se rodjaci i priatelji pokojnikah, da toj svetčanosti prisustvovati izvole.

S bojišta.

— Journal „Le Nord“ potvèrdjuje glas, da će car Aleksander protegnuti svoje putovanje do u Krim.

— S različnih stranah jamčilo se najnovie, da su Rusi zaključili ostaviti cieli Krim. Premda se u pèrvi mah moglo sumnjati o tim viestima, ipak mnogi povierovaše, da bi moguće bilo. „D. A. Z.“ doznaje o tom s pouzdane strane iz Berlina sliedeće: Poslie padnuća Sevastopolja prispiela su u Petrograd izviestja od više znatnih oficirah, u kojima se kao strategička potreba razlaže, da se ruska vojska sada: pošto je pala njena glavna podpora, povuče do Perekopa. Govori se, da je i knez Goršakov bio više nagnjen tome mnienju, nego li protiva njemu. Ovi izgledi medjutim nisu se u Petrogradu dopali, i budući je stvar vèrlo važna, to se je sam car neodložno spremio na put, da se se svojim generalima osobno o tom posavietuje. — O daljem putovanju cara iz Moskve manjkaju još doduše pobližnji detailli, no ipak misli se, da je u Nikolajevu iur dèržano ratno vieće, i u njem zaključeno, Krim u svakom obziru do krajnjosti braniti. Misli se nadalje, da će se uslied toga poduzeti nieke promiene u popunjenju viših zapoviedničkih miestah u Krimu.

— Dočim se jur mislilo, da je nepriateljska flota u baltičkom moru za ovu godinu svèršila svoj posao, i da se sprema za odlazak kući, biahu stanovnici Rige dne 27. rujna u 6 satih u jutro iz nenada probudjeni iz sna pucnjavom topovah; za vrieme noći približilo se osam nepriateljskih ladjah gradu i otvorilo pucnjavu protiv obalnih bateriah. Žestoko bombardiranje trajalo je do dva sata; naše su baterie dobro odgovarale, i samo je jedna od njih oštećena. — Pobližji detailli još manjkaju.

— „Alg. Ztg.“ u podužem jednom članku razmišlja o osvojenju Sevastopolja, pa veli najposlie ovako: Mi mislimo da saveznici, osvojivši Sevastopolj, samo nisu u šteti a sve osvojenje da je samo moralno. Glavnu korist otuda ima francuzki vladalac i francuzka vojska; no i glavna šteta po Ruse takodjer je samo moralna i pada poglavito na vladajuću rusku porodicu. Ako u obće pregledamo obadvie velike nepriateljske vojske, onda bi rekli da saveznici najposlie opet nisu ništa dobili, nego su samo zagladili predjašnju jednu svoju pogriešku; a tako ni Rusi nisu ništa izgubili, samo ako narod bude složan i ostane vojska postojana. Zbog osvojenja Sevastopolja prinudjeni su sad saveznici vojevati i dalje u Krimu; a drugo je pitanje, da li će oni i svu vojnu svèršiti sa uspiehom; mi pak bi rekli, kao da za taj uspieh neima baš Bog zna kako velikog izgleda; svakojako valja se saveznicima od sada upeti još većma nego i do sada. Konac dielo krasi, pa neima još uspieha dokle se nevidi kakav će biti posliednji uspieh, niti ima presudne pobiede dokle god ona neprinudjava na mir.

Austria.

Iz Beča. „Wien. Ztg.“ donosi nieki pregled brojevah, kojim se dèržavni dohodak pèrvog polulieća 1855 sravnjiva s dohodcima godine 1854 i 1853

G. 1853 iznosio je dohodak: 115,016,001 for., god. 1854 pako 118,547,240 fr., a 1855 god. 123,802.815 for. Takovim načinom iznosi višak spram 1853 godini 8.786,814 fr., spram 1854 godini pako 5,255,575 fr., razumieva se, u pèrvom polulieću.

— Ovih danah umro je u Košicama nieki gradjanin, koi je niekoč iz Berlina u Košice došao kao siromašni dietić knjigarski, a sada je tamošnjoj evangeličkoj cèrkvi ostavio 37.000 for. srebra.

— U Pešti je upravo izišla riedka knjiga pram sadašnjem vieku, obilna naime sbirka latinskih piesamah pod naslovom: „Poematum libri sex“ od redovnika piariste Andr. Jalošića. Ciena je toj knjizi 1 for. sr.

— Neima pametara tako strahovitoj oluji kao što je onomadne biesnila od 23. do 28. pr. m. po svoj srednjoj Europi počemši od Rima pa prostiruć se preko čitave Niemačke i po sievernim krajevima Austrie prama iztoku. Nemilo glase izviestja o počinjenoj tom nepogodom šteti osobito u Niemačkoj oko Monakova, u Českoj oko Praga a i u bečkoj okolici, nabrajajuć množinu opustošenih selištah, razorenih kućah, ubijenih munjom ljudih itd.

Turska.

Iz Carigrada. U istinu mora biti Redclifu težko, njemu, koi je od toliko godinah izključivo vladao u Carigradu, koi je namieštao i sbacivao paše i vezire kako mu je volja bila. Mora biti da je imao nieko predčuvstvovanje, jer kad je Rešid paša prie niekog vremena odpušten bio, lord Redclif je otišao sultanu, i predstavljao mu je opasnosti, koje bi proizišle odtuda, kad bi sultan svog šogora velikim vezirom učinio. Vidieo je Redclif, da je francezki upliv kod visoke porte ojačao, pak je tražio garanciah za sebe i englezko nadviesje u Carigradu. Sultan mu obeća da Mehemed-Aliu nipošto neće u dèržavnu službu metnuti, ali pod uzajemnim uslovjem, da se i lord Redclif u buduće nemieša u namieštanje zvaničnikah, jer je to sultanov posao. Kao što se Redclif nije dobro namierio, kad je od slabomoćnog sultana garancie iskao, tako je isto i sultan badava iskao obećanje od Redklifa da se nemieša u dèržavne unutrašnje poslove Turske. Lord Stratford se neprestano i revnostno trudio, da svog Rešid-pašu opet na kormilo dèržavno popne, a Mehemed-Alia od svoje strane pridruži se Francezima, pritom njegova žena, sultanova sestra, nije prestajala bratu puniti uši, i glas se sve većma stade razprostirati, da će sultan svog šogora Kapudanpašom učiniti na miesto Alipaše.

To je baš onda bilo, kad je lord Stratford u Krim htieo ići, da tamo dieli batski orden. On nije mislio da je stvar tako opasna, ali je pri polazku ipak svom dragomanu dao inštrukcie. Odgovor sultanov na rieči toga dragomana poznat je. Jedan dan prie nego što će se Redclif iz Krima vratiti pročita se carski hat, kojim se Mehemed-Ali sadrazanom imenuje. „Prie svega opet narodnu, tursku politiku“, to je načelo koje je novi veliki turski admiral bezuslovno izgovorio, „pri svega opet oslobodjenje od tudje okupacie makar se i umiereni mir činio!“ Da Mehemed-Ali malo ne sve Turke ima na svojoj strani, o tom netreba sumnjati, jer je Turcima dodijalo priateljstvo zapadnih silah. Ali i to je istina, da bi superništvo zapadnih silah odmah prestalo, čim bi se pomenuto načelo novog kapudanpaše počelo izpunjavati; onda bi se moglo i Mehemed-Alii kazati: što pan prosi, selo musi.

Bilo sa Turskom kako mu drago, ali je tek očevidno da je francezki upliv nadmašio englezkog, i da je francezka vieština nadmašila englezku. I o tom se već govori, da je englezka vlada lorda Stratforda sa njegovog dosadašnjeg poslanižtva u Carigradu odazvala. To bi bila neocienjiva koncesia Britanie prama Francezkoj, a i prama cieloj Europi. Sa odzvanjem Redclifa prestat će Englezka biti diktatorom i samodèržcem u iztoku, i pripoznat ćemo ravnopravnost i ostalih europejskih silah. Francezka diplomacia ima tu zaslugu, da je sada raztèrgla onaj zaklon, koi je priečio u iztoku put cieloj Europi, i kog je stari Redclif okolo Turske podigao. Ali težko da će Turska opet biti samostalna.

Rusia.

— „N. Pr. Ztgu.“ pišu iz Petrograda: Kao što javljaju pisma iz Kieva, onuda su 22. p. m. prošle družine „narodnog opolčenja“ iz Smolenske, putujući na jug. Njih su na mostu na Dnieperu predusrieli tèrgovci kievski, koji su pred njih izišli sa hliebom i soli, a tako i razni miestni velikodostojnici. Na susriet izišao im je i mitropolit sa mnogobrojnim svećtenstvom, pa ih je častnim kèrstom blagoslovio i posvetio zastave. Slučaj jedan, koi se dogodio kad su te družine išle preko Krešćatika (koje je jedno miesto u Kievu, u kome stoji slika sv. Vladimira), povukao je na sebe pozornost svega naroda. Stvar je poznata svim žiteljem kievskim, da odkako je podignuta slika sv. Vladimira, golubovi sa krovovah od kućah često sleću, pa stoje na kèrstu, koi u ruci dèrži ovaj ravnoapoštolski knjaz; u posliednje pak vrieme primietilo se, da ni jedan golub više nestoji na tom kèrstu. No sada baš u onom času, kad su družine prolazile pored slike, najedanput se opazi gdie jedan bieo golub izletio iz kèrsta na jed-

noge Briti, nek dèrkću — pekari i vodeničari!“ Novine su svojim tobožnim povoljnim izviestjama o žetvi samo veće zlo učinile.

Iz iztočne Indije javljaju da pobuna Santalah još nije ugušena. Njih ima do 100,000. U Audu su se takodje pobunili. Na granici Pešavera bilo je puškeranja. Isto tako pišu iz zapadne Afrike, da u Gambii još nije mir, nego da englezki gubernator očekuje podkrepljenja da može na pobunjenike napasti.

Različite viesti.

— Najstarii medju europejskimi generali jest francezki general Despeaux; on je 94 godine star, 79 godinah služi u vojsci, a 16 godinah ima od kako je postao generalom. Drugi je poslie njega najstarii generalmaršal grof Radecki, koi je star 89 godinah, 71 godinu služi u vojsci a 50 godinah ima od kako je imenovan generalom.

— Ruski liečnik dr. Kozlov podneo je nedavno izviestje o novom lieku od ujeda biesnih živinah. Liek taj daje trava dikica bodljiva (Xanthium spinosum), koja se često nahadja pomiešana s drugom sličnom travom Xanthiom strumarium (niem. Spitzklette.) Uzima se prašak od usahlog listja ove trave s vodom, čajom ili pivom. Rana, koja mora ostati 21 dan otvorena, izmiva se uvarkom od iste trave ili pako toplom vodom. Ovaj liek pomaže samo ako se za dobe upotrebi. Nieka ruska kuća služila je taj liek, čuvajući ga kao tajnu obitelsku, u svojoj okolici od 50 godinah s dobrim uspiehom, o čemu se je pomenuti liečnik lani sám osviedočio, te odkrivši oto sredstvo u javnost ga uveo. Sbor ruskih liečnikah izkušat će taj liek, jeda li zbilja svèrsi odgovara.

— U Petrogradu preminu 17. pr. m. predsiednik carsko-ruske akademie znanostih i prijašnji ministar bogoštovja i prosviete, grof Sergej Uvarov.

Iz Broda 5. listopada. Sada tekar mogu kazati, da je kratelj u našem kotaru sasvim prestao, hvala Višnjemu imali jesmo preko miere neprilikah, a osobito u Černomlugu, Razlogah i Kuželjskoj župi, dočim je siromaški narod većom stranom u početku radi stradanja krateljom užgan bio; priskočivša za podporu stradajućih i bolujućih siromakah uzela si jest visoka c. k. županjska vlast u Rieci vèrlosèrčno materinsku skèrb, da se je umah izmučenima rekonvalescentima za ukriepljenje potrebita pružati moglo; — zato od strani mog siromašnog puka, viencu od najviše do najniže struke od c. k. stabla najpokornie zahvaliti čest imadem.

Ujedno gg. velečastnim sveštenicima, kano i liečnicima neumorno po noći i danu poslujućima a osobito pako g. kot. liekaru Kraftu, kano i g. c. k. žandarmerinskom stražmeštru iz dotične postaje ovime zahvaljujem.

Stefančić,
obćine tajnik.

SLUŽBENI LIST.

Br. 6723. (268—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom 7. rujna 1855 broj 3753 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Elizabeti grofici Erdödy dotično njezinim po ugovoru od 29. travnja 1855 nasliednikom u posiedu, naime gg. grofom Gjuri, Ivanu Nep. Kajetanu, Aleksandru i Antunu Erdödy za spadavše na dobra Želin, Čiče i Setuš u obćinah Staro Čiče, Novo Čiče, Jagodno, Stermec, Bukevje, Verbovo, Veleševce, Lekenik, Pešćenica, Cerje, Vukojevec, Kravarsko, Silakovina, Mičevec, Setuš, Martinska-Vcs, Dubrovčak, Preseka, Oborovo i Rugvica, kotarih Sisak, Dugoselo i Verbovec, županii zagrebačkoj ležeće $805\frac{5}{8}$ i 296 kmetske, $8\frac{13}{16}$ i 2 želarske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 118.500 for. i 122.683 for. 20 kr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. [illegible] br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku [illegible] voniu od godine 1854 — izročnim rokom d[illegible] studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavniçe odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 21. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. siečnja 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli u rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 3977/g. (453—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom 21. kolovoza 1855 br. 3474 pronadje u 300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $\frac{6}{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Mirkovec, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Gerdenci gg. Roze Šimunaj, Antuna Korenički i Škendera Šimunaj baštinicima, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3978/g. (Izv.—454) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855. br. 3421 pronadje u 54.350 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 134$^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 10 želirah ležećih u obćinah Gradčenica, Voloder, Podbèrdje, Popovača, Osiekovo, Stružec, Potok, Okoli, Ludina, Kompator, Selišće, Gornja Jelenska, Miklouška, i Kutinica, kotaru moslavačkom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Moslavina g. Škendera grofa Erdödy, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista koma I VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6697. (264—DS.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855. br. 3777. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Ljudevitu, Mirku i Vilhelmu Gabeliću, Amalii Bogdan, Cecilii Horvat, Valburgi Osterhuber, Viktoru i Konstantinu baronu Kneževič za spadavše na dobro Husinec u obćini Hum, kotaru stubičkom, županii zagrebačkoj ležeće 10$^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4050 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 20. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 20. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 25. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6699. (266—DS.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3768 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Viekoslavu Stauduaru za spadavše na dobro Omilje u obćinah Drenovo, Cirkvena Ves i Jasenovec, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 5$^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2100 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 20. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 20. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 22. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6698. (265—D.S.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3770 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Cecilii Hotko za spadavše na dobro Hrastina u obćini Bèrdovec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće 6$^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 19. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 24. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 6722. (D.S. 267) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3752 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 ostavštini pokojnog župnika Pavla Bartolića za spadavše na dobro Petruševec u obćini Jakuševec, kotaru vel. goričkom, županii zagrebačkoj ležeće 3$^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 19. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 21. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 22. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Br. 4005/g. (457—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 25. kolovoza 1855 br. 3515 pronadje u 383 fr. 20 kr. sr., od kojih kamate teči počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 46/48 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Petrova Gora i Komor, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Lipje gospodina Petra Beloševića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 23. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 23. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prianšnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Civ. Br. 6784. (280—D.S.) (3—2)

Izrok.

Od strane niželstavljenog c. k. zemskog suda do obćeg znanja stavlja se, da će se na stran gospoje Ane udove grofice Sermage rodjene Novosel za pokritje njezine tražbe jur dosudjene u 2317 fr. 45 kr. sr. i pripadakah, zaplienjenih i procienjenih 8 kom. volovah, 8 konjah, 5 kravah, 4 telice 8 većih i 4 manja kèrmka, na dobru tuženice gospoje Juliane udove Fodrocy rodjene Lovinčić Teržci, u kotaru sv. ivanskom ležećem nahodećih se, dne 13. i ako od potrebe bude 27. listopada t. g. prie podne na licu miesta dobra naime Terzci — po c. k. kot. uredu sv. ivanskom javnoj dražb. izložiti; na koju se svikolici dražbovati želeći ovim pozivlju.

C. k. zemski sud

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

---

ad br. 824/gr. 1855. (420—Izv.) (3—3)

Sazivni izrok.

Otvaranje stiečaja vèrhu imetka Ivana Hantića u Djakovu.

Od strane c. k. kot. ureda u Djakovu u Slavonii kao kotar. suda se po nazočnom izroku svim onima, kojih se tiče, do znanja stavlja, da je od ovoga suda otvorenje stiečaja vèrhu svekolike pokretne imovine (u pomanjkanju nepokretne) pokojnog Ivana Hantića dèrvodielačkog meštra u Djakovu dozvoljeno, i za zastupnika stečajne baštine g. odvietnik Mirko Hèrvat postavljen.

S toga se svaki, koi pravo ima od pomenute imovine šta tražiti, ovim opominje, da do dne 15. listopada o. g. svoju tražbinu sredstvom tužbe proti g. odvietniku Mirku Hèrvatu kao zastupniku upitne stiečajne baštine ovom sudu tim sigurnie podnese, i u takovoj nesamo istinitost svoje tražbe, već i pravo, s kojim bi se on u jedan ili drugi razred postaviti molio, izkaže; u protivnom bo slučaju se po izminutju prenavedenog dana nitko više prislušat neće, te će se oni, koji svoju tražbinu do istog roka neprijave, u obziru cielokupnog pokretnog imućtva bez iznimke i onda odvratiti imati, ako im je pravo naknade zbilja i pripadalo, ili bi oni kakovo vlastito dobro od baštine tražiti imali; tako, da će se takovi vierovnici pače pridèržati k tome, da, na koliko bi možebit u baštinu šta dužni bili, dug taj bez obzira na naknadu svog dobra ili na svoje založno pravo, koje bi im pripadalo bili, namire.

Ujedno se kod ovog suda ročište na dan 16. listopada o. g. za 10 satih prie podne opredieljuje, ka kojemu prijavivši se vierovnici za pokušenje dobrovoljne nagode u ovom stečajnom predmetu, pridoći imadu. Ako se ova nepoluči, tad će se odmah k potvèrdjenju ili izboru skèrbnika baštine, i vierovničkog odbora, kao i k opredieljenju drugih baštinsku imovinu tičućih se posalah postupati, kod kojeg postupanja će se nepritomni tako smatrati, kao da su k zaključcima većine prisutnih pristupili.

U Djakovu dne 29. kolovoza 1855.

C. k. kot. predstojnik,

A. Cekuš.

Nr. 11667. (167—Fin.) (3—2)

Kundmachung.

Zur Verpachtung des Mauthertrags an den Stationen Podsused, Gross-Gorica, Lekenik und Brest wird eine dritte Lizitation für den 19. Oktober l. J. mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass auch bei dieser die in der Beilage zum Amtsblatte der Agramer-Zeitung Nr. 205 enthaltenen Bedingungen zu Grunde gelegt werden.

Die Verhandlung beginnt pünktlich um 10 Uhr Vormittags im Amtslokale der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Fleischhackergasse Nr. 743.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Agram am 4. Oktober 1855.

Heim.

Br. 5140. (153—D.P.) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. grad. deleg. kot. suda zagrebačkog daje se na znanje: pošto je ovostranim ediktom od 20. sèrpnja t. g. br. 3890 u parbenom predmetu barona Levina Raucha proti Mate Medvedec Škovran iz Bregovljanah obćine bèrdovačke proglašena pèrva dražba nepokretninah tuženikovih, sudbeno na 882 for. sr. procienjenih, dne 15. rujna t. g. dèržane porad pomanjkanja kupacah bez uspieha ostala, da će se druga i posliednja dražba istih nepokretninah napomenutim ediktom proglašena dne 15. listopada t. g. u 10 satih u jutro na licu miesta dèržati tim dodatkom, da će se kod ove zadnje dražbe upitne nepokretnine i izpod procienbene vriednosti prodati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud

U Zagrebu 18. rujna 1855.

C. k. zemskog suda savietnik

Cuculić.

Br. Civ. 6409, (Dt. 259) (3—3)

Izrok.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu daje ovime na znanje, da je na molbu Filipa Jovanovića zastupanog po odviet. g. Šauffu zavedenje usmèrtbenog postupka, glede zadužnice po Stipanu Čumetu dne 3. lipnja 1853. vèrhu 51 for. sr. na korist prositelja izdane i tobož izgubljene odlukom 12. rujna g. t. br. 6409 dozvoljio; toga radi poziva se posiednik nestavše ove zadužnice, da posied svoj tim sigurnie prijavi za godinu danah ovomu sudu, što se će inače proglasiti, ta zadužnica ništetna, i da je prava njezina snaga suprot izdatnika utèrnuta.

U Zagrebu 12. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

OGLASNIK.

(Dp.—157.) (3—1)

Opomena,

kojom se do obćeg znanja stavlja, da na račun podpisanog nikome na vieru niti stvarih, niti u novcu se šta izda, jerbo podpisani ovim svakog vraćanja i plaćanja se riešava.

U Sv. Ivanu 1. listopada 1855.

Mirko Variačić

načelnik i c. k. pošte meštar sv. ivanski na Zelini.

---

vatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 11. LISTOPADA 1855 Broj 233.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom poslijati, 6 for. sr.—

Za službeno naglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. odlinie za pèrviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Bèrzojavne viesti.

— Knez Goršakov javlja bèrzojavom pod 7. listopada, 7 satih u večer:

„Izmedj 10 i 11 ure odjedrilo je iz Kamieške luke 9 linejnih ladjah, 28 parobrodah, 9 topčarah, 3 ploveće baterie bez katarke i 3 velike prevozne ladje. Broj ukèrcane na ove ladje vojske nije poznat, nu vidielo se jučer, da je vojska na ladje polazila. Ove ladje odplovile su protiv sievero-zapadu.“

Iz Carigrada, 25. rujna. Vivian-ov sbor, koi je imao poći u Varnu i Šumlu dobio je opet protuzapovied. Veća stran njegova polazi u Kerč i Jenikale, da operira protiv Rusah, a mala čast u Dardanelle, da utiša Bašibozuke. — Sultan izdao je iradu, kojom se patriarh Anthimos (štićenik lorda Stratforda) skida.

Iz Atene, 5. listopada. Napokon sastavljeno je novo popečiteljstvo: Ministarpredsiednik i ministar unutarnjih posalah: senator Bulgaris, ministar izvanjskih Tricupis, ministar rata pukovnik Smolenic, pomorstva Miaulis, financiah Silivergos, pravosudja Botly. — Miesto ministra prosviete nije još popunjeno.

— Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Minister unutarnjih posalah imenovao je kot. aktuara u Kranjskoj, Josipa Murnika, županijskim povierenikom trećeg razreda u Hèrvatskoj i Slavonii.

Zapisnik ravnateljske siednice družtva za poviestnicu i starine Jugoslavenah dèržane dne 25. Rujna 1855 pod predsiedničtvom g. Ivana Kukuljevića predsiednika družtva u prisutnosti gg. odbornikah Mojsie Baltića, Ljudevita Cimiotta, Ante Žerjava i Božidara Goča tajnika kao perovodje.

§. 1. Pročitan bi zapisnik ravn. siednice od 8. lipnja t. g. i odobren.

§. 2. G. predsiednik Ivan Kukuljević s obzirom na §. 2. zaključka ravn. sied. od 8. lipnja t. g. javlja da je povièreno uredjivanje družtvene knjižnice g. Mihovilju Sabljaru na toliko uzpielo, da su knjige polag jezikah stranom u ormare, stranom radi pomanjkanja ormarah na hèrpe složene i popisane, te da je od dopitane po vis. c. kr. hèrv. slav. namiestničtvu za uredjenje iste knjižnice svote od 300 for. sr. preostalo 72 for. sr. — Od ove svote dao je g. predsiednik tiskati tiskanice za zapisnike knjižničke, i izražuje svoje mnienje, da bi se za preostavšu jošter svotu mogli ormari za knjige napraviti. Napokon predlaže da bi se za konačno uredjenje knjižnice t. j. za razredjenje knjigah polag znastvene struke i za upisanje takovih u zapisnike vis. c. kr. namiestničtvo za podporu umolilo.

Uslied toga zaključeno bi, vis. c. kr. namiestničtvo prigodom polaganja računah za spasonosnu podporu umoliti, da se konačno uredjenje knjižnice i nabava potrebitih još ormarah proizvesti uzmogne.

§. 3. Pročitan bi dopis vis. c. kr. hèrv. slav. namiestničtva kojim zahtieva izkaz stanja družtvenog dohodka, članovah i upravljajućeg osoblja za dvorski šematizam.

Naloženo tajniku takov sastaviti i bezodvlačno podnieti.

§. 4. Pročitan bi dopis Dr. Dümlera učitelja poviest. na sveučilištu u Halli, kojim se zahvaljuje na odliku imenovanja za počastnog člana, obećavši svoju pomoć.

S veseljem na znanje uzeto.

§. 5. Pročitan bi dopis vis. c. kr. hèrv. slav. namiestničtva od 10. lipnja t. g. br. 7516/1299 dostavljajućeg po c. kr. županskoj oblasti u Požegi sakupljenih i družtvu našem poslanih 7 srebèrnih i jednog bakrenog, starinskih novacah.

Sa zahvalnostju primljeno i novci u sbirku stavljeni.

§. 6. Pročitan bi dopis g. Ivana Gavrilovića savietnika popečiteljstva sèrbskog u Beogradu, kojim se zahvaljuje na imenovanju za častnog člana, obećavajući svoju pomoć.

Radostno na znanje uzeto.

§. 7. Pročitan bi dopis c. kr. vèrh. župana varaždinskog dostavljajućeg 1 for. sr. po c. kr. kotar. uredu zlatarskom na druztvene svèrhe sakupljen.

S osobitom zahvalnostju primljeno i u blagajnu stavljeno.

§. 8. Pročitan bi dopis ravnateljstva gimnazie u Ljubljani zahvaljujućeg se na poslanoj III. knjigi našeg arkiva.

Radostno na znanje uzeto.

§. 9. Gornjo lužičko družtvo znanostih javlja, da je sa zahvalnostju primilo 3 knjige arkiva.

Na znanje uzeto.

§. 10. Družtvo za poviest. i starine u Altenburgu dostavlja I. svezak IV. diela svojeg časopisa.

Sa zahvalnostju primljeno i stavljeno u knjižnicu.

§. 11. Grof Alfred Kristalnig izražuje zahvalnost svoju na imenovanju za počastnog člana dopisom od 1. Kolovoza 1855.

Na znanje uzeto.

§. 12. Historičko družtvo za krajnsku zahvaljuje na dostavljenoj mu III k. arkiva.

Na znanje uzeto.

§. 13. Muzeum Francisco Carolineum dostavlja svoje 15. izviestje i deseti svezak Beiträge zur Landeskunde.

Sa zahvalnostju primljeno i u knjižnicu stavljeno.

§. 14. Družtvo sèrbske slovenosti u Beogradu dostavlja III — VI čast Glasnika.

Sa zahvalnostju primljeno i stavljeno u knjižnicu.

§. 15. G. Volčić Jakov duh. pomoćnik u Zareću šalje nieke stare knjižice i pisma.

Sa zahvalnostju primljeno i u knjižnicu stavljeno.

§. 16. G. Rajevski dostavlja družtvu našem „Posliednji časi Imperatora Nikolaja“ zatim „Morskoj Sbornik I. 853“ i slavjansku filologiu.

Primljeno sa zahvalnostju i uvèrštjeno u knjižnicu.

§. 17. Dr. Lanza začastni član dostavlja družtvu svoje dielo „Dell Anticca Pallazzo di Diocleziano in Spalato.“

Radostno sa zahvalnostju primljeno i u knjižnicu stavljeno.

§. 18. Dr. Parlago Martin iz Varaždina poklanja družtvu 55 komadah srebèrnih i 25 bakrenih starinskih novacah.

Obće zahvalno primljeno i u družtvenu sbirku stavljeno.

§. 19. G. Ferdo Mekovec odvietnik u Varašdinu poklanja družtvu 9 sreb. i 6 bakrenih novacah.

Sa zahvalnostju primljeno i u zbirku uvèrstjeno.

§. 20. Prečastni g. Janko Goleš veliki predstav Sl. kaptola Križevačkog poklanja družtvu preko g. Milana Dimitrieva kip od kamena, predstavljajući pokojnog predstava istog slavnog kaptola g. Marka Badovinca, koji je sam sebe u istom kipu iz kamena savèršeno izrezao,

Sa velikom blagodarnostju primljeno i u sbirku stavljeno.

§. 21. G. predsiednik Ivan Kukuljević javlja, da je spomenik za dne 29. sèrpnja 1845 nevino padše žèrtve dogotovljen i na grobu istih postavljen.

S radostju na znanje uzeto.

§. 22. G. predsiednik Ivan Kukuljević javlja, da je g. Mihovilj Sabljar c. kr. major u miru, blagajnik i odbornik našeg družtva službu svoju ostavio i iz Zagreba se odselio.

Sa žalostju je razumielo ravnateljstvo odaljenje najzaslužnieg muža za narodne naše zavode, koi je za vrieme višegodišnjeg svojeg sudielovanja oduševljenim požèrtvovanjem i neutrudljivom brižljivostju tako u narodnom našem muzeu, kod sakupljanja i uredjivanja sbirkah kao i kod družtva ovog žèrtvujući duševne i tielesne svoje sile, sigurno pèrvenstvo zaslužio, zašto ravnateljstvo ovo nemože propustiti istome velezaslužnome mužu ovdie javno najsèrdačniu zahvalu izreći.

§. 23. Tajnik družtva Božidar Goč zahvali se na povierenem mu tajničtvu, iz uzroka što je iz Zagreba premiešten.

Ostavka bi primljena i na miesto izstupivšeg, za tajnika imenovan jest g. Janko Borovečki prefekt c. kr. odbranilišta u Zagrebu.

§ 24. G. predsiednik Ivan Kukuljević predlaže, da bi se miesto izstupivših odbornikah Mihovilja Sabljara c. kr. majora i Vinka Sabljara c. kr. kapetana drugi imenovali.

Jednoglasno izabrani su gg. Dr. Konrad Šuflaj odvietnik i Petar Zoričić učitelj na ovdašnjoj realki.

Božidar Goč,
tajnik.

S bojišta.

— Parižka izviestja javljaju, da je maršal Pelissier dobio nalog, da samo iz strategičkih obzirah odustane od ofenzivnih operaciah. Francezka vlada pošilja neprestano vojsku i džebanu u Krim, i sva je prilika, da namierava u Krimu udomiti se. — Englezka ravnim načinom postupa, niti ima sad ikakvog izgleda na mir.

— Ruska vlada zabranila je izvoz svakoga, osobito sivoga sukna.

Austria.

Iz Beča. Dèržavni ruski savietnik, knez Demidov, tajnik ruskoga poslaništva kod ovdiešnjega dvora, dobio je od različnih gospojah u Beču, Fiorenci i Rimu 18 pudah i 16¼ funtih šarpie, za ranjene kod Sevastopolja mornare. Niekoje od tih gospojah pokloniše i omotah, rubja i drugih različnih stvarih. Sam Demidov poslao je osim toga 21 pud i 12 funtih šarpie i naredio, da Demidovova posaonica svaki miesec 3 puda šarpie napravi za ranjenike. Njeg. velič. car ruski izjavio je svim tim osobama previšnju svoju zahvalu.

— C. k. generalmajor baron Raming otišao je u Pariz.

— G. A. Janković, savietnik knjaž. Sèrbie, prispieo je u Beč; gdie će se niekoliko danah baviti.

Iz Segendina na kèrstovdan. Tisa voda sad se sasvim u svoje korito svukla i zemlja se tako prosušila, da se po većoj časti ore i u njoj repica seje. A da nebi i u buduće takva opasnost podvodnim miestima pretila i veliko im ubijstvo voda pričinjavala, bla-

nieku obkladu u tome, koja će više sredstvah postaviti za izviestnost, da će se uspieti. Francezka je dala više vojnikah, a Englezka ladjah i pri tome opet jedno za drugim 80.000 vojske iz svih krajevah svojih prostranih dèržavah.

Savezne sile bile su tako naoružane na moru, da im je zastava preovladala na svim morima i zakratila Rusii na njih stupiti. Nepriatelj je očima gledao, kako mu se ladje u njegovim vlastitim pristaništima obsadjuju i spaljuju, primorja pustoše, tèrgovina poništava i izvanjsko obćenje prekida. Rusia je svuda zatvorena, počevši od azovskoga pa do bielog mora, od mora baltičkog pa do Kamčatke. Ovamo je naša vojska hrabrosti svojom nadjačavala sdvojeni odpor ruske vojske, a ovamo su sdružene eskadre razorivale njezine magazine sa hranom i priečile je u svezama, a naprotiv stanu savezničkom nosile su u isto vrieme izobilje u svačemu i svaki dan nova podkrepljenja.

Morska naša sredstva težko bi dovoljna bila za prevoženje naših vojskah i nebrojene množine materiala, koi je dokončao rat, udaljen na 800 miljah od domovine. Englezko je admiralstvo priteklo Francezkoj sa 50 ladjah, koje su jedno 40.000 vojske naše i 2000 naših konjah i 7000 tovarah našega materiala prebacile na Krim. Pri tome svakome je poznato, da je to samo englezka morska sila bila, što je naše vojske prebacila u Bomarsund, te su ga ove uzele.

Kroz sve miene u ratu, na Almi i kod Inkermana, a tako i kod Bomarsunda i Sveaborga, zajedno su prolivale kèrv i vojske i flote kako englezka tako i francezka i jednako su se hrabro borile za zajedničku stvar. Na Černoj Riečki priticali su nam u pomoć naši saveznici onako isto, kao i mi njima što smo pomagali kod Balaklave. Englezi i Francezi jednako su svoj junački zadatak izpunili pri posliednjem pobiedonosnom trudu protiv Sevastopolja. Baš ako je od više napadnutih miestah uzeto bilo najprie samo jedno, zato opet slava zbog odèržane pobiede pripada svim saveznim vojskama, koje su, pomažući jedna drugoj i dieleći odpor nepriateljev, najposlie ovoga prinudile povući se iz ovih utvèrdjenjah, koja odbraniti nije moglo ni samo njegovo sdvojenje. Dakle je glavni zapoviednik francezke vojske pravično postupao, pripisavši i englezkoj vojsci veliki dio uspieha, postignutog u onaj veliki dan.

A što se tiče žèrtve u novcu, koju su činili naši saveznici, — one su jednake sa našim žèrtvama, ako ih još i neprevazilaze. Osim turskog zajma od 100 milionah, za koi su dobre stale i Francezka i Englezka, i osim onih 50 milionah, koje su oni dali sardinskoj vladi u zajam, kako da bi i ova mogla tako koristno pomagati nam svojim valjanim vojnicima, — Englezka je na ovaj rat prošaste godine ne samo do 400 milionah izdala, nego se i postarala da može do godine izdati i više od miliarda.“

Ovaj članak, kojim se Englezka pravda u „Moniteuru“, mora svakome pasti u oči, a on je, kao što izvieštava „Donau“, zatò izdan, što se slavom Francezah zbog padenja Sevastopolja našla uvriedjena englezka oholost, čega radi se lord Palmerston i tužio, pa je uslied te tužbe isti članak izišao.

Različite viesti.

— Od 13. p. m. započela su ruska kazališta, koja biahu poslie smèrti cara Nikole pó godine zatvorena, opet svoja predstavljanja.

— Francezki ministar naukah produljio je svim učilištem praznike školske za 8 danah, u slavu uzmaka ruske vojske iz južne strane Sevastopolja u Sieveraaju; i to je nova moda francezka, što se ratni dogadjaji u školi slave.

— U niekojih zemljah, po imenu u Saksonskoj, počeli su u novie doba pokrivati kuće papirom, ili pravo govoreć papirštinom (t. j. onom tvarju, od koje se papir pravi) sabijajuć ju u tvèrde ploče. Najviše preporučuje ovakve krovove lakoća, radi koje im netreba onako jakih i skupih klobukah (Dachstuhl). Od iste papirštine pravi se sada kao kamen, nalik sasvime na mramor i žulju (Granit), a može se i drugčie kako mu drago omastiti (farbati), zato od ove tvari (Masse) grade već i stupove.

SLUŽBENI LIST.

Br. 3779. (488—Izv.) (3—1)

Razpis natiečaja.

Kod c. k. županijskog suda u Osieku izpraznila se je služba upravitelja pomoćnih uredah (Hilfsämter-Directorsstelle); sa službom tom skopčan je IX nadnevni razred i platja godišnja od 800 for. s pravom promaknutja u višji stupanj platje od 900 f.

Za popunjenje ove službe u smislu §. 13. car. patenta od 3. svibnja 1853 natiečaj se razpisuje.

Koji žele zadobiti tu službu, moraju k svojim molbenicam priklopiti u izvoru ili u vierodostojnom prepisu dokaze vèrhu dobe života, stališa, vierozakona, i naukah, znanja niemačkog i slavonskog ili drugog s time srodnog slavenskog jezika, političkog ponašanja, i dosadašnjeg službovanja i zajedno očitovati dali medju moliteljem i ovosudbenim činovnicima odnošenja srodstva ili tastbine obstoje.

Molbenice ove imadu oni, koji već u javnoj službi stoje preko svojih neposrednih predstojnikah, ini pako preko svoje političke oblasti s prepisanim sposobnikom za četiri nedielje računajuć po trećemu uvèrštenju toga oglasa u ovaj službeni list podnesti županijskog suda predsiedništvu.

C. k. županijski sud.

U Osieku 3. listopada 1855.

Br. 3483. gr. (489—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. županijskog suda varaždinskog do znanja stavlja se posiedateljima pristojalištah dobra Veliki-Tabor Jalševec, naime Martinska-Ves, Bradikovec, Marinovec, Vražja Peć, Polanovec, Orešje, Poredje, Deržikovec, Ferbežnica, Vučja-Gorica i Pavlovec, kojih boravišta se neznadu, da ročište za postupak člankom 5. ministarske naredbe 1852 propisan u pogledu nastavljenja parnice c. k. fiška radi pristojalištah rečenog dobra Veliki-Tabor 1852 povedene opredieljeno na utok c. kr. fiskalnog ureda opozvano u smislu visoke odluke visokog c. kr. vèrhovnog i uništujućeg sudišta od 5. lipnja t. g. pod br. 4975 na dne 27. studenoga t. g. 9. uru u ured istoga suda na novo ustanovljeno, i za posiedatelje spomenutih pristojalištah nepoznatog boravišta gosp. odvietnik Kosčec Mijo skèrbnikom polag §. 85. gr. post. imenovan je. — Česa radi se isti pozivlju, da na koliko kroz zajedničkog sa ostalimi posiedatelji zastupnika k sudu na opredieljeno ročište pristupili nebi, imenovanog skèrbnika vèrhu upitnog predmeta shodno uputiju, i potrebite dokaze pružiju, ili pak drugoga zastupnika sudu ovomu naznače, inače imati će si sami posliedice zanemarenja pripisati.

U Varaždinu dne 33. kolovoza 1855.

C. k. predsiednik,

Novak, s. r. Fohn, s. r.

(158—Dp.) (3—1)

Razpis natiečaja.

U Bartolovcu pri Varaždinu izpražnjeno je miesto učitelja i zajedno organiste s godišnjom plaćom od 300 for. u srebru, stanom, vèrtom i šest hvatih dèrvah.

Želeći ovo miesto zadobiti, neka podpisanomu do 15. studenoga t. g. svojeručno pisane molbenice s dotičnimi sviedočbami osobno podnesu.

U Varaždinu dne 5. listopada 1855.

Petar Lourenčić,
kotara dolnjo varaždinskog podjašpriš
i pučkih učionah nadzornik.

Civ. Br. 6784. (280—D.S.) (3—3)

Izrok.

Od strane nižestavljenog c. k. zemskog suda do obćeg znanja stavlja se, da će se na stran gospoje Ane udove grofice Sermage rodjene Novosel za pokritje njezine tražbe jur dosudjene u 2317 fr. 45 kr. sr. i pripadakah, zaplienjenih i procienjenih 8 kom. volovah, 8 konjah, 5 kravah, 4 telice 8 većih i 4 manja kèrmka, na dobru tuženice gospoje Juliane udove Fodrocy rodjene Lovinčić Teržci, u kotaru sv. ivanskom ležećem nahodećih se, dne 13. i ako od potrebe bude 27. listopada t. g. prie podne na licu miesta dobra naime Teržci — po c. k. kot. uredu sv. ivanskom javnoj dražb. izložiti; na koju se svikolici dražbovati želeći ovim pozivlju.

C. k. zemski sud

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Nr. 11667. (167—Fin.) (3—3)

Kundmachung.

Zur Verpachtung des Mauthertrags an den Stationen Podsused, Gross-Gorica, Lekenik und Brest wird eine dritte Lizitation für den 19. Oktober l. J. mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass auch bei dieser die in der Beilage zum Amtsblatte der Agramer-Zeitung Nr. 205 enthaltenen Bedingungen zu Grunde gelegt werden.

Die Verhandlung beginnt pünktlich um 10 Uhr Vormittags im Amtslokale der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Fleischhackergasse Nr. 743.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Agram am 4. Oktober 1855.

Heim.

Br. 3074/g. (Izv.—454) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855. br. 3121 pronadje u 54.350 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 134⁵/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 10 željirah ležećih u občinah Gradčenica, Voloder, Podbèrdje, Popovača, Osiekovo, Stružec, Potok, Okoli, Ludina, Kompator, Selišće, Gornja Jelenska, Miklouška, i Kutinica, kotaru moslavačkom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Moslavina g. Škendera grofa Erdődy, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbine svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prièšnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6697. (264—DS.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855. br. 3777. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Ljudevitu, Mirku i Vilhelmu Gabeliću, Amalii Bogdan, Cecilii Horvat, Valburgi Osterhuber, Viktoru i Konstantinu baronu Kneževič za spadavše na dobro Husinec u občini Hum, kotaru stubičkom, županii zagrebačkoj ležeće 10¹/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4050 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 20. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 20. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 25. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6699. (266—DS.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3768 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Viekoslavu Stauduaru za spadavše na dobro Omilje u občinah Drenovo, Cirkvena Ves i Jasenovec, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 5²/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2100 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 20. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 20. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 22. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6724. (269—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3767 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Franje Raizera nasliednikom za spadavše na dobro Mirnovec u občinah Rakovica, Cerje itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 16 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. [illegible] dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. [illegible] za Hèrvatsku

pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostanje od ročišta umiešćenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 3992/g. (455—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljistno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hervatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 25. kolovoza 1855 br. 3367 pronadje u 4300 forintih srebra, od kojih kamate teči počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 10% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Novaki, Maruševec, Marčan i Ladanje, kotaru varaždinskom i ivanečkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Kalinovac ili Brezje gospoje Josipe Bedeković, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 derž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. derž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potverdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, ili odjeće prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pervenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah siečnja 1854 derž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 derž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potverdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pervenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 21. studenoga.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 22. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 4005/g. (451—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hervatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 25. kolovoza 1855 br. 3515 pronadje u 383 fr. 20 kr. sr., od kojih kamate teči počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 46/... negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Petrova Gora i Komor, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Lipje gospodina Petra Beloševića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 derž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da *oni*, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (*br.* 247. derž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje

Br. 3223. 3198. i 3267./gr. (Izv. 428) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud osiečki do obćeg znanja stavlja:

Da je c. kr. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu

a) Gosp. grofu Nikoli Szeczen i grofici Josipi Szeczen kao opravičenima za $135^{57}/_{100}$ i $13^{1}/_{2}$ u kotaru Moslavina prie požežke sada zagrebačke županie ležeće nekada podložene naselbine spadajuće na dobro Kutina razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855. br. 3400. razteretno-odštetnu glavnicu od 35,717 for. $11^{1}/_{4}$ kr. sr., od kojih kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju.

b) Gosp. grofima Samuelu i Dionisu Festetić kao opravičenima za $199^{4}/_{100}$ i 6 u kotaru i županii požežkoj ležeće negda podložene naselbine spadajuće na dobro Brestovac razbistriteljnom presudom od 7. kolovoza 1855. br. 3312. razteretno-odštetnu glavnicu od 51,985 for. 25 kr., za koje kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju.

c) Gosp. grofu Gjuri Erdödy kao opravičenomu za $70^{38}/_{49}$ i 7 u kotaru Moslavina, prie požežke sada zagrebačke županie ležeće negda podložene naselbine spadajuće na dobro Kutina razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855. br. 3454. razteretno-odštetnu glavnicu od 18,685 for. 50 kr., od kojih kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju, u smislu vis. c. k. naredbe od 2. ožujka 1853. dosudila.

C. k. županijski sud izdaje dakle polag car. patenta od 16. siečnja 1854 sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izbodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje onih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročišta i to za dobro Kutinu pod a) na dan 30. siečnja 1856., za dobro Brestovac pod b) na dan 6. veljače 1856. i za dobro Kutina pod c) na dan 9. veljače 1856. u 9 satih prie podne pred ovo c. kr. sudište odredjuju, kojim ročištima svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenoga roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

C. k. županijski sud
U Osieku dne 31. kolovoza 1855.

Civ. Br. 5492. (226—DS.) (3—2)

Izrok.

C. kr. zemski sud u Zagrebu, kao stiečajni sud, stavlja time do obćeg znanja, da je na molbu Antuna Kelečića, kao upravitelja stiečajne masse Antuna Merhera, od 2. o. m. br. 5492 javnu dražbu kuće pod br. 775 u dugoj ulici ležeće, na ovu massu spadajuće i na 6528 for. 50 kr. sr. sudbeno procienjene, dozvolio i za obavu 26. listopada t. g. kao pèrvi i 26. studenoga t. g. kao drugi dražbeni rok, svaki put u 10 satih prie podne u pisarni svojoj ustanovio s tim dodatkom, da se rečena kuća na pèrvom roku neće izpod procienbene ciene, na drugom pako i izpod iste prodavati.

O tom se ubavieštjuju kupiti želeći s time, da imaju prie početka dražbe $5^{0}/_{0}$ vadium položiti i da ima kupac na kući uknjižene dugove po naputku suda na se primiti; — dražbeni zapisnik i uvieti dražbeni mogu se kod ovog suda i kod g. odvietnika Kelečića uvidieti.

Nr. (Fin. 173) (3—3)
Z. 12819.

Kundmachung

wegen Besetzung der Tabak-Verläge zu Brood und Neugradiska.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direktion für Kroatien und Slavonien wird bekannt gemacht, daß der Tabak-Verlag zu Brood und Neugradiska im Wege der öffentlichen Konkurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte dem als geeignet anerkannten Bewerber, der die geringste Verschleiß-Provision sich bedingt, verliehen werden wird.

Diese Verschleißplätze hatten einen jährlichen Material-Umsatz und zwar jener zu Brood im beiläufigen Werthe von . . . . 21,500 fl.
und jener in Neugradiska von . . . . 22,900 fl.
wofür mit Einschluß des mit jedem dieser Verläge verbundenen Kleinverschleiße bisher als jährlicher Bruttogewinn und zwar für Brood mit 6 % Provision 1749 fl. 45 kr.
und für Neugradiska mit 7 % Provision . . . . 2468 fl. $8^{2}/_{4}$ kr.
entfallen sind.

Das Materiale ist vom Brooder Tabakverleger beim Tabakmagazine in Essek und von jenem zu Neugradiska beim Tabakmagazine in Agram abzufassen, wogegen jedem derselben dermalen sieben und vierzig Trafikanten zugewiesen sind. Die Finanzbehörde ist jedoch berechtigt in dem Umfange der Verschleißperiferie jede Veränderung in der Zahl und Aufstellung der Trafikanten vorzunehmen, welche sie den Verhältnissen für angemessen findet, ohne daß der Verleger befugt wäre, aus dieser Veranlassung irgend einen Anspruch zu erheben.

Dagegen steht demselben frei, die Besorgung des Verlags jederzeit drei Monate vorhinein aufzukünden, welche Aufkündigungsfrist, wenn nicht etwa wegen eines Gebrechens oder Vergehens die Entsetzung vom Verlage nach den bestehenden Vorschriften sogleich Statt finden muß, auch der Finanzbehörde vorbehalten bleibt.

Für das Verlagsgeschäft zu Brood wird eine Provision mit sechs Perzent und für jenes zu Neugradiska mit fünf Perzent von dem Groß-Verschleißpreise des aus dem k. k. Verschleißmagazine abgefaßten Materials verabfolgt und zugleich der Gewinn aus dem eigenen Kleinverschleiße zugestanden, jedoch hat nur die Provision von dem Magazinspreise des Tabaks den eigentlichen Gegenstand des Offertes zu bilden.

Den zugewiesenen Trafikanten so wie den Konsumenten im Großen hat der Verleger das Tabak-Material um den Magazinspreis gegen bare Bezahlung zu verabfolgen, und bezieht hiefür die ihm zugestandene Provision, welche gleich bei der Abfassung des Tabaks von dem entfallenden Magazinspreise zu seinen Gunsten abgerechnet wird.

Der Verleger hat das vom Magazin abgefaßte Materiale nach Abschlag der Provision gleich bar zu bezahlen. Es steht demselben jedoch frei, nach Maßgabe des unangreifbar am Lager zu haltenden Vorrathes, welcher sich im sechswochentlichen Bedarfe und Geldwerthe von beiläufig 2600 fl. C. M. für Brood und 2800 fl. für Neugradiska darstellt, einen Kredit anzusprechen, in welchem Falle er die in gleichem Betrage entfallende Kaution entweder im Baren, in Staatsschuld-Verschreibungen oder mittelst zureichender Hypothek nach dem vorschriftsmäßig festgesetzten annehmbaren Werthe vorläufig zu erlegen hat. Im ersteren Falle wird ihm die fruchtbringende Anlegung des bar erlegten Kautionsbetrages beim Staatsschulden-Tilgungsfonde zugestanden.

Bis zur Einräumung des angesprochenen Kredites ist das Material bar zu bezahlen.

Die Bewerber um einen dieser Verläge haben den Betrag von 170 fl. für Brood und 250 fl. für Neugradiska bei einem k. k. Steueramte oder einer Gefällskasse als Reugeld zu erlegen, und die diesfällige Kassequittung dem in einem Umschlage (Couvert) versiegelten und mit einem 15 Kreuzer Stempel versehenen Offerte beizuschließen.

Es ist auch zulässig, dieses Reugeld gleichzeitig mit dem versiegelten Offerte, jedoch von demselben abgesondert, einzusenden. Jedenfalls aber muß für jeden dieser Verläge ein abgesondertes Offert eingebracht werden.

Die Offerte müssen längstens … Finanz-Bezirks-Direktion in Essek ei… Formulare auszufertigen und es fin…
1) Die Kassequittung über das e… bar eingesendet wird;
2) der Taufschein zum Beweise d…
3) das von der kompetenten Beh…

Das Reugeld wird jenen Offe… geschlossener Verhandlung zurückgeste… Offerenten, wenn er das Material… vorgeschriebenen Lagervorrathes zurü… nimmt, entweder in die bare Kautio… gestellt.

Sollte der anerkannte Ersteh… Tagen von der Bekanntmachung de… unterlassen, so wird der Verschleißpost… lung geschritten und das Reugeld als … wenn der Ersteher erklärt, von sein…

Offerte, welche die oben bezeic… lauten, können nicht berücksichtiget … welche nur den Anbot enthalten, m… allfällige Offerent sich begnügen zu …

Bei gleichlautenden Offerten …

Ein bestimmter Ertrag wird eben s… Entschädigung oder Provisionserhöh…

Die auf die Rechte und Obli… ten werden dem Ersteher von d r k… den. Von der Konkurrenz sind jen… Abschluße von Verträgen für unfäh… chens, wegen Schleichhandel oder … pols-Vorschriften, ferner welche wege… die Sicherheit des Eigenthums ver… tersuchung enthoben worden sind, In… Monopols-Gegenständen strafweise … die Obrigkeit den bleibenden Wohn…

Kommt ein solches Hinderniß … zur Kenntniß der Finanzbehörde, so… men werden.

Von der k. k. Finanz-Land…
Agram den 21. September 1…

Formul…

Ich Endesgefertigter erkläre … (Name des betreffenden Verlags) … dingungen und aller diesfalls be… . . . . (der Betrag i… zins-Preise in Besorgung zu übern… gen Barzahlung zu fassen — einer… Umständen das Eine oder das An… Die in der Kundmachung vo… (Dat…

Offert zur Erlangung des T…
1991—33 (Name d…

P. 1250 1855 (Izv. 446) (3—2)

Natiečaj.

Odlukom obćinskog vieća od 9. prosinca godine 1854, br. 1464 i potvèrdom visokoslavnog c. kr. namiestničtva od 26. kolovoza t. g. br. 3971 ustanovljeno jest za obćinu grada Križevca miesto liečnika (Fizikat) uz godišnju 400 for. sr. plaću, koju će iz obćinske blagajne vući.

Miesto ovo do konačnog uredjenja gradovah popunit će se privriemeno, — te se ovime razpisuje natiečaj do 31. listopada t. g. — natiecatelji, koji graduirani doktori medicine biti imadu, dužni su sliedeća izkazati:

a) dobu starosti,
b) vierozakon,
c) ponašanje, tako moralno, kao i političko,
d) stališ,
e) uspieh propisatih naukah liečničkih, kadi se vierodostojni propis povelje podastèrti imade,
f) dojakošnje boravljenje, dali je u javnoj službi stojao, kadi, sa kakovim uspiehom? oli je privatno umietnost svoju viežbao, i kako dugo,
g) mora bit vieŝt hèrvatskom, oli inom slavjanskom jeziku.

Molbenice kao i svi prilozi moradu na propisanom biljegu do ustanovljenog roka magistratu gradskome prostom poštom poslati se, jer na zakašnjene uzet neće se obzir.

U Križevcu dne 10. rujna 1855.

OGLASNIK.

Izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 12. LISTO[PADA]

Carsko-kr. službe[ne]

NARODNE NO[VINE]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedieljo i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novioarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

Iz Varšave, 9. listopada. Do jučer 9 satih u večer nije nepriateljska flota ništa poduzela protiv Odese, no ladje bližile su se redomice luci i u 9 satih u večer tamo se usidriše. Na 6 linejnih ladjah opazila se kopna vojska. (Wien. Ztg)

(Time dakle potvèrdjuje se, da je ona nepriateljska flota, za koju je polag depeše Goršakovove jučer javljeno, došla pred Odesu. Vidi pod bojištem. Ured.)

Iz Londona, 9. listop. u večer. „Globe" javlja, da je flota u nedielju stigla pred Odesu i pred arsenalom usidrila se. Bombardiranje imalo je 9. u jutro započeti.

Iz Carigrada, 4. listopada. (Preko Bukurešta). Nadbiskup od Amazie imenovan je patriarhom carigradskim. Polag najnoviih odredbah polazi englezko-turski kontingent definitivno u Šumlu. Sir Vivian otišao je u Krim.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. C. kr. družtvo gospodarsko u Ljubljani odabralo je za svoje prave i uredne članove svietlog g. Bana našega grofa Josipa Jellačića Bužimskoga, zatim gg. Ivana Zidarića Sudovečkoga c. kr. savietnika banske stolice, viteza reda Franje Josipa, i Ljudevita Farkaš-Vukotinovića vlastelina; povelje su jurve poslane i ona za svietlog Bana odredjena, biaše po ravnajućem odboru gospodars. družtva njeg. svietlosti ovih danah izručena.

C. kr. geologički zavod u Beču imenovao je g. Ljud. Vukotinovića za dopisujućeg člana svoga.

U Zagrebu. Raznešeni glasovi, da je u Novompazaru i Bosni buknula kuga, nisu istiniti. Tamo je biesnila samo kolera, pa je s toga i sèrbska vlada digla kontumac, koi biaše spram Bosne usljed rečenih glasovah povukla.

S bojišta.

— „Milit. Ztg." od 10. listopada piše: Najnovie, stranom berzojavom prispievše viesti iz Krima javljaju da saveznici neumorno nastoje, krajnje svoje lievo krilo sastojeće iz 51 bataillona pomaknuti do gornjeg Šulie, gdie ruske prednje straže stoje. I budući da saveznici svoje glavne kolone skupljuju na cesti iz Skelie, gdie se nalazi glavni stan, k Belbeku vodeće, to se čini, kao da je maršal Pelissier zaključio glavni ruski položaj obići jer za izravni napadaj iz niže doline černajske na rusku vojsku, to jest preko bèrdah inkermanskih, nebiahu do 4. listopada nikakve priprave učinjene. No vierojatnie je ipak, da rečeno obilazenje cestom iz Skelie priliči više kakovoj demonštracii, a prava navala da će se ili od Eupatorie i ušća Kače poduzeti, ili pako sasvim izostati. U tu svèrhu spremljen je u Kamišu jedan gibivi sbor od 15000 m. i dne 7. listopada zbilja na 9 linejnih ladjah i 27 parobrodah ukèrcan. (Javljeno jučer u depeši kneza Goršakova Ur.) Flota je ova odplovila doduše sieverozapadnim pravcem, kao da kani uploviti u zaliev Odese ili pak Očakova, sasvim tim moguće je, da će se pomenuti sbor izkèrcati na Almi ili kod ušća Kače i podupirati operacie iz Eupatorie.

No po svim viestima čini se položaj kneza Goršakova tako čvèrst biti, da bez taktičke kakove štete neće on tako lahko iz njega izači. U ostalom jedno je čudnovato, da on svome protivniku ostavlja iniciativu, nu govori se, da je dobio nalog, da se dèrži u defenzivi, za da vojska od tolikih naporah odpočine.

— Dočim „Ost-D. Post" iz pouzdanoga izvora javlja, da je ona ekspedicia, o kojoj je jučer Goršakovova depeša glasila, opredieljena za Liman Dniepra, Očakov itd., a nipošto za Odesu, priobćuje „Fremdenblatt" sliedeće:

„Po stigavšoj ovamo iz Nikolajeva bèrzojavnoj depeši biaše nepriateljska flota, koja je, kao što objavi knez Goršakov, dne 7. listopada odtisla se na more, dne 8. listopada u jutro došla pred Odessu i tudie se usidrila."

— U Eupatorii ima jur 40.000 m. savezne vojske. Po svim pripravama i kretanjima proizlazi, da će se skorim nješto odlučnoga dogoditi u Krimu.

— Iz Marseilla od 6. telegrafira se: „Poštovni brod došao je s viestima iz Carigrada od 27. iz Krima od 24. rujna. Mierniċki sbor zbilja pravi velike lagume, o kojima se misli, da će na to služiti, da se nasipi gradski podpuno razore. Našasti u vodi (luci sevastopoljskoj) topovi sačinjavaju s onima prie našastima upravo 6000 topovah. U Carigrad došlo je jur jedno englezko družtvo, koje će graditi željeznicu do Beograda. Još se očekuju druge ponude."

Druga marseillska depeša od 6. glasi: „Maršal Pelissier posietio je bajdarsku dolinu i pregledao 1. i 3. vojni sbor, koi je smiešten od Černaje do Bajdara. Englezi, Sardinci i Turci biahu takodjer pripravni za nove operacie. General Bosquet ozdravio je i htiede preuzeti svoje zapoviedničtvo. Upèrkos jakih kišah spremaju se saveznici neprestano. Bojni topovi i hiljade kolah dolaze iz turskih oružnicah, imenito iz Sinope. Sultan je Pelissiera imenovao Serdar-Krem-om (turskim maršalom) i podielio mu doživotne godišnje plate 200.000 frankah. Odesu blokira šest parobrodah. — Iz Karsa dodjoše viesti do 22. rujna. Sve suvišno ljudstvo i veća čast konjaništva odpravljena je iz tvèrdje. Rusi dopremiše težke topove pred Kars Omerpaša nalazio se još u Batumu. — Iz Afrike doznalo se, da je turska vojska pobila tripolitanske ustalce."

— Od kneza Goršakova prispielo je detaillirano izviestje o jurišu na Sevastopolj. Ono je vèrlo obširno. Mi ćemo ga sutra priobćiti.

— O generalu Bosquetu, koi se 8. rujna junački odlikovao kod Sevastopolja, izviestava „Illustr. Lond. Njus" ovo: Kad se porodila revolucia godine 1848, Bosquet je bio jedan od pèrvih višjih oficirah, koji su se riešiteljno izrazili za republiku. Toga se on tako postojano dèržao, da je već skoro i bezobrazan bivao. Kad je Louis Napoleon predložio Francezkoj, da kaže, „hoće li" ga ili „neće" za cara, general Bosquet s cielom svojom diviziom rekao je, da „neće." To je bilo dèrznoveno i ime mu se raznielo po svoj vojsci. No to mu za nieko vrieme i skratilo put u njegovom napredovanju; razriešen je bio od dužnostih pa postavljen izvan službe, i isto je tako morao usamljen živiti kao i Cavaignac. Kad se riešilo, da se preduzme vojna na iztoku, obće se mislilo, da će on ostati udaljen. Ali general Canrobert predstavi caru, da mu je priatelj general Bosquet vèrlo hrabar vojnik, ako i hèrdjav političar, i da se njegovo protivljenje novoj dinastii svèršilo sa danim glasom. Car blagodušno preda Bosquetu diviziu. Vojska se radovala, i od kako se započela vojna — i on se jednako odlikovao. On

svaki dan sviedoci i čujemo za njih svakoga sata iz oblastih, to bi ste mi sve ovo težko vierovali. Kod nas se neuzima novac pod dobru lihvu, nego svaki daje, što ima, netražeći ni lihve ni da mu se novci vrate. Kod nas se neuzima u vojsku izmet stranih narodah, jer svaki, koji je u stanju, ide sam na oružje. Zaista, mi ni u čemu nezaostajemo za našim neprijateljima, i tvèrdo uzdajući se u svoga boga znat ćemo borbu dokončati. Svak ti živi spieši u družine. Ja već nemam sluge, on mi je otišao, jer ga je car odazvao, pa nemogu više nikakvog da dobijem, jer nitko neće više da služi kakvog gospodina, kad ih car i drago otačastvo trebaju da njima služe. Ni nalik nije, da nam je padenjem Sevastopolja duh klonuo, on se istom većma razpalio. Sad Rus ima još samo jarost za neprijatelje svoje. Neka nas bog sačuva od onoga časa, da neprijatelj uzhtie koračiti na rusku zemlju, jer onda će Rus još i osvetu prizvati. Pa kad je g. 1812. od 600,000 Francezah njih se 40,000 vratilo preko Visle, to bi pokušaj ovoga roda, koi bi se opet preduzeo, sada još gore nakazan bio. Neka svemogući bog sve obrati na dobro! Što su negda učinili 7 milionah Španjolacah, to će znati učiniti i 70 milionah Rusah. U razvalinama ležeći Sevastopolj barem pokazuje, da kod nas još nisu izčezla predanja od Moskve.

Velika Britania i Irska.

— „Englg. Kor." piše iz Londona: Putovanje cara Aleksandra u južnu Rusiu daje izgleda da će biti nove vojne, i dok se s jedne strane umuknuše glasovi o povlačenju ruske vojske s Krima, a medjutim „Chronicle", koi je inače za mir, t. udi se dokazati da je nuždno rat nastaviti dok se neosvoji cielo poluostrovo — ali ne i dalje. Rat ovaj nema se izmetnuti u rat za osvojavanje; ni car Napoleon ni lord Palmerston, „Chronicle" stoji dobar za to — nežele Rusiu većma poniziti, nego samo koliko je nuždno da se probudi iz sna svoje nepobiedimosti. Nisu baš beznadežna razmatranja, kojima „Times" prati cara na putu „po njegovome gèrdnom carstvu." Pogled na opustošenje, osiročenje i jad, koi se svuda pokazati mora očima carevim, mora mu poraziti i dušu i sèrce. Veliki knjaz Konštantin jedini je od carske porodice, u kome živi vlastoljubna politika Petrova i Nikoline. Ali će može biti Aleksander II. uviditi, da njegov otac nije dovoljno ocieniti znao moralne metamorfože Europa. „Car Nikola je mislio, da ima posla samo sa dèržavnicima, i u ovom slučaju preduzetak bi mu, naravno, izišao za rukom; ali se pokazalo, da je u ovome velikom pravu narod sam bio svoj pèrvi ministar. To neka car Aleksander II. uzme za primier, pa bude li hotieo odustati od sdvojene borbe i Europi dati jamstva, onda će sve biti dobro i ruskome carstvu još se otvoriti put k novoj mirnoj veličini."

SLUŽBENI LIST.

Br. 6723. (268—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom 1. rujna 1855 broj 3753 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Elizabeti grofici Erdödy dotično njezinim po ugovoru od 29. travnja 1855 nasliednikom u posiedu, naime gg. grofom Gjuri, Ivanu Nep. Kajetanu, Aleksandru i Antunu Erdödy za spadavše na dobra Želin, Čiče i Setuš u občinah Staro Čiče, Novo Čiče, Jagodno, Sternec, Bukevje, Verhovo, Veleševca, Leknik, Pešćenica, Cerje, Vukojevec, Kravarsko, Silakovina, Mičevec, Setuš, Martinska-Ves, Dubrovčak, Preseka, Oborovo i Rugvica, kotarih Sisak, Dugoselo i Verbovec, županii zagrebačkoj ležeće $305^5/_8$ i 296 kmetske, $8^{12}/_{18}$ i 2 želarske naselbine [illegible] odštetu sa glavnicom od 118.500 for. i 122,683 for. 29 kr. srebra, od koje kamata od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Usled toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 28. [illegible] lista, III. komad I. razdio br 27. [illegible] za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 21. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 21. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potiezaju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. siečnja 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Nr. 9301. (293—D.S.) (3—1)

Concurs-Ausschreibung.

Zur Besetzung einer erledigten k. k. Bezirksamts-Kanzelistenstelle mit dem Gehalte jährlicher dreihundert fünfzig Gulden C. M. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 400 fl. C. M. wird hiermit der Concurs ausgeschrieben. Diejenigen welche sich um diese Stelle zu bewerben gedenken, haben ihre mit den Nachweisungen, über das Lebensalter, die zurückgelegten Studien, praktische Befähigung, politische Haltung, bisherige Dienstleistung und vollkommene Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer südslavischen Sprache belegten Gesuche und zwar: wenn sie bereits im öffentlichen Dienste stehen, im Wege ihrer Amtsvorstehung, sonst aber im Wege ihrer unmittelbar vorgesetzten Behörde (die Militärs mit Beachtung der Kriegs-Ministerial-Verordnung vom 31. December 1852 Z. 5156) binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung der gegenwärtigen Concursausschreibung in die Agramer Zeitung gerechnet, dem k. k. Bezirksamte Sissek einzusenden und darin auch anzuführen, ob und in welchem Grade sie mit Beamten dieses Kronlandes verwandt oder verschwägert sind.

K. k. Comitatsbehörde Agram am 6. October 1855.

Bunjevac, m. p.
k. k. Comitats-Vorsteher.

Nr. 247. (492—Izv.) (3—1)

Concurs

zur Aufnahme eines Musiklehrers und Organisten. Bei der Vereins-Musikschule zu Petrinia in Croatien ist die Musiklehrers- und Organistenstelle zu besetzen, mit welcher ein jährlicher fixer Gehalt nebst Quartierzins von 390 fl. C. M. verbunden ist; welcher Gehalt mit der Zeit auch auf 450 fl. C. M. zu stehen kommt, dessen Hauptpflichten sind:

1. Die Musikzöglinge mit Ausnahme der Sonn- und Feiertagen täglich zwei Stunden Vor- und zwei Stunden Nachmittags im Gesange, Violin und Guittarre-Spiele theoretisch und praktisch zu unterrichten.

2. In der hierortigen Pfarrkirche an Sonn- und Feiertagen das Orgelspiel zu besorgen.

Diesemnach muss also der Musiklehrer wenigstens in einem vorbenannten Instrumente mechanische Fertigkeit besitzen, und in den übrigen so weit bewandert sein, dass er den Unterricht darin mit Erfolg ertheilen kann; dann muss er im Orgelspiele gut bewandert, und der kroatischen, oder einer andern verwandten slavischen Sprache mächtig sein.

Diejenigen, welche diese Stelle zu erhalten wünschen, haben ihre mit legalen Befähigungs- und Sitten-Zeugnissen instruirten Gesuche längstens bis Ende dieses Monats an die Musikschul-Vereins-Direction hieher nach Petrinia portofrei einzureichen.

Petrinia am 7. October 1855.

Kussan, Director. [illegible] **Borojević,** Vereins-Sekretär.

Br. 3978/g. (Izv.—454) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska raztereċujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855. br. 3421 pronadje u 54.350 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 134⅝ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 10 željrah ležećih u obćinah Gradčenica, Voloder, Podbèrdje, Popovača, Osiekovo, Stružec, Potok, Okoli, Ludina, Kompator, Selišće, Gornja Jelenska, Mikloušḱa, i Kutinica, kotaru moslavačkom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Moslavina g. Škendera grofa Erdödy, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umiešteuje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 6725. (270—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereċenje žemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855. br. 3769. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Franji grofu Gyulayu za spadavše na dobro Brezovica u obćinah Graničari, Hudibitek i t. d., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 172⅞ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 69.150 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 19. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6822. (273—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereċenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3844 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Ani Šaronja za spadavše na dobro Hrastina u obćini Bèrdovec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće 2⅛ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnuga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6724. (269—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereċenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3767 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Franje Raizera nasliednikom za spadavše na dobro Mirnovec u obćinah Rakovica, Cerje itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 16 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855. s pozivom:

čivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 15. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 3. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 376/gr.. (Izv. 487) (3—2)

Izrok.

C. kr. kot. sud dol. miholjački daje ovim do obćeg znanja, da će se na molbu Tome Riffla radi naplate 100 for. i parničkih troškovah dne 2. studenoga t. g. pèrvi put a dne 1. prosinca drugi put tadar izpod procienbe svaki put oko 10 satih u jutro prodavati ¼ selišta urbarskog sa dva kosca livade i 549 ☐hv. podkućnice sa kućom i ostalim sgradama spadajućim na vlastitost Lovre Kosoevića iz Kučanacah br. 20 sudbeno procienjena na 500 for. sr. Dražbeni uvieti mogu se vidieti kod suda svaki čas ili prigodom dražbe na licu miesta.

Napokon se pozivlju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na upitne nepokretnosti imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod suda ovoga prijave, jer će se inače dotična kupovna svota, bez da se na njih obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieliti.

U Dol. Miholjcu 30. kolovoza 1855.

Kèršnjavi.

Br. 2050./gr. (475—Izv.) (3—3)

Obznana.

Od strane c. k. kotarskog ureda u Crikvenici kao nadležnosti sudbene donaša se ovime do obćega znanja: da je druga dražba ovèršbena, koja je bila s odlukom sudbenom od 4. lipnja 1855 br. 1625 ustanovljena na dan 25. t. m. rujna za prodaju nepokretnostih Tereze Toljan u Novomu ležećih odgodjena na dan 26. studenoga t. g. u jutro.

U Crikvenici 25. rujna 1855.

Za kotarskog predstojnika
c. k. kot. pristav.
Zandonati.

Nr. 4956. (33—P.Z.) (1—1)

Kundmachung.

Nach einer soeben eingelangten telegrafischen Anzeige des k. k. Postamts zu Carlstadt wurde das am 7. d. M. von hier nach Fiume abgefertigte Briefpostfelleisen in der Nacht vom 8. auf 9. d. M. dem Postillon von einem Unbekannten mit Gewalt entrissen, und sammt allen in demselben befindlich gewesenen Briefpaketen weggeschleppt.

Die k. k. kroat.-slav. Postdirection bringt diesen Vorfall zu dem Zweke zur Kenntniss des Publikums, damit dasselbe rücksichtlich seine mit der obengenannten Post allenfalls abgefertigten und in Verlust gerathenen Korrespondenzen das hiernach Erforderliche einleiten könne.

Agram den 9. October 1855.

Klempay.

(1—1)

…achung.

…ermark, Kärnthen, Krain und …s Tabakes aller Art, und an… …lpapiers und anderer Güter des …inuendo-Konkurrenz-Verhandlung …en.

…er Tabak-Verschleiß-Gegenstände; …lsgüter von

			In der Lieferungszeit von längstens	
…ach	ob.	zurück	eilf	Tagen
…enfurt	"	"	eilf	"
…ach	"	"	dreizehn	"
…ß	"	"	drei	"
…t	"	"	vierzehn	"
…ach	"	"	einundzwanzig	"
…ß	"	"	zwölf	"
…enfeld	"	"	siebenzehn	"
…t	"	"	vierundzwanzig	"
…ach	"	"	achtzehn	"
…ß	"	"	zehn	"
…enfeld	"	"	zwanzig	"
…t	"	"	zwanzig	"
…ch	"	"	sechzehn	"
…	"	"	zwanzig	"
…ch	"	"	sieben	"
…t	"	"	achtzehn	"
…gazine in				
…enfurt	"	"	acht	"
"	"	"	acht	"
…ach	"	"	acht	"

… versiegelte Offerte angenommen. …ne Feststellung des Fiskalpreises

… Sonnenjahre 1855 nachstehende …ß bezahlt werden.

	fl.	kr.
…	1	20
…	1	49
…	2	3
…	—	30
…	2	10
…	2	15
…	2	10
…	1	20
…	1	46
…	3	—
…	2	55
…	1	54
…	1	—
…	1	30
…	2	36
…	2	31
…	1	46
…	2	30
…	—	52
…	1	36
…	1	4
…	1	4
…	1	24
…	1	28
…	1	40
…	—	24
…	2	10

Für die Strecke		fl.	kr.
	» Gratz » »	1	18
	» Fürstenfeld » »	1	44
	» Laibach » Wien	1	50
	» Gratz » »	—	59
	» Fürstenfeld » »	1	28
	» Laibach » Venedig	1	24
	» » » Fiume	—	51
	» Klagenfurt » Gratz	1	12
	» » » Laibach	1	4
	» Villach » »	1	4
	» Sacco bei Roveredo nach Triest	2	28
	» Triest nach Sacco bei Roveredo in Tirol	2	30

Anbote können sowohl nach einzelnen, mehreren oder sämmtlichen der ausgeschriebenen zwanzig Routen gemacht werden, jedoch muß bezüglich jeder einzelnen Route der Frachtlohn für den Sporco-Zentner der Hin- und Rückfracht mit Zahlen und Buchstaben besonders ausgedrückt sein.

Die Offerte müssen

1) mit dem Eingabenstempel versehen, mit dem Vor- und Zunamen, Charakter und Aufenthaltsort des Offerenten deutlich unterfertiget, und von Außen mit der Aufschrift: »Anbot zur Tabak-Material Verfrachtung von — nach — oder zurück« überschrieben sein, und
2) die Verbindlichkeit ausdrücken, sich den (bei der Finanz-Landes-Direktion in Gratz und Wien, dann bei den Cameral-Bezirks Verwaltungen in Gratz, Marburg, Bruck, Laibach, Neustadtl, Klagenfurt, Triest, Görz und Capo d'Istria, der Finanz-Bezirks-Direktion in Fiume, der Finanz-Intendanz in Venedig, dem Hauptzollamte in Villach, dem Tabak-Verschleiß-Magazine in Fürstenfeld, der Tabak-Fabrik zu Sacco bei Roveredo, sowie der k. k. Tabak-Fabriks-Verwaltung in Hainburg zur Einsicht erliegenden) Kontrakts-Bedingungen zu fügen; ferner
3) mit der Quittung über das zur Sicherstellung des Anbotes bei einer dieser Finanz-Landes-Direction unterstehenden Kasse erlegte Vadium, welches für die Route unter

1. — 530 Gulden		11. — 57 Gulden	
2. — 257	»	12. — 31	»
3. — 145	»	13. — 260	»
4. — 2274	»	14. — 24	»
5. — 625	»	15. — 20	»
6. — 111	»	16. — 1174	»
7. — 200	»	17. — 43	»
8. — 113	»	18. — 2	»
9. — 614	»	19. — 425	»
10. — 26	»	20. — 339	»

beträgt, belegt sein, endlich

4) längstens bis zum 20. Oktober 1855 um 12 Uhr Mittags im Präsidial-Bureau dieser k. k. Finanz-Landes Direktion überreicht oder dahin eingesendet werden.

Nach diesem Zeitpunkte einlangende Offerte werden ebenso unberücksichtigt gelassen, wie jene, welche undeutlich oder unbestimmt abgefaßt sind, Berufungen auf andere Anbote oder selbstgewählte Nebenbedingungen enthalten und denen irgend ein Erforderniß mangelt.

Die Offerenten bleiben vom Zeitpunkte der Ueberreichung ihres Offertes bis zur erfolgten Entscheidung für ihre Anbote rechtsverbindlich, ohne daß die Finanz-Verwaltung hiebei an die im allgem. b. G. B. zur Annahme eines Versprechens bestimmte Frist von 14 Tagen gebunden ist.

Nach erfolgter Entscheidung wird das Angeld demjenigen, dessen Anbot nicht angenommen wird, sogleich zurückgestellt, das Vadium jenes Offerenten aber, dessen Anbot angenommen wird, bis zum Erlage der Caution, welche auf dem Betrage des Vadiums festgesetzt wird, zurückbehalten.

Die Caution ist binnen 4 Wochen vom Tage gerechnet, an welchem dem Ersteher die Annahme seines Offertes bekannt gemacht wird, vollständig zu leisten, widrigens es der Finanz-Landes-Direktion freistehen wird, entweder das erlegte Angeld als dem Staatsschatze verfallen einzuziehen oder auf Gefahr und Kosten des durch die Unterlassung des bedungenen Cautions-Erlages vertragsbrüchigen Kontrahenten über die von ihm erstandene Leistung einen neuen Vertrag mit wem immer auf die der Finanz-Landes-Direktion beliebige Art einzugehen.

Von der k. k. steier. illir. küstl. Finanz-Landes-Direktion.

Gratz am 14. September 1855.

Izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

Broj X … U ZAGREBU, U SUBOTU … DANA 13. …

Carsko-kr. … služ…

NARODNE N…

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedelje i blagdane na čitavom … Polugodišnja predplata je za domaće u novcu … 4 for. srebr. — Za …ske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

Iz Berlina 10. listopada Središnji odbor pruske banke zaključio je danas, da se diskonto na mienice povisi na $4\frac{1}{2}$, kod lombardah na $5\frac{1}{2}$ %.

Iz Odese od 9. javlja se, da u večer toga dana nije flota ništa poduzela protiv Odesi.

Iz Genove, 9. list. Po dolazku parobroda iz Napulja raspreštanio se glas, da se u Paterno kod Katanie porodio ustanak naroda i da je vojska posredovati morala.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Financialno popečiteljstvo imenovalo je pristava dalmatinske financ. prokurature, dr. Antu Smiriča, financialnim prokuratorom sa činom financ. savietnika a pristava dra Dominika Vitezića financ. savietnikom kod iste prokurature.

S bojišta.

— Izviestje kneza Goršakova o jurišu na Sevastopolj, glasi u bitnosti:

Dne 17. kolov. otvori nepriatelj podkrepljenu topničku pucnjavu na Karabelnaju, koja je 20 danah i noćih trajala. Pèrvoga dana izgubismo do 1,500 momakah, kroz sliedeća četiri dana po 1000 m. na dan a posliednjih 15 danah po 5—600 m. svakog dana. Uspieh vertikalne pucnjave s topovnim bombama biaše osobito za utvèrdjenja strahovit, merloni i traverse, koje su svake noći posred najstrašnie vatre izpravljene bile, usled pèrvih su hitacah opet se razvalile, jerbo novonasuta izsušena zemlja nemogaše dèržati, pèrsobrani odvaljivali su se na hèrpe u jame, i ove izpunile. Bedem br. 2 svakog je večera predstavljao gomilu razvalinah i nijedan top nemogaše više slobodno dielovati, jedna bateria od 12 topovah morala se pače s lieve strane Malakov-Kurgena prenieti u drugu odbranjivu liniu, gdie je medjutim takodjer pala. Nepriateljske pribljižnice dopèrle su medjutim gotovo do ruskih jamah; strahovita oštećenja utvèrdjenjah, koja se nemogahu više izpraviti, i gubitci posade, koji sve to veći postajahu, čim se više ljudih upotrebilo za poslove, uvieriše vèrhovnoga zapoviednika o nuždi, da se grad ostavi, no za ovu na očigled nepriateljske vojske od 100,000 m, koje pribljižnice dosegoše jur gradske obkope, težku operaciu trebalo je pričekati na zgodne vrieme. Medjutim nepriatelj je dne 5. rujna podkrepio bombardiranje i kanonadu nečuvenim načinom i pucnjavom iz svih svojih bateriah razorivao utvèrdjenja. Odmah se uvidila namiera dušmana, da želi demontirati topove a zatim jurišati, čega radi je vèrhovni zapoviednik učinio svoje priprave.

Gubitci biahu medjutim strahoviti, izštećenja nemogahu se više izpravljati; služeća kod topovah momčad padala je gomilice i nemogaše se podpunjavati; posliednja tri dana, 5., 6. i 7. rujna osim topničke momčadi, kojih gubitak nije se mogao brojati, postadoše za rat nesposobni: 4 štopska oficira, 47 višjih oficirah i 3917 prostih vojnikah. Čim se primietilo, da se nepriatelj sprema za juriš, biaše u Karabelnaju, gdie je zapoviedao general Krulev, povučena 9. pieš. divizia za rezervu i većom stranom u drugoj linii smieštena. U varoškoj strani zapoviedao je generallieutenant Semjakin. Dne 8. u $11\frac{1}{2}$ satih u jutro baci se nepriatelj na 2. bedem, kojega zasipane jame nikakvu povećuzapreku ne učiniše, razbije tamo nalazeći se batallion regimenta Olonec i prodre do druge odbranjive linie, odkale ga major Jerešević s jednim batalionom regimente Bielozersk suzbije bajonetom.

Generalmajor Sabašinski pohèrli s rezervama, tri parobroda doplove opet k ušću bielskog zalieva i sa bateriama sieverne strane decimiraju jurišajuće, koji su redomice još navale podnesli i svakiput bačeni bili. Na izloženi zakut Korniloyve bastione navalile je pet francezkih diviziah — 30.000 momakah. Pèrva kolona njihova prodre kod lieve strane zakuta u bedem i suzbije regiment Praga. Zapoviednik istoga, pukovnik Freund, s niekoliko satniah priteče i odbije jurišajuće s bajonetom, no bude sam ranjen; u to dolazaše sve nove i nove jurišajuće kolone i skorim posiednu cieli vèršak Kurgena. Sad se stavi generallieutenant Krulev na čelo regimente Ladaja, da ga opet osvoji. On bude ranjen. Na njegovo miesto stupi generalmajor Lisenko: on bude težko ranjen. Njemu naslièdi generalmajor Juferov, on padne, a ovome opet generallieutenant Martinau: i on bude težko ranjen; veća čast regimentskih i bataillonskih zapoviednikah takodjer stranom poginuše, stranom biahu težko ranjeni, i u 2 sata moradoše napokon ruske vojske ustupiti i povući se za ogèrljak bedema, au i nepriatelj nemogaše prodrieti preko nasipa i jame, koja je ratujuće dielila.

U isto vrieme s navalom na Kornilov bedem biaše napadnuta bateria Gervais, i tamo nalazeći se lovački regiment bačen; nepriatelj posiedne tudie jamu, i bez da bi dalje pelazio, otvori pucnjavu. U 12 satih nahrupe Englezi, podupirani jakim rezervama, na predstojeći zaslon 3 bedema (Redana). Regiment Vladimir biaše bačen, no regimente Kamčatka i Jakuck dodju u pomoć i s bajonetom suzbiju nepriatelja na polje. I ovdie su tri juriša odbijena. Jedno oddieljenje nepriateljah smiesti se u jami, nu 48 dobrovoljacah pod jednim barjaktarom pojure na njih dolie i raztieraju ih. U isto doba napadnute su baterie Budišev i Janovski, au napadaji biahu suzbijeni; kod ovoga sretnoga suzbitka učastvovala je 47 družina „opolčenja“ iz Kurska, koja je dakle u Sevastopolju vatrom okèrstena.

U isto vrieme napadnute su jurišne baterie, no nepriatelj strašnom je vatrom dočekan, da se nije usudio, sići dolie u jamu, nego se ograničio na pucnjavu s muškatah, koja je svakako mnogo štete počinila.

Tako dakle biahu tri navale na treću odbranjivu liniu suzbijene i generallieutenant Pavlov otvorio je sad pucnjavu s njihovih bateriah na Malakov-Kurgan.

U $2\frac{1}{4}$ sata započa juriš na varošku stranu, protiv koje je do ovog vremena samo jako pucano. — Silno množtvo baci se iz najbližnjih transéah na linetu Bielkin. Jedna kolona od 10.000 m., koja je sliedovala, biaše vatrom kartačah linete Bielkin, baterie Bataškov, bedema 6 (karantenski bedem) i baterie Semjakin suzbijena i obrati se protiv bedemu 5. (središnjem). Ovdie počmu jurišajući spinjati se na persobreni, no budu bajonetima dolie oboreni. U reduti Černa, koje topovi na jednoj strani biahu demontirani, prodre nepriatelj kroz to slabo miesto te se porodi strahovito kreševo s rukama, generalmajor Krušev doleti s jedne a podpukovnik Verevkin s druge strane u pomoć — i od unišavših nepriateljah ostadoše samo tjelesa. Grof Ostensaken biaše tudie očevidac. On se osviedočio zatim, da bi osvojenje Kornilove bastione velikih žèrtvah stajalo, i naloži generallieutenantu Šepelievu, da ni…

izpod Marine ploče, pod kojom se nadje metalna ožica (kašika) i to mala i sasvim po formi pričestne, na vèršku je zatubast dèržak i usiečena tri ova ††† znaka, a pod njim dva sitna pervaza. Nadje se kostih i jedna žuta savijena žica iz četiri struke. Despotov grob nije htieo ticati zato, što je ploča podvučena pod jedan stupac cèrkve. Pred cèrkvom ima više pločah bielih, nad kojima stoje nadpisi upokojenih igumanah, pod nadpisom izsiečena je štaka. Ove su sve ploče porazbijane. Uzrok, zašto su polupane priča se ovako: Dokaže nietko jednom paši skadarskom, da se pred cèrkvom komskom nahode ploče, koje bi za pašin hamam udesne bile. Paša pošlje Turke, da ploče donesu; a Sèrbi se dogovore, te noću sve ploče polupaju. Došavši Turci vide sve ploče polupane, naume cèrkvu zapaliti. Nieki knez Jankić progovori u družtvu, da bi on dao kliještama tri zdrava zuba iz svoje glave izvaditi, samo da može cèrkvu od ognja spasiti. Jankićeva rieč dopre do ušiuh Turskah, potraže ga i našavši upitaju ga: da li je istina, da je on to sborio i da li bi on to učinio? Ovaj odgovori, da jest i da hoće. Turci narede, da mu tri zdrava zuba izvade. Kad su tri zuba izvadili, sačuvaju cèrkvu od ognja itd.

Biegunce Braićke, koji su čuvali džebanu ostrožku, počem su one druge Braiće u Ostrogu potukli, makao je knjaz iz Ostroga, a miesto njih stavio Cèrnogorce da džebanu čuvaju.

(Sèrb. Dnev.)

Francezka.

Iz Pariza, 7. listopada. „Moniteur“ donosi 6 imenovanjah za brodovne kapetane, 16 za kapetane fregatah, 35 za lieutenante. — General divizie Monet imenom zapoviednikom škole u St. Cyru.

Na posredovanje francezke vlade ostat će, kako se glasa lord Redcliffe na svom miestu u Carigradu.

Velika Britania i Irska.

— „Times“ brine se već, šta će s Turskom biti. On je nieki dan, baš kad se razglagoljstvovao, kako od Rusie neima ništa, svojim dobrim priateljima — Turcima — savietovao, da im je sad vrieme došlo, da prave političnì testament i da gospodu Engleze nasliednikom učine. On veli, da se nada, da će Rusi biti utučeni kao nepriatelji, ali da Turci, kao saveznici, moraju izčeznuti u Europi ili propasti. Kaže Turčinu, da se može tim tiešiti, što je pred svoju smèrt nješto Europi poslužio, inače cielog svog vieka nije bio nizašto sposoban; a baš ako se te rieči Turčinu nebi dopale, upućuje ga „Times“ na rieči „najizobraženiih pašah,“ koji su rekli, da Turcima ništa drugo neostaje do „dostojno umrieti.“ Tako je „Times“ i godine 1853 mislio, i sve dok se nije rat oglasio, samo s tom razlikom, što je tada ludovao za uspostanovljenjem bizantinskog carstva. Danas, kad su se porcie povisile i kad je zapad još druge žèrtve prinio, naravno da „Timesu“ i nepada na om, da Gèrcima tursko nasliedje ostavi; njegov način mišljenja o karakteru, političnoj sposobnosti i budućnosti Helenah u mnogo se promienio. „Times“ veli, da se hristjanski podanici moraju podložiti zapadnim silama, koje su sultanovu zemlju branile od razkomadanja i izsisavanja, pak su zato i uzele na se mnoge žèrtve i podgovornosti. Treba, veli, da se hristjani uzdaju na rieč zapadnih silah. Poslie veli, da bi katolici, Nestorianci i Jermeni kako tako uz njegov plan pristali, ali Gèrci su mu vèrlo neposlušni, pak zato im i čita koran.

Spanjolska.

Iz Madrida pišu, da neima dvojbe, da će kortezi odobriti savez s Francezkom i Englezkom, te 25—30,000 m. poslati na bojište.

Različite viesti.

— U amerikanskom gradu Littlefelsu zavedena je ogromna papirnica, u kojoj se gradi papir od amerikanske lipovine (Tilia glabra). Papir je ovaj tanji i bolji od navadnoga, i vlastnik ove papirnice tverdi, da će moći od svake verste dèrva papir graditi.

SLUŽBENI LIST.

Br. 4007/g. (458—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom 25. kolovoza 1855 br. 3516 pronadje u 1380 for. $33^3/_4$ sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $3^{19}/_{48}+^{1}/_{18}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Mihovljan, Komor, Petrovagora, Mače i Oštere, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Lipje gosp. Josipa Beloševića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 23. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 23. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prianje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5539. (161—D.P.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kot. suda zagrebačkoga stavlja se s otim do znanja, da je na molbu g. Ante Zoričića ovèršbena dražba sudbeno pliennjenih, te na vlastitost Jure Talan i Pavla Jurin spadajućih na 180 for. procienjenih dviuh volovah dozvoljena, i za uživotvorenje iste ročište za dan 5. studenoga u selu Mikulić odredjeno, — kamo se kupiti želeći ovime pozivlju.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.
U Zagrebu 8. listopada 1855.
C. k. zemskog suda savietnik
Cuculić.

P. 1250 1855 (Izv. 446) (3—3)

Natiečaj.

Odlukom obćinskog vieća od 9. prosinca godine 1854, br. 1464 i potvèrdom visokoslavnog c. kr. namiestničtva od 26. kolovoza t. g. br. 3971 ustanovljeno jest za obćinu grada Križevca miesto liečnika (Fizikat) uz godišnju 400 for. sr. plaću, koju će iz obćinske blagajne vući.

Miesto ovo do konačnog uredjenja gradovah popunit će se privriemeno, — te se ovime razpisuje natiečaj do 31. listopada t. g. — natiecatelji, koji graduirani doktori medicine biti imadu, dužni su sliedeća izkazati:

a) dobu starosti,
b) vierozakon,
c) ponašanje, tako moralno, kao i političko,
d) stališ,
e) uspieh propisatih naukah liečničkih, kadi se vierodostojni propis povelje podastèrti imade,
f) dojakošnje boravljenje, dali je u javnoj službi stojao, kadi, sa kakovim uspiehom? oli je privatno umietnost svoju viežbao, i kako dugo,
g) mora bit viešt hèrvatskom, oli inom slavjanskom jeziku.

Molbenice kao i svi prilozi moradu na propisanom biljegu do ustanovljenog roka magistratu gradskome prostom poštom poslati se, jer na zakašnjene uzet neće se obzir.

U Križevcu dne 10. rujna 1855.

Br. 6824. (275—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom 12. rujna 1855 broj 3798 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Sigmundu Galjufu za spadavše na dobro Kalinovica u obćinah Molvice itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $4^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1700 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Usled. toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. siečnja 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6725. (270—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855. br. 3769. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Franji grofu Gyulayu za spadavše na dobro Brezovica u obćinah Graničari, Hudibitek i t. d., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $172^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 69.150 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 19. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6822. (273—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3844 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Ani Šaronja za spadavše na dobro Hrastina u obćini Bèrdovec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće $2^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6724. (269—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 7. rujna 1855 broj 3767 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Franje Raizera nasliednikom za spadavše na dobro Mirnovec u obćinah Rakovica, Cerje itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 16 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855. s pozivom:

smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 4003/g. (451—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 25. kolovoza 1855 br. 3515 pronadje u 383 fr. 20 kr. sr., od kojih kamate teči počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 46/48 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Petrova Gora i Bobovec, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Lipje gospodina Petra Beloševića, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) na jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah takovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, na koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i osim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačenoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 23. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 23. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojih u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

OGLASNIK.

(160—Dp.) 16. 18. (3—1)

☞ Posve frižke ☜

Dne 3. studenoga ove godine

neopustivne sliedovati.

Kod te loterie dobit će se:

810,525 fr. b. v.

u 4 dotacie od

for. 37,280 — 263,325 — 25,2200 — 237,720 — 15,000 f

64,294 nuzzgoditka

od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 itd. itd.

Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je ovom loterijskom poduzeću, kojega cieli čisti dobitak opredieljen je s polovine za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru, a s polovine za zakladu nemoćnih vojnikah maršala kneza Vindišgreca, izvanredna dozvoljenja podieliti, te je time moguće bilo, obskèrbiti ovo izigravanje s predstojećim, još nikad prie neobstojavšim zgoditcima. Time je posiedateljima srečakah ne samo na izgled stavljen znamenit novčani dobitak, nego i prilika pružena, da opredieljene po njeg. veličan. caru dobrotvorne svèrhe podupiru i pospieše.

Jedna srećka I. ili II. razreda stoji 3 for., srećka III. razreda 6 for. a srećka IV. razreda 10 for. sr.

Gorespomenuta veletèržka kuća izdaje srećke u Beču, am Hof br. 329 i dobivaju se u tèrgovinama, gdie su dotični oglasi izloženi.

U Beču mieseca listopada 1855.

☞ U Zagrebu dobivaju se srećke ove loterie kod g. Pavla Haca, kao i u svih tèrgovinama i c. k. loterijskim sbirkama, gdie su dotični oglasi pribijeni.

(156—Dp.) (20—3)

Mnogostranim potraženjima da se zadovolji

pravi

ŠTAJER. BILJNI SOK ZA PÈRSOBOLJU

sveudilj u najizvèrstnijoj kakvoći moći je dobiti u Zagrebu u liekarni Föderl-ovih baštinikah*)

☞ Proizvoditelj jedini pravog štajer. biljnog soka liekar J. Purgleitner u Gradcu, moli da mu se otaj sok s inimi pod istim označenjem u tèrgovinu stavljenimi proizvodi nezamieni.

☞ Flaše pravog štajer. biljnog soka iz biela su stakla sa konačnim gèrlom, kositrenom kapslom na kojoj (kao što i na flaši) natiskano je: »Apotheke zum Hirschen in Gratz« i »J. P. A.« pomnjivo začvèršteni, u ostalom providjeni napisi, sa podpisom proizvoditelja.

Ciena jedne flaše 50 kr. sr., manje od 2 flaše nerazzašilje se. Žamatanje od 2 ili 4 flaše stoji 20 kr. srebra.

*) Soka otog uvik je za dobiti:
u Beogradu kod gosp. Treškovića.
» Belovaru » » Lackovića.
» Osieku » » liekara Horninga.
» Novoj-Gradiški kod g. A. Antonovića.
» Karlovcu kod gosp. A. Benića.
» Koprivnici » » S. Reškovca i sina.
» Novomsadu » » J. L. Vidašića.
» Zemunu » » liekara Zrešćika.
» Virovitici » » D. Demetrovića.
» Varaždinu » » liekara Haltera.

(127—D.P.) (3—2)

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDELJAK DANA 15. L

Carsko-kr. služ

NARODNE NO

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — ietu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

— Knez Goršakov javlja pod 9. list., da je nepriatelj dne 8. listop. poduzeo sa znamenitom vojskom rekognosciranje protiv Perekopu, i potom vratio se natrag u Eupatorio, bez da se je kakva bitka dogodila. Dne 9. listop. saveznici su sa 16 batailloneh krenuli iz Kakulaca i smiestili se u Jenikale. S drugih točkah Krima nejavlja se ništa znamenitiega."

— Druga depeša iz ruskoga glavnoga stana glasi: Dne 9. i 10. listopada nije se u položaju nepriateljske flote pred Odessom nikakva promiena dogodila.

— Knez Goršakov javlja pod 11. listopada, 11 satih u večer:

„Nepriatelj je znatnu silu spustio u dolinu gornjega Belbeka. Tamo podigao je logor i sprema se, kako se čini za daljne operacie. U isto vrieme krenuo je od Černaje prema selu Upu. Naše prednje straže stoje na Černaji kod gornjega Ayrgula (Nôtre avantgarde est près de celle du haut Ayrgul). Na sievernoj strani Sevastopolja i ostalim točkama poluotoka nije se ništa znatniega pridesilo."

Iz Danciga, 12. list. „Bulldogg" otišao je 9. iz Nargena i jučer kasno ovamo stigao. Novoga ništa; položaj flote isti je. Sve topčare šalju se u Englezku.

Iz Pariza, 12. list. „Moniteur" javlja: Njene visosti hercog i hercoginja od Brabanta prispiet će danas u Pariz.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Iz Zagrebu. Ovih danah stigla je vèrhovna nadstojnica milosèrdnih sestarah u ovdiešnji samostan i dovela je sobom dvie cèrnice, koje je poznati čoviekoljub Olivieri s mnogimi drugimi u Afriki kupljenimi robkinjami u Europu dovezo. Ove dvie cèrnice, za kojih jednu će preuzvišeni g. nadbiskup, a za drugu prečastni kaptol plaćati, odgojivat će se u samostanu milosèrdnih sestarah, pa pošto budu valjano pripravljene, bit će kerštene. (Kat. l.)

Promiene u biskupii senjsko-modruškoj ili kèrbavskoj.

Postali su:

Gosp. Pobor Ivan, duhov. pomoćnik u Ledenici postadè upraviteljem kèrmpotskim;

„ Pobor Nikola, grižanski duh. pomoćnik, premiešten kao takov u Ledenicu;

„ Svèrljuga Andro, postade duhovnim pomoćnikom u Otočcu;

„ Šegulja Matia, razložki kurat ide za upravitelja u Saborsko;

„ Potočnjak Ivan, dosadanji duh. pomoćnik, ide kao takov u vinodolski Novi.

Preminuli su:

Gosp. Špiljak Ivan, izsluž. župnik podlapački;

„ Katnić Miho, župnik kèrmpotski;

„ Potočnjak Gèrga, upravitelj saborski.

Iz Zadra, 9. listopada. Nieka četa Cèrnogoracah počinila je kod Grahova, Zubci i Trebinja nasilja i tom prigodom povredila nieki neobitavani mali drum na ovostranom zemljištu kraj Krivoscie. Odmah učinjene su shodne naredbe, da se za buduće preprieče slični neredi.

S bojišta.

— U Odesi boje se, da će saveznici navaliti na taj grad. Doduše tamo nalaz ise mnogobrojna vojska, i utvèrdjenja su jaka, na čelu stoje odvažni predvoditelji general Lüders, generallieutenant Krusenstern, general Golovin, i svi stališi bi bez razlike natiecali se u oddanosti i oduševljenju, nu sasvim tim varoš bi bombardiranjem mnogo tèrpila.

— Nieki pisac „Allg. Ztg." nazvao je današnje savezno vojevanje „novonapoleonsko vojevanje." On kaže da se u Krimu ništa neradi bez naredbe cara Napoleona. Pokojni car Bonaparta svakad je išao na to da na nepriatelja sa rebarah napada. Vojničko izkustvo i znanje kaže, da je to najbolji način. Ali tu valja udesno miesto izabrati. Po tome pravcu svoga strica naredio je car Napoleon da se udara na Rusiu sa rebarah, na Krim. Kad se sa rebarah udara, valja se obzirati i na tegobe miestne, na gradove i t. d. Ili saveznici nisu na to obzirali se, ili su doista samo na to išli, da Sevastopolj otmù. Ako su oni s Rusiom vojevati mislili, valjalo im je drugi put i drugo miesto izabrati. Da su n. p. oni u Odesi izišli i odatle se dalje u Rusiu uputili, Rusi bi se našli u nevolji. Vojsku svoju nebi mogli na jednom miestu okupljenu dèržati nego bi morali s jedne strane Krim, a s druge strane Dunav čuvati, kao što je onda ruska vojska i podieljena bila. Saveznici da su znali, mogli su izići kod Odese sa svom silom, odatle se pustiti dalje u Rusia, pak se onda okrenuti na jednu vojsku rusku i razbiti je, a poslie na drugu. Tako je Bonaparta na više miestah pobiedio, tako je i na Ulmu pobiedu dobio. Baš kad bi Rusi htieli povući se, da se u maloj Rusii koncentriraju, saveznici bi mogli izići pred jednu, a poslie pred drugu stranu. S tim bi bar Besarabiu a može biti i malu Rusiu mogli osvojiti, ako bi samo dovoljno vojske imali. To je i onako put u Moskvu i Petrograd, ako ih sèrdce opet tamo vuče. U putu tome nema gradovah, a put je najbolji. Zemlje su najpitomie i najbogatie. Može biti tim putem da bi saveznici što god dobili a na svaki način s manje kèrvi i troška prošli bi.

Da su pak cara Nikolu pitali, gdje najvoli da saveznici u južnoj Rusii na suho izidju, morao bi on odgovoriti: nek dodju na Sevastopolj; tu sam od više godinah za njih se spremio; odatle se ja mogu povući natrag bez opasnosti; tu mogu ja više bojevah izgubiti, a da se nepriatelj nemože raširiti; najposlie odatle je najdalje do sèrdca moga carstva.

U vojničkoj nauci ima pravilah koja se nesmiedu mienjati; inače odmah sliedju žalostne posliedice. Do sada su saveznici sa svojim ratom rugali se nauci ratnoj. Naučen vojnik nesmie im željeti uspieha, jer bi se tim sva njegova nauka uništila ili oborila. Saveznici videći svoja velika sredstva, zaboravili su da se najveća vojska vèrlo lahko utamaniti može; da je lakše utamaniti svoju vojsku, nego nepriateljsku i da su svoji slabi generali opasni kao god i dobri nepriateljski.

Sasvim protiv strategie saveznici su izabrali za boj najkranje i najteže rusko miesto. Tu su zapali u počastne bojevo (Successivschlachten), koji najviše vojsku proždiru. U takvim čestim bojevima onaj, na koga se udara, može više bojevah izgubiti i zato opet pobiedu odèržati. Čini se to smiešno ali je za to još Pirhus znao rekavši poslie jedne pobiede: još jedna takva pobieda, pak sam propao. Samo ako nepriatelj poslie takvih pobiedah nedobija u prostoru osvojene zemlje, on je u šteti a onaj u dobitku na koga se udara. Godine 1812 Rusi nisu imali gradovah, da se tako češće sa nepriateljem tuku ali njihovo ustupanje opet je na osnovu takve strategie bilo i zato sa uspiehom uvienčano.

su lica i obe ruke izgoriele. On imadjaše og prigodom povlačenja Rusah iz južne strane vastopolja dignuti u zrak drugi bastion. Vodobaruta zapaljeni su, ali samu barutana nepo- nehtiede zapaliti se. Sad je dakle valjalo iz va zapaliti i pregledati gdie je pogrieška? — to je s velikom pogibeli skopčano bilo; — svim tim rečeni oficir uzme neustrašivo fitilj, u posve neznatnoj daljini zapali vod od batane te podje mu za rukom bedem u zrak či.

Car, čuvši za ovo požèrtvovanje, skine sa vojih pèrsiuh kèrst sv. Gjorgja i pridiene ga a pèrsi junaka. — Pèrvoga dana svoga u Nikolajevu boravljenja dao si je car predstaviti ve tamo nalazeće se generale i admirale, drugog dana pregledao je izvedena utvèrdjenja iznedj Buga i Ingula, i izjavio svoje zadovoljstvo. ngul utiče u Bug iznad Nikolajeva, pa se s toga čini, da rečena utvèrdjenja smieraju na obranu protiv unutarnjosti, a da se navale s morske strane nije plašiti.

Trećeg dana dèržao je car paradu nad nalazećom se u Nikolajevu vojskom. Cara je uviek pratio general **Liders**, koi je u tu svèrhu iz Odese u Nikolajev došao.

Francezka.

Iz Pariza, 7. rujna. Vlada je čvèrsto odlučila, nepriobćivati imena poginuvših dne 8. rujna. Princ Napoleon podnio je caru predlog, da se svikolici predmeti obèrtničke izložbe, koji su na prodaju, putem velike loterie izigraju. Sračunano je, da bi 50 milionah frankah dovoljno bilo, za izplatiti sve, što je za prodaju. Jedna srečka stajala bi 1 frank, i nedvoji se ni najmanje, da će se oko 50 milionah frankah skupiti. — Princa je na taj predlog pobudila osobito ona misao, da su mnogi tvorničari velike žèrtve učinili, da što slavnoga proizvedu, a neimaju izgleda, da će svoje dragociene proizvode prodati moći.

Iz Pariza, 11. listopada. „Moniteur“ javlja, da je njeno velič. carica jur u peti miesec zbabna. Njeno zdravlje je najpovoljnie.

Velika Britania i Irska.

London. Kao da je ciela istina, da će saveznička vojska zimovati u Krimu. Došla je u Vulvih i Tover zapovied, da se tovare za Krim ćebeta, kaputi i japundžeta, kroz koja nemože probiti kiša, čizme i peći koliko je moguće u većoj množini. Naručeni zimni šeširi gotovi su, i jedna čast od njih nalazi se već na putu.

Nepotvèrdjuje se, što se glasa, da će velika čast savezničke flote na iztočnome moru prezimiti u kojem sievernom pristaništu. Kao što se čuje, pojedinim oddieljenjima flote već je izdana zapovied, da se vrate na svoja zimništa u Šernesu, Šatemu, Vulvihu, Devanportu i Portsmutu.

— „Times“ obraća opet obću pozornost na bojno polje u maloj Azii i izjavljuje, da je dužnost Englezke o tome raditi, da se Kars sačuva od padenja ili predaje. Nesmatrajući na druge obzire, dužnost joj je to već i zato, što se tamo nalazi englezki general Viliams i njegov štab, koi sastavljaju sve sami Englezi. Naravno pak riešiteljan kakav upliv na tečaj rata nebi imalo padenje Karsa.

SLUŽBENI LIST.

Br. 4008/g. (Izv.—459) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 25. kolovoza 1855. br. 3553 pronadje u 5900 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 14⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radoboj i Semnica, kotaru krapinskom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Šašinovec gg. Mirka, Morica i Ivana Vinkovića, propisom §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe *izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim,* koji su napomenuti pod *1, 2, 3, bit će jedino* prosto, da svoja prava, *koja imaju, potieraju* samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, *s. r.*

Br. 6825. (276—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3800 i 3784 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Juliani od Fodroci za spadavše na dobro Berislavec i Teržci u občinah Sv. Ivan i Hum, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 43⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 17.400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 30. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. studen. 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 31. siečnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, nasliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. rujna 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 6824. (275—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom .12 rujna 1855 broj 3798 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Sigmundu Galjufu za spadavše na dobro Kalinovica u občinah Molvice itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 4$^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1700 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. siečnja 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6725. (270—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 7. rujna 1855. br. 3769. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Franji grofu Gyulayu za spadavše na dobro Brezovica u občinah Graničari, Hudibitek i t. d., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće 172$^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 69.150 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 19. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 19. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 19. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6822. (273—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3844 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji Ani Šaronja za spadavše na dobro Hrastina u občini Bèrdovec, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće 2$^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. siečnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6823. (D.S. 274) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3841 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Karlu Krajačiću za spadavše na dobro Mikulić u občini Mikulić, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće 3$^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1250 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 23. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 23. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Br. 3992/g. (455—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniju razbistriteljnom presudom od 25. kolovoza 1855 br. 3587 pronadje u 4300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 10/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Novaki, Maruševec, Marčan i Ladanje, kotaru varaždinskom i ivanečkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Kalinovac ili Brezje gospoje Josipe Bedeković, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izkodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn s. r.

Ad. Z. 8995. (279—DS.) (3—2)

Concurs-Ausschreibung.

Zur Besetzung des im k. k. Agramer adeligen erledigten Ratko'schen Stiftungsplatzes, wozu vor Allem die Verwandten des Stifters berufen sind, wird in Folge des der k. k. Agramer Comitats-Behörde zustehenden Vorschlagsrechtes hiermit der Concurs bis längstens 15. November l. J. mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass die nach diesem Termine einlangenden Gesuche unberücksichtigt bleiben werden.

Die diesfälligen, an die k. k. hochlöbliche Statthalterei stilisirten und bei der k. k. agramer Comitats-Behörde einzubringenden Gesuche müssen

1) mit dem Taufscheine, dem Gesundheits- und Kuhpocken-Impfungszeugnisse, so wie mit den Schulzeugnissen der zwei letzt verflossenen Semester belegt sein;

2) haben dieselben die ortsbehördliche Nachweisung der Vermögensverhältnisse und des Einkommens, dann den Namen, Stand, Charakter und Wohnort der Aeltern des Candidaten mit der Bemerkung, ob dieselben noch am Leben sind, zu enthalten;

3) ist die Anzahl der versorgten und unversorgten Geschwister des Candidaten nebst den von denselben oder vom letztern selbst bezogenen allfälligen Genüssen aus öffentlichen Cassen oder Stiftungen anzugeben;

4) sind die allfälligen Verdienste des Vaters und der Familie überhaupt anzuführen;

5) ist die Nachweisung zu liefern, ob und in welchem Grade der Candidat mit den Stiftern Georg und Josepha Ratko verwandt oder verschwägert sei. Sollten sich

6) keine Bewerber aus der Ratko'schen Verwandschaft anmelden, so wird auf Gevattern- und Freundeskinder der gedachten Eheleute und erst in Ermanglung solcher auf hoffnungsvolle Agramer Bürgerswaisen Rücksicht genommen werden.

Agram am 29. September 1855.

Von der k. k. Comitats-Behörde.

Nr. 247. (492—Izv.) (3—2)

Concurs

zur Aufnahme eines Musiklehrers und Organisten. Bei der Vereins-Musikschule zu Petrinia in Croatien ist die Musiklehrers- und Organistenstelle zu besetzen, mit welcher ein jährlicher fixer Gehalt nebst Quartierzins von 390 fl. C. M. verbunden ist; welcher Gehalt mit der Zeit auch auf 450 fl. C. M. zu stehen kommt, dessen Hauptpflichten sind:

1. Die Musikzöglinge mit Ausnahme der Sonn- und Feiertagen täglich zwei Stunden Vor- und zwei Stunden Nachmittags im Gesange, Violin und Guittarre-Spiele theoretisch und praktisch zu unterrichten.

2. In der hierortigen Pfarrkirche an Sonn- und Feiertagen das Orgelspiel zu besorgen.

Diesemnach muss also der Musiklehrer wenigstens in einem vorbenannten Instrumente mechanische Fertigkeit besitzen, und in den übrigen so weit bewandert sein, dass er den Unterricht darin mit Erfolg ertheilen kann; dann muss er im Orgelspiele gut bewandert, und der kroatischen, oder einer andern verwandten slavischen Sprache mächtig sein.

Diejenigen, welche diese Stelle zu erhalten wünschen, haben ihre mit legalen Befähigungs- und Sitten-Zeugnissen instruirte Gesuche längstens bis Ende dieses Monats an die Musikschul-Vereins-Direction hieher nach Petrinia portofrei einzureichen.

Petrinia am 7. October 1855.

Kussan, Director. **Borojević**, Vereins-Sekretär.

Nr. 9301. (293—D.S.) (3—2)

Concurs-Ausschreibung.

Zur Besetzung einer erledigten k. k. Bezirksamts-Kanzelistenstelle mit dem Gehalte jährlicher dreihundert fünfzig Gulden C. M. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 400 fl. C. M. wird hiermit der Concurs ausgeschrieben. Diejenigen welche sich um diese Stelle zu bewerben gedenken, haben ihre mit den Nachweisungen, über das Lebensalter, die zurückgelegten Studien, praktische Befähigung, politische Haltung, bisherige Dienstleistung und vollkommene Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer südslavischen Sprache belegten Gesuche und zwar: wenn sie bereits im öffentlichen Dienste stehen, im Wege ihrer Amtsvorstehung, sonst aber im Wege ihrer unmittelbar vorgesetzten Behörde (die Militärs mit Beachtung der Kriegs-Ministerial-Verordnung vom 31. December 1852 Z. 5156) binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung der gegenwärtigen Concursausschreibung in die Agramer Zeitung gerechnet, dem k. k. Bezirksamte Sissek einzusenden und darin auch anzuführen, ob und in welchem Grade sie mit Beamten dieses Kronlandes verwandt oder verschwägert sind.

K. k. Comitatsbehörde Agram am 6. October 1855.

Bunjevac, m. p.
k. k. Comitats-Vorsteher.

Nr. 869. (472—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. kr. kot. ured Pisarovina kao kot. sud poziva sve one, koji iz ostavštine s oporukom preminuvšega župnika u Dubrancih, što god kao vierovnici tražit imaju, neka radi prijave i posvedočenja svojih tražbinah dana 31. listopada 1855 u 9 satih prie podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu ovaj pismenu svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

Pokupsko dne 20. rujna 1855.

Balogh.

Izvatelj ... — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 16.

Carsko-kr. služ

NARODNE N

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 15. listopada. Danas počima tečaj predavanjah na ovdašnjoj pravoslovnoj akademii.

Iz Splieta priobćuje nieki putnik „Wien. Ztgu": Na imendan njeg. apost. veličanstva učinjen je ovdie pokušaj, da se u more spusti jedna nova poveća ladja. Premda pokušaj radi zemljištnih zapriekah nije sasvim uspieo, to ipak nastojanje Splićanah zaslužuje svaku pozornost. Ova ladja nazvana je „Diokleciau", budući to ime ukrašava Spliet sa sjejnim spomenicima, i gradjena je po družtvu jednom samih Splićanah; ima do 300 tonah i poći će ovih danah, nakèrcana sa sienom, u Krim. Ladja je gradio g. Nikola Depoto, Dalmatinac, i sve sastavne časti toga broda proizvod su Dalmacie. Sad se gradi druga veća ladja, nego li „Diokleciau".

Iz Livna dne 21. rujna. Kolera, koja tečajem prošlog prolieća i lieta svoj čemer izbljuva na žitelje Senja, Tèrsta, Splieta, Sinja i ostalih miestah po susiednoj Dalmacii, preseli se s početkom p. m. i u ovu krajinu turske Bosne. Koliko smo o ovom nezvanom aziatskom gostu, ko najbližnji susiedi, nedvojbeno slutili, da nas brez kèrvavog ujma mimoići neće, toliko smo u sèrcu, ko ovca pred nožem tèrnuli, ponajviše zato: što neimamo bolnicah, ni milosèrdnih družbah, ni pobožnih zavodah, ni urednih liekarstvah — lišeni dakle svih sredstvah, koja po kèršćanskih zemljah čoviekoljubstvo na podporu stradajućeg naroda njeguje. Zalud je bilo moliti i nagovarat dotičnu vladu tursku ovog grada Livna, da bi bar upotriebila ona predusretna sredstva, koja nju ni najmanjeg troška nestoje, ko što su: zabranit na tèrgovišću prodaju voća nezrela; pročistit ulice od stèrvinah i drugog smèrdeža; podvèrgnut kratkom odastavanju oli prokadjenju robu tèrgovačku iz Dalmacie simo dohodeća i t. d. Jedan članak vierovanja tumračnog Korana turskog: Egelu (fatum) ubiegnut se nemože, gasi nam sva nepobiedivu svietlost sv. evangjelja, pa i samog bistrog razuma; pa tako, kad čitamo u novinah skèrb, koja se svud po bielom svietu ulaže za odagnat oli predusrest ovaj otrov, i za ublažit bol i smèrt nemoćnikah, ostaju nam za utiehu samo dvie stvarčice: slana voda iza zubih, i jedino za Bogom pouzdanje u pomoć duhovnu i materialnu domaćeg našeg svećenstva.

Grad Livno broji do 300 obiteljih turskih i ciganskih, 220 katoličkih, i 120 nesjedinjeno-gèrčkih. Turci imadu više medresah za svoju mladež, a katolici i nesjedinjeni po jednu posebnu normalnu učionu. Ovdie stanuje i jedna agencia austrijska. Katolici, na jednoj krasnoj ravnici imenom Gorica, udaljenoj od varoši za jedan puškomet, baš u pročelju kamenitih baterah turskih, uspetih na visoke klisure, Cèrvenice zvane, započeli su lani zidati samostan, i uz njega prostranu cèrkvu sv. Petru apoštolu ko glavnom zaštitniku ciele ove krajine. Ovdie imadu oo. Franciškani bosanski varošku parokiju, i opet tri druge: Vidoši, Čuklić i Ljuburčić, koje se tik krajinah senjske, splietske, kninske pružaju do granice ličke, diele Bosnu od Dalmacie, i broje do 10 hiljadah katolikah; toliko će bit i „pravoslavnog" žiteljstva; no turskog življa ima jedva na 4 hiljade.

Kolera indi pèrvu svoju ubitačnu žaovicu zadene u parokiu katoličku Čuklić, i to jednim mahom u više selah i obiteljih udaljenih od parokije sat 1—1½. Za 4 sliedeća dana pade već mèrtvih 15, a oboli ih do 70. Hrabri miestni župnik o. Petar Križanac, budući sam, protèrkivaše od sela do sela, od kuće do kuće, dieleći bolestnim i umirućim svetotajstva, i svojom pribitnošću slobodeći uplašene ovčice, da se neplaše pomoć pružati stradajućoj braći; napokon zahvati dne 11. i njega otrovni kvas, i legne si na smèrtnu postelj. Glas ovi raztuži sèrce naroda po cieloj krajini. — Svatko moli Boga, da mu ovog najmilieg priatelja uzčuva. Kiša, koja dne 12. 13. i 14. zemlju obilato nakvasi i zrak prohladi, davaše nadu o umaljenju bolesti: no od dne 16. do 28. poče rasti zapara na toliko, da se je Réaumurov toplomier i pri izhodu i zapadu sunca penjao svaki dan od 40 do 52 stepena, te tako pošast sve veći mah uzimaše, i nadalje se pružaše. Prugovi ognjenimi izmrežano podnebje, pucnjava u vedru nebu na primier muklih topovah, potresi zemlje, gusti roji mušicah i gomadi leteće biahu javni sviedoci zraka otrovana, pa i ma najhrabrie sèrce stane nadu gubiti. Narod žetvom, kositbom, vèršitbom iznemožen, a žarom sunčenim sav progorio, blied, tavan, zamišljen, oslabljen, a u vidu upèrt, tup, i ko na smèrt osudjen. Jedan obćeni vapaj svud se pročuje: Bože, da nas naši misnici same ne ostave!! —

Udesila se sreća za katolike, što su slučajno dva misnika o. Lovre Karaula, i o. Sučić iz Fojnice, i opet o. Antun Vukadin iz Kupresa prispieli u ovu krajinu, baš onda, kad najveću uslugu učinit mogu i dotičnom svećenstvu i biednom narodu. No ponajviše sèrcem i okom svaki upiraše u o. Sučića, svećenika no ujedno i vèrstnog liekara, koj je, svèršivši uredno u Padui nauk liekarski, mnoga temeljna izkustva zacèrpio u Mletcih g. 1847. 1849., liečeći u bolnicah vojničkih svake vèrste rane i bolesti; zatim kroz peterogodišnje bavljenje svoje u Bosni stekao je kod svakog vieroizpoviedanja obćeno spoznanje i ljubav.

Vieštinom, okretnošću, i dielotvornom ljubavju liekara Sučića i njegovih područnikah Vučića i Ostoića već i nemoćni župnik Križanac prag smèrtni preskočio biaše; kad evo u vrieme skrajne slabosti, kolera ustupi miesto podmuklom vrućcu (tifusu), koj dne 22. p. m. rastavi ga sa životom vremenitim u godini 42 svoje dobe.

Do dne 28. p. m. umieša se nemili kratelj već u sva sela i kuće župe čukličke; za tim udilj poče daviti žitelje grada i varoši Livna; a s početkom t. m. napade na sva sela i kuće župe Ljubunčića, i okružja Glamoča. Do dne 18. t. m. u cielom ovom okružju ništa se drugo nečuje i nevidi, nego sprovodi mèrtvacah, plač i jauk bolestnikah. Il se tko skobi il stigne na putu, il se sastane u kući, u selu, na ulici — ni o čem govor čut se nemože, nego o slučajih nesrećnih — o smèrti priekoj. Svud kazuju jedni drugim: onaj je u trenuće oka umro jašeć na konju, onaj siedeć u kući, na dućanu — onaj u polju pod plaštem, onaj na njivi pod granicom. — Kadiu, sudca bježećeg iz Livna u Bosnu stiže kratelj i udavi u Skopju. Agenta niemačkog g. Špiru Rajkovića nadje sakrivena u Glamoču u kućaru seljanskom, i u 5 časah ga sa životom rastavi. Turčin nieki od šale hoteći uplašit niekog momka katolika reče mu: ja sam bio danas u kući otrovanoj krateljem; zatim pomiluva ga po glavi obadviema rukama, i u taj hip momče pade na guvno mèrtvo.

Već do danas pade u Livnu mèrtvacah turskih 160—170, nesjedinjenih 60—70, katoličkih 80—[illegible] U župi čukličkoj umre katolikah

dužnost; jer ako uzmemo, da su Englezka i Francezka poslie jednogodišnjeg boja već u nieki nemir pale, i da se Rusia sa svom željom mladog i snažnog naroda istom na boj pripravlja, onda i nehotice moramo pomisliti, da nije Englezka i Francezka na to odabrana, da Rusiu pobiedi."

Iz Kališa od 11. list. piše nieki dopisnik „Oest. Ztgu", da nije ni misliti, da bi se sad kakav mir zaključio, jer je sada za Rusiu najnezgodnie vrieme i car Aleksander izgubio bi svu popularnost, kad bi pristao na kakve ponizujuće uviete neprijatelja. Da to car i neće učiniti, sviedoči upravo njegovo sadanje putovanje na bojište, isto tako i mnogobrojna vojska, koja je pod zapoviedništvom poznatog generala Panjutina u Kievu skupljena, i koju će car na povratku svom pregledati.

Njemačka.

Iz Berlina. Ovdie se govori, da će veliki knjaz Nikola kad se vrati sa puta na jugu Rusie, doći ovamo. Istina da se o cielom putu ništa izviestnog nezna opet se koješta govori. Po svoj prilici bit će njegov dolazak u savezu sa tim, što se princ-regent badenski obručio sa princezom Louisom pruskom.

— U Pruskoj su svèršeni izbori poslanikah za narodnu skupštinu; koliko se do sad za njih zna, to su gotovo svuda odèržale pobiedu partnje liberalna i umiereno-konservativna. „Zeit" dèrži, da su takvi izbori dobro izpali za vladu.

— Telegrafi počimlju postajati nieka struka opremah vojničkih. U Pruskoj se već ustanovljivaju pri vojsci, i malo po malo svaki će sbor vojske imati po niekoliko pokretnih telegrafah.

Francezka.

Iz Pariza, 10. listopada: Ima ljudih, koji u ovaj par o miru govore. Car je ipak ovih danah rekao kod obieda spram stojećeg na službi kapetana od garde: „Samo konjaništvo moje garde nije još podnielo svoj izkušaj; no na prolieće poći će i ono na posao."

Lucien **Murat** stoji nekako u zlom odnošenju spram cara. Odkako je Moniteurov dementi izišao, biaše on triputa u St. Cloudu, nu car ga nehtiede nijedanput primiti.

Govori se, da će banka francezka svoj diškonto opet povisiti sa 5 na $5\frac{1}{2}$ %. Zajedno će se banknotama dati nasilni tečaj.

Abdelkader stigao je prekjučer u Marseill, gdie će se ukèrcati za iztok.

— „**Köln. Ztg.**" piše iz **Pariza**, da je pohodna flota francezka u baltičkom moru ima sa sobom 5,000 kongrevskih raketah, koje su po novom iznašastju pukovnika Susaneana sastavljene, te se iz daljine od 8 kilometrah s uspiehom baciti mogu. Englezki admiral protivio se upotrebljenju ovog oružja, jer bi time francezka flota dobila prednost pred englezkom, a to englezki admiral nipošto nemože dopustiti.

Velika Britania i Irska.

— Iz iztočne Indie došli su glasovi, koji javljaju, da Santali još strašno žare i pale po tamošnjim predielima, premda su sa sviuh stranah obkoljeni, i što će se morati skorim predati. Nezna se još pravi uzrok pobune, ali se zna da su Santali do sada prilježni i mirni bili. Listovi anglo-indijski sad o tom govore, šta će sa pokorenim pobunjenicima činiti, jer sada nije više običaj biljadoma ljude gubiti. Misli se da će ih razseliti po drugim predielima iztočne Indie. — U Pendžabu su vuci 600 dietce pojeli. Tako malo ima tamo naroda. Isto tako mnogi ljudi umiru od ujeda zmiinog.

Iz Kino javljaju, da pobunjenici pobiedjavaju na sieveru. Englezke i amerikanske ladje borile su se sa morskim razbojnicima, koji su gotovo sva sieverna pristaništa kinezka zatvorili. Englezi sami izgubili su do 30 ljudih, koje mèrtvih koje ranjenih.

Švedska i Norvegia.

Iz **Štokholma**. Pobune zbog gladi na više miestah bile su ozbiljne. U Upsali su zapalili jedan magazin sa žitom. Na ostrovu Gotlandu istom su se onda gomile razišle, kad su topove protiv njih naperili. Vlada je iz tih uzrokah dopustila slobodan uvoz hrane.

SLUŽBENI LIST.

Br. 13959. (178—Fin.) (3—1)

Oglas

c. kr. financialnog ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu.

Glede polaganja pristojbe od objavljenjah kroz biljegovanje.

S odlukom visokog financialnog ministarstva od 13. rujna br. 38244—2803 dozvoljeno je, da u glavnih gradovih onih krunovinah, u kojih je prie uvedenja biljegovanih markah ured biljegovni obstojao, pristojba od oglasah — ako bi to volili porezovnici kao i prie, kroz biljegovanje se može polagati.

Od 1. studenoga 1855 počamši može se dakle pristojba biljegovna od oglasah kod ovdašnjeg c. kr. glavnog mitničkog ureda, *kojemu je izvèršivanje ote naredbe naloženo, polagati.*

Što se ovim do obćeg znanja stavlja.

U Zagrebu 28. rujna 1855.

Nr. 10468. (179—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo wird das Recht des Getränke-Ausschankes vom 1. November 1855 an auf drei Jahre mittelst öffentlicher Versteigerung am 25. und den folgenden Tagen des Monats Oktober 1855 in den nachstehenden Ortschaften an den Meistbiethenden verpachtet werden, als: Mitrovac, Venje, Hernjevac, Lukač, Bileševac, Šumanovac, Cerovac, Raisavac, Granje, Lakušia, Trapary, Novosellac, Gradac, Sesvete, Čašinac, Ašikovac, Grabarje, Zarilac, Knesce, Latinovac, Čaglin, Sapna, Šibokovac, Stojčinovac, Ljeskovica, Jurkovac, Duboka und Gradište.

Pachtlustige wollen sich am obigen Tage bei dem k. k. Forst- und Domänen-Amte in Kutjevo einfinden. Auch können schriftliche Offerte, jedoch vor Beginn der mündlichen Lizitation bei dem gedachten Amte eingebracht werden. Dieselben müssen auf einem Stempel von 15 kr. geschrieben sein, die Benennung des zu pachtenden Objektes, wie auch das jährliche Preis-Anbot in Ziffern und Buchstaben enthalten, und denselben soll das 10 % Vadium nach Massgabe des Preis-Anbotes entweder in Barem oder mittelst Erlagsschein einer k.k Kasse, eines Gefälls- oder Steueramtes beigeschlossen, und die ausdrückliche Erklärung beigefügt werden, dass das Offert für den Offerenten vollkommen rechtsbindige Kraft habe.

Die Lizitations- und Pachtbedingnisse können bei dem k. k. Forst- und Domänen-Amte Kutjevo eingesehen werden.

K. K. Finanz-Bezirks-Direktion.

Esseg am 9. Oktober 1855.

Raisky m. p.

---

ad Stth. Nr. 16791. (36—VI.) (3—1)

Kundmachung.

Im gräflich Löwenburg'schen Konvikte in Wien sind 3 Löwenburg'sche Stiftungsplätze in Erledigung gekommen, deren Genuss bis zur Vollendung der 8. Gymnasialklasse dauert, und wozu nachdem Inhalte des Stiftbriefes Söhne aus dem Adelstande ungarischer Nation (worunter auch Kroatien und Slavonien zu verstehen ist) berufen sind, welche das 8. Lebensjahr erreicht und das 14. noch nicht überschritten haben.

Sonach werden jene Eltern und Vormünder, welche sich für ihre Söhne oder Mündel um diesen Stiftungsplatz zu bewerben gedenken, hiermit aufgefordert, ihre Gesuche längstens bis 15. Dezember l. J. im Wege der betreffenden k. k. Komitatsbehörde (in Agram durch den Stadtmagistrat) zu überreichen und mit nachbenannten Behelfen zu belegen:

a) mit dem Adelsdiplome zum Beweise der adeligen Abstammung;
b) mit dem Taufscheine;
c) mit dem Kuhpocken-Impfungszeugnisse, oder mit dem Zeugnisse über die natürlich überstandenen Blattern;
d) mit dem Gesundheitszeugnisse;
e) mit dem Mittellosigkeits-Zeugnisse und
f) mit dem letzten Schulzeugnisse des Kandidaten, welches mindestens die vollständige Erlernung der 1. Normalklasse unterer Abtheilung nachweiset.

Diesem Gesuche, welches auch die Anzahl der Geschwister des Kandidaten, ob und welche von ihnen versorgt sind, oder einen Stiftungsplatz oder ein Stipendium geniessen, genau anzugeben hat, ist ferner noch die Erklärung beizufügen, dass die Eltern oder Vormünder im Stande und bereitwillig sind, die vorgeschriebene Uniform und Hauskleidung, die Leib- und Bettwäsche, das Bettgewand und Essbesteck anzuschaffen, und auch während des Genusses der Stiftung die Nebenauslagen für Kleidung, Wäsche, Schulbedürfnisse und Krankheitskosten nebst einer Zulage für die Bedienung zu bestreiten.

Von der k. k. kroat. slavon. Statthalterei.

Agram den 2. Oktober 1855.

Br. 6926. (277—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855. br. 3782. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Viekoslavu Glašiću za spadavše na dobro Stupnik u obćinah Stupnik, Burgarin i t. d., kotaru samoborskom i jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće $15^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 20. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6643. (281—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 2927 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Petru Jankoviću, Kristini Zangel i Antunu Höfferern za spadavše na dobro Stenjevec u obćinah Sused i Dolje, Stenjevec i Bizek, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće 21 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8550 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 10. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 10. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 21. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6886. (D.S. 282) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3780 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Albinu od Kiepach za spadavše na dobro Bregana u obćinah Podvèrh, Gradna, Celina, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $36^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 14.450 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. veljače 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 23. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6825. (276—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3800 i 3784 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Juliani od Fodroci za spadavše na dobro Berislavec i Teržci u obćinah Sv. Ivan i Hum, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $43^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 17.400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. [illegible] za Hèrvatsku

Ujedno se za raspravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 4087/g. (Izv. 468) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 1. rujna 1855 br. 3635 pronadje u 13,650 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 34 1/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Majerje, Vratno, Babinec, Selci, Radovec, Voča dolnja, Voča gornja, Ladanje, Cerje, Salinovec i Verhovec, kotaru varaždinskom i ivanečkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Vinica Ludvika Kőröskeny baštinicima, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 22. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 10. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 1644. (163—Dp.) (3—1)

Izrok.

Uslied odluke c. k. kotarskog ureda v. goričkog kao suda od 3. listopada 1855 br. 1644 prodavat će se putem javne dražbe dva konja, jedan biele u vriednosti 56 for., drugi pako cèrvenkaste boje u vriednosti 36 for. na vlastitost Pavla Perečinca iz Podotočja br. 5 spadajući na licu miesta.

Shodno gorenavedenoj odluki pozivaju se kupoželjni na ustanovljeni za 15. studenoga 1855 rok u Podotočje u 9 satih prie podne.

U V. Gorici dne 6. listopada 1855.

C. kr. kot predstojnik
I. Nemčić.

Nr. 9301. (293—D.S.) (3—3)

Concurs-Ausschreibung.

Zur Besetzung einer erledigten k. k. Bezirksamts-Kanzelistenstelle mit dem Gehalte jährlicher dreihundert fünfzig Gulden C. M. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 400 fl. C. M. wird hiermit der Concurs ausgeschrieben. Diejenigen welche sich um diese Stelle zu bewerben gedenken, haben ihre mit den Nachweisungen, über das Lebensalter, die zurückgelegten Studien, praktische Befähigung, politische Haltung, bisherige Dienstleistung und vollkommene Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer südslavischen Sprache belegten Gesuche und zwar: wenn sie bereits im öffentlichen Dienste stehen, im Wege ihrer Amtsvorstehung, sonst aber im Wege ihrer unmittelbar vorgesetzten Behörde (die Militärs mit Beachtung der Kriegs-Ministerial-Verordnung vom 31. December 1852 Z. 5156) binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung der gegenwärtigen Concursausschreibung in die Agramer Zeitung gerechnet, dem k. k. Bezirksamte Sissek einzusenden und darin auch anzuführen, ob und in welchem Grade sie mit Beamten dieses Kronlandes verwandt oder verschwägert sind.

K. k. Comitatsbehörde Agram am 6. October 1855.

Bunjevac, m. p.
k. k. Comitats-Vorsteher.

OGLASNIK.

(Dp.—162) (3—1)

Žive ribe

može se svaki dan dobiti, i to **krapi** i **štuke** po 12 kr. sr. na funtu kod vlastelinstva u Trakoštjanu blizu Krapine.

(160—Dp.) 16. 18. (3—2)

Posve frižke
UKUSNE I REZANE ROBE,
najnoviih tkaninah za
jesen i zimu,

ravno sad prispievših dobiti je u tèrgovini **Gjure Cernadka** u Nikolića kući, na Jelačićevom tèrgu.

Dp. 159) (6—2)

Pèrvašnje vučenje.

S previšnjom dozvolom njeg. c. k. apost. veličanstva otvorena po c. kr. pov. veletèržkoj kući J. G. Šuller & Comp.

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

u obćenitom priznanju neobičnih koristih, koje se posiedateljima srećakah kod nje pružaju, nalazi toli živahnu razprodaju srećakah, da će s odobrenjem vis. c. kr. financialnog popečiteljstva pèrvo vučenje ove loterie za više, nego li dva mieseca prie, kako li je u izigravnoj osnovi naznačeno, i to jur

Dne 3. studenoga ove godine

neopozivno sliedovati.

Kod te loterie dobit će se:

810,525 fr. b. v.

u 4 dotacie od
for. 37,280 — 263,325 — 25,2200 — 257,720 — 15,000 i

64,294 nuzzgoditka

od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 itd. itd.

Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je ovom loterijskom poduzeću, kojega cieli čisti dobitak opredieljen je s polovine za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru, a s polovine za zakladu nemoćnih vojnikah maršala kneza Vindišgreca, izvanredna dozvoljenja podieliti, te je time moguće bilo, obskèrbiti ovo izigravanje s predstojećim, još nikad prie neobstojavšim zgoditcima. Time je posiedateljima srećakah ne samo na izgled stavljen znamenit novčani dobitak, nego i prilika pružena, da opredieljene po njeg. veličan. caru dobrotvorne svèrhe podupiru i pospieše.

Jedna srećka I. ili II. razreda stoji 3 for., srećka III. razreda 6 for. a srećka IV. razreda 10 for. sr.

Gorespomenuta veletèržka kuća izdaje srećke u Beču, am Hof br. 329 i dobivaju se u tèrgovinama, gdie su dotični oglasi izloženi.

U Beču mieseca listopada 1855.

U Zagrebu dobivaju se srećke ove loterie kod g. Pavla Haca, kao i u svim tèrgovinama i c. k. loterijskim sbirkama, gdie su dotični oglasi pribijeni.

… narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 17.

Carsko-kr. služ
NARODNE N

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinatnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

— „Oesterr. Ztg.“ donosi bèrzojavnu viest iz Carigrada od 13. listopada, da su Rusi 29. rujna jurišali Kars, nu iza 7satne bitke suzbijeni bili. Njihov gubitak iznosi do 2500 mèrtvih i preko 5200 ranjenih. Oni su na bojištu ostavili preko 4000 pušakah. Turci izgubiše do 700 mèrtvih i ranjenih. Misli se, da su Rusi usljed toga odmah obsadu digli.

Iz Londona, 14. listopada. Lord Stratford javlja, da su Rusi dne 29. rujna jurišali Kars, nu sa zgubitkom od 2500 mèrtvih i 5000 ranjenih suzbijeni bili. Turci izgubiše 700 m.

Iz Pariza, 15. listopada. „Moniteur“ potvèrdjuje, da su Rusi kod Karsa dne 29. rujna potučeni. Bitka trajala je 7 satih, poraz je savèršen. Rusi izgubiše 4,000 mèrtvih, a Turci 1000.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Sveštenik senjske biskupie, g. Petar Matković, bivši privremeni profesor na c. k. višoj gimnazii senjskoj i položivši nedavno na pražkom sveučilištu s velikim odlikovanjem učiteljski izpit za gimnaziu iz poviestnice i zemljopisa, poslan je po vis. c. k. ministarstvu naukah i bogoštovja o dèržavnom trošku u Berlin, da na tamošnjem sveučilištu uči zemljopis, polazeć imenito izvèrstne predavanja glasovitoga geografa g. Rittera.

S hèrvatske krajine donosi „Allg. Ztg.“ nieku, kako se čini, izvanrednu viest, za koju još nipošto jamčiti nemožemo. Viest ta glasi: „Od niekoga vremena jako se ovuda glasa, da će se c. k. austrianska vojnička granica spram Turske ukinuti i iz nje tri do četiri linejne pieš. regimente ustrojiti. Glas ovaj, koi se inače na pouzdanih, tako nazvanih „agentskih viestih iz Beča“ osniva, čini se biti vierodostojan, jer obtiče nesamo u vojničkim družtvima, nego su i graničarski oficiri, koji su prie dvie nedielje danah iz Galicie preko Beča vratili se ovamo, pripoviedali ga kao sasvim pouzdan.“

U Zagrebu. Naredba ministarstva prosviete od 2. list., kojom je dosadašnja sistema školska po sveučilištima i pravoslovnim akademiama promienjena, sadèržava glavne točke sliedeće:

Dosada je trebalo samo tri godine i po da ide u školu onaj koi uči pravoslovne nauke, a posliednje po godine opraštalo mu se, i nauke je mogao učiti po kom je redu htieo, pa i dèržavni izpit iz pravoslovnih naukah mogao je polagati kad je htieo, i taj mu je izpit dosta bio za gradjansko-pravoslovnu službu, a druga su mu dva izpita svcbći i administrativni opraštana. Sad pak po novoj naredbi svaki učenik pravoslovnih naukah mora četiri godine slušati nauke, i to po onome redu po kom se u toj naredbi propisuje, mora svake nedielje imati 20 satih u školi osim četvèrtog i osmog semestra, za koje mu treba svake nedielje 12 satih. Na kraju četvèrtog ili za vrieme petog semestra mora svaki učenik položiti dèržavni izpit iz pravoslovno-historičnih naukah, a ako ga nebi položio, onda mu se svi dalji semestri za koje se zapiše u školu, ne računaju u propisane četiri godine. Pošto položi taj izpit, onda je dužan, ako hoće da stupi u dèržavnu službu i ako nije položio doktorat, još dva izpita položiti, i to jedan može položiti još za posliednjih šest nedieljah osmog semestra, a drugi pošto navèrši četiri godine. No po ovoj novoj sistemi mogu izuzetno i oni polagati dèržavne izpite, koji su samo tri semestra sa osobitim napredkom svèršili u kakvom sveučilištu ili glavne nauke slušali kod redovnih profesorah, koji ih po struci svojoj predaju, a osim toga treba da su do dèržavnog izpita najmanje dve a odnosno četiri godine prošle od kako su položili izpit zrielosti, i još da dokažu da su revno upotrebljivali literarna pomoćna sredstva.

Doktorat će se odsad polagati u tri roka a ne u četiri kao prie i nieke su nauke iz njega sada izostavljene.

Osim toga valja na um uzeti, da se ova izmiena školska tiče samo onih učenikah, koji su sada u pèrvoj ili drugoj godini, a za one druge važi predjašnja naredba, osim što i oni, što su u trećoj godini, moraju učenje svojih naukah, koje će im direktori ponaosob odrediti, po novome školskom planu koliko je moguće udesiti, pa onda i iz tih naukah izpit polagati.

To su glavne točke nove sisteme, koja je za četiri godine vladala a glavna joj načela sadèržala, i udesila sa sistemama, kojih se dèrže po sveučilištima u Njemačkoj.

U Zadru, 4. listopada. Ovog časa primismo iz Glasgova engleski predbrojnički list od skupštine za napredovanje znanja, pod 18. rujna izdani, u kom s velikim zadovoljstvom nahodimo, da profesor Lanza ne samo je imao onog dana u odsieku kemičkomu pročitati njegove „Primietbe o svojstvu novog kristala od Kadmačetite,“ i u odsieku zemnoslovskom „od niekih prirodnih začetakah u Dalmacii, i niekih novih radiolitih i ipuritih u klačnim tlehim nadjenih“, nego jošte da je on izmedju više od 1500 članovah odabran bio kao član odbora sastavljenog od 34 osobe.

Za veću pohvalu izvèrstnog Dalmatinca imademo opaziti, da osim njega i profesora Koninga od Liege nikakav inostranac nije u takovi odbor primljen bio.

Nadamo se, da ćemo nabèrzo doznati, da će njegovi umietni govori primljeni biti od onoga poštovanog društva, i kada, kako dèržimo za stalno, svietu izjavljeni budu, mi ćemo rado pohvalu našu u slavu našeg zemljaka nastaviti, koi je pričinio, da i u ponositoj Britanii ime dalmatinsko poštovano bude. (G. D.)

S bojišta.

— Englezke novine donose izviestja iz Krima do 24 i 25. rujna. Dopisniku „Morning Pošte“ blagodarimo zasad osvetljenje zagonetnog gibanja flote, koja je bila 21. u Balaklavu došla, pa je odatle prema sieveru otišla i nekoliko danah nije se dala viditi. Kao što se docnie dokazalo, bila je sva ta manevra osnješeno ratno lukavstvo, nebi li ruskog glavnokomandujućeg pobudila, da pošlje jednu čast vojne sile svoje iz tvèrdog položaja svog u Bajdaru k Eupatorii, u kom bi slučaju saveznici bez sumnje napadaj na njega pokušali bili. Toga radi krene se veća čast engleske flote 21. u Balaklavu, gdi je nekoliko satih stajala, čamce tamo ovamo šiljala, znake davala na kopnu, sav vidokrug dimom pokrivala, pak najposle sievernim pravcem k Eupatorii otišla. Ladje su prolazile baš uz obalu, da ih vide Rusi iz sievernih gradićah. Da bi obsienu savèršeno dovèršili, morali su mornari i morski vojnici u otèrcanim cèrvenim haljinama na ladji donde u paradi stajati, dok je god flota na vidiku bila. Kod Eupatorije pokazala se ta manevra kao i u Balaklavi. Čamci su dolazili i odlazi-

(znake poziva na megdan, kao što su u staria vremena junaci činili) poslali, vlast se tome protivi, ali će težko što moći uspieti, da se stvar bez kèrviprolića izravna. 19. o. m. došao nam je amo u Skadar iz Dubrovnika c. k. major od žandermerie, g. Šauerštein, sa svojim pobočnikom, njegov dolazak još nam je nepoznat, isti se danas vraća u natrag u Dubrovnik; 22. istog opet nam dodjoše nieki liekari (6 licah), koji su, kako se kaže, poradi izpita bolesti od kolere ovamo došli? — Nieki pak govore, da su i nieki inžiniri s njima? — Isti su odmah t. j. 23. put Novog Pazara krenuli, samo je želiti, da sretno tamo prodju zbog četah, koje se svaki dan po putovima vèrzu i nevine putnike ubijaju. Turcima posiete ovih austrianskih ljudih kao da se nedopadaju, te govore: što će oni bolest kod nas da izpituju, kad ju i sami u svojim krajevima imadu?

Francezki konzul, g. Ekvard, koi je prie niekog vremena u Pariz odputovao, piše svom agentu, koga je na miestu svem ostavio, da kupi ljude po ovim predielima, koji su nuždni za rad kod Sevastopolja, i zato je 23. t. m. telal kroz pazar vikao: on (telal) obećava, koi bi tamo hotio ići, 100 grošah na miesec i hranu? — i 100 grošah unapred kao poklon. (Svet.)

Talianska.

Iz Genove, 7. listop. Jučer ukèrcao se novi, za Krim opredieljeni kontingent od 2500 momakah.

— „Gazzeta di Bologna“ od 29. rujna donosi više ratnih osudah radi hajdučenja; pet osobah obsudjeno je na smèrt i osuda izvèršena.

— Izlazeći u Palermu službeni list javlja, da se lietos nije nikakva bolest na grozdju pojavila, i da je s toga berba vèrlo zadovoljno počela.

— U Rimu je ratni ministar vojnicima zaprietio, da se neimaju po ulicama sa gradjanima razgovarati. To je, kažu, učinio sbog pobune, od koje se straši.

— U Rim je dopisnik „Timesa“ došao. Iz toga gdiekoji zaključuju, da će se ozbiljnih stvarih dogoditi, jer se dosad svagda dogadjalo, da buna uzavrie, čim bi taj dopisnik u Rim došao.

— U Napulju se takodjer boje ozbiljnih dogadjajah. Lazaroni, prosjaci napuljski, kojih mnogo ima, već počimlju mèrmljati.

— Garibaldi sve jednako izmedju Genove i Marseilla na brodu „San Salvatore“ brodi. Rekao bi, da francezko redarstvo na njega pozor imade isto onako, kao što je rimsko redarstvo imalo onda, kada se dèržalo, da će po moru okolo sardinskog otoka broditi. Budući da je brod „San Salvatore“, koi pripada tèrgovačkoj kući Rubatino, ostario, i neće moći po zimnim vilirima po moru putovati, zato će Garibaldi naskoro od brodenja odustati.

Rusia.

Iz Petrograda pišu, da je vlada ruska ponudila vladi sieveroamerikanskih dèržavah prodaju svojih posiedovanjah u Americi za 40 milionah sreb. rubaljah. Osim toga ruska vlada stavlja Americi u izgled vèrlo povoljne uviete za medjusobnu tèrgovinu, ako se ta prodaja izvede. Čini se da je vlada sievero-amerikanskih dèržavah sklona na tu kupovinu.

— Ratni ministar javlja, da će se carevo stupanje na prestol svagda 3. ožujka slaviti. — Car je zapoviedio, da se u spomen pokojnog cara Nikole železnica izmedju Petrograda i Moskve odsada Nikolajevskom železnicom naziva. — Govore, da je grof Neselrode izdao na ruske predstavnike u tudjim zemljama cirkular, u kom im razlaže ciel i važnost puta carevog na jug.

Dania.

— Nieki listovi javljaju, da je Francezka iskala od Švedske i Danske, da dozvole jednoj časti njezine flote zimovati u kome njihovom pristaništu. „Pr. Ztg.“ opet kaže, da se to iskalo samo od Danske, koja je dragovoljno učinila po želji car. francezke vlade, i tako će jedna čast francezke ubojne flote ovu zimu provesti u Kilu.

Bečka burza

dne 16. listopada 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	74½
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	91½
dto iz narodnog zajma . » 5%	78¾
dto . . . . » 4½%	65
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	230
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	96
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	66½
Bankovne dionice komad po	1063
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.	2035
» bečko-glogničke železnice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske železnice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.	347
» Gjurske železnice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	113¼
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	112
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	81⅞
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . . »	11
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	111¼
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	131
Pariz za 300 frankah . . . . »	131½
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	242½
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	17 /₂
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 13959. (178—Fin.) (3—2)

Oglas

c. kr. financialnog ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu.

Glede polaganja pristojbe od objavljenjah kroz biljegovanje.

S odlukom visokog financialnog ministarstva od 13. rujna br. 38244—2833 dozvoljeno je, da u glavnih gradovih onih krunovinah, u kojih je prie uvedenja biljegovanih markah ured biljegovni obstojao, pristojba od oglasah — ako bi to volili porezovnici kao i prie, kroz biljegovanje se može polagati.

Od 1. studenoga 1855 počamši može se dakle pristojba biljegovna od oglasah kod ovdašnjeg c. kr. glavnog mitničkog ureda, kojemu je izvèršivanje ote naredbe naloženo, polagati.

Što se ovim do obćeg znanja stavlja.

U Zagrebu 28. rujna 1855.

Br. 7245. Civ. (Dp. 164) (3—1)

Izrok.

C. kr. sud zemaljski u Zagrebu daje na znanje, da je na molbu Ane Kalina, zastupane po odvietniku g. Adalbertu Šaufu dozvoljeno, da se povede postupak za usmèrtbu izgubljene jedne zadužnice, koju je Abel Praunšperger na njezino (Kalinino) ime izdao 5. sèrpnja 1837 vèrhu 1000 for. sr. Po tome se dakle pozivlje, tko je posiednik izgubljene zadužnice, da svoj posied za godinu danah prijavi ovomu sudu tim sigurnie, jer će se inače na noviu umolbu stranke proglasit ta zadužnica za ništetnu, i njezina pravna moć smatrat za utèrnutu naprama izdatniku njezinom.

U Zagrebu dne 6. listopada 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 1037. (Izv.—494) (3—1)

Izrok.

Od strani c. k. kotarskog suda Predgradskog po današnoj odluki, time obznanuje se, da je na molbu Mate Gloinarića proti udovi Magdi Ištok, radi osudom od dne 13. sèrpnja 855 br. 774 dopitanoga duga od 100 for. sr. c. s. c. plienitbenim pravom zastavljenog za 428 for. procienjenog selišta dražba dozvoljena, koje selište sastoji iz sliedećeg:

1. Šuma zvana Jalšinje u ralih 800 ▯ hvatih procienjena na 10 for. — 2. Šuma zvana Golomaz u ral. 1200 ▯ hvatih proc. na 20 fr. — 3. Oranica zvana za Jagićem u ralih 500 ▯ hvatih proc. na 20 for. — 4. Livada zvana pod Hižom u ralih 400 ▯ hvatih. — 5. Oranica zvana pod Miaćkim u ralih 400 ▯ hvatih proc. na 30 for. — 6. Livada zvana Goričica u 1 ral — ▯ hvatih proc. na 120 fr. — 7. Kuća pod br. 27. 50 fr. — 8. Špašnik (šljivik) u ralih — ▯ hvatih 20 for. — 9. Oranica zvana pod hižom u 1 ral — ▯ hvatih 150 for — 10. Pašnik zvani Menik u ralih — 150 ▯ hvatih proc. 8 for. — Ukupno 4 rali 350 ▯ hvatih 428 for., te za preduzet ove dražbe dva roka, i to na dne 12. studenoga i 12. prosinca 1855 prie podne od 9 do 12 satih u kući i selištu ovèršiteljice Magde udove Ištok u Cigrovcu opredieljuje se.

Uslied česa pozivlju se svikolici kupiti želeći na opredieljene dane na lice miesta s tim dodatkom, da će prie dražbe 50 fr. sr. jamčevine položiti morati, dražbeni pako uvieti, kod c. kr. ureda ovog uviditi se mogu.

Zajedno imadu se svikolici založno pravo imajući vierovnici do rečenog roka kod ureda ovog prijaviti inače će sebi pripisati imati, ako se kod razdieljenja dražbene svote njihova zahtievanja u obzir uzeti nebudu mogla.

U Pregradi 12. listopada 1855.

C. k. kot. predstojnik
Kažimir Jelačić Buzinski.

Br. 527/gr. (500—Izv.) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. ured daruvarski kao kot. sud obznanjuje, da je dana 13. veljače 1855 u Sigetu blizu Končanice umro Salamon Grunstein Šahter, polag putnog lista Samuel Grünstein i Bossaca žup. trenčinske, neostavši naredbe volje posliednje.

Budući je ovomu sudu nepoznato, da li i kojim osobam pripada pravo nasliedno istog, s toga se svi oni, koji na ovu ostavštinu iz kojeg mu drago pravnog razloga misle podići kakovih zahtievah, pozivaju, da uz godinu, računajući od dana niže-stavljenoga, svoje pravo nasliedno prijave pri ovom sudu i izkazavši svoje pravo nasliedno, da dadu svoju nasliednu prijavu, u protivnom bo slučaju razpravit će se ostavština, za koju je medjutim Heinrih Lieber knez iz Končanice postavljen za skèrbnika ostavštinskoga s onimi, koji su dali svoju prijavu nasliednu, i uručit istim, nenastupljeni pak dio ostavštine, ili ako nije nitko dao prijave nasliedne, svukoliku ostavštinu potegnut će dèržava kao ošastnu.

C. kr. kotarski ured
U Daruvaru dne 30. lipnja 1855.

C. k. ravnatelj ureda
V Somogy.

Nr. 10614. (180—Fin.) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Ausführung mehrerer Bauherstellungen in den herrschaftlichen Mahlmühlen (obere und untere Mahlmühle) zu Kutjevo, wird unter den in der Agramer deutschen Zeitung vom 1. und 2. Oktober 1855. Nr. 224 und 225 und in der Narodne Novine am 25. und 29. September 1855 Nr. 219 und 223. kundgemachten Bedingungen am 31. October 1855 um 10 Uhr Morgens in der Kanzlei des k. k. Forst und Domänen-Amtes Kutjevo eine wiederholte Lizitation abgehalten werden.

Der Fiskalpreis beträgt:

a) für die obere Mühle	. .	4611 fl.	31 kr.
und b) für die untere Mühle	. .	2452 »	48 »
Zusammen	.	7064 fl.	19 kr.

Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage bei dem gedachten Amte einfinden, oder vor Beginn der mündlichen Lizitation ihre mit dem Vadium von 353 fl. 12 kr. versehene schriftliche Offerte bei demselben einbringen.

Die näheren Lizitations- und Baubedingnisse können bei dem gedachten k. k. Forst und Domänen-Amte eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direktion
Essek am 13. Oktober 1855.

Raisky m. p.

Nr. 12035. (1—1)

Kundmachung.

Von der dritten für den 19. Oktober l. J. ausgeschriebenen Versteigerung des Mautertrags an den Stationen Gross-Gorica, Lekenik, Brest und Podsused erhält es hiermit das Abkommen.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Agram am 14. Oktober 1855.

Heim.

Nr. 8242.

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante il posto di guardiano d' Ispezione presso l' Uffizio di Porto e San. Mar. in Chioggia cui và congiunta la paga d' annue Lire 600 nonchè un pausciale pel vestiario di montura d' annue Lire 72.

Chiunque intende aspirarvi produrrà al Governo Centrale Marittimo entro tutto 10 Novembre 1855 la sua supplica comprovando lasua età, l' illibata sua condotta morale-politika, i servigj prestati anteriormente come eventuale guardiano di sanità oppure la piena sua qualificazione a tale ramo del servizio pubblico.

Comprovera inoltre di sapere leggere e scrivere perfettamente in lingua italiana.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.
Trieste, 1. Ottobre 1855.

Nr. 10468. (179—Fin.) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Studienfondsherrschaft Kutjevo wird das Recht des Getränke-Ausschankes vom 1. November 1855 an auf drei Jahre mittelst öffentlicher Versteigerung am 25. und den folgenden Tagen des Monats Oktober 1855 in den nachstehenden Ortschaften an den Meistbiethenden verpachtet werden, als: Mitrovac, Venje, Hernjevac, Lukač, Bileševac, Šumanovac, Cerovac, Raisavac, Granje, Lakušia, Trapary, Novosellac, Gradac, Sesvete, Čašinac, Ašikovac, Grabarje, Zarilac, Knesce, Latinovac, Čaglin, Sapna, Šibokovac, Stojčinovac, Ljeskovica, Jurkovac, Duboka und Gradište.

Pachtlustige wollen sich am obigen Tage bei dem k. k. Forst- und Domänen-Amte in Kutjevo einfinden. Auch können schriftliche Offerte, jedoch vor Beginn der mündlichen Lizitation bei dem gedachten Amte eingebracht werden. Dieselben müssen auf einem Stempel von 15 kr. geschrieben sein, die Benennung des zu pachtenden Objektes, wie auch das jährliche Preis-Anbot in Ziffern und Buchstaben enthalten, und demselben soll das 10 % Vadium nach Massgabe des Preis-Anbotes entweder in Barem oder mittelst Erlegsschein einer k.k. Kasse, eines Gefälls- oder Steueramtes beigeschlossen, und die ausdrückliche Erklärung beigefügt werden, dass das Offert für den Offerenten vollkommen rechtsbindige Kraft habe.

Die Lizitations- und Pachtbedingnisse können bei dem k. k. Forst- und Domänen-Amte Kutjevo eingesehen werden.

K. K. Finanz-Bezirks-Direktion.
Esseg am 9. Oktober 1855.

Raisky m. p.

Br. 3880/g. (482—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. travnja i 21. kolovoza 1855 br. 1757, 1758 i 3478 pronadje u 126.300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja i 1. studenoga 1855, i to za 315⅝ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Purga, Vojnovec, Peršaves, Petrovagora, Martinci, Zlatar, Osterc, Batina, Lovrečan, Veleškovec, Turnišće, Jesenje, Velika Ves, Skaričevo, Pustodol, Šemnica, Pačetina, Vertajakovec, Petrovsko, Mihovljan, Sv. Križ, Gjurmanec, Toplice, Svedruša i Plemenšćina, kotarih krapinskom, zlatarskom i pregradskom županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Lobor, Veleškovec i Hiacintevo gospodina Samoila grofa Keglevića kroz dobarah skèrbnika g. Tita Babića, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i osim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potierajusamo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih prisnalo pri razpravi doznačoj.

satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4087/g. (Izv. 468) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 1. rujna 1855 br. 3635 pronadje u 13,650 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 34 1/8 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Majerje, Vratno, Babinec, Selci, Radovec, Voča dolnja, Voča gornja, Ladanje, Cerje, Salinovec i Verhovec, kotara varaždinskom i ivanečkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Vinica Ludvika Köröskeny baštinicima, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 22. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 10. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4007/g. (458—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom 25 kolovoza 1855 br. 3516 pronadje u 1380 for. 33 3/4 sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 3 19/48 + 1/18 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Mihovljan, Komor, Petrovagora, Mače i Ošterc, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Lipje gosp. Josipa Beloševića, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 23. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 23. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 6. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 3223. 3198. i 3267./gr. (Izv. 428) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud osiečki do obćeg znanja stavlja:

Da je c. kr. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu

a) Gosp. grofu Nikoli Szeczen i grofici Josipi Szeczen kao opravičenima za 135 57/192 i 13 1/2 u kotaru Moslavina prie požežke sada zagrebačke županie ležeće nekada podložene naselbine spadajuće na dobro Kutina razbistriteljnom presudom od 17. kolovoza 1855. br. 3400. razteretno-odštetnu glavnicu od 35,717 for. 11 1/4 kr. sr., od kojih kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju.

b) Gosp. grofima Samuelu i Dionisu Festetić kao opravičenima za 199 4/192 i 6 u kotaru i županii požežkoj ležeće negda podložene naselbine spadajuće na dobro Brestovac razbistriteljnom presudom od 7. kolovoza 1855. br. 3312. razteretno-odštetnu glavnicu od 51,985 for. 25 kr., za koje kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju.

c) Gosp. grofu Gjuri Erdödy kao opravičenomu za 70 38/48 i 7 u kotaru Moslavina, prie požežke sada zagrebačke županie ležeće negda podložene naselbine spadajuće na dobro Kutina razbistriteljnom presudom od 21. kolovoza 1855. br. 3454. razteretno-odštetnu glavnicu od 18,685 for. 50 kr., od kojih kamate od 1. studenoga 1855. teći počimlju, u smislu vis. c. k. naredbe od 2. ožujka 1853. dosudila.

C. kr. županijski sud izdaje dakle polag car. patenta od 16. siečnja 1854 sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročišta i to za dobro Kutinu pod a) na dan 30. siečnja 1856., za dobro Brestovac pod b) na dan 6. veljače 1856. i za dobro Kutina pod c) na dan 9. veljače 1856. u 9 satih prie podne pred ovo c. kr. sudište odredjuju, kojim ročištima svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenoga roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

C. kr. županijski sud

U Osieku dne 31. kolovoza 1855.

Br. 6826. (277—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855. br. 3782. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Viekoslavu Glašiću za spadavše na dobro Stupnik u občinah Stupnik, Burgarin i t. d., kotaru samoborskom i jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće $15^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6200 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenutt dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 20. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. siečnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6643. (281—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 4. rujna 1855 broj 2927 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Petru Jankoviću, Kristini Zangel i Antunu Höllereru za spadavše na dobro Stenjevec u občinah Sused i Dolje, Stenjevec i Bizek, kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće 21 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8550 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 10. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 10. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 21. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dané do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6886. (D.S. 282) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3780 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodinu Albinu od Kiepach za spadavše na dobro Bregana u občinah Podvèrh, Gradna, Celina, kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $36^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 14.450 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. veljače 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 23. rujna 1855.

Klobučarić.

Ed. Štriga.

Br. 6825. (276—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3800 i 3784 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Juliani od Fodroci za spadavše na dobro Berislavec i Teržci u občinah Sv. Ivan i Hum, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $43^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 17.400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku

1)

ivnu
idne
a će
unu-
iovo
knji-
èrhų
lani-
anici

ostalih upitnih družtvah konačno ugovore željeno sjedinjenje.

U Zagrebu 15. listopada 1855.

Od ravnateljstva Matice il.

(165—Dp.) 22. 25. (3—1)

Najam oštarije.

Gospoština Pisarovina svoju u miestu Pisarovina naproti žandarske kasarne na jedan kat novo napravljenu oštariju bude 28. listopada 1855 u najam dala na lieto danah od 1. studenoga 1855 do zadnjega listopada 1856, koi takovu imati želi, neka se isti dan popodne u grad rečene gospoštine ob dvie ure potrudi, gdie se takova licitirala bude.

Rečena oštarija imade razi zemlje dvie sobe za oštariaša, jednu veliku sobu za kèrčmarenje vina, dućan, kuhinju boltanu i veliki boltani podrum, špajzu, slobodno kèrčmarenje vina, mesariu i dućan. U pèrvom katu imade sedam sobah, jednu sobu za goste, — dobije za vèrt tri rali oranice i na dva voza siena, štalu, sušu i potrebne kotce. — Ostala mogu se svaki dan u pisarni gospoštinskoj saznati i uviditi.

Iz pisarne gospoštine Pisarovina dne 15. listopada 1855.

Blaž Kušić,
providnik.

ja austrianske narodne banke na 2. listopada 1855.

I m e t a k.		for.	kr.	for.	kr.
. . . .				47,999,671	40¾
n izmedju 5 i 92 dana . . .		61,419,178	— 44¾		
. . .	3,597,258 fr. 58 kr.				
. . .	2,199,818 „ 18 „				
. . .	3,983,694 „ 9 „				
3,636,058 f. 46¾ kr. / 2,350,000 „ — „	5,986,058 „ 46¾				
. . .	724,440 „ 14 „				
. . .	668,183 „ 57 „				
. . .	699,791 „ — „				
. . .	499,770 „ 56 „				
. . .	499,572 „ 51 „				
. . .	551,721 „ 14 „				
. . .	169,061 „ 58 „	19,579,372	21¾	80,998,551	6¼
ržavne papire, koje se povratiti imaju najdulje za 90 danah		78,719,400	—		
siu u pokrajinama . . .		16,090,530	—		
. . .		114,000	—	94,923,930	—
g novca b. v. i to:					
. . .		29,248,581	2¼		
. . .		31,735,976	37¼	60,984,557	39¾
računa, s 2% zakamatjen dug, kome dèržavne solikopnje za					
. . .				55,000,000	—
uništen papirni novac . . .		146,669,400 fr. — kr.			
. . .	10,000,000 fr. — kr.				
zajma od god. 1854 .	92,417,552 „ 42¾ „	102,417,552 „ 42¾ „		44,251,847	17¼
54				80,000,000	—
. . .		Od dèržave		450,000	—
, bez kamatah . . .		ujamčeno		768,800	—
rima . . .				10,361,582	35
a i bankovnim akciama . . .				1,001,966	—
tka . . .				2,265,928	43¾
				479,006,835	2¾
D u g.					
. . .				393,220,226	—
. . .				10,361,588	17¾
. . .				997,825	19
naputnice, zatim saldi tekućih računah . . .				4,551,395	25¾
po izvornoj uložbi od 600 for. srebra na akciu . . .				69,875,800	—
				479,006,835	2¾

vitelj banke. Sina, namiestnik upravitelja banke. Kristian Heinrih vitez od Coith, ravnatelj banke.

ik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 19. [illegible]

Carsko-kr. služ[illegible]

NARODNE N[illegible]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istui Pologodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Zvanično.

17204. F. M.

Mi Franjo Josip pèrvi, po božjoj milosti cesar austrianski; kralj ugarski i česki, kralj lombardezki i mletački, dalmatinski, hèrvatski, slavonski, galički, vladimirski i ilirski, kralj jerusolimski itd.; arkivojvoda austrianski; veliki vojvoda toskanski i krakovski; vojvoda lorenski, solnogradski, štajerski, koruški, kranjski i bukovinski; veliki knez erdeljski, markgrof moravski; vojvoda gornjo- i dolnjo-slezki, modenski, parmanski, piačentinski i gvastalski, osviećimski i zatorski, tiešinski, furlanski, dubrovački i zadarski; pokneženi grof habsburžki, tirolski, kiburžki, gorički i gradiški; knez trientski i briksenski; markgrof gornjo- i dolnjo-lužički i istrianski; grof hohcuembski, feldkirchski, bregenski, sonenberžki, itd.; gospodar od Tèrsta, Kotora i slovenskoga kraja; veliki vojvoda Vojvodine sèrbske itd. itd.

Da se pokriju dèržavne potrebe u upravnoj godini 1856 nalazimo, saslušavši Naše ministre i čuvši Naše vieće dèržavno, naredit sliedeće:

1. U upravnoj godini 1856 imaju se zemljarina, sgradarina, tečevinarina i dohodnina s dodatci k ovim porezom čim prie platit u izmieri i polag ustanovah, kako su bile propisane za upravnu godinu 1855.

   No Mi si priuzdèržujemo, u izravnom porezanju *još* tečajem upravne godine 1856 učinit, da se uvedu promiene, koje bi se možebit pokazale potrebnimi.

2. Uz ovaj priuzdèržaj proteže se za Našu veliku kneževinu Erdelj ustanove, naredjene u obziru izravnoga porezanja §. 4. Našega patenta od 27. rujna 1854, i na upravnu godinu 1856.

Našemu ministru financiah naloženo je izvedenje ovih naredbah.

Dano u Našem dvorskom boravištu u Išlu dne dridesetoga rujna, godine hiljadu osam sto pètdeset i pete, vladanja Našega godine sedme.

Franjo Josip s. r.

G. Buol-Schauenstein s. r.

Drag. baron Bruck s. r.

Po previšnjoj naredbi

Ransonnet s. r.

Bèrzojavne viesti.

Iz Linca, 17. listopada. Njihova velič. car i carica prispieše zajedno s prejasnom nadvojvodkinjom Sofiom danas u 7 satih u jutro ovamo, i na carskom brodu „Adler" odputovaše u Beč.

Iz Berlina, 17. listopada. „Preuss. Korr." dementira glasove o posredovateljnim predlozima Pruske, budući ruski kabinet nije nikakvih sličnih priobćenjah dostavio Pruskoj, a polag pouzdanih viestih zapadne sile malo su sklone stupiti u pregovore o miru, pa s toga nebi bilo ni izgleda kakovoga o posredovanju.

Iz Carigrada, 8. listopada. U Kamieš dolaze neprestano francezka podkrepljenja. Rusi sa sieverne strane živo pucaju, saveznici odgovaraju im iz 8 bateriah. Medju izmienjenim u Odesi turskim zarobljenicima nalazi se i contreadmiral Osmanpaša, koi je kod Sinope ranjen i zarobljen; on je sad sasvim zdrav. — Austrianski divisioner fml. Paar, zapoviednik u podunavskim kneževinama prispieo je u Carigrad.

Iz Carigrada, 11. listopada. General Vivian vratio se iz Krima. Njegov kontingent polazi sad napokon u Kerč i Jenikale. — „Journal de Constant." dobio je danas službeni dementi radi svojih posliednjih uznemirivajućih viestih o položaju Karsa, i zaprieteno mu je s obustavom lista.

Iz Pariza, 16. listop. „Constitutionell" dobio je sliedeće priobćenje od g. Colleta Meygreta: „Constitutionell" tvèrdi, da je pravilna njegova viest o poslanstvu barona Prokeša u Pariz. Baron Prokeš neimadjaše nikakvog poslanstva.

Iz Bombaja, 11. rujna. Pobuna Santalah gotovo je sasvim ugušena.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Financialno zemaljsko ravnateljstvo za Hèrvatsku i Slavoniu podielilo je priv. poresniku Vinku Seitzu miesto protstavnika kod financ. zem. ekonomata.

U Zagrebu. Donešenu po „Allg. Ztg" i po nama priobćenu viest, da će se vojnička granica spram Turske ukinuti i iz nje sastaviti 3 do 4 linejne piešačke regimente, proglašuje „Milit. Ztg." kao podpuno nepravilnu.

S bojišta.

— „Dr. Journal" i „Neue Pr. Ztg." donose sliedeću depešu: „Dne 14. listopada (u nedielju) otišla je savezna flota izpred Odese i usidrila se tri milje od Kiburna." (Kiburn leži na kraju zemljouza, koi Liman Dniepra zatvara, sprم Očakova).

— „Fremdenblatt" doznaje iz Varne, da se Rusi spremaju za drugi juriš na Kars, a nipošto nisu naumili obsadu dignuti.

— O onoj konjaničkoj bitki kod Kongila blizu Eupatorie donosi „Ruski invalid" sliedeće izviestje:

Dne 29. rujna krene nepriatelj u zoru sa znamenitom množinom piešačtva, konjaništva i topništva iz Eupatorie u dvie kolone prema Tegešu. — Naša smotriteljna oddieljenja, jedno pod gl. Korvom biaše u Ortomaju, a drugo pod gl. Terpelevskiem u Tegešu, imadiahu zapovied, da se natrag povuku, ako bi pretežnia sila došla. Gl. Terpelevski izveo je taj nalog, nu gl. Korv, koi nepriatelja, pošavšeg za Terpelevskiem s vida izgubi, zaustavi se izmedj Kurulu-Kenegese i Kongila, zapoviedi ljudma odsedlati, bez da bi prednje straže u valjanom redu i daljini postavio. Nepriatelj je na naglo bacio se sad za oddieljenjem gl. Korva, koi nije imao vremena, za rat se spraviti. Nepriatelj osvojio je šest topovah od jašeće baterie. Mi smo izgubili 150 ulanah, 1 nadoficira i rečenih 6 topovah s jednim dielom služeće momčadi.

— Dopisatelj „Timesov" piše iz Sevastopolja od 29. rujna: „Protivnost, koja vlada izmedj onoga, što je savezna vojska od 9. p. m. zbilja učinila, i grozničavih sanjariah, u kojima se, kako iz novinah čitamo, kod kuće u Englezkoj ljuljaju, doista je čudnovata. Daleko od toga, da u nuždi i biedi preko bezkrajnjih stepah bieže, Rusi se posve mirno zabavljaju učvèršćenjem svojih poziciah na sievernoj strani Sevastopolja i njihove na okolo baterie strašno nas susretaju. Dočim ja pišem, odziva se gruvanje njihovih topovah kroz naš logor, i biva kadkad tako strahovito, kao što su bila ona pèrvašnja pucanja, za koja mislismo da su za uvieke izumèrla. Ni najmanjega traga

lima pojaviti politika austrijska, koja je već tako naklonjena zapadu. Dodje li pak do toga, onda ćemo viditi da li će Niemačka ostaviti staru svoju zastavu, za kojom je uviek išla i pod kojom je uviek bila velika, te poništiti se neutralnosti, kojoj je težko opredieliti posliedice.

Franeezka.

Iz Pariza piše „le Nord“, da se tudie sve priprave čine za poslati novu jednu francezku brigadu u Rim, i ta će se kako se misli, brigada smiestiti na napuljskoj granici. Taj dopisatelj nadalje javlja, da se svaki čas izgleda viest o buknuvšem ustanku u Napulju. Sastavljenje talianske legie, kako se u tom dopisu nadalje veli, pružilo je najbolji način, da se talianske vlade razoružaju. Englezki agenti još neprestano nastojavaju, da se vojnici različnih talianskih dèržavah zavedu na desertiranje. Pio IX. skoro će doći do te točke, da neće nikakve vojske više posiedovati.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona piše „Allg. Ztg.“, da je ovdie i u Jersey-u od niekoga vremena nastala velika živahnost medju političkim uskocima, koji kane sadanja odnošenja u Europi upotrebiti za prevratne svèrhe. To je vladu englezku uznemirilo i lord Palmerston pripravlja naredbe, koje će muževe poredka u svim zemljama umiriti.“

Iz Londona, 9. listopa. Jedan ruski poslenik tužio je svoga gospodara, da mu je ovaj uzkratio platu od 24 nedielje. No siromah Rus biaše kod suda odpravljen s tim dekretom, da se Englezka nalazi u ratu s Rusiom, i dok god rat traje, nemože nikakav ruski podanik podići tužbe protiva Englezu! — Već je to drugi slučaj, odkako rat traje. Doista takovi sud pruža dovoljno komentara o ratu „za slobodu i civilisaciu.“

Iz Londona, 12. listopada. U jučeranjoj siednici občinskoga vieća u City-u predloži Alderman Wise, da se njenom veličanstvu podnese čestitka za padnuće Sevastopolja. Na to podigla se velika opozicia; nieki članovi tvèrdiše, da cieo sviet znade, da su Francuzi osvojili Sevastopolj a ne Englezi. Razpra trajala je podulje vrieme, dok jedan od same opozicie nepredloži, da li se možda ruskom caru kani čestitati, i šta će na to sviet kazati, da u sèrcu City-a ima osobah, koje siju kukolj medju pšenicu i podkopavaju iskreno porazumljenje s Francezkom? — Napokon bude izpravak malcontentah zabačen sa 60 proti 8 glasovah i adressa odobrena.

Spanjolska.

Iz Madrida, 14. listopada. Buntovnici od Katalonie potučeni su; njihovi čelovodje stranom poubijani stranom pohvatani; 26 predvoditeljah postrieljano je.

Kortezi odobrili su zakonsku vojsku, da se vojska na 70.000 mom. povisi.

SLUŽBENI LIST.

Br. 4076/g. (Izv.—484) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterečujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. kolovoza 1855. br. 3501 pronadje u 19.750 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $49^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Sv. Križ, Šemnica, Velikaves, Pačetina, Pustodol, Vèrtnjakovec, Toplice, Plemenšćina, Putkovec, Gjurmanec i Jesenje, kotaru krapinskom i predgradskom, županii varaždinkoj, i spadavših na dobro Sv. Križ gospoje Henriete grofice Schlippenbach, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 10. rujna 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 13959. (178—Fin.) (3—3)

Oglas
c. kr. financialnog ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu.
Glede polaganja pristojbe od objavljenjah kros biljegovanje.

S odlukom visokog financialnog ministarstva od 13. rujna br. 38244—2833 dozvoljeno je, da u glavnih gradovih onih krunovinah, u kojih je prie uvedenja biljegovanih markah ured biljegovni obstojao, pristojba od oglasah — ako bi to volili porezovnici kao i prie, kroz biljegovanje se može polagati.

Od 1. studenoga 1855 počamši može se dakle pristojba biljegovna od oglasah kod ovdašnjeg c. kr. glavnog mitničkog ureda, kojemu je izvèršivanje ote naredbe naloženo, polagati.

Što se ovim do obćeg znanja stavlja.

U Zagrebu 28. rujna 1855.

Br. 3779. (488—Izv.) (3—2)

Razpis natiečaja.

Kod c. k. županijskog suda u Osieku izpraznila se je služba upravitelja pomoćnih uredah (Hilfsämter-Directorsstelle); sa službom tom skopčan je IX nadnevni razred i platja godišnja od 800 for. s pravom promaknutja u višji stupanj platje od 900 f.

Za popunjenje ove službe u smislu §. 13. car. patenta od 3. svibnja 1853 natiečaj se razpisuje.

Koji žele zadohiti tu službu, moraju k svojim molbenicam priklopiti u izvoru ili u vierodostojnom prepisu dokaze vèrhu dobe života, stališa, vierozakona, i naukah, znanja niemačkog i slavonskog ili drugog s time srodnog slavenskog jezika, političkog ponašanja, i dosadašnjeg službovanja i zajedno očitovati dali medju moliteljem i ovosudbenim činovnicima odnošenja srodstva ili tastbine obstoje.

Molbenice ove imadu oni, koji već u javnoj službi stoje preko svojih neposrednih predstojnikah, ini pako preko svoje političke oblasti s prepisanim sposobnikom za četiri nedielje računajuć po trećemu uvèrštenju toga oglasa u ovaj službeni list podnesti županijskog suda predsiedništvu.

C. k. županijski sud.

U Osieku 3. listopada 1855.

Br. 376/gr., (Izv. 487) (3—3)

Izrok.

C. kr. kot. sud dol. miholjački daje ovim do obćeg znanja, da će se na molbu Tome Riffla radi naplate 100 for. i parničkih troškovah dne 2. studenoga t. g. pèrvi put a dne 1. prosinca drugi put tadar izpod procienbe svaki put oko 10 satih u jutro prodavati $^1/_4$ selišta urbarskog sa dva kosca livade i 549 ☐ hv. podkućnice sa kućom i ostalim sgradama spadajućim na vlastitost Lovre Kosovića iz Kučanacah br. 20 sudbeno procienjena na 500 for. sr. Dražbeni uvieti mogu se vidieti kod suda svaki čas ili prigodom dražbe na licu miesta.

Napokon se pozivlju svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na upitne nepokretnosti imati misle, da takovo do gore rečenog roka tim sigurnie kod suda ovoga prijave, jer će se inače dotična kupovna svota, bez da se na njih obzir uzme, medju ostale vierovnike razdieliti.

U Dol. Miholjcu 30. kolovoza 1855.

Kèršnjavi.

Br. 6917. (285—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. prosinca 1854, 5. sèrpnja i 13. rujna 1855 broj 5181, 2431, 3629 i 3630 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Josipu Bunjevcu za spadavše na dobra Jaskovo, Mekušje, Trešćeno i Kucelj u obćinah Jaskovo, Kobilić, Hušje itd., kotarih karlovačkom i modrušpotočkom, županii zagrebačkoj ležeće 77 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 30.800 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja i 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 7. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6918. (D.S. 286) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3781 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Ladislavu, Viktoru i Korneli Dominić, pod tutorstvom Makse Vernića za spadavše na dobro Kamenica u obćinah Rakovpotok itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $8^{2}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 26. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 26. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6919. (287—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 15. rujna 1855. br. 3849. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Danilu Farkašu za spadavše na dobro Molvice u obćini Rakovpotok, kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležeće $2^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1050 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 1. veljače 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6916. (284—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 15. rujna 1855 broj 3874 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospoji Josipi Bedeković za spadavše na dobro Šimunovec u obćinah Obreš, Šimunovec, itd., kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $25^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10.300 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I.

prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 5. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 5. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prinšnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 20. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Br. 4077/g. (491—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. kolovoza 1855 broj 3475 pronadje u 19.200 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 48 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Sv. Križ, Velika Ves, Komor, Jesenje, Putkovec, Gjurmanec, Kostel, Hlevnica i Plemenščina, kotarih krapinskom, zlatarskom i pregradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Sv. Križ i Komor gospoje Ernestine grofice Sermage, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 5. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 20. rujna 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 945/gr. (495—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. kot. ureda valpovačkog kao suda kotarskog stavlja se ovime do obćeg znanja da je u predmetu ostavštine Jakova Lenčerića iz Valpova odlučeno, da se od istog zaostavša kuća s podkućnicom pod br. 433 u Valpovu se nahodeća u 486 fr. sr. sudejski procienita na javnoj dražbi proda, te za poduzeće dražbe rokovi su na dne 13. studenoga i 13. prosinca t. g. svaki put u 10 satih u jutro na licu miesta opredieljeni.

U sliedstvu čega se kupiti želeći pozivlju tom primietbom, da imaju providjeni doći jamčevinom od 48 for. sr., da kupac mora i preuzeti uknjižene dugove u koliko kupovna svota segla bude polag doznačenja suda — uvieti dražbeni mogu se uviditi u pisarni ovog suda.

Ujedno se svikolici, koji misle imati kakovo založno pravo na upitne nepokretnosti pozivlju, da do prodaje kuće tim sigurnie opravdaju, pošto u protivnom slučaju sebi samim prepisati imadu, ako pri diobi kupovne svote radi izcèrpljenja po inih vierovnicih, izključeni budu. —

U Valpovu dne 13. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Bojnjičić.

Br. 915. gr. (496—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

C. kr. kot. ured Valpovački kao kot. sud stavlja do obćeg znanja, da je u predmetu ostavštine Mate Vrabac iz Ladimirevacah odredjeno, da se istog ostavština iz kuće i podkućnice pod br. 66. u Ladimerevcih sastojeća i u 80 fr. sreb. sudejski procienjena na javnoj dražbi proda, te za poduzeće ote dražbe rokovi su na dne 14. studenoga i 14. prosinca t. g. svaki put u 10 satih u jutro na licu miesta opredieljeni.

U sliedstvu čega se kupiti želeći pozivlju tom primietbom, da imaju providjeni doći jamčevinom od 8 for. sr. i da kupac mora preuzeti uknjižene dugove u koliko kupovna svota dosegla bude, polag doznačenja suda, — uvieti dražbeni mogu se uviditi u pisarni suda ovog.

Ujedno se svikolici, koji misle imati kakovo založno pravo na upitne nepokretnosti pozivlju, da to do prodaje kuće tim sigurnie opravdaju, pošto u protivnom slučaju sebi samim pripisati imadu, ako pri diobi kupovne svote radi izcèrpljenja po inih vierovnicih, izključeni budu.

U Valpovu dne 13. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Bojnjičić.

Br. 1018/gr. (497—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. kot. ureda Valpovačkog kao suda kot. stavlja se ovime do obćeg znanja, da je u predmetu ostavštine pokojnog Josipa Sauerborn iz Valpova odredjeno, da se od istog zaostavša kuća sa vèrtom od $^4/_8$ jutra pod br. 431 u Valpovu ležeća i u 871 for. sr. sudejski procienita na javnoj dražbi proda, i za poduzeće dražbe rokovi su na dne 28. studenoga i 28. prosinca 1855 u 9 satih u jutro na licu miesta opredieljeni.

U sliedstvu čega se kupiti želeći pozivaju tim dodatkom, da imaju providjeni dojti jamčevinom od 87 for. sr., i da kupac mora preuzeti uknjižene dugove, u koliko kupovna svota dosegla bude, polag doznačenja suda, — uvieti dražbeni mogu se uviditi u pisarni ovog suda.

Ujedno se svikolici koji misle imati kakovo založno pravo na upitne nepokretnosti pozivlju da to do prodaje kuće i vèrta tim sigurnie opravdaju, pošto u protivnom slučaju sebi samim pripisati imadu, ako pri diobi kupovne svote radi izcèrpljenja po inih vierovnicih, izključeni budu.

U Valpovu dne 26. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Bojnjičić.

Br. 1047. gr. (498—Izv.) (3—1)

Oglas dražbe.

C. k. kot. ured Valpovački kao sud kot. stavlja ovime do obćeg znanja, da je u predmetu ostavštine Mate Jurjevića iz Valpova odredjeno, da to se od istog zaostavše 2 kuće i to jedna pod br. 113 s vèrtom kućnim, a druga sa $^2/_8$ sesie zemlje pod br. 205 u Valpovu ležeća svaka u 1000 fr. sr. sudejski procienita putem javne dražbe posebno proda — i za poduzeće dražbe rokovi su na dne 6. prosinca t. g. i 7. siečnja 1856. svaki put u 10 satih na licu miesta opredieljeni.

U sliedstvu čega se kupiti želeći pozivaju tim dodatkom, da imaju providjeni doći 10 postotnom jamčevinom — i da kupac mora preuzeti uknjižene dugove, u koliko kupovna svota dosegla bude, polag doznačenja suda — uvieti dražbeni mogu se uviditi u pisarni ovog suda.

Ujedno se svikolici, koji misle imati kakovo založno pravo na upitne nepokretnosti pozivlju, da do prodaje kućah tim sigurnie opravdaju, pošto u protivnom slučaju sebi samim pripisati imadu, ako pri diobi kupovne svote radi izcèrpljenja po inih vierovnicih, izključeni budu.

U Valpovu dne 6. listopada 1855.

C. k. kot. predstojnik,
Bojnjičić.

Br. 5539. (161—D.P.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kot. suda zagrebačkoga stavlja se s otim do znanja, da je na molbu g. Ante Zoričića ovèrbena dražba sudbeno plienjenih, te na vlastitost Jure Talan i Pavla Jurin spadajućih na 180 for. procienjenih dvih volovah dozvoljena, i za uživotvorenje iste ročište za dan 5. studenoga u selu Mikulić odredjeno, — kamo se kupiti želeći ovime pozivlju.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud

U Zagrebu 8. listopada 1855.

C. k. zemskog suda savietnik
Cuculić.

Izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Brzotiskom Narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

DANA 20

God. XXI.

U ZAGREBU, U SUBOTU

Carsko-kr. slu[žbene]

NARODNE N[OVINE]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Pologodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

— Sliedeće bèrzojavne depeše priobćuje „Wiener Zeitung“:

I.

Knez Goršakov javlja pod 14 listopada, 8½ satih u večer:

U jutro je nepriatelj ostavio dolinu gornjeg Belbeka i svekolike položaje s ove strane počinah, koje ovu dolinu diele od bajdarske doline, te se je, progonjen pucnjavom iz pušakah po našem oddieljenju, povukao na protiv ležeće bèrdo. Na Čèrnaji i ostalim točkama poluotoka ništa novoga.

II.

Dne 14. listopada u jutro ciela nepriateljska flota odjedrila je izpred Odese prema iztoku i oko 2½ sata usidrila se tri milje od Kimburna.

III.

Nočju izmedj 14. i 15. listopada prodru tri topčare u Liman i usidre se. U jutro otvori tvèrdja pucnjavu protiva njih. Gotovo u isto vrieme izkèrca se nepriatelj nad predbriežju Kimburžkom kod jezera Volnoje, a u večer započme šest nepriateljskih parobrodah pucati na Kimburn, koi je s uspiehom odgovarao. Jedan parobrod morao je izkvaren ostaviti svoj položaj. Broj izkèrcane vojske nemogaše se procieniti, nu činilo se, da nije znatni.

IV.

Knez Goršakov javlja pod 15. listopada, 8 satih u večer: Nepriatelj neprestano skuplja znamenitu vojsku na visini, ležećoj pred bajdarskim dolom. Inače ništa novoga na poluotoku.

Iz Petrograda, 17. listopada. Muraviev javlja, da je 29. rujna navalio na Kars. Više predvoditeljah ubijeno je ili ranjeno. Poduzeće biaše bezuspiešno. Blokada Karsa opet je preduzeta.

Iz Pariza, 18. listopada. Bruat javlja pod 2. o. m.: Pohod iz Kerča protiva Tamanu i Fanagorii sasvim je uspieo, i nepriatelj izgubi operativnu osnovu za zimsko ratovanje. Ova miesta s prostranim kasernama i bolnicama razorena su.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 20. listopada. Sutra u 10 satih dèržat će se urečena glavna skupština družtva matice ilirske u dvorani Narodnog Doma.

— Iz pouzdanog izvora javlja S. D. da je visoko c. kr. sèrbsko-banatsko namiestničtvo prie dva mieseca naredbu izdalo, uslied koje imaju pri somborskom sèrbskom pedagogičkom zavedenju u život stupiti tako nazvani učiteljski izpiti, koje kandidati zvanja učiteljskog po svèršetku dvogodišnjeg tečaja pred c. k. učilištnim savietnikom polagati imaju. Pèrvi takovi izpiti dèržani su 3ćeg, 4og i 5og kolovoza pod predsiedništvom g. c. k. savietnika i romanskih narodnih škola upravitelja Konstantina Joanovića, koi je od c. k. namiestničtva toga radi naročito poslan bio.

Iz Like 26. rujn. Najpèrvo dobro naše s kojim smo se pohvaliti mogli, bilo je dosad liepo zdravlje, ali i ovo dragocieno skrovište ljudsko hoće nam se evo da izmakne. Kolera bi reći da hoće, kod nas gradjanstvo sebi da prihvati. Pred devetnajst godinah se pèrvi put bila je ovdie, nego u obće nije mnogo grabila žèrtvih i bèrzo je prolazila, poslie toga opet pred sedam godinah istina nije ušla bila u ovaj zdravljem blagosloveni kraj, ali je izbliza namigivala na nas kao što je lanjske godine iz daleka namigivao Šarlić na gradove Baltika, ove godine pak posieti nas kolera evo u toj mieri, da već ovdie oadie i posuh kućah imade! Najprie se pojavila bolest na onim točkama krajem Velebita gdie ima barah, i tu je zobala za cielih pet nedieljah sve po niešto, najedanput razli se ona po ovoj dolini kao zejtin po stolu, i uvieri svaku bistru glavu sinka Eskulapova, da je ona kolera od kolere, i da nije samo prostome seljaninu na zelje i krumpir došla. — Starci naši kojih jeftinieh imadosmo, ne upažaju nikad ovake biede i pomora; — pa što je najgore, neće bolest iz onih miestah gdie je najprije pojavila se, da odlazi, a po dokazivanju izkusnih glavah morala bi već otići bila. — Pošast ova ugrabila nam je ovih danah i jednog mladog pobožnog sveštenika, kome je ostala tužna supruga i šestero nejake diece bez kuće i ognjišta. (S. D.)

S bojišta.

— Iz Odese od 8. listopada piše „Wien. Ztg.“: Konzularski sbor sastavio je sliedeću notu, koja će uručiti se admiralima sdružene flote:

„Nazočnost združene flote pred Odesom daje miesta slutnji, da će se varoš bombardirati. S toga podpisani ovdie nalazeći se glavni konzuli i konzuli dèrže za svoju dužnost, njihove preuzvišenosti, gospodu admirale, učiniti pozornima na pogibeli, kojima je kroz bombardiranje izložen život i svojina njihovih sunarodnikah. Podpisani usudjuju se njihove preuzvišenosti sietiti, da u Odesi stanuje množina inostranih porodicah, podanikah njihovih suverenah, i da najveća čast gibivog i negibivog dobra u ovom gradu njima prinadleži; s toga se usudjuju ufati, da će njihove preuzvišenosti žalostne posliedice bombardiranja prištediti.“

(Da li je ova nota isposlovala odlazak flote, ili ne, nemože se pouzdano kazati).

Njeg. velič. car Aleksander, koi se prekjučer ovdie izčekivao, odgodio je svoje putovanje; sasvim tim za njega i njegovu pratnju dèrže se kvartiri u pripravi. General Liders još se nije vratio.

— Iz Odese piše „le Nord“: Ruska vojska na obalama cèrnog mora tako je smieštena, da se ona na kojoj mu drago točki, na koju bi dušmanin navalio, skupiti može, i to za 24 sata sa 50,000 a za 48 satih sa 100,000 mom.

Isti list piše, da su saveznici u Sevastopolju doista našli 4000 topovah, nu general Pelissier zaboravio je primietnuti, da se ovi topovi upotrebiti nemogu. Rusi su 24. kolovoza počeli varoš čistiti, pa su imali dosta vremena, da sve, što je valjano, opreme.

— Operacie krimske vojske, odkako je osvojen Sevastopolj, svode se na sliedeće podatke:

Odmah poslie juriša dne 8. rujna krene savezna vojska, brojem 50–60,000 m. južnoiztočnim pravcem u bajdarsku dolinu, gdie izvire Černaja; dolina ova prostire se od Balaklave prema iztoku u daljini na tri niemačke milje. Još u polovini mieseca rujna nalazio se tudie glavni stan dielujuće vojske. U to vrieme započe prelaz preko Černaje. Velike bèrdine Kamlia diele tudie vojsku od zemljišta ležećeg izmedj rieke Belbeka i Černaje, koje Rusi dèrže. Jedna čest ruske vojske stajala je kod Makencie i Čerkes-Kermana (2 niemačke milje od

pio. I inostrane novine nekontroliraju se tako jako; ne samo, da se svašta, što je po tudjem svietu o Rusii dobroga ili zloga napisano, u Rusii smie čitati, nego se to i prievodi po ruskim listovima.

— Jedan slučaj, koi je desio pri bombardiranju Sevastopoljskom, i koi je nov prilog onim sretnim dogadjajima koji su u savezu sa kèrvavim poslom hitakah, tako je čudan, da ga niko nebi vierovao, kad nebi bio zvanično dokazan. Poručika Kareckog povriedi za vrieme bombardiranja jedna mimoleteća bomba, i on padne u jednu jamu, u kojoj je na dnu jedna bomba bila, koja se u onaj par razpadne, kad ju je nogom dodirnuo, i baci ga u vis. Parčad od bombe povriedila su više okolostoječih, on pak ostane nepovriedjen, samo su mu noge jako opaljene bile i kad je padao udari hèrtenjačom o jednu lavetu, tako da su ga obneznanjena odnieli. Nitko nije htieo vierovati, da je još živ, ali je on pored sve te strahote i što je bio izpečen, ozdravio.

Gèrčka.

Iz Atene, 12. listopada. Nedaleko od Pirea uhvatiše razbojnici franceskog oficira Bertota, i zahtievaše ¡30,000 drahmah odkupa. Vlada je platila tu svotu, nu zajedno učinila shodne miere za razbojnike uhvatiti, koji su zbilja u Salamisu uhvaćeni. Imendan kraljev proslavljen je s oduševljenjem. Novi ministri izdali su program, u kom obećavaju privèrženost k vladaocu, saviestno izpunjenje dužnostih spram sprijateljenih vladah, uzdèržanje neutralnosti, skèrb za javnu sigurnost i inake popravke. Kolera vlada u Missolunghiu i oko njega.

Francezka.

Iz Pariza, 17. listopada. Od obtuženih u Angersu obsudjena su 3 na deportaciu pod zatvorom, 11 na jednostavnu deportaciu, 11 je odriešeno a ostalima iztražni zatvor uračunan u kaznu.

Iz Pariza. Sviet se nada, da će nevolje zbog hrane skorim nostati. Hrana se iz stranih dèržavah u Francuzku unosi, a u Pariz je došlo već dovoljno brašna. Da je tako i sa financialnim stanjem, dobro bi bilo. Burza je sasvim peinačena, jer je francuzka banka objavila, da će odsad primati diskonto 5 procentah, i da termin plaćanja od 90 na 75 danah spušta. Kriza je tu. Gotov novac sav je gotovo u tudjim zemljama, da se za njega kupuje hrana, ili je u iztoku, da se izplaćuje i snabdieva vojska. Ako tako podèrži, onda će se morati u Francuzkoj papirni novac zavesti, jer je srebro riedje nego zlato, kojim se sve plaća. Poslenici govore, da je svemu tome vlada kriva, koja je to silom htiela da učini, samo da uništi industriu, i da njima hliebac oduzme.

Vlada je u posliednje vrieme kupila u Londonu za jedan milion zlata, kojim će hranu za vojsku kupovati, i to u tudjim zemljama, da nebi kupovanjem u svojoj zemlji samo povisila hrani cienu.

Govore, da su kraljica englezka i njen muž princ Albert pristali, da budu kumovi pri kèršćenju dieteta cara francuzkog, carica je povoljnog zdravlja.

Zbog hèrdjavog novčanog stanja raznose se po Parizu svakojaki glasovi. Tako vele, da se čine pripreme za sazivanje senata i zakonodavnog tiela, jer vlada mora opet novi zajam praviti, i to od 1500 milionah franakah. Drugi glasovi govore, da će se ministarstvo promieniti. Ako se uzmu one osobe u ministarstvo, o kojima se govori, onda će u unutrašnjosti zemlje još veći zapt biti.

Govore, da će se u Versalju praviti osobita turska škola, u kojoj će se 300 mladih muslomanah učiti. Sultan daje na tu školu godišnjih 6 mil. grošah.

Jedan list parižki predlaže, da se izsuši pristanište Sevastopoljsko, i on ima plan, po kom bi se taj posao mogao svèršiti za nekoliko nedieljah. O tom su i Englezi govorili prie nekoliko vremena, ali su odustali. Sad [illegible] ali žat se i nji-

SLUŽBENI LIST.

Br. 6920. (288—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razteređenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 24. ožujka, 19. 19. svibnja, 15. rujna, 15. rujna 1855 broj 1018, 2124, 2125, 3842, 3783 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji baronici Josefini Kulmer za spadavše na dobra Šišlavić, Oroslavje, Staridvori, Demerje i Šestina, u občinah Šišlavić, Stubica gornja, Slanipotok, Vinterovci, Dubravec, Gračan, Lukšić, itd., Demerje, Stupnik, Gradići, itd., kotarih Pisarovina, Stubica, Samobor i Zagreb, županii zagrebačkoj ležeće 83²/₈, 6²/₈, 25⁷/₈, 33⁴/₈, 33¹/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 33.300 for., 2500 for., 10.350 for., 13.400 for., 13.250 fr. srebra, od koje kamate od 1. svibnja i 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 26. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izbodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 26. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potierajn samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. siečnja 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 5795. Civ. (298—D.S.) (3—1)

Izrok.

C. kr. zemski sud u Zagrebu ovime objavlja, da je na zahtievanje Petra Prišlina po odvietniku gospodinu Ivanu Dolovčaku de präs. 13. kolovoza t. g. br. civ. 5795 u preporном predmetu proti Josipu i Mihalju Zernotiću inače Ivančec zvanim po odvietniku gosp. Lavoslavu Šramu zastupanim radi duga 507 for. sr. sa uzgredicama ovèršbena prodaja ovèršbenikovih nepokretnostih u kući sa pristojališti uz polja vinograde, livade i tomu u gornjih i dolnjih Vrabčih ležećih sudbeno zaplienjenih i na 1300 for. sreb. procienjenih dozvoljena, — i uslied toga rok pèrve dražbe na licu miesta na 27. listopada a druge na 1. prosinca t. god. za 9 uru prie podne opredieljen.

Uslied toga pozivlju se kupci time, da će uknjižene na upitnih nepokretnostih dugove na koliko nje kupovnina prikrije, po naputu ovog c. k. zemskog suda preuzeti morati; podjedno se kupcem objavlja, da procienbeni zapisnik i dražbene uviete u pisarni ovog suda uvidieti i takovih prepise na molbu dobiti mogu, te što se tiče teretah nepokretnostih upitnih mogu se iz javnih knjigah uputiti.

Podjedno pozivaju se svi oni, koji misle, da na upitne nepokretnosti kakovo hipotekarno pravo imaju, takovo do prodaje ovih nepokretnostih ovom c. k. zemskom sudu prijave, u protivnom bo slučaju ako se podieljenje kupovnine bez njihova upliva na njihovu štetu preduzme, na koliko će se kupovnina izplaćanjem prijavljenih se izcèrpiti, imat će sami sebi pripisati.

U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 6917. (285—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereóenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. prosinca 1854, 5. sèrpnja i 13. rujna 1855 broj 5181, 2431, 3629 i 3630 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Josipu Bunjevcu za spadavše na dobra Jaskovo, Mekušje, Trešćeno i Kucclj u obćinah Jaskovo, Kobilić, Hušje itd., kotarih karlovačkom i modrušpotočkom, županii zagrebačkoj ležeće 77 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 30.800 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja i 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6919. (287—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 15. rujna 1855. br. 3849. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Danilu Farkašu za spadavše na dobro Molvice u obćini Rakovpotok, kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležeće $2^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1050 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII.

Br. 4274/gr. (478—Izv.) (3—2)

Oglas.

Od strane c. k. suda županijskog varaždinskog stavlja se do obćeg znanja, da će se proti Ivanu Hortigu na hasan Anke udove Šuhaj za dug 3500 for. sr. s pripadci obdèržavati nova ovèršbena razprodaja jedne kuće sa sušom i bašćom u dugoj ulici u Varaždinu pod br. 237 ležeće i procienjene 4122 for. 26 kr. Radi dražbene prodaje ove kuće sa pristojališti opredieljuje se ročište na dan 30. listopada t. g. u 2 sata poslie podne, te će se ona na licu miesta obdèržavati.

Prigodom gori naznačenog dražbenog ročišta dosudit će će prodaji izložena kuća za svaku makar izpod vriednosti prociene svotu.

Kupac će dužan biti po naputku prerečenog c. k. županijskog suda preuzeti, u koliko kupovina doteče, one dugove, koji su zaloga radi osigurani na kući istoj.

U ostalom ovime se svi, koji, premda im nebiaše došla osobita ubaviest, sasvim tim sciene, da su i oni upisom u javne knjige stekli hipotekarno pravo na više rečenu nepomičnost, uzazivaju, da pravo to do prodaje tim sigurnie ovomu sudu prijave, jer će u protivnom slučaju imati sami sebi pripisati, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni tim, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila, ostanu izključeni.

Napokon se pozivlju svi oni hipotekarni vierovnici, koji neprebivaju u gradu ili okružju grada Varaždina, da za branjenje svojih pravah u budućoj diobi kupovnine punomoćnike svoje narede, i njihovo ime i pribivalište istomu c. k. županijskomu sudu prijave, protivno bo na njihovu pogibelj i trošak ureda radi će se njima zastupnik imenovati, kojemu će se uručivati sve dalnje dostave.

Ličbeni uvieti.

1. Svaki dražbenik, osim ovèrhu vodeće stranke, položit će u ime vadia, prie nego se njegova ponuda primi iznos od 200 for. sr. u gotovom novcu u ruke sudbenog izaslanika.

2. Ličbenik, koi najhasnovitiu ponudu učinio bude, dužan će biti u rok od 14 danah poslie dražbe položiti u sudbene ruke čitavu kupo-prodajnu svotu, ako se inače sa vierovnicima nebi nagodio, u protivnom slučaju izgubit će ne samo položeni vadium, već će osim toga nova dražba na svu njegovu pogibelj obdèržavati se.

3. Troškovi dražbe kao i svi ostali sa prenosom sdruženi idu na teret dražbeniku.

U Varaždinu dne 24. rujna 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

OGLASNIK.

(166—Dp.) 20. (2—2)

Poziv.

Pozivlju se gg. članovi Matice il. u glavnu skupštinu na dan 21. o. m. o 10. uri prie podne u dvoranu Narodnoga doma u Zagrebu, koja će skupština po naputku vis. c. kr. ministarstva unutarnjih poslovah od 15. ožujka pr. g. imati nanovo pretresivati pitanje sjedinjenja domaćih naših književnih družtvah i zavodah, zatim dva u tu svèrhu povlaštjena i shodnimi naputci providjena izaslanika odabrati, kojiuh će biti zadaća, da s izaslanici ostalih upitnih družtvah konačno ugovore željeno sjedinjenje.

U Zagrebu 15. listopada 1855.

Od ravnateljstva Matice il.

(Dp.—162) (3—3)

Žive ribe

može se svaki dan dobiti, i to **krapi** i **štuke** po 12 kr. sr. na funtu kod vlastelinstva u Trakoštjanu blizu Krapine.

(119—Dp.) (10—3)

Sa car. kralj. austrianskim i kralj. bavarskim previšnjim povlastjem

Doktora Hartung-a

BILJNA POMADA

(po 50 kr. srebra od tegelca) za uzkèrsnutje i oživljenje narastaja vlasih, i

Dra. HARTUNG-A ULJE S KORE KININSKE

(po 50 kr. srebra flašica) za uzdèržanje i poliepšanje vlasih sveudilj najosobitiim priznanjem razširuje se; — iz sadanjeg gledišta kometične kemie dodje im u dio priznanje, kano najboljeg i najjevtinieg proizvoda u toj struci te dobit ih je jedino u ravno dobroj kakvoći:

U Zagrebu kod liekarnika Graciana Mihića, u Karlovcu kod Tome Aleksića, u Čakovcu kod A. Karasa, u Osieku kod liekarnika Jos. Horninga, u Rieci kod Petra Rigotti-a, u Koprivnici kod liekarnika Rud. Schiketanc-a, u Križevcih kod Ant. Bratogli-e, u Sisku kod Franje Pokorny-a i G. Velussića & Comp., u Pančevu kod J. Huber-a, u Zemunu kod Joanovića i Petrovića, u Virovitici kod J. Demetrovića, u Vukovaru kod Todora Stanića, u Varaždinu kod S. A. Taušek-a, i liekarnika Aleksandra Haltera.

(Dp. 159) (6—3)

Pèrvašnje vučenje.

S previšnjom dozvolom njeg. c. k. apost. veličanstva otvorena po c. kr. pov. veletèržkoj kući J. G. Šuller & Comp.

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

u obćenitom priznanju neobičnih koristih, koje se posiedateljima srećakah kod nje pružaju, nalazi toli živahnu razprodaju srećakah, da će s odobrenjem vis. c. kr. financialnog popečiteljstva pèrvo vučenje ove loterie za više, nego li dva mieseca prie, kako li je u izigravnoj osnovi naznačeno, i to jur

Dne 3. studenoga ove godine

neopozivno sliedovati.

Kod te loterie dobit će se:

810,525 fr. b. v.

u 4 dotacie od

for. 37,280 — 263,325 — 25,2200 — 257,720 — 15,000 i

64,294 nuzzgoditka

od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 itd. itd.

Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je ovom loterijskom poduzeću, kojega cieli čisti dobitak opredieljen je s polovine za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru, a s polovine za zakladu nemoćnih vojnikah maršala kneza Vindišgreca, izvanredna dozvoljenja podieliti, te je time moguće bilo, obskèrbiti ovo izigravanje s predstojećim, još nikad prie neobstojavšim zgoditcima. Time je posiedateljima srećakah ne samo na izgled stavljen znamenit novčani dobitak, nego i prilika pružena, da opredieljene po njeg. veličan. caru dobrotvorne svèrhe podupiru i pospieše.

Jedna srećka I. ili II. razreda stoji 3 for., srećka III. razreda 6 for. a srećka IV. razreda 10 for. sr.

Gorespomenuta veletèržka kuća izdaje srećke u Beču, am Hof br. 829 i dobivaju se u tèrgovinama, gdie su dotični oglasi izloženi.

U Beču mieseca listopada 1855.

☞ U Zagrebu dobivaju se srećke ove loterie kod g. Pavla Haca, kao i u svim tèrgovinama i c. k. loterijskim sbirkama, gdie su dotični oglasi pribijeni.

(156—Dp.) (20—4)

Mnogostranim potraženjima da se sadovolji

pravi

ŠTAJER. BILJNI SOK ZA PÈRSOBOLJU

sveudilj u najizvèrstnijoj kakvoći moći je dobiti u Zagrebu u liekarni Föderl-ovih baštinikah*)

☞ Proizvoditelj jedini pravog štajer. biljnog soka liekar J. Purgleitner u Gradcu, moli da mu se otaj sok s inimi pod istim označenjem u tèrgovinu stavljenimi proizvodi nezamieni.

☞ Flaše pravog štajer. biljnog soka iz biela su stakla sa konačnim gèrlom, kositrenom kapslom na kojoj (kao što i na flaši) natiskano je: »Apotheke zum Hirschen in Gratz« i »J. P. A.« pomnjivo začvèršteni, u ostalom providjeni napisi, sa podpisom proizvoditelja.

Ciena jedne flaše 50 kr. sr., manje od 2 flaše nerazzašilje se. Zamatanje od 2 ili 4 flaše stoji 20 kr. srebra.

*) Soka otog uviek je za dobiti:
u Beogradu kod gosp. Treškovića.
» Belovaru » » Lackovića.
» Osieku » » liekara Horninga.
» Novoj-Gradiški kod g. A. Antonovića.
» Karlovcu kod gosp. A. Benića.
» Koprivnici » » S. Reškovca i sina.
» Novomsadu » » J. L. Vidašića.
» Zemunu » » liekara Zrešćika.
» Virovitici » » D. Demetrovića.
» Varaždinu » » liekara Haltera.

[Ured]avatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 22.

Carsko-kr. služ

NARODNE N

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

— „Wiener Zeitung“ priobćuje sliedeću bèrzojavnu depešu iz Varne:

„Dne 16. listopada pucano je samo iz puškah izmedj tvèrdje Kinburna i neprijateljskih topčarah, nalazećih se u Limanu. Jedna topčara ostavila je Liman i odjedrila k floti.“

Iz Varne, 19. listopada. Dne 17. savezna je flota bombardirala gradiće od Kinburna. Posada je kapitulirala i polazi kao ratni zarobljenici u Carigrad. Rusi imadu 120 mèrtvih i ranjenih. Saveznici posieli su gradiće. Flota je usidrena na ušću Dniepra.

— O tom dogadjaju donosi „Wien. Ztg.“ sliedeću bèrzojavnu depešu:

Knez Goršakov javlja pod 17. listopada $9^{1}/_{2}$ satih a večer:

„Neprestano dolaze neprijateljske ladje s vojskom u Eupatoriu. Na kosi bajdarske doline nalaze se 3 divizie, a u dolini samoj četvèrta. Inače ništa novoga u Krimu.

Tvèrdja Kinburn bieše poslie izvanredno žestoke pucnjave (aprés un bombardement des plus violents), na koju je nieko vrieme s uspiehom odgovarala, prisiljena dne 17. u $2^{1}/_{4}$ podne pucnjavu svoju obustaviti. U 3 sata posiela je tvèrdju savezna izkèrcana vojska.“ (Goršakov dakle neveli, da je posada kapitulirala; možebit se natrag povukla).

Iz Pariza, 18. listopada. „Patrie“ javlja: G. Demoustier sprema se za odlazak u Berlin; g. Bourqueney otići će koncem ovoga mieseca u Beč. Odsustvo grofa Hacfelda neima nikakvog političkog znamenovanja, on je odputovao u Berlin u privatnim poslovima.

Iz Pariza, 19. listopada. Francezka banka povisila je disconto na 6, englezka za kratki papir na 6, za dugi na 7%. — Izdavateljima journala „L' homme“, koji su politički uskoci, dana je zapovied, da se s otoka Jersey-a sele.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 22. listopada. U jučeranjoj glavnoj skupštini matice ilirske izabrani su gg. Veber i Mrazović kao izaslanici u veliku odbornu siednicu izaslanikah od svih družtvah, u kojoj će se ustanoviti, kako i kojim načinom da se u dielo privede toli žudjeno sjedinjenje svih naših domorodnih zavodah i družtvah. Jučeranja skupština članovah matice ilirske izrekla je u načelu, da pristaje na to sjedinjenje uz nieke ipak uviete, kojima hoće da samostalnost svoju podpuno obezbiedi. Ti uvieti u bitnosti su sliedeći: Matica pridèržava si posebnu svoju svèrhu i pravo razpolaganja sa svojim imetkom; ukupno ime, koje bi se imalo na sva družtva protegnuti, ima se u velikoj odbornoj siednici opredieliti; i u buduće da se primaju članovi za pojedina družtva, a prinesci da se polag opredieljenja samih darovateljah obrate na svoju ciel; ima se viećati u velikoj odbornoj siednici o tom, kako da se dodje do pripomoćne glavnice za sva družtva, razumievši osim prinesakah. — Još su izabrana dva nova člana za književni odbor matice ilirske, i to gg. Mato Mesić prof. gimnazialni i Pero Zoričić, učitelj na realki, miesto gg. Fr. Žužela i M. Goluba, koji su iz Zagreba otišli.

Iz Zagreba. Koliko preuzv. našemu nadbiskupu svestrano izobraženje svojega duhovništva na sèrcu leži, zasviedočio je opet najnoviim dokazom. Uzev na obzir, da mnogi od duhovnih pitomacah, kada kao novomisnici izlaze u vinograd gospodnji, neimadu dovoljnih sredstvah, da si nabave onih bogoslovnih knjigah, koje su svećeniku na polju njegova duhovnog dielovanja za njegov duh ono, što je gladnu čovieku za njegovo tielo komad hlieba, preduzè si — kako sám preuzvišeni gospodin u svojem dotičnom pismu govori — da toj oskudici doskoči. U tu svèrhu poklonio je svotu od šest hiljadah for. sr., i to u javnih zadužnicah od opredieljene mu za urbarialni gubitak odštete, nadbiskupskom siemeništu, koju svotu je ovih danah prečastnomu g. ravnatelju poslati i narediti izvolio: da se ti novci kao glavnica u siemeništnu svojinu uvèrste, da se od nje pripadajuće 5% godišnje dobiti (kamate), ukupno tri sto forintih, uz priklopljene zadužnicam kupone od dne 1. svibnja buduće 1856. i svake godine dižu, i za nje novomisnikom potrebite knjige kupuju.

Isto toliku svotu od šest tisućah forintih u rečenih javnih zadužnicah izvolio je preuzvišeni gosp. nadbiskup predati takodjer ovdiešnjemu samostanu milosèrdnih sestarah za novo ustrojene „čuvalište malenih“, da se od pripadajućih odtud godišnjih 300 for. kamatah uzdèržavaju baveće se odgojivanjem osobe i namiruju potrebštine malene gojenčadi; uz to je stavljena po preuzv. dobročinitelju opaska, da onda, ako bi ovaj novouvedeni zavod kakovim slučajem prestao obstajati, napomenuta glavnica od šest tisućah forintih samostanu milosèrdnih sestarah kao svojina pripadne. (k. l.)

Iz Rieke od 12. listopada piše „Triest. Ztg.“: Pojavivša se posliednjih danah bura vèrlo je dobrotvorno dielovala na stanje zdravlja u našem gradu i okolici, kao i cielom hèrvatsko-istrianskom primorju i otocima. Slučajevi kolere dolaze još vèrlo riedko i pojedinice, te se nadati, da će nas ta pošast skorim sasvim ostaviti, kao što je jur u Senju i Fužini već prie 15 danah izčezla. Koncem ovoga mieseca izčekuje se ovdie njeg. c. k. visost g. nadvojvoda admiral Ferdinand Maksimilian, da pregleda ovdie gradjenje c. kr. pomorskog kolegia a u Kraljevici gradjenje dvijuh c. k. ratnih ladjah.

Rieka od ovo 5 – 6 godinah biva svakim danom liepša. Veličanstvena c. k. tvornica duhana, liepi Molo, rasvietljenje s gasom, odvod Riečine upravo u more kroz nekadašnji kloštarski vèrt i pretvorenje njenog pèrvašnjeg ušća u luku za velike i najveće ladje, liepi Jalžabetski tèrg, krasna trokatna zgrada gg. M. i B. na Ürmenjskom tèrgu, c. kr. pomorski kollegium, više tvornicah i t. d., sve je to podiglo se pod zaštitom c. k. vlade, i skorim će se graditi veličanstveni ribji tèrg po osnovi sličnog tèrga u Kèrfu, kome u Austrii ravnoga neima.

S bojišta.

— Iz Odese od 14. listopada javlja se, da se car Aleksander do toga dena još nalazio u Nikolajevu, i general Liders otišao je opet onamo. Miesto njega zapovieda u Odesi general Helfrecht.

— Dobro izviešćene osobe tvèrde, da si je knez Goršakov u Krimu stvorio tako čvèrst položaj, da se, dok zima nastupi, posve dobro dèržati može. — Nieki listovi bečki javiše, da je francezki general d' Allonville dne 8. o. m. sa 22.000 m. i 6 baterijah posieo drum vodeći iz Simferopolja u Perekop.

— „Wiener Zeitung“ priobćuje o navali na Kars sliedeću rusku depešu:

„Dne 29. rujna navalio je general Muraviev na Kars, no budući su mnogi predvoditelji odmah na početku bitke ranjeni ili ubijeni

isano jedno žensko ime, a na ulazku jedna kcia sa cviećem i jedna kanarinka. (Times)

Austria.

U Beču, 19. listopada. Njeg. velič. car primilo je jučer u jutro u 10 satih u posebnoj audiencii grofa Buola. Kasnie imali su fml. Prokeš i grof Rechberg audiencie.

— Car. ruski tajnik savietnik, g. Sulkapp prispio je iz Petrograda ovamo.

— U Beču je dne 19. o. m. umro veletèržac G. M. Perišutti.

— „Wiener Zeitung“ piše: „Constitutionnel“ od 30. o. m. sadèržava nieki dopis iz Beča, koi kao proizvod mašte (fantazie) može imati novinarsku kakovu vriednost, nu u pogledu svojih tvèrdjenjah svakog faktičnog temelja lišava se. Bečki (?) dopisatelj toga parižkoga lista sasvim je nepravilno označio politički položaj navedenih osobah. — Njegova izmišljotina, koja cielom dopisu za temelj služi, da je naime g. baron Prokeš u poslanstvu c. k. vlade išao u Pariz, već je službeno oprovèrgnuta po car. francezkim vlastima, i mi možemo taj „Constitutionnelu“ dani dementi s najboljim uvierenjem samo potvèrditi. Gosp. baron Prokeš upotrebio je praznike savezne skupštine za vidieti Pariz u njegovoj sjajnoj periodi, i ništa nije naravnie, nego da on za vrieme svoga tamo boravljenja nije propustio učiniti caru Napoleonu svoje podvorenje. General grof Creneville imao je posebno poslanstvo: njemu biaše izključivo povieremo razpremati vojnička odnošenja. Diplomatičke razprave c. k. kabineta vode se u Parizu po g. baronu Hibneru, koi podpuno povierenje svoga previšnjega suverena uživa.

Gèrčka.

Iz Atene, 29. rujna. Pukovnici Tzamis, Karatassos, Papacosta i podpukovnik Jani Kosta prognani su iz glavnog grada.

Franceezka.

Iz Pariza. Financialni škripac, u kom se Franceska nalazi, neće još nipošto da se popravi, što više kritički se položaj sve to više povisuje. Govori se, da vlada kani naputnice banke od 1. studenoga prisilnim načinom u tečaj staviti. Taj glas pobudio je jur mnoge glavničare, te su svoje glavnice iz banke digli.

— „Pais“ veli da nisu istiniti glasovi, koji pogovaraju da će zapadne sile uvećati svoja zahtevanja po mieri svojih pobiedah i da one nisu sasvim složne što se tiče velikog pitanja, jerbo kažu da je Franceska naklonitia miru, nego Englezka. Rat se može razprostraniti ako Rusia nepopusti, ali se miru zna prediel. No kakve naše pobiede bile da bile, tek uvieti europejske ravnoteže ostaju oni isti, a naša je politika mudria nego da bi ih izložila slučajnosti rata. U tom su pogledu zapadne sile složne; pa postigne li se ciel ratu, to će one pèrve biti, koje će opet dati svietu mir. Medjutim i u Englezkoj kako koi dan sve se jasnie vidi da se teži za mirom; a kad je tako sjajno zadovoljeno narodnoj časti, onda je želiti da i naši pobiedjeni nepriatelji jedanput priznadu da su pobiedjeni, pa učine kraj prolivanju kèrvi. Da, mi izkreno želimo mir, ali mu se uvieti neće promieniti po ćudi ovoga ili onoga dèržavnika. Mi smo uvierni da su zapadne sile još odavno uredile moguće slučajeve i uviete toga mira; uvierni smo da će one uviek biti gotove zaključiti i mir, kao što su i na bojnome polju hrabre i nepobiedne da bi mačem izradile, što nemogu najlojalniim pregovorima.

Egipat.

Iz Aleksandrie, 12. listopada. Vicekralj zabranio je izvoz hrane. U gornjem Egiptu potukla se vladina vojska s Beduinima. Potankosti bitke nisu poznate. U Meki bieśni kolera.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona. Zaista u oči pada, da i ljudi, kao što je Brigt, poznati apostol mira, izjavljuje, da je zavodjenje obće dužnosti služiti u vojsci jedino sredstvo, da se narodna čest spase. Kad bi to bila namiera vlade — govorio je Brigt pri niekom izbornom metingu — onda bi ona zavela i popravke, koje toj namieri odgovaraju, učinila bi, kao što čine Rusia, Austria, i Pruska, i zavela bi obći popis, po kom bi dužnost služiti u vojsci padala na sve razrede gradjanah, i onda narodna čest nebi bila povierena golobradoj momčadi, nego ljudma, koji su za te dužnosti dozreli. Svi Englezi od 18. do 50. godine neka imaju ravno učestje u narodnim teretima, pa kad bi i onda bogati razred gradjanah mislio, da odèržanje turske dèržave zaslužuje kèrvave žèrtve, to bi se barem rat vodio s pristojnom važnosti. No ovo je naravno, samo uslovno kazano, Brigt neznа, *da li* je život ruskih vojnikah u očima *svemogućega* od manje važnosti nego englezki; ali pri pomisli na pokolj 500.000 ljudih svih narodah, koi je za ovo dvie godine učinjen, on se sav zgroža. U nevinosti pere ruke od sve te kèrvi, ni jedna kapljica nije *prilicpljena za njegove* ruke. Novinari su odgovorni *ponajviše za učinjene* biesnosti, oni odgovaraju za ravnodušnost, kojom se ubijstva smatrati počinju, oni su uzrok ovome zaustavljanju svakoga napredka u unutrašnjosti dèržavah.

SLUŽBENI LIST.

Br. 5493 (169—Dp.) (3—1)

Poziv

na Antuna Sruka žitelja novoveskog iz Zagreba.

Od strane c. k. grad. deleg. kot. suda zagrebačkog daje se ovime Antunu Sruku sada nepoznatog boravišta na znanje; da je Gjuro Truban žitelj novoveski dne 4. listopada t. g. br. 5493 podnio tužbu proti njemu radi duga 80 for. sr. i pripadakah, te da je ročište za razpravu ote tužbe na 7. siečnja 1856 u 9 satih prie podne u ovosudnoj pisarni ustanovljeno; a za kuratora ad actum g. Gjuro Franz odvietnik u Zagrebu na njegov trošak imenovan.

Uslied toga poziva se tuženik, da se u pogledu razpravljanja upitne tužbe sa pomenutim kuratorom u porazumljenje stavi, ili do ročišta ovom sudu drugog zastupnika naznači tim bolje, što će u zamudjenju jednog ili drugog sam sebi posliedice pripisati morati.

C. k. gradsko-*delegirani* kot. sud.

U Zagrebu 4. listopada 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Nr. 4965. (34—P.Z.) (3—1)

Kundmachung.

In Folge Auftrages des h. Handelsministeriums wird die Mallefahrt Agram — Fiume vom 1. November d. J. an von drei auf zwei Fahrten in der Woche vermindert. Dies wird mit dem Bedeuten zur Kenntniss gebracht, dass die Fahrten von Agram am Mittwoche und Samstage 8 Uhr Abends dagegen von Fiume am Montage und Freitage 4 Uhr Nachmittags abgefertigt werden. In der Abfertigung der Briefposten in jener Richtung treten keine Aenderungen ein.

Agram 10. October 1855.

Klempay.

Br. 5795. Civ. (298—D.S.) (3—2)

Izrok.

C. kr. zemski sud u Zagrebu ovime objavlja, da je na zahtievanje Petra Prišlina po odvietniku gospodinu Ivanu Dolovčaku de präs. 13. kolovoza t. g. br. civ. 5795 u preporonm predmetu proti Josipu i Mihalju Zernotiću inače Ivančec zvanim po odvietniku gosp. Lavoslavu Šramu zastupanim radi duga 507 for. sr. sa uzgredicama ovèrbena prodaja ovèrbenikovih nepokretnostih u kući sa pristojališti uz polja vinograde, livade i tomu u gornjih i dolnjih Vrabćih ležećih sudbeno zaplienjenih i na 1300 for. sreb. procienjenih dozvoljena, — i uslied toga rok pèrve dražbe na licu miesta na 27. listopada a druge na 1. prosinca t. god. za 9 uru prie podne opredieljen.

Uslied toga pozivlju se kupci time, da će uknjižene na upitnih nepokretnostih dugove na koliko nje kupovnina prikrije, po naputu ovog c. k. zemskog suda preuzeti morati; podjedno se kupcem objavlja, da procienbeni zapisnik i dražbene uviete u pisarni ovog suda uvidieti i takovih prepise na molbu dobiti mogu, te što se tiče teretah nepokretnostih upitnih mogu se iz javnih knjigah uputiti.

Podjedno se pozivaju svi oni, koji *misle, da* na upitne nepokretnosti kakovo hipotekarno pravo imaju, takovo do prodaje ovih nepokretnostih ovom c. k. zemskom sudu prijave, u protivnom bo slučaju ako se podieljenje kupovnine bez njihova upliva na njihovu štetu preduzme, na koliko će se kupovnina izplaćanjem prijavivših se izcèrpiti, imat će sami sebi pripisati.

U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 6917. (285—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. prosinca 1854, 5. sèrpnja i 13. rujna 1855 broj 5181, 2431, 3629 i 3630 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gosp. Josipu Bunjevcu za spadavše na dobra Jaskovo, Mekušje, Trešćeno i Kucelj u obćinah Jaskovo, Kobilić, Hušje itd., kotarih karlovačkom i modrušpotočkom, županii zagrebačkoj ležeće 77 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 30.800 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja i 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izroćnim rokom** dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 7. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6918. (D.S. 286) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 12. rujna 1855 broj 3781 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Ladislavu, Viktoru i Kornelii Dominić, pod tutorstvom Makse Vernića za spadavše na dobro Kalinovica u obćinah Rakovpotok itd., kotaru samoborskom, županii zagrebačkoj ležeće $8^{2}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3300 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izroćnim rokom** dan 26. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 26. studenoga

1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. siečnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6919. (287—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 15. rujna 1855. br. 3849. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodinu Danilu Farkašu za spadavše na dobro Molvice u obćini Rakovpotok, kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležeće $2^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1050 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izroćnim rokom** dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 1. veljače 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 26. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6920. (288—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 24. ožujka, 19. 19. svibnja, 15. rujna, 15. rujna 1855 broj 1018, 2124, 2125, 3842, 3783 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospoji baronici Josefini Kulmer za spadavše na dobra Šišlavić, Oroslavje, Staridvori, Demerje i Šestina, u obćinah Šišlavić, Stubica gornja, Slanipotok, Vinterovci, Dubravec, Gračan, Lukšić, itd., Demerje, Stupnik, Gradići, itd., kotarih Pisarovina, Stubica, Samobor i Zagreb, županii zagrebačkoj ležeće $83^{2}/_{8}$, $6^{2}/_{8}$, $25^{7}/_{8}$, $33^{4}/_{8}$, $33^{1}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu

) (3—2)

Izrok.

.. kotarskog suda Predgradskog
, time obznanuje se, da je na
rića proti udovi Magdi Ištok,
e 13. sèrpnja 1855 br. 774 do-
100 for. sr. c. s. c. plienitbenim
g za 428 for. procienjenog seli-
na, koje selište sastoji iz sliede-

a Jalšinje u ralih 800 ◻ hvatih
for. — 2. Šuma zvana Golomaz
h proc. na 20 fr. — 3. Oranica
i ralih 500 ◻ hvatih proc. na 20
zvana pod Hižom u ralih 400 ◻
nica zvana pod Miaćkim u ralih
. na 30 for. — 6. Livada zvana
— ◻ hvatih proc. na 120 fr. —
7. 50 fr. — 8. Špašnik (šljivik)
ih 20 for. — 9. Oranica zvana
al — ◻ hvatih 150 for. — 10.
k u ralih -- 150 ◻ hvatih proc.
4 rali 350 ◻ hvatih 428 for., te
Iražbe dva roka, i to na dne 12.
rosinca 1855 prie podne od 9 do
selištu ovèršiteljice Magde udove
opredieljuje se.
pozivlju se svikolici kupiti želeći
ane na lice miesta s tim dodat-
dražbe 50 fr. sr. jamčevine polo-
ρeni pako uvieti, kod c. kr. ureda
nogu.
adu se svikolici založno pravo
i do rečenog roka kod ureda ovog
sebi pripisati imati, ako se kod
bene svote njihova zahtievanja u
du mogla.
12. listopada 1855.

C. k. kot. predstojnik
Kažimir Jelačić Buzinski.

40—DS.) (3—3)

Stečajni Izrok.

agrebačkog zemaljskog, kao tèrgo-
sudišta daje se ovime na znanje:
jave ovomiestnog knjigotèržca Ja-
u dugoj ulici pod br. 280 obitava-
glasju molbe glede ustupa imovina
ojim pod uvietom zadobljenja prav-
ah na vaskolıki imetak prezaduženi-
nera stečaj otvoren — te da je me-
vine upraviteljem g. Ferdo Romleitt-
m masse g. odvietnik Ivan Makovec
ko njegovim g. odvietnik Gjuro Kri-
an. Uslied toga se pozivlju svi oni,
drago zahtievah imadu na imovinu
šu, da iste prijave najdulje do 17. pro-
., jer će u protivnom slučaju bez
vlastništva, pèrvenstva, ili zaloga,
ti pripada, bit izključeni iz razpra-
šeni svih svojih zahtievah na masu
se opredieljuje vierovnikom ročište
1855 u 10 satih prie podne, na
at medjutomni upravitelj imovine
rugi koi upravnik, a tako i odbor
rat. U slučaju onom, ako vierovnici
vo ročište, nastupit će posliedice u
napomenute. Konačno pozivlju se
nici na posebno ročište za 31. pro-
) satih prie podne sa dodatkom: da
je prezaduženika glede dobroćinstvah
s obzirom na one vierovnike, koji
rim nebi dozvolili — poslie dovèr-
zaduženiku povesti se imajuće kar-
i. Molba prezaduženika za dozvole-
ćtva može se uviditi kod suda, ili
pnika prezadužene masse.
rebu dne 14. rujna 1855.
učarić.

E. Štriga.

zv. 493) (3—2)

Oglas

ivanja zemljištno-razteretnih
ištetnih glavnicah.

banijski sud u Osieku stavlja do ob-
a je c. kr. zemsko povierenštvo za
mljištah u Hèrvatskoj i Slavonii:
udom od 4. kolovoza 1855 br. 3306
vima Henriku, Antunu i Dragutinu
adavših na dobro Nuštar u kotaru
u županii prie sriemskoj sada pako
ih $176^4/_8$ kmetskih i 182 žiljerskih
odštetnu glavnicu od 53,170 for.
od 1. studenoga 1855 teći počima-

sudom od 21. kolovoza 1855 br. 3401
vanu Nep. Erdödy za spadavših na
, u kotaru moslavačkom, prie u žu-
, sada pako zagrebačkoj ležećih $70^{31}/_{64}$
žiljerskih naselbinah kao odštetu po-
najvišjeg patenta od 2. ožujka 1853
ta glavnicu od 18,605 for. $56^1/_4$ kr.
srebra, od koje glavnice kamate počimlju teći od
1. studenoga 1855.

Uslied toga izdaje se polag carskog patenta
od 16. siečnja 1854 sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Izkazi i prijave imadu se podnesti pismeno i u njih točno naznačiti ne samo ime, prezime i obitalište prijavitelja i njegovog možebiti punomoćnika, već i stavljeni zahtiev.

Za podnešenje prijavah ovih glede obih dobarah postavlja se neprekoračivim rokom dan 20. prosinca 1855.

Zajedno se za doznačenu razpravu odredjuje ročište i to za dobro Nuštar na 12. veljače 1856, a za dobro Kutinju na 15. veljače 1856, svaki put u 9 satih prie podne kod ovoga suda, te k istoj razpravi svi oni, koji su u točki 1. do 4. ovoga oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli, uz rok izročni doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih, legaliziranim punomoćjem providjenih, i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se očituje, da proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Osieku 21. rujna 1855.

Br. 1644. (163—Dp.) (3—2)

Izrok.

Uslied odluke c. k. kotarskog ureda v. goričkog kao suda od 3. listopada 1855 br. 1644 prodavat će se putem javne dražbe dva konja, jedan biele u vriednosti 56 for., drugi pako cèrvenkaste boje u vriednosti 36 for. na vlastitost Pavla Perečinca iz Podotočja br. 5 spadajući na licu miesta.

Shodno gorenavedenoj odluki pozivaju se kupoželjni na ustanovljeni za 15. studenoga 1855 rok u Podotočje u 9 satih prie podne.

U V. Gorici dne 6. listopada 1855.

C. kr. kot predstojnik
I. Nemčić.

Br. 4274/gr. (478—Izv.) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. suda županijskog varaždinskog stavlja se do obćeg znanja, da će se proti Ivanu Hortigu na hasan Anke udove Šuhaj za dug 3500 for. sr. s pripadci obdèržavati nova ovèršbena razprodaja jedne kuće sa sušom i bašćom u dugoj ulici u Varaždinu pod br. 237 ležeće i procienjene 4122 for. 26 kr. Radi dražbene prodaje ove kuće sa pristojališti opredieljuje se ročište na dan 30. listopada t. g. u 2 sata poslie podne, te će se ona na licu miesta obdèržavati.

Prigodom gori naznačenog dražbenog ročišta dosudit će će prodaji izložena kuća za svaku makar izpod vriednosti prociene svotu.

Kupac će dužan biti po naputku prerečenog c. k. županijskog suda preuzeti, u koliko kupovina doteče, one dugove, koji su zaloga radi osigurani na kući istoj.

U ostalom ovime se svi, koji, premda im nebiaše došla osobita obaviest, sasvim tim sciene, da su i oni upisom u javne knjige stekli hipotekarno pravo na više rečenu nepomičnost, uzazivaju, da pravo to do prodaje tim sigurnie ovomu sudu prijave, jer će u protivnom slučaju imati sami sebi pripisati, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni tim, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila, ostanu izključeni.

Napokon se pozivlju svi oni hipotekarni vierovnici, koji neprebivaju u gradu ili okružju grada Varaždina, da za branjenje svojih pravah u budućoj diobi kupovnine punomoćnike svoje narede, i njihovo ime i pribivalište istomu c. k. županijskomu sudu prijave, protivno bo na njihovu pogibelj i trošak ureda radi će se njima zastupnik imenovati, kojemu će se uručivati sve daljne dostave.

Ličbeni uvieti.

1. Svaki dražbenik, osim ovèrhu vodeće stranke, položit će u ime vadia, prie nego se njegova ponuda primi iznos od 200 for. sr. u gotovom novcu u ruke sudbenog izaslanika.

2. Ličbenik, koi najhasnovitiu ponudu učinio bude, dužan će biti u rok od 14 danah poslie dražbe položiti u sudbene ruke čitavu kupo-prodajnu svotu, ako se inače sa vierovnicima nebi nagodio, u protivnom slučaju izgubit će ne samo položeni vadium, već će osim toga nova dražba na svu njegovu pogibelj obdèržavati se.

3. Troškovi dražbe kao i svi ostali sa prenosom sdruženi idu na teret dražbeniku.

U Varaždinu dne 24. rujna 1855.

C. k. predsiednik
Novak. Fohn.

OGLASNIK.

(165—Dp.) 22. 25. (3—2)

Najam oštarije.

Gospoština Pisarovina svoju u miestu Pisarovina naproti žandarske kasarne na jedan kat novo napravljenu oštariju bude 28. listopada 1855 u najam dala na lieto danah od 1. studenoga 1855 do zadnjega listopada 1856, koi takovu imati želi, neka se isti dan popodne u grad rečene gospoštine ob dvie ure potrudi, gdie se takova licitirala bude.

Rečena oštarija imade razi zemlje dvie sobe za oštariaša, jednu veliku sobu za kèrčmarenje vina, dućan, kuhinju boltanu i veliki boltani podrum, špajzu, slobodno kèrčmarenje vina, mesariu i dućan. U pèrvom katu imade sedam sobah, jednu sobu za goste, — dobije za vèrt tri rali oranice i na dva voza siena, štalu, sušu i potrebne kotce. — Ostala mogu se svaki dan u pisarni gospoštinskoj saznati i uviditi.

Iz pisarne gospoštine Pisarovina dne 15. listopada 1855.

Blaž Kušić,
providnik.

(Dp. 159) (6—4)

Pèrvašnje vučenje.

S previšnjom dozvolom njeg. c. k. apost. veličanstva otvorena po c. kr. pov. veletèržkoj kući J. G. Šuller & Comp.

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

u obćenitom priznanju neobičnih koristih, koje se posiedateljima srećakah kod nje pružaju, nalazi toli živahnu razprodaju srećakah, da će s odobrenjem vis. c. kr. financialnog popečiteljstva pèrvo vučenje ove loterie za više, nego li dva mieseca prie, kako li je u izigravnoj osnovi naznačeno, i to jur

Dne 3. studenoga ove godine

neopozivno sliedovati.

Kod te loterie dobit će se:

810,525 fr. b. v.

u 4 dotacie od

for. 37,280 — 263,325 — 25,2200 — 257,720 — 15,000 i

64,294 nuzzgoditka

od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 itd. itd.

Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je ovom loterijskom poduzeću, kojega cieli čisti dobitak opredieljen je s polovine za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru, s polovine za zakladu nemoćnih vojnikah maršala kneza Vindišgreca, izvanredna dozvoljenja podieliti, te je time moguće bilo, obskèrbiti ovo izigravanje s predstojećim, još nikad prie neobstojavšim zgoditcima. Time je posiedateljima srećakah ne samo na izgled stavljen znamenit novčani dobitak, nego i prilika pružena, da opredieljene po njeg. veličanstvu caru dobrotvorne svèrhe podupiru i pospieše.

Jedna srećka I. ili II. razreda stoji 3 for., srećka III. razreda 6 for. a srećka IV. razreda 10 for. sr.

Gorespomenuta veletèržka kuća izdaje srećke u Beču, am Hof br. 329 i dobivaju se u tèrgovinama, gdie su dotični oglasi izloženi.

U Beču mieseca listopada 1855.

☞ **U Zagrebu dobivaju se srećke ove loterie kod g. Pavla Haca, kao i u svim tèrgovinama i c. k. loterijskim sbirkama, gdie su dotični oglasi pribijeni.**

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI.

U ZAGREBU, U UTORAK DANA 23. LIST[illegible]

Carsko-kr. službe[illegible]

NARODNE NO[illegible]

Novine ove izlaze svaki dan iznimivši nedjelje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Zvanično.

Br. 1079.

Zemaljsko poglavarstvo za miešovite kot. urede u Hèrvatskoj i Slavonii imenovalo je prislužnika županijskog sudišta varaždinskog, Floriana Kavića, privremenim kot. aktuarom u Jaski, prislužnika istog žup. suda Aleksandra Zerpaka priv. kot. aktuarom u Pregradi, perovodnog viežbenika kod namiestništva Ljud. Hergešića priv. kot. aktuarom u Cirkvenici i perovodnog viežbenika kod namiestništva, Ljud. Hervoića priv. kot. aktuarom u Sisku.

U Zagrebu 17. listopada 1855.

C. k. dvorski savietnik
Benko Lentulay.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 22. listopada. Njegova preuzvišenost bojni maršal, grof Nugent, stigao je jučer u večer ovamo.

— Slaganje novih orguljah u pèrvostolnoj cèrkvi uspieva, te će se već, kao što „Kat. list" izvieśćava, na blagdan svih svetih na nje svirati.

— C. k. savietnik i ravnatelj peštanskog narodnog musea, August Kubinji, podnio je u ime više vlastelinah i posiedateljah tvornicah molbu, da mu se podieli dozvola za predbiežne poslove željeznice, koja će se iz Virovitice ili pak Szolnoka graditi preko Balassa-Gyarmata i Losonca u Miškolc. Ta je dozvola podieljena pod naročitim uvietom, da ti predbiežni poslovi imadu najdulje za dvie godine dovèršeni biti i da se u pogledu namieravanog u tu svèrhu društva dionikah točno obdèržavaju odredbe zakona o združivanju od 26. stud. 1852.

S bojišta.

— „Militarische Zeitung" donosi pismo iz Nikolajeva od 10. o. m., u kom se veli, da je veleknjez Konštantin, veliki admiral flote zapoviedao, da se najveća čast izvedenih utvèrdjenjah razori, jer se je pokazalo, da su graditelji neodgovornim načinom zloupotrebili carsko povierenje. Njeg. car. visost sastavila je pod svojim predsiedništvom graditeljski odbor, koi sa svom revnostju jur posluje i hiljade težakah u dielateljnost stavi. On je osobno pregledao novo osnovana i bèrzo napredujuća utvèrdjenja. Pèrvašnji graditelji stavljeni su pod iztragu, te će se strogo kazniti za primier drugima, da se slična zloupotrebljenja za buduće odstrane. Generaladjutant Totleben pozvan je u Nikolajev.

„Milit. Ztg." piše nadalje:

Pokušani juriš Rusah na Kars s velikim je gubitkom doduše suzbijen, medjutim obsada ove tvèrdje nije dignuta. Bude li Omerpaša, za oprostiti Karsa obsade, operirao iz Batuma onim istim načinom, kojim je prošle godine iz Šumle sprem Silistrii, to se padnuće Karsa uzeti može za tim više stalnie, što Villiampaša upèrkos sve hrabrosti Turakah iza zidinah jedva će moći za dugo odolieti ponovljenim udarima tim većma, što su Rusi blokadom Karsa odsiekli svaki dovoz hrane. Osvojenje Karsa za rusko je vojevanje u maloj Azii od velike znamenitosti i posve je jasno, da će Rusi sve na to staviti, da još prie nego što nastupi nepovoljno zimsko doba, osvoje tu tvèrdju. Samo time mogu se gubitci njihovi u cèrnom moru paralizirati.

— Preko Marseila telegrafira se turska vlada, od koje su medjutim viesti s veće strane

pusnute ili zastariele. Važnie iz njih glase: „Pucnjava Rusah sa sievernih gradićah Sevastopolja na južnu biaše dne 6. listopada vèrlo žestoka. Vojska, koja je s flotom odjedrila u Odesu (kasnie odandle u Kinburn. Ur.), sastoji iz 2. i 3. divizie drugog vojnog sbora i iz 1. divizie trećeg vojnog sbora zajedno s topništvom i jednim oddieljenjem mierništva; njen zapoviednik je general Bazaine. Ekspedicia sastoji iz engleske i franceske vojske; svèrha ekspedicie dèržala se u tajnosti. Dne 6. listopada biaše 35.000 mom. od savezne vojske u bajdarskoj dolini; 4000 posleniikah neprestano je radilo oko izpravljenja oštećenih redutah, i vojska se neprestano dalje pomicavala, u koliko su rečeni poslovi dogotovljeni bili.

— „Triest. Ztg." donosi iz Carigrada, da je nered i neposlušnost u tursko-engleskom kontingentu u Dardanellima najviši stepen postigla, s toga da se očekuje zapovied, da se taj sbor raspusti.

— K priobćenim jučer viestima iz Kinburna, dodaju još bečki listovi, da je ruska posada iznosila 1500 momakah; zapoviednik njezin zove se Konović. Saveznici našli su tudie 70 topovah; njihov gubitak neznatan je.

Kinburn leži u okružju Oleški u gubernii Tavrijskoj kod cèrnog mora i Dniepra. Rusi su ga 1736 razorili, Turci opet osvojili, napokon godine 1775 biaše konačno Rusima odpušten.

— „Oesterr. Ztg." donosi u depeši iz Bukurešta o zauzeću Kinburna tu viest, da je svèrha saveznikah Nikolajev. Saveznici izkèrcaše kod Kinburna 35,000 vojske.

Nadalje iz Kališa javlja, da je u Perekop zbilja prispielo 8 regimentah ruskih gardegrenadirah. Ako ove regimente podju k vojsci Goršakova, onda je gubitak, što su ga Rusi posliednjom bitkom i bombardiranjem u Sevastopolju pretèrpili, više nego li izravnan. Medjutim misli se, da će se rečeni elite sbor zaustaviti, jerbo savezna vojska, koja se kod Kinburna izkèrcala, može pogibelna biti.

— Posliednji u Petrogradu proglašen buletin kneza Goršakovu dopire od 22. rujna do 1. listopada. Pucnjava s jedne strane Sevastopolja na drugu trajala je neprestano. Rusi su za cielo to vrieme imali 7 mèrtvih i 15 ranjenih, dočim je njima za rukom pošlo razoriti zdanja na južnoj strani, u kojima je neprijatelj sakriven bio, pače i prouzrokovati dvie eksplozie izmedj 4. i 5. bastiona. Vidi se dakle, da topovi ruski vladaju cielim gradom. U Karabelnaji zapalili su Rusi svojom pucnjavom jednu veliku kasernu, koja je dosada ciela ostala.

— „N. P. Zeit." sudi o krimskom ratu pa veli: Počem je nečuveno naprezanje učinjeno, te su toliki ljudi izginuli, toliki novac potrošen, pao je cèrnomorski grad jedva jedan put i to od časti. Sad je nastalo divno ćutanje. Rusi su 9. rujna ostavili južnu čast Sevastopolja, a do 9. listopada nisu saveznici ništa važnog svèršili. Propustili su dakle četiri sedmice zabadava — valja dobro zapamtiti četiri sedmice na pragu zime.

Ovo pojavljenje neda se drugčie tumačiti, nego da vlada zabuna, šta da se sad radi? Zabuna je ta zbog krivo izabranog ratnog pozorišta. Englezi su želili da se razori flota na iztečnom i cèrnom moru, ali je začudo, što su Francezi otišli u Krim, gdie njihov saveznik ovu korist imade. Osim vojene slave i nekoliko stotinah gvozdenih topovah neostaje im ništa nego hèrdjavo pozorište za dalje operacie i cèrna misao, da li je bilo pametno sadielovati, da se unište ruska flota, koja im nije bila opasna i [illegible]

h i drugih carskih iztizamah
krajnje siromaštvo dotieruju.
je vrieme u koje oni po-
žito, sieno i druge zemne
dodje miesec ožujak, onda
)aju te daj plaćaj carske
našao i upisao, tome je
td. na koje žalostni seljak
dèrva i kamena tražiti i
laćati koliko mu je zabilje-
govoriti i protiviti se; jerbo
ieč strahovito gvoždja za-
)dine kako su ove zakup-
e nevierojatnim načinom o-
m dosti težakah koji su pèr-
)g svog dobra imali po je-
ih volovah, a danas nemaju
po sve sama gola sirotinja.
Turci ta zla čine i za-
, nego se čudim što je u
nskih tèrgovacah, kojih sam
enu Pavlović, Radulović,
kakvi cincari Jekmekčibaša
možda toliko zla i nečine,
plače narod nego li na Tur-
)og toga, što naš seljak ni-
ed Turčina i kèrstjanin guli

i bi se otresti rečeni tèr-
po da kad sva Evropa na
da se medju ovima i po-
vacah nadje.

tvèrti mieseca kolovoza otišla
piešakah i 1 alaj konjanikah
svome putovanju od Sara-
ra zbog neurednog života
zdravo stradali od kolere
je, medju kojima i jedan

Sevastopolj pao, čujem da
p. činili veliko razsvietlenje
sokacima, istom prilikom
sjajnu večeru na kojoj su i
čeru pucalo je vojinstvo iz
zporedjeno po bregovima oko
o i pred konakom pašinim,
različna vatra raketlah, naj-
le od hartie načinjen Rus
leksander, koga kad su s
polovina otišla je odma u
reći svetlila je dok su se

e ovo tamošnjim kèrstjanima
što slušam nije baš toliko
e nije ništa moglo čuti, da
tom prilikom kakvo junaš-
je i to, što sve većma
aju makar kakve sjajne po-
i nad Rusima. (Svet.)

ancezka.

piše „D. A. Z.“: U višjim
e o niekoj depeši maršala
je poslao caru, i koja ova-
o svi znaci nevaraju, polu-
nah naš. Rusi nemogu na
stati, jer ja prietim njihovim
s toga prisiljeni zametnuti
taj slučaj nije moguće o
iput mogu o zdravlju vojske
javiti kao i o njenom duhu.“
alirana je 13. listopada, i
èrvince priobćiti ju u „Mo-

'allanska.

od 12. piše „Corriere mer-
i Palerma šalju se hiljada-
ći milionima, buntovni pro-
na otoku je velika, te će
, koji bi rado ostali ravno-
čekuje se u Palermu velika
užane čete prolaze kroz do-
krajinu Palermo. Razvratni
tama oružja, džebane, živeža,
Medjutim javno mnienje pre-
etah. Radi kontumackih tež-
ne zbog kolere, ništa se po-
nemože.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 28. listopada. S otoka Jersey pišu, da je odmah, čim je izišao list „L' Homme,“ u kom se nieki zlogadni članak nalazi, sazvan meeting, na koi se do 2000 ljudih od najodličniega stališa sabralo. Oni su zaključili: 1. Da je Englezka svim s političkih ili nabožnih razlogah progonjenim vazda utočište pružila, nu da se biegunac, koi povriedi pravo gostoljubja, čini krivcem najveće nezahvalnosti; 2. meeting doznao je sa sažaljenjem, da ima niekakav list „L' Homme,“ koi si za svèrhu preduze ugnječiti kèršćanstvo, pripraviti socializam i prevèrnuti sva prestolja; 3. meeting krepko protestira protiva socialističkih i bezbožnih naukah lista „l'Homme“, smatra izlazak ovog lista u Jerseyu kao povriedu gostoljubivosti, kao sramotu i nesreću otoka i očekuje naredbe, da se isti odmah ugnši.

Ove zaključke podnio je meeting guverneru. Izvan meetinga skupilo se množtvo naroda pred štamparnicu rečenoga lista i poglavarstvu jedva podje za rukom, odvratiti nasilja razljućenog naroda. — Guverner je, kao što je poznato, izdavatelja, vlastnika i razdavatelja lista „l' Homme“ prognao s otoka.

SLUŽBENI LIST.

Br. 3666./g. (481—Izv.) (3—2)

Izrok.

Ivan Gunjak gradjan varaždinski 16. studenoga p. g. u gradu ovom umèrvši ostavio je polovicu imetka svoga po smèrti supruge svoje svome rodu. Budući je rod na istu polovicu po zakonu pravo imajući sudu ovom nepoznat, to se s ovim dotičnici pozivlju, da se uz godinu računajuć od niže stavljenog dana prijaviti, i nasliedno svoje pravo izkazati imadu, jer će se u protivnom slučaju zaostavština razpraviti s onimi, koji se prijavili budu.

C. k. županijski sud.
U Varaždinu 20. rujna 1855.
C. kr. predsiednik
Novak s. r. Fohn, s. r.

Br. 791/gr. (441—Izv.) (3—3)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. kotarskog ureda valpovačkog kao suda kotarskog stavlja se ovime do obćeg znanja, da je na prošnju Ognjoslava, Jule i Mare Jelkić iz Zelčina, u parbenom njihovom predmetu proti Mati Jelkiću iz Zelčina ovèrbena prodaja kuće, vèrta i podkućnice u posiedu potonjeg se nalazeće u Bistrincih pod br. 25 ležeće, sudbeno na 320 for. 30 kr. b. v. procienjene dozvoljena, i za poduzetje dražbe rokovi su na dne 15. listopada i 15. studenoga t. g. svaki put prie podne u 10 satih na licu miesta opredieljeni.

U sliedstvu česa se kupiti želeći k otoj dražbi pozivaju tim dodatkom, da moraju providjeni doći jamčevinom od 32 for. 3 kr. b. v. i da kupac mora preuzeti uknjižene dugove, u koliko kupovna svota segla bude, polag doznačenja suda, — procienba pako i uvieti dražbeni mogu se saznati i proučiti u pisarni ovog suda.

Ujedno se svikolici, koji misle imati kakovo založno pravo na upitne nepokretnosti, pozivaju, da do prodaje kuće svoje pravo tim sigurne opravdaju, pošto u protivnom slučaju sebi samim pripisati imali budu, ako pri diobi kupovne svote radi izcèrpljenja po inih vierovnicih izključeni budu.

U Valpovu dne 30. kolovoza 1855.
C. k. kot. predstojnik
Bonjničić.

Nr. 11625. (181—Fin.) (3—2)

Kundmachung.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Fiume wird zur Kenntniss gebracht, dass am 10. November 1855 das in Merkopalj liegende, gemauerte Aerarial Magazin nebst dem dazu gehörigen Wiesengrunde im Flächenausmasse von $564^{65}/_{100}$ ☐ Klft. im Orte der Realitäten im Licitationswege veräussert werden wird.

Als Ausrufspreis wird der Betrag von 340 fl. 45 kr. angenommen.

Kauflustige werden mit dem Beisatze hiezu eingeladen, dass die Licitationsbedingnisse sowohl hierorts als auch bei dem k. k. Domänenamte Vèrbovsko eingesehen werden können.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Fiume am 15. Oktober 1855.
v. Terzi.

Br. 5494. (167—Dp.) (3—2)

Poziv.

Od strane c. kr. gr. deleg. kot. suda zagrebačkog daje se s ovime Antunu Sruku sada nepoznatog boravišta na znanje, da je Ivan Kos žitelj Novoveski dne 14. listopada t. g. br. 5494 podneo tužbu proti njemu radi duga 169 for. 54 kr. sreb. i pripadakah, te da je ročište za razpravu ote tužbe na 7. siečnja 1856 za 9 satih prie podne u ovoj sudbenoj pisarni ustanovljeno, a za kuratora ad actum g. Gjuro Franc odvietnik u Zazrebu na njegov trošak imenovan.

Uslied toga poziva se tuženik da se u pogledu razpravljenja upitne tužbe sa pomenutim kuratorom porazumljenje stavi, ili do ročišta ovom sudu drugog zastupnika naznači tim bolje, što će u zamudjenju jednog ili drugog sam sebi posliedice pripisati morati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud
U Zagrebu 12. listopada 1855.
C. k. zemskog suda savietnik
Schmidt.

Br. 881. (DS. 503) (3—1)

Izrok.

C. kr. kot. ured Pisarovina kao sud daje ovim na znanje; da je vèrh svekolike pokretne i nepokretne imovine Bare udove Gèrčević žiteljice iz Gradca, obćine Kupčina doljna, na njezinu prošnju stečaj otvoren, i za zastupnika mase i privremenog upravnika imovine g. odvietnik u Karlovcu Kamilo Visner, a za njegovog substituta g. odvietnik Vatroslav German postavljeni.

S toga se svi oni, koji kakovih mu drago zahtievah imadu na imovinu, pod stečaj padšu, iste prijave najduže do 20. studena 1855. sredstvom redovite protiv gore rečenom zastupniku mase upravljene tužbe kod suda ovog tim sigurnie prijave, jer će u protivnom slučaju bez obzira na pravo vlastništva, pèrvenstva ili zaloga, koje im možebiti pripada, bit izključeni iz razprave stečajne i lišeni svih svojih zahtievah na masu stečajnu.

Zajedno se pako ustanovljuje ročište na dan 22. studena 1856. u 9 uri prie podne kod suda ovoga, na kojem će se medjutimni upravnik imovine potvèrdit, ili drugi koj upravnik, a tako i odbor vierovnikah izabrat, čemu će svikolici vierovnici s tim dodatkom pozivaju, da ako nijedan nedodje, sud će na njihovu pogibelj postavit medjutomnoga upravnika i odbor vierovnikah.

Pokupsko dne 16. listopada 1855.
Balog.

Br. 3659. Izv. (504.) (3—1)

Izrok

dražbe, i likvidacie tražbinah po smèrti župnika almaskog Marka Nikolića.

Od c. kr. gradsko-del. kot. suda osiečkog shodno zahtievanju ostavštinskih nasliednikah pokojnog župnika almaškog od 9. listopada t. g. dražba pokretnostih istog župnika kao srebèrnine, odielo, rubenine, pokućtva, vina itd. dne 16. i 17. studena t. g. u Almašu župničkom stanu jutrom od 9. do 12. a poslie podne od 3 do 6. satih za gotov novac obdèržavat će se, kuda svi kupiti želeći pozivlju se.

Nadalje imadu svi oni, koji kakovu tražbinu na ovu ostavštinu staviti imadu, za prijavu, i osviedočenje tražbinah dne 10. prosinca t. g. u 9 satih u jutro u pisarnu ovog suda staviti se, ili dotle svoju prijavnu prošnju ovom sudu podneti, pošto inače ovim vierovnikom ako kroz naplatu prijavljenih tražbinah ostavština izcèrpita postane, neće pristojat istu više tražit nego na toliko, koliko ih ide pravo zaloga.

C. kr. gradsko-delegirani kot. sud.
U Osieku 10. listopada 1855.
C. kr. žup. suda viećnik,
Tajčević.

OGLASNIK.

(168—D.P.) (3—1)

Prepovied lova.

U šumam gospoštine Rečice gosp. Vilima B. Hercberga svevèrstne zvierine lov se strogo prepovieda, u slučaju prestupa će se proti prestupnikom zakonitim prepisom postupati.

(Dp.—157.) (3—2)

Opomena,

kojom se do obćeg znanja stavlja, da na račun podpisanog nikome na vieru niti stvarih, niti u novcu se šta izda, jerbo podpisani ovim svakog vraćanja i plaćanja se riešava.

U Sv. Ivanu 1. listopada 1855.
Mirko Variačić
načelnik i c. k. pošte meštar sv. ivanski na Zelini.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 24. I

Carsko-kr. služ[...]

NARODNE N[...]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 20. listopada. Na jučeranjoj bursi pribijena biaše depeša u pogledu zauzeća Kinburna. Osim poznatih jur viestih primiećuje se u njoj, da položaj osigurava floti ulaz u Dnieper i pomorski savez izmedj Odese, Nikolajeva i Kersona prekida.

Iz Danciga, 20. listopada. „Vulture“ stigao je ovamo; on je iz Nargena otišao dne 16. o. m. Nalazeće se u Seskaeru ladje vratit će se 20. u Nargen, jer se tamo more jur smèrzava. — Admiral Seymour boravio je u Ledsundu.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 23. listop. Maršal Nugent otišao je danas u jutro odavdie u Beč.

U Temišvaru, 14. rujna. U Izgaru, malom seocu blizu Bogšana, u kom Romani žive, dvie su porobie pravoslavne bile do sada. Neki ljudi jošt 1853. bili su se tamo uzbunili i uniju tražili. Tu skoro njih devetorica predadu molbu sreskom načelničtvu u Bogšanu, da im se pošlje u pomenuto miesto komisija radi njihovoga podpisivanja u uniju. Komisija ta dodje u miesto. U njoj je predsiedao g. adjunkt srezki Jančo, koi je svu obštinu na to pozvao. Tu se podpiše sve selo osim 9 domovah i osim oba sveštenika. Srezki adjunkt odredi, da se cèrkva preda novo upisanom obredu unijatskom. Prota istoga obreda iz Logoša Stefan Berčan zaište od sveštenika ključeve, a kad mu ovi ključeve nedadoše, on zapoviedi da se na nizki prozor toranjski udje u cèrkvu pak iznutra se vrata iz ženske preprate otvore, koja su iznutra sa rezom zaključena bila. Poslie je službu u cèrkvi služio. Od strane pravoslavnog konsistoriuma eparbije temišvarske već je predana sbog toga tužba visokom namiestničtvu, odkuda se očekuje dalje riešenje.

Po gdie koi slučaj kolere i ovdie se javi ali redko; medju tim za one nije redko, koje snadje. (S. D.)

S bojišta.

— U ruskim izviestjama iz Simferopolja jednako se tuže, da je broj žiteljah trostruko umnožio se, pa i dèrva, hrana i kiria tri, četiri i pet putah skuplja. Miesto 400 postoji u Simferopolju 800 dućanah, gdie se bèrzo prodaje espap, kupljen na vašaru pultavskom i barkovskom. Zbog slobodnog izseljenja umalio se broj zanatliah u najnovie vrieme jako, naprotiv umnožio se broj bolestnikah i ranjenikah, odkako je Sevastopolj pao. Oteže se nepregledima povorka sa osakaćenima, a poljske bolnice na sievernoj strani, nemaju ni kraja ni konca.

— „Morning-Chronicle“ piše, da su zapadne sile službeno priobćile Austrii, da sadanji položaj rata u Krimu čini četiri točke garanciah nevoljnima, niti mogu one više biti temelj budućega mira. — Piše nadalje, da se Austria sasvim porazumno izjavila sa zapadnim silama u tom pogledu.

— Tvèrdju Kinburn s njena tri gradića posiela je jedna brigada 1. francezke divizie 3. sbora. Druge dvie divizie 2. sbora, pod zapoviedništvom generala Basai-a, nalaze se još na ladjama, niti su se dosele iskèrcale.

— Carigradska izviestja od 11. o. m., koja su kopnim putem došla, još nesadèžavaju obširnieg izviestja o pobiedi Turakah kod Karsa. Omerpaša otišao je iz Batuma u logor, kamo je i turska posada iz Sinope i Trapezunta otišla.

Austria.

U Beču, 20. listop. Predloženo je, da se običajni dosad u c. k. vojsci raznobojni okrajci (Aufschläge) ukinu i miesto njih samo cèrveni zavedu. Regimente označile bi se brojevima, koji će udareni biti na puceta od kaputa.

— S velikim zadovoljstvom donose svi ovdiešnji listovi, da je kolera u Beču znatno popustila tako, da se je nadati, da će skorim sasvim izčeznuti.

— „Morning-Chronicle“ piše, da englezki admiral J. Berkeley polazi u važnom poslanstvu englezkoga kabineta u sievernu Ameriku.

— U Varšavi govorilo se posliednjih danah opet, da će bojni maršal knez Paskievič odstupiti. Stari vojvoda uvidja, da nije dorasao za sadanja težka vremena.

— Francuske novine „Presse“ javljaju, da je kemik Depoil odkrio u velikom niekom kemičkom zavedenju u Parizu prekrasnu izgubljenu Tirsku purpurnu boju i to — za čudo — u gjubretu ptičjem: Guano. Ova boja učinila je u struki farbanja u Francuzkoj veliku senzaciu. Već su činjena pokušenja u prisutstvu princa Napoleona, g. Ševrelja i Dima-a, najučeniih ljudih u toj struci u Europi, pa su izpala vèrlo dobro. Ista pokušenja ponovit će se skorim pred carem.

— Kao što čujemo, dovèršena je osnova zakona za naseljenja, pa će se odmah čim se predadu dèržavna dobra banki obielodaniti, jer se namierava povisiti vriednost ovih od časti u Ungarii ležećih dobarah kroz naseljenja.

Sèrbia.

— Kako je narod okružja smederevskog za podizanje telegrafa kroz okružje smederevsko i za prevoz materiala telegrafskog od Beograda do Smedereva, i odande do Kragujevca, imao 17,531 grošah i 20 parah čaršijskih iz kase praviteljstvene primati, no pobudjen žarom rodoljubja i uslužnosti u goreoznačenom preduzetku, jednodušno sve je zasluge po ovome, i sve troškove i primanja praviteljstvu našem poklonio i poklanja, netražeći ni jedne pare u ime zasluge svoje: to je njegova svietlost gospodar i knjaz naš, na predstavljenje popečiteljstva unutrenjih dielah, blagovolio preporučiti popečiteljstvu istome, da se u ime njegovo i praviteljstva svemu narodu okružja smederevskog za ovo izredno dielo i učinjeni praviteljstvu poklon izjavi blagodarnost preko načelničtva okružja smederevskog. (S. Nov.)

Turska.

— „Triest. Zeit.“ pišu: Odnošenje izmedju Englezah i Francuzah nije priateljsko, i vèrlo je mogućno, da će prie ili poslie biti zavade izmedju obe sile. Francuzi, osobito Pelisie, govore, da su Englezi krivi, što je Sevastopolj toliko kèrvi stao. Englezi misle, da je njina sila u Indii tolika, kao i Francuzke; Francuzi se tome smieju; dakle vladaoci makar se klanjali jedan drugom, i njini kabineti makar uvieravali jedan drugog o priateljstvu, savez nije nikad bio u sèrcu vojske, šta više, one se mèrze, i Francuzi žele priliku, kad će svojim suparnicima pokazati, kako im je otačbina od vremena Napoleona I. ojačala. Ako se tako što u vojsci pokazuje, neće biti ta čavstva ni diplomatima strane. — Isti list veli, da su Francuzi do sada 120,000 mom. izgubili, a Englezi 50,000.

Iz Tesalie pišu: Neprodje nedielja, u kojoj nedobijemo novog dokaza o slabosti naše

ka lištja, a konačno do-
vèršetak. — Koga iole
vne znanosti, taj priznati
j u toj knjižici, koja nije
ičnih dielah slogom strogo
već posve razumljivim pi-
svoju, jer što se u obće
n razvija u tom dielu, na
rstih, o obliku i rodu,
oslovju bilja govori, to
oslovjem bavi, i koga pri-
uz g. Vukotinovića pristati
ono proteže ne samo na
ose, već manje više i na
oslovja, gdie je takodjer u
glede razreda i nazi-
a velika raznoličnost ili da
, te se na taj način veoma
koji žele da dionici posta-
nanostih, štono — hvala budi
— ipak sve to više sviet
ločim ljude silno nukaju da
aju, i da vide što je oko
ispod njih i da nebudu nada-
već da čitaju u velikoj knji-
vojim pèrstom višnji
kovita slova u slavu svoju i

èržaja spomenute knjižice vidi
pisatelju ponajviše do toga
hytologii već jednom
lična i temeljita na-
ostigne točna, dosliedna, i
, što je do sad nije bilo u
Uz to vidi se iz sadèržaja
a se spisatelj nedèrži se-
Linné-ove, koja je tako
već da se je poveo za si-
glasovitog Mohs-a, zatim
-a, De-Candolle-a, Rei-
talih u novije doba obće po-

to ju spisatelj navodi glede
li historie naravoslovne, sa-
te se, koliko scienim, tako
emože, jer već i same rieči
značavaju razliku od ova dva

ć — kako mi nedavno sám
je nesumnja da će se naći
to u grieh upisati, što je
načkom jeziku pisao, nu on
e glede tog predmeta
niemački pisao, jer da je
dokučio onu svèrhu za kojom
ih ima u nas koje taj pred-
bi si nabavili tu knjižicu da
Bog i duša, lahko bi ih na
Nadalje — scieni spisatelj —
uzeti, da je on taj predmet
im naravoslovcem, kojih se,
ći, ponajviše i tiče, a konač-
g. spisatelj za opravdanje
: da on kao urednik Gospo-
u istom listu pod rubrikom
članci" i onako priobćuje
občinstvu kratke članke, po-
ke naravoslovja, popularnim
. Uslied toga dakle i ja mislim,
ko ljudih, koji se u nas bave
kema i koji će valjda knji-
ko jedino kompetentni sudije
— bezpristrano opravdati po-
tinovića. — Kod nas, istina
uju čovieka odmah, i sve rade
zloglase pred svietom, a kad
djivati pravo, vidilo bi se da
pozvani sudije opaze trun u
bèrvna u svom nevide. Ako
, — a to bogme hoćemo jer la-
— it to tako zveno narodno
nehajstva, zavladavšeg na polju
va, največma koriti treba, jer
emu što je narodno, od ovo
ohladnilo, te neće da zna i
zabavno a kamo li ono što
bolji komentar mojih riečih je
ach i predplatnikah glede na-

ših knjigah i novinah. Književnici naši nisu to-
liko krivi, oni bi doduše pisali i radili, ali nema
žalbog za koga, jer tako kao što jeste, trebalo
bi da pišu za se ili za ono niekoliko svojih
drugovah, ostali i onako za to haju i nehaju.
Dà, dà, zavladala je obća tromost i nehajstvo,
te bi i mi punim pravom s niemačkim piesni-
kom zavapiti morali: „Zum Teufel ist
der Spiritus, das Phlegma ist ge-
blieben! —

SLUŽBENI LIST.

Br. 1644. (163—Dp.) (3—3)

Izrok.

Uslied odluke c. k. kotarskog ureda v. gorič-
kog kao suda od 3. listopada 1855 br. 1644 pro-
davat će se putem javne dražbe dva konja, jedan
biele u vriednosti 56 for., drugi pako cèrvenkaste
boje u vriednosti 36 for. na vlastitost Pavla Pe-
rečinca iz Podotočja br. 5 spadajući na licu miesta.

Shodno gorenavedenoj odluki pozivaju se ku-
poželjni na ustanovljeni za 15. studenoga 1855 rok
u Podotočje u 9 satih prie podne.

U V. Gorici dne 6. listopada 1855.

C. kr. kot. predstojnik
I. Nemčić.

Br. 3483. gr. (489—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. županijskog suda varaždinskog
do znanja stavlja se posiedateljima pristojalištah
dobra Veliki-Tabor Jalševec, naime Martinska-Ves,
Bradikovec, Marinovec, Vražja Peć, Polanovec,
Orešje, Poredje, Deržikovec, Ferbešnica, Vučja-
Gorica i Pavlovec, kojih boravišta se neznadu, da
ročište za postupak članakom 5. ministarske nared-
be 1852 propisan u pogledu nastavljenja parnice c.
k. fiška radi pristojalištah rečenog dobra Veliki-
Tabor 1852 povedene opredieljeno na utok c. kr.
fiškalnog ureda opožvano u smislu visoke odluke
visokog c. kr. vèrhovnog i uništujućeg sudišta od
5. lipnja t. g. pod br. 4975 na dne 27. studenoga
t. g. 9. uru u ured istoga suda na novo ustanov-
ljeno, i za posiedatelje spomenutih pristojalištah
nepoznatog boravišta gosp. odvietnik Koščec Mijo
skèrbnikom polag §. 85. gr. post. imenovan je. —
Česa radi se isti pozivlju, da na koliko kroz zaje-
dničkog sa ostalimi posiedatelji zastupnika k sudu
na opredieljeno ročište pristupili nebi, imenovanog
skèrbnika vèrhu upitnog predmeta shodno uputiju,
i potrebite dokaze pružiju, ili pak drugoga zastup-
nika sudu ovomu naznače, inače imati će si sami
posliedice zanemarenja pripisati.

U Varašdinu dne 33. kolovoza 1855.

C. k. predsiednik,
Novak, s. r. Fohn, s. r.

ad Stth. Nr. 16791. (36—VI.) (3—2)

Kundmachung.

Im gräflich Löwenburg'schen Konvikte in Wien
sind 3 Löwenburg'sche Stiftungsplätze in Erledigung
gekommen, deren Genuss bis zur Vollendung der 8.
Gymnasialklasse dauert, und wozu nachdem Inhalte
des Stiftbriefes Söhne aus dem Adelstande ungarischer
Nation (worunter auch Kroatien und Slavonien zu ver-
stehen ist) berufen sind, welche das 8. Lebensjahr
erreicht und das 14. noch nicht überschritten haben.

Sonach werden jene Eltern und Vormünder, wel-
che sich für ihre Söhne oder Mündel um diesen Stif-
tungsplatz zu bewerben gedenken, hiermit aufgefor-
dert, ihre Gesuche längstens bis 15. Dezember l. J.
im Wege der betreffenden k. k. Komitatsbehörde (in
Agram durch den Stadtmagistrat) zu überreichen und
mit nachbenannten Behelfen zu belegen:

a) mit dem Adelsdiplome zum Beweise der adeligen Abstammung;
b) mit dem Taufscheine;
c) mit dem Kuhpocken-Impfungszeugnisse, oder mit dem Zeugnisse über die natürlich überstandenen Blattern;
d) mit dem Gesundheitszeugnisse;
e) mit dem Mittellosigkeits-Zeugnisse und
f) mit dem letzten Schulzeugnisse des Kandidaten, welches mindestens die vollständige Erlernung der 1. Normalklasse unterer Abtheilung nachweiset.

Diesem Gesuche, welches auch die Anzahl der
Geschwister des Kandidaten, ob und welche von ihnen
versorgt sind, oder einen Stiftungsplatz oder ein Sti-
pendium geniessen, genau anzugeben hat, ist ferner
noch die Erklärung beizufügen, dass die Eltern oder
Vormünder im Stande und bereitwillig sind, die vor-
geschriebene Uniform und Hauskleidung, die Leib-
und Bettwäsche, das Bettgewand und Essbesteck an-
zuschaffen, und auch während des Genusses der Stif-
tung die Nebenauslagen für Kleidung, Wäsche, Schul-
bedürfnisse und Krankheitskosten nebst einer Zulage
für die Bedienung zu bestreiten.

Von der k. k. kroat. slavon. Statthalterei.

Agram den 2. Oktober 1855.

Br. 7245. Civ. (Dp. 164) (3—3)

Izrok.

C. kr. sud zemaljski u Zagrebu daje na zna-
nje, da je na molbu Ane Kalina, zastupane po od-
vietniku g. Adalbertu Šaufu dozvoljeno, da se po-
vede postupak za usmèrtbu izgubljene jedne zaduž-
nice, koju je Abel Praunšperger na njezino (Kali-
nino) ime izdao 5. sèrpnja 1837 vèrhu 1000 for.
sr. Po tome se dakle pozivlje, tko je posiednik iz-
gubljene zadužnice, da svoj posied za godinu da-
nah prijavi ovomu sudu tim sigurnie, jer će se
inače na noviu umolbu stranke proglasit ta zaduž-
nica za ništetnu, i njezina pravna moć smatrat za
utèrnutu naprama izdatniku njezinom.

U Zagrebu dne 6. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 1473. (Izv.—501) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. sud V.-Gorički daje na znanje, da
na temelju molbe Franje Prosinečkia pram Ivanu
Matievcu nepokretnostih njegovih na Vel. Mlaki
na dne 29. listopada t. g. druga dražba, uslied iz-
roka od 14. kolovoza 1855 br. 1473. pod uvieti
ondi opisanimi izsliedila bude.

U V.-Gorici 14. listopada 1855.

C. k. kot. predstojnik
J. Nemčić.

Br. 5795. Civ. (298—D.S.) (3—2)

Izrok.

C. kr. zemski sud u Zagrebu ovime objavlja,
da je na zahtievanje Petra Prišlina po odvietniku
gospodinu Ivanu Dolovčaku de präs. 13. kolovoza
t. g. br. civ. 5795 u preporuom predmetu proti
Josipu i Mihalju Zernotiću inače Ivančec zvanim
po odvietniku gosp. Lavoslavu Šramu zastupanim
radi duga 507 for. sr. sa uzgredicama odvèršbena
prodaja ovèršbenikovih nepokretnostih u kući sa
pristojališti uz polja vinograde, livade i tomu u gor-
njih i dolnjih Vrabćih ležećih sudbeno zaplienjenih
i na 1300 for. sreb. procienjenih dozvoljena, — i
uslied toga rok pèrve dražbe na licu miesta na
27. listopada a druge na 1. prosinca t. god. za 9
uru prie podne opredieljen.

Uslied toga pozivlju se kupci time, da će u-
knjižene na upitnih nepokretnostih dugove na ko-
liko nje kupovnina prikrije, po naputu ovog c. k.
zemskog suda preuzeti morati; podjedno se kup-
cem objavlja, da procienbeni zapisnik i dražbene
uviete u pisarni ovog suda uvidieti i takovih pre-
pise na molbu dobiti mogu, te što se tiče teretah
nepokretnostih upitnih mogu se iz javnih knjigah
uputiti.

Podjedno pozivaju se svi oni, koji misle, da
na upitne nepokretnosti kakovo hipotekarno pra-
vo imaju, takovo do prodaje ovih nepokretnostih
ovom c. k. zemskom sudu prijave, u protivnom bo
slučaju ako se podieljenje kupovnine bez njihova
upliva na njihovu štetu preduzme, na koliko će se
kupovnina izplaćanjem prijavivših se izcèrpiti, ima
će sami sebi pripisati.

U Zagrebu dne 16. kolovoza 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

OGLASNIK.

Nr. 311. (505—Iz.) (3—2)

Natiečaj

za izpražnjena učitelj. miesta
u Osiečkoj županii, u Tovarničkom kotaru.

U novom Vukovaru izpraznjeno je učiteljsko
miesto pèrvog i drugog razreda s godišnjom platjom
300 fr. sr. slobodnim stanom, i liepom bašćom, i-
ziskuje se pako točno znanje ilirskog i niemačkog
jezika, i dobro sviranje orguljah.

U Novaku pèrvog i drugog razreda s godišnjom
platjom 100 fr. sr. 30 merovah požunskih žita, 30
m. p. sitnih kukuruza, 8 fatih dèrvah, slobodnim
stanom, znanje niemačkog jezika nije potrebito.

U Gibarcu u Vojvodini pèrvog i drugog raz-
reda s godišnjom platjom 120 fr. sr. 20 m. p. žita,
20 m. p. sitnih kukuruza, 3 hvata dèrvah, 6 funt.
sviećah, slobodnim stanom i bašćom.

Erdeviku platja kao u Gibarcu.

Natiecatelji imadu svoje molbenice s dokazni-
cami vèrhu svoje dobe, dovèršenih naukah, i uči-
teljskoga izpita, ćudorednoga ponašanja, istečenih
možda zaslugah providjene do 15. Studena o. g.
Tovarničkoga kotara pučkih učionah nadziratelju
veleč. g Antunu Poslavsky-u Vice: arcidjakonu i
župniku, podneti kroz Vinkovce i Orolik u Berak.

(170—Dp.) (3—1)

Za neoženjenu gospodu.

Više liepih izmalanih sobah u pèrvom i drugom
katu u gornjem gradu, obširnia kod gospodina nad-
stojnika Brateljem pod broja kuće 3.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVERTAK DANA 25. LIST[illegible]

Carsko-kr. služb[illegible]

NARODNE NO[illegible]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.

Zvanično.

Dne 16. listopada 1855. izdan je i razposlan komad XXVI., I. razdiela zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-niemačkom i sèrbsko-niemačkom izdanju. Isti sadèržava:

Broj 161. Naredbu ministarstvah unutarnjih dielah i pravosudja od 3. rujna 1855, kriepostnu za krunovine Astriu više i niže Ennsa, Česku, Moravsku, Šlezku, Galiciu i Vladimiriu, Krakovsku, Štajersku, Salcburžku, Bukovinu, Tirolsku s Vorarlberžkom, za Istriu, Goricu i Gradišku, i za grad Tèrst s okolišem istoga, o nadležnosti zemaljskih komissiah, postavljenih za odkupljenje i uredjenje zemljištnih teretah, a tako i sudovah glede razpravljanja i riešivanja parnicah, kojih predmet podleži ustanovam patenta od 5. sèrpnja 1853, br. 130 dèržavo-zakonskoga lista.

Broj 162. Razpis ministarstva financiah od 10. rujna 1855, kojim se podižu rudne vlasti pèrve molbe, koje će u krunovinah Galicii, Krakovskoj i Bukovini upravljati kraljevštinu rudnu.

Broj 163. Razpis ministerstva financiah od 10. rujna 1855, kriepostan za krunovine zajedničkoga saveza carinskoga, kojim se razjašnjuje, što se u smislu tarife carinske razumieva pod imenom „napolica."

Broj 164. Razpis ministerstva financiah od 13. rujna 1855, kriepostan za svekolike krunovine, o načinu, kako se može namirivati daća od oglasah.

Broj 165. Razpis ministarstva financiah od 13. rujna 1855, na svekolike financialne vlasti zemaljske, o načinu, kako će se namirivati pristojbe od onih izpravah, koje su pri svom upotrebljivanju po zakonu podvèržene višjoj biljegovini.

Broj 166. Naredbu ministarstva financiah od 17. rujna 1855, kojom se s obzirom na novo političko-sudbeno ustrojstvo kraljevine Češke na novo opredieljuju uredovni okoliši, doznačeni rudnim satničtvom u Kutnoj Gori, Pribramu, Pilznju i Homutovu.

Broj 167. Naredbu ministarstvah pravosudja i financiah od 22. rujna 1855, kojom se osobiti višji sud dohodarstveni podiže za Krakovsku i zapadnu Galiciu.

Bèrzojavne viesti

Iz Kraljevca, 22. listopada. Carskoruskim ukazom dozvoljava se za vrieme rata uvoz sve inače preko Europe importirane kolonialne robe takodjer i preko perzianske i turske granice u Preko-kaukazia polag tarife od g. 1850.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. U siednici tèrgovačke i obèrtničke komore od 1. listopada podnio je g. predsiednik izviestje o komisii, koja je od Legrada do Osieka prebrodila Dravu s onoga povoda, da li se nebi mogla na Dravi zavesti paroplovba. Komisia je 3. rujna u jutro na spremljenoj za to ladji krenula iz Legrada i dne 7. rujna u večer došla u Osiek. Ona se je podpunoma osviedočila o neznatnim troškovima za nuždne popravke. I premda je za vrieme njenoga putovanja najnižja voda bila, to je opet punovlastnik dunavskog parobrodarskog družtva brodovni kapetan Penterieder, koi je za vrieme ciele plovbe najvećom revnosti sondirao, našastu vodu za plovljenje parobrodah izjavio posvema dovoljnom.

— Vis. popečiteljstvo pravosudja potvèrdilo je predložene po tèrgovačkoj komori prisiednike tèrgovačkog sudišta, i to tèrgovce Gjuru Cernadka i Nauma Mallina, a za njihove zamienike tèrgovce Franju Šivica i Miu Krešića.

S bojišta.

— S bojišta u Krimu neima novih podatakah. Po pismu niekog višjeg oficira iz logora saveznikah imat će saveznici još puno posla, dok se Rusi iztisne iz Krima. Ako bi Rusi prisiljeni bili ostaviti svoj položaj izmedj Černaje i Belbeke, to bi se povukli na bèrda izmedj Belbeka i Kače. Iz te druge linie morali bi retirirati za Kaču. Ako li se ni tudie dèržati nebi mogli, morali bi se smiestiti za Almom a peta pozicia bila bi kod Selgira. Ovdie istom izmedj Simferopolja i Perekopa počima stepa bez vode niti se je moguće strategički smiestiti; u tom dakle slučaju bio bi Krim za Ruse izgubljen.

— Iz Sevastopolja pišu, da Rusi neprestano žestoko pucaju na južnu stranu i grade više zemnih bateriah. Ove nieke noći razpraskala se barutana i ubila engleske straže.

— U Parizu bisše razprostranjena viest, da je dne 19. i tvèrdja Očakov, koja spram Kinburna leži, poslie kratkoga bombardiranja predala se saveznicima.

— Pišu iz Nikolajeva: Saveznici počeše čistiti vodni drum izmedj Kinburna i Očakova, koi bisše sadavljenim ladjama stranom zatvoren. Iskèrcana vojska počima šanceve praviti. Izčekuju se podkrepljenja izravno iz zapada. Iz Krima je ekspedicia s dvie divizie vojnikah, medju tima i divizia generala Bosqueta, pošla u Liman. Čini se, da saveznici namieravaju ofenzivu najkriepčie nastaviti. Car Aleksander nalazi se još u Nikolajevu.

— Kraljica veliko-britanska zapoviedila je, da sva vojska u Krimu nosi na svojim barjacima ime „Sevastopolj."

— „Ruski Invalid" donosi izviestje zapoviednika u iztočnoj strani Krima, generallieutenanta Vrangela, kako je generalmajor Suhotin doznavši, da je nepriatelj iz Kerča krenuo i dva sela posieo, izaslao niešto vojske prema tim selima. Pèrve prednje straže od te izaslane vojske naidjoše na engleske husare i podje im za rukom povlakom svojom prievariti ih. Tako su engleski konjanici nagazili na živi odpor Rusah, koji ih raztieraju i 25 Englezah zarobe. Rusi izgubiše jednog mèrtvog kozaka i 3 ranjena, a Englezi osim onih zarobljenih još 15 mèrtvih. (O ovoj bitki izviestio je i general Simpson.)

— „Fremdenblatt" piše: Poslie ugovorene kapitulacie i pošto bi saveznici posieli Kinburn, pozvaše oni generallieutenanta Knoringa, zapoviednika tvèrdje u Očakovu, da i ovu tvèrdju preda. Njemu su saveznici dozvolili slobodan odlazak s barjacima, oružjem i svom spravom. Generallieutenant Knoring nije nato pristao.

— Zapoviednik podunavskih lukah i flotilje, contreadmiral Messer, imenovan je vieceadmiralom, a kapetan Butakov od treće morske ekipaže krilnim pobočnikom njeg. veličanstva cara ruskog.

— „Le Nord" piše iz Petrograda, da je general Korv, kojega nepazljivostju Rusi prepatiše onaj neznatan gubitak pred Eupatoriom, lišen [illegible] častih, [illegible] miesto njega posta[illegible] [illegible]

ji su svi Europljani. Russh, koji eliili su se na Krimu od kako imali jedno 3000 dušah, 10.000 ponajviše došli iz Carigrada i većoj časti u Eupatorii i Batome i 5000 Jermenah i do iemacah i Francuzah, no koji a Krimu, nego su ponajviše vratiti se u svoju otačbinu.

jeva došla su sliedeća izregiment tielesne garde, koi prema jugu, ima u Nikoladmora, biaše po njeg. veličiu izvèrstnom stanju pronadjen. je njeg. veličanstvo dvie dogubernie Orel, posietilo je karske ekipaže, gdie se nalaze poljski. Kasnie uputio se car, eljenja 34., 35. i 36. pomorhvalio im je za pokazanu kod ljske hrabrost. Dne 5. izjašio zećim iz Sevastopolja morskim ., 28. i 39. Potom pregledao užine gubernie orelske. — Iz odlazak četirih družinah moja.

nel" ima jedan dopis iz Varjavlja da će grof Neselrode od javnih poslovah. Starog rive, da je od početka istočne ak na konac pa rat učinio nevaki se vara, koi tako misli. krive da je on hotio rat, ali ao poraženju Rusie. Ciela je selrode nije nikad dobio dokaz ara Aleksandra ni od pokojno. Pokojni car Nikola nije ga svome testamentu, na kratko će stari kancler još prie nove biti Senjavinom.

Talianska.

Razmirica izmedj Piemonta i o javlja „Gazetta di Milano" bèrzo svèršiti. Najveće težkoi stavlja takove zahtiedne sile smatraju kao protivne avilima i običajima. Piemont a suverenu pripada pravo priati osobnost kakovu kao po- No veliki vojvoda išao je tako ahtievao odazvanje piemontezego je samo izjavio, da ga on gah nemože kod dvora primiti.

Britania i Irska.

Žitelji Romsea u grofstvu Suglezkoj, nieki dan su povodom opolja predali lordu Palmerstou. Na putu gvozdenome, koi varošice, napravljeni su bili i zbog odèržane pobiede. Na odu stajalo napisano s jedne icu i otačbinu", a s druge stranerstonu, pravome priatelju slo- Pošto je stariešina miestni pro- Palmerston izgovorio je jednu nedju ostaloga ovako glasi: da je vlada dobro činila što je vojske i naše flote na cèrnom tiv Sevastopolja. Bilo ih je, a bi bolje bilo, da su Francuzka i svoje vojske na tvèrdu zem- Ruse iz podunavskih kneževinah, sarabiu, te pobiedjenu i povlajsku potieraju velikim pustarama o da smo tako radili, bi li enu praktičnu posliedicu, koja bi diti sa osvojenjem Sevastopolja? li vojske ruske jednu za druone opet svaka popunila novom i došla sa sievera, te najposlie gli nego bi dobili samo gèrdne h bi se najposlie opet morali vrari tome u ruke nikakve garantię nost. Obsada Sevastopolja nije o, što se obično zove obsada. boriti se samo sa vojskom na brojem bila našoj ravna, a kad asilazila, nego smo, kao što mogu za cielo kazati a da nepretieram, imali boriti se sa svom vojničkom silom gèrdnoga vojničkog carstva, — carstva, koje najveću čast prihodah obraća na izdèržavanje silne stajaće vojske, koja po imenu ima milion vojnikah, no koju za cielo nećemo nedocieniti ako je cienimo na 6 do 800,000 mom. Pa ta sva sila, ili bar veća čast njena, imala je zbog neutralnog vladanja onih silah, koje se graniče sa Rusiom u Europi, odriešene ruke od iztočnoga pa do cèrnoga mora. Rusia se nije imala ništa bojati ni Austrie ni Pruske, pa zato je mogla vojsku po vojsku, diviziu po diviziu, posadnu poljsku i posadnu petrogradku vojsku i svakoga vojnika, koga je u tako velikoj daljini mogla hraniti, poslati na Krim. Mi smo na Krimu bili boj protiv sve vojničke ruske sile i protiv vojskah ruskih, koje su se obkopale bile iza pozicie, koja je već i od same prirode bila jaka, a naukom i vieštinom još većma je utvèrdjena bila. Mi smo pobiedili rusku vojničku silu i postigli smo ciel, za koju smo se borili.

„To je veliki dogadjaj. On je činio kraj mišljenju kao da se Rusia na svojoj zemlji nemože pobiediti. A da je duh, sposobnost i nauka jača nego samo fizična snaga, kao očevidan dokaz služi, što je naša krimska vojska, pored svega što smo boj bili 3000 miljah daleko od svojih obalah, zato opet doista i vremenom i udobnosti bliža bila svojim domaćim izvorima nego ruska vojska na svojoj sobstvenoj zemlji. Mnogi imaju običaj govoriti da je rat najveće od svih zalah. Rat je bez sumnje veliko zlo, ali ima i većega zla; ima zalah, koja proizlaze iz uspieha nesite slavoljubivosti, iz pobiede nasilnosti, iz nepravde i zle vlade. U svako vrieme i u svakoj zemlji narodi, koji su imali ona svojstva, koja oblagorodjavaju i ukrašavaju čoviečju prirodu, osiećali su, da su posliednja zla veća nego ona od rata i volili su i zla od rata, pa makar kolika bila, nego tèrpiti i ona veća zla, koja sam naznačio. Tako je i s nama, a tako i s našim plemenitim susiedima, narodom francuzkim, i ja mislim da bi, ako bi narodi na tvèrdoj zemlji svoje vladanje, koga se latiti imaju, imali opredieliti po sobstvenim težnjama i čustvima, nieke sada neutralne zemlje pristupile savezu i tim počitovale sebe same i obću stvar. Svaki je rat bez sumnje zlo; ali je u sadašnjem ratu narod naš tako malo osiećao zla od rata, kao što je samo moguće bilo po prirodi stvari, a naprotiv u Rusii sasvim je protivno. Ja se nadam da će naša dobra stvar najposlie pobiediti. Težko ima kakvoga primiera u svoj poviestnici Europe, da su jednom jedinom vojskom ikad tako velike i važne posliedice postignute. Mi služimo svietu za najplemenitie pozorje, koje samo mogu dati dva naroda. Dva največa naroda na svietu, koja su pèrva u svačem, što oblagorodjava čoviečju prirodu, sajedinjenja su za velike, svake gadne sebičnosti lišene cieli, zaboravljajući staro sarevnovanje i staru zlobu. Oni neidu ni na kakav podli dobitak, pa bio on povećanje zemlje ili i drugo štogod, nego oni idu samo na to, da slobodu svieta, koja ih se tako jako tiče, utvèrde na pouzdanom i trajućem temelju, i čine žèrtve ne zbog kakvih lakomisljenih ili neprakticnih načelah, nego zbog zdravih politickih razlogah. Mi smo vidili velikih savezah, koji su zaključivani za cieli osvajanja; ali ovakav savez, kao što je naš, pri kome obadva imaju tako plemenite cieli, sviet može biti još nikad nije doživio. Čustva sarevnovanja, s kojima su Francuzka i Englezka prie često stajale jedna protiv druge na bojnome polju, sad, kad se kao priatelji bore zajedno, i kad su jedna drugoj poznale dobra svojstva, promienila su se u oduševljeno čudjenje jedno drugome."

Različite viesti.

— Imanje doma Rodšildova uzima se da iznosi po miliarda forintih, a naprotiv kreditom, koi ima, može ovaj dom raspolagati tripat većim nego što je ta suma. Dèržavnih papirah, akciah itd. ima taj dom u vriednosti do 300 milionah for. No u to nije računano privatno imanje pojedine braće Rodšilda, kao što su to njihovi spahiluci, zemlje, kuće itd., što prelazi vriednost od 100 mil. fr.; a isto tako ni gotov novac, koi su ili uložili u banke u Londonu, Parizu i Beču, ili se nalazi u njihovim ručnim kasama.

SLUŽBENI LIST.

Br. 4100/g. (Izv. 485) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 1. rujna 1855 br. 3695 pronadje u 34,000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $84^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 2 željirah ležećih u občinah Kostel, Pregrada, Gorjakovo, Cigrovec, Verbanci, Putkovec, Plemenšćina, Svedruša, Petrovsko, Hlevnica i Gjurmanec, kotaru pregradskom i krapinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Dubrava gg. Ivana Nep. i Antuna grofovah Erdödy, Amalie grofice Palfy, Sidonie Rubido, Aleksandrine baronise Kulmer, Gisele i Olge groficah Erdödy, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 5. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 5. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prijašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 20. rujna 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4077/g. (491—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. kolovoza 1855 broj 3475 pronadje u 19.200 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 48 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Sv. Križ, Velika Ves, Komor, Jesenje, Putkovec, Gjurmanec, Kostel, Hlevnica i Plemenšćina, kotarih krapinskom, zlatarskom i pregradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Sv. Križ i Komor gospoje Ernestine grofice Sermage, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posvedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče,

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izl odjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izkljucene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah, i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. studenoga 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 22. siečnja 1856. prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi jesu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju se isti tako smatrati ćedu — kao da niti svoje izkaze ili prijave podneali nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 10. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Br. 4076/g. (Izv—184) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28 kolovoza 1855. br. 3501 pronadje u 19,750 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $49^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Sv. Križ, Šemnica, Velikaves, Pačetina, Pustodol, Vèrtnjakovec, Toplice, Plemenšćina, Putkovec, Gjurmanec i Jesenje, kotaru krapinskom i predgradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Sv. Križ gospoje Henriete grofice Schlippenbach, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travuja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 10. rujna 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

(499—Izv.) (3—3)

Učiteljski natiečaj,

kojim se za učiteljsko zajedno i orgulaško miesto u Lovrečini, županii zagrebačkoj izpražnjeno pozivaju se svi oni, koji željn imaju, i zadosta se sposobni nalaze ovovèrstnom zvanju i podvèrći se i odgovoriti.

Nagrada školnika sastoji iz udobnog stana, 1 oranice od 2 jutra, i vèrta od ½ jutra zemlje; zatim iz 150 for. sr. od župljanah, i 25 vaganah to kukuruze to hèrži; i napokon iz drugih 100 fr. sr. nešene molbenice iz narodne hèrvatsko-slav. školske putem podzaklade očekivanih.

Ima se pako molbenica na bularenoj artii sastaviti, i vlastoručno pisana, te svedočbama kèrstnog i zdravstvenog lista, a i podnešenog izpita preparandialnog, k tomu treznog, i kèrstjansko-čudorednog ponašanja, i dosadanjeg službovanja podkrepljena dolepodpisanom nadzorniku do 5. studenoga t. g. uručiti: radi os.bnog ipak ubaviestjenja dotičnih o sposobnosti u udaranju orgulah i pievanju natiecateljah, pozivaju se svi ovi na isti dan 5. studenoga u župnu cèrkvu sv. Lovrenca.

Alojzio Kristianović,
P.-arcidj. i kotara križevačkog
učionah nadzornik.

Br. 5194. (167—Dp.) (3—3)

Poziv.

Od strane c. kr. gr. deleg. kot. suda zagrebačkog daje se s ovime Antunu Sruku sada nepoznatog boravišta na znanje, da je Ivan Kos žitelj Novoveski dne 14. listopada t. g. br. 5494 podneo tužbu proti njemu radi duga 169 for. 54 kr. sreb. i pripadakah, te da je ročište za razpravu ote tužbe na 7. siečnja 1856 za 9 satih prie podne u ovoj sudbenoj pisarni ustanovljeno, a za kuratora ad actum g. Gjuro Franc odvietnik u Zazrebu na njegov trošak imenovan.

Uslied toga poziva se tuženik da se u pogledu razpravljenja upitne tužbe sa pomenutim kuratorom porazumljenje stavi, ili do ročišta ovom sudu drugog zastupnika naznači tim bolje, što će u zamudjenju jednog ili drugog sam sebi posliedice pripisati morati.

C. k. gradsko-deleğirani kot. sud
U Zagrebu 12. listopada 1855.
C. k. zemskog suda savietnik
Schmidt.

Nr. 11625. (181—Fin.) (3—3)

Kundmachung.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Fiume wird zur Kenntniss gebracht, dass am 10. November 1855 das in Merkopalj liegende, gemauerte Aerarial Magazin nebst dem dazu gehörigen Wiesengrunde im Flächenausmasse von $564^{65}/_{100}$ □ Klft. im Orte der Realitäten im Licitationswege veräussert werden wird.

Als Ausrufspreis wird der Betrag von 340 fl. 45 kr. angenommen.

Kauflustige werden mit dem Beisatze hiezu eingeladen, dass die Licitationsbedingnisse sowohl hierorts als auch bei dem k. k. Domänenamte Vèrbovsko eingesehen werden können.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Fiume am 15. Oktober 1855.
v. Terzi.

Br. 3666./g. (481—Izv.) (3—3)

Izrok.

Ivan Gunjak gradjan varaždinski 16. studenoga p. g. u gradu ovom umèrvši ostavio je polovicu imetka svoga po smèrti snpruge svoje svome rodu. Budući je rod na istu polovicu po zakonu pravo imajući sudu ovom nepoznat, to se s ovim dotičnici pozivlju, da se u godinu računajuć od niže stavljenog dana prijaviti, i nasliedno svoje pravo izkazati imadu, jer će se u protivnom slučaju zaostavština razpraviti s onimi, koji se prijavili budu.

C. k. županijski sud.
U Varašdinu 20. rujna 1855.
C. kr. predsiednik
Novak s. r. Fohn, s. r.

OGLASNIK.

Nr. 311. (505—Iz.) (3—2)

Natiečaj
za izpražnjena učitelj. miesta u Osiečkoj županii, u Tovarničkom kotaru.

U novom Vukovaru izpraznjeno je učiteljsko miesto pèrvog i drugog razreda s godišnjom platjom 300 fr. sr. slobodnim stanom, i liepom bašćem, i-zisk se pako točno znanje ilirskog i niemačkog jezika, i dobro sviranje orguljah.

U Novaku pèrvog i drugog razreda s godišnjom platjom 100 fr. sr. 30 merovah požunskih žita, 30 m. p. sitnih kukuruza, 8 fatih dèrvah, slobodnim stanom, znanje niemačkog jezika nije potrebito.

U Gibarcu u Vojvodini pèrvog i drugog razreda s godišnjom platjom 120 fr. sr. 20 m. p. žita, 20 m. p. sitnih kukuruza, 3 hvata dèrvah. 6 funt. sviećah, slobodnim stanom i bašćom.

Erdeviku platja kao u Gibarcu.

Natiecatelji imadu svoje molbenice s dokaznicami vèrhu svoje dobe, dovèršenih naukah, i učiteljskoga izpita, ćudorednoga ponašanja, istečenih možda zaslugah providjene do 15. Studena o. g. Tovarničkoga kotara pučkih učionah nadziratelju veleč. g. Antunu Poslavsky-u Vice: arcidjakonu i župniku, podneti kroz Vinkovce i Oroliku Berak.

(168—D.P.) (6—2)

Prepovied lova.

U šumam gospoštine Rečice gosp. Vilima B. Hercberga svevèrstne zvierine lov se strogo prepovieda, u slučaju prestupa će se proti prestupnikom zakonitim prepisom postupati.

(165—Dp.) 22. 25. (3—3)

Najam oštarije.

Gospoština Pisarovina svoju u miestu Pisarovina naproti žandarske kasarne na jedan kat novo napravljenu oštariju bude 28. listopada 1855 u najam dala na lieto danah od 1. studenoga 1855 do zadnjega listopada 1856, koi takovu imati želi, neka se isti dan popodne u grad rečene gospoštine ob dvie ure potrudi, gdie se takova licitirala bude.

Rečena oštarija imade razi zemlje dvie sobe za oštariaša, jednu veliku sobu za kèrčmarenje vina, dućan, kuhinju boltanu i veliki boltani podrum, špajzu, slobodno kèrčmarenje vina, mesariu i dućan U pèrvom katu imade sedam sobah, jednu sobu za goste, — dobije za vèrt tri rali oranice i na dva voza siena, štalu, sušu i potrebne kotce. — Ostala mogu se svaki dan u pisarni gospoštinskoj saznati i uviditi.

Iz pisarne gospoštine Pisarovina dne 15. listopada 1855.

Blaž Kušić,
providnik.

(Dp. 159) (6—5)

Pèrvašnje vučenje.

S previšnjom dozvolom njeg. c. k. apost. veličanstva otvorena po c. kr. pov. veletèržkoj kući J. G. Šuller & Comp.

DRUGA RAZREDNA LUTRIA

u obćenitom priznanju neobičnih koristih, koje se posiedateljima srećakah kod nje pružaju, nalazi toli živahnu razprodaju srećakah, da će s odobrenjem vis. c. kr. financialnog popečiteljstva pèrvo vučenje ove loterie za više, nego li dva mieseca prie, kako li je izigravnoj osnovi naznačeno, i to jur

Dne 3. studenoga ove godine

neopozivno sliedovati.

Kod te loterie dObit će se:

810,525 fr. b. v.

u 4 dotacie od

for. 37,280 — 263,325 — 25,2200 — 257,720 — 15,000 i

64,294 nuzzgoditka

od for. 8000 — 5000 — 4000 — 3000 — 2500 — 2000 — 1500 itd. itd.

Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je ovom loterijskom poduzeću, kojega cieli čisti dobitak opredieljen je s polovine za gradjenje cèrkve u Karolinentaleru, a s polovine za zakladu nemoćnih vojnikah maršala kneza Vindišgreca, izvanredna dozvoljenja podieliti, te je time moguće bilo, obskèrbiti ovo izigravanje s predstojećim, još nikad prie neobstojavšim zgoditcima. Time je posiedateljima srećakah ne samo na izgled stavljen znamenit novčani dobitak, nego i prilika pružena, da opredieljene po njeg. veličanstvu dobrotvorne svèrhe podupiru i pospieše.

Jedna srećka I. ili II. razreda stoji 3 for., srećka III. razreda 6 for. a srećka IV. razreda 10 for. sr.

Gorespomenuta veletèržka kuća izdaje srećke u Beču, am Hof br. 329 i dobivaju se u tèrgovinama, gdie su dotični oglasi izloženi.

U Beču mieseca listopada 1855.

☞ **U Zagrebu dobivaju se srećke ove loterie kod g. Pavla Haca, kao i u svim tèrgovinama i c. k. loterijskim sbirkama, gdie su dotični oglasi pribijeni.**

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 26. L

Carsko-kr. služb

NARODNE NO

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na četvrtom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebru. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti

— „Wiener Zeitung“ priobćuje sliedeću rusku bèrzojavnu depešu:

„Do 22. listopada nije se izmedj Kinburna i Nikolajeva ništa novoga dogodilo. Nieke neprijateljske ladje pokušale su uz Dnieper i Bug ploviti no vratiše se skorim natrag i jučer se na starim svojim postajama nalazaše. Glavna flota nalazi se u okolici oko Kinburna.“

Iz Pariza, 23. list. „Moniteur“ javlja, da je prigodom zauzeća Kinburna osvojeno 174 topa.

Iz Pariza, 24. listopada. Pelissier javlja pod 22., da su se generali Bosquet, Millinet i Trochu ukèrcali za Francezku, da oporave svoje zdravlje.

Iz Carigrada, 15. list. (preko Tèrsta). Poraz Rusah kod Karsa potvèrdjuje se, i njihov gubitak mèrtvih i ranjenih cieni na 8000 mom. Gèrčki poslanik Konduriotis opozvan je iz Carigrada. Radi bolesti g. Silivergosa imenovan je Kontostablos gèrčkim ministrom financiah; g. Christopoulos postavljen je za ministra prosviete.

Iz Londona, 23. listopada. Lyons javlja pod 18. o. m.: Danas u jutro razorili su Rusi utvèrdjenja Očakova, koja biahu s 23 topa naoružana i našim bombardama izložena.

Iz Carigrada, 18. listopada. Iz Karsa javljaju, da će Rusi po svoj prilici skorim nastupiti povlaku. Omerpaša smiestit će svoj zimski stan u Kutaisu. Englezko-turski kontingent pod generalom Vivianom otišao je iz bilja u Kèrč. Pruski poslanik, pukovnik Vildenbruch, stigao je preko Galca ovamo. U sardinskoj glavnoj bolnici u Jenikiu pojavila se opet kolera.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Ministarskom naredbom od 13. listopada o. g. opredieljena je naknada za snabdienje vojničke momčadi prigodom prolaza u upravnoj godini 1856, i to počemši od 1. stud. o. g. do posliednjega listopada b. g. u Hèrvatskoj i Slavonii sa 6 kr. sr., u Dalmacii sa 5 kr. a u vojvodstvu sèrbskom i tamiškom Banatu sa 6 ½ kr. sr.

— Izpražnjeno miesto viećnika kod višjeg zemaljskog suda sèrbsko-banatskog podieljeno je viećniku zem. suda u Zemboru, Mavri Del Negru.

S bojišta.

— „Moniteur“ donosi izviestje o obsadi i predaji Kinburna, iz kojega sliedeća vadimo: Dne 17. u 9. satih 20 minutah otvoriše tri ploveće baterie pucanjavu. Nasip, na koga su pucale, bèrzo je na više miestah probušen. Francezke i englezke bombarde otvoriše pucanjavu u 9 satih 45 minutah. Njihovi bitci biahu udivljenja vriedni i njima se ima pripisati velika čest toli skore predaje tvèrdje. 5 francezkih i 6 englezkih topčarah u isto vrieme prospie svoju vatru. Upravo u 12 satih zavuku se linejne ladje, fregate i korvete pod zapoviedničtvom contreadmiralah Stewarta i Pelliona u klanjac od Očakova, da Kinburn straga napadnu. Generali Bazaine i Spencer pomakli su svoje tiralleure i bojne topove prema tvèrdji na 400 korakah. Ovi dèrzoviti manevri i pucanje sa svih topovah od 9 francezkih i englezkih linejnih ladjah privali su odlučni uspieh. U 1 sat 35 minutah, kad smo primietili, da su gradići Kinburna obustavili svoju pucnjavu, bijaše admiral Lyons sa mnom (admiralom Bruat-om) toga mnienja, da se štovati mora sèrčanost ovih, posve hrabrih ljudih, protiv kojih se mi borimo. Dadosmo dakle znak za obustavu pucanjave, razvismo bieli barjak i poslasmo jednu francezku i jednu englezku topčaru k obali. Tvèrdja primila je predloženu joj kapitulaciu. Posada ostavila je s ratnim poštenjem tvèrdju i predala se. Naša vojska posiela je tvèrdju. U kapitulacii uvietovalo se, da nam se tvèrdja preda u sadanjem stanju. S toga smo posieli svu izlihu hrane i džebane u tvèrdji. Izaslali smo zatim liečnike, da lieče ruske ranjenike brojem 80. Broj zarobljenih iznosi 12—15000 momakah.

— Od englezkog admirala sira E. Lyonsa došla je o predaji Kinburna sliedeća depeša:

„Pred ušćem Dniepra, 17. listopada. Tri gradića Kinburna sa preko 70 topovah i 1300 momakah posade pod generalom Konovićem danas kapituliraše. Prekjučer forsirala je flotilja od topčarah u ušće Dniepra, a savezna vojska izkèrcala se na pribriežju južnom od gradićah; ovim zajednim dielovanjem biaše povlaka posade kao i svaki dolazak predkriepljenjah presiečen. I pošto bi topčare, mužari, francezke ploveće baterie kao i parne linejne ladje i fregate s topovah počelo pucati na gradiće, ovi se skoro nadjoše prisiljenima predati se. Gubitak flote vèrlo je neznatan, neprijatelj ima 45 mèrtvih i 130 ranjenih. Jedna parna flotilja pod contreadmiralima Stevartom i Pellionom leži u Dniepu usidrena i vlada ulazom u Nikolajev i Kerson. Savezna vojska posiela je gradiće. Zarobljenici poslat će se bezodvlačno u Carigrad.“

— „Neue Pr. Ztg.“ donosi iz Nikolajeva, da su oba carsko-ruska vojnička punomoćnika u Berlinu i Beču, generaladjutant grof Benkendorf i general à la suite grof Stakelberg, po carskom nalogu otišli iz Nikolajeva u glavni stan kneza Gorčakova u Krimu.

— Iz Krima opet javljaju, da će se glavna navala svakako od Eupatorie poduzeti. Govori se, da ća sam maršal Pelisier poći u Eupatoriu i tamo na miestu odrediti daljne taktične operacie. To biva tim vierojatnie, što i Milit. Ztg. piše, da operativna vojska saveznikah na bèrdima Kamlia sastoji iz 18.000 Englezah, 12.000 Piemontezah i 45.000 Francuzah, ukupno 75.000 mom., i da su s toga saveznici s te strane preslabi za poprimiti ofenzivu.

Iz Karsa nisu u Carigrad dne 12. nikakve pobližje viesti došle. Kompromitirani seraščier od Erzeruma zamienjen je Selimpašom, koi je opet u milost primljen. I Mustafapaša iz Batuma očekuje se u Carigradu te će se valjda na Dunav premiestiti.

Dne 8. biaše u Carigradu velika uzbunjenost; govorilo se, da je fml. grof Paar u važnom poslanstvu došao, nu kod porte na velike težkoće nagazio. — Premda se poslanstvo njegovo dèrži u tajnosti, to se ipak misli, da je došao u poslu podunavskih kneževinah, da se u obim zemljama jednaka administracia zavede i reforme nuždne preduzmu.

— Izviestja s baltičkoga mora dopiru do 2. listopada, do kojega dana se ništa znatniega pridesilo nije. Englezki admiral pregledao je sve štacie, po kojima je njegova flota raztrešena i nalazi se sad u Seskaru, gdie je admiral Seymour. Prošle godine u ovo doba povlačila se flota jur natrag, a ove godine neodlazi još, odkle mnogi zaključuju, da će barem nieka čast savezne flote prezimiti u kojoj luci švedskoj ili danskoj. — „James Watt“ i „Imperieuse“ približiše se niekolikoputah Kronštadtu

što će? Jerbo je on viešt za obsadu, ali ne i za vojnu. Car ruski to radi pametno. On nebira svoje generale što su stari, nego ih bira što su sposobni za zadatak, koi im valja riešiti; pa kako se svèrši koja čast posla, a on uklanja ovoga ili onoga generala bez svakoga dvoumljenja, pa makar on inače i hrabar bio; on to čini samo zato, što to dèržavi ide u račun.

SLUŽBENI LIST.

Br. 4663/ (508—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-rasteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komišia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. listopada 1855, broj 4064. pronadje u forintih 15,650. od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855. i to za 39 $^{1}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Pregrada, Svedruša, Verbanec, Mali-Tabor, Putkovcé, Plemenšćina, Mihovljan, Gjurmanec i Gorjakovo kotàru Klanjačkom i Krapinskom županii Varaždinskoj i spadavših na dobro Svedruša gg. Olge i Giselle groficah Erdödy, gospoje Sidonie Rubido i Alexandrine baronice Kulmer, obodvie rodjene grofice Erdödy propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče žahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieránja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. prosinca 1855.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 27. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prisašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 11. listopada 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 7318/Civ. (Izv. 299) (3—1)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu kao sud stečajni stavlja time do obćeg znanja, da je stečaj nad imovinom bivšeg ovdašnjeg tèrgovca S. D. Popovića dne 6. lipnja 1854. otvoren, uslied ovosudne odluke od 17. listopada t. g. br. 7318. ukinut.

U Zagrebu, dne 17. listopada 1855.

Klobučarić.

E. Štrigu.

Br. 881. (DS. 503) (3—2)

Izrok.

C. kr. kot. ured Pisarovina kao sud daje ovim na znanje; da je vèrh svekolike pokretne i nepokretne imovine Bare udove Gèrčević žiteljice iz Gradca, obćine Kupčina doljna, na njezinu prošnju stečaj otvoren, i za zastupnika mase i privremenog upravnika imovine g. odvietnik u Karlovcu Kamilo Visner, a za njegovog substituta g. odvietnik Vatroslav German postavljeni.

S toga se svi oni, koji kakovih mu drago zahtievah imadu na imovinu, pod stečaj padšu, iste prijave najduže do 20. studena 1855. sredstvom redovite protiv gore rečenom zastupniku mase upravljene tužbe kod suda ovog tim sigurnie prijavé, jer će u protivnom slučaju bez obzira na pravo vlastništva, pèrvenstva ili zaloga, koje im možebiti pripada, bit izključeni iz razprave stečajne i lišeni svih svojih zahtievah na masu stečajnu.

Zajedno se pako ustanovljuje ročište na dan 22. studena 1856. u 9 uri prie podne kod suda ovoga, na kojem će se medjutomni upravnik imovine potvèrdit, ili drugi koj upravnik, a tako i odbor vierovnikah izabrat, čemu će svikolici vierovnici s tim dodatkom pozivaju, da ako nijedan nedodje, sud će na njihovu pogibelj postavit medjutomnoga upravnika i odbor vierovnikah.

Pokupsko dne 16. listopada 1855.

Balog.

Br. 3659. Izv. (504.) (3—2)

Izrok

dražbe, i likvidacie tražbinah po smèrti župnika almaskog Marka Nikolića.

Od c. kr. gradsko-del. kot. suda osiečkog shodno zahtievanju ostavštinskih nasliednikah pokojnog župnika almaškog od 9. listopada t. g. dražba pokretnostih istog župnika kao sreberning, odielo, rubenine, pokućtva, vina itd. dne 16. i 17. studena t. g. u Almašu župničkom stanu jutrom od 9. do 12. a poslie podne od 3 do 6. satih za gotov novac obdèržavat će se, kuda svi kupiti želeći pozivlju se.

Nadalje imadu svi oni, koji kakovu tražbinu na ovu ostavštinu staviti imadu, za prijavu, i osviedočenje tražbinah dne 10. prosinca t. g. u 9 satih u jutro u pisarnu ovog suda staviti se, ili dotle svoju prijavnu prošnju ovom sudu podneti, pošto inače ovim vierovnikom ako kroz naplatu prijavljenih tražbinah ostavština izcèrpita postane, neće pristojat istu više tražit nego na toliko, koliko ih ide pravo zaloga.

C. kr. gradsko-delegirani kot. sud.

U Osieku 10. listopada 1855.

C. kr. žup. suda viećnik,

Tajčević.

OGLASNIK.

Br. 1635. (506—Izv.) (2—1)

Objava

kojom se obćinstvo ubavieštjuje, da će dana 29. listopada o. god. u gradu Koprivnici pravo pivotočnje za vrieme od 1. studenoga 1855. do zadnjeg listopada 1857 u 9. satih u jutro iznajmljivano biti, kamo se to pravo poduzeti želeći uljudno pozivlju.

U Koprivnici, 16. listopada 1855.

Načelnik,

G. Pevalek.

Nr. 1607. (542—Izv.) (3—1)

Natiečaj.

Kod magistrata kraljevskog grada Koprivnice izpražnjeno je miesto jednog pisara s godišnjom platjom od 300 for. sr. i jednog dnevničara sa nadnicom od 45. kr. sr. Oni, koji ete službe zadobiti žele, neka svoje vlastoručno pisane molbenice sa dokazima podkrepljene najme vèrhu izučenih školah, znanja hèrvatskog i niemačkog jezika, ćudorednog ponašanja do zadnjeg studena 1855 ovom magistratu podnesu. — Na one prositelje, koji se osobno predstave, uzeti će se veći obzir.

U Koprivnici 18. list. 1855.

Magistrat grada Koprivnice.

(170—Dp.) (3—2)

Za neoženjenu gospodu.

Više liepih izmalanih sobah u pèrvom i drugom katu u gornjem gradu, obširnia kod gospodina nadstojnika Brateljem pod broja kuće 3.

Nr. 16410/3375. (1—1)

Der k. k. Schulbücher-Verlags-Direction in Wien ist ein Zweites Sprach- und Lesebuch für israelitische Volks-Schulen zur Drucklegung übergeben worden, mit dem Auftrage, dasselbe bis Mitte October l. J. zu vollenden.

Dieses Lesebuch ist in Folge Anordnung des hohen k. k. Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 14. September 1855, Zahl 12254|982, in den selbstständigen israelitischen Volksschulen einzuführen, und es können sich desselben auch solche israelitische Kinder bedienen, welche katholische Volksschulen mit deutscher Lehrsprache besuchen.

Was zur Darnachachtung der hierlands befugten Schulbücher-Verschleisser anmit kundgemacht wird.

Von der k. k. kroat.-slav. Statthalterei.

Agram den 28. September 1855.

...ik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI.

U ZAGREBU, U SUBOTU

DANA 27. L

Carsko-kr. služb

NARODNE NO

Izlaze ove izlaze svaki dan izuzamši nedělje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Zvanično.

Br. 485.

Gospodin ministar pravosudja izvolio je dosadašnjega pristava kod c. kr. kot. ureda u Kutjevu, Vincenca Seuniga, imenovati drugim namiestnikom dèržavnoga odvietnika kod c. kr. okružnoga suda u Varaždinu.

U Zagrebu, 20. listopada 1855.

Bèrzojavne viesti

Iz Londona, 24. listopada. General Simpson opozvan je; za njegova nasliednika naznačuje se general Codrington.

Iz Pariza, 24. listopada. Vojvoda i vojvodkinja od Brabanta odputovat će odavdie u subotu dne 27. Generali Bosquet, Mellinet i Trouchu ostavili su dne 18. Francezku i uputili se na svoja miesta.

Iz Pariza, 24. list. Pelissier javlja pod 22. polag nieke prijave Bazaina iz Kinburna od 18.: Englezko-franceske divizie dostojno sudielovaše kod uspieha savezne flote. One otvoriše prokope na 800 koračajah od šancevah tvèrdje; chasseuri ubijali su nepriateljske topčie u daljini od 400 korakah. Rusi su sretno ovo poduzeće usavèršili, dočim su dne 18. razorili utvèrdjenja Očakova.

Iz Londona, 24. list. „Mornig-Post" javlja, da suglasna izviestja iz različnih izvorah daju povoda tom mišljenju, da se Rusi spremaju napustiti sievernu stranu Sevastopolja i cieli Krim.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Vèrhovna računarsko-kontrolna oblast imenovala je kod c. k. hèrvatsko-slavonskog dèržavnog računovodstva, računarskog oficiala Antuna Potrato računarskim savietnikom, ingrosiste Prokopa Vukotića i Antuna Fišera računarskim oficialima, i akcesistu Aleksandra Herna ingrosistom; oficial Gjergje Joanović, ingrosista Dragutin Hofman i akcesista Franjo Eisenthal stupili su u viši razred plaće.

— „Allg. Ztg." pišu sa hèrvatske granice: Život je ovdie na krajnim granicama civilizacie što može biti pust. Od naših komšiah iz Bosne samo na raštelima kadkad štogod čujemo, a i to nema obćeg interesa a bit će i poznato većinom. Život u toj zemlji tako je jedinstven u svom rodu, tako je različan od života u dèržavi zakonima uredjenoj, da bi svako obširnie opisivanje izgledalo kao pretieranost, i ako se taj život sobstvenim očima negleda, nemože se predstaviti ugnjetavanje kajmakamah, begovah i muselimah. Upravo reći u Bosni nema nikakva zakona — pored svijuh sultanovih fermanah novieg vremena — pored tamo izrečene jednopravnosti vierozakona i narodnosti ima Turčin sprama kèrstjana svagda pravo, i on svako zlostavljenje kèrstjana lahko tim izvini što veli: Kèrstjanin je gèrdio muhamedanski zakon; bilo istina ili nebilo — u Bosni neima protiv rieči Turčina sviedoka, ako bi se t. j. kakav jošt našao, jer se kèrstjanin boji osviete, a Turčin neće kèrstjaninu sviedočiti protiv Turčina. Kad tako kadkad stojim na bedemu Cetina i kad na tursku oblast — na nesretnu zemlju gledam, pak kad blagi iztočni vietar cvieće i miris iz te krasne zemlje k meni donosi, i kad sunce tako prijatno kako ovdie tako ondie svoje blage zrake spušta, onda često mislim: ovdie dakle, ovaj sivi kamen lomi se volna barbarstva! Dakle dovdie dopire bogati blagoslov europejske prosviete. Ovdie još kèrstjanska prosvieta i blagost — bezbiednost života i imenja — vierozakonska i gradjanska sloboda — slobodno razvijanje silah, povremeni napredak, dakle svi življi srieće u družtvu mudrim zakonima uredjenom! A tamo duboko poniženje čoviečanstva, neizkazana bieda, robstvo, robljenje, svojevoljstvo, bezakonstvo i savèršeno zadivljačenje! Kad će jedanput doći izbavitelj ovoj zemlji?

S bojišta.

— Kao što je poznato, saveznici su poslie osvojenja Kinburga pozvali ruskog zapoviednika od Očakova, generala Knorringa, da se preda. No ovaj to nehtiede učiniti, nego, videći da se spram strašne sile savezničke u neznatnoj svojoj tvèrdjici dèržati nemože, dade sám razoriti sva utvèrdjenja Očakova i ostavi zajedno sa svojom vojskom tvèrdju. Posve je jasno i da Rusi sad, pošto su izgubili južnu stranu Sevastopolja i svoju flotu, nemogu braniti sva obalna miesta u cèrnom moru, jer njihova sredstva spram najsilnie flote svieta nisu dovoljna. No isto je tako strategička istina, da saveznici mogu Krim i gornju Tauriu samo s velikim žèrtvama osvojiti.

Polag najnovih depešah iz Nikolajeva tamo se ni malo neboje za ovi grad kao ni za Kerson. Ovim doduše tvèrdjama predstoji sudbina Sveaborga, naime razorenje kućah i ladjah s velike daljine. No osim materialne te štete, koja može svakako velika biti, neimadu se Rusi za svoj savez s Perekopom ništa bojati. Sadanja saveznička vojska nije dovoljna, da može ozbiljno zaprietiti ruskoj povlačnoj linii.

Generali Benkendorf i Stakelberg pošli su u Krim, da se izvieste o položaju, snagi i stanju zdravlja kod krimske vojvojske, i donieli su caru Aleksandru vèrlo povoljno izviestje.

— Još sveudilj nezna se pouzdano, da li su i na kojem miestu obale izmedj Kinburna i morouza Perekopskog saveznici izkèrcali svoju vojsku. O najnovie javljenom izkèrcanju na Tendri jako se dvoumi.

— Njeg. velič. car Aleksander odputovao je iz Nikolajeva u Jeliavetgorod.

— „Wiener Ztg." piše iz Odese od 15. Kao što se čuje, ima oko Odese 60.000 momakah. Od opolčenja ima 5000 iz Vitebskog i Smolenskog. U Odesi samoj kantonira 29.000 momakah od opolčenja. General Helfrecht došao je ovamo s 4 divizie kirasirah; on će, kako se glasa, zamieniti generala Lidersa u zapovjedništvu, koi u Nikolajev dolazi.

Jučer je preuzela vlada svu zaliku pšenice, pripadajuće podanicima neutralnih dèržavah. Vlastnici te hrane doista su u koristi, jer se neimadu bojati, da će se ista bombardirunjem uništiti.

— Ona viest, koja se jur od duže vremena raznosila, da je car Aleksander pregledao utvèrdjenja Kievska, potvèrdjuje se sasvim. Kiev ima sad strategičku znamenitost, pa će se i njegova utvèrdjenja znatno učvèrstiti.

— Po viestima iz Krima od 13. listopada, koje je „Globe" dobio, biahu prednje straže saveznikah dne 12. približile se na pet satih hoda Bakčisaraju. Rusi su polagano povlačili se natrag. No sve je ipak tamo smieralo, kao da Liprandi priprave čini, braniti liniu Belbeka i kod toga oslanjati se na Goršakov sbor.

— „Independance belge" piše da saveznici imadu taj plan, da vojsku kneza Goršakova u jednom okrugu zatvore, koi bi okrug time, što bi sve to uži postajao, prisilio kneza, da ili bitku zametne, koja po njega jamačno

roberta. O opredieljenju ove vojske nezna se još ništa pouzdana. Ipak nije nevierojatno, da će ova vojska na prolieće početi ratovanje na sasvim novom polju.

Njemačka.

— Baron Brunov došao je u Frankfurt, i predat će dne 25. saveznoj skupštini svoja vierodajna pisma kao ruski poslanik.

Velika Britania i Irska.

London. U Englezkoj i to u parlamentu pojavljuju se znaci, koje je „N. Pr. Ztg.“ proricala. Tamo se poglavice protivnih partajah, Toriste i Pilite slažu protiv ministarstva Palmerstonova. Sajedinjavanje ovo protiv sadašnjega ministarstva uzelo je takav mah, da su se priatelji Palmerstonovi uplašili, i da gèrde sve one, koji k miroljubivcima prelaze. Medjutim do novoga parlamenta ima još 2 mieseca danah. Broj onih, koji hoće mir, počeo se je množiti i dotle lahko može narasti toliko, da će moći prevladati. Razlozi su na njihovoj strani. Dakle još vèrlo lahko možemo doživiti to, da će Englezi iskati mira.

— Neki dan je imalo gospodarsko družtvo u Hertfordsiru svoju skupštinu, na kojoj je Bulver-Liton, koi je i sam zastupnik tog grofstva, dèržao jednu besiedu, u kojoj reče izmedju ostaloga ovo:

„U domu obćinarah rekao je negda Foks, da se Englezka, kad vodi rat, nemože uzdati u fizičnu silu svoju, nego se ima uzdati više u preimućnost svoje znanosti, koja izvire iz njezine prosvieštenosti. Ona nemože postaviti na bojnome polju onoliko vojske, koliko je mogu postaviti drugi narodi; ali je očekivati da će vojska, koju Englezka postavi, imati najbolje oružje, najbolju džebanu, najbolje nabavljače, najmudrie vojničke vieštine, najbolje vojskovodje i jedanput reći svake koristi i pronalazke, koje najvažnii stepen prosvieštenosti daje čovieku. Ali se bojim da nam baš ono, u čemu se možemo nadati, da će nam najbolje ići za rukom, hèrdjavo neispada. Mi se osobito na ono oslanjamo, na što i naši stari, t. j. na čestitost svojih plemićah i hrabrost svojih vojnikah. Ali mi svi moramo priznati da imamo još mnogo koje šta proučiti dok nedodjemo do toga, da imamo puno pravo kazati da sve, što god samo ima u vlasti englezka znalost i prosvieštenost, obraćamo protiv nepriateljah, koga ponošljivo prezirući zovemo varvarin. Zato mi kao Englezi i pametni ljudi, pa neka upravlja zemljom partaja koja mu drago, imamo bezuvietnu dužnost uvesti i u sve struke uprave onu znalost, kojom se tako često hvalimo. Može biti da ćemo moći pobiediti svoga nepriatelja i bez nje, ali će nas onda to stati velikih štetah i bit ćemo uopasnosti, da u očima svojih saveznikah i u sudu manje priateljskih narodah neizgubimo ime naroda mudra i prosvieštena. To mi daje povoda predstaviti vam na riešenje one predloge, u kojima sam rekao kako su parlament i ministri dužni što prie pregledati sve struke uprave kako da se upotriebi što više živosti i znalosti, kojom se odlikuje narod englezki.“

Najposlie završi torijski taj besiednik ovako: „Gospodo moja, netrieba nam zaboraviti nikad da se mi neborimo ni za ljubav vlade ni iz osvete, nego da se mi borimo za drugu jednu višu cielj, i to za mir Europe i da je zaštitimo. Mi nećemo nikad dati pomieriti tu ciel niti ćemo i manjim biti zadovolnji. Opominjući se pak užasa kèrvi prolivene i grieha osvete, mi nećemo ni više zahtievati nego što pravo imamo, kako da nebudemo čoviečtvu bič u miesto štita i zaklona što smo mu sad.“

Različite viesti.

— Jedan očevidac ovo medju ostalim piše „Timesu“ o knezu Goršakovu: „Ima već 3 godine danah, kako je hercog Velington sahranjen u cèrkvi sv. Pavla. Mnogo njih visokih licah, a medju njima predstavnici sviuh europskih dèržavah, očekivali su pokojnikov pogreb u sabornoj cèrkvi, a medju njima i jedan general zrielih godinah, postojan i riešiteljan, koi je medjutim, dok nije donešen bio Velington, proveo vrieme na način, koi je malo čudan. On je t. j. pokraj [illegible] uparadjenih za doček sprovoda [illegible] gore dole, i gledao, kakve su u vojnika čakšire i obuće. Jedan od njegovih poznanikah zapita ga: „Šta to radite, kneže Goršakove?“ a on odgovori: „Kod nas govore da vaše gardiste nose jake i dobro izradjene, a piešaci loše cipele; pa ja bih rad o tome uvieriti se, a eto nemogu da dokučim nikakve razlike.“ Pri tome primieti knez, kako se on rado pušta u pojedinosti zvanične, a onda on još nije mogao znati, da će kadgod biti u podunavskim knežestvima i na Krimu pozvan, da sasvim drugčie dokaze da o svojoj vèrlini generalskoj.

A druga jedna pripoviedčica o knezu Goršakovu pada u ono vrieme, kad pisac nije još mogao biti izviestitelj. Onda, veli, on svima pobunjenicima, koji su bili zarobljeni, nije dao drugoga izbora, nego ili da dobiju kamdžijah čvornovitih ili da stanu u rusku vojsku. Jedanput opet bio je jedan poljski sbor od 2000 Poljakah prebiegao u Austriu, ali mu je tamo oduzeto oružje i izdan je bio knezu Goršakovu, koi je tim vojnicima postavio podobnu alternativu, ali su oni svi bili zaključili nestupiti u rusku vojsku, pa makar ih šta stalo. Na to se imalo tući kamdžijama, pri čemu je imao biti i sam knez.

Taj boj trajao je više satih i 19 zapoviednikah, već su bili uginuli od boja, a 7 drugi bili su užasnim mukama prinudjeni pokoriti se, na koje su odneseni u bolnicu. Knez pak rekao je, da će svakog pojednog od tih 2000 Poljakah biti kamdžijama, pa ma to trajalo i miesec danah. Poljaci se najposlie pokore pa stupe u rusku vojsku. — Car je Nikola dobro poznavao nepokolebivi karakter ovoga čovieka, kome je povierio obranu Sevastopolja.

Bečka burza

dne 26. listopada 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	75
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	91
dto iz narodnog zajma .	» 5%	$78^{15}/_{16}$
dto	» $4^1/_2$%	$66^1/_4$
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» $2^1/_2$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » 1839,	» 100 »	
» » » » 1854,	» 100 »	
Bečko-gradski banko	sa $2^1/_2$%	
» » »	» $2^1/_4$ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		$68^1/_4$
Bankovne dionice komad po		1026
Èškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	450
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	$2042^1/_2$
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	331
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.		U sreb.
Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	
Augsburg za 100 for. current	»	$113^5/_8$
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	$112^1/_8$
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	$26^3/_8$
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11—4
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	$112^1/_2$
Marseille za 300 frankah	»	$131^1/_2$
Pariz za 300 frankah	»	$131^3/_4$
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	241
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.		
Carski dukati		19
Srebro		

SLUŽBENI LIST.

Br. 4100/g. (Izv. 485) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 1. rujna 1855 br. 3695 pronadje u 34,000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 84⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 2 željirah ležećih u občinah Kostel, Pregrada, Gorjakovo, Cigrovec, Verbanci, Putkovec, Plemenšćina, Svedruša, Petrovsko, Hlevnica i Gjurmanec, kotaru pregradskom i krapinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Dubrava gg. Ivana Nep. i Antuna grofovah Erdödy, Amalie grofice Palfy, Sidonie Rubido, Aleksandrine baronise Kulmer, Gisele i Olge groficah Erdödy, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 5. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 5. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prian̄je stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 20. rujna 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4077/g. (491—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. kolovoza 1855 broj 3475 pronadje u 19.200 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 48 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Sv. Križ, Velika Ves, Komor, Jesenje, Putkovec, Gjurmanec, Kostel, Hlevnica i Plemenšćina, kotarih krapinskom, zlatarskom i pregradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Sv. Križ i Komor gospoje Ernestine grofice Sermage, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. 8, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnog odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

skèrbnika ostavštinskoga s onimi, koji su dali svo ju prijavu nasliednu, i uručit istim, nenastupljeni pak dio ostavštine, ili ako nije nitko dao prijave nasliedne, svukoliku ostavštinu potegnut će dèržava kao ošastnu.

C. kr. kotarski ured
U Daruvaru dne 30. lipnja 1855.
C. k. ravnatelj ureda
V Somogy.

Br. 1037. (Izv.—494) (3—3)

Izrok.

Od strani c. k. kotarskog suda Predgradskog po današnoj odluki, time obznanuje se, da je na molbu Mate Gloinarića proti udovi Magdi Ištok, radi osudom od dne 13. sèrpnja 1855 br. 774 dopitanoga duga od 100 for. sr. c. s. c. plienitbenim pravom zastavljenog za 428 for. procienjenog selišta dražba dozvoljena, koje selište sastoji iz sliedećeg:

1. Šuma zvana Jalšinje u ralih 800 □ hvatih procienjena na 10 for. — 2. Šuma zvana Golomaz u ral. 1200 □ hvatih proc. na 20 fr. — 3. Oranica zvana za Jagićem u ralih 500 □ hvatih proc. na 20 for. — 4. Livada zvana pod Hižom u ralih 400 □ hvatih. — 5. Oranica zvana pod Miaćkim u ralih 400 □ hvatih proc. na 30 for. — 6. Livada zvana Goričica u 1 ral — □ hvatih proc. na 120 fr. — 7. Kuća pod br. 27. 50 fr. — 8. Špašnik (šjlivik) u ralih — □ hvatih 20 for. — 9. Oranica zvana pod hižom u 1 ral — □ hvatih 150 for — 10. Pašnik zvani Menik u ralih — 150 □ hvatih proc. 8 for. — Ukupno 4 rali 350 □ hvatih 428 for., te za preduzet ove dražbe dva roka, i to na dne 12. studenoga i 12. prosinca 1855 prie podne od 9 do 12 satih u kući i selištu ovèršiteljice Magde udove Ištok u Cigrovcu opredieljuje se.

Uslied čega pozivlju se svikolici kupiti željeći na opredieljene dane na lice miesta s tim dodatkom, da će prie dražbe 50 fr. sr. jamčevine položiti morati, dražbeni pako uvieti, kod c. kr. ureda ovog uviditi se mogu.

Zajedno imadu se svikolici založno pravo imajući vierovnici do rečenog roka kod ureda ovog prijaviti inače će sebi pripisati imati, ako se kod razdieljenja dražbene svote njihova zahtievanja u obzir uzeti nebudu mogla.

U Pregradi 12. listopada 1855.
C. k. kot. predstojnik
Kažimir Jelačić Buzinski.

Br. 5493 (169—Dp.) (3—2)

Poziv

na Antuna Sruka žitelja novoveskog iz Zagreba.

Od strane c. k. grad. deleg. kot. suda zagrebačkog daje se ovime Antunu Sruku sada nepoznatog boravišta na znanje; da je Gjuro Truban žitelj novoveski dne 4. listopada t. g. br. 5493 podnio tužbu proti njemu radi duga 80 for. sr. i pripadakah, te da je ročište za razpravu ote tužbe na 7. siečnja 1856 za 9 satih prie podne u ovosudnoj pisarni ustanovljeno; a za kuratora ad actum g. Gjuro Franz odvietnik u Zagrebu na njegov trošak imenovan.

Uslied toga poziva se tuženik, da se u pogledu razpravljanja upitne tužbe sa pomenutim kuratorom u porazumljenje stavi, ili do ročišta ovom sudu drugog zastupnika naznači tim bolje, što će u zamudjenju jednog ili drugog sam sebi posliedice pripisati morati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.
U Zagrebu 4. listopada 1855.
C. k. savietnik,
Schmidt.

Nr. 4965. (34—P.Z.) (3—2)

Kundmachung.

In Folge Auftrages des h. Handelsministeriums wird die Mallefahrt Agram — Fiume vom 1. November d. J. an von drei auf zwei Fahrten in der Woche vermindert. Dies wird mit dem Bedeuten zur Kenntniss gebracht, dass die Fahrten von Agram am Mittwoche und Samstage 8 Uhr Abends dagegen von Fiume am Montage und Freitage 4 Uhr Nachmittags abgefertigt werden. In der Abfertigung der Briefposten in jener Richtung treten keine Aenderungen ein.

Agram 10. October 1855.
Klempay.

---

ad Stth. Nr. 16791. (36—VI.) (3—3)

Kundmachung.

Im gräflich Löwenburg'schen Konvikte in Wien sind 3 Löwenburg'sche Stiftungsplätze in Erledigung gekommen, deren Genuss bis zur Vollendung der 8. Gymnasialklasse dauert, und wozu nachdem Inhalte des Stiftbriefes Söhne aus dem Adelstande ungarischer Nation (worunter auch Kroatien und Slavonien zu verstehen ist) berufen sind, welche das 8. Lebensjahr erreicht und das 14. noch nicht überschritten haben

Sonach werden jene Eltern und Vormünder, welche sich für ihre Söhne oder Mündel um diesen Stiftungsplatz zu bewerben gedenken, hiermit aufgefordert, ihre Gesuche längstens bis 15. Dezember l. J. im Wege der betreffenden k. k. Komitatsbehörde (in Agram durch den Stadtmagistrat) zu überreichen und mit nachbenannten Behelfen zu belegen:

a) mit dem Adelsdiplome zum Beweise der adeligen Abstammung;
b) mit dem Taufscheine;
c) mit dem Kuhpocken-Impfungszeugnisse, oder mit dem Zeugnisse über die natürlich überstandenen Blattern;
d) mit dem Gesundheitszeugnisse;
e) mit dem Mittellosigkeits-Zeugnisse und
f) mit dem letzten Schulzeugnisse des Kandidaten, welches mindestens die vollständige Erlernung der 1. Normalklasse unterer Abtheilung nachweiset.

Diesem Gesuche, welches auch die Anzahl der Geschwister des Kandidaten, ob und welche von ihnen versorgt sind, oder einen Stiftungsplatz oder ein Stipendium geniessen, genau anzugeben hat, ist ferner noch die Erklärung beizufügen, dass die Eltern oder Vormünder im Stande und bereitwillig sind, die vorgeschriebene Uniform und Hauskleidung, die Leib- und Bettwäsche, das Bettgewand und Essbesteck anzuschaffen, und auch während des Genusses der Stiftung die Nebenauslagen für Kleidung, Wäsche, Schulbedürfnisse und Krankheitskosten nebst einer Zulage für die Bedienung zu bestreiten,

Von der k. k. kroat. slavon. Statthalterei.
Agram den 2. Oktober 1855.

Br. 5800.(Dp. 171.) (3—1)

Oglas.

C. kr. gradsko-delegirani kotarski sud zagrebački daje na znanje da je na molbu Paje Čavlovića vlastnika mieśetarnice i izviestione u Zagrebu, uveden usmèrtni postupak triuh komadah lozah od zagrednog žriebanja, kog će vučenje biti na 3. studena t. g. i to:

Dviuh I. razrieda pod brojevi 68.546. i 78.447. i jedne III. razrieda pod brojem 216.067. sviuh u Beču dana 12. travnja 1855. izdanih, te po molitelju navodno izgubljenih.

Povodom tim pozivlju se svi oni, koji pomenute loze ili posieduju ili na nje kakovo pravo imati misle, da se za godinu danah od danas računajuć kog ovog suda najave tim bolje, što će se u protivnom slučaju, na daljne zahtievanje kazane loze za usmèrćene oglasiti.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud
U Zagrebu 20. listopada 1855.
C. k. zemskog suda savietnik
Schmidt.

Br. 485./g. (509—Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Dolnjo-Miholjačkog kao kotars. suda se znano čini, da je na molbu vlastelinstva Dolnjo-Miholjačkog, radi duga 92 for. 30 kr. b. v. sa pripadcima odredjena javna sudbena dražba kuće pod br. 17. u Kućancima sa pripadajućih na nju 7 jutarah 291 □ oranice i 1 jut. 1360 □ livade, sudbeno procienjena na 240 for. sreb. spadajuće na vlastitost Josipa Živkovica; — zatim radi duga 24 for. 49. $^{4}/_{8}$ kr. b. v. sa pripadcim kuća pod broj. 39. u Kućancima sa na nju spadajućim 6 $^{807}/_{1600}$ jut. oranice, i 2 $^{700}/_{1650}$ jutra livade, procienjena na 240 for. sr. spadajuća na vlastitost tome Kusturića.

Pèrvi rok opredieljuje se na 17. prosinca 1855. drugi na 17 siečnja 1856. na kojem će se ovo dobro i izpod prociene najviše davajućem prodati i predati. Dražbeni uvieti mogu se kod suda uvidieti.

Uslied toga, pozivaju se svi, oni, koji upitnu kuću i zemlje kupiti žele, da na opredeljeni rok u 10 satih u jutro na lice miesta dodju.

Ujedno se ovim čine pozorni svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na ove nepokretnosti imati misle, da se do tog roka kod ovog suda prijave, inače se neće na njih kod razdielbe kupovne svote obzir uzeti. U Dolnjem-Miholjcu dne 12 listop. 1855.

C. k. kot. sudac.
Kèršnjavi.

OGLASNIK.

(173—Dp.) (3—1)

Natiečaj.

Kod sv. Križa u Začretju, u županii varaždinskoj, c. kr. kotaru krapinskom, izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara, s kojom službom skopčana je plaća 300 for. sr. sa priličnim stanom i vèrtom uz učiteljskog pomoćnika sa posebnom svojom plaćom. Natiecatelji, ovu službu zadobiti željeći, imadu svoje molbenice s potrebitimi dokazi providjene podpisanom, ili pak g. župniku u Začretju Ivanu Bradici 4. studena 1855. podnieti.

U Konoru, dne 18. listopada 1855.
Franjo Magdalenić,
nadziratelj puč. učion. kot. krapinskog.

(Dp.—157.) (3—3)

Opomena,

kojom se do obćeg znanja stavlja, da na račun podpisanog nikome na vieru niti stvarih, niti u novcu se šta izda, jerbo podpisani ovim svakog vraćanja i plaćanja se riešava.

U Sv. Ivanu 1. listopada 1855.
Mirko Variačić
načelnik i c. k. pošte meštar sv. ivanski na Zelini.

Nr. 311. (505—Iz.) (3—3)

Natiečaj

za izpražnjena učitelj. miesta
u Osiečkoj županii, u Tovarničkom kotaru.

U novom Vukovaru izpraznjeno je učiteljsko miesto pèrvog i drugog razreda s godišnjom platjom 300 fr. sr. slobodnim stanom, i liepom bašćom, iziskuje se pako točno znanje ilirskog i niemačkog jezika, i dobro sviranje orguljah.

U Novaku pèrvog i drugog razreda s godišnjom platjom 100 fr. sr. 30 merovah požunskih žita, 30 m p. sitnih kukuruza, 8 fatih dèrvah, slobodnim stanom, znanje niemačkog jezika nije potrebito.

U Gibarcu u Vojvodini pèrvog i drugog razreda s godišnjom platjom 120 fr. sr. 20 m. p. žita, 20 m. p. sitnih kukuruza, 3 hvata dèrvah 6 funt. sviečah, slobodnim stanom i bašćom.

Erdeviku platja kao u Gibarcu.

Natiecatelji imadu svoje molbenice s dokaznicami vèrhu svoje dobe, dovèršenih naukah, i učiteljskoga izpita, ćudorednoga ponašanja, istečenih možda zaslugah providjene do 15. Studena o. g. Tovarničkoga kotara pučkih učionah nadziratelju veleč. g Antunu Poslavsky-u Vice: arcidjakonu i župniku, podneti kroz Vinkovce i Orolik u Berak.

(119—Dp.) (10—4)

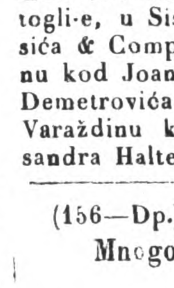
Sa car. kralj. austrianskim i kralj. bavarskim previšnjim povlastjem

Doktora Hartung-a

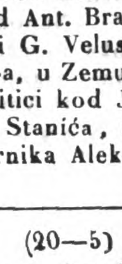
BILJNA POMADA

(po 50 kr. srebra od tegelca) za uzkèrsnutje i oživljenje narastaja vlasih, i

Dra. HARTUNG-A ULJE S KORE KININSKE

(po 50 kr. srebra flašica) za uzdèržanje i poliepšanje vlasih sveudilj najosobitiim priznanjem razširuje se; — iz sadanjeg gledišta kometične kemie dodje im u dio priznanje, kano najboljeg i najjevtiniег proizvoda u toj struci te dobit ih je jedino u ravno dobroj kakvoći:

U Zagrebu kod liekarnika **Graciana Mihića**, u Karlovcu kod Tome Aleksića, u Čakovcu kod A. Karasa, u Osieku kod liekarnika Jos. Horninga, u Rieci kod Petra Rigotti-a, u Koprivnici kod liekarnika Rud. Schiketanc-a, u Križevcih kod Ant. Bratogli-e, u Sisku kod Franje Pokorny a i G. Velussića & Comp., u Pančevu kod J. Huber-a, u Zemunu kod Joanovića i Petrovića, u Virovitici kod J. Demetrovića, u Vukovaru kod Todora Stanića, u Varaždinu kod S. A. Taušek-a, i liekarnika Aleksandra Haltera.

(156—Dp.) (20—5)

Mnogostranim potraženjima da se zadovolji

pravi

ŠTAJER. BILJNI SOK ZA PÈRSOBOLJU

sveudilj u najizvèrstnijoj kakvoći moći je dobiti u Zagrebu u liekarni Föderl-ovih baštinikah*)

☞ Proizvoditelj jedini pravog štajer. biljnog soka liekar J. Purgleitner u Gradcu, moli da mu se otaj sok s inimi pod istim označenjem u tèrgovinu stavljenimi proizvodi nezamieni.

☞ Flaše pravog štajer. biljnog soka iz biela su stakla sa konačnim gèrlom, kositrenom kapslom na kojoj (kao što i na flaši) natiskano je: »Apotheke zum Hirschen in Gratz« i »J. P. A.« pomnjivo začvèršteni, u ostalom providjeni napisi, sa podpisom proizvoditelja.

Ciena jedne flaše 50 kr. sr., manje od 2 flaše nerazzašilje se. Zamatanje od 2 ili 4 flaše stoji 20 kr. srebra.

*) Soka otog uviek je za dobiti:
u Beogradu kod gosp. Treškovića.
» Belovaru » » Lackovića.
» Osieku » » liekara Horninga.
» Novoj-Gradiški kod g. A. Antonovića.
» Karlovcu kod gosp. A. Benića.
» Koprivnici » » S. Reškovca i sina.
» Novomsadu » » J. L. Vidašića.
» Zemunu » » liekara Zrešćika.
» Virovitici » » D. Demetrovića.
» Varaždinu » » liekara Haltera.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 29. LISTO

Carsko-kr. služb

NARODNE NO

Novine ove ... svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Zvanično.

Br. 3242./pol.

Javna zahvala.

Za pogorelog žitelja sela Netretić Matu Bosiljevca sakupio je magistrat glavnog grada Zagreba u svome području, i ovamo priobćio 8 fr. 17 kr. srebra.

Blagotvornim darovateljem izrazuje se u ime pogorelca ovim dužna javna zahvala.

U Netretića dne 26. listopada 1855.

C. k. kot. predstojnik:
Eug. Barac.

Bèrzojavne viesti

— „Wiener Ztg." priobćuje sliedeću bèrzojavnu depešu:

„Knez Goršakov javlja: Dne 22. listopada krenuo je nepriatelj brojem 30—40.000 momakah iz Eupatorie, dne 23. listop. pomaknuo se prema Tulat-u; nu kad je na visini Ašig-Djimina primietio kretanje naših ulanah, koji su zaprietili njegovu lievu krilu, povukao se do Aktači-a natrag. Izmedj Kinburna i Nikolajeva nije se ništa novoga dogodila."

— Knez Goršakov javlja: Do 25. listopada nije se izmedj Kinburna i Nikolajeva ništa novoga dogodilo. Krenuvši iz Eupatorie nepriatelj vratio se opet u ovi grad.

Iz Varšave, 25. list. General Liders izdao je dnevnu zapovied, uslied koje su polag carske naredbe svekolike družine 1. opolčenja stavljene pod njegovo zapoviedništvo.

Iz Turina, 23. listop. General Percy podnio je svoju ostavku kao načelnik englezko-talianske legie. Miesto njega imenovan je jur pukovnik Read.

Iz Fiorence, 23. list. Dèrž. dohodci god. 1854 iznosili su 35. 467. 110, a troškovi 37. 637. 010 lirah.

Verona, 24. list. Njeg. c. vis. g. nadvojvoda Drag. Ljudevit stigao je ovamo.

Mlietke, 25. list. Preuzv. g. novi namiestnik grof Bissinger stigao je ovamo te od poglavarstvah i konzulah pozdravljen bio.

Udine, 25. list. U Friaulu je kolera gotovo sasvim izčezla.

Iz Berlina, 26. list. G. austrianski ministarski savietnik Brentano stigao je jučer ovamo.

Iz Pariza, 25. list. Sutra će njeg. velič. car dèržati u Versaillesu pregled.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Promiene u nadbiskupiji zagrebačkoj.

Postali su:

Gosp. Zrinšćak Ivan, duv. pomoćnik u Ivancu, župnikom u Vidovcu;

„ Kralj Janko, dosadanji zakl. pisar u nadbiskupijskoj pisarni, župnikom u dolnjoj Stubici.

Preminuli su:

Gosp. Žuvić Josip, župnik u Vidovcu;

„ Marašković Petar, župnik u dolnjoj Stubici;

Preč. g. Budić Alojsio, zač. kanonik pèrvostolne zagrebačke cèrkve, podarcidj. okružja odranskog i župnik u Odri.

U Zagrebu. Kao što „Agramer Ztg." javlja, dogodili su kod sv. Šimuna blizu Zagreba prigodom popisivanja nieke kaptolomske desetine žalostni neredi. Seljaci su se tom popisu, vodjenom po gospoštinskom advokatu, suprotstavili u toliko, da su nazočni žandari vidili se prisiljenima učiniti porabu od svoga oružja. Jedan seljan bude ubijen. —

Odmah je imenovana komisia, koja će tu stvar istražiti.

Iz Zagreba. Već od 16. stoljeća obstoji u Rimu zavod „collegium hungarico-germanicum", koi je s početka bio samo za Niemce ustrojen, no po Gèrguru XIII. protegnut je takodjer na Ugarsku i sdružene kraljevine, tako da su ove zemlje za svoje mladiće imale u rečenom zavodu dvanaest miestah. Pošiljanje mladićah s rečene svèrhe u Rim zanemareno je s vremenom (valjda odkad je Josip II. bio zabranio svoje podanike slati u taj zavod) na toliko, da u novie vrieme nije tamo u tom zavodu iz rečenih krajevah nikoga bilo. Poslie godine 1848. pobrinuo se je nj. em. kardinal i primas ugarski, Ivan Scitovski opet zato, da se pošiljanje mladićah u collegium hungarico-germanicum nastavi, te je zbilja u njem izposlovao miesta za šestoricu, medju kojimi se sad nalazi i jedan mladić iz Senja, Mihalj Barilli već u trećoj godini bogoslovja. Doznavši o tom naš preuzv. g. nadbiskup htiede i on da se uživa starinskog prava. No pošto mu posrednjim putem nije pošlo za rukom, da izposluje miesto za jednoga od svojih biskupljanah, obrati se neposredno na ravnatelja rečenog zavoda, poznatog generala jezuitah Beckxa, koi pravednu želju našega preuzvišenog gosp. nadbiskupa izpuni. Tako je dakle iz naše nadbiskupije dne 17. o. m. poslan u rečeni zavod u Rim g. J. Medur, bogoslovac 1. godine, gdie će se izobrazivati pet godinah, i to jednu godinu u mudroslovju, a 4 godine u bogoslovju. (K. l.)

⊙ Iz Gline na 21. listopada. Jutros ovèršismo liepu slavu u Gorah, koja vriedi, da se u Narodnim Novinama zabilježi. Krajiški narod, kako je naviek junačan, tako najpače, kad njegovi vojnici na vojsku odu, što ga je manje kod kuće, to je opreznii i složnii čuvajući sebe i dom si od zločinacah. Tako nema tomu dugo, uhvatiše Farkašićani i Dumačani dva iz Siska uskočivša zločinca, pak s toga dobiše krajišnici Ivan Kožuh i Luka Roksa srebèrne križiće, a naš obèrstar baron Benko, pratjen od štopovah i drugieh oficirah pripoji ih pred sakupljeniem narodom na proste haljine rečenih krajišnikah, a za toga gruvahu uzamanice mužari i odzivaše se jasni glas vojničkog roga. Liepo je obèrstar Benko reko, da se je opet pojavio dični duh pèrve banske regimente da je zavlado red, da je s toga jenjala u nas pokradja i svako drugo zlo dielo, pak da nas je s toga i opet ogrijalo sunce carske milosti:

Izim Kožuha i Rokse budu još šestorica u ime gubernie pohvaljena, što su se kao potiernici junački vladali, a od obćine gorske dobiše s obèrstarove ruke znatne darove u novcu.

Za obèrstarom poviknusmo im triput, i triput se odazvalo po svoj krajini: „Živili!"

S bojišta.

— Generaladjutant Muraviev javlja o jurišu na Kars pod 30. rujna. da je na glas, da se u okolici Batuma skuplja turska vojska, koja kani u isto vrieme prema Gurii (na sieveru) i prema Akalčiku (na iztoku) operirati, — zaključio, na ovu tvèrdju dne 29. napasti. Za tu svèrhu opredieljena su tri odieljenja, pèrvo pod generallieutenantom Kovalevskim, drugo pod generalmajorom Maydellom a treće pod generalmajorom grofom Nirod-om. Osim toga

— Svi izviestja slažu u tom, da će flota zapadnjakah istočno more da napusti, i kući se vrati niti će preduzimati dalje kakve vojne miere. Flota neće se vraćati na jedan put nego pomalo, kako da ostanu potrebne ladje poradi zatvora mora, dok se nepojavi led. Ruski generali uviereni budući, da se nemaju ničega bojati, poslali su lahko konjaništvo sa kuronskog primorja u unutrenost Rusie.

— Izviestja turskog zapoviednika iz Kerča nisu utiešiva; vojska neima hrane ni vode, a nije već od 8 miesecih ni plaće dobila. Ruska vojska pod generalom Vrangelom od ovo dva mieseca znatno je podkrepljena.

Občenito se tvèrdi, da maršal Pelissier tečajem ove godine neće ništa ozbiljnoga poduzeti. On želi štediti francezku kèrv i neprijatelja gladom, zimom i bolestima pobiti.

Selimpaša otišao je u Trapezunt.

Moldavia i Vlaška.

— Bukureštke zvanične novine objavljuju, da se prodaja rogate marve izvan zemlja zabranjuje, jer se bojati skupoće u sobstvenoj zemlji. Dozvoljena je samo prodaja turskoj i saveznoj vojsci.

Talianska.

Iz Rima, 17. list. Kao što se s pouzdane strane osigurava, priobćenju konkordata nestoji na putu nikakva zaprieka van ta, da još nije u papinskom konzistoriumu proglašen. No to će vajda mieseca prosinca sliedovati. — Govori se, da će Antonelli odstupiti od uprave dèržavne, a miesto njega doći Viale Prelà Antonelli goji simpatie za Rusiu.

— Turinski parlament otvorit će se dne 12. studenoga.

Turska.

Iz Carigrada, 15. listopada. General Vivian nalazi se tudie i zabavlja se s pripremama za ukèrcanje englezko-turskog kontingenta u Krim. — Mnogobrojne ladje odjedrile su u azovsko more, da tamo hranu tèrpaju. Za zimovanje savezne flote učinjene su jur priprave u Beykosu i carigradskoj luci. Džebana i mondur neprestano odašilju se u Aziu. U logoru Masłaka ima sad 10.000 mom.

Ruski zarobljenici poslat će se za izmienu u Odesu. Bruse je posve pusta; potresi tudie još traju.

Iz Trapezunta od 8. pišu, da su Rusi nastavili cerniranje Karsa, jerbo Turci, neimavši konjaništva, nisu posliednju pobiedu dovoljno upotrebili. Kod juriša na Kars odlikovali su se odpadnik Kmety, Kolman i Viliams.

Francezka.

— Kao što iz Marseila pišu, ukèrcava se tamo neprestano vojska za istok. Za niekoliko danah otići će 10.000 m., a poslie ovih 3—4000 ovih momakah. Kasarne gradske nisu dovoljne, da primu svu prolazeću vojsku na konak, nego se vojnici ukvartiruju po privatnim kućama. Kao što je sračunano, dosada je Francezka i Algir poslala u istok 300.000 momakah.

Velika Britania i Irska.

London, 18. listop. (N. P. Z.) Jučer se dèržala velika skupština u Londonu zbog pitanja: rat ili mir. Glavni govornik za mir bio je nieki Gjorgje Tompson, koi je od londonskog naroda vèrlo obljubljen. On je izložio početak sadašnjeg rata, i položaj pravoslavne cèrkve u Turskoj, dajući često Rusiji za pravo. Živostno plieskanje pratilo je svaki njegov glavni dokaz. Najveć[illegible] krivi Ruse, što su zapremili podunavska kneževstva. — Partaja za rat bila je predstavljena kroz dva governika, ali nisu mogli uništiti onaj utisak, što ga je učinio Tompson. Kad je došlo da se glasovi daju, velika većina [illegible] je da netreba voditi rat, na koje je sliedovalo dugo trajuće plieskanje rukuh. „Times“ o ovoj skupštini ništa nespominje, nego ostali dnevnici, medju kojima „Mor. Advertiser“ najpravedniji opis donose.

Iz Londona, 22. listopada. Minister sir Villiam Mollesworth danas je u 1 sat u podne preminuo. — „Times“ prieti uskocima za slučaj, ako budu i nadalje javno propoviedali ubojstvo, da će s Engleske prognani biti.

Bečka burza

dne 27. listopada 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	75[1]/16
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	79
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » 1839,	» 100 »	
» » » » 1854,	» 100 »	98¼
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnega odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		68
Bankovne dionice komad po		1029
Eskomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	342¾
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	2055
» beško-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Linceske željeznice . .	» 250 »	229
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	531
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva	po 200 forint.	
» Gjarske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 helandezkih for. .	for	94
Augsburg za 100 for. current	»	113¾
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	112⅜
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	28⅜
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	111¾
London za 1 funt šterlinga	»	11—5
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	112⅝
Marseille za 300 frankah	»	131⅞
Pariz za 300 frankah	»	132
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	241
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	18⅜
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Nr. 4965. (84—P.Z.) (3—3)

Kundmachung.

In Folge Auftrages des h. Handelsministeriums wird die Mallefahrt Agram — Fiume vom 1. November d. J. an von drei auf zwei Fahrten in der Woche vermindert. Dies wird mit dem Bedeuten zur Kenntniss gebracht, dass die Fahrten von Agram am Mittwoche und Samstage 8 Uhr Abends dagegen von Fiume am Montage und Freitage 4 Uhr Nachmittags abgefertigt werden. In der Abfertigung der Briefposten in jener Richtung treten keine Aenderungen ein.

Agram 10. October 1855.

Klempay.

Br. 485./g. (509—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda Dolnjo-Miholjačkog kao kotars. suda se znano čini, da je na molbu vlastelinstva Dolnjo-Miholjačkog, radi duga 92 for. 30 kr. b. v. sa pripadcima odredjena javna sudbena dražba kuće pod br. 17. u Kućancima sa pripadajućih na nju 7 jutarah 291 □ oranice i 1 jut. 1360 □ livade, sudbeno procienjena na 240 for. sreb. spadajuće na vlastitost Josipa Živkovica; — zatim radi duga 24 for. 49. 4/8 kr. b. v. sa pripadcim kuće pod broj. 30. u Kućancima sa na nju spadajućim 4 [illegible]/1600 jut. oranice, i 2 700/1600 jutra livade, procienjena na 240 for. sr. spadajuća na vlastitost tome Kusturića.

Pèrvi rok opredieljuje se na 17. prosinca 1855. drugi na 17 siečnja 1856. na kojem će se ovo dobro i izpod prociene najviše davajućem prodati i predati. Dražbeni uvieti mogu se kod suda uvidieti.

Usljed toga, pozivaju se svi, oni, koji upitnu kuću i zemlje kupiti žele, da na opredeljeni rok u 10 satih u jutro na lice miesta dodju.

Ujedno se ovim čine pozorni svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na ove nepokretnosti imati misle, da se do tog roka kod ovog suda prijave, inače se neće na njih kod razdielbe kupovne svote obzir uzeti. U Dolnjem-Miholjcu dne 12 listop. 1855.

C. k. kot. sudac.
Kèršnjavi.

Br. 325 (513—Izv.) (3—1)

Razpis natiečaja.

Kod c. k. županijskog suda u Rieci izpražnjeno je jedno miesto pisara s godišnjom platjom 500 for. i s pravom stupiti u višju platju od 600 for. Oni, koji žele ovo miesto postignuti, imaju svoje molbenice ispravami providjene podnieti c. k. predsiedničtvu ovomu, ako u službi se nalaze kroz svoje predstojnike, koji pako u službi nisu, putem svoje političke oblasti, i to najdalje u roku 4. tjedna od tretjeg uvèrštjenja ovog oglasa u novinah, dokazati dobu života, vierozakon i stališ, svèršene nauke sa formulami pisanja, njihovo dosadašnje službovanje, upotriebljenje i ponašanje, dokazati konačno ako molitelji i u kakovom odnošenju rodbine, ili tastbine se nahode sa kojim izmedj činovnikah c. k. županijskoga suda ovoga.

Predsiedničtvo c. k. županijskog suda.
U Rieci, dne 2. listopada 1855.

Br. 488./gr. (511 Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strani c. k. kot. ureda Doljno-Miholjačkog kao kot. suda se znano čini, da je na molbu vlastelinstva D. Miholjačkog radi duga 6 for. 18 kr. b. v. sa pripadcima odredjena javna sudbena dražba kuće br. 54. u Kućancima sa 8 jutarah 528 □ oranice i 1 jutro 500 □ livade, sudbeno procienjena na 240 for. sr. spadajućima na vlastitost Ante Živkovića; — zatim radi duga od 38 for. b. v. sa pripadcima prodaja kuće pod br. 29. u Kućancima sa pripadajućimi on nju 6 jut. 1245 □ oranice, 2 jutra 395 □ livade; sudbeno procienjene na 240 for. sr. spadajuća na vlastitost Serdie Cara.

Pèrvi rok opredieljuje se na 31 pros. 1855. drugi na 31 siečnja 1856. na kojem će se upitno dobro makar i izpod procienbene ciene najviše davajućem prodati.

Uslied toga pozivaju se svi oni, koji upitnu kuću žele da na opredieljeni rok u 10 sati u jutro na lice miesta dodju. Dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda vidieti.

Ujedno se ovime čine pozorni svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na ove nepokretnost imati misle, da se do to doba kod ovog suda tim sigurnie prijave, što se inače kod razdielbe kupovne svote na nje paziti neće.

U Dolnjem Miholjcu 12 listopada 1855.
C. k. kot. sudac.
Kèršnjavi.

OGLASNIK.

(172—Dp.) (3—2)

Natiečaj.

Kod sv. Križa u Začretju, u županii varaždinskoj, c. kr. kotaru krapinskom, izpražnjeno je miesto učitelja i orguljaša, s kojom službom skopčana je plaća 300 for. sr. sa priličnim stanom i vèrtom uz učiteljskog pomoćnika sa posebnom svojom plaćom. Natiecatelji, ovu službu zadobiti želeći, imadu svoje molbenice s potrebitimi dokazi providjene podpisanom, ili pak g. župniku u Začretju Ivanu Bradici 4. studena 1855. podnieti.

U Konoru, dne 18. listopada 1855.

Franjo Magdalenić,
nadziratelj puč. učion. kot. krapinskog.

(168—D.P.) (6—3)

Prepovied lova.

U šumam gospoštine Rečice gosp. Vilima B. Hercberga svevèrstne zvierine lov se strogo prepovieda, u slučaju prestupa će se proti prestupnikom zakonitim propisom postupati.

(Dp. 174.) (—1)

Jedan podrum (Pivnica)

Sa lagvi na 800 okovah, daje se u najam; obširnia u Ilici pod brojem kuće 750.

[illegible] Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 30.

Carsko-kr. služ

NARODNE N

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istn. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Zvanično.

Dne 22. listopada 1855 izdan je i razposlan komad IX., razdiela II. zemaljskog-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu. Isti sadèržava pod

Br. 19. Okružnicu c. k. hèrvatsko-slavonskoga namiestničtva od 22. rujna 1835, kojom se do obćega znanja stavljaju ustanove, koje je visoko c. k. ministarstvo unutarnjih poslovah našlo izdat u obziru predprežne nagrade, imajuće u upravnom področju ovoga c. k. namiestničtva započet dne 1. studenoga 1855.

Br. 20. Oglas c. k. financialnoga zemaljskoga ravnateljstva za Hèrvatsku i Slavoniu od 27. rujna 1855, u obziru ograničenja obiuh financialnih kotarah zagrebačkog i varaždinskoga počamši od 1. studenoga 1855.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Visoko c. k. ministarsto financiah naredilo je razpisom od 23. rujna 1855, da se oba financialna kotara zagrebački i varaždinski ograniče polag novoga političkoga i sudbenoga razdieljenja ostavivši vojnička područja sluinske, zatim obiuh banovačkih regimentah kod zagrebačkoga, nadalje varaždinske, križevačke i djurdjevačke regimente kod varaždinskoga financialnoga kotarskoga ravnateljstva.

Ovo ograničenje ima 1. studenoga 1855 stupit u dielatnost, zato se od toga vremena počamši, uredski kotari Moslavina i Vèrbovec spadajući polag nove političke i sudbene organizacie (zem. vlad. list od god. 1854, kr. 139, str. 273) k zagrebačkoj županii tako u obziru na upravu i kontrolu svih neizravnih podatakah, dèržavnih i zakladnih dobarah zajedno s luzi k tomu spadajućimi kao i u obziru na pienezništo podčinjaju c. k. financialnom kotarskom ravnateljstvu u Zagrebu.

U Zagrebu. Vis. financialno popečiteljstvo izdalo je privremeno uredjenje o upravi carskih rudokopnjah u Hèrvatskoj i Slavonii. Rudničko povierenišvo Radobojsko podčinjeno je rudničkom satništvu u Leobenu. Kotar istoga protezat će se na kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu. Rudničko satništvo u Leobenu bit će u svim rudarstvenim poslovima, odnosećim se na Hèrvatsku i Slavoniu, podčinjeno namiestničtvu u Zagrebu.

Uprava carskih rudokopnjah u vojničkoj krajini uredit će se posebnim propisima.

U Zagrebu. Kao što „Triester Zeitung" javlja, nalaze se medju onim dèržavnim dobrima, koja su predana narodnoj banki, i dva u Hèrvatskoj. A „Pest. Llod" nabraja ih 4—5.

S bojišta.

— Iz Trapezunta doznaje „Fremdenblatt," da je jednom oficiru od generalštaba Vassifpašina u Karsu pošlo za rukom, te se po suzbijenom jurišu kroz ruske prednje straže nekako proturao, i preko Erzeruma, Trapezunta u Stambul došao, da tamo podnese ustmeno izviestje o bitki dne 29. rujna. Taj oficir osigurava, da su Turci, koji su svoje redute dva puta izgubili i opet ih na novo osvojili, takodjer mnogo ljudih izgubili; takodjer tvèrdi on, da se Kars nemože dèržati, ako Vasifpaša nedobije pomoć. Rusi nimalo nemisle obsadu dignuti, nego vuku nove prokope i bombardiraju doljni grad iz 70 topovah; iz Gumria povukli su Rusi novu vojsku u logor pred Kars, i novi juriš je neizbieživ.

— Iz Varne od 17. list. pišu, da je osim 3000 mom. sva ostala vojska otišla u Eupatoriu i Batum. Dne 12. došao je ovamo knez Čartoriski, da ustroji poljsku legiu, koja će u Besarabii vojevati. U tu poljsku legiu primaju se samo muževi od umierene stranke. Namiera, da se u tu legiu primu Sèrblji i Bošnjaci, morala se povèrći, jerbo južni Slaveni neće da znadu za Poljake.

Stanje zdravlja kod savezne vojske u Krimu opet se pogoršalo i rezerve iz zapadnih lukah dobiše zapovied, da se u Maslaku ulogore.

— O ekspedicii prema gradiću Fanagorii javlja se sliedeće: Na cielome azovskom moru posiedovao je nepriatelj na jugoiztočnoj obali Krima i na iztočnoj strani moreuza Kèrčkog samo još jednu točku, naime otvoreni grad Tanan i mali gradić Fanagoriu, zatim na krajnjem koncu zalievu varošicu Temriuk. Taman je sa svojim velikim magazinima služio nepriatelju za središte obskèrbljivanja iztočne obale krimske. Da se dakle nepriatelju presieče savez s Tamanom, pošlo je 23. rujna deset francezkih i pet englezkih topčarah onamo. Na očigled varoši staviše se ove topčare u bojni red i jedan oficir s tumačnikom biahu u varoš poslani kao parlamenteri, da pozovu varoš zajedno s tvèrdjom na predaju. Pošto bi proteklo opredieljeno za odgovor vrieme, a odgovor dovoljan došao nebi, počeše topovi rikati. Posada od 800 mom., koja se spremala da se savezničkom izkèrcanju suprotstavi, povukla se na bèrzo iz grada, zapalivši prie magazine. Skoro zatim izkèrca se 6000 m. francezkog pomorskog piešaštva pod zapoviedništvom majora Durbau-a i 300 m. englezke linejne vojske pod podpukovnikom Osmont-om; koja se vojska požurila, da vatru ugasi. I gradić davao je samo neznatni odpor te jedan sat poslie izkèrcanja vio se francezko-englezki barjak na Fanagorii. Saveznici su kod toga poduzeća imali samo 4 ranjena, a zato su zaplienili znatnu količinu zaire, koja je odpremljena u Kèrč, Jenikale i gradić Pavlovskaja.

— O jurišu na Kars piše „Milit. Ztg.": Ako se generalu Muravievu imadu činiti kakova predbacivanja, to ova jamačno u tome leže, što su učinjene za juriš naredbe nedostatne bile, a nipošto u tom, što je isti juriš poduzet. U tom obziru doznajemo, da Rusi nisu do 29. rujna svoje paralele ni dogotovili, a isto tako ni svoje baterie u prokopima, koje biahu samo sa 36 topovah od težkog kalibra naoružane. Juriš nije nikakvim bombardiranjem pripravljen, jer je general Muraviev htieo iznenada napasti; za vrieme juriša mienjao je naredbe, pošto su već četiri generala poginuli ili ranjeni bili, napokon poveo je malo vojske na juriš, i rezerve istom onda izaslao, kad je glavni juriš jur suzbijen bio.

— Turski bulletin o jurišu na Kars glasi: „Dne 29. rujna u jutro krenuli su Rusi, koji brojem 30-40.000 m. Kars obkružiše, u kolonah protiva redutah tvèrdje; premda im je opetovano pošlo za rukom prodrieti u ove redute, to ih je opet hrabrost i junačtvo naše u najvećem stepenu oduševljene vojske odbilo. Nepriatelj ponovi napadaj sa svom snagom, no i posliednji njegovi napori razbili su se o neustrašimost naše vojske. Od toga časa, poslie 8 satne bitke, povlačili su se Rusi u najvećem neredu natrag i osim ponešenih sa sobom mèrtvih ostaviše oko tvèrdje još 4000 tielesah. Mi smo im 100 ljudih zarobili i 1 top oduzeli. Naš gubitak iznosi do 800 mom. što mèrtvih, što ranjenih. U tom broju nalazi se više višjih oficirah."

jutro u 9 satih sdružilo se je s onima u Limanu jur nalazećim se ladjama još 11 zavojnih fregatah i jedna linejna ladja od 90 topovah, i sve te ladje otvoriše najjeću kanonadu i bombardiranje, pri kom je i sva ostala nepriateljska flota s morske strane učastvovala. Ova paklena vatra trajala do $2^1/_2$ sata popodne. Tada zašuti tvèrdja, u kojoj su gotovo sva zdanja zapaljena; uslied česa i nepriatelj prestane pucati. U 3 sata vidilo se, kako se dvie topčare pod parlamentarskim barjakom približuju tvèrdji, u koju je za pol sata unišla izkèrcana još prie nepriateljska vojska. Zatim su ladje u Limanu ležeće okrenile se prema Očakovu na protivnoj strani Limana ležećem i Nikolajevskoj baterii, no do danas u večer nisu započele pucnjavu."

— Medju oficirima, za kojima se u Rusii najviše žali što su poginuli pri jurišu na Sevastopolj, nalazi se i kapetan od glavnoga štaba, baron Majendorf, mladić od 25 godinah a sin predjašnjeg ruskog poslanika u Beču, o kojega smèrti grof Sologub ovako pripovieda u jednim petrogradskim novinama: Kad se borilo da se opet osvoji kula malakovska, bilo je bojati se, da će nestati džebane. Glavni se štab nalazio blizu iza jednog kamenog zida, a spaze se kola što vuku džebanu, ali idoše protivnim putem Na to odjaše k njima baron Majendorf i odvede ih k vojsci, čim ova bude postavljena u stanje, da se i dalje odupire i da odèrži Korabelnu. Jedno nepriateljsko tane rani hrabroga štabskoga kapetana više desnoga sliepoga oka, matrozi ga dignu, a on da oni nebi duhom klonuli, reče im smiešeći se, kao što je i generalu rekao: „Za tri dana bit ću opet na južnoj strani; konju." On morade ostati na južnoj strani; no kad mu priatelj grof Bielohorski čuje da je ranjen, a on predje na stranu, koju je nepriatelj već zauzeo bio, i posliednje časove provede na postelji umirućega. Knez je Gorčakov još istu noć pisao otcu njegovom i javio da mu je sin umro.

Austria.

U Beču, 28. listopada. Kolera, koja je jur od niekoliko danah znatno popustila, sad je već kao izčezla.

— U posliednje vrieme kupovali su Amerikanci u potaji silno olovo po Francuzkoj i Englezkoj. Kako se govori to je olovo kupljeno na račun Rusie, i odnet će se preko Amerike u rusku zemlju.

— Po računu činjenom g. 1844 predaje se u Madjarskoj, Hèrvatskoj, Slavonii i Vojvodstvu Serbii u 4061 narodnoj školi na madjarskom jeziku, u 2064 na slavenskom, u 984 na niemačkom, u 261 na vlaškom, u 3 na talianskom i u 939 miešovito.

— Funta mesa od volovah, koje će saveznici od proleća u Madjarskoj kupovati, stat će ih u Krimu kad se svi troškovi uračunaju 1 fr. sr.

— Ugarska ima više vinogradah nego sve ostale zemlje austrianske dèržave u jedno. Po najnoviim datama ima u cieloj Austrii vinovom lozom pokrivene zemlje 1.759.27. jutro; od te sume spada na Ugarsku 1.120.331 jutro, na Dalmaciu 118.799 jutra, na Erdelj 101.963 na doljnu Austriu 80.153 na Moravsku i Šlezku 13.383, na Česku 3133, na Galiciu 30 jutarah; ostatak spada na ostale austrijske provincie.

U Austrii ima sada devet sveučilištah, i to u Beču, Gradcu, Insbruku, Pragu, Lavovu, Pavii, Paduvi, Pešti, Krakovu. Osim toga ima samostalne pravoslovne akademie u Zagrebu, Debrecinu, Velikom Varadu, Sibinju, Košicama, Kološvaru, Požunu. U g. 1851 bilo je na 10 sveučilištah (sa Holomucem) 418 učiteljah i 15.176 učenikah; u g. 1851 bilo je 583 učiteljah, učenikah 9546. Od to doba raste broj učenikah.

Turska.

— Iz Bugarske čujemo da tamo hajduci nečuvene pokore čine. Većinom su turski vojnički bjegunci, koi svoju platu od šest ili osam miesecih nisu primili. Prie niekoliko nedeljah, pokrali su četèrnaest cèvutah na drumu izmedju Silistrie i Varne i odnieli su im 3000 komadah dukatah, i ostavili su ih što može gore biti.

— U [illegible] strašno kolera.

Rusia.

— „Le Nord" oprovèrgava nieke glasove, kroz novine razprostranjene. Tako veli, da nije istina, da je imperator iz Nikolajeva u Krim otišao, moguće je, da će tamo otići, ali za sad neima od toga ništa; takodjer nije istina, da se je knez Menšikov u jedan monastir u Moskvu povukao, može se svaki dan viditi, gdie se šeta po Petrogradu. Obzirajući se na zauzetje Sevastopolja gèrdi dopisnik Engleze govoreći, kakvu su oni žalostnu rolu u sadašnjem ratu igrali, kako se pokazalo da im suvozemna sila ništa nevriedi, a kako je flota slavu svoju izgubila. Napoleon je sam junak. Ali bi za cielo i on pružio ruku da se pomiri, kad se nebi njegov saveznik trudio, produžiti rat na tudj račun, da zabuni sav sviet, pa da lovi u mutnoj vodi.

— Od svibnja do rujna o. g. priloženo je u komtoaru njen. velič. carice Marie Aleksandrovne za branitelje Sevastopolja u novcu 290.666 rub. 32 kop. u srebru, i raznih drugih 1048 komadah. Carica je svima darovateljima izjavila svoju najvišu priznatelnost.

— Pišu iz Petrogradu „Neue. Pr. Ztgu.": „Kèrvavim pismenima zapisano je ime Sevastopolja u knjigu poviestnice. Miesto gdie je nekad varoš bila, označavaju sada razvaline i liešine; ali slava njegovih braniteljah živi i živit će na vieke. Sevastopolj je svietu pokazao, šta košta osvojenje jedne točke na neizmiernim poljanama našeg otačestva. Čudeći se smatraju na njegove razvaline vojske od tri sile, koje su gotovo godinu danah protiv grada sva sredstva razoravanja upotrebljavale. Ali Sevastopolj bio je prepojasan čvèrstim redovima naših ratnikah, i s nesravnjenim preziranjem smèrti stajali su Rusi pri najsilniim napadajima. Ništa nepriatelju nije ostavljeno do pušeće se gomile razvalinah; iza razvalinah postavila se na novo naša nepobiedjena vojska, iza vojske stoji Rusia. — Pèrvo dielo kèrvave drame svèršeno je. Ono je, kao svi bojevi Rusah, bilo bogato težkim iskušajima; ali kao i u predjašnjim, tako i u ovom neuzdèrmaše izkušenja naše pouzdanje u pomoć božju i naše povierenje u nas same. Kao i inače, dosta nas je čemu počekat vojne naučio; on nas je odveo na put usavèršenstvovanja, podigao je naše narodno čuvstvo, uči nas da se ponosimo našim vojnicima, veli nam da hvalimo njin život pun najredjeg požèrtvovanja i da se divimo njinoj smèrti, koja ih uviencava viečnom slavom. Odanost i junaštvo naših vojnikah, čuvstvo požèrtvovanja samog sebe, koje svakog oduševljava od najnižeg do najvišeg — to je dovoljno jemstvo za sretni svèršetak velikoga boja."

— Govori se, da je sin Šamilov, koi je u Petrogradu odhranjen, iz svoje postojbine pobiegao, nezna se kuda. Za Turke je Kavkaz vèrlo važan, jer se oni nadaju, da će sa savezom Čerkezah dobiti i slobodnu tèrgovinu sa liepim kavkazim robkinjama.

Talianska.

— Pri svemu tome što se u „Moniteuru" poriče da se nepreduzimaju nikakove spletke protivu Italie, ipak one idu tamo svojim običnim putem. „Unione" javlja o toj stvari sliedeće: „Princ Lucien Murat ili njegovi područnici zaključili su sa talianskim bankerskim domovima zajam po 86 za sto, ali nezna se od kolike sume, a od koga će se toliko obvezanicah izdati, koliko njih podpisanikah učestvuje. Sa ovim zajmom stoji u svezi jedan plan, na koi zna se, da će i Austria pristati, a tiče se novog razdieljenja zemlje u Italii, i to skupa i u suglasju sa razpravom iztočnoga pitanja. Po tom planu Sardinia će, za naknadu što učastvuje u iztočnom ratu, dobiti Lombardiu i vojvodstva, a Francuzkoj će ustupiti Savojsku i Nicu. Mletačka i rimske legacie pripast će hercogu modenskome, a ostatak Romanje sa Toskanom velikome hercogu. Sicilia će pod pokroviteljstvom Englezke sačinjavati dèržavu za sebe, a Austria će dobiti naknadu na iztoku."

— Turinski „Unione" misli, da će Siccardi biti imenovan predsiednikom kasacionalnog sardinskog suda i senata.

— Iz Mesine od 29. o. m. pišu, da je tudie prošlo 1200 Francezah iz Krima. — Glas, da se kod Palerma pojavljuju čete, koje priete sigurnosti, nije istinit.

Amerika.

Iz Newyorka, 11. listopada. „Newyork Herald" sadèržava nieki dopis iz Vašingtona, po kom je padnuće Sevastopolja pobudilo veliku žalost u sèrcima slobodnih Amerikanacah. Osobito se predsiednik republike sjedinjenih dèržavah, g. Franklin Pierce, verlo raztužalostio.

Dr. Kane i njegova družba sretno se ovamo povratiše sa svoga pohoda u sieverni pol.

Nova predplata.

Komadom XXIV. „I. razreda" i komadom VIII. „II. razreda" zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu dospiela je stara predplata; tko dakle želi zem. vladni list i nadalje imati, neka na sliedećih 60 tiskanih arkah njegovih predplatu obnovi, i to u miestu s 2 for. sr., poštom s 3 for. 40 kr. sr.

U Zagrebu, dne 15. listopada 1855.

Odpravništo zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu.

Bečka burza

dne 29. listopada 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$75^1/_{16}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	79
dto . . . . » $4^1/_2$%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^1/_2$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	$98^1/_4$
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2^1/_2$%	
» » » . . . . » $2^1/_4$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	68
Bankovne dionice komad po	1029
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	$342^3/_4$
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2055
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	229
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	531
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.	
Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	94
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$113^3/_4$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$112^3/_8$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	$28^3/_8$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	$111^6/_4$
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11—5
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	$112^5/_8$
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	$131^7/_8$
Pariz za 300 frankah . . . . »	132
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	241
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.	
Carski dukati	$18^1/_4$
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 4664/g. (Izv. 507) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 2. list 1855 broj 4059 pronadje u 7,550 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $18^7/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Pregrada, Verbanec, Erpenje i Cigrovec, kotaru klanjačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Klemenovo gg. Olge i Gisselle groficah Erdödy, gospoje Sidonie Rubido i Aleksandrine baronise Kulmer, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. prosinca t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 27. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 11. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4755/g. (518—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6. listop. 1855 br. 4060 pronadje u 1700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $4^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Klenovec i Druškovec kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Straža gospoje Teresie Herceg propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava; koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 15. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4777/g. (519—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 19. listopada 1855 broj 4126 pronadje u 10.250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $25^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Pluska kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Vadina gospoje Ludmile Modić, rodjene Fodroci, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 7021. (290—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 22. rujna 1855 broj 3920 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. Emerichu Čulifaju za spadavše na dobro Adamovec, u obćinah Blaškovec i Jesenovec kotaru sv. Ivanu županii tagr. ležeće 3. kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1200 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na

nad imovinom bivšeg ovdašnjeg tèrgovca S. D. Popovića dne 6. lipnja 1854. otvoren, uslied ovosudne odluke od 17. listopada t. g. br. 7318. ukinut.

U Zagrebu, dne 17. listopada 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 881. (Izv. 503) (3—3)

Izrok.

C. kr. kot. ured Pisarovina kao sud daje ovim na znanje; da je vèrh svekolike pokretne i nepokretne imovine Bare udove Gèrčević žiteljice iz Gradca, obćine Kupčina doljna, na njezinu prošnju stečaj otvoren, i za zastupnika mase i privremenog upravnika imovine g. odvietnik u Karlovcu Kamilo Visner, a za njegovog substituta g. odvietnik Vatroslav German postavljeni.

S toga se svi oni, koji kakovih mu drago zahtievah imadu na imovinu, pod stečaj padšu, iste prijave najduže do 20. studena 1855. sredstvom redovite protiv gore rečenom zastupniku mase upravljene tužbe kod suda ovog tim sigurnie prijave, jer će u protivnom slučaju bez obzira na pravo vlastničtva, pèrvenstva ili zaloga, koje im možebiti pripada, bit izključeni iz razprave stečajne i lišeni svih svojih zahtievah na masu stečajnu.

Zajedno se pako ustanovljuje ročište na dan 22. studena 1855. u 9 uri prie podne kod suda ovoga, na kojem će se medjutimni upravnik imovine potvèrdit, ili drugi koj upravnik, a tako i odbor vierovnikah izabrat, čemu će svikolici vierovnici s tim dodatkom pozivaju, da ako njedan nedodje, sud će na njihovu pogibelj postavit medjutomnoga upravnika i odbor vierovnikah.

Pokupsko dne 16. listopada 1855.

Balog.

Br. 3659. Izv. (504.) (3—3)

Izrok

dražbe, i likvidacie tražbinah po smèrti župnika almaskog Marka Nikolića.

Od c. kr. gradsko-del. kot. suda osiečkog shodno zahtievanju ostavštinskih nasliednikah pokojnog župnika almaškog od 9. listopada t. g. dražba pokretnostih istog župnika kao srebèrnine, odielo, rubenine, pokućtva, vina itd. dne 16. i 17. studena t. g. u Almašu župničkom stanu jutrom od 9. do 12. a poslie podne od 3 do 6. satih za gotov novac obdèržavat će se, kuda svi kupiti želeći pozivlju se.

Nadalje imadu svi oni, koji kakovu tražbinu na ovu ostavštinu staviti imadu, za prijavu i osviedočenje tražbinah dne 10. prosinca t. g. u 9 satih u jutro u pisarnu ovog suda staviti se, ili dotle svoju prijavnu prošnju ovom sudu podneti, pošto inače ovim vierovnikom ako kroz naplatu prijavljenih tražbinah ostavština izcèrpita postane, neće pristojat istu više tražit nego na toliko, koliko ih ide pravo zaloga.

C. kr. gradsko-delegirani kot. sud.

U Osieku 10. listopada 1855.

C. kr. žup. suda viećnik,
Tajčević.

Br. 4663/ (508—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. listopada 1855, broj 4064 pronadje u forintih 15,850, od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855. i to za 39 $^1/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Pregrada, Svedruša, Verbanec, Mali-Tabor, Putkovec, Plemenšćina, Mihovljan, Gjurmanec i Gorjakovo kotaru Klanječkom i Krapinskom županii Varaždinskoj i spadavših na dobro Svedruša gg. Olge i Giselle grofica Erdödy, gospoje Sidonie Rubido i Alexandrine baronice Kulmer, obodvie rodjene grofice Erdödy propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. prosinca 1855.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 27. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 11. listopada 1855.

C. k. predsiednik
Novak. Fohn.

Br. 3318/gr. (Izv. 493) (3—3)

Oglas

radi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud u Osieku stavlja do obćeg znanja: da je c. kr. zemsko povierenièstvo za razterećenje zemljištah u Hèrvatskoj i Slavonii:

a) s presudom od 4. kolovoza 1855 br. 3306 gospodi grofovima Henriku, Antunu i Dragutinu Khuenu za spadavših na dobro Nuštar u kotaru vukovarskom, u županii prie sriemskoj sada pako osiečkoj ležećih 176 $^4/_8$ kmetskih i 182 žiljerskih naselbinah, kao odštetnu glavnicu od 53,170 for. sr. s kamatom od 1. studenoga 1855 teći počimajućom, zatim

b) s presudom od 21. kolovoza 1855 br. 3401 gosp. grofu Ivanu Nep. Erdödy za spadavših na dobro Kutinju, u kotaru moslavačkom, prie u županii požežkoj, sada pako zagrebačkoj ležećih 70 $^{31}/_{64}$ kmetskih i 7 žiljerskih naselbinah kao odštetu polag ustanovah najvišjeg patenta od 2. ožujka 1853 konačno dopitala glavnicu od 18,605 for. 56 $^1/_4$ kr. srebra, od koje glavnice kamate počimlju teći od 1. studenoga 1855.

Uslied toga izdaje se polag carskog patenta od 16. siečnja 1854 sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Izkazi i prijave imadu se podnesti pismeno i u njih točno naznačiti ne samo ime, prezime i obitalište prijavitelja i njegovog možebiti punomoćnika, već i stavljeni zahtiev.

Za podnešenje prijavah ovih glede obih dobarah postavlja se neprekoračivim rokom dan 20. prosinca 1855.

Zajedno se za doznačenu razpravu odredjuje ročište i to za dobro Nuštar na 12. veljače 1856, a za dobro Kutinju na 15. veljače 1856, svaki put u 9 satih prie podne kod ovoga suda, te k istoj razpravi svi oni, koji su u točki 1. do 4. ovoga oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli, uz rok izročni doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih legaliziranim punomoćjem providjenih, i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se očituje, da proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Osieku 21. rujna 1855.

Br. 527/gr. (500—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured daruvarski kao kot. sud obznanjuje, da je dana 13. veljače 1855 u Sigetu blizu Končanice umro Salamon Grunstein Šahter, polag putnog lista Samuel Grunstein i Bossaca žup. trenčinske, neostavši naredbe volje posliednje.

Budući je ovomu sudu nepoznato, da li i kojim osobam pripada pravo nasliedno istog, s toga se svi oni, koji na ovu ostavštinu iz kojeg mu drago pravnog razloga misle podići kakovih zahtievah, pozivaju, da uz godinu, računajući od dana niže-stavljenoga, svoje pravo nasliedno prijave pri ovom sudu i izkazavši svoje pravo nasliedno, da dadu svoju nasliednu prijavu, u protivnom bo slučaju razpravit će se ostavština, za koju je medjutim Heinrih Lieber knez iz Končanice postavljen za skèrbnika ostavštinskoga s onimi, koji su dali svoju prijavu nasliednu, i uručit istim, nenastupljeni pak dio ostavštine, ili ako nije nitko dao prijave nasliedne, svukoliku ostavštinu potegnut će dèržava kao ošastnu.

C. kr. kotarski ured

U Daruvaru dne 30. lipnja 1855.

C. k. ravnatelj ureda
V Somegy.

OGLASNIK.

Br. 1635. (506—Izv.) (2—2)

Objava

kojom se obćinstvo ubavieštjuje, da će dana 29. listopada o. god. u gradu Koprivnici pravo pivotočnje za vrieme od 1. studenoga 1855. do zadnjeg listopada 1857 u 9. satih u jutro iznajmljivano biti, kamo se to pravo poduzeti želeći uljudno pozivlju.

U Koprivnici, 16. listopada 1855.

Načelnik,
G. Pevalek.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 31. L

Carsko-kr. služ[...]

NARODNE N[...]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viest.

Iz Pariza, 29. list. „Moniteur" javlja: Njene kr. visosti vojv..a i vojvodkinja od Brabanta jučer su odavdie otišli.

— „Ruski invalid" donosi bèrzoj. depešu iz Nikolajeva od 18. iz koje proizlazi, da su Rusi u Očakovu uništili samo ona utvèrdjenja, koja su prema moru, a utvèrdjenja na kopnoj strani i samu varoš nisu ostavili.

Iz Kraljevca 27. listopada. „Moskovske novine" sadèržavaju okružnicu ministra unutarnjih poslah kneza Lanskoj-a na plemićke načelnike toga sadèržaja: Car je zapoviedao proglasiti, da se sve nasliedjene plemićke povlastice imadu plemstvu nedotaknjene ostaviti.

Iz Danciga, 28. listopada. „Driver" odjedrio je 23. o. m. iz Nargena i radi žestoke oluje istom jučer kasno ovamo stigao. Flota je još ležala u Nargenu i nije se još znalo, gdie će zimovati.

Iz Londona, 27. list. „Globe" nieče tobožnju koaliciu lorda Russela s Brightom i Gladstonom. Bankiri Straham, Paul i Bates obsudjeni su na 14godišnju deportaciu.

Iz Milana, 26. list. Kolera pojavljuje se u Lombardii samo sporadički; toga radi obustavljeno je priobćivanje biletinah.

Iz Turina, 25, listopada. Iz Balaklave pod 22. javljaju dolazak parobrodah „Himalaya" i „Lombardo" s vojskom i zairom za piemontezku vojsku.

Iz Genove, 25. list. Banka je započela svoja plaćanja s novcem, da doskoči nestašici novčanoj, koja je prietila nastupiti izvoženjem srebra u Napulj. — Hercog i hercoginja od Montpensiera propotovaše ovuda u Conegliano k bivšoj kr. francezkoj porodici.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 31. list. Sutra na blagdan svih svetacah igrat će se pèrviput velike nove orgulje. U tu svèrhu došao je iz Virtemberga glasoviti igralac, g. Seitz.

— „Gosp. list" vierodostojno doznaje, da je vèrtljar njeg. preuzv. g. nadbiskupa našeg dobio u niemačkom Gradcu kod izloge voća od svojih jabukah i krušakah nagradu pèrvu.

S bojišta.

= Mnogo su se pojavljivali a i oprovèrgavali glasovi, da će Rusi iz Krima otići. Za dokazati netemeljitost tih glasovah, priobćuje „le Nord" bèrzojavnu depešu iz Kraljevca, polag koje je knez Goršakov u izdanoj na svoju vojsku dne 15. list. devnoj zapoviesti izjavio, da nemisli na ustupanje, da neće s poluotoka otići, nego da će Krim braniti protiv došljakah.

— Pišu iz Odese od 18. listopada: Baš kad je sunce izlazilo, čule su se ovdie dvie žestoke eksplozie, da su prozori raspucali i na mnogim kućama vrata se razstavila i dugo spavajući probudili se. Bèrzojavom doznasmo kešnje, da su Rusi utvèrdjenja Očakova digli u zrak i povèrgli obranu morcuza Kinburnžkog. Govori se, da je samo doljna strana razorena, a sama varoš, koja na podobroj visini leži, da je poštedjena. Polag daljnih izviestjah izkèrcali su saveznici 40.000 m. kod Krasnoe i Kalančaka. Ovo potonje miesto oddaljeno je samo 37 vèrstah od Perekopa. Govori se, da je general Liders dobio zapovienistvo nad vojskom u onoj okolici, medju kojom nalaze se i grenatiri, te se svaki dan očekuje glas o dogodivšoj se kod rieke Kalančaka bitki.

Putnici, koji su nedavno došli iz Nikolajeva, pripoviedaju, da se svom silom radi oko utvèrdjenja. Car vèrlo često dolazi k poslovima i vojnike obodruje. Isto tako često posiećava vojničke bolnice i tieši ranjene. U jednoj bolničkoj sobi našao je jednog oficira, koi je kod Sevastopolja strahovito obranjen; njegova lica sasvim su izgoriela, i da se caru prištedi grozoviti pogled, biabu suknom pokrivena; nu car sam lagano snimi sukno i kad vidi izgorivša lica i oči, prime osakaćenika za ruku i počme plakati. Sliepi oficir, koi je čuo cara plakati, povuče njegovu ruku na svoje ustne i izgovori jedan blagoslov. Car Aleksander skine sa svojih pèrsiuh Gjorgjev kèrst i preda ga osobno oficiru na što se duboko ganjen udalji.

Svekoliko razpoložno rusko piešaštvo nalazi se sad oko Očakova i Nikolajeva do Perekopa usredotočeno. I Odesa poslala je onamo svoju piešačku posadu osim 3 bataillona, koji u gradu ostadoše. Sutra istom očekuje se jedna pieš. brigada iz Besarabie, gdie se, kako kažu, sada nalazi još samo jedna pieš. divizia i jedna brigada reservnog konjaništva. Generallieutenant baron Korv i zapoviednik baterie, koja je kod Eupatorie uzeta, stavljeni su pred ratno sudište. Osim Smolenskih družinah nalaze se u i oko Odese samo 3 pieš. bataillona, kako je gori rečeno. Usuprot ima mnogo konjaništva, i to 8 regimentah stranom ulanah, stranom dragonerah. Zapoviednik u Odesi je poznati iz madjarskoga ratovanja genellieutenant Grotenhjelm. General Helfrecht, koi je s dvie divizie kirasirah imao u Odesu doći, zapoviedao je najnovie u Očakovu. Ovdiešnja poglavarstva boje se još uviek neprijateljske navale na Odesu, te su u miestu Severinovska učinili priprave, da se tamo smiesti glavno zapoviedništvo.

Generalguverner grof Strogonov pozvan je u carski logor u Nikolajev i polazi danas u večer onamo.

— (Opis Kinburna.) Rieka Buga i Dniepar salivaju se u more jednim samo rukavom. Sačinjavajući jezero, u kom se sajedinjavaju, teku ove rieke zajednički izmedju Očakova na sieveru i Kinburna na jugu uzanim kanalom, kojega je dublina različna (na najplićem miestu 15 stopah) približujući se više Kinburnu nego li Očakovu. Očakov je na desnoj strani na vèrhu obale sazidan. On imade srednju visinu i sačinjava oštèrljasti ugao. Na krajnoj strani diže se jedan genueski gradić hèrdjavog stanja. Jedna bateria od 9 topovah (koja je nedavno načinjena izvan kanala), kojim ona iz velike daljine vlada, dopunjava odbranu ove obale, no ozbiljnu preponu nesačinjava. S lieve strane sagradjen je na dugačkoj pieskovitoj kosi, koju obe rieke sačinjavaju, gradić Kinburn. On brani izbliže ulazak, vlada s kanalom na polje i unutra, jednom rieči on sačinjava jedinu odbranu Dniepra. Kinburn je grad od kamena u vidu roga, okružen šancevima od zemlje, a na miestima jendekom, gdie ga more neobtiče. Sadèrži kasarne i ostala zdanja, kojih krov vidi se preko bedemah. Ovo je dielo oboružano na sve strane. Sastoji se iz jednog reda kazamatah, nad kojima se nalazi jedna bateria à Barbette. Sav gradić može imati jedno 60 topovah, od kojih polovina okrenuta je k moru, a druga polovina k jugoistoku i sievero-iztoku. Kinburn imao je svagda razvijen ratni barjak, znak, da je oboružan, i posadu od 2000 ljudih neračunajući vojničke naseljenike. Ovi obitavaju iza gradićah u jednom pravilnom selu, no pod topovima

je rat. — Ovih dana [illegible] traži varoški predsiednik Androlt, nebi li se ljudi iz provincie javili, koji bi se zanimali pecivom i dovozenjem hlieba u varoš, obećavajući da se za unošaj varoši ništa plaćati neće. Skupoća je svaki dan veća.

— „Köln. Ztgu." pišu iz Petrograda: Dozvolite da napomenem jedan glas, koi — ma bio i neosnovan — već i zato je vriedan da se napomene, što se baš sada raznosi. Znamo da su se carevi ruski od Petra velikoga svi do danas trudili, da stare posliedovatelje pravoslavne cèrkve, kao što su starovierci, duhoborci, razkolnici, koji su i ognjem i mačem gonjeni bivali, po svome unutrašnjem ubiedjenju pokore dèržavnoj cèrkvi u njenom vidu jedinstva, t. j. sjedinjenja svietske i duhovne sile, ali da u tome nikako nisu mogli uspieti. To je do sada tek samo izvana postignuto bilo. Svaki pokušaj dèržavnoga poglavara, zaštitom nad svima izpoviedateljima gèrčke cèrkve na strani ustanoviti dèržavnu cèrkvu i jedinstvo, pa cara uzvisiti u očima sviuh sektah kao stienu i primasa istočne cèrkve, osujećen je bivao pomenutim sektama kao takav, koi ide protivu volje božje, i smatrao se samo kao težnje, kojoj za pobudu služe samo svietske koristi. U to se uzima i sadašnji rat, pa kažu da se pod imenom „Pèrst božji" sastavilo jedno družtvo, koje je razprostranjeno medju svima sektama; to družtvo u svima nesrećama, koje su od počètka rata Rusiu postizavale, pa i u samoj smèrti cara Nikole smatra odkritje volje providjenja, pa proriče, da je to početak samostalnosti patrijarške cèrkve, kojoj je na silu nametnut zemni gospodar na miesto patriarha, koi je umro pod Petrom velikim, a Petar ga nije više dao postaviti. Počem to družtvo neide ni za kakvim posebnim i opredieljenim cielima, i samo gleda da nanovo oživi razmatranja, koja će još većma razderati oblast viere, i koja i onako nigda nije bila zaliečena, to mu se policajnim putem nemože dovoljno na put stati. Ja sam i sám imao priliku govoriti sa jednim svešteníkom o tome, pa težko će kogod vierovati, da medju sveštenstvom ovdie u Petrogradu ima ljudih koji pri svemu tome, što se dèržavna cèrkva trudi, da cieli shodnim sredstvima od njih napravi sluge, koji će savèršeno odgovarati dèržavnoj cieli, ipak tajne i ugnjetene nauke gorepomenutih sektah neodbacuju bezuslovno. Tako se silno izražava moć idee i samostalnost čoviečkog duha.

— Ukazom jednim zapoviedio je car, da se onim vojnicima iz mužikah sa carskih dobarah, koji su sbog težkih ranah od dalje službe oslobodjeni, i koji se u svoja sela vrate i tamo namieravaju zemlju obdielavati, plaća godišnja pensia: podoficirima 50 a prostacima 40 sreb. rub. Oni pak, koji se vrate svojim porodicama, i kod njih ostanu, dobijaju polovinu te penzie. Onima, koji nemogu više raditi što su jako izsakaćeni povisit će se rečena pensia u četvèrtinu, i davat će im se onoliko hrane iz seoskih magazinah, koliko je odredjeno izsluženim vojnicima.

Niemačka.

Iz Frankfurta, 25 list. Pod predsiedništvom fml. Prokeša otvorene su danas siednice savezne skupštine, u kojoj je baron Brunov za ruskog poslanika i opunomoćenog ministra primljen. Graf Rechberg očekuje se budućeg utorka.

Gèrčka.

— „Times" piše o Gèrčkoj, pa medju ostalim veli ovo: Mi se bojimo da će se premiena ministarstva u Gèrčkoj težko osobito ticati englezke publike. Svakome, koi je pazio na tamošnje zaplete za posliednjih niekoliko nedieljah, past će na um stara poslovica o buri u čaši. No moramo biti zadovoljni s dogadjajimo, kakvi su takvi su. Mi nemožemo svaki dan imati po jedno osvojenje Sevastopolja i moramo danas biti zadovoljni [illegible] gèrčke politike. Nema [illegible] se u [illegible] voj-ničkih [illegible] da [illegible] [illegible]

[illegible] čavati se sa mučenika slobode i stvari zapadnih silah. Odprie je svaki političar u toj maloj dèržavi imao običaj pristati makar uz koju stranu partaju. Bila je t. j. jedna francezka, jedna englezka, jedna ruska i jedna bavarska partaja. Posliednja pak sad već kao da je mèrtva. Niemcima, koji su išli za novim gèrčkim kraljem, vidilo se da nema ništa, sto bi ih pobudilo ostati na tako mèršavoj paši; ponajviše njih bèrzo su se opet vratili u svoje otačestvo a imali su malo pristalicah. Prie 10 godinah mnogo se govorilo o englezkoj partaji i o tome, kako je nužno odèržati englezki upliv u Ateni. Ali obsada admirala Parkera razorila je tu političku partaju, i nema se zašto uzeti da nam je njena propast škodila. Mavrokordatos joj je sad jedini zastupnik. Po tome ostaju još ruska i francezka partaja. Ruske je partaje dvor, sveštenstvo i narod, a francezke je partaje ona čista i rodoljubiva opozicia, u kojoj su ljudi, koji su protivni neporedku, jerbo im on neide u račun, i govore o reformama samo zato, što se nadaju da će im izpasti za rukom da dodju do vlasti, kako da mogu dalje vladati po sadašnjem načinu. Sadašnji pak vladalac francuzki kao da nikakvu osobitu važnost nepolaže na te ljude; oni su mu privèrženi, a on je ravnodušan spram te njihove vèrline. General Kalergis svakojako je još ponajpoštenii od sviuh njih, ali je i on sam najposlie opet samo strastan i slavoljubiv Gèrk, koi tako isto zna za spletke i ličnu sujetu kao i svi njegovi zemljaci. On se za vrieme bune odlikovao i upoznao se sa političkim odnošajima i ličnostima zapadne Europe, pa zato je poslie lanjskoga zauzeća Atene došao na kormilo uplivom saveznikah. Da li je pak on odgovarao njihovom očekivanju, to zavisi od toga šta su oni od njega očekivali. Glavna usluga, koju im je učinio, jest iztrebljenje razbojničtvah na granici. Zapadne sile nezahtievaju od Gèrkah ništa više, nego da se mirno vladaju i da daju mira svojim susiedima. Nikako pak nestoji Gèrcima od volje, to raditi ili neraditi, jerbo svako narušenje mira na granici donielo bi im veće zlo na vrat nego što je samo nezadovoljstvo od strane saveznikah. Mi možemo, što se tiče unutrašnje politike Gèrkah, ostaviti im odriešene ruke. Dosta pak u oči pada, što nisu kažnjeni za svoje lanjske griehove. Oni su uporno kratili dati kakvu naknadu za svoje upadanje u zemlju sultanovu, rekavši da im je zemlja tako siromašna, da nemože platiti nikakve naknade; i doista im je i za rukom izpalo skloniti zapadne sile da nagovore portu da se ostavi svoga zahtievanja. No budući da su se zato opet imali odnošaji jedne zemlje spram druge utvèrditi na novom temelju, to je zaključen tèrgovački ugovor, koi je po Gèrke koristan. Po tome su Gèrci dobili koristi od svoga napadanja, kao što oni to dobro vide; ali neka nemisle da će im se dopustiti da opet čine sločinstva. Saveznici baš ako i ravnodušno gledaju što je zbačen minister Kalergis, zato opet neće dopustiti da se i dalje Gèrčka igra sa politikom, koju one imaju pravo naložiti joj.

Velika Britania i Irska.

London. „Ekonomist" piše: Ako se nekoristujemo izkustvom i naukom, koju smo postigli u ovom ratu, a mi ćemo zacielo kad tad kajati se što smo ustali protiv Rusie i što smo pokazali svietu svoju slabost. Danas neprija Englezu, putovati po inostranstvu, i pisati mu pisma. Prie kratkoga vremena razgovarali smo se sa dvojicom najznatniih francuzkih političarah; obojica su, jedan sažaljevajući a drugi sveteći se, gledali nagoviestiti nama propast englezke sile. U Parizu šalu zbijaju sa englezkom nemoći i govore o njoj kojekakve dosietke, premda ovo nisu francuzke. Imamo jedno pismo od jednoga stranog političara, koi niti je Francuz niti misli francuzki, pa on piše ovako: „Ja mislim da će sila vašega otačestva slabo imati koristi od ovog rata. Francuzka je ta, koja je u dobitku; i dobit će još vèrlo mnogo. Samo neka neda Bog, da to bude na štetu Englezke! Veliki jedan dèržavnik reče mi neki dan: Najbolja je posliedica ovoga rata to, što sad znamo slabost Englezke. Naravno da se inostran[illegible] [illegible] našu slabost kao

[illegible] i izmutrašnja, [illegible] vanjsku. [illegible] Mi nemožemo nadati se da će [illegible] vati životnu silu unutrašnjih ustanovah i lahkoća, da im se iznutra pomogne i da se preinače. No kako bilo da bilo, ele po tvèrdoj zemlji misli se, da se u napredak nije bojati Englezke. Bilo to mišljenje makar kako pogriešno, zato je opet ono za nas opasnost, kojoj valja doskočiti bèrzom reformom i razvitkom sile. Ko pak misli da je reforma moguća samo u drugo vrieme a ne i u vrieme rata, taj nepoznaje naše zemljake. Pèrvi top, koi se izbaci u slavu povraćenoga mira, bio bi znak, pri kome bi se sve opet radilo traljavo kao što se naučilo. Mi bi zaboravili na to, što smo učeni pameti, pa bi spavali dalje dokle opet nedodje kakav rat."

Nova predplata.

Komadom XXIV. „I. razreda" i komadom VIII. „II. razreda" zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu dospiela je stara predplata; tko dakle želi zem. vladni list i nadalje imati, neka na sliedećih 60 tiskanih arkah njegovih predplatu obnovi, i to u miestu s 2 for. sr., poštom s 3 for. 40 kr. sr.

U Zagrebu, dne 15. listopada 1855.

Odpravništo zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu.

Bečka burza

dne 30. listopada 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	75 1/16
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	78 7/8
dto	» 4 1/2 %	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za	100 for.	
» » » » » 1839, »	100 »	
» » » » » 1854, »	100 »	98 1/8
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		68
Bankovne dionice komad po		1001
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za	500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . . po	1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice »	500 »	
» šoprunsko-malobečke » »	200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . »	250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . »	200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	527
» » Lloyda u Tèrztu . »	500 »	
» budapeštanskog lančanika »	500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . za	100 »	

Tečaj mienični.

		U sreb.
Amsterdam za 100 holandezkih for. .	. for.	94 1/8
Augsburg za 100 for. current	»	113 3/4
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	112 5/8
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	82 7/8
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11—7
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	112 1/8
Marseille za 300 frankah	»	131 7/8
Pariz za 300 frankah	»	132 1/8
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	241
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati		
Srebro		18 7/8

SLUŽBENI LIST.

Br. 4664/g. (Izv. 507) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 2. list 1855 broj 4059 pronadje u 7,550 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $18^7/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Pregrada, Verbanec, Erpenje i Cigrovec, kotaru klanjačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Klemenovo gg. Olge i Gisselle groficah Erdödy, gospoje Sidonie Rubido i Aleksandrine baronise Kulmer, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. prosinca t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 27. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prìašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 11. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4755/g. (518—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6 listop. 1855 br. 4060 pronadje u 1700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $4^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Klenovec i Druškovec kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Straža gospoje Teresie Herceg propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prìašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 15. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4777/g. (519—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 19. listopada 1855 broj 4126 pronadje u 10.250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $25^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Pluska kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Vadina gospoje Ludmile Modić, rodjene Fodroci, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnog odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prìašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r.

Fohn, s. r.

Br. 7021. (290—D.S.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 22. rujna 1855 broj 3920 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. Emerichu Čulifaju za spadavše na dobro Adamovec, u občinah Blaškovec i Jesenovec kotaru sv. Ivanu županii zagr. ležeće 3. kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1200 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na

nad imovinom bivšeg ovdašnjeg tèrgovca S. D. Popovića dne 6. lipnja 1854. otvoren, uslied ovosudne odluke od 17. listopada t. g. br. 7318. ukinut.

U Zagrebu, dne 17. listopada 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Br. 4663/ (508—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. listopada 1855, broj 4064. pronadje u forintih 15,650. od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855. i to za 89 $^{1}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Pregrada, Svedruša, Verbanec, Mali-Tabor, Putkovce, Plemenšćina, Mihovljan, Gjurmanec i Gorjakovo kotaru Klanjačkom i Krapinskom županii Varaždinskoj i spadavših na dobro Svedruša gg. Olge i Giselle groficah Erdödy, gospoje Sidonie Rubido i Alexandrine baronice Kulmer, obodvie rodjene grofice Erdödy propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. prosinca 1855.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 27. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 11. listopada 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 3483. gr. (489—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. županijskog suda varaždinskog do znanja stavlja se posiedateljima pristojalištah dobra Veliki-Tabor Jalševec, naime Martinska-Ves, Bradikovec, Marinovec, Vražja Peć, Polanovec, Orešje, Poredje, Deržikovec, Ferbešnica, Vučja-Gorica i Pavlovec, kojih boravišta se neznadu, da ročište za postupak članokom 5. ministarske naredbe 1852 propisan u pogledu nastavljenja parnice c. k. fiška radi pristojalištah rečenog dobra Veliki-Tabor 1852 povedene opredieljeno na utok c. kr. fiskalnog ureda opozvano u smislu visoke odluke visokog c. kr. vèrbovnog i uništajućeg sudišta od 5. lipnja t. g. pod br- 4975 na dne 27. studenoga t. g. 9. uru u ured istoga suda na novo ustanovljeno, i za posiedatelje spomenutih pristojalištah nepoznatog boravišta gosp. odvietnik Kosčec Mijo skèrbnikom polag §. 85. gr. post. imenovan je. — Česa radi se isti pozivlju, da na koliko kroz zajedničkog sa ostalimi posiedatelji zastupnika k sudu na opredieljeno ročište pristupili nebi, imenovanog skèrbnika vèrhu upitnog predmeta shodno uputiju, i potrebite dokaze pružiju, ili pak drugoga zastupnika sudu ovomu naznače, inače imati će si sami posliedice zanemarenja pripisati.

U Varašdinu dne 33. kolovoza 1855.

C. k. predsiednik,

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 485./g. (509—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog uredi Dolnjo-Miholjačkog kao kotars. suda se znano čini, da je na molbu vlastelinstva Dolnjo-Miholjačkog, radi duga 92 for. 80 kr. b. v. sa pripadcima odredjena javna sudbena dražba kuće pod br. 17. u Kućancima sa pripadajućih na nju 7 jutarah 291 □ oranice i 1 jut. 1360 □ livade, sudbeno procienjena na 240 for. sreb. spadajuće na vlastitost Josipa Živkovica; — zatim radi duga 24 for. 49. $^{4}/_{8}$ kr. b. v. sa pripadcim kuća pod broj. 39. u Kućancima sa na nju spadajućim 6 $^{807}/_{1600}$ jut. oranice, i 2 $^{700}/_{1650}$ jutra livade, procienjena na 240 for. sr. spadajuća na vlastitost tome Kusturića.

Pèrvi rok opredieljuje se na 17. prosinca 1855. drugi na 17 siečnja 1856. na kojem će se ovo dobro i izpod prociene najviše davajućem prodati i predati. Dražbeni uvieti mogu se kod suda uvidieti.

Uslied toga, pozivaju se svi, oni, koji upitnu kuću i zemlje kupiti žele, da na opredeljeni rok u 10 satih u jutro na lice miesta dodju.

Ujedno se ovim čine pozorni svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na ove nepokretnosti imati misle, da se do tog roka kod ovog suda prijave, inače se neće na njih kod razdielbe kupovne svote obzir uzeti. U Dolnjem-Miholjcu dne 12 listop. 1855.

C. k. kot. sudac.

Kèršnjavi.

Br. 325 (513—Izv.) (3—2)

Razpis natiečaja.

Kod c. k. županijskog suda u Rieci izpražnjeno je jedno miesto pisara s godišnjom platjom 500 for. i s pravom stupiti u višju platju od 600 for. Oni, koji žele ovo miesto postignuti, imaju svoje molbenice izpravami providjene podnieti c. k. predsiedništvu ovomu, ako u službi se nalaze kroz svoje predstojnike, koji pako u službi nisu, putem svoje političke oblasti, i to najdalje u roku 4. tjedna od tretjeg uvèrštjenja ovog oglasa u novinah, dokazati dobu života, vierozakon i stališ, svèršene nauke sa formulami pisanja, njihovo dosadašnje službovanje, upotriebljenje i ponašanje, dokažati konačno ako molitelji i u kakovom odnošenju rodbine, ili tastbine se nahode sa kojim izmedj činovnikah c. k. županijskoga suda ovoga.

Predsiedničtvo c. k. županijskog suda.

U Rieci, dne 2. listopada 1855.

Br. 488./gr. (511 Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strani c. k. kot. ureda Doljno-Miholjačkog kao kot. suda se znano čini, da je na molbu vlastelinstva D. Miholjačkog radi duga 6 for. 18 kr. b. v. sa pripadcima odredjena javna sudbena dražba kuće br. 54. u Kućancima sa 8 jutarah 528 □ oranice i 1 jutro 500 □ livade, sudbeno procienjena na 240 for. sr. spadajućima na vlastitost Ante Živkovića; — zatim radi duga od 38 for. b. v. sa pripadcima prodaja kuće pod br. 29. u Kućancima sa pripadajućimi na nju 6 jut. 1245 □ oranice, 2 jutra 395 □ livade; sudbeno procienjena na 240 for. sr. spadajuća na vlastitost Serdie Cara.

Pèrvi rok opredieljuje se na 31 pros. 1855. drugi na 31 siečnja 1856. na kojem će se upitno dobro makar i izpod procienbene ciene najviše davajućem prodati.

Uslied toga pozivaju se svi oni, koji upitnu kuću žele da na opredieljeni rok u 10 satih u jutro na lice miesta dodju. Dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda vidieti.

Ujedno se ovime čine pozorni svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na ove nepokretnost imati misle, da se do to doba kod ovog suda tim sigurnie prijave, što se inače kod razdielbe kupovne svote na nje paziti neće.

U Dolnjem Miholjcu 12 listopada 1855.

C. k. kot. sudac.

Kèršnjavi.

Br. 487. gr.(Izv.—510) (3—1)

Izrok.

Od strani c. k- kotarskog ureda doljno Miholjačkog kao kot. suda čini se znano, da je na molbu vlastelinstva doljno-miholjačkog radi duga 66 for. 52 kr. b. v. sa pripadcima odredjena sudbena javna dražba kuće sa 1. šupom, 1 štalom i 2 kiljera pod br. 40. sa pripadajućim na nju urbar. selištem 8 jutarah 1416 □ oranice i 1418 □ livade, spadajućih na vlastitost Antuna i Janje Živkovića iz dol. miholjca sudbeno procienjenia na 300 for. sr. zatim radi duga istom vlastelinstvu 30 for. b. v. sa pripadcima odredjena je javna sudbena dražba kuće dèrvene sa 300 □ podkućnice pod br. 84. u doljnom Miholjcu ležećimi i na vlastitost Antuna Ivanovića spadajućimi, sudbeno na 140 for. sr. procienjenim. Pèrvi rok opredeljuje se na 15 pros. 1855. drugi na 15 siečnja 1856, na kojem će se upitno dobro makar i izpod prociene prodati.

Uslied toga pozivaju se svi oni, koji upitnu kuću kupiti žele, da na opredeljeni rok u 10 satih u jutro na lice iste kuće dodju; — dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda vidieti.

Ujedno se čine ovime pozorni svi oni, koji na istu kuću kakovo hipotekarno pravo imadu, da ga kod ovog suda do to doba tim sigurnie prijave, što se inače kod razdielbe kupovne svote na njih nikaki obzir uzeti neće.

U Doljnom Miholjcu dne 12 listopada 1855.

C. k. kot. sudac,

Kèršnjavi.

Br. 7468. civ. (Izv.—307) (3—1)

Izrok.

C. k. zem. sud u Zagrebu daje na znanje, da je na molbu gospoje Ljubice Riffej, zastupane po odviet. Sučiću, ovèršnu dražbu 115 na 702 for. procienjenih akovah vina g. Žige grofa Vojkfya, i njegove sestre g. Dragoile D'Armero, dozvolio; i dražbene rokove na 10. i 24 Studena 1855. stime ustanovio, da se upitno vino na pèrvom roku neće izpod procienbene ciene, na drugom pako i izpod iste prodavati.

O tom se kupiti želeći s dodatkom pozivaju, da će se ova dražba u gradu Oroslavju na pomenute dane u 9. satih u jutro obdèržavati.

U Zagrebu dne 20. listopada 1855.

Klobučarić.

E. Štriga.

Nr. 15,758. (182—Fin.) (3—1)

Kundmachung

der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Wiederbesetzung des Tabak-Verlages in Neugradiška.

Mit Beziehung auf die unter den Zahlen: 227, 229 und 232 der Agramer Zeitung, dann 228, 331 und 333 der Narodne Novine erschienene hierortige Kundmachung vom 21. September 1855, Z. 12,819, wird eine neuerliche Conkurrenz wegen Wiederbesetzung des Tabak-Verlages in Neugragiška unter den in den obigen Zeitungsblättern angeführten Bedingungen mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass als Fiskalpreis für die Besorgung dieses Verlagsgeschäftes die frühere Provision von Sieben Prozent von Hundert des Tabak-Magazins-Preises angenommen wurde und die Offerte längstens bis 24. November 1855 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu Essek einzubringen sind.

Agram, am 26. Oktober 1855.

Br. 809. (Izv.—516) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. ured Daruvarski kao sud poziva sve one, koji iz ostavštine dana 11. lipnja g. t. s oporukom preminuvšeg Josipa Dobraševića župnika Daruvavskog štogod kao vierovnici tražiti imadu; neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 15. studena 1855. u 10 satih prije podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. kr, kot. ured

U Daruvaru dne 19 listopada 1855.

Nr. 1248. (Izv.—523) (3—1)

Oglas dražbe.

Na 2 i 3 studena t. g. obdèržavat će se u župnom dvoru na dol. Stubici javna družba stvarih, na zaostavštinu pok. župnika Petra Marakovića, spadajućih u odmah sledećem izplaćivanju. Prodavat će se pako gospodarstveno orudje, pokućtvo, konji, rogata marha, srebèrnina, vino, žitek, lagvi i ostale stvari.

C. k. kot. ured, kao sud

U Stubici 28. listopada 1855.

OGLASNIK.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 2. ST[UDENOGA]

Carsko-kr. služb[ene]

NARODNE NO[VINE]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je sa domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se liste svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

Iz Kraljevca, 29. list. Car. ruskim ukazom nalaže se novačenje po cielom carstvu osim gubernijah Pskov, Pultava, Černigov, Harkov, Ekaterinoslav, Kèrson i Tauris. Od svake 1000 dušah uzimat će se 10 momah.

Iz Pariza, 29. list. „Moniteur" javlja: G. Vendtland predao je caru pismo njeg. velič. kralja bavarskoga; gg. ministri Pfordten i Beust i pruski general Villisen predstavljeni su caru u nedielju. — General Canrobert otišao je u Štokholm.

— 30. list. Razmirica u pogledu dogadjajah u Mesini izravnana je niekom notom kr. vlade obih Sicilijah, u kojoj ova izjavlja svoje sažaljenje nad ponašanjem guvernera. — 36 uskokah, medju njima i Viktor Hugo, prognani su iz Jersey-a.

— (Najnovia iztočna pošta) doniela je Lloydovim parobrodom „Australia" viesti iz Carigrada do 22 list. Iz Galca došao je ovamo pruski poslanik Vildenbruch. Kolera u Bosforu napreduje. Veća čast englezko-turskog kontingenta prispiela je u Kèrč. — Po viestima iz Karsa od 18. list. nije se tamo položaj u ničemu promienio. Tvèrdja je bolje providjena hranom, nego li se spèrvince mislilo . . — U Ateni su (26. list.) učinjene krepke naredbe, da se razbojništva dokinu. Izviestja o koleri u Gèrčkoj glase nepovoljno.

— „Wien. Ztg." priobćuje sliedeću bèrzojavnu depešu iz Varšave od 30. listopada:

„Poslie nieke podobro jake demonštracie (forte démonstration) preko Saka iz Eupatorie, neprijatelj je, vidivši da se u njegim kretanjima protiva lievom njegovom krilu prieti, dne 29. listopada vratio se u Eupatoriu.

Pred zemnim jezikom Kinburžkim zaostalo je samo 60 ladjah. Na ušću Buga nalaze se samo 2 parobroda i 5 topčarah."

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 2. studenoga. Jučer u večer kao u oči današnjega dana mèrtvih ovèršio je pobožni sviet po kèršćanskom običaju svoje molitve za počivajuće u miru. Sva ovdiešnja groblja biahu dubko prepunjena ljudstvom dolazećim i odlazećim. Što je na groblju sv. Jurja osobito obraćalo pozornost jest spomenik, koi je jedva jedanput podignut žèrtvama od 29. sèrp. 1845. Taj spomenik sastoji se iz dugačkog i četverouglnog postamenta od livena gvoždja, te stoji na tri basamaka, a na njemu leži lav. Na prednjoj strani nalazi se zlatnim slovima ovaj hèrvatski nadpis: „Žèrtvama od 29. sèrpnja 1845 podigli domorodci;" a na otražnjoj napisana su, takodjer zlatnim pismenima, imena njih 18 poginuvših. — Kao što je poznato, spomenik je ovaj svetčano posvećen 21 rujna o. g. — Dielo je vèrlo krasno. — Jučer biaše spomenik taj liepo razsvietljen.

U Zagrebu, 2. stud. Jučer igrale su pèrviput velike nove orgulje pod velikom misom, koju je preuzv. nadbiskup služio. Svieta se sleglo tolika množina, da je prostrana inače cèrkva sv. Stiepana baš prepunjena. Orgulje su očekivanju svakoga podpuno zadovoljile.

U Zagrebu. Od izručenih banki dèržavnih doborah nalazi se u Hèrvatskoj pet, i to: Miljana, Veliki Tabor, Banski dvor, Vèrbovec i Rakovec. Ova dobra imadu ukupno 2098 jutarah oranicah, sienokošah i baštah, i 14,672 jutra šume.

— U Zadru 20. list. Iz službenih izviestjah doznajemo, da je u miesecu rujnu u ovu našu luku 156 kèrcatih brodovah doplovilo, a tako i 43 broda prazna, u sve tonéladah 8623 — odplovilo je pak iz luke ove 118 kèrcatih i 56 praznih brodovah, u sve 7610 tonéladah. U Splietsku je luku 161 kèrcatih i 102 praznih brodovah doplovilo, u sve 6158 tonéladah — odplovilo je 88 kèrcatih i 154 praznih brodovah, u sve 5821 tonelada. U Dubrovačku luku doplovilo je 121 kèrcatih i 23 praznih brodovah, u sve toneladah 1981 — a odplovolo 37 kèrcatih i 89 praznih brodovah sa 1901 toneladah. U Meljinsku je luku doplovilo 44 kèrcatih i 11 praznih brodovah, toneladah 5733. Odplovilo je brodovah 48 kèrcatih i 32 praznih, u sve 7773 toneladah.

U Zadru na 20. list. Danas je dan pobožne radosti Zadrane. Ima nekoliko vriemena, od kako smo u Glasniku pod br. 79 objavili, da je ovdie aziatička bolest izčeznula, koja nas je bila ožalostila, ne zbog množtva pokošenih žèrtvah, koliko radi dugoga trajanja svoga medju nami. Ali neobstajući veće razložitog straha da će se povratiti, u koliko ljudsko predvidjenje u skrovito pojavljenje ove nesretne bolesti doprieti može, njeg. uzvišenost presvietli i prepoštovani g. nadbiskup pèrvostolnik pozvao je danas stanovnike ove, da milostivom bogu zahvale, što jih je od gorih nasliedbah sačuvao. Pobožni je narod skrušenim sèrcem na poziv pastierski navèrvio, toliko jučer pri svečanom prenošenju slike b. v. iz cèrkve sv. Marie od Kastela u stolnu cèrkvu, toliko danas pri svečanoj sv. misi koju je njeg. uzv. prepoštovana odslužila i Ambroževu piesmu u pribitnosti njeg. uzv. g. namiestnika, i svieh gradjanskih i vojenih vlastih odpievala. (G. D.)

S bojišta.

— Viest, da je njeg. velič. car Aleksander odputovao u Jelisavetgorod, nije istinita; njeg. veličanstvo nalazi se još u Nikolajevu.

— Kao što se iz Odese od 25. list. doznaje, neprijateljske su ladje nedavno do Kersona i Nikolajeva prodèrle.

— Iz Eupatorie javlja se službeno, da je u Simferopolj prispiela divizia ruskih grenadirah, brojeća 16,000 momakah.

— Po viestima iz Carigrada od 19. list. nalazio se Omerpaša dne 13. i. m. još u Čuruksu-u; on se nakanjivao predati zapoviedništvo Osmanpaši i poduzeti pregledno putovanje u Erzerum; jedan njegov adjutant došao je 18. u Carigrad i tvèrdio, da serdar misli poći i u Kars (?).

— U niekom pismu iz Trapezunta donosi „Moniteur," da ruska vojska kod Karsa broji 40.000 momakah.

— Car Aleksander podielio je mierničkom generalu Buchmeieru, za vieštinu, kojom je sagradio most preko morskog zalieva sevastopoljskog, red bielog orla s mačevima. Viceadmiral Metlin u Nikolajevu dobio je red sv. Ane pèrve vèrsti.

— Spomenuta u posliednjem broju ruska bèrzojavna depeša u pogledu Očakova glasi polag „Ruskog invalida" ovako:

„U Nikolajevu, 18. list. 9 ½ satih u večer"

Nikolajevska bateria, koja tik ušća Dnieper-Limana na desnoj obali na nižem rubu predbriežja, odieljeno od nalazeće se na visini tvèrdje Očakova, leži, bila bi bez ikakve koristi izložena neizbiežívom razorenju, ako bi

koje oduševljava svakoga, od prostaka do glavnog načelnika, gotovi poginuti za čest otačestva, nesumnjajući se u izhod savremenih dogadjajah.

A šta da reknem o onim mladićima preizpunjenim zaufanjem i odvažnostjum, kojima je život tako mnogo obećao, i koji su predpočitovali familiarnim radostima, udobnosti dovoljnog imanja, zaslepljenju samoljubja, porivu i udovoljstvu cvietućeg uzrasta, — težku službu pod gradom nepriateljskih pripravah, postojeću larmu, vrućinu i zimu, dne bez odmora, noći bez sna, a najposlie prie vremena skončali se daleko od roda i bližnjega?

Mi znamo jednoga od njih, i u njemu ćemo počitovati pamet svuh njegovih drugovah, koji su se zavietovali s njim dielili jednu sudbu. Znamo ga kao vatrenog, veselog, bezbrižnog, i u to vrieme žednećeg za znanjem, koi je potrebovao koristnu dielatnost. Odaren riedkim sposobnostima, obratio se bio iz pèrva k osnovanju života — trudu i nauki. Posvetio se bio neusipno mirnom zanimanju, ali se na jedan put zaljulja sva Europa i podigne ugarska vojna kao predviestnik budućeg potresa. Pitomac mirne nauke pripaše mač, obrati na sebe pozornost u ugarskom ratu, a po okončanju istog, imade na grudih znak otličja vojenog reda, vrativši se u Petrograd gdie je mislio još se obratiti neprie djašnju stazu, no vojena služba i duh vojeni već ga biahu sasvim obuzeli. Da bi sajedinio oba poziva, stupi on u vojenu akademiu, i kada se zapali rat s Turskom, on se nahodio već kao oficir generalštaba pri vojskama. S Dunava pobiti on na zaštitu Sevastopolja, gdie bijaše jedan od dielateljah pri bezprimiernoj obrani. Ako se život nemieri dnima, nego čuvstvima i dogadjajima, onda se može reći, da je on proživio viek starca za nekoliko miesecih. Istoria jedva će vierovati, da jedan mali grad može dèržati se gotovo godinu danah, pod svodom od ognja neprekidno padajućem, koi je raznosio na sve strane ljude i strojenja. No padajući ljudi zamienjivani su drugima, a strojenja poniknu nova. Soldatska piesma neumuknu, ruski Voban — *Tolleben blanokèrvno* čèrtao je nove odbraniteljne linie pod ognjenom kišom, cieli garnizon upisivao se zarano na polazak, ciela je vojska govorila, da će na dva juriša ubvatiti… Cviet i ponos cèrnomorske flote — Kornilov, Nakimov, Istomin opravdaše nezaboravljenoga Lazareva i svojom smèrtju zaslužiše bezsmèrtje. S njima poginu desetina generalah, stotine oficirah, hiljade vojnikah. Od matrozah ostade malo, da mogu pripoviedati mladim o tom, kako su služili njihovi drugovi, i šta znači i na suvoj zemlji služba našeg mornara. Kakva slava može se sravniti s propastju Sevastopolja!…

S takvim pomoćnicima u izpunjavanju tako strašne dužnosti, dužan je bio naprezati se oduševljeni život mladića, kojemu posvećuju se nastojeće vèrste. U sve vrieme obsade on ostade nepovriedim, no dužan je bio poginuti pri odlasku našem na sievernu stranu, kao da je i njegova sudba skopčana bila sa sudbom Sevastopolja. U broju toliko žèrtve i gubitka, smèrt njegova biaše žalostan slučaj, glas običan u naše kèrvavo vrieme. Nepazeći na to, oni su se odazvali sažaliteljno nessmo u skèrbi neutiešnih roditeljah, nego i u gorkom sažaljenju drugovah, u nadgrobnoj pohvali njegovog spomena od ciele vojske, svijuh, od soldata do vèrh. zapoviednika.

U veče pred jurišom on svagda bezbrižan budući u sried opasnosti, koju je navikao, bude uznemiren niekim stranim predčuvstvom, svojstvenim vojenim ljudma, i bezsumnjeno nizposlanim providjenjem, da očisti dušu i priugotovi je za posliednji čas. Neizviestna je bila sudba sutrešnjeg dana, a on se pripravljao za smèrt. Zaostavše novce poručie je da se razdadu ranjenima…. Šta je tada čuvstvovao? — To ostaje tajna groba.

8. rujna [illegible] objavi početak jurišenja. Svaki padne na svoje miesto, a on [illegible] svima. On [illegible] razdavaši zapoviesti, i [illegible] po [illegible] generalnog [illegible] telj s gèrdnom silom vèrvio je na Malakov brieg. …

Ruski vojenačelnik ostane sa svojom svitom blizu ubojnog miesta, motreći na hod ožestočene borbe. Izpred njega razjareni ruski soldati borili su se sdvojno. Nastupilo strašno magnovenje… U upornoj, neprekidnoj pucnjavi soldati popadaše. Medju tim dèržali su se neobhodno do noći, odstupiti nije moguće, točka branjena našom vojskom odkriva nepriatelju, zauzevšemu kurgan, slobodan ulazak u Korabelno predgradje. Jedino spasenje u novim vojnicima. U to vrieme, u gustom oblaku od dima, idu kola puna baruta, no zaišla su s puta, i idu uprav na nepriateljske strieljce. No gle, mlad oficir od generalštaba iz sobstvenog pobudjenja poleti kao munja od trupe, obustavi kola i vodi ih kud treba. Vojnici dostižu ciel, oružja nemuće, odbrana je obezbiedjena — taj dan nepriatelj napred već nepolazi, predgradje je spaseno. A onaj koi je dostavio vojski našoj mogućnost, da produži na tom polju boj, pade žèrtvom svojè dužnosti. Nepriateljska puščana kugla udari ga više desnog sliepog oka.

Pèrvo što je ranjeni progovorio, bile su rieči vesele, kao što se pristoji oficiru u bitki, da nebi niži činovnici ugledajući se na njega, duhom klonuli. „Dobar dan!“ reče on pomagajućim mu matrozom. Zatim je bilo drugo čuvstvo njegove privèrženosti k životu, uvierenost, da se u tako mladim godinama neumire. „Za tri dana“, reče on pritèrčavšem generalu, „bi ću ja opet na konju.“

No on morade izdahnuti za niekoliko satih. Tihe noći poslie najbiesnieg dana prevezoše ranjenika po gladkom zèrcalu bistrog sevastopoljskog zaliva. Drug i priatelj ranjenoga (grof Vielgorski) nahodeći se pri glavnom kvartiru po poručenju carevom da se za ranjene stara, smotri poznanog mu konja bez jahača, pogodi čiji je, baci se na južnu stranu, koju je već nepriatelj zauzeo, potraži svog priatelja i preveze ga k bastionu četvèrtom. Tu kraj postelje umirućeg, u biednoj kèrčmarskoj sobi, osvietljenoj spokojnim sijanjem mieseca, izpune dužnost svoju muževni pomoćnici sevastopoljskih junakah: svećenik, liekar i sestra milosèrdja. Umirajući ležao je bez sviesti, no na jedan put pridigne se i zapita: „Tko zapovieda ovdie? Gdie je Zorin?“ (Kapetan pèrvog razreda, koi je načelstvovao na 6-om bastionu). U njemu je vojnik preživio čovieka. Zatim počme tiho izdisati, i bez mučenja zaspi pred jutro viečnim snom. Bilo mu je 25 godinah.

Nadgrobno slovo njegovo najbolje nek mu bude pohvala njegovog načelnika. „On nosi sa sobom“, reče njegov najbližni cienitelj, „sažaljenje sviuh svojih vojničkih drugovah. Očekivali smo od njega po savèršenoj spravedljivosti veliku budućnost. Plamteći revnostju, blistajući se znanostju, s umom pameti dostojnim i obrazovanim, imao je sve, što bi ga s vremenom učinilo najodličniim generalom.“

No on pade, junački mladić, a koliko je palo s njime njegovih drugovah, od kojih je takodjer mnogo još bilo očekivati. Oni su na jedan put platili dug svoj otačestvu; oni ostaviše nezamienjena miesta u skèrbnim svojim familiama, ali živu i neznajući slavom u priznatelnoj pameti ruskog naroda. Primier njihov neka bude primier mladom pokoljenju: tropima svojima oni su naznačili put, kuda smo svi mi dužni paštiti se, dokle god vrazi budu napadali na našu rodnu zemlju. Pozivaju oni iz grobovah svojih: „Ustajte Rusi!“ „Idite radostno na smèrt — u smèrti vašoj život je otačestvenog kraja.“

(Ruski Invalid.)

Gèrčka.

— Za Atenu imenovan je sad sievero-amerikanski zastupnik. Dosada Amerika nije imala tudie poslanike. Zapadnjaci uvidjaju u tome podkrepljenje ruskog upliva u Ateni.

Franceska.

Iz Pariza, 26. list. Na željeznici izmedj Lyona i Marseilla dogodila se opet nesreća. Povoz putnikah udario je o povoz natovaren robom. Mnogi putnici dopaše tom prigodom ranah. [illegible] tvèrdi se, da general Canrobert polazi u Štokholm, da nastoji kabinet švedski predobiti za zapadne sile. — Večernji list „Patrie“ javlja sa svoje strane, da je kralj švedski obećao admiralu Dundasu, da mogu nieke englezke ladje prezimovati u njegovim lukama. (Englezki listovi protivno javljaju. Vidi pod Švedskom.)

Švedska i Norvegia.

Iz Štoktolma od 16. listop. javlja „Daily News,“ da je njeg. velič. kralj švedski odlučno, pa makar baš nastupilo nepriateljstvo sa zapadnim silama, odbio onaj zahtiev, da se saveznoj floti dozvoli u kojoj godj švedskoj luci prezimovati.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 24. list. Izdavatelji journala „L'Homme“ nalaze se sad u Guernseyu. Zaostavši u Jerseyu uskoci izdali su poslie njihova odlazka proglas, u kom vele, da je Englezka tako daleko došla, da progonja progonike. Još jedan samo korak i Englezka bit će samo jedan prišivak francezkoga carstva. — Dalje se i opet napada na cara Napoleona.

I magjarski exdiktator Košut pojavio se opet po novinama. On razvija staru svoju teoriu, da se samo pomoćju Poljakah i Magjarah može Rusia ukrotiti. U drugom niekom članku tuži se on na sudbinu Turske. S njom se već postupa kao s pokrajinom, a s Carigradom kao osvojenim varošom. Boji se turske propasti u samoj njenoj pobiedi, i u tome baš neima dosve krivo.

Bečka burza

dne 30. listopada 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	75 1/16
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	78 7/8
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	98 1/8
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	68
Bankovne dionice komad po	1001
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	527
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	94½
Augsburg za 100 for. current . . . . »	113¾
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	112 3/8
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	82 7/8
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11—7
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	112½
Marseille za 300 frankah . . . . »	131 7/8
Pariz za 300 frankah . . . . »	132 1/8
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	241
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	[illegible]
Srebro	18 7/8

SLUŽBENI LIST.

Br. 4664/g. (Izv. 507) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 2. list 1855 broj 4059 pronadje u 7,550 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 18⅞ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občinah Pregrada, Verbanec, Erpenje i Cigrovec, kotaru klanjačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Klemenovo gg. Olge i Gisselle groficah Erdödy, gospoje Sidonie Rubido i Aleksandrine baronice Kulmer, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. prosinca t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 27. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 11. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4755/g. (518—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6 listop. 1855 br. 4060 pronadje u 1700 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 4²⁄₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Klenovec i Druškovec kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Straža gospoje Teresie Herceg propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 15. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4777/g. (519—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 19. listopada 1855 broj 4126 pronadje u 10.250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 25⁶⁄₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Pluska kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Vadina gospoje Ludmile Modić, rodjene Fodroci, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinib priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 30. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 7021. (290—D.S.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 22. rujna 1855 broj 3920 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. Emerichu Čulifaju za spadavše na dobro Adamovec, u obćinah Blaškovec i Jesenovec kotaru sv. Ivanu županii tagr. ležeće 3. kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1200 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854. na

500 for. i s pravom stupiti u višju platju od 600 for. Oni, koji žele ovo miesto postignuti, imaju svoje molbenice izpravami providjene podnieti c. k. predsiedničtvu ovomu, ako u službi se nalaze kroz svoje predstojnike, koji pako u službi nisu, putem svoje političke oblasti, i to najdalje u roku 4. tjedna od tretjeg uvèrštjenja ovog oglasa u novinah, dokazati dobu života, vierozakon i stališ, svèršene nauke sa formulami pisanja, njihovo dosadašnje službovanje, upotriebljenje i ponašanje, dokazati konačno ako moliteľji i u kakovom odnošenju rodbine, ili tastbine se nahode sa kojim izmedj činovnikah c. k. županijskoga suda ovoga.

Predsiedničtvo c. k. županijskog suda.

U Rieci, dne 2. listopada 1855.

Br. 6920. (288—DS.) (3—3)

Oglas

poredi doznačivanja zemljištno – razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 24. ožujka, 19. 19. svibnja, 15. rujna, 15. rujna 1855 broj 1018, 2124, 2125, 3842, 3783 polag odredbah carskog

Uslied toga pozivaju se svi oni, koji upitnu kuću žele da na opredieljeni rok u 10 satih u jutro na lice miesta dodju. Dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda vidieti.

Ujedno se ovime čine pozorni svi oni, koji kakovo hipotekarno pravo na ove nepokretnost imati misle, da se do to doba kod ovog suda tim sigurnie prijave, što se inače kod razdielbe kupovne svote na nje paziti neće.

U Dolnjem Miholjcu 12 listopada 1855.

C. k. kot. sudac.

Kèrànjavi.

Br. 487. gr.(Izv.—510) (3—2)

Izrok.

Od strani c. k. kotarskog ureda doljno Miholjačkog kao kot. suda čini se znano, da je na molbu vlastelinstva doljno-miholjačkog radi duga 66 for. 52 kr. b. v. sa pripadcima odredjena sudbena javna dražba kuće sa 1. šupom, 1 štalom i 2 kiljera pod br. 40. sa pripadajućim na nju urbar. selištem 8 jutarah 1416 □ oranice i 1418 □ livade, spadajućih na vlastitost Antuna i Jenje Živkovića iz dol. miholjca sudbeno procienjenih na 300 for. sr. zatim radi duga istom vlastelinstvu 30 for. b. v. sa pripadcima odredjena je javna sudbena dražba

Nr. 16876/3536. (—1)

Im Wiener k. k. Schulbücher-Verlage ist die serbische Ausgabe „der Methodik des Kopfrechnens für Lehrer und Lehramtskandidaten" erschienen.

Das hohe k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht hat mit Erlass vom 20. v. M., Zahl 13487|1093 anzuordnen befunden, dass jene den Lehrern an den serbischen Volks-Schulen, sowie auch den betreffenden Lehramtskandidaten mit dem Beisatze empfohlen werde, dass nach der in dieser Schrift erläuterten Methode der Unterricht im Kopfrechnen in den untersten Volks-Schulklassen zu ertheilen ist.

Welches zur Wissenschaft und Richtschnur der hierländigen befugten Schulbücherverschleisser hiemit kundgemacht wird.

Von der k. k. kroat.-slav. Statthalterei.

Agram am 6. October 1855.

Nr. 2295, 1855/pol. (Izv.—517) (3—1)

Konkurs-Ausschreibung.

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 3. STUDE[NOGA]

Carsko-kr. službe[ne]

NARODNE NO[VINE]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Zvanično.

Br. 18746|3515.

Za namirenje zemaljskih potrebah u Hèrvatskoj i Slavonii pobirat će se za upravnu godinu 1856, u sliedstvu visoke odluke c. k. popečiteljstva financie od 19. t. m., br. 12395 prirez od 21 kr. sr. od svake forinte svih izravnih daćah, dakle i dohodarine, od kojeg prireza plaća se 8²/₄ kr. za zemaljske potreboće, a 12²/₄ kr. za razteretjenje zemljištah.

Što se time do obćeg znanja i ravnanja dostavlja.

Od c. k. hèrv. slav. namiestništva.

U Zagrebu 28. listopada 1855.

C. k. dvorski savietnik:
Benko Lentulay.

Bèrzojavne viesti

Iz Londona, 30. list. Hamilton Seymour, nekadašnji englezki poslanik u Rusii, imenovan je poslanikom englezkim kod bečkoga dvora miesto lorda Vestmorelanda.
(Köl. Ztg.)

Iz Odese, 29. list. Savezna flota stoji pred Nikolajevom.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. U jučeranjem listu svom donosi „Agramer Zeitung" nieki uvèršćeni članak, u kom se vierodostojno opisuje dogadjaj, sbivši se ovdie u Zagrebu dne 23. listopada poslie pó noći. — Budući su različite verzie toga dogadjaja obticale, priobćit ćemo u kratko polag pomenutog članka, što je u stvari:

Dva čovieka, koji su nedavno s dobrom preporukom u Zagreb došli i u mužkoj školi u manastiru sestarah milosèrdnicah upotrebljeni bili, pozvani su od svojih zemljakah na užinu u nieku poštenu gradjansku kuću, gdie su se niešto dulje zadèržali i od sladkoga mošta odviše razigrali. Budući stanuju u kloštru milosèrdnicah, te neimadoše kod sebe ključ od vratah, to su se dugo vremena po vèrtu kloštarskom šetali i nerazumljivim načinom zvali, da im se vrata otvore. Opatice ništa priatnoga nesluteće, počmu nazivati susiede u pomoć; zbilja dodje njih 5—6 do bašte, al' na bèrzo pobiegnu vičući: „Razbojnici su — čitava četa njih — udarajte zvona!" Čiste dievice kloštarske tako su na to prepale se, da su zbilja počele vikati i na strau zvoniti. Na to nadojdje momčad od redarstva i žandarmerie, pojde u baštu i nadje rečenu dvojicu. — Jedan od njih biaše odmah sliedećeg dana odpravljen, a drugi se tako jako pokajao — da će se jedva više usuditi, da opet šta sličnoga pokuša.

Izkaz.

Kod pèrve hèrvatske štedionice bio je primak koncem rujna 1855	490,587 f.	48 kr.
mieseca pako listopada	51,206 „	31 „
	541,794 f.	19 kr.
Usuprot koncem rujna bio je izdatak	479,818 „	32 „
mieseca pako listopada	54,662 „	— „
	534,480 f.	32 kr.
Indi ostataje gotovine koncem listopada	7313 f.	47 kr.

S bojišta.

— „Ruski invalid" piše: „Za doznati sudbinu posade kinburnške biaše dne 18. list. izaslan iz Očakova jedan parlamenter. Kao odgovor dobio je od zarobljenog zapoviednika generalmajora Kokanovića izviestje, iz koga se uvidja, da su u tvèrdji, poslie dvodnevnog bombardiranja demontirani svi topovi, razoreni svi nasipi i zapaljena sva zdanja tako, da nebiaše moguće više braniti se niti odbiti juriš na razorena utvèrdjenja. Tada približila se ciela flota i izaslala parlamentera s predlogom, da se tvèrdja preda. Zapoviednik, koi nemogaše odgovarati na nepriateljsku pucnjavu, da spasi momčad, nalazio se prisiljenim primiti pružene uviete. Uslied toga bude on sám zajedno s posadom zarobljen, ipak sa svim vojničkim poštenjem, i oficirima ostavljena je sablja. Za vrieme bombardiranja biaše naš gubitak znamenit; broj ubijenih nije točno poznat; ranjenikah nalazi se u robstvu 61 momak. Nepriateljska izkèrcana vojska ostavila je jučer svoj logor i uništa u predgradje Kinburna."

Osim toga priobćuje „Invalid" više po carskoj zapoviedi iz Nikolajeva u Petrograd opremljenih bèrzojavnih depešah, koje potvèrdjuju, da su se do 21. listopada popodne savoznici ograničili na rekognosciranja duž ušćah Buga i Dniepra, kojom prigodom izmienjeno je nekoliko hitacah s našim obalnim bateriama. Ozbiljniega kreševa nije bilo.

— Iz Eupatorie ima „Times" nieki dopis od 9. list. u kom stoji, da je gubitak Francezah u bitki dne 29. rujna opet malo veći, nego li se s pèrvince naznačio. Od to doba umèrlo je jur 50 momakah, koji su u rečenom sraženju ranjeni.

— Englezki general Villiams, zapoviednik u Karsu veli u svom drugom izviestju, da su Rusi dne 29. rujna izgubili samo 2000, a ne 5000. I on dodaje, da Rusi blokadu nastavljaju i podkrepljenja k sebi vuku.

— Iz Nikolajeva javljaju, da onuda silne družine opolčenja na bojište prolaze. Car svaku pri prolazku pregleda.

Što se družinah opolčenja tiče, to su dosada tek one otišle na bojno polje, koje su pèrvim carskim ukazom od 30. siečnja pozvane. To su bile družine iz guberniah sievernih i iz sredine dèržave: Petrograda, Oloneca, Novgoroda, Tvera, Smolenska, Kurska, Moskve, Vologde, Kostrome, Nižjeg goroda, Jaroslava, Kaluge, Orela, Tule, Rjazana, Vladimira, Tambova i Penze. Te gubernie dale su preko 200,000 ratnikah. Ukazom od 28. sèrpnja pozvano je opolčenje iz guberniah: Pskova, Černigova, Poltave, Harkova, Voroneža, Saratova, Simbirska, Vjatke, Perma, Vitepska, i Mohileva, i ove mogle su dati do 140,000 boracah. Gubernie Orenburška i Samarska, koje su ukazom od 25. rujna pozvane dat će jedno 30,000 momakah i tako bi s koncem ove godine bilo do 380,000 momakah pod oružjem, ali tu nisu uračunjeni kozaci od niekoliko maloruskih guberniah, koji se takodje esape opolčenju. Osim Poljske, Finlandske, baltičnih provinciah, Arhangela i južnih provinciah ostalo je još nekoliko guberniah u unutarnjosti europejske Rusie, u kojima se nije uzimalo opolčenje, a aziatska Rusia još nije ni dirnuta u tom obziru.

— „Nat. Ztg." dobio je iz pouzdane ruke sliedeće viesti: Car je u Nikolajevu primio obširno i detaillirano izviestje kneza Goršakova, što ga je ovaj na posebnu zapovied cara sastavio i o kom je nastavljenje putovanja careva u Krim zavisilo. Po pročitanju toga izviestja car je zaključio, da knezu Goršakovu, bez da bude za to odgovoran, prosto stoji, Krim napustiti ili pak braniti doklem moguće bude i on za shodno dèrži, no ipak da se vojska štedi pod uvietima u izviestju izloženim. Car pošilja

— Kao što obično svake godine u ovo doba, tako je i lietos dne 29. listopada pojavio se u Terstu žestoki vihor „Široki" zvani. More se uzburkalo u koritu i na bèrzo poplavilo ulice i tèrgove bliže luci, a kiša posred gèrmljavine i bliskanja spustila se kao iz kabla. Voda u navedenim sokacima biaše kolnom konju do koliena. Lagvi i dèrva plivaše na okolo. Voda prodèrla je na mnogim-miestima u magazine i počinila dost znatnu štetu.

— Po najnoviem računu ima u Ugarskoj 11,442,000 jutarah orаće zemlje, na kojima rodi do 80,100,000 merovah hrane razne struke.

Pri koncu godine 1854 bilo je u Austrii po statističnom računu 39,411,309 dušah, izmedju kojih 19,272,610 mužkih, 20,138,699 ženskih. Od tog broja spada na Madjarsku 4,332,860 mužkih i 4,411,615 ženskih: na vojvodstvo Sèrbiju i tamiški Banat 791,080 m. i 782,338 žen. na Hèrvatsku i Slavoniu 490,101 m. i 577,305 žen.; na vojničku granicu 495,837 m. i 558, 957 ž.; na Dalmaciu 216,357 m. i 215,980 ž.

Turska.

Iz Carigrada, 22. listopada. Seferpaša, koi se prie nalazio u pratnji Omerpaše, došao je ovamo, i namierava stupiti u francezku službu. U logoru Bujukdere ima samo niekoliko švadronah lakkog konjaništva. Englezka podkrepljenja neprestano ovuda prolaze. Glasovi o opozivu lorda Stratforda sasvim su zašutili. Magazini od Šumle, Silistrie i Rušćuka neprestano se pune. Iz Krima čuje se, da se čine tamo priprave za zimovanje vojske.

Iz Damaska od 11. p. m. javlja se, da su povodom padnuća Sevastopolja dogodili se neredi izmedj katolikah i Gèrkah, prigodom kojih je niekoliko osobah ranjeno. Više pohvatanih katolikah izpušteno je na posredovanje francezkog konzula.

Rusia.

Iz Petrograda, 23. listopada. Journal popečiteljstva za dè[...] gled ruske tèrgovine velo se iz Rusie [...] rubaljah, g. 1852 z[...] 55 milionah (ove Europi sločesta žet[...] biaše pomanjkanje [...] tako veliko, kao i g[...] 1846 izvoz iznosio prot godine lanjske Rusie procieniti na i tekuće godine nas izviestju kritiziraju Englezkoj goje u po[...] Amerike, i tvèrdi se kurencie s te strane

Svi pitomci gim[...] uslied poziva učinje[...] izučili ustrojeni kratk[...] stavit će se caru, [...] odmah se zatim raz[...]

— Njeg. velič. car digauo je gradjanskog guvernera od Moskve, tajnog savietnika Kapnista s te časti i pozvao ga u senat. Njegov nasliednik nije još imenovan.

Iz Petrograda pišu „N. Pr. Ztg." „Sva nagadjanja novinah, da je car iz Nikolajeva u Krim otišao, uskoriela su. Mi istina i sami ne sumnjamo, da će njeg. veličanstvo tamo ići, ali vrieme odlazka bit će još prilično udaljeno, jer ovdie govore, da njeg. veličanstvo namierava najprie svu vojsku, koja je za bojište opredieljena i koja kroz Nikolajev prolazi, pregledati; osobito misli car obratiti svoju pozornost dèržavnom opolčenju, od koga su već nekolike družine u Nikolajev došle a ostale su na putu u tu varoš. U ostalom glasa se ovdie, da će se car sam staviti na čelo vojske. — Ratni ministar javlja, da je njeg. veličanstvo car na preporuku komandujućeg nad južnom vojskom darovao bataljonima br. 2. i 8. cèrnomorskih kozačkih piešakah sastava sv. Gjorgja, i to pèrvom sa nadpisom: „Za primierno odlikovanje u obrani Sevastopolja godine 1854 i 55," a drugom: „Za osvojenje grada Anape 12. sèrpnja 1828 i za primierno odlikovanje u obrani Sevastopolja godine 1854 i 55." Isto tako je obdaren i puk donskih kozakah br. 23.; on je dobio takodjer jedan barjak sa nadpisom: „Za odlikovanje u boju protiv Turakah 17. sèrpnja 1854 na bèrdima čingliskim."

Iz Varšave donose najnovie viesti, da se tamo opet nastavljaju priprave za doček cara, i to u takovoj mieri, da se, sudeć po njima, zaključiti može, da će car jednu čast zime provesti u glavnom poljskom gradu. O vremenu, kad će car ovamo prispieti, nezna se još ništa pouzdana, ipak občenito misli se, da će on do konca ovogodišnjeg vojevanja (a taj je radi predstojeće zime vèrlo blizu) ostati u blizini ratnog pozorišta. Govori se paće, da ako se tečajem ove zime mir nepovrati, da će car zajedno s veleknjazima staviti se na čelo vojske. Još se raznosi nieki nepouzdani glas, da će se car ruski i nieki drugi vladaoci sastati u Varšavi ili na drugom kojem pograničnom miestu, da učine još posliednji pokušaj za povraćenje mira, što ga toli žudjeno svi žele.

Velika Britania i Irska.

London. Times se vèrlo sèrdi, što vicekralj egipatski Saidpaša nije pokazivao svoju radost kad je čuo da je južni Sevastopolj pao. Niti se tu pucalo, niti su se barjaci dizali. Times veli, Saidpaša tako se ponaša, kao da nije ni u kakvom odnošenju sa otmanskom carevinom, i kao da on ima sam za sebe kraljevstvo, koje je rekao bi neznam kako kriepko.

— Izmedju Englezke i sieveroamerikanskih sjedinjenih dèržavah porodilo se nieko nesporazumljenje. Englezka je nieka predloženja činila Americi zbog Kube, koju bi Amerikanci rado od Španjolacah oteli, ali su tako se govori, Amerikanci upravo odgovorili, da Englezka pazi što čini, jer ona ima i onako posla da nezna gdie joj je glava, a Amerikanci da će s Kubom onako raditi kako ie niima volia i neće

Nr. 2295, 1855/pol. (Izv.—517) (3—[...])

Konkurs-Ausschreibung.

Von Seiten des k. k. Bezirksamtes Moslavina wird zur Kenntniss gebracht, dass bei den unterstehenden Gemeinde-Amtern Ludina und Popovača die Gemeinde-Vorstandsstellen womit ein jährlicher Gehalt von 350 fl. und in der letztern Gemeinde auch die Sekretärsstelle womit ein jährlicher Gehalt von 300 fl. und 100 fl. Quartiergeld verbunden ist, in Erledigung gekommen.

Bewerber um eine dieser Steller haben ihre Gesuche bei den gefertigten Bezirksamte bis zum 20. December d. J. einzubringen, und durch beizubringende Zeignisse sich über ihre Moralität, gutes politisches Verhalten, dann über die vollkommene Kenntniss der kroatischen und deutschen Sprache so wie über ihre allfälligen Rechnungskenntnisse auszuweisen.

Noch wird beigefügt, dass auf Individuen welche ein eigenes Vermögen besitzen, oder aus einer öffentlichen Kassa einen Ruhegehalt beziehen, besondere Rücksicht genommen wird.

K. k. Bezirksamt.

Moslavina am 25. Oktober 1855.

Der k. k. Bezirks-Vorstand.
Tomašić.

Br. 809. (Izv.—516) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. ured Daruvarski kao sud poziva sve one, koji iz ostavštine dana 11. lipnja g. t. s oporukom preminuvšeg Josipa Dobraševića župnika Daruvavskog štogod kao vierovnici tražiti imadu; neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 15. studena 1855. u 10 satih prije podne ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bi slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. kr. kot. ured

U Daruvaru dne 19 listopada 1855.

OGLASNIK.

(Dp. 176.) (3—2)

Promiena stana.

[...] schriftlicher Offerte mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass als Fiskalpreis für die Besorgung dieses Verlagsgeschäftes die frühere Provision von Sieben Prozent von Hundert des Tabak-Magazins-Preises angenommen wurde und die Offerte längstens bis 24. November 1855 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu Essek einzubringen sind.

Agram, am 26. Oktober 1855.

Br. 7468. civ. (DS.—307) (3—3)

Izrok.

C. k. zem. sud u Zagrebu daje na znanje, da je na molbu gospoje Ljubice Riffej, zastupane po odviet. Sučiću, ovèršnu dražbu 115 na 702 for. procienjenih akovah vina g. Žige grofa Vojkfya, i njegove sestre g. Dragoile D'Armero, dozvolio; i dražbene rokove na 10. i 24 Studena 1855. stime ustanovio, da se upitno vino na pèrvom roku neće izpod procienbene ciene, na drugom pako i izpod iste prodavati.

O tom se kupiti želeći s dodatkom pozivaju, da će se ova dražba u gradu Oroslavju na pomenute dane u 9. satih u jutro obdèržavati.

U Zagrebu dne 20. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

stranog potraženja ipak se sve dosada pronašao nije; što se do obćeg znanja stavlja time, da će [...] isti konji, ako se vlastnik njihov do 25. prosinca g. kod ovog c. k. kotarskog ureda neprijavi, [...] smislu §. 390 gradjanskog zakona putem jav[...] dražbe prodati.

U Varaždinu, dne 22 listopada 1855.

(Dp.—177) (3—[...])

U Najam.

U gradjanskom Sisku na poglavitom [...] kod doli navedenog pod brojem kuće 2, da[...] jedan prostrani dućan osobito za sm[...] robu prikladan u najam, i može se umah u[...] biti. Obširnia ili ustmeno ili pismeno kod [...]nika iste kuće.

U Sisku 1. studenoga 1855.

Matia B[...]
tèrgov[...]

(168—D.P.) ([...])

Prepovied lova.

U šumam gospoštine Rečice gosp. [...] Hercberga svevèrstne zvierine lov se st[...]povieda, u slučaju prestupa će se proti [...]kom zakonitim prepisom postupati.

Urednik i izdatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 5. ST

Carsko-kr. služb

NARODNE NO

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bèrzojavne viesti.

— „Wiener Zeitung" donosi sliedeći bèrzojavni bullentin: „Linejne ladje, koje sačinjavaše jednu čast nepriateljske pred Kinburnom usidrene flote, odplovile su 1. studenoga na visoko more. Male ladje dèrže svoj pèrvašnji položaj. Do 31. listopada u večer nije se u Krimu ništa novoga dogodilo."

Iz Danciga, 2. studenoga. „Lightning" i „Geyser" dodjoše iz Nargena ovamo. Glavna flota polazi buduće nedielje u Ile. „Lightning" ostaje ovdie te će buduće depeše iz Englezke i Francezke opremiti u Norgen.

Iz Londona, 2. stud. Izvoz salpetra zabranjen je.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

Promiene u biskupii senjsko-modruškoj ili kèrbavskoj.

Premiešteni su:

Gosp. Ligatić Ivan, upravitelj cerovnički, kao takov u Bruvno;
„ Vlašić Karlo, župnik u Bruvnom, kao upravitelj u Cerovnik;
„ Božić Karlo, upravitelj maljevački, kao takov u Zagorje;
„ Strižić Ivan, župnik zagorski, za upravitelja u Maljevac;
„ Pobor Ivan, priv. upravitelj kèrmpotski, za dub. pomoćnika u Lešće provincialno;
„ Hostnik Franjo, dub. pomoćnik ondie, za upravitelja u Plaški;
„ Stipančić Juraj, župnik fužinarski, za upravitelja u Kèrmpote.

Preminuli su:

Gosp. Majanović Makso, upravitelj plaški;
„ Volf Blaž, župnik hribarski.

U Zagrebu. Kao što smo jur javili, dobio je g. Körbler, vèrtlar njeg. preuzv. g. nadbiskupa našega nagradu za svoje jabuke, što ih je u niem. Gradcu izložio. Nagrada ta sastoji u srebèrnoj kolajni, na kojoj je s jedne strane viencem okružen napis: „Zur Anerkennung", na drugoj: „Der k. k. steyerm. Gartenbau-Verein." Na okolo pako čita se: „Für Aepfel aus dem fürstbischl. Garten zu Agram."

U Zagrebu, 5. stud. Danas u pet satih popodne bit će kao nieka vèrst koncerta s novim velikim orguljama u pèrvostolnoj cèrkvi. G. organist Seitz iz Virtemberga igrat će više komadah, da izvèrstnost orguljah u svoj njihovoj obsežnosti dokaže.

S bojišta.

— „Ruski invalid," donosi iz Nikolajeva od 23. list. u večer sliedeću bèrzojavnu depešu:

„Nikakve znatnie promiene nisu se dogodile. Nepriatelj dèrži pèrvašnji svoj položaj, imenito stoji s glavnom flotom za Kinburnžkim zemljouzem, a male ladje, parobrodi i ploveće baterie u luci očakovskoj, na ušću Buga pram selu Parutinu i na ušću Dniepra izmedj Stanislava i Ribače. U posliednjem ušću nepriatelj je marljivo poduzimao mierenja duž južne obale rieke. Broj izkèrcane na zemljouzu kinburnžkom vojske je onaj isti. Po skazivanju trojice englezkih mornarah, koji su na obalu došli i po Kozacima našim uhvaćeni bili, sastoje jedan dio kopne vojske na ladjama; broj zaostavše zajedno s izkèrcanom vojskom iznosi u cielome 15.000 momakah."

— Poslie nesrećnog konjaničkog sraženja kod Eupatorie preduzeo je nepriatelj znatnom silom četovanje po unutarajosti. Od strane Russah sastoji se smotriteljna vojska kod Eupatorie iz 60.000 ljudih, medju kojima imade samih konjanikah 20.000. Ona stoji pod upravom konjaničkog generala Šabelskog. On je prednje pošte svoje napred postavio protiv Kontogara i Karagurta. Kao što razumni vojnici kažu, bilo bi udaranje na Simferopolj i Bakčisaraj iz Eupatorie napred izgubljeno za saveznike, ako nebi diverziu svoju podpomogli silnom kavaleriom i valjanim bojnim topništvom. Kod Sevastopolja neima još nikakva riešiteljna pokrata. Nepriatelj sipa jednako vatru iz haubicah protiv Mihajlove baterie i Sieverne. Pèrva mu odgovara s uspiehom. Odveć je smiešna misao englezko-francuzke štampe, kao da je knez Gorčakov zbog padenja južne časti Sevastopolja u kritičnom položaju. Baš obratno, zbog odbrane ovog grada nije se mogao nikud maknuti. Istina propalo je mnogo ratnog materiala sa južnom varoši, ali je taj gubitak neznatan, kad se pomisli, da se od sviuh tih hiljadah topovah i 100.000 prôjektilah ništa neće moći u polju upotriebiti, je su bile samo sevastopoljskoj posadi od koristi.

Što su nieki govorili, da je Sevastopolj obći arsenal velike dielujuće vojske ruske, nije istina, jer prie padenja njegovog potrošena je sva zališnost u njemu. U posliednje vrieme moralo se strieljivo iz unutarnjosti carstva velikim naporom u južni Sevastopolj šiljati. Od 1. ožujka do 15. kolovoza t. g. iz samog grada Kieva poslano je tamo 2.100.000 bombah, granatah 48 i 96 funtaških tanetah i drugog strieljiva.

Za prenošenje tog materiala plaćala je vlada 5 rubaljah 50 kopejkah srebra od puda (40 austr. funtih) za daljinu od Kieva do Sevastopolja. Ruska vojska nije nikada potrebovali arsenala, da odatle uzima barut. Ona je kao pravilna sueuropejska ubojna sila nosila svagda sa sobom sve, što još je potrebno bilo, a što nedostaje, savèršeno je naknadjivano majstorski usavèršenom službom prenošenja.

Sada gdie se knez Gorčakov neima na ništa obazirati, dozvoljeno mu je iz jedne strane pokriti savez velikim drumom do Prekopa, s druge pak strane u zatvoru dèržati nepriatelja na onom pedalju zemlje, što ga već 12 miesecih zapremljena dèrži. Ako bi nepriatelj kušao, prodreti kroz strašna utvèrdjenja ruske linie izmedju Makenzie i Duvankea, to bi on za cielo stradao. Vidio je on to u posliednje vrieme, pa je volio obići ruske šanceve, i kod Duvankea praviti nov drum kroz divlja taurijsku planinu.

Od niekoliko danah bavi se proslavljeni miernik Totleben u Odesi. On je za besprimierno utvèrdjenje Sevastopolja zaslužio pozornost, koja se slavnom mužu tam ukazuje od strane najvećih krugovah. General-Adjutant Liders nalazi se od dužeg vremena u Nikolajevu. Ovo danah premiestit će se tamo i glavni stan južne vojske. (Ost.-D. Post.)

— Englezki listovi pišu, da, odkako je rat započet, nije nikada bila tako zločesta disciplina medju vojskom englezkom, kao sad. Vojnici su u tolikom stepenu oddani pijanstvu, da vèrlo često prestupljuju subordinacia, te togo radi nadprofuz i njegovi činovnici imadu dosta posla.

— O kapitulacii posade Kinburžke dodjoše nieke obširnie viesti. Još 16. list. pozvali su admirali tvèrdju na predaju, obihalivši prie s morske i kopne strane sve kingradske tvèrdje. Dne 17. ponoviše svoj poziv. Ipak samo nebi

u tihom oceanu. — Carsko-kinezka vojska pobiedila je opet insurgente. U Kantonu je mir.

Iz Bombaja od 3 rujna pišu, da je pobuna u Santalu gotovo sasvim ugušena.

— Kao što javlja „P. Z.“, od mieseca do mieseca postala je tèrgovina s gotovim haljinama iz Požuna i Pešte u podunavska knežestva i Tursku sve veća. Ta struka radnje dobiva tim veću važnost, što neprestano ulaze u zemlju velike sume u dukatih.

— Dne 30. list. je odputovao g. Ilia Garašanin sa bivšim načelnikom g. Marinovićem iz Beča u Beograd.

Sèrbia.

Beograd, 20. list. Najnovia carigradska pošta javlja, da izmedju porte i sèrbskog upraviteljstva postoji nemala razlika mnienja, što se tiče gradjenja železnice izmedju Carigrada i Beograda. Po 5. paragrafu konvencie, koja je u rujnu g. 1829 izmedju Rusie i porte u Akiermanu zaključena, pa u slied iste po glasu carskog hatišerifa od rujna 1829 Sèrbi imaju pravo nezavisnog unutranjeg upravljanja i drumove, putove itd. graditi. Oslanjajući se na to, sèrbsko upraviteljstvo ima volju, da samo gradi željeznicu, koja bi prolazila kroz Sèrbiu, ili barem da nezavisno od onog ugovora portinog, koi hoće da zaključi s niekim francuzkim na akciama družtvom, samo za sebe s tim ili drugim družtvom neposriedno ugovor pravi.

Takodjer su ovdie više sklonjeni za ono francuzko družtvo, što je primilo u Austrii gradjenje železnicah na ono, s kojim se porta pogadja. Tursko upraviteljstvo prieti Sèrbljima, da će graditi put kroz one provincie, što neposredno zavise od njega, ako bi Sèrblji opet, kao kad su telegraf pravili, samostalno htieli praviti željeznicu, ili dati ga praviti, i to ne pokraj sèrbske granice, nego do Vidina. Nama se čini ta pretnja dosta uzaludnom biti, jerbo se ona mogla u dielo privesti, što se tiče telegrafah (premda će se i taj morati sa sèrbskim telegrafom sajediniti) ali u obziru željeznice ona je sasvim nemogućna, jer od Vidina neide dalje nikakva željeznica, a produženje carigradsko-beogradske željeznice predloženo je ne samo od Zemuna do sriedotočja Europe, nego se već i gradi. (Allg. Ztg.)

Moldavia i Vlaška.

— Englezki konsul u Galacu, Kuninghem, oglasio je u najnoviem „Nautikal-Magazinu“ jedan memorandum, u kome govori dobru rieč za to, da se na dunavskom ušću sv. Gjorgja osnuje kakvo slobodno pristanište, jerbo se samo na taj način može na dolnjem Dunavu podići tèrgovina i blagostanje susiednih zemaljah. Galac i Brailov istina zovu se slobodna pristaništa, ali oni nisu to nikako, jerbo niti se smije vlaško žito nositi u Galac, niti moldavsko u Brailov, a ni bugarsko žito nemože se ni u jednom ni u drugom, premda slobodnom pristaništu smiestiti dokle se neplati carina. No pošto je tèrgovina sa žitom deveta čast od 10 častih svega saobraćaja tih varoših, i pošto se i svi ostali espapi mogu samo pod nekim uslovjima doneti u njih, to povlastica, po kojoj su Galac i Brailov slobodna pristaništa, samo je obmana. Zbog toga je vèrlo želiti da se na kome dunavskom ušću osnuje kakvo slobodno pristanište, koje će doista biti slobodno.

No u svima podunavskim zemljama nema ni jednoga miesta, zgodnieg za takvo pristanište, nego što je ušće sv. Gjorgja, i to od desne strane rieke. Kad se pak uzmu gèrdne smetnje, koje su na putu tèrgovini sa žitom kad ide niz Dunav i koje se već i potome mugu izmieriti kolike su, što je tovar, koi sa dunavskih ušćah ide u Englezku, za podpunu treću čast jevtinii nego kad ide iz Galaca: onda je doista i vriedno poslušati [illegible] pa učiniti mu po predlogu. No [illegible] se za ladje udesiti ušće sv. Gjo[illegible] od kreva, graditi [illegible] nikad nije naučno i točno ispitan, piesak u pomenuto ušće [illegible] i [illegible] do- [illegible] kod Salina, [illegible]

ma. No to je još pitanje, jerbo se ni od prilike nemože napred znati koliko će to udešavanje ušća za plovitbu stati troška, dokle se god najpre samo ušće neizmieri. Pa tek onda, ako se tim ispitom dobie posliedica povoljna, može se štogod preduzeti na korist pomenutoga predloga, premda i onda mora se napomenuti, u koliko će se od miesta, koja proizvode žito, moći ovo jevtinie odneti u novo predlagano slobodno pristanište nego u Galac i Brailov ili i na sulinsko ušće, kao što kad prilike sobom donesu. To su dakle za sada sumnje narodno-ekonomske, pod kojima stoji korist veća, koju predlaže prednaznačeni predlog englezkoga konzula u Galacu, a osim toga nemože se to pitanje ni onako riešavat za sad još, nego se mora zbog političkih obzirah čekati i na to, da se najprie mir zaključi. Medjutim svakojako je to pitanje takvo, da valja još sad o njemu da misle dèržavnici.

Rusia.

— Opis Nikolajeva (Po Moniteuru). Ova je varoš osnovana podobno Odesi, Sevastopolju i Kerzonu na zapoviest Katerine II. Do g. 17 1 bio je Nikolajev biedno selo u sried puste ravnice. Za nekoliko godinah postalo je varoš. Još kad je Daniel Klarke skoro poslie zidanja varoš istu posietio, divio se on množini i krasoti njenih kućah, pa zato i veli u svom opisu, da joj u južnoj Rusii, a kad se izuzme Petrograd i Moskva, u cieloj Rusii neima para. Nikolajev je siedište načelnika admirala od cèrnog mora. Ovdie su kancelarie za morske i stvari od pristaništa takodjer i od Odese i Kerzona. Palata admiraliteta jest jedno od najkrasniih zdanjah u Nikolajevu. Linejne ladje nemogu od pruda do varoši ploviti, brigantini pak daju se plovećim mašinama, koje se i u Petrogadu upotrebljuju, tako nazvanim kamilama, gore izvući. U radilnicama Nikolajevskim prave se i opravljaju ratne ladje za rusku cèrnomorsku flotu. Voda je na tom miestu mirna i duboka, ali ladje propadaju prie nego u Sevastopolju. Iz obližnjeg izvora dobiva sva varoš pijuću vodu. Po posliednjem brojenju sadèrži varoš 38.000 žiteljah i 5000 kućah, šest cèrkvah pravoslavnih, jednu katoličku, jednu luteransku i dvie sinagoge. Osim admiralitetskog zdanja zaslužuju spomena zviezdarna, hranilište hidrografičnih kartah, nekoliko karsarnah od tri kata, u kojima može stati 25.000 ljudih, i družtvo blagorodnikah sa tri javne biblioteke. Nikolajev leži jedno 427 kilometerah od Sevastopolja.

Tri do četiri sata od Nikolajeva nalaze se razvaline stare milezke naselbine Olbiopolis, od koje još imamo no vèrlo riedke novce. Na njima je izobražena glava Cerere, jedan orao na delfinu, i jedan vlat od pšenice. Nieki su zabludili i stari Olbiopolis tražili u Kerzonu. Rusi su našli u razvalinama Olbiopolisa dovoljne novca, nadpisah i barelifah, tako da je izvan sumnje, da su to razvaline stare kolonie, koju su pod gospodstvom Medianacah Milezci osnovali.

— Kao što nieke novine javljaju nije se glas o popunjenju biskupskih stolicah u ruskoj Poljskoj obistinio. Medju Rimom i Petrogradom zametnulo se je u ovaj par živahno dopisivanje; no ruska vlada veli, da njeno postupanje nije proti katoličkoj cèrkvi upravljeno, nego da imade svoj uzrok u pobuni od godine 1830., gdie su se poljski biskupi prevratnimi težnjami zaniéti dali. U Ruskoj, pače u istih niekadašnjih poljskih krajinah da su katoličke biskupske stolice u Vilni, Minsku i Ljucku zakonito popunjene. U ostalom da postupanje Ruske u Poljskoj nesmiera proti katoličkoj cèrkvi, vidi se takodjer odtud, što poljski radovnici i samostani, koji se u političke poslove nemiešaju, nisu stradali, nego ih prijaznju i novčanimi podporami vlada gotovo u sredoviečnom cvieta uzdèržuje, dočim te institucie u Piemontu, Španjolskoj i — — najsilnie udarce tèrpieti moraju.

Talianska.

„Journal de [illegible]“ je jedna idea [illegible] velikim veseljem [illegible] naime o tom, da se [illegible] vlada pape prenese u Jeruzalem. „Tim bi Jeruzalem postao stolica katoličkog sv[illegible] Koliko bi tegobah tim premieštenjem uklonjeno bilo! Italia mogla bi se napokon k životu napredka probuditi, te bi u europejskom „koncertu“ zauzela ono miesto, koje joj njezin miestopisni položaj, njezina prostranost, pučanstvo i njena slavna poviestnica pokazuju. Ujedno mogla bi katolička viera („l' idée catholique“ kaže pisac), čini nam se, samo korist imati, kad bi njena glava imala stolicu na spasiteljevu grobu. Bilo bi veoma želieti, kad bi Englezka i Francezka ovu ideu uvažile. Udielotvorenje ove misli učinilo bi vladu Napoleona III. neumèrlom, te bi njegova uspomena Talianom za uviek mila ostala!“

Francezka.

— „Moniteur“ javlja, da je razmirica s napoljskom vladom izravnana.

Nova predplata.

Komadom XXIV. „I. razreda“ i komadom VIII. „II. razreda“ zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu dospiela je stara predplata; tko dakle želi zem. vladni list i nadalje imati, neka na sliedećih 60 tiskanih arkah njegovih predplatu obnovi, i to u miestu s 2 for. sr., poštom s 3 for. 40 kr. sr.

U Zagrebu, dne 15. listopada 1855.

Odpravništo zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu.

Bečka burza

dne 3. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . sa 5%	$74^{15}/_{16}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$78^{11}/_{16}$
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . iz̀riebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	118½
» » » » » 1854, » 100 »	98¼
Bečko-gradski banko . . . . sa 2½%	
» » » . . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	60
Bankovne dionice komad po	984
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2047½
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	730
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	114
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	113[illegible]
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	87[illegible]
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	112[illegible]
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11[illegible]
Lyon za 300 frankah . . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	11[illegible]
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	1[illegible]
Paris za 300 frankah . . . . »	1[illegible]
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	
Carigrad za 1 forint . . . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . . . parah	

Tečaj novacah.

Carski dukati	
Srebro	

SLUŽBENI LIST.

Br. 6921. (294—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 15. rujna, 1855 broj 3852 i 3853 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Nestoru, Marcellu, Albinu, Ivanu Nep. od Kiepah, gospodji Francisci rodj. Kiepach, udatoj od Conde i Aloisii Kiepah, udatoj od Allnoch za spadavše na dobra Samobor i Jenuševec, u obćini Domaslovec itd. kotaru samoborskom županii zagrebskoj ležeće $33^5/_8$, 6 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 13.450 i 2400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 10. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. veljače 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6922. (295—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 15. rujna 1855 broj 3854 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ladislavu od Modića, gji. Antonii od Kiepach i Matildi Labaš za spadavše na dobro Kalinovica, u obćini Rakovpotok itd. kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležeće $13^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5350 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 10. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 10. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 14. veljače 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 7055. (D.S. 292) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 22. rujna 1855 broj 3869 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Markizu Hipolitu od Palavičini za spadavše na dobro Kerestinec u kotarih Samobor, Dugoselo i Jaska županii zagrebačkoj ležeće $164^{11}/_{16}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 65.875 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. studenoga 1855., jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. veljače 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7022. (291—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 22. rujna 1855 broj 3921 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodji Cecilii bar. Rukavina za spadavše na dobro Maretić u obćini Maretić, kotaru sv. Ivana, županii zagrebačkoj ležeće $13^2/_4$ kmetske naselbine

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4780/g. (Izv. 520) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. list 1855 broj 4144 pronadje u 200 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $^4/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Miljana kotaru klanjačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Skernik, (prie Miljana) gosp. Gjure Ceraj, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. prosinca t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 15. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4781/g. (521—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9 listop. 1855 br. 4145 pronadje u 250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Jezero kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Jezero gosp. župnika Matie Dominić, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osoba izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4757/g. (528—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6. listopada 1855 broj 4201 pronadje u 31.500 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 78$^6/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Horvacka, Jelenjak, Šopot i Vinogora kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Horvacka, gospoje Josipe boronice Ottenfels, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osoba izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Sv. Križ gospoje Henriete grofice Schlippenbach, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 16. studenoga t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 16. siečnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 10. rujna 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5454. (Izv.—515) (3—1)

Natiečaj.

Za popunjenje službe glavara u občini Sarvaš i Čepin c. kr. polit. kotara osiečkog, razpisuje se natiečaj do 15. studena t. g — Sa službom ovom glavara skopčana je godišnja platja od 400 for. sr.

Natiecatelji imadu molbenice kroz predpostavljenu oblast c. kr. kot. uredu ovome podnieti i dokazati: dobu života, vieru, nauke, podpunu sposobnost za ovu službu, znanost jezika hèrvatsko-slavonskog i niemačkog i dosadanje svoje ponašanje. Ujedno imadu dokazati vriednost svog imetka.

U Osieku 24. listopada 1855.

C. kr. kot. predstojnik,
Milanković.

Nr. 17173/3610. (—1)

Im Wiener k. k. Schulbücher-Verlage ist ein Methodenbuch zu der kroatisch-slavonischen Fibel (Početnica) und dem kroatisch-slavonischen ersten Sprach- und Lesebuche erschienen, welches den Titel führt: „Upravnik za Početnicu i Čitanku u pèrvom razredu katoličkih učionah u carevini austrijanskoj za učitelje i pripravnike.“ (Preis 21 kr.)

Dieses Methodenbuch ist zufolge des hohen Unterrichts-Ministerial-Erlasses vom 29. September d. J., Z. 10962|906 den betreffenden Lehrern und Lehramtskandidaten empfohlen und dessen Anschaffung für eine jede Volks-Schule mit Schülern kroatisch-slavonischer Muttersprache angeordnet worden.

Was zur Darnachachtung der hierlands befugten Schulbücherverschleisser hiemit bekannt gegeben wird.

Von der k. k. Statthalterei für Croatien und

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 6. STUDENOGA 1855. Broj 254.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrštbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili pos ebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Dne 26. listopada 1855 izdan je i razposlan komad XXVII., razdiela I. zemaljskog–vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu. Isti sadèržava pod

Br. 168. Razpis ministarstva financiah od 21. rujna 1855, kriepostan za svekoliko krunovine, nalazeće se u obćem okolišu carinskom, kojim se obznanjuje, kako treba ocarinjati vinski surrogat i tako zvani vinski prah, što se prometje u tèrgovini.

Br. 169. Naredbu vèrhovne redarstvene vlasti od 26. rujna 1855, kojom se obćenito zabranjuje tiskopis: „Der Krieg im Orient in den Jahren 1853 und 1854 bis Ende Juli 1855, von Georg Klapka.“

Br. 170. Naredbu ministarstva pravosudja od 28. rujna 1855, kriepostnu za grad Krakov i okoliš istoga, kojom se izdaju razjašnjujuće ustanove o tom, kako da se u gradu Krakovu i u okolišu istoga postupa sa hipotečnimi poslovi.

Br. 171. Naredbu ministra unutarnjih dielah od 1. listopada 1855, kojom se razjašnjuje propis od 30. prosinca 1854, II. komad, br. 5 dèržavo-zakoskoga lista od godine 1855, (zem. vlad. lista god. 1855, razd. I., kom. II., br. 4, str. 44), o nošenju obilježjah dvorske cèrnine za odielo (uniformu) dèržavnih uredaikah.

Br. 172. Razpis ministarstva bogoštovja i nastave od 2. listopada 1855, kriepostan za svukoliku cesarevinu, kojim se proglašuju ustanove previšnje odluke od 25. rujna 1855, o uredjenju pravoslovnih dèržavo–znanstvenih naukah na austrianskih sveučilištih i pravnih akademiah, i ujedno izdaju niekoji ovèršbeni propisi, proizticući neposredno iz pomenutih onih ustanovah.

Br. 173. Cesarski patent od 30. rujna 1855, kriepostan za svukoliku cesarevinu, kojim se razpisuju izravni danci za upravnu godinu 1856.

Br. 174. Ministarsko očitovanje od 3. listopada 1855, kojim se razširuje ugovor od godine 1852, postojeći izmedju Austrie i Bavarske o tom, da zamienito dopušteno bude sudbeno gonjenje zločinacah, i da oružanstvo (žandarmeria) zamienito u pomoć pritiče prigodom nesrećah elementarnih. (Izmienjeno u Beču dne 5. listopada 1855 za isto takovo ministarsko očitovanje kraljevsko-bavarske vlade, izdato u Monakovu dne 6. rujna 1855).

Br. 175. Naredbu ministarstvah izvanjskih dielah, unutarnjih dielah i pravosudja od 3. listopada 1855, kriepostnu za svekolike krunovine, u obziru previšnje potvèrde prava, po njeg. velič. cesaru Ferdinandu njeg. kraljevskoj visosti g. arkivojvodi Maksimilianu kao velemeštru niemačkoga reda, ad personam podieljenoga, da s imietkom istoga reda slobodno razpolagati može do svote od 10.000 forintih.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 5. stud. Prekjučer stigao je ovamo generalmajor i ad latus zapoviednika od žandarmerie, plem. od Sauer i otišao danas u Karlovac. — Isto je tako prekjučer ovamo došao carsko–turski kajmakam u Bihću, g. Ahmet Beg Nuri Efendi i svietlome banu učinio podvorenje.

U Zagrebu. Posliednji broj „Gospodarskog lista“ donosi vèrlo važan članak o kanižansko–mariborskoj željeznici od g. Ljud. Vukotinovića. Budući se u tom članku rieč vodi za domovinu našu, dèržimo za shodno priobćiti ga u cielosti svojoj. „Sastavljeno u Velikoj Kaniži družtvo dioničarah, piše g. V., potèrsilo se je, da osnovanu iz Kaniže u Maribor željeznicu po vis. c. k. ministarstvu u načelu jur odobrenu činom izvede. Družtvo ovo, kako čujemo, počelo je u najnovie vrieme raditi, nu ne kako bi trebalo, kako bi željeti bilo, i kako bi sigurno veću korist donosilo, već sasvim protivno; iz kog uzroka, to nećemo, da na tanje razložimo. Družtvo dioničarah u Kaniži kani željeznicu provući na on kraj Drave iza Čakovca preko Ormužda (Fridau) na Optuj i odtuda u Maribor, mimoišav tim načinom Varaždin. Vidivši važnost udarca, koi prieti, pobrinuli su se Varaždinci imenito: obćine, veliki posiednici grada i bližnje okolice, tèrgovačka i gospodarska podružnica i sastavili su podulju molbenicu na visoku vladu proseći, da se namierena osnova Kanižanskih dioničarah tako, kako ovi kane, uživotvoriti nedopusti. U ovoj molbenici potanko raztumačene su sve koristi, i navedeni su razlozi za to, da se željeznica iz Kaniže preko Kotoribe, Prelogs, Varaždina, na Zavrežje (Saurić) i Ankenstein vodi u Maribor; razlozi ovi bezdvojbena su istina, te će svaki, koi nije pristran, uz njih pristati morati.

Ciela Podravina počamši od gjurgjevačke krajine, preko Koprivnice i Rasinje, osobito okolo Ludbrega, Bukovca, Martianca, ne manje cielo polje Varaždinsko sačinjavaju jednu od najliepših, najplodovitiih i najobdielaniih stranah domovine naše; žiteljstvo je imućno, jerbo radi, i priviknuto je dalje iz svog dvorišta koračiti i proučiti, kako se u drugom svietu živi; obzirom dakle tim nezasluženo Varaždin kao glavni grad za cielu onu okolicu, da se izvan saveza obèrtničkog i tèrgovačkog obticanja postavi, jer mu po pravu kao representantu obèrti, tèrgovine i poljodielstva od znatne pokrajine jedne miesto u tom savezu pripada; to tim većma, dočim visoka vlada namierava Dravu parobrodarstvu otvoriti. Mi scienimo da je glavna zadaća željeznicah obćenje medju znatniimi i bogatiimi okolicami i gradovi olakšati i time nuždam različitim doskočiti; u kom pogledu gradu Varaždinu i njegovoj okolici sigurno posliednji red nepripada; Varaždin je takodjer u političkom, i vojničkom smislu obzira dostojan, što se je višeputah jur jasno osviedočilo, i moglo bi se takodjer u buduće osviedočiti.

Dostojno je i to uvažiti, da gore Ivanečke blizu Varaždina ležeće sadèržavaju u svom krilu kamenitom podosti gradjevine za željezničke svèrhe, najme: dobar kamen svake vèrsti, i kamenog ugljevja dovoljno; a kameno ugljevje duša je od željeznice, bez koje živiti nemože; imade tu takodjer rudah, ko što je željezo i sumpor, te će se time obèrtnost pokrepljena umašito podignuti na korist ne samo Varaždinske okolice nego i cieloga carstva.

Što se vodjenja željeznice tiče, to su takodjer za Varaždinsku stran razlozi dovoljnii, nego za osnovu Kanižansku, jer okolica onostrana (ako samo uzmemo od Čakovca do Ormužda) puno je divljia, bèrdovitia i nepriličnia nego li je polje ravno od Kotoribe do Zavrežja.

Ako se željeznica preko Varaždina sagradi i tada na Zavrežje povede i tako dalje sa Mariborom skopča, to neće samo za Varaždin i bližnju mu okolicu važno biti, već će upliv blagodatnog zavodjenja toga prostirati se i dalje preko bèrdinah prem južnim stranam, tia preko Kalničkih gorah i do Križevacah, koje ubogo miesto zapušteno sada sasvim pogiblje; sve okolo Kalnika na više satih daljine u Varaždin teži: tamo ljudi voze vino, žito, dèrva, pak kada bi željeznica ondie tèrgovinu podigla, to bi se posliedice dobrotvorne na daleko pojavljale... Protiva tomu, ako željeznica na onoj strani Drave iza Čakovca bude povedena, to će ostati polovica Hèrvatske ostavljena sebi samoj u zatvoru, videći tužniu budućnost pred sobom, jer obćenje sa željeznicom na onu stran Drave ležećom kao jako otegotjeno veoma sporo bi bilo, nit se nebi dalje protezalo, izvan na gdiekoja bližnja miesta.

Komu dobrostanje svojih sugradjanah na sèrdcu leži, on će predmet ovaj veoma uvažavati i nastojati sa svim mogućim uplivom svojim, da molbenica Varaždinacah blagovoljnu uslubu najde.“

B. Iz Fužine 31. listopada. U oči sv. Svetih zače zorom jug duvati, kao da se zemljom poinatio, a dažd lievati, kao da kani kamen raztopiti, te voda uzdigne se nalik pučine morske. Starci neupamtiše taku poplavu. Božja sudba pomoć odredila, i obćeljubleni glavar g. T. Agnezi, boreći se biesnećom olujom ode osobice na tužno pozorište, gdieno četiri kuće vodom vojevaše, te neutrudiv biše, dok se ljudstvo neoslobodi. Kapural ovdašnje žandarmerie borio se s talasima, dokle rukom osalih žiteljah utvèrdi komad ćuprie, s kojom kućani na kopno pobiegoše, i tako Bogu hvala, i oviem dobrovoljcima, nesreća se ustranila. Izgare (kolere) kao što vam pisah evo jurve miesec i po nestade sasma.

S bojišta.

— Najnovii broj „Milit. Ztg“ donosi nieko pismo iz Simferopolja od 23. listopada, u kom se položaj ruske vojske u Krimu označava kao vèrlo čvèrst. Knez Goršakov učinio je takove dispozicie, da može svakoj nepriateljskoj operacii krepko nasusret stati. On zauzima gospodujući položaj od Sieverne do Simferopolja, a ruske prednje straže stajaše s jedne strane do Argyla (nuz potok gornjeg Belbeka) s druge na Almi i na samom Belbeku, treća linia pomaknjena je od Simferopolja prema Eupatorii. Kao što je godj kretanje nepriateljsko s bajdarske doline preko Fotia i Karlu-a pomaknućem ruskog lievog krila do Albata imalo za posliedicu nieku povlaku saveznikah, tako su i demonstracie, koje je nepriatelj s Eupatorie poduzeo, do ovog bipa ostale bezuspiešne, jerbo je on kod svoga napred kretanja uvidio, da mu ruski položaj oporo prieti njegovu lievu krilu.

Tako može ruska, sa svim potrebnim obilato providjena, vojska u svom položaju mirno i sèrčano izčekivati dojduće dogadjaje.

Nadalje „Milit. Ztg.“ donosi iz Odese od 24. listopada, da se pobiegši žitelji malo po malo natrag vraćaju. Posada, koja je odlazkom flote u Dnieper-Liman vèrlo smanjena pod gl. Grotenjelmom, podkrepljena je s dvie piešačke brigade iz Besarabie; osim toga piešaštva nalaze se u i oko Odese tri konjaničke brigade i smolenske družine. Načelnik 1. sbora od rezervnog konjaništva, general konjaništva Helfreich I. stigao je s kirasirskim diviziama gl. Mazurkievića i barona Vietinhofa u Očakov. Divizia rezervnih ulanah ovog sbora, prie pod baronom Korv-om I. sada pod gl. Radzivillom, nalazi se jur duže vremena u Krimu. Njeg. velič. car boravio je još u Nikolajevu, i biaše izčekivan u logoru kod Očakova.

— Kao što iz Odese od 26. list. pišu, kroz više se danah u tamošnjim vojničkim družtvima mislilo, da se savezna vojska zbilja izkèrcala negdie blizu Perekopa. Sva linejna vojska, koja se tudie nalazi, biaše onamo poslana, da nepriatelja na miestu dočeka. Danas se jur o

iskèrcanja sumnja. Posliednjih danah pokušaše 4 parobroda uz Bug ploviti; oni su već bili 20 vèrstih provalili, kad ih smieštene na obalama baterie prisile na povratak. Žiteljstvo Nikolajeva i Kèrsona plaši se još uviek nepriateljske navale. Generallieutenant Korv dignut je sasvim sa svoje službe. (Oest. Corr.)

— „Oesterr. Ztg.“ piše iz Odese od 27. list.: Vojnici, koji iz Nikolajeva amo dolaze, nemogu zadosta pripoviedati o ogromnim utvèrdjenjima, koja se tudie rade. Sva tamo nalazeća se rezervna vojska, preko 30.000 m. neprestano posluje oko tih utvèrdjenjah. Prelaz preko Buga na cesti iz Odese utvèrdit će se gradićima, isto tako i ulaz na kèrsonsku stranu. Sva ova utvèrdjenja rukovodi general Totleben. Utvèrdjenja na sievernoj strani preuzeo je njegov ravni drug, Melnikov. U Bugu ustanovit će se flotilja od 500 topčarah, koju će opet [illegible] više fortah i redutah duž obie obale. Na ovu flotilju smiestit će se mornari od nekadašnje cèrnomorske flote, njih po prilici 4600, koji su si kod obrane sevastopoljske neumèrlo ime stekli. Neda se opisati ono oduševljenje, kojim je žiteljstvo nikolajevsko dočekalo rečene junake. Nu i težko je opisati ganljivost pobiediteljah od Sinope, kad su opazili svoga plemenitoga vladaoca. U govoru, što ga je car na njih dèržao, spomene on nebrojene zasluge, koje su oni stekli za cara i dom, zahvali im u ime Rusie i izjavi nadu, da neće ni u buduće osramotiti prah njihovih na kèrvavim bedemima sevastopoljskim poginuvših vodjah, Kornilova, Nakimova i Istomina. — „Kroz vas, zaključi car govor, biaše Sevastopolj ono što je bio, grob najvećih europejskih vojskah, strah naših dušmanah. Pokažite i u buduće, da je vaša nazočnost dovoljna, da se iz ribarskog sela načini drugi Sevastopolj!“ — „Tvoji smo, tvoji do smèrti“ biaše odgovor hrabrih mornarah, koji su svoga vladaoca s neprestanim Hurrah pratili do njegova konaka.

Žiteljima nikolajevskim javljeno je, da mogu otići iz grada u unutarnjost, budući bi moguće bilo, da nepriatelj načini diverziu na varoš. Siromašnici dobit će 100 sreb. rubaljah za odlazak. Već su se ³/₄ žiteljstva izselile, i ostali spremaju se, da to isto učine.

— Pod 27. listopada pišu iz Odese „Ost. D. Postu,“ da je prekjučer ratni jedan parobrod doneo iz Kinburna 23 težko ranjena vojnika. Oni pripoviedaju, da je bombardiranje samo 3 sata trajalo, i da im je iz Nikolajeva po bèrzojavu došla zapoviedь da se predaju. U tvèrdji biaše 120 topovah. Govori se, da će se ovdiešnje baterie razoriti i topovi u Nikolajev odvući. General Liders krenuo je iz Alekšia s jednom diviziom granadirah i 4 konjeničke regimente da brani drum iz Kinburna u Kerson. Pèrva divizia garde došla je napokon u Perekop i sdružila se s tamo nalazećim se sborom grenadirah. Ova vojska dovoljna je za osujetiti svaki pokus, kojim bi saveznici htieli posiesti zemljouz Perekopa.

— Ko hoće da zna kakve bi posledice po hranu ruske vojske na Krimu imalo to, ako bi saveznici zauzeli Kerzon, taj neka pročita Demidovljev opis toga prediela. Kad je god. 1837. Demidov išao u one prediele, trebalo mu je rujna mieseca 6 satih putovati pustarom od Nikolajeva u Kerzon. Put je vodio kroz gustu zagušujuću prašinu, koja je bila tako hèrdjava, da je vèrlo težko bilo disati, osim što su od nje i oči bolile. Vèrlo široki drumovi kerzonski bili su takodjer prašinom pokriveni. Varoš je onda imala 20.000 žiteljah u 3600 kućah. Od putovah, koji vode u Perekop, vodi jedan preko Aleškia na jednom kraku od Dniepra 2¼ milje od ušća njegova; a drugi vodi uz rieku [illegible] u Borislav, gdie jedan plovući most vodi preko Dniepra. Samo ako bi se [illegible] napravio put od sniega, mogle bi se od [illegible] ukloniti smetnje, kojih bi pri dovlačenju [illegible] bilo, ako bi se ova dovozila stranputicom na [illegible]. No ako se medjutim vojničkom operiranju na Krimu može dati presudna miena, onda se — kad nastupi jugovina — neće moći [illegible] povratak. (Nat. Ztg.)

Austria.

U Beču. Odnosno na onaj dementi, što ga je „Preuss. Korr.“ udielio „Oesterr. Zeitungu„ u pogledu priobćenih po ovom listu viestih o pregovorima za mir (vidi jučeranji broj „Narod. Novinah“ pod Austriom), tvèrdi ipak uredništvo „Oest. Ztga“, da su rečena priobćenja njegovog dopisatelja podpuno temeljita, i da pomenuto desavouiranje u bitnosti ni najmanje nepreinačuje javljena po njemu fakta.

— Pod naslovom: „Tko želi produženje rata?“ donosi „le Nord“ jedan članak, kome se nemože važnost odreći. „Nord“ hoće mir. Rat je jur dugo trajao; narodi čeznu za maslinovom granom mira; oni neimadu više simpatiah za rat, kojemu povoda danas više neima. Ovo potonje „Nord“ dokazuje vèrlo umiereno. Razorenje Sevastopolja s krasnim njegovim arsenalima, njegovim neizmiernim škverima, njegovim zalihama svake vèrsti kao i uništenje ruske flote biahu velika dva čina, koja doista istim nepriateljskim zahtievima zadovoljiti moraju. Mi mislimo — tako govori „Nord“, — da su za dielima takove veličine imale sliedovati rieči pomirenja. Francezka i Englezka nedèržaše za pravedno izjaviti takove rieči — i rat se nastavlja. Na očigled takovog stanja stvarih neusteżuje se „Nord“ nimalo očitovati, da je rat veleizdaja čoviečanstva i da će budućnost možda prekasno pokazati, da je bio i velika politička pogreška. —

Sèrbia.

Iz Beograda od 31 rujna piše „Oesterr. Ztg.“ da je nadzornik školah u Serbii, Simonović, oddaljen. Sèrbska vlada opredielila mu je godišnju platu za nagradu. (Simonović je ruski podanik).

Moldavia i Vlaška.

— Knez Gjika namieran je ukinuti gèrčke monastire u Moldavii, pa se s molbom u tome smislu obratio u Carigrad, navodeći da je to osobito zato rad učiniti, što su prihodi monastirski služili najviše ruskim cielima. Onda bi pak bio u šteti carigradski patriarh, jerbo nebi od tih monastirah imao prihodah, budući da bi se ovi obratili na druga zemaljska moldavska zavedenja, kao što to predlaže knez. Te patriarhove prihode jako brane i sami Turci, naravno zato, što su to ujedno i njihovi prihodi. Lord Redklif pak mieša se i u taj posao, no naravno tek sad, pošto je protiv njegove želje već postavljen nov patriarh. On je t. j. već učinio predstavljanja protiv poklonah, koji se pri takvoj mieni miesta od davnašnjeg vremena obično čine nekima turskim velikašima.

Rusia.

Iz Petrograda javlja se, da je ruski ministar javnih gradjevinah, general grof Kleinmihel, podnio svoju ostavku, koju je car bez ikakvog razmišljavanja primio. General grof Kleinmihel biaše jedan od najomrazniih i najnepopularniih osobnostih u Rusii. Pretierano strog i bez ikakva milosèrdja biesnio je po svim razredima ruskog naroda. S toga je njegovo odstranjenje pobudilo u Rusii veliku radost a zajedno ima se smatrati kao znak, da sadanja ruska autokracia kani malo po malo odstraniti sve one življe, koji su neograničeno vladanje u svako doba činili nepopularnim i ponajviše spremili katastrofe. — Kao nasliednik strovaljenog ljubimca pokojnog cara označava se general Čevkin, sadanji načelnik odsieka za rudarstvo.

— Nieki petrogradski list sadèržava podulje izviestje o posliednjim dnevima Sevastopolja, u kom se nieki zanimivi podatci priobćuju. Iz izviestja vidi se, da je još u sredini mieseca kolovoza u Karabelnaji napravljena i naoružana druga i treća odbranjiva linia, i da most sagradjen preko zalieva nije bio opredieljen za povlaku, nego zato, da se vojska u slučaju juriša bèrzo iz sieverne baci na južnu stranu. Samo neizmierna pretežnost pucnjave nepriateljske kod posliednjeg bombardiranja odlučila je sudbinu Sevastopolja. Ta pretežnost biaše tako velika, da su Rusi na 5 punih zèrnah vazda samo s jednim i šta više na 10 bombah takodjer samo s jednim odgovarati mogli. No kolika ipak sredstva upotrebljena su za obranu, vidi se odatle, da je dne 9. rujna 50.000 m. prešlo na Sievernu.

Gèrčka.

— „Alg. Ztg.“ ovako označava novo gèrčko ministarstvo: Bulgaris je ministar unutarnjih dielah i za sada predsiednik ministarstva. On je od vèrlo čestne velikaške porodice iz Hidre i poznat je iz više vèrlo slavnih dogodjajah. A Selivergos je ministar financie; posliednji put bio je načelnik glavne kontrole. On je kao i Stavros, koi je upravitelj banke, vèrlo čestan i nesebičan čoviek i sad ima najbolju priliku svoju radenost, pri kojoj je, dokle je bio u predjašnjim službama, više putah imao smetnjah, razviti sasvim na korist zemlje. Potlis je ministar pravosudja i jedan je od najpoštovaniih i najčestniih advokatah atenskih, osnovan poznalac prava, kojega uprava i razvitak nije mogla biti pouzdaniim rukama povierena nego njegovim. U istome duhu izabran je i ministar od sile na moru, Miolis, u kome, kao i u ostalim članovima porodice velikoga junaka na moru i admirala, još živi ovoga duh i želja, i koi je, do sada bivši adjutant kraljev, imao mnogo prilike steći sebi obće počitovanje i povierenje svoga vladaoca. No tako isto zahvaliti je i na tome, što je Smolenicis pozvan za vojničkoga ministra, koi je do sada bio u tome ministarstvu samo načelnik odieljenja, pri čemu je najodličnie služio. On je sin jednoga vèrlo odličnog poljskog oficira i jedne Gèrkinje i rodio se u Beču, gdie je vèrlo brižljivo vojnički i naučno vospitan.

Bečka burza

dne 5. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74¹³/₁₆
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	77¹⁵/₁₆
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » » 1839, » 100 »		
» » » » » 1854, » 100 »		
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		68⁵/₈
Bankovne dionice komad po		965
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.		2035
» bečko-glogničke železnice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske železnice . . » 250 »		213
» požunsko-tèrnovačke železz. 1-og izdanja . . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		531
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »		
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske železnice		
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. .	for.	94³/₈
Augsburg za 100 for. current	»	114
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	112⁷/₈
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	83³/₈
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11—7
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	112⁵/₈
Marseille za 300 frankah	»	132¹/₄
Pariz za 300 frankah	»	132³/₄
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	238½
Carigrad za 1 forint	parah	430
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	
Srebro	19

SLUŽBENI LIST.

Br. 6921. (294—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 15. rujna, 1855 broj 3852 i 3853 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Nestoru, Marcellu, Albinu, Ivanu Nep. od Kiepah, gospodji Franciski rodj. Kiepach, udatoj od Conde i Aloisii Kiepah, udatoj od Allnoch za spadavše na dobra Samobor i Jenuševec, u občini Domaslovec itd. kotaru samoborskom županii zagrebskoj ležeće $33^5/_8$, 6 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 13.450 i 2400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 10. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. veljače 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 6922. (295—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 15. rujna 1855 broj 3854 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ladislavu od Modiću, gji. Antonii od Kiepach i Matildi Labaš za spadavše na dobro Kalinovica, u občini Rakovpotok itd. kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležeće $13^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5[illegible]0 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 10. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 10. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 14. veljače 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 7055. (D.S. 292) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 22. rujna 1855 broj 3869 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Markizu Hipolitu od Palavičini za spadavše na dobro Kerestinec u kotarih Samobor, Dugoselo i Jaska županii zagrebačkoj ležeće $164^{11}/_{16}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 65.875 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro, podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. veljače 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7022. (291—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 22. rujna 1855 broj 3921 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodji Cecilii bar. Rukavina za spadavše na dobro Maretić u občini Maretić, kotaru sv. Ivana, županii zagrebačkoj ležeće $13^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5300 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 8. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povratu u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. rujna 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7109. (296—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 25. rujna 1855. br. 3925. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Benediktu Lentulaju i njegovoj dieci Pavlu, Antunu i Julii Lentulaj, poslied. udatoj Bogović, za spadavše na dobro Leskovec, u občinah Demerje itd. kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležećih $21^3/_4$ kmetske naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8550 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 10. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. veljače 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 al. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 4780/g. (Izv. 520) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. list. 1855 broj 4144 pronadje u 200 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $^{4}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Miljana kotaru klanjačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Skernik, (prie Miljana) gosp. Gjure Ceraj, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah

tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 15. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4757/g. (528—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6. listopada 1855 broj 4201 pronadje u 31.500 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $78^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Horvacka, Jelenjak, Šopot i Vinogora kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Horvacka, gospoje Josipe boronice Ottenfels, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje

Isto tako pravo dohodka taracarine, kano vina i rakie točja iznajmiti će se dne 29. studenoga prie podne na tri godine takodjer, od 1. siečnja 1856. računajući, vadium od pèrvog sa 500 for., a od drugog u 600 for. sr. u novcu ili dèržovnim papirima položiti se bude imao, i uračunat će se u jamčevinu, koja na 10 po sto od izlicitirane najambene svote ustanovljena je.

Svi kolici licitanti za opredieljene roke uljudno pozivlju se s tom primietbom, da se drugi dražbeni uvieti kod gradskog načelništva svagda uviditi mogu.

U Karlovcu, dne 28 listopada 1855.

Gradski načelnik,
Obradović.

Br. 891./gr. (526 Izv.) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda topličkog kao suda, stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu Josipa Janušića, zastupana po odvietniku gosp. Vekoslavu Bašiću, radi duga od 28 for. 20 kr. srebra i pripadakah sudbeno zaplienjenih nepokretnostih Josipa Mikulčića u Ljubeščici pod broj 122. ležećih, te iz kuće sa kućištem i bašćom, oranice 1 $^{1}/_{8}$ rali, sienokoše $1^{1}/_{2}$ kosca sastojećih sudbeno na 823 for. sr. procienjenih ovèršbena dražba dozvoljena, rok takove i to pèrve na dan 28. mieseca studena t. g., druge pako i posliednje na dan 28. prosinca 1855. svagda u 9 satih u jutro na lice miesta opredieljen.

Uslied toga pozivlju se kupiti želeći time da će uknjižene na iste nepokretnosti dugove, na koliko nje kupovina prikrije, preuzeti morati po naputku ovog suda, a zajedno njim se objavlja, da uviete dražbene u pisarni ovog suda uvidieti mogu.

Napokon se pozivaju svi oni, koji misle na iste nepokretnosti kakovo hipotekarno pravo imati da takovo do roka dražbe sudu ovome prijave, jer za protivni slučaj imat će sami sebi pripisat, ako namirenjem prijavivših se kupovnina izcèrpljena bude. —

C. k. kot. ured toplički, kao sud.

U Toplicah, dne 20. rujna 1855.

C. k. kotarski predstojnik,
Ožegović.

Br. 40. (D.p.—179.) (3—1)

Oglas.

Stavlja se na obće znanje, da uslied višje naredbe otvorit će se ova glavna brodarska učiona

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 7. STUDENOGA 1855. Broj 255.

Carsko-kr. službene
NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je cieribina: 4 kr. sr. odlanie za pèrvipnt; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasaili posebne članke platja se do 10 linijah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti

Iz Pariza, 4. studenoga. „Moniteur" donosi sliedeću depešu maršala Pelissiera od 2. studenoga: General d' Allonville krenuo je 27. list. s 24 bataillona, 38 eskadronah i 36 topovah putem iz Eupatorie u Simferpolj do Čobotara; tudie na protivnoj obali našao je Ruse iza utvèrdjenjah s 86 težkih topovah branjenih. Svi pokušaji, da se neprìatelj s tog položaja na polje primami, i bitke zametne, ostadoše bezuspiešni. Oskudica vode i kèrme prisili generala vratiti se dne 29. u Eupatoriu, koje okolicu Rusi su sasvim napustili.

Iz Turina, 1. stud. Grof Cavour preuzet će listnicu javnih gradjevinah, za vrieme odsustva g. Paleocape, koi je otišao u Pariz na kongres o Suezu. Uprava pomorstva odciepit će se od ratnog popečiteljstva. Svi ovdiešnji listovi javljaju, da kralj polazi 20. u Pariz.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbla.

U Zagrebu. S Cernegore od 21. javlja „Triest. Ztg." da su pogranični Turci upali kod kadiluka nikšićkog na cèrnogorsko zemljište, ubili 4 Cèrnogorca iz sela Dragoljović i zapalili niekoliko kućah. Ova povrieda zemljišta može vèrlo žalostne posliedice imati, jerbo su Cèrnogorci vèrlo razjareni na Turke od Nikšića i prekinuše s njima svako obćenje.

———

† Iz Križevca 5. stud. Kod nas se do malo nedogodi veliko zlo. Oko 9 satih s jutra pojavi se niekako, bog sam znade kako, vatra u jednom štaglju na kraju naše varoši, i samo tišini takovoj znaka, da se niti list neganu, pripisati imamo, što smo s manjom štetom izbiegli, da nije sav donji grad u vatri uzplamtio. Na muklo udaranje zvonah povèrvi listom gradjanstvo, te im sjedinjenim, svake hvale vriednim, naprezanjem podje za rukom savladati žestu vatre na naglo dalje se rasprostiruće, jer kod čovieka po svom zanatu kolara dosta gradje imadjaše. Štagalj pun i pojata ode siroti s bogom, dočim kuću mu tik buktećeg plamena samo neopisanim naporom otmu smieli branioci. Neka bieži bez traga takovo zlo od nas; ta i onako našemu pradavnome gradu neide baš najbolje. Županìa nam izgori, a time i stara slava naša od 12 hèrvatskih županah, što iz križevačkog sabora idjahu sa Kolomanom u dogovore. Pa nam malo što vatrom neplanu stara zapuštena cèrkva sv. Križa, od koje gradu našemu ime; a š njome i spomen na niekadanje obnove varmedjske, jer se obično taj poso u njoj obvèršavao. — Ovako nam je život pust i go, a onako i bez narodnih i staroslavnih spomenikah bi nam jošte pustii bio.

U Zadru, 25. listopada. Pošto su s malom iznimkom za osam danah u obćinskoj kolibi (Loži) prikazani bili zemljodielstveni i kemičko-zemljodielstveni proizvodi, izložba se je za ovu godinu na dan 14. tekućega zatvorila.

Danom 6. tek. miestnom su glavnom družtvu zemljodielstva poklonili različite klipe kukuruza (kurke golokuda) neobične veličine i liepote; danom 7. zaiskano i dobiveno je dopuštenje da bi se različiti miestni zemaljski proizvodi izložili, i to za sliedeći dan, u koi obično se u ovom gradu svetkuje sv. Šimun, budući da istog dana običavaju mnogobrojni inostranci i okolostojeći stanovnici navèrviti.

Uslied poziva učinjenog ljubiteljima zemljodielstva, da bi izložili izvolili najliepše i najrazličitie proizvode, koji po sreći u njih bi se nahodili, u kratko vrieme biše prinešeni i dana 8. izloženi proizvodi različni kao: žito, sočivo, siemena brašnave, kertole (krumpiri) različite, voće različitih vèrstah koliko sviežo toliko suho i u sudovim prihranjeno, siemena i rastjenja mastna, vlasata, liekarstvena, mirisna, mastiljska, kožohna, blatna; voća tikvasta, voća vodokiselna, zelja, sieno, slama itd.; proivodi gajski; stabla mastna, — grane; listja murve, — hvojke; svila neobradjena; cvieće sviežo i osušeno, izbor motskih rastjenjah zadarske žliebi, sò Pačka, koraljah dalmatinskih, proizvodi kemičko-zemljodielstveni obèrtnosti. Žitki, vino, pivo, ulje, kvasina, izcied grozdne (alkoholička izcied iz grožđja) smokvene, voćane, i iz mirisnih rastjenjah izvadjene itd.

Osim toga bilo je izloženo različitih radnjah šava, vunenih tkaninah, bielih i obmastenih, k tomu lànenih, žukvenih itd.

Posliedni dan izložbe ljubitelji cvieća prinesoše što najliepšeg imadjahu, i medju ostalim vidiela se prebogata zbirka dahliah, koja je ovu najpèrvu malu izložbu ukrašivala.

Medju ostalim stvarma pèrvenstvo je zauzimala, na neuradjenoj svili stavljena sviedočba sa svojeručnim podpisom n. v. princa Alberta iz Englezke i prekrasna knjižica vèrhu obèrtničke izložbe u Londonu dèržane, koje je gosp. Dominik Papafava primio zbog svile koju je onamo poslao. Pod njima biaše snop pisamah iz Englezke, Francezke i Amerike njemu upravljenih, u kojima njemu velike naručbine svile dalmatinske daju, naručbine još ne podmirene zbog toga što neimamo zadosta takove tèrgovine. Po tom se vidi da su pripravni milioni gineah, ali Dalmatini nehaju da jih dobiu.

Veliki je i neprestani bio broj posietiocah svakog razreda, osobito učenih i odličnih osobah koliko miestnih, toliko inostranih od prolazka i ovdie nastanovienih. Neki izmedju ovih posliednjih izvoliše učtive posiete svoje više putah ponoviti da osviedoče blago dopadanje i nastojeću udielnost na izložbu ovu, koja smiera korist i dobrostanje zemlje ove, u kojoj obitavaju, tako i osnove obèrtnosti, na kojoj bogatstvo narodno i kraljevsko počiva.

Zaista je ugodno bilo opaziti gdie množtvo seljakah, koji u Zadar radi bogoljubstva k svetom Šimunu dohodjaše, pomnjivi i zamišljeni zapitivaju izjasnjenja za ovi, ili oni zemljodielski proizvod, sumnjeći da ova izložba mogla bi uraditi da se cieni bogatia naša zemlja, nego je; pak zadovoljeni od primljenih iztomačenjah, pristat pomnjivim i potankim izkusom i iziskom o stvarima izloženim. Jeda bieme ovo u njima novih začetakah sutočenja i napredovanja zemljodielstvenog urodi!

C. k. namiestništvo, za uzdarje i ponukovanje izložnikah, blagoizvoljelo je iznosak jedan odrediti da se izmedju izložnicima razdieli, al je taj iznosak naprotiv od odbora, kog su izložnici isti sastavljali, medju težacima razdieljen bio.

Ova mala izložba dala nam je dokaz da se medju nama može obistiniti ono što smo istom u misli dèržali, to jest da se medju nama zemljodielstvo časti, i to je dalo povoda obće izjavljenoj želji da se i dojduće godine pokrajinska izložba zemljodielstvenih proizvodah, kako se nadamo da će moć imati miesta, u Zadru dèrži.

Ništa nije nemogućno gdie sloga i dobro hotienje bez potištenih predrazsudah obstoje: i Zadrani su, prigodom ovog izložbenog pokusa, jasni dokaz take svoje krieposti dali, budući da su za čas, bez da je njih itko prie o tom obznanio ili pripravio, sa složnim i pohvalnim nastojanjem dovèršili, što god u njihovu stanju njima bi moguće učiniti. (Gl. D.)

S bojišta.

— „Fremdenblatt" dobio je iz Krima nieke podatke, koji dopiru do 21. listopada. Maršal Pelissier nije zadovoljan s posliednjem preduzetih rekognosciranjah od Čulin-a, Belbeka i Eupatorie, jerbo nisu nikakvi vojeni uspiesi postignuti. Samostalno operirajući zapoviednici od Kèrča i Eupatorie dobili su bili naputak, da se s vojskom samo polagano napred pomiču, i prie svega prave valjane etapendromove, koji će se moći utvèrditi. I od Čèrnaje i bajdarske doline izpravljali su se drumovi, vodeći do bèrdah Kamlia. Na žalibože kod tog posla dogodili su se svakojaki neredi.

Egiptska vojska pod Meneklipašom opljačkala je i spalila obližnja sela oko Saki-a, i ono malo stoke, što je bilo, odagnala u Eupatoriu. Slični ekscesi dogodili su se i u bajdarskoj dolini. Dvorec (villa) Voroncov, 17 selah i množina majurah takodjer su opljačkani, te je maršal Pelissier zaprietio najstrožiim kaznjama, ako bi se u buduće šta sličnoga dogodilo. Saveznici su se jur smiestili u zimska staništa, i budući su Rusi takodjer to isto učinili, to u ovaj par vlada u Krimu podpuno primirje.

Iz ruskog glavnog stana doznaje „Fremdenblatt," da se grenadirski zbor pod generallieutenantom Plautin-om doista nalazi u Krimu. S ovom vojskom došlo je u Simferopolj 8000 kolah natovarenih hranom i opreženih s volovima. S tom samom hranom imadu Rusi provianta na 6 miesecih dosta.

Ruska vojska u Krimu broji sad 200.000 m. K tome u obzir uzevši čvèrsti položaj, što ga je knez Goršakov zauzeo na planinama, koje su poluotoku dale ime Krim, što znači tvèrdju, odlučio je maršal Pèlissier preći u defenzivu, i na proliećе 1856 istom pokušati sreću, da osvoji taurijski poluotok.

Austria.

Iz Beča, 4. studena. Carsko-francezki poslanik kod ovdiešnjeg dvora, baron Bourqueney, stigao je jučer u večer iz Pariza ovamo.

C. k. savezno-niemački predsiednički poslanik, g. grof Rechberg imao je prekjučer audienciu kod njeg veličanstva i danas otišao u Frankfurt.

— Kod podusetog jučer I. žriebanja razredne dobrotvorne loterie dobila je srećka br. 55.867, I. razreda glavni zgoditak od 20.000 for.

— Knez Goršakov, car. ruski poslanik u Beču imao je posliednjih danah češće dogovore u popečiteljstvu izvanjskih dielah.

— Siedi maršal, grof Radecki, stupio je daššnjim danom u 90 godinu života svoga.

Rusia.

— „Ruski invalid" donosi izvadak iz poslanog po knezu Goršakovu journala o ratnim operacijama u Krimu od 1. do 14. listopada. U to vrieme nije se ništa znatniega pridesilo.

— Na korist onih osobah, koje su u Sevastopolju izgubile sav svoj imetak, skupljeno je jur 430.000 rubaljah. Njeg. veličanstvo odredilo je u Nikolajevu odbor, koi će se baviti nazdieljivanjem tih novacah.

— U Krim je opet došlo 30 milosèrdnih sestarah, te ih sad svih skupa ima 149; 11 ih je umèrlo.

— U kaspijskom moru marljivo se grade parobrodi. Njeg. velič. car nazvao je 4 nova parobroda Astrakan, Derbent, Astara i Burlak, a dva šonera Kozak i Turkman.

Iz Petrograda. Car Aleksander imenovao je zapoviednika južne vojske, generala piešaštva Lidersa, načelnikom regimente Praga. Ovaj regiment osobito se odlikovao kod obrane Sevastopoljske, i njegov hrabri zapoviednik, pukovnik Freund, biaše dne 8. rujna težko ranjen. Ta dakle okolnost, što je izvèrstan taj regiment podieljen Lidersu, koi još dosele u ratu nije aktivno sudielovao, pokazuje, da je u velikoj milosti kod cara. Jamačno može se uzeti, da mu je u ovom ratu namienjena još veća zadaća. — U niekoj dnevnoj zapoviedi zahvalio je car generalguverneru od nove Rusie i Besarabie grofu Stroganovu, ratnom guverneru Odese generallieutenantu Krusensternu, i zapovieduiku varoši Odese generalmajoru Šostakovu, za njihovu razboritost prigodom boravljenja nepriateljske flote pred Odesom. (Ovime se zajedno mogu ispraviti česta ona nepravilna nazivanja zapoviednikah Odese). — Napokon je car generalu Liprandiu, zapoviedniku 6. pieš. sbora u Krimu, podielio Vladimirski red II. vèrsti, a zapoviedniku 8. pieš. divizie generalmajoru Teterevnikovu red sv. Ane II. vèrsti.

— Ministar unutarnjih posalah izdao je naredbu, po kojoj imade se sastaviti više odborah za taj posao, da se porodicama, koje su ratom postradale i drugdie pribiežišta potražile, dade svaka podpora tako u novcu kao i prirodnim proizvodima. — Drugom naredbom istoga popečiteljstva zabranjuje se izvoz svakoga sukna duž ciele europejske granice.

gradjanima 3 godine danah. Jedna od borećih se partajah dobila je presudnu bitku i poslie po nalogu saveza niemačkog je Austria uzela na sebe, da drugu partaju primiri i najposlie u početku 1852 sasvim nepovrati vlast opet kralju.

Za to vrieme ratovanja nije zabačen bio posao ustava u onim častima zemlje, koje su bile na kraljevoj strani. Iz oblastih, koje nepriatelj nije bio zauzeo, sazvani su bili „izkusni ljudi“ i savietovali su se o ustavu, a osnovni zakon od 1849 bio je posliedica toga savietovanja.

Mnogo se u Danskoj navaljivalo na to, da se taj zakon što prie rasprostre i na Šlezvig; ali je kralj tome protustavio poznato svoje „zadèržavnje prava“, po kome bi se presuda toga pitanja imala ostaviti do zaključenja mira. Najposlie zaključi se mir i siečnja 1852 dovedu se sve časti zemlje pod jednoga vladaoca; no naskoro zatim pokaže se protuslovje, koje ni dan današnji nije izravnano (razumievamo nesmislenu parnicu izmedju dèržavnih sudovah).

Osnovnim zakonom ustrojena dèržavna skupština silom je bila ograničena na kraljevstvo, a dielom je njena radna bila na nieki način neograničena, jerbo je ona ovamo neprimorano, a onamo opet primorano bila spram kralja kao nieka predstavnica sve dèržave. Što bi kralj i ona za vrieme rata zaključili i izvèršili, to je dielom zaključila i izvèršila u mnogome koječemu i sva danska monarhia. Dokle je god rat trajao, nije se u tom protuslovju ništa moglo preinačiti, a kad je nastupio mir, onda je postalo prelazno stanje, pri kome nije nikako moguće bilo zadovoljiti pravilo, i pri kome se gledalo svašta samo skèrpiti, kako tako.

S jedne strane moralo se vojvodstvima više putah činiti kao da danska dèržavna skup-

Narodno kazalište.

= U Zagrebu, 7. stud. Jučer je na ovdiešnjem narod. kazalištu predstavljeno pèrviput: „Mejrima, ili: Žèrtvee praznovierja. Izvorna tragedia u 5 činah od Matie Bana.“ — Dielo ovo, kao oviènčano pèrvom nagradom od strane odbora za razsudjivanje narodnih dramatičnih dielah, već je unapred ljubopitnost obćinstva uzbudilo, i na pohvalu slavnoga spisatelja možemo kazati, da je očekivanju svakoga preko miere zadovoljilo. Toli o samom komadu kao i predstavi progovorit ćemo obširnie drugda. Za sad navodimo samo to, da je predstava sama dobro za rukom pošla; polag sve nepogode vremena i kiše, koja je vas dan lievala, kuća biaše podosta puna. — Gospoja Ciglerova i g. Kek pèrviput su sudielovali u narodnom jeziku.

Nova predplata.

Komadom XXIV. „I. razreda“ i komadom VIII. „II. razreda“ zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu dospiela je stara predplata; tko dakle želi zem. vladni list i nadalje imati, neka na sliedećih 60 tiskanih arkah njegovih predplatu obnovi, i to u miestu s 2 for. sr., poštom s 3 for. 40 kr. sr.

U Zagrebu, dne 15. listopada 1855.

Odpravništo zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu.

Bečka burza

dne 6. studena 1855.

SLUŽBENI LIST.

Br. 6921. (294—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 15. rujna, 1855 broj 3852 i 3853 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Nestoru, Marcellu, Albinu, Ivanu Nep. od Kiepah, gospodji Francisci rodj. Kiepach, udatoj od Conde i Aloisii Kiepah, udatoj od Allnoch za spadavše na dobra Samobor i Jenuševec, u občini Domaslovec itd. kotaru samoborskom županii zagrebskoj ležeće $33^3/_8$, 6 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 13.450 i 2400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 10. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. veljače 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 6922. (295—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 15. rujna 1855 broj 3854 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ladislavu od Modića, gji. Antonii od Kiepach i Matildi Labaš za spadavše na dobro Kalinovica, u občini Rakovpotok itd. kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležeće $13^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5350 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izroćnim rokom dan 10. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 10. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 14. veljače 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. listopada 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 7055. (D.S. 292) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 22. rujna 1855 broj 3869 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Markizu Hipolitu od Palavičini za spadavše na dobro Kerestinec u kotarih Samobor, Dugoselo i Jaska županii zagrebačkoj ležeće $164^{11}/_{16}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 65.875 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izroćnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 30. studenoga 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. veljače 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7022. (291—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 22. rujna 1855 broj 3921 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodji Cecilii bar. Rukavina za spadavše na dobro Maretić u občini Maretić, kotaru sv. Ivana, županii zagrebačkoj ležeće $13^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5300 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izroćnim rokom dan 30. studenoga 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. studena 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 8. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 28. rujna 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7109. (296—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 25. rujna 1855. br. 3925. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Benediktu Lentulaju i njegovoj dieci Pavlu, Antunu i Julii Lentulaj, posljed. udatoj Bogović, za spadavše na dobro Leskovec, u občinah Demerje itd. kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležećih $21^3/_8$ kmetske naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8550 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izroćnim rokom dan 10. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. veljače 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroćni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opaža je, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje përvašnje.

U Zagrebu dne 3. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4780/g. (Izv. 520) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteretćujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. list. 1855 broj 4144 pronadje u 200 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $^4/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Miljana kotaru klanjačkom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Skernik, (prie Miljana) gosp. Gjure Ceraj, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i osim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. prosinca t. g.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročišta svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 15. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4781/g. (521—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah,

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteretćujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. listop. 1855 br. 4145 pronadje u 250 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^8/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Jezero kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Jezero gosp. župnika Matie Dominić, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave

tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 27. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročišta svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 15. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4757/g. (528—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razteretćujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6. listopada 1855 broj 4201 pronadje u 31.500 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^{78}/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Horvacka, Jelenjak, Šopot i Vinogora kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Horvacka, gospoje Josipe boronice Ottenfels, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 3496. (Izv.—525) (3—2)

Dražba.

Od strane poglavarstva grada Karlovca ovim do obćeg znanja dostavlja se, da će se pravo regalno mostovine, placovine, daće vina i rakie slob. i kralj. grada Karlovca počemši od 1. siečnja 1856. na tri uzastopce godine putem javne dražbe, koja će se toga radi dne 28. studenoga t. g. prie podne u dvorani viećnice u 10 satih dèržati, iznajmiti, vadium se prie početka dražbe imade u gotovom novcu, ili dèržavnim papirima polag tečaja burze u 2000 for. sr. položiti, a kod ustupljenja ugovora položeni vadium uračunati se hoće u jamčevinu, koja takodjer sa 10 po sto od izlicitirane svote godišnje ili u gotovom ili u dèržavnim papirima položiti se bude imala.

Isto tako pravo dohodka tarzacarine, kano vina i rakie točja iznajmiti će se dne 29. studenoga prie podne na tri godine takodjer, od 1. siečnja 1856. računajući, vadium od pèrvog sa 500 for., a od drugog u 600 for. sr. u novcu ili dèržovnim papirima položiti se bude imao, i uračunat će se u jamčevinu, koja na 10 po sto od izlicitirane najambene svote ustanovljena je.

Svi kolici licitanti za opredieljene roke uljudno pozivlju se s tom primietbom, da se drugi dražbeni uvieti kod gradskog načelništva svagda uviditi mogu.

U Karlovcu, dne 28 listopada 1855.

Gradski načelnik,
Obradović.

Br. 801./gr. (526 Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda topličkog kao suda, stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu Josipa Janušića, zastupana po odvietniku gosp. Vekoslavu Bašiću, radi duga od 28 for. 20 kr. srebra i pripadakah sudbeno zaplienjenih nepokretnostih Josipa Mikulčića u Lješćici pod broj 122. ležećih, te iz kuće sa kućištem i bašćom, oranice 1 $^1/_8$ rali, sienokoše $1^1/_8$ kosca sastojećih sudbeno na 823 for. sr. procienjenih ovèrbena dražba dozvoljena, rok takove i to pèrve na dan 28. mieseca studena t. g., druge pako i posliedne na dan 28. prosinca 1855. svagda u 9 satih u jutro na lice miesta opredieljen.

Uslied toga pozivlju se kupiti želeći time da će uknjižene na iste nepokretnosti dugove, na koliko nje kupovina prikrije, preuzeti morati po naputku ovog suda, a zajedno njim se objavlja, da uvjete dražbene u pisarni ovog suda uvidieti mogu.

Napokon se pozivaju svi oni, koji misle na iste nepokretnosti kakovo hipotekarno pravo imati da takovo do roka dražbe sudu ovome prijave, jer za protivni slučaj imat će sami sebi pripisat, ako namirenjem prijavivših se kupovnina izcèrpljena bude. —

C. k. kot. ured toplički, kao sud.

U Toplicah, dne 20. rujna 1855.

C. k. kotarski predstojnik,
Ožegović.

Br. 40. (D.p.—179.) (3—2)

Oglas.

Stavlja se na obće znanje, da uslied više naredbe otvorit će se ova glavna brodarska učiona 3. budućeg mieseca studenoga.

Oni roditelji ili skèrbitelji, koji će svoje sinove ili skèrbljenike prijaviti, za da budu upisani u pèrvi dvolietni tečaj imadu se predstaviti cielog dana 12. studenoga t. g. ovom c. k. ravnateljstvu.

Koi želi upisat se za pèrvu godinu dvolietnog tečaja nije dužan podnieti ikakvu školsku sviedočbu.

Treba samo da izvèrši 14. godinah i da dokaže znanje talianskog jezika na toliko koliko mu je za dosti da razumije podučavanje i da barem dovoljno znade pèrvih četiri vèrsti računah cielimi brojima.

Ova brodarska glavna učiona sadèržava takodjer:

a) Jednogodišnji tečaj za teorično-praktično predavanje brodarskih graditeljah.
b) Lietni polugodišnji tečaj za praktično podučavanje kapetanah drugog tečaja i gospodarah velikog obalnog brodjenja.
c) Večerni tečaj tečajem jedne polugodine za gospodare malog obalnog brodjenja i brodnikah.

Nijedno mu neće biti uračunano u buduće da je položio jedan od svih tečajah ako prie nebude upisan u dotičnoj matrikoli.

Od ravnateljstva c. k. glavne brodarske učione.

U Rieki 20. listopada 1855.

Nr. 1607. (512—Izv.) (3—2)

Natiečaj.

Kod magistrata kraljevskog grada Koprivnice izpražnjeno je miesto jednog pisara s godišnjom platjom od 300 for. sr. i jednog dnevničara sa nadnicom od 45. kr. sr. Oni, koji ote službe zadobiti žele, neka svoje vlastoručno pisane molbenice sa dokazima podkrepljene najme vèrhu izučenih školah, znanja hèrvatskog i niemačkog jezika, ćudorednog ponašanja do zadnjeg studena 1855 ovom magistratu podnesu. — Na one prositelje, koji se osobno predstave, uzeti će se veći obzir.

U Koprivnici 18. list. 1855.

Magistrat grada Koprivnice.

[illegible] Narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 8. STUDENOGA 1855. Broj 256.

Carsko-kr. službene
NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu. Kao što „P. Ll.“ javlja, prostirat će se reforme, koje c. kr. vojničkoj krajini predstoje, takodjer i na vojenu struku. Graničarske pukovnie pridielit će se ostaloj linienoj vojsci, i naznačit se tekućim brojevima; ove regimente bit će stabilne, t. j. one će vojničku službu obavljat neprekidno i izključivo, što dosada nije bilo.

— Isti list piše, da se na dobru Vonić u Slavonii dogodila dèrzovita kradja. Niekoliko zločinacah provali nasilno dne 21. list. u gospoštinski grad, i odnese 1300 komadah dukatah u zlatu i 21.000 for. stranom u srebru, stranom u banknotama.

S bojišta.

— Londonski listovi pisali su još prie nekoliko danah, da će knez Goršakov po noći i magli ostaviti Krim. Jedini „Herald“ izmiehavao je sangvinička ova nadanja. Sada piše i „Times“ ovako: „Mislimo, da neima više o tom dvojbe, da su radi nastupajuće zime povèržene sve veće operacie za izagnanje Rusah iz Krima. Obe vojske bez odvlake smiestit će se u zimska staništa i novoimenovani engleski vojvoda obratit će osobitu svoju pozornost na snabdienje vojske.“

— „Moniteur de l'Armee“ piše: Iz najnovijih, s Krima došavših depešah proizlazi, da su tamo vladajuće jake kiše privolile maršala Pelissiera, te je ovaj svoje osnove operaciah obustavio. Jedna čest vojske polazi toga radi u pèrvešnje položaje k Bajdaru i Černaji. Ostala ušancat će se na Šamliu na očigled nepriatelja.

— Sastavitelj članka o posliednjim dnevima Sevastopolja, iz kog smo jur niešto priobćili, izjavlja u istome svoju želju da se Rusii imena poginuvših u Sevastopolju junakah objave, za da im se spomenik postavi, i primiećuje, da je od 600 pomorskih oficirah, koji su kod cèrnomorske flote služili, preko tri četvèrtine mèrtvih ili ranjenih. To nije tako čudnovato, kao što usuprot baš ono, da je od tih oficirah, koji su od početka pa do konca učastvovali kod obrane, ipak ostalo niekoliko čitavih. Njih ima dakako vèrlo malo, do 24, i jedan od ovih sretnih biaše kod posliednjeg juriša tako nesretan, da ga je nepriatelj zarobio. Na koncu članka piše sastavitelj: „Poklonimo se pred svemožnom providnosti, koja Rusiu očevidno izkušati htiede. Mi smo poslie g. 1812 odviše računali na našu sreću, no tečajem obsade sevastopoljske biaše ista postojano protiva nas. Ravnoduočni vihri počivaše, kad bi najjače duvati imali bili; za vrieme cielog proleća i jeseni piriše zefiri miesto burah; zima, naš vierni saveznik, sasvim se promienila; studena sievero-iztočna oluja, strah moreplavca po zimi, nije tečajem godine nijedanput izkušala obale cèrnoga mora, kao da je ime gostoljubivog Pontus-a obistiniti htiela. Matrosi cèrnoga mora, koji su svoje luke poznavali bolje nego itko drugi, nerado su stali u zalievu kamišskom, jer su ga dèržali nesigurnim. Nepriateljske flote leže čitavu godinu bez ikakve zapricke u tom pristaništu. Prolieće biaše kišom obilato, lieto hladno, zrak povoljan i zdrav tako, da ista kolera i druge bolesti, neizdružive od nagomilane vojske, jedva dotaknuše brieżuljke od Kerzonesa. —“ Svatko će dopustiti, da su primietbe ove većom stranom posve istinite.

— Javljena po nama viest, da su ruskoj vojsci pred Simferopoljem i Karsom prispiela znatna podkrepljenja, potvèrdjuje se sad po zapadnim novinama. Dvie ove glavne vojske obilato su providjene džebanom i živežom, te nakanjuju provesti zimu u onim predielima, gdie logore.

Kao što je poznato, saveznici su se jur 19. listopada povukli u osnovne svoje točke, samo na briežuljcima Kamlia ostat će jedno smotriteljno oddieljenje a tiesnaci u bajdarskoj dolini utvèrditi se, da se osigura diesno krilo vojske na Černaji protiv svake iznenadne navale.

Piešačka vojska, koja biaše u Simferopolju u posadi, otišla je k sboru gl. Vrangela u stari Krim; zapoviednik ove divizie podèržava savez s oddieljenjem generala Vagnera u Jeniču preko Arabata na poznatom zemljoezu. A pokraj konjaničkog sbora pod generalom Sabelskiem nalazi se u Simferopolju grenadirski sbor Plautina i u Perekopu jedna divizia garde.

Defenzivni sbor u Nikolajevu, sastojeći stranom iz pomorstva i pionerske vojske, narasao je jur na 45.000 m., zatim sbor generala Lidersa u Kersonu na 35.000 m. Iz toga vidi se, kakovim ogromnim načinom Rusia kadra je razviti svoju odbranjivu silu. Da će dolazak nalazećih se pod oružjem družinah i za vrieme zime trajati, neima sumnje.

Austria.

U Beču, 6. studenoga. G. Tengoborski, sin poznatog ruskog dèržavnika Tengoborskog, stigao je jučer s važnim depešama iz Petrograda ovamo.

— Fml. grof Coronini izčekuje se do 12. o. m. u Beču. On je imao 4. poći iz Bukurešta.

— Knez Rikard Metternich, dosadanji attache kod austrianskog poslanstva u Parizu, opredieljen je za nieko višje miesto; kao što se pouzdano osigurava, namienjeno je mladom diplomatu miesto poslanika u Draždanima.

— U sliedstvu obnovljenog naloga imaju se dotične vlasti u Ugarskoj starati, da se ovdie ondie još skitajućim se Ciganima dadu stalna žilišta, i da se na zemljodielstvo nauče.

Cèrnagora.

Iz Cèrnogorske granice, 21. list. Turci hercegovački, naročito kadiluka nikšičkog, po najstarijoj i nasledjenoj svojoj razuzdanoj ćudi, ni u samo današnje vrieme neuztežu se činiti veća iztupljenja nad hristjanima kako u unutranjosti istog kadiluka, tako i u pograničju ovog živećim žiteljima.

Još s početkom ove godine, kao što je poznato odmetnule su se nieke čete Turakah, te su, gdie su mogle pljačkale i ubijale hristjane. Kad su vidjeli Cèrnogorci i još nieki Primorci da se Turcima za njihova prestupljenja nikakva kazan nedaje, sklope i oni nieku četicu, udju u Hercegovinu i počnu učinjeni zajam vraćati. Pri grabljenju pliena po turskoj nalazilo se zakupljene stoke u Turakah od austrianskih podanikah. Za ovo je odmah miestna pogranična vlast kod upraviteljstva cèrnogorskog reklamirala i dobila je satisfakciu.

Knez cèrnogorski želeći biti i ostati u priateljskom odnošenju spram Austrie stroge je naredbe protiv četnikah i četah izdao, da niko nesmije granicu prelaziti, koi ji prijedje, povratka mu više na ognjište nema. Ovako čini gospodar, koi je hristjanin, ali Turci neznadu za zakon, već čine po starom običaju iztupljenja i što se granice od strane Cèrne gore više respektiraju, tim su oni gorji i opačii, jer neće ni da misle da je to red svake zakonite dèržave, već da se nesmije pak čine veća zla. Tako su prie šest danah nikšićki Turci iz zasiede ubili četiri Župljanina; a u drugoj su čekali kapetana njeguškog Kèrsta Iokova Petrovića, bratučeda kneževa da ga biju. Kako će turcima za ova i ovako jeća iztupljenja izpasti, za sad se ništa nezna; ali ako pri dosadanjoj ćudi ostanu, bit će dosta može lasno biti neizgodnih posliedicah.

Juče je jedan Rus, koi je bio u Krimu zarobljen i u Carigrad odveden, u Cèrnu goru došao. Cèrnogorci, koji robotaju u Carigradu, kad su doznali da je Rus, sabere mu niešto putnog troška i dopràte u Cèrnu goru. (S. D.)

Turska.

— „Tierst. Ztgu.“ pišu iz Carigrada: Zarobljene Ruse vèrlo pase Francuzi. Osobito im se Gèrci carigradski pokazuju naklonjeni. Tako su nedavno Gèrci kupili priloge za ruske zarobljenike, i tu je došlo dovoljno novacah, jela, pića pak i samih luksusnih stvarih. S tim darovima opravi se jedna deputacia na otok Prinkipo, preda ih najstariem ruskom oficiru, i kad je izgovorio liepe rieči, kojima je naklonost gèrčkog naroda prema ruskim sužnjima izrazio, poviknu svi ostrovljani, koji su sami Gèrci: Živila Rusia! Živio car Aleksander! (gdiekoji su vikali: Živio Nikola!) Oficir im blagodari na njihovoj milosèrdnosti, i doda: „Još nešto gospodo! Zahvaljujem vam na vašim željama za blago Rusie i njeg. veličanstva moga cara! Ali dobro bi bilo, kad bi pili u zdravlje onog cara, koi vam dopušta, da smiete tim načinom vaše simpatie izraziti.“ Tako Rusi bune po Turskoj, samo da su i drugi kao Rusia sa Turskom postupali, pak nebi ona sada dotle došla, da joj je drugi gospodar u njenoj kući.

Rusia.

— „N. Pr. Ztg.“ piše iz Petrograda: Dok jedanput snieg zavlje vojske, onda može biti, da će doći do pregovora, ali bogme ne do predloga mira od strane Rusie! Na to bi Europa uzalud čekala. Nesretni početak kakvog rata nije za nas nikakva novost. I na nas će doći red tučenja, kao što je više putah dolazio.

Niemačka.

— U Berlinu su osobitu nieku pticu uhvatili. Pisalo se po novinama, da u Berlinu sada živi mladi knez Leo Jermenski i dovodili su njegovo pleme od kèrstonosnih bojevah i kraljevah kiparskih. Još su i to dodavali, da je Rusia tom princu dala jednu malu pensiu, da je ona uzela njegovu zemlju u Kaukazu, Korikos. Niti Turci, niti bi zapadne sile njega na prestolj mogli povratiti, može biti, da bi se Rusia sklonila njemu dobru pensiu dati. — Tako su u kolovozu o njemu pisali. On je u Berlinu liepo živio, nad vratima njegovim bio je kraljevski gèrb i nadpis sa zlatim slovima: „Princ Jermenski.“ Liepo se nosio, imao je jednu srebèrnu zviezdu na pèrsima, zlatne mamuze, i vèrlo je rado bio u ženskom družtvu. U Londonu je vèrlo važnu rolu igrao. Tamo je došao kao zastupnik sviuh kavkazkih plemenah, da napravi savez sa zapadnim silama protiv Rusie. Gotovo po svima novinama pisao je proklamacie protiv Rusie, koja mu je njegovo kraljevstvo i same njegove diamante ukrala. Govorio je da mu zadèržana dobra vriede 15

milionah talirah. Da bi ga narod poznao, razglasio je kao Košut, da ga gone. On je dopisivao sa englezkim i sa francuzkim ministrima i sa samim kneževima, dokle nije zbog niekog odnošenja prema ženi jednog zvaničnika morao London ostaviti. Uvriedjeni muž iskao je 750 funtih šterlinga, al se princ ukloni od toga. On ode u Pariz i Turin, svuda je istu rolu igrao, dokle ga nemesis u vidu policajnog upravitelja Štibera nije uhvatila. Zatvore ga i tu se pronadje, da je jermenski knez holandski čifut Josip Joannis, koga još od g. 1846 traže da uhvate. Za sada sedi u apsu, dokle se bolje neiznadje ko je i kako je.

Franeezka.

Pariz. Stanje banke francuzke neprestano gorje biva. Gotov njen novac umalio se opet u 42 miliona franakah. To stanje banke daje povoda gdiekojim francuskim novinama, da se malo oporaie izraze. „Siecle" veli, da banka nije imala puta diskonto povišavati, jer izviestje o prihodima glasi pospiešno. Kaže dalje, da je francuzki narod dosada podpisao zajma do 1200 milionah franakah, ča vodi strašan rat, da vèrlo dragovoljno plaća porcie, i to sve se čini porod take skupoće. Čini se, da se tim riečima po malo i vlada kori.

Nedostatak hrane u Francuzkoj dvaput je toliki, nego što je Moniteur rekao. On iznosi 12—18 hektrolitrah.

Narodno kazalište.

Pred nekoliko godinah predao je g. Matija Ban odboru, postavljenomu u Zagrebu za razsudjivanje narodnih dramatičnih dielah, svoj komad „Bošnjakinja" i isti mu je dosudio pèrvu nagradu. Ovaj komad izdao je g. sačinitelj poslie toga preradjen, dodavši mu više episodah i pretvorivši prozu u stihove, na svietlo pod imenom „Mejrima." Isto izvèrstno dielo *bilo* je kako smo već prijavili, sinoć dne 6. studenoga po našem domorodnom kazalištnom družtvu predstavljeno u svojoj pèrvobitnoj slici to jest onako, kako ga je bio njegov sačinitelj *predao* za rassudjenje rečenom odboru, s nekimi prikratami i neznatnimi promienami, uvietovanimi po okolnostih našega sadašnjega kazalištnoga družtva i po naravi prizornoga predstavljanja u obće. Što se poetičke vriednosti toga izvornoga komada tiče, mora razborita i nepristrana kritika odobrit sud imenovanoga odbora. Čin je zanimiv, karakteristika izvèrstna, razvitak naravan, izraz shodan, jezik bez siljenja, bez dosadna umničenja i bombasta, no ipak jedar, pun mislih, odgovarajući situaciam, narodan i malone posve pravilan. Izuzemši nekoliko staroslavenskih riečih, nismo ništa opazili, što bi bilo proti naravi našega jezika. Što tomu dielu osobitu važnost daje i stavlja ga u red pravih dramatičnih umotvorah, to je, što su svi predstavljeni značaji plastično izvedeni, objektivni, dakle uprav dramatični. Narav piesnikove neprovirnje iz nijednoga govora, što je više putah opazit i kod proslavljenih dramatičnih dielah. Tko zna od svoje naravi abštrahirat i individualizirat, tko zna svakoj osobi poseban život ulit nedodajući joj ništa od svoje subjektivnosti, taj je dramatik, taj je zvan da piše dramatična diela. Gospodin Matija Ban pokazao je svojom Mejrimom da to umije. Kolika razlika medju Ružicom i Mejrimom, medju Novakom i Alajbegom, medju Živanom i Stanišom! Svaki od njih živi svoj sobstven život; jedan drugom nenaliči u ničem. A kolika istina u slikovanju svakoga pojedinoga značaja! To nisu izmišljene lutke, idealizirani fantomi, to su osobe, kao što ih je bog stvorio, sa svojimi dobrimi sposobnostmi, sa svojimi manami, ljudskimi slabostmi i liepimi težnjami. To nisu stvori izbitreni poleg filozofičnih teoriah, već živa, [illegible] kako ih vidjamo u [illegible] okolnostih: ni [illegible] Predaleko bi [illegible] karakter [illegible] jer [illegible] [illegible] Živan [illegible] [illegible]

vatrenu narav, kao što je Živanova, tako slikovao da on dosliedno ostane kod odluke, koju shvati nadvladjen okolnostmi, taj bi po našem mnienju zlo činio, taj neponja takove naravi. Živan ljubi Mejrimu vèrhu svega, no on ljubi i svoju vieru i svoga otca i svoju porodicu i ljubi ih vatreno, jer je vatrene naravi. Ne bi li bilo proti takovoj naravi, ako bi Živan mogo odoliet razlogom otca, koga ljubi, koga poštuje, koga razboritiim od sebe dèrži i da mu se nepričini u taj mah, dok stoji pod uplivom istoga, kao da ima u sebi dosta silah, da se odreče ljubavi, koja toli groznih žèrtvah od njega zahtieva, ili da li bi shodno bilo takovoj naravi, da podavši rieč svojemu otcu uzmogne izvest, što je obećao silom strenutka privoljen, izvest ga pod utiskom one čarobne sile, koja već od prie zavladala bieše njegovim sèrcem? Da bi bio to učinit kadar, morao bi biti sasvim druge naravi, naravi gdi je jači razum od sèrca, naravi hladne. Piesnik bi bio dakle pogriešio proti istini, da je Živana inače narisao, uslied toga nemožemo na ino, nego zabacit mnienje njegovih koriteljah i odobrit onaj ogromni pleszak i uzhit, kojim je naše obćinstvo svoje zadovoljstvo kod predstave izrazilo upravo vèrhu ovoga i Mejrimina značaja, u kojem se pri pověršnom pogledu čini, da su takodjer dve različne naravi u jedno stopljene, jer i ona ima trenutakah, iz kojih bi se zaključit moglo, da je najnježnii stvor, a opet trenutakah, koji ju naznačuju sèrdom. To su samo prividna protuslovja a u istinu su majstorske čèrte, koje u očih psihologa uzveličuju njihova veleumna naristelja, jer su utemeljene u dnu čoviečanske naravi, kamo svaki pogled nedopire. Toliko budi dosta za sada u tom obziru.

Još imamo samo izrazit naše priznanje ravnateljstvu kazališta, što je pèrvobitno izdanje, kao što je po samom spisatelju bilo poslano razsudjujućem odboru, koi mu je dosudio nagradu, a ne mnogo poslie toga izišavše štampom i to kirilskimi pismeni izabralo za predstavu, jer posliednje nije prikladno za istu već zbog toga, što ima odviš mnogobrojno osoblje i što je *političkimi*, na kazalištu uviek dosadnimi razgovori bosanskih begovah kao i dugačkimi hajdučkimi pripoviedkami, a i svakojakimi tielesnimi viežbanji istih preenapunjeno, što odviš pozornost gledaocah odvraća od glavnoga čina, a što se rečenih viežbanjah tiče, jedva bi se dotični prizori i na kazalištih imajućih mnogo većih silah, nego što još dosad ima naš mladjahni zavod, iole dostojno predstavit mogli, budući da nema još nigdie na svem širokom svietu takovih predstavljaocah, koji bi zajedno bili i gimnastički umietnici. Negledeć dakle ni na to, što nema naše kazalište potrebna broja predstavljaocah za rečeno izradjenje upitnoga komada, postupalo je ravnateljstvo u svom izboru sasvim razborito, jer poznato je da se mnoge stvari daju veoma ugodno čitat, a kad se predstave, ostaju bez uspieha.

Konačno što tiče predstavljanja od strane igraocah, moramo posviedočit da je isto steklo podpuno sadovoljstvo obćinstva, koje nije još nikada, odkad se u našem jeziku igra, bilo tako uzhitjeno, kao ovaj večer i zato se može reći da njim nastaje nova, bolja doba našemu kazalištu. Od početka do konca predstave pleskalo se je neprestano i jednoglasno. Gja. Ciglerova, koja je pèrvi put u našem jeziku igrala, dopala se je kao Mejrima izvanredno. Ona je viešta i razborita predstavljačica, koja umije karakterizirat i poznaje podpunoma teatralni effekt, a izgovor joj je neprisiljen i ostavlja samo gdiegdie još štogod za želit. Zatečeno obćinstvo tako je zadovoljno bilo s njezinom naravnom igrom punom izraza i vatre, da ju nije samo poslie svakoga čina pod obćim klicanjem opetovano izazivalo, već ju je i kod svakoga njezinoga dolazka i izlazka pleskanjem pozdravljalo. Riedko odlikovanje, koje je ovdie malo kome jošte u dio palo kod pèrva pojava. Nemožemo na ino, nego čestitat ravnateljstvu na takovoj akvisicii. — Gospodična Adelsheimova (kao Ružica) svagda je rado vidjena. I ova [illegible] joj je [illegible] pošla i stekla je [illegible] Odielo joj bieše [illegible] vazda, premda mu

kroj neodgovaraše posve nošnji bosanskih djevojakah. — Gospodin Freudenreich mladji kao Živan pokazao je svojom vatrenom i vieštom igrom i ovaj put da zaslužuje biti ljubimac obćinstva i bio je kao takov odlikovan svakom prilikom, no i njegov starii brat (Staniša) igrao je neobičnim izrazom sasvim shodnim značaju, koi je imao predstavljat, i velikom razgovietnostju, te se je dopao obćenito, osobito u prizoru II. čina s Mejrimom, gdie mu je govor više putah bio prekinut odobravajućim pleskom. — G. Milan (Novak) bio je na svom miestu i pokazao je osobito u III. činu, da je tako u mimiki kao u deklamacii znatno napredovao. Često pleskanje, kojim je bio odlikovan, bieše podpunoma zasluženo. G. Kek (Alajbeg) bio je uprav karakteristično odieven i maskiran i kretao se je shodnim dostojanstvom. Dok uzigra još koi put u našem jeziku, bez sumnje će mu se izgovor popravit, i onda se nadamo, da će nam mnogi ugodan večer pribavit, jer je viešt prestavljalac. — G. Miroslav (Osman) izveo je svoju malenu zadaću dobro, no bio bi se još većma dopao, da nije odviš naglo i razmaženo govorio. Izvanski vid mu je bio prekrasan. — G. Milan-Koritić preuzela bieše rolu Šerife, premda ista leži izvan njezinoga dielokruga, da se samo ova toli željena predstava uzmogne uživotvorit. Ta njezina pripravnost zaslužuje osobitu pohvalu, a i pomnja, kojom se je postarala da se shodno opravi, jer odielo bieše joj prekrasno. — Kazalište bieše jedared opet dosta puno, premda je vrieme bilo, kišovito i neugodno, nu nadamo se, ako vrieme posluži, da će u nedielju, kad se bude po drugi put taj komad davao, još punii biti jer je predstava tako za rukom pošla, da bi bilo vriedno da bi se domorodci i iz bližnje okolice ovamo potrudili. Tko to učini, za cielo neće se pokajat za taj svoj korak. X.

SLUŽBENI LIST.

Nr. 2295, 1855/pol. (Izv.—517) (3—3)

Konkurs-Ausschreibung.

Von Seiten des k. k. Bezirksamtes Moslavina wird zur Kenntniss gebracht, dass bei den unterstehenden Gemeinde-Ämtern Ludina und Popovača die Gemeinde-Vorstandsstellen womit ein jährlicher Gehalt von 350 fl. und in der letztern Gemeinde auch die Sekretärsstelle womit ein jährlicher Gehalt von 300 fl. und 100 fl. Quartiergeld verbunden ist, in Erledigung gekommen.

Bewerber um eine dieser Steller haben ihre Gesuche bei den gefertigten Bezirksamte bis zum 20. December d. J. einzubringen, und durch beizubringende Zeignisse sich über ihre Moralität, gutes politisches Verhalten, dann über die vollkommene Kenntniss der kroatischen und deutschen Sprache so wie über ihre allfälligen Rechnungskenntnisse auszuweisen.

Noch wird beigefügt, dass auf Individuen welche ein eigenes Vermögen besitzen, oder aus einer öffentlichen Kassa einen Ruhegehalt beziehen, besondere Rücksicht genommen wird.

K. k. Bezirksamt.

Moslavina am 25. Oktober 1855.

Der k. k. Bezirks-Vorstand.

Tomašić.

Nr. 1248. (Izv.—523) (3—2)

Oglas dražbe.

Na 2 i 3 studena t. g. obdèržavat će se u župnom dvoru na dol. Stubici javna družba *stvarih*, na zaostavštinu pok. župnika Petra Markovića, spadajućih u odmah sledećem izplaćivanju. *Prodavat* će se pako gospodarstveno orudje, pokućtvo, konji, rogata marha, srebèrnina, vino, žitek, lagvi i ostale stvari.

C. k. kot. ured, kao sud.

U Stubici 28. listopada 1855.

Nr. 1607. (512—Izv.) (1—3)

Natiečaj.

Kod magistrata kraljevskog grada Koprivnice izpražnjeno je miesto jednog pisara s godišnjom platjom od 300 for. sr. i jednog dnevničara sa nadnicom od 45. kr. sr. Oni, koji ote službe zadobiti žele, neka svoje vlastoručno pisane molbenice sa dokazima podkrepljene najme vèrhu izučenih škulah, znanja hèrvatskog i niemačkog jezika, dogorednog ponašanja do zadnjeg studena 1855 ovom magistratu podnesu. — Na one prositelje, koji se osobno predstave, uzeti će se veći obzir.

U Koprivnici 18. list. 1855.

Magistrat grada Koprivnice.

Br. 3496. (Izv.—525) (3—3)

Dražba.

Od strane poglavarstva grada Karlovca ovim do obćeg znanja dostavlja se, da će se pravo regalno mostovine, placovine, daće vina i rakie slob. i kralj. grada Karlovca počemši od 1. siečnja 1856. na tri uzastopce godine putem javne dražbe, koja će se toga radi dne 28. studenoga t. g. prie podne u dvorani viećnice u 10 satih dèržati, iznajmiti, vadium se prie početka dražbe imade u gotovom novcu, ili dèržavnim papirima polag tečaja burze u 2000 for. sr. položiti, a kod sklopljenja ugovora položeni vadium uračunati se hoće u jamčevinu, koja takodjer sa 10 po sto od izlicitirane svote godišnje ili u gotovom ili u dèržavnim papirima položiti se bude imala.

Istotako pravo dohodka taracarine, kano vina i rakie točja iznajmiti će se dne 29. studenoga prie podne na tri godine takodjer, od 1. siečnja 1856. računajući, vadium od pèrvog sa 500 for., a od drugog u 600 for. sr. u novcu ili dèržavnim papirima položiti se bude imao, i uračunat će se u jamčevinu, koja na 10 po sto od izlicitirane najambene svote ustanovljena je.

Svi kolici licitanti za opredieljene roke uljudno pozivlju se s tom primietbom, da se drugi dražbeni uvieti kod gradskog načelništva svagda uviditi mogu.

U Karlovcu, dne 28 listopada 1855.

Gradski načelnik,
Obradović.

Br. 40. (D.p.—179.) (3—3)

Oglas.

Stavlja se na obće znanje, da uslied višje naredbe otvorit će se ova glavna brodarska učiona 3. budućeg mieseca studenoga.

Oni roditelji ili skèrbitelji, koji će svoje sinove ili skèrbljenike prijaviti, za da budu upisani u pèrvi dvolietni tečaj imadu se predstaviti cielog dana 12. studenoga t. g. ovom c. k. ravnateljstvu.

Koi želi upisat se za pèrvu godinu dvolietnog tečaja nije dužan podnieti ikakvu školsku sviedočbu.

Treba samo da izvèrši 14. godinah i da dokaže znanje talianskog jezika na toliko koliko mu je za dosti da razumije podučavanje i da barem dovoljno znade pèrvih četiri vèrsti računah cielimi brojima.

Ova brodarska glavna učiona sadèržava takodjer:

a) Jednogodišnji tečaj za teorično-praktično predavanje brodarskih graditeljah.
b) Lietni polugodišnji tečaj za praktično podučavanje kapetanah drugog tečaja i gospodarah velikog obalnog brodjenja.
c) Večerni tečaj tečajem jedne polugodine za gospodare malog obalnog brodjenja i brodnikah.

Nijedno mu neće biti uračunano u buduće da je položio jedan od svih tečajah ako prie nebude upisan u dotičnoj matrikoli.

Od ravnateljstva c. k. glavne brodarske učione.

U Rieki 20. listopada 1855.

Br. 4757/ (530—Izv. c,) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razteredujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. travnja 1855, broj 1816. pronadje u forintih 5900. od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855. i to za 14 $^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Toplice krapinske, Pačetina i Vèrtnjakovec, kotaru pregradskom i krapinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Tèrnovec, gje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

C. k. predsiednik
Novak. Fohn.

Br. 7246. (297—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 22. rujna, 1855 broj 4031. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. obćini grada Zagreba za spadavše na dobro istoga grada 44 $^{2}/_{8}$, kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 17.700 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 15. veljače 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah,

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 5. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7489. (300—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 6. listop. 1855 broj 3628 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Šišmanu Prešenu, za spadavše na dobro Gornje Stative, u obćini Zadoborje i Netretić, kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj ležeće 16 $^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6600 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 24. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 25. veljače 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 7490. (D.S. 301) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. list. 1855 broj 3634 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ambrosu Vranicanu, stariem, za spadavše na dobro Severin, u obćini Damalj, Močila, Plemenitaš i Lukovdol, kotaru Bosiljevo, županii zagrebačkoj ležeće 82 $^{1}/_{2}$ kmetske 4 želarske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 33.050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovniei, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. veljače 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah,

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. list. 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 5454. (Izv.—515) (3—2)

Natiečaj.

Za popunjenje službe glavara u obćini Sarvaš i Čepin c. kr. polit. kotara osiečkog, razpisuje se

natiečaj do 15. studena t. g. — Sa službom ovom glavara skopčana je godišnja platja od 400 for. sr.

Natiecatelji imadu molbenice kroz predpostavljenu oblast c. kr. kot. uredu ovome podnieti i dokazati: dobu života, vieru, nauke, podpunu sposobnost za ovu službu, znanost jezika hèrvatsko-slavonskog i niemačkog i dosadanje svoje ponašanje. Ujedno imadu dokazati vriednost svog imetka.

U Osieku 24. listopada 1855.

C. kr. kot. predstojnik,
Milanković.

Br. 7491. (302—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. listopada 1855 broj 3636 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodji Marii Pauković, za spadavše na dobro Kremenik, u obćini Zagorje kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj, ležeće $2^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izroč nim rokom dan 24. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti iz-

se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 24. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. ožujka 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 4757/g. (Izv. 581 d.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. travnja 1855 broj 1817 pronadje u 7650 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $19^1/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Verbanci, Mala Erpenja, Cigrovec i Čret, kotaru pregradskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Klemenovo (prie dolnji Bežanec,) gospodje Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno

vinu, konjima, rogatoj marhi i svinjama, 12 i 13 studena o. g. prie i poslie poldana u župnom dvoru na Odri za gotovi novac prodavati.

Ujedno budu svi oni, koji kakovu tražbinu na ostavštinu toga pokojnika na dne 23. listopada o. g. s oporukom preminuvšega staviti imadu, za osviedočenje takove, dne 17. prosinca t. g. u 9. satih u jutro pred ovim sudom prijaviti se, ili do onda svoju prijavnu molbu ovom sudu podneti, zvani, jerbo neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego na koliko ih ide pravo zaloga.

Velika Gorica, 30 listopada 1855.

C. k. predstojnik.
J. Nemčić.

Br. 1229 gr. (Izv.—527) (3—1)

Izrok.

C. k. kotarski ured toplički kao sud stavlja ovime do obćeg znanja, da je na zahtievanje gospodina Vekoslava Antavera po odvietniku gospodinu Josipu Egersdorferu zastupana, vinograda Martina Fulirova u Jakopovcu ležećeg radi duga od 360 for. srebra i uzgredicah sudbeno zaplenjenog, te na 600 for. srebra sudbeno procienjenog ovèršbena dražba dozvoljena, te rokovi takove na lice miesta, i to pèrve na dan 29 studena t. g., druge pako i posliednje na dan 29 prosinca 1855 u 9. satih u jutro opredieljeni. —

Uslied toga pozivlju se kupit: želeći tim dodatkom, da imaju jamčevinom od 60 for. srebra providjeni dojti, te da kupac ima po naputku ovog suda preuzeti uknjižene dugove, na koliko nje prikrije kupovnina. — Uvieti dražbeni mogu se u pisarni ovog suda uvidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji misle hipotekarno kakovo pravo na istu nepokretnost imati, da takovo tim sigurnie prie roka dražbe sudu ovome prijave, jer inače imat će sami sebi pripisat na koliko kupovnina namirenjem prijavljenih dugovah bi se izcèrpila.

U Toplicah, dne 28. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik.
Ožegović,

Br. 238. (Izv.—524) (3—1)

Izrok.

C. kr. kot. ured daruvarski, kao kot. sud obznanjuje, da je dana 2. listopada 1854. u Koresičani umèrla udova Katarina Svedecki, drugčie Lahman neostavivši naredbe volje posliednje.

Budući ovomu sudu nepoznato, da li i kojim osobam pripada nasliedno pravo na ostavštinu iste, s toga se svi oni, koji na ovu ostavštinu iz kojega mu drago pravnog razloga misle podići kakovih zahtievah, pozivaju, da uz godinu računajuć od dana nižestavljenog, svoje pravo nasliedno prijave pri ovom sudu, i izkazavši svoje pravo nasliedno, da dadu svoju nasliednu prijavu, u protivnom bo slučaju razpravit će se ostavština, za koju je gosp. odvietnik Julius Biščan medjuto postavljen za skèrbnika ostavštine, s onimi, koji su dali prijavu svoju nasliednu, i uručit istim, nenastupljeni pako dio ostavštine ili ako nije dao nitko prijave nasliedne, svukoliku ostavštinu potegnut će dèržava kao ošastnu.

C. kr. kot. ured kao sud.

U Daruvaru, dne 1. sèrpnja 1855.

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 9. STUDENOGA 1855. Broj 257.

Carsko-kr. NARODNE NOVINE. službene

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti

Iz Pariza, 6. stud. „Moniteur“ javlja: Njeg. velič. car odputovao je jučer u Fontainebleau. „Patrie“ javlja, da će francezka flota dne 20. o. m. ostaviti cèrno more i ustrojit se (l'organisera) kao flota sredizemnog mora.

Iz Tèrsta, 7. stud. Njeg. car. visost nadvojvoda Ferdinand Maksimiljan danas je iz jutra skočivši iz kolah prepatio uzdèrm moždjanah. Puštena mu je kèrv, na što je obćenita reakcia nastupila.

Pitanje o sjedinjenju naših narodnih zavodah.

Od M. B.

Ferrum, donec calet, tundendum est.

Neima dvojbe, da pitanje o sjedinjenju naših domorodnih zavodah svakoga zanimati mora, u koga još nije posve ohladnila ćut domorodna, pa budući da je to pitanje u interesu dotičnih naših družtvah i zavodah veoma važno, scienim, da s gorega biti neće, ako se sada, gdie je sva nada da će se post varios casus et tot discrimina rerum, to sjedinjenje ipak postići, koja rieč javno o tom progovori, ako ne s drugog uzroka, a to barem s toga, da se tim načinom potaknu rodoljubi, pa da stanu o toj stvari ozbiljno razmišljati. Uslied toga odlučio sam dakle i ja da bespristrano priobćim našem obćinstvu glede tog sjedinjenja mnienje svoje, nenamećuć ga nikome, već samo potičuć svakoga time, da o tom razmišlja i da ono što u predlogu momo za bolje nadje — negledeć osobu — dobrohotno primi, ono pako što mu se nečini svèrhi shodno, da razlogom oprovèrgne te izostavi. Mene doista drugo nenuka da o tom pišem, do izkrena želja, koja u tom sastoji: da se već jedanput nade i težnje, što ih u tom obziru mnogi sa mnom jednako misleći goje, obistine i na čvèrstom temelju osnuju, i da se opet — kao do sada — iz bog zna kakovih netemeljitih ili možebit sebičnih razlogah stvar ta neodgodi ad graecas calendas.

Sad se, kako znamo, na novo radi o tom sjedinjenju naših družtvah, treba dakle sada svojski i bez strasti latiti se posla pa će se — o tom ni najmanje nedvojim — postići ožudjena svèrha. — Ako je u koje stvari cilj dobar, koristan i plemenit — a tko može reći da tù nije? — a to drugo netreba do čiste i neuzkolebive volje i poniešto radnje, pa je posao gotov i cilj postignut.

Poznato je svakom, koi je od početka narodnog našeg preporodjenja pa sve do sada pozornim okom motrio kako je u nas na polju duhovnog napredka zavod za zavodom u život stupio, da je jur god. 1826 naš dèržavni sabor o tom radio da se učeno družtvo kod nas utemelji, no budući ponajglavniih predbiežnih uvietah za utemeljenje onakovog družtva u nas dovoljno nebi, moradoše se strunice malko na niže sapeti, te tako se iste godine utemelji družtvo narodne čitaonice zagrebačke, koje si je pod tim manje hvastavim imenom ipak glavnu zadaću stavilo, da radi oko obrazovanja našeg jezika i književnosti. Nieko liko godinah kašnje, najme g. 1841 utemeljilo se naše gospodarsko družtvo, a k tomu je rečene godine — i to ponajviše nastojanjem i trudom pokojnog Drag. Rakovca, bivšeg tajnika rečenog družtva — temelj položen našem narodnom muzeju, liepom zaista i koristnom tom zavodu, koi je od ono doba obćimi prinesci glede raznih svojih strukah znatno obogatjen i povećan. — God. 1843 utemeljena je matica ilirska t. j. glavnica za izdavanje starih naših klasikah i drugih koristnih knjigah u narodnom jeziku pisanih. God. 1846 kupljen je putem dionicah narodni dom i to ponajviše zato da se u njemu ponamiesti narodni naš muzeum, a s vremenom i ostali narodni zavodi.[1]) God. 1847 utemeljilo se književno družtvo nastojanjem ravnateljstva narodne čitaonice zagrebačke. Zatim je god. 1850 utemeljeno družtvo za jugoslavensku poviestnicu i starine, a konačno god. 1851 sklopilo se je akcionarno družtvo za utemeljenje narodnog kazališta[2]) i k tomu potrebite glavnice. — To su dakle družtva naša i zavodi, štono se tečajem od 19 godinah u razno doba kod nas utemeljiše.[3]) Zadaća moja nije da ovdie razglabam spomenutih družtvah dielovanje, pa da uz to navodim što je koje izmedju njih radilo što li nije, ili što bi bilo koje moralo raditi što li nebi, to u taj članak nespada, već to će najbolje svako družtvo a i obćinstvo domorodno znati bez i mene razsuditi: „ex fructibus illorum cognoscetis eos“ veli se u sv. pismu, a i ja iste rieči opetujem, neupuštajuć se u dalnju kakovu kritiku; ta svaki koga se tiče, znati će najbolje gdie ga čižma tišti, ako li možebit nezna, nek se opita kod javnoga mnienja, pa će čuti što ili zbilja nezna ili što neće da zna. Diela ili čini to su u tom kao u svakom drugom obziru najbolji a i najglasnii telali, te im netreba posebnog kakovog komentara ili zagovora.

Zadaća dakle, što sam si ju stavio pišući taj članak, jeste jedino ta, da, kao što sam jur gore napomenuo, mnienje svoje kažem o načinu sjedinjenja naših družtvah, koje sjedinjenje, ako sretno za rukom podje, svakako dobro dielovati hoće na dalnji naš razvitak, jer složne i sjedinjene sile, oduševljene i rukovodjene jakom i to jedinstvenom plemenitom težnjom, moradu svakako da budu plodonosnie nego li sile raztèrkane i pojedine težnje — bile u ostalom još tako dobre i srodne — ako im u dielovanju fali svornjak jedinstva, oko kojega bi trebalo da se kreću. To je načelo praktično, pa zato vidimo da uspieha ima svagdie, bilo u moralnom ili materialnom smislu.

Što bi dakle trebalo ponajprie da se dospije k tom jedinstvu naših družtvah? tako će mnogi čitatelj jur neuztèrpljivo pitati. Ja mislim, da tu odviš mnogo netreba, već da se sva družtva posvana jur 4. kolovoza p. g. u tu svèrhu od književnoga družtva, negledeći i nepitajući zašto ih je baš Petar a ne Pavao pozvao, putem izaslanikah svojih odzovu izkrenim i bratinskim glasom: „hoćemo da se sjedinimo!“ Ako je to pitanje riešeno,[4]) te se tako družtva odazvaše rečenom pozivu, a to treba da književni odbor dugo neoklevа, već da čim prie sazove skupštinu[5]) gdie se bude imalo viećati o tom sjedinjenju. Književnog družtva odbor treba tom prilikom da obzir uzme na to: da brojem svojih odbornikah ili članovah neparalizira broj izaslanikah ostalih družtvah t. j. ja mislim tako: da bi pravo bilo, kad bi književno družtvo osim predsiednika svoga, isto tako kao i ostala pozvana družtva, samo dva člana iz svoje sriedine izabralo, koji bi o spomenutom predmetu, neimajući na taj način nikakovu pretežnost, s drugima punomoćno viećali. Moglo bi doduše predsiedničtvo književnog družtva i drugu gospodu kao n. p. utemeljitelje i akcionere pojedinih družtvah u tu skupštinu pozvati, ali tim naročitim uvietom: da neće imati pravo odlučivog odvieta, budući ih i onako zastupaju izaslanici, koje sámi izabraše u tu svèrhu.

Čoviek, kad se rodi, pèrvo je, da mu se nadiene niekakvo ime, te ga ljudi poslie tim imenom i zovu, isto tako treba i kod toga družtva, koje će iz svih naših zavodah sastojati, niekakovo kollektivno ime. Niekoji, istina, jur predložiše da mu bude ime: Akademia znanostih, nu ja za to nisam, a to ponajviše s toga, što taj naziv niekako oholo glasi, te bi nam se lahko kogod rugati mogo dočim bi kazo: da akademiu znanostih imati želimo, dočim nam još pučke i realne škole po domovini našoj kukaju i na slabih nogah stoje. Bilo bi to uprav tako, kao što biaše sa predloženim prie više godinah učenim družtvom, gdie nieki šalivdjija primieti: „a gdie su vam u tu svèrhu učeni ljudi?“ — Nemojmo dakle previsoko, jer koi se odviš visoko penje, taj lahko duboko pane. — Ja bi mislio da bi: „Narodni muzeum“ praktičnii naziv bio negoli ma ikoj drugi, a k tomu treba i to na um uzeti, da taj naziv nebi bio ništa novo, jerbo i u drugih pokrajinah carevine naše a i izvan nje obstoje družtva pod glavnim imenom muzejah[6]),

---

[1]) Ima takovih ljudih, koji ili zbilja neznadu ili neće da znadu koja je glavna svèrha narodnom domu, te misle, da je tá kuća, što ju mnogi vole Dvoranom nego li Narodnim domom nazivati, samo za zabave, koncerte i plese opredieljena; no u tom neimaju pravo, jer tko bi to tvèrditi htio, taj bi time neposredno vriedjao akcionere, koji su sigurno uzvišenijom svèrhom oduševljeni bili kad su novce svoje uložili u tu kuću, nego li da ista kuća bude sriedište zabavah i ništa drugo. Družtvo dvorane t. j. ono družtvo, koje se je zabavah radi g. 1846 ustrojilo, te od ono doba u pèrvom katu narodnog doma privremeno stanuje i za taj svoj stan najmovinu platja narodnom domu, može se danas sutra opet drugamo preseliti, dočim narodni dom u moralnom i materialnom smislu na svom miestu ostaje.

[2]) Čuo sam da družtvo akcionerah narodnog kazališta nije pozvano da udioničtvuje kod te skupštine što ju sazvà književno družtvo. Ako je zbilja tako, a to dvojim o tom, da li je zbilja temeljit onaj razlog s kojega da se nepozove i to družtvo u skupštinu, budući znamo, da mu je cilj plemenit i srodan cilju ostalih pozvanih družtvah.

[3]) Ima kod nas, kako znamo, još i drugih družtvah kao što je n. p. glasbeno, zatim družtvo za podporu uboge školske mladeži, družtvo za uboge, a izvan ovih ima spomenuto jur družtvo dvorane a možebit i još koje drugo družtvo, za koje ni neznam, no budući da sva tá družtva sa gore više navedenimi glede sredstvah i cilja svoga nesudaraju, zato ih ovdie samo uzgredno napominjem.

[4]) U koliko znam, sva su pozvana družtva na to pristala: da se sjedine **sa** književnim družtvom ali ne **pod** njim, pa u tom smislu i dadoše naputke svojim izaslanikom.

[5]) Baš u ovuj čas, kad sam taj članak sl. uredničtvu Nar. Novinah predao, doznao sam, da je književno družtvo jur sazvalo skupštinu izaslanikah ostalih družtvah. Tako valja! Sa odgadjanjem pitanja takovog, koje dira u živac narodnog našeg razvitka, nebi se polučila ona svèrha, koja se polučiti može dok je ljudima još u pameti, jer inače bi možebit opet sve zadriemalo ili sasvim pie in Domino usnulo.

[6]) Sličnih muzeah, u carevini Austrijskoj ima sliedećih: českim muzeum u Pragu i u Splietu zatim muzeum Francisco-Carolinum u Lincu, i muzeum Carolino-Augusteum u Solnogradu (Salzburg). Sva ta družtva sastoje iz više gra-

gdie se isto tako usriedotočena nalaze družtva ili odsieki raznih granah znanja ili obèrtnosti.
(Dalje sliedi.)

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U Zagrebu, 9. stud. Jučer dèržana je pèrva siednica izaslanikah svih družtvah u poslu njihovoga sjedinjenja. Do konačnoga rezultata nije se još došlo.

† U Varaždinu 4. studenoga. Rado se pera hvatam, jerbo vam imadem javiti jednu viest, koja će jamačno probuditi veliko veselje u sèrdcima svih onih, kojima je stalo do narodnoga napriedka. Svemu je svietu znano, što je naš mali grad posliednje vrieme učinio, da poboljša i uzvisi stanje naših učionah. On nije žalio ni golemiih žèrtvah, samo da nezaostane za ostalim napriedujućim svietom. Nu premda je revnost Varaždinacah u tom poslu bila doista velika, to im ipak nebi bio plemeniti trud toli bèrzim i uspiešnim plodom urodio, da im nisu u njihovu nastojanju na ruku išla i ponukom i savietom ona dva muža, kojima je visoka vlada povierila vèrhovno nadziranje naših pučkih i višjih učionah. To priznaše sa zahvalnostju i Varaždinci, odlučivši u gradskoj siednici, dèržanoj dne 31. p. m., da se onima muževima, a po imenu dr. Stiepanu Iliaševiću i dr. Antunu Jarcu podieli začastno gradjanstvo u gradu Varaždinu. Doista, ako je itko zaslužio u našem gradu takovo odlikovanje, to su ga zaslužila rečena dva muža: njihovim bo nastojanjem, podupiranim svagda domoljubljem Varaždinacah, može se naš grad ponositi, da u pogledu dviuh glavnih strukah javnoga podučavanja sve ono ima, što se može zahtievati od manjega grada.

S bojišta.

— Iz Nikolajeva dodjoše dvie bèrzojavne depeše, koje dopiru do 29. list. u večer. — Pèrva javlja, da nepriateljska flota nije do 26. ništa osobitoga poduzela. Dne 25. poduzeo je generallieutenant Sadonski rekognosciranje po zemljouzu kinburnžkom i pravcem prema Pokrovki došao je bez ikakve bitke do nepriateljskih prednjih stražah. — Polag druge depeše, nepriateljske su ladje, koje ležaše u ušću Dniepra, noćju izmedj 26. i 27. odanle odplovile. Avantgarda generala Sadonskog dopèrla je po kinburnžkom zemljouzu na daljinu 20 vèrstah, i nije nigdie naišla na nepriatelja, ipak se s Očakova primietilo, da se nepriateljska vojska u Kinburnu utvèrdjuje. — (Ove viesti, veli „Schles. Ztg.“, u toliko su važne, što pokazuju, da je ruski jedan sbor pod generallieutenantom Sadonski-em, o kojega sili još dosele ništa se nezna, prešao na lievu obalu Dniepra, da nesamo brani zemljouz, nego i očevidno, da Kinburn s kopne strane cernira i svako daljne kretanje nepriatelja prepreči.)

— Priobćena jur bèrzojavom depeša maršala Pelissiera od 2. stud. glasi u podpunosti svojoj:

„Maršal Pelissier javlja, da je general d' Allonville s 24 bataillona piešakah, 32 eškadrona konjanikah i 52 topa krenuo drumom iz Eupatorie u Simferopolj vodećim do gudure Tihobatar. Tamo na protustojećem rubu gudure vidio je smieštene Ruse, kako se bave s gradjenjem obkopah; obkopi ovi biahu oboružani s 36 topovah od velike dalečine; nieki ljudi i konji biahu pogodjeni, i svi pokušaji, da se nepriatelj u bitku povuče, ostadoše bezupiešni. Deset ruskih eškadronah povuklo se natrag pred četiri turska eškadrona. Beuzpiešno ponovljenje ovoga manevra, oskudica vode i težkoće skopčane s dovažanjem zaire privoliše generala d' Allonville-a, da se je dne 29. list. povratio u Eupatoriu, koje okolicu Rusi su na znatnu daljinu napustili.“

— Kao što iz Odese od 30. list. piše „Oest. Ztg.,“ namierava njeg. velič. car Aleksander duže vrieme, možebiti cielu zimu provesti u Nikolajevu. To isto činit će i veleknjaz Konštantin. Kod sela Suhaica Korenica izpod Nikolajeva zatvoren je Bug potopljenjem starih ladjah. I kod Kerzona to isto načinjeno je na Dnipru. Tim načinom neće moći nepriatelj dalje uz vodu prodrieti.

Saveznici počeli su od Kinburna graditi pontonski most prema Očakovu, i već je isti s polovine gotov. U Kinburnu ima 3000 m. savezne vojske, koja neprestano radi oko utvèrdjenjah.

Dolazeće upravo iz Očakova osobe pripoviedaju, da je sve žiteljstvo iz tog grada pobieglo; usuprot nalazi se u tvèrdji množina piešačke vojske. Konjaništvo raztrešeno je po stepama. Nad vojskom izmedj Očakova i Nikolajeva logorećom zapovieda generallieutenant Bogshovut.

General Liders nalazi se u ovaj par u Alekšiu sa svojim glavnim stanom. Osim mnogobrojnoga konjaništva povukao je on k sebi jednu diviziu grenadirah, i 9. i 11. rezervnu diviziu, te je pripravan susresti svaki udarac, što bi ga dušmanin na ovoj točki poduzeo. No budući je pieskovita i vodom oskudna stepa izmedj morske obale i Alekšia nezgodna za logorenje poveće vojske, to su u toj pustinji namieštieni samo nieki kozački regimenti kao avantgarda. Glavni sbor logori u selima izmedj Alekšia i Perekopa i stoji u neprekidnom savezu s grenadirskim sborom generaladjutanta Plautina, koi je s druge strane stojeću pod svojim zapoviedništvom vojsku protegao do Bakčisaraja.

Za bolje moći pregledati ratno pozorište i kao središte svih budućih operaciah prenio je knez Goršakov svoj glavni stan s Inkèrmanskih briežuljakah u Bakčisaraj. Medjutim obćenito se ovdie misli, da se do budućeg proljeća nikakvi osobiti dogadjaji neće sbiti.

— Iz Erzeruma stigla je u Varnu viest, da su kozaci uhvatili nieku perziansku karavanu i to na drumu iz Erzeruma u Bajazit. Isto tako da su raztierali nieki transport živeža i džebane, polazeći iz Erzeruma u Kars.

— Prigodom bombardiranja Kinburna pobieglo je sretno malo prie, nego li se tvèrdja predala, do 300 vojnikah, nehotećih pasti u robstvo. I tako je u Carigrad dovedeno samo 700. mom.

Austria.

U Beču, 6. studenoga. Njihova c. k. veličanstva car i carica dostojaše fm. grofu Radeckom k njegovom rodnom danu dne 2. o. m. po bèrzojavu izjaviti previšnje sèrdačno čestitanje.

— G. Kiselev, pèrvašnji ruski poslanik u Parizu, imenovan je ruskim zastupnikom u Rimu.

U Beču, 7. stud. „Wien. Ztg.“ priobćuje štatuta zajmovne banke. —

Gèrčka.

— U parižkom „Moniteuru“ nalazi se sliedeći dopis iz Atene od 24. listopada:

Ruska vlada dala je velikim troškom obnoviti jednu cèrkvu u Ateni, koja joj je za njezine zemljake izručena bila. Prie niekoliko danah kralj i kraljica, vrativši se sa šetnje udjoše u cèrkvu pod izlikom, da pregledaju dogotovljene poslove. Njihova veličanstva nadjoše tamo cielo svećenstvo, pievače od kora, i vaskoliko osoblje ruskog poslaništva u uniformi. Svetčana služba božja odmah je započeta, i poslie molitve za pobiedu Rusah protiv nepriateljah pravoslavne cèrkve, zapievan je „Te Deum.“ —

(Za istinitost ovih viestih neka „Moniteur“ odgovara.)

Različite viesti.

— Sa Krima pripoviedaju nešto, što kao da je izmišljeno, ali lahko može biti i istina; a to je ovo: Jedno odieljenje vojnikah od različitih pukovah, pošto je Sevastopolj bio osvojen, bude poslano u različite krajeve varoši da pretrese kuće i pokupi sve što u njima nadje vriedno da se nosi. Ono nadje u jednoj kući jednu liepu dievojku od 17 do 18 godinah. Jedan englezki vojnik zauzme se za nju i stane svakome, koi se usudi dirnuti je, prietiti da će ga odmah ubiti. Dievojka rado primi to zaklanjanje i iz blagodarnosti spram svoga zaklonitelja otide za njim u stan. Budući je pak on izostao bio preko dozvoljenog mu vremena, to osudjen bude na zatvor. Ona na to zamoli pukovnika njegovog da i nju zatvori s njim zajedno. To razžali pukovnika, te oprosti vojniku zatvor i pošlje ga s njom zajedno pred generala Harisa. Ovaj od nje razumije da je ona kći jednoga ruskog generala i ima više milionah rubaljah i nosi jedan zlatan lanac i više drugih dragocienostih. Vojnik je sad mora uzeti za ženu, jerbo ga ona neće da ostavi nikako.

Bečka burza

dne 8. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	75¼
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	78⁷⁄₁₆
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	45¼
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » „ 1839, » 100 »		
» » » » » 1854, » 100 »		97⅞
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		68¾
Bankovne dionice komad po		948
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.		2052¼
» bečko-glogničke železnice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske železnice . . » 250 »		
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		528
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »		
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske železnice		
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . .	for.	93¾
Augsburg za 100 for. current	»	113
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	112¼
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	82¼
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	111⅝
London za 1 funt šterlinga	»	11—1
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	112¼
Marseille za 300 frankah	»	131½
Pariz za 300 frankah	»	131⅞
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	241½
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	17¾
Srebro od 6. studenoga	14

SLUŽBENI LIST.

Br. 3740. (542—Izv.) (3—1)

Jevtinba.

Od poglavarstva grada Karlovca ovim se do obćeg znanja dostavlja, da će se glede osiguranja dovožnje ovogradskom žiteljstvu za upravnu godinu 185⅚ pripadajuće limito-soli, dne 24. studenoga t. g. u ovogradskoj viećnici u 9 satih prie podne javna jevtinba dèržati.

Čemu se svi istu pribavu poduzeti želeći i propisanom jamčevinom providjeni uljudno pozivlju.

U Karlovcu, dne 2. studena 1855.

Gradski načelnik.
Obradović.

---

nah družtvenih, koje se kao posebni odsieci bave sa raznim strukama znanja ili obèrtnosti. — I to evo ponajviše samo zato navodim, da tkogod predlog moj nesmatra kao novost kakovu, koja bi se time uvela, kad bi i mi naše iz sviuh zavodah sastavljeno družtvo nazvali narodnim muzeom.

Br. 487. gr.(Izv.—510) (3—3)

Izrok.

Od strani c. k. kotarskog ureda doljno Miholjačkog kao kot. suda čini se znano, da je na molbu vlastelinstva doljno-miholjačkog radi duga 66 for. 52 kr. b. v. sa pripadcima odredjena sudbena javna dražba kuće sa 1. županom, 1 štalom i 2 kiljera pod br. 40. sa pripadajućim na nju urbar. selištem 8 jutarah 1416 □ oranice i 1418 □ livade, spadajućih na vlastitost Antuna i Janje Živkovića iz dol. miholjca sudbeno procienjenia na 300 for. sr. zatim radi duga istom vlastelinstvu 30 for. b. v. sa pripadcima odredjena je javna sudbena dražba kuće dèrvene sa 300 □ podkućnice pod br. 84. u doljnom Miholjcu ležećimi i na vlastitost Antuna Ivanovića spadajućimi, sudbeno na 140 for. sr. procienjenim. Pèrvi rok opredeljuje se na 15 pros. 1855. drugi na 15 siečnja 1856, na kojem će se upitno dobro makar i izpod prociene prodati.

Uslied toga pozivaju se svi oni, koji upitnu kuću kupiti žele, da na opredeljeni rok u 10 satih u jutro na lice iste kuće dodju; — dražbeni uvieti mogu se kod ovog suda vidieti.

Ujedno se čine ovime pozorni svi oni, koji na istu kuću kakovo hipotekarno pravo imadu, da ga kod ovog suda do to doba tim sigurnie prijave, što se inače kod razdielbe kupovne svote na njih nikakvi obzir uzeti neće.

U Doljnom Miholjcu dne 12 listopada 1855.

C. k. kot. sudac,
Kèršnjavi.

Br. 891./gr. (526 Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda topličkog kao suda, stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu Josipa Janušića, zastupana po odvietniku gosp. Vekoslavu Bašiću, radi duga od 28 for. 20 kr. srebra i pripadakah sudbeno zaplienjenih nepokretnostih Josipa Mikulčića u Ljubeščici pod broj 122. ležećih, te iz kuće sa kućištem i bašćom, oranice 1 $^{1}/_{8}$ rali, sienokoše $1^{1}/_{2}$ kosca sastojećih sudbeno na 823 for. sr. procienjenih ovèršbena dražba dozvoljena, rok takove i to pèrve na dan 28. mieseca studena t. g., druge pako i posliednje na dan 28. prosinca 1855. svagda u 9 satih u jutro na lice miesta opredieljen.

Uslied toga pozivlju se kupiti želeći time da će uknjižene na iste nepokretnosti dugove, na koliko nje kupovina prikrije, preuzeti morati po naputku ovog suda, a zajedno njim se objavlja, da uviete dražbene u pisarni ovog suda uvidieti mogu.

Napokon se pozivaju svi oni, koji misle na iste nepokretnosti kakovo hipotekarno pravo imati da takovo do roka dražbe sudu ovome prijave, jer za protivni slučaj imat će sami sebi pripisat, ako namirenjem prijavivših se kupovnina izcèrpljena bude. —

C. k. kot. uréd toplički, kao sud.

U Toplicah, dne 20. rujna 1855.

C. k. kotarski predstojnik,
Ožegović.

Br. 4757/ (530—Izv. c.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. travnja 1855, broj 1816. pronadje u forintih 5900. od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855. i to za 14 $^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Toplice krapinske, Pačetina i Vèrtnjakovec, kotaru pregradskom i krapinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Tèrnovec, gje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

C. k. predsiednik
Novak. Fohn.

Br. 7246. (297—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 22. rujna, 1855 broj 4031. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. občini grada Zagreba za spadavše na dobro istoga grada 44 $^{2}/_{8}$, kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 17.700 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 15. veljače 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 5. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7489. (300—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 6. listop. 1855 broj 3628 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Šišmanu Prešenu, za spadavše na dobro Gornje Stative, u občini Zadoborje i Netretić, kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj ležeće $16^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6600 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 24. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 25. veljače 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 7490. (D.S. 301) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. list. 1855 broj 3634 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ambrosu Vranicanu, stariem, za spadavše na dobro Severin, u občini Damalj, Močila, Plemenitaš i Lukovdol, kotaru Bosiljevo, županii zagrebačkoj ležeće $82^{1}/_{8}$ kmetske 4 želarske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 33.050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. veljače 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. list. 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 5454. (Izv.—515) (3—3)

Natiečaj.

Za popunjenje službe glavara u občini Sarvaš i Čepin c. kr. polit. kotara osiečkog, razpisuje se

natiečaj do 15. studena t. g. — Sa službom ovom skopčana je godišnja platja od 400 for. sr.

Natiecatelji imadu molbenice kroz predpostavljenu oblast c. kr. kot. uredu ovome podnieti i dokazati: dobu života, vieru, nauke, podpunu sposobnost za ovu službu, znanost jezika hèrvatsko-slavonskog i niemačkog i dosadanje svoje ponašanje. Ujedno imadu dokazati vriednost svog imetka.

U Osieku 24. listopada 1855.

C. kr. kot. predstojnik,
Milanković.

Br. 7491. (302—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. listopada 1855 broj 3636 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gospodji Marii Pauković, za spadavše na dobro Kremenik, u obćini Zagorje kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj, ležeće $2^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Usljed toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 24. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7492. (303—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. list. 1855. br. 3711. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Vilimu Praunspergeru, za spadavše na dobro Oberh u obćini Ribnik kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj ležeće $4^5/_8$ kmetske naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1850 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Usljed toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 24. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 24. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. ožujka 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4757/g. (Izv. 531 d.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. travnja 1855 broj 1817 pronadje u 7650 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $19^1/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Verbanci, Mala Erpenja, Cigrovec i Čret, kotaru pregradskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Klemenovo (prie dolnji Bežanec,) gospodje Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u pràšnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 2043. (Dp.—178) (3—2)

Izrok

Dražbe i liquidacie tražbinah po smèrti Aloisa Budića začast. kanonika, podjašpršta i župnika odranskoga. C. k. kot. sud v. gorički daje na znanje da će se naslovljenoga pokojnika pokretnosti sastojeće u kućnom namieštaju, rubenini, sienu, žitu, vinu, konjima, rogatoj marhi i svinjama, 12 i 13 studena o. g. prie i poslie poldana u župnom dvoru na Odri za gotovi novac prodavati.

Ujedno budu svi oni, koji kakovu tražbinu na ostavštinu toga pokojnika na dne 23. listopada o. g. s oporukom preminuvšega staviti imadu, za osviedočenje takove, dne 17. prosinca t. g. u 9. satih u jutro pred ovim sudom prijaviti se, ili do onda svoju prijavnu molbu ovom sudu podneti, zvani, jerbo neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego na koliko ih ide pravo zaloga.

Velika Gorica, 30 listopada 1855.

C. k. predstojnik.
J. Nemčić.

Br. 1229 gr. (Izv.—527) (3—2)

Izrok.

C. k. kotarski ured toplički kao sud stavlja ovime do obćeg znanja, da je na zahtievanje gospodina Vekoslava Antavera po odvietniku gospodinu Josipu Egersdorferu zastupana, vinograda Martina Fulirova u Jakopovcu ležećeg radi duga od 360 for. srebra i uzgredicah sudbeno zaplenjenog, te na 600 for. srebra sudbeno procienjenog ovèršbena dražba dozvoljena, te rokovi takove na lice miesta, i to pèrve na dan 29 studena t. g., druge pako i posliednje na dan 29 prosinca 1855 u 9. satih u jutro opredieljeni. —

Uslied toga pozivlju se kupit: želeći tim dodatkom, da imaju jamčevinom od 60 for. srebra providjeni dojti, te da kupac ima po naputku ovog suda preuzeti uknjižene dugove, na koliko nje prikrije kupovnina. — Uvieti dražbeni mogu se u pisarni ovog suda uvidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji misle hipotekarno kakovo pravo na istu nepokretnost imati, da takovo tim sigurnie prie roka dražbe sudu ovome prijave, jer inače imat će sami sebi pripisat na koliko kupovnina namirenjem prijavljenih dugovah bi se izcèrpila.

U Toplicah, dne 28. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik.
Ožegović,

Br. 238. (Izv.—524) (3—2)

Izrok.

C. kr. kot. ured daruvarski, kao kot. sud obznanjuje, da je dana 2. listopada 1854. u Koreni čani umèrla udova Katarina Svedecki, *drugčie Lahman* neostavivši naredbe volje posliednje.

Budući ovomu sudu nepoznato, da li i kojim osobam pripada nasliedno pravo na ostavštinu iste, s toga se svi oni, koji na ovu ostavštinu iz kojega mu drago pravnog razloga misle podići kakovih zahtievah, pozivaju, da uz godinu računajuć od dana nižestavljenog, svoje pravo nasliedno prijave pri ovom sudu, i izkazavši svoje pravo nasliedno, da dadu svoju nasliednu prijavu, u protivnom bo slučaju razpravit će se ostavština, za koju je gosp. odvietnik Julius Bišćan medjuto postavljen za skèrbnika ostavštine, s onimi, koji su dali prijavu svoju nasliednu, i uručit istim, nenastupljeni pako dio ostavštine ili ako nije dao nitko prijave nasliedne, svukoliku ostavštinu potegnut će dèržava kao ošastnu.

C. kr. kot. ured kao sud.

U Daruvaru, dne 1. sèrpnja 1855.

C. k. ravnatelj ureda.
V. Somogyi.

OGLASNIK.

(Izv.—514) (3—3)

Dražba.

Budué bi dražba vinarine na dan 19. listopada t. g. za grad ovaj razpisata, bezuspiešna ostala, s toga se ovime nova na dan 31. listopada t. g. razpisuje — natiecatelj obvezan jest žaobinu $^5/_{00}$ od izkličuće ciene u gotovom novcu *položiti*, koju posliem svèršite dražbe ako poduzetje na njeg nepadne, natrag dobije — dostatnik pako dužan bude odmah iza dokončane dražbe jamčevinu u $^{20}/_{00}$ od iznajmite ciene ili u gotovom novcu, oli u dèržavnim zadužnicama poleg burzne ciene položiti.

U Križevcih dne 24. listopada 1855

Br. 4737. (Izv. 522) (3—3)

Oglas.

U Beretincu področju obćine Biškupec, nalaze se dva konja bitange, kojih vlastnik upèrkos svestranog potraženja ipak se sve dosada pronašo nije; što se do obćeg znanja stavlja time, da će se isti konji, ako se vlastnik njihov do 25. prosinca t. g. kod ovog c. k. kotarskog ureda neprijavi, u smislu §. 390 gradjanskog zakona putem javne dražbe prodati.

U Varaždinu, dne 22 listopada 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 10. STUDENOGA 1855. Broj. 258.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr. —

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za perviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 linijah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Br. 19358|3748.

U smislu po visokom c. k. popečiteljstvu tèrgovine za tèrgovačko-obèrtničku komoru u Zagrebu odobrenog izbornog zakona konstituirala se je pod predsiedničtvom gospodina ministerialnog povierenika Svetozara Kušević a dne 31 o. m. izborna komisia sa sliedećim članovi: Franjo Čavrak sučlan občinskog vieća grada Zagreba, Jakob Weiss, Nikola Koller, Ivan Schenk, Petar Brodanović savietnici komore, Gjuro Hirschler, Nacio Thot, nadomiestnici i dr. M. Tkalac tajnik kao perovodja.

Ovo se time do občinskog znanja stavlja, da će ista komisia propisani godišnji izbor preduzeti.

Od c k. hèrv. slav. namiestništva.

U Zagrebu 6. studena 1855.

C. kr. dvorski savietnik
Benko Lentulay.

Oglas

c. kr. hèrv. slav. financialnog zemaljskog ravnateljstva.

Visoko c. kr. financiah ministarstvo odlukom od 22. listopada 1855. br. 48.593/652. malu divonu (Nebenzollamt) I. razreda u Karlobagu opunomoćila je, da može neapolitansko i sicilijansko vino u neograničenoj množini, dèržeć se onog, sa visokom odlukom c. kr. financialnog ministarstva od 13. studenoga 1851. br. 35.111/1464. propisanog ugovornog načina, uvoznomu ocarinjanju podvèrći. Što se do obćeg znanja stavlja.

U Zagrebu 4. studenoga 1855.

Bèrzojavne viesti

Iz Carigrada, 1. stud. Formalne težkoće, koje su odvlačile udielotvorenje tursko-zapadnog zajma, dignute su. Bursa zaključila se povoljno, London bilježen je sa 145. Abdelkader otišao je u Brusu, da spremi svoje preseljenje u Damask. — Iz Karsa javljaju glasovi, da su Turci postigli opet nieke koristi.

Iz Odese, 4. studenoga. Njeg. velič. car Aleksander prispio je jučer u večer u 7 satih ovamo.

Pitanje o sjedinjenju naših narodnih zavodah.

Od M. B.

(Nadalje).

Naš viek je — kao što ljudi kažu — vèrlo praktičan, te se zato mnogo i nebavi uzgrednimi pitanji, nego odmah udari kud treba, da bogme, viseputa i kolcem po glavi, ali to nesmeta ništa, samo da se time kakogod opravda praktičnost, pa je dobro. Tako znamo, kad se n p. govor o kojem čovieku zametne, koga drugi neposnadu, da je pèrvo i obično pitanje: „kako se zove?“ a drugo zatim odmah: „ima li novacah?“ — Eto praktičnosti! Bez novca nema ništa, jerbo to je manje više čarobni onaj stožer, oko kojega se kreće sve ostalo, makar baš svi piesnici i idealiste protivno tvèrdili; ta lahko je tvèrditi moći svašta, al dokazati, to je težko.

Budué dakle da je pitanje materialno ili drugim riečima novčano sada manje više svagdie ponajglavnije pitanje, zato treba da se u viećanju glede sjedinjenja družtvah naših to pitanje najprije točno i razgovetno rieši.

Mi znamo, da je svako izmedju gore navedenih družtvah manje više oko toga nastojalo, da u svèrhu svoju koliko moguće više novacah sakupi. Jednom družtvu podjè to bolje za rukom, drugom pako manje t. j. jedno sakupi više novacah nego li drugo, al zato ipak svako na pose zaslužuje hvalu i priznanje cieloga naroda, jer je svako gledalo da si pribavi prijateljah i podupirateljah što moguće više, pa baš zato scienim, da nitko, koi pravedno čuvstvuje, na to i nemisli, niti mislit može, da se bilo koje na drugo izmedju tih družtvah, drugim nameće za gospodara kese njihove, smatrajuć ih kao svoje pupille, sebe pako kao njihova kuratora. Niekoji istinabog misle, da je to težnja književnoga družtva, te tvèrdjenje svoje podupira riečima, koje se u vlastitom dopisu književnoga družtva od 4. kolovoza p. g. nalaze, gdie isto družtvo u privitku pravila svoja razaslà, i gdie medju ostalima reče: „da uslied odpisa vis. c. k. ministarstva vis. c. k. banska vlada istomu družtvu nalaže, da ima novu obćenitu skupštinu svih narodnih zavodah sazvati, i polag priobćenih naznakah sastavljeni zapisnik najvišjemu miestu podnieti s onoga razloga, što zapisnik sjednice od 17. lipnja g. 1850, kojim je ustanovljenje upitnoga družtva izjavljeno, nesadèržaje odlučno privoljenje svijuh zastupnikah od onih zavodah, kojih sdruženje književno družtvo sastavlja, što je ipak u ovome predmetu gdie se o ustupljenju imetka i pravah posebnih zavodah na korist književnoga družtva radi, neobhodno potrebito.“ — Ove posliednje i važne rieči — tako misle nieki ljudi — nisu od vis. c. k. ministarstva ni od v. c. k. banske vlade bez razloga i povoda rečene, već ih je moralo književno družtvo u izviestju svom upotrebiti, očitujuć time namieru svoju glede imetka i pravah ostalih zavodah. [7]) Što se mene tiče, nisam vlastan razpitivati kako se ta stvar ima, niti opravdavati ju, već — bilo kako bilo — samo to hoću da kažem, kako bi radi svèrhe ožudjenog sjedinjenja svih družtvah dobro dapače i potrebito bilo, da se odmah u pèrvoj skupštini, koju će književno družtvo sazvati, svaka i najmanja sienа sumnje kakove odstrani, a to će se tim najbolje postići, ako se izjavi i primi sliedeće praktično i u ničija prava nedirajuće načelo: da su najme družtva sva, sjedinjenja pod imenom n. p. narodnog muzeja, za olakšati si rukovodjenje i pregled imetka svoga na to pristale, da pod strogim nadzorničtvom osriednjeg glavnog odbora jedan odgovorni, u tu svèrhu jednoglasno izabrani blagajnik [8]) poslove blagajničtva svih sjedinjenih družtvah obavlja; družtvo pako svako da si pridèržava neograničeno i nedvojbeno pravo, kao do sad tako i odsele — naravno u smislu pravilah i shodno posebnoj zadaći svojoj, — raspolagati imetkom svojim. Samo u onom slučaju, kad bi koi odbor posebnog kojeg odsieka glede imetka svojega družtva htio da prestupi granice vlasti njemu u pravilih naznačene, imao bi cielokupni glavni osrjednji odbor pravo da odlučivim glasom svojim to preprieči. Nu do toga valjda neće doći kod nas, jer će sigurno svaki odbornik nastojati da opravda povierenje družtva onoga, koje ga je izabralo da ga saviestno zastupa u svemu i svačemu.

(Konac sliedi.)

[7]) Kad čoviek stane pozorno čitati pravila književnoga družtva, nagazi doduše na takove pojedine točke, koje zbilja nieku sumnju pobudjuju, kao da najme književno družtvo za tim teži, da nad ostalimi zavodi gospoduje. To n. p. §§ 16. 17. 18. i 19. u obće, na pose pako §§ 12, 21, i 22. posviedočavaju, iz kojih se vidi, da književno družtvo sbirke narodnog muzeja kao n. p. sbirku naravnih stvarih, arkäeologički i novčani kabinet, arkiv i sbirku rukopisah, zatim i knjižnicu smatra da su svojina njegova, dočim svaki zna, da su i druga naša družtva, osobito pako historičko odkako obstoji, takodjer mnogo doprinicla k povećanju ovih sbirkah, te i njima na taj način pripada pravo da koju riečcu prosbore o toj stvari. — Budmo samo pravedni i dajmo svakom svoje t. j. priznajmo pojedince zasluge svakoga, i radimo uzajemno bez uštèrba zaslugah jednoga ili drugoga, pa će svakome u dio pasti dovoljni dio slave, što će ga zaslužiti, brineći se i poslujući za narod i domovinu svoju na polju svestranoga napriedka.

[8]) Tom blagajniku treba po mom mnienju opredieliti dobru platju, jer on će imati dosta posla sa rukovodjenjem računah svih sjedinjenih družtvah, te neće moći službu otu obavljati samo uzgredno i začastno, kao što su ju većom stranom dosadanji blagajnici pojedinih družtvah obavljali, već će morati sasvim i izključivo baviti se tim poslom. Još i to mislim da s gorega tiju neće biti na odmet kaucia ili jemstvo od toga blagajnika, a to ga uvriediti nemože, jer to obično i drugdie biva gdie se god o primanju i izdavanju novca radi, bez da bi se zato [illegible]

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Serbia.

U Zagrebu, 10. studenoga. Jučer oko 3 sata popodne poplašili su se konji, vozeći iz bolničkog sokaka prema Jelačić-tèrgu kojekakvu gradju. Nesrećom pukne, kočiaš jedna vojka i on padne pod kola, koja preko njega prodju. Za niekoliko vremena kočiaš je izdahnuo.

S bojišta.

— (Izviestje iz bieloga mora.) Franceski ministar pomorstva dobio je od zapoviednika franceske flote u bielome moru obširno izviestje od 29. listopada, iz kojega „Moniteur“ priobćuje sliedeće izvadke. „Zapoviednik engleske i zapoviednik franceske flote u tom moru ustanoviše za pravilo, da se unište sve obalne ladje, usuprot da se ostave one, koje služe pojedinim miestima. Na kad su poslie doznali, da su se Rusi potonjim ladjama poslužili, da medju različna obalna miesta podiele 2000 pušakah, i to uprav na očigled njih, zaključiše, uništiti svaku ma i najmanju ladjicu, što je takodjer strogo izvedeno. Obala bieloga mora pokrita je množinom selah, imedj kojih mnoga vode znamenitu tèrgovinu s Norvegiom. Sela Ponea i Keum biahu branjena od niekoliko stotinah vojnikah, i duž potočićah, na kojima leže, podignuti su nasipi. U Sumi i Keratu biahu takodjer vojnici a žiteljstvo organizirano i oboružano kao milicia. Spèrvince hotieše zapadnjaci osvojiti tri posliednja miesta, da razore tamošnja vladina zdanja, ipak povèrgoše tu namieru, jer su doznali, da su mnogobrojne ladje, koje tu ležaše prošle godine, poslane u Dvinu, prie nego li je savezna flota prispiela. Ostala obalna miesta kao da nisu htiela nikakvu porabu učinit s puškama, poslanim iz Arkangela, i Francezi su pače s niekima stupili u obćenje radi nabave živeža za se, na što je ruska vlada svaki dobrovoljni odnošaj sa saveznicima kaznila prognanstvom u Sibiriu.

Za vrieme blokade nije se u bielom moru nikakva neutralna ladja pojavila; usuprot ruski su brodovi često pokušavali noćju i po magli ploviti u Norvegiu. Oni su skoro svi uhvaćeni. Njihov broj iznosi 60 sa 900 tonah. Budući

nisu shodni ti brodovi za prevoz u Francezku, to su svikolici uništeni. — Početkom listopada bieše u onim predielima sve to studenie, tako da je jur 9. list. zima postigla 7 stepenah; s toga je flota nastupila povratak posred oduševljenog klikovanja Francezah i Britah, koji su kroz četiri mieseca gotovo svaki dan podnosili težkoće i napore.“

— Kao što „Milit. Ztg.“ piše, saveznici spremaju se za zimnište. Pokazalo se, da je Pelissierova osnova operaciah, Ruse kojekakvim diverziama prisiliti na polazak iz Krima, promašila svoju svèrhu. Savezna se vojska razkomadala i dragocieno vrieme izgubila, ruska se usuprot objačila i njena poslovica kroz cielu zimu ostaje: dobitak vremena.

Po pismima iz Odese od 28. p. m. javlja se, da se u Nikolajevu nalazi ruske vojske do 20.000 a kod Očakova do 15.000 m., i da isto toliki broj vojske zaštićava Kerson protiv svakom poduzeću saveznikah od strane Kinburna.

— „Le Nord“ piše iz Odese od 22. listopada sliedeće: „Jučer uplovila je u našu luku pod parlamenterskim barjakom dvokatna francezka linejna ladja, donesavši više ranjenikah od Kinburna i konje, koji su spadali k zarobljenom generalu Kokanoviću. Tom prigodom upravio je odmiral Brust na naše poglavarstvo nieko pismo u kom izjavlja svoje udivljenje nad hrabrom odvažnostju, kojom se šaka ljudih u Kinburnu branila. Govori se, da je 300 momakah od pesade kinburžke sretno izmaklo.“

Austria.

U Beču, 8. stud. Uslied došavše iz Tèrsta viesti, da je njeg. visost prejasni g. nadvojvoda Ferdinand Maksimiljan dne 7. o. m. iz kolah prevèrnuo se, dostojalo je njeg. c. kr. apostolsko veličanstvo jučer popodne odputovati u Tèrst.

Po posliednjim izviestjima nalazila se njeg. visost bolje. (Wien. Ztg.)

— Generalmajor i topnički brigadir Josip Rucker stavljen je u penziu.

U Beču, 8. stud. Njeg. velič. car prispielo je, na svom previšnjem putovanju u Tèrst, jučer u 11 ¾ satih noćju u Gradac a danas u 5 ¾ satih iz jutra u Ljubljanu i bez odvlake dalje odputovalo.

Po posliednjim viestima iz Tèrsta simptomi o uzdèrmu moždjanah kod njeg. vis. Ferdinanda Maksimiljana znatno popustiše.

Gèrčka.

— Po najnoviim viestima posliednji dogodjaj u Ateni privest će bezdvojbeno prekinuće odnošajah izmedj gèrčkog dvora i zapadnih poslanikah. Narod je kod ruske demonštracie kralja i kraljice živahno učestvovao, i pače se u neprijateljskom duhu protiva zapadne vojske načećivao.

Francezka.

Iz Pariza piše „A. A. Z.“ o prognanju političkih uskokah iz Jersey-a sliedeća: „Pouzdano javljam vam, da se Austria, Francezka i Englezka, a valjda i Pruska u tome slažu, da se najnemirnie glave od emigrantah, koji još u Londonu živu, prognati moraju, da se zadovolji zahtievima Francezke. Čini se, da niemačke sile malo polažu na prognanje biegunacah, nu svakako preporučiše želje francezkog kabineta osobitom uveženju, jer unutarnje stanje dèržave nije nipošto takovo, da se vlada nebi imala ništa bojati, to pokazuju nemiri u Angersu. U dalekim departementima smatra se vlada više de fait (de facto) nego li de droit (de jure), s toga nisu suvišne predohranjive miere. Košut, Mazzini i druge poglavice emigracie morat će dakle prie, nego li 3 mieseca prodju, preselit se u sieverne amerikanske dèržave. Polag osobitih zakonah, koji na Jerseyu u kriepost obstoje, dobiše Viktor Hugo i njegovi prijatelji zapovied, da polaze s otoka. Glasoviti piesnik mislio je svoje siedište prenieti u Portugal, no budući mu je tamo boravište zabranjeno, to se odlučio poći u Španjolsku. Ove miere doduše su vèrlo stroge i za Englezku neobične, sasvim tim one su pravedne, jer je journal „L' Homme“ prekoračio najkrajnie granice onoga, što je dozvoljeno. Takovo ponašanje mora svaku stranku uništiti. Biegunci su se moralno uništili.

— Viceadmiral Trehouart imenovan je vèrhovnim zapoviednikom francezke flote na sredizemnom moru.

„Moniteur“ javlja, da je car za pokasati, koliko cieni generala Bosqueta, vraćajućeg se s iztoka, poslao svoga ordonanc-oficira, kapetana Moranda u Marseill na susret generalu, i da mu preda vojničku kolajnu.

Različite viesti.

— Po glasu zvaničnih izviestjah, Englezi su, od kako su se izvezli na Krim pa do padenja Sevastopolja, izgubili pred neprieteljem: 195 višjih i 153 niža oficira, 20 bubnjarah i 2104 prostih vojnikah poubijenih; 577 viših i 645 nižih oficirah, 71 bubnjarah i 10.084 prostih vojnikah ranjenih; 13 viših i 23 nižih oficirah, 2 bubnjara i 466 prostih vojnikah nestavših. No u ovaj broj nisu uzeti gubitci, koje je imala flota, brigada od flote i morski vojnici, niti i gubitci, kojih je bilo zbog raznih bolestih i zime.

— „Globe“ pripovieda sliedeću anekdotu, za koje istinost nieka sam stoji dobar. Car francuzki i princ Murat razgovarahu se sami, pa u žestini razgovora reče posliednji Lui Napoleonu: „Ali ni vi neimate na sebi baš ništa od strica.“ — „Imam, imam“, pridoda Napoleon oštro i hladno: „ja imam njegovu porodicu.“

Bečka burza

dne 9. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	75 1/16
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	78 5/8
dto	» 4 1/2 %	65 1/2
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » „ 1839, » 100 »		118 3/4
» » » » » 1854, » 100 »		97 7/8
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		
Bankovne dionice komad po		954
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.		2032 1/2
» bečko-glogničke željeznice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »		
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		527
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »		
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. .	for.	94 1/4
Augsburg za 100 for. current	»	113 1/8
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	112 1/4
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	82 5/8
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11—3
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	112 1/4
Marseille za 300 frankah	»	131 7/8
Pariz za 300 frankah	»	131
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	242
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	18
Srebro od 8. studenoga	13 1/2

SLUŽBENI LIST.

Br. 4669. gr. (538—Izv.) (3—1)

Oglas.

Od strane c. kr. žup. suda varaždinskog stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu Mije Praša, po odvietniku Nikoli Sabljiću, proti Ladislavu Köröskenji, radi izplate duga 37 for. 48 kr. sr. c. s. c. dozvoljena ovèršbena prodaja oranice „Banjička“ zvane u selu Vinici, obćini Vinica, u kotaru varaždinskom ležeće, iz dviuh ralib sastojeće i sudbeno na 120 for. sr. procienjene, u tu se svèrhu dražbeni rokovi, i to pèrvi za dne 12. prosinca t. g., a drugi za dne 16 siečnja 1856. vazda u 9 satih prie podne na lice miesta opredieljuju.

Kod pèrve dražbe dosuditi će se upitna oranica jedino za veću ili za procienjenu svotu, a kod druge dražbe izručiti će se takodjer kupcu izpod procienjene svote. Ujedno se svi oni, koji, premda im nebiaše došla osobita ubaviest, sa svim tim, sciene da su i oni upisom u javne knjige stekli hipotekarno pravo na upitnu oranicu, pozivaju, da pravo to do prodaje iste oranice tim sigurnie sudu prijave, jer će u protivnom slučaju imat pripisati sami sebi, ako se dioba kupovnine obavi bez njih, i ako oni time, u koliko bi se kupovnina diobom izcèrpila ostanu izključeni.

Napokon se svi oni vierovnici hipotekarni, koji nebivaju u miestu suda ili blizu istoga, pozivaju, da za branjenje pravah svojih u budućoj diobi kupovnine u miestu suda narede punomoćnikah, te ime i prebivalište njihovo prie prodaje sudu prijave, jer će u protivnom slučaju za one, koji bi to propustili učiniti, na njihovu pogibelj i trošak ureda radi naredit se zastupnik, komu će se imat uručivat sve dalnje dostave.

Glavni dražbeni uvieti sastoje u tom, da svaki kupiti želeći kod dražbe u ime jamčevine 12 for. sr. prie nego bi se ponuda njegova primila položiti imade, i da na 8 danah poslie dražbe cielu kupovanu svotu u sudbene ruke položi.

U Varždinu, dne 11. listopada 1855.

C. k. predsiednik,

Novak, s. r. **Fohn s. r.**

Br. 3740. (542—Izv.) (3—2)

Jevtinba.

Od poglavarstva grada Karlovca ovim se do obćeg znanja dostavlja, da će se glede osiguranja dovožnje ovogradskom žiteljstvu za upravnu godinu 1855/6 pripadajuće limito-soli, dne 24. studenoga t. g. u ovogradskoj viećnici u 9 satih prie podne javna jevtinba dèržati.

Čemu se svi istu pribavu poduzeti želeći i propisanom jamčevinom providjeni uljudno pozivlju.

U Karlovcu, dne 2. studena 1855.

Gradski načelnik.

Obradović.

OGLASNIK.

(Dp.—180) (3—1)

Književni Oglas.

U knjigarnama Fr. Župana u Zagrebu; Fr. Leo-a u Beču na Grabenu; N. Fuchsa u Novom Sadu dobiva se:

GRAMMATIK DER ILLIRISCHEN SPRACHE

wie solche im Munde und Schrift der Serben und Kroaten gebräuchlich ist

von

ANDREAS TORQUAT BERLIĆ.

Wien, 1854. Ciena 1 for. 12. kr. sr.

Nadalje:

Die freiwillige Theilnahme der Serben und Kroaten

in den vier letzten österreichisch-türkischen Kriegen

Wien, 1854. Ciena 1 for. 30. kr.

(129—Dp.) (3—2)

Sviedočba.

Osobita mi je radost moći zasviedočiti, da tako zvani aromatični liečnički biljni sapun *) Drn. Borchardt-a uslied mojih dosadanjih izkustvah sve slične vèrsti sapunah valjanosti i liečnom moći daleko nadkriljuje. Isto tako i zubno tiesto Dra. Suin-a **) sadèržava u sebi sva svojstva, koja je od sličnih sredstvah moći iziskivati, te s toga svakome, koi želi valjanim sredstvom za čistjenje zubovah poslužit se, oto tiesto kriepko moći je preporučiti.

U Vukovaru u Slavonii.

Dr. Meczner,

prakt. liečnik.

*) U zapečaćenih izvornih svezčićih po 24 kr. sr.

**) U izvornih svezčićih po 20 i 40 kr. sr. dobiva se jedino kod liekarnika Graciana Mihića u Zagrebu.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 12. STUDENOGA 1855. Broj 259.

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je cěrstbina 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne vlesti.

Iz Rima, 4. stud. Njeg. svetost papa objavio je u jučeranjem tajnom konzistoriu sklopljenje konkordata s Austriom.

Iz Danciga, 9. stud. „Vulture," pošav dne 6. iz Nargena, došao je ovamo. Samo nieka smotriteljna flotilja ostaje tamo. Sve ostale ladje vraćaju se kući. Sniega mnogo.

Iz Pariza, 20 stud. Francezki poslanik **Delacour** u Napulju zamienit će se g. **Brennier-om**, a g. **Montessuy** u Fiorenci g. **Latourom Auvergne-om**. — Ulaz u azovsko more neutralnim ladjama zabranjen je. Broj saveznićkih ladjah pred Kamišom znamenit je.

Pitanje o sjedinjenju naših narodnih zavodah.

Od M. B.

(Konac).

Sad nastaje opet glavno pitanje, kako bi se najme ustrojiti imalo to sjedinjenje t. j. u kakovom bi medjusobnom odnošenju bila ostala družtva prema narodnom muzeu? [9]) — To pitanje bi se po mom mnenju najbolje riešilo kad bi odsele svaki odbor posebnog kojeg družtva, koje stupi u taj cielokupni savez, iz svoje sriedine izabralo po dva člana za osriednji glavni odbor narodnog muzeja. Što se pako predsiednika i — ako od potrebe bude — podpredsiednika tiče, toga, ili tú dvojicu, neka glavni osriednji odbor iz svoje sriedine izabere. [10]) Tim će se načinom znatno olakšati taj, inače opetovanim sazivanjem skupštinah, dugotrajni izbor. Ako se tù na um uzme i to, da si je svako družtvo na pose izabralo za odbornike svoje onakove muževe, koje udostojava povierenjem svojim, a to zaista nedvojim o tom, da se nebi zadovoljili svi i sliednji sa izabranimi odbornici za narodni muzeum, budući da će na taj način izabrani ovi odbornici i onako biti iz sriedine onih muževah, koje si izabrà svako družtvo na pose.

Što se tiče poslovanja tih sjedinjenih družtvah, to se samo po sebi razumieva, da će svako izmedju njih i unapried glede svèrhe i zadaće svoje poći onim putem, koi mu je naznačen u pravilih, samo bi trebalo, da izabrani u glavni odbor narodnog muzeja odbornici periodički priobće ili cieli protokol siednicah ili kratko izviestje dielovanja onih družtvah, koja zastupaju; i to bi zato bivalo, da glavni odbor zna što koje družtvo na pose radi i kako napreduje. Nu odtuda ipak nesliedi, kao da bi si glavni osriednji odbor mogo prisvojiti pravo, da koje družtvo kakogod smeta u posebno naznačenom dielovanju njegovom. — Taj moj predlog nije takodjer nikakova novost, budući i kod drugih sličnih zavodah biva isto tako, pa zato neuvidjam zašto nebi moglo biti i kod nas? — Što je dobro u drugoga, valja prigèrliti vazda, makar time baš i nestalo slave iznašastja i originalnosti u tom obziru.

Što se nadalje naziva pojedinih družtvah tiče, scienim, taj bi mogo ostati onaj isti koi je bio i do sada, jednim samo dodatkom, koi bi označivao, da su dotična družtva skopčana sa narodnim muzejom. Tako bi se n. p. o književnom družtvu u dopisu kakovom moglo reći: „književno družtvo, kao odsiek narodnog muzeja u Zagrebu." Glavni pako odbor služio bi se prilikom dopisivanja naslovom: „narodni muzeum u Zagrebu." — To takodjer nije novost nikakova, jer i drugdie biva tako.

Izim predsiedničtva i odbornikah narodnog muzeja, treba da kako još i tajnika, kojega bi morao da izabere sam osriednji odbor. Ja mislim, da bi isto tako, kao što glede blagajnika napomenuh, jedan tajnik [11]) mogo obavljati poslove tako osrednjeg glavnog odbora kao i ostalih sjedinjenih družtvah, nu zato bi se i njemu opredieliti morala primierna platja, koju bi isto tako kao i platju blagajnika dotična družtva ili odbori njihovi repartirati morali izmedju sebe, razmierno dakako glede silah svojih novčanih.

Ovdie ni to nemogu da mimoidem šutnjom, kako bi dobro bilo, kad bi se sva družtva narodnog muzeja u tom sjedinila, da obale dosadanji broj svojih odbornikah. Taj moj predlog nije bez razloga. Mi znamo, da ima ljudih, kojim vèrlo mnogo do toga stoji, kad ih koje družtvo izabere da mu budu odbornici, al sa samim tim izborom odbornika dotičnom družtvu ništa pomoženo nije. Odbornikom zvati se, dičiti se time, i kao takov figurirati u šematizmu ili u novinah, to bogme još nije dosta, već treba i siednice marljivo polazati i za promicanje svèrhe družtva briniti se svestrano, to je ono, što se hoće od odbornika i što punim pravom oni zahtievati mogu koji ga izabraše. Izkustvo, taj najstarii majstor, i nam pokazà, da izmedju 12 odbornikah, kad se sazove siednica, kadšto ni treći dio pozvanih nedodje. — Mnogi izmedju njih, osim na dan izbora svoga, po godinu dana ni nevide odborne siednice! — Dà, da, tako jeste, a tko bi možebit reko, da pretieravam, toga molim da se upita kod dosadanjih predsiednikah ili tajnikah pojedinih družtvah, pa će čuti da je tako. S toga dakle ostajem, kao što rekoh, pri mom predlogu, da se najme u svakom družtvu obali broj odbornikah; — a to nije tako težko, ta i onako se znade, da su kod svih skoro zavodah naših malo ne oni isti odbornici, izmedju kojih se takodjer i za one znade, koji šta rade i koji nerade ništa t. j. koji ni siednice nepolaze. Kad je dakle tako, te se to zna, a to je onda lahko pomoženo. [12]) Cur entia sine necessitate multiplicare? — ta bolje će biti, ako bude tih odbornikah manji nu marljivii broj, nego li da ih ima bog zna koliko, pa da se o njima reče ono što naš narod na krajini pieva: „čaraparah, da je više vojske!"

Bit će valjda ljudih, koji će misliti, da će se tim sjedinjenjem naših družtvah pod imenom narodnog muzeja, opet novi kakovi prinesci od njih zahtievati. Nemojmo im zamieriti, ljudih ima svakojakih, a takovih ponajviše, koji su mnogo škakljivii na kesi nego li na tiela. Za utišati dakle i ublažiti ih, dobro bi bilo, kad bi se i to kao načelo ustanovilo, da se najme u ime narodnog muzeja nikakovi novi prinesci zahtievati neće od nikoga, već svako će družtvo kao dosele tako i odsele svoje godišnje prineske [13]) ili pod drugim kakovim imenom poznate novčane svote primati, rukovoditi i s njima razpolagati, samo tom razlikom, što će poso blagajničtva odsele biti usriedotočen u narodnom muzeju. Što se nadalje tiče prinesakah dobrovoljnih ili darovah, bilo u naravi, najme za koju sbirku narodnog muzeja, bilo u novcu za koje družtvo na pose, ili za sva ukupno, to bi se i nadalje primati moralo sa največom zahvalnostju, te putem javnosti priobćivati ostalom domorodnom svietu, za dični i nasliedovanja dostojni primier.

Sad treba da prelazim na ponajglavniju zadaću narodnog muzeja. Zadaća ta sastojala bi po mom mnenju u tom: da narodni muzeum t. j. glavni osriednji odbor svih sjedinjenih družtvah moralnim uplivom svojim potiče ostala družtva na sve to veća radnju, da medju njima usadi i razplodi medjusobnu slogu i ljubav, da razpravi i rieši svako nesporazumljenje ako bi se gdiegod uvriežilo izmedju družtvah, zatim da uzme pod upravno nadziranje svoje sve sbirke štono se u narodnom domu nalaze, i da se višeputa nego ostala družtva sastaje. [14]) Isto tako bi se taj osriednji odbor pobrinuti morao zato, da se kod spomenutih sbirkah s vremenom namiesti potrebito osoblje, koje bi po mom mnenju sastojati imalo iz tri osobe, jednog najme čuvara (custos) i njegova pomoćnika (asistent) za naravne i druge vèrsti sbirke, zatim jednog knjižničara (bibliotekar) za knjižnicu i arkiv rukopisah. [15])

Ako se uslied naznačenih glavnih ovih točkah mojih naša družtva sjedine, tad će, naravno, svako družtvo na pose gdiegdie preinačiti

---

[9]) Čitatelj opazit će sigurno kako ja u tom članku predloženi naziv: »narodni muzeum« dosliedno upotrebljavam, smatrajući ga kao fait accompli, no budući da se meni taj naziv najsbodniim čini, neka mi bude prosto upotrebit ga, dok drugi što boljega neizume — a ja će dotle ostati kod svoga.

[10]) To se razumieva, da predsiedničtvo i odborničtvo narodnog muzeja ima isto tako biti privremeno, kao što to biva kod ostalih družtvah, gdie su odbornici izabrani samo na nieko opredieljeno vrieme.

[11]) Naravno je, da bi sva družtva posebno na to pristati morala, jer krivo bi bilo da osriednji odbor pojedinim družtvima koga nameće za tajnika. Što se nadalje tog tajnika tiče, nedvojim ni najmanje, da bi se taj moj predlog lahko proizveo glede svih naših družtvah izim jedinog gospod. družtva, gdie bi poniešto zapinjao, jer je težko naći čovieka u nas, koj bi se literaturom ujedno i gospodarstvom bavio, a poznavanje obojega zahtieva se ipak od tajnika gosp. družtva, koj treba da rukovodi poslove i da uredjuje list što ga isto družtvo izdaje.

[12]) Taj moj predlog glede obalenja suvišnog broja odbornikah, znam ja, da se nemože odmah uživotvoriti, jer odbori sami po sebi nisu vlastni da iz svoje sriedine onoga odstrane, koga izabrà cielo družtvo, ali ja sam to napomenuo samo zato, da se u budućih glavnih siednicah na to obzir uzme.

[13]) Nemogu ovdie da mukom mimoidem i književnom družtvu da nekažem kako je uslied §. 6. pravilah svojih odviš veliku svotu (100 fl. sr.) opredielilo za pravo utemeljiteljstva u krugu svome. Ja bi mislio, da bi po književno družtvo isto tako kao i po one, koji bi pristupili tom družtvu bolje a i laglje bilo, kad bi se po primieru Matice i historičkoga družtva samo 50 fl. glavnice zahtievalo od utemeljiteljah. — Nebi duduše, mimogred rekuć, ni gospod. družtvu škodilo, da umali isto tako opredieljenu u pravilah svojih utemeljiteljnu svotu Ljudima bilo je težko prie nieko liko godinah 100 fl. sr. žèrtvovati, kamoli teže bit će im sada, gdie su druga vremena i gdie je manje novacah nego ikada.

[14]) Ja bi reko, da se sastane osriednji glavni odbor narodnog muzeja svaki miesec barem jedanput, pa kod toga trebalo bi, da se ostane za stalno da nebude zakon: u čitapu a u ostalom kako kadija hoće

[15]) Znam ja, da će gdiekoji, čitajući taj predlog glede namieštenja toga osoblja zapitati: odkud će se plaćati, kad sva naša družtva mnogo neimaju? Treba dakle, kad se sjedine ta družtva, domaću našu vladu umoliti da nam izposluje svojim putem potrebitu podporu, koja će nam se valjda isto tako kao i drugim narodom dozvoliti. I to je moj odgovor na spomenuto pitanje.

morati pravila svoja i preustrojiti ih shodno svèrhi sjedinjenja. Nu te promiene neće bitno zasiecati u glavni organizam ikojeg družtva, već se hoće samo u gdiekojem paragrafu štogod izostaviti ili pridodati tako, da bude u suglasu sa pravili ostalih sjedinenjih družtvah a zajedno i sa pravili novo ustrojenog ukupnog sriedotočja pod imenom **n a r o d n o g m u z e j a**; jer što se spomenutoga muzeja tiče, njemu će takodjer trebati niekakovih pravilah, nu ova mogu se sastaviti u kratko i sastojati samo iz glavnih niekoliko točakah, buduć predloženi taj narodni museum nebi bio **p o s e b n o** kakovo družtvo, već tako rekuć samo reprezentant svih ostalih družtvah ukupno. [16])

I to je evo sve, što sam mislio da se o predmetu predstojećeg sjedinjenja naših zavodah i družtvah kazati može. Bit će mi osobito milo ako bude taj moj članak od koje koristi kod pretresivanja tog pitanja, nu isto tako neće mi biti ni najmanje žao ako tko drugi što boljega pronadje i priobći. Ta sveta je dužnost svakoga, kom je stalo do toga da za rukom podje to sjedinjenje, da kaže mnienje svoje očito i bez svakog okolišanja. [17]) U ostalom ako se gdie koja tica zloglasnica nadje tè iz puste zlobe zagrakče proti meni što sam pisao **t a k o a n e d r u g č i e** — nemarim! ta i vranah biti mora na svietu ... nu zato će ipak ljudi pravedni pravo suditi, cèrno će ostati na bielom, a ja — **š t o s a m p i s o , p i s o s a m.**

Hèrvatska, Slavonia, Dalmacia i vojvodina Sèrbia.

U **Z a g r e b u.** Vis. c. k. popečiteljstvo unutarnjih dielah izdalo je porazumno s c. k. popečiteljstvom tèrgovine i financiah naredbu za uredjenje godišnjih i nedieljnih sajmovah u Ugarskoj, Hèrvatskoj, Slavonii i vojvodstvu. Polag te naredbe neće se više novi godišnji i nedieljni sajmovi u rečenim krunovinama dozvoljavati sredstvom formalnih povlasticah, nego koncesiama; dèržanje istih nemože se vlastelstvu kao takovom, niti pojedinim obćinskim članovima podieliti, *nego po pravilu samo obćinama.* Pravo pobiranja sajmovnih pristojbah ostaje u dosadanjem *faktičnom* stanju. Od plaćanja tih pristojbah neima *miesta* nikakvom izuzetku, jerbo se to nebi slagalo s načelom, da svi dèržavljani *imadu* javne tèrhe ravno nositi. Ove sajmovne pristobe točno će se urediti ureda radi, i kod toga uredjivanja za načelo rabiti ima, da iste pristojbe nisu nikakav izvor stečevine za one, koji su poveljeni ili koncesionirani, nego da su samo kao pravedna nagrada za težku upravu, koja dèržanjem sajmovah nastaje. Od ovoga načela ima se samo u onom slučaju odstupiti, ako je u sajmovnim povlasticama pristojba opredieljena. Uredjenje pristobah imadu županijske oblasti bez odvlake preduzeti. Rekurs na c. k. namiestuištvo ostaje prost. Ustanovljene po poglavarstvima pristojbe imadu se izložiti na miestu, gdie se sajam dèrži.

U **Z a g r e b u.** Ministar pravosudja imenovao je kot. aktuare Matu **P o k o r n o g a**, dra. Jovana **N o v o t n g**, Floriana **K a v i ć a** i prislušnika Jakova **H r e n a** sudbenim pristavima u području c. k. banskog stola.

S bojišta.

— Polag nieke ruske depeše car je ruski admirala **B e r c h a**, zapoviednika cèrnomorske flote i vojenog guverneura od Nikolajeva i Sevastopolja skinuo, i na njegovo miesto postavio admirala **M e l l i n a**.

Po viestima iz **N i k o l a j e v a** od 2. stud. javlja **G o r š a k o v**, da je 40.000 saveznikah dne 1. marsiralo iz **E u p a t o r i e** prema Karagust-sakiu (?), nepokušavši daljnih kretanjah.

„**S i e v e r n a P č e l a**“ piše iz **S i m f e r o p o l j a**, da je ruska vojska u Krimu providjena zairom na 8 miesecih, a konji i voli do mieseca svibnja.

— Posebnim naputkom odredjuje se, da se kod predstojećega novačenja imadu potegnuti svi dobni razredi od 20 do 36 godine, da se čim više moguće bolji uspieh novačenja postigne.

— Kao što javljaju tifliske novine „Kaukaz“ došao je u Tiflis 4. list. Alipaša, koi je u sraženju kod sela Pančaka zarobljen. Vozio se na karucama, u koja je bilo po poljskom običaju pet konjah upregnuto. Osim ruskog oficira, što ga je pratio, nalazilo se s njime jedan turski oficir i dva čuaša (čauša?) Pratio ga je načelnik od policie tifliske do dvorca knjaza Bebutova, gdie je zarobljenik obitalište dobio. Sutra dan dodje iz Aleksandropolja čitava gomila zarobljenih Turakah, sastojeća se iz 19 oficirah i 260 vojnikah. Njih je pratilo jedno oddieljenje dragonerah pod zapoviestju pukovnika Strieleckog.

Austria.

U **B e č u.** „Kölnische Zeitung“ zabranjen je za Austriu.

I z T è r s t a, 8. stud. Njeg. c. k. apost. veličanstvo prispielo je u 1½ sata popodne u najpovoljeniem zdravlju ovamo i odmah uputilo se k svome previšnjem bratu.

Iz **I n s b r u k a**, 8. stud. Njeg. car. visost prejasni g. nadvojvoda namiestnik **D r a g u t i n L j u d e v i t** otišao je jučer u večer u Tèrzt.

— General **C a n r o b e r t** stigao je u Štokholm i biaše po kralju švedskom primljen sa svim poštenjem, koje izvanrednom poslaniku pristoji.

— Parižka izložba zaključit će se dne 15. o. m. Car će sám podieliti nagrade.

— **S o s t e g n o** i **A l f i e r i** imenovani su predsiednicima a **D e s e m b r o i s** i **S i c c a r d i** podpredsiednicima turinskog senata.

— Iz **L o n d o n a** javlja se, da su se u **H e y d e - P a r k u** — opet dogodili nieki neredi, kojima je povoda dao nieki meeting. Nieka se četa skupila i sve prolazeće uznemirivala.

— U **P a r i z u** se dne 5. u večer razprostro glas o novom attentatu na cara. Povod tome glasu dala je sliedeća okolnost: Oko 5 satih po prilici izpala je blizu lyonske željeznice nabijena kubura iz džepa nieke osobe, koja pratila praznu carsku kočiu. Kubura se izpali i rani jednog poslenika, koi je tudie na trottoiru stajao, u ruku. Rana je prilično pogibelna. Čim je car za tu nesreću doznao, poslao je pèrvoga svoga liečnika k ranjenom, koi je kuglju izvadio, i 200 fr. podpore. Taj slučaj dao je povod raznešenom glasu o attentatu.

U **B e č u.** Njeg. velič. car dozvolio je, da se cèrkva uspomene zida na onom prostoru, što leži na alzerskom glasiu. Svetčano polaganje temelja bit će 24. travnja 1856 na dan ženitbeni njihovih veličanstvah.

— Odlični arhitekt L. Foršter, profesor na c. k. akademii umietnostih, koi je kao komesar pri izloženju u Parizu bio, pozvan je natrag, jer su njegovi planovi primljeni, po kojima će se u Beču za g. 1859. dèržati obća izložba industrie.

— U ustavu banke za kredit tèrgovine i zanata učinjena je važna promiena. Tako se n. p. neće plaćati unutra u srebru, nego u banknotama. Rok plaćanja produžen je, do polovine siečnja 1856 da se plate 30 od sto, do konca 1856 još 35 od sto a ostala 33 od sto do polovine 1857. Upravitelji birat će se miesto pete svake sedme godine.

— Tèrgovačka i zanatlijska komora u Brašovi u Erdelju namierava praviti željeznicu od Brašove do Vlaške, čega radi ce sporazumiela već sa c. k. generalskim konzulom u Bukureštu Bekbekerom. G. fml. grof Koronini obećao se zauzeti za to poduzeće.

Moldavia i Vlaška.

G a l a c 27. list. (Oesterr. Zeit.) Iz pouzdanog izvora mogu vam javiti, da će se u Silistrii za 50.000 Francezah stan da pravi. Kupi se tamo znamenita zališnost hrane i gradje za Francezku silu. Po pismima iz Bugarske i Vlaške skupoća biva sve veća. Hrana skače kako u unutarnjosti zemlje, tako na podunavlju. Obće se misli, da ta skupoća neće skoro prestati, nego da će ciena hrane dvostruko skočiti. Ova briga nije baš neosnovana, jer se šalje u Krim mnogo brašno, meso, pasulj, maslo itd. Vlaško upraviteljstvo u brigi je, kako će glavnu varoš svoju dovoljno snabdiet s hranom. Već se govorilo da će se izvoz hrane zabraniti.

I z B u k u r š t a 29. list. (Fremdenblatt.) Ovamo će doći skoro jedan englezki, francezki i turski izvanredni komisar, da izpitaju stanje zemlje i sastave nov ustav zemaljski. Porta je poslala knjazu Štirbeju 10.000 duk. da najmi i najotmienie namiesti tri palate za rečenu trojicu.

Turska.

I z C a r i g r a d a, 29. stud. General **K o k a n o v i ć**, nekadašnji zapoviednik u Kinburnu, obilazi sa svojom svitom slobodno po varošu i odlično se š njime postupa. Zarobljeni vojnici u Kinburnu smiestit će se na otoku Groti. — Dogotovljene su priprave za zimništa konjanikah. General **B e a t s o n** podnio je svoju ostavku; miesto njega imenovan je general **S m i t h** zapoviednikom Bašibozukah.

I z K a r s a čuje se samo to, da su Rusi propustili dalje napadaje, dok im podkrepljenja dodju. — Iz **E r z e r u m a** javlja se, da je izpred Karsa poslano 12.000 Rusah u Ardebhan. Omerpaša manevrira kod Rhiona; on je uzeo Suhumkale za temelj svojih operaciah. Ibrahimbeg rekrutira 3000 mom. u Ćirkasii.

Gèrčka.

I z A t e n e, 2. stud. Amerikanska flotilja, sastojeća iz 4 fregate, 1 barobroda i 1 manje ladje, prispiela je u Pirej, i poći će skorim za Carigrad.

---

[16]) Želio bi, da ovaj moj članak osobito uvaži odbor sl. književnog družtva, a to ne s drugoga kakovog uzroka već samo s toga, što je povodom istoga družtva pitanje o sjedinjenju naših zavodah potaknuto — pa baš zato književnog družtva odbor u niekom obziru sada privremeno zastupa taj ustrojiti se imajući narodni muzeum; nu kad se taj jednom ustroji, sasvim je naravno, da književno družtvo neće imati ni najmanje prednosti pred drugimi, već će doći š njima sasvim u jednu kategoriu.

[17]) Ima ljudih svakojakih, pa bi se lahko moglo naći i takovih, kojima taj moj članak neće biti po ćudi, te bi s toga mogli zapitati: „Gle, a kojim pravom usudjuje se taj M. B. pisati o toj stvari?“ E polako neznane delije! — Što se u obće tiče toga vašega pitanja, mislim, da si to pravo prisvojiti može svaki da sve i nije član naših družtvah, što se pako tiče **m e n e** na pose, primietiti moram, da sam stranom utemeljitelj, stranom pako član svih družtvah naših, pa s toga scienim, da mi ipak **n i e k o** pravo pripada, te smijem prosboriti o stvari, o kojoj nebi želio da se rieši onako, kao što bi to možebit nieki ljudi rado, jednostrano naime i povèršno, već **t o č n o**, **p r a v e d n o** i na očigled svakoga, da se jednom zna i vidi ožudjeni konačni uspieh. S toga uzroka se i nadam punim pravom od pravednosti i lojalnosti dotične gospode zastupnikah, da će se svojski latiti posla i neodustati prie t. j. **n e o d g a d j a t i** i neprekidati urečene siednice i viećanja svoja, dok nebude pose **s a s v i m r i e š e n**, jer inače bi dodoše bolje bilo posao nepočeti, ako nebi nade ili volje bilo da će se čestito i dočeti.

SLUŽBENI LIST.

Br. 238. (Izv.—524) (3—3)

Izrok.

C. kr. kot. ured daruvarski, kao kot. sud obznanjuje, da je dana 2. listopada 1854. u Koreničani umèrla udova Katarina Svedecki, drugčie Lahman neostavivši naredbe volje posliednje.

Budući ovomu sudu nepoznato, da li i kojim osobam pripada nasliedno pravo na ostavštinu iste, s toga se svi oni, koji na ovu ostavštinu iz kojega mu drago pravnog razloga misle podići kakovih zahtievah, pozivaju, da uz godinu računajuć od dana nižestavljenog, svoje pravo nasliedno prijave pri ovom sudu, i izkazavši svoje pravo nasliedno, da dadu svoju nasliednu prijavu, u protivnom bo slučaju razpravit će se ostavština, za koju je gosp. odvietnik Julius Bišćan medjuto postavljen za skèrbnika ostavštine, s onimi, koji su dali prijavu svoju nasliednu, i uručit istim, nenastupljeni pako dio ostavštine ili ako nije dao nitko prijave nasliedne, svukoliku ostavštinu potegnut će dèržava kao ošastnu.

C. kr. kot. ured kao sud.

U Daruvaru, dne 1. sèrpnja 1855.

C. k. ravnatelj ureda.

V. Somogyi.

Br. 4757/g. (Izv.—529 b.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28 travnja 1855. br. 1818 pronadje u 28.250 for. srebra, od kojih kamate teći počimlu od 1. svibnja 1855, i to za 70$^{5}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Verbanci, Mala Erpenja, Pregrada, Cigrovec, Gorjakovo, Svedroša, Čret, Kostel, Plemenšćina, Petrovsko, Putkovec, Hlevnica i Pustodol. kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bèždnec gje. Josipe baronibe Ottenfels, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4757/ (530—Izv. c.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3 ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. travnja 1855, broj 1816. pronadje u formtih 5900. od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855. i to za 14 $^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Toplice krapinske, Pačetina i Vèrtnjakovec. kotaru pregradskom i krapinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Tèrnovec, gje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 7246. (297—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 22. rujna, 1855 broj 4031. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. občini grada Zagreba za spadavše na dobro istoga grada 44 $^{2}/_{8}$, kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 17.700 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 15. veljače 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16 siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 5. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7489. (300—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 6. listop. 1855 broj 3628 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Šimanu Prešenu, za spadavše na dobro Gornje Stative, u občini Zadoborje i Netretić, kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj ležeće 16$^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6600 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 24. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 24. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 25. veljače 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 7490. (D.S. 301) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. list. 1855 broj 3634 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ambrosu Vranicanu, stariem, za spadavše na dobro Severin, u občini Damalj, Močila, Plemenitaš i Lukovdol, kotaru Bosiljevo, županii zagrebačkoj ležeće 82$^{1}/_{2}$ kmetske 4 želarske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 33.050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 29. veljače 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku. iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 15. list. 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 5493 (169—Dp.) (3—3)

Poziv

na Antuna Sruka žitelja novoveskog iz Zagreba.

Od strane c. k. grad. deleg. kot. suda zagrebačkog daje se ovime Antunu Sruku sada nepozna-

tog boravišta na znanje; da je Gjuro Truban žitelj novoveski dne 4. listopada t. g. br. 5493 podnio tužbu proti njemu radi duga 80 for. sr. i pripadakah, te da je ročište za razpravu ote tužbe na 7. siečnja 1856 za 9 satih prie podne u ovosudnoj pisarni ustanovljeno; a za kuratora ad aktum g. Gjuro Franz odvietnik u Zagrebu na njegov trošak imenovan.

Uslied toga poziva se tuženik, da se u pogledu razpravljanja upitne tužbe sa pomenutim kuratorom u porazumljenje stavi, ili do ročišta ovom sudu drugog zastupnika naznači tim bolje, što će u zamudjenju jednog ili drugog sam sebi posliedice pripisati morati.

C. k. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu 4. listopada 1855.

C. k. savietnik,
Schmidt.

Br. 7491. (302—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. listopada 1855 broj 3636 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gospodji Marii Pauković, za spadavše na dobro Kremenik, u občini Zagorje kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj, ležeće $2^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 24. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izbodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 24. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7492. (303—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. list. 1855. br. 3711. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Vilimu Praunspergeru, za spadavše na dobro Oberh u občini Ribnik kotaru karlovačkom županii zagrebačkoj ležeće $4^5/_8$ kmetske naselbinah konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1850 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 24. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izbodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 24. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. ožujka 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4757/g. (Izv. 531 d.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. travnja 1855 broj 1817 prosadje u 7650 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $19^1/_4$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Verbanci, Mala Erpenja, Cigrovec i Čret, kotaru pregradskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Klemenovo (prie dolnji Bežanec,) gospodje Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII, br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izbodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predložene budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta mjesto ... u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. listopada 1855.

Novak, Fohn, s. r.

Br. 2043. (Dp.—178) (3—3)

Izrok

Dražbe i liquidacie tražbinah po smèrti Aloisa Budića začast. kanonika, podjašprišta i župnika odranskoga. C. k. kot. sud v. gorički daje na znanje da će se naslovljenoga pokojnika pokretnosti sastojeće u kućnom namieščaju, rubenini, sienu, žitu, vinu, konjima, rogatoj marhi i svinjama, 12 i 13 studena o. g. prie i poslie poldana u župnom dvoru na Odri za gotovi novac prodavati.

Ujedno budu svi oni, koji kakovu tražbinu na ostavštinu toga pokojnika na dne 23. listopada. o. g. s oporukom preminuvšega staviti imadu, za osviedočenje takove, dne 17. prosinca t. g. u 9. satih u jutro pred ovim sudom prijaviti se, ili do onda svoju prijavnu molbu ovom sudu podneti, zvani, jerbo neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego na koliko ih ide pravo zaloga.

Velika Gorica, 30 listopada 1855.

C. k. predstojnik.
J. Nemčić.

Br. 1229 gr. (Izv.—527) (3—3)

Izrok.

C. k. kotarski ured toplički kao sud stavlja ovime do obćeg znanja, da je na zahtievanje gospodina Vekoslava Antavera po odvietniku gospodinu Josipu Egersdorferu zastupana, vinograda Martina Fulirova u Jakopovcu ležećeg radi duga od 360 for. srebra i uzgredicah sudbeno zaplenjenog, te na 600 for. srebra sudbeno procienjenog ovèrbena dražba dozvoljena, te rokovi takove na lice miesta, i to pèrve na dan 29 studena t. g., druge pako i posliednje na dan 29 prosinca 1855 u 9. satih u jutro opredieljeni. —

Uslied toga pozivlju se kupit: želeći tim dodatkom, da imaju jamčevinom od 60 for. srebra providjeni dojti, te da kupac ima po naputku ovog suda preuzeti uknjižene dugove, na koliko nje prikrije kupovnina. — Uvieti dražbeni mogu se u pisarni ovog suda uvidieti.

Napokon se pozivaju svi oni, koji misle hipotekarno kakovo pravo na istu nepokretnost imati, da takovo tim sigurnie prie roka dražbe sudu ovome prijave, jer inače imat će sami sebi pripisat na koliko kupovnina namirenjem prijavljenih dugovah bi se izcèrpila.

U Toplicah, dne 28. rujna 1855.

C. k. kot. predstojnik.
Ožegović,

Br. 15.993. (Fin.—1183.) (3—3)

Oglas

c. kr. hèrv. slav. financialnog zemaljskog ravnateljstva.

Visoko c. kr. financiah ministarstvo odlukom od 22. listopada 1855. br. 48 593/652, malu divonu (Nebenzollamt) I. razreda u Karlobagu opunomoćila je, da može neapolitansko i sicilijansko vino u neograničenoj množini. dèržeć se onog. sa visokom odlukom c. kr. financialnog ministarstva od 13. studenoga 1851. br. 35.111/1464. propisanog ugovornog načina, uvoznomu ocarinjanju podvèrći.

Što se do obćeg znanja stavlja.

U Zagrebu 4. studenoga 1855.

Br. 3740. (642—Izv.) (3—2)

Jevtinba.

Od poglavarstva grada Karlovca ovim se do obćeg znanja dostavlja, da će se glede osiguranja dovožnje ovogradskom žiteljstvu za upravnu godinu $185^5/_6$ pripadajuće limito-soli, dne 24. studenoga t. g. u ovogradskoj viećnici u 9 satih prie podne javna jevtinba dèržati.

Čemu se svi istu pribavu poduzeti želeći i propisanom jamčevinom providjeni uljudno pozivlju.

U Karlovcu, dne 2. studena 1855.

Gradski načelnik.
Obradović.

OGLASNIK.

(Dp.—172) (3—2)

Prodaja tèrsovah i voćakah.

Tèrsovi i voćke, što su u cienovniku, sadèržanom u gospodarskom listu br. 33., u Agramer-Zeitung-u br. 195. i Narodnih Novinah za prodaju od strane gospodarskoga družtva u Zagrebu naznačene, moći će se i nadalje, bez obzira što je pokušalište promienjeno, na po zaključku 13. obćenite skupštine družtvenih članovah od 26. travnja t. g. — samo uz predtečnu prijavu kod podpisanog u družtvenoj pisarni u narodnom domu razi zemlje br. 60. u staroj poštarskoj ulici od gospodarskoga družtva nabavljati.

Od osrednjega odbora hèrvatsko-slavonskoga gospodarskoga družtva.

U Zagrebu, dne 23. listopada 1855.

Poslovodja,
J. Čačković.

... Dr. Ljudevit Gaj ... tiskarom Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 13. STUDENOGA 1855. Broj 260.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr. —

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. za prvi put; zatim za svaki put 2 kr. sr. — Za druge oglasili pòsebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Oglas.

Povodom mnogogodišnjih opažanjah, da u okolicah udaljeniih nije došao dovoljno do občeg znanja napredak u poboljšanju kotarskog občenja po bivšoj c. k. podžupanii varaždinskoj godine 1851, 1852, 1853, 1854, te po c. k. kotarskom uredu godine 1855 postignut, čim mnogi putnici ili poduzetnici sietjajući se priašnjeg stališa kotarskih i občinskih putevah ovih okolicah, odvratjaju se od koristnih poduzetjah i sajmovah, itd. — nalazi ovaj c. k. kotarski ured za shodno, da ovim proglasi u interesu občem, osobito pako na znanje u ove okolice na občinske i župne sajmove dolazećih raznih tèrgovacah, zakupnikah, naročito tèrgovacah vina, te u glasovite rimske Toplice varaždinske putujućih bolestnikah itd. — da su sliedeće ceste od god. 1851 dosele stranom sasvim nove sagradjene, stranom na novo predieljane, u najbolji red postavljene, javnom občenju predane, po kojima cestama uviek kasom voziti se more; naime:

1) **Trakoštjanska** cesta, od Lepoglave kroz Bednju i Trakoštjan do Višnice $3^{6}/_{16}$ miljah.

Ova cesta je sasvim novo predielana, i sa kamenom dobro učvèrstjena; stèrmi breg **Bistrović pri Bednji** obidjen je sasvim ravno kraj vode Bednje; isto tako obidjeni su bregovi pri Korenticu, Višnici, Čeligu, Mateašku, i niže župnog dvora u Višnici, svega u duljini od 8682 hvata.

2) **Žarovnička** ili Ivanec-kamenička cesta, od Ivanca preko Bednje vode pod Jerovcem, kraj potoka Žarovnica, mimo Kamenice uprav u Višnicu, kroz jarek Sutinsko nazvan, $1^{8}/_{16}$ milj., posvuda sasvim iz nova sagradjena, čvèrsto kamenom taracana, kojom liniom dakle sada čvèrsto i posve ravno obćenje bez ikakvog i najmanjeg brega iz Višnice do Varaždina (na $4^{3}/_{16}$ miljah) otvorene jest.

3) **Voćanska** cesta, od Petrianec preko Zelendvora i Voće do Višnice $2^{8}/_{16}$ milj., posvuda na novo predielana, od Petrianca do Ladanja dobro popradjena, dalje kamenom taracana.

4) **Klenovnička** cesta, od Stražnjevca pri Cerju na Druškovec do Klenovnika $1^{6}/_{16}$ milj., sasvim novo sagradjena, čvèrsto kamenom taracana.

5) **Klenovničko-kamenička** cesta, od Klenovnika do Kamenice, u križ preko ceste Žarovničke, $^{7}/_{16}$ milj., posvuda na novo predielana, preko bèrda u Kamenici načinjena je posve nova cesta na zavoje (serpentine) u duljini od 820 hvatih.

6) **Lepoglavsko-kamenička** cesta $^{6}/_{16}$ milj., posve na novo sagradjena, nad vodom uzdignuta i čvèrsto kamenom taracana.

7) **Petrianec-vinička** cesta novo predielana, i dobro popradjena $^{8}/_{16}$ milj.

8) **Križovljansko-ormužka** cesta, novo predielana i dobro popradjena $^{10}/_{16}$ milj.

9) **Cersko-ilianska** cesta, od Cerja na Tužno, Črešnjevo, Šalove, Beretinec, sv. Iliu, do dèržavne ceste pri Kneginecu $1^{8}/_{16}$ milj., posve novo sagradjena i posvuda čvèrsto kamenom potaracana.

10) **Varaždinsko-belska** cesta, od Varaždina na Biškupec, Beretinec, Ladinec do Bele $2^{4}/_{16}$ milj., posve novo predielana, kamenom čvèrsto taracana.

11) **Vidovečko-belska** cesta, od Vidovca na Radovan do Bele i Bela Margečana $1\ ^{8}/_{16}$ m. posvuda novo predelana, kamenom taracana; bèrda u Radovanu obidjena su sa obe strane novim cestovnim potezom niveliranim na 893 hvatih.

12) **Zamlačka** cesta, od Semovca kroz Zamlaku do medje na Plitvici novo načinjena i dobro popradjena $^{4}/_{16}$ milj.

13) **Varaždinsko-toplička** cesta, od Turčina pod Knegincem do glasovitih Toplicah Varaždinskih, zatim do Tuhovca i Petkovca (iznimkom popravljenih i zadèržanih komadah starog puta) na novo predielana i kamenom taracana $^{12}/_{16}$ milj.

Na toj toli pogibeljno bivšoj cesti obidjena su sada sva bèrda posve novim cestovnim potezima umietnim; naime: pri Helincu na 560, pri Novakih (poštmešter) na 427, pri Vèrtlinovcu na 120, pri Tonmiru na 100, pri Toplicah zavojima na 560, ukupno obilazeći potezi cestovni u duljini od 1562 hvata, čim je ova cesta sada posve izpravljena.

Ukupno dakle od godine 1851 na novo sagradjene su čvèrste ceste u duljini od $17^{7}/_{16}$ milj.

14) K tomu stare u najbolji red dovedene ceste, naime: lepoglavska na $4^{4}/_{16}$, ludbrežka do Martianca na $2^{2}/_{16}$, jalžabetska $1^{6}/_{16}$, greda vinička na $1^{6}/_{16}$, dravska $^{8}/_{16}$, stari komadi popravljeni topličke ceste $1^{8}/_{16}$ m., ukupno $11^{4}/_{16}$ milj.

Svega dakle u duljini od $28^{4}/_{16}$ miljah, sada za vožnju u kasu sposobnih cestah.

Tim načinom skopčane su osim stolicah kotarskih uredah i grada Varaždina sve političke i porezne občine, učilišta, župe i sva dobra plemstva, dobrim čvèrstim cestama.

15) Osim toga su u dielo na novo poprimljeni sliedeći putevi: od Bele dolinom bednjanskom proti Novomarofu, od Črešnjeva do Ladinca ravnicom, od sv. Ilie u Beletinec, od Ternovca na Zbelavu i Kućan proti Varaždinu, te od Majerja u Novuves, Stermec i Svibovec; konačno savez iz Bele kroz Belski dol u doljnje Zagorje stoji u predlogu i pretresu.

U Varaždinu dne 29. listopada 1855.

C. k. kotarski predstojnik:
Utiešenović, s. r.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. C. k. odvietništvo priobćilo je upraviteljstvu „Gospodarskog družtva", da je oporukom pok. Mirka Haraminčića opredieljena nagrada za napredujuće seljake u poljodielstvu; pita, da li je ovo družtvo, kojemu opredieljenje ovih nagradah pripada, u to ime već štogod razdielivalo. Odbor ravnajući kako je s radostju iz rečenog dopisa liepi znak domoljubja pokojnika razumio, toliko s druge strane za žalostju priznati mora da ovome družtvu o opitnoj zaostavštini dosele nitko ništa obznanio nije, da se dakle tim dodatkom c. k. odvietništvu to javiti imade, da se ravnaj. odbor u pogledu načelah gledè svote, koja bi tobož na razpoloženje stajati morala, kao takodjer i glede vremena za razdieljenje nagradah — po c. k. odvietništvu ustanovljenih — sasvim slaže: nu zajedno da se c. k. odvietništvo zamoli, da izvoli oporuke ovèršitelje načinom shodnim pridèržati, neka bi oporučiteljovu naredbu izpunili, i odboru ovomu dotične svote za nagradu opredieljene za prošastno naknadno za buduće pako u svoje vrieme dostavljali. Nadalje bi odlučeno, da se c. k. odvietništvu na znanje dade, da je oporukom g. Anice Paravičke ostavljeno 500 for. za odbranjenje u poljodielstvu ubogh i zanemarenih diečakah, da bi prehvaljeno odvietništvo izvolilo i radi toga se pobrinuti, budući da se od ovèršiteljah oporuke na učinjene u tom obziru korake, nikakav odgovor dobiti nemože.

Načelništvo grada Varaždina priobćilo je odboru gosp. družtva osnovu prošnje, koja će putem posebnog odbora najvišjem miestu podnesti povodom toga, što kanižonsko družtvo-željezničko namierava željeznicu kroz Medjumurje od Kaniže u Marbor protegnuti i tako grad Varaždin mimoići. Odbor priznavši predmeta važnost i posliedice nepovoljne, koje bi odtuda proizticalo za materialni razvitak onostranog predieła i s njim užje skopčanih okolicah, odluči sviell. g. banu, predsiedniku gospodarskog družtva kao zajedno takodje vèrhovnomu kraljevinah ovih dèržavnom poglavaru molbu varaždinacah preporučiti i prositi, da nj. svietlost molbu rečenu kod najvišjeg miesta u zaštitu uzeti izvoli.

Po nalogu vis. c. k. ministarstva za tèrgovinu i obèrtnost poslano je gosp. d. družtvu 9 najizvèrstniih felah pšenice od izložbe u Parizu — za pokus i razprostranenje. (Gosp. l.)

U Zagrebu. Jednog od onih pustaiah, koji su na Jankovićevom dobru Vučinu 21. list. onolike novce ukrali, uhvatilo je tamošnje oružničtvo. Ostali koristovavši se tminom noćnom, izbiegoše doduše potieri, al nemogovši valjda u biegu sa sobom nositi, odbacite tovare novca, nasiljem ukradene.

— Kao što bečki „Svetovid" doznaje, matica je sèrbska u glavnoj svojoj skupštini pored obnovljenja ustava svoga, na novo zaključila, da predje u Novisad.

U Zagrebu. Ministar pravosudja podielio je izpražnjeno kod zagrebačkog zemaljskog sudišta miesto ravnatelja pomoćnih uredah oficialu c. k. banskog stola, Arsenii Jeviću.

(Wien. Ztg.)

— Preuzvišeni g. fml. grof Coronini stigao je dne 6. o. m. iz Bukurešta u Temišvar. Prekosutra polazi njegova preuzvišenost u Beč.

(Temes. Ztg.)

U Beču, 10. studenoga. Doznajemo, da će se konkordat obnarodevati ovoga utorka. Bèrzojavna viest, koja je javila, da je u dèržanom dne 3. o. m. konzistoriu istom u Rimu proglašen, razjasnjava dovoljno, zašto obnarodovanje tek sad ovdie sliedaje.

(Oesterr. Ztg.)

— Tečaj bolesti njeg. carske visosti poleg najnovijih biletinah posve je uredan. Bolest se neprestano umaljava, ipak treba visoki bolestnik največeg mira.

Sèrbia.

U Beogradu, 2. studenoga. Praviteljstvo sèrbsko, želeći ekonomno zavedenje u Topčideru svestrano razviti, a razumievši, da je u Francuzkoj učinjen veliki uspieh sa umietnim ribnjacima, u kojima se ribe iz ikre, koja se u najudaljenie prediele prenesiti i razplodjavati može, legu i odhranjuju, obratilo se prie kratkog vremena na imperatorsko-francuzkog generalnog za Sèrbiu konzula G. Dezesara s molbom, da mu blagovoli nabaviti obširnii način postupanja sa ovakovim ribnjacima i ribom. Praviteljstvo je obećalo dragovoljno podmiriti svaki trošak, koi bi se tom prilikom učinio, bilo na modele, bilo na knjige ili opise za tu cielj potrebne.

G. Dezesar pohitao je učiniti praviteljstvu našem ovu uslugu podnesavši mu na dar od strane imperatorsko-francuzkog praviteljstva dva eksemplara praktičnih nastavljenjah, koje je g. Kost, član akademie francuzke, o humietničkom umnožavanju ribe izdao, pridruživši im takodje

dva eksemplara istim spisateljem izdanog opisa putovanja po primorju Franceske i Italie, u kome je izložio način odhranjivanja ribe u tim predielima. (S. n.)

Turska.

— Govore, da je knez vlaški, Štirbej, izjavio se niekim svojim priateljima, da čim ozdravi, namierava ostaviti vladu i predati administrativnom savietu. Zapaljenje biele džigerice, od koje je oboljeo, prolazi.

— U Vlaškoj namieravaju svuda dizati seoske škole. Od učiteljah se ište da zna čitati, da zna katikizis, bibličku poviestnicu, vlaške gramatike, iz zemljopisa naglavnia razdieljenja zemljo i otačbine sa historičnim najslavniim čèrtama, iz računice niešto, poslie znanje obdielavanja zemlje i mierenje zemlje na jutra.

— Skupoća je u Moldavi vèrlo je velika zbog toga, što su saveznici mnogu hranu za vojsku kupovali.

— Bej Tuneski postao je muširom, i car mu je poklonio jednu sablju.

— Osman Paša naimenovan je novim beiom Tripoljskim, i već je otišao na svoje opredieljenje.

Rusia.

Iz Varšave javljaju 26. list. Juče je mierniški oficir kapetan Hvalinski zapoviest dobio, da ide u Kijev, i da dovèrši tamo započeta utvèrdjenja. Ove je poslove car naredio još prie dva mieseca, ali su iz nepoznatih uzrokah odloženi bili. Sad će se preduzeti udvojenom silom. — Knez namiestnik dèržave izlazi sad svaki dan u parade i šetnje kao kakvi mladić. Njegov liekar pripovieda divne slučaje, s kakvom tèrpljivostju je knez raditi u stanju.

Petrograd 27. list. (*Donau.*) Premda se upisivanje u vojnike, što je carskim ukazom od od 15. list. naredjeno, neprotežo na ovo pet guberniah kraljevstva poljskog, to će se ipak upisivati vojnici po provinciama u sliedstvu drugih propisah i naredbah, i to ravnovriemeno u mieseeu prosincu t. g. Spahie u Poljskoj nisu dužni davati vojnike sarazmierno spram žiteljah, predstaviti i plan, po kome će se vojevati protiv Rusii. S istom će cieli on na povratku svome posietiti i Kopenhagen. Osim ovoga znamenito je i to, što se sad u Parizu bavi i mnogi niemački diplomati, koje, ako ništa drugo, a ono je znak, da su dotični dvorovi u liepom sporazumlienju sa carem Napoleonom.

Španjolska.

— Do sad je već u Španjolskoj 2079 dobarah svetjenstva javno prodato. Izkalo se za njih 21.010.056 realah, a plaćeno je 40 680.228 realah, dakle je dèržava hasnila se sa 19,670,772 realah.

Velika Britania i Irska.

London. Još se nezna izviestno u čemu se sastoji nesporazumljenje izmedju Englezke i sievernih amerikanskih sjedinjenih dèržavah. Kažu, da Amerikanci nisu iskali da se odzove poslanik englezki u Vašingtonu natrag, što je vèrbovao u englezku legiu, nego samo da su tražili, da se generalni konzul u New-Yorku iztiera. Budući, da može lahko biti, da Englezi neće popustiti, to može da će se odatle poroditi ozbiljnia nesporazumljenja. Izviestno je, da se više ratnih englezkih brodovah u amerikanska mora poslano. Kažu drugi, da Amerikanci oružaju mnoge ladje, koje će na račun Rusie hvatati tèrgovačke ladje zapadnjakah.

Različite viesti.

— Prilikom jednog projekta da se uvede porez na pse, proračunalo se, da u Austrii ima do milion i po luksuspasah, na koje se na godinu najmanje 3 miliona forintih potroši. Može se uzeti da jedno 100 ljudih bude od biesnih pasah ugriženo. Kad bi se porez na pse uveo onda bi se po svoj prilici broj pasah u polovinu smanjio.

— Družtvo dèržavnih željeznicah namierava početi na proleće graditi željeznicu od Temišvara Dunavu u savezu sa već postojećom željeznicom Oravičkom.

— U Astrii ima svega 6398 liekarah, 6148 liekarah za rane, 18.789 babicah i 2159 apo- na biti bez podpore drugih; U koliko pouzdana naša izviestja dopiru dèrži Rusia sliedeće vojske. 1. U Besarabii i Kèrsonu, dakle na Prutu, od ušća Dunava duž morske obale do Perekopa stoji preko 120 000 momakah. 2. U Krimu bit će vojske, uračunavši rezerve stojeće u Perekopu, do 180,000 mom. 3. Oddieljeni kaukazki sbor sastoji se iz 70.000 mom ; ovaj sbor sačinjava krajnje lievo krilo odbranjive linie od ciele Rusie, koja više stotinah miljah iznosi. 4. Vojska pred Karsom broji samo 25,000 m. — O broju vojske, stojeće u Poljskoj, Volhinii i Podolii, neimamo nikakvih podatakah.«

Bečka burza

dne 12. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U srob.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	74¾
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	78⁵/₁₆
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	229
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	97¾
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	69½
Bankovne dionice komad po	947
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	4̣0
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2045
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	528
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	

Br. 7523. (304—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. listopada 1855 broj 3621 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Ivanu Lovinčiću, za spadavše na dobro Lipa, u obćini Lipa kotaru Bosiljevo županii zagrebačkoj, ležeće 49⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 19.800 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 15. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7625. (305—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. list. 1855. br. 4257. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Benku Lentulaju, za spadavše na dobro Gornji Tèrči, u obćini Toplica-Obres, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 4⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1700 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. veljače 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 22. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7626. (306—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. listop. 1855 broj 4255 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Benku od Lentulaju, za spadavše na dobro Biškupec, u obćini Biškupec kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 13⁵/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5450 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. veljače 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 22. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 5331. (D.S. 308) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 21. sèrpnja 1855 broj 3093 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. ostavinskoj masi Jurja Pisačića, za spadavše na dobro Novakovec, u obćini sv. Ivan i Hum, kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće 14⁵/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 8. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. list. 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7616. (309—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13 listop. 1855 broj 4291. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji, gji. Barbari i malodobnoj Hermini Kupinić, za spadavše na dobro Brdenica, u obćini Hum i Vrnično kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj, ležeće 4⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1800 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. ožujka 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16 siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4757/g. (Izv.—529 b.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća koemissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. travnja 1855. br. 1818 pronadje u 28.250 for. srebra, od kojih kamate teći počimlu od 1. svibnja 1855, i to za 70⁵/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Verbanci, Mala Erpenja, Pregrada, Cigrovec, Gorjakovo, Svedroša, Čret, Kostel, Plemenšćina, Petrovsko, Putkovec, Hlevnica i Pustodol. kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Reždnec gje. Josipe baronibe Ottenfels, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju zanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4757/g. (529—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6 listop. 1855 br. 4200 pronadje u 10.150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 25 ³/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Sopot kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Stipernica gje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga pa-

din, beschlossen worden. — Daher wird Jedermann welcher auf dieses Vermögen des Erstgenannten, was immer für Ansprüche zu haben glaubt, hiemit aufgefordert, dieselben bis längstens 19. December 1855 mittelst einer förmlichen Klage wider den Herrn Advokaten Josef Egersdorfer als Vertreter der genannten Concursmasse, bei diesem Comitatsgerichte so gewiss anzumelden, widrigens er ungeachtet des ihm etwa gebührenden Eigenthums-, Prioritäts- oder Pfandrechtes von der Concurs-Verhandlung ausgeschlossen, und aller Ansprüche auf die Concursmasse verlustig sein würde. Zugleich wird eine Tagsatzung auf den 22. December 1855, Vormittags 9 Uhr angeordnet, bei welcher der einstweilige Vermögens-Verwalter zu bestätigen, oder ein anderer Verwalter, so wie der Gläubiger-Ausschuss zu wählen sein wird, und wobei die Concursgläubiger so gewiss zu erscheinen haben, als, wenn keiner von Ihnen hiebei erschienen wäre, der einstweilige Vermögensverwalter und Gläubiger-Ausschuss, auf ihre Gefahr vom Gerichte bestellt werden würde.

Warasdin am 29. October 1855.

Der k. k. Präses:

Novak, m. p. Fohn, m. p.

Br. 4669. gr. (538—Izv.) (3—2)

Oglas.

Od strane c. kr. žup. suda varaždinskog stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu Ilije Praša, po odvietniku Nikoli Sablićų, proti Ladislavu Köröskenji, radi izplate duga 37 for. 48 kr. sr. c. s. c. dozvoljena ovèrhena prodaja gornice „Banjičak" zvane u selu Vinici, obćini Vinica, u kotaru varaždinskom ležeće, iz dviuh zalih sastojeće i sudbeno na 120 for. sr. procienjene, u tu se svèrhu dražbeni rokovi i to pèrvi za dne 12. ...

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 14. STUDENOGA 1855. Broj 261.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istn. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr

Zvanično.

Dne 30. listopada 1855 izdan je i razposlan komad XXVIII., razdiela I. zemaljskog-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu. Isti sadèržava pod

Br. 176. Ministarsko očitovanje od 2. listopada 1855, o ugovoru, sklopjenom izmedju cesarsko-austrianske i kraljevsko-saksonske vlade o tom, da se u obostranom okolišu, koliko moguće, preprieči oštetjivanje lugovah, lova, ribolova i poljah.

Br. 177. Naredbu ministarstva pravosudja u porazumljenju s ministarstvom financiah od 10. listopada 1855, kriepostnu za Ugarsku, Slavoniu, sèrbsku Vojvodovinu s tamiškim Banatom i za Erdeljsku, o nadležnosti sudovah, kada se globe, radi narušajah dohodarstvenih nametnute, promienjuju u kazni zatvora, i o načelih, kojih se pri tom valja dèržati.

Br. 178. Razpis ministarstva unutarnjih dielah, ministarstva financiah i vèrhovnoga zapoviedništva vojske od 13. listopada 1855, kriepostan za svekolike krunovine, izim Krajine vojničke, o naknadi, koja će se upravne god. 1856 davati za oskèrbljivanje momčadi vojničke prigodom prolazah.

Bèrzojavne viesti

Iz Londona, 10. stud. Na banketu dèržanom kod lordmayora reče francezki poslanik **Persigny**: Napoleon I. sažaljevao je što nije s Englezkom sklopio prijateljstvo, da privede sreću i bezbiednost svieta. Posieta kraljičina kod njegova groba s Napoleonom III., koi je interesse svoje zemlje dobro shvatio, utvèrdila je taj savez. — **Palmerston** reče: Englezka je odlučila rat nastaviti, dok postigne takove uviete mira, koje može pravom zahtievati.

Iz Tèrsta, 12. stud. Njegovo veličanstvo car odputovao je danas u 8 satih u Beč.

Iz Pariza, 11. stud. Car. odlukom imenovan je grof **Morny** predsiednikom komorah za g. 1856. — Glasovi o promieni ministarstva netemeljiti su.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. G. Zasche, slikar ovdiešnji izložio je u narod. museu sliku jednu, koja toli zato što predstavlja predmet iz naroda našega uzet, koli i zato što je gledè risanja i slikanja priznanja dostojna, pozornost občinstva zaslužiti može.

Predmet iste slike prost je. Dvie najme ženske glave, seljanke iz ogulinske regimente iz okolice po prilici Modruške putuju u primorje; jedna je mati, žena do 40 god. druga je kći njezina, dievojčica od deset do dvanajst godinah; od hoda umorne siede na podnožju malenog briežuljka; o tragu vidi se more i nje zatvarajuće planine dalešnje. Štap i torba vunena leži na kamenitoj zemlji.

Izbor pokazuje, da slikar nije hotio umotvorom svojim predstaviti živi i veličanstveni prizor kakov, koi bi mogo punoćom osoblja, ili osobitostju čina, užpaliti fantasiu i ganuti čuvstvo naše; slikar si je odabrao posve jednostavan i čedan predmet, želeći predstaviti pokoj i smirnost seoskih ovih stvorenjah prostih sa izrazom narodnog značaja njihovog u licu i u nošnji. Zadeću ovakovu riešiti svakako je teže, jer umietnik imade malo sredstvah, da spravi u sliku iole učinka u ogledanje ljudsko, gdie protiva tomu imade u slici drugovèrstnoj, puno načinah za moći dielovati na čuvstva te probuditi dopadnost kod onih takodje, kojih vid manje je oštar. Polag svega toga, što umietnik nije mnogo resoursah imao iz predmeta svoga izvaditi, ipak priznati moramo, da je u njoj tolika skladnost i toliki izraz mira, da sasvim ugodno na gledatelja dieluje, i ćutenje, koje u nami slika probudjuje, ćutenje podpuno je zadovoljstva. Dobrohotno lice matere i neizkustva izraz u obrazu dievojčice proste predstavlja pravu Hèrvaticu iz onog kraja. Slikaria je viešto izvedena, te priznat se mora, da spada u red umotvorah; izvedenje slikarie ide u potankosti takodje, što pokazuje, da umietnik nije povèršno radio, nego da je i na manje okolnosti pozornost svoju obratio. Okolo kamenja, i po briežuljku, gdje žene siede, imade raznovèrstnog bilja, od kojeg se odlikuje sasvim naravski narisan: Verbuscum (lopuh; Wollkraut, Himmelbrand) nu niti paprut, (stela, bujat,) nefali; što je za okolicu onostranu značajno. Odieća, prosta košulja, pregača i peča biela umietno je slikana, osobitu hvalu zaslužuje naboroslog (Faltenwurf) budući da nije ukočen, il pretieran, nego sasvim naravan.

G. Zasche si je pribavio usluge za naš narod, što je bacio oko na ovu vèrst slikanja; — da bi samo bilo i gdie ljubitelja i pokrovitelja mogućna od znanostih i umietnostih, to bi g. Zasche-u bilo liepo polje odpèrto.

Slika pokojnoga zaslužnoga i za nas prerano preminuloga **Dragutina Rakovca** po istom slikaru započeta bit će ovih danah gotova. (Gosp. list.)

U Zagrebu. (Izpravak) Ona viest o kočiašu, koju smo u 206. broju ovih novinah spomenuli, ima se izpraviti u toliko, da nije izdahnuo, nego samo vèrlo pogibelno osakaćen bio, te se već ponješto i oporavio.

U Djakovu. Od 1. do 21. rujna dèržao je presvietli g. biskup djakovački **Strosmajer** kanoničku vizitu po niekoj strani Slavonie, osobito pako po Sriemu i tom prigodom posietio Beograd. Presvietli gospodin služio je dne 12. rujna u kapeli tamošnjeg austrianskog glavnog konzulata službu božju, dèržao krasni govor i podielio mnogima svetotajstvo pomazanja. Neopisiva biaše radost katolikah u Serbii nad dolazkom apostolskog vikara, jer njegovim upravo posredovanjem dobiše katolici u Serbii slobodu vierozakonsku i ine koristi. G. biskup posietio je svietloga knjaza i sve ministre, koji mu obećaše, da će se na doznačenom po knjaževskoj vladi prostoru što najskorie sazidati katolička cèrkva sa župnim dvorom. Katolici u Serbii zahvaljuju svoju sadanju vierozakonsku slobodu jedino c. k. austrianskoj vladi. Gospodin generalkonzul dao je sjajni obsed, a u 4 sata vratio se presvietli g. biskup u Zemun i nastavio vizitu po Sriemu. Radi zločestog vremena nemogaše njegova presvietlost za ovu godinu posietiti Šabac. (Agram. Ztg.)

Iz Vukovara, 6. stud. „Pstr. Ll." javlja, da je vinkovačka tèrgovačka kuća „M. Georgiević i sin" te uslied toga i ovdiešnja „Gjuro Petrović" obustavila svoja plaćanja; pèrva s pasivnim stanjem od 130.000 for. sr.

U Beču, 12. studenoga. Preuzvišeni c. k. internuncius u Carigradu, fml. **Prokeš-Osten**, stigao je iz Frankfurta ovamo.

Iz Tèrzta, 10. stud. Poslie posiete kod njegove car. visosti nadvojvode, i svèršiv dèržavne poslove pregledalo je njeg. veličanstvo ratne ladje u luci, novi gradić Krešić, jednu kasarnu, pomorsku akademiu i pomorsku kadetsku školu, die je upravo bio nieki izpit, i druge vojničke zavode. Njeg. veličanstvo pozdravljano je posvuda sèrdačnim klikovanjem sakupljenoga naroda. — Njeg. car. visost nadvojvoda Maksimiljan neprestano se oporavlja.

Iz Milana, 9. stud. Rieka Pad razlila se na četiri milje preko svoga korita. Skoro svi brodovni mosti razoreni su; velika šteta počinjena je obližnjim miestima. Občenje s Parmom prekinuto je.

U Beču. Polag izdane naredbe popeč. financie od 6. t. m. odnosno zajmovnog zavoda za tèrgovine i zanate, taj zavod osnovat će se od privatnih ljudih, stojećih pod vèrhovnim nadziranjem dèržave sa siedištem u Beču, ali će, ako potreba bude, zavesti se filiali po svoj carevini. Trajanje družtva opredieljeno je na 90 godinah.

Družtvo je vlastno sliedeće poslove preduzeti: 1) Zajme, koji nose interese, davati na austrijske dèržavne papire i obveznice od razterećenja zemlje, na akcie i obvezateljstva domaćih preduzećah, na obveznice, koje dolaze iz kreditnih preduzećah pojedinih, srezovah ili občinah, na surove proizvode i espape. 2) Primat će zajme austrijske dèržave, kreditnih preduzećah pojedinih krunovinah, srezovah ili občinah. 3) Podizat će shodno zakonitim propisima, industrialna i ostala obće dobro promicajuća preduzeća svakog vida u austrijskoj carevini, čega radi će gledati, da preobrazi već postojeća družtva u družtva na akcie, pa da izdaje akcie i obveznice za sva ta preduzeća i družtva. 4) Kupovat će i prodavat će austrijske dèržavne papire svakog roda, artije domaće obèrtnosti i privatne žadužnice, koje će sve zalagati, ili mienjati za druge stvari, koje vriednost imaju. 5) Primat će i hraniti u kési svojoj efekte i druge papire od vriednosti. 6) Kupit će i izplaćivati interese od obveznicah i dobitke, takodjer kupit će dugove za račun trećih licah. 7) Primat će novčane poslove za tekući račun i imat će poslove s bankom.

Osnovna glavnica tog zavoda iznosit će 100 milionah for. sr. Ona će se sastaviti iz 500.000 akciah po 200 fr. Za sad će se samo 300 000 izdati. Upravljajući saviet presudit će, kad će se još 200.000 akciah izdati.

— Od strane visokog popečiteljstva naredjeno je da se plan za izpravljenje Tise zbog poslednjeg potopa kako u administrativnom tako u poslenom odnošenju na novo izpita.

Pešta 7. stud. Sadašnji leopoldski vašar bit će jedan od najhèrdjavijih vašarah.

Kolera, potop, marvena kuga, nerod, i mnogi osnovani i neosnovani uzroci krivi su, što nema dovoljno kupacah i dobra pazara, i što se néplaća na vrieme. Vuna neprolazi odveć živo, danas je prodato do 2000 centih razne struke, potiska vuna po 74—80 fr. prosta 67—70 fr. bačka 55—64 fr. Za kolonialni, nirnberžki i drugi sitni espap, oskudievaju kupci iz vojvodovine i Erdelja.

Žita, šljivah, meda, orahah itd. imade dovoljno, ali nema poželane prodaje. Medjutim se danas tražila dobra pšenica i raž življe, takodje zob i ječam. Bačkog ječma prodato je 2000 vaganah po $2^2/_5$ fr. Bečki espapi ostat će neprodani, jer pada kiše svaki dan, pa nema u kolibama pazara.

— U Parizu je iznadjeno galvaničkim putem pozlatiti ili posrebèrniti tako bèrzo, da se naručbi a edmah u prisutstvu naručbenika u dielo privesti može.

Turska.

Iz Carigrada, 25. listopada piše „Moniteur," da je grad Kars u nagradu za žèrtve, koje je žiteljstvo posadi dobrovoljno podnielo, oslobodjen od porezah na tri godine.

Iz Carigrada, 29. listopada. C. k. austrianski kapetan grof Coronini, sin vèrhovnog zapoviednika u Vlaškoj, nalazi se od niekoliko danah ovdie u posieti.

Carigrad vidi sad više Rusah nego li Francuzah i Englezah medju svojim zidovima. Operacie na ušću Buga priveše opet do 1300 zarobljenikah ovamo, koji su stranom na princezskim otocima smiešteni. Oficiri dobili su dozvolu da mogu slobodno izlaziti i za generalom Kokenovićem, kad prolazi sokacima Pere, ide vazda množtvo ljubopitnih ljudih. — Po posliednjim viestima od 20. o. m. nalazio se Omerpaša još u Suhumkaleu. (Oest. Zeitung.)

Rusia.

Iz Varšave javlja se, da se tamo pogovaralo za pouzdano, da će car u povratku posietiti tvèrdje Mihaelgorod i Kiev.

Iz Odese, od 7. stud. pišu, da je njeg. velič. car Aleksander tamo u nedielju (4) dèržao nad opolčenjem moskovskim, smolenskim i niekoliko konjaničkih regimentah, ukupno do 22 000 m., pregled a sutradan dne 5. stud. vratio se u Nikolajev.

S bojišta.

— Polag „Constitutionela" glasi ona ona dnevna zapovied, kojom je knez Goršakov objavio svojoj vojsci, da neće nikad svojevoljno napustiti Krim, ovako:

„Njegovo car. veličanstvo, naš gospodar, koi mi je naložio, da hrabrim ratnicima, koji su južnu stran Sevastopolja s tolikim požèrtvovanjem, odvažnostju i postojanostju branili, zahvalim u ime njegovo i ime ciele Rusie osviedočen je, da će vojska, čim je ona opet zadobila slobodu za svoje operacie na otvorenom polju, i nadalje svim svojim naporima braniti zemlju svete Rusie protiva nepriateljskih nasèrtanjah. Nu kao što se skèrbi otca velike obiteli (vojske) svidilo, te je u mudrom svom predvidjenju zapovied izdao, da se sagradi most, kojim da se u posliednji čas po mogućtvu poštedi ruska kèrv, tako me je sad neograničenim povlastjem obdario, da obranu naših položajah u Krimu nastavim ili povèrgnem, kako će to okolnost zahtievati.

Hrabri ratnici! — Vi poznajete svoju dužnost. Mi nećemo nipošto svojevoljno ostaviti zemlju, u kojoj je sv. Vladimir okèršten, kad se obratio na kèršćanstvo, koje mi branimo. No ipak ima uvietah, koji čine da se kadkad najodvažnie odluke izvesti nedadu, i največe žèrtve nekoristnim čine. Car je dostojao mene izključivo imenovati sudcem toga hipa, u kom bi morali mi našu obranu, ako je to božja volja, zamieniti. Naša je dužnost, da pokažemo, da smo dostojni neograničenog povierenja carevog, koi je u našu okolicu došao, da se brine za obranu domovine kao i za potrebe vojske. Uzdajte se u me, kao što ste se uzdali do današnjeg dana u svako doba onih izkušenjah, koja je providnost na nas poslala.

Na briežuljcima Makenice 15. list. 1855.

Zapoviednik južne i krimske vojske:

generaladjutant
knez Goršakov."

Iz Marselja 5. stud. telegrafirano je sliedeće: Jutros je iz Carigrada prispieo parobrod Sinaj, i doneo sliedeće viesti: Jedan englezki parobrod plovio je uz Bug da promotri Nikolajev. Spazio je, da se u pristaništu nalaze mnogobrojne ladje, i da je varoš znamenitim utvèrdjenjima branjena. Odesu zatvaraju jednako mali parobrodi. Zbog hèrdjavog vremena u Krimu, morala su se velika gibanja vojskah prekinuti. Sbor u Eupatorii kao da otežčava savez sa Prekopom, možda će ga i odsieći. U tom slučaju samo moguće je, da Rusi napuste Krim. U Sevastopolju puca gradić Konstantinov jednako na gomile ljubopitljivacah. Jedan put malo da nije zapalio francuzku linejnu ladju „Ulm." Pomoću admiralske ladje ugasismo vatru. Saveznici pucaju udvostručeno na sieverne gradiće. Omerpaša stoji još u Suhum Kaleu, i spremao se da podje u Kutais. Po turskim izviestjama prekinula su se preduzeća zbog zime, koja se prerano pokazala. Sbor Tunezah bio je do Čuruka došao, ali je morao stati, jer je imao silne bolestnike. Rusi su obkolili Kars tiešnje; no grad se nada, da će dobiti nove hrane. General Viliams sprema se za žestok odpor. Hrana i dèrva u Carigradu su odveć poskupila. U Trapecuntu je ciena žita gotovo dvostruko skočila.

Druga depeša iz Marselja od 5. stud. javlja: Po pismima iz Batuma uznemiruju Čerkezi komunikaciu ruske vojske u Azii. Omerpaša napao je na veliku stražu, koja je branu pratila, pa je srećan bio, jednu čast oduzeti. U toj borbi izgubili su Rusi 300 Čerkesah i 100 svojih ljudih. Omerpaša zauzeo je svoja zimna obitališta. Fuadpaša postavio je prednje pošte na drumu od Kutaisa. Misli se, da će general Muraviev vratiti se morati zbog hèrdjavog vremena.

Iz Krima javljaju, da se čine velike pripreme, da se zimna obitališta zapreme. Maršal Pelisier učinio je s diviziama različne promienè. Pèrva i druga divizia odlazi dole u ravnice, treća divizia ostavila je Čèrnu i zapremila stan; četvèrta divizia poslana je u Eupatoriu, peta, koja se sad četvèrtom zove, izmienit će pèrvu u stanu. Divizia Orell vratila se iz ravnice Bajdarske. Vojska je zdrava. Vatra iz Sevastopolja protiv sievernih gradićah traje neprekidno, i zapalila je nekoliko ruskih magacinah.

— Posliednja marseljska depeša od 6. stud. donosi sliedeća izviestja iz Carigrada od 29. list. Kao što javljaju tamošnje novine, dobila je carska garda zapoviest, da se vrati u Francuzku, trebalo je da se već 5. stud. ukèrcati. Admiral Bruat očekiva se 10. stud. u Carigradu. da se takodjer vrati u Francuzku, a viceadmiral Pelion obdèržavat će zatvor Dniepra. Ovaj posliednji išao je s admiralom Stevartom uz Bug, pa se uvierio, da obterećene ladje tom riekom ploviti mogu. General Bazain razorio je sela nalazeća se na poluotoku Kinburn. Namiera je njegova bila, vratiti se u Kamiš. General Levenjan naimenovan je gubernatorom Sevastopolja. „Presse d'Orient" precienuje gubitak Rusah kod Karsa na 15.000 ljudih (?) medju njima 6600 mèrtvih. Medju mèrtvima bilo je, veli, niekoliko generalah (?) i 400 oficirah. (?) Turci imadoše 1200 ljudih za boj nesposobnih, medju njima 400 mèrtvacah. Selimpaša imao se utvèrditi s carskom gardom u Erzerumu, nebili iza ledjah grozio generalu Muraviev u. Mislilo se da će moći odatle što hrane prebaciti u Kars, a možda ga i osloboditi. Povratkom garde u Francuzku umalit će se krimska vojska za 20 000 ljudih, no ipak ostaje od prilike 150.000 vojnikah.

— Francuzka flota pod zapodviedništvom admirala Bruata ostavit će 12. o. m. cèrno more i natrag se vratiti u Toulon. U cèrnom moru ostaju samo dvie linejne ladje, „Napoleon" medju njima. One će stojati pod zapoviestju kontreadmirala Ode-Peliona. Sastavit će se nova flota u sriedozemnom moru sastojeća se iz 9 parnih galiah s potrebnim manjim ladjama, pod vèrhovnim zapoviedništvom vice-admirala Trehuarta. Kažu da je ovaj jedan od najboljih oficirah francuzke morske sile.

— U Bugarskoj su njive ove jeseni vèrlo zasejane. Voće i živad prodaje se i sad za Krim vèrlo dobro. Maršal Pelisier pregledao je 28. list. utvèrdjene tiesnace u Bajdarskoj dolini.

— Sa istočne strane Krima javlja: General baron Vrangel, da je na glas o izkèrcanju znamenite nepriateljske sile u Kèrču, četario do Kamiš-Buruna i Saramina, no nije našao, da je nepriateljski stan veći postao. U zalivu od Kèrča stojalo je pet nepriateljskih parobrodah, kod Jenikala tri, a kod Kamiš-Buruna jedan. Kod Feodozie pojaviše se dva parobroda, hoteći se varoši približiti, no čim smo na njih niekoliko putah iz baterijah opalili, odmah su dalje otišli. Feodozia je sad na iztočnom kraju jednog miesto, što ga Rusi dèrže. Ono je možda jako utvèrdjeno, a još više zaklonjeno položajem svojim, te tako nisu saveznici kušali zauzeti ga.

Bečka burza

dne 13. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	74¾
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	78⅛
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	97¾
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	948
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	438¾
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	[illegible]
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	215½
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	527
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	413¾
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	94¼
Augsburg za 100 for. current . . . . »	113½
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	112⅜
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	82⅝
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11-6
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	132
Pariz za 300 frankah . . . . »	132⅛
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	241
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	18⅜
Srebro od 12. studenoga	14¼

SLUŽBENI LIST.

Br. 2396. (Izv.—547) (3—2)

Razpis jevtinbe.

C. k. kot. ured Pisarovina temeljem visoke uredbe obstoj. banske vlade od 28. list. 1853. i c. k. financ. ravnateljstva od 12. listopada 1852. razpisuje time za nabavu morske limito soli za kotar Pisarovinu za godinu 1856 u 1982 centa i 88 funtih potrebne, rok jevtinbe na dan 26. studenoga 1855, koja će se od 9 do 12 satih prie podne u kot. uredu u Pokupskom obdèržavati.

Pozivaju se dakle svikolici, koji kod takove učastvovati žele, da u ovaj ured na rečeni rok prispiju, ili pako svoje pismene zakonito biljegovane i frankirane ponude do roka amo podnesu.

U svakom slučaju se ima 10 % jamčevina u gotovom novcu, ili najmanje u 3 % dèržavnim kladnicama, ili pako u hipotecirainim osiguranim obveznicama u iznosu od 1000 for. položiti.

Pokupsko, dana 7. studena 1855.

Balogh.

Br. 2597. (544—Izv.) (3—1)

Oglas.

Noćju od 2 na 3. t. m. najdjen je po jednom ovopodručnom žitelju na putu iz Novogmarofa u Ljubešćicu vodećem jedan konj (bitanga) kojeg vlastnik dosele pronašao se nije, što se do obćeg znanja dostavlja time, da će se isti konj, ako se vlastnik njegov do 17. prosinca t. g. kod ovog c. k. kotarskog ureda neprijavi u smislu §. 390 g. z putem javne dražbe prodati.

U Toplicah, dne 5 studena 1855.

C. k. kotar. ured Toplički

Br. 7523. (304—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razteréćenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. listopada 1855 broj 3621 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ivanu Lovinčiću, za spadavše na dobro Lipa, u občini Lipa kotaru Bosiljevo županii zagrebačkoj, ležeće 4$^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 19.800 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 15. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7625. (305—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razteréćenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. list. 1855. br. 4257. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Benku Lentulaju, za spadavše na dobro Gornji Tèrči, u občini Toplica-Obres, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 4$^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1700 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. veljače 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 22. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7626. (306—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razteréćenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. listop. 1855 broj 4255 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Benku od Lentulaju, za spadavše na dobro Biškupec, u občini Biškupec kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće 13$^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5450 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. veljače 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 22. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 5331. (D.S. 308) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razteréćenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 21. sèrpnja 1855 broj 3093 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. ostavinskoj masi Jurja Pisačića, za spadavše na dobro Novakovec, u občini sv. Ivan i Hum, kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće 14$^8/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 8. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. list. 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7616. (309—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-rasteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razteréćenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13 listop. 1855 broj 4291. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji, gji. Barbari i malodobnoj Hermini Kupinić, za spadavše na dobro Bedenica, u občini Hum i Vrnično kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj, ležeće 4$^4/_8$, kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1800 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. ožujka 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4757/g. (Izv.—529 b.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća koemissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 28. travnja 1855. br. 1818 pronadje u 28.250 for. srebra, od kojih kamate teći počimlu od 1. svibnja 1855, i to za 70⁵/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Verbanci, Mala Erpenja, Pregrada, Cigrovec, Gorjakovo, Svedroša, Čret, Kostel, Plemenšćina, Petrovsko, Putkovec, Hlevnica i Pustodol. kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Reždnec gje. Josipe baronibe Ottenfels, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — zanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Br. 4757/g. (539—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6 listop. 1855 br. 4200 pronadje u 10.150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 25 ³/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Sopot kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Stipernica gje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854, na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, mögen des Johann **Rožić**, Bürgers zu Warasdin, beschlossen worden. — Daher wird Jedermann welcher auf dieses Vermögen des Erstgenannten, was immer für Ansprüche zu haben glaubt, hiemit aufgefordert, dieselben bis längstens 19. December 1855 mittelst einer förmlichen Klage wider den Herrn Advokaten Josef **Egersdorfer** als Vertreter der genannten Concursmassa, bei diesem Comitatsgerichte so gewiss anzumelden, widrigens er ungeachtet des ihm etwa gebührenden Eigenthums-, Prioritäts- oder Pfandrechtes von der Concurs-Verhandlung ausgeschlossen, und aller Ansprüche auf die Concursmasse verlustig sein würde. Zugleich wird eine Tagsatzung auf den 22. December 1855, Vormittags 9 Uhr angeordnet, bei welcher der einstweilige Vermögens-Verwalter zu bestätigen, oder ein anderer Verwalter, so wie der Gläubiger-Ausschuss zu wählen sein wird, und wobei die Concursgläubiger so gewiss zu erscheinen haben, als, wenn keiner von Ihnen hiebei erschienen wäre, der einstweilige Vermögensverwalter und Gläubiger-Ausschuss, auf ihre Gefahr vom Gerichte bestellt werden würde.

Warasdin am 29. October 1855.

Der k. k. Präses:

Novak, m. p. **Fohn**, m. p.

Br. 4669. gr. (538—Izv.) (3—3)

Oglas.

Od strane c. kr. žup. suda varaždinskog stavlja se do obćeg znanja, da je na molbu Mije Praša, po odvietniku Nikoli Sabljiću, proti Ladislavu Köröskenji, radi izplate duga 37 for. 48 kr. sr. c. s. c. dozvoljena ovèršbena prodaja oranice „Banjička“ zvane u selu Vinici, občini Vinica, u kotaru varaždinskom ležeće, iz dviuh ralih sastojeće i sudbeno na 120 for. sr. procienjene, u tu se svèrhu dražbeni rokovi, i to pèrvi za dne 12. prosinca t. g., a drugi za dne 16 siečnja 1856. vazda u 9 satih prie podne na lice miesta opredieljuju.

Kod pèrve dražbe dosuditi će se upitna oranica jedino za veću ili za procienjenu svotu, a kod druge dražbe izručiti će se takodjer kupcu izpod procienjene svote. Ujedno se svi oni, koji, premda im nebiaše došla osobita ubaviest, sa svim tim, sciene da su i oni upisom u javne knjige stekli hipotekarno pravo na upitnu oranicu, pozivaju, da pravo to do

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVRTAK DANA 15. STUDENOGA 1855. Broj 262.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za perviput; zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasecili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od sveke pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

19.152/4087.

Visoko c. kr. popečiteljstvo bogoštovja i podučavanja odredilo je glasom odpisa od 27. listopada t. g. br. 16.501/1356, da se izda jedan svezak hèrvatske krestomatie za višje gimnazie, za da se ova knjiga još tečajem ove školske godine za podučavanje upotrebi.

Što se ovime do znanja donosi ovozemnim povlašćenim prodavateljima školskih knjigah.

Od. c. k. hèrvat. slav. namiestništva.

U Zagrebu 4. studenoga 1855.

Benko Lentulay, s. r.

Bèrzojavne viesti

U Londonu, 11. stud. Kralj sardinski Viktor Emanuel zaručit će se sa sestrom hercoga od Cambrigde-a.

Iz Turina, 10. stud. Kao što se čuje, ukèrcat će se kralj u Genovi za Marselj. U ponedieljak dne 12. otvara se parlament.

Iz Pariza, 12. stud. „Moniteur“ donosi nieki članak o iznašastju plovećih bateriah.

Iz Turina, 12. stud. Njeg. velič. kralj otvorio je danas osobno parlament govorom.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Njeg. c. k apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom, izdanom u Šenbrunu dne 6. studenoga t. g., na zagrebačkom pèrvostolnom kaptolu premilostivo imenovati starieśinu magistra kanonika i podravnatelja nadbiskupskog licea, dra Stiepana Ledinskog, arcidjakonom od Kemleka, prepošte i kanonika Petra Šatvara arcidjakonom od Bečina i kanonika Pavle Šipraka arcidjakonom turopoljskim, napokon kanoniku i arcidjakonu od Urboca, Josipu Klemens-u podieljena je po njeg. apost. veličanstvu najmilostivie naslovna opatia Beatae Mariae Virginis de Ilda.

U Zagrebu. Nieka lica u obstojavšoj c. k. podžupanii pakračkoj podpisane godine 1848 za obranu domovine dobrovoljne prineske platiše tečajem g. 1854. Poglavarstvo slavne požežke županie poklonilo je te prineske u iznosu od 257. for. zaklade Jelačić-bana za nemoćne vojnike. Upravljateljstvo te zaklade izjavlja dotičnim darovateljima najtopliu zahvalu.

U Zagrebu. Bečki listovi pišu, da će se most, koi će se kod Karolinskih vratah u Beču preko potoka Beča graditi, nazvat „Jelačić-most“.

U Beču, 13. studenoga. Njeg. c. k. apost. veličanstvo vratilo se danas s jutra iz Tèrsta u Šenbrun.

U Beču, 13. stud. Današnji broj „Wiener Zeitunga“ donosi u zvaničnoj časti carski patent od 5. studenoga 1855, kreposten za vaskoliki obseg carevine, kojim se zaključeni izmedj njeg. svetosti pape Pia IX. i njeg. c. k. apost. veličanstva Franje Josipa I. cara austrianskog, dne 28. kol. 1855 u Beču konkordat obnarodnje i naredjuje, da isti u krepost zakona stupa danom proglašenja. — Zatim donosi „Wiener Zeitung“ isti konkordat u dva jezika, u latinskom kao izvoru, i niemačkom kao prievodu.

U Tèrstu. Posliednji bulletin od 12. stud. glasi: Jučer je visoki bolestnik kroz nekoliko satih spavao, veseo se probudio i tečno popio jedan fildžan bouillona. Unutrašnje boli, kao i džigerična prestala je. Noć prodje u obće mirno; pojavi bolesti nepružaju ni danas nikakove skèrbi. Visoki bolestnik nemože još podnositi svietla i zvuka.

Sèrbia.

Beograd. Od jednog učenog Madjara iz Pešte dobili smo pismo, u kome nam se prijateljski javlja, kako je „madjarska akademia naukah“ svesèrdno primila poziv našega „Družtva Sèrbske Slovesnosti“, da obe ova učena družtva stupe u uzajemno naučno snošenje. Sèrbski i madjarski narod, istina različitog i porekla i narodnosti, ali historiom i uzama dugovremenog susiedstva tiesno su medju sobom skopčani, i zato ovo umno približavanje medju predstavnicima inteligencie njihove možemo samo s velikom radosti pozdraviti, nadajući se odtuda naročito liepoj koristi i za osvietljenje naše narodne historie. (S. n.)

Moldavia i Vlaška.

— Načelnik vlaške vojske izdao je jedan prikaz, kojim se oficirima zabranjuje stupati u brak dok nepokažu, da imaju godišnjega prihoda 6000 vlaških grošah ili da sa ženom dobivaju miraz, koi će im toliko prihoda na godinu prinositi.

Rusia.

— Iz Odese od 2. stud. piše „Oesterr. Corr.“: Sutra u večer prispiet će ovamo njeg. veličanstvo car i odsiesti u Voroncovovoj palači. Veleknjezi stanovat će u palači Nariškin i kući Eufrosi na boulevardu. Nije poznato, kak će se dugo njeg. veličanstvo ovdie baviti. (Kao što je poznato, odputovalo je dne 5. o. m.). Jučer uplovio je u luku jedan gèrčki brod solju nakèrcan; njega su protivni vietri natierali, da potraži u luci spasenja; kapetan htiedo svoju robu prodati, što mu je doselo zakraćeno. Danas je opet došlo 3000 moskovskog opolčenja. Zapoviednik njihov je general konjaništva, Stroganov I., brat guvernera u Odesi.

Kališ 6. stud. (Oesterr. Ztg.) General Rajtern, bivši načelnik pèrve piešačke divizie, koi je dosad u Radomu stajao, otišao je u Petrograd da primi zapovied kod gardijske rezerve. Njegov nasliednik generalleuitnant Kušelev, nije još prispio u Poljsku. Odesko izviestje niekog bečkog dnevnika, da je pèrva divizia gardijskog piešastva u Prekopu došla, izmišljena je, jer baš ta divizia najdalje je od ratnog pozorišta, niti se s miesta kroćila. Takodje je izmišljeno, da se general Liders s jednom divizliom granatirah i četiri regimente konjanikah iz Aleškia krenuo, da pokrie drum izmedj Kinburna i Kerzona, jer nema general Liders nikakve granatirske divizie pod svojom zapoviestju, niti je ista stojala u Aleški. Rečeni drum nebrani Liders nego general Zadonski. Kod Eupatorie nedaju Rusi saveznicima ni maknuti, nego su ih ograničili na mali prostor. General Pelissier nije u depeši svojoj kazao, da je 28. list. prema Temešu bez uspieha četovao. Ruske pozicie u Krimu stoje dobro, a i knez Gorčakov veli, da je sve dobro.

Petrograd 30. list. (N. Z.) Od kako se nalazi njeg. velič. car u Nikolajevu, premieštено je vojinstvo sasvim koje kud u južnoj Rusii, osobito po Besarabii, Kersonu i Ekatarinoslavu. To se može najviše reći za obojne sile, koje su bile s obe strane Buga i Limana postavljene. Ovamo prinadleži preteźnii broj konjanikah, i jašeće topničtvo. Kod Bèrdičeva stojalo je 8 regimentah težkih konjanikah, koji su nuždni bili zbog prividne ozbiljne demonstracie austrijske, a sad su četiri regimente poslane na jug u Besarabiu i Kerzon. General Liders promienio je lice vojske na jugu, što je bilo postavljeno, i ostavio iza ledjah Galiciu i Bukovinu kao što se čini, u savèršenoj bezbiednosti, naslonivši desno krilo svoje na Prutu.

Ovoj vojsci morao je i sam Ismail i Akierman dati jednu čest posade svoje, osobito kozaci iz Pultave i Černigova od opolčenja, koja je već i otišla i zapremila odredjeni prediel izmedj Odese, Buga, Ingulca i Dniepra. Ali to nije dosta, što se u prisustvu carevom učinile obsežne miere za obranu, nego je i znatnu promienu zapoviednikah navedio. Iz pouzdanoga izvora kažu mi, da je car svanja lišio vèrhovnog zapoviednika flote, admirala Berga, koi je ujedno bio i vojni gubernator od Nikolajeva i Sevastopolja, ostavivši ga samo, da bude član admiralstva. Na njegovo miesto naimenovan je viceadmiral Metlin na predlog velikog admirala Konstantina. On će — Metlin — odsada biti „upravitelj morskog odieljenja“ u Nikolajevu i vojeni gubernator od istog grada, imajući sva prava vèrhovnog zapoviednika od flote. Ujedno mu je podčinjena flotilja i pristanište na Dunavu, i predata mu je neposredna uprava komisarstva od cèrnomorske flote. — Tajni savietnik Durasov vratio se s puta iz carevine, gdie je obilazio sve blagotvorne zavode.

Talianska.

Iz Napulja, 5. stud. Kupovanja hrane za francezku vojsku obustavljena su, s toga su ciene pale na svim tèrgovima.

„Giornale del regno delle due Sicilie“ donosi naimenovanje nekadanjeg ravnatelja redarstvenog, Don Masse za vieénika u dèržavnom senatu.

U Turinu obilazi nieka peticia, koja će se podnieti kralju, da ukine ustav. Najvećom pouzdanostju osigurava se, da će se princ Lucian Bonaparte imenovati što najskorie kardinalom. Louis Napoleon želi to naimenovanje i namierava princa imenovati velikim almužnikom za Francezku.

Gèrčka.

Iz Atene piše „Semaphore de Marseille:“ Novo gèrčko popečiteljstvo moralo je usljed žalostnog niekog dogadjaja u nečem promieniti se. G. Silivergo, minister financiah i ad interim minister izvanjskih poslah, sišao je s uma. Ovaj učeni, pošteni i Francezkoj oddani dèržavnik biaše jur godi 1845 usljed neumornog poslovanja i domaće nesreće sličnom nezgodom iskušan. — Miesto njega imenovan je Kondostalo za financie, a minister pravosudja Potti privremenim ministrom izvanjskih dielah.

Francezka.

Iz Pariza, 8. stud. Iz pouzdana izvora doznajem, da, premda je Englezka višeputah silila, da se Odesa razori, da se car Napoleon tome ipak dosad protivio iz razlogah čoviečnosti tim dodatkom, da će se Odesa buduće godine razoriti, ako bi zapadne sile morale još nadalje ratovati.

Da se francezka posada u Sevastopolju po mogućtvu zaštiti, preduzet će se, kako se glasa, za niekoliko danah bombardiranje gradića Konštantinovog i gradića sievernog. (Oest. Ztg.)

Amerika.

— Važne su viesti, koje nam predstavljaju sieverne amerikanske dèržave kao učestnice u europejskom sukobu. Tako iz New-Yorka javljaju, da je petrogradski kabinet opravio u

Vašington vèrlo važnu depešu toga smisla: da će Rusia poslati tamo izvanrednog poslanika, i to čovieka, koi je i kao diplomat i kao ličan povierenik pokojnoga cara Nikole već bio pozivan, da igra vèrlo znatnu rolu (ako nije Orlov?); on će, snabdieven izvanrednim punomoćjima, izjaviti kako je Rusia zaključila svoje obale na iztočnom i cèrnom moru otvoriti svima narodima, da tèrguju slobodno. — Poznato je da 4 amerikanske ubojne ladje već plove po napuljskim vodama kod Specie. Ne manje mora biti poznata viest, da će pomenute dèržave 60 ubojnih ladjah još ove godine krenuti. Kažu da su te ladje istina manje od europskih, ali imaju topovah koji vèrlo daleko dopiru, i vèrlo su lahke, pa zato i zgodnie. Ciel toj ekspedicii svakojako je važan zadatak, o kome osobito engleskim diplomatima valja zbilja promisliti.

S bojišta.

— Kako je sad u Sevastopolju? (Iz „Moniteur-a"). U jednoj od više salah negdašnjeg admiralstva, u kome je najprie saviet dèržao siednice, a poslie od njega načinjen je magazin za odielo vojničko, vide se od dima pocèrnivši a poviestno znameniti nadpisi ruski: „8. travnja 1783 izdan je manifest o zauzeću Krima. 5. svibnja 1785 osnovano pristanište sevastopoljsko." Pošto su Rusi više putah napadali na pojedina miesta taurijska, upadnu 1739 god. pod Minihom u Krim i pored svega što su izgubili 4 vojske, tako postojano prionu za svoju cielj, da prinude portu 29. svibnja 1783 zaključiti mir, po kome Krim bude ruski. Katarina ponajprie postavi Potemkina za glavnog guvernera novo osvojenim zemljama i za glavnog admirala na cèrnome moru, a za čest nazove ga „Taurijski." Potemkin nabavi sa svega zapada indžinire i tamo, gdie je bilo ribarsko tatarsko selo Akćar, osnuje bojno pristanište, koje će vladati cèrnim morem i činiti, da mu admiralsko ime bude doista admiralsko. On htiede pristanište nazvati po caričinom imenu, ali carica ukazom svojim od sèrpnja mieseca g. 1783 nazove ga Sevastopolj, t. j. „oholu varoš." Da bi se varoš bèrzo naselila, obećavana je svakome strancu, koi bi se naselio, sloboda tèrgovati, no docnie je to obećanje opet uzeto natrag. Gradilo se što treba tako živo, da je još 1787, dakle tek poslie 2 godine danah od kako je osnovan bio Sevastopolj, u ovome, kad ga je carica pohodila, bilo već nešto žitnicah, 2 velike bolnice, više utvèrdjenjah, vojnička bolnica, utvèrdjene obale i vododèrž, gdie se grade ladje. Na 7 godinah docnie sagradjene su u Nikolajevu brodnice kao preko nužna dopuna Sevastopolja. Do Katarinine smèrti, 5. stud. 1796, živo je gradjeno dalje. Pavle I. malo se brinuo o cèrnome moru. Do 1805 bio je Sevastopolj skoro zabačen. No Aleksander I. naumi napasti na Perziu i Tursku, te tako se opet živo stane dalje graditi nova vladarka cèrnoga mora. No najvažnie zgrade tek su od 1825, 1830, 1836, 1845, 1837 i 1852, godine. Car Nikola spremaše u Sevastopolju svoje slavoljubive planove, podpomagan osobito knezom Voroncovim, koi je g. 1823 postao general-guverner u Novoj-Rusii, a tako i admiralom Koparevim, koi je više godinah bio načelnik flote i morskih zgradah na cèrnome moru. Car Nikola je tako jako cienio utvèrdjivanje Sevastopolja, da je posietio Sevastopolj 7 putah.

Varoš Sevastopolj ima po ruskoj mieri od posliednjeg kraja od gradića „Nikolajevskaja" pa do starih kasarnah 2 vèrste dužine i ondie, gdie je najšira, 1 vèrsu i 80 saženah širine (ruska vèrsta ima 500 saženah i tolika je koliko i. 1067 francuskih metrovah). Leži izmedju topničkog i južnog zaliva na dugačkom jednom brežuljku, koi je gudurama i klanjcima itd. tako izprosiecan da ima samo malo varoših, u kojima su kuće tako nezložno sagradjene. Varoš se dieli na 2 glavne časti: na gornju varoš, gdie su siedili bogatiri i velikaši, sa liepim i gdiešto baštama okruženim kućama i dvorcima, — i na doljnu varoš, gdie su siedile zanatlie i nadničari. Kroz varoš vode uzduž 10 a u širinu 15 ulicah. Izmedju mnogih kućah vide se još putovi, kojima se išlo, no hèrdjavo su odèržani i nepravilno gradjeni. Od ulicah ima ih 2, koje su najliepše i velike žile za obćenje ponosite varoši. Obadvie idu od „Grofske Pristanje", t. j. utvèrdjenja, na kome su dèrva zasadjena za šetanje, i stoje na najvišem miestu od bèrdoravnja, pa vode kroz varoš koliko su god duge i svèršuju se tek kod pristaništa. Jedna se zove „morska ulica" koja se kod gradića „Nikolajevskaja" dotiče velike jedne piace na tri ćoška, kojoj se jedna strana pruža duž pristaništa i sačinjava „grofovu ili inače Voroncovljevu" obalu. Na tom miestu stoji jedan pobiedonosni svod na 6 stubovah sa izdubljenim kao olučićima, na kome stoji jedna prekrasna stepenica, od koje se posliednji stepeni dotiču mora. Tu je car Nikola, kad bi došao u Sevastopolj, imao običaj izlaziti na suvo, zbog čega je poslie to miesto nazvano „Nikolino." Druga velika ulica, koja se zvala „Katarinina", a sad se zove „Nikolina", ima izvišenih putonjah, patosanih velikim kamenjem na četiri ćoška, pa onda prekrasnih magazinah, liepih jednokatnih kućah i 3 prekrasna javna zdanja, i to: sbornu cèrkvu, koju je admiral Učakov poklonio varoši pa ju je poslie, upisavši se šta ko na nju prilože, sagradila ruska sila; dalje malu bogomolju, koja stoji blizu sborne cèrkve i vèrlo je liepa; a treće visoku admiralstvenu okruglu kulu, sa koje se vidi sva varoš i pristanište. Tu je prie bila straža spram vatre i motrila je danju i noću na sve strane.

Spram gradića „Nikolajevskaja" izmedju morske i Nikoline ulice stoji spomenik Kanarskiev koi se u ratu protiv Turakah 1829, kao topčijski pukovnik nješto odlikovao. Spomenik taj ima u visinu 2 hvata i od marmora je i na jednoj strani ima napisano: „Kanarskome, 1834", a na drugoj strani: „Za Kanarskoga na ugled." Na kraju šetnice stoji jedna mala, gotski gradjena bogomolja. Tu se mislila sagraditi cèrkva, koja bi u napredak bila sborna.

(Konac sliedi.)

SLUŽBENI LIST.

Br. 2396. (Izv.—547) (3—3)

Razpis jevtinbe.

C. k. kot. ured Pisarovina temeljem visoke uredbe obstoj. banske vlade od 28. list. 1853. i c. k. financ. ravnateljstva od 12. listopada 1852. razpisuje time za nabavu morske limito soli za kotar Pisarovinu za godinu 1856 u 1982 centa i 88 funtih potrebne, rok jevtinbe na dan 26. studenoga 1855, koja će se od 9 do 12 satih prie podne u kot. uredu u Pokupskom obdèržavati.

Pozivaju se dakle svikolici, koji kod takove učastvovati žele, da u ovaj ured na rečeni rok prispiju, ili pako svoje pismene zakonito biljegovane i frankirane ponude do roka amo podnesu.

U svakom slučaju se ima 10 % jamčevina u gotovom novcu, ili najmanje u 3 % dèržavnim kladnicama, ili pako u hipoteciranim osiguranim obveznicama u iznosu od 1000 for. položiti.

Pokupsko, dana 7. studena 1855.

Balogh.

Br. 2597. (544—Izv.) (3—2)

Oglas.

Noćju od 2 na 3. t. m. najdjen je po jednom ovopodručnom žitelju na putu iz Novogmarofa u Ljubešćicu vodećem jedan konj (hitanga) kojeg vlastnik dosele pronašao se nije, što se do obćeg znanja dostavlja time, da će se isti konj, ako se vlastnik njegov do 17. prosinca t. g. kod ovog c. k. kotarskog ureda neprijavi u smislu §. 390 g. z putem javne dražbe prodati.

U Toplicah, dne 5 studena 1855.

C. k. kotar. ured Toplički

Br. 6093. (Dp.—182.) (3—1)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-deleg. kot. suda zagrebačkog, daje se na znanje, da je na molbu Juliane udove Fodroci, rodjene Lovinčić, usmèrćenje vierovnog izdatka magistrata Karlovačkog u jakosti 6750 fr. sr. u gruntovnici zagrebačkog magistrata dne 7. studenoga 1834 intabuliranog, pošto se nitko na poziv obstojavšeg c. k. kot. suda za grad Zagreb od 24. listopada 1854 br. $^{2597}/_{1853}$ u ovom listu oglašen, najavio nije, dozvoljeno.

S toga se pomenuta gore upisana izprava ovime za ništetnu proglasuje, te joj se pravna snaga utèrnuje, tim dodatkom, da je i izknjiženje iste dozvoljeno.

C. k. gradsko-deleg. kot. sud zagrebački.

U Zagrebu, dne 5. studenoga 1855.

C. k zem. suda savietnik.

Schmidt.

Nr. 4649 (Pz.—35) (3—1)

Kundmachung.

Vom 1 December l. J. an, wird sich die k. k. Postexpedition in Carlobago auch mit der Aufnahme, Bestellung und Beförderung von Geldbriefen und sonstigen kleinen Fahrpostsendungen, insoweit deren Transport mittelst Fussbothen möglich ist, befassen und mit dem Postamte Gospić in einem 1mal wöchentlichen Fahrpostkartenwechsel treten.

Was hiemit veröffentlicht wird.

Agram 7. November 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klempay.

Br. 4375. (Izv.—545) (3—1)

Oglas.

Kojim se do obćeg znanja donosi, da će se uslied odluke c. kr. žup. suda varaždinskog dne 11. listopada t. g., pod br. 4375. izdane o roku 13. prosinca t. g. od 9 do 12 satih prie podne obdèržavati pèrva dražba kuće u dugoj ulici u Varaždinu pod br. 197. ležeće i na stečajnu masu, pokojnog Ivana Rataića spadajuće, kano i k istoj kući priležéćeg vèrta i zavèrtja, koja biaše dne 27. travnja 1855. u 2241 fr. 48 kr. sr. procienjena.

Za slučaj, ako se o tomu roku spomenuti imetak uz procienbenu cienu prodati nebi mogao, odredjuje se rok druge i posliednje dražbe na dan 16. siečnja od 9 do 12 satih prie podne, o kojem roku, ako ponudah preko prociembene svote nebude, prodat će se isti imetak najviše ponudjujućemu, i izpod prociene.

Ujedno se pozivlju svi oni, kojim radi nepoznanja nebiaše dostavljena posebna ubaviest o toj dražbi, a misle, da su pravno stekli založno pravo na isti imetak, da takovo prie roka dražbe tim sigurnie kod postupajućeg suda prijave, čim bi u protivnom slučaju posliedice sami sebi pripisati imali.

Tako pèrva, kao i za slučaj druga dražba obdèržat će se o stavljenom roku na licu miesta uz sledeće uviete:

1. Svaki sudražbenik prie nego će moći kakovu ponudu činiti, morat će položiti vadium od 100 fr. sr.
2. Dotični kupac morat će položiti o roku 8 danah iza kupljene kuće 250 fr. u sudbene ruke.
3. Ostalu svotu zajedno sa dotičnima kamati od dana kupljene kuće, morat će kupac u četiri četverogodišnja jednaka roka izplatiti.
4. Kupac će morati od dana kupljene kuće, sve javne terete iste kuće nositi, i nadoknaditi masi onoliko, koliko bi ova u to ime unapried izplatila bila.
5. Troškovi dražbe pasti će na teret kupca u polovicu.

S toga se pozivlju svi kupiti želeći, da se o roku dražbe na lice uročena miesta uputit izvole.

C. kr. županski sud.

U Varaždinu, dne 11. listopada 1855.

C. k. predsiednik.

Novak, s. r. Fohn, s. r

OGLASNIK.

Br. 2555. (Izv.—543) (3—1)

Dva glavna sajma.

U selu Molvah, nedaleko od satninskog miesta Virja c. k. varaždinsko-gjurgjevačke krajine obdèržavat će se od sada, uslied previšnje dozvole, dva glavna sajma, svaki kroz tri zastupce dana, i to: pèrvi na sv. Katarinu, dne 25. studenoga, dakle već od dojdućeg mieseca počemši; a drugi, drugi dan po sv. Stiepanu, dne 21. kolovoza, kamo svaka vèrsta robe, živine, žita itd. dovesti se može, što se ovim do obćeg znanja stavlja.

U Virju, dne 29. listopada 1855.

(Dp.—181) (3—1)

Više hiljadah forintih

može se na posve sigurne papire i pupilarnu sigurnost dignuti u „Mešetarnici i Izviestioni," gdie se takodjer kupuju svake vèrsti dèržavne i privatne obveznice.

Ujedno se izjavljuje se ovim, da se poradi nagomilanja raznih poslovah sa sastavljanjem i prevodima podatakah baviti nemože, i s toga od 4. točke izdanoga 1. svibnja 1855. programa odustaje.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 16. STUDENOGA 1855. Broj 263.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE

Novine ove izlaze svaki dan izuzimaju nedielje i ... čitavu — istu. ... godišnje pred-platak je za domaće u novinarni ... 4 for. srebra. — Za ... e, kojim će se list ... dan ... 6 for. sr. —

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrvput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

Carski patent od 5. studenoga 1855 krepostan za vaskoliki obseg carstva, kojim se zaključeni dne 18. kolovoza 1855 izmedj njeg. svetosti pape Pia IX. i njeg. carsko-kraljevskog apostolskog veličanstva Franje Josipa I. cara austrianskog, konkordat proglasuje i naredjuje, da odredbe njegove, s prinzdèržanjem naznačenih u člancima I. i II. ovog patenta opredieljenjah, u svem obsegu carstva stupaju u podpunu zakonsku krepost od dana proglašenja ovog patenta.

Mi Franjo Josip Pèrvi, božjom milostju car Austrianski itd. itd. itd.

Odkako Smo voljom Svevišnjega zastupili prestol Naših predjah, bioše neumorno Naše nastojanje tamo obraćeno, da se nravstveni temelji družtvenoga poredka i sreće Naših narodah obnove i učvèrste. Tim više dèržasmo za svetu dužnost, odnošaje dèržave spram katoličkoj cèrkvi privesti u savez sa zakonom Boga i dobro razumljenim koristima Našega carstva. U tu svèrhu smo za jednu veliku čast Našega carstva, saslušavši biskupe onih zemaljah, izdali Naše naredbe od 18. i 23. travnja 1850 i kroz nje zadovoljili niekim prešnim potrebama cèrkvenoga života.

Da se blagoslovljeno dielo dovèrši, stavili smo se zatim u porazumljenje sa svetom stolicom i dne 18. kolovoza t. g. zaključili s vèrhovnom glavom cèrkve obsežan konkordat.

Dočim ga ovime Našim narodima proglasujemo, naredjujemo, saslušavši Naše ministre i Naše dèržavno vieće, kako sliedi:

I. Mi ćemo potrebna odrediti, da se uprava katoličkih školah u onim krunovinama, gdie ona neodgovara osmom članku, privede u savez s opredieljenjima istoga. Do to doba ima se postupati polag obstojećih propisah.

II. Volja je Naša, da biskupska ženitbena sudišta i u onim zemljama, gdie ista neobstoje, što prie moguće u život stupe, za da se u ženitbenim poslovima Naših katoličkih podanikah sudi polag članka X. konkordata. Vrieme, kad će ista svoju dielatnost započeti, Mi ćemo, saslušavši biskupe, dati do znanja staviti. Meojutim će se obnarodovati takodjer potrebite promiene gradjanskih zakonah o ženitbenim stvarima. Do tog vremena ostaju obstojeći zakoni za ženitbe Naših katoličkih podanikah u kreposti, i Naša sudišta imadu polag njih presudjivati gradjansku valjanost ovih ženitbah, i proizlazeće odatle pravne posliedice.

III. U ostalom imadu opredieljenja, koja su sadèržana u sklopljenom po Nama s papinskom stolicom konkordatu, u cielom obsegu Našega carstva danom proglašenja ovog patenta stupiti u podpunu zakonsku krepost.

Izvedenje ovih opredieljenjah naloženo je Našem ministru bogoštovja i podučavanja, porazumno s ostalim učastvujućim ministrima i Našim vojnim vèrhovnim zapoviedništvom.

Dano u Našem carskom glavnom i prestolnom gradu Beču, dne petoga mieseca studenoga, godine hiljada osamsto petdeset i pete, vladanja Našega sedme.

Franjo Josip s. r. (M. P.)

Grof Buol-Schauenstein s. r.

Grof Thun s. r.

Na previšnju zapovied.

Ransonnet s. r.

Bèrzojavne viesti

Iz Varšave, 13. stud. Dne 7. otišao je car iz Nikolajeva i uputio se u Krim, da hrabroj svojoj vojsci osobno zahvali. I pošto bi njeg. veličanstvo vojsku našlo u podpuno zadovoljnom položaju, nastupilo je dne 12. stud. povratak u Petrograd preko Moskve. — Do 12. studenoga nije nepriatelj ništa poduzeo. (Wien. Ztg.)

Iz Pariza, 13. stud. Dvor se vratio u Tuilerie. Hercog Cambridge danas se izčekuje.

Iz Berlina, 13. stud. Parnica radi izdaje bèrzojavnih depešah svèršena je. Svi obtuženici, osim Goldberga, biahu obsudjeni. Louis Mayer obsudjen je na zatvor od 3 ½ godine i trogodišnji gubitak gradjanskih pravah.

Austrianska carevina.

U Zagrebu, 16. stud. Poslie liepe jeseni, koja je cieloga mieseca listopada i početkom studenoga uztrajala, navali od ovo niekoliko danah neprestana kiša, i obzorje je tako oblacima zastèrto, da skoro neima izgleda vedrini, ako bura neraztiera tu pomèrčinu. Sava raste i bojati se je poplavah.

U Beču, 13. stud. Jučer stigao je ovamo njeg. kr. visost princ Ljudevit bavarski, brat njenoga veličanstva carice, iz Monakova.

— Car ruski poslanik knez Goršakov imao je tečajem posliednjih danah nieki dogovor s car. francezkim poslanikom, g. baronom Bourqueney-om. Mnogi spajaju ovaj pojav u savez s glasovima o miru.

— Upravo javlja se iz Petrograda, da je izašla naredba, kojom se izvoz žita iz svih ruskih lukah zabranjuje.

— Polag nieke bèrzojavne depeše iz Galca od 14., biesnę na cèrnom moru od niekoliko danah strahovite oluje. Lloydov parobrod, koi je dne 6. otišao iz Carigrada, još nebiaše u nedielju (11) u večer, kad je bèrzobrod iz Pešte došao, stigao u Galac. Nagadja se da su ga oluje prisilile, da uplovi u koju luku cèrnoga mora.

Iz Beča piše „Pester Lloyd": Vlada je pozornost svoju obratila na plaće dèržavnih činovnikah. Kao što se govori, o predmetu je tom viećano u posljenoj ministarskoj konferencii, gdie je, kako se doznaje, baron Bruck predložio, da se plaće svih dèržavnih službenikah povise, za 10%.

— „Bukurester Deutsche Ztg." za preprieciti kojekakve pretieranosti, priobćuje sliedeći dogadjaj:

„Stiepan Türr, rodjen Madjar, služio je u c. k. austrianskoj vojsci i za vrieme talianskopiemontezkog rata prebiegao k nepriatelju. On je stupio u službu u piemontezkoj vojsci, vojevao protiv Austrie a poslie stupio u englezku vojsku, u kojoj sad, kako se govori, ima čin pukovnika u povierenistvu. Po nalogu svoga poglavarstva, da u Bukureštu kupuje i nabavlja spravu za konje (hamove), biaše on, budući se regiment „Franjo Dragutin", u kojem je on prie služio, nalazi ovdie u posadi, spoznat, uhvaćen i pod pratnjom poslan preko granice. Primietiti valja, da je isti već prie po austrianskom ratnom sudu kao veleizdajica in contumaciam obsudjen i njegovo ime na viešala udareno."

U Tèrztu, 13. stud. Danas u jutro 7½ satih izdan je sliedeći bulletin: „Jučeranji dan i posliednja noć biaše mirna. Njeg. car. visost oporavlja se bez zaprieke. I velika ona ćutljivost prema svietlu i zvuku umaljava se. Medjutim još uviek potreban je strogi mir."

Turska.

Iz Carigrada, 3. stud. Omerpaša je iz Suhumkale-a krenuo jur prema Kutaisu; on razpolaže mnogobrojnim, urednim konjaništvom, nad kojim zapovieda izkusan konjanički general Vepler, rodom Hes.

Ovdie neima gotovo nikakove vojske; sva vojska iz unutarnjosti carstva skuplja se u Šumli, kuda je poslano i 30.000 rekrutah. Raznio se glas, da će se sastaviti jaka englezko-francezko-turska vojska, oko 200.000 m., koja će na proleće 1856 na Prut ići.

U Stambulu nalaze se fml. grof Paar, i grofi Corinini, Finfkirchen i Wimpfen. (Fremdenblatt.)

Rusia.

— Ovo je sada već osmi put cključno od 1854., kako se kupi u Rusii nova vojska. Pèrvo skupljanje pomenute godine je ono, koje se naredilo ukazom od 29. siečnja; ono se prostiralo na zapadne oblasti i uzimalo je devetoricu od 1000. Zatim je 27. travnja sliedovalo dopuniteljno skupljenje u istoj količini na istoku carstva. No još iste godine bila su nanovo razpisana skupljanja na istoku i zapadu carstva ukazima od 26. kol. i 1. pros., i to po njih desetero od 1000. A 1855 god. izdan je bio carski manifest pod 29. siečnja, kojim se na oružje pozvalo narodno opolčenje iz 18 guberniah, i to njih po dvadesetero od 1000; a poslie 3 mieseca pod 24. travnja izišao je ukaz, kojim je naredjeno bilo za zapadnu polovinu carstva da se po dvanaestero skupe od 1000. Najposlie 17 svibnja, 31. lipnja i 25. rujna izdana su tri ukaza, koja naredjuju da se skupi narodno opolčenje i iz onih guberniah, na koje se ukaz od 29. siečnja nije prostirao. Po tome je od 29. siečnja 1854. pa do 25. rujna ove godine krenuto po 42 momka od 1000 u svoj Rusii, a osim toga po 12 momakah više od 1000 u zapadnoj polovini carstva. No zato opet uzima se sad nanovo po 10 momakah od 1000 od svega naroda.

Talianska.

Iz Turina, 12. stud. U govoru, kojim je parlament otvoren, reklo je njeg. veličanstvo medju ostalima: „Ova k izmaku svome hèrleća godina biaše za sèrce moje vrieme gorkih izkušenjah. Gledavši na iztok nisam kèrzmao sdružiti moje oružje s onima, koji vojuju za pravednu stvar, za nravstvenost i nezavisnost narodah. Naši vojnici, naše pomorstvo učastvovaše s hrabrim vojskama Englezke, Francezke i Turske kod pogibelih, kod pobiede i povisiše staru slavu ove ratoborne zemlje. Bože blagoslovi njine zajedničke napore, podieli postojani mir, da se svakom narodu njegova zakonita prava obezbiede. Ratni troškovi prisilit će nas, da se opet poslužimo javnim zajmom. Vlada će nastojati, da tèrh porezah nebude tako tegotan. Kralj i narod, nerazriešivim svezom ljubavi, povierenja i sloge spojeni, dat će plemeniti primier, da se veliki temelji javnoga blagostanja, poredka i slobodne uzdèrže."

Spanjolska.

Iz Madrida, 9. stud. Marsal i ostali ustalci uhvaćeni su. — Više se neizdaju billetini o koleri. — Vlada je pročitala kortezima zakonsku osnovu, da se ukida iznajmljenje soli i duvana za god. 1857.

Niemačka.

— „Donau" piše iz Berlina: Mnogo se govorilo kako je ruska vlada većoj časti pria-

teljskih joj drugih vladah, dakle i berlinskoj, izjavila želju miriti se sa zapadnim silama. Da ostavimo na stranu pitanja, da li je ona takvo štogod izjavila i drugoj kojoj vladi, tek berlinskoj nije ona do sada još ništa izjavila. Pa zato baš ako je pruska vlada, pošto je pao Sevastopolj, i kušala izpitati da li je vrieme da se opet miri, nije to smatrati kao sliedstvo kakovoga povoda, koi bi dat bio od strane ruske vlade, nego je to kušano nesporedno od stra e berlinskoga dvora spram poznate njegove sobstvene miroljubive želje. U obće može se uzeti, da je ovdie u krugu, koi presudjuje, znatno prestala volja posredovati za račun Rusie, i to ne zato, što bi se i sada još, kao i do sada, jako želio mir; no važnost Rusie kao da je poglavito zbog bèrzo jedno za drugim pretèrpljenih štetah osobito pala. Bez sumnje se prie i ovdie kao i na drugim miestima jako pretierivala važnost vojničke ruske sile, pa sa obsienom nepobiednosti Rusie nestalo je sad i mnogo simpatie spram iste. Naravno da se to tako lahko nemože javno priznati, ali je to tako isto prirodno kao i poučno. Osim toga došle su ovamo iz unutarnjosti Rusie viesti, koje su slabo utiešive. Dogodjaji ratni, a osobito putovanje i pregledanje carevo, pokazali su tako velike nedostatke i nepravednosti u upravi, da se kao nužno pojavljuje preustrojenje, da bi se silnoj dèrżavi pomoglo malo po malo opet doći do važnosti, koja joj pristoji. Pèrva posliedica učinjenoga izkustva ima se tražiti u predstojećem ili može biti već i dogodivšem se odpustu iz službe više njih, koji su do sada imali vèrlo veliki upliv. Ovdie se već zna za nekoliko takvih odpustah, koji medjutim još nisu i zvanično objavljeni. Pri tome dolazi i to, što ratni tereti tište sve razrede ruskoga naroda; osobito je plemstvo, koje zbog velikog žèrtvovanja ljudih na rat osieća da mu vèrlo opasno stoje interesi. S tim stoji u vèrlo uzkoj svezi to, što je onako iznenada obnarodovan carski ukaz, kojim se plemstvu jemstvuje za neograničeni obstanak njegovih povlasticah. Kao što je poznato, prie je govoreno da je car Aleksander nauman osloboditi mužike; no taj vèrlo znatni korak k prosvieštenju naroda ruskog mora se za sada zbog istočnoga rata ostaviti na stranu, da bi se nezadovoljno plemstvo koliko toliko pomirilo sa žèrtvama, koje je učinilo. To je saobćenje ovamo došlo od strane, kojoj je sasvim vierovati. Medjutim staroruska stranka, pored svih tih prilikah, još nikako i nemisli popustiti; povoljan po sebi mir nemože Rusia više zaključiti, a na mir, koi će je ponižavati, nemože ona ni misliti. Po tome dogadjaji idu i dalje svojim putem, kojim su jedanput udarili, pa zato je sad manje nego ikad misliti da će im se učiniti kraj. Osobito je ovdie vèrlo hèrdjavo dielovalo to, što se kao treći i četvèrti batailloni pridruža narodno opolčenje pravoj vojsci. Otuda se zaključuje, da Rusia više nema u stvari nikakve rezerve. Ta izkustva dakle, da je t. j. preterano mišljenje o jačini Rusie i da se mnogo nedostatka i slabosti kod nje sada pokazalo, učinila su, u svezi sa uplivom dogadjajah, te se sad sasvim drugčie misli spram Rusie, tako, da sad već nije moguće javno za nju zauzeti se.

Različite viesti.

— Jedno englezko-francezko družtvo traži da mu se dozvoli, da varoš Sevastopolj opet podigne da se može u njoj živiti. Sevastopolj bi imao biti englezko - francezko - sardinska varoš.

— U Berlinu je jedan napravio nekakvu mašinu, koja sama piše.

S bojišta.

— Kako je sad u Sevastopolju? Iz „Moniteur-a.“ (Konac) U gornjoj varoši stoji i Petropavlovska cèrkva, koja je tek skoro i dovèršena i sasvim je nalik na parižku madlajnsku, no samo je kao atenski Tezeov hram razmierena. Osim više malih bogomoljah ima u Sevastopolju svega 7 cèrkvah. Na bulvaru i u susiednoj časti varoši ima i vèrlo liepih kućah, koje su sve na jedan kal, jerbo je upraviteljstvo gradsko zapoviedilo bilo, da [illegible] sve grade. Medju njima su najliepši dvori [illegible] šikokovljev i Voroncovljev, Potemkinov, Uptonovljev i Malakovljev itd. U tom kraju varoši stoji i ženska škola za diecu posade okružne i varoške marine. Ova izgleda skoro kao kakva cèrkva, gotski je gradjena, i ima krov od cinka, zeleno obojenog, pa zato su je Francuzi nazvali „zelena kuća.“ Izvan topničkog zaliva i iznutra u zalivu, a tako i duž karantinskah bateriah i zida, izprosiecanog za pucanje, i sriedsriednje tvèrdinje do tvèrdinje, sa katarkom, bio je kraj varoši, u kome je živila sirotinja i gdie su kuće sve razorene i svoje stoje razvaline.

U sriednoj časti varoši stoji biblioteka, iz koje su Rusi sobom odnieli nješto knjigah i tako nazvanih atlantah. Iz spiska se vidi da je zbirka knjigah i mapah bila vèrlo velika i sadèržavala je sve struke o ratu, sili na moru, itd. Medju francuzkim knjigama ima sviuh knjigah o ratovima Bonapartinim i spisovah sadašnjeg cara francezkog, a medju novinama ima i „Revi de de Mond“ i „Moniteur.“ Osim te biblioteke bila je u Sevastopolju i jedna čitaonica sa najboljim novim spisima i lietopisma. Drugo je u toj časti varoši znamenito zdanje teater, koi na čelu ima prazno miesto na stubove. Na ulazku u teater ima jedna cedulja i na njoj napisano, da će se za spomen 30. stud. 1853 predstavljati opera, jedna ruska narodna himna sa piesmama i slavna kantata: „Pobieda kod Sinope“, koja se onako jako razletela po Rusii. Pobieda kod Sinope odsvetkovana je u tom teateru sa onom kantatom, koju je sačinio ruski jedan oficir na moru, a odsvirao načelnik svirački admiralah glavnoga komandanta. G. Malakov davao je tu svetkovinu u teateru oficirima a osim toga poklonio je svakome matrozu od flote više od 14 cvancikah.

Sevastopolj je od same prirode stvoren za bojno pristanište, a vieština ga jè još većma dotierala. Pristanište ili upravo kazukešte izgleda kao kakav pravi morski zaliv, jerbo je 7 vèrstih (7 kilometarah i 469 metrah) do ušća od Cèrne Riečke dugačko i na úlazku 1 vèrstu široko. Na južnoj strani stoji 5 zalivah, koji su u tešnjem smislu pristanište sevastopoljsko, i jedno je karantinski, drugo artiljerijski, treće južni ili za linejne ladje, četvèrto oružnički ili brodnički a peto kilski zaliv. Kraj tih zalivah ima magazinah i radionicah svakojakih, koje su sve od 1847 god. Izmedju južnog i brodničkog zaliva ima jedan otok na kome stoje morske kasarne što su g. 1852 dovèršene, a iza njih novo admiralstvo, koje je u isto vrieme dovèršeno i doista je liepo zdanje. Kraj oružničkog pak zaliva stoje tako nazvane brodnice.

Od druge strane zida od varoši pruža se Karabelnaja, gdie su živili matrozi. Tu su Francuzi našli 4200 topovah, medju kojima nješto i od bronza; oni su od 1807, 1811, 1836 i 1846 god. i skoro svi su liveni u Branjsku. Kotli, koji su tamo nadjeni, važe 5993 kilograma. Kad se započeo rat, bilo je u Sevastopolju svega 42.869 mužkaracah i 4505 ženskinjah.

God. 1852 rusko je admiralstvo napisalo memorandum i u njemu predložilo, da se brodnice razprostru i na gradjenje parobrodah na zavèrtan, primietivši „da će tim poboljšanjem sevastopoljsko pristanište, na koje je, od kako je osnovano, potrošeno skoro 1000 milionah, biti važnie, nego i portsmutsko i tulonsko i makar koje drugo poznato bojno pristanište i neće imati ravnoga nigdie na svietu.“

— Iz Marseilla od 10. stud. telegrafira se: „U ovdiešnju luku doplovio je „Jourdain“ s pismima iz Carigrada od 1. stud. (Jednu čast novostih priobćili smo jur u prekjučeranjem broju. Ur.) Prolaz 50 brodovah, kèrcatih hranom, kroz Bosfor signaliziran je. Polazak Omerpašin u Kutais potvèrdjuje se. — Iz Krima dopiru viesti do 27. list. Rusi su podigli novu jednu bateriu kod one, koju saveznici imenom „Bilboquet“ označuju; no ista biaše bez uspieha. Pucnjava izmedju obie strane sevastopoljske živahno je nastavljena. Posada kinburnžka sastoji iz 3 francezka bataillona, koje podpomažu topčare. Glavna sila pohodnog sbora vratit će se u Eupatoriu.“

Druga depeša glasi:

Admiral Lyons stigao je u Carigrad. Admiral Bruat izčekivao se 10. stud. Flota će otići, i pred Krimom ostat će samo linejne ladje „Napoleon“ i „Vagram“, kao i flota parobrodah, koji će paziti na Dniepar, i svako obćenje izmedju Nikolajeva i Kersona priečiti. Žandarmeria francezke garde ukèrcat će se 2. stud. u Carigradu za Francezku. Ekspedicia prema gornjem Belbeku vratila se u pèrvašnje položaje. Ona je pronašla, da se ravnicom proći nemože radi velikih glibah. Posvuda čine se priprave za zimovanje. Vojska u Eupatorii pomnožana je opet sborom generala Bazaine, koi je samo 3000 m. kao posadu ostavio u Kinburnu. Jedna čast saveznog konjaništva polazi opet u Tursku.“

— Iz Helsingöra i Nyborga javlja se odlazak niekih englezkih ladjah kući.

Bečka burza

dne 14. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74⁵/₈
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	78
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za	100 for.	
» » » » „ 1839, »	100 »	
» » » » » 1854, »	100 »	97¹³/₁₆
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		69⅞
Bankovne dionice komad po		944
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	2040
» bečko-glogničke željeznice »	500 »	
» šoprunsko-malobečke » »	200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . »	250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . »	200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	525
» » Lloyda u Tèrztu . »	500 »	407½
» budapeštanskog lančanika »	500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . . za	100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. .	for.	94⅛
Augsburg za 100 for. current	»	113⅜
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	112¼
Genóva za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko.	»	82⅝
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	11-6
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	112¼
Marseille za 300 frankah	»	132
Pariz za 300 frankah	»	132¼
Prag za 100 forintih.	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	241
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	18¼
Srebro od 14. studenoga	14¼

SLUŽBENI LIST.

Nr. 4649 (Pz.—35) (3—2)

Kundmachung.

Vom 1. December l. J. an, wird sich die k. k. Postexpedition in Carlobago auch mit der Aufnahme, Bestellung und Beförderung von Geldbriefen und sonstigen kleinen Fahrpostsendungen, insoweit deren Transport mittelst Fussbothen möglich ist, befassen und mit dem Postamte Gospić in einem 1mal wöchentlichen Fahrpostkartenwechsel treten.

Was hiemit veröffentlicht wird.

Agram 7. November 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klempay.

Br. 7523. (304—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. listopada 1855 broj 3621 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ivanu Lovinčiću, za spadavše na dobro Lipa, u obćini Lipa kotaru Bosiljevo županii zagrebačkoj, ležeće $49^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 19.800 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 15. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 15. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. veljače 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 18. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7625. (305—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. list. 1855. br. 4257. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Benku Lentulaju, za spadavše na dobro Gornji Tèrči, u obćini Toplica-Obres, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $4^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1700 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. veljače 1856 u 10 sątih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 22. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7626. (306—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. listop. 1855 broj 4255 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Benku od Lentulaju, za spadavše na dobro Biškupec, u obćini Biškupec kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $13^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5450 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno žahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 26. veljače 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 22. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 5331. (D.S. 308) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 21. sèrpnja 1855 broj 3093 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. ostavinskoj masi Jurja Pisačića, za spadavše na dobro Novakovec, u obćini sv. Ivan i Hum, kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće $14^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5850 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 8. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 27. list. 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7616. (309—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13 listop. 1855 broj 4291. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji, gji. Barbari i malodobnoj Hermini Kupinić, za spadavše na dobro Bedenica, u obćini Hum i Viničnó kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj, ležeće $4^4/_8$, kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1800 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. ožujka 1856 u 9 satih u jutru i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4757/g. (Izv.—541 g.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razteréćujuća koemissiaza Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6. listopada 1855. br. 4199 pronadje u 2100 for. srebra, od kojih kamate teći počimlu od 1. studena 1855, i to za 5 % negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Horvacka i Druškovec, kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Verbina, takodje Kis-Horvatska, zvano gdje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kade tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4757/g. (540—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6. listopada 1855 broj 4198 pronadje u 2200 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 5 % negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Jelenjak kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Also Jelenjak gje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1.) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4757/g. (539—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6 listop. 1855 br. 4200 pronadje u 10.150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 25 % negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Sopot kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Stipernica gje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 2381. (Izv. 548) (3—2)

Oglas.

Od strane c. k. kot. ureda moslavačkog, stavlja se ovim do javnog znanja, da će se dne 24. studenoga u 3 sata poslie podne javna dražba o iznajmljenju uzdèržavanja u ovdašnjem apsupolitičnih i kaznenih uznikah, obdèržavat te uz najmanje tražećem za jednu osobu povieriti.

Svi oni, koji bi iznajmljenje ovo poduzeti želili, pozivaju se u gore rečeno vrieme u ovaj c. k. kot. ured dojti, gdie se i bljiži uvieti svaki dan do vremena dražbe prigodom uredovnih urah uviditi mogu.

C. k. kot. ured moslavački, dne 7. stud. 1855.

C. k. kot. predstojnik.
Tomašić.

Nr. 4814. Civ. (537—Izv.) (3—3)

Edict.

Vom k. k. Comitatsgerichte Warasdin wird durch gegenwärtiges Edict hiemit bekannt gemacht: Es sei von diesem Gerichte die Eröffnung eines Concurses über das gesammte, wo immer befindliche, bewegliche und unbewegliche Vermögen des Johann Rožić, Bürgers zu Warasdin, beschlossen worden. — Daher wird Jedermann welcher auf dieses Vermögen des Erstgenannten, was immer für Ansprüche zu haben glaubt, hiemit aufgefordert, dieselben bis längstens 19. December 1855 mittelst einer förmlichen Klage wider den Herrn Advokaten Josef Egersdorfer als Vertreter der genannten Concursmassa, bei diesem Comitatsgerichte so gewiss anzumelden, widrigens er ungeachtet des ihm etwa gebührenden Eigenthums-, Prioritäts- oder Pfandrechtes von der Concurs-Verhandlung ausgeschlossen, und aller Ansprüche auf die Concursmasse verlustig sein würde. Zugleich wird eine Tagsatzung auf den 22. December 1855, Vormittags 9 Uhr angeordnet, bei welcher der einstweilige Vermögens-Verwalter zu bestätigen, oder ein anderer Verwalter, so wie der Gläubiger-Ausschuss zu wählen sein wird, und wobei die Concursgläubiger so gewiss zu erscheinen haben, als, wenn keiner von Ihnen hiebei erschienen wäre, der einstweilige Vermögensverwalter und Gläubiger-Ausschuss, auf ihre Gefahr vom Gerichte bestellt werden würde.

Warasdin am 29. October 1855.

Der k. k. Präses:

Novak, m. p. Fohn, m. p.

Nr. 11 682 (Fin.—185) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Wegen Ausführung mehrerer Bauherstellungen an den herrschaftlichen Mahlmühlen (obere und untere Mahlmühle) zu Kutjevo wird, unter den in der Agramer deutschen Zeitung von 1. und 2. October 1855 Nr. 224 und 225 und in der Narodne Novine vom 25. und 29. September 1855 Nr. 219 und 223 kundgemachten Bedingungen am 26. November 1855 um 10 Uhr Morgens in der Kanzlei des k. k. Forst- und Domänen-Amtes Kutjevo eine dritte Licitation abgehalten werden.

Der Fiskalpreis beträgt:

a) Für die obere Mühle 4611 fl. 31 kr. und
b) Für die untere Mühle 2452 „ 48 „

Zusammen . 7064 fl. 19 kr. CM.

Unternehmungslustige wollen sich am obigen Tage bei dem gedachten Amte einfinden, oder vor Beginn der mündlichen Licitation ihre mit dem Vadium vom 353 fl. 12 kr. CMze. versehene schriftliche Offerte bei demselben einbringen.

Die nähere Licitations- und Baubedingnisse können bei dem gedachten k. k. Forst- und Domänen Amte eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek, am 6 Novemer 1855.

Raisky.

Br. 2597. (544—Izv.) (3—3)

Oglas.

Noćju od 2 na 3. t. m. najdjen je po jednom ovopodručnom žitelju na putu iz Novogmarofa u Ljubešćicu vodećem jedan konj (bitanga) kojeg vlastnik dosele pronašao se nije, što se do obćeg znanja dostavlja time, da će se isti konj, ako se vlastnik njegov do 17. prosinca t. g. kod ovog c. k. kotarskog ureda neprijavi u smislu §. 390 g. z. putem javne dražbe prodati.

U Toplicah, dne 5 studena 1855.

C. k. kotar. ured Toplički

OGLASNIK.

Br. 2555 (Izv.—543) (3—2)

Dva glavna sajma.

U selu Molvah, nedaleko od satninskog miesta Virja c. k. varaždinsko-gjurgjevačke krajine obdèržavat će se od sada, uslied previšnje dozvole, dva glavna sajma, svaki kroz tri zastupce dana, i to: pèrvi na sv. Katarinu, dne 25. studenoga, dakle već od dojdućeg mieseca počemši; a drugi, drugi dan po sv. Stiepanu, dne 21. kolovoza, kamo svaka vèrsta robe, živine, žita itd. dovesti se može, što se ovim do obćeg znanja stavlja.

U Virju, dne 29. listopada 1855.

(Dp.—181) (3—2)

Više hiljadah forintih

može se na posve sigurne papire i pupilarnu sigurnost dignuti u „Mešetarnici i Izviestioni," gdie se takodjer kupuju svake vèrsti dèržavne i privatne obveznice.

Ujedno izjavljuje se ovim, da se poradi nagomilanja raznih poslovah sa sastavljanjem i prevodima podatakah baviti nemože, i s toga od 4. točke izdanoga 1. svibnja 1855. programa odustaje.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 17. STUDENOGA 1855. Broj 264.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od kolone za pèrvipnt; a ostim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjase do 10 linijah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Dne 10. studenoga 1855 izdan je i razposlan komad X. razdiela II. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-niemačkom i sèrbsko-niemačkom izdanju. Isti sadèržava pod

Br. 21. Naredbu c. kr. hèrvatsko-slavonskoga namiestničtva od 28. listopada 1855, kojom se oglašuje prirez k izravnim dačam, ustanovljeni za upravnu godinu 1856

Dne 12. studenoga 1855 izdan je i razposlan komad XXIX., razdiela I. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-niemačkom i sèrbsko-niemačkom izdanju. Isti sadèržava pod

Br. 179. Tretji doknadni ugovor k niemačko-austrianskomu savezu bèrzojavnomu.

Br. 180. Naredbu ministra za bogoštovje i nastavu od 16. rujna 1855, kriepostnu za svekolike krunovine izim kraljevine lombardeskomletačke, kojom se ustanovljuje (sistemizira) učiteljstvo i platja učiteljah na gimnazijih.

Br. 181. Razpis ministarstva financiah od 13. listopada 1855, kojim se ukidaju lombardezke male divone u Reveru i Varesu, i podiže u Verosu kontrolni ured za robu.

Br. 182. Razpis ministarstva financiah od 17. listopada 1855, o upravljanju rudne kraljevštine u Hèrvatskoj i Slavonii.

Br. 183. Razpis ministarstva financiah od 17. listopada 1855, kriepostan za svekolike krunovine obćega saveza carinskoga, kojim se glede tvorinah od papira i glede robe tobolčarske preinačuju u carinskoj tarifi stavke 60, g), 62, c) i d) i 75, c).

Br. 184. Razpis ministarstva financiah od 18. listopada 1855, kriepostan za svekolike krunovine zajedničkoga saveza carinskoga, o ocarinjenju mastnih uljah.

Br. 185. Razpis ministarstva financiah od 21. listopada 1855, kriepostan za svekolike krunovine, u obziru pogodovanjah, podieljenih povlaštenoj austrianskoj narodnoj banki kao banki hipotečnoj.

Bèrzojavne viesti.

Iz Verone, 16. stud. Povoz br. 7. izišao je jučer u večer izmedj Padove i Pojane na postaji Mestrino iz žinjah i razorio jedan dio puta; niti putnicima ni željezničkom osoblju nije se nikakva šteta pridesila. Odmah su učinjene naredbe, da se šteta izpravi.

Iz Pariza, 15. stud. Grof Valevski i baron Hibner podpisali su ugovor u pogledu izručenja zločinacah. Car Aleksander stigao je 12. opet u Petrograd.

Iz Turina, 15. stud. Buoncompagni imenovan je predsiednikom komore zastupnikah sa 53 protiv 100 glasovah.

Iz Carigrada, 8. stud. Izvoz hrane iz svih lukah osmanskoga carstva zabranjen je, usuprot je uvoz iz inostranstva dozvoljen bez mita. Francezka flota uplovila je stranom u Beykos. Dèržavno vieće odobrilo se osnovu, da se prokopa Kistendj.

Iz Carigrada, 5. stud. Iz Krima dopiru viesti do 31. Na Černaji i kod Inkermana saveznici vèrlo bdiju i učvèršćuju se, jer se po skazivanju pribieglicah, knez Gorčakov ozbiljno sprema za bitku na otvorenom. — Iz Karsa dopiru viesti do 14. list. Rusi još dèrže svoj položaj, niti čine kakove pripreve za dignuće obsade. — Glasovi o ekspedicii u Besarabii preranі su. — Hercog Newcastle došao je u Trapezunt.

Iz Atene, 9. stud. Dne 7. biaše kod dvora u slavu francezkog admirala obied. U zapadnoj Gèrčkoj kolera je popustila.

U Tèrztu, 15. stud. Danas u jutro izišao je biletin: „Noć biaše mirna. Velika ćutljivost prema svietlu i zvuku znatno se umaljava. Oporavljenje njeg. vis. napreduje uredno."

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Za graničarske oficire i druge graničarske osobe zistemiziran je putni paušal miesto dosadanjeg beriva porciah za konje.

— Promiene u 10. granič. pieš. regimenti: Husar Jovan, kapetan 2. razreda postade kapetanom 1 raz.; Novaković Nikola, nadporučnik kapetanom 2. raz.; Halper Ladislav, podporučnik 1. raz. nadporučnikom; Glavas Mio, podporučnik 2. raz. podporučnikom 1. raz; Budisavljević Ladislav, kadet od ličke reg. postade podporuč. 2. razreda.

U Beču, 14. stud. Biskupska viećanja u pogledu ženitbenih zakonah, koji se po glasu konkordata izdat imadu, otvorit će se, kao što se to pouzdano doznaje, jur oko nove godine. No skupština ova neće u Beču biti, nego će se svi biskupi u jednoj pokrajini skupiti i viećati. Kasnie će se pak u Beču sastati mitropoliti i na temelju izradjenih po biskupima osnovah viećanja o rečenom predmetu nastaviti.

— Previšnji će dvor tečajem buduće nedielje preselit se iz Šenbrunа u Beč.

Iz Tèrsta, 14. stud. Danas u 7 ³/₄ satih u jutro izdan je sliedeći bulletin: „Jučeranji, den protekao je mirno. San u prošloj noći biaše upèrkos žestoke bure ustrajao. Oporavljenje njeg. car. visosti bezzaprіečno napreduje."

Iz Bèrna. C. k. moravsko namiestničtvo oglasilo je okružnicom, da je na gospoštinskom, upravo na granici Moravskoj u okružju Feldsberg ležećem, majuru „Neuhof" pojavila se marvinska kuga. U Eisgrubu je ta pošast žešće buknula. Budući se za takve slučaje obstojeći propisi strogo obdèržavaju, to se je nadati, da će rečeni slučaji ostati osamljeni. Na doljnoaustrianskoj granici provučen je toga radi kordon prema Moravskoj, da neprolazi iz rečenih miestah marva.

Moldavia i Vlaška.

— Mnogi se živo zanimaju pitanjem o ustrojstvu podunavskih kneževstvah. Na svaki način vrieme je, da se barem štogod prebiežno u tom obziru izradi, jer, kao što znamo, po ugovoru balta-limanskome vlada obojih knjazevah, vlaškoga i moldavskoga, već svibnja mieseca 1856. prestaje, a pri sadašnjem stanju stvari nepriličnо je da se obnove stare spletke, kojih uviek pri izboru biva medju bojarima. Kao što se čuje, osobito su sliedeće točke, koje će pri novom uredjenju biti od važnosti: 1) da se ukinućem izbora i postavljenjem nasliednoga knjaza ograniči bojarska oligarhia, kojoj ustav zemaljski mnogo ide na ruku, a tako isto i tim, da po zakonu može svaki, koi ima sposobnosti, steći javno zvanje, koje je do sada izključivo pripadalo bojarima; 2) da svaki jednako i bez razlike plaća porez, pa i sami bojari, koji su do sada bili slobodni od poreza; 3) da se ukine robstvo i nomadski živeći cigani i čivuti da se postojano nastane; 4) da se kneževstva otvore stranim kapitalima i stranoj radinosti (do sada je strancima zabranjeno bilo imati nepokretnih dobarah, i stranim ljudma od radinosti presiečena je bila svaka prilika dielovati štogod za napredak). Na posliedku trebat će u razmotrenje uzeti i pitanje o konzulatima. Pored slabosti i nedostatnosti tamošnjih ustanovah lasno oni dolaze u sukob sa miestnim vlastima.

Rusia.

— (Knez Vjazemski o sadašnjosti Rusie). Po svima ruskim granicama zametnu se rat sa svima svojim strahotama. Ratni gromovi gèrme po zemlji od kraja do kraja, od cèrnoga do baltičkog, od baltičkoga pa do bieloga, od bieloga pa do tihoga mora, gdie sinovi ruski takodjer snažno odbijaju neprijateljska napadanja i hrabro brane Rusii i zastavi ruskoj čest.

Sva Rusia ne samo je naoružana, nego se i bori u borbi kèrvavoj i prieko miere razprostranjenoj. Ona se ne samo odupire i neda se u tome odporu pokolebati, nego je i dobre volje i duhovno radi i po drugim krugovima. Rat ovaj, kome u poviestnici svega svieta neima ravna, neusriedsriedjava niti zatire sve njezine trudove i naprezanja. Pored svega rata, i to ne razdreženo, nego spokojno i skrovito i bez šuma, svèršuje ona mirne poslove na putu prosviete. Dodji u naša sveučilišta i naše škole i u akademie gradjanske i duhovne, pa ćeš se uvieriti da u njima sve kipti prianjanjem za prosvietu i znanje. Naša vlada nezanima se samo zahtievanjima današnjim, makar da su ova kako velika i ogromna, nego se ona ujedno stara i za korist i napriedak daljih naraštajah; ona razprostranjava i podstrekava razvitak naučnih poslovah i uspieha i nagradjuje ravnostne poslenike i borce na polju znanja.

Prie niekoliko miesecih, kad se ono po Europi razglašavaše, da Rusia sdvojava i iznemogava i kad tečaše ruska kèrv po različitim predielima naše zemlje, najstarie naše sveučilište medju zidovima pèrvoprestolne varoši svetkovaše svoj stogodišnji obstanak.

To nebiaše svetkovina samo za Moskvu, nego i za svu Rusiu. Njoj se radovaše sva Rusia i učastvovaše u njoj toplo dielom i blagodarno. Taj dan polagaše nauka Rusii račun od sto godinah o svojoj radnji za blago i prosvietu mnogih rodovah. Taj praznik i svetkujućim sveučilištem za goste u ime hlieba i soli spremljeni poviestni i drugi naučni poslovi služit će najdocniem potomstvu kao radostan znak, da se ni u vrieme najtežega kušanja neumaljava ruski duh i da on nesdvaja ni što se tiče sadašnje ni što se tiče buduće sudbine Rusie, nego radi sa tvèrdim uvierenjem i sviesti.

Car Nikola I., koi sad u boga počiva, neskidaše očiuh sa mirne svetkovine moskovskoga sveučilišta. On se svom dušom i misli jednako staraše i nalazaše se medju redovima svojih hrabrih vojnikah i čisto s njima zajedno trudno življaše po bojnim poljima i medju bedemima iz gradovah; no zato opet, i kad ratni gromovi gèrmiše i svèršivahu se junačka diela, on odlikovaše i nagradjivaše poslove. svèršivane u mirnome gradu nauke i narodne prosviete.

Sieni carice Jelisavete i Šuvalova i Lomonosova mogoše od radosti potresti se, vidivši da i usried kèrvavoga izkušenja blagodarna Rusia u spomenu i u česti čuva dielo rukuh njihovih i njege njihove.

Sad opet, kad gruvaju topovi sa neprijateljskih flotah, petrogradsko sveučilište razprostranjava krug svojoj naučnoj radnji, zavodeći novo odieljenje za istočne jezike. Već su spremni i učitelji i učenici. To novo zavedenie, koje je po svojoj cieli [illegible]

vremena, obećevę bogatih posliedicah [illegible] za budućnost. Odnošaji Rusie sprom azietskih narodah leže na poviestnim i zemljopisnim osnovima i po tome nikakvi dogadjaji, nikakve spletke ni trudovi zlobe, nemogu ih ni u čemu izmieniti. Šta više, vrieme i razvitak prosviete, savèršenie i udobnie dotierivanje istočnih jezikah moraju tim mnogogodišnjim i prirodnim odnošajima dati još novu silu i izvaditi iz njih novu korist.

U početku prošaste godine ministar narodne prosviete zamoli n. v. cara da mu dopusti svake četvèrte godine izvieštavati ga o onim prozvodima ruske književnosti, koji bi po najnajstrožiem izpitu najvećma zasluživali vladateljskog uvaženja i osobitog podstrekavanja. Car Nikola I. 27. sèrpnja 1854 izreče svoje previsoko saizvoljenje da se izvèrši ta misao. Neima sumnje, da će ta miera podstrekavanja donieti željenoga ploda. Darovi, koji se odaju na važna i po družtvo koristna liela naučna i književna, u tome će poslu biti novom ravnosti razpaljeni pomislivši da se najznatnia i najbolja čast njihove radnje, tako reći, na oči visokoga upravitelja duhovnoga napriedka u otačestvu izvèršuje. To carsko podstrekavanje biaše i inače uviek ono, što pokreće rusku književnost u napredak. Počimjući od Lomonosova, neima još ni jedne odlične darovitosti, koju car nenagradi i nezakloni. Do danas je vlada Karamzina, Šukovskoga, Kozlova, Baćuškova, Puškina, Gogola i još mnoge druge ne samo izdašno podpomagala i obezbiedjivala u njihovim potriebama za život, nego ih je sprom zasluge i odlikovala i povišavala. (Konac sliedi.)

Gèrčka.

— Onaj dogadjaj, što ga je parižki „Moniteur“ iz Atene prijavio, da su njihova velič. kralj i kraljica, vraćajuć se sa šetnje, posjetila novo-popravljenu rusku cèrkvu, da razvide krasote u njoj načinjene, isti gèrčki listovi u toliko oprovèrgavaju, što ni najmenje nespominju, da bi se bio „Te Deum laudamus“ dèržao. — Imenito list „Fama,“ organ Kalergisov, nebi jamačno prećutio bio prigode, da je šta istinita u stvari. A sasvim je naravno, da su pievači i svećenstvo dočekali liepo njihova veličanstva, jer je to i pristojnost i običaj kèršćanski.

tek samo na jednu stranu se izvèrne, te čoviek nemože dalje ni na zemlji spavati nego mora ustati. Koi god neustane na pèrvu uzbunu zvenceta, taj i zaslužuje da bačen bude iz kreveta.

S bojišta.

— „Milit. Ztg.“ od 14. piše: „Posliednja istočna pošta nije doniela nikakvih noviih viestih s bojišta. U Kinburnu ostalo je 3000 m. kao posada; ostalo piešačko oddieljenje ukèrcalo se u Eupatoriu, da tamo zimu provede. Svekoliko konjaništvo smiestit će u Bosforu, Varni i Burgasu; barem su za to učenjene priprave.

I u Šumli skuplja se iz Macedonie i Rumelie vèrlo znamenita vojna sila. U ovaj hip imade tamo jur 20.000 m., još drugih 15.000 izčekuje se tečajem mieseca studenoga. Seraščier razvija veliku dielateljnost, da sèrdara Omerpašu i Selimpašu u Sukumkaleu i Erzerumu providi potrebitom ratnom spravom. Zajedno su oba vèrhovna zapoviednika dobili zapovied, da još tečajem ove jeseni svakako operacije započmu, za da se što više meguća korist postigne iz one bitke, koja je kod Karsa toli sretno izpala za tursko oružje. Omerpaša je svoje konjaništvo pod zapoviedničtvom generala Veplera takodjer poslao u Redutkale, a načelnik štaba Ferhardpaša gradi na potoku Fasi mostobran. O kretanjima Selimpaše iz Erzeruma neima nikakvih viestih. Njegov sbor sastavljen je iz garde, nizamah i redifa, dakle iz najbolje turske vojske.

Iz južnoga Sevastopolja leži pred nama pèrva dnevna zapovied novoga guvernera, generala Levaillant-a: on je zapoviednik 2 pieš. divizie pèrvog vojnog sbora. Za bombardiranje ruskih sievernih gradićah čine se s mora i kopna najveće priprave. —

Iz Krima imamo izravne viesti do 26. listopada. Ruski najvišji zapoviednik premiestio je toga dana svoj glavni stan u Bakčisaraj, te je desno krilo svoje vojske prema Eupatorii pomnožati dao. General d' Allonville nije od 22. p. m. prema Simferopolju ništa poduzeo; on stoji u Eupatorii i (pošto su Sak i Karagurt toga dana spaljeni) bdije na cestu u Perekop preko Tolčake, dočim su se Rusi na istočnoj

druge strane većma se mèržuja na „vierolomnu Englezku“ ukorenila u Rusah. Svi francuzki vojnici, koji su dopali ruskoga robstva i opet su promienjeni, hvale jednoglasno postupanje rusko s njima; ali tako nije i sa engleskim vojnicima, jerbo se Rusi u svačem pokazuju da jako mèrze na njih. Englezka dakle niekako osieća da ima zašto nastaviti rat protiv opasne joj Rusie dokle se god ova neoslabi, pa pored svega što se u Englezkoj obrazuje sajedinjenje više partajah na korist mira, lord će Palmerston zacielo najposlie opet odèržati pobiedu. U Parizu se tome većma nadaju nego što bi radi da se to dogodi, jerbo od niekoga vremena ona strana, koja je za mir pa je bila pala, pogleda opet povratiti svoj upliv.

Bečka burza

dne 16. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		[illegible]
Dèržavne zadužnice	za 5%	74 [illegible]
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	92
dto iz narodnog zajma .	» 5%	77 [illegible]
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za	100 for.	
» » » » 1839, »	100 »	
» » » » 1854, »	100 »	97 [illegible]
Bečko-gradski banko	za 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		[illegible]
Bankovne dionice komad po		[illegible]
Eskomptirane dionice od dol. Austrie za	500 f.	
Dionice sjeverne železnice . . po	1000 f.	2032½
» bečko-glogničke železnice »	500 »	
» šoprunsko-malebečke » »	200 »	
» Budiejovička-Gmundsko-Linєske železnice . . . »	250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . »	200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	
» » Lloyda u Tèrstu . »	500 »	
» budapeštanskog lančanika »	500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po	200 forint.	
» Gjurske železnice . . .		

Br. 4830/g. (Izv. 535.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemaljska razterećujuća komisija za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855 broj 4012 pronadje u 2150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 5⅛ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Radoboj, Jesenje i Šemnica, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Pregrada gospodina Ivana grofa Lichtenberga, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4831/ (536—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855, broj 4011 pronadje u forintih 400. od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 1 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Pačetina, kotaru krapinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Tèrnovec, gosd. Ivana grofa Lichtenberga, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

C. k. predsiednik

Novak. **Fohn.**

Br. 7617. (310—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisija za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. listopada 1855 broj 4266 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Stiepanu i Franji Kosu, za spadavše na dobro Nespes, u obćini Hèrnjavec, kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće 1²/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 6. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7648. (311—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. list. 1855. br. 4263. i 4265. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Egidu od Mikšiću, za spadavše na dobra Zorkovec i Mirkovopolje, u obćini Zorkovec itd. kotaru Karlovac i Jaska, županii zagrebačkoj ležeće 47²/₈ i 21⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 18,900 i 8600 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

1. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 10. ožujka 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7624. (312—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. listop. 1855 broj 4261 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. bratji Josipu, Stiepanu i Mati Draganoviću, za spadavše na dobro Psarjevo, u obćini Psarjevo, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće ²/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 100 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 7. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 7627. (D.S. 313) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvi-

dacionalnom presudom od 13. listopada 1855 broj 4230 i 4231 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Marii Horvat, za spadavše na dobra Bedenica i Turkovčina, u obćini Hum, kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće $15\frac{6}{8}$ i $7\frac{2}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6300 i 2900 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlàd. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 7. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti isplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. siečnja 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. list. 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4757/g. (Izv.—541 g.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijaki sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća koemissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6. listopada 1855. br. 4199 pronadje u 2100 for. srebra, od kojih kamate teći počimlu od 1. studena 1855, i to za $5\frac{2}{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Horvacka i Druškovec, kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Verbina, takodje Kis-Horvatska, zvano gdje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

(Dp.—183.) (3—1)

Natiečaj.

U Medjimurju, županii varaždinskoj, kotaru gornjim, u tèrgu Sèrdišće, izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara s plaćom 300 for. sr., osam hvatih dèrva, slobodan stan i vèrt. Koji miesto ovo zadobiti žele, imadu svoje molbenice, s dokazi vieštine i ćudorednosti, ondašnjemu župniku selnićkom g. Jos. Matošu podnieti, i probi vieštine orgulah i pievanja, u kapeli sèrdiškoj podvèrči se.

U Nedeljišću, dne 12. stud. 1855.

Franjo Vlasković,
medj. gornji kot.
nadzornik:

Objavljenje stanja austrianske narodne banke na 2. studenoga 1855.

Imetak.

		fr.	kr.	for.	kr.	for.	kr.
Kovanog novca i srebra						48,013,198	$39\frac{1}{4}$
Eskomptiranih predmetah, platit se imajućih izmedju 5 i 92 dana				63,674,095	— $17\frac{3}{4}$		
„ „ u Pragu		3,730,774 fr.	23 kr.				
„ „ u Bèrnu		2,199,611 „	35 „				
„ „ u Pešti		3,727,923 „	43 „				
„ „ u Tèrstu	3,758,544 f. 3 kr. 2,200,000 „ — „	5,958,544 „	3				
„ „ u Lavovu		737,224 „	5 „				
„ „ u Gradcu		697,317 „	57 „				
„ „ u Lincu		698,673 „	53 „				
„ „ u Holomucu		499,985 „	45 „				
„ „ u Tropavi		478,688 „	2 „				
„ „ u Sibinju		620,343 „	23 „				
„ „ u Celovcu		240,811 „	43 „	19,5?9,818	32	83,263,413	$49\frac{3}{4}$
Predplate uz pravilno položene domaće dèržavne papire, koje se povratiti imaju najdulje za 90 danah				59,317,200	—		
„ kod podružnih zavodah za vieresiu u pokrajinama				16,030,500	—		
Izkazani dèržavni dug za izmienu papirnog novca b. v. i to:							
a) po 4% kamate nosećega				29,248,581	$2\frac{1}{4}$		
b) neukamatjenog				31,735,976	$37\frac{1}{4}$	60,984,557	$39\frac{2}{4}$
Ostatak duga, koi je sredstvom dohodka iz narodnog zajma od g. 1854 za pobrani papirni novac dèržavni, još za podmiriti						41,881,575	51
Ugovorom od 18. list. 1855 uredjen dug, koi je hipoteciran na dèržavna dobra predana narodnoj banki za prodaju						155,000.000	—

a) Zajam Ugarskoj 2%	Od dèržave ujamčeno	450,000	—
b) Za podporu siromašnih obèrtnikah, bez kamatah		768,800	—

	for.	kr.
Stanje rezervnog fonda u dèržavnim papirima	10,361,582	35
„ fonda pensiah u dèržavnim papirima i bankovnim akciama	1,001,966	—
Vriednost bankovne zgrade i drugog imetka	2,241,711	$50\frac{2}{4}$
	479,254,506	$25\frac{1}{4}$

Dug.

	for.	kr.
Banknotah u tečaju	393,331,023	—
Reservna glavnica	10,361,588	$17\frac{3}{4}$
Pensionska glavnica	997,883	19
Nedignjene dividende, platiti se imajuće naputnice, zatim saldi tekućih računah	5,691,211	$25\frac{3}{4}$
Bankovna glavnica kroz 100,000 akciu, po izvornoj uložbi od 600 for. srebra na akciu	69,875,800	—
	479,254,506	$25\frac{1}{4}$

U Beču 2. studenoga 1855.

Pipitz, upravitelj banke. Sina, namiestnik upravitelja banke Murmann, ravnatelj banke.

Uèrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDILJAK DANA 19. STUDENOGA 1855. Broj 265.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. odlinie za pèrviput; a satim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platjasedo 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Br. 15472.|3150.

Za ublaženje tužnog stanja ubogih pogorielacah miesta Macute skupljen je po poglavarstvu grada Zagreba iznos od 11 fr. 40 kr., koji je se daljne opredieljenje ovom namiestničtvu dostavljen.

Dočim se ovaj iznos svèrsi svojoj dostavlja; izražava se ujedno dobrovoljnim darovateljem u ime nevoljnikah izkrena zahvala.

Od c. k. hèrvatsko slavonskog namiestničtva.

U Zagrebu, dne 5. studena 1855.

Br. 18819.|3691.

Za podporu stradajućih požarom žiteljah grada Požege, prispieli su nadalje sliedeći dobrovoljni prinesci i to:

Od c. k. namiestničtva u Beču iznos . 2 fr. 54. kr.
Od c. k. namiestničtva u Lincu iznos 4 fr. 33. kr.

Ukupno . 17 fr. 27 kr.

Dočim se ovaj iznos svèrsi svojoj dostavlja, izražava se ujedno i time dobrovoljnim darovateljem u ime nevoljnikah izkrena zahvala.

Od c. k. hèrvat. slav. namiestničtva.

U Zagrebu, dne 2. studena 1855.

Bèrzojavne viesti

Iz Pariza, 15. studenoga u večer. Izložba je danas zaključena. Svetčanost obavljena je polag programa, započela je oko podne i savèršila se u dva sata. Carev govor bieše popodne na burzi udaren. Govor u bitnosti glasi: „Uperkos rata stegla se ovamo Europa, jerbo je znala, da rat samo onima prieti, koji su ga prouzročili, i da se u interessu sigurnosti i nezavisnosti sviuh vodi Vi svi želite mir kao i ja, ozbiljan, bèrzi i postojan mir. Nu da se bèrzo postigne, mora se Europa izjaviti, jer bez javnoga mnienja groze ratovi izmedj velevlastih produžiti se; ako se usuprot Europa odluči izjaviti, tko ima pravo, tko li nepravo, to će se time postići silan korak za riešenje; civilizirajuća Europa napokon uviek pobiedjava. Kažite svojim zemljacima, da Franceska negoji nikakve mèržnje. U borbi za pravdu i pravo neka se izkreno izjave želje za ili protiv nas, ravnodušnost (indifferentizam) zločesto je proračunanje i žuteno pogreška (erreur). Što se nas tiče, to ćemo mi oružjem u ratu mahati i kod toga ipak nastaviti diela mira.“

U Carigradu, 14. stud. Omerpaša je dne 5. o. m. forcirao prelaz preko Ingura. Neprijateljska vojska sastojala je iz 8000 m. uredne vojske i 12.000 m. mingrelske i gjurgjianske milicie. Poslie petsatne bitke, u kojoj su Rusi prepatili veliki gubitak, predjoše Turci preko Ingura na četiri različna miesta. Generalissimus polazi na Kutais. (Wien. Ztg.)

Iz Londona. Sir William Codrington javlja bèrzojavnom, da prima imenovanje vèrhovnog zapoviednika nad englezkom vojskom u Krimu. „London Gacette“ od 13. donosi to imenovanje.

Iz Turina. General Lamarmora javlja bèrzojavnom iz Kadikoja od 10., da su dva englezka parobroda stigla s novom piemontezkom vojskom.

Iz Pariza, 16. stud. „Moniteur“ donosi nieku depešu g. Thouvenela iz Pere od 14., da je Omerpaša forsirao prelaz kod Ingura; Rusah bieše tu do 20.000 mom., bitka trajala je 5 satih. Omerpaša maršira na Kutais.

Iz Carigrada, 15. stud. Dne 6. stud. forsirala je vojska pod Omerpašom — gazeć vodu do ramena i pod strašnom pucnjavom — prelaz preko rieke Onakora iliti Onfiur (Ingur?) u Georgii, koga braniše 16.000 Rusah. Turci navališe na ruske redute s bajonetom i uzeše ih upèrkos sdvojne obrane. Ruska vojska nagne biegati, ostavivši na miestu preko 400 mèrtvih, medju njima dva viša i 30 područnih oficirah. Turska vojska izgubila je 68 mèrtvih i 220 ranjenih; osvojila je pak 5 topovah, 7 kolah džebane i 40 mom. zarobila.

(Wiener Zeitung).

Austrianska carevina.

U Ladjevcu, (u slunjskoj reg.) 15. stud. Uzimljem si čest priobćiti vam, da se je ovih danah u ovdiešnjoj župnoj cèrkvi kèrstilo jedno mužko diete, koje imade 25 (dvadeset i pet) naravskih pèrstah s noktima i svim članovima, i to na svakoj nogi šest, na desnoj šest, a na lievoj ruki sedam.

Podjedno javljam vam žalostnu viest, da se je 1. studena naglo kratelj pojavio, i u ovomu selcu od 27 kućah do danas razbolilo se je 69 osobah, umèrlo 33, ozdravilo po malo.

Nikola Zic, s. r.
župnik.

— Njegov eks. fml. grof Koronini prispieo je 12. stud. iz Bukurešta u Beč, i odsieo u hotielu Munča.

Dolazak njeg. eks. gosp. fml. Koroninia u Beč kao da stoji u savezu sa predstojećim reformama u Vlaškoj. Znamo da sadašnjem knezu vlaškom u siečnju 1856 g. izlazi vrieme knezovanja, i da se ima nov izbor činiti. Bojari s njihove strane svagda nezadovoljni s postojećim knezom, jer čeznu i sami za prestolom, prave različne spletke. One će se umnožiti još većma, kada stane ta nova englezko-francezko — turska komisia ustav izpitavati.

— Iz pregleda za tekuću godinu doznaje se, da od Isusovog reda u Austrii postoji 177 licah, u Francuzkoj 1697, u Belgii 463, a u Španii 364.

— Prošaste subote spaljeno je 400.000 komadah bankah po 10 kr. koje su odvadjene iz tečaja.

— U Lavovu sastavilo se jedno družtvo da za potriebu varoši nabavlja za jeftinu cienu najnužniu hranu. Ovo družtvo radit će za tri struke: prodavat će naciepana i sitno izteterisana dèrva za ogriev na četvèrt ili po hvata, i u fašinama; prodavat će hleb od pšenice i raži, a najposlie brašno, kašu, krompir itd. Družtvo je napravilo ustav, koi saobštava Lemb. Zeit.

U Beču. Polag stigavše iz Pariza od 15. bèrzojavne depeše podieljeno je na austrianske izložitelje, porotnike i članove komisie 18 odlikovanjah začastne legie. Osim toga podieljeno je austrianskim izložiteljima 3 velike zlatne, 16 malih zlatnih kolajnah, 200 kolajnah pèrve i 254 druge vèrsti, zatim je 237 počastno spomenjeno a 52 dopitana su odlikovanja za punozaslužne poslove.

Rusia.

— (Knez Vjazemski o sadašnjosti Rusie.) (Konac). Na konca prošaste godine bude njeg. velič. car izviešten o 17 novih dielah i medju najodličniim spisateljima budu vladateljskog blagovoljena udostojeni profesori moskovskog sveučilišta Soloviev i Kalačev i još Fedorenko, koi je pomoćnik pri kijevskom sveučilištu.

Prie kratkoga vremena ministar narodne prosviete imao je sreću podnieti na visoko usmotrenje sadašnjem, blagosloveno vladajućem, caru ova diela:

1) „Poviest o ruskoj sekti, koja je poznata pod imenom Starobrjadstvo.“ Njenome sačinitelju, episkopu viničkome, Makariu, po premilostivoj zapoviesti izjavljeno je carsko blagovoljenje.

2) „Poviest o gèrčko-slavensko-latinskoj akademii moskovskoj.“ Sačinitelju, najnižem činovniku moskovske akademie, Smirnovu, takodjer je po premilostivoj zapoviesti izjavljeno carsko blagovoljenje.

3) „Pravoslovsku Zbirku“, izdanu profesorom kazanskoga sveučilišta, Mejerom, kome je premilostivo podaren pèrsten sa briliantima.

4) „Rusko Gèrboslovje.“ Sačinitelju, pridvorniku Lakiru, po premilostivoj zapoviesti izjavljeno je carsko blagovoljenje.

5) „Pakao“, piesma od Dantea Aligiera, prevedena Minom. Prevoditelju je premilostivo podaren pèrsten sa briliantima.

U isto vrieme ministar narodne prosviete imao je sreću predati njeg velič. caru zbirku dielah Kopernikovih na latinskom jeziku sa poljskim prievodom. Izdatelju i prevoditelju, upravitelju varšavske zviezdoslovske gledaonice, Baronovskome, premilostivo je podaren pèrsten sa briliantima.

Ovdie se nemože sa zadovoljstvom neprimietiti, da se u obćem kretanju radnje ruskoga slova osobito pojavljuje sasvim narodan pravac. Osobito se proučava Rusia, njena poviestnica i njeno družtveno stanje, njen jezik i nasliedna njena načela, prirodne svojstvo njeno i njeni proizvodi; to je ono, čim se naši izpitatelji i pisci najviše zanimaju. Karamzinom po mnogogodišnjem trudu prokèrčeni put kako koi dan sve se većma dopravlja i vodi nas bliže željenoj cieli, sasvim t. j. poznavati drago nam otačestvo i cieniti ga i po tome ljubiti ga sa više sviesti i ljubavi razpaljenom.

Nadati se je, da će pri daljem razvijanju toga pravca najposlie utvèrditi se ruski duh u našoj književnosti i odèržati pobiedu nad pozajmljenim načelima, koja su ga do sada vèrlo mnogo putah odvraćala sa puta njegovog i smetala mu prirodnim težnjama. Razumie se da pri tome nemože biti razgovora o zatvoru književnosti medju njena četiri zida. Duhu trieba saobćivanja i mienjanja ponjatjah i znanja. No kad se ima i strano primiti i privesti, onda to neka bude samo dobro i spasonosno u pogledu nauke, vieštine i naravstvenosti. Netrieba tražiti nikakvog oduševljenja niti rukovodstva po književnostima, koje su svoje cvietajuće i zrielo doba već preživile i sad još samo ostatke svoje izjavljuju ograničeno.

U vremena političkog, gradjanskog i družtvenog razdora mora i književnost biti razdorna i zamèržena.

Dignite se više! Nedajte se povoditi samo po savremenosti, pa makar ona kakva bila, Pred vama stoje blaga od stolieća, koja su i savremenost i potomstvo. Proučite ih prilježno, prenesite ih i stopite u ruske misli, u ruski govor. Šukovski je, prevedavši „Odiseju“, našu pojeziu obdario valjanim ruskim stvorom. Neizporedjujući koi je od dva prevoda bolji, prevoditelj je Dantea svojim saviestnim poslom popunio odavno osiećanu prazninu u našoj književnosti. No njegov je posao udostojen i premilostive nagrade.

Vlada takodjer jako podstrekava koristne i znamenite poslove u svima granama književne radnje. U njoj ima naukah milostivoga podstrekavajućeg pokroviteljа; ni sama pojezia neostaje bez učastja i uvaženja.

Da zaključimo ovaj sastavak sliedstvom obćim, koje će biti i znamenito i radostno. Pored sviuh sadašnjih ratnih prilikah, oružana i boreća se Rusia zato opet nepopušta u svojoj naučnoj i književnoj radnji, upravljajući je osobito na samostalne otačestvene poslove ili i one poslove, koji imaju obću vriednost i cielj. Vlada, koja bi pažnja lahko mogla biti odvraćena važnosti sadašnjih dogadjajah, zato opet po svojoj velikoj ljubavi sprem svega, što se god tiče koristi i slave otačestva, ima još pažnje i za poslove naučne i književne.

U tome dvostranom pojavu zadèržani su bezsumnjeni znaci o duhovnoj sili sadešnje Rusie, kao i sigurno jemstvo za njezinu buduću sudbinu.

Franeezka.

Pariz 10. stud. Portugalski poslanik predao je juče caru jedno pismo, u kom mu kralj portugalski javlja, da je zauzeo prestol i da potvèrdjuje poslanika na svom miestu. „Moniteur“ javlja opet nieke promiene sa poslanicima. Baron Brenio naimenovan je za poslanika u Napulju. Delakur pozvan je natrag u dèržavni saviet, grof Montesuj, dosadanji poslanik u Florencu, dolazi miesto markeza Detalnaja, koi je premiešten u stanje mira, za poslanika kod niemačkog saveza, knez Delatur d'Overn, dosadanji poslanik u Vejmaru postao je poslanikom u Florencu, a vikomt Melosz-Fresni naimenovan je za poslanika u Vajmaru.

— Moniteur javlja i to, da je vèrhovni zapoviednik flote u cèrnom moru dozvolio, da se neutralne ladje mogu vratiti iz Azovskog mora do 20. stud.; ulazak u to more zabranjen je je pak tèrgovačkim ladjama od rečenog dana. Prošaste sedmice osudjeni su kako ovdie, tako na drugim miestima mnogi tèrgovci, koji prodaju špeceraje, brašno, vino, mlieko i hlieb sbog hèrdjave miere i vage. Sudovi postupaju sad strogo protiv nebrojene prievare, koju isti ljudi čine.

U subotu (17) daje varoš Pariz princu Napoleonu i carskoj komisii izložbe veliku čast.

— Dvor se zanima jako s dočekom sardinskog kralja, koi će se najvećom slavom podobno kraljici Viktorii dočekati. O ženitbi njeg. sardinskog velič. govori se u dvoru ozbiljno. Uvieravaju, da se naša dražestna carica za tu stvar osobito interesira, pa da je pisala vojvodi Kembridju, da dodje sa sestrom svojom u Pariz. Kažu, da carica namierava predstaviti vojvodkinju Kembrić svome kraljevskom gostu iz Piemonta. U katoličkom Piemontu učinila bi ova ženitva, ako se obistini, najveću pozornost.

S bojišta.

— „Times“ donosi dopis nieki iz englezkog stana u Krimu od 25. list. Žitelji sela Karani, što leži na po puta izmedj Balaklave i monastira sv. Gjorgja, živeći mirno za vrieme velike obsade, i od saveznikah više ili manje prepitanje dobivajući, molili su, počem je Sevastopolj pao, da se prenesu na koju mu drago točku poluotoka, koja je u ruskim rukama. Počem je ruskom zapoviedniku stvar saobćena, budu rečeni žitelji 10. list. u Kafu prenešeni, gdi ih je primio jedan oficir ruski.

— Kao što „Globe“ javlja, iznosila je engleska vojska u Krimu 16. list. 56,000 ljudih razne struke. Konjanikah bilo je 5000 a piešakah od prilike 33,000 ljudih. Topčiah i saperah gotovo 9000.

— „Ruski invalid“ donosi veliki članak o jurišu na Kars 29. rujna. Iz njega se doznaje sad tek pravi gubitak Rusah. On iznosi koje mèrtvih, koje težko i lahko ranjenih 6517 ljudih, a na turskoj strani, premda su Turci imali korist utvèrdjene pozicie, iznosi gubitak 4000 ljudih. U docniem dopisu od 12. list. javio je general Moraviev da je generallieutenant Kovalevski od ranah umro, a ranjena dva generala i pukovnik Serebriakov imaju nadu ozdraviti. Od lahkih ranjenikah već su mnogi ozdravili i k sastavi povratili se. Žitelji u Karsu tèrpe veliku oskudicu, osobito begaju mnogi Lazianci.

— Preko Marseilja javlja se iz Carigrada od 5.: U Sevastopolju pronašli su se kod gradića Nikolinog podzemni poslovi od velike važnosti. Saveznici neprestano pucaju sa svojih bateriah na sieverne gradiće. Na Černaji se vèrlo bdije, odkako se raznielo, da knez Gorčakov namierava prie svoga odlazka zametnuti još jednu bitku. Ruska vojska dobila je zapovied, da bude u pripravi za navalu; na istoj su strani sagradjeni takodjer mnogobrojni prenosni mostovi. Saveznici podvostručili su svoje predne straže.

Domaće viesti.

U svèrhu proslavljenja blagdana sv. Skladoile (Cecilie) davat će družtvo prieteljah glasbe u Zagrebu u oči istog blagdana t. j. dne 21. studenoga 1855 u narodnom kazalištu muzikalnu zabavu uz običnu ulaznimu, a na isti blagdan t. j. dne 22. studenoga 1855 obslužavat će se velika misa u cèrkvi sv. Katarine u 10 satih iz jutra; napokon dne 25. studenoga 1855 obdèržavat će se godišnja siednica družtva prieteljah glasbe u Zagrebu, u družtvenoj glasbenoj učioni (u kipnoj ulici, u kući g. Kiepacha br. 175).

Pozivaju se indi gg. članovi podupiratelji i prijatelji družtva na mnogobrojno učastje.

Po ravnateljstvu družtva prieteljah glasbe u Zagrebu.

Bečka burza

dne 17. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

Dèržavne zadužnice . . . . . sa 5%	$74^{5}/_{8}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	78
dto . . . . » $4^{1}/_{2}$%	$64^{3}/_{4}$
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^{1}/_{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	$97^{1}/_{2}$
Bečko-gradski banko . . . . . sa $2^{1}/_{2}$%	
» » » . . . . » $2^{1}/_{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	$69^{1}/_{2}$
Bankovne dionice komad po	932
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.	$2037^{1}/_{2}$
» bečko-glogničke železnice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmündsko-Lincske železnice . . » 250 »	$214^{1}/_{2}$
» požunsko-tèrnovačke želez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	523
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske železnice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	$93^{3}/_{4}$
Augsburg za 100 for. current . . . . »	113
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$114^{5}/_{8}$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	82
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . . »	11-2
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	$112^{1}/_{8}$
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	$131^{1}/_{4}$
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	$242^{1}/_{2}$
Carigrad za 1 forint . . . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novaca.

Carski dukati	$18^{3}/_{4}$
Srebro od Konvencionalnog	$13^{1}/_{2}$

SLUŽBENI LIST.

Br. 987. (553—Izv.) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. sud ludbrežki poziva sve one, koji iz ostavštine dana 10. travnja t. g. s oporukom preminuvšeg Petra Novkovića, bivšeg providnika spahiluka bukovačkog, štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 29. prosinca t. g. u 10 satih predpoldan ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kotarski sud ludbrežki, dne 8. studenoga 1855.

Nr. 16901. (187—Fin.) (3—1)

Conkurs-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Finanz-Landes Direction für Kroatien und Slavonien ist eine prov. Kassa-Offizialsstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig belegten Gesuche unter Nachweisung de Alters, der zurückgelegten Studien, der mit gutem Erfolge bestandenen Cassa-Prüfung, der praktischen Ausbildung im Cassa- und Rechnungsgeschäfte, der bisherigen Dienstleistung, der Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer der letztern verwandten slawischen Sprache und der Kautionsfähigkeit, unter Angabe allfälliger Verwandtschafts, oder Schwägerschafts Verhältnisse mit Finanzbeamten dieses Verwaltungsgebietes, im vorgeschriebenen Dienstwege bis 15. Dezember 1855 bei dieser Finanz-Landesstelle einzubrigen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 9. November 1855.

Nr. 13310. (186—Fin.) (3—1)

Kundmachung.

Bei dem hiesigen k. k. Hauptzollamte werden alte von der ärrarischen Saveüberfuhr in Podsused herrührende Seilstücke im Gewichte von mehreren Zentnern und im Gesammtwerthe von vierzig Gulden den 26. November l. J. um 9 Uhr Vormittags im Concurrenzwege veräussert werden.

Hievon geschieht die Verlautbarung.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Agram, am 14. November 1855.

Br. 7750./civ. (184 Dp.) (3—1)

Izrok.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu objavlja ovime, da je na molbu g. Stiepana Vrabčevića, kao stečajne mase Franje Peera, upravitelja u sporazumljenju vierovničkog odbora uz odobrenje predloženih dražbenih uvietah prodaja sudbena mlina sa pristojališti, kod sv. Savera pod br. 241. pokraj grada Zagreba ležećeg na 9725 fr. $27^{1}/_{2}$ kr. sr. sudbeno procienjenog dozvoljena, i usljed toga rok pèrve dražbe na 7. siečnja 1856, a druge na 8. veljače 1856. svagda u 9 satih prie podne u dvorani ovog c. k. zemaljskog suda opredieljen.

S toga pozivaju se upitni mlina kupiti žele[illegible] na opredieljene dane time, da će imati kod dra[illegible] be 5% odustatninu od kupovnine u ruke sud[illegible] nog poviereništva položiti, te da će kupac mo[illegible] terete na istom mlinu uknjižene na koliko nje [illegible] povnina prikrije, po naredbi ovog c. k. zemalj[illegible] suda preuzeti.

Ujedno se priobćuje, da se procienben[illegible] pisnik, zatim dražbeni uvieti kao i tabularni [illegible] vadak u pisarni ovog c. k. zem. suda viditi [illegible] prepisi dobiti mogu.

Napokon pozivaju se svi oni, koji al[illegible] na posebnom o ovoj prodaji ubavieščeni n[illegible] upitni mlin unosom u zemljištnu knjigu ka[illegible] potekarno pravo stekli jesu, da do proda[illegible] nog mlina to svoje pravo kod ovog c. k. [illegible] prijave, jer u protivnom slučaju, ako se [illegible] vog uticanja kupovnina izplatom prijavi[illegible] knjiženih vierovnikah izcèrpi, imat će [illegible] štetne posliedice pripisati.

U Zagrebu 3. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. [illegible]

Nr. 5739. (38—P.z.)

Kundmachung.

Vom 20. November l. J. an [illegible] lefahrt Agram, Steinbrüken um ei[illegible] her, somit um 8 Uhr Abends vo[illegible] fertiget werden.

Was hiemit zur allgemeine[illegible] bracht wird,

Agram, den 18. Novembe[illegible]

In Dienstes Absein der k. [illegible]

Kl[illegible]

Odgovorni urednik Dr. Ljudevit Gaj. — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 20. STUDENOGA 1855. Broj [illegible]6.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvěrstbina: 4 kr. sr. od linije za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 linia 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Štokholma, 12. stud. General Canrobert uživa neprestano najveće odlikovanje i poziva se k mnogim svečanostima kraljevske porodice.

Iz Danciga, 16. stud. „Locust" otisao je 13. o. m. iz Faro. On je išao odmah dalje u Kiel, kuda će se daljne depeše parobrodom iz finskog morskog zalieva opremati.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Viesti objavljenoj u broju 253. ovog lista u pogledu nagrade, koju je g. Körbler u niem. Gradcu dobio, ima se dodati da je isti gospodin dvie srebèrne kolajne, najme za jabuke jednu i za kruške napose jednu srebèrnu kolajnu jednakim napisom u ime pèrve nagrade dobio, što je za našu domovinu od osobite važnosti — budući da je time dovoljno opravdano ono opako mnienje — da u Hèrvatskoj nema nikakovog voća.

U Beču, 17. stud. Polag stigavše danas bèrzojavne depeše c. k. glavnog konzulata u Parizu ostat će izložba obèrtnosti i liepih umietnostih otvorena do 30. studenoga, radi predstojećega dolazka njeg. velič. kralja sardinskog u Pariz.

— O poslanstvu generala Canroberta nečuje se još ništa pouzdana; ipak osigurava se, da će general iz Štokholma poći u Kodanj, i kralju dansku Fridriku VII. izručiti vlastoručno pismo cara francezkog.

U Pešti 5. stud. Kao što je objavljeno bilo u svoje vrieme, juče je dèržana ovdie glavna ili godišnja siednica matice sèrbske. Najprie je u ovdiešnjoj sèrbskoj cèrkvi poslie božje službe dèržan parastos pokojnom sèrbskom dobročinitelju Savi Tekelii. Poslie parastosa otišli su članovi u dvoranu zavoda. Članovah je bilo malo: osim ovih odavdio bila su samo četvorica sa strane i to trojica iz Novog Sada medju njima i g. biskup Platon Atanacković. Počem je carski komisar došao, vrata se dvorane otvore i predsiednik siednicu otvori. Družtvo je nadležnoj vlasti predalo program premetah za ovu siednicu i po tome programu tajnik je govorio o onome, što je matica za ovu prošlu godinu radila, pročitani su računi matice i izviestje o procesima svakoga fonda. To su obični pèrvi predmeti takvih godišnjih skupštinah.

Poslie toga otvoren je govor o ustavu matice u obće i onoj točki, da se po želji višje vlasti doda u ustav ona točka, koja će opredieliti, šta će se sa imetkom matice činiti ili našto će se opredieliti u slučaju ako bi matica kojim god povodom prestala. U sliedstvu ovega čitan je pèrvi ustav matice od 1826, čitani su poslie projekti drugi od 1842 i 1845. Oba ova docnia projekta išla su na to, da maticu načine i niekim učenim družtvom. Kad je sve to pročitano, jedni su članovi htieli da se zbog kratkosti vremena samo najprieče točke starom ustavu dodadu ali je većina bila da se ustav sav po današnjoj potrebi nanovo načini. I tako se sve glavne točke tu pretresu i odboru jednom ostavi da ustav izpuni ili sklopi na osnovu toga zaključka. Po zaključku tome matica ostaje pri starom glavnom opredieljenju, t. j. neće biti učeno družtvo nego družtvo koje će pomagati razprostranjivati književna diela u narodu našem. U glavnome ona ostaje na starom osnovu. Za rukovodstvo udešena su opredieljenja shodna današnjoj potrebi. Zadužbine Tekeline i Jovanovića, koje su rukovodstvu matice savietovane ulaze u ustav matice u toliko, u koliko je bilo nuždno odrediti način njihovoga rukovanja. Ušla je u ustav i ona točka, šta će se sa fondom matice, ako družtvo prestane. Za ovu je točku riešeno da se pri svemu tome, što je nemoguće misliti da družtvo može prestati, opet i u takvom slučaju ima, bilo od posliednjih članovah matice, ili koga mu drago drugoga fond matice upotrebiti na pèrvo i sadašnje njegovo opredieljenje, a to je na izdavanje sèrbskih knjigah. Ovaj novi ustav ili danas ili sutra bit će svèršen i od članovah podpisan i poslie nadležnoj vlasti na potvèrdjenje poslan.

Prilikom tom izvieśteni su članovi, da molba ona matice za premieštaj njezin u Novi-Sad stoji i sad kod ovdiešnjeg carskog namiestničtva i to zbog toga, što ono očekuje, da matica odredi i kaže kako će sa zavedenjem Tekeliinim rukovati kad se u Novi-Sad premiesti. Pri svemu tome, što će to u novi ustav doći, opet je, po želji višega miesta, o tome načinjen odvojeni protokol, u kome je odredjeno, da će matica iz Novog-Sada imati ovdie dvojicu svojih članovah, koji će sve ono raditi, što potrieba ište; ovi članovi da će davati izviestja matici, a matica preko namiestničtva vojvodstva ovome ovdiešnjem carskom namiestničtvu. To su poslovi jučerašnje matičine skupštine, koja je na posliedku za predsiednika opet izabrala g. Koića. Dok ustav bude gotov, znat ćemo onda još što god više.

Poslie toga dovora o ustavu vrata se sale otvore i u nju udju pitomci zavoda i drugi gosti. Dvojica od pitomacah govorila su u slavu svoga i narodnoga dobročinitelja shodne govore i to tako krasno, da im je svak reći morao da su dostojni dobročinstva koje uživaju. — S tim je skupština zavèršena.

Ovdie se je čulo da je udovica pok. Save Tekelije u Parizu umèrla. Od imanja pokojnikovog ostavljena je bila znamenita vriednost njojzi za uživanje za života. Poslie njezine smèrti pripada to imanje takodjer zavedenju Tekeliinom. Ono će iznositi 60 do 80.000 for. sr.

Turska.

Iz Trapezunta, 25. listopada. Omerpašin glavni stan nalazi se kod Suhumkale, kamo neprestano dolaze podkrepljenja iz Krima i Varne tako, da već turska, tudie skupljena vojska broji do 40.000 m. Jedno oddieljenje od 11.000 m. otišlo je putem preko Guriela, nu nigdie nije naišlo na odpor. Omerpaša imenovao je Mihalja Bega i Šamila za muširе u turskoj vojsci.

Iz Carigrda, 5. stud. Posliednje oddieljenje konjaničkog kontingenta ukèrcano je iznenada za Kafu. Savezna flota prezimit će ovdie i u Beykosu; 1200 m. od englezko-niemačke legie prispielo je na 3 parobroda ovamo. Izvanredno stanje uzduha; noći su tople. Nieki lahki potresi su se pojavili. Izmedj turskoga i englezkoga vojinstva dogodilo se nieko sraženje, u kome je više ljudih poginulo.

Iz Smirne, 7. stud. Četiri englezka parobroda dovezoše ovamo 600 bolestnih.

— „Alg. Ztg." pišu iz Carigrada, da vèrlo je sumnjiteljno, da će lord Redklif biti odazvan sa poslaničtva, makar da se o tome često pogovaralo. Medjutim kaže, da je Englezkoj upliv kod porte sad jako pao, a naprotiv Francezkoj se podigao, i to koje zbog ratnih dogodjajah, a koje i naročito zbog toga, što se g. Tuvenel vlada vèrlo mudro i umiereno.

Rusia.

U Petrogradu, 8. stud. „Sieverna pčela" priobćuje odpis, što ga je njeg. veličanstvo dne 30. p. m. iz Nikolajeva upravilo na grofa Petra Kleinmihela, i kojim odpisom prima se ostavka njegova, kao ministra obćenja i javnih gradjevinah, a on se pridèržuje za člana dèržavnog vieća.

— Francezki listovi donose do znanja dvie nedavno izišavše naredbe ruske vlade. Pèrvom se odredjuje, da se mnogobrojni bataillони ruskog opolčenja imadu skupiti u pokrajini Kievskoj, za da na prolieće kod otvorenja rata odmah na ruci budu. — Polag druge naredbe car je Aleksander, uvaživši podpuno uništenje ruske tèrgovine u Sevastopolju, Eupatorii, Jalti, Kèrču, Kafi, i Bèrdjanskom, ova miesta oprostio svih porezah i daćah, dok se mir nepovrati u Krimu.

— O boravljenju njeg. veličanstva cara Aleksandra u Odesi donosi „Wiener Zeitung" sliedeće izviestje:

„Kod dolazka carevog (dne 3.) izostaše sve svečanosti, te biaše jur tmično, kad je njeg. veličanstvo prispielo. Oko 9 satih u večer biaše jur sve tiho na boulevardu i pred carskim stanom, te su samo noćni straž ri podvostručenom revnosti obavljali svoju dužnost.

Dan 4. stud. biaše mutan i debela magla ležala je u ulicama, da nebiaše na deset koračajah vidieti. Reklo se, da će car u 11 satih ići u cèrkvu, nu prie preda se pustili sva poglavarstva, magistrat, cehove i tèrgovačke sborove. I konzularski sbor dèrzao je za dužnost, umoliti njeg. velič. da se predstavi, i da zahvali za dosadanju zaštitu izkazanu toli mnogobrojnim ovdie živućim strancima. Nu njegovo veličanstvo nemogaše primiti podvorenje konzulah. Oko 11 satih, pošto bi predstala sva poglavarstva, njeg. je veličanstvo stupilo u dvoranu, gdie biahu tèrgovački sbor, cehovi i obèrtnici. Mair odeski, veletèržac James Cortazzi, naturalizirani Englez, započe, budući ruski slabo govori, svoj nagovor francezki. Car ga prekine bèrzo i progovori skupštini niekoliko riečih ruskih: Da je već 17 godinah tome, što ga tudie nije bilo, on je odavna želio i raduje se, što može nazočne vidieti; vremena su mutna postala itd. itd. — Kad je za to jedan tèrgovac izjavio ufanje, da će mir za tri mieseca sliedovati, odgovori njeg. veličanstvo na bèrzo: „Dao bog, ja to takodjer želim i sigurno iz cieloga sèrca."

Zatim je išao car u cèrkvu. Za vrieme službe božje skupio se medjutim iz dalekih predgradjah narod, da cara kod izlazka iz cèrkve pozdravi. Kad su zvona oglašivala najsvetiu čast službe božje, doleti jedan Kozak u Carrièr-u preko tèrga pred cèrkvu i pred sakristiom sidje s konja predavši nieku cèrvenom kadifom vezanu knjigu ordonnanz-oficiru, koi potonji s njom otidje u cèrkvu.

„Bèrzojavna depeša", govorilo se medju nazočnima — i velikom ljubopitnostju motrilo se onamo, kad za niekoliko hipah izadje iz sakristie zapoviednik južne vojske, general Liders, koi se s carem u kočii vozio u cèrkvu. Ozbiljnost ležaše na njegovom licu, nu ozbiljnost vojnička, i premda se u licu zèrcale duševne misli, to opet ljubopitnost nazočnih ostade nenamirena. General Liders stupi u četvèroprežnu kočiu i ode, dočim je još služba božja trajala.

Kad je car izišao i cèrkve, projašiv fronte ljudih, upita ih, kako im je? — Svi

odgovore: „Zahvaljujemo najpokornie, vaše carsko veličanstvo!“

Franeezka.

— „Fr. Pstg.“ piše, kako su sad u Parisu jako zanieti predlogom turskoga upraviteljstva tim, da se pravi željeznica od Carigrada do Biograda, koja će biti 800 kilometarah dugačka.

Na pèrvi, veli, pogled prevario bi se čoviek, pa bi i pohvalio portu, što se i sama miesša u industrialno kretanje ostale Europe, gradeći taj put. Ali franceski dèrzavnici, i drugi odlični ljudi, misle da to neće toliko ni porti biti od koristi, koliko Niemačkoj, a lahko može biti i Rusii, koja kadgod može taj put upotrebiti kao strašno oružje protiv same Turske. Ona bi u tom slučaju manje brige zadavala, ako bi bečkoga kabineta politika, koja je odredjena ugovorom od stud. mieseca, uvukla i Niemačku u položaj, koi bi bio Rusii protivan. Pri sadašnjem pak stanju stvarih Franceska bi i Englezka, ako bi pružile Turskoj ruku na takav preduzetak, lahkomisleno same sebi napravile posla. Ponajbolje bi bilo napraviti željeznicu od Adrianopolja preko Skadra na more jadransko. Put taj bio bi za 300 kilometara kraći; osim toga vodio bi on preko rumeljske i albanske oblasti, koje obilno imaju livadah, dèrvah, marmorah, bakra i gvoždja. Onda bi vlada turska uviek lako mogla u te zemlje, koje se često bune, poslati koliko treba vojske, a tako bi i oživila talianska pristaništa na jadranskome moru. Naprotiv put preko Adrianopolja u Beograd, idući preko sultanu viernih oblastih, nebi imao nikakvoga novog političkog upliva, no samo bi svu tursku tèrgovinu predao Niemačkoj u ruke, a suviše bilo bi to na štetu istih zapadnih silah, koje tolike žèrtve čine na korist Turske i brane je. Sa strane pak vojničke smatra se da bi po europejsku ravnopravnost imao najboljih posliedicah put, koi bi vodio u Skadar. U ovome ratu bi željeznica, koja bi vodila na bojno polje, stajala polak puta, te tako bi i plaćanje za prevoz hrane za saveznićku vojsku a i same vojske stajale takodjer samo polak koliko sad stoje. Zbog toga se misli, da se željeznica od Carigrada u Beograd neće prie graditi, dok se god nedovèrši put do Skadra i nepreda občenju.

To su mišljenja, koja u Parizu vladaju o turskom predlogu o željeznici. Svakojako mora se kao glavni put graditi linia od Carigada u Adrianopolj. A dokle taj put, koi je dugačak jedno 200 kilometarah, nebude gotov, Niemačka će i zapadne sile imati kad sporazumieti se, pa onda turska vlada, što je vèrlo važno, neće u svome hodu u napredak biti uznemirivana.

Iz Pariza, 15. stud. „Moniteur“ piše: Princ Napoleon sdružio je jučer u večer u palači Royal članove medjunarodne porote (Jury) i povierenike različnih vladah, koji su najviše doprinieli k izložbenim poslovima. Princ im izjavi zadovoljstvo cara i preda dotičnim znakove reda počastne legie. „Moniteur“ priobćuje imena odlikovanih, 2 od njih imenovani su komandeurima reda, 8 oficirima, medju njima g. Hornbostel iz Austrie i 3 Prusa; vitezima reda imenovani sa 32, medju njima 8 Austrianacah. Od inostranih povierenikah imenovano je 7 oficirima, medju njima Austrianac g. Burg, 24 vitezima, medju tima g. Hock i g. Švarc iz Austrie. Od franceske porote jeden je član imenovan komandeurom, 6 oficirima, 19 vitezima začastne legie.

Hercog Cambridge stanuje u Tuilleriama; ugovor za izručenje zločinacah izmedj Franceske i Austrie jučer je podpisan. Izložba liepih umietnostih ostaje otvorena do 30. studenoga jer se množina visokih osobah nalazi u Parizu. —

Službeni list donosi nieko izviestje maršala Pelissiera o rekognosciranju poduzetom po generalu d'Allonvillu. — Parobrodom „Ganges“ prispieše u Marselj dne 14. viesti iz Carigrada od 5.

Belgia.

U Briselu otvorene su dne 13. komore po kralju, koi je u prestolnom govoru medju ostalima spomenuo putovanje hercoga od Brabanta, koi je u svim zemljama, koje je posietio, našao konštatiran visoki položaj, kojega se domovina uživa. Nadalje reče kralj tečajem govora, da je unutarnji položaj zemlje zadovoljan. Kao predloge za komore objavio je kralj: pobudjenje na radnju, da se olakša nabava živeža, javna dobrotvornost, predlozi za porote i pitanje o sveučilištu. Govor zaključuje, da, kako narodi i vlade počituju belgiansku nezavisnost, da se to pripisati ima umierenosti i iskrenosti, koja temelj naše politike i osnov medjunarodnog značaja sačinjava.

Amerika.

— Sve jasnie proizlazi namiera sievero-amerikanskoga saveza, tamo težeća, da današnju europejsku krizu upotrebi na to, da si pribavi postojani upliv u odnošaje staroga svieta.

Poznato je, da je posliednjih nedieljah došao u Atenu izvanredni poslanik sdruženih dèržavah. Sada već ima pouzdanih dokazah, da to poslanstvo svojski radi za praktične uspiehe. Kabinet vašingtonski želi u Ateni podići stojeće poslanišvo i ugovara, da mu se ustupi otok Milo (Melos) na egejskom moru, koi je 3 [illegible] hvata velik te ima liepu, prema sievernim vihrima obezbiedjenu, luku. Na pèrvu točku gèrčka će vlada radostno pristati, jer ona u osobi sievero-amerikanskog poslanika dobiva nieku zaštitu protivu pretežja zapadnih silah; nu ustupljenje otoka u svèrhu podignuća postaje za amerikansku flotu pružit će velikih težkoćah, ako franceska vlada izjavi načelo, da se sredizemno more ima smatrati kao francezko.

Poznato je, kakovom opaznostju zapadne sile postupaju sa zastupnicima sdruženih dèržavah, a da zapoviednici flote amerikanske umiedu odvažno postupati, dokazala je stvar Koste. Tim će dakle težje biti nastojanje zapadnih silah, da preprieče ugovor. Isto tako znamenita je viest, koja se opet raznosi, da Rusia želi posredovanje sieverne Amerike u iztočnom pitanju. U tu svèrhu priobćio bi ruski punomoćnik kabinetu vašingtonskom uviete, pod kojima je car sklon na mir, a za podporu svojih predlogah pripravan je učiniti izvanredne koncessie za slobodnu tèrgovinu. (Presse.)

S bojišta.

— Polag najnovih izviestjah iz Krima, piše „Milit. Ztg.“ pregledao je car ruski takodjer vojsku stojeću pod knezom Goršakovom, te je dne 12. o. m. nastupio svoj povratak preko Moskve u Finsku. Do rečenoga dana (12) nije se na poluotoku ništa znatniega dogodilo. Veća čast sdružene flote prispiela je jur u Beykos a parobrodi plove po svim stranama cèrnoga mora, da luke, koje su posieli saveznici, provide vojskom, zairom i ratnom spravom. Tečajem ovoga lieta prispielo je u Bosfor i Kamiš niekoliko franceskih parnih čamacah, koji da se upotrebe za rekognosciranja u ušćima Dniepra i Buga. Pokušaji njima izvedeni nisu zadovoljili izčekivanjima admiralah. U zaliev od Odese poslano je od 2. — 5. o. m. niekoliko manjih ratnih ladjah; radi vladajućih jesenskih olujah dignuta je strožia blokada i jedan parobrod skoro bi bio nasieo kod Lustdorfa. U Eupatorii je linejna vojska iz logora u varoš dovedena; egipatski general Meneklipaša položio je svoje zapoviedništvo; što će se s konjaništvom dogoditi, nebiaše u Varni poznato.

Iz Kèrča i Jenikala ukèrcana je pèrvašnja posada za Balaklavu i Kamiš; miesto nje došla je englezko turska legia. Samo je turska vojska odanlie i večom stranom iz Krima otišla u Suhumkale. Turska je vojska u Krimu gotovo upotrebljena bila na račun engleski za tranšee i gradjenje putevah. Odkako je pak poslana k glavnoj vojsci Omerpaše, nalazi se ona mnogo bolje raspoloženom. Porta je nastojala pružiti sèrdaru sva sredstva, koja joj stajaše na razpoloženju, da svoje operacie što skorie započme. Jedan sultanov adjutant donio mu je zapovied, da odmah dalje krene, za da pobiedom na čèrkeskoj obali povisi poštenje turskog oružja.

To je sèrdaru i prilično za rukom pošlo. Omerpaša je dne 5. o. m. forcirao prelaz preko Ingura i to poslie 4 satne bitke, iza koje su se Rusi povukli na brieželjke, koji diele Kutais od Ingurske doline. Sad će morati sèrdar forsirati još dva klanjca, gdie će naravski do nove bitke doći. Ingur, iliti bolje rekuć Inguri, ističe iz bèrda Elbrouz u Kabardi koje je 16.800 stopah visoko, i ulazi u cèrno more kod Anaklee, od Redutkalea prema sieveru. On sačinjeva stranom granicu izmedj Abkazie i Mingrelie. Najshodnia za operacie cesta vodi od Sugdidi-a, Abasinsk-a i Kunze, gdie se mora forsirati Dskenis-Dskali, jedan nuzpotok Riona, prie nego li se postigne Kulaš, najbližje miesto za operacie prema Kutaisu, glavnom gradu Mingrelie.“ —

Bečka burza

dne 19. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$74^7/_{16}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$77^{15}/_{16}$
dto . . . . » $4^1/_2$%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^1/_2$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2^1/_2$%	
» » » . . . . » $2^1/_4$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	69
Bankovne dionice komad po	926
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2030
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	522
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	$93^5/_8$
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$112^3/_4$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$111^1/_2$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	$81^3/_4$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	10-[illegible]
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	11[illegible]
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	13[illegible]
Pariz za 300 frankah . . . . »	13[illegible]
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint	parah
Carigrad za 1 forint	parah
Smirna za 1 forint	parah

Tečaj novca.

Carski dukati . . . .

Srebro od 17. studenoga . . . .

SLUŽBENI L[illegible]

Nr. 13310. (186—Fin.)

Kundmachung

Bei dem hiesigen k. k. Haupt[illegible] alte von der ärrarischen Saveüber[illegible] sied herrührende Seilstücke im G[illegible] reren Zentnern und im Gesammt[illegible] zig Gulden den 26. November l. [illegible] mittags im Concurrenzwege verä[illegible]

Hievon geschieht die Verla[illegible]

Von der k. k. Finanz-Bez[illegible]

Agram, am 14. November [illegible]

Br. 4830/g. (Izv. 535.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855 broj 4012 pronadje u 2150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $5^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Radoboj, Jesenje i Šemnica, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Prašno gospodina Ivana grofa Lichtenberga, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika dojti imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4831/ (536—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855, broj 4011. pronadje u forintih 400. od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za 1 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Pačetina, kotaru krapinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Tèrnovec, gosd. Ivana grofa Lichtenberga, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

C. k. predsiednik

Novak. **Fohn.**

Br. 7617. (310—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. listopada 1855 broj 4266 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Stiepanu i Franji Kosu, za spadavše na dobro Nespes, u obćini Hèrnjavec, kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj, ležeće $1^{2}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 6. ožujka 1856 o 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7618. (311—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. list. 1855. br. 4263. i 4265. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Egidu od Mikšiću, za spadavše na dobra Zorkovec i Mirkovopolje, u obćini Zorkovec itd. kotaru Karlevac i Jaska, županii zagrebačkoj ležeće $47^{2}/_{8}$ i $21^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 18,900 i 8600 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 10. ožujka 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7624. (312—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. listop. 1855 broj 4261 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. bratji Josipu, Stiepanu i Mati Draganoviću, za spadavše na dobro Psarjevo, u obćini Psarjevo, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $^{2}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 100 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 7. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 7627. (D.S. 313) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvi-

dacionalnom presudom od 13. listopada 1855 broj 4230 i 4231 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Marii Horvat, za spadavše na dobra Bedenica i Turkovčina, u obćini Hum, kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće 15⁶/₈ i 7²/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6300 i 2900 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 7. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. siečnja 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. list. 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 4757/g. (Izv.—541 g.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća koemissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 6. listopada 1855. br. 4199 pronadje u 2100 for. srebra, od kojih kamate teći počimlu od 1. studena 1855, i to za 5 ²/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Horvacka i Druškovec, kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Verbina, takodje Kis-Horvatska, zvano gdje. Josipe baronice Ottenfels, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga na- [...]

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 2. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 4. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4779/g. (534—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. listopada 1855 broj 4129 pronadje u 1300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 3²/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Domakovo i Tomaševec, kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Domakove, g. Miroslava Bedeković, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 27. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

(Dp.—183.) (3—2)

Natiečaj.

U Medjimurju, županii varaždinskoj, kotaru gornjim, u tèrgu Sèrdišće, izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara s plaćom 300 for. sr., osam hvatih dèrva, slobodan stan i vèrt. Koji miesto ovo zadobiti žele, imadu svoje molbenice, s dokazi vieštine i ćudorednosti, ondašnjemu župniku selničkom g. Jos. Matošu podnieti, i probi vieštine orgulah [...]

pokojnog Ivana Rataića spadajuće, kano i k istoj kući priležećeg vèrta i zavèrtja, koja biaše dne 27. travnja 1855. u 2241 fr. 48 kr. sr. procienjena.

Za slučaj, ako se o tomu roku spomenuti imetak uz procienbenu cienu prodati nebi mogao, odredjuje se rok druge i posliednje dražbe na dan 16. siečnja od 9 do 12 satih prie podne, o kojem roku, ako ponudah preko prociembene svote nebude, prodat će se isti imetak najviše ponudjajućemu, i izpod prociene.

Ujedno se pozivlju svi oni, kojim radi nepoznanja nebiaše dostavljena posebna ubaviest o toj dražbi, a misle, da su pravno stekli založno pravo na isti imetak, da takovo prie roka dražbe tim sigurnie kod postupajućeg suda prijave, čim bi u protivnom slučaju posliedice sami sebi pripisati imali.

Tako pèrva, kao i za slučaj druga dražba obdèržat će se o stavljenom roku na licu miesta uz sledeće uviete:

1. Svaki sudražbenik prie nego će moći kakovu ponudu činiti, morat će položiti vadium od 100 fr. sr.

2. Dotični kupac morat će položiti o roku 8 danah iza kupljene kuće 250 fr. u sudbene ruke.

3. Ostalu svotu zajedno sa dotičnima kamati od dana kupljene kuće, morat će kupac u četiri četverogodišnja jednaka roka izplatiti.

4. Kupac će morati od dana kupljene kuće, sve javne terete iste kuće nositi, i nadoknaditi masi onoliko, koliko bi ova u to ime unapried izplatila bila.

5. Troškovi dražbe pasti će na teret kupca u polovicu.

S toga se pozivlju svi kupiti željeći, da se o roku dražbe na lice uročena miesta uputit izvole.

C. kr. županski sud.

U Varaždinu, dne 11. listopada 1855.

C. k. predsiednik.

Novak, s. r. Fohn, s. r

Br. 6093. (Dp.—182.) (3—2)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-deleg. kot. suda zagrebačkog, daje se na znanje, da je na molbu Juliane udove Fodroci, rodjene Lovinčić, usmèrćenje vierovnog izdatka magistrata Karlovačkog u jakosti 6750 fr. sr. u gruntovnici zagrebačkog magistrata dne 7. studenoga 1834 intabuliranog, pošto se nitko na poziv obstojavšeg c. k. kot. suda za grad Zagreb od 24. listopada 1854 br. 8897/1853 u ovom listu oglašen, najavio nije, dozvoljeno.

S toga se pomenuta gore upisana izprava ovime za ništetnu proglasuje, te joj se pravna snaga utèrnuje, tim dodatkom, da je i izknjiženje iste dozvoljeno.

C. k. gradsko-deleg. kot. sud zagrebački.

U Zagrebu, dne 5. studenoga 1855.

C. k. zem. suda savietnik.

Schmidt.

Nr. 7468. civ. (DS.—328) (3—1)

Izrok.

C. k. zem. sud u Zagrebu daje na znanje, da je na molbu gospoje Ljubice Riffej, zastupane po odviet. Sučiću, ovèršnu dražbu 115 na 702 for. procienjenih akovah vina g. Žige grofa Vojkfya, i njegove sestre g. Dragoile D'Armero, dozvolio; i druge dražbe rok na 24. studena 1855. s time ustanovio, da će se upitno vino na ovoj dražbi i izpod ciene prodavati.

O tom se kupiti željeći s dodatkom izviešćuju, da će se ova dražba u gradu Oroslavju na pomenute dane u 9. satih u jutro obdèržavati.

U Zagrebu dne 20. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga

OGLASNIK.

Br. 2555. (Izv.—543) (3[...]

Dva glavna sajma.

U selu Molvah, nedaleko od satninskog mies[...] c. k. varaždinsko-gjurgjevačke krajine obd[...] će se od sada, uslied previšnje dozvole, d[...] vna sajma, svaki kroz tri zastupce da[...] pèrvi na sv. Katarinu, dne 25. studenog[...] već od dojdućeg mieseca počemši; a dr[...] dan po sv. Stiepanu, dne 21. kolovoza, [...]

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 21. STUDENOGA 1855. Broj 267.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom. — istu. Polugodišnje predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je cvěrstbina: 4 kr. sr. od linie za perviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 linia 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Br. 3417.|Pr

Pri 270 ždriebanju staroga dèržavnoga duga izvučena je seria br. 253.

Ova seria sadèržava previšnje zadužnice od različnog tečaja, i to: Broj 1 s 1/15 glavnične svote, zatim brojeve 72 do uključno 81; — nadalje sadèržava glaseće na donositelja 5% dvorsko - komorske obveznice br. 1 do uključivo 190 sa cielim svojim glavničkim svotama.

Ova seria obsiže glavnični iznos od 1.242.586 for. 51 kr. s kamatima po obaljenom tečaju u svoti od 26. 589 fr. 14 2/8 kr.

Po smislu previšnjega patenta od 21. ožujka 1818 moći će se ove zadužnice izmieniti sa novim dèržavnim zadužnicama, kojih kamate izplaćivat će se po izvornom tečaju u ugovorenom novcu.

U Zagrebu, 14. stud. 1855.

Za preuzv. bana,
c. k. dvorski savietnik
Benko Bentulay, s. r.

Bèrzojavne viesti

Iz Pariza, 19. stud. „Moniteur" donosi izviestje maršala Pelissiera od 16. t. g., uslied kojega su dne 15. u zrak odletila tri magazina, u kojima bieše 30.000 kilogramah baruta i 600.000 patronah. Tom prigodom ubijeno je 30 Francezah a 100 ranjeno. Po svoj prilici i Englezi su isti gubitak preplatili. Povod eksplozie nije poznat. Medjutim zalihe saveznikah tako su velike, da se pomoćni izvori vojske time ni najmanje nedotakjuju.

Iz Tèrsta, 18. stud. Njegova c. k. visost u toliko se već oporavila da se izdavanje biletinah današnjim danom zaključuje.

Austrianska carevina.

Iz Zagreba. Kao što „Pest. Ll." javlje, ustrojit će se skorim u Osieku štedionica. — Kao što su godj braća grofovi Khuen na svom dobru Nuštaru već od dvie godine podigli krasan i veliki parni mlin, kojega praktična uprava podava najbolji dokaz o obrazovanosti posiedateljah, tako sad i grof Elc na dobru svom Grabovo kod Vukovara gradi veličanstvenu tvornicu duhovitih žitčinah, koju će tierati same parne mašine. — Tako se u Slavonii u najnovie doba pojavljuje nieki živet u struki materialnoga razvitka.

U Beču, 18. stud. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je poslanika kod c. ruskog dvora grofa Valentina Esterhazy-a i izvanrednog poslanika u Carigradu, Augusta barona Kollera imenovati tajnim savietnicima.

— „Gazetta ufficiale di Verona" piše, da netemeljit ovaj glas, da su lombardo-mletačke željeznice prenešene na novi zavod kreditni.

— Tèrztjansko občinsko vieće zaključilo je u sjednici od 14., da se ima na uspomenu sretnoga spasenja njeg. car. vis. nadvojvode Ferdinanda Maksimiljana podić spomenik. Imenovana je komisia, koja će o tom viećati. — Njeg. visost nadvojvoda Ferdinand Maksimiljan tako se je oporavio, da je prenešen u svoju palaču.

— U Rim je dne 4. prispio novi ruski poslanik, grof Kiselev i preuzeo poslaničke poslove. Govori se, da car Aleksander namierava s papom sklopiti konkordat.

— Prie nekoliko danah bavio se u Beču slavni historiograf češki Palacki. On je kao što je poznato nasliedio od jednoga plemića spahiluk, jer ga je uvažio kao rodoljubca i spisatelja českog, znajući da će on prihode tog spahiluka upotrebiti na podizanje česke literature.

— Učinjen je predlog, da se u svakom miestu, gdi vašar postoi, zavede osobiti vašarski sud, koi će presudjivati razpre pri kupovanju, prodaji, i merenju žita, variva itd. Već se ištu mnienja vèrhu toga predloženja.

— Francuzki ratni parobrod „Le Petrel" koi je otišao bio u Hristiansand da pomogne tamošnjim topčarama, pošao je 6 stud. tamo, ali je skupa s vodjom (Lotsen) kod Okse-a potopio se. Ljudi su se izbavili, no ladja je puna vode, i može se smatrati, da je uništena.

Turska.

Carigrad 1. stud. Piše „Moniteur": „Dosad je bivalo sahranivanje hristjanah na mnogim miestima s ponižavajućim običajima skopčano. Tako su n. p. nieke sudie i muftie izkali, da im se pokaže dozvoljenje, prie nego što bi se započela žalostna ceremonia. Na niekim miestima sadèržavalo je ovo dozvoljenje prezitelјne izražaje, kojima se nebi triebalo nikada protiv ljudih posluživati. Otomanska vlada odvažila se učiniti kraj tim nevaljalim običajima, pa je zapoviedila gubernatorima provinciah, da se pri sahranjivanju hristjanskih podanikah turskih više prepone nepolažu. Ona im je osim toga preporučila, da pazi, da se u buduće ni u kakvom javnom pismu, u kom je rieč o mèrtvima, nebi više upotriebili ponižajući izražaji; jedni izražaj dozvoljen je: rieč Nukterefa (koi je svèršio dane života svog)."

Rusia.

Petrograd 6. stud. (N. P. Ztg.) Zagranične novine trubile su najradje do skoro po svietu: Rusia nemože dugo rat voditi, jer neima hrane za vojsku. Novine su se nadmetale, koje će više čitateljma svojima o tome napripoviedati se. Istina je, da vojska od 400.000 ljudih sa mnogobrojnim konjaništvom i velikom pèrtljagom, koja danas stoji izmedju Visle i cèrnog mora, Pruta i Dona, dosta znamenitu silu sačinjava, koja kad se sabie u jednu okolicu, mnogo biljadah pudih brašna zahtieva; ali su i naši vojnički magazini tako reći neizcèrpivi. O nedostatku nečuje se kod nas toliko, koliko ni o popuštanju.

U ostalom imamo osim velikih magazinah za armadu u svakom selu tako nazvane „Selskie zapasnie magazini" koje postoje desetak godinah već, pa su u stanju, i same izdèržavati našu vojsku. Dosad se od njegove zališnosti nije uzimala ni funta brašna, a to nek služi za dokaz da je naša vojska bogato s hranom snabdievena.

Seoski magazini vèrlo su prosti i polezni. Svaki gazda mora poslie žetve nieku čast hrane u magazin da preda: žita, raži, ječma i zobi. Za godinu danah imade već svako selo u takvom magazinu 540—500 četvèrtih različne hrane a za 10—15 godinah može i najmanje selo razpolagati sa 4—5000 rubaljah u sr. To mu je glavnica. Ja znam, da u Podolii i Volhinii imade selah, koja u magazinima posieduju više nego 25.000 rubaljah hrane.

Francezka.

Pariz, 11. stud. (Oesterr. Ztg.) U Parizu gdie mesari pekari i sačinjavaju isključivi ceh, i monopol zanata uživaju, pobudila je odredjena taksa, po kojoj moraju meso prodavati, veliko nezadovoljstvo, jer neimaju onoliko nepravednog dobitka, koliko je prie bio. Jedno s drugim prodaju parižki mesari sad meso jednu četvèrt više, nego prie, ali prihod nije predjašnjem ravan. Odtud dolazi odpor mesarah protiv najnoviih naredbah načelnika policie, koi opet primiernom strogostju i energiom svaki odpor kazni. Tako je prošaste sedmice policajni sud izrekao 45 presudah protiv upornih mesarah. U obie siednice od 7. i 8 o. m. bilo je opet 47 mesarah osudjeno i to ne samo na novčanu globu, nego po najviše na zatvor, koi najčuvstvenie vredja ovaj bogati razred ljudih. Zbog manje miere kaznjeno je u jedno 40 pekarah koje zatvorom, koje novčanom globom. Mora se priznati, da jamačno neima u cieloj Europi glavne varoši, gdie se policia stara onako, kao u Parizu, što se tiče hrane za žitelje. Tu se sad u unutarnjoj varoši hlieb i meso može jevtinie dobiti nego izvan varoši gdie se nemora plaćati porez od potroška.

Od kako Napoleon III. vlada, uzeo je načelnik policie sebi za primier nekadašnje Edile u Rimu, te tako postizava iz dana u dan sve veće uspiehe. Sa tajnom policiom upravlja popečitelj unutarnjih dielah, kom je u mnogom odnošenju podčinjen i načelnik parižke policie. Mnogobrojni policajni komesari u Parizu neimaju posla s političnom policiom, osim ako dobiju opredieljen nalog, koi im podaje načelnik policie od slučaja do slučaja. Najviše se imaju starati za javni poredak u glavnoj varoš i za ličnu bezbiednost žiteljah. Ovamo spada nadziranje nad vašarima i onim miestima, gdie se hrana prodaje. Tim načinom zasviedočava se sve bolje blagotvorni upliv policie u korist prostog naroda. Naravno da se suzbija tim načinom mnogi zasebni interes u svoju granicu natrag. Odtud dolazi i nezadovljstvo mesarah, pekarah, kèrčmarah itd. sa većom strogostju sadašnjeg upraviteljstva. Oni su najposlie sebi laskali, da će nieke članove popečiteljstva, koji su povod dali toj strogosti i baš je kriepko podpomagali, iz kabineta moći udaljiti, pa zato su različnim prošnjam cara htieli nagovoriti, da ti ljudi nemilim čine njegovu vladu. Ja sam ove pojedinosti razložio, da Vam objasnim pravu cielj kratkog članka onog, koji stoji u današnjem „Moniteuru" i koi poriče sve glasove o predstojećoj promieni popečiteljah, inače bi bila težnja tog članka u zagraničju nerazumljiva.

Pariz 12. stud. Danas je u Pariz došlo pèrvo oddieljenje carske garde iz Krima. Bilo je 3—400 žandarah. Car ih je primio u dvoru tiljeriah. Zastava im je bila sva otèrcana i izprobijana, tako isto i odielo. Čuje se, da će car natrag pozvati svu gardu i jedno 8—10 regementah, koje su najviše se odlikovale i stradale, da se nieko vrieme odmore.

Velika Britania i Irska.

London. Toristički list „Te Press" sadèrži sliedeći, pozornosti dostojni članak:

Raznose se glasovi da se misli silom javnoga mišljenja učiniti ratu kraj. Kažu da se već obrazovalo središte sa dovoljno snage da se ustroji savez, koi će imati samo jednu ciel i jednu želju, i to tu, da se prekine dugotrajući rat i dadu uvieti osiguravajući i pristojni. Narod u Londonu već je pokazao da je nezadovoljan daljim prolivanjem kèrvi; on je to pokazao javno i onako, kako više nije nimalo sumnjati i kao što mu je svojstveno kao narodu. Kroz jedno 10 nedieljah gradjani su londonski u [illegible] pominh skupštinah po velikoj [illegible] svoje uvierenje da ima prestat [illegible] ciel i nastavljanje [illegible]

neprodjemo. Učrednici londonskih novinah pristojno su bili izviešteni o dèržanju pomenutih skupštinah, i šta više imali su na njima i svojih ljudih. No oni zato opet nisu htieli kazati što je istina — da nekažemo ništa u koliko su privatni priatelji Palmerstonovi za tu ciel naučili novine šta i kako da pišu. Dovoljno je znati da su se novine jedne s drugima sajuzile da varaju London, pa zato je nužno da se oni, koji imaju štogod upliva na javno mišljenje, odupru tim novinama. No pita se: iz kakvih se elementah ima sastaviti taj odpor? Mi velimo iz onih, kojima je doista na sèrdcu viera, čest, blagostanje i sigurnost Englezke. Eksekutiva njihova imala bi se sastojati od ljudih istih željah, od ljudih, koji neklonu duhom i imaju živosti, od zastupnikah svijuh partajah. Presudni i sposobni, manuvši se svake lične cieli, radeći u tišini, imali bi oni svoju ciel prie neznano postizavati nego gledati da dobiju priliku da se sami uzvise ili i da se dopadnu množini. Što bèrže imali bi oni narediti čitav red demonštraciah, morali bi vierno snimiti javno mišljenje i svakog člana parlamenta upoznati sa naroda glasom. Ako bi bilo kakvih novih izborah, morali bi oni to upotrebiti na podupiranje svake partaje ili svakog sajedinjenja, koje ide na to, da svakoj pretieranoj sili učini kraj. Jedanput reći, takav savez nebi smieo nikako odmarati se, dokle se god nebi mač zadenuo opet u korice i Europa nebi malo odahnula od bojevah. A čim bi se postigla ciel, mogle bi se tako sajedinjene različite partaje opet razići svaka na svoju stranu, pa svaka svojim putem popravljati što ima da nije dobro i raditi da se opet okriepi obće blago, iz kojega sad kèrv teče i slabo je. Uzrokah, iz kojih se može uzeti da bi savez više njih čestnih ljudih učinio kraj ratu, ima tako mnogo, da nam skoro nije nužno ovdie ni navoditi ih. Očevidno je da je sèrdce u Englezke snuždeno i tegobno. Narodni dugovi kako koi dan sve su veći, hlieb skuplji, novac poremećen, tèrgovini sve bliža opasnost; pukovi se zatiru jedan za drugim, bojevi se biju i pobiede odèržavaju a nema još nikakve presude; vojska bi rada kući, zemlja nezna zašto se borimo; Niemačka neće s nama, carska Francezka zadaje nam brige, a Amerika, koja nema nikakvog tereta, počinje nadmašati nas na tèrgovištima svieta. Bezuvietna i tako isto nasliedna narodna kao i rodoljubska dužnost zove nas da zaključimo mir a ne da vodimo rat. One, koji volju neba skopčavaju sa plemenitom čoviečnosti zemlje, očekuje uspieh nalik na andjela viestnika na pragu od novoga vieka. Istina, bit će strastnih i partajskih krasnoslovah, no kći će oni biti? — ljudi, koji nikako nekažu da valja i oni svoj život da žèrtvuju na rat, koji plaćaju što imaju a nemisle nikako upisati se u vojnike i koji do zla Boga viču na nepriatelja i kažu da je varvarin a onamo najviše ako štogod prilože na ranjene vojnike. Koji se najvećma zauzimaju za rat, oni su, koji nimalo nestoje opasno. Smèrt valja jedanput pobiediti, jerbo je tome već vrieme. Mi hoćemo da se tako isto kaže za Englezku da je i dušom velika kao i hrabrosti. Ako pobieda, kao što kažu, sad uvienčava naše oružje, onda je vrieme pobiede za Englezku vrieme i da se velika pokaže, jerbo ona može kazati svome nepriatelju: „Ja te čujem koko jaučeš i vidim ti rane, pa Bože sačuvaj da ću ti se ja svetiti!“ Ali isterivati mak na konac i dalje samo na nepametnu c el tu, da se proslavi, nije Englezkoj zadatak. Ako se borimo za načelo, za vieru, za zemlju, to neka strahote ratne nadju svoje izvinjenje, svoju obranu. Ali ako englezka zemlja potroši sve sile svoje na diela, za koja se ni nadanje skopčati ni sloboda utvèrditi nemože; ako ona upotrebi riečitost diece svoje da kažu da nepriatelj nema čestnih namierah; ako ona produži razpru, koja može sve narode obuzeti kao bura i svaki dim na ocean načiniti da bude bojno polje: onda će poviestnica, koja nedèrži nikome stranu, prokazati našu sramotu. Niko nemože biti tako surov da želi da se takvo štogod izpuni, niti iko može biti tako nerazuman da neuvidja posliedice od tragedie, koja se dogadja medju narodima. Zato je vrieme da se jedanput uredi šta će se i kako će se raditi.

Različite viesti.

— Belgijska je vlada razpisala nagradu od 10.000 frankah za onoga, koi izumie praviti štirak od drugoga čega, a ne od žita ili podobnog čega, čim se ljudi hrane.

— Dvie liepe statue, predstavljajuće sv. apostole Petra i Pavla, skorim će se iz Sevastopolja doneti u Pariz.

S bojišta.

Iz Odese, 8. stud. Gopčević je s ladjama došao u azovsko more, no budući u tamošnjim pristaništima neima nikakvih karantenah, to nemože sa suvim ni obćiti, i budući je Odesa, — jedina luka ruska, u kojoj se nalazi karantenski zavod, — blokirana, to je sva olakšica dana Gopčeviću ilusorna; generalguverner grof Strogonov neće da na svoju odgovornost dade dozvole, da Gopčević kèrca bez karantena, niti će da pošlje karantenske činovnike u azovsko more, nego namierava o tom u Petrograd izviestiti. Ruski činovnici uztežu se tamo u toliko, da nehtiedoše primiti ni depešu, koju je Gopčević donio i koja je za guvernera opredieljena bila. Bilo bi žalostno, da se veleliepna naredba, koju su nalazeće se u ratu četiri velevlasti iznimno kao milost dozvolile, razbije o kakovu formalnost. Tu je pomoć vèrlo prešno potrebita, ako li će se odluka čekati istom iz Petrograda i to od popečiteljstva preko prevìšnjeg potvèrdjenja, to bi Gopčević morao u azovskom moru zimovati ili zaključene brodovne ugovore prekinuti. Svi tèrgovci ljubopitno izgledaju, kako će se riešiti ta stvar.

Saveznici su dne 26. list. opet na Mariopolj kroz dva dana pucali, nu odvratiše pucnjavu od ležećih na obali i pucnjavi najviše izloženih magazinah austrianskog podanika Chimbelli-a, koi se je dosietio i razvio austrianski barjak.

Iz Krima ništa novoga. Glasa se, da su ruski kozaci u šikarju poluotoka Kinburnžkog uhvatili više englezkih oficirah, koji su se niešto odviše udaljiti usudili. (Oest. Corr.)

— (N. Pr. Zeitg.) Druga godina iztočnog iliti rata civilizacie okončana je po ljudskom uvidjenju, pa je došlo vrieme računa. Znamo da su obe strane velika naprezanja činile, pa sad valja na pitanje odgovoriti, šta je postignuto, jesu li se približili protivnici cieli rata: miru? Žali bog što odgovor izpada zanieketelan.

Bila bi ludost neuviditi, da je Rusia vèrlo osietljive gubitke pretèrpila. Sevastopolj sa skupocienim zavedenjima svojim, koja su bila plod mnogogodišnjeg naprezanja, uništen, cèrnomorska flota potopljena, Očakov razoren, Kinburn izgubljen, primorje azovskog mora opustošeno. U ovom nabrajanju leži velika i postojana bieda, koja će se tek onda osietiti, kad nastupi mir, pa se stane sve i sva opravljati.

Šteta ova neima upliva na ratovanje. Ona se tiče samo vremena, novca i posla. Ali je važnii gubitak ljudih. On se neda istina opredieliti po bèrzom popunjavanju kroz nove velike upise. Rusia će pri svem tom postojan odpor davati, ali će čitav viek čoviečji osiećati, da još oskudieva naraštaj izmedj 20 i 38 godine. S druge strane neće nijedan razuman dèržati, da i zapadnjaci spavaju na ružicama a ne na tèrnju. I oni su činili nevierojatna naprezanja i izgubili više, nego što javljaju njihovi biletini. U Francuzkoj će bez sumnje zakonodavno tielo dozvoliti 140.000 upisnikah, ali je možda baš ovdie rieč na miestu: „Pomni na konac!“

Englezka je upućena samo na vèrbovanje. Ona je bila još lietos prinuždena poslati neizobražene novake u Krim. Ako ovaj rat duže postoji, neznamo kako će lord Panmur popuniti vojinstvo, što se u polju nalazi, jer englezki batailloni nemaju više od 640 ljudih. Legie stranacah pokazuju samo, da je Englezka uboga, što se tiče ratnog stana, niti je ono dovoljno, za pokriti englezku golotinju. Nemože se pomisliti, da će se umnožiti vojska narodnom milicijom, jer od 115 bataillonah englezke vojske stoje već 52 na istoku, 11 u sajedinjenim kraljevinama, 5 u ostalim europejskim štaciama, 22 u Indii, a 25 u koloniama.

Dakle je gubitak saveznikah takodjer vèrlo znamenit, niti se može nakuaditi kod jedne dèržave. No budući da je nepriatelj još mnogo koje šta izgubio, mora da su oni ipak niešto dobili? Za produženje rata vèrlo malo, ni sav Krim, koi im u ostalom nebi bio ni od koristi. Englezka može biti za iztočnu Indiu istina barem 30 godinah spokojna, a to je za tèrgovačke duše vèrlo mnogo, ako rat ostane onako kao dosad što je. Savezne flote zaista su jake za postići uspieh, no taj ostaje ipak zavisan od uredbe, koju učini protivnik, i koju je po svoj prilici već započeo.

Bečka burza
dne 20. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	u sreb
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$74\frac{1}{2}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	78
dto . . . . » $4\frac{1}{2}$%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	$58\frac{3}{4}$
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	$228\frac{3}{4}$
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	$97\frac{1}{4}$
Bečko-gradski banko . . . . . sa $2\frac{1}{2}$%	
» » » . . . . . . » $2\frac{1}{4}$ »	
» » » . . . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	$68\frac{3}{4}$
Bankovne dionice komad po	921
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	300
dto dto s plaćanjem na rate	$332\frac{1}{4}$
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2035
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	210
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	521
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$112\frac{3}{4}$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$111\frac{1}{2}$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	82
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . »	11-1
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Marseille za 300 frankah . . . . . »	$130\frac{7}{8}$
Pariz za 300 frankah . . . . . »	$131\frac{1}{4}$
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	$243\frac{1}{8}$
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	18
Srebro od 19. studenoga	$13\frac{1}{8}$

SLUŽBENI LIST.

Br. 2381. (Izv. 548) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. kot. ureda moslavačkog, stavlja se ovim do javnog znanja, da će se dne 24. studenoga u 3 sata poslie podne javna dražba o iznajmljenju uzdèržavanja u ovdašnjem apsupolitičnih i kaznenih uznikah, obdèržavat te uz najmanje tražećem za jednu osobu povieriti.

Svi oni, koji bi iznajmljenje ovo poduzeti želili, pozivaju se u gore rečeno vrieme u ovaj c. k. kot. ured dojti, gdie se i bliži uvieti svaki dan do vremena dražbe prigodom uredovnih urah uvidjati mogu.

C. k. kot. ured moslavački, dne 7. stud. 1855.

C. k. kot. predstojnik.
Tomašić.

Br. 4830/g. (Izv. 535.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855 broj 4012 pronadje u 2150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 5$^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Radoboj, Jesenje i Šemnica, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Prašno gospodina Ivana grofa Lichtenberga, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izkljućene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4831/ (536—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855, broj 4011. pronadje u forintih 400. od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za 1 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Pačetina, kotaru krapinskom županii varaždinskoj i spadavših na dobro Tèrnovec, gosd. Ivana grofa Lichtenberga, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe isključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

C. k. predsiednik

Novak. **Fohn.**

Br. 7617. (310—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. listopada 1855 broj 4266 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Stiepanu i Franji Kosu, za spadavše na dobro Nespes, u občini Hèrnjavec, kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj, ležeće 1$^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtjeve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 6. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7618. (311—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. list. 1855. br. 4263. i 4265. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853, g. Egidu od Mikšiću, za spadavše na dobra Zorkovec i Mirkovopolje, u občini Zorkovec itd. kotaru Karlovac i Jaska, županii zagrebačkoj ležeće 47$^2/_8$ i 21$^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 18,900 i 8600 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 10. ožujka 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24 listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7624. (312—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. listop. 1855 broj 4261 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. bratji Josipu, Stiepanu i Mati Draganoviću, za spadavše na dobro Psarjevo, u občini Psarjevo, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj ležeće $^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 100 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 7. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 13. ožujka 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 7627. (D.S. 313) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvi-

dacionalnom presudom od 13. listopada 1855 broj 4230 i 4231 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Marii Horvat, za spadavše na dobra Bedenica i Turkovčina, u obćini Hum, kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće $15^6/_8$ i $7^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6300 i 2900 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 7. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. siečnja 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. list. 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 4779/g. (534—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. listopada 1855 broj 4129 pronadje u 1300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $3^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Domakovo i Tomaševec, kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Domakovo, g. Miroslava Bedeković, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, na koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 27. veljače 1856 prie podne u 9. satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

(Dp.—183.) (3—3)

Natiečaj.

U Medjimurju, županii varaždinskoj, kotaru gornjim, u tèrgu Sèrdišće, izpražnjeno je miesto učitelja i orgulara s plaćom 300 for. sr., osam hvatih dèrva, slobodan stan i vèrt. Koji miesto ovo zadobiti žele, imadu svoje molbenice, s dokazi vieštine i ćudorednosti, ondašnjemu župniku selničkom g. Jos. Matošu podnieti, i probi vieštine orgulah i pievanja, u kapeli sèrdiškoj podvèrći se.

U Nedeljišću, dne 12. stud. 1855.

Franjo Vlasković,
medj. gornji kot.
nadzornik.

Br. 4375. (Izv.—545) (3—3)

Oglas.

Kojim se do obćeg znanja donosi, da će se uslied odluke c. kr. žup. suda varaždinskog dne 11. listopada t. g., pod br. 4375. izdane o roku 13. prosinca t. g. od 9 do 12 satih prie podne obdèržavati pèrva dražba kuće u dugoj ulici u Varaždinu pod br. 197. ležeće i na stečajnu masu, pokojnog Ivana Rataića spadajuće, kano i k istoj kući priležećeg vèrta i zavèrtja, koja biaše dne 27. travnja 1855. u 2241 fr. 48 kr. sr. procienjena.

Za slučaj, ako se o tomu roku spomenuti imetak uz procienbenu cienu prodati nebi mogao, odredjuje se rok druge i posliednje dražbe na dan 16. siečnja od 9 do 12 satih prie podne, o kojem roku, ako ponudah preko prociembene svote nebude, prodat će se isti imetak najviše ponudjajućemu, i izpod prociene.

Ujedno se pozivlju svi oni, kojim radi nepoznanja nebiaše dostavljena posebna ubaviest o toj dražbi, a misle, da su pravno stekli založno pravo na isti imetak, da takovo prie roka dražbe tim sigurnie kod postupajućeg suda prijave, čim bi u protivnom slučaju posliedice sami sebi pripisati imali.

Tako pèrva, kao i za slučaj druga dražba obdèržat će se o stavljenom roku na licu miesta uz sledeće uviete:

1, Svaki sudražbenik prie nego će moći kakovu ponudu činiti, morat će položiti vadium od 100 fr. sr.

2. Dotični kupac morat će položiti o roku 8 danah iza kupljene kuće 250 fr. u sudbene ruke.

3. Ostalu svotu zajedno sa dotičnima kamati od dana kupljene kuće, morat će kupac u četiri četverogodišnja jednaka roka izplatiti.

4. Kupac će morati od dana kupljene kuće, sve javne terete iste kuće nositi, i nadoknaditi masi onoliko, koliko bi ova u to ime unapried izplatila bila.

5. Troškovi dražbe pasti će na teret kupca u polovicu.

S toga se pozivlju svi kupiti želeći, da se o roku dražbe na lice uročena miesta uputit izvole.

C. kr. županski sud.

U Varaždinu, dne 11. listopada 1855.

C. k. predsiednik.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r

Br. 6093. (Dp.—182.) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-deleg. kot. suda zagrebačkog, daje se na znanje, da je na molbu Juliane udove Fodroci, rodjene Lovinčić, usmèrćenje vierovnog izdatka magistrata Karlovačkog u jakosti 6750 fr. sr. u gruntovnici zagrebačkog magistrata dne 7. studenoga 1834 intabuliranog, pošto se nitko na poziv obstojavšeg c. k. kot. suda za grad Zagreb od 24. listopada 1854 br. $^{2507}/_{1853}$ u ovom listu oglašen, najavio nije, dozvoljeno.

S toga se pomenuta gore upisana izprava ovime za ništetnu proglasuje, te joj se pravna snaga utèrnuje, tim dodatkom, da je i izknjiženje iste dozvoljeno.

C. k. gradsko-deleg. kot. sud zagrebački.

U Zagrebu, dne 5. studenoga 1855.

C. k. zem. suda savietnik.
Schmidt.

Nr. 7468. civ. (DS.—328) (3—2)

Izrok.

C. k. zem. sud u Zagrebu daje na znanje, da je na molbu gospoje Ljubice Riffej, zastupane po odviet. Sučiću, ovèršnu dražbu 115 na 702 for. procienjenih akovah vina g. Žige grofa Vojkfya, i njegove sestre g. Dragoile D'Armero, dozvolio; i druge dražbe rok na 24. studena 1855. s time ustanovio, da će se upitno vino na ovoj dražbi i izpod ciene prodavati.

O tom se kupiti želeći s dodatkom izviesćuju, da će se ova dražba u gradu Oroslavju na pomenute dane u 9. satih u jutro obdèržavati.

U Zagrebu dne 20. listopada 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 864. (Izv.—552) (3—1)

Izrok.

C. k. kot. sud ludbrežki poziva sve one, koji iz zaostavštine dana 27. sèrpnja t. g. na Dubovici uz oporuku preminuvšeg Marka Kraša, štogod kao vierovnici tražiti ili na istu masu što platiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah il jasnitbe tèrsiteljnih dugovah njihovih dana 28. prosinca t. g. u 10 satih prie podne ili dojdu pred ovaj sud, ili do tog vremena neka pismeno predadu svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati nego u koliko ih ide pravo zaloga, proti onim dužnikom pako glede kojih dugovah jasnitba preduzeta nebude, postupat će se putem parbenim.

C. k. kot. sud ludbrežki dne 8. stud. 1855.

Br. 3317. (551—Izv.) (3—1)

Oglas.

Za pučanstvo kotara modrušpotočkog imat će se u godini upravnoj $185^5/_6$, 2398 centih 56 funtih biele morske limito soli iz c. kr. solare riečke dostaviti i medju puk razadieliti; od ove količine zapada na političku obćinu netretičku 947 centih 40 funtih, ozaljsku 777 centih 86 fun. a ribničku 673 centi 80 fun.

Za poduzeće dostave ote i razdieljenja, koje će se za svaku političku obćinu posebice izvesti, razpisuje se ovim, u sliedstu naredbe vis. c. k. županijske oblasti zagrebačke od 27. listopada br. 10.051. javna jevtinba na dan 10. prosinca t. g. o 10 satih u jutro u pisarnu podpisanog c. kr. kot. ureda sa onim opaženjem, da će natiecati se želeći prie jevtinbe 5% vadium od ukupne nabavne vriednosti u ruke dotičnog povierenstva položiti morati, kog će po zaključenoj jevtinbi poduzetnik odmah na 10% jamčevinu povisiti; mogu se i offerti redovito biljegovani i vadiumom providjeni do jevtinbenog roga ovamo podnieti, nu na poslie pripievše neće se nikakovi obzir uzeti, daljni licitacionalni uvieti stoje kod podpisanog ureda u svaki sat službovanja do svačijeg uvidjenja.

U Netretiću, dne 7. stud. 1855.

C. kr. kot. predstojnik,
Eug. Barac.

Br. 7926. Civ. (Dp. 165.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu ovime objavlja: da je na zahtievanje Petra Prišlina, po odviet. g. Ivanu Dolovčaku, de praes. 13. kolovoza t. g. br. civ. 5795. u prepornom predmetu proti Josipu i Mihalju Zèrnetiću, inače Ivanćec zvanim radi duga 507 fr. sr. sa uzgredicama ovèršbena prodaja ovèršbenikovih nepokretnostih u kući sa pristojališti uz polja, vinograde, livade i šumu u gornjih i dolnjih Vrabčih ležećih sudbeno zaplienjenih i na 1300 fr. sr. procienjenih dozvoljena, i uslied toga rok druge dražbe na licu miesta na 1. prosinca t. g. u 9 satih prie podne opredieljen.

Uslied toga pozivaju se kupci time, da će uknjižene na upitnih nepokretnostih dugove, na koliko nje kupovnina prikrie, po naputu ovog c. k. zem. suda preuzeti morati, podjedno se kupcem objavlja, da procienbeni zapisnik i dražbene uviete u pisarni ovog suda uviditi i takovih prepise na molbu dobiti mogu, te što se tiče teretah nepokretnostih upitnih, mogu se iz javnih knjigah uputiti.

Podjedno pozivaju se svi oni koji misle, da na upitne nepokretnosti kakovo hipotekarno pravo imaju, takovo do prodaje ovih nepokretnostih ovom c. k. zems. sudu prijaviju; u protivnom bo slučaju, ako se podeljenje kupovnine bez njihova upliva na njihovu štetu preduzme, na koliko će se kupovnina izplatjanjem prijavivših se izcèrpiti, imati će sami sebi pripisati.

U Zagrebu, 7. studena 1855.

Klobučarič. **E. Štriga.**

Nr. 13310. (186—Fin.) (3—3)

Kundmachung.

Bei dem hiesigen k. k. Hauptzollamte werden alte von der ärrarischen Saveüberfuhr in Podsusied herrührende Seilstücke im Gewichte von mehreren Zentnern und im Gesammtwerthe von vierzig Gulden den 26. November l. J. um 9 Uhr Vormittags im Concurrenzwege veräussert werden.

Hievon geschieht die Verlautbarung.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Agram, am 14. November 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Berzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVERTAK DANA 22. STUDENOGA 1855. Broj 268.

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr. —

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrvi put; a zatim za svaki put 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 19. stud. „Moniteur" javlja: Car je u nedielju primio poslanike pruskog, englezkog i belgianskog.

Iz Londona, 19. stud. Admiral **Lyons** javlja pod 18. o. m.: Englezi su u azovskom moru iz nova razorili znamenite količe žita, premda je 4000 m. Rusah u blizini stajalo, hrana ova nalazila se duž obale na daljinu od dvie milje, te bieše opredieljena za Krim i Kavkaz.

Iz Turina, 20. stud. Kralj je danas preko Genove otišao u Marseilj. Vojnički dvorjanici i francezki poslanik, hercog Grammont, prate ga. Cavour i Azeglio otišli su u Lyon, da tamo dočekaju njeg. veličanstvo.

Iz Londona, 19. stud. **Labouchere**, bivši prie član popečiteljstva Russel-Palmerstonovog, primio je ministarsku listnicu za naselbine.

Iz Kraljevca, 19. stud. Njeg. velič. car Aleksander naložio je ministru unutarnjih dielah, da još prie njegova povratka digne ratno stanje u Petrogradu. Dne 9. o. m. izdane su toga radi shodne naredbe, a kašnje je isto stanje ratno formalno dignuto. Pratnja careva vraća se jur kući.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Kao što iz **Siska** javljaju, pogoda je tamo jur od dužeg vremena kišovita. Tamošnje rieke Sava i Kupa rastu, te se je bojati da nepokriju obale. Upèrkos slaboga prometa ciena je hrani dosta visoka.

— Kapetan od rumunjsko-banatske granič. reg. br. 13., Nikola **Caren**, stavljen je u penziu kao major.

U Zagrebu. Občinsko vieće grada **Rieke** zaključilo je u siednici svojoj dne 8. o. m. njeg. cer. visosti nadvojvodu Ferdinandu Maksimiljanu podnieti adressu povodom dogodivše mu se nezgode.

Iz Kotora pod 10. stud. donosi „Agramer Ztg.:" S južne granice ovog okružja stigla je ovamo viest, da su dne 8. o. m. dva Cèrnogorca jednog c. kr. lieutenanta, zapoviednika pogranične postaje, na javnom drumu napali i porobili mu opravu. Lieutenant se bez oružja niekoliko korakah odaljio od svoga miesta, da se prošeće, pa rečena dva zločinca, oboružani puškama, nasèrnu na njega tako, da se braniti nije mogao. Obcenito misli se, da će knjaz Danilo zločince strogo kazniti i tako podpunu zadovoljštinu dati susiednoj vlasti, koja je Cèrnojgori sama dobročinstva izkazala.

U Beču, 19. stud. Jučer se osiguravalo, da je iz Carigrada došla viest, da je porta zabranila kèršćanima nošenje oružja u Carigradu.

— Od 15. o. m. nije u Milanu nitko obolio, niti umro u koleri.

U Beču. Kao što „Oest. Ztg." doznaje, učinio je jur preuzv. g. ministar tèrgovine, vitez **Toggenburg** pèrve uredbe za **veliku obèrtničku izložbu**, koja će se g. 1859 u **Beču dèržati**. G. ministar je naime sastavio **odbor**, koi će učinit predlog o miestu, gdie da se sagradi zdanje za izložbu, i o sastavu i obsežnosti istoga. Predsiednik ovoga odbora je vitez **Burg**. Medjutim kod bečke izložbe učastvovat će samo obèrtnici iz Austrie, niemačkog saveza i onih talianskih dèržavah, koje su s Austriom u mitničkom savezu.

— Fzm. Bernhard grof **Caboga** umro je dne 19. o. m. u Beču.

U Beču. Berlinski dopisatelj „F. P. Ztg." piše da se poslanstvo generala **Canroberta** u Štokholmu ima smatrati kao podpuno neuspielo. Švedska vlada dala je, veli, opredieljena izjasnenja, da ona neće da učastvuje u iztočnom ratu, nego da će i nadalje neutralna ostati. General Canrobert polazi iz Štokholma u Kodanj. Vierojatno je, da je njegovo poslanje u Kodanj ravno onome u Štokholm, jer težko je misliti, da Canrobert ide u Kodanj glede pitanja o mitu preko Sunda, jer će se konferencia za taj predmet skoro otvoriti. A drugih pitanjah neima, koja bi se razpravljala izmedj parižkog i kodanskog dvora.

— „Allg. Z. d. Judenth." javlja iz **Elsasa**, da su svi velerabbini po središnjem konzistoriu pozvani u Pariz. Povod skupštine nije još poznat.

— Kao što bečki listovi javljaju, zahtieva se od strane Englezke izručenje služećeg u englezkoj vojsci Stiepana Dürra, koi je g. 1848 pobiegao iz c. k. austrianske vojske. Kao što se čuje, nije se u Englezkoj ništa znalo o njegovom pèrvašnjem službovanju, te će s njegovim izručenjem valjda takodjer sliedovati i njegovo odpuštenje iz englezke vojske.

Moldavia i Vlaška.

— „**Drez. Journal**" piše: Kao da je najposlie zbilja do toga došlo, da se podunavska knežestva nanovo ustroje spram preke potriebe, jedno zbog dosadašnjih pogriešakah u upravi a drugo i zbog političkih partajah, kojih ima osobito u Vlaškoj. To je, privatno piše iz Bukurešta da će skorim tamo doći jedan turski, jedan englezki i jedan francuzki komisar, koji će promotriti kako stoji zemlja i sprom onoga, što dokuče, sačiniti novi ustav. Kao da se samo od sebe ima razumievati, da će pri tome biti i austrijski komisar. Porta je knezu Stirbeju zapoviedila da za te komisare spremi tri konaka i da ih primi što liepše. Za tu je cielj odredjeno izdati iz kase 10000 dukatah i već je odredjen za francuzkoga komisara i konak.

Turska.

— „Allg. Ztg." piše o Ismailpaši, koi zapovieda vojskom kod Karsa i u posliednjem tamošnjem boju jako se odlikovao. On nije pravi Turčin, nego je jedan od onih madjarskih bieguncah, koji su poslie bune od 1848 prebiegli u Tursku i tamo se poturčili. Njemu je ime Gjorgje Kmeti a rodio se u Pokoradju u gemerskoj županii, gdie mu je otac bio evangelički sveštenik. Još mu nije bilo ni punih 6 godinah, a otac mu umre, na koje mu se mati preseli s njim u Njiredhaz u sabolskoj županii, gdie mu je stric Jovan Šulek bio takodjer evangelički sveštenik. Kao diete učio se tu u miestnim školama, a poslie je više nauke slušao u Eperiešu, na posliedku i u Požunu, gdie se spremao za sveštenika i propovjednika. U naukama se uviek jako odlikovao, pa zato je radi usavèršenstvovanja trebao, da ide na koi niemački univerzitet, ali je bio siromašan, pa je molio za štipendium, i štipendium mu doista i odredjen bude, no pogrieškom nie'om nedodje njemu, već drugome niekom mladiću, koi se zvao kao i on. Tako Kmeti prievaren u svome nadanju otide u Beč i stane — u vojniku. I tu je bio čoviek na svome miestu, i često je povišavan na veće činove, a godina 1848 zatekla ga je već kao štabskog oficira. Dogadjaji od 1848 i 1849 godine poznati su. Kolovoza mieseca g. 1849 predje Kmeti sa ostalim svojim nesrećnim drugovima u Tursku, pa se poturči, i sad Ismailpaša, kao i god serdar Omerpaša, čest prinosi školi, koja ga je za vojnika izobrazila. On je sada u najboljim godinama: — može imati oko 43 do 45 godinah.

Rusia.

— Odeski jedan list našao je sada priliku govoriti o groznom onom dogodjaju u Carigradu godine 1821., kad su Turci pravoslavnog patriarha carigradskog najbezčestniom smèrt umorili. Poznato će biti, da su divlji Turci u svojoj vierozakonskoj zanešenosti pomenute godine najveća nasilja činili sa kèrstjanima u svojoj zemlji, povodom pobune i pobiedah Gèrkah. Na posliedku su oni na sami visoki praznik Hristovog uskèrsnuća obiesili čestitoga starca, patriarha Grigoria o cèrkvena vrata, i mèrtvo tielo njegovo bacili su u more. Divnim i čudnovatim načinom našli su mu njegovu liešinu, koja je u Odesu odnešena, i u tamošnjoj gèrčkoj cèrkvi sahranjena. Više danah bilo je tielo na dnu mora, i poslie ga valovi s užetom oko vrata iznesu na povèršnost vode i dotieraju ga do jednoga gèrčkoga broda pod ruskom zastavom u carigradskom pristaništu, koi se baš pripravljao, da odlazi u Odesu. Noćju se tielo popne na brod i poslie 24dnevne burne plovitbe odnese se u Odesu. Gubernator javi o tom slučaju caru, i car Nikola odmah zapovièdi, da se pravoslavni, pèrvoprestolni patriarh svetčano pogrebe i opredieli mèrtvome tielu carske darove: zlatom izvezenu patriaršesku odieću, skupocienu mitru i jednu panagiu sa briljantima. 29 lipnja 1821 donese se mučenik u Preobražensku cèrkvu, gdie je tri dana ležao. 1. sèrpnja sahrani se tielo u odeskoj gèrčkoj cèrkvi sv. Trojice. Odkako je ta poviest toga dogadjaja u pomenutim novinama odeskim izišla, vèrvi sviet gomilama u gèrčku cèrkvu, da se pokloni mučeničkom grobu.

— Sprom toga, što se sad opet pogovara o miru, prilika je uzeti, da će opet biti razgovora i o ruskim partajama niemačkoj i staroruskoj. Ciela je istina da tih partajah ima i u najviših krugovima ruskim, no samo je za čudo kako ih smie biti i po novinama javno. Staroruska partaja, koja je ujedno i francuzka, ima „Sievernu Pčolu", koju uredjuju gg. Greč i Bulgarin, sa svoje orudje, a niemačka „Petrogradske Viedomosti." U „Pčoli" uviek ima oporih riečih protiv Englezah, a blagih s,ram Francuzah, koji se samo sažaljevaju što nevide svoj interes. Pri tome se u „Pčeli", gdie se god samo može, sasvim odbacuje sve, što je god niemačko. Kad je Greč lietos putovao po Niemačkoj i liečio se u L–u, podsmiehnuo se nevieštim i tromim Niemcima, koji se ni umieju zabavljati no samo čeretaju. Tako se uviek osudjuje svaki pojav knjževni, samo ako je niemačkoga porekla i elementa i duha. No nebi pravo bilo smatrati tu dvojicu kao ljude, koji lično mèrze na Niemce. Oni se samo boje da niemački jezik neprodre u sadašnja stanja Rusie kao kvareći element. Za francuzki pak jezik misle da nije opasan, jerbo nemože prodrieti u narod, pa ostaje samo po višim krugovima, kojima u jedno čuva i onaj svietski značaj, koi se izvan Rusie tako liepo opaža na odličnomo Rusu. No baš zato ima ta partaja i posla sa prostim narodom ruskim, jerbo ovaj nemože da

dokuči kako to može biti da se onoga naroda, koi vojuje protiv Rusie, knjige čitaju i pozorištna diela predstavljaju u Rusii. Bulgarin javno izpovieda da mu se ruski rodoljubci jednako tuže na to, no on se tome tako živo opire, da po tome može se zaključiti da mu se vidi opasno ako to komešanje postane ozbiljno i duže poděrži. „Ja volim“ — veli on u jednom listu — „ja volim doista ruski jezik, pa uviek sa onima, koji razumieju ruski, govorim ruski, mislim ruski, ali zato još neprezirem ni francuzki jezik, jerbo slavni francuzki spisatelji nisu krivi što je jednom samo čovieku u Francuzkoj, koi nije još ni Francuz, palo na um boriti se sa Rusiom za onoga, koi je prirodan nepriatelj Francuzkoj. Ja i opet kažem da to nije Francuska, što vodi rat protiv Rusie, no samo jedan čoviek iz Francuzke. Svaki valjani vojnik, pa bio Rus ili i Francuz, ide onamo, kuda ga vodi njegova zastava. A šta su tome krivi francuzki jezik i francuska književnost? Pokojni Nikola Aleksievič Polevoj dosietio se nazvati ruskim vodkoljubcima one, koji misle da pravi ruski rodoljubac valja većma da voli ruski „kvas“ nego burgundsko vino, i većma da voli zeleni ruski burmut, makar da se od njega može i slonu zavěrtiti mozak, nego „la Ferme.“ Ja volim Rusiu od svega sěrca, ali ja zato još nemogu běrdjavu kakvu rusku knjigu većma voliti nego kakvu dobru francu ku knji u. U miesto da gledam kakav „vodvil“, koi je iz francuzkog jezika prešao u ruske običaje, ja volim otići u francuzki teater, pa gledati sami original.“ Tako on; medjutim da li će ruski rodoljubci biti zadovoljni tim odgovorom, to ćemo ostaviti na stranu, a uzet ćemo jedan list „Petrogradskih Viedomostih“, koje su orudje novoruskoj partoji, koja je ujedno i niemačka. Tima su novinama jako vezane ruke zbog različith povlastnicah, koje imaju predpomenute pěrvo novine, a tako i zbog sumnje, pod kojom su i koja ih goni pisati sasvim smotreno. Te novine, gdie se nemože drugčie, prosipaju mnogo riečih protiv Englezah, a na Francuze vieu već slabie, spram Niemacah izjavljuju svoje blagovoljenje. Vidi se da one teže osnovaniom i dubljom i bogatiom načiniti rusku književnost, doticrujući je po niemačkim krojevima, i nedati da se jezik, koi se još može dotierati, svede na romansku gramatiku, a upoznati Rusiu sa najliepšim dielima niemačke književnosti i njenim novim zanimljivim pojavima u svakoj struci: jedanput reći, one teže poništiti upliv, koi smo gore spomenuli. Kadšto može kakva povlaka, koja se neda namoliti, pokvariti pisao radostnome i za svoju stvar zauzetome spisatelju, no on više putah i pobiedjuje, pa onaj, koi te novine čita, nezna već šta će od radosti i smatra to kao znak sěrca žěrtvujućeg se kad polak sakrveno čoviek naidje na rieč „reforma“, „javni život“, „napredak“, „duhovni razvitak“ — rieči, koje naravno samo zato padaju u oči, što se nikako nespominju po drugim novinama. U zemlji, gdie se štampa slobodno kreće, to je štogod obično, ovdie pada u oči.

Francezka.

— U Maltu je dne 10. stigla franceska parna fregata „l'anama“ s 32 oficira i 1140 vojnikah od carske žandarmerie, koji se vraćaju u Francezku. Ostale regimente garde sliedovat će za njima.

Iz Pariza piše „Oest. Ztg.“: Bečki bankir baron Eskeles nalazi se u Parizu. On namierava sporazumieti se s g. Pereir-om o gradjenju železnice iz Kaniže, koja je od velike těrgovačke važnosti, i kojom bi se dohodak preuzeth po francezkom družtvu železnicah u Ugarskoj znatno povisio.

Iz posve sigurnoga izvora doznaje se nadalje, da je ruska vlada na utemeljitelje zajma gibivog (Credit mobilier) upravila poziv, da preuzmu nieke važne financialne poslove, koje će pomenuta vlada izručiti poduzeću privatnih ljudih, kad se mir povrati.

Azia.

— Carigradske posliednje viesti, došavše preko Marselja, javljaju, da jedan persianski poslanik ide u Petrograd, i da se u Teheranu pojavila kolera.

Velika Britania i Irska.

London. Rikard Kobden poslao je u jedne novine jedno pismo, u kom on izražava svoje gnjušavanje, od današnjega rata većma nego ikad. On izmedju ostaloga izjasnjava svoje uvierenje, da nije bilo ludjeg rata po Englezku nego što je današnji. Osobito jasno predstavlja on Englezima njinu slabost u vojnicima. Napokon obraća se Kobden i onima koji smatraju rat kao sredstvo za čišljenje zraka i za prohladjenje, i koi mir děrže za bolest čoviečju. Kad dotle dodjemo, veli Kobden, da děržimo novi saviet za basnu i nauku Isukěrstovu za laž, onda i ne prie vierovat ćemo takovim propoviednicima rata. Times je na ovo kriepko i silno Kobdenovo pismo věrlo slabo odgovorila. U ostalom nije Kobden sam sa svojima načelima. Ima u Englezkoj dosta svieta, koi misli kao i on, a ima takovih ljudih i u samom ministarstvu.

Lordu Stanleju nudjeno je u Englezkoj da se primi ministarstva koloniah. On je to odbio i to zato što neodobrava rat. — Palmerston i svi koji su za rat, počinju zebsti od stranke, koja je za mir i koja sve većom postaje.

Amerika.

— Novojorški „Daily Times“, koi je rasprostranjen daleko po sajedinjenim sievernim amerikanskim děržavama, želi da se razmirica sa Englezkom dalje iztera. On veli što se tiče glasa o predstojećem odzivu englezkoga poslanika Kremptona natrag iz Amerike ovo: Naš je narod kako koi dan sve osviedočenii, da je prezident s njim i njegovom vladom postupao věrlo blago, i da je kakvoća slučnja zahtievala da se što prie sramno odpusti englezki poslanik, i to na način, koi neda nimalo posumnjati o uzvirelosti naroda, kojoj je dalo povoda to, što su vlada englezka i poslanik njen Krempton kušali narušiti naše zakone neutralnosti. Što mi dajemo englezkoj vladi prilike odazvati svoga dielovoditelja onako, kako da mu sviet nevidi sramotu i da je izgubio megdan, to samo daje stvari izgled kao da je lična, i primier, koi smo mi dali, lišava se svoga upliva.

S bojišta.

— O putovanju cara Aleksandra II. u Krim doznaje „Fremdenblatt“ sliedeća: Njegovo se veličanstvo istom u Odesi odlučilo, da hrabru krimsku vojsku pregledom u previšnjoj svojoj osobi usreći. Odmah zatim su zapoviedajući generali u Perekopu, Simferopolju i Bakčisaraju běrzojavom o tom izviešćeni. Putovanje carevo sliedovalo je do Bakčisaraja. Vojska na polju stojeća nije se nigdie u povećem broju skupila; samo ona vojska, koja stoji na najvažniim strategičkim točkama velike linie izmedj Perekopa i sievernog Sevastopolja, imenito pako vojska na Belbeku logoreća bivše pregledana. Dali je car u sievernom Sevastopolju bio, još se nemogaše doznati. U Simferopolju i Bakčisaraju posjetio je dvaputa bolnice, isto tako ambulance spremljene za logorske bolnice. Oduševljenje, kojim je car od vojnikah svih strukah i stepenah pozdravljen bio. učinilo je na njega i njegovu pratnju kao i na nazočne veleknjaze najdublji utisak. Duh i děržanje vojske neostavljaju ništa više za želiti.

Inače nema iz Krima ništa novoga. Sva rekognosciranja, koja su saveznici poduzeli od Eupatorie i bajdarske doline, ostadoše bez ikakva uspieha. Isto takve biahu pretrage saveznikah izmedj Kamlia i Belbeka. Kiša, koja je posliednjih danah padala, izkvarila je sve drumove; potoci su takodjer narasli, i tako stoje obie vojske u Krimu pripravne za novo ratovanje, koje će istom na prolieće 1856 sliedovati.

Iz Sukumkalea čuje se, da se Omerpaša u Ingurskoj dolini zaustavio i da podkrepljenja k sebi privlači. Generallieutenant knez Bebutov krenuo je s jednom piešačkom diviziom u Kutais. Omerpaša revno nastoji, da kavkazka pod ruskom vladom stojeća plemena revoltira. što mu je jur gdiegdie za rukom pošlo. Šamil je još u svojim běrdima tih i paššivan, premda je moguće, da, kao g. 1853, posieli dolinu tiflisku.

Bečka burza

dne 21. studena 1855.

Tečaj děržavnih papirah.

Děržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	74¼
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	77¹⁵/₁
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	97⅜
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	68¾
Bankovne dionice komad po	920
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k pov. austrian. děržavno-železničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	
dto dto s plaćanjem na rate	334
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.	2032½
» bečko-glogničke železnice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske železnice . . » 250 »	
» požunsko-těrnovačke želez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pěrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	
» » Lloyda u Těrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-děržavnog železničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske železnice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	93⅝
Augsburg za 100 for. current . . . . »	113
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	111¾
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	82⅝
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11-2
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	112¼
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	131
Prag za 100 forintih . . . . »	
Těrzt za 100 forintih . . . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	243
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	18¼
Srebro od 20. studenoga	13⅛

SLUŽBENI LIST.

Br. 1553. (Izv.—181) (3—1)

Proglas.

Ovogradski sajam, koi se običajno u ponedieljak prie sv. Božića obděržavao, morao se je iz razloga, što bi se lietos sv. Božić u utorak svetio, za da se sajmari na isti sv. blagdan kući vraćati nebi morali, na dan 20. prosinca t. g. prenieti, što se do obćeg znanja stavlja.

U Križevcih, dne 14. studena 1855.

Pr. grada načelnik,
Janko Gašpari.

Br. 2602. (Izv.—546) (3—1)

Oglas jevtinbe.

Žiteljstvu kotara samoborskog pripada za upravnu godinu 185⁵/₆ 2251 centih i 20 funtih biele morske limito soli, koja će se kod c. k. glavnog soli skladišta u Rieci u svoje vrieme doznačiti.

Za dostavljenje i razprodaju rečene kolikoće limito soli obděržavat će se 26. studenoga t. g. u 9 satih prie podne javna jevtinba u c. kr. kot. uredu samoborskom, na koju se svi poduzetje ovo iznajmiti želeći oviem najuljudnie pozivlju.

Pismene uredno sastavljene ponude, koje prie jevtinbe uredu ovome prispiedu, uzet će se takodjer u obzir.

Jevtinbeni uvieti mogu se svaki dan kod rečenog ureda uvidieti.

U Samoboru, dne 6. studenoga 1855.

Br. 4776/g. (532—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855 br. 4010 pronadje u 850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 2 $^{1}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Preseka i Gjurmanec, kotaru krapinskom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Krapina, g. Ivana grofa Lichtenberg, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4864/g. (Izv.—554.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2 ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća koemissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 13 listopada 1855. br. 4305 pronadje u 612 for. 30 kr. sr., od kojih kamate teći počimlu od 1. studena 1855, i to za 1 $^{2}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 želj.ah ležećih u obćini Stanetinec kotaru čakovačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Stanetinec gosp. Miroslava Kerner, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 8. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 22. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4972/g. (Izv. 555.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hervatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 16. list. 1855 broj 4304 pronadje u 12.000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 30 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Bisag, kotaru sv. ivanečkom, županii zagrebačkoj i spadavših na dobro Novomiesto, gg. Nikole, Ivana i Gabre Vladislav, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 derž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 9. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 29. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5068/g. (558—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855, broj 3197. pronadje u forintih 54.400 od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za 134 $^{7}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 9 željirah ležećih u obćini veliki Bukovec, Kiš Bukovec, Š panec, Kapela, Dubovica, Selnica, Kutnjak Antolovec i Zablatje, kotaru ludbrežkom i koprivničkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Bukovec, gosp. grofa Dragutina Drašković, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjizbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 7628. (314—DS.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. listopada 1855 broj 4096 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Gjuri, Terezi, Mihailju i Josipu Ilelec, za spadavše na dobro Stermec-Obrez, u obćini Brezovica, kotaru Samobor županii zagrebačkoj, ležeće 1 $^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 7. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4 da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 7. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7668. (316—DS.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4195. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853, g. Maksimilianu Spišić, za spadavše na dobro

Mala Mlaka u občini Vel. Gorica i Bèrdovec, kotaru Vel. Gorica i Samobor, županii zagrebačkoj ležeće 2 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 800 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 10. siečnja 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 20. ožujka 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7629. (315—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. listop. 1855 broj 4095 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Šimanu, Nikoli, Stiepanu i Franji Berkoviću, za spadavše na dobro Vukojevec, u obćini Vukojevec, kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležeće $2^{6}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1100 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 7. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod iz glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 20. ožujka 1856 u 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze [illegible]

ili prijave podnieli uz rok izročni, dođi imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti ostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 4779. g. (534—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. listopada 1855 broj 4129 pronadje u 1300 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $3^{7}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Domakovo i Tomaševec, kotaru klanjačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Domakovo, g. Miroslava Bedeković, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 27. veljače 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Nr. 7468. civ. (DS.—328) (3—3)

Izrok.

C. k. zem. sud u Zagrebu daje na znanje, da je na molbu gospoje Ljubice Riffej, zastupane po odvjet. g. Sučiću, ovèršnu dražbu 115 na 702 for. procienjenih akovah vina g. Žige grofa Vojkfya, i njegove sestre g. Dragoile D'Armero, dozvolio; i druge dražbe rok na 24. studena 1855. s time ustanovio, da će se upitno vino na ovoj dražbi i izpod ciene prodavati.

O tom se kupiti želeći s dodatkom izviešćuju, da će se ova dražba u gradu Orosl[avju] na pomenute dane u 9. satih u jutro obderžavati.

U Zagrebu dne 20. listopada 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 7926. Civ. (Dp. 185.) (3—2)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu ovime objavlja: da je na zahtievanje Petra Prišlina, po odvjet. g. Ivanu Dolovčaku, od praes 13. kolovoza t. g. br. civ. 5795. u preporno[m] predmetu proti Josipu i Mihalju Zèrnetiću, inače Ivancec zvanim radi duga 507 fr. sr. sa uzgredicama ovèršbena prodaja ovèršbenikovih nepokretnostih u kući sa pristojbati uz polja, vinograde, livade i šumu u gornjih i dolnjih Vrabčih ležećih sudbeno zaplienjenih i na 1300 fr. sr. procienjenih dozvoljena, i uslied toga rok druge dražbe na [illegible] prosinca t. g. u 9 satih prie podne [illegible].

Uslied toga pozivaju se kupci time, da će u knjižene na upitnih nepokretnostih dugove, na koliko nje kupovnina prikrie, po naputu ovog c. k. zem. suda preuzeti morati, podjedno se kupcem objavlja, da procienbeni zapisnik i dražbene uviete u pisarni ovog suda uviditi i takovih prepise na molbu dobiti mogu, te što se tiče teretah nepokretnostih upitnih, mogu se iz javnih knjigah u-putiti.

Podjedno poziva se svi oni koji misle, da na upitne nepokretnosti kakovo hipotekarno pravo imaju, takovo do prodaje ovih nepokretnostih ovom c. k. zems. sudu prijaviju; u protivnom bo slučaju, ako se podeljenje kupovnine bez njihova upliva na njihovu štetu preduzme, na koliko će se kupovnina izplatjanjem prijavivših se izcèrpiti, imati će sami sebi pripisati.

U Zagrebu, 7. studena 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 864. (Izv.—552) (3—2)

Izrok.

C. k. kot. sud ludbrežki poziva sve one, koji iz zaostavštine dana 27. sèrpnja t. g. na Dubovici uz oporuku preminuvšeg Marka Kraša, štogod kao vierovnici tražiti ili na istu masu što platiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah il jasnitbe tèrsiteljnih dugovah njihovih dana 28. prosinca t. g. u 10 satih prie podne ili dojdu pred ovaj sud, ili do tog vremena neka pismeno predadu svoja prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati nego u koliko ih ide pravo zaloga, proti onim dužnikom pako glede kojih dugovah jasnitba preduzeta nebude, postupat će se putem parbenim.

C. k. kot. sud ludbrežki dne 8. stud. 1855.

Br. 3317. (551—Izv.) (3—2)

Oglas.

Za pučanstvo kotara modrušpotočkog imat će se u godini upravnoj $185^{5}/_{6}$, 2398 centih 56 funtih biele morske limito soli iz c. kr. solare riečke dostaviti i medju puk razadieliti; od ove količe zapada na političku obćinu netretičku 947 centih 40 funtih, ozaljsku 777 centih 36 fun. a ribničku 673 centi 80 fun.

Za poduzeće dostave ote i razdieljenja, koje će se za svaku političku obćinu posebice izvesti, razpisuje se ovim, u sliedstu naredbe vis. c. k. županijske oblasti zagrebačke od 27. listopada br. 10.051. javna jevtinba na dan 10. prosinca t. g. o 10 satih u jutro u pisarnu podpisanog c. kr. kot. ureda sa onim opažanjem, da će natiecati se želeći prie jevtinbe 5% vadium od ukupne nabavne vriednosti u rukе dotičnog povierenstva položiti morati, kog će po zaključenoj jevtinbi poduzetnik odmah na 10% jamčevinu povisiti; mogu se i offerti ředovito biljegovani i vadiumom providjeni do jevtinbenog roga ovamo podnieti, nu na poslie prispievše neće se nikakovi obzir uzeti, daljni licitacionalni uvieti stoje kod podpisanog ureda u svaki sat službovanja do svačijeg uvidjenja.

U Netretiću, dne 7. stud. 1855.

C. kr. kot. predstojnik,

Eug. Barac.

Nr. 4649 (Pz.—35) (3—3)

Kundmachung.

Vom 1. December l. J. an, wird sich die k. k. Postexpedition in Carlobago auch mit der Aufnahme, Bestellung und Beförderung von Geldbriefen und sonstigen kleinen Fahrpostsendungen, insoweit deren Transport mittelst Fussbothen möglich ist, befassen und mit dem Postamte Gospić in einem 1mal wöchentlichen Fahrpostkartenwechsel treten.

Was hiemit veröffentlicht wird.

Agram 7. November 1855.

K. k. Post-Direction für Croatien und Slavonien.

Klempay.

OGLASNIK.

(Dp.—172) (3—3)

Prodaja tèrsovah i voćakah.

Tèrsovi i voćke, što su u cienovniku, sadèržanom u gospodarskom listu br. 33., u Agramer-Zeitung-u br. 195. i Narodnih Novinah za prodaju od strane gospodarskoga družtva u Zagrebu naznačene, moći će se i nadalje, bez obzira što je pokušalište promienjeno, nu po zaključku 13. obćenite skupštine družtvenih članovah od 26. travnja t. g. — samo uz predieπnu prijavu kod podpisanog u družtvenoj pisarni u narodnom domu razi zemlje br. 60. u starоj poštarskoj ulici od gospodarskoga družtva nabavljati.

Od osrednjega odbora hèrvatsko-slavonskoga gospodarskoga družtva.

U Zagrebu, dne 23. listopada 1855.

Poslovodja,

J. Čačković.

[illegible] Dr. Ljudevit Gaj [illegible] tiskarne Dr. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 23. STUDENOGA 1855. Broj 269.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedelje i praznike na četvrtom — istu. Polugodišnja predplata je sa domace u novinarnici 4 for. srebra, — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput, i zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasnili posebne članke platje se do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti

Iz Petrograda, 19. stud. Njeg. velič. car stigao je noćas u najpovoljniem zdravlju ovamo. Prie svoga iz Krima odlazka izdao je zapovied, da se izvozu Gopčevićeva žita nikakva zapriaka na put nestavlja.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Novi izbor za tèrgovačko-obèrtničku komoru zagrebačku obavit će se u cielomu području komorskom dne 10. prosinca.

U Beču. Njeg. c. k. apost. veličanstvo i njeno veličanstvo carica savèršili su dne 20. o. m. previšnje boravljenje u c. k lietnom stanu Šenbrunu i vratili se u ovdiešnji dvor.

— Iz Balaklave došla je u Genovu parna fregata „Governolo“ s 228 invalidah, medju njima 42 oficira.

— Dne 20. stud. dao je ruski poslanik u Beču, knez Goršakov diplomatički obied, na koi biahu pozvani ministar grof Buol, dèržavni tajnik u popečiteljstvu izvanjski dielah baron Verner, car. austrianski poslanik kod petrogradskog dvora, grof Val. Esterhazy, car. internuncius baron Prokeš, c. k. general baron Lengenau, nizozemski poslanik baron Heeckern, i više ostalih diplomatah.

— Već se javilo bilo, da je ruska vlada najnovie zabranila svaki izvoz hrane iz Rusie. S nieke strane se sumnjalo o istinitosti te odluke. Petrogradske tèrgovačke novine donose sad zbilja tu naredbu, kojom se izvoz zabranjuje, u sliedećoj viesti: „Radi slabe ovogodišnje žetve dostojalo je njeg. velič. car dne 18. list. o. g. odrediti: Izvoz žitka svake vèrsti preko ciele europejske granice carstva, kao i kraljevine poljske sasvim zabranjuje se, izuzamši onu pšenicu, koja izvoz ostaje slobodan preko svih mitnicah kraljevine poljske.“

— Najnovia bukureštska izviestja potvèrdjuju, da je austrianski dezerteur Stiepan Türr uhvaćen, i da su svi dosadanji koraci engleskog glavnog konzula, da ga oslobodi, ostali bezuspiešni.

— Odkako je kolera u Istrii buknula, pa do 3. studenoga obolilo je 19.407 osobah, ozdravilo je 12.705 a umèrlo 6670.

— Knez Rikard Meternich, bivši prie tajnik kod c. k. poslaništva u Parizu, pridieljen je popečiteljstvu izvanjskih dielah.

— Fml. grof Caroniai otišao je u privatnim poslovima u Goricu, svoje rodno miesto.

— Prekjučer došao je u Beč g. Muhanov kao ulak s važnim depešama iz Petrograda, te je poslie kratkog boravljenja još istoga dana odputovao u Stuttgart, gdie će kao tajnik tamošnjeg poslaništva ostati.

— U Parizu je dne 18. izgoriela vojnička zairna komora (manutention miltaire)

— „Oestr. Ztg.“ javlja, da su nove štacie telegrafske za dèržavne i privatne depeše otvorene u Brailovu u Vlaškoj, i u Fokšanu u Moldavii.

Rusia.

Iz Petrograda, 12. stud. Budući je dignuto do sad opolčenje uvèršćeno i pridieljeno aktivnoj vojsci, to je njeg. veličanstvo načelnika moskovskog opolčenja generala grofa Stroganova, načelnika smolenskog opolčenja generala Golovina i načelnika tulskog opolčenja generala kneza Galicina premilostivo odriešio od te službe.

S poljske granice pišu „All. Ztg.: Kad se uzme to, što se u 17 zapadnih gubernijah tek 1. sèrpnja svèršilo skupljanje skoro 200.000 novih vojnikah i što narodnih ustalacah, kojih već sada, kao što sam car kaže, ima preko 200.000 mom., zajedno sa ustalcima, koji će se još na dvaput imati skupiti, mora onda biti još jedanput toliko, koliko ih sad ima, onda je lahko uviditi, da obće novo skupljanje, kojega će još biti i koje sprava veličine naroda mora tako veliko ispasti, nemože imati samo tu ciel da naspori što ima štete od ove godine, kao što se kaže u ukazu, nego i da se poglavito razvije velika moć Rusie braniti se od neprijatelja. U Rusii t. j. nadaju se, da će rat, kad se skupi poviše vojske, najposlie opet izpasti povoljno za Rusiu. Tim nadanjem pita se sva Rusia, pa zato nije nimalo vierovati što kažu kao da je Rusia gotova zaključiti mir, pa makar je to kakve žèrtve stalo. Po tome nije vierovati ni to, što kažu da će se u Varšavi dèržati nekakav kongres, na kome će se vladari savietovat o miru.

Iz Petrograda tuže se „N. Pr. Ztgu.“ na nedostatno putove u Rusii, koji otežčavaju obranu. „Da imamo, vele, željeznicah od Moskve do Odese ili od Petrograda pa preko Varšave do ušća rieke Dniepra, onda bi Europa vidila da naš milion vojske nestoji samo na hartii. Medjutim može biti da ćemo od sada u tome bolje stajati, od kako se zna zacielo, da general Kleinmihel više neće upravljati gradjenjem željeznicah. A da li je i pravo da on više neupravlja, ja neznam, jerbo se nemiešam sa onima, koji to mogu znati; tek svi kažu da je on kriv što još nema željeznicah. U ostalome naravno da nije nadati se da će skoro biti željeznicah, jerbo je vrieme hèrdjavo; no na proliеće zacielo će ih biti. Stoji još samo za tim, da car na dotičnom ukazu napiše „da bude tak,“ pa će i naši mužici moći izraditi ono isto, što su i Englezi mogli izraditi kod Balaklave i Kamiša. Kako li bi onda bilo, kad bi smo mogli kroz jedno 8 danah odpraviti u Perekop nekoliko divizia garde i granadirah! Ovako pak stoje te najliepše i najbolje vojske kojegdie po poljskim i podolskim selima i uče nove vojnike vojevati kako da budu spomoćni batailloni.“

Franeczka.

— „Allg. Ztg-u“ pišu iz Pariza, da se tamo očekuje da na proliеće dodje papa, pa tako da će se može biti u jedno vrieme i car Napoleon krunisati i nasliednik mu se kèrstiti, jer, kao što je poznato, carica jer trudna i do to doba će se poroditi.

Velika Britania i Irska.

London. Čitatelji naših novinah siećaju se kako je član parlamenta engleskog, Kobden, uviek bio veliki pobornik mira i svakom se prilikom živo odupirao tome, što se vodi rat ovaj protiv Rusie. On je i do dana današnjeg sliedstven ostao tome svom načelu, pa se prie nekoliko danah izmedju ostaloga ovako opet izjasnio protiv rata: Pozivajući se na različita lica, kojima je vierovati što kažu, a tako i na posliedice dobivene ispitivanjem, koje je, kao što znamo, prie niekog vremena činio Rebukov odbor što se tiče stanja engleske vojske na Krimu, on veli da je brojem i strojem slaba englezka vojska, a tu slabost njenu pripisuje on tome, što se ovaj rat, kao što veli, nevodi s narodnom voljom, nego se vodi silom. Da je to tako, vidi se i otuda, što u engleskoj vojsci nema ljudih dozrielih za vojevanje, nego se ponajviše nalaze golobradi mladići, koji osim jedine hrabrosti neimaju nikakve druge sposobnosti za vojevanje, jerbo su u tom poslu sasvim novajlie: a starii i zrielii ljudi, koji bi sposobni bili za vojevanje, neće ni jedan da stane u vojsku, jer je rat ovaj protivan njihovom uvierenju pa svaki voli i seliti se iz Engleske, nego ginuti a ovamo neznati zašto. U Americi, veli, kad je mir, ima vèrlo malo vojnikah, koji su na oružju za svaki slučaj; no kad se dogodi rat, onda toga čovieka nema, koi neće ostaviti svoj posao, pa latiti se oružja. To je Amerika upravo primila od Engleske, no i jedna i druga laća se sva tek onda oružja, kad je baš uvierena, da se ima i zašto vojevati protiv koga. Ali oni, koji sad upravljaju Englezkom, neosvèrću se na to da li se ima zašto vojevati protiv Rusie, nego silom vode rat protiv nje, tek da se rat vodi. To je uzrok što oni nemogu u Englezkoj samoj da nadju vojnikah dovoljno, nego su prinudjeni naimati ih po Americi i Pruskoj, pa najposlie i u Hamburgu. Vojska pak, tako sastavljena od stranacah, nevojuje kao što trieba, nego više izgleda kao skelet. A kad je koi narod prinudjen tako jako natezati sa vojskom, onda mu je bolje i ostaviti se vojevanja. No rat ovaj nije ni koristan ni za koga, niti za Englezku, niti za Francuzku, niti za Tursku. Bez koristi pak nije pametno vojevati, tèk da se pročisti uzduh od mira. Takvim propoviednicima viеrovat ćemo mi samo onda, ako po nesreći dodje vrieme, da novi saviet smatramo kao basnu, a nauku Hristovu kao neistinu.

Kobdenu na ovakav njegov govor odgovara „Times“ kao što sliedu je:

Kad se koi čoviek, koi je vèrlo darovit, neočigled iskreno zauzme za štogod, što je protivno čustvu i uvierenju velike većine njegovih sugradjanah, onda on može zahtievati da ga stèrpljivo saslušamo, makar da se neslažemo sa njegovim mislima i makar da nam nije povoljan ni način, na koi se on izjasnjava. No doista nebi mnogo zahtievali od takvog čovieka ako bi se nadali od njega da će koliko god može dotierati misli svoje, koje gleda dokazati, i da neće na zlo upotriebiti to, što mu publika gleda kroz pèrste, pa zavèrtati joj mozak lukavim sofističkim vieštinama ili i lukavo obići pravo pitanje, u kome se neslaže sa svojim protivnicima. Mi ćemo drage volje sve saslušati, što god ima g. Kobden kazati protiv rata; mi se od njega nenadamo da će osobitih riečih tražiti silom kad što hoće da kaže, niti da će se on odveć bojati da neprедje svojim dokazivanjem preko cieli; a tako isto nadamo se da će on spram nas biti učtiv i da će biti pravičan spram svakoga. No mi smiemo od njega očekivati da nas on, koi se umie tvèrdo dèržati onoga što jedanput smisli, neće iznenada ostaviti u neizviestnosti u onome, o čemu je upravo i htieo izviestiti nas. No ta pogrieška kao da je od ono niekoliko godinah jednako traje kod g. Kobdena i pokazuje ili da je on sam uvieren da je slaba stvar, koju brani, ili je njime ovladala kakva nesmislena i strastna predrasuda, koju uzalud gleda vieštim izvèrtanjem poduprieti. Iz propoviedi njegove nevidimo nikako, šta je on upravo htieo reći, niti izmedju pojedinih častih propoviedi ima kakove sveze.

Amerika.

— Tužbe zapadne, a osobito Englezke, na Ameriku, i obratno, mogu se [illegible] ovako shvatiti: Kabinet vašingtonski [illegible] [illegible] što na više velikih [illegible] [illegible] [illegible] bez svih [illegible]

nadi, novoj Šotskoj i po samim sajedinjenim slobodnim dèržavama sumnjati, da su išli na ruku onima, koji su za englesku vojsku stranacah naimali po njegovoj zemlji vojnike; pa zato on, kao što kažu, zahtieva da se krene sa svoga zvanja engleski poslanik u New-Yorku. Ciela je istina, da su Engleska i Amerika u razmirici; ali se još zacielo nezna, da li su se one već zavadile onako jako, kao što se govori da su se zavadile. O tome je sumnjati po tome prie, što se viest, koja je to pèrva javila, već pokazala da je pretierana, javivši da se već i odaziva natrag sam engleski poslanik Krempton. Svakojako nespadaju takve raspre medju one, koje se razpravljaju topovima, nego što bi najkrajnje moglo biti, bilo bi to, ako bi vašingtonski i londonski kabinet jedan s drugim prekinuli diplomatske odnošaje. Svi prekori, koje bi zapadne sile mogle učiniti Americi, mogu se u kratko shvatiti tako, da Amerika ide na to, da se sukobom, u kome se sada zapletena nalazi Europa, koristuje za cielj tu, da poveća svoj upliv, ako ne, može biti, i zemlju svoju, a to da gleda postići prelazkom na stranu Rusie, u koliko to može u obće učiniti dèržava, koja je neutralna. O tome zapadne sile već tako jako sumnjaju, da su to, što je i Americi dopušteno imati u Gèrčkoj svoga zastupnika, koje prie nije bilo, tumačile kao znak, da je novo gèrčko ministarstvo naklonjeno Rusii. No zato opet valja i pri tome vèrlo razlikovati podjemčene dogadjaje od samih glasovah. Dogadjaji su kao nebo od zemlje daleko od toga, da prouzrokuju povod k ratu, jerbo bi se ovaj mogao prouzrokovati samo tako, ako bi istina bilo što kažu, da amerikanske ladje imaju od Rusie napisanih punomoćtvah, po kojima za njen račun mogu obletati po atlantskome moru; od toga pak svega još ništa neima.

S bojišta.

— Preko **Marseilla** telegrafira se **carigradska** pošta od 8. stud.: Avantgardu anatolske vojske komandira **Ferhadpaša** (general Stein). — „Presse d'orient" piše, da je general **Muraviev** obolio i da su ostali generali pozvali kneza **Bebutova**, da preuzme vèrhovno zapoviedništvo nad ruskom vojskom. U Carigrad došlo je 220 ruskih zarobljenikah. Utvèrdjenja Silistrie dogotovljena su. Kinburn je dobro učvèršćen i odbranjivom spravom podpuno obskèrbljen.

— Načelnik generalštaba kneza **Goršakova** u Krimu, general **Kocebue**, sastavio je pregled ratnih dielovanjah od vremena predaje sevastopoljske. Ovaj pregled je od velike važnosti za buduću poviestnicu sadanjeg izvanrednog rata, i glasi polag ruskog izvora ovako:

„Vèrlo je težko pogoditi namiere saveznikah, odkako je naša vojska ostavila južnu stranu Sevastopolja. Sudeći po njihovim operaciama mora se uzeti, da su saveznici, računajući na pretežnost svoje snage, kao i na bèrzinu i lahkoću, kojom su kadri poveće vojničke oddiele prebaciti na različne točke poluotoka, namieravali prisiliti našu vojsku, da ostavi najprie sievernu stran Sevastopolja a potom cieli Krim. U tu svèrhu poduzeli su oni pèrvo kretanje, da obidju naše lievo krilo u jakom položaju, što ga mi zauzimamo na briežuljcima Makenzie izmedj sieverne strane sevastopoljske i bajdarske doline. U toj namieri poslali su oni jedan sbor od 20-30.000 m. u bajdersku dolinu, iz koje ih iztisnuti mi neimadosmo nikakve koristi. Oni utvèrdiše briežuljke, koji tu dolinu diele od položajah zauzetih od naše vojske, gradiše preko tih briežuljakah drum prema gornjem Belbeku, i pošto bi dne 27. rujna sišli k toj rieci, posieli su sela Toth-Sala i Jeni-Sala. Po svoj prilici namieravali su osviedočiti se, da li je mogućan prolaz preko graničećih dolinah, da prodru u Kača- ili pak Alma-dolinu i da odanle sidju prema Boghtché-Saraju. Oni su mislili, da će tim načinom obići naše lievo krilo, i nas prisiliti, da se k Simferopolju povučemo.

Nu dan kašnje poslie svoga dolazka u bajdarsku dolinu primietiše oni, da su na miesto slabe avantgarde, koju su pred sobom našli, Rusi sastavili znamenitu silu piešačtva i konjaništva kod Airgoula u položaju, koi se gotovo napasti nemože, da su jaka konjanička oddieljenja preko obližnje doline prodèrla do Tatar-Osman Kiöi-a, i da se priprave čine na njih navaliti s tri strane, naime u središtu od Airgoula, na lievom krilu od Tatar-Osman-Kiöi-a i na desnom od Albata. Te priprave uvieriše saveznike, da je njihov položaj na Belbeku u pogibeli, i da je nemoguće ozbiljnim kakvim kretanjima prema Kača- i Belbek-dolini nas obići.

Dne 1. listopada u onaj hip, kad je naša vojska gori navedena ofenzivna kretanja s tri strane poduzela, povukoše se saveznici u najvećoj bèrzini na briežuljke, koji diele bajdarsku dolinu. Od to doba nisu ništa važnoga poduzeli ovim pravcem, nego su se ograničili na neznatne demonštracie duž briežuljakah, koje zauzimaju. Pošto bi takvim načinom povèrgli bili naum svoj, da obidju naše lievo krilo, započeše oni svoje operacie od Eupatorie.

Od sredine mieseca rujna i pèrvih danah mieseca listopada saveznici su posadu te varoši znamenito podkrepili. U isto vrieme spremili su veliku flotu, nakèrcanu vojskom, koja je iz luke kamiške izplovila, dne 26. rujna pred Odesu prispiela, kašnje se prema Kinburnu obratila i neznatnu tu tvèrdjicu zauzela. Nije moguće točno naznačiti broj vojske, koju su saveznici u Eupatorii skupili, jerbo je izkèrcavanje te vojske većom stranom noću bivalo. No svakako mora se uzeti, da je znamenita. Dne 14. rujna poduzela je ta vojska pèrvo rekognosciranje drumom prema Sak-u i prema mostu od Tup-Mamoja. Za niekoliko danah kašnje poduze general d' Allonville na čelu mnogobrojnoga konjaništva s uspiehom forsirano rekognosciranje od Karogourta. Tudie podje mu za rukom, hvala neoprostivoj bezbrižnosti generallieutenanta barona **Korva**, koi je tada zapoviedao rezervnom ulanskom diviziom, oduzeti šest bojnih topovah jašećeg topnićtva. Dne 6. listopada podje nepriatelj opet iz Eupatorie prema Perekopu, no i oviput biaše prosto rekognosciranje. Napokon 10. listopada krene sa svom vojskom iz Eupatorie u dvie kolone, i to jednom prema Saku, a drugom od Karogourta. Nu kad su sliedećeg dana doznali, da će Rusi im s velikom vojskom na susret doći, povukli su se noćju izmedj 11. i 12. list. u Eupatoriu.

I doista je naša vojska mieseca rujna i pèrvih danah mieseca listopada povukla k sebi jaka podkrepljenja. Ona su sastojala iz grenadirskog sbora i milicie gubernijah Orel, Kalvera i Tula. Tako dakle ima ruski najviši zapoviednik sada sredstva, da za najkraće vrieme može neizmiernu silu usredotočiti protiv nepriatelju, ako bi ovaj pokušao od Eupatorie poduzeti ozbiljno kakovo kretanje. Ovo usredotočenje vojske more se tako sluČiti, da zato ipak na briežuljcima Makenzie kao i ostalim položajima, koji zaklanjaju sievernu stran Sevastopolja, vazda ostane dovoljna sila za suzbiti svaku navalu, koju bi nepriatelj ma bilo s kakvom god snagom poduzeo.

Težko je pogoditi, šta li će nepriatelj u buduće poduzeti. Valjda će još učiniti niekoliko pokušajah, da ili za ledja ili u bok dodje našoj vojsci. Tako n. p. očekivati je, da će saveznici iz Kèrča i Jenikala, gdie su takodjer pomnožali svoju vojsku, učinit kakova gibanja; nu nadati se je, da će se i te namiere osujetiti, jer kao što smo jur rekli, krimska je vojska dobila tako velika podkrepljenja, da je najviši zapoviednik u položaju, znatno takodjer pomnožati vojsku gl. barona **Vrangela**, koja njegovo najkrajnje lievo krilo od strane poluotoka Kèrč pokriva i zaklanja.

To isto valja o primorju cèrnoga mora, počamši od dunavskog ušća do Perekopa. Velike množine piešaštva a osobito konjaništva tako su razredjene, da se za najkraće na različnim točkama, a osobito kod Nikolajeva i Perekopa, usredotočiti mogu. Ovaj potonji grad obkružen je osim toga baterijama, kao i različnim utvèrdjenima, koja mu podavaju izgled velikog utvèrdjenog logora. Osim mostovah i prolazah, koji se dosad nalaze na Bugu i Dniepru, sagradjeno je, za laglje sjedinjenje raztrešene na obim stranama tih dvih riekah vojske, više novih mostovah, od kojih su nieki vèrlo znameniti tako radi svoje čvèrstoće kao i dèrzovitosti načina sagradjenja.

Medjutim je nepriatelj, pošto bi gradiće od Kinburna zauzeo, na to se omedjašio, da opet podigne i oboruža ona utvèrdjenja, koja je njegovo topništvo razorilo. Posied malih tih gradićah nije mu od nikave koristi, ako on misli s ove strane što poduzeti i težko je opredieliti, na što se njegovi naumi za odèržanje te točke u buduće upiru, budući je po odlazku njegove flote tudie slabu posadu s niekoliko samo lahkih ladjah ostavio. Ova tvèrdjica na krajnjem vèršku dugovatog i uzkog predbriežja, koje se s kopnom spaja kroz mali zemljouz, nije od nikakove strategičke važnosti, niti može za kakve god vojničke operacie služiti temeljem. Bilo bi dakle za nas isto tako nekoristno kao i težko natrag ju osvojiti, jer maleni broj malih ratnih ladjah, uz balu namieštenih, može sve takove namiere s vode i kopna uništiti." —

Bečka burza
dne 22. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne sadužnice . . . . sa 5%	74
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$77\frac{3}{4}$
dto . . . . » $4\frac{1}{2}$%	$64\frac{1}{2}$
dto . . . . » 4%	$58\frac{1}{2}$
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto. . . . . » $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	
Bečko-gradski banko . . . . sa $2\frac{1}{2}$%	
» » » . . . . » $2\frac{1}{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	$72\frac{1}{2}$
Bankovne dionice komad po	932
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	
dto dto s plaćanjem na rate	$336\frac{1}{4}$
Dionice sieverne željeznice . . . po 1000 f.	2030
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunske-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	$522\frac{1}{2}$
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	$93\frac{1}{4}$
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$113\frac{7}{8}$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . »	$111\frac{7}{8}$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . »	$82\frac{3}{4}$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	11-1
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	$112\frac{3}{8}$
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	$131\frac{1}{8}$
Prag za 100 forintih. . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	242
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	$18\frac{1}{2}$
Srebro od 21. studenoga	$13\frac{7}{8}$

SLUŽBENI LIST.

Br. 1553. (Izv.—560) (3—2)

Proglas.

Ovogradski sajam, koi se običajno u ponedieljak prie sv. Božića obdèržavao, morao se je iz razloga, što bi se lietos sv. Božić u utorak svetio, za da se sajmari na isti sv. blagdan kući vraćati nebi morali, na dan 20. prosinca t. g. prenieti, što se do obćeg znanja stavlja.

U Križevcih, dne 14. studena 1855.

Pr. grada načelnik,
Janko Gašpart.

Br. 4776/g. (532—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereéujuóa komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855 br. 4010 pronadje u 850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 2 $^{1}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Preseka i Gjurmanec, kotaru krapinskom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Krapina, g. Ivana grofa Lichtenberg, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4864/g. (Izv.—554.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska raztereéujuóa koemissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 13. listopada 1855. br. 4305 pronadje u 612 for. 30 kr. sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 1$^{3}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 želirah ležećih u občini Stanetinec kotaru čakovačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Stanetinec gosp. Miroslava Kerner, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied ukujižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 8. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 22. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 4972/g. (Izv. 555.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereéujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 16. list. 1855 broj 4304 pronadje u 12.000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 30 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Bisag, kotaru sv. ivanečkom, županii zagrebačkoj i spadavših na dobro Novomiesto, gg. Nikole, Ivana i Gabre Vladislav, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied ukujižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 9. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 29. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5068/g. (558—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska raztereéujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855, broj 3197. pronadje u forintih 54.400 od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za 134$^{7}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 9 želirah ležećih u občini veliki Bukovec, Kiš Bukovec, Šupanec, Kapela, Dubovica, Selnica, Kutnjak Antolovec i Zablatje, kotaru ludbreškom i koprivničkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Bukovec, gosp. grofa Dragutina Drašković, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied ukujižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 7628. (314—DS.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 18. listopada 1855 broj 4096 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Gjuri, Terezi, Mihailju i Josipu Ilielec, za spadavše na dobro Stermec-Obrez, u občini Brezovica, kotaru Samobor županii zagrebačkoj, ležeće 1$^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** do 7. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista. uz jednogodišnji rok izticući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 7. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potiraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 13. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7668. (316—DS.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztereéenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. listop. 1855 br. 4196 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Maksimilianu Špišić, za spadavše na dobro

Mlaka u obćini Vel. Gorica i Berdovec, kotaru Vel. Gorica i Samobor, županii zagrebačkoj ležeće 2⁰/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 800 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Usled toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dérž. zak. lista, III. komad 1. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 10. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dérž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 20 ožujka 1856 u 10 satih u jutru, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da se ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7629. (315—D.S.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. listop. 1855 broj 4095 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Šimanu, Nikoli, Stiepanu i Franji Berkoviću, za spadavše na dobro Vukojevec, u obćini Vukojevec, kotaru samoborskom županii zagrebačkoj ležeće 2⁰/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1100 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Usled toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 VIII. kom. br. 23. dérž. zak. lista, III. komad 1. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 7. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dérž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 20. ožujka 1856 o 9 satih prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da se ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa [illegible]

[illegible]

---

ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 5066/g. (563—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4354 pronadje u 168 for. 45 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za ⁵/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Tèrnovčak, kotaru čakovačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Praprovčan, (Tèrnovčak) gje. Terezie Ilias, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Nr. 5601 (Pz.—37) (—1)

Kundmachung.

Nach Abschluss des dritten Nachtrags-Vertrages des deutsch-österreichischen Telegrafenvereins, sind die Regierungen der Vereins-Staaten noch über folgende Bestimmungen übereingekommen:

1. Bei allen telegrafischen Depeschen werden für die Adresse ein bis fünf Worte freigegeben, welche nicht taxirt werden. Erst die, dieses Maximum überschreitenden Worte der Adresse werden gezählt und in die Wortzahl der Depeschen mit eingerechnet. So werden z. B. bei einer Depesche, deren Adresse sieben Worte und deren Text zwanzig Worte enthält, welche daher nach den bisherigen Bestimmungen als eine doppelte zu behandeln war, künftig nur zwei Worte der Adresse und zwanzig Worte des Textes zu zählen, und die Depesche wird somit als eine einfache zu behandeln sein.

2. Wenn der Absender einer Depesche die Gebühr für eine verlangte Rückantwort vorausbezahlt, und diese Rückantwort ausser den fünf Worten der Adresse nicht mehr als zehn Worte enthält, so ist für dieselbe nur die Hälfte der Gebühr einer einfachen Depesche zu entrichten.

Diese Bestimmungen, welche alsogleich und zwar sowohl im Verkehre der deutsch-österreichischen Vereinsstaaten untereinander, als im Verkehre derselben mit Russland in Anwendung zu kommen haben, werden hiemit in Folge h. Erlasses des k. k. Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 26. October 1855, Z. 3186|HM. zur allgemeinen Kenntniss gebracht.

Agram 12. November 1855.

K. k. Postdirection für Kroatien und Slavonien.

Klempay.

Br. 7926. Civ. (Dp. 185.) (3—3)

Izrok.

C. k. zemaljski sud u Zagrebu ovime objavlja: da je na zahtievanje Petra Prišlina, po odviet. g. Ivanu Đolovčaku, de praes. 12. kolovoza t. g. br. civ. 5795. u preporenom predmetu proti Josipu i Mihalju Zèrnetiću, inače Ivančec zvanim radi duga 507 fr. sr. sa uzgredicama ovèrbena prodaja ovèršbenikovih nepokretnostih u kući sa pristojalištu, uz polja, vinograde, livade i šumu u gornjih i dolnjih Vrabčih ležećih sudbeno zaplienjenih i na 1300 fr. sr. procienjenih dozvoljena, i uslied toga rok drugo dražbe na licu miesta na 1. prosinca t. g. u 9 satih prie podne opredieljen.

Uslied toga pozivaju se kupci time, da će ukajižene na upitnih nepokretnostih dugove, na koliko nje kupovnina prikrie, po naputu ovog c. k. zem. suda preuzeti morati, podjedno se kupcem objavlja, da procienbeni zapisnik i dražbene uvjete u pisarni ovog suda uviditi i takovih prepise na molbu dobiti mogu, te što se tiče teretah nepokretnostih upitnih, mogu se iz javnih knjigah uputiti.

Podjedno pozivaju se svi oni koji misle, da na upitne nepokretnosti kakovo hipotekarno pravo imaju, takovo do prodaje ovih nepokretnostih ovom c. k. zems. sudu prijaviju; u protivnom bo slučaju, ako se podieljenje kupovnine bez njihova upliva na njihovu štetu preduzme, na koliko će se kupovnine izplatjanjem prijavivših se izcèrpiti, imati će sami sebi pripisati.

U Zagrebu, 7. studena 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 3317. (551—Izv.) (3—3)

Oglas.

Za pučanstvo kotara modrušpotočkog imat će se u godini upravnoj 185⁵/₆. 2398 centih 56 funtih biele morske limito soli iz c. kr. solare riečke dostaviti i medju puk razadieliti; od ove količine zapada na političku obćinu netretičku 947 centih 40 funtih, ozaljsku 777 centih 36 fun. a ribničku 673 centi 80 fun.

Za poduzeće dostave ote i razdieljenja, koje će se za svaku političku obćinu posebice izvesti, razpisuje se ovim, u sliedstu naredbe vis. c. k. županijske oblasti zagrebačke od 27. listopada br. 10.051. javna jevtinba na dan 10. prosinca t. g. o 10 satih u jutro u pisarnu podpisanog c. kr. kot. ureda sa onim opaženjem, da će natiecati se želeći prie jevtinbe 5% vadium od ukupne sabavne vrieduosti u ruke dotičnog povierenstva položiti morati, kog će po zaključenoj jevtinbi poduzetnik odmah na 10% jamčevinu povisiti; mogu se i offerti redovito biljegovani i vadiumom providjeni dojevtinbenog roga ovamo podnieti, nu na poslie pripievše neće se nikakovi obzir uzeti, daljni licitacionalni uvieti stoje kod podpisanog ureda u svaki sat službovanja do svačijeg uvidjenja.

U Netretiću, dne 7. stud. 1855.

C. kr. kot. predstojnik,

Eug. Barac.

Br. 7907. civ. (329—DS.) (3—1)

Oglas
poradi doznačenja zemljišno-razteretnih glavnicah.

C. kr. zem. sud u Zagrebu stavlja time gji. barunici Izabeli Hauer do znanja, da je g. Dragutin Jelačić, kao vlastnik dobarah Jankomir i Samobor, proti njoj zahtievanje radi doznačenja dosudjene mu zemljišno-razteretne glavnice od rečenih dobarah za njezino zajmovno izkazje od 12.000 for. i zavstavše kamate od 1085 for. ovamo prijavio. Za otu razpravu je ročište kod ovog suda na 31. siečnja 1856. u 9. satih u jutro odredjeno i g. Makso Prica njezinim zastupnikom imenovan.

Budući prebivalište g. barunice Izabele Hauer ovomu sudu nije poznato, daje se njoj na temelju §. 36. c. patenta od 16. siečnja 1854. s tim dodatkom na znanje, da si ima do rečenog dana drugoga zastupnika imenovati, ili pako sudbeno postavljenog valjano naputiti, jer će si inače sama štetne posliedice pripisati.

U Zagrebu, 10. studena 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

[illegible]

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 24. STUDENOGA 1855. Broj 270.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a satim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svako pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti

Iz Londona, 20. stud. Sir Charles Napier izabran je u Southvarku za člana parlament.

Iz Rima, 16. stud. U Beneventu porodio se nieki nered radi potrošnine (Verzehrungssteuer). Načećeni narod zahtievao je silovito, da se izpuste tri uhvaćenika, što je i izvèršeno. 200 lovacah otišlo je odmah onamo, da red povrate.

Iz Carigrada, 12. stud. Dosta mnogo onih buntovnih Tunezah obsudjeno je na smèrt strieljanjem. Tunezka vojska premiestit će se u Batum i Suhumkale. Fuad Effendi, Mehemed Rušdi, Narreddin i Saifet Effendi dobili su red pruskoga orla.

Iz Carigrada, 15. stud. Pobieda Omer-paše blizu Suhumkalea jednoglasno potvèrdjuje se; gubitak Rusah cieni se na 400 momakah. Admiral Bruat došao je s francezkom flotom u Beykos; tursko-englezko konjaništvo poslano je u Kèrč.

Iz Trapezunta, 5. stud. Od 14 danah nije u Erzerum nikakva viest prispiela iz Karsa, iz čega se zaključuje, da je ta tvèrdja još uviek zatvorena. Kao što se glasa, Rusi su svekoliko žiteljstvo niekog kurdijskog sela poubijali, pošto bi prie opljačkali isto selo; povod toga dogadjaja nije poznat. Kurdi pustoše sva sela i selca jugoiztočnim pravcem, imenito su Mušari opustošili. — Iz Čuruksu-a javlja se, da je stanje zdravlja kod Tunezah zločesto, i da im manjkaju potrebite liekarie.

Iz Atene, 16. stud. Komore otvorene su prestolnim govorom; svi poslanici prisustvovaše toj svetčanosti. U govoru spomenuto je, da je potrebno bilo sastavljenje novog kabineta, i da je stroga neutralnost utvèrdila priateljska odnošenja k zapadnim silama.

Iz Pariza, 21. stud. „Moniteur“ javlja: Uslied nieke prijave iz Štokholma od 13. o. m. produljio je general Canrobert tamošnje svoje boravište za niekoliko danah.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Predloženo je da se iz Zagreba preko Siska, Novegradiške, Vinkovacah u Mitrovicu provuče bèrzojavna žica, koja bi se zatim skopčala sa Zemunom.

U Zagrebu. (Povišenja u c. k. vojsci). Satnički auditori na majorske auditore: Mirko Halper za otočki granič. reg. br. 2.; Emanuel Eckert za varaždinsko-križevački br. 5.; Ivan Hušek za brodski br. 7.; Ferko Frič za lički br. 1.; Fridrich Engelhardt za petrovaradinski br. 9.; Josip Kreiml za gradiški br. 8.; Josip Vagner za niemačko-banatski br. 12; Franjo Steiskal za varaždinsko-gjurgjevački br. 6.; Drag. Bauer za ogulinski br. 3. i Fridrih Trauš od Traušenfelsa za rumunjsko-banatski granič. regiment br. 13.

— (Promiene u 12. granič. pieš. regimenti): Momirović Anania, nadporučnik postade kapetanom 2. razreda; Jovanović Tomo, podporučnik I. raz. nadporučnikom; Füsterer Franjo podporučnik 2. raz. podporučnikom I. raz.; Novakov Gjuro, stražmeštar postade področnikom 2. razreda.

U Beču. C. k. internuncius g. baron Prokeš-Osten nastupit će svoje putovanje u Carigrad istom mieseca prosinca. Još prie njegova odlazka učinit će se shodni predlozi u pogledu uredjenja podunavskih knezevinah.

— Godine 1856 gradit će tri nove ratne ladje.

— Prilozi na fundaciu dieceze sibinjske Franc-Josipovsku iznose do sada, po posliednjem izviestju „Telegr. Rom.“ 13.801 fr. 34 kr. sr.

Turska.

— Hajduci u Tesalii jako su se osjalili. Oni su se dogovorili sa turskim dervenagom, i ovaj ih pušta da čine po Gèrčkoj što god hoće, ako nerobe samo turske oblasti.

Rusia.

Iz Kraljevca od 15. stud. piše „Nord“ Kao što čujemo, dovèršen je telegraf izmedj Nikolajeva i Simferopolja. Petrograd dakle stoji sad u savezu s jedne strane s Finskom, Varšavom i cielim zapadom, s druge strane sa sèrcem Krima.

— Opozvani iz Krima generallieutenant Korv umro je.

— Veleknjaz Kostantin zapoviedio je da svi oni, koji su na vojenim ladjama služili i u Sevastopolju štetu pretèrpili, štete svoje saviestno popišu, pak da im se te štete iz dèržavne kase naknade.

— U Moski je otvorena 26. rujna praktična škola za pravljenje svile.

— Iz Odese pišu jednom listu o hrabrosti matrozah cèrnomorske flote, i pripoviedaju ovu pripoviedku, koja dokazuje, kako su ovi milovali Sevastopolj: Kad im je došla zapoviest da odlaze od Nikolajev, molili su svoje zapoviednike, da im dopuste, posliednje dielo ljubavi i poštovanja prema varoši izpuniti. I kad im je to dopušteno bilo, skupe se i kleknu još jedanput izpred Sevastopolja i poljube zemlju postojbine svoje. Isto su činili, kad su odlazili iz južne strane na sievernu.

— Kod Samare na Vogli iznašli su bogatu rudu sumpora. Ovim odkrivenjem neće Rusia ni najmanje zavisiti od drugih zemaljah u pravljenju baruta.

— Od kako su savezne ladje otišle iz baltičkoga mora vèrlo je velika obèrtnost na tamošnjim obalama.

— Iz Arhangelskog pišu, da je tamo još 6. listopada saonik u veliko bio dobar.

— Iz Tiflisa pišu 9. list., da je toga dana stigao tamo izvanredni poslanik persiskoga kana, Seif-Ul-Mulk Miri-Pnandž. On će čestitati u ime svoga vladaoca caru Aleksandru stupanje na prestolj. Persiski podanici, koji u Tiflisu žive stali su pri dolazku visokoga zvaničnika njinoga gospodara svaki s jednim škopcem na desnoj strani druma; čim se kola poslanikova približiše, podigoše Persianci pripravne noževe i žèrtvovaše škopce. To je iztočni način svečanoga dočeka.

Franceзka.

Pariz. „Constutionel“ u jednom članku proriče šta može biti u napredak. On tu pita: „Da li će se, dokle bude hèrdjavo vrieme, pa se neuzmože vojevati, zaključavati mir?“ Pa onda sam na to medju ostalima odgovara ovako:

Pošto je puna četiri stupca obširno razjasnio sve prilike, koje su svakojake boje i s kojima je skopčan odgovor na pomenuto pitanje, a on zaključuje da najviše do Rusie stoji da se prekine rat, pa da se zaključi mir, premda je sumnjati da će Rusia biti tako mudra i iskrena, da sve to dokučiti i prizna, i da li će ona imati i sèrdce, da svoje vladanje podudari sa osviedočenjem svojim. Svakojako je, veli, Rusia, od koje jedine savisi da se zimus zaključi ili nezaključi mir, jerbo samo ona može znati kad će joj valjati zadovoljiti se posliedicom mira.

On nadalje kaže: „Vrieme će moralnu i materialnu snagu saveznikah još većma podkriepiti, množeći broj onih dèržavah, koje se već spremaju dielom raditi protiv Rusie. Uvidja se, da od danas pa do idućega proliеća neće biti sama Sardinia što će se sa saveznicima boriti protiv Rusie. Bit će i drugih vladah i drugih narodah, koji će se na nju ugledati, pa tako će se krug saveza zapadnih silah razširiti još većma. Medjutim — veli najposlie — još se nemože kazati koji će biti ti novi saveznici; tek može se zacielo kazati, da će ih biti, pa bili koji mu drago. Otuda se vidi da Francezka i Englezka nemaju nikakvog ozbiljnog uzroka nagliti sa ratom i mirom. One će čekati da se Rusia pèrva izjasni, a dotle će i od sada kao i do sada živo i postojano i pobiedonosno napadati na Rusiu svude, gdie god samo misle da joj mogu nahuditi.“

Na ovaj članak „Constitutionelov“ našao se „Le Nord“ pobudjen odgovoriti. On postavlja pitanje: Da li, kad se bore dva čovieka, koji su podjednako hrabri i lojalni, valja za milost da moli onaj, koi je ranjen, ili valja da pruži ruku svome protivniku onaj, koi je ranu zadao. Pa na to pitanje odgovara „Le Nord“ ovako: Francezka i Englezka hoće da se zovu „vitežki narodi,“ pa šta rade u ovom ratu, koi se vodi na Krimu. Oni pievaju piesme pobiede i zahtievaju da ih narod, koi smatraju za pobiedjen, moli da prekinu rat i da se smiluju na njega?

No da ostavimo na stranu sve te primietbe i da dopustimo da je Rusia i doista dužna izkati mir, nebi li zapadne sile onda bar izrekle one uviete, pod kojima bi pristale na mir? Rusia je jedini sudia svojoj česti, a njena rodoljubivost umiet će je čuvati. Ona negleda na koristi, koje bi joj nepriatelj mogao dati. Što ona ponajprie hoće, to je, da se zaključi mir bez sramote, a u tome ona netraži ničieg savieta.

Slava, koju je je zadobilo francesko oružje, bit će uviek velika i neće mu je nitko moći odreći. No mir, koi se hoće, mora biti čestan po sve narode, koji se na njega podpišu. Svaka velika dèržava, koja bi podpisala sramotan mir, uviek bi mislila samo kako će se osvetiti. Ta istina neka se negubi iz vida, ako se ide na to, da se Europi povrati postojan mir a ne samo primirje.

I Rusia i Francezka idu na pristojan mir. Slabo je pak gledati na to, da li će tim mirom biti zadovoljna i Englezka, kojoj je Francezka dugo vrime bila samo vitko orudje.

Vrieme je da Francezka prestane žèrtvovati svoje zlato i svoju kèrv na korist saveznika, koi već nema kèrvi i koi još sutra može neimati ni zlata, samo ako to hoće parlament.

— „Journal des Debats“ nanovo saobštava jedan članak, kojim se trudi, dokazati da Rusi nikako nemoraju prie zime ili zimus povući se sa Krima. Najbitnie točke u tome razmišljanju kao da su umiestne. Upravo nitko nesumnja da bi se knez Gorčakov i u sievernim utvèrdjenjima sevastopoljskim i po svima šiljcima od Dačirgore mogao dèržati, samo ako bi otvorenu imao svezu sa Nikolajevom i Kre-

menčukom. O tome bar savezničke vojskovodje nimalo nesumnjaju. No neravno još se pita da li će sveza preko Perekopa ostati čitava.

Kao predmet za operiranje nije Kinburn ništa, kao ni Bomarsund što nije bio ništa; no mnogo vriedi kao miesto za nabavljanje koječega za onu vojsku, koja bi htiela operirati. Mora da su kod Perekopa Rusi bili vèrlo marljivi, jamačno onako isto marljivi kao što su bili i na južnoj strani Sevastopolja; no Perekop nije tako jak niti je tako utvèrdjen, a najmanje može on preprieč iti saveznicima put. A kad bi on mogao zatvoriti svoj zemljouz, onda bi to jako pomagalo vojsci, koja bi bila na Krimu, a žile bi svoje udarila u južnoj Rusii.

Samo dakle u Perekopu leži presuda da li će na Krimu biti i „treće vojne“ ili ne. Ako bi saveznici mogli sve ostaviti na stranu, pa nebi bili bojeve niti obilazili niti zavaravali, nego bi svom silom suvom i morskom još prie zme napali na Perekop makar od koje strane, onda može biti nebi bilo nikakve „treće vojne“ na Krimu. Mi nećemo dalje dirati u tu mogućnost, jerbo bi, zamišljati sebi posliedice takvog preduzetka savezničkog, ako bi i za rukom izpao, jako vriedjalo onako valjanu vojsku, kao što su branitelji Sevastopolja. No ako saveznici ujedno ustroše barut i protiv sievernih utvèrdjenjah i obkole poziciu na Belbeku, i uzrade od Eupatorie na sve strane, pa uzgroze Nikolajevu i Odesi, onda će se na prolieće morati na istom miestu započinjati, gdie će se skorim prestati.

Zbog zauzete i dèržane tri četvèrtine Krima Rusia je većma oslabila nego kad bi se sasvim povukla sa Krima, jerbo se na Krimu može na više miestah na nju napasti i nahuditi joj, a osim toga uviek ostaje u šteti sprama morske sile savezničke. Bez Krima bi se ujedanput udvojila vojnička moć odupirati se, jerbo je ona samo na primorju slabia od neprijatelja. No težko je i skoro nemoguće Rusii

Ostensakena, Kocebua, Orlova, Adlerberga i Buchmayera, kao i kneza Barjatinskog, ruske pozicie kod Makenzie i na gornjem Belbeku. Posieta sieverne strane dade vladaru priliku razviditi neizmierne magazine hrane, koji su napravljeni na cesti onamo vodećoj.

— O boravljenju cara **Aleksandra** u Krimu donosi „Ruski Invalid“ nieke bèrzojavne depeše. Car je vojsku rusku na svim pozicijama pronašao u najboljem stanju i posvema je zadovoljan. Iz Nikolajeva do Simferopolja, daljinu od 45 miljah, provalio je car za 36 satih. U Simferopolju dočekao ga je knez Goršakov. Nazočnost cara kod najkrajnjih prednjih poštah proizvela je neizmierno oduševljenje.

— „**Milit. Ztg.**“ piše: „iz Krima nisu došle nikakve znatnie viesti. Namieravano obilazenje lievog krila ruske vojske, podupirano napadajem s lica, nije imalo kao što je poznato, nikakva uspieha. Operacie od Eupatorie morale su se takodjer povèrći, jer je drum preko stepah za transport neudoban i predpolaže pretežnost konjaništva, što ga ipak saveznici u dovoljnjoj količini neposieduju. Posliednje izviestje maršala **Pelissiera** od 2. o. m. o poduzetom po generalu d'Allonville-u dne 27.-29. p. m. rekognosciranju, podaje o tom pobližja izjasnenja. Nu kad bi ove diversie s lieva i desna saveznicima za rukom pošle bile, to bi se bilo imalo pripisati ponajviše taktičnoj pedanterii Rusah; jer dobro izučena vojska u izvèrstnom središnjem položaju kneza **Goršakova** morala bi protivniku sa svih stranah udarce prinieti, njega neprestano alarmirati i k zaludnim naporima siliti ga. Tko dakle u središnjem položaju traži spas u obkopima i miestnom odporu, taj će napokon ipak pobiedjen biti. Dokazano je jur, da je pomanjkanje taktičke samostalnosti u Rusah njima već mnogu štetu pričinilo i velike gubitke spremilo; ta šta će najbolja vojska izvesti bez valjana vodjenja? Mnogo je kriv tome pokojni car i njegova škola manevriranja, koja se u praksi nemoga upotrebiti.

je u Kèrču mieštena; od englezko-niemačke legie prispio je regiment pukovnika Šerera u Carigrad; ostale pod englezkom plaćom stojeće, legie doći će takodjer malo po malo u Bosfor. No proći će svakako još mnogo vremena, dok Englezka na bojište stavi takav kontingent, kakav je staviti dužna. Sbori takovih dobrovoljacah, koji stoje pod plaćom Englezke i Francezke, nebiahu još nigdie na bojištu, pa ipak njihov broj iznosi do 40.000 m. Ako se ova okolnost sravni s operativnom sposobnosti piemontezkog sbora, koi je na Čèrnaji aktivno upotrebljen bio, i ako se nadalje uvaži, šta je francezka i turska vojska dosele učinila, to se mora doći do osviedočenja, da englezki sbor na Čèrnaji, hvala generalu Bosquet-u koi ga je kod Inkermana spasio, doduše još obstoji, nu da sada stoji na engleskim legiama stranacah, da pobiedonosno razviju zastavu Albiona na bojnim poljanama.“ —

Bečka burza

dne 23. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	[illegible]
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$73^7/_8$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$77^3/_8$
dto . . . . » $4^1/_2$%	$64^3/_8$
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^1/_2$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » „ 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	$96^5/_8$
Bečko-gradski banko . . . . . sa $2^1/_2$%	
» » » . . . . » $2^1/_4$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	923
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	
dto dto s plaćanjem na rate	$335^1/_4$

Br. 4776/g. (532—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855 br. 4010 pronadje u 850 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 2 $^{1}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Preseka i Gjurmanec, kotaru krapinskom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Krapina, g. Ivana grofa Lichtenberg, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinea 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4864/g. (Izv.—554.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća koemissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 13. listopada 1855. br. 4305 pronadje u 612 for. 30 kr. sr., od kojih kamate teći počimlu od 1. studena 1855, i to za 1 $^{2}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u občini Stanetinec kotaru čakovačkom županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Stanetinec gosp. Miroslava Kerner, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podi„li sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 8. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 22. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 4972/g. (Izv. 555.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 16. list. 1855 broj 4304 pronadje u 12.000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 30 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Bisag, kotaru sv. ivanečkom, županii zagrebačkoj i spadavših na dobro Novomiesto, gg. Nikole, Ivana i Gabre Vladislav, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 9. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 12. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 29. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 5068/g. (558—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 31. sèrpnja 1855, broj 3197. pronadje u forintih 54.400 od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za 134 $^{7}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 9 željirah ležećih u občini veliki Bukovec, Kiš Bukovec, Šupanec, Kapela, Dubovica, Selnica, Kutnjak Antolovec i Zablatje, kotaru ludbrežkom i koprivničkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Bukovec, gosp. grofa Dragutina Drašković, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slućaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varašdinu dne 2. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. **Fohn.**

Br. 7628. (314—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 18. listopada 1855 broj 4096 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Gjuri, Terezi, Mihailju i Josipu Hrelec, za spadavše na dobro Stermec-Obrez, u občini Brezovica, kotaru Samobor županii zagrebačkoj, ležeće 1 $^{5}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 7. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 7. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7668. (316—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4195. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Maksimilianu Spišić, za spadavše na dobro

Mala Mlaka u obćini Vel. Gorica i Bèrdovec, kotaru Vel. Gorica i Samobor, županii zagrebačkoj ležeće 2 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 800 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad 1. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 10. siečnja 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 20. ožujka 1856 u 10 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7629. (315—D.S.) (3—3)

ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 5066/g. (563—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4354 pronadje u 168 for. 45 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Tèrnovčak, kotaru čakovačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Praprovčan, (Tèrnovčak) gje. Terezie Ilias, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju

i servigj prestati nel ramo portuale sanitario, la piena idoneità al posto optato e le cognizioni di lingue che eventualmente possedesse.

Dall' I. R. Governo Cent. Mar.

Trieste li 10. Novembre 1855.

Br. 7907. civ. (329—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačenja zemljišno - razteretnih glavnicah.

C. kr. zem. sud u Zagrebu stavlja time gji. baronici Izabeli Hauer do znanja, da je g. Dragutin Jelačić, kao vlastnik dobarah Jankomir i Samobor, proti njoj zahtievanje radi doznačenja dosudjene mu zemljišno-razteretne glavnice od rečenih dobarah za njezino zajmovno izkanje od 12.000 for. i zavstavše kamate od 1065 for. ovamo prijavio. Za otu razpravu je ročište kod ovog suda na 31. siečnja 1856. u 9. satih u jutro odredjeno i g. Makso Prica njezinim zastupnikom imenovan.

Budući prebivalište g. baronice Izabele Hauer ovomu sudu nije poznato, daje se njoj na temelju §. 36. c. patenta od 16. siečnja 1854. s tim dodatkom na znanje, da si ima do rečenog dana drugoga zastupnika imenovati, ili pako sudbeno postavljenog valjano naputiti, jer će si inače sama štetne posliedice pripisati.

U Zagrebu, 10. studena 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 2602. (Izv.—546) (3—2)

Oglas jevtinbe.

Žiteljstvu kotara samoborskog pripada za u pravnu godinu 185$^5/_6$ 2251 centih i 20 funtih biel morske limito soli, koja će se kod c. k. glavno soli skladišta u Rieci u svoje vrieme doznačiti.

Za dostavljenje i razprodaju rečene kolikoće limto soli obdèržavat će se 26. studenoga t g. u 9 setih prie podne javna jevtinba u c. kr. kot. uredu samoborskom, na koju se svi poduzetje ovo iznajmiti želeći oviem najuljudnie pozivlju.

Pismene uredno sastavljene ponude, koje prie jevtinbe uredu ovome prispiedu, uzet će se takodjer u obzir.

Jevtinbeni uvieti mogu se svaki dan kod rečenog ureda uvidieti.

U Samoboru, dne 6. studenoga 1855.

OGLASNIK.

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDILJAK DANA 26. STUDENOGA 1855. Broj 271.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. odlinie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti

Iz Turina, 20. stud. Finacialno popečiteljstvo predlaže zajam od 30 milionah franakah, da se pokrije manjak od 28 milionah za god. 1856.

Iz Pariza, 22. stud. Kralj sardinski prispio je u Marseilj i odputovao u Lyon.

Iz Madrida, 19. stud. Tristany pobiegao je u Francezku. U Saregossi je mir sasvim povraćen. U drugim pokrajinama nebiaše ni narušen. — Njeno velič. kraljica otvorila je jučer sveučilište. — Danas je veliki bal u kralj. palači.

Iz Pariza, 24. stud. Kralj sardinski prispio je jučer popodne u 2 sata u tuillerie, i primljen je s velikim oduševljenjem. Na željeznici dočekao ga je princ Napoleon. Kod basamakah tuillerijskih dočekao ga je car.

Iz Hamburga, 23. stud. Canrobert je iz Štokholma odputovao u Kodanj. — U Petrogradu vieća se o obćenitom oboružanju. Tri veleknjaza, koji su u Petrograd prispieli, vratit će se prema koncu mieseca prosinca u Krim.

Austrianska carevina.

U Zagrebu, 26. stud. Noćas je okolicu našu pokrio pèrvi lietošnji nu slabi snieg, i tako se obistinila poslovica: sveta Kata snieg za vrata.

U Beču. Kao što će poznato biti, povriedio si je preuzvišeni g. ministar prosviete, grof **Thun**, oko, dočim mu je na lovu od kapsle jedan komadić u oko skočio. Već se je vèrlo bojati bilo, da li će njeg. preuzv. vid oka sadèržati. „Oest. Ztg.“ javlja sad, da je operacia sretno za rukom izpala i svaka pogibelj za oko odstranjena.

— G. 1856 neće se samo graditi tri linejne ladje, kako je to javljeno, nego će se neprestano od godine do godine graditi novi ratni parobrodi, dok se austrianska ratna flota nedovede na onaj stepen, koi odgovara položaju Austrie kao velevlasti.

— General **Fiquelmont** piše nieko dielo o iztočnom pitanju, koje će se g. 1856 štampati.

— U Ugarskoj umro je glasoviti magjarski piesnik Mihalj **Vörösmarty**.

— 19. stud. prispielo je u Beč 10 oficirah sèrbskih iz Beograda. Dvojica ostaju u Beču a ostali odlaze u Berlin i Pariz, da se izobraze u višjim naukama vojenim.

— **U Danii** uredjuju se kraljevskim ukazom posebna prava vojvodstva Šlezviga. Napominju da će se i ustav Šlezviga promieniti s obzirom na cielokupnost monarhie.

U Tèrstu, 23. stud. Gospoda Pilepić i Morpurgo izdali su poziv za podpis nieke adrese, koja će se u formi dragocienog albuma izračiti njeg. car. visosti prejasnom gospodinu nadvojvodi Ferdinandu Maksimiljanu u znak radosti, što je njeg. visost ozdravila.

— „Morning Chronicle“ javlja, da je u Berlin došao generaladjutant njeg. velič. cara Aleksandra, grof **Tolstoj**, s vlastoručnim pismom njeg. velič. care na njeg. velič. kralja pruskoga upravljenim. (Usuprot „Preuss. Korr.“ donosi, da je grof **Tostoj** dne 17. studenoga prispio iz Simferopolja u Varšavu).

Turska.

Iz Carigrada, 12. stud. Kod onih kèrvavih prizorah, koji su prie niekoliko danah ovdie dogodili se izmedj francezkih i tunezkih vojnikah ostalo je od strane Francezah 3 mèrtva i 5 ranjenih, a od Tunezah 16 mèrtvih i 7 ranjenih. Medju mèrtvim Francezima nalazi se i jedan francezki kapetan fregate, koi se slučajno na ulici nalazio. Kao što je poznato, vlada je poprimila najkriepčie miere. Tunesi, koji su povod dali tom dogadjaju, razoružani su a kolovodje postrieljani.

Rusia.

Petrograd 8. stud. (Schl. Ztg.). Sudeći po svemu onomu, što nam javiše današnje novine, čini se zaista, da grof Kleinmihel nije odpušten nemilostivo, nego se osieća slab, da u dielo privede sve one planove, koje njeg. velič. car hoće da svèrši. Posliednje naredbe grofa Kleinmihela oviekoviečile su njegovo ime, koje u savezu stoji sa predstojećom važnom promienom sisteme. On je 28. list. sastavio osobiti odbor, koii će kupiti sve uredbe i štatute, po kojima postoje u tudjim zemljama družtva, da grade željeznice. Po njima će načiniti projekt i predložiti ga previšnjem odobrenju, da se zavede družtvo, koje će i pod kojim uvietim željeznicu praviti od Jurburga do Libave od Dinaburga do Rige, i od Harkova do Feodozie. Uvieti bit će postavljeni po mieri, u koliko su članovi družtva Rusi ili stranci, ili zajedno jedni i drugi. Na vèrhu odbora stoji generallieutnant Gerštfeld. Članovi toga su generali od mierničtva Jesikov, Kerbez i Latroverg, dèržavni savietnici Kamenski i Boričevski, četiri pukuvnika i dva podpukovnika od mierničtva. Ovo je pèrva koncesia ustupljena od Rusie silama industrie i glavnice.

Grof Kleinmihel javio je po tom caru, da je odbor gotov; car je isti dan vratio izviestje natrag, podpisavši „Vèrlo dobro i osnovano, blagodarim izkreno!“ Po drugoj objavi obznanio je grof, da je po volji pokojnog cara, dao praviti u otečestvenim livnicima gvoždja ploče za željeznice našavši nasliednike Demidove i Jakovljeve, da nabave 1.700.000 pudah (40 Pf.) gvoždja za Petrogradsko-Varšavsku željeznicu. Poslana ociena pokazala se da je vèrlo dobra. Ciena je istina jedna rublja 50 kopejkah od puda, dočim englezko gvoždje 55 kopejkah stoji, ali je nada, da će ciena spasti, i novac u zemlji ostati, a ne odlaziti u zagraničje. Najposlie je grof obznanio, da je telegraf otvoren izmedj Nikolajeva i Simferopolja. Odsad ćemo dakle novosti iz Krima bèrže dobijati nego dosad.

— „Sieverna Pčela“ poziva sve rodoljubive Ruskinje, da nenose odsad druge haljine, nego domaće. Važnie je i koristnie isterati zapadnu industriu iz Rusie, nego da se osvoji Pariz i London!

Talianska.

Iz Turina, 20. stud. Boravljenje kralja u francezkom glavnom gradu proračunano je na 5 danah, isto tako i u Londonu. Povratak kraljev sliedovat će preko Brisela, Frankfurta, Basela, Genfa i Chambery-a. Jučer primio je kralj deputaciu senata i komore zastupnikah, koja mu je predala odgovor na prestolni govor.

— Po viestima iz **Rima**, uhvatila je tamošnja policia dne 13. dva glavna agenta **Mazzinova**, i u njihovom stanu našla vèrlo važne papire, imenito nieki popis od 2000 osobah, koje su u savezu.

Francezka.

Pariz 15. stud. Danas u ¾ 1 sat svečano je zatvorena izložba industrie. Svečanosti toj prusutstvovao je car, carica, princ Napoleon, princ Jerom, vojvoda Kembrić i 35.000 licah. Sredina palate imala je čarobni izgled. Pročitao je princ Napoleon obći pregled razdane nagrade. Ona se sastoji iz 161 dekoracie, 112 velikih kolajnah, 352 počestne kolajne, 2282 kolajne pèrvog razreda, 3843 kolajne drugog razreda, 3977 počestnih prozivah u struci industrie, a u struci liepe vieštine: u 40 dekoraciah, 16 počestnih kolajnah, 67 kolajnah pèrvog razreda, 87 kolajnah drugog razreda, 77 kolajnah trećeg razreda i 222 počestna proziva. — Po zemljama diele se pomenute dekoracie za industriu na sliedeći način: Francuzka 115, Englezka 20, Pruska 9, Austria 6, Belgia 4, Švajcerska 2, Švedska 8, Toškana 1, Bavarska 1, Hessen 1, Piemont 1, Kanada 1.

Velika Britania i Irska.

London. Kao što piše „Engl. Corr.“, u Englezkoj se željno izgledaju pèrve viesti iz Štokholma. Nije ni nuždno razlagati kako je važno poslanstvo generala Kanrobera. Ako Švedska dielateljno stupi u savez sa zapadnim silama, to će ratu, koi je započet za zaštitu porte, dati doista značaj europejskoga rata, pa svaku misao o kakvom posriedovanju ili dogovaranju na daleko odložiti. Pa baš iz ovoga uzroka nije ni sumnjati, da su vèrlo ozbiljna predloženja, koja je francuzki general — Englezka se nije u to pomiešala kakovim poslanikom od svoje strane — odneo švedskom kabinetu. Od sebe samoga razumie se, da bi Švedska, prie nego što se pusti u rat, koi bi za nju bio borba na život i na smèrt, morala za svoju cielinu tražiti vèrlo važna jemstva, jemstva, koja Englezka i Francuzka pri njihovim načelnim odnošajima prema niemačkim dèržavama ni u stanju nisu dati. Može biti da su dogovaranja sa Švedskom samo demonstracia, da se car Aléksander skloni na popuštanje, ili da bezuspiešnost njihova, koja se i predviditi daje, služi saveznicima za pobudjenje, da se u očima englezke partaje, koja je za rat, opravda popustljiva politika.

Sudeći po jednom članku u „Timesu“, jedino od Švedske zavisi, da li će rat, koi je preduzet za cielinu Turske, postati kèrstonosna vojna za razkomadanje Rusie. Po kazivanju „**Timesa**“, Švedska je pozvana u boj protivu cara, pa kaže li da će se pustiti u boj i potegne li mač, onda je Rusia prošla; jer „to je jasno, da takovu dèržavu uvući u rat, bez tvèrdoga riešenja, boriti se sve dotle, dok nepriatelj neizgubi svu silu da se može osvetiti, bila bi debela politična pogrieška i nerazumnost.“ To je tako jasno kao što istinito. No počem politička nerazumnost u historii Europe nije ništa nečuveno, to će Švedska po svoj prilici tražiti većih jemstvah, nego što je uzgredno „klanjanje pred moralom“ u jednom članku novinah.

I „**Morning Herald**“ piše o Kanroberu i njegovom poslanstvu u Štokholmu, pa kaže da je to mudra politika, a tuži se na englezku vladu, što ostavlja francuskoj, da ona pèrvi korak čini u svačemu, što je god važno u obziru sadašnjega rata.

S bojišta.

— „N. Pr. Ztg.“ vèrlo zanimljivim načinom razmatra „treću vojnu“ i pita šta će sad biti, pa sam na to i odgovara ovako:

Šta će sad biti? Studeni je već tu, a nije nužno čitati Demidova, pa tek da čoviek zna da se zimi nevodi vojna ni na Krimu a kamo li u južnoj Rusii. Kao da se ostavilo nadanje biti kakav viliki boj. Saveznici nigdie neskupljaju dovoljno vojske, kako da se misliti može da su oni naumni izvèršiti kakvu presudnu bitku; nego se još po mnogome koje čemu vidi, da se oni spremaju za spokojno zimovanje. S druge opet strane, javljaju da knez Goršakov ima od cara vlast povući se sa Krima ako to za dobro nadje, a da za to poslie nikome nemora odgovarati.

Osobito od kako je zauzet Kinburn, koji jedva 4 hoda odstoji od Perekopa, i od kako je bilo koja na boku od Eupatorie, koja je krimski Kalafat, nebi se protiv povlačenja sa Krima ništa imalo, no samo bi se mogla predbaciti vojnička čest, koja je zato još uviek na svèršetku rata ono, što prinudjava i presudjuje. Makar se moralo izgubilo i mnogo, i makar ruska vojska stajala sva iza Perekopa, zato opet vojnička šteta nebi bila veće. Spram sadašnjeg stanja stvarih valja to dobro uzeti na um.

— Iz Carigrada, od 12. javljaju, da se na novo raznose glasovi o promieni popečiteljstva. — Iz Azie doznaje se, da je sbor ruskog generala Vrangela, niešto stisnuo, generala Viviana, te je ovaj zahtievao konjanička podkrepljenja. O stanju stvarih kod Karsa nečuje se ništa pouzdana. Jedni tvèrde, da je tvèrdja još uže zatvorena, nego li bijaše prie, a drugi vele, da Rusi, čine priprave za skori odlazak. — Bašibozuci sasvim su ostavili Dardanelle i poleze u Drinopolj. — U Anatolii množe se hajdučke čete i na veliko izvèršuju svoja pljačkanja i ostale opačine.

— Najnovia izviestja iz Krima naznačuju saveznu silu ovako: Francezah ima 140.000 m. Englezah 40.000, Turakah 15.000, Piemontezah 18.000, u svemu dakle 213.000 m.

Vojska Omerpašina, kojom je on započeo velike operacie protiva kavkazkoj ruskoj vojsci, sastoji se iz 36,000 m. Od te vojske nalazi se 25.000 u Batumu, Suhumkalen i Redutkalen, a s 20.000 m. forsirao je sèrdar prelaz preko Ingura.

— Iz Kiela od 20. stud. piše „Neue Pr. Ztg.", da je današnjega jutra došla u ovu luku posliednja linejna ladja „Orion"; osim niekoliko fregatah i korvetah neima više poveće flote savezne u baltičkom moru.

— Po najnoviim engleskim izviestjama iz Hongkonga uhvaćen je vojenim parobrodom „Barakuta" bremenski brigantin „Greta" u ohockom moru, sa 277 ruskih matrozah, koji su pod amerikanskim barjakom plovili. Ovi su matrozi sa ruske Fregate Diane, koja se razbila blizu japanskog primorja. — Ruska flota nalazi se, vele, sakrivena sieverno od rieke Amure.

— Poleg najnoviih viestih iz Odese od 13. vratio se onamo tamošnji guverner, general Stroganov. Generallieutenant Liders preuzeo je zapovietnistvo nad vojskom u Kerson-Nikolajevu. — U Odesu doći će generallieutenant Šahelski sa zapoviednika nad tamošnjom vojskom; general Heferich dobio je zapovietništvo jedne divizie u Krimu. — Car Aleksander upravio je prie svoga odlazka iz južne Rusie ručno pismo knezu Goršakovu, u kom mu opetovano izjavlja svoja zadovoljstvo vèrhu stanja vojske u Krimu.

U južnoj Rusii i Krimu nastupila je jur zima, dakle o daljnim operaciama na Černaji, kod Eupatorie i Kèrča neima ni govora. Maršal Pelissier nastanio se jur konačno u svom glavnom stanu i dolazi često u Kamiš.

— Iz Sukumkalea nisu prispiele nikakve daljne viesti; vojska Omerpašina počivala je dne 6, te je istom dne 7. dalje krenula prema potoku Kopi, no nije na odpor naišla.

Hafizpaša od Trapezunta nije kod odlazka parobroda dne 6. imao nikakvih viestih iz Karsa. — Pošta carigradska od 12. nedonosi ništa znatnieg.

— Lord Panmure [illegible] nieku depešu [illegible] Codrington [illegible] od 15. stud., koja se [illegible]

odnosi na javljenu po „Moniteuru" eksplozia barutane. Od Englezah je tom prigodom poginulo: 1 oficir i 21 momak; ranjeno: 4 oficira i 116 momakah, nestalo ih 4. (Francezi su isto toliku štetu pretèrpili).

— Dnevnom zapoviedju car. ruskoga ratnoga ministra od 6. stud. o. g. podčinjena je morska uprava u Nikolajevu zapoviedima generala Lidersa, koi je pak sa svoje strane podčinjen i u tom obziru knezu Goršakovu. Ovo je s toga učinjeno, da se u ratne operacie što veće jedinstvo privede.

Admiral Novosilski, koi se kod obrane sevastopoljske odlikovao, imenovan je guvernerom ratnim u Kronštadtu. Dosadanji guverner admiral Lütke pozvan je u dèržavno vieće.

SLUŽBENI LIST.

Nr. 154 (Pz.—36) (—1)

Concurs.

Im Bereiche der kroatisch-slavonisch. Post-Direction ist eine Accessistenstelle letzter Classe mit dem Jahresgehalt von 300 fl. und der Verpflichtung zum Erlage einer Dienst-Caution im Betrage von 400 fl. entweder im Barem oder in mindestens 3% Staatsobligationen in Erledigung gekommen.

Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre gehörig instruirten Gesuche unter Nachweisung ihrer Vorbildung, ihrer bisher geleisteten Dienste, ihres Alters, der Sprachkenntnisse und eines tadellosen moralischen und politischen Verhaltens, sowie ihrer Cautionsfähigkeit im vorgeschriebenen Wege bis 10. December l. J. bei der gefertigten Post-Direction einzubringen, und zugleich anzugeben ob und in welchem Grade sie mit einem Beamten oder Diener dieses Bezirkes verwandt oder verschwägert sind.

Agram 12. November 1855.

Der k. k. Postdirector:
Klempay.

Br. 7907. civ. (329—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačenja zemljišno-rasteretnih glavnicah.

C. kr. zem. sud u Zagrebu stavlja time gji. baronici Izabeli Hauer do znanja, da je g. Dragutin Jelačić, kao vlastnik dobarah Jankomir i Samobor, proti njoj zahtievanje radi doznačenja dosudjene mu zemljišno-razteretne glavnice od rečenih dobarah za njezino zajmovno izkanje od 12.000 for. i zavstavše kamate od 1065 for. ovamo prijavio. Za otu razpravu je ročište kod ovog suda na 31. siečnja 1856. u 9. satih u jutro odredjeno i g. Makso Prica njezinim zastupnikom imenovan.

Budući prebivalište g. baronice Izabele Hauer ovomu sudu nije poznato, daje se njoj na temelju §. 36. c. patenta od 16. siečnja 1854. s tim dodatkom na znanje, da si ima do rečenog dana drugoga zastupnika imenovati, ili pako sudbeno postavljenog valjano naputiti, jer će si inače, sama štetne posljedice pripisati.

U Zagrebu, 10. studena 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 2602. (Izv.—546) (3—3)

Oglas jevtinbe.

Žiteljstvu kotara samoborskog pripada za upravnu godinu 1855/6 2251 centih i 20 funtih biele morske limito soli, koja će se kod c. k. glavnog soli skladišta u Rieci u svoje vrieme doznačiti.

Za dostavljenje i razprodaju rečene količine limto soli obdèržavat će se 26. studenoga t g. u 9 setih prie podne javna jevtinba u c. kr. kot. uredu samoborskom, na koju se svi poduzetje ovo iznajmiti želeći oviem najuljudnie pozivlju.

Pismene uredno sastavljene ponude, koje prie jevtinbe uredu ovome prispiedu, uzet će se također u obzir.

Jevtinbeni uvieti mogu se svaki dan kod rečenog ureda uvidieti.

U Samoboru, dne 6. studenoga 1855.

Nr. 9890. (Izv.—561) (3—1)

Licitations-Kundmachung.

Von Seite der k. k. Comitats-Behörde Fiume wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass in Folge höherer Genehmigung die Herstellung am Pfarrhause in Lič bei dem k. k. Bezirks-Amte Delnice am 26. November 1855 in den Vormittagsstunden zwischen 9 und 12 Uhr im öffentlichen [illegible]

Licitationswege dem Mindest Fordernden überlassen werden wird.

Die Hauptbedingungen bestehen in Folgenden

1) Der adjustirte Fiskal-Preis ist auf 238 fl. 37 kr. und 50^5/$_4$ Hand- und 9^3/$_8$ Zugrobothtage voranschlagt.

2) Jene Unternehmer, welche sich an dieser Versteigerung betheiligen wollen, und die gesetzlichen Eigenschaften dazu besitzen, haben am obbenannten Tage zu Delnice vor Beginn der Licitation des Reugeld mit 5% des Baukostenbetrages zu erlegen.

Als Caution werden 10% der Erstehungsbetrages festgestellt.

Für die Herstellung werden die Anbothe sowol in schriftlichen Offerten als auch mündlich vor der Comission entgegen genommen, und es wird ausdrücklich bemerkt, dass alle schriftlichen Offerte den Anboth deutlich und mit Buchstaben ausdrücken, bis 9 Uhr Früh überreicht, mit dem 5% Vadium versehen sein, und die Erklärung über die eingesehenen Baubehelfe und die Kenntnissnahme der allgemeinen und speciellen Licitations- und Baubedingnisse enthalten müssen.

3) Die diessfälligen Pläne, Vorausmass, Preistarif, die summarischen Kostenanschläge, dann die allgemeinen und speciellen Versteigerungs- und Baubedingnisse können bis zum Licitationstage bei dem k. k. Bezirksamte in Delnice eingesehen werden, am Versteigerungstage aber werden solche zu Jedermann Einsicht vorliegen.

Von der k. k. Comitats-Behörde.
Fiume am 14. November 1855.

Ad. N. 10983. (557—Izv.) (—1)

Concurs-Ausschreibung.

Bei der k. k. Central-Seebehörde ist die letzte Rathsstelle, womit ein Gehalt von jährlichen 2000 fl. nebst einer 10% Lokalzulage und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 2500 fl. verbunden ist, in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig documentirten Gesuche bis spätestens 1. December 1855 im Wege ihrer vorgesetzten Behörde bei dem Präsidenten der k. k. Central-Seebehörde einzubringen.

Von der k. k. Central-Seebehörde.
Triest den 7. November 1855.

Nr. 10973.

Concurs-Verlautbarung.

Bei der k. k. Hafen- und Seesanitäts-Agentie zu Jablanac ist die Inspections-Guardiansstelle, verbunden mit einem Gehalte jährlicher 150 fl. und einem Monturspauschale von 24 fl. CM., in Erledigung gekommen.

Zur Besetzung dieser Stelle wird hiemit der Concurs in der Art eröffnet, dass die betreffenden Competenten ihre diesfälligen ordentlich instruirten Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörden, welche denselben die Qualifications-Eingaben über die Bittsteller beizulegen haben, bis Ende December l. J. bei dem k. k. Seeinspectorate in Zengg einzureichen gehalten bleiben.

Vom k. k. Militär- und Civil-Gouvernement.
Agram am 20. November 1855.

[illegible] Dr. Ljudevit Gaj. — [illegible] narodne tiskarne Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 27. STUDENOGA 1855. Broj 272.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan pošiljati, 8 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za perviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično

Dne 24. studenoga 1855 izdan je i razposlan komad XI., razdiela II. zemaljsko-vladnog lista za kraljovine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-niemačkom i sèrbsko-niemačkom izdanju. Isti sadèržava pod

Br. 22. Naredbu c. k. hèrvatsko-slavonskoga namiestništva od 10. studenoga 1855, kojom se proglašuje, da je ukinut razpis obstojavše c. k. banske vlade od 28. prosinca 1852

Austrianska carevina.

U Zagrebu, 26. studenoga. Svietli ban g. grof Josip Jelačić Bužimski otišao je danas u Beč, zajedno s preuzv. svojom gospojom suprugom.

U Zagrebu, 26. stud. Jučer dèržana je godišnja glavna skupština družtva glasbenog, te u njoj čitano izviestje ravnateljstva, iz koga se žalibože uvidilo, da je družtvo i ove godine imalo manjak, za kojega podmirenje diglo je ostatak uložene u ovdiešnjoj štedionici glavnice. Osim toga pokazalo se, da je miesečnih prinesakah preko 600 for. zaostalo, koji će se sad težko moći skupiti, napokon proizašlo je i to, da se broj članovah umaljio. Radi ovakog žalostnog položaja družtvenog nije preostalo ravnateljstvu ino, van prizvati na veledušje visokih poglavarstvah kao i preuzv. g. nadbiskupa, za da se koristni ovaj zavod, koi kod cèrkvene muzike dielom učastvuje, od propasti spasi. — Potom je dosadanje ravnateljstvo potvèrdjeno, i graditelj orguljah ovdiešnje pèrvostolne cèrkve, g. Valkner kao i Reutlinžki orgnist i ravnatelj glasbe, g. Seitz, imenovani počestnim članovima družtva. Konačno je zaključeno izdati poziv na ovdiešnje žiteljstvo, kojega se dietca osobito koristuju ovim zavodom, da podporom svojom družtvo uzdèržati pomognu.

U Zagrebu. Polag izdane po ravnateljstvu administrativne statistike u c. k. tèrgovnom popečiteljstvu statistike ima u Hèrvatskoj i Slavonii 9, u vojničkoj krajini 12 gradovah; tèrgovištah u Hèrvatskoj i Slavonii 47 u granici 9; selah u Hèrvatskoj i Slavonii 3020, u granici 1759. — Ovi podatki su polag posliednjeg popisa od g. 1850|51. Mnogobrojne frakcie od obćinah, kao pustoseline, predia itd. nisu tudie uračunana. — U cielom carstvu austrian. ima 887 gradovah, 2318 tèrgovištah i 67,308 selah.

— Mieseca rujna ove godine predano je kod poštah u carstvu našem 4,445,900 komadah listovah, od kojih 97,700 kom. odpada na Hèrvatsku i Slavoniu.

U Zagrebu. Podpukovnik Gjuro Renc od brodske graničarske i podpukovnik Pavao Simić od 2. banske granič. regimente stavljeni su u stališ mira.

U Zagrebu. U bečkom listu c. k. geognostičnog zavoda biaše opisana ona okolica moslavačke gore, u kojoj se nalaze zvirišta od paklenice ili kamenitog ulja (Steinöhl, naphta). Od mnogo godinah bila je navada, da je vlastelinstvo moslavačko na zvirištu jednom, što je pod briegom Plaso zvanim, dalo obirati ovo kamenito ulje, i upotrebljivalo ga je kao kolomaz; nu o tom dalje nitko ni mislio ni govorio nije, a još manje pisao.... U novie vrieme biaše pozornost obèrtnikah probudjena te je došao nieki Niemac, koi si je tu stvar na um uzeo, pogledao je u muzeumu ovdiešnjem u ormaru, gdie stoji kamenje iz gore Moslavačke, flašicu sa tim uljem napunjenu, i otišao je u Moslavinu, da se lično osviedoči; uzamši tamo ulja, ode u Beč i dade ga kemički analyzirati, i pošto bi iztraga kemična bila dokazala, da je to ulje valjano, preduze si mineral taj izkapiti i tamo rudu otvoriti. Učini zatim potrebite korake kod zato oredjenih vlastih i sada počimlje uvadjati u pustu dosele okolicu novi život.

Kuća jedna stoji tamo jurve gotova a druga se sada zidje; šest pećih, velikih, gvozdenih za kuhanje ulja doveženo je, i do skora će dojti rudari, koji će tamo kopati. Ne daleko od toga miesta niti ¼ sata daljine, na drugom bèrdu Cigljenica zvanom leži veliko množtvo od lignitah t. j. drevnatog kamenog uglenja, koje će poduzetnik takodjer kopati dati, s njime kuriti i ulje kuhati. Ulje ovo mora se kuhati, (budući se na lapornom kamenu dèrži) pak izkuhano vozit će se u lagvih na Steinbrück i otuda u Beč, gdie će se za proizvadjanje gaza upotrebiti i za razsvietljenje Beča rabiti. Kad se iz ulja gaz izvadi onda se može ona gustia massa, koja preostane, nadalje za asfaltiranje hasnovati.

Ti dakle načinom ustat će jedno poduzetje obèrtno, koje će za cielu odiešnju okolicu veoma koristonosno biti. Zemlje u onoj inače pustoj okolici mèršave su, i ljudi su okolo Mikloške, Kutinice, i Selišta vlaškoga ili bolje sèrbskoga siromašni, nu sada, kad se bude tamo radilo, imat će priliku rukama svojima i marvom svojom služit si vazda po koi grošić, samo ako budu znali i hotieli. Iz početka naravski, da to neznadu jošte uvažavati, nu s vremenom naučit će se, te će sigurno uviditi, da je to na korist njihovu.

Bit će za koju godinu sigurno i više takovih poduzetjah u našoj zemlji, jer imade u gorah naših više rudah i mineralah koristnih koji će se obdielavati. Zato neškodi, dapače hasnovito će biti, ako se ljudi pobrine za kamenje, rude i različite zemlje, štono vide u svojoj okolici, pa da ih poberu i donesu ili pošalju u naš museum sa točnim naznačenjem odkuda je, za da se ovdie izviditi može, i ako bi potrebno bilo, da se i dalje za presudjenje pošalje. Postupkom tim postignuti ćemo, da se sve po malo upozna bogatstvo zemlje naše, koja baš u toj struci — inače jednoj od najkoristonosniih — vèrlo je nepoznana.

(Gosp. list.)

U Beču, 23. stud. Previšnjim riešenjem njeg. velič. cara odobreno je ukinuće ratnih pieneznicah u Lincu, Celovcu, Dubrovniku, Požunu i Lubljani. Poslovi požunske ratne pieneznice prelaze u Budim a ljubljansko u Tèrzt. Sada još obstoji 16 ratnih pieneznicah, i to u Beču, Gradcu, Pragu, Lavovu, Bèrnu, Insbruku, Budimu, Velikomvaradinu, Veroni, Mletcima, Zagrebu, Tèrztu, Temišvaru, Sibinju, Zadru i Maincu.

U Beču. Po posliednjim viestima iz Londona sprema se g. Seymour na put u Beč

— Fml. Dragutin grof Cavriani kvitirao je s pridèržanjem vojničkog značaja i čina.

U Pešti. Pogrebu umèršeg magjarskog piesnika Vörösmarty-a prisustvovalo je više od 10.000 ljudih svakoga stališa. Od plemstva nije falio nitko. Velika povorka spisateljah i piesnikah nosiše baklje uz les. Uz razpelo biaše na lesu jednostavni lovorov vienac.

U Tèrztu, 21. stud. S radostju javljamo, da su jučer u našoj luci opet gruvali topovi za označenje jutarnjih, poldnevnih i večernjih urah. To gruvanje služi nam za znamenje, da je njeg. visost prejasni gospodin nadvojvoda Ferdinand Maksimiljan podpuno ozdravio.

(Triest. Zt.)

Rusia.

— Vèrlo su zanimljiva sad u Petrogradu obnarodovana izviestja, koja je sa Krima poslala poglavarka „zadušnih“ tamošnjih „sestarah“ o tome, šta je doživila za vrieme kad se jurišilo na Sevastopolj. Ona javlja: „Zadušne sestre“ nalazile su se nešto na Nikolinoj baterii, koja je na južnoj strani Sevastopolja, nešto pak na Mihailovoj baterii, koja je na sievernoj strani, a nešto i u gradu „Sievernaja“ i po daščarama na bèrdima duž Belboka. Još 7. rujna doživila je bila poglavarska kojekakvih strahotah, koje su pak bile samo predhodnice sutrašnjih strahotah. Baš kad je ona sa sestrama siela bila, a jedna bomba padne na krov od barutane u Mihajlovoj baterii, te svi se poplaše da neodlete u zrak; no srećom džakovi sa peskom na krovu nedadoše bombi prodreti u barutanu. 8. izjutra rano bile su već sve sestre poustajale. Poglavarka otide na bèrdo u bolnicu, kuda je jedva za jedan sat odnesu konji umorni. Otuda vraćajući se, sretne mnogo konjanikah, koji idu u Sevastopolj; to biaše glavni vojskovodja sa svojim štabom. Sva Korabelna biaše ogrezla u vatri bojnoj; biaše juriš. Kad to jave poglavarki u gradu „Sievernaja“ i kažu joj kako je jedna od sestarah na Nikolinoj baterii ranjena, a ona pobiti na južnu stranu, gdie joj sestre tako opasno stoje. General Buchmeyer sretne je na mostu i pokuša vratiti je; no ona se prekèrsti, pa onda otide zajedno sa vojskom, koja kao na juriš bèržebolje idjaše na južnu stranu. Taneta tukoše i lievo i desno u most, a vietar natorivaše velike talase preko njega tako, da on, koje zato a koje i što silna vojska preko njega prelazaše, duboko stajaše u vodi, te čoviek moraše do koljena gaziti po vodi. Otišavši na bateriu Nikolinu, ujedanput se poglavarka obnesviesti, no opet se bèrzo povrati. Dvie sestre biše ranjene, zbog čega ona otide na najviši kat od baterie i potraži barona Osten-Sakena da ga pita šta će sa tim ranjenim sestrama. Kad ga nadje, a on joj odgovori: „Ponesite ih sobom, jerbo sam Bog zna šta kroz dva sata još može biti.“ Jamačno vladaše u taj mah bojanje, da će juriš moći na više miestah izpasti za rukom, te tako će sve propasti. U taj mah raznese se viest da se neprijateljska zastava već vije na kuli malahovskoj. Sve stane tužiti. Rekoše poslie da je opet skinuta ta zastava sa kule, te tako od radosti ujedanput opet svi prenu iz tuge Poglavarka na to skupi svoje sestre, pa uzme iz svoje sobe sliku, a sve drugo ostavi, pa onda sve otidu opet na most. No na mostu biaše još opasnie nego i prie, jerbo još jednako prelazaše vojska na južnu stranu, a taneta tukoše sve gušće. Jedna od sestarah stane obnesviešćivati se i samo s mukom mogaše je preneti na drugu stranu. No najposlie opet srećno predju na sievernu stranu; kad ali ni tamo nema sigurnosti. Poglavarka potraži kakva kola, a jedno tane, 10 korakah pred njom, izbije iz reda čitavu povorku družine narodne vojske, koja imadjaše sa rezervama preći preko mosta. Bomba jedna razpadne se u uzduhu i komadje od nje razdruska jednome vojniku glavu, tako da kèrv i mozak stanu pèrskati na haljine vojniku, koi praćaše poglavarku. Skoro je više nego što čoviek može činiti, što jedna slaba ženska, svu tu strahotu vidivši, ipak mogaše i onda prionuti da nagleda ranjenike, kojih je bilo na sve strane. Sve sestre živo radiše i davahu

čaja onima, koji bihu najteže ranjeni, a drugima davahu vina i rakie; no vèrlo malo ih je bilo, koji mogaše rane svoje preboljeti. Do neko doba noći biše sve ulice pune ranjenikah. Koi je od njih samo iole mogao ići, taj je pužio dokle je god dalje mogao, a ovamo su težko ranjeni, koji su jednako donošeni, kukali i lelekali svu noć. Dvie sestre vidale su težko ranjenoga generala M., (jamačno Martinoa), koi je ležao u gradu „Sieverneja." I sutradan jednako su još donošeni ranjenici. Sestre su zbog toga mogle bar oficirima nabavljati ono, što je na nuždnie, šećera, čaja, blieba itd. Jedna od sestarah nalazila se na jednoj baterii, koja je, kad je barutom razvaljivana Nikolina bateria, morala stajati vèrlo opasno; no ona zato opet nikako nije htiela ostaviti svoje ranjenike, nego je s njima zajedno ostala i dalje na baterii, pa makar s njima zajedno odletila u zrak. Taj dan se general Osten-Saken opet srieo bio sa poglavarkom, pa joj je, pogledavši na kèrst, koi ona nosi na grudima, rekao: Danas se obistinilo ono: „Ti, Bože, jesi moja kriepost."

Belgia.

— „Le Nord" kaže šta misli „o glasovima, koji se raznose o miru." On gleda dokazati da odavno nema pèrvašnjih uzrokah ratu i da su odavno zapadne sile sasvim postigle cielj, za koju su se pustile u rat. Mir ne samo žele narodi, koji su mu naklonjeni, nego bi ga doista već i bilo, samo da ga tako isto izkreno žele i u Parizu i Londonu, kao što teže za njim u Petrogradu. No danim prilikama moći će štogod biti od mira tek kad oslabi napadanje. Baš ako politika, koju narodi imaju sprem svoga duhovnog razpoloženja, i nedaje najviše koristi, zato opet imaju ta načela vladati pri uredjivanju odnošajah medju osobama i narodima. Svaki narod spram svojih poviestnih, geografičkih i drugih odnošajah ima izpuniti osobit zadatak, pa ako je prestupak protiv toga pogrieška velika, onda je još veća nepravda, kad se ide na smetanje prirodnom razvijanju velikoga kog naroda, što se najposlie neda izvèršiti nikakvim ugovorom.

Nastavljanje rata — veli dalje „Le Nord" — velikim opasnostima grozi i narodima i vladama. Mi ćemo sad uzeti na um prilike za povratak mira.

Naočigled je da su saveznici sva popuštanja Rusie u Beču samo zato odbacili, što je Francuzka želila uspieh za svoje oružje i posliedicu takvu, kakvom će se nasporiti ratni troškovi. Uspieh taj postignut je osvojenjem Sevastopolja, a posliedica nestankom flote ruske. A to je svejedno, razorili flotu saveznici ili je Rusi sami potopili, jerbo bi bila spaljena, da nije potopljena. No sriedstva, kojima je ta posliedica pričinjena, sadèržavaju u sebi korist za povratak mira tu, što Rusima, kojima je hrabrost poslavljena junačkom obranom Sevastopolja, čine na ruku, da mogu zaključiti mir bez sramote. Po tome je nestalo ratu i uzroka i cieli; pa i samog pravog pobudjenja, kome su ti uzroci služili za izgovor, nestalo je „u uzvišenom ćutanju velikoga slučaja smèrti."

Zato bi se više imalo ići na garancie, koje se od Rusie zahtievaju, što se tiče planovah, koje kažu da ona ima spram Turske. Osim pak dovoljnih garanciah, koje je petrogradski kabinet dao u Beču, dao je sam rat još niekoliko garanciah, kojima se popunjava vriednost pèrvih. Te garancie leže u prevratu, koi je pričinilo vatreno oružje, koje je novopronadjeno u vieštini vojničkoj, i o kome nam je znamenita obsada Sevastopolja samog dala dokazah, koji se nemogu odreći. One leže dalje i osobito u upotriebljenju parobrodah na zavèrtan, u pronalazku bateriah na vodi, dalje bombardah, ladjah sa topovima i drugih takvih novih spravah za razorivanje, — spravah, koje bezopasno mogu uploviti u najmanje zalive i koje se neboje nikakovih u vodi nezgodah i čine da vojska, koja se izvozi na suvo, [illegible] to [illegible], na kome god hoće nepriateljnom primorskom miestu. Garancie najposlie leže u [illegible], koje Ru[illegible] [illegible] rata [illegible] [illegible] obalah na cèrnom [illegible]

ru, koje se težko mogu braniti. Pa može li se uzeti da će Rusia htieti tu svoju slabost još većma povećati osvojivši još koju oblast na cèrnome moru i da će zbog takvih osvojenjah usuditi se voditi još kakav nov rat?

No sama Rusia i njezino unutrašnje stanje i njene potrebe, namiere i sadašnje težnje daju još i mnogo većih garanciah. Valja samo zapitati njenu književnost, pa da se čoviek o tome osvjedoči. Mnogo se govorilo da je književnost knjiga otvorena i da je bijuća žila svakog naroda. Pošto je ruska književnost redom bila francuzka, niemačka i englezka, sad je samo ruska. Pod sadašnjim naraštajem, za naraštaj, kome se spomen čuva u poviestnici za spomenom cara Nikole, Rusia je samo u Rusii.

Baš ako taj naraštaj i govori francuzki, niemački i englezki, i baš ako on i nepezire proizvode stranske, zato je opet on osobito htio svoje oduševljenje cèrpiti iz narodnih izvorah i iz ovih poznatni sobstvenu zemlju i ove poviestnicu i potrebe. No uza svaki korak, koi je on činio napred, nailazio je začudjeno na još neupotrebljene bogate rude, na klice unutarnjeg blagostanja, koje za svoje rastenje i sazrievanje potrebuje još samo razumievajuću se i poštenu upravu, pa da se očisti od varvarskog tèrnja Azie i od bilja stranskoga porekla, i koje potrebuje još samo sunčan zračak odozgo.

Taj naraštaj, koi je obuzet jednim i istim čustvom o narodnosti i dobio je jednako odbranjenje, razprostèrt je po svemu carstvu i po svima upravama, u kojima zbog svoje znanosti zauzima ne samo sve prstupe, nego i najodličnia miesta. Jedanput reći, on je onaj, od koga u svoj Rusii izlazi javno mišljenje. Pa on misli da je vrieme za Rusiu starati se jedanput već i o sobstvenim stvarma u unutarnjosti. On smatra da se najsjajnia osvojenja i najliepše pobiede, za kojima Rusia ima u napredak težiti, imaju postizavati u sobstvenoj zemlji za cielj tu, da zemlja postigne prosvietu i blagostanje u unutarnjosti svojoj.

Mladi vladatelj, koi prednjači pred tim falankom nove znalosti — falankom, u koi se jednako osiećajuća i misleća braća stiču — već je sa niekoliko postupakah, koji su pored svega rata od njega proizišli od kako je stao na prestol, pokazao da on nemisli ni na kakvom drugom, već samo na pomenutom pozorištu povećati narodima svojim silu i osnovati carstvu svome slavu.

To su garancie za u napredak, koje mi mislimo da se daju ne samo popuštanjem, nego i samim potrebama i interesima i željama Rusie.

S bojišta.

— Iz Marseillja od 21. javlja se bèrzojavom: „Viesti iz Carigrada dopiru do 12. (preko Tèrsta imamo takodjer viesti od istoga dana). Admiral Bruat prispio je sa svojom flotom iz cèrnoga mora pred glavni turski grad. Na ladjama njegovim bihu dvie brigade carske garde, topništva i mierništva; govori se, da će još osam linejnih pieš. regimentah vratiti se iz Krima u Francezku.

S aziatskoga bojišta došla je viest, da su Rusi digli obsadu Karsa i da se vraćaju u Tiflis. „Presse d'Orient" priobćuje tu viest s pridèržanjem, osigurava ipak, da je rusko topništvo jur krenulo.

Glasa se, da je Omerpaša prodro jur na daljinu 20 lieusah od Kutaisa. Selimpaša otišao je iz Trapezunta u Kars s egipatskim kirasirima i topništvom.

Iz Krima javlja se dolazak generala Viviana u Kèrč. General Vrangel dobio je podkrepljenja i prietio zemljouzu Jenikala. Saveznici stavili su mu jur na susret 30.000 m.; još se izčekuje dolazak druge vojske. U barakama kod Jenikala može 25.000 m. stati."

— „D. A. Z." piše iz Štokholma, da su Englezi blizu Gotlanda uhvatili nieki amerikanski brod, koi je nakèrcan s puškama bio za račun Rusie. Ovaj brod čekao je, dok englezka flota otidje iz baltičkoga mora.

— Najnovii broj „Milit. Ztg." piše: „S bojišta nisu nikakva [illegible] izviestja stigla. Vojska u Krimu [illegible] u zimske kvartire, [illegible] čemo sad [illegible] izčekivati događjaje iz Azie,

ako i tudie nezgodno vrieme neučini operaciama konac. Namieravana po maršalu Pelissieru demonstracia iz Kèrča i Jenikala prema položaju Gorčakova, kao da je povèržena, i tako je i na onim stranama mir, gdie se je još izčekivalo kakovo poduzeće. Polag posliednjih izviestjah maršal Pelissier razvio je svoj glavni stan u Kamišu; general Liders zadobio je zapovjedništvo nad morskom upravom u Nikolajevu, ostaje ipak podčinjen knezu Gorčakovu."

— Generaladjutant knez Gorčakov javlja pod 14. stud. 10 satih u večer: „U Eupatorii je nepriatelj danas i jučer svoju vojsku ukèrcao na ladje; veliki dio te vojske otišao je pravcem prema zapadu. Na ostalim točkama poluotoka ništa novoga.

Bečka burza

dne 26. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

Dèržavne zadužnice	sa 5%	$73^7/_8$
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma	» 5%	$77^3/_{16}$
dto	» 4½%	$64^1/_4$
dto	» 4%	58
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » » 1839, » 100 »		$117^1/_2$
» » » » » 1854, » 100 »		$96^5/_8$
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		$68^1/_4$
Bankovne dionice komad po		928
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		$436^1/_2$
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		
Dionice sieverne željeznice	po 1000 f.	$2027^1/_2$
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	522
» » Lloyda u Tèrztu	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for.	$92^5/_8$
Augsburg za 100 for. current	»	$112^3/_8$
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	$111^1/_4$
Genova za 300 piemontezkih lirah	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	$82^1/_4$
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt štèrlinga	»	10-5[illegible]
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	112[illegible]
Marseille za 300 frankah	»	130[illegible]
Pariz za 300 frankah	»	13[illegible]
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint		parah
Carigrad za 1 forint		parah
Smirna za 1 forint		parah

Tečaj novca.

Carski dukati	
Srebro od 24. studenoga	

SLUŽBENI LIST

Oglas dražbe.

Br. 6357. (Dp—186.)

C. k. gradsko-delegirani kotar[...] bački daje na znanje, da će se dne[...] g. u 3. sata po podne u selu Grač[...] prodavati na javnoj ovèršbenoj dr[...] tno pokućtvo, zatim jedna telica [...] 40 kr. sr. procienjeno za gotove [...] leći pozivlju se da na odredje[...] miesta dodju.

C. k. grad. deleg. kot. sud[...]
U Zagrebu 20. studena 18[...]
[illegible] C. F. zemal[...]

Br. 4778/g. (533—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855 br. 4013 pronadje u 14.825 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $37\frac{1}{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Velikaves, Pačetina, sv. Križ, Komor, Semnica, Mihovljan, Radoboj, Pustodol, Toplice Krapinske i Selno, kotaru krapinskom i pregradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Ludbreg gosp. Ivana grofa Lichtenberg, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odstetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 5069/g. (Izv.—564. a.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 25. kovoza 1855. br. 3501 pronadje u 154.425 for. sr., od kojih kamate teći počimlu od 1. studena 1855, i to za $381\frac{4}{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i $36\frac{1}{8}$ željirah ležećih u občini Popovača, Potok, Stružec, Osekovo, Gračenica, Voloder, Jelenska gora, Miklousko, Mustafina klada, Vlahinička šuper, Kutinica, Ludina i Okoli, kotaru moslavačkom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Moslavina gje. Elizabete grofice Erdödy, t. j njezinim nasliednikom gg. Gjurju, Ivanu Nep., Kajetanu, Antunu i Škenderu grofom Erdödy, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854, na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 24. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 5069/g. (Izv. 565. b.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolov. 1855 broj 3500 pronadje u 23.350 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 58 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 3 željirah ležećih u občini Kuzminec, Sobotica, Koledinec, Kutnjak, Zablatje, Selnica i Nagj-Attak, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Kuzminec gje. Elizabete grofice Erdödy, t. j. njezinim nasliednikom gg. grofom Gjurju, Ivanu Nep., Kajetanu, Škerderu i Antunu Erdödy, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 24. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 5069/g. (566—Izv. c.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3 ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listop. 1855, broj 4335. pronadje u forintih 13.606 15 kr. od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za $33\frac{57}{64}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u občini Negovec kotaru verbovečkom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Negovec gje. Elizabete grofice Erdödy, t. j. njezinim nasliednikom gg. grofom Gjurju, Ivanu Nep., Kajetanu, Škenderu i Antunu Erdödy, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 24. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 28. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. **Fohn.**

Br. 7834. (319—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4334 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Vilimu Herzberg, za spadavše na dobro Riečica, u občini Riečica i Luka kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj, ležeće $13\frac{3}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 25 400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. pros. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 30. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7669. (317—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - rasteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za rasterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4196. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Matildi, Karolini i Amlaii Nemčić, za spadavše na dobro Velika Mlaka u obćini Vel. Gorica i Breznica, kotaru Sisek i Samobor, županii zagrebačkoj ležeće 1⅝ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 10. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7833. (318—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - rasteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za rasterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 22. rujna i 20. listop. 1855 broj 3873 i 4360 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. nasliednikom gosp. grofa Drag. Draškovića, za spadavše na dobra Bisag i Hrašćina, u obćinah Bisag i Hrašćina, kotarih Stubica i sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće 42⅜ i 122⅞ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 16.950 i 49.160 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. ožujka 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 30. listopada 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 5066/g. (563—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4354 pronadje u 168 for. 45 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za ⅜ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Tèrnovčak, kotaru čakovačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Praprovčan, (Tèrnovčak) gje. Terezie Ilias, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Nr. 9890. (Izv.—561) (3—2)

Licitations-Kundmachung.

Von Seite der k. k. Comitats-Behörde Fiume wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass in Folge höherer Genehmigung die Herstellung am Pfarrhause in Lič bei dem k. k. Bezirks-Amte Delnica am 26. November 1855 in den Vormittagsstunden zwischen 9—12 Uhr im öffentlichen Licitationswege dem Mindest Fordernden überlassen werden wird.

Die Hauptbedingungen bestehen in Folgenden

1) Der adjustirte Fiskal-Preis ist auf 238 fl. 37 kr. und 50¾ Hand- und 9⅚ Zugrobothtage veranschlagt.

2) Jene Unternehmer, welche sich an dieser Versteigerung betheiligen wollen, und die gesetzlichen Eigenschaften dazu besitzen, haben am obbenannten Tage zu Delnice vor Beginn der Licitation des Reugeld mit 5% des Baukostenbetrages zu erlegen.

Als Caution werden 10% der Erstehungsbetrages festgestellt.

Für die Herstellung werden die Anbothe sowol in schriftlichen Offerten als auch mündlich vor der Commission entgegen genommen, und es wird ausdrücklich bemerkt, dass alle schriftlichen Offerte den Anboth deutlich und mit Buchstaben ausdrücken, bis 9 Uhr Früh überreicht, mit dem 5% Vadium versehen sein, und die Erklärung über die eingesehenen Baubehelfe und die Kenntnissnahme der allgemeinen und speciellen Licitations- und Baubedingnisse enthalten müssen.

3) Die diessfälligen Pläne, Vorausmass, Preistarif, die summarischen Kostenanschläge, dann die allgemeinen und speciellen Versteigerungs- und Baubedingnisse können bis zum Licitationstage bei dem k. k. Bezirksamte in Delnice eingesehen werden, am Versteigerungstage aber werden solche zu Jedermann Einsicht vorliegen.

Von der k. k. Comitats-Behörde.

Fiume am 14. November 1855.

Nr. 4571. Civ. (559—Izv.) (3—1)

Edict.

Von dem k. k. Comitats-Gerichte Varasdin wird durch gegenwärtiges Edikt hiemit bekannt gemacht: Es sei von diesem Gerichte die Eröffnung eines Concurses über das gesamte, wo immer bewegliche und unbewegliche Vermögen der Erben des verstorbenen Herrn Ludwig von Körösköuji, der Frau Genofefa Wittwe von Körösköuji, der Hr. Friedrich, Ladislaus, Koloman und Vilibald von Körösköuji, endlich der Frau Eulalia Poch geborene von Körösköuji beschlossen worden.

Daher wird Jedermann, welcher auf dieses Vermögen was immer für Ansprüche zu haben glaubt hiemit aufgefordert, dieselben *bis längstens* 31. December 1855 mittelst einer *förmlichen Klage* wider den Herrn Advocaten Anton Lukinac als Vertreter der genannten Concurs-Masse bei diesem k. k. Comitats-Gerichte so gewiss anzumelden, widridrigens er ungeachtet des ihm etwa gebührenden Eigenthums-Prioritäts- oder Pfandrechtes von der Concurs-Verhandlung ausgeschlossen, und aller Ansprüche auf die Concurs - Masse verlustig sein würde. Zugleich wird eine Tagsatzung auf den 8. Jäner 1856 Vormittags 9 Uhr angeordnet, bei welcher der einstweilige Vermögens-Verwalter zu bestättigen oder einanderer Verwalter so wie der Gläubiger Ausschuss zu wählen sein wird, und wobei die Concurs Gläubiger so gewiss zu erscheinen haben, als wenn keiner von Ihnen hiebei erschienen währe, der einstweilige Vermögens-Verwalter und Gläubiger-Ausschuss auf ihre Gefahr vom Gerichte bestellt werden würde.

K. k. Comitats-Gericht.

Varasdin am 12. November 1855,

Der k. k. Präses,

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 1351. gr. IV. 19. (Izv. 562) (3—2)

Izrok,

kojim se sazivaju vierovnici ostavštine. —

C. k. kot. ured stubički, kao Sud poziva sve one, koji iz ostavštine dne 16. listopada t. g, s oporukom preminuvsega stubičkoga župnika g. Petra Marakovića, štogod kao vierovnici tražit imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 9. siečnja 1856. u 8 satih prie podne ili dodju pred ovi sud, ili neka do onda predadu pismenu svoju prošnju; — u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na otu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

Stubica, dne 12. studena 1855.

Teodorović.

Br. 864. (Izv.—552) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. sud ludbrežki poziva sve one, koji iz zaostavštine dana 27. sèrpnja t. g. na Dubovici uz oporuku preminuvšeg Marka Kraša, štogod kao vierovnici tražiti ili na istu masu što platiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah i jasnitbe tèrsiteljnih dugovah njihovih dana 28. prosinca t. g. u 10 satih prie podne ili dojdu pred ovaj sud, ili do tog vremena neka pismeno predadu svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakvoga daljega prava imati nego u koliko ih ide pravo zaloga, proti onim dužnikom pako glede kojih dugovah jasnitba preduzeta nebude, postupat će se putem parbenim.

C. k. kot. sud ludbrežki dne 8. stud. 1855.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 28. STUDENOGA 1855. Broj 273.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedjelje i praznike na čitavom listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pervipút; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke plaćase do 10 liniah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Dne 24. studenoga 1855 izdan je i razposlan komad XXX., razdiela I. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-niemačkom i sèrbsko-niemačkom izdanju. Isti sadèržava pod

Br. 186. Raspis ministarstva financiah od 6. studenoga 1855, valjan za svekolike krunovine, kojim se obznanjuje, da se podiže povlaštena austrianska vierovaonica za tèrgovinu i za obèrte.

Bèrzojavne viesti.

Iz Berlina, 24. stud. „Preuss. Corr." dementira pariški dopis „Independance-a" o toboźnjem poslanstvu grofa Münstera u Nikolajev, budući grof Münster za vrieme odsustva careva nije išao nikamo iz Petrograda.

Iz Pariza, 25. stud. Jučer su ministri, zatim gg. Troplong, grof Moray i Baroche predstavljeni kralju sardinskom, koi je zatim posietio princa Jeroma i princesu Matildu. U večer biaše kralj u kazalištu. Grof Molé umro je, udaren kapljom.

— 26. stud. Jučer primio je kralj diplomatički sbor te je s carem prisustvovao koncertu u obèrtničkoj palači. U utorak dèržat će oba vladara veliki pregled. — Canrobert stigao je 24. u Kopenhagen.

Iz Londona, 24. stud. „Morning Post" javlja najpouzdanie, da neima sad više nikakva izgleda na allianeu sa Švedskom. General Canrobert ima nalog samo taj, da kralju Oskaru donese red začastne legie.

Iz Rima od 20. javlja se, da su nanovo uhvaćena dva sumnjiva čovieka, kod kojih nadjeni su dokazi demogogičkog dielovanja.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Nieki dopisatelj „Agramer Ztg." iz Slavonie, pošto bi prie spomenuo koristi proizticuće iz uzdignuća zagrebačke biskupie na nadbiskupiu, razlaže, kako je to žalostno, što je prigodom razgraničenja diecezah jedan dio hèrvatsko-slavonske krunovine ostao pod duhovnim nadzorom pečujske biskupie, naime kotar valpovački, i kako bi svèrsishodno, pače i nuždno bilo toli u duhovnom kao i političkom obziru, da se rečeni kotar pritielovi djakovačkoj biskupii.

Valpovo sa svojih 12 župah i 30.743 katolika sastavni je dio hèrvatsko-slavonske krunovine, u obsegu osiečke županie; dakle ovaj kotar u političkom odnošenju spada k hèrvatsko-slavonskoj krunovini, a u duhovnom podčinjen je pečujskoj biskupii u Ugarskoj. Narod u ovom kotaru skroz je slavonski, i govori izključivo samo slavonski, dočim imade vèrlo malo župnikah pečujske biskupie, koji jedva ponešto slavonski govore. Ove godine primljeno je u pečujsku biskupiu osam pitomacah, od kojih nijedan nije Slavonac niti ikoi govori slavonski. S toga su u Slavonii u obće toga mnienja, da će sama pečujska biskupia uviditi shodnost i potrebu, da se rečeni kotar sdruži s djakovačkom biskupiom. Djakovačka biskupia nebi time postigla nikakve materialne koristi, dapače mnogo više posla, ali bi se time i podučavanje u kèršćanskom nauku pospiešilo, dočim sad narod valpovački nikad nečuje glas svoga duhovnog pastira u svom materinskom jeziku. Djakovačka biskupia zajedno sa Sriemom ima samo 84 župe, usuprot pečuhska 166. Dakle ako se rečenih 12 župah oduzme od pečuhske i utielovi djakovačkoj biskupii, to će pèrvašnja još pretežnia biti.

Najposlie spominje dopisatelj, da bi se i uredovanje političko, imenito c. k. hèrvatsko-slavonskog namiestništva olahkotilo, da se valpovački kotar pridruži djakovačkoj diecezi, dočim sada nesamo školska oblast nego i ostali odsieci namiestništva moraju u službenom kakovom poslu radi 12 župah dopisivati s dva diecezanska ureda.

— Za podmiriti pokrajinske troške u Dalmatinskoj kraljevini ima se naplatjivati dodatak od deset krajcarah na svaki forint upravnog poreza, po tom i na porez prihodah proizlazećih od stalnih platjah.

Za podmirenje pak troškovah, tičućih se izključivo bolnicah nemoćnikah ove kraljevine ima se, u istoj upravničkoj 1856 godini, naplatjivati pod imenom okružnog donameta na svaki forint od sviuh predrečenih rezah dalji donamet:

U okružjama zadarskom i splietskom kr. 6
„ okružju dubrovničkom . . . „ $5\frac{1}{2}$
„ „ kotorskom . . . . „ $1\frac{1}{2}$

U Zadru. Prigodom izložbe težačkih i obèrtničkih proizvodah u ovome gradu s. p. mieseca listopada dèržane, a po tom i druge posebne male izložbe predmetah, na tu svèrhu knezu Borelli poslanih od Sinjskog područnog zemljodielstvenog družtva, njeg. preuzv. g. namiestnik upravio je istomu knezu Borelli pismo pohvalno, budući da se on revnostno i brižljivo odavna stara nesamo da po većem dielu pokrajine naše zapušteno obèrtničtvo težačko uzdigne, da napore k boljoj i stalnijoj svèrhi uputi, da proizvode uliepša, i da drugim prinese ih na znanje, u tèrgovinu postavi i da njima cienu, koju od pèrva nisu imali, pribavi, nego jošte s njegovim primierom zanimivo pričini i izabranom družtvu predstavi.

Iz Dubrovnika, 12. stud. Jutros je ovdie stigao parobrod iz istoka; njegovo zakasnjenje proizhodi radi nepogodnih vremenah. S tim parobrodom dodjoše iz Kerfa, gdie serda (kolera) biesni, da ovdie ostanu, 30 Jonskih podanikah, 4 Gèrčka i 2 Austrianska, ponajviše tèrgovakih žudielskih porodicah. Nadati se je da će jošte drugih u napried doći.

— Pišu iz Stona sliedeće: Noćju izmedju 27.—28. prrošastog listopada vihar jedan raztèrže čelo (konop) jednog brodića u kom mladić od 20 godinah, Josip Krile iz Hadiljah (kotara Stonskog), spavaše i brod u pučinu morsku otiera.

Sva istraživanja i nastojanja preduzeta uzaludna ostaše, niti se brod niti mladić našao.

U Beču, 14. stud. Potvèrdjuje se, da će car. austrianski poslanik u Draždanih, grof Kuefstein, kao takov premiešten biti u Madrid.

U Beču. Kao što se doznaje, nastavit će se opet prekinuti pregovori izmedj Austrie i Francezke, da se sklopi tèrgovački ugovor.

— Englezka je postavila permanentnu komisiu koja po Austrii kupuje konje. Članovi te komisie obilaze Ugarsku, i svi kupljeni konji u Peštu se dopremo, odkale se uredno svakih 8 danah na bojište opremaju.

— Njez. velič. carica Maria Anna poklonila je nastavi dietinskog dojilišta u Leitmeriću iznosak od 160 for.

— Novom godinom započeti će predavanje dèržavnih dobarah narodnoj banki ustupljenih.

— Parižki dopisatelj „Independanca", potvèrdjuje važnu viest, da su general Canrobert i švedska vlada niešto podpisali i zapečatili, što još medjutim nije poznato. Iz pouzdanoga faktuma tog podpisa sliedi to, da je poslanstvo hrabroga generala od savèršenoga uspieha. Kralj švedski — piše nadalje Independance — za pokazati svoje simpatie spram saveznikah kao i svoje zadovoljstvo nad poslanstvom generala Canroberta podielio je ovom velekèrst Serafinovog reda. Ovo odlikovanje tiče se medjutim više nekadašnjega vèrhovnoga zapoviednika nad francezkom vojskom u Krimu, nego li izvanrednog poslanika. Red Serafinov podieljivao se dosad samo okrunjenim glavama, i samo u izvanrednim slučajima odstupalo se od te navade. Nipošto pako nije taj red podieljivan za usluge diplomatičke.

Isti dopisatelj podava nieka razjasnenja o konferenciama, bivšim izmedj cara ruskog i pruskog vojnog punomoćnika kod petrogradskog dvora u Nikolajevu.

G. Minster biaše, veli dopisatelj, dobio od svoje vlade nalog, da privoli Rusiu, da prime stanovite uviete. Nadalje kaže, da je car izustio niekoliko riečih mira i povlastio Prusku, da njih u ime Rusie priobći zapadnim vladama. Već ona okolnost, da je car g. Minstera priateljski saslušao, pruža povod mišljenju, da je njegovo poslanstvo povoljno riešeno. I Rusia je u istini svoje uviete Pruskoj priobćila i njoj vlast dala, da ih priobći zapadnim silama. Potonje nisu se uztručavale, dobrohotno primiti učinjena im priobćenja. Samo se činilo, da izgovorene po Pruskoj u ime Rusie rieči nesadèržaju dovoljnu zadovoljštinu. Dotični pregovori izmedj Pruske i Rusie traju medjutim još, i berlinski kabinet iskreno i živahno nastoji, da dobije od petrogradskoga dvora takova osiguranja, da se povraćenje mira faktično olahkoti.

— Centralni odbor flamandski u Belgii protestirao je protiv izriečenja Moniteurovoga, da su Belgia i Francuzka po jeziku, običajima i interesima sestre.

— Dunavsko parobrodsko družtvo javlja, da će posliedni parobrod od Pešte u Galac 26. stud. ići, a od Galca u Peštu 2. prosinca.

— U Moskvi je 23. stud. umro ruski stihotvorac, i prevoditelj klasikah latinskih i talianskih Simeon Raić. On je bio nadziratelj Nabilkovske kuće za sirote.

Turska.

Carigrad. Ovako se dogodila ona grozna bitka izmedju Tunezah i Francuzah. U jednom prostom dućanu siedio je napit Francuz i Tunez. Oni se posvadjaju, Tunez ćuši Francuza, a ovaj ga bajonetom na mah ubije. Odmah se skupi 70—80 Tunezah, koji su kao biesni po sokacima tumarali i Francuze tražili. K njima se pridruži i niekoliko ulemah, koji proklinju zapadne sile i koji bi ih rado uništene vidieli. Francuzi pobiegnu u bolnicu gilhansku, gdie se zatvore, ali Tunezi razvale kapiju i prodru unutra. Francuzi ih bajonetom iztieraju i jedno 15 dušah ležalo je koje mèrtvih koje ranjenih, i medju njima i niekoliko ulemah (turskih popovah). Francuzi su imali 2 mèrtva i tri ranjena.

Carigrad. Izdana je zapoviest, da se nesmie izvoziti hrana ni iz jednoga pristaništa Turske; uvoz hrane pak dopušten je bez djumruka.

— „Allg. Ztg." piše [illegible] započeše kod porte [illegible]

čenju kèrstjanah sa Turcima, a tako isto poveo rieč i o tome, kako je nuždno da se što skorie urede stvari u podunavskim kneževinama. Što se tiče pèrve točke, to je lorda Redklifa zamolio veliki vezir, Ali-paša, da se stèrpi, a budući se patriarh carigradski sad stavio na stranu portinu, to se lord Redklif manuo te stvari, ali ništa manje opet je postigao svoju cielj, koja mu je bila ta, da patriarha ocèrni u očima njegove občine. Što se pak tiče druge točke, to znamo da jedna englezko-francuzka komisia ide u Bukurešt, da dogovaranja preduzme na miestu; austrijski komisar još nije odredjen.

Rusia.

Iz Varšave javlja se, da je knez Paskiević pogibelno obolio. Dva liečnika iz Berlina pozvana su toga radi k njemu. I sin knjažev, Todor Paskiević, generalmajor od svite careve prispio je iz istoga uzroka u Varšavu.

— Car je u posliednje vrieme osobitu pozornost obratio prepitanju vojske, i zapoviedio je, da se u glavnima stovarištima u Simferopolju, Perekopu i Kersonu pripravi po 500.000 vrećah brašna i dvopeka u svakom. U ostalom ruski magazini sa hranom neizcèrpljivi su, i neima ni spomena o nedostatku hrane kod vojske. Osim velikih vojničkih magazinah ima u svakom selu po jedan seoski magazin, koji od više desetinah godinah postoje, i iz kojih bi se jedinih ruska vojska braniti mogla. Iz njih se nije do sad ni šaka brašna uzelo za vojsku. Ti seoski magazini pune se sasvim prostim načinom. Svaki domaćin u selu dužan je svake godine poslie žetve nešto čiste i suve hrane dati i to od pšenice, raži, ječma i zobi u zapasni magazin. Pri koncu godine ima svaki magazin svakoga sela 40 do 50 četvèrtih hrane, i poslie deset do petnaest godinah ima najmanje seoce kapital od 4 do 5000 sr. rub. kojim može razpolagati. Ima u Podolii i Volhinii selah, koja imaju u tima magazinima preko 25.000 [illegible]. Ovi magazini upravo su za njem o miru nimalo nepodudaraju. I onome, koi se odveć strastno zauzima za mir, mora se viditi kao nešto važno to, kad ministar inostranih dielah englezkih kaže, da je njegova vlada naumna nebojati se ničega što je nužno za rat, dokle se god nepostignu oni uvieti, koje ona ima pravo postaviti. Kao što pišu „Köln. Ztg.-u“ iz Pariza, tako se isto i car Napoleon izjasnio jednome niemačkom diplomatu.

Dania.

— Po izviestjama iz Kopenhaga javlja bečka „Pressa“ da je tamošnja vlada odbacila predloženje, koje je vašingtonska vlada učinila u tom smislu, da se uzajemni njihov ugovor još za dvie godine produži, ali s tim dodatkom, ako bi se Danska hotiela ostaviti načela o sundskoj carini. Stvar ovu uputila je Danska na obću konferenciu, koja se ima dèržati, pa na njoj da se rieši; no vašingtonska vlada neće nipošto na to da pristane, niti pušta da se na ovakvom obćem sudu riešava stvar, zbog koje je u sporu sa Danskom.

S bojišta.

Iz Odese od 15. stud. donosi „Wien. Ztg.“: Odkako je general Liders svoj glavni stan razvio u Nikolajevu, nedobivamo gotovo nikakvih viestih iz Krima.

U Gradu obavljaju posadu družine, koje će se takodjer kako se glasa, smanjiti na 6000 m. Još ove nedielje polaze moskovske družine u Nikolajev. Konjaništvo pod generalom Grotenjelmom doći će u Tiraspolj, gdie će rečeni general razviti preko zime glavni svoj stan. Obalne baterie providit će se novim topovima, koji su iz Kieva dovedeni te imaju gvozdene lafete. Načelnik svih obalnih bateriah je general Clemens, koi je vèrlo na glasu kao izvèrstan topčia. I general Tottleben biaše ovih danah ovdie. On još uviek boluje od svoje rane na nogi.

Za glavnoga nadzornika flote imenovan je pukovnik Švendner. Dosada biaše on na- prošli. T. j. brat kneza Goršakova imao je zapoviest motriti sa 12 pukovah ruskih konjanikah za vrieme boja na generala Boskea. No on, umiesto da tolkuje tu zapoviest kao što treba, pa zanima i dèrži u zaptu generala Boskea, samo je gledao neizgubiti ga iz očinh. Opasno stajavši od tih konjanikah ruskih, general Boske najprie je oklevao povući se sa svoje pozicie, a čim se uvierio da ti konjanici nemisle napadati na njega, a on se odmah krenuo sa pozicie i pohitao Englezima u pomoć, pa ih je i spasio, našavši im se se još za vremena.

— Veliki logor u i oko Rige ukinut je od niekoliko nedieljah; vojska će po regimentima u unutarnjost ići; pojedine će na jug, osobito konjanici i strieljci.

Bečka burza

dne 27. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	73⅞
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	77⅛
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » „ 1839, » 100 »		
» » » » » 1854, » 100 »		96⅞
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		68⅜
Bankovne dionice komad po		924
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		440
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		333⅛
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	2028¾
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske želieznice . .	» 250 »	

Br. 4776/g. (533—Izv.)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855 br. 4013 pronadje u 14.825 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $37\frac{1}{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Velikaves, Pačetina, sv. Križ, Komor, Šemnica, Mihovljan, Radoboj, Pustodol, Toplice Krapinske i Selno, kotaru krapinskom i pregradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Ludbreg gosp. Ivana grofa Lichtenberg, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5069/g. (Izv.—564. a.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća koemisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 25. kovoza 1855. br. 3504 pronadje u 154.425 for. sr., od kojih kamate teći počimlu od 1. studena 1855, i to za $391\frac{4}{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i $36\frac{1}{8}$ želirah ležećih u obćini Popovača, Potok, Stražec, Osekovo, Gračenica, Voloder, Jelenska gora, Mikleuško, Mustafina klada, Vlahiničko župer, Kutinica, Ludina i Okoli, kotaru moslavačkom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Moslavina gje. Elizabete grofice Erdödy, t. j. njezinim nasliednikom gg. Gjurju, Ivanu Nep., Kajetanu, Antunu i Škenderu grofom Erdödy, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 24. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli niso.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5069/g. (Izv. 565. b.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolov. 1855 broj 3500 pronadje u 23.350 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 58 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 3 želirah ležećih u obćini Kuzminec, Sobotica, Koledinec, Kutnjak, Zablatje, Selnica i Nagj-Attak, kotaru koprivničkom, županji varaždinskoj i spadavših na dobro Kuzminec gje. Elizabete grofice Erdödy, t. j. njezinim nasliednikom gg. grofom Gjurju, Ivanu Nep., Kajetanu, Škerderu i Antunu Erdödy, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 24. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5069/g. (566—Izv. c.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listop. 1855, broj 4335. pronadje u forintih 13.606 15 kr. od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za $83\frac{57}{64}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 želirah ležećih u obćini Negovec kotaru verbovačkom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Negovec gje. Elizabete grofice Erdödy, t. j. njezinim nasliednikom gg. grofom Gjurju, Ivanu Nep., Kajetanu, Skenderu i Antunu Erdödy, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanja glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3. bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 24. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 28. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 7834. (319—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4334 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Vilimu Herzberg, za spadavše na dobro Riečica, u obćini Riečica i Luka kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj, ležeće $68\frac{4}{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 25.400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. pros. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 30. listopada 1855.

Klobučarić. Strige.

Br. 7669. (317—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4496. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Matildi, Karolini i Amlaii Nemčić, za spadavše na dobro Velika Mlaka u občini Vel. Gorica i Breznica, kotaru Sisek i Samobor, županii zagrebačkoj ležeće $1^5/_8$ kmetske naselbine konačne dopitala odštetu sa glavnicom od 650 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovima polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 10. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbene zahtievah kakovih, posviedoče zahtieva svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7833. (318—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 22. rujna i 20. listop. 1855 broj 3873 i 4360 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. nasliednikom gosp. grofa Drag. Draškovića, za spadavše na dobra Bisag i Hraščina, u občinah Bisag i Hraščina, kotarih Stubica i sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće $42^3/_8$ i $122^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 16.950 i 49.160 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći po-

kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. ožujka 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 30. listopada 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 5139/g. (567—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4403 pronadje u 300 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 6 željirah ležećih u občini Vèrkanovec, Pleškovec i Prapročan, kotaru čakovačkom, županii varaždinskoj, a spadavših na dobro Prepročan, Pleškovec i Fèrkanovec, g. Stiepana Foky, župnika, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznato pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854. — izročnim rokom dan 14. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 27. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. *stud.* 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Nr. 4571. Civ. (559—Izv.) (3—2)

Edict.

Von dem k. k. Comitats-Gerichte Varasdin wird durch gegenwärtiges Edikt hiemit bekannt gemacht: Es sei von diesem Gerichte die Eröffnung eines Concurses über das gesamte, wo immer bewegliche und unbewegliche Vermögen der Erben des verstorbenen Herrn Ludwig von Köröskönji, der Frau Genofefa Wittwe von Köröskönji, der Hr. Friedrich, Ladislaus, Koloman und Vilibald von Köröskönji, endlich der Frau Eulalia Poch geborene von Köröskönji beschlossen worden.

Daher wird Jedermann, welcher auf dieses Vermögen was immer für Ansprüche zu haben glaubt hiemit aufgefordert, dieselben bis längstens 31. December 1855 mittelst einer förmlichen Klage wider den Herrn Advocaten Anton Lukinac als Vertreter der genannten Concurs-Masse bei diesem k. k. Comitats-Gerichte so gewiss anzumelden, widrigens er ungeachtet des ihm etwa gebührenden Eigenthums-Prioritäts- oder Pfandrechtes von der Concurs-Verhandlung ausgeschlossen, und aller Ansprüche auf die Concurs-Masse verlustig sein würde. Zugleich wird eine Tagsatzung auf den 8. Jänner 1856 Vormittags 9 Uhr angeordnet, bei welcher der einstweilige Vermögens-Verwalter zu bestättigen oder einanderer Verwalter so wie der Gläubiger Ausschuss zu wählen sein wird, und wobei die Concurs-Gläubiger so gewiss zu erscheinen haben, als wenn keiner von Ihnen hiebei erschienen wäre, der einstweilige Vermögens-Verwalter und Gläubiger-Ausschuss auf ihre Gefahr vom Gerichte bestellt werden würde.

Wien

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVERTAK DANA 29. STUDENOGA 1855. Broj 274.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; 3 zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase: iz posebne slanke platja se do 10 liniah 20 kr sr dalje svako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 26. stud. Admiral Bruat umro je za vrieme vožnje svoje iz Carigrada u Toulon.

Iz Odese, 18. stud. Osim poznatih neprilikah, koje su tèršćanskom tèrgovcu Gopčeviću stavljene s ruske strane radi izveza njegova žita (kao što je poznato, izdana je kašnje zapovied, da se Gopčeviću nikakve neprilike na put nestavljaju) dobio je isti nedavno od admirala Lyonsa zapovied, da mora pod pretnjom konfiškacie do 20. stud. otići sa svojim ladjama iz azovskoga mora. Kao što se čuje, Gopčević je protiv te odluke reklamirao.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. „Agramer Ztg.“ piše, da se u Almašu (u Slavonii) dogodilo strahovito zločinstvo. Stanoviti J., kojega je majci štovani župnik almaški, Marko Nikolić, mnoga dobročinstva izkazao, nahrupio je sa još dva pomoćnika na istoga štovanoga župnika i bodežom ga ubó, uslied česa je župnik, iza težkih patnjah, preminuo. Marko Nikolić biaše pravi pastir Gospoda, od svoga stada ljubljen a od svetskog i duhovnog poglavarstva vèrlo poštovan.

U Zagrebu. Bečko družtvo za pomnožanje „Jelačić-ban-zaklade“ za nemoćne vojnike poslalo je upravljateljstvu te zaklade u Zagreb sve zaključene račune i dielatnost svoju završilo, tako da se prinesci, koji bi u buduće prispieli, izravno šalju istome upravljateljstvu u Zagrebu. — Za vrieme svoje dielatnosti bečko je družtvo skupilo za pomenutu zakladu znameniti iznos od 52,737 for. 20 ½ kr. Predsiednik družtva biaše presvietli c. k. dvorski savietnik Metel Ožegović, kome kao i ostalim članovima družtva upravljateljstvo „Jelačić-ban-zaklade“ izjavlja za njihovo čoviekoljubive nastojanje javnu zahvalu.

U Beču. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 24. stud. t. g. svoga previšnjega strica, fml. nadvojvodu Leopolda premilostivo imenovati glavnim ravnateljem mierništva, a ravnatelja mierničke akademie, fml. Trattnerna načelnikom odsieka kod istoga mierničkog ravnateljstva.

(W. Z.)

— Po stigavšoj prijavi iz ruskoga glavnoga stana u Krimu vratit će se u Beč i Berlin ruski generali Stakelberg i Benkendorf.

— Iz Kalafata (u Vlaškoj) piše „Fremdenblatt“, da se je nedavno tudie velika nesreća dogodila. Upravo kad su se niekoliko stotinah austrianskih vojnikah htieli u ondiešnju luku iskèrcati, pojavi se strašna oluja tolikom silom, da se istovarna ladja prevèrnula, te su se kod žalostne te prigode petnajst momakah sa tri oficira utopili,

— G. arcivojvoda Ferdinand Makso doći će, čim ozdravi, u Beč, i baviti se neko vrieme u krugu carske familie, dok savèršeno neozdravi.

— Mihail Verešmarti, koi je ovo danah umro, bio je bez sumnje najveći magjarski piesnik. Rodio se 1. prosinca 1800 u Nieku u stolnobeogradskoj varmedji. Otac njegov, činovnik ekonomie kod grofa Nadažda imao je mnogo diece. Mihail išao je u Stolnom Beogradu u školu, a g. 1816 u peštansko sveučilište, no budući da je prerano otac mu umro, to je bio prinudjen, tražiti zvanje kakvo kao odgojitelj, te ga nadje kod familie Percel u tolnanskoj varmedji. Tu se bavio devet godinah. G. 1829 dobije advokatsku diplomu, i od tog vremena živio je u Pešti, ali advokaciu nije odpravljao nikad. G. 1821 napisao je istoričan dramu „Salamon Kiraly“ a 1825, veliku epijsku piesmu „Zalán Futasa,“ čime je slavu stekao. Sliedećih godinah sačinio je mnoge drame i epijske piesme n. p. „Abujdósók“, „Eger“, „Habador“, Salamon Kiraly itd. G. 1832 izdao je jednu malu magjarsku gramatiku za Niemce; 1834 dobije za dramu „Vérnász“ nagradu od 100 dukatah. — Mnogo bi bilo razgovora, kad bi htieli sva njegova klasnična sačinenja navoditi, dosta da su sva diela njegova skupljena 1845 i u deset svezakah izdana. Verešmarti poznat je bio i slavljen po svoj zemlji. G. 1848 izbere ga Jarkovac u bačkoj varmedji za predstavnika na dèržavnom saboru. Docnie se povukao u Niek u svoje rodno miesto, gdie je posliednjih godinah osobito se zanimao prevedjanjem Šekspira. Lietos dodje u Peštu, da traži lieka za pèrsobol ali se ona neizlečiva pokazala. Verešmarti ostavio je udovicu sa dva sina i jednom kćeri. Najstarii sin ima 12 godinah. Onaj broj „Pesti Naplo,“ koi je saobćio opis životа pokojnikova, izišao je s cèrnim pèrvazom.

Beč. S kakvom je tegobom izdavanje i utvèrdjenje političnih novinah skopčano, svedoče ovdašnje magjarske novine: Sajto. One imaju istina do 1400 predbrojnikah, jer izlaze u tiskarni, gdie se tiska Vanderer, pa su gotovo svi Magjari, koji su ove novine dèržali, prešli k njemu, i dèrže te magjarske novine, no ipak se neizplaćuju. Čujemo da je urednik rečene novine prodao, no da će još godinu danah pod svojim imenom uredjivati ih za platu od 1600 fr. sr.

— Po nalogu popečitelja prosviete pozvat će se učitelji na selih, da se zanimiju sa pčelovodstvom u shodnim zdanjama, i da razprostane ovu struku naukom i sobstvenim primierom.

— „Hamb. Corresp.“ od 21. stud. donesi nieki dopis iz Beča sliedećeg sadèržaja: Prie kratkog vremena došla je od strane zapadnih silah jedna nota, koja se tiče pregovorah, skore početi se imajućih, o budućem položaju podunavskih kneževinah. U njoj je na novo izrečeno načelo, da je rat uništio ne samo sve rusko pokroviteljstvo nad kneževstvima, nego da se ono ni pod kojim uslovjem više povratiti nemože. Toga radi predlaže, da se savez prostora izmedj ovih dèržavah i ruske sile sasvim prekine, jer dokle god Rusia bude pokrovitelj u podunavskim kneževstvima, razvitak onih gèrko-slavenskih poludèržavah samo kao opasna diverzia postoji, da se iztočno gospodstvo u smislu ruske politike rieši, a bez toga saveza sa Rusiom nisu opasne te sieverne poludèržave, nego se naprotiv može težnji njihovoj za nezavisnost dati pravac protiv Rusie. Kako je taj predlog u Beču primljen, nije još poznato ali je izviestno, da se baš sad čine najobširnia diplomatična pogadjanja i razčlenjavanja, kao i to, da zapadne sile pri podunavskom ratu, koi one za prolieće spremaju, naročito u vidu imaju, da se promiena učini sa teritoriumom,

---

Sèrbia.

Iz Beograda donosi „Oesterr. Ztg.“ naredbu popečitelja prosviete, izdanu na gradskog zapovjednika, kojom se protestantima dozvoljava od strane sèrbske vlade slobodno izvèršivanje njihovog vierozakona.

Turska.

Iz Carigrada 12. stud. (Presse). Juče je iz Trapezunta došlo 14 poglavicah iz provincie Monš, da se tuže protiv svog kajmakana, koi nečuvenom globi, tako da su najotmienii žitelji prinudjeni bili, iz te provincie pobieći: Svi biegaju u Erzerum i tuže se kod gubernatora ali uzalud. Provincia Monš sadèrži 60,000 žiteljah, ali je pala kroz kajmakanovu globu u najveću biedu. Mnogi su kèrstjani poturčili se, samo da ostanu na miru.

Rečene poglavice obratile su se na jermenskog patriarha, da preda prošnju porti.

Rusia.

Petrograd 15. stud. (N. Pr. Zig.) Najveća je novost kod nas, što je ukinuto ratno stanje i to na zapoviest njeg. velič. imperatora od 9. o. m. Juče je to javno oglašeno. Kažu medjutim, da je to ukinuće samo privremeno, i da važi samo preko zime. Na prolieće valjda će stupiti na novo u život ta uredba, neizbieživa u vrieme rata.

General piešaštva Golovin izdao je 20. p. m. smolenskoj družini, koja je pod njim stajala, prikaz, u kom se s njome prašta i opominje ih, da zasviedoče pravedna očekivanja carstva i hrabrost svoju na očigled nepriatelja.

Učeni mančurskog plemena, Gjorgje Bansarov, koi je poznat spisima o narodima Budajske viere, umro je mieseca ožujka o. g. u Irkutsku u Sibirii.

Javljaju da je varoš Kisljar u Kaukazu strašno potopljena. Ljudi su se izbavili ali je šteta velika, što se tiče kućah i espapa. Iz Tiflisa javljaju, da se tamo jednako bavi persijski poslanik, i da neizbivaju svetčanosti u čest tega gosta.

Petrograd 15. stud. Množe se izviestja, da se već uvèrstila različna družina u vojsku; tako je 22. list. general Panjutin izdao jedan prikaz iz glavnog kvartira svog iz Kijeva, kojim javlja, da je družina iz Vladimira podpuno došla. Ova milicia sastoji se iz 11 družinah, bila je na šešt odieljenjah razdielena, i trebala je od Vladimira do Kijeva tri mieseca vremena. Žitelji u Kijevu dočekali su družine velikim oduševljenjem i mnogim svečanostima.

U Nikolajevu je predbiežno od novakah za flotu cèrnomorsku ustrojeno 6 bataillonah, koji će se najprie upotriebiti kao mornarski piešaci pri odbrani grada. Medjutim se očekuje za cielo, da će se ostatak ljudstva sa flote koliko bude možno, štediti, te da se upotriebe onda, kada se bude nova flota gradila.

— Šlezki listovi pišu: Iz dobrog izvora dobili smo iz Petrograda neke viesti, koje mnogo vriede u sadašnjim odnošenjima. Car Aleksander imao je na sadašnjem velikom putu svom priliku, da se točno upozna sa tečajem gradjanskog i vojničkog upraviteljstva u Rusii, i uvieri se sobstvenim očima o mnogo koje čemu, što je vladaocu dosad sakriveno bilo, ili mu je drugčie opisano. Naš dopisnik uvierava, da će sa skorim vremenom mnoge i to važne promiene u Rusii učiniti. Za sad se čine samo promiene s licama, a docnie će može biti pojedine forme promieniti se. Car uvažava velike žèrtve zemlje, koje zahtieva sadanji rat, u drugu ruku neće da propusti nikakvo sredstvo, da sačuva unutarnje blagostanje Rusie od vaćeg [illegible]. Čujemo, da će se skorim vremenom, makar da traje rat, razprostraniti [illegible] [illegible].

da se spoje različite časti carstva. Ruska vlada namierava ustupiti prava stranim družtvima.

Po jednoj telegrafičkoj depeši, koja je u Berlin došla, razriešen je sad poznati ruski dèržavnik i admiral Menčikov od svih zvanjah, pa se je povukao u privatno stanje.

Francezka.

P a r i z 18. stud. Večeras oko 6 satih buknula je u Parizu strašna vatra blizu magazina od profianta na kraju Debili. Vatra je gorela tako bèrzo, da je već u 7 satih bila nada izgubljena, da će se zdanje izbaviti. Jedva se pomoću pompierah i mnogobrojnog vojinstva oko $9\frac{1}{2}$ satih obustavila vatra, da nije okolo stojeća zdanja zapalila. Pri gašenju bio je popečitelj rata i unutarnjih dielah, maršal Magnan i načelnik policie. Od ljudih nije srećom nitko stradao. Zdanje je imalo vriednost od 2 miliona frankah. Ovo je zavedenje samo 300 meterah daleko bilo od palače za industriu. Izgorelo je do 30.000 vaganah žita, 3000 centih suvara i mnogi drugi skupocieni material. Šteta, koju je tim dèržava pretèrpila, precienjuje se na 1.200.000 frankah. Kažu tu, da kuću nije nitko zlorado zapalio.

P a r i z 20. stud. (Donau). Iz Šerburga javljaju, da su tamo došle sve topčare, koje su bile u iztočnom moru. — Ruska trokatna ladja „Sitka“, koja je 17. rujna 1854 kraj obale od Kamčatke uhvaćena, i u pristaništu od Šraurga nalazila se, prodana je 15. studenoga. Kupio ju je Rotšild za 188.600 frankah. Ladja je obložena bakrom i od hrastovine napravljena. Može ponieti 800 tonah. Pravljena je 1838 u Hamburgu.

— Žitelji Algira sastavili su lotriu od 25 milionah frankah, da osnuju 36 selah u Algiru. Sada se podpisuje prošnja, da car odobri tu lotriu.

Velika Britania i Irska.

L o n d o n 19. stud. (Ostd. Post). Toristični sedmični list „The Press“ poznati organ Dizraelia, produžava i u najnovijem broju dielovanje za mir. On veli, da je Francuzka tomu mnogo veće nešto a ne tek samo na nezavisnost Turske, pa nije dosta da se samo Turskoj osigura nezavisnost, jerbo da je Rusia u Turskoj postigla što je htiela, onda bi morale spasti sa svog dostojanstva najprie Englezka, pa onda i Francezka, te bi obadvie, premda bogate i silne kao što su sad, zato opet spale u red dèržavah drugoga i trećeg dostojanstva. London bi bio pust kao Mlietci i Englezka bi se izjednačila sa Španjolskom ili Holandiom. O slavi Francezke samo bi se pripoviedalo kao o negdašnjoj, kao god što se pripovieda o negdašnjoj slavi Rimah i Gèrčke. Zato nam valja izvojevati štogod važnie nego što je nezavisnost Turske, a mi ćemo zato i vojevati dokle nam je god i jednoga vojnika za šiljanje na stranu i jednoga šilinga za platu njegovu.“ Iz ovakvih riečih, kojima se dosta jasno označava cielj sadašnjem ratu, zaključuje „N. Pr. Ztg.,“ da sad netreba ništa drugo pitati, nego samo to: „Koliko će godinah trajati ovaj rat?“

— „Morning chronicle“ piše: Zbog nemirah u Oudu (Indii) i slabosti tamošnje vlade, zaključilo je družtvo iztočne Indie, da se pomieša u stvari te hèrdjavo upravljane provincie. U jednoj prošastog petka dèržanoj siednici upraviteljah iztočno-indijskog družtva zaključeno je, da je zbog dèržanja kralja Oudskog u neokončanoj razpri o religii nuždno, sbaciti ga, ili uzeti druge miere, koje će zadovoljiti nezadovoljnike. Dotične depeše neodložno su odpravljene, ali se nezna šta sadèrže, na svaki način naredjuju energične miere.

S bojišta.

— Iz R e d u t k a l e došao je poštovni parobrod s viestju, da Omerpaša s Osmanpašom stupa zbilja proti Kutaisu, bez da je dosad još igdie nagazio na odpor.

Viest, da je M u r a v i e v izpred Karsa poslao jednu diviziu u Kutais, treba da se potvèrdi. Usuprot s l u ž b e n i m je putem u Carigrad stiglo, da se rezerve od Tiflisa kod Riona skupljaju, i da će knez B e b u t o v sèrdaru ponuditi bitku.

Selimpaša došao je 26. list. sa svojim se, i otvori vatru iz pušakah, trajuću jedan sat. Kapetan Mogilni stane malo po malo uzmicati, a Turci se vrate u Redut. Kod nas je ranjen jedan oficir, 5 ljudih pak i 5 konjah lahko su ranjeni. Gubitak nepriateljev nepoznat je.

Bečka burza

dne 28. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$73\frac{3}{4}$
dto od godine 1851 seria B „ 5%	
dto od g. 1853 s povratkom „ 5%	
dto iz narodnog zajma . „ 5%	$78\frac{11}{16}$
dto . . . . „ $4\frac{1}{2}$%	
dto . . . . „ 4%	
dto od g. 1850 s povratkom „ 4%	
dto . . izžriebane . . . „ 4%	
dto . . . . „ 3%	
dto . . . . „ $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
„ „ „ „ „ 1839, „ 100 „	118
„ „ „ „ „ 1854, „ 100 „	
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2\frac{1}{2}$%	
„ „ „ . . . . „ $2\frac{1}{4}$ „	
„ „ „ . . . . „ 2 „	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	$70\frac{1}{2}$
Bankovne dionice komad po	922
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	298
dto dto s plaćanjem na rate	$332\frac{1}{4}$
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	$2017\frac{1}{2}$
„ bečko-glogničke željeznice „ 500 „	
„ šoprunsko-malobečke „ „ 200 „	
„ Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . „ 250 „	
„ požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . „ 200 „	
„ „ 2-og „ s pèrvenstvom 200 „	
„ austr. dunav. parobrodarstva po 500 „	521
„ „ Lloyda u Tèrztu . „ 500 „	
„ budapeštanskog lančanika „ 500 „	
„ c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
„ Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 „	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	$92\frac{1}{2}$
Augsburg za 100 for. current . . . . „	112
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . „	

Br. 4778/g. (533—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 29. rujna 1855 br. 4013 pronadje u 14.825 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $37^{1}/_{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Velikaves, Pačetina, sv. Križ, Komor, Šemnica, Mihovljan, Radoboj, Pustodol, Toplice Krapinske i Selno, kotaru krapinskom i pregradskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Ludbreg gosp. Ivana grofa Lichtenberg, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećenu dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. prosinca 1855.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 6. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 18. listopada 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5069/g. (Izv.—564. a.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća koemissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 25. kolovoza 1855. br. 3504 pronadje u 154.425 for. sr., od kojih kamate teći počimlu od 1. studena 1855, i to za $381^{4}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i $36^{1}/_{8}$ željirah ležećih u obćini Popovača, Potok, Stružec, Osekovo, Gračenica, Voloder, Jelenska gora, Miklouška, Mustafina klada, Vlahinička šuper, Kutinica, Ludina i Okoli, kotaru moslavačkom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Moslavina gje. Elizabete grofice Erdödy, t. j. njezinim nasliednikom gg. Gjurju, Ivanu Nep., Kajetanu, Antunu i Škenderu grofom Erdödy, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 1854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied ukajižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 24. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1856.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5069/g. (Izv. 565. b.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 21. kolov. 1855 broj 3500 pronadje u 23.350 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 58 negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 3 željirah ležećih u obćini Kuzminec, Sobotica, Koledinec, Kutnjak, Zablatje, Selnica i Nagj-Attak, kotaru koprivničkom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Kuzminec gje. Elizabete grofice Erdödy, t. j. njezinim nasliednikom gg. grofom Gjurju, Ivanu Nep., Kajetanu, Škerderu i Antunu Erdödy, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 24. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 28. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5069/g. (566—Izv. c.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listop. 1855, broj 4335. pronadje u forintih 13.606 15 kr. od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za $33^{57}/_{64}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 želirah ležećih u obćini Negovec kotaru verbovačkom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Negovec gje. Elizabete grofice Erdödy, t. j. njezinim nasliednikom gg. grofom Gjurju, Ivanu Nep., Kajetanu, Škenderu i Antunu Erdödy, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 24. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 28. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 7834. (319—DS.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4394 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Vilimu Herzberg, za spadavše na dobro Riečica, u obćini Riečica i Luka kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj, ležeće $63^{4}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 25.400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. pros. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opaže, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 30. listopada 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7669. (317—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4196. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Matildi, Karolini i Amlaii Nemčić, za spadavše na dobro Velika Mlaka u občini Vel. Gorica i Breznica, kotaru Sisek i Samobor, županii zagrebačkoj ležeće $1^5/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 650 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju,

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 10. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 10. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 24. listopada 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7833. (318—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 22. rujna i 20. listop. 1855 broj 3873 i 4360 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. nasliednikom gosp. grofa Drag. Draškovića, za spadavše na dobra Bisag i Hrašćina, u občinah Bisag i Hrašćina, kotarih Stubica i sv. Ivan, županii zagrebačkoj ležeće $42^3/_8$ i $122^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 16.950 i 49.160 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. ožujka 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 30. listopada 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 5139/g. (567—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4403 pronadje u 300 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 6 željirah ležećih u občini Vèrkanovec, Pleškovec i Pračan, kotaru čakovačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Preproćan, Pleškovec i Fèrkanovec, g. Stiepana Foky, župnika, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 15. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 15. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prianje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 7831. (D.S. 320) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4385 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Gjuri od Bornemissa, za spadavše na dobra Kuplenovo, u občini Kuplenovo itd. kotaru zagrebačkom, županii zagrebačkoj ležeće $19^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7950 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 14. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 27. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. stud. 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Nr. 4571. Civ. (559—Izv) (3—3)

Edict.

Von dem k. k. Comitats-Gerichte Varasdin wird durch gegenwärtiges Edikt hiemit bekannt gemacht: Es sei von diesem Gerichte die Eröffnung eines Concurses über das gesamte, wo immer bewegliche und unbewegliche Vermögen der Erben des verstorbenen Herrn Ludwig von Köröskönji, der Frau Genofefa Wittwe von Köröskönji, der Hr. Friedrich, Ladislaus, Koloman und Vilibald von Köröskönji, endlich der Frau Eulalia Poch geborene von Köröskönji beschlossen worden.

Daher wird Jedermann, welcher auf dieses Vermögen was immer für Ansprüche zu haben glaubt hiemit aufgefordert, dieselben bis längstens 31. December 1855 mittelst einer förmlichen Klage wider den Herrn Advocaten Anton Lukinac als Vertreter der genannten Concurs-Masse bei diesem k. k. Comitats-Gerichte so gewiss anzumelden, widridgens er ungeachtet des ihm etwa gebührenden Eigenthums-Prioritäts- oder Pfandrechtes von der Concurs-Verhandlung ausgeschlossen, und aller Ansprüche auf die Concurs-Masse verlustig sein würde. Zugleich wird eine Tagsatzung auf den 8. Jänner 1856 Vormittags 9 Uhr angeordnet, bei welcher der einstweilige Vermögens-Verwalter zu bestättigen oder einanderer Verwalter so wie der Gläubiger Ausschuss zu wählen sein wird, und wobei die Concurs Gläubiger so gewiss zu erscheinen haben, als wenn keiner von Ihnen hiebei erschienen wäre, der einstweilige Vermögens-Verwalter und Gläubiger-Ausschuss auf ihre Gefahr vom Gerichte bestellt werden würde.

K. k. Comitats-Gericht.

Varasdin am 12. November 1855.

Der k. k. Präses,

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 6502. (Dt.—340) (3—1)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-deleg. kotar. suda zagrebačkog ovime se do znanja javlja, da ćedu se javnom sudbenom dražbom razpordavati pokretnine na imovinu dne 4. studena t. g. bez oporuke u Zagrebu preminuvšeg Josipa Stampfela, spadajuće i to, oprava, rubenina, pokućtvo i svake vèrsti gotove peći uz gotov novac, te da je u to svèrhu opredieljeno ročište na dan 27. i tekućih danah mieseca prosinca t. g. svaki dan u 3 sata poslie podne u kući pod br. 293. na potoku.

C. kr. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu, 24. studena 1855.

C. k. zem. suda savietnik

Schmidt.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 30. STUDENOGA 1855. Broj 275.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedělje i praznike sa čitavom — istu. Polugodištnja predplata je sa domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je cěvěrstbina: 4 kr. sr. od linie za pěrvipnut, a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke plati se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Běrzojavne viesti.

Iz Pariza, 28. stud. Njihova veličanstva car, carica i kralj sardinski prisustvovaše jučeranjem pregledu na marsovom polju i biahu živahnim klikovanjem pozdravljeni. — Jučer su car i kralj u šumi st. Germain děržali lov, a u večer posietili operu. — Danas je bal u gradskoj kući. — Admiral Bruat umro je u Mesini u koleri.

Iz Carigrada, 19. stud. Polag službenih bilettinah branilo je Ingur 15–16 000 Rusah, koji su se s početka živo opirali, nu skoro zatim na sve strane razbiegli se. — Polag drugih izviestjah povukli su se Rusi u najboljem poredku natrag, izgubivši 5 toposah, više kolah džebane, 100 konjah, 400 měrtvih i 150 zarobljenih. Gubitak Turakah sračunan je na 181 měrtvog i 360 ranjenih. — Iz Trapezunta od 10. javljaju, da su tudie prispiela izviestja iz Erzeruma od 25. p. m., uslied kojih je Kars još po Rusima zatvoren. — Iz Kamiša od 12. javlja se, da je vojska na Černaji uviek pod oružjem, i da motri na svako gibanje neprietelja.

Iz Atene, 23. stud. komora zastupnikah izabrala je svojim predsiednikom Koumundorosa mladoga advokata iz Mesenie, s 50 glasovah.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Štacionirani u miestu Levanski varoš c. k. žandarski kapural Hořnek od krila vinkovačkog, išavši dne 15. o. m. oko 8 satih sa žandarom Horačkom kući, čue je iz sobe, gdie se nalazi pieneznica tamošnje občine, nieko jaukanje, i pogledav kroz prozor u sobu opazi, da je należeće sa unutri pokućtvo razbacano. On odmah dovede iz naprot ležeće kasarne ostale od službe prostu momčad, podje u občinsku kuću, nu nadje vrata od pieneznične sobe zatvorena, te ih morade provaliti. U sobi nalazila se noćna straža od 6 seljakah, upravo zato opredieljena, da paze na kasu; seljaci ti kazaše sad kapuralu, da je pet oboružanih razbojnikah novčani kovčeg sa 2100 fr. sr. nasilno odnielo. Odmah je poduzeta potiera za razbojnicima onim pravcem, kako seljaci rekoše i skoro je kod jednog plota nadjena haljinica jednog pastajie, koi je valjda prieko istog pobiegao, s nalazećim se u njoj iznosom od 935 fr. — a dalje opet našast je razbijen pieneznični sanduk s jednim odbijenim pěrstom. Ovim potonjim bieše kod poduzetoga iztraživanja spoznan nieki tamošnji seljak, koi bude odmah uhvaćen i koi još druga dva seljaka naznači kao sukrivce kod razbojničtva, koji su takodjer uhvaćeni. Nadalje naznačio je isti kao sukrivce još zloglasne hajduke Mariana Markovića i Paju Popovića, koje uhvatiti još dosele nije za rukom pošlo. Gore spomenuta, iz seljakah sastojeća, straža sumnjiva budući, takodjer je po djakovačkom kot. uredu zapsena. Kriepke miere, koje je poglavarstvo toga redi učinilo, skorim će razjasniti ovaj nieśto zagonetni dogadjaj.

(Agr. Ztg.)

U Zagrebu. Ovih danah otišla je jedna deputacia ovdiešnje těrgovačke komore u Beč, da umoli, da se u Zagrebu podigne podružna eskompt-banka.

— Major-auditor Vilhelm Štěak, imenovan je podpukovnikom auditorom.

U Zagrebu. Izpiti iz děržavnog računarstva (Staats-Verrechnungskunde) děržat će se pred komisiom, postavljenom po c. k. hěrv. slav. děrž. računovodstvu, dne 20. prosinca 1855. Oni kandidati, koji kane podvěrći se tom izpitu, imadu biljegovane molbenice načelniku komisie, g. děržavnom računaru, Franji Radiću, sa vrieme predati i iste potrebitim izkazima obložiti, jer na nesavěršeno obložene molbenice neće se nikakov obzir.

U Beču. Sa sažaljenjem doznaje „Oest. Ztg.“, da je ekspedicia Gopčevićeva u azovsko more, da dobavi hrane, osujećena. Jednu čast njegovih brodovah sustigao je led blizu obale, te će se valjda tu směrznuti; a druga čest morala je polag izdane zapoviedi od admirala englezkog jur otići iz azovskoga mora, bez da je štogod nacěrkala.

Ova nesreća nemože se nikakvim osobama pripisati nego jedino ratnim dogodjajima. Prie su těrgovačke ladje dale si putne listove vidirati u Kěrču, pa su onda puštene u sva pristaništa azovskoga mora. No odkako su saveznici posieli Kěrč, ruska karantinska oblast udaljila se iz Kěrča, i budući takovim načinom nije moguće vidirati pašoše, to su i sva pristaništa azovska nepristupna. Dotična iznimna zapovied iz Petrograda nije mogla u vrieme doći.

— Fzm. i ban grof Jelačić prispieo je 27. u večer u Beč.

Turska.

— Poznato je, da je moldavska vlada činila korake kod porte, da bi se prihodi monastirski upotriebili za děržavne cieli. Porta je tu stvar, kao što izviešćava „Oest. Ztg.“, riešila na korist monastirah, i pod 11. Sofera 1272. Hedžire izdala je moldavskome knjazu nalog, da odmah skine zapt, pod koi su rečeni monastirski prihodi stavljeni bez saizvoljenja portina.

Rusia.

— Njeg. velič. car Aleksander izdao je iz Simferopolja od 13. stud. sliedeći odpis na kneza Goršakova:

„Kneže Mihalje Dimitrievići!

Za vrieme moga boravljenja kod krimske vojske s osobitim sam zadovoljstvom primietio, da momčad regimentah dobro izgleda i da je svoju snažnost sačuvala upěrkos nevierovnih patnjah, koje je prigodom obrane Sevastopolja podnieti imala, i da kod svih strukah vojske nije ni najmanje smućen zapt, — zapt, koi je temelj svake dobro uredjene vojske. Toli znamenito stanje povierene vama vojske pokazuje neumorno nastojanje i poslove, kojima je jedino bilo vama moguće, da ga u onaj hip privedete, kad je vaše dielovanje i mišljenje tom skěrblju zauzeto bilo, da silnom, hrabrom i pred nikakvim žèrtvama neustupajućem protivniku odpor dadete. S obzirom na naravni položaj one strane sevastopoljske, koju ste vi branili, ustupali se vi pred neprijateljem samo korak po korak, te ste mu kao izkusni, oštroumni vojvoda ostavili samo razvaline, koje su prolivenom kěrvlju skupo odkupljene. Pošto ste pako svoju vojsku dosada bezprimiernim načinom natrag povukli, spremni ste iz nova, neprijatelju istom neustrašimostju oprieti se, kojom ste u svako doba svoju vojsku u boj predvodili.

Dočim vaše zasluge pravedno uvažavam, drago mi je, što vam mogu opetovano izjaviti iskrenu moju zahvalu, koju sam vam jur ... meno izrazio. Molim Vaš kneže, da vierujete momu nepromienljivom sproću vas blagovoljenju.

Vama istinski nagnjen Aleksander.“

S poljske granice od 21. stud. piše „Allg. Ztg.“, da nije više vierojatno, da će se u Krimu išto više poduzeti i da će jedan ili drugi zapoviednik iz svoga smotriteljnoga položaja izstupiti i poduzeti navalu na utvěrdjene i dobro oboružane pozicie svoga protivnika. Glavni stan kneza Goršakova ostat će dakle preko zime u Simferopolju, odkale on zapovieda i vojskom stoječom pred Eupatoriom, koja je tako sa Simferopoljem kao i Perekopom u savezu. Za vrieme careva boravljenja na jugu pomnožana je vojska u Krimu děržavnim opolčenjem, koje će se preko zime izviežbati a poslie kao reservni batailloni ustrojiti. Isto je tako stranom već u Krim prispielo, stranom se na putu tamo nalazi 8 regimentah težkog konjaništva (sbor kirasirski), i time je rusko konjaništvo znatno pretežnie nad ruskim.

Belgia.

— „Moniteur“ je pod 17. listop. rekao da su Francezka i Belgia sestre po poreklu, jeziku, običajima i interesima. „Obadva su naroda to do danas podjednako dokučila kao i njihovi vladaoci.“ Protiv toga izraza Moniteurovog sad je osrednji odbor Flamendezacah, koi siedi u Briselu, odpravio jedno pismo belgianskom ministru pravosudja. Svakolika poviestnica belgianske otačbine, piše u tom pismu, dokazuje, da interesi Francezke ni u čemu nisu oni isti, koji i belgianski. Nekoristni ugovori, koje je Belgia o těrgovini zaključila sa Francezkom, věrlo su jasno pokazali, da se belgianski interesi nikako nepodudaraju sa interesima južnih susiedah. „Tako se isto ni običaji naši nikako neslažu sa francezkimi, o čem se svaki može odmah uvieriti. I sami putnici francezki, koji su što pisali o našoj zemlji, pokazuju kako bi naopako pisali o nami i u drugom čemu. Jezik belgianski po velikoj višini naroda nikako nije koi i francezki, kao što se jasno vidi iz statističnih podatakah od 1846. Što se tiče porekla našega naroda, Moniteur se sasvim vara; valja zagledati samo u Cezarevo komentare, pa da se odmah vidi da nije tako.“ Pa onda se odbor tuži, što je tu primietbu parižkog Moniteura preštampao belgianski Moniteur. Zato moli on ministra da više neterpi duh, od koga narodnost opasno stoji.

Spanjolska.

Iz Madrida od 24. stud. telegrafira se: Stvar s Olozagom svěršena je. Njeno velič. kraljica ustručavala se primiti njegovu ostavku.

Iz Saragose dolaze povoljne viesti. Milicie su dne 7. o. m. razoružane i sude predane.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 24. stud. telegrafira se: „Press“ tvěrdi, da je Rusia caru Napoleonu poslala predloge mira a ovaj ih priobćio lordu Palmerstonu tom primietbom, da ih smatra za dovoljne i děrži, da je taj čin Rusie iskren. Velika čast članovah englezkog kabineta protivna je, kako se čuje, tim predlozima, s toga se bojati, da ih Englezka nezabaci.

Isti list oprověrgava viest, kao da je jur zaključen savezni ugovor sa Švedskom. — Što se tiče posredovatelnih glasova, to „Press“ veli, da su obe savezne vlade sdružile, da se dotični ugovori samo u Londonu ili Parizu vodu.

— „Morning Chroniclu“ telegrafira se iz Berlina, da je ruski zajam konačno zaključen.

S bojišta.

— Iz Marseilla telegrafira se više viestih iz Carigrada od 15. stud., kojima se potvèrdjuju javljena po nama izviestja. — „Presse d'Orient“ javlja da će jedan dio englezke flote prezimovat pred Maltom; povodom osvojenja Sevastopolja sultan je čestitao admiralu Bruat-u, i poklonio mu počestnu sablju. Kao što isti list javlja, prelaz preko Ingura branilo je 16.000 Rusah. U Toulonu izčekivali su dolazak francezke flote dne 28. o. m.

— Maršal Pelissier javlja: „General d'Allonville dobio je viest, da se kod El-Tcka, 8 lieues-ah od Eupatorie, nalaze mnogobrojna stada, opredieljena za hranu ruske vojske; on odluči nenadnom navalom ta stada ovojiti, što mu i za rukom podje. — U tu svèrhu izašalje on dne 3. o. m. prema El-Toku generala Alipašu, zapoviednika turskog konjaništva s neurednim vojništvom i niekoliko eškadronah turskih, zatim dva francezka i dva englezka eškadrona. A on je u isto vrieme s ostalom francezko-englezkom krenuo iz Eupatorie, da operaciu podupre.

Englezko konjaništvo smiestilo se u Djollaku, francezko u Tiumenu; divizia Failly, kao rezerva, smiestila se izmedj Orta-Mamaja i Šibana. — Za to vrieme krenuo je general Alipaša prema El-Toku; on je naišao na niekoliko samo kozakah, koji su, čim se on približio, pobiegli, premda ih je više eškadronah podupiralo.

U 5 satih u večer prijavi Alipaša generalu d'Allonvillu, da je njegova operacia za rukom pošla; u 9 satih biaše opet u Eupatorii, kamo je dotierao 270 govedah, 3450 ovacah, 50 konjah, 10 kamilah i 20 kolah, koja su sva Rusima oteta. —“

— Napomenuto u našem listu obširno izviestje generala Muravjeva o jurišu na Kars od 29. list. u stvari ovo sadèrži:

Izviešten da se Turci oko Batuma podkriepljavaju i dokučivši, da su oni naumni u isto vrieme krenuti se i prema Gurii i Akalčiku i od Erzeruma prema Karsu, zaključim koristovati se nezgodnim stanjem posade turske, te sazovem 27. list. vojnički saviet, koi sav rieši da valja napasti. Nužno je pri tome primietiti da grad Kars, koi leži na desnoj obali rieke Karsa, osim starih brane još i niekoliko novih utvèrdjenjah, koja se pružaju duž brežuljakah oko varoši. Medju tim utvèrdjenjima ima niekoliko i redutah skopčanih medjuutvèrdjenjima i nalaze se na lievoj obali rieke na šoraškim bèrdima na jedno 3 vèrste daleko od varoši. A druga jedna linia utvèrdjenah povučena je na sievernoj obali rieke na bèrdima čahmaškim. Sveze radi izmedju tih utvèrdjenjah i za obranu prostora izmedju njih, sagradjena je jedna tvèrdnja, koju zovu „redut“, a tako i niekoliko pravih redutah. Na desnoj obali rieke, pa na izvišenim miestima karadadžkim, ima utvèrdjenjah, a sriednja čast grada, koja je u ravnici, podkriepljena je trostrukim šoncevima. Dužina sve odbraniteljne linie iznosi jedno 13 vèrstih. Glavna sila vojske u maloj Azii bavila se na šoraškim izvišenim miestima. Tamošnja su utvèrdjenja slabia nego druga, koja pèrvima ujedno i vladaju. Zato se po tome, ako ih uzmemo, mogosmo nadati da će pasti i sav sbor. Te tako zaključimo jurišiti na ta izvišena miesta, i to 29. list., pa vojsku razredimo ovako: Vojsku onu, koja ima jurišati, podielim na 2 kolone. Pèrva pod general-majorom Kovalevskim imadjaše se skupiti pod bèrdom, sa koga se motri, i to na nizbèrdici od šoraških izvišenih miestah, pa tamo čekati dokle nejuriši druga kolona, pa onda i sama da udari na desno krilo od nepriateljstvog položaja. Druga kolona pod general-majorom Medelijem imadjaše skupiti se na bèrdu Stoli, južno-zapadno od šoraških izvišenih miestah. U 4 sata izjutra imadjaše ona već naći se na Masi-bèrdu, gdie će dobiti dalje naredbe. Da nepriatelja, koga ona nadvlada, tiera i dalje, pračaše je sa svojim vojskom kozačkim kapetan Dobrinin. Kad tako da se napadanje pèrve i napadanje druge kolone jedno s drugim skopča, postavi se i sriednja pod general-lieutnantom knjazem Gagarinom. Treća kolona pod general-majorom grofom Njerodom skupi se kod male Tikme, pa otide desno od gornjeg Karadžurana i stane na 1000 saženah daleko od nepriateljevih bateriah. Četvèrta pod general-majorom Brimerom motraše na sievernu stranu grada. (Dolaze niekoliko daljnih naredbah za osobita odieljena, pri čemu kao da je najvažnie smatrati sasvim odvojeno jedno od drugo i po tome pouzdano upotrebljenje muslomanskih konjaničkih odieljenjah). Ovamo, kao što se dalje vidi iz izviestja, pèrva kolona sasvim spokojno idjaše napred i više putah po čitav sat zastajaše, a ovamo opet vrieme od polak 11 satih u večer pa do 3 sata iz jutra sutradan obraćaše se na spremanje i skupljanje i primicanje druge kolone. Kad u 4 sata izjutra, koje biaše odredjeno vrieme za juriš, sve naoružano biaše, podje ona ponajprie protiv utvèrdjenjah, jednako nailazeći na smetnje. Nevidjeno otidoše vojske na 400 saženah bliže i jedna od njihovih lahkih, strieljcima branjenih bateriah stupi već i napred, pa tek onda Turci pèrvi put opale iz gradića Tomaz-Tabie. To biaše u 3 četvèrti na 5 satih iz jutra. Bèrzo zagèrme topovi sa svega gradića, a tako isto bèrzo i tursko piešaštvo izkèrsne na bedeme i opali iz pušakah. Rusi uskore korake i stanu vikati „hurah!“ misleći da zato opet mora da je koliko toliko smeten nepriatelj. Poslie duge borbe, u kojoj se i sami mingreljski batalioni upotrebiše medju ruskima i u kojoj Rusi više putah prodru i u bateriu nepriateljevu i tamo mu začepe niekoliko topovah, morahu oni zato opet nanovo stati izpred niekoliko redutah, koji ležahu dalje desno i biahu umietnički napravljeni. Baš biaše najžešća borba bajonetima, a poručnik iz puka granatirah velikoga knjaza Konstantina, Pilar Pilajski II., pregorevši se prodre u napredak sa svojom kompaniom, pa uzme jednu najbližu bateriu, izsieče sve topčie njene i otmo njena 4 topa, od kojih 2 budu izvučena napolje, a 2 ostanu na bedemu. Medjutim Turc sa šoraških izvišenih miestah, u miesto da se samo brane, još sami napadnu na odieljenje general-lieutnanta Kovalevskog, koje biaše na desnom krilu od njihovih utvèrdjenjah, pa stanu odieljenje unakèrst tući najprie punim tanetima i granatima, a poslie i kartačem i iz pušakah. Nekolicini prostih vojnikah od vilnanskog puka lovacah pod upravom svoga pukovnika Šlikvića i drugih oficirah izpadne za rukom popeti se na bedem, no svi tamo budu potučeni. Na to se njihovi batalioni nehtiedoše dati Turcima, da ih kamenjem, bacanim iz topovah, prinude povući se; no pri tome smèrtno ranjen, padne sam general-lieutnant Kovalevski, a za njim i pukovnik Nelov i svi oficiri višji i od štaba. No na drugoj jednoj baterii Turci pobiegnu od napadanja sriednje kolone. Dalje na lievoj strani jako postradaju ruski batalioni od unakèrstne vatre osriednje baterie, koja se zove Tomaz-Tabia, izgubivši polak svojih vojskovodjah, te zato se vrate prie nego što će i poći na utvèrdjenja.

Mi izostavljamo saobćiti sve pojedine i takove iste dogadjaje na lievom krilu, kao što ih po redu saobćava „Ruski Invalid.“ A na desnom krilu od časti prodru Rusi do bateriah, no tim se izlože vatri sa medjuutvèrdjenjah i Turci i Egipćani biesno napadnu na njih bajonetima, Kao da se obadvie strane dèržahu odveć uporno, a Rusi još i hrabrie, jerbo im u isto vrieme valjaše boriti se protiv dobro gradjenih redutah, i to za čas bez svakih oficirah ili bar gotovo bez oficirah. Tako biaše u 11 satih. Druga kolona boraše se već više od 5 satih, pa iznemogne sva bivši kako koi trenutak sve u većoj šteti, a ovamo Turci podkriepljivahu se naoružanim varošanima karskim, pa zauzmu i položaje, koje biahu ostavile druge ruske kolone.

„Zbog toga — da pustimo generala Muravieva da sam završi izviestje — zbog toga, veli, zapoviedim general-lajtnantu Brimeru, da sa 3 bataliona lajbkarabinah i 2 bataliona od rievanskoga puka posliednji put juriši na redute, koji brane šoraške briežuljke, ili inače, ako vidi, da od toga nebode hasne biti, odmah da se povuče. 4. bateria od 18. brigade artilerijske dam u pozicii spram Tomaz-Tabie izbacati. Ta je tvèrdinja jednako pucala na bok od naše druge kolone.“ No to napadanje više se nikad i neizvèrši. General-lajtnant Brimer skupi ranjenike i povuče se u polak 12 satih natrag. Turci pristanu u potieru, te tako Rusi budu prinudjeni stati opet, pa opaliti iz topovah, da zaklone sebi povlačenje. U 4 sata poslie podne povuku se oni opet u svoje predjašnje pozicie kod Čiflićaka. Obsada se nastavi po običaju. Od 23 uzeta topa odvučena su 4, a od zastavah 14. Ruska šteta po njihovom sobstvenom kazivanju iznosila je 6517 ljudih koje mèrtvih koje ranjenih, a nepriateljeva, koi je zauzimao izvišena miesta, na jedno 4000 mom., „koji su ponajviše potučeni hladnim, t. j. golim oružjem,“ kao što dosta u kratko veli general Muraviev. — Zatim dolazi dugačak popis poginuvših i ranjenih generalah, pukovnikah, majorah i kapetanah. Osobito se pohvalno spominje inžinirski pukovnik Kaufman i glavnomu štabu pridodan bivši koležki savietnik Dunkel-Veling. U dodatku jednom opisuje se kako u Karsu kako koi dan sve veóma biesni glad, kolara i biežanje vojnikah iz vojske; a Rusima ih je na miesto 6517 vojnikah, koji su se veó pregoreli u vojsci, došlo toliko novih vojnikah, da su se iznemogavši redovi veó počeli opet oporavljati. Medju turskim ranjenicima nalazi se i 1 paša, a medju poginuvšima 2 pukovnika i niekoliko oficirah od štaba.

Bečka burza

dne 29. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	73⁹/₁₆
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	76⁹/₁₆
dto	» 4½%	
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » » 1839,	» 100 »	
» » » » » 1854,	» 100 »	
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		70
Bankovne dionice komad po		918
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		333¾
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	2018¾
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	521
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . .	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	91⅝
Augsburg za 100 for. current	»	111⅞
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	110⅛
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	81⅛
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	10-50
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	111¼
Marseille za 300 frankah	»	129¼
Pariz za 300 frankah	»	129⅜
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	245
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novčani.

Carski dukati	16¾
Srebro od 28. studenoga	13

SLUŽBENI LIST.

Br. 5067/g. (568—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. list. 1855 br. 4348 pronadje u 187 for. 30 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^2/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u občini Jurovec, kotaru štridovskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bukovje g. Franje Kregar, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odstetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 13. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5068/g. (Izv.—569.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listop. 1855. br. 4262 pronadje u 20.150 for. sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za $50^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Bisag i Radoišće, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Bisag g. Dragutina grofa Draškovića, njegovim baštinikom, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5128/g. (Izv. 570.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listop. 1855 broj 4404 pronadje u 325 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $6^7/_8$ željirah ležećih u občini IV. Brežni-Kotar, kotaru štridovskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Bukovec g. Franje Vlašković, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobrza ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 13. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5129/g. (571—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listop. 1855, broj 4405. pronadje u 27.475 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za $68\,^1/_{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 5 željirah ležećih u občini Gorkovec, Kraljevec, Prosinec, Antolovo i Bobovec, kotaru ludbrečkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Császárvár, (Novidvori) g. Ivana Nep. grofa Erdödy, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž zakona. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4 da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 26. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 7917. (324—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23 listop. 1855 broj 4352. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Gjuri Fmenić, za spadavše na dobro Vinično, u občini Ilum kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj, ležeće $^5/_{32}$. kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 387 fr. 30 kr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 14. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok izticući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćniku i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16 siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7832. (321—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4223. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka

1853. obćini grada Karlovca, za spadavše na dobro Jelsa i Zagrad, u obćini Jelsa i Zagrad, kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj ležeće 17⁷/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7300 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 14. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tem primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 5139/g. (567—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4403 pronadje u 300 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 6 želji-rah ležećih u obćini Vèrkanovec, Pleškovec i Pračan, kotaru čakovačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Prepročan, Pleškovec i Fèrkanovec, g. Stiepana Foky, župnika, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razpra-

se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoja pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 27. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dana do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. stud. 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Nr. 9890. (Izv.—561) (3—3)

Licitations-Kundmachung.

Von Seite der k. k. Comitats-Behörde Fiume wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass in Folge höherer Genehmigung die Herstellung am Pfarrhause in Lič bei dem k. k. Bezirks-Amte Delnica am 26. November 1855 in den Vormittagsstunden zwischen 9—12 Uhr im öffentlichen Licitationswege dem Mindest Fordernden überlassen werden wird.

Die Hauptbedingungen bestehen in Folgenden

1) Der adjustirte Fiskal-Preis ist auf 238 fl. 37 kr. und 50⁵/₈ Hand- und 9³/₈ Zugrobothtage veranschlagt.
2) Jene Unternehmer, welche sich an dieser Versteigerung betheiligen wollen, und die ge-

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 1. PROSINCA 1855. Broj 276.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedelje i praznike za čitaoce. — Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se listi svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je odrtabina 4 kr. sr. od linie za pèrvipút; a zatim za svakipút 2 kr. sr. — Za druge oglasce i posebne članke platit će sedo 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti

Iz Pariza, 29. studenoga. Prie pregleda vojske skinuo je car sa svojih gradih vojničku kolajnu i predao je kralju s riečma, da je radi sèrčanosti svoje i svojih vojničkih dielah dostojan istu nositi. Car i kralj prisustvovaše jučer balu u gradskoj kući. Svetčanost biaše sjajna. Kralj je predao princu Napoleonu veliku lentu reda Annunciade. Danas polazi kralj u London.

Iz Kodanja, 26. stud. Danas popodne u 4 sata biaše general Canrobert u kralj. golakočii odveden k svetčanoj audiencii; zatim bieše u Kristianburžkoj dvorani vitezah veliki obied, kod koga je učastvovao i nasliedni princ Ferdinand.

Austrianska carevina.

U Zadru 20. stud. Brodarenje u različitim lukama ove pokrajine, po službenim datcima, bilo je sliedeće:

U luku zadarsku doplovilo je 150 kèrcatih brodovah, i 82 prazna, toneladah 7813; a odplovila su 143 broda kèrcata i 85 praznih, toneladah 7485.

U splietsku luku doplovilo je 236 brodovah kèrcatih, i 161 praznih, toneladah 7990; a odplovilo je 196 brodovah kèrcatih, i 220 praznih, toneladah 8209.

U dubrovačku luku doplovila su 123 broda kèrcata, i 18 praznih, toneladah 1995; a odplovilo je 67 brodovah kèrcatih, i 79 praznih, toneladah 1738.

U meljinsku luku doplovila su 54 broda kèrcata, i 9 praznih, toneladah 7827; a odplovila su 43 broda kèrcata, i 11 praznih, 7715 toneladah.

U Beču. Ovdiešnja obèrtnička komora imenovala je sve ministre počestnim svojim članovima.

— Njeg. c. k. visost prejasni g. nadvojvoda Ferdinand Maksimilian vozio se dne 28. stud. pèrviput na šetnju.

— Po stigavšim iz Carigrada viestima neće se više bivši dosada kod bečkoga dvora portin zastupnik, Arif Effendi, ovamo kao takav vratiti, nego će se drugim turskim diplomatom zamieniti. Pobližjega se medjutim još ništa nečuje.

— Već se pouzdano dèrži, da će se činovničke plaće povisiti, i to za 15%. Medjutim ovo povišenje trajat će samo za vrieme skupoće.

— Glavnica votivne, graditi se imajuće cèrkve iznosi 1,270,332 fr. sr. i 33,232 fr. u obveznicama zajedno s mnogim, po časti i vèrlo dragocienim, stvarima.

— Car. ruski vojnički punomoćnik kod bečkoga dvora, general grof Stakelberg, nalazi se već na putu u Beč, kamo će 11 prošlica prispieti.

— Novoimenovani tajnik kod c. k. internunciature u Carigradu g. Reyer otišao je danas u Tèrst. Supruga g. internunciusa polazi sutra, a odlazak g. internunciusa opredieljen je za subotu.

— Knez Bibesko stigao je iz Pariza ovamo.

— U Veroni izišao je proglas c. k. generalskog i vojničkog guvernera, maršala Radeckog, kojim se izjavlja, da su lombardezko-mletačke pokrajinske kongregacie difinitivno konstituirane. Iste kongregacie su dosele privremeno obstojale.

— Oko preuzvišenoga g. ministra prosviete nalazi se u povoljnom stanju.

— U Franceskoj umro je na svom dobru Champlatreux-u dne 23. stud. grof Molé.

— U Jerusalemu vlada velika skupoća i oskudica vode.

— U požunskom okružju biesni marvinska kuga nepovoljnim načinom. Dosada je 9603 komada stoke obolielo, 4260 poskapalo. — Iz Galicie dolaze u tom obziru povoljne viesti.

— Iz Kečkemeta javljaju putnici, da se na famošnjim pustama pokazuju već kurjaci, te su jednom stadu nanieli veliku štetu. S toga se već tamo čine priprave za gonitbu vukovah.

Cèrnagora.

S cèrnogorske granice 13. stud. Cèrnogorci, koji su zbog kolere prestali dolaziti u primorje, poslie dva mieseca počeše opet na pazare silaziti.

Što su nieke novine raznosile glasove, da se i u Cèrnoj Gori pojavila kolera, i da su od nje mnogi na Cetinju pomèrli, istina nije. Cèrna je Gora od kolere ostala do danas nepovriedna — a i željeti je da ova majušna dèržavica i u buduće pri tome ostane, budući znamo da ona nema liekarah ni drugih nuždnih sredstvah, kojim bi se moglo preduprieti razprostranjenje pogibelne te bolesti, kao što primorje u svemu tome izobiljuje. — Uz to treba i to znati, da užasna ova bolest ni još nije sasvim u primorju izčezla; slučajevi se po okolnim miestima gdie više, gdie manje i danas pojavljuju — i da će knez, govori se, ako ne s toga, i, ako ne više liekarah, a ono barem za sebe jednog nabaviti — kakvog i dosad da je imao dobro bi bilo.

Nadjena ruda u cèrničkom okružju, može dati gvoždja i tuča.

Postojavša kontumacia izmedju Cèrne Gore i Primorja po dostavljenom pismenom uvierenju od c. k. okr. načelnika u Kotoru, da je bolest prestala, ukinuta je i narod se kao i prie mieša, samo je još na risanskoj strani ostala, dok se nevidi da je i tamo bolest izčezla. (S. D.)

Turska.

U Carigradu, 19. stud. Baron Koller imao je oprostnu posietu kod sultana. — Ovdie vlada velika oskudica novca, isto tako i skupoća u toliko, da se morala uvesti stanovita ciena kruhu. Tunezka pomoćna vojska poslana je u Batum. Kolera prožđire mnoge žèrtve u englezko-niemačkoj legii. Francuzi u veliko vèrbuju za svoju legiu stranacah.

U Carigradu, 22. stud. General Simpson proputovao je ovuda, bez da bi se išto ovdie zadèržao; jedan dio englezke flote prispio je ovamo iz cèrnoga mora, isto tako i nieka amerikanska flotilja pod zapovjedničtvom Breez-a iz sredizemnog mora.

Rusia.

— Pišu „N. Pr. Ztg." iz Petrograda: Vint, željeznica i puška minievska, to su tri stvari, u kojima smo izza naših neprijateljah, ali ni ta nauka neće nas bez hasne proći. Mi smo mladi i nemamo još nikako volje, da se damo izbrisati iz reda europejskih narodah, što bi u ostalom pored 60 milionah ljudih — mislim samo ovejane Ruse — i dosta poteško bilo. — Na proliećе vidit ćete tisuće ruskih putnikah, jer ćemo, da će se pores na pasoše, kao i u obće mnoge preporne uklonili, koje su dosada smetale putovanju u strane zemlje.

Iz Odese, 20. stud. Zapoviedi admirala Lyonsa, da Gopčević ima do današnjega dana ostaviti azovsko more, taj je povod, što sèvesnici hoće, da sve inostrane ladje još prie, nego li se smèrzne, otidju iz azovskog mora, u kom su oni sve ruske brodove uništili, da takovim načinom nebudu mogli Rusi na proliеće ove inostrane ladje siliti na prevoz. — General Liders došao je ovamo. Ovdiešnja posada sastojat će sasvim iz urednog vojništva. Smolenske družine poslane su u Kišenev.

Franceska.

— Pišu „Bresl. Nov." iz Pariza 14. stud.: Avantgarda garde došla je juče u Pariz. Do konca ovoga mieseca doći će 10,000 gardašah svih u Pariz iz Krima. Narod je hladno primio one koji su juče došli. Tu gardu nitko nemiluje. Ako je publikum slabo miluje, vojska još manje. Njoj je ciela vojska zaviediela, što ona ima mnogo veću platu nego ostali vojnici. Komandant nad gardom nije htieo pred Sevastopoljem pustiti da gardaši kopaju šanceve, a Pelisie ga zato na 24 sata zatvori. Pored svega toga morala je garda i kopati i jurišat, i ti liepi vojnici, na koje je Lui Napoléon nebrojene novce potrošio, gotovo su sa svim utamanjeni. Sad je u nečem reorganizovana, ali je vèrlo razjedjena. Žandarmah od garde dalo je 370 momakah odpust, kad su u Marselj došli. Car bi rado gardi dao pravo, kad bi to mogao prema ostaloj vojsci činiti, koja na gardu mèrzi. Govore, da je Renjolj St. Žan d' Anželi, komandant nad gardom podneo svoj odpust.

Velika Britania i Irska.

London. Kakve namiere imaju Englezi sa kavkazkim zemljama, može se vidieti iz „Timesa", koi se esapi, da je vieran odjek težnjah i željah englezkoga naroda. On veli: „Čini se, da je nemogućno, zemlju kao što je Georgia sa njenim hristjanskim narodima i njenim početcima prosviete, njenim opravljenim cèrkvama i njenim europejskim glavnim gradom predati Turskoj ili Persii. Bila bi politična pogrieška, ostaviti je u rukama cara ruskog, a za samostalno upravljanje nije sposobna. Monarhia je opasna, gdie je izviestno, da bi monarh sa despotismom i njegovim velikim zastupnikom simpatizirao; savez sa drugim provinciama nemogućan je, gdie se svako malo plemence sa svom mèržnjom obsiedstva gloži. Kad se ratni poslovi svèrše, onda će biti za dèržavnika i diplomatu još dovoljno posla."

— „Times" tieši gazdarice, što je poskupio šećer, čaj i ostale potriebe. Ona veli, da to nije zbog rata, nego jedino zbog hèrdjave žetve u Francuzkoj, Niemačkoj i sievernoj Rusii. Ali opet priznaje, da je prekinuto izvažanje hrane iz cèrnoga mora, i drugih potriebah, kojima je do sad Rusia zapadnu Europu snabdievala, sliedstvo rata.

Englezi svako sredstvo upotrebljavaju, da dobiju što više momakah za njihovu legiu stranacah. Tako su prie niekog vremena opili njeni agenti jednoga mehanika iz Hamburga, pak su ga onako pijana u Helgoland odvukli.

U engleskim financialnim krugovima mnogo se boje od nemirah u iztočnoj Indii, od toga, što su poslenici u Menčestru prestali raditi, i na posliedku od hèrdjavih odnošenjah sa sievero-amerikanskim dèržavama. „Times" [illegible] da umiri Amerikance, pak [illegible] govori im, da zapadne sile [illegible] nego da, vojuju za načela [illegible] slobode i civilizacie [illegible]

Amerika.

— Na svaki način osobito je pojavljenje u današnjem ratu, što Amerikanci javno izriču svoje simpatie za Rusiu, i što ni najmanje netaje, da bi im poraženje saveznikah povoljno bilo. Tako na pr. hvali jedan amerikanski liekar, koi je 11 miesecih u Sevastopolju bio, rusku vojsku, a Engleze opisuje najsmiešniim bojama. Da nješto navedemo iz toga članka pomenutoga liekara.

On je ostavio rusku vojsku poslie padenja južnoga Sevastopolja, i uvierava, da Rusi sada mnogo bolje stoje, nego u vrieme, kad su nad cielom varoši gospodarili, i da je zato osvojenje južne časti po saveznike ne samo nekoristno, nego gotovo škodljivo. U ruskom stanu, veli, čestitaju ruski vojnici, jedan drugom što sad tako stoje, jer vide, da bolje stoje od neprialja. Sieverna strana Sevastopolja savèršeno je utvèrdjena, tako, da je svaki briežuljak topovima kao načičkan, i da za sebe čini pravi grad, neuzevši to u račun, da se neprialeljska flota nesmie priknčiti Rusima. Liekar dalje veli, da od Sevastopolja do Odese stoje 300.000 mom. uviežbane dobre vojske, koji su svačim dobro snabdieveni. Put od Perekopa još je otvoren Rusima, i oni po njemu vuku sve potriebe.

Što se tiče dezertiracah poljskih, to on veli, da ih nije onoliko bilo, koliko englezke novine govore. Zato opet bieže saveznički vojnici Rusima. Dalje liekar uvierava, da su ruski vojnici najliepši u svietu, i da su u mnogom obziru bolji od Francuzah. Dok se Englezi i Francuzi u boju razštèrkaju, dèrže se Rusi tvèrdo jedan drugoga, i to s takim postojanstvom, kome neima para. Rusi nikad nemisle na povratak i idu u boj sa oduševljenjem, koga proizvode najdublja religiozna osiećanja. Oni smatraju smèrt za boga, njinoga cara i svetu Rusiu kao bogougodno dielo.

Poslie veli liekar, kako su Rusi iz početka mislili o Englezima bog zna kako visoko, poslie pak sa svim su drugčie počeli misliti, i uvjereni su, da bi oni Engleze za cielo uništili, da nije bilo Francuzah. Kad bi tanad nosili, onda bi ruski vojnici šaleći se rekli: „Sada nosimo hlieba za Francuze.“ O Englezima neima ni spomena, tako ih preziru. Ruski oficiri vèrlo su izobraženi, i tako je medju njima kakvog naći, koi negovori dva tri jezika. Rusi su osobite simpatie spram Amerikanacah pokazivali, i vèrlo su pazili amerikanske liekare. General Totleben je najpopularnii čoviek u Sevastopolju i ruski vojnici obožavaju ga. Rusi dèrže, da je on pèrvi inžinir europejski. On ima od prilike 30 godinah, liep je čoviek i prijatan u obhodjenju. Na posliedku veli amerikanski liekar, da bi saveznici najpametnie učinili, kad bi Krim ostavili, da neprezime opet tamo.

S bojišta.

Dnevna zapovied na krimsku vojsku.

Iz glavnoga stana u Bakčisaraju dne 2. (14.) stud. 1855.

Njeg. veličanstvo car dostojalo je krimsku vojsku usrećiti previšnjom svojom nazočnosti od 28. do 31. list. t. g.

Po vlastitim, kod različnih prigodah vojsci opetovanim riećma cara poduzelo je njeg. carsko veličanstvo ovo dugačko putovanje, da vojsci za loyalne njezine službe zahvali na onom zemljištu, na kojem je ona, oduševljena bezgraničnom ljubavi za njega, prolila svoju kèrv za čest Rusie i svoga suverena.

Svi redovi vojske s oduševljenjem saslušaše ove milostive rieči iz vlastitih ustih cara. Ove rieči usadjene su u njihova sèrca, i u svakom izmedju nas, od generala pa do vojnika, nadjoše odziv.

Njeg. je veličanstvo za vrieme tri dana nasliedjenom od svoga nezaboravne uspomene otca, radinostju dostojalo pregledati svu u našim pomaknjenim posicijama usredotočenu vojsku. Njeg. veličanstvo dostojalo je utvèrdjenja sieverne strane Sevastopoljske, položaje kod Inkermana i Makencie, klanice kod Yuhar-Karaleša i Tak-Baština razviditi, i svoj put do kozačkog lonca od Yuhar-Karaleza, preko bajdarske doline, protegnuti, nad rezervami na Kači i Belbeku revue dèržati, bolnice bakčisarajske posietiti; dne 31. listopada njeg. je veličanstvo odputovalo u Simferopolj, pošto bi cielu vojsku svojom nazočnostju, premda ista kratka biaše, iz nova oživilo, na nova diela ohrabrilo, i neizgasivu uspomenu svoga boravljenja medju nama ostavilo.

Nu rieči, koje je car iz dubljine svoje uzvišene duše izgovorio k svojoj vojsci, nisu velesèrdačnom vladaru dovoljne bile, da utieši domovinu nad strahovitim gubitkom koi je u osobi njegova prejasnoga predšastnika prepatila.

Njeg. veličanstvo dostojalo je u Simferopolju, gdie se je radi pregleda bolnicah bavilo, na krimsku vojsku priloženu od 1. studenoga datiranu dnevnu zapoviest izdati. — U toj zapoviesti car je izrazima, koji uzvišena njegova čuvstva zasviedočavaju, ponovio vladarsku svoju zahvalnost ratnicima, koji su saviestno izpunili dèržanstva poštenja i zakletve.

Za podpunjenje ove milosti dostojalo je njeg. veličanstvo za vojsku, koja je branila utvèrdjenja sevastopoljska, opredieliti srebèrnu kolajnu, koja će se na vezu reda sv. Gjorgja nositi.

Mnogobrojni dokazi, koje mi je krimska vojska podala o čuvstvima svoga požèrtvovanja, za mene su bezdvojbeno jemstvo, da će se ona sva bez razlike dostojnom izkazati carske dobrohotnosti.

Što se vas tiče, hrabri branitelji Sevastopolja, to vam ja čestitam na odlikovanju, koje će, dočim krasi vaše gradi, zajedno sviedočiti o vašem učastvovanju kod uspomena vriednog dielovanja, koje staroj slavi narodne naše vojske podava novu sjajnost.

Ja nalažem, da se priložena, štampana carska zapoviest pročita satniama, eskadronima, bateriama i momčadi od pomorstva, a da se njen izvornik providjen podpisom samoga njegovoga veličanstva sahrani medju spise generalštaba od vojske kao dragociena uspomena na uzvišeno blagovljenje njeg. car. veličanstva spram krimske vojske.

Zapoviedajući general en chef,
generaladjutant
Knez Goršakov.

Dnevna zapoviest na krimsku vojsku.

„Hrabri ratnici krimske vojske!

U mojoj zapoviesti od 30. kolovoza izrazio sam vam čuvstva, koja izpunjuju dušu moju s iskrenom zahvalom za vaše službe, kojima je slava obrane sevastopoljske oviekoviečena; no sèrcu mome nije zadosta bilo, s daleka vam zahvaliti za vitežka diela hrabrosti i požèrtvovanja, kojima ste vi — na udivljenje istih naših nepriateljah — tegobno vrieme obsade od gotovo godine danah izdèržali. Ovdie u vašoj sredini želio sam izjaviti vam čuvstva moga blagovoljenja, moje zahvalnosti. Kod vašeg opetnog vidjenja počutio sam radost, koju s riečma nemogu izkazati; sjajno stanje, u kom sam ja kod dèržanih pregledah krimsku vojsku našao, nadišlo je svako moje očekivanje.

Godilo mi je, da vas opet vidim i da vam se divim. Iz svega sèrdca zahvaljujem vam za vaše usluge, za vaša vitežka diela, kojima ste se odlikovali, za vašu ukorenjenu neustrašivost. Ova mi jamče, da će se slava ruske vojske nepovriedima uzdèržati, isto tako da će brabra vojska moja vazda pripravno žèrtvovati se za vieru, vladara i domovinu.

Za uspomenu na neumèrlu i slavnu obranu Sevastopolja ustanovio sam za pojedine sborove, koji su utvèrdjenja branili, srebèrnu kolajnu, koja će se nositi na vezu reda sv. Gjorgja. Ovaj znak neka zasviedoči usluge svakoga pojedinoga i neka za vaše buduće ratne drugove služi na podkrepljenje uzvišenih mislih o dužnosti i poštenju, koja sačinjavaju nepobornu polugu prestola i domovine.

Uriezana na ovoj kolajni sdružena imena moga otca nezaboravne uspomene, kao i moja pružit će vam novo sviedočanstvo čuvstvah naše sproću vas dobrohotnosti. Sačuvala se u vama za viekovita vremena i nerazdružno uspomena na cara Nikolu Pavlovića i na mene! Ja se ponosim s vama, kao što se i on ponosio. Kao on, tako se i ja povieravam vašoj dokazanoj postojanosti, vašoj gorućoj službenoj revnosti. U ime njegovo i u ime moje zahvaljujem još jedanput vam [illegible] Sevastopolja, zahvaljujem cieloj vojsci!

U Simferopolju 1. (13.) studenoga 1855.

podpisan: Aleksander.

— „Hamb. Korr.“ donosi iz Baklave od 10. medju ostalima sliedeća: Savezna vojska kod Sevastopolja (zajedno s činovništvom, povozima i bolestnicima) broji po prilici 200,000 m., medju njima 54,000 Englezah; u Kinburnu ima 3000, u Kèrču i Jenikalu oko 20.000 a u Eupatorii oko 55,000 mom. Ciela dakle krimska vojska može se uzeti na 280,000 mom. a odračunavši činovnike, povoze i ranjene, najmanje 200,000 mom.; ruska vojska može se takodjer procieniti na 250 do 280,000 za rat sposobnih tako, da u Krimu ima sad jedno pol miliona vojnikah.

Bečka burza

dne 30. studena 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	73¹³/₁₆
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	76³/₄
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	96½
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	73¼
Bankovne dionice komad po	926
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	
dto dto s plaćanjem na rate	335½
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2030
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . . » 250 »	210
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	521
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	112
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	110¼
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	81³/₈
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	10-52
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	111
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	129⁵/₈
Pariz za 300 frankah . . . . »	129⁵/₈
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	245
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	16⁷/₈
Srebro od 29. studenoga	12¹/₈

SLUŽBENI LIST.

Br. 6357. (Dp.—186.) (3—3)

Oglas dražbe.

C. k. gradsko-delegirani kotarski sud zagrebački daje na znanje, da će se dne 6. prosinca t. g. u 3. sata po podne u selu Gračan kuće br. 12. prodavati na javnoj ovèršbenoj dražbi svakovèrstno pokućtvo, zatim jedna telica ukupno na 27 fr. 40 kr. sr. procienjeno za gotove novce; kupiti želeći pozivlju se da na odredjeno vrieme na lice miesta dodju.

C. k. grad. deleg. kot. sud
U Zagrebu 20. studena 1855.
c. k. zemaljskog suda savietnik
Schmidt.

Br. 5067/g. (568—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. list. 1855 br. 4348 pronadje u 187 for. 30 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^{2}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 željirah ležećih u občini Jurovec, kotaru štridovskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bukovje g. Franje Kregar, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbenó zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sva ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 13. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5068/g. (Izv.—569.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listop. 1855. br. 4262 pronadje u 20.150 for. sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 50% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Bisag i Radoišće, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Bisag g. Dragutina grofa Draškovića, njegovim baštinikom, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5128/g. (Izv. 570.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listop. 1855 broj 4404 pronadje u 325 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za $6^{1}/_{2}$ željirah ležećih u občini IV. Brežni-Kotar, kotaru štridovskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Bukovec g. Franje Vlašković, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 13. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5129/g. (571—Izv.) (3—2)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listop. 1855, broj 4405. pronadje u 27.475 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za $68^{1}/_{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 5 željirah ležećih u občini Gorkovec, Kraljevec, Prosinec, Antolovo i Bobovec, kotaru klanjačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Császárvár, (Novidvori) g. Ivana Nep. grofa Erdödy, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona, lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potierajn samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 26. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 7917. (324—DS.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 23 listop. 1855 broj 4352. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Gjuri Femenić, za spadavše na dobro Vinično, u občini Hum kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj, ležeće $^{31}/_{32}$, kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 387 fr. 30 kr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 14. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7832. (321—DS.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4223. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka

1853. obćini grada Karlovca, za spadavše na dobro Jelsa i Zagrad, u obćini Jelsa i Zagrad, kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj ležeće 17/8 kmetske naselbine konačno *dopitala* odštetu sa glavnicom od 7300 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 14. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 31. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7835. (322—D.S.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4303 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Josipu Lederu, za spadavše na dobro Takalnik, u obćinah Zadoborje i Netretić, kotarih Karlovac i Modrušpotok, županii zagrebačkoj ležeće 4⁸/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1750 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 14. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri [illegible] doznačnoj, za koju se ujedno ovime [illegible] na 3. travnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, [illegible] svi oni, [illegible]

koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 7918. (325—D.S.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemaskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4366 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Petru i Filipu Tučiću, za spadavše na dobro Vinično, u obćini Vinično i Radešić, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, ležeće 4³/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1750 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — **izročnim rokom** dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. pros. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 6. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 2. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 1600. gr. (579—Izv.) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda kao kot. suda djakovačkog, ovime se do obćeg znanja stavlja, da je uslied molbe vlastelinstva djakovačkog, 21. rujna 1855 br. 1600 u parnici njegovoj protiv dužniku Marku Slavnoviću iz Piškorevacah javna ovèršbena dražba kuće sa ½ sessie zemlje pod br. 84. u Piškorevcih ležećih i u 600 for. sr. sudbeno procienjenih, na vlastitost posliednjeg spadajućih dozvoljena; za preduzetje koje su rokovi na dan 15. prosinca t. g. i dan 15. siečnja 1856 uviek u 11 satih prie podne u licu miesta t. j. Piškorevcih postavljeni.

Nepokretnosti ove kupiti želeći stim se opaznimi čine da će se nepokretnosti ove najviše davajućim samo uz gotov novac izručiti moći.

Ujedno se svi oni, koji na ove nepokretnosti kakvo založno pravo imati misle, pozivaju, da ovo, do konačne prodaje kuće i zemaljah prenavedenih tim sigurnie ovom sudištu prijave, što će u protivnom slučaju sebi sami škodljiva sledstva pripisati imati.

U Djakovu, dne 11. studena 1855.

C. k. kot. predstojnik.
Cokuš v. r.

Br. 7606. Civ. (Izv.—341) (3—1)

Izrok.

C. k. zemski sud u Zagrebu objavlja ovime, da će se uslied molbe gje. Ane udove grofice Sermage rodjene Novosel de praes. 19 p. m. t. g. 1855. br. Civ. za prikritje njezine tražbine u 2320 fr. 45 kr. sr. sastojeće sa pripadci zaplienjenih i sudbeno procienjenih pokretninah kao: 8 komadah volovah, 8 konjah, 5 kravah, 4 teliča, 8 velikih i 4 manjih kèrmakah gje. Juliane plemenite Fedroczy rodj. Lovinčić s obzirom na ovosudnu odluku od 26. rujna t. g. 1855. br. 6784. dana 10 prosinca t. g. 1855. u 10. satih prie podne na dobru ovèršbenice Tèršci pokraj sv. Ivana po c. k. kot. uredu sv. ivanskom javnoj dražbi izvèrći. Uslied toga se ovime svi upitno blago kupiti želeći na opredieljeni dan na lice miesta pozivlju.

U Zagrebu, dne 7. studena 1355.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 3706. gr. (Izv.—574) (3—2)

Poziv.

Klemen Josipa iz Dèržikovca.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskog do znanja stavlja se Klemen Josipu zasad nepoznatog boravišta, da je g. Zrinšćak Ivan kroz odvietnika g. Rozgaj Nikolu protiv njemu i bratom njegovim Dragutinu i Stiepanu, tužbu radi duga 300 for. sr. c. s. c. poveo, za razpravu koje bi ročište na 12. prosinca t. g. u 9 satih u ured pedpisnog suda pod pretnjom posliedicah §. 40. g. p. opredieljeno.

Budući da sadanje miesto obitavanja istoga Klemen Josipa sudu ovome poznato bilo nebi, to je skèrbnikom ad actum imenovan odvietnik g. Vežić Ladislav, s uplivom kojega će se predmet oti takodjer razpravit. — Poziva se stoga isti Klemen, da rečenog skèrbnika u svèrhu shodnog zastupanja o stanju stvari odgovorno uputi i potrebite dokaze pruža, ili pako drugog zastupnika sudu naznači, inače imat će si posledice zanemarenja sam pripisati.

U Varaždinu, 8 studena 1855.

C. k. predsiednik
Novak Fohn.

OGLASNIK.

[illegible] Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 3. PROSINCA 1855. Broj 277.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za venjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 5 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke plat ja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Dne 30. studenoga 1855 izdan je i razposlan komad XXXI., razdiela I. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-niemačkom i sèrbsko-niemačkom izdanju. Isti sadèržava pod

Br. 187. Razpis ministarstva financiah od 24. listopada 1855, kojim se dotična uprava od šumah doznačuje privremeno financialnoj zemaljskoj direkcii u Krakovu.

Br. 188. Razpis ministarstva pravosudja od 26. listopada 1855, kriepostan za kraljevinu Ugarsku, kojim se obznanjuje, da se kaznenosudbena iztraga radi zločinstva krivotvorenja javnih vierovnih papirah usredinjavaju (centraliziraju) kod zemaljskih sudovah, nalazećih se ondie, gdie je siedište razdielah miestodèržtvenih.

Br. 189. Naredbu ministarstva za tèrgovinu, obèrte i javne gradjevine od 26. listopada 1855, u obziru oprosta od poštarine, za dopisivanje rabinatah u poslovih, tičućih se bogoštovja i maticah.

Br. 190. Naredbu ministarstvah unutarnjih dielah, pravosudja i tèrgovine od 5. studenoga 1855, valjanu za Austriu niže i više Ennsa, za Salcburg, Česku, Moravsku, Slezku, Tirolsku i Vorarlberg, zatim za Koruška i Kranjsku, o dielokrugu političkih vlastih i sudovah, u obziru zabilježnih napisnikah o prodajnih obèrtih i o šatrah sajamskih.

Br. 191. Razpis ministarstva financiah od 3. studenoga 1855, kriepostan za svekolike krunovine, nalazeće se u zajedničkom savezu carinskom, o ocarinjanju gomoljikah od bilja „Asfodil" zvanoga.

Br. 192. Razpis ministarstva financiah od 4. studenoga 1865, valjan za krunovine, sadèržane u obćem savezu carinskom, kojim se obznanjuje, da se u niekojih točkah promienjuju carinske povlastice divonah u Istrii, i na otocih kvarnerskih, i da se isto tamo podižu niekoji uredi kontrolni za robu.

Br. 193. Naredbu ministarstvah unutarnjih dielah, pravosudja i financiah od 5. studenoga 1855, kriepostnu za one krunovine, za koje biahu izdani previšnji patenti od 11. travnja 1851 i od 8. studenoga 1853, kojom se razjašnjuje §. 60. cesarskoga patenta od 11. travnja 1851 (br. 84. dèrž. zak. lista), i §. 58. cesarskoga patenta od 8. studenoga 1853 (br. 237. dèrž. zak. lista).

Br. 194. Naredbu ministarstva pravosudja od 8. studenoga 1855, kriepostnu za sve krunovine, izim Krajine vojničke, kojom se, u porazumljenju s ministarstvom unutarnjih dielah i s vèrhovnom vlasti redarstvenom, ustanovljuje, na koliko su dèržavne i i občinske vlasti dužna, sudovom kaznenim, kad zaištu, obznaniti imena onih pouzdanacah, koji im dojave každnjivo koje dielo, ili druga okritja u svèrhu, da se osoba koja progoni po sudu kaznenom.

Bèrzojavne viesti

U Berlinu, 29. stud. Njeg. velič. kralj otvorio je danas osobno sabor. U pogledu inostranih dielah rečeno je u prestolnom govoru: Na moje veliko sažaljenje nije se još zavèršio rat izmedj više silah europejskih; medjutim još i danas je naša domovina miesto mira. Ja se nadam da će tako ostati i meni za rukom poći braniti čest i položaj Pruske, bez da se zemlji nametnu težke žèrtve rata. Ja se ponosim, što nijedan narod nije pripravnii za rat i veselii na žèrtve nego li moj, ako prava pogibel prieti njegovoj česti i interessima. Ova pouzdana sviest nalaže mi, da, dèržeći se vierno danih očitovanjah, neulazim u nikakve obvezanosti, kojih politična i vojnička važnost neda se pregledati. U položaju, što ga Prusia, Austria i niemački savez uslied suglasnih zaključakah zauzeše, leži čvèrsto jemstvo za daljnie sačuvanje onog nezavisnog položaja, koi se upravo slaže s iskrenom dobrohotnostju i bezpristranim uvaženjem svakojakih odnošenjah, i koi je nuždan za dostignuće pravednog i postojanog mira.

Iz Pariza, 28. stud. „Constitutionnel" osigurava, da je poslanstvo generala Canroberta svakako imalo namieravani uspieh, no istome da nije naloženo zaključenje vojničke pogodbe.

Iz Kodanja, 28. stud. Poslie jedanajstsatnog viećanja izjavilo se dèržavno sudište za nadležno u ministarskoj parnici. Sama parnica započet će 15. prosinca.

Iz Atene, 23. stud. Turski zastupnik kod ovdiešnjega dvora, Ismael Sufti Bey, došao je ovamo.

Iz Malte, 24. stud. Jedan dio pontičke flote s contre-admiralom Huston Stewart-om zimovat će, kako se čuje, dvdie. Contre-admiral Montagu Stopfort polazi u Krim, Lyons sa svojom diviziom flote ostaje u Kamišu.

Iz Turina, 28. stud. U Piemontu ima u tečaju mnogo krivih komadah od 40 lirah sa slikom Karla Alberta i godišnjim brojem 1844.

Iz Pariza, 30. stud. Kralj je jučer posietio gallerie u Versailles-u, a u 7 ¼ satih odputovao u Calais. Princ Napoleon prati ga.

Iz Kodanja, 29. stud. General Canrobert polazi danas u Kiel; on je dobio red slona.

Iz Berlina, 30. stud. „Neue Pr. Ztg." javlja iz Petrograda, da se je veleknjaz Nikola zaručio s princesom Aleksandrom, kćerju princa Petra oldenburžkog.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Bečki listovi pišu, da je svietli naš ban i fzm. grof Jelačić imao due 30. stud. audienciu kod njeg. veličanstva cara, i da će se iza kratkog boravljenja u Beču vratiti u Zagreb.

U Zagrebu. Željezne rude u Rečici (u vojvodstvu Serbii) izručene su c. k. pov. dèržavno-željezničkom družtvu. Ove rude su izmedj svih erarialnih rudah gvoždja najprostranie te će se njihova nova upravo još u većem stepenu raširiti.

Iz Zagreba. S veseljem laćamo se pera. da našim čitateljem opet novih dokazah priobćimo, koli neumorno nastoji preuzv. naš vèrhovni pastir o tom, da se blagostanje njegove nadbiskupie toli u duševnom, koli u materialnom obziru čim većma unapriedi. Neima tomu davna što smo prijavili znamenite one zaklade što ih je preuzv. g. nadbiskup učinio za važne zavode nestašne diece i zanatlijskog družtva. Još te nije zaboravljen utisak, što ga ova darežljivost njegova apoštolskog revnovanja u sèrcih občinstva učini, kad evo opet o novih velikodušnih zakladah doznajemo: zaklade ove tiču se unapredjenja blagostanja nemoćnih svećenikah i obiuh nadbiskupskih sirotištah, zagrebačkog i požežkog. S jedne strane brine se nj. preuzvišenost otčinski za one svećenike, koji, iznemogav od neumornog poslovanja u vinogradu gospodnjem, trebaju da posledne dneve svojega zaslužnoga života u miru sprovedu, a s druge opet rádi o tom, da se iz mladog naraštaja uzgoje opet novi valjani poslenici, koji će stare zamieniti. U tu svèrhu poklonio je preuzv. vèrhovni pastir ovdiešnoj zakladnici nemoćnih svećenikah 20,000 fr., isto toliko za svako sirotište, dakle ukupno 60,000 Povèrh toga položio je za priredjenje primiernog stana za čuvalište malenih uz ovdiešnji samostan milosèrdnih sestarah svotu od 3500 fr. Tako je dakle preuzv. g. nadbiskup najveći dio dobljene urbarialne odštete žèrtvovao plemenitim i čoviekoljubivim zakladam, koje će njegovu uspomenu kod zahvalnog potomstva odugoviečiti i podignut mu „monumentum aere perennius." (K. L.)

Iz Beča, 30. stud. Carsko-ruski ulak, g. Mijetev, došao je s depešama iz Varšave ovamo.

U Tèrztu dèržat će se u stolnoj cèrkvi dne 2. prosinca „Te Deum laudamus" za sretno ozdravljenje njeg. car. visosti nadvojvode Maksimiljana.

— Njeg. preuzv. g. ministar prosviete uredno se oporavlja.

— Izmedj Austrie i Švajcarske podpisan je ovih danah ugovor za izručenje zločinacah. Već je prie obstojao takovi ugovor izmedj obe dèržave, no je jur iztekao.

U Beču, 30. stud. C. k. internuncius, fml. baron Prokeš-Osten, polazi sutra u Carigrad.

— Englezki novi poslanik sir Hamilton Seymour očekuje se buduće nedielje ovdie.

— Za rektora magnificus-a na c. k. sveučilištu izabran je jučer c. k. vladni savietnik prof. Springer.

U Beču, 30. stud. „Wiener Zeitung" piše: Ovdiešnji „Fremdenblatt" javio je u svom listu od 27. o. m. iz Kalafata o niekoj žalostnoj nesreći, „koja se tamo nedavno dogodila." Da se je naime niekoliko stotinah momakah od austrianske vojske htielo u tamošnjoj luci izkèrcati, da je porodivša se zatim oluja prevoznu ladju prebacila, uslied česa da su od nalazivše se na njoj momčadi 15 momakah i 3 oficira našli u valovima dunavskim svoju smèrt. Šumnja o nepravilnosti ove „Fremdenblattove" viesti morala je tim veća poroditi se, što do jučer nije nikakvo službeno prijavljenje o toj nesreći stiglo. Za bolje uvierenje o tom bieše bèrzojavnim putem iziskano posebno službeno izviestje. Mi ga dolie stavljamo od rieči do rieči, da se iz sravnjenja njegova uvidi ona lahkoumnost, kojom je neistinita ta viest u „Fremdenblattu" priobćena. Evo službenoga izviestja:

„U Bukureštu, 29. studenoga.

Ratni parobrod „Leopold" nasieo je kod Kalafata, nu za kratko vrieme odtišnjen je na vodu. Nesreća nije se tom prigodm nikakova slučila."

U Beču. „Gazzetta di Venecia" javlja, da je sveti otac povodom sklopljenoga konkordata podielio njeg. velič. caru velekèrst reda Pia s brillantima od izvèrstne radnje, a drugi jedan red grofu Buolu.

Isti list javlja, da je njeg. velič. car svetom otcu poslao 100 000 for. za dobrotvorne svèrhe i za gradjenje cèrkve sv. Pavla i Mariine štatue na španjolskom tèrgu.

Rusia.

— Poznato je, da je još pokojni car Nikola u studenu pr. g. zapoviedio, da se formira jedan „puk strieljacah carske porodice." Izdao se poziv na mužike dobrah carskih, koja su u 15 guberniah razsiejana, i na taj poziv javi se 7500 momakah; a trebalo je samo 3000. U lipnju skupe se ta tri bataillona u carskoj Slavjanki, kuda su iz Tule stigle minijevske puške, i gdie su se strieljci u strieljanju obuča-

vali. Poznato je da se njeg. velič. car sam kao šef puka, a veliki knjazevi kao predvoditelji bataillonah dali upisati, U tom činu došli su ovi docnie pri osvećivanju regimente u Carsko Selo, gdie je njeg. velič, car sa njenim veličanstvom caricom i sa cielom porodicom medju strieljce stupio i napio u zdravlje puka iz prinešenog mu pehara po ruskom običaju, u što je i carica sa velikim knjaginjama pristala, dodirnuvši peharom ustne. Car se uvieri pri časti, koju je poslie niekoliko danah dao oficirima u dvorcu, prostim vojnicima pod vedrim nebom, o vieštom pucanju strieljacah i dopustio je, da mu se prie nego što se sa regimentom oprosti, jedna ruska piesma pieva. 17. rujna krene se ta regimenta strieljacah iz Slavjanke i ode iz Kolpina 18. na železnici u Moskvu, kuda je stigla, baš kad se car u Nikolajev krenuo. U Moskvi se poklone puku 3000 kèrstovah, koje je carica sa svoga poklonenja u sv. Sergijevsnoj cèrkvi donela. Arhiepiskop pokloni strieljicima jedan obraz Hristov iz Lavre Sergijevske, posveti puk u prisustvu carice i zaostavših princevah u Moski, i blagoslovi ga poslie zgodne besiede na produženje puta na jug, kuda se regimenta krene. Regimenta je u ovaj par po svoj prilici već u Taurii.

— Iz Roslavlja (varoš u gubernii Smolenskoj) saobštava u „Sievernoj Pčeli" jedan očevidac ovu predsudu, kojom tamošnji 400 zarobljenih Turakah misle, da su iztočno pitanje sa svim svèršili. Desetoga petka poslie uzkèrsa kupe roslavljski Turci, koji tamo podpunu slobodu uživaju, na pijaci tri pietla; bielog, cèrvenog i cèrnog. Poslie 16 danah steku ugojeni pievci ime, bielome nadjenu Rusia, cèrvenome Francuzka i Englezka zajedno, a cèrnome Turska. Devetnaestoga lipnja načine Turci na javnome miestu arenu, i opoivši pietle rakiom, odnesu ih na megdan. Pèrvo cèrvenoga pietla, (zapadne sile) puste u boj sa bielim (Rusia). Da je kome stati pa gledati, veli naš očevidac, kako se fanatička viera Turakah, pomiešana sa ljubopitstvom i nadanjem na dobar svèršetak i sa strahom od zla izlazka na licu njihovom ukazivaše! Stotinu očiuh goreše, sievaše, progutaše oba liepa pietla, prateći svako njihovo kretanje. Bieli pietao stojaše mirno nasred srede, i dèržeći glavu upravo, pazio je na sve manevre cèrvenoga, koi neprestano miesto mienjaše, i jednako gledaše da svoga protivnika obidje, pa da ga sa strane napadne. Ovo je Turcima bio siguran znak, da će po cèrvenoga za cielo dobro biti. Ali bieli pietao razumieo je vèrlo dobro svoga protivnika, pa čekaše uzdajući se u svoju snagu sa svim hladnokèrvno, ali i pažljivo na njegovo napadanje. Medjutim u onaj mah, kad se cèrveni može biti novome kakvome manevru dosietio, bieli najedanput na njega skoči i razbije mu glavu. Cèrveni se još malo otimao, ali ponovljen udarac najposlie ga obori; on se još nieko vrieme kopèrcaše, pa se onda pruži mèrtav na zemlju. Turci uzdisahu i ječahu tužno. Oni iznesu cèrvenoga na polje i nedavši bielome ni odmoriti se, puste cèrnoga u arenu. Ovaj gèrdan, veliki, gaćast izgledaše strašan. Glavu oholo digavši pogledaše ponosno na svoga protivnika, Ali bieli pietao, kao da ga je uvriedila ta naduvenost, nedade mu dugo sanjati o svome veličanstvu: na dva, tri udarca ležao je cèrni kod noguh bieloga i kèrv mu je lopila iz izbodenih očiuh po peskovitoj zemlji. Tada Turci udare u strahovitu viku. Skoče sa svojih miestah kao besomučni na bielога pietla. Ali ovaj se na jedanput diže, preleti kao striela više glavah razljućenih Turakah i nestade u jednome susiednome vèrtu. Od to doba umukoše pobiedne piesme u Turakah. Neima sumnje, da Turci ovakovo postupanje račune medju njihove najnamenitie običaje, i zagonetka velike iztočne zamèršenosti njihovoj je fanatičnoj vieri sa svim odgonetana.

S bojišta.

— „Ruski invalid" priobćuje sliedeću depešu kneza Gorčakova od 28. studenoga u podne: „Na poluotoku Krimu nije se ništa znatniega dogodilo. Polag vierodostojnih viestih etišae je iz Eupatorie samo neznatni dio Turakah. Europejske vojske tamo su ostale, i u obće nepriatelj posvuda čini velike priprave za zimovanje. U zalievu kamiškom i sevastopoljskom nalazi se samo neznatni broj nepriateljskih ladjah."

Bečka burza

dne 1. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . sa 5%	73 5/8
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	76 13/16
dto . . . . » 4 1/2 %	63 1/4
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	118
» » » » » 1854, » 100 »	96 3/4
Bečko-gradski banko . . . . . sa 2 1/2 %	
» » » . . . . » 2 1/4 »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	68 1/4
Bankovne dionice komad po	938
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	437
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-železničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	299
dto dto s plaćanjem na rate	336 3/4
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke železnice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Linoske železnice . . » 250 »	210
» požunsko-tèrnovačke želez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	527
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske železnice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	
Tečaj mienični.	
Amsterdam za 100 holandezkih for.. . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	112
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . »	110 3/4
Genova za 300 piemontezkih lirah . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . »	81 1/2
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . »	10-53
Lyon za 300 frankah . . . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	111 1/8
Marseille za 300 frankah . . . . . »	129 7/8
Pariz za 300 frankah . . . . . . »	129 7/8
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	244
Carigrad za 1 forint . . . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . . . parah	
Tečaj novca.	
Carski dukati	16 5/8
Srebro od 1. prosinca	12 1/2

SLUŽBENI LIST.

Br. 1038. (Izv.—578.) (3—1)

Oglas.

S kojim se do obćeg znanja donaša, da će se uslied odluke c. k. kot. ureda sv. ivanskog kano suda, od dne 22. studenoga t. g. br. 1038. nepokretnost i to kuća i grunt u sv. Ivanu pod br. 4. na vlastitost Stiepana Rojtinića spradajuće, radi izplate duga, Josipu Pepelnjaku u 85 fr. 55 kr. sr. dne 22. siečnja t. g. zaplienjene, i na 490 fr. procienjene, o roku 28. siečnja 1856 u 10 satih prie podne na licu miesta putem sudb. javne dražbe prodati.

Za slučaj, ako se o tomu roku spomenuti imetak uz procienbenu cienu prodati nebi mogao, odredjuje se rok druge i posliednje dražbe na dan 28. veljače 1856. u 10 satih prie podne na licu miesta, o kojem roku ako ponudah preko procienbene svote nebude, prodat će se ista nepokretnost najviše ponudjajućemu izpod procicne.

Ujedno se pozivlju svi oni, koji su kakovo založno pravo na isti imetak kakovim goder načinom stekli, da takovo, ovom postupajućem sudu prie roka dražbe prijave, inače u protivnom slučaju posliedice sami sebi pripisati imali budu.

Uvieti dražbeni mogu se vazda u pisarni ovog ureda uviditi, a budu takodjer prigodom započete dražbe na licu miesta proglašeni.

C. k. kot. ured sv. ivanski, dne 22. stud. 1855.

C. k. kot. predstojnik.

J. Car.

Nr. 12201. (1—)

Avviso di Concorso.

A tutto il giorno 31 Decembre anno corr. è aperto il concorso al posto Capo-Piloto per la sorveglianza e la direzione del servizio di pilotaggio locatiere dei porti di Malamocco e Chioggia compresi i canali interni che da Malamocco conducono all' ancoraggio in Venezia, e ciò a senso delle prescrizioni sancite colle Sovrane risoluzioni dell' 11 Maggio 1854 e 24 Ottobre a. c. e publicate colla notificazione del Governo Centrale Marittimo di pari data e numero.

A questo posto sono annessi gli obblighi ed i vantaggi minutamente indicati nel suddetto Regolamento ed annessavi istruzione, nonchè i percepimenti dai legni da guerra si nazionali che esteri fissati nella assunta nelle sumentovata notificazione.

I requisiti speciali richiesti pel conseguimento del posto di cui si tratta, ed i quali dovranno essere debitamente comprovati dagli aspiranti sono i seguenti:

a) La sudditanza austriaca.
b) L'età non minore di 25 anni e non maggiore di ann 55.
c) Una condotta politica e morale notoriamente scevra di qualunque censura, anche per abituale sobrietà e temperanza.
d) Un servizio come Capitano mercantile nazionale di almeno cinque anni, nonchè di aver sostenuto l'esame prescritto pei politi dal §. 28 del precitato regolamento, nel quale dovranno anche provare di essere provetti nel conteggio e nell' amministrazione ovvero (in via d' eccezione per questa prima nomina) di aver sostenuto il carico d' I. R. Pilota locatiere ad uno dei porti Lido, Chioggia, o Malamocco, nel quale caso dovrà provarsi debitamente la scienza dello leggere e scrivere correntemente.

Nelle relative istanze munite dei precitati documenti e le quali saranno da presentarsi all' I. R. Uffizio Centrale di Porto e Sanità Marittima in Venezia prima dell' espiro del termine sopra stabilito dovrà dagli aspiranti dichiararsi precisamente se sono in grado e come, di prestare la cauzione prescritta dal § 9 del piudetto regolamento.

In parità di circostanze verranno prese in considerazione le benemerenze dei provetti Capitani mercantili acquistatesi in circostanze speciali, le quali potrebbero far loro acquistare la preferenza.

Si osserva finalmente che tutti i Candidati, i quali desiderassero assoggettarsi all' esame di Piloto prescritto dal § 28 del nuovo Regolamento dovranno insinuarsi entro il giorno 15. Decembre pross. vent. all' I R. Ufficio Centrale di Porto e Sanità Marittima in Venezia per ottenere l'ammissione all' esame stesso, venendo contemporaneamente disposto l'opportuno per la convocazione della Commissione esaminatrice stabilita dal § 27 del regolamento piudetto.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, li 14 Novembre 1855.

OGLASNIK.

(575—Izv.) (2—1)

Oglas.

U Kupincu nalazi se zgrada cèrkvena sa dvie sobe, pivnicom, kuhinjom i špajzom, liepim prostorom kraj cèrkve za oštariu, kao takodjer projdaju inih stvarih. K ovim može se nekoliko ralih zemlje nadodati. Koi takovu u najam uzeti bi htieo, neka izvoli dne 8. prosinca t. g. podpisanomu osobno, ili pismeno prijaviti se.

U Kupincu dne 25. studenoga 1855.

Janko Hadvig,
župnik.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 4. PROSINCA 1855. Broj 278.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedjelje i praznike na čitkom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je vrednost od 4 kr. sr. od linie za pervi put; a zatim za svaki put 2 kr. sr. — Za druge oglasnike pos kbere članke plati se do 10 linia 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti

Iz Pariza, 29. stud. „Moniteur" priobćuje odluku, uslied koje će se obèrtnička izložba dne 30. stud. konačno zaključiti.

Iz Londona, 30. stud. Njeg. velič. kralj sardinski stigao je ovamo i po princu Albertu dočekan bio.

Austrianska carevina.

Promiene u biskupii senjsko-modruškoj ili kèrbavskoj.

Premiešteni su:

Gosp. Mareš Mirko, upravitelj krivoputski, kao takov u Starigrad;

» Žanić Ivan kèrst., upravitelj starogradski, na Krivipat;

» Trapulini Mate, duh. pomoćnik grižanski, za kurata u Nadkupe-Razloge;

» Šikić Adam, kapelan u Martinšćici, za takvoga u Grižane.

Postao je:

Gosp. Žanić Nikomed, učiteljem kod novo ustrojene učione na Tèrsatu.

Beč. Njeg. velič. car dopustio je po previšnjoj milosti za znak previšnjeg blagovoljenja za Tirol, da se tako nazvana Ambraska sbirka, koja je iz nužde u vrieme rata u Beč donešena, opet prenese u dvorac Ambras.

— Popečiteljstvo za tèrgovine, zanate i javnu gradjevinu otvorit će školu od 2. siečnja 1856 za izučenje dèržavne telegrafske službe. Nauka će trajati tri mieseca. Tko je želi naučiti, mora dokazati, da je 18 god. star, i da nije prešao 30 godinu, da zna matematiku, fiziku, kemiu i mehaniku, francuzki i talianski jezik.

— 29. stud. je u podne svetčano odkriven spomenik Metastazia u narodnoj talianskoj cèrkvi. Svečanosti prisustvovao je apostolski poslanik Viale Prela, g. popečitelj unutarnjih dielah baron Bach, namiestnik dèržave Dr. Eminger i g. gradonačelnik Dr. Sajler, i mnogo drugi velikaši.

U Beču, 1. prosinca. C. k. internuncius, g. fml. baron Prokeš otišao je danas na svoje opredieljenje u Carigad.

— C. k. profesor i dvorski savietnik dr. Oppolzer pozvan je telegrafom u Varšavu k bolujućemu od raka generalfeldmaršalu knezu Paskieviću, te je danas jur onamo otišao.

— Njeg. car. visost prejasni gospodin nadvojvoda Maksimiljan pružio je gradu Tèrztu opet jedan dokaz čuvstva dobrotvornosti, koje sve članove prejasne carske kuće tako odlikuje, dočim je gradskom načelniku izručio dvie dèržavne zadužnice, svaku od 1000 fr., od kojih kamate u 100 fr. da se svake godine dne 7. stud. dadu oskudnoj kojoj nu dostojnoj obitelji iz Tèrzta.

— Za službeni jubileum fzm. barona Hessa sprema oficirski sbor liepu sliku, koju pravi izvèrstni monakovski slikar Adam. Ta slika predstavlja bitku od Novare u vrieme obćenite navale i pobiede c. k. vojske na lievom kritu pod nadvojvodom Albrechtom. Fzm. baron Hess nalazi se blizu maršala Radeckog, koi je izmedj središta i rezerve na niekom briežuljku zapoviedao.

— U Beču su sad pronašli pravi grob Mozarta, koi je 6. pros. 1791 umro. G. Radnickom naloženo je, da na uspomenu 100 godišnjeg Mozartovog narodjenja izradi kolajnu. Zajedno su već poduzeti koraci, da se glasovitom skladatelju spomenik sagradi.

— Pricesa Aleksandra oldenburžka, s kojom se veleknjaz Nikola zaručio, rodjena je g. 1838, a veleknjaz Nikola, brat cara Aleksandra god. 1831.

— „Autogr. Corr." čuje, da je konačno uredjenje podunavskih kneževinah odloženo, dok se rat svèrši. C. k. vojna zapoviedništva u podunavskim kneževinama razpisaše nabavke za austrianske bolnice od 1. siec. do konca pros. 1856.

— Polag jučeranjih izviestjah vratit će se njeg. car. visost g. nadvojvoda Albreht oko 20. prosca iz Napulja.

— C ruski ulak, g. Mijetev, otišao je jučer s depešama u Varšavu. — Novi englezki poslanik kod bečkoga dvora, sir Hamilton Seymour, očekuje se dne 3. ovdie u Beču.

U Tèrztu, 1. prosinca. Povodom sretnoga ozdravljenja njeg. car. visosti prejasnoga gospodina nadvojvode Ferdinanda Maksimiljana dèržan je danas u 10 sati u stolnoj cèrkvi svečani Te Deum po samom prečastom g. biskupu Legatu, kojemu sve nadvojvodskoj kući prinadležeće osobe, preuzv. g. namiestnik baron Mertens sa svima poglavarstvima gradjanskim i vojničkim, kao i množtvo pobožnih ljudih od svih stališah prisustvovaše. Glavne časti svečanosti objavljene su topovima. Po dovèršenoj svetčanosti posli su članovi gradskog vieća u siednićku dvoranu, gdie je g. podestà u sèrdačnom i krasnom govoru izrazio radost cielogа žiteljstva nad sretnim izliečenjem njeg. carske visosti.

Njeg. visost izjavi svoje priznanje za tolike dokaze privèrženosti i podanosti tèrstjanskog občinstva kao i za živahno saučastje svekolikog žiteljstva kod nesreće, koja je njegovu životu zapriétila, i njeg. velič. cara k postelji ljubljenog brata pozvala. S toga je njeg. car. visost naložila podesti, da sakupljenom vieću i kroz njega cielom žiteljstvu ovoga najvierniega grada izjavi podpuno njegovo priznanje s tim osiguranjem, da će čuvstva gradskog žiteljstva, izražena tom prigodom, u neizbrisivoj uspomeni njegove carske visosti ostati. (Triest. Ztg.)

— Bečki listovi javljaju iz Bukurešta, da su se Francezka i Englezka u tome složile, da se na kneževsku stolicu Vlaške podigne jedan princ iz kuće savojske.

— U Rimu su uhvaćena tri lica, koja praviše krive novce.

— Namiestnik Lombardie, baron Burger, koi se duže vremena bavio u Beču, nastupio je svoj povratak u Milan.

— „Czas" piše iz Beča: Još nipošto nije stalno, kako će se riešiti stvar uhvaćenoga u Bukureštu dezerterca Türra, koi je jur kao austrianski vojnik po ratnom sudu na smèrt obsudjen, a poslie u englezku službu stupio. Mnogi misle, da će ga vlada prosto preko granice odpraviti, što je takodjer i francezki kabinet svietovao, premda priznaje, da austrianska vlada nedvojbeno pravo ima, postupati polag svojo volje. I g. Bourqueney izjavio je, da bi Francezka, kad bi se slični dogadjaj u Rimu slučio, dezertirca takodjer uhvatila.

— Brod „Goffredo Mameli" otišao je iz Genove s 300 izseljenikah u Australiu.

Rusia.

Iz Petrograda 18. stud. (W. Z.) Njeg. velič. car izjavio je ukazom jednim njeg. car. vis. velikom knezu generalu fzm. Mihailu podpuno zadovoljstvo, što je bèrzo oboružao grad Nikolajev. Generaladjutant Totleben dobio je takodjer za mnoga revnostna smatranja tamošnjih poslovah oko grada, osobito priznanje njeg. velič. cara. Car je odobrio sistemu odbrane, i našao da su potrebna utvèrdjenja u najboljem stanju. Toga radi je najviše blagodario velik. knezu Nikolaju glavnom nadzorniku mierništva, zatim generalu Totlebenu i svima saperskim oficirima, koji su poimence navedeni, znak od kolike su važnosti ta utvèrdjenja u očima monarha.

Njeg. velič. car pregleda je i drugu diviziu oklopnikah, od kojih se u Krimu nalazi 8 regimentah iliti 9000 ljudih.

Jedan ukaz dozvoljava žiteljima od Kema i Onege, (guberaia Arhangel) koji se s kuvanjem soli zanimaju, da prodaju ne samo sol vladi, nego i da mogu odsad sol za prodaju praviti. Do 30. sèrpnja 1857 da ne moraju ništa plaćati od soli.

Popečiteljstvo rata objavilo je licitaciu za nabavku žita za g. 1856.; 22. i 26. t. g. valja postaviti 805,901 kola brašna po 9 pudih (pud 40 funtih) 160,000 kolah za zimovanje u Rubiasku, dalje 86,859 četvèrtih kaše, 250,111 četvèrtih zobi od onog, koi može staviti za najmanju cienu.

Iz Varšave javljaju, da je stanje kneza namiestnika vèrlo pogibelno. Dne 25. stud. došao je u njegov dvor nadbiskup Arsenij, i to je pobudilo veliku pozornost.

Francezka.

Iz Pariza 29. stud. (Oesterr. Ztg.) Mislimo, da zima neće biti nikakva velika boja, ali će se po svoj prilici kušati, nebili u pristanište sevastopoljsko prodèrle ploveće baterie. Pristanište je i sad zatvoreno potonjenim ruskim ladjama. Namiešava se dakle, razvaliti ih, da prodju te plitke ladje, te da dieluju protiv sievernog gradića, drugo pak da se zaroni pristanište, čega radi dobro će nalogu učiniti potonjene ladje. Velika je tegoba ta, što se nemože doznati ruska sila, i njeno gibanje. Francezima je ruski jezik sasvim stran, a Rusi znadu vèrlo dobro francezki. Prost narod nemože se drugčie nego preko tumača izpitati, pak je pri tom prema stranacah, koje nepozna, i koji s njim postupati neznaju, vèrlo zatvoren, a Rusima svašta kaže, jer su oni ta poznati, pak izpitaju preko zunarodnikah, a imaju i pèrvenstvo zbog tog što su gospodari. Takodjer je težko naći uhode, s njima je opet težko biti uhodom. Rusi poznaju odmah Franceza, čim progovori ili se strano povieri. Više putah bivaju sraženja samo nebi li se uhvatio koi Rus, da se upotrebi njegovo kazivanje.

Pousdana izviestja iz Carigrada kažu, da Omerpaša očekuje koi čas sraženje. General Muraviev, (o kom je neosnovano kazano, da je bolestan) poslao je od svoje vojske jednu diviziu bližu preko Akhilka u Kutaj. Iz Batuma otišao je Mustafapaša sa 8000 Turakah da mu odsieče put, ako može. Ovi su prispieli bili već do Osungeta. Omerpaša zapoviedio im je, da se s njime sajedine kod Kutaja. Kutaj će biti po svoj prilici pozorište ozbiljnog sraženja, ako nebudu voljeli Rusi, zauzeti položaj u tiesnacu, koi pokriva ulazak u Tiflis.

Spanjolska.

Iz Madrida 19. stud. (Ind. belg.) Sinoć od 8 satih pa do ponoći svirale su sve vojničke bande pod prozorima kraljičinim, koja je opetovano dala, da im se razdadu havanske cigare.

Danas na imendan Isabelin bit će svetčano cielivanje ruke a u veče sjajan bal u palati. Povodom ove svetčanosti dozvoljeni su mnogobrojni redovi za razdavanje. Na žitelje provincie Avile, Kaceres i Lugo, koji su od kolere stradali, podielit će se 24,000 realah, a 1000

reslah kao nekada onim familiama, kojih su otcevi kao svetjenici ili liekari od kolere umèrli, odpravljajući dužnosti zvanja svog.

Zvanične novine javljaju, da je general San Miguel naimenovan za vojvodu, španjolskog velikaša pèrvog razreda i vèrhovnog zapoviednika garde.

Kardinal arcibiskup od Toledo i veliki lemoznik i patriarh obe Indie, smiedu ovdie opet obitavati. Poznato jé, da su bili zatočeni, kad su kortesi u pretres uzimali članke za ustav odnosno religie. Patriarh je obećao Espartera, kog dèrži za ličnog nepriatelja i koi ga je posietio, da neće praviti vladi nikakve opozicie. U Saragosi predani su sudu svi oni, koji su 16. t. m. u veće pomiešani bili u bunu.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona 24. stud. Hoće li se parlament razići ili ne? To je sad kao što englezka korešpondencia javlja, glavno pitanje. Čujemo da se sprema za koi dan dekret odpuštaja, te da će doljni dom sastaviti se u miesecu veljači. Kao što „Advertiser“ veli, lord Palmerston je jako zateran u tiesnac. Podbadanje njegovih protivnikah i supernikah ide dotle, da se već govori o novom spisku popečiteljah. On sadèrži sliedeća imena: Lord J. Russel, grof Grej, g. G. Grej, g. C. Vud, lord Granvill, vojvoda Argil, g. Labušer, i g. Gledston, g. Herbert i Graham, koi nesmie da fali. „Herald“ kaže, da nema zakonitog uzroka, zašto da se parlament razpusti. Najžešće govori „Civil Service“ — izterajte iz njega svu intelegenciu, pa nek bude hurrah za Palmerstona, i sve srednje glave per omnia saecula saeculorum“ — „Chronicle“ koi je svagda za razpust parlamenta bio, kaže: Sadašnje su partaje sve za mir, javno ili potajno.

Različite viesti.

— (Nadpisi na spomeniku Borodinskom.) Pèrvi je nad izobraženjem Hristovim i glasi: „U njemu je spasenje“ i pod njim: „Bitka Borodinska, 26 kolov. 1812.“ Drugi nadpis desno od izobraženja glasi: „1838. g. blagodarno otačestvo Rusima padšim na polju časti. Poginula su 3 generala i 15,000 vojnikah; ranjeni su 12 generalah i 30,000 vojnikah.“ Treći lievo od obraza sadèrži imena: „Kutuzov, Barklaj de Toli, Bagration;“ izpod toga: „Broj Rusah u frontu: 85,000 piešakah, 18,000 konjanikah; 7000 kozakah, 10,000 od dèržavnog opolčenja i 640 topovah. Oni su se čestno povukli, da izviestnie pobiede!“ Izpod toga: „U Rusiu upadoše: 554,000 i izidjoše 79,000.“ Desno od trećeg nadpisa: „Umreše za otačestvo vojvode: Bagration, Tuškov I. i Tuškov IV., grof Kutuzov. Slava svima.“ Šesti naslov na protivnoj strani od obraza Hristovog: „Franceska, Italia, Napulj, Austria, Bavarska, Virtemberžka, Saksonska, Vestfalska, Pruska, Holandia, Španjolska, Portugalska, Poljska, Švajcarska i Niemački savez. Svega 20 raznih narodah;“ izpod toga: „Imadoše u frontu 145.000 piešakah, 40,000 konjanikah, 1000 topovah.“ Sedmi naslov, lievo od ovoga glasi: „Europa je oplakivala svoje hrabre sinove, koji padoše na bojnom polju Borodinskom;“ izpod toga: „Nepriatelj izgubi 9 generalah, 20.000 vojnikah; ranjenih: 30 generalah, 40,000 vojnikah.“ Osmi desno od šestoga: „Neograničenom vlastoljubju, koje se samo usred pučinah oceanskih umirilo, zabezeknula se Europa.“ Izpod toga: „Moskvu je nepriatelj 3. rujna 18 2. posieo. Aleksander udje u Pariz 19. ožuj a 1814.“

S bojišta.

— Iz „Milt. Ztg.“ od 28. stud. vadimo samo što je najvažnie: Vatra protiv sievernog Sevastopolja, koju su saveznici u početku ovog mieseca otvorili, pokazala se da je vèrlo slaba i bez uspieha, jer se pucalo na 2300 parižkih meterah odstoja. Prekrasne kasarne u Korabljeni ostale su zdrave, i mogle bi se u bolnice preobraziti, ali Rusi poražuju iz težkih topovah svojih sve časti Sevastopolja, a rakete dosad nisu bacali, nego ih štede do zgodnieg vremena. Maršal Pelissier izdao je dakle zapovied, da se iznosi sav materiál iz Sevastopolja u Kamiš i u stan, te da se upotriebi za kuće i kolibe. Gradić Nikolin, koi je zdrav čitav ostao, gotovo je sasvim izpražnjen, a tako isto sva veća i manja zdanja, koja su podkopana, te će negdi u uzduh letiti.

O pobiedi Omerpašinoj na Inguru doznajemo, da u tom sraženju nije bilo pravilnog ruskog vojnstva nego milicia, koja je granicu čuvala.

— „Milit. Ztg.“ od 1. prosinca piše: Istom s današnjom iztočnom poštom dobili smo pouzdana izviestja iz Kolkisa, koja dakako do 12. stud. dopiru. Turski vèrhovni zapoviednik podielio je operativnu svoju vojsku u tri sbora. S jednim od njih, i to najvećim, posieo je on Sukum-kale, gdie je svoj glavni stan podigao; drugi sbor od 12 piešačkih bataillonah i 4 regimente konjanikah pod Ferhadpašom i Osmanpašom poslao je u Redutkale, najposlie treći sbor pod Mustafapašom smiešten je u Batumu; k ovom trećem sboru spada i tunezki kontingent. S pèrvince se mislilo, da će sva tri sbora u isto vrieme operirati protiv Mingrelie, Gurie, Imericie i Gruzie. Pošta carigradska od 15. stud. doniela je bila pače i to, da je Omerpaša već 20 satih odaljen od mora na drumu prema Kutaju. Sva ta izviestja nepotvèrdjuju se. Omerpaša nije još dne 12. ostavio temelj svojih operaciah — more. Na viest, da su se Turci u Sukumkaleu i Redutkaleu smiestili, poslao je generallieutenant knez Bebutov 2 bataillona urednog piešaštva, 4 satnie kozakah s 8 topovah i 8000 milicie u Aleksandriu na Ingur, i ovaj smotriteljni sbor tako se dobro smiestio, da je svaki savez izmedj Sukumkalea i Redutkalea prekinuo.

Sèrdaru je moralo do toga stati, da prekinuto občenje opet povrati. U tu svèrhu marširao je on s 26.000 m. i 40 topovah duž morske obale preko Hori-a drumom u Atangelo i prešao je manje korito Ingura, bez da nadje nepriatelja, jerbo su Rusi stajali na lievoj obali velikog korita Ingura. Prelaz potonjeg korita izveden je kod Anaklee pod zaštitom niekoliko parobrodah. Da se posred takovih okolnostih Rusi u svom položaju dèržati nemogahu, sasvim je jasno, a da ono sraženje od 7. stud., u kom su ruske milicie neznatni udar prepatile, nije priličilo nikakvoj bitki, to je sam Omerpaša u jednom kasniem svom izviestju rekao. On je u ostalom postigao svoju svèrhu, naime sjedinjenje svoga sbora sa sborom Ferhadpaše, nu 12. stud. nebiaše u stanju da se dalje od mora pomakne van na tri sata.

U istom položaju nalazi se i Selimpaša u Erzerumu; on još nije dne 10. stud. sa svojom vojskom krenuo iz Hassankale-a, a general Muraviev podigao je pred Karsom zimski logor, nu gruzijske i georgijske milicie poslao je k knezu Bebutovu. Što se najposlie tiče operaciah Mustafapaše iz Batuma, to polag kompetentnih dopisateljah nije njegov sbor još za kretanja.

Maršal Pelissier izdao je najnoviu naredbu, da se služba u Sevastopolju od sve savezne vojske obavlja, da nebudu samo Francuzi uviek gubivali. Šteta, koju Rusi nanose saveznicima u Sevastopolju, nije neznatna, i najnovia izviestja iz Carigrada potvèrdjuju, da će saveznici Sevastopolj skorim sasvim razoriti, ako inaki politički obziri tu strategičku potrebu još za koje vrieme neodgode.

— „Times“ sadèrži dopise iz Sevastopolja. U englezkom stanu slavio se dan bitke Inkermańske. Pred večer zapalila je lahka divizia niekoliko iz Sevastopolja donešenih buradih od smole, i stane oko njih igrati. Tom primieru sliedovale su i ostale divizie, i tako stajaše sav stan u plamenu kao obraz fantazie iz stare španjolske škole. Rusi, o kojima više sedmicah mislismo, da će obnoviti tudašnji strašni napadaj, bili su neprestano mirni. Francuzi nemogu da odahnu od maršovah, i presmotrajah, inače je sve na miru. Francuzko i englezko vojinstvo, došavše iz Kinburna stoji već nedielju danah na moru, niti su iskèrcani. Bio je govor, da će se poslati protiv Kafe. I zaista je kapetan Osborn u azovskom moru vèrlo dielateljan, i uznemiruje rusko primorje na sve strane, ali ipak nisu saveznici oteli Jeniči i Arabat. Čim se smèrzne voda, da nemogu ladje k obalama pristupiti, mogu Rusi koristovati se putem kao i prošaste zime preko Arabatske kose. Od Kafe nema do Arabata nego niekoliko miljah, tako da bi sav poluotok Kèrč pao u ruke saveznikah. Englezki admirali govorili su, da se učini ta ekspedicia u Kafu, ali su naišli na odpor; najposlie je pitao telegraf u Londonu i Parizu, da se ta stvar konačno tamo rieši (Najnovie depeše od 16. stud. nejavljaju ništa o tom preduzeću). Kod Inkermana zauzeo je jak francuzki sbor na novo stan.

Drugi nieki dopisnik, koi se iz Kinburna u Krim vratio, čini u „Timesu“ zakašnjena presmatranja vèrhu ekspedicie, pa veli da se je mogla odložiti, jerbo je Kinburn preko zime samo bezkoristan teret, a u liman neće se skoro od leda ulaziti. Medjutim nebi ga bili Rusi većom posadom snabdieli. Grad nemože lieti više od 100—1200 ljudih primiti, jer nema pijuće vode a ovi su se mogli i docnie tamo smiestiti. Sad je Rusima prerano izdan znak, da priprave uredbe za odbranu Nikolajeva, Kerzona itd., pa će ga zaista i upotrebiti. Takodjer su u najnovie vrieme počeli u Očakovu praviti šanceve od zemlje, koji su viši, i leže dalje ostrag nego gdie je bila Nikolajeva bateria. Što se Odese tiče, Litieo je admiral Bruat da ju bombardira, najposlie zapita u Parizu, no dobije odgovor, da to nečini. Varoš je sasvim zidana, i teže bi se razorila nego Sevastopolj. Bez kopne vojske od 30—40.000 težko bi se moglo što važno izraditi, a i maršal Pelissier mèrzi na preveliko izašiljenje od Krimske vojske.

Bečka burza

dne 3. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . sa 5%	$73^3/_{16}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$76^{13}/_{16}$
dto . . . . » $4^1/_2$%	
dto . . . . » 4%	$57^5/_8$
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^1/_2$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	$96^7/_8$
Bečko-gradski banko . . . . . sa $2^1/_2$%	
» » » . . . . » $2^1/_4$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	$68^3/_8$
Bankovne dionice komad po	920
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	$438^3/_4$
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	
dto dto s plaćanjem na rate	$336^{1}/_{2}$
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2040
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	538
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	11[illegible]
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	
Lyon za 300 frankah . . . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Marseille za 300 frankah	
Pariz za 300 frankah	
Prag za 100 forintih	
Tèrzt za 100 forintih	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	
Bukurešt za 1 forint	
Carigrad za 1 forint	
Smirna za 1 forint	

Tečaj novca.

Carski dukati . . . . . .

Srebro od 1. prosinca . . .

SLUŽBENI LIST.

Br. 5067/g. (568—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. list. 1855 br. 4348 pronadje u 187 for. 30 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 1 želirah ležećih u obćini Jurovec, kotaru štridovskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Bukovje g. Franje Kregar, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 12. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 13. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prianje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5068/g. (Izv.—569.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listop. 1855. br. 4262 pronadje u 20.150 for. sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 50$^3/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Bisag i Radoišće, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, i spadavših na dobro Bisag g. Dragutina grofa Draškovića, njegovim baštinikom, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 14. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prianje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5128/g. (Izv. 570.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listop. 1855 broj 4404 pronadje u 325 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855 i to za 6$^1/_2$ želirah ležećih u obćini IV. Brežni-Kotar, kotaru štridovskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Bukovec g. Franje Vlašković, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 13. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 13. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5129/g. (571—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listop. 1855, broj 4405. pronadje u 27.475 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855. i to za 68$^1/_{16}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 5 želirah ležećih u obćini Gorkovec, Kraljevec, Prosinec, Antolovo i Bobovec, kotaru klanjačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Császárvár, (Novidvori) g. Ivana Nep. grofa Erdödy, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 26. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 2. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 7917. (324—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likuidacionalnom presudom od 23 listop. 1855 broj 4352. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Gjuri Femenić, za spadavše na dobro Vinično, u obćini Hum kotaru sv. Ivan, županii zagrebačkoj, ležeće $^{31}/_{32}$, kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 387 fr. 30 kr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 14. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekći koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roká 14. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7832. (321—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od [illegible] 1855. br. [illegible] polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka [illegible]

1853. občini grada Karlovca, za spadavše na dobro Jelsa i Zagrad, u občini Jelsa i Zagrad, kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj ležeće $17^7/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7300 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 14. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 31. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7835. (322—D.S.) (3—3)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4303 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Josipu Lederu, za spadavše na dobro Takalnik, u občinah Zadoborje i Netretić, kotarih Karlovac i Modrušpotok, županii zagrebačkoj ležeće $4^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1750 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 14. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 14. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 3. travnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 7918. (325—DS.) (3—2)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4366 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Petru i Filipu Tučiću, za spadavše na dobro Viničuo, u občini Vinično i Radešić, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, ležeće $4^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1750 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. pros. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 6. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 2. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 1600. gr. (579—Izv.) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda kao kot. suda djakovačkog, ovim se do obćeg znanja stavlja, da je uslied molbe vlastelinstva djakovačkog, 21. rujna 1855 br. 1600 u parnici njegovoj protiv dužniku Marku Slavnoviću iz Piškorevacah javna ovèršbena dražba kuće sa $^1/_2$ sessie zemlje pod br. 84. u Piškorevcih ležećih i u 600 for. sr. sudbeno procienjenih, na vlastitost posliednjeg spadajućih dozvoljena; za preduzetje koje su rokovi na dan 15. prosinca t. g. i dan 15. siečnja 1856 uviek u 11 satih prie podne u licu miesta t. j. Piškorevcih postavljeni.

Nepokretnosti ove kupiti želeći stim se opaznimi čine da će se nepokretnosti ove najviše davajućim samo uz gotov novac izručiti moći.

Ujedno se svi oni, koji na ove nepokretnosti kakvo založno pravo imati misle, pozivaju, da ovo, do konačne prodaje kuće i zemaljah prenavedenih tim sigurnie ovom sudištu prijave, što će u protivnom slučaju sebi sami škodljiva sledstva pripisati imati.

U Djakovu, dne 11. studena 1855.

C. k. kot. predstojnik.
Cekuš v. r.

Nr. 2877. (550—Izv.) (3—1)

Editto.

L' i. r. Tribunale di Comitato notifica a tutti quelli, che sono chiamati al fedecommesso istituito da un antenato dei Cav. de Zanchi, consistente nel godimento dell' usufrutto d' una ruota del Molino Zvir situato in questa Cittá nella Contrada dei Molini al Nr, 769. e 771. essere stata presentata dai Sri. Guiseppe per se e per il minore fratello Giovanni ed Edoardo fratelli Cav. de Zanchi rappresentati dall' avv. Antonio Dr. Randich, di confronto ad un Curatore da delegarsi, alla posterita' del preteso fedecommesso, la Petizione in punto d' insussistenza di fedocommesso e sua cancellazione dai libri tavolari.

Si notizia inottre essere stato nominato in curatore di detta posteritá l' avv. Sig. Giov. Renaldy, ed essere fissato pella produzione della risposta il termine di giorni 90.

Il ché tutto si rende noto col presente Editto, ché avrá forza di legale citazione, agli interessati al piudetto fedecommeso, affinché possano, volendo, munire il sunnominato curatore dè mezzi di prova e documenti, dei quali credessero far uso a propria diffesa, avvero elegersi e notificare a questo i. r. Tribunale un altro Procuratore, e fare finalmente ció che stimassero necessario nelle vie regolare e di guistizia.

I. R. Tribunale di Comitato.
Fiume li 26 Settembre 1855.
Per il Preside impedito
L' I. R. Consigliere.
Gvozdanović.

Marochino.

Nr. 2876 (Izv.—549.) (3—1)

Editto.

L' i. r. Tribunale di Comitato significa a tutti quelli, che sono chiamati al fedecommesso istituito da Guiseppe Cav. de Zanchi di Catto e Linkenberg, consistente nel godimento dell' usufrutto d' una Campagna nella sottocomune di Plasse ai Nr. 139 e 140, essere stata presentata dal Signor Guiseppe Cav. de Zanchi erede universale del def. Pasquale Cav. Zanchi mediante l' avv. Sig. L. Dall' Asta di confronto ad un Curatore da delegarsi aila posteritá del preteso fedecomesso, la Petizione in punto d' insusistenza di fedocomesso e cancellazione del medesimo dai pubblici libri.

Si notifica inoltre essera stato nominato in Curatore della posterità l' avv. Sigr. Pietro Dabalà ed essere fissato pella produzione della Risposta il termine di giorni 90.

Tutto ció si rende noto col presente Editto, che avrá forza di legale citazione agli interessati al sudetto fedecommesso, affinchè possano, volendo, munire il sunominato Curatore dé mezzi di prova e documenti, dei quali credessero far uso a propria diffesá, avvero elegersi e notificare a quest' i. r. Tribunale di Comitato un altro Procuratore, e fare in fine tutto ció che stimassero necessario nelle vie regolari e di guistizia.

I. R. Tribunale di Comitato.
Fiume li 26. Settembre 1855.
Per il Preside impedito
L' I. R. Consigliere.
Gvozdanović.

Marochino.

Br. 6502. (Dt.—340) (3—2)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-deleg. kotar. suda zagrebačkog ovime se do znanja javlja, da ćedu se javnom sudbenom dražbom razprodavati pokretnine na imovinu dne 4. studena t. g. bez oporuke u Zagrebu preminuvšeg Josipa Stampfela, spadajuće i to, oprava, rubenina, pokućtvo i svake vèrsti gotove peći uz gotov novac, te da je u tu svèrhu opredieljeno ročište na dan 27. i tekučih danah mieseca prosinca t. g. svaki dan u 3 sata poslie podne u kući pod br. 293. na potoku.

C. kr. gradsko-delegirani kot. sud.
U Zagrebu, 24. studena 1855.

C. k. zem. suda savietnik
Schmidt.

OGLASNIK.

(575—Izv.) (2—2)

Oglas.

U Kupincu nalazi se zgrada cèrkvena sa dvie sobe, pivnicom, kuhinjom i špajzom, liepim prostorom kraj cèrkve za oštariu, kao takodjer prodaju inih stvarih. K ovim može se nekoliko ralih zemlje nadodati. Koi takovu u najam uzeti bi htieo, neka izvoli dne 8. prosinca t. g. podpisanomu osobno, ili pismeno prijaviti se.

U Kupincu dne 25. studenoga 1855.

Janko Hadvig,
župnik.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 5. PROSINCA 1855. Broj 279.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitanom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrvi put; a zatim za svaki put 2 kr. sr. — Za druge oglasćili posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Odese, 25. stud. Onih 6 austrianskih ladjah pred Taganrogom izvan pogibeli su, i odjedriše dne 16. u Kèrč. Tamo odploviše takodjer drugih 6 brodovah g. Gopčevića iz Mariopolja. O karantinskom pitanju nije do danas nikakva odluka iz Petrograda došla.

Iz Turina, 29. stud. U dvoru Racconigi pojavila se vatra, koja je od prekjučer u večer 10 satih do jučer u jutro 6 satih biesnila, i mnogo štete prouzrokovala.

Iz Livorna, 30. stud. Polag najnoviih izviestjah iz Tripolis-a mnogi tamošnji pobunjenici dobrovoljno su se pokorili novom portinom namiestniku Osmanpaši, i dobili zamoljenu amnestiu, Samo kolovodja cieloga ustanka, nieki Guma, dèrži se još s malom nekom četicom.

Iz Pariza, 3. pros. Admiral Glasnov polazi u Štokholm, da paralizira generala Canroberta. Osigurava se, da su nieke niemačke vlade predočile Rusii potrebu, da dade Europi mir još prie prolieća.

Iz Londona, 1. pros. „Press" piše, da se englezka vlada bavila posliednjih 12 danah viećanjem o predlozima mira, koji su se caru Francuzah činili kao takovi, da se primiti mogu.

— 2. pros. Kraljica, kralj i princ Albert dèržali su u Volvichu pregled vojske pod zapoviedništvom hèrcoga Cambrigde-a.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. U siednici tèrgovačko-obèrtničke komore od 30. listopada izjavi g. predsiednik, kako su od velike važnosti one miere, koje je vis. dèržavna uprava poprimila za uredjenje financialnoga stanja, izjavi nadalje, da mu je komorski tajnik odmah, čim su iste naredbe obnarodovane, učinio predlog o načinu, kako da iste naredbe budu u najkraće vrieme na korist komorskoga okružja. Amo spada prie svega, da se u Zagrebu podigne podružni escompte-zavod narodne banke, za da se sve to više rastućoj novčanoj potrebi tèrgovačkoga svieta doskoči, zatim pako da se skorim utemelji zemljištna vierovaonica (Bodenkreditanstalt) u formi založne banke (Hypothekenbank). Budući je komora od visokoga financialnoga popečiteljstva jur dobila dozvolu u načelu za umoljenu po njoj založnu banku, koja se dozvola radi neuredjene još gruntovnice nemogaše izvesti, to misli komorski tajnik, da bi se od utemeljenja zemaljske založne banke u tom slučaju odustati moglo, ako bi narodna banka bila sklona, u Hèrvatskoj podići dovoljno dotiranu podružno-založnu banku, i zajedno na korist tèrgovačkoga svieta ustanoviti u Zagrebu podružnu escompte-banku. — Na to je predao komorski savietnik gosp. Kotler, kao načelnik ovdiešnjega tèrgovačkoga shora zaključenu u siednici tèrgovačkog sbora od 27. list. t. g. molbu za podignuće podružne escompte-banke u Zagrebu. Komora odluči, umoliti vis. popečiteljstvo za podignuće podružno-escompte- i podružno-založne banke i zajedno pozvati ostale tèrgovačke sborove komorskog okružja, da podnesu svoje dotične potrebe i predloge, za kojih pretresivanje i konačno sastavljenje predložiti se imajuće vis. ministarstvu spomenice opredieljena bieše komorska siednica za polovinu mieseca studenoga.

Pročitano je zatim riešenje c. k. namiestništva na podneseno po komori c. k. tèrgovinom popečiteljstvu izviestje o mnogobrojnim kridama u Zagrebu. C. k. namiestništvo naložilo je varoško-zagrebačkom magistratu, da se strogo dèrži naredbe banske vlade od 20. travnja 1851, — usuprot da c. k. tèrgovno popečiteljstvo nije odobrilo predloženo povišenje tèrgovačke zaklade, — napokon se u riešenju navodi, da će se naknadno priobćiti višja odluka, koliku li imadu neparafirane knjige zagrebačkih tèrgovacah silu dokaza, i kakovom će se strogostju poduzimati iztrage kod kridatarah.

Varaždinski gradski magistrat poslao je peticiu, sastavljenu po tamošnoj gradskoj obćini, okolnim vlastelima, tèrgovačkom sboru i podružnici gospodar. družtva, da se grad Varaždin povuče u liniu kanižansko-mariborske željeznice. U toj peticii obširno su protumačeni razlozi, s kojih je želiti, da se grad Varaždin skopča s rečenom željeznicom. Komora je jednodušno uvidila važnost ovoga pitanja tičućeg se zemaljskog interessa u najvišjem stepenu i zaključila predlog bezuvietno i najrevnie podpirati.

— (Promiene u c. k. vojsci.) Aman Drag., kapetan auditor 2. raz. od 9. granič. pieš. regimenta premiešten kao takov k 7. kirass. regimentu; Pilgrab Franjo, nadporučnik auditor od 2. kao takov k 9. granič. pieš. reg.; Petras Baltazar, penzionirani ritmaistor 1. raz. imenovan je grado-načelnikom u vojničnoj obćini Pančovi; Eberhartinger Tomo, dr. pravah, kapetan auditor 2. raz. od 13. granič. pieš. regimente kao takav u Temišvar za garnizonskog auditora; Volenik Agaton, nadporučnik auditor od garnizonskog auditoriata u Temišvaru, kao takav k 13. granič. pieš. regimentu; Winter Adolf, kapetan auditor 2. raz. od 10. granič. pieš. reg. kao takav u Sibinj za garnizonskog auditora.

Görz od Zerlina Drag., ritmaistor 2. razreda kod 10. žandarske reg. postao ritmajstorom 1. razreda.

U Novom Sadu, 29. stud. Od niekoliko danah padaju svakom ovdie niekoliko diečakah iz Sèrbie u oči zbog njihovoga nošiva. Ima njih 13 na broju, koje je praviteljstvo sèrbsko u ovu varoš na različne zanate poslalo o svome trošku. Obično su po dvojica na jedan zanat predana. Mogli bi oni i u Beogradu iste ove zanate učiti ali je praviteljstvo rado da diečaci ovi kasnie mogu dalje po svietu ići i zanat svoj bolje izučiti. Zato im je pak nuždan niemački jezik, a taj siromašni diečaci u Beogradu nemogu naučiti kod svojih majstorah, a ovdie će ga moći naučiti bar toliko da po svietu ići, raditi i radeći učiti mogu. Prie 3 dana bio je ovdie načelnik ekon. odiel. g. Nikolić da ih odiene i smiesti. — Zaista praviteljstvo sèrbsko pozivu i dužnosti svojoj neće da ostane dužno: diecu naroda svoga o obćem trošku šalje ono jednako na sve strane, na sve nauke, pak eto već i na zanate. Diela takva moraju donositi i ploda i blagoslova. (S. D.)

Izkaz.

Kod pèrve hèrvatske štedionice bio je primak koncem listopada 1855 .	541,794 f.	19 kr.
mieseca pako studenoga .	52,215 „	10 „
	594,009 f.	29 kr.
Usuprot koncem listopada bio je izdatak	534,480 „	32 „
mieseca pako studena .	48,872 „	26 „
	583,352 f.	58 kr.
Indi ostataje gotovine koncem prosinca .	10,656 f.	31 kr.

U Beču, 1. prosinca. U petak dne 7. prosinca slavit će se kod c. k. dvora 53. dar narodjenja prejasnog otca njeg. velič. cara, gospodina nadvojvode Franje Dragutina.

— Dvor u Ambrasu sasvim će se iz nova prestrojiti, i za lietni stan njeg. car. vis. nadvojvode namiestnika tirolskog služiti. Pa kad se ti poslovi dovèrše, preniet će se ambraska sbirka iz Beča onamo.

— Govori se, da će se za Ugarsku utemeljiti još jedno sveučilište. Još se nezna ime grada, u kom će se isto podić.

— Kališki dopisatelj „Oest Ztg." piše pod 28. stud., da se i ruskim izviestjama potvèrdjuje, da je general d'Allonville dne 3 stud. osvojio 270 volovah i preko 3000 ovacah za rusku vojsku. Nu u ruskim izviestjima navodi se ona neznatna razlika, da osvojena stoka nije bila ruske vojske, nego ruskih podanikah, dotično žiteljah iz onih selah, koja je nepriatelj zapalio.

Novine su javile, da je car ruski, za da paralizira poslanstvo generala Canroberta, poslao admirala Glasenapa u Štokholm. Isti kališki dopisatelj tvèrdi, da je contreadmiral Glasenap preko Varšave otišao u Niemačku, pa misli, da put u Štokholm neide preko Varšave i Niemačke.

— Kao što „Donau" doznaje, g. ministarski savietnik Lakenbacher, koi je jučer u Beč stigao, došao je u posebnom poslanstvu njeg. preuzvišenosti fm. grofa Radeckog.

— Od peštanskog žup. stojećeg sudišta obsudjeni su Gašpar Es., 32 god. star i Ivan K., 29 god., oba neoženjena i skitajući se, radi zločina hajdučenja na smèrt pod viešalima; ova osuda izvèršena je 26. p. m.

— Kod poduzetoga jučer žriebanja Vindišgrecovih srećakah izvučen je br. 3551 sa glavnim zgoditkom od 20.000 forintih.

— C. k. tielesni liečnik profesor Vatman, koi je u Tèrstu liečio njeg. visost nadvojvodu Maksimiljana, vratio se sinoć u Beč.

Turska.

Aleksandria. Zaključak divana, da se ukine robstvo izvèršen je prie kratkoga vremena od vlade; ne samo, da se odsad nesmiedu u Egiptu kupovati robovi, nego će se još i svima robovima, koji su pod privatnim ljudma, javiti, da su od sada slobodni ljudi. Sliedstva su bèrzo došla; mužki i ženski robovi ostaviše svoje gospodare, koji su sada u velikoj zabuni, jer bivši robovi ištu kao nadničari veliku nadnicu. Ova miera vladina sama po sebi dobra je, ali će baš za one, za koje je izdana, biti nezgodna, i nebi baš zbog njih trebalo, da se tako hitilo.

— O generalu Letangu, za koga znamo da je od strane francuzke vlade poslan u Carigrad, pišući „Allg. Ztg." dokazuje, da se poslanstvo njegovo doista tiče uredjenja podunavskih knežestvah, pa kaže, da plan, koi je francuzka vlada u ovom obziru izradila, ide na to, da se Vlaška i Moldavia sajedine u jednu dèržavu, koja će biti pod jednim žezlom, a u niekom obziru ostat će vezana za dužnosti, koje proiztiču iz sizerenstva portinog, a u ostalome stajat će sasvim nezavisno; a u isto vrieme sve europejske velike sile uzet će ju u svoju zaštitu. Za ovo pak preduzeće, koje ide na konačnu izmienu položaja, u kome su do sada stajala podunavska knežestva, i koje je u Londonu vèrlo ugodno primljeno, [illegible] „Allg. Ztg." da u Beču [illegible] Kažu da je naročito [illegible]

Beč glavni zapoviednik austrijske vojske na Dunavu, grof Coronini, da po tome, koliko je poznao miestne odnošaje, dade svoje mnienje o svom planu.

— Za guvernera u Varni naimenovan je Hasanpaša a Vasafpaša za guvernera u Nišu.

Rusia.

Iz Petrograda javljaju „Vndr-u“, da je car Aleksander mnogo nagradah razdao medju vojsku svoju na Krimu. Nadaju se, da će se on skoro opet vratiti, jerbo je rekao, da je rad provesti imendan svoga pokojnog otca medju porodicom. Kažu, da će on poslie toga ići u sieverne oblasti svoga carstva, no to jamačno tek pred proleće, jerbo se vojska, koja stoji na granicama, sad razredjuje po zimovnicama. Miru pak nadaju se u Petrogradu vèrlo slabo, jerbo vide, da se on bez velike žèrtve postići nemože. Hèrdjavo su razpoloženi, jerbo se boje još mnogo veće štete, ako se rat nastavi. Još nije izvèršeno, što je naredjeno da se skupi još nove vojske, a ovamo već se pogovara, da će se i na proleće nanovo narediti da se skupi još nove vojske. Poljski poslovi osiećaju oskudicu u novcu i radnicima. Kažu i to, da bi Rusia drage volje pružila ruku da se pomiri, samo ako joj se postave uvieti, koji se mogu primiti. Šta više, ona bi pri izviestnim prilikama primila i same posliednje francuzke predloge, koji su učinjeni na bečkim konferenciama. Na proleće boje se da saveznici nenapadnu i na baltičkome moru. Istina mnogo se uzdaju u neutralnost Švedske, ali znaju vèrlo i to, da prostrano finsko primorje ima vèrlo mnogo miestah, koja su slabo utvèrdjena, pa nebi mogla oduprieti se bombardiranju.

— Rostovski tèrgovci: Nikola Keznecov i Konstantim Sorokim, oduševljeni hrabrosti matroza Ignacia Ševčenka, koi je u veljači o. g. svojim životom spasio život svoga oficira, molili su cara, da primi od njih 600 sr. rub. za podizanje spomenika za rečenoga junaka. Car je zapoviedio da im se zahvali, i da se spomenik u Nikolajevu podigne.

U Nikolajev je stigao slikar Kivezovski, da načini za pomorski petrogradski zavod u Petrogradu velik obraz, koi će u viernim potretima junake ruske cèrnomorske flote predstavljati.

Obćina Kijevska ponudila se davati polag procentah od sviuh godišnje deklariranih tèrgovačkih kapitalah, dokle god rat traje. Car je ponudu primio i blagodario na njoj.

— Pišu „N. P. Ztgu.“ iz Petrograda: „Više putah sam već to napominjao, da nam sadašnji rat mnogu žèrtvu nalaže i ranu zadaje, ali da će i svoje blagotvorne posliedice imati. Već sada se može primietiti to sliedstvo rata, da se naša domaća obèrtnost za čudo razvija. Od kada se prestalo iz tudjih zemaljah uvažati, obratiše se sve ruke, obraća se sva dielatnost proizvodjenju onih stvarih, koje smo do sada iz stranih zemaljah dobivali. O tome, kako su se samo naše ketunske rukotvorine uveličale, neću ni govoriti, jer vi nebi brojevima vierovali. Što je car Nikola zatvaranjem granicah umietno gledao da postigne, to sada čine naši nepriatelji na svoju rodjenu štetu. Naša obèrtnost korača ispolinskim koracima. Sad je netiera briga vlade, obrana zatvora, ne; nuždnost je za njom, i ako se možda poslie rata granice otvore, onda će se zapad uvieriti, da je savèršeno izgubio jednog od svojih najboljih pazarah. Već sada nitko nekupuje englezke ili francuzke proizvode, iz mèrzosti. U buduće nitko ih neće kupovati, jer će ih Rusia proizvoditi. Zapadne sile iz osnova nas lieče od navede, kupovati štogod od njih. Mislite na to, što vam sada rekoh, kad se jedenput mir učini. Za cielo nećemo ga činiti niti na našu sadašnju niti buduću štetu!“

Amerika.

— „Newyork. Herald“ javlja iz Vašingtona, da je na putu nov ruski poslanik. Taj će — veli — osim običnoga pisma, kojim se opunomoćava, donieti od cara još i nieka povieritelna, odveć važna saobćenja, koja će sadèržavati uvieti, pod kojima će Rusia mir da zaključi. Do niekoliko nedieljah to već neće biti nikakva tajna. Rusia je posredovala izmedju Englezke i sajedinjenih dèržavah, a sad će ove uzeti na sebe da posreduju. Rusia, istina, netraži posredovanje Amerike, ali će ga primiti i bez oklevanja podnieti svoje uviete, koje će u obće sadèržavati tako velike koristi za tèrgovinu svega svieta, da će tèrgovci i zanatlie u Englezkoj i Francuzkoj navaljivati da budu primljeni, samo dok se jedanput čuje za njih.

Glavni dèržavni pristav u Vašingtonu ovako se izjasnio o pravu, koje u sajedinjenim amerikanskim dèržavama pripada onima, koji vode rat: „Nema sumnje da po medjunarodnom pravu postoji pravilo, da ni jedna sila, koja vodi rat, nemože za rat poslužiti se zemljom neutralne koje dèržave, dokle god to nedopusti vlada njena. Pa ako sila, koja vodi rat, u kojoj neutralnoj dèržavi bez znanja ove pokuša najmiti vojske na suvu i na moru, onda je to napadanje na njezino narodno suverenstvo. Neutralna dèržava, ako za dobro nadje, smie silama, koje vode rat, dopustiti da u granicama njenim najme vojske na suvu i na moru. No ako ona to jednoj strani dopusti, a drugoj nedopusti, onda je to naočigled pristrastno postupanje i tim se narušava svoja neutralnost. No sajedinjene dèržave nedopuštaju to ni jednoj ni drugoj strani pojednako, koje je već i obznanjeno svietu kongreskim aktom, koi je i dan današnji u kreposti. Englezka, preko svojih vojničkih i gradjanskih vlastih u englezkim oblastima sieverne Amerike, i preko svojih diplomatskih i konzulatskih činovnikah u sajedinjenim dèržavama pokušavši u ovima najmiti vojske, prestupila je tim protiv suverenskih pravah sajedinjenih dèržavah. Svo, u kušanju najmiti vojske za vojničku službu englezku u dèržavama sajedinjenim pomiešana lica, pa bili amerikanski gradjani ili i stranci, privatni ljudi ili činovnici, mogu se, u koliko diplomatskim povlasticama nisu zaklonjena, goniti po zakonu kao prestupnici. Strani konzuli niti su ugovorom niti medjunarodnim pravom izuzeti od prava kazniti ih. Pa ako koi konzul ili i koi drugi činovnik takvo štogod skrivi, onda se pitanje, da li je on po zakonu doista kriv, ili da li je gledao zakon kojekakvim stranputicama obići, ima sasvim podvèrgnuti sudjenju o uvriedi i nepravdi, koja je našem narodu učinjena tim, što je strana vlada naložila svojim činovnicima da na zlo upotrebe povlasticu, koju imaju u sajedinjenim dèržavama.“

S bojišta.

— S bojišta neima nikakvih noviih izviestjah. U pismima iz Carigrada od 21. stud. osigurava se, da englezka vlada namierava svo pod svojom plaćom stojeće legie stranacah poslati u Kèrč i staviti ih pod zapoviedništvo jednoga jedinoga generala. I budući je general Vivian stekao zasluge oko uredjenja englezko-turske legie, to se on naznačuje kao vèrhovni general legiah u jedan sbor sastavljenih. Govori se, da će englezka na prolieće g. 1856 staviti 120.000 m. na bojno polje. Dne 19. i 20 stud. dodjoše u Bosfor pèrve ladje s obsadnim topovima; ovaj topnički material prenict će se u pristaništa zapadnih silah. U logoru Masloku čine priprave za doček konjaništva.

U Krimu vlada na svim točkama podpuno primirje. Veleknjaz Konštantin otišao je 16. stud. iz Nikolajeva; potom je generallieutenant Liders otišao u Odesu, gdie će preko zime ostati. Glasa se, da će general Tottleben mieseca siečnja 1856 u Petrograd poći, da prisustvuje različnim savietovanjimo.

Iz Redutkalea čuje se, da je Omerpaša svoje operacie protiv unutarnjosti Imericie zaustavio.

(Fremdenblatt.)

— Iz Kèrča piše jedan indijski oficir pod 7. studenoga: Englezko-turski kontingent postigao je gotovo svoju podpunu snagu. On broji 16 pieš. regimentah, od kojih svaki ima do 1000 mom.; k tome dolazi poljska legia, sastavljena iz 1000 kozakah i 3000 m. piešaštva, zajedno s 3500 Bašibozukah. Da li će pako oba posliednja sbora još prie zime k nama stići, nije riešeno. U kontingentu ima niekih ugursuzah, kojima je do toga stalo, da Kèrč još više opustoše, nego li već jeste. Englezki zapt učinio je medjutim konao tom neredu. Ne upèrkos strogih naredbah ipak su pojedini Turci, medju njima i oficiri, usudili se ruske grobove odkopati, i dragocienosti kao i srebèrne okvire lesovah vaditi. Prie deset danah jedan je turski oficir, koi je tierao taj zanat, po straži ustrieljen, a malo zatim je jedna Ruskinja po Turčinu ubijena; krivac se još nemogaše pronaći, nu nieki drugi, koji su htieli u kuću provaliti, budu pohvatani i šibani. Radi toga porodila se medju Turcima nieka pobuna, uslied koje biaše više englezkih vojnikah ranjeno. Položaj Englezah, spram 20.000 biesnih Turakah, biaše vèrlo kritičan tim više, što se zajedno javilo, da se prednje straže Rusah — 6000 m. piešaštva, 4000 Kozakah i 20-30 topovah — približiše gradu na 6 miljah. Englezi su doista imali neugodnu noć, nu sliedećeg dana biahu Turci predani englezkom sudu, oficiri biše odieljeni od mom adi, koja kad opazi, da se s njom dobro postupa, i da će se samo krivci kazniti, ponašala se vèrlo uredno, i svaki strah o pobuni biaše izčezao.

Bečka burza

dne 4. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	73³/₈
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	77¹/₈
dto . . . . » 4¹/₂%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2¹/₂%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » „ 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	97⁷/₈
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2¹/₂%	
» » » . . . . » 2¹/₄ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	68¹/₄
Bankovne dionice komad po	934
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	
dto dto s plaćanjem na rate	342³/₄
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2047¹/₂
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	539
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for	91¹/₂
Augsburg za 100 for. curront . . . . »	111
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	109³/₄
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	81¹/₄
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	10-49
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	110¹/₂
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	128³/₄
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	248
Carigrad za 1 forint . . . . parah	444
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	15³/₄
Srebro od 3. prosinca	12

SLUŽBENI LIST.

Br. 1083. (Izv. 587) (3—1)

Dražba

Vinograda u slatinskom bèrdu ležećeg na sc... stvenost malolietne diece Ivankovića iz Sopja, s... dajućeg na prošnju tutora Petra Brezovčana, ... Sopja, po c. k. kot. sudu broj 1083. dozvolj... dne 3. siečnja 1856 obdèržavat će se.

C. k. kot. ured. kao sud.

U Slatini dne 25. studenoga 1855.

C. k. kot. predstojni...

Belošević.

Br. 1920. (327—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4306 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Sofii Hatz, za spadavše na dobro Vodostaje, u obćini Zadoborje kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj ležeće $8^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 17. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 17. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. travnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 6. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 2. stud. 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7882. (323—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4098. i 4099. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Škenderu Fodroci, Eduardu Fodroci i gji Karolini. Fodroci, udatoj Bötiger, za spadavše na dobra Gornji Vèrhovec i Doljni Vèrhovec, u obćini Krašić, kotaru jastrebarskom županii zagrebačkoj ležeće $11^7/_8$ i $17^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4750 i 6850 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju s tom primietbom, da pravo na odštetu za dobro Gornji Vèrhovec, medju obitelji Fodroci i gji. Ani udovi Plepelić, koja oto imanje posieduje pravom udovičkim pod parnicom nalazi se.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 28. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori

konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 28. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtievo svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potierajn samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 5130/g. (572—Izv.) (3—1)

Oglas

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 5462/g. (Izv. 584.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 9. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. stud. 1855 broj 4566 pronadje u 1000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855 i to za $2^4/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Pèršaves, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Ferkuljevec g. Adolfa Klafurić, propisom §. 26. car-skog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok istekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobara ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 1. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3, i 4, odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. travnja 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 5461/g. (583—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. stud. 1855, broj 4562. pronadje u 3450 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855. i to za $8^5/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Novaki, Vratno, Plitvica i Voća, kotaru varaždinskom i ivanečkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vinica, g. Adolfa Klafurića, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 1. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. **Fohn.**

Br. 7918. (325—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4366 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 gg. Petru i Filipu Tučiću, za spadavše na dobro Viničnо, u občini Vinično i Radešić, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, ležeće $4^3/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1750 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. pros. 1855, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 6. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 2. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Nr. 11647 (1—)

Avviso di Concorso.

Presso l' I. R. Ufficio di Porto e Sanità in Lussin pinolo si è reso vacante un posto di piloto di porto al quale va conguinto l'appuntamento di annui fiorini due Cento ed il godimento della montura in natura.

Chiunque intendesse aspirarvi presenterà fino a tutto Dicembre 1845 la sua documentata istanza al Governo Centrale Marittimo, comprovando l'età, la robusta fisica costituzione, l'incensurata sua condotta si politica che morale, nonchè i servigi anteriormente prestati e la piena sua idoneità al posto optato.

Ai marinari dell' i. r. Marina da guerra ed a quegli individui che possedessero qualche lingua straniera e che comprovassero di saper leggere e scrivere nell' idioma italiano, si dara a parità di circostanze la preferenza.

Dall' i. r. Governo Centrale Marittimo.

Trieste li 17. Novembre 1855.

Ad Nr. 11647. (1—)

Avviso di Concorso.

Presso l' I. R. Uffizio de Porto e Sanità in Lussinpiccolo si è reso vacante un posto di Piloto di Porto al quale va conguinto l'appuntamento di annui fiorini due Cento ed il godimento della montura in natura.

Chiunque intendesse aspirarvi presentera fino a tutto Dicembre 1855 la sua documentata Instanza al Governo Centrale Marittimo, comprovando l'eta, la robusta fisica costituzione, l'incensurata sua condotta si politica che morale, nonchè i servigii anteriormente prestati e la piena sua idoneita al posto optato.

Ai Marinari dell' I. R. Marina da Guerra ed a quegli individui che possedessero qualche lingua straniera, e che comprovassero di saper leggere e scrivere nell' idioma italiano, si dara à parita di circostanze la preferenza.

Dall' I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 17 Novembre 1855.

Nr. 2877. (550—Izv.) (3—2)

Editto.

L' i. r. Tribunale di Comitato notifica a tutti quelli, che sono chiamati al fedecommesso istituito da un antenato dei Cav. de Zanchi, consistente nel godimento dell' usufrutto d' una ruota del Molino Zvir situato in questa Città nella Contrada dei Molini al Nr. 769. e 771. essere stata presentata dai Sri. Guiseppe per se e per il minore fratello Giovanni ed Edoardo fratelli Cav. de Zanchi rappresentati dall' avv. Antonio Dr. Randich, di confronto ad un Curatore da delegarsi, alla posterita' del preteso fedecommesso, la Petizione in punto d' insussistenza di fedocommesso e sua cancellazione dai libri tavolari.

Si notizia inoltre essere stato nominato in curatore di detta posteritá l' avv. Sig. Giov. Renaldy, ed essere fissato pella produzione della risposta il termine di giorni 90.

Il ché tutto si rende noto col presente Editto, ché avrá forza di legale citazione, agli interessati al piudetto fedecommeso, affinché possano, volendo, munire il sunnominato curatore dè mezzi di prova e documenti, dei quali credessero far uso a propria diffesa, avvero elegersi e notificare a questo i. r. Tribunale un altro Procuratore, e fare finalmente ció che stimassero necessario nelle vie regolare e di guistizia.

I. R. Tribunale di Comitato.

Fiume li 26 Settembre 1855.

Per il Preside impedito

L' I. R. Consigliere.

Gvozdanović.

Marochino.

Nr. 2876 (Izv.—549.) (3—2)

Editto.

L' i. r. Tribunale di Comitato significa a tutti quelli, che sono chiamati al fedecommesso istituito da Guiseppe Cav. de Zanchi di Catto e Linkenberg, consistente nel godimento dell' usufrutto d' una Campagna nella sottocomune di Plasse ai Nr. 139 e 140, essere stata presentata dal Signor Guiseppe Cav. de Zanchi erede universale del def. Pasquale Cav Zanchi mediante l' avv. Sig. L. Dall' Asta di confronto ad un Curatore da delegarsi alla posteritá del preteso fedecommesso, la Petizione in punto d' insussistenza di fedocomesso e cancellazione del medesimo dai pubblici libri.

Si notifica inoltre essere stato nominato in Curatore della posteritá l' avv. Sigr. Pietro Dabalá ed essere fissato pella produzione della Risposta il termine di giorni 90.

Tutto ció si rende noto col presente Editto, che avrá forza di legale citazione agli interessati al sudetto fedecommesso, affinchè possano, volendo, munire il sunnominato Curatore de mezzi di prove e documenti, dei quali credessero far uso a propria diffesá, avvero elegersi e notificare a quest' i. r. Tribunale di Comitato un altro Procuratore, e fare in fine tutto ció che stimassero necessario nelle vie regolari e di guistizia.

I. R. Tribunale di Comitato.

Fiume li 26. Settembre 1855.

Per il Preside impedito

L' I. R. Consigliere.

Gvozdanović.

Marochino.

[illegible] Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVĖRTAK DANA 6. PR

Carsko-kr. služ[b]

NARODNE NO[VINE]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa štitovom — Istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Bėrzojavne viesti.

Iz Pariza, 2. pros. „Moniteur“ donosi mnogobrojna podieljenja reda začastne legię, učinjena medju oficire pomorstva.

Iz Genove, 30. stud. Grof Chambord traži pod najam jednu palaču u Nervi-u, gdie boravi kraljica Amalia.

Nizza, 30. stud. Ismanpaša, sin vicekralja egipatskog, stigao je ovamo.

Austrianska carevina.

U Zgrebu. Preuzvišeni g. ban i fml. grof Jelačić biaše u subotu dne 1. prosinca zajedno sa svojom gospojom suprugom kod njeg. velič. cara na obiedu; popodne istoga dana odputovao je u Napajedl u Moravskoj, gdie će niekoliko danah probaviti a zatim preko Beča vratiti se ovamo.

U Zagrebu. Službene novine „Temesvarer Ztg.“ od 28. studenoga donose članak o vojenoj granici, u kom se veli, kako su se od niekoga vremena raznieli glasovi, da će se obstojeća krajišnička uprava ukinuti, ili barem velike promiene u njoj uvesti. Pomenuti list proglasuje sve te glasove bez svakoga temelja i kao golu izmišljotinu; osigurava iz kompetentnoga izvora, da se nikada nije namieravala kakova slična promiena, usuprot da će se graničarski štatut od g. 1850, koi je s velikom radostju primljen po cieloj krajini, nepromienjen uzdėržati.

U Zagrebu. Kao što „Agramer Ztg.“ pouzdano doznaje odobreno je previšnjim miestom uredjenje Save od Zagreba do Rugvice, i tako će se parobrodarstvo od Siska do Zagreba za niekoliko godinah realizirati. — K ovoj radostnoj viesti možemo mi s naše strane i to dodati, da su jur na dvie godine preliminirani novci za taj posao.

— Gospoja Ana Riese iz Pešte podarila je „Jelačić-ban-zaklodi“ za nemoćne vojnike čėtėrdeset for. sr. Upravljateljstvo zaklade izražava joj zahvalu.

U Zagrebu: Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 29. stud. t. g. graničaru Jovanu Gėrčiću, u priznanju njegovoga hrabroga i žėrtvujućega se ponašanja kod uhvaćenja i savladanja pogibelnih sigurnosti osobah premilostivo podieliti srebėrni kėrst zaslugah, a kapuralu Stiepanu Ljubičiću od 2. banske gran. pieš. regimente br. 11. s istoga povoda srebėrnu kolajnu za hrabrosti II. razreda.

U Zagrebu. U siednici tėrgovačko-obėrtničke komore od 17. studenoga predloži komorski tajnik izviestja tėrgovačkih gremiah zagrebačkog, varaždinskog, sisačkog i karlovačkog, koji su pozvani bili, da naznače potrebu svoju novčanu u pogledu moliti se imajuće područne escompte-banke, i primieti, da se polag ovih izviestjah pojavljuje potreba sličnoga zavoda s dotaciom od pol miliona forintih za komorsko okružje. Budući je komora u pomenutom pozivu na gremie predočila, da će se opremiti deputacia k vis. c. k. tėrgovnom popečiteljstvu, to je zagrebački tėrgovački sbor za slučaj, ako se deputacia izašalje, izabrao svoga načelnika, komorskog savietnika g. Kollera i komorskog tajnika g. dra. Tkalca za članove iste deputacie, i izjavio se pripravnim u slučaju, ako komora na to pristane, platiti obojici tih izaslanikah poputbinu i diete. Pošto bi se komora jednodušno izjavila za shodnost ove deputacie, potvėrdila je izbor rečene dvojice i osim njih izabrala još komorskog savietnika g. Weiss-a i namiestnika g. Hiršlera za članove deputacie, koji potonji s priznanja vriednom pripravnosti izjaviše, da će o svom trošku na put ići, budući komora neima sredstvah za namirenje putnih troškovah. — Zatim je komorski tajnik pročitao molbu, koja će se podnieti vis. popečiteljstvu, da c. k. pov. narodna banka ustroji ovdie podružnu escompte- i podružnozaložnu banku. Osnova te molbe nepromienjeno je odobrena i zaključeno, da će rečena komorska deputacia istu podnieti, a odlazak deputacie opredieljen biaše za 22. studenoga.

Po nalogu c. k. financ. zem. ravnateljstva prijavilo je c. k. financ. okružno ravnateljstvo u Zagrebu, da je podnešena po komori u miesecu prosincu p. g. tegoba u tome — da se kod zagrebačke c. k. mitnice oteže mitničko postupanje — imala svoj uzrok na prelaznoj niekoj okolnosti, koja je sad odstranjena; nadalje da se nemože zadovoljiti onom zahtievu komore, da se probušeni srebėrni novci primaju kod c. k. mitnicah.

Tėrgovačko-obėrtnička komora u Bėrnu upravila je amo poziv, da se podigne pieneznica za nagrade poslenikah i služinčadi; izručeno je komorskom tajniku, da podnese svoje mnienje, da li bi se sličan zavod s uspiehom mogao uvesti u Hėrvatskoj. (Austria.)

U Beču. Njeg. velič. car dostojao je zemalj. predsiednika Solnogradskog, Drag. kneza Lobkovica imenovati načelnikom odsieka u popečiteljstvu unutarnjih dielah, a okružnog predsiednika u Briksenu, Otona grofa Fünfkirchena, na njegovo miesto predsiednikom vojvodstva soligradskog.

— Fml. Stiepan baron Wernhardt imenovan je vlastnikom izpražnjene linejne pieš. reg. Zanini br. 16, a fml. Tomo baron Zobel vlastnikom izpražnjene pieš. reg. grof Strassoldo br. 61.; generalmajor Drag. Khautz odEulenthala imenovan je ravnateljem mierničke akademie.

U Beču, 2. prosinca. Carski internuncius, baron Prokeš, otišao je predbiežno u Tėrzt; njegov odlazak odanle u Carigrad neće sliedovat prie 8. ili 9. o. m.

Imali smo priliku saslušati mnienje jednog u ovaj par ovdie nazočnog englezkog oficira o predmetu dezertirca Türra. Isti oficir pripoviedao nam je, da njegovi drugovi očito odabravaju postupanje fml. grofa Coroninia; on je, veli, radio, kao što svaki vojnik od poštenja na njegovu miestu inače raditi nebi mogao. Zanimiva je kod toga jedna okolnost — koja zajedno svaki govor o povriedi inostranih pravah itd. poriče — da je naime Türr još prie opomenjen bio, da neide u Bukurešt; nu u svojoj oholosti nije pazio na tu opomenu. (Oesterr. Ztg.)

U Beču. Grof Walevski, francuzki ministar inostranih dielah, upravio je okružnicu na neutralne dėržave, u kojima ih poziva, da se, ako ne aktivno, a ono barem moralno izjave protiv Rusie u smislu onoga govora, što go je car Francezah dėržao prigodom zaključenja parižke izložbe. Francezki ministar inostranih dielah nastoji neutralne kabinete na to privoliti, da umiesto aktivnog učastvovanja u ratu čine krepka predloženja Rusii, da ovu prinude, da predloži temelje mira, koji bi se primiti mogli. Kao što bečka „Presse“ osigurava, mnoge su neutralne vlade jur povoljno odgovorile na tu okružnicu, dočim su ruski kabinet pozvale, da umieri svoje zahtieve i da zaključenje mira neotežčava.

— „Ost.-D. Post“ piše, da nieko ugarsko družtvo namierava gjursku željeznicu provući do turske granice, i da su jur učinjeni

koja je izišla 1791 i pokazuje kako je još onda, s početka francezke bune, englezko bdijenje poznalo Rusiu isto kao i 1853. Prie 64 godine, veli, znali su i govorili naši oštroumni političari, da je ona neprestance slavoljubiva i da se njena politika ni našto neosvèrće i da je ona viešta koristovati se svadjama, koje kad izmedju sebe imaju njezini susiedi, i da iznenada nudi čovieka svojim prialeljstvom, samo ako je to nuždno da postigne svoju ciel, a poslie opet izdaje čovieka i odveć bèrzo a jednako napreduje. Još onda se znalo za njezine najmilie planove i namiere te, da zatvori iztočno i cèrno more, da se promigolji na skandinavski poluotok, da zauzme Bosporu obale, i da dobije u svoje ruke tèrgovinu u maloj Azii i savi put u Indiu, da razširi vojsku svoju i po Europi i po Azii i tako da zavlada svietom. Sve je to još onda bilo predvidjeno, kao što se i doista od onda, pored svega našeg predvidjenja, mnogo koješta i izpunilo. Pociepani medju sobom samima, zapleteni u rat zbog načelah, poplašeni bunom, raztèrkani kojekavim družtvenim promienama, radeći po planovima tèrgovačke politike i laskajući sebi nadanjem skoro hiljadugodišnje vlade, mi smo sujetno čudeći se gledali u izpolinsku silu, koja je bez razdora, bez načela, bez iznutrašnjeg napredka, bez mišljenja, bez sèrdca i bez duše, i jedanput reći bez ičega, osim jedne proste misli o obćoj vladi, kako je koi dan sve većma rastla i razpredala mrežu i jamu kopala i nagomilavala, što joj treba, da može osvojiti sviet. Europa nije spavala, ona je sa otvorenim očima, no samo vezanim rukama, gledala Rusiu, kako joj sve bliže ide i sve veća biva, sve više prostora hvata na iztočnome horizontu, širi krilo svoje od polarnog kruga pa do južnih obalah cèrnoga mora, a ujedno prodire tvèrdoj zemlji i do sèrdca. Europa je tome viećanju snala svaki korak još napred. Od vremena Petra velikog nije bilo ni jednog trenutka, kad svi ljudi, koji imaju znanja, nisu jasno vi'ili svu težnju Rusie, da se poveća i pèrvi njen u tome korak. Samo se nije desila prilika, da se doskoči onome, što je tako svak predvidjao, a s druge strane vidimo znamenit red prilikah, kojima su razdori u Europi, ili i druga koja, za jedan čas veća opasnost, Rusii pomogli lahko raditi ono, što da bi predupredila, jamačno bi se prie niekoliko godinah sdružila sva Europa. Zatim navodi „Times" pojedina miesta iz predpomenute knjige, — miesta, koja su se mogla napisati i 1853 isto kao i 1791. Osobiti povod toj knjizi bio je glas, koi se raznosio tako, da su Švedska i Dania opunomoćene braniti ulazak u iztočno more, dokle je oružje rusko gonilo Tursku u Aziu. Spisatelj dokazuje ono, što su sami dogadjaji, koji su se onda slučili, potvèrdili i što se osobito sad može upotrebiti, da su t. j. obadva naroda, koja vladaju ulazkom u iztočno more, — ulazkom, koi je skoro od same prirode za to, da ruskoj slavobitnosti bar od jedne strane položi granice, — da su obadva, veli, pomenuta naroda, koji bi imali ostaloj Europi služiti kao jemstvo za njezino dobro vladanje, više putah osietili uspieh ruske sile, i imali najviše bojati se i znali, da je slabo uzdati se u njenu pravičnost i umierenost. Spisatelj ovako opisuje ruske planove: Duh osvajanja jednovidno je označio vladanje Rusie, od kako je Petar veliki položio temelj onoj veličini, koja prieti ugnjaviti nas. Ništa manje nego baš podpuno osvojenje Carigrada i cèrnoga mora zadovoljit će njenu pretieranu slavoljubivost. Imajući cèrno more na jednom, a iztočno na drugom kraju Europe, ona će zauzeti najliepšu i najprosveštenii čest Europe. No i onda kao i sada imao je spisatelj naići na već stare primiètbe te, da se po geografičkom položaju nemože na Rusiu napadati, i da bi rat protiv nje lišio Englezku loja i drugih sirovih proizvodah i presiekao joj prodavnicu za njezine sobstvene rukotvorine [illegible] Rusie ima nieko pravo [illegible] svoje [illegible] medju svojima slabim susiedima, [illegible] pravo [illegible] se nije pošao Englezke, dokle [illegible] nebi napala baš [illegible] [illegible]

brižnosti, primiećava dalje: Ne protiv onoga, što će ona raditi, nego protiv onoga, što će ona u napredak moći raditi, valja nam osigurati se, a mi svim znamo da je i lakše i bolje doskočiti ugnjetavanju nego odupirati mu se. Ovdie dakle primiećava najposlie „Times", usred prošastoga stolietja moramo mi tražiti poreklo sadanjem ratu, a ne u pretieranom pojavu kneza Menšikova, niti i u osujećenju novih pregovorah, o miru, niti u razpri oko svetih miestah, nego u slavoljubivosti, pretieranosti i prodèrzljivosti Rusie, koja su svojstva još prie niekoliko naraštajah smatrana, kao opasna po slobodu Europe i protiv kojih je i sam miroljubivi ministar ustati morao s pretnjom, da će se latiti i oružja na korist Turske.

S bojišta.

— Iz ruskoga stana pred Karsom pišu pod 8. o. m.: „Stan biva naličan maloj varošici. Dižuće se sa svih stranah vojničke zemunice sačinjavaju široke, ravne sokake; bolnice i stražarne nalaze se u barakama i upoznaju se svojim povećim prostoriama i valjanim sagradjenjem; mnogi oficiri stanuju u udobnim, iz kamena i dèrvlja sagradjenim te zeleninom pokritim kućicama. — Svake vèrsti dramatičke predstave improviziraju se; sapeuri imadu operu, regiment Tula daje akrobatičke predstave, vojnici od regimente Riazan izvode vesele i žalostne igrokaze; kod svih tih predstavah nalazi se mnogobrojno obćinstvo; napokon vojnička banda, koja svakog večera igra, i sborovi pievačah, koji izvode Rusima mile piesme, čine, da vojnici posve zaboravljuju, da su odaljeni od domovine." (W. Z.

— U niekom pismu iz Carigrada od 22. p. m. donosi „Oesterr. Ztg.": O strahovitoj nesreći, koja je, peta u svojoj vèrsti, postigla francuzku i niešto englezku vojsku, dočim je topnička zaliha u Balaklavi izgoriela, čut će se u Beču istom preko Pariza. Nu budući je vèrlo dvojbeno, da li će francezki listovi cielu istinu kazati, to ću vam podati, za da uzmognete prosuditi cielu veličinu gubitka, nieke brojeve, koji su izvadjeni iz najboljeg izvora: eksploziom razoreno je 600,000 kartušah za bojno i obsadno topništvo, više hiljadah kilogramah baruta u buradima, preko 8000 napunjenih bombah i granatah, gotovo isto toliko raketah, jedan cieli red od 12 magazinah, u kojima biaše ova zaliha sahranjena; osim ranjenikah izgubiše tom prigodom oko 70 Francuzah i 30 Englezah svoj život. Maršal Pelissier piše, da se još nije doznalo, da li je zlohotstvo ili neopaznost dala povod žalostnom tom dogadjaju.

— „Times" saobćava sliedeću episodu iz rata na Krimu:

Seljani iz seoca, koje stoji od prilike na po puta izmedju Balaklave i monastira sv. Gjorgja, koji su se za sve vrieme obsade mirno vladali i bar neko ako ne sve vrieme te obsade dobivali od saveznikah i hrane da se sačuvaju od gladi, izjaviše prilikom padenja Sevastopolja želju premiestiti se na koje mu drago miesto na Krimu, u kome su Rusi. To se javi neprijatelju i odmah su učinjene nuždne pripreme za to premieštanje, te tako su seljani izvešeni u Kafu. Knez Viktor Hohenložki upravljao je ladjom, na kojoj su se oni prevozili, a zabave radi pratili su ga major Ros i niekoliko drugih oficirah. Kad je ladja prispiela pod Kafu, došao je na nju jedan ruski oficir da učini naredbe radi izlazka izseljenikah na suho. On se do rane užine bavio na ladji. Nekoliko Englezah radi su bili izići i sami na suho, no boje se da im se to neće dopustiti; ali im je on odgovorio da će im se to po svoj prilici dopustiti, pa doista im je i izradio, te su i oni izišli na suho. Čim izidju na suho, a jedna gomila konjanikah, medju kojima i nekoliko kozakah, obkoli ih, pa odmah svakoga od njih podignu na jedno veliko kozačko sedlo, koje je za onoga, koi nije naviknut, dosta nezgodno, te tako otidu na poljsko dobro kneza Gagarina, jedno dvie milje daleko od obale, gdie ih je knez sam, starac od jedno 60 godinah, i koi je u niekom boju u Kavkazu izgubio jednu nogu, učtivo dočekao. On [illegible] francuzki, a [illegible] primieti da [illegible] i englezki. [illegible] Rèdna za čast od

vina i ploda zemaljskoga. Razgovaraše se [illegible] i gotovo svesèrdno, pri čemu [illegible] i rieč o ratu, pa pripoviedahu jedno drugome različite dogadjaje iz vremena obsade. Za vrieme zabave ruski oficir, koi je bio na ladji, reče nekoliko riečih knezu, od kojih dokuče Englezi samo „Kinburn." Knez odgovori podviknuvši nešto strastno, što pak gosti nemogoše razumieti, pa onda ih zapita šta ima novo. Oni mu odgovore kako je napadnut i uzet Kinburn. To kao da jako ražžali kneza, on zato opet samo smakne ramenima i reče samo toliko, da je takva zar sreća oružja; pa onda pripoviedi jedan dosta znamenit dogadjaj, i to taj, kako je mnogo ljudih stradalo u Sevastopolju kad se ono na koncu kolovoza mieseca na Mamelonu zapalila francuzka barutana. Kad se Englezi opet vrate na ladju, a on im je poslao vina i grožđja, kao što su još prie, nego što su znali da će im se dopustiti izići na suvo, želili kupiti grožđja i vina; a oni njemu za to pošlju niešto čaja i sira, i još drugoga koječega, što su mislili da će mu se dopasti. Na tome se i svèrši ta prijateljska mala ratna epizoda. Oficiri se vèrlo radostni vrate u Balaklavu. No u malo nezaboravih kazati kako im je dopušteno bilo i to, da se sastanu sa 2 husara od 19. puka, koji su u skorašnjem čarkanju blizu Kèrča zarobljeni.

Domaće viesti.

U Zagrebu, 6. prosinca. Ovdiešnje glasbeno družtvo dava sutra u večer za članove družtva zaključani koncert u dvorani Narod. Doma.

Bečka burza

dne 5. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . sa 5%	73 9/16
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . . » 5%	77 1/8
dto . . . . » 4 1/2 %	63 1/2
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	97 13/16
Bečko-gradski banko . . . . . sa 2 1/2 %	
» » » . . . . » 2 1/4 »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	
Bankovne dionice komad po	924
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	
dto dto s plaćanjem na rate	341
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	2043 3/4
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	539
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	9[illegible]
Augsburg za 100 for. current . . . . »	
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah	
Marseille za 300 frankah	
Pariz za 300 frankah	
Prag za 100 forintih	
Tèrzt za 100 forintih	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	
Bukurešt za 1 forint	
Carigrad za 1 forint	
Smirna za 1 forint	

Tečaj novca.

Carski dukati	
Srebro od 4. prosinca . .	

SLUŽBENI LIST.

Br. 7920. (327—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4306 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Sofii Hatz, za spadavše na dobro Vodostaje, u občini Zadoborje kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj ležeće $8^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 17. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 17. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. travnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izroční, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izroćnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 7919. (D.S. 326) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4351 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ivanu Kostiću, za spadavše na dobra Pokupje, u občini Zorkovec, Pokupje itd., kotaru Karlovac i Modrušpotok, županii zagrebačkoj ležeće $30^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 12.100 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 6. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 2. stud. 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 7882. (323—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4098. i 4099. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Škenderu Fodroci, Eduardu Fodroci i gji Karolini Fodroci, udatoj Bötiger, za spadavše na dobra Gornji Vèrbovec i Doljni Vèrbovec, u občini Krašić, kotaru jastrebarskom županii zagrebačkoj ležeće $11^7/_8$ i $17^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4750 i 6850 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju s tom primietbom, da pravo na odštetu za dobro Gornji Vèrbovec, medju obitelji Fodroci i gji. Ani udovi Plepelić, koja oto imanje posieduje pravom udovičkim pod parnicom nalazi se.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 28. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 7. travnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 7. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 8111. (330—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 23 listop. 1855 broj 4346. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Karolini Prešern, za spadavše na dobro Mali Ribnik, u občini Ribnik, kotaru Modrušpotok,

Nr. 1397. (Lzv.—588)

Lizitations-Kundmachung

über die im Bereiche des k. k. Esseker Baubezirkes an den Comitats-Gebäuden zu Diakovar auszuführenden Adaptirungs-Bauten.

1) Zufolge hohen k. k. Ministerial-Erlasses vom 6. August 1855, Nr. 9254 werden an den Comitatsgebäuden zu Diakovar für die Herrichtung der k. k. Bezirks- und Steueramts-Lokalitäten, dann Herstellung der Wohn- und Wirthschaftsgebäude, der Hof- und Garten-Einfriedungen für den k. k. Bezirks-Vorstand, die auszuführenden Adaptirungsbauten um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Die bezeichneten Bau-Herstellungen: sind auszuführen im Bezirke	in d. Gemeinde	in der Ortschaft	bestehen in	einzeln fl.	kr.	wird ausgeboten fl.	kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	kr.	Datum und Ort der Lizitation.
	Namens										
				Für das k. k. Bezirks- und Steueramt.							
1	Diakovar	Diakovar	Diakovar	Maurerarbeit s. Materiale	2478	50					Am 10. Dezember 1855 im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes zu Diakovar.
2				Zimmermannsarbeit s. Mat.	950	1					
3				Ziegeldeckerarbeit s. Mat.	264	14					
4				Tischlerarbeit	322	57	5156	6	257	48 1/4	
5				Schlosserarbeit	715	16					
6				Glaserarbeit	16	33					
7				Hafnerarbeit	178	15					
8				Gußeisenwaaren	230	—					
				Für die Wohnung des k. k. Bezirks-Vorstandes.							
9				Maurerarbeit s. Materiale	1336	2					
10				Zimmermannsarbeit s. Mat	887	56					
11				Ziegeldeckerarbeit s. Mat.	352	17					
12				Tischlerarbeit	496	33	4021	7	201	3 1/8	
13				Schlosserarbeit	587	39					
14				Glaserarbeit	60	36					
15				Anstreicherarbeit	188	14					
16				Hafnerarbeit	111	40					
				Für die Wirthschafts-gebäude des k. k. Bezirks-Vorstandes.							
17				Maurerarbeit s. Materiale	60	52					
18				Zimmermannsarbeit s. Mat.	160	27					
19				Schlosserarbeit	1	40	240	34	12	1 3/4	
20				Wagnerarbeit	2	—					
21				Faßbinderarbeit	—	50					
22				Schmiedarbeit	14	45					
				Für die Hof- und Garten-Einfriedung.							
23				Zimmermannsarbeit s. Mat.	499	56					
24				Schlosserarbeit	1	—	502	26	25	7 1/4	
25				Schmiedarbeit	1	30					
				Zusammen	—	—	9920	13	496	1	

2) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist, und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitations-Kommissär einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen, hat vor der um 9 Uhr Vormittags im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes Djakovar beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen der Lizitations-Kommission zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtiget.

5) Bei dieser Versteigerung, wobei die Ausbietung im Umfange des ganzen Baues erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem k. k. Bezirksamte zu Djakovar überreicht werden müssen, weil sie später nicht mehr angenommen werden würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtigt werden soll, auf einem 15 kr. Stempelbogen geschrieben, gehörig versiegelt, und von Außen mit der Aufschrift für welchen Bau (für welche Arbeitsleistung) der Anbot lautet, versehen sein, im Innern aber enthalten:

a) Die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Bau-Bedingnisse, die Bau-Beschreibung, den Plan, das Einheits-Preis-Verzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden Bauführung (Arbeitsleistung) zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das 5pCt. Vadium von jenem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kasse geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat. Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für alle oben angeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage bei dem gefertigten kk. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote mitgetheilt worden sein wird.

9) Der Best-Anbot, ob er den Fiskalpreis überschrettet oder nicht, unterliegt der höheren Ratification.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber demjenigen der Vorzug eingeräumt, welcher früher offerirt wurde, worüber der Numerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungsresultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10% des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitations-Grundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitations-Protokolle auszudrückende Empfangs-Bestätigung sogleich zurückgestellt.

13) Dem Ersteher werden nach Maßgabe des Baufortschrittes, und über die vom betreffenden Bauleiter nach dem Werthe der geleisteten Arbeit ziffermäßig auszustellenden Certificate zwei Drittheile der Contrakts-Summe in à Conto-Zahlungen beim k. k. Steueramte zu Djakovar flüssig gemacht und ausbezahlt, und das Restdrittheil nur nach gänzlicher Bauvollendung und anstandsloser Collaudirung angewiesen werden.

Vom k. k. Bezirksbauamte

Essek, am 26. November 1885.

OGLASNIK.

Učrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 7. PROSI[NCA]

Carsko-kr. službe[ne]

NARODNE NO[VINE]

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa ditavom — istu: Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Zvanično.

Oglas.

Povodom sbivših se u novie doba mnogovèrstnih zločinstvah razbojništva i paleža, odlučiše visoka c. kr. ministarstva unutarnjih dielah i pravosudja sporazumno, da se u županii osiečkoj i požežkoj proti zločinstvam razbojništva i paleža po smislu 19. poglavja obćega kaznenoga postupnika od 29. sèrpnja 1853.

Priekisud

uporabiti ima.

Što se u sliedstvu odluke visokoga c. k. ministarstva unut. dielah od 21. p. m. br. 27002—1064 i odpisa vis. c. k. hèrv. slav. namiestništva od 26. p. m. br. 20934—4075 do obćega znanja stavlja s tim razjasnjenjem, da će se svatko, koi se po obnarodovanom nazočnom oglasu učini krivcem razbojništva ili paleža, strogosti priekoga suda shodno, smèrću kazniti.

U Osieku, dne 2. prosinca 1855.

C. k. vèrhovni župan:
Petar grof Pejačević.

Bèrzojavne viesti.

Iz Kraljevca, 4. prosinca. Po viestima iz Petrograda dèržat će se tamo veliko vojničko vieće, na koje su pozvani zapoviednici Berg, Grabbe, Panjutin, Ridiger i više admiralah, izuzamši zapoviedajuće generale u maloj Azii i na jugu.

Iz Carigrada, 23. stud. Ćiamilpaša imenovan je ministrom bez listnice.

Iz Londona, 2. pros. „Observer“ veli, da vlada nije mogla nikakav ruski predlog zabaciti s toga uzroka, budući nikakav ni primila nije; veli nadalje, da 19. stud. nebiaše nikakva kabinetska siednica. (Kao što je poznato, „Press“ je rekao, da je dne 19. bilo kabinetsko vieće, kome su podnešeni predlosi mira.)

Austrianska carevina.

Iz Beča 26. studenoga piše „Allg. Ztg.“: „Krajnje je vrieme, da c. k. austrianski internuncius, baron Prokeš, što skorie otidje na novo svoje opredieljenje. Viesti, koje su danas iz Carigrada prispiele, izražavaju tu želju, kao svih u Carigradu nalazećih se privèrženikah Austrie. U tim podosta mnogobrojnim družtvima dočulo se, da Austria živo nastoji skloniti portu na to, da se knjaževska čast u Moldavii i Vlaškoj, koje zemlje bi se sdružile u jednu kraljevinu, podieli jednom c. k. austrianskom princu; u tom bi slučaju nadvojvoda nosio naslov nasliednog kralja rumunjske podunavske kneževine itd. Viest je ova u Carigradu pobudila najveću senzaciu tim više, što se raznielo da g. Thouvenel, koi zemljište u Carigradu sondira, veliki vezir Alipaša, i poznati rukovoditelj inostranih dielah Fuadpaša, ovu osnovu već u napred neodobravaju. Budući da boraveći još u Carigradu c. k. poslanik baron Koler i pèrvi tumačnik c. k. poslaništva g. Schreyer o tom važnom predmetu najdublje šute, to je ljubopitnost austrianske stranske još veća, i baron Prokeš očekuje se u glavnom turskom gradu s najvećim žudjenjem, za da preuzme upravu poslaničkih poslah.

(Triest. Ztg.)

U Beču. Ruski poslanik kod hanoveranskoga dvora, g. Fonton, propotovao je prekjučer ovuda u Petrograd, imavši prie ovdie dugi dogovor s knezom Gorčakovom. Kao što se čuje, g. će Fonton dulje vremena baviti se u Petrogradu, a za to vrieme poslaničke poslove obavljat će pèrvi tajnik.

— Na piemontezku vladu došla je viest, da je jedna ladja, nakèrcana živežem, na putu iz Carigrada u Balaklavu propala.

— Iz Libeka od 29. stud. javljaju, da je ruski admiral Glasenapp danas odavdie otišao u Štokholm na parobrodu „Gauthiod.“ —

— Dr. Chaumel pozvan je iz Marseilla k ex-kraljici Amalii u Nervi, gdie se od niekoliko danah bavi hercog Aumalski i princ Joinville. —

— Iz Marseilla telegrafira se carigradska pošta od 22. stud. Omerpaša je navelo svoju na Kutaj odgodio, i očekuje istom novca iz Carigrada, da izplati svoju vojsku. Dne 21. stud. poslano mu je $2\frac{1}{2}$ miliona frankah. U turskom glavnom gradu raznielo se, da je Kars kapitulirao; no listovi nisu potvèrdili taj glas. Vasifpaša otišao je u Kars, da tamošnjoj posadi za pokazanu dne 29. rujna hrabrost odlikovanja donese.

— General Pelissier provest će zimu u Parizu, gdie se jur očekuje.

— Stanje bolesti feldmaršala Paskievića nedaje nikakva izgleda za njegovo ozdravljenje. On ima sad 75 godinah.

— U Konštancii padala je ovih danah cèrvena kiša, te je mnogim domaćicama pokvarila rublje.

— Iz Pariza dolaze viesti, da se glasovi o miru sve to više potvèrdjuju; usljed toga i parižki kurzi skaču.

— Gospodin Aristarchi, bivši prie veliki logotet i boraveći duže vremena u Beču, dobio je dozvolu, da se može vratiti u Carigrad.

— Petrović Filip, podporučnik ličke graničarske regimente stavljen je u pensiu.

— Grof Blom imenovan je tajnikom kod c. k. poslaništva u Parizu miesto kneza Rikarda Metternicha.

Turska.

Rušćuk, 5. stud. (Preuss. Corr.) Englezka vlada kupuje neprestano konje za turskoenglezku vojsku. Svake nedielje dolaze na podunavskom parobrodu od prilike 500 konjah iz Pešte, i šalju se odavde u Balčik, gdie su preko zime već načinjene štale. Posliednje sedmice došlo je opet 500 komadah koji će kao što kažu, poslani biti za Dardanele. Da li će ti konji tamo zimovati, nemože se izviestno kazati, jer vèrhovni zapoviednici mienjaju svaki čas uredbe svoje. Ciena tih konjah i trošak za njihovu hranu i za prenošaj razmierno je vèrlo velik. Sad stoji svaki konj 1 fr. sr. i više na dan. Žito i ostali proizvodi zemljički tako su poskupili, kao nigda u ovim provincijama, i jednako im skače ciena.

Rusia.

— (W. Z.) Njeno velič. carica opet poklonila 1000 košuljah za oficire i vojnike u Krimu.

Petrograd, 20. stud. (Presse). U sliedstvu imper. ukaza, da se pridruži pèrvi popis družine opolčenja dielujućoj vojski, prispiele su družine već na svoja opredieljena miesta, kao što to javljaju izviestja dotičnih zapoviednikah družinah.

U Poljskoj će zimovati Jaroslavska družina, u provinciama na istočnom moru Novgorodska milicia pod zapoviesti generala Sieversa; Vladimirska družina znamo da je pridružena centralnoj armadi pod Panjutinom. U podunavske zemlje i kraj azovskog primorja došle su družine od Tambova; u Krim družine od Kurska.

se uzbira papa, francezki upliv, ako uzmiera postaviti svoga čovieka na prestol sv. Petra, neizbere baš istoga kneza Lukiana za papu. To sve može lako biti, a i vierovati je da će biti odmah, čim se pèrva zgoda za to pokaže.

Velika Britania i Irska.

London. Torištički „The Press," koi je, kao što je poznato, orudje Dizraelievo, jednako radi o miru. Ne davno je u jednom listu svome rekao „da je sad najveća zgoda latiti se opet pregovorah o miru, jerbo dosadašnjom svojom pobiedom zapadne sile još neponižavaju Rusiu," a sada se trudi dokazati, da je franceska vlada presudno naklonjena zaključiti mir. Taj list misli da tu naklonost franceske vlade k miru može dovoljno dokazati pèrvo tim, što je sasvim zadovoljena oružju čest; drugo tim, što se istočno pitanje ni onako nemože nikad riešiti tim, da se Rusia oslabi, nego se može riešiti samo tako, ako se zakloni i osnaži porta; a treće tim, što je stanje Austrie u podunavskim kneževinama kako koi dan sve opasnie i zato je nužno „poravnati se" ili zaključiti „mir," koi će najedanput učiniti kraj zauzimanju pomenutih kneževinah kroz austrijsku vojsku. „Ne koliko su god — veli dalje pomenuti list — ti osnovi dovoljni i pocèrpeni iz same prirode stvari, toliko i s druge strane možemo mi i drugih uzrokah navesti, iz kojih je jasno da je franceska vlada gotova pomiriti se. Mi znamo da je car franceski one predloge o miru, koji su mu podnešeni preko barona Burknea, označio kao zadovoljavajuće, pa ih i našoj vladi preporučivao jako. No s druge strane mi znamo i to, da bi ti isti predlozi u Londonu uviek bili hladno primljeni, jerbo se lord Palmerston jedanput za svagda latio politike napadati i njegova je ličnost istovietna sa partajom, koja hoće rat. No on mora pregorieti jedno ili drugo, pa ili odustati od daljeg saveza sa Franceskom ili razkèrstiti se sa pomenutom partajom, što hoće rat. On mora jedno od toga dvoga izabrati; ali ako on zato opet uzvèrda i na jednu i na drugu stranu, onda će za nas biti vrieme odciepiti se od njega. Mi nikako nemožemo misliti da će Franceska podpomagati onu politiku, kojoj nije naklonjena njezina vlada. Ako ćemo za ljubav toga, da se Rusia razkomada, voditi rat protiv neograničenih samovladah na tvèrdoj zemlji ili i imati makar kakvu drugu cielj, koja se nepodudara sa pèrvašnjom cielji našega saveza sa Franceskom, onda moramo biti gotovi i na to, da sami odgovaramo za to svoje zaključenje i sami gledamo s njim i prodreti.

— „Times" čini englezku publiku pozornom na novčane koristi, koju Gèrci i Jermeni izvlače iz Krimske ekspedicie, i poziva je, da stupi s njima na iztoku u stecište. Vojska od 300.000 ljudih veliki je trošnik, ona troši i mèrvicu hrane ili ogrieva, najposlie i kap vode, ako je nadje. Na iztoku traže se dakle više nego ikada sredstva za prepitanje. „Times" je čula za nevierojatna sbitja i špekulacie, koje strašan dobitak izdaju. Gèrci i Jermeni zavladali su vašarištem, oni poznaju njegove kanale i razpolažu s ladjama i seljanima. Dok se Englezi, Rusi i Turci bore, množe ovi oštroumni ali ne visokomišleni Gèrci svoje imanje.

Amerika.

— Kao što piše „Allg. Ztg." obće se smatra, da je mnogo ozbiljnii sukob, koi se zametnuo izmedju englezkog i sievero-amerikanskog kabineta odtuda, što je Englezka tamo najmala vojnike za svoju vojsku. Zacielo imaju englezki listovi, smatrajući stvar sa svoje točke, nešto i pravo, što pri uvidjanom interesu tom, da se veličina sporne stvari smanji što većma, gledaju sve riešavanje pitanja kao pretnju, koja je od amerikanske strane namienjena izborima. Naočigled im pri tome pomaže važna prilika ta, što u [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] lazi i to, što se nemože dobro uzeti da će se sajedinjena vlada, samo da podupre težnje partajama ili postigne i drugu kakvu uzgrednu cielj, sa odnošajima sprem velike inostrane sile po tome opasnie igrati, što ona nemože u svojim rukama imati vladu nad daljim posliedicama takvog postupka, te tako može dopasti opasnosti te, da u svojoj sobstvenoj zemlji izgubi povierenje. I u Ameriki zavise izjavi dèržavnički od narodnih interesah, pa težko bi se ikoi dèržavnik sasvim smielo podigao protiv koga, ako pored javnih naklonostih nebi imao na svojoj strani i uvierenje smislenie časti naroda. U ovome pak slučaju očevidno je, da je Englezka dirnula Americi u pravo neutralnosti, te tako jako dirnula i u čustvo samoga naroda amerikanskog o svojoj narodnosti.

— Najnovia pošta iz New-Yorka od 27. stud. donosi viest, da je razmirica izmédj Englezke i Amerike savèršeno izravnana.

Različite viesti.

— U Tiflisu je 5 list. u tamošnjoj sionskoj stolnoj cèrkvi pogreben jedan praporčik iz puka dragonah nasliednika virtemberžkoga, koi je poginuo pri jurišu na Kars. Pokojnik je bio iz carske porodice, knez Petar Gruzijski, unuk posliednjeg gruzijskog vladatelja, cara Gjorgja XIII., i sin carevića gruzijskoga, Ilie Gjorgjevića. Imao je samo 19 godinah i istom je 4. svib. o. g. postao oficir. Pošto se u sionskoj cèrkvi svèršilo opielo, a sanduk se odnese u cèrkvu u tvèrdinji Metehsi, gdie počivaju smèrtni ostatci kneževih predakah, gruzijskih carevah.

S bojišta.

— „Milit. Ztg." od 5. o. m. piše: Zima je u Krimu prekinula svaku ofenzivu; nije vierojatno, da će se primirje do prolieća 1856 prekinuti, jer je položaj obih vojskah tako učvèršćen, da će težko jedan oli drugi vojevoda pokušati, da ga probije. — Ni Omerpaša nije od 7. stud. nikakve operacie izveo. Suzbijene kod Anaklee ruske milicie zaustavile su se kod rieke Čečenkale, i to na drumu 5 satih daljine od Redutkale. Serdar nije krenuo u unutarnjost pokrajine, te tako demonštracia njegova, Kars obsade osloboditi, nije za rukom uspiela, jer su Rusi jako posieli Kutaj, Tiflis i Akalčik, a u glavnom stanu sèrdara Ekrema izčekivalo se padnuće antolske tvèrdje dne 17. studenoga, što je takodjer u glavnom turskom gradu veliku prepast prouzrokovalo.

— Izviestja generala Muravjeva depiru do 20. list. Kars je bio vèrlo tesno obkoljen. Broj biegunacah, ponajviše Lazianci, svaki se dan množio. Gruzijska milicia odpustit će se kući.

Dèrži se za cielo, da će general Vrangel zimus kušati, da iztiera nepriatelja iz Kèrča, i da učini kraj savezničkom gospodstvu u azovskom moru.

— „Times" donosi od svog dopisnika dopis o sraženju na rieki Ingur. On glasi ovako: U glavnom stanu na Inguru 7. stud. Energia, s kojom je Omerpaša raditi počeo, imala je sinoć prekrasan uspieh, jer je bila mala ali kèrvava bitka, podpuno poraženje Rusah i prelazak preko rieke Ingur. Iz jutra biaše zapoviest izdana, da vojska pod oružje stupi, a oko 11 satih prie podne predjosmo rukavac dvie milje niže nepriateljske pozicie bez ikakvog odpora. Sad smo bili na jednom 5—6 miljah dugačkom a dvie milje širokom otoku, preko kog je vojska prelazila. Napred bude pukovnik Balard izaslan da sa tri bataillona lovacah obsiedne šumu, kroz koju smo proći morali. Oko 11 satih dodjemo do nieke kakuruzne njive, i čujemo pred nami u gustoj šumi puškaranje naših lovacah sa nepriateljem. Nije dugo trajalo, a da Ruse neiztisnusmo iz šumé na onu stanu rieke. Oni otvore sad iz jedne baterie svoje žestoku vatru na lovce, koji su šumu zapremili bili. Medjutim budu prednje kolone turskog piešaštva, čim su se u ravnici pojavile, drugom bateriom pozdravljene, ne uskoro joj stanu naši topovi odgovarati. Piešaštvo stane [illegible] pod obranom [illegible] u šumi [illegible] lovce, koji su neustra[illegible] njih [illegible] pukovnik Balard [illegible] primier dao. Dok se to zbivalo preko od baterie, pošlje Omerpaša Osmanpašu sa 6 bataillonah na drugi prelaz, koi je od prilike po drugu milju niže se nalazio. Tu ih svojski dočeka nepriatelj, koi je na onoj strani rieke u veliko raspoložen stajao. No u pèrkos toga i bèrze duboke vode izmetnu Turci jedan put puške, zaplivaju se u rieku, i suzbiju Ruse s bajonetima u šumu natrag. Gotovo u isto vrieme prodje i pukovnik Simond sa dva bataillona piešakah i tri kompanie lovacah izpred gradića preko rieke, i juriši na gradić pod ubitačnom vatrom. Tu pogine kapetan Dimok, hrabro boreći se na čelu svog bataillona, tu je i jedna ruska kolona, koja je na njega s rebarah napala, od Turakah pod pukovnikom Simondsom s bajonetima savèršeno u bieg otierana. To je učinilo presudu. U najvećoj smetnji ostave Rusi svoje baterie, 5 topovah s kolima od baruta i 50 zarobljenikah.

Bojište je bilo puno mèrtvih i ranjenih. Gubitak nepriateljev mora da je velik bio, ali se neda točno opredieliti. Dosad je nadjeno 300 mèrtvacah, medju njima 2 pukovnika i 8 oficirah. Mi smo izgubili 400 mèrtvih i ranjenih, medju njima do 100 mèrtvacah. Od lovacah samih poginulo je 26 ljudih a ranjenih bile je 75.

— Iz Hamburga telegrafirano je 27. stud. „Nordu", da je u Kil otišla zapoviest, da se kući vraća englezko odieljenje flote. Niekoliko ladjah već se spremalo za odlazak.

Bečka burza

dne 6. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	73 15/16
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	77 5/8
dto	» 4 1/2 %	64 3/8
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » » 1839, » 100 »		
» » » » » 1854, » 100 »		98 1/4
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		70
Bankovne dionice komad po		916
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		445
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-železničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		339 1/4
Dionice sieverne železnice . . po 1000 f.		2055
» bečko-glogničke železnice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske železnice . . » 250 »		216 1/4
» požunsko-tèrnovačke železn. 1-og izdanja . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		539
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »		
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske železnice		
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	
Lyon za 300 frankah	
Milan za 300 austrianskih lirah	
Marseille za 300 frankah	
Pariz za 300 frankah	
Prag za 100 forintih	
Tèrzt za 100 forintih	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	
Bukurešt za 1 forint	
Carigrad za 1 forint	
Smirna za 1 forint	

Tečaj novacah.

Carski dukati [illegible]

Srebro [illegible]

SLUŽBENI LIST.

Br. 7920. (327—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4306 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Sofii Hatz, za spadavše na dobro Vodostaje, u obćini Zadoborje kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj ležeće 8⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 17. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 17. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno ovime **ročište** na 4. travnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 3. studenoga 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 7919. (D.S. 326) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4351 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ivanu Kostiću, za spadavše na dobra Pokupje, u obćini Zorkovec, Pokupje itd., kotaru Karlovac i Modrušpotok, županii zagrebačkoj ležeće 30⁶/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 12.100 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. prosinca 1855 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. prosinca 1855, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 6. ožujka 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 2. stud. 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 7882. (323—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 16. list. 1855. br. 4098. i 4099. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gg. Škenderu Fodroci, Eduardu Fodroci i gji Karolini Fodroci, udatoj Bötiger, za spadavše na dobra Gornji Vèrhovec i Doljni Vèrhovec, u obćini Krašić, kotaru jastrebarskom županii zagrebačkoj ležeće 11⁷/₈ i 17¹/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4750 i 6850 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju s tom primietbom, da pravo na odštetu za dobro Gornji Vèrhovec, medju obitelji Fodroci i gji. Ani udovi Plepelić, koja oto imanje posieduje pravom udovičkim pod parnicom nalazi se.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 28. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime **ročište** na 7. travnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 7. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 8111. (330—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 23 listop. 1855 broj 4346. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Karolini Prešern, za spadavše na dobro Mali Ribnik, u obćini Ribnik, kotaru Modrušpotok, županii zagrebačkoj, ležeće 6 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 2400 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 28. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokaže parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

N. 19,547. (37—VI.) (3—2)

Concurs-Ausschreibung.

Zu Folge Ermächtigung des hohen Ministeriums des Innern vom 2. d. M., Z. 11,412, werden zur Substituirung der im Herzogthume Krain erledigten vier Bezirksarztensstellen Stein, Wippach, Treffen und Tschernembl, Privatärzte gegen eine Remuneration von jährlichen 400 fl., sage vierhundert Gulden in CM. und gegen Bezug der bei Dienstreisen mit dem substitutorisch versehenen Posten verbundenen Gebühren aufgenommen.

Demgemäss wird zur Besetzung der genannten Posten der Konkurs bis Ende dieses Jahres mit dem Beifügen ausgeschrieben, dass die Bewerber um eine oder die andere der genannten Stellen ihre mit dem Taufscheine, Sittenzeugnisse, medizinischen Doktorsdiplome und sonstigen Dokumenten, über die Kenntniss der deutschen und krainerischen Sprache, dann über ihre allfälligen Dienstleistungen vor Ablauf der oben erwähnten Bewerbungsfrist bei der Landesregierung in Laibach einzubringen haben.

Laibach am 10. November 1855.

K. k. Landes-Regierung für Krain.

Nr. 19,705/5368. (38—VI.) (3—2)

Avviso.

Presso la scuola nautica Secondaria di Zara dei essere definiticamente coperto il tuttora vacante posto di Maestro di Matematica e di Nautica, cui va annesso l' anno eppuntamento di fiorini settecento (fl. 700).

Pel rimpiazzo di detto posto si apre col presente il concorso fino al 10. Decembre p. v. entro il qual termine colore che intendessero aspirarvi dovranno insinuare le loro domande alla Direzione della scuola reale inferiore completu di Zora, cui le scuola nautica va ad essere abbinata; e cio o direttamente, se l' aspirante non ha vincoli di pubblico servizio, o mediante il proprio Capo d' ufficio se trovasi di già impiegato.

Ogni aspirante dovrà documentare debitamente l' eta, il luogo di nascita, e di dimora, lo stato, la religione, gli studii percorsi, gli impieghi sostenuti, la cognizione di lingue, ed in particolare la piena sua idoneita all esercizio di [illegible] nautico, indicando in fine se tenga [illegible] parentela od affinità col Direttore [illegible] della scuola.

Zara 10. Novembre 1855.

Dall' i. r. Luogotenenza della Dalmazia.

Nr. 1397. (Lv.—588)

Lizitations-Kundmachung

über die im Bereiche des k. k. Esseker Baubezirkes an den Comitats-Gebäuden zu Diakovar auszuführenden Adaptirungs-Bauten.

1) Zufolge hohen k. k. Ministerial-Erlasses vom 6. August 1855, Nr. 9254 werden an den Comitatsgebäuden zu Diakovar für die Herrichtung der k. k. Bezirks- und Steueramts-Lokalitäten, dann Herstellung der Wohn- und Wirthschaftsgebäude, der Hof- und Garten-Einfriedungen für den k. k. Bezirks-Vorstand, die auszuführenden Adaptirungsbauten um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Die bezeichneten Bau-Herstellungen: sind auszuführen im Bezirke	in d. Gemeinde	in der Ortschaft	bestehen in	einzeln fl.	kr.	wird ausgeboten fl.	kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	kr.	Datum und Ort der Lizitation
	Namens										
				Für das k.k. Bezirks- und Steueramt.							Am 10. Dezember 1855 im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes zu Djakovar.
1	Diakovar	Diakovar	Diakovar	Maurerarbeit s. Materiale	2478	50					
2				Zimmermannsarbeit s. Mat.	950	1					
3				Ziegeldeckerarbeit s. Mat.	264	14					
4				Tischlerarbeit	322	57	5156	6	257	48¼	
5				Schlosserarbeit	715	16					
6				Glaserarbeit	16	33					
7				Hafnerarbeit	178	15					
8				Gußeisenwaaren	230	—					
				Für die Wohnung des k. k. Bezirks-Vorstandes.							
9				Maurerarbeit s. Materiale	1336	2					
10				Zimmermannsarbeit s. Mat.	887	56					
11				Ziegeldeckerarbeit s. Mat.	352	17					
12				Tischlerarbeit	496	33	4021	7	201	3½	
13				Schlosserarbeit	587	39					
14				Glaserarbeit	60	36					
15				Anstreicherarbeit	188	14					
16				Hafnerarbeit	111	40					
				Für die Wirthschaftsgebäude des k.k. Bezirks-Vorstandes.							
17				Maurerarbeit s. Materiale	60	52					
18				Zimmermannsarbeit s. Mat.	160	27					
19				Schlosserarbeit	1	40	240	34	12	1¾	
20				Wagnerarbeit	2	—					
21				Faßbinderarbeit	—	50					
22				Schmiedarbeit	14	45					
				Für die Hof- und Garten-Einfriedung.							
23				Zimmermannsarbeit s. Mat.	499	56					
24				Schlosserarbeit	1	—	502	26	25	7¼	
25				Schmiedarbeit	1	30					
				Zusammen	—	—	9920	13	496	1	

2) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist, und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung dem hiezu bestimmten Lizitations-Kommissär einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen, hat vor der um 9 Uhr Vormittags im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes Djakovar beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen der Lizitations-Kommission zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtiget.

5) Bei dieser Versteigerung, wobei die Ausbietung im Umfange des ganzen Baues erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem k. k. Bezirksamte zu Djakovar überreicht werden müssen, weil sie später nicht mehr angenommen werden würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtigt werden soll, auf einem 15 kr. Stempelbogen geschrieben, gehörig versiegelt, und von Außen mit der Aufschrift für welchen Bau (für welche Arbeitsleistung) der Anbot lautet, versehen sein, im Innern aber enthalten:

a) Die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Bau-Bedingnisse, die Bau-Beschreibung, den Plan, das Einheits-Preis-Verzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden Bauführung (Arbeitsleistung) zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das 5pCt. Vadium von jenem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kasse geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat. Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für alle oben angeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage bei dem gefertigten kk. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote mitgetheilt worden sein wird.

9) Der Best-Anbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratification.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber demjenigen der Vorzug eingeräumt, welcher früher offerirt wurde, worüber der Numerus der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungsresultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10% des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen, und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitations-Grundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitations-Protokolle auszudrückende Empfangs-Bestätigung sogleich zurückgestellt.

13) Dem Ersteher werden nach Maßgabe des Baufortschrittes, und über die vom betreffenden Bauleiter nach dem Werthe der geleisteten Arbeit ziffermäßig auszustellenden Certificate zwei Drittheile der Contrakts-Summe in à Conto-Zahlungen beim k. k. Steueramte zu Djakovar flüssig gemacht und ausbezahlt, und das Restdrittheil nur nach gänzlicher Bauvollendung und anstandsloser Collaudirung angewiesen werden.

Vom k. k. Bezirksbauamte
Essek, am 26. November 1885.

OGLASNIK.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, 6 PONEDILJAK DANA 10. PROSINCA 1855. Broj 282.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan u izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — lietu. Predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglaseili posebne članke plaća se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Carigrada, 29. stud. (Kopnim putem). Englezko-niemačka legia nastanjuje se u Silivriu, a englezko-tursko konjaništvo u Čekmedju. Englezka flota otišla je stranom u Maltu. Ovdiešnji telegraf izručit će se upotrèbljenju obćinstva. Abdelkader otišao je u Beyrut.

Iz Atene, 27. stud. Odnošenja spram francezke i englezke vlade, osobito spram pèrve, razvijaju se sve to povoljnie. U gèrčkoj Albanii je kolera izčezla.

Iz Berlina, 6. prosinca. Komora zastupnikah izabrala je danas grofa Eulenberga od desne strane sa 187 protiv 138 glasovah, koje je grof Šverin dobio, za svoga predsiednika kroz 4 nedielje.

Iz Londona, 6. pros. Princ Albert predao je danas niemačkoj legii njene zastave.

Iz Pariza, 6. pros. Njeg. velič. car odputovao je danas u Compiègne. Kralj sardinski očekuje se sutra ovdie.

Iz Pariza, 7. prosinca. Kralj sardinski prispio je jučer u večer u Compiegne. Razmirica izmedj Sardinie i Toskane sasvim je izravnana englezko-franceskim posredovanjem.

Iz Kiela, 6. pros. Admirali baltičke flote odputovali su u Francezku i Englezku.

Austrianska carevina.

U Zagrebu, 10. pros. Jučer u jutro otišao je u svoju postojbinu, došavši dne 7. o. m. ovamo 2. batailion 1. banovačke krajiške pukovnie. Jučer u podne došao je jedan batailion otočke, a sutra doći će batailion ličke regimente, koji se takodjer vraćaju kući iz Galicie.

U Zagrebu. U sliedstvu previšnjega riešenja biaše obzirom na uredjenje poslovnog jezika kog sudištah kraljevine Hèrvatske i Slavonie predsiedničkom odlukom od 2. listopada t. g. odredjeno, da se naznaka „hèrvatsko primorje“ radi svoga pobliižjega obgraničenja nazove „riečko okružje, u koliko je je u istome talianski jezik gospodujući. Dopisivanje sudištah u Hèrvatskoj i Slavonii sa osrednjim poglavarstvima i vlastima u ostalim krunovinamá ima se voditi u niemačkom jeziku. Sudišta pèrve molbe dopisivaju s banskim stolom niemački, izuzamši sudejsko okružje u Rieci, koje talianski dopisuje. Poslovni jezik kod banskoga stola bez iznimke je niemački. Dopisivanje sudištah pèrve molbe s kotarskim uredima može se voditi niemački, talianski i hèrvatski. Poslovni jezik kod banskoga stola i kod sudištah pèrve molbe je niemački, kod ostalih sudovah zahtieva se posliednje bezuvietno. — Podnešci stranakah mogu biti sastavljeni u niemačkom, talianskom ili hèrvatskom jeziku; sudbena saslašanja stranakah bivat imadu u materinskom jeziku. Odluke davat će se u onom jeziku, u kojem su podnesci sastavljeni. Napisnici o ustmenim razpravama vodit će se u niemačkom jeziku.

U Zagrebu. Ovdiešnji „Katolički list“ prelazi od nove godine pod pèrvašnjega svoga urednika, gospodina Nikolu Hèrvata, profesora na nadbiskupskoj bogoslovii. Dosadanji njegov urednik, g. Josip Torbar, postao je učiteljem na ovdiešnjoj realki.

U Zagrebu. Glavni zgoditak od 20.000 for. kod bivšega dne 1. pros. žriebanja Vindišgrecove loterie pogodjen je u Zagrebu.

U Beču, 5. prosinca. Danas je ovdie proglašena sliedeća naredba: S previšnjim odobrenjem njeg. velič. cara zabranjuje se od dana proglašene ove naredbe izvoz i provoz šalitre, sumpora i olova preko austrianske dèržavne granice u ruske dèržave, zatim u Tursku, izuzamši podunavske kneževine, ravnim načinom, kao što je god zabranjen izvoz i provoz oružja i džebane.

Nadalje se s previšnjim odobrenjem stavlja do znanja, da se počamši od 15. prosinca zabranjuje izvoz konjah preko svih granicah carstva.

— Uredjenje mierništva već je previšnjim miestom odobreno. Svaki vojnički sbor dobit će jedan miernički batailion.

— Car. ruski pukovnik, g. grof. Nikola Orlov (sin), koi je, kao što je poznato, u niekoj bitki na Dunavu pogibelno ranjen i oko izgubio, nalazi se od jučer ovdie. On putuje u pratnji svoje matere, car. ruske dvorske gospoje grofice Olge Orlov i car. ruskog medicinalskog savietnika dra. Riedela u Italiu, da se oporavi.

— Njeg. carska visost gospodin Ferdinand Maksimiljan stigao je 4. o. m. u Mletke.

— „Oesterr. Ztg.“ dobio iz pouzdanoga izvora sliedeće izviestje o uapšenju austrianskog dezertirca Türra u Bukureštu: „C. kr. vèrhovno zapoviedništvo u Bukureštu izviešteno biaše jur od dužeg vremena, da dezertirac Türr namierava, u svom novom činu englezkog činovnika, preći, preko Dunava, i u pèrkos positivne svoje kažnjivosti doći u Bukurešt. C. k. postajno zapoviedništvo u Gjurgjevu dobilo je s toga nalog, da pazi na dezertirca. Medjutim bèrzojavnom depešom c. k. postajnog zapoviedništva izviesti se vèrhovno zapoviedništvo u Bukureštu, da se Türr jur nalazi na putu u glavni vlaški grad. I u istinu prispio Türr jednog jutra u Bukurešt, te pošto bi odsieo u gostionici, uputi se odmah k englezkom glavnom konsulu Colqhoun-u. Medjutim na njega se jur pazljivo motrilo. Vrativši se s te posiete zapoviedi Türr u gostioni spremiti sjajan obied, kod koga u astvovaše i dva englezka oficira. Za vrieme obieda champang-sko se vino obilato posluživalo; veselje vladalo je obćenito, te se osobito Türr radovao nad sretnim svojim položajem, da, kao austrianski dezertirac, može austrianskim vojničkim poglavarstvima dèrzovito i bez pogibeli pèrkositi. Izrazi, kojima je on izjavljivao svoju radost, iste njegove drugove kod ručka neugodno dirnuše.

U večer išao je Türr opet k gospodinu Colqhoun-u. Tamo se dulje vremena boravio, i kasno se vratio u svoj konak u gostionici. Medjutim biaše u nalazećim se blizu gostione c. k. štalama smiešteno malo oddieljenje vojnikah, da u stanovitom slučaju kod ruke bude. Drugoga jutra uputi se jedan c. k. oficir sa stražom u gostionu, u kojoj biaše Türr ukonačen. Momčad biaše shodnim načinom razporedjena, a oficir sa četiri momka podje u gostionu. Dva momka stavljeni biahu pred vrata od Türrove sobe, a s drugom dvojicom udje c. kr. oficir u sobu, gdie se Türr sa napomenuta dva englezka oficira nalazio. Türr biaše još u negligé-odieći. C. k. oficir izjavi mu odmah, da je on (Türr), kao austrianski biegunac itd., kojega ime udareno biaše na viešala i on polag obstojećih c. k. vojničkih zakonah na smèrt obsudjen bio, njegov zarobljenik, kojega će on, ako bi se iole suprotstavljati htieo, na miestu ustrieljiti dati. Jedva je c. k. oficir ove rieči izgovorio, a Türr skoči za englezkom uniformom, koja je blizu njega bila. U tom biaše medjutim zapriečen. C. k. oficir dao ga je odieti vojničkom kabanicom i primieti, da Türr netrebe više one maskarade, budući ova nošnja, naime austriansko-vojnička kabanica, njemu dolikuje. Türr biaše pod stražom doveden u vojnički škofheus, i skoro zatim pod vojničkom pratnjom odveden u c. k. dèržave, koje je on nepovlastno i radi velikoga zločinstva ostavio. Sad se nalazi u Karlsburgu u Erdelju.“

— Čujemo iz dobrog izvora, da će se biskupie u austrijskim krunovinama umnožiti, i da je predloženo novo razdieljenje istih. Dotična sporazumljenja već su učinjena a pomenuti predlozi odobreni su u osnovi.

— Profesor Opolcer, koi je telegrafom 1. pros. u Varšavu pozvan bio, da lieči maršala kneza Paskievića, koi se smèrtno razbolio, i sam je tek ozdravio od težke bolesti i potrebuje čuvanja. Pitano je dakle po telegrafu, jeda li je možno, da se odloži put u Varšavu na nekoliko danah, na to dodje telegrafički odgovor, da je najveća opasnost pri odloženju.

Knez Goršakov, koi je taj odgovor Opolceru saobštio, pošlje svoju biletu, da biti, jedan pasoš, prekrasan kožuh i par čarapah. Proslavljen, bečki liekar, ako je i bio u oslabljenom bolešljivom stanju, odputovao je isti dan.

— Za g. 1856. pravit će se od prilike 1100 milionah cigarah svake sorte za prodaju po svoj carevini. Beč sam troši godišnje 52 do 54 miliona komadah cigarah. Za 10 godinah umnožio se potrošak cigarah za više nego 100 procentah.

— Kao što „Glasnik Dal.“ javlja, zidat će se u Kninu parokialna cèrkva, za koju je car odredio više nego 87,000 fr. sr. nebrojeći obična pomoć, koju dati imadu stanovnici miesta onog.

— U Genui zavladalo je od niekog vremena samoubijstvo medju mladim dievojkama. Odskoro se ubilo ne manje nego pet dievojakah.

— Kao što „Pr. Corresp.“ iz Varšave piše, ukinuo je knez i namiestnik dèržave otežčanu tèrgovinu, koja je prošaste godine naredjena bila, s Pruskom. Odsad može svaki pruski podanik na pruski pasoš u Poljsku prelaziti, niti je potrebno, da pasoš vidi rusko poslanstvo. Izuzimaju se od ovog prava samo ona lica, kojima je u obće zabranjen ulazak u kraljevinu.

— Kao što javlja „Gratzer Ztg.“ zaveden je u Gradcu penzioni zavod za udovice i siročad narodnih učiteljah fondom od 20.000 for. sr. Ovaj zavod, kojega štatute potvèrdilo je c. k. štajersko namiestništvo dèržave, stupilo je drugo polovine g. 1854 u život. Po štatutima nabavljaju se sredstva za fond zavoda ovim načinom: 1) Pèrvim prilogom upisnikah. 2) Godišnjim prilogom članovah i dobročiniteljah, i 3) Poklonima, legatima i ostalim prihodima. Pèrvi prilog odredjen je po godinama: Učitelj izpod 30 godinah plaća 5 fr., od 30—40 godinah 10 fr., od 40—50 fr., 15 fr., od 50—60 godinah 20 fr. preko 25 fr. sr. Godišnji prilozi članovah odredjeni su na pet razredah po mieri plate. Pèrvi razred plaća godišnje 2 fr., drugi 3 fr., treći 4 fr., četvèrti 5 sr. a peti 6 fr. sr. Svaka će udovica učiteljka dobiti 60 fr. sr. penzie, a svako diete 20 fr. sr. dok nesvèrši 15 godina.

— Iz Carigrada došla je bèrzojavnim putem viest, da je glasoviti poljski piesnik Adam Mickiewicz, nekadašnji profesor na parižkom Collége de France, u koleri preminuo. Poljsko knjižtvo gubiva njim svoju najveću i najplemenitiu podporu. Mickievič rodio se g. 1789 u Novogrodeku u Litvanii, učio je 1814 u Vilni, biaše učitelj u Kovnu, i biaše g. 1823 radi političkih savezah uapšen i u Tatarsku prognan, gdie je pisao liepe sonette, koje je u niemački

jezik preveo Gustav Schwab. *Pošto bi mu* kašnje njegova sudbina olakšana, živio je u Moskvi i Petrogradu i g. 1829 putovao po Niemačkoj, Švajcarskoj *i Italii.* Kad je poljska revolucia g. 1830 buknula, htieo je Mickievicz vratiti se u *domovinu,* nu pruska poglavarstva ga u Poznanju pridèrže, odkle je g. 1832 u Pariz se uputio. Od mnogih njegovih izvèrstnih dielah napominjemo: „Dziady“, „Svitesianka“ (romance i balade), „Povrot taty“ (povratak otca), knjige poljskog naroda i poljskog putništva, Konrad Valenrod, i njegova predavanja o slavjanskoj literaturi. (Oesterr. Ztg.)

Sèrbia.

U Beogradu, 29. stud. Od niekoliko danah pokazuje se tako velika oskudica u soli, da ljudi iz najdaljeniih krajevah ovamo u Beograd nje radi dolaze, ali se prazni kućama vraćaju, jer ako je u manjim količinama i nadju, moraju *je po* 15 kr. sr. oku plaćati, a dosad se po 3³/₄ kr. sr. kèrčmila. Ovo ima svoje uzroke, koje ću vam docnie saobštiti, ali je očevidna ova skupoća jedna od onih posliedicah ratnih, koje smo već i mi osećati počeli. Srećom još prie dvie godine zabranjen je u Sèrbii izvoz hrane zbog slabih žetvah, a i zbog toga, što se vèrlo malo stèrmnog žita u Sèrbii seje, te tako s te strane još ništa neosećamo, a i letina nam je ove godine gotovo svuda, a osobito oko Morave dosta dobra bila. No izvoz marve tako je jak, da joj se ciena svuda a naročito u okružjima, koja sa Rumeliom graniče, udvojila i utrojila. Tèrgovci naši, koji su ove jeseni po Turskoj putovali, pripoviedaju, da je tamo neobična skupoća, no mesto toga ima, veli, francuzkih novacah vèrlo mnogo u obèrtaju. (S. D.)

Turska.

— Sultan je dao kolajnu jednu kovati zbog padenja južnoga Sevastopolja. Kolajna je od srebra i zlata kovana, i razdavat će se svima oficirima savezne vojske, koii su učastvovali u obsadi. Na jednoj strani ima sultanov hat ili tura (ime sultanovo) sa turskim podpisom Sevastopolja, na drugoj strani sastavljene su četiri saveznićke zastave (englezka, francuzka, sardinska, turska), jedan lenkesterski top s jedne i jedan uvijen zemljovid Krima s druge strane, a sve to nad jednim oborenim ruskim orlom; nad tim stoji francuzkim pismenima: Sevastopolj.

Rusia.

— Novi topovi koji su iz Kijeva u Odesu doveženi, da se ponamieštaju po baterijama na obali morskoj, imaju gvozdene lafete.

— „Sieverna Pčela“ je sad imala članak pod naslovom: Istom sad rat počinje.“ Poslie naslova kao moto stoje Kutuzovljeve rieči: Ako smo izgubili Moskvu, nismo izgubili Rusiu.

Članak taj počinje sa Sevastopoljem. U njemu stoji:

„Saveznici nisu Sevastopolj oteli, nisu tad Ruse pobiedili, kao što se je po zapadu raztrubilo. Kad su i s koje strane nepriatelji u varoš prodèrli? koi je puk ruski pobiegao ili oružje položio? kud su znaci pobiede: stotine topovah, gomile zastavah, množina zarobljenikah? Od svega toga nema ni traga i samo je to istina da su nepriatelji treći dan sa strahom u varoš ušli poslie nego što su ju nje izišli. Samo zato da nisu zabadava na nišanu nepriatelju, koi se je vèrlo približio, Rusi su prešli na sievernu stranu, kao na stranu tvèrdju, kao što se drugim putem udara ili kao što se druga haljina oblači. Šteta je istina purpurne haljine Sevastopoljeve, ali težko će vrieme proći a car će mu novu i krasniu dati, i ženialni Totleben sa drugovima načinit će mu je natenani i bez šva. Nek se na zapadu neraduju, ni Englezi, koji su i tad lupani, ni Francezi, koji bi kao i Pirhus mogli reći: još jedna takva pobieda, pak sam propao. Cèrne haljine i šorovi jedine su trofeje Francuzke i Englezke. Obie su bez uzroka samo po zapoviedi svojih vladaocah vojevale. Rusia vojuje za svoje odèržanje.“

Poslie u članku toga stoji, kako da saveznici de sada samo [illegible] bolje [illegible], [illegible]

Rusi nisu imali gvozdenih putovah, kako se na zapadu mislili da su posao sveršili kad su južnu stranu Sevastopolja dobili; a kako su se sad zabezeknuli kad su vidili da rat nije sveršen, nego da se sve većma razširuje, Govori poslie kako zapadni dèržavnici već vide da od slave njihove nema ništa nego da su se izcèrpili. Već sad, veli dalje, nedosiže im njihova kèrv nego moraju tudju kupovati. Za zajme zapadne veli, da to nije znak otačestvoljubja nego špekulacia ponajviše čivutskih bankierah, koji jadnu Francuzku izsisavaju, kojoj su vezane i ruke i noge te tako čeka svoje vrieme. Englezka je pala u cieni i kod Rusah i kod Francuzah. Turska nemože da mèrdne u jarmu prokonzula francuzkog i englezkog.

Za ovim prelazi na Rusiu i veli: U Rusii je car i narod jedno a nesreća pèrva može saveze nepriatelja razderati. Ruski su vojnici izišli iz gradovah u polje, gdie najbolje znadu i gdie najvole megdan dieliti. Ali nepriatelji nesmiedu da im u polje izidju nego se obkopavaju. Englezi i Francuzi zaista nemogu ništa odsudnoga preduzeti i njihov položaj nije tako sjajan kao što se čini.

Najposlie se veli u članku: dok se sva Rusia digne, Englezka i Francuzka neće joj ni dvie godine moći odolieti. Do godine imat ćemo i mi topovske ladje. Dok se na zapadu svaki jada boje, Rusii nigdie ništa netreba — nego jedino stèrpljenje.

Talianska.

Iz Turina. „Diritto“ javlja, da će skorim dva bataillona strieljacah poći u Krim. — Piemonteski parobrod „Sardegna“, za koga se dèržalo, da je propao u cèrnom moru, prispio je u Carigrad. — Piemontezka vlada razpustila je narodnu gardu u Bielli. — S novom godinom umaljit će se u Piemontu tarifa za bèrzojavne depeše.

— Napuljska vlada misli jezero od Averna pretvoriti u ratnu luku i sredstvom kanala skopčati ga s jezerom od Lucrica i morem.

Francezka.

Iz Pariza, 3. pros. General Canrobert vratio se noćas u Pariz i imao jur danas u jutro dugu konferenciu s carem i ministrom izvanjskih dielah. O uspiehu njegova poslanstva neznà se još ništa pouzdana.

Iz Marseilla došla je bèrzojavna viest, da je „Montebello“ sa pet drugih parobrodah, carskom gardom i mèrtvim tielom admirala Bruat-a prispio u Toulon. Tielo admirala Bruata dovest će se u Pariz.

Različite viesti.

— Kad se jurišalo na Sevastopolj, bio je ranjen i jedan ruski muzikant, kome je tane prošlo kroz kolieno, pa zato mu se morala noga odsieći. Kao što je običaj, spremahu se da ga vežu, da se nebi mogao micati. „Šta ćete g. doktore?“ Zapita ranjenik. — „Moram vam odsieći nogu, pa zato ću da vas vežem.“ — „Aja, to neće biti!“ Vikne ranjenik, „sèrce mi iz pèrsiuh možete izčupati, ali se vezati nedam! Imate li gdiegod na ruci kakvu violinu — dajte mi je! Violina mu se donese, pa kad je udesi, a on reče: „Tako, g. doktore, sad možete raditi!“ pa sviraše jednako dok mu se noga nije odsiekla, koje je trajalo jedno ¹/₄ sata, a ni jednu notu nije fališno udario, niti se i najmanje u licu smutio bio,

— U Mesini je 31. list. strašan orkan biesnio. On je trajao do 7 satih; opustošio je Mesinu i okolinu na 30 miljah. Kuće, marvu i ljude bacao je u more. Šteta iznosi više milionah.

— Iz iztočne Indie javljaju, da je pobuna Santalah opet porastla, i da Englezi nemaju nade, skoro je ugušiti.

— Iz Kine pišu, da su pobunjenici carsku vojsku više putih potukli i oteli joj 1200 džunkih (brodovah kineskih).

S bojišta.

— Putnici, dolazeći iz Nikolajeva, pripoviedaju, da se ovi grad nemože više razpoznati. Utverdjenja gradska počimaju na daljinu pet vèrstih od grada kod ušća Ingula i Buga Tri reda utvèrdjenjah svake vèrsti brane ga. Preko 400 topovah različne težine brane grad od svih stranah. Čitavi sokaci uzkih kućah porušeni su i na njihova miestu podignute neizmierne kasarne i bolnice i magazini. Iz staroga admiralitetskog zdanja načinjen je gradić, nazvan: admiral Lazarev. Dielateljnost je velika i most kod sela Varvarovka vazda prepunjen topovima i zairnim kolima.

Veleknjaz Konštantin pregledao je najnovie 80 došavših novoizlivenih mužarah za bombe, koji su smiešteni kod miesta Spaske. Lafete za te mužare načinjene su po osnovi generala Totlebena. Izmedj Dniepra i Dniestra skuplja se neizmierno mnogo vojske.

SLUŽBENI LIST.

Nr. 4198 — 1855. (573—izv.) (3—1)

Edict,

zur executiven Feilbiethung des der Frau Anna Rogović gehörigen Hauses Nr. 176 in der untern Stadt Essek.

Vom k. k. Comitatsgerichte Essek wird hiermit kundgemacht: Es sei über Ansuchen des Herrn Ladislaus Arvay de praes. 3. November 1855, Z. 4198|Civ. als Cessionärs des Herrn Johann Nešković in der Processsache gegen seine Schuldner Eheleute Aloys und Anna Rogović, wegen einer Forderung pr. 618 fl. CM. c. s. c. die excutive Feilbiethung des der Schuldnerin Frau Anna Rogović gehörigen auf 2113 fl. CM. gerichtlich geschätzten Hauses Nr. 176 in der untern Stadt Essek bewilligt, und es seien zur Vornahme derselben die Termine auf den 3. Jänner und 5. Februar 1856, jedesmal Vormittags 10 Uhr in der Kanzlei dieses Gerichtshofes angeordnet worden.

Es werden daher zu dieser Feilbiethung Kauflustige mit dem Bedeuten vorgeladen, dass jeder vor Zulassung zur Anbiethung ein Vadium von 200 *fl. erlegen, und dass der* Käufer die auf das Haus intabulirten *Schulden, so* weit der Kaufschilling reichen wird, nach Anweisung des Richters übernehmen müsse, und wird zugleich denselben eröffnet, dass das Schätzungs-Protokoll und die Licitations-Bedingnisse in der Kanzlei eingesehen, und Abschriften davon erhoben werden können.

Ausserdem aber werden alle jene, welche, ungeachtet ihnen keine besondere Verständigung von dieser Feilbiethung zugekommen ist, durch die Eintragung in die öffentlichen Bücher gleichwohl ein Hypotekarrecht auf dieses Haus erworben zu haben glauben, aufgefordert, dasselbe bis zum Verkaufe desselben Hauses so gewis hier bei Gericht anzumelden, widrigenfalls sie es sich selbst zuzuschreiben haben würden, wenn die Kaufschillings-Vertheilung ohne ihre Beiziehung vorgenommen, und sie dadurch so weit der Kaufschilling durch dieselbe erschöpft werden sollte, ausgechlossen werden.

K. k. Comitatsgericht.

Essek den 10. November 1855.

Nr. 11964 (1—)

Avviso di Concorso.

Si é reso vacante un posto nel Corpo della guardia di sicurezza del porto in Trieste, cui va conguinto il soldò d'annui fiorini tre Cento sessanta nonchè il godimonto delvestiario di montura in natura.

Coloro che intendessero aspirare a detto posto dovranno presentare al Governo Centrale Marittimo fino a tutto Dicembre a. c. la supplica debitamente documentata comprovando l'etá, l'illibata condotta morale e politica, la sana e robusta fisica complessione, i servigj finora prestati nonché le eventua, li congnizioni di lingue, osservandosi che a parità di urcostanze si darà la proferenza agl' individui appartenenti all' I. R. Marina da guerra ovvero ad esperti marinari mercantili, i quali potessero puranco comprovare di sapere leggere e scrivere nell' idioma italiano.

Dall' i. r. Governo Centrale Maritimo.

Trieste li 19. Novembre 1855.

Br. 5130/g. (572—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4406 pronadje u 7900 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 19$^{6}/_{8}$ ležećih u obćini Fodrovec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Brežane (bivše predialno dobro) g. Slavoljuba Bujanovića, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5462/g. (Izv. 584.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. stud. 1855 broj 4566 pronadje u 1000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855 i to za 2$^{4}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Pèršaves, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Ferkuljevec g. Adolfa Klafurić, propisom §. 26. car-skog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećeno dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 1. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. travnja 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5461/g. (583—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. stud. 1855, broj 4562. pronadje u 3450 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855. i to za 8$^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Novaki, Vratno, Plitvica i Voća, kotaru varaždinskom i ivanečkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vinica, g. Adolfa Klafurića, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 1. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 1434. (187—Dp.) (3—1)

Poziv.

C. k. kotar. ured, kao sud vel.-gorički poziva sve one, koji iz ostavštine dana 13. lipnja 1854 s oporukom preminuvšega Franje Šegovca, župnika kod sv. Klare, štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 27. prosinca t. g u 10 satih iz jutra ili dojdu pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismenu svoja molbu, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Vel. Gorici, dne 21. studenoga 1855.

C. k. kotaski predstojnik,

J. Nemčić.

Br. 1780. (Izv.—586) (3—1)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda, kao suda Veliko Goričkog, pozivaju se svi oni, koji iz ostavštine dana 20. rujna t. g. u starih Čičah, uz oporuku preminuvšeg župnika Juraja Rusana, štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 29. mieseca prosinca t. g 1855 u 9 satih prie podne, pred ured ovaj dojdju, ili prie tog roka pismeno se najave; jerbo po izminutju tog roka razpravlanje zaostavština bez svakog obzira preduzeto bude.

U vel. Gorici 22. studena 1855.

C. k. kot. predstojnik,

J. Nemčić.

Br. 1038. (Izv.—578.) (3—2)

Oglas.

S kojim se do obćeg znanja donaša, da će se uslied odluke c. k. kot. ureda sv. ivanskog kano suda, od dne 22. studenoga t. g. br. 1038. nepokretnosti i to kuća i grunt u sv. Ivanu pod br. 4. na vlastitost Stiepana Rojtišića spradajuće, radi izplate dugà, Josipu Pepelnjaku u 85 fr. 55 kr. sr. dne 22. siečnja t. g. zaplienjene, i na 490 fr. procienjene, o roku 28. siečnja 1856 u 10 satih prie podne na licu miesta putem sudb. javne dražbe prodati.

Za slučaj, ako se o tomu roku spomenuti imetak uz procienbenu cienu prodati nebi mogao, odredjuje se rok druge i posliednje dražbe na dan 28. veljače 1856. u 10 satih prie podne na licu miesta, o kojem roku ako ponudah preko procienbene svote nebude, prodat će se ista nepokretnost najviše ponudjajućemu izpod prociene.

Ujedno se pozivlju svi oni, koji su kakovo založno pravo na isti imetak kakovim goder načinom stekli, da takovo, ovom postupajućem sudu prie roka dražbe prijave, inače u protivnom slučaju posliedice sami sebi pripisati imali budu.

Uvieti dražbeni mogu se vazda u pisarni ovog ureda uviditi, a budu takodjer prigodom započete dražbe na licu miesta proglašeni.

C. k. kot. ured sv. ivanski, dne 22. stud. 1855.

C. k. kot. predstojnik.

J. Car.

Br. 3706. gr. (Izv.—574) (3—3)

Poziv.

Klemen Josipa iz Dèržikovca.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskog do znanja stavlja se Klemen Josipu zasad nepoznatog boravišta, da je g. Zrinšćak Ivan kroz odvietnika g. Rozgaj Nikolu protiv njemu i bratom njegovim Dragutinu i Stiepanu, tužbu radi duga 300 for. sr. c. s. c. poveo, za razpravu koje bi ročište na 12. prosinca t. g. u 9 satih u ured podpisanog suda pod pretnjom posliedicah §. 40. g. p. opredieljeno.

Budući da sadanje miesto obitavanja istoga Klemen Josipa sudu ovome poznato bilo nebi, to je skèrbnikom ad actum imenovan odvietnik g. Vežić Ladislav, s uplivom kojega će se predmet oti takodjer razpravit. — Poziva se stoga isti Klemen, da rečenog skèrbnika u svèrhu shodnog zastupanja o stanju stvari odgovorno uputi i potrebite dokaze pruža, ili pako drugog zastupnika sudu naznači, inače imat će si posledice zanemarenja sam pripisati.

U Varaždinu, 8 studena 1855.

C. k. predsiednik

Novak Fohn.

Nr. 16901. (187—Fin.) (3—2)

Conkurs-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Finanz-Landes Direction für Kroatien und Slavonien ist eine prov. Kassa-Offizialsstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig belegten Gesuche unter Nachweisung de Alters, der zurückgelegten Studien, der mit gutem Erfolge bestandenen Cassa-Prüfung, der praktischen Ausbildung im Cassa- und Rechnungsgeschäfte, der bisherigen Dienstleistung, der Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer der letztern verwandten slawischen Sprache und der Kautionsfähigkeit, unter Angabe allfälliger Verwandtschafts oder Schwägerschafts Verhältnisse mit Finanzbeamten dieses Verwaltungsgebietes, im vorgeschriebenen Dienstwege bis 15. Dezember 1855 bei dieser Finanz-Landesstelle einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 9. November 1855.

Br. 6502. (Dt.—340) (3—3)

Oglas.

Od strane c. k. gradsko-deleg. kotar. suda zagrebačkog ovime se do znanja javlja, da ćedu se javnom sudbenom dražbom razprodavati pokretnine na imovinu dne 4. studena t. g. bez oporuke u Zagrebu preminuvšeg Josipa Stampfela, spadajuće i to, oprava, rubenina, pokućtvo i svake vèrsti gotove peći uz gotov novac, te da je u tu svèrhu opredieljeno ročište na dan 27. i tekučih danah mieseca prosinca t. g. svaki dan u 3 sata poslie podne u kući pod br. 992. na potoku.

C. kr. gradsko-delegirani kot. sud.

U Zagrebu, 24. studena 1855.

C. k. zem. suda savietnik

Schmidt.

Zur Zahl 1398 ac. 1855. (Izv.—589) (3—1)

Licitations-Kundmachung

über die im Bereiche des k. k. Effeker Baubezirkes an den Komitats-Gebäuden zu Našic auszuführenden Adaptirungs-Bauten.

1) Zufolge hohen k. k. Ministerial-Erlasses vom 4. September 1855, Zahl 9763, werden an den Komitats-Gebäuden zu Našic für die Herrichtung der k. k. Bezirks- und Steueramts-Lokalitäten die auszuführenden Adaptirungs-Bauten um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Namens der sind auszuführen im Bezirke	in d. Gemeinde	in d. Ortschaft	Die bezeichneten Bauherstellungen bestehen in	fl.	kr.	wird ausgeboten fl.	kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	kr.	Datum und Ort der Versteigerung
1	Našic	Našic	Našic	Maurerarbeit sammt Materiale	2889	36	5926	53	296	20	Am 12. Dezbr. 1855 im Amtslok. des k. k. Bezirksamtes zu Našic.
2				Zimmermannsarbeit f. Materiale	879	11					
3				Ziegeldeckerarbeit sammt Materiale	396	35					
4				Tischlerarbeit	452	40					
5				Schlosserarbeit	805	10					
6				Anstreicherarbeit	226	44					
7				Glaserarbeit	38	27					
8				Hafnerarbeit	38	30					
9				Eisenwaaren	200	—					

2) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung der hiezu bestimmten Lizitations-Kommission einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen, hat vor der um 9 Uhr Vormittags im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes zu Našic beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen der Lizitations-Kommission zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtigt.

5) Bei der Versteigerung, wobei die Ausbietung nach einzelnen Arbeitsleistungen in der Reihenfolge der oben angesetzten Post-Nr., oder im Ganzen aller Leistungen erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem k. k. Bezirksamte zu Našic überreicht werden müssen, weil sie später nicht mehr angenommen würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem 15 kr. Stempelbogen geschrieben, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: „für welchen Bau (für welche Arbeitsleistung) der Anbot lautet" versehen sein; im Innern aber enthalten:

a) die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheits-Preisverzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden Bauführung (Arbeitsleistung) zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das fünfperzentige Vadium von jenem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für die obangeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage bei dem gefertigten k. k. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote mitgetheilt worden sein wird.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratifikation.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber denjenigen der Vorzug eingeräumt, welche früher offerirt wurden, worüber das Nr. der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungs-Resultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Perzent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmässigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangsbestätigung sogleich zurückgestellt.

13) Dem Ersteher werden nach Maßgabe des fortschreitenden Baues und auf Grund des vom betreffenden Bauleiter hierüber auszustellenden ziffermäßigen Certifikates à Conto-Zahlungen bis zu zwei Drittheilen der Kontraktssumme bei dem k. k. Steueramte zu Našic flüssig gemacht und ausbezahlt, während das dritte Drittheil hingegen dem Ersteher nach gänzlicher Bauvollendung und anstandloser Kollaudirung daselbst erfolgt werden wird.

Vom k. k. Bezirks-Bauamte.

Essek, den 26. November 1855.

Ad Nr. 10912. (1—)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante il posto di guardiano d'ispezione presso l' i. r. Agenzia di porto e sanità Mara in Falionera cui va congiunta la paga di annue Lire 600 ed un pausciale di montura d'annue Lire 72.

Chiunque intende aspirare a tale posto presenterà entro tutto Decembre p. v. la rispettiva sua supplica al Governo Centrale Marittimo comprovando la sua età, l'illibata condotta morale, politica ed il servigio finora prestato. Per essere impiegato come guardiano sanitario d'ispezione, il rispettivo individuo deve avere servito già alquanto tempo come guardiano eventuale di sanità ed avervi dato prove d'essere perfettamente abile e fidato e di sapere inoltre leggere e scrivere franuamente in lingua italiana.

Se in mancanza di idonei guardiani eventuali ha ad essere impiegato un altro individuo, dovrà comprovare in modo perfettamente conveniente la sua qualificazione al servizio di sanità marittima.

I concorrenti dichiareranno inoltre, se si trovano in parentela od affinità con altro impiegato od inserviente della suddetta Agenzia.

I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 20 Novembre 1855.

OGLASNIK.

(D.p.—194) (3—1)

GJURO KRIŽANIĆ,

odvietnik zemaljsko-gradjanskog i vojničkog suda stavlja ovime do obćeg znanja, da je od niekog vremena svoj stan u kuću Mayerovu u iličkoj i lovačkoj ulici pod br. 733. na ćošku (k zlatomu jelenu) ležeću premiestio.

U Zagrebu 8. prosinca 1855.

(191—Dp.) (2—1)

Daje se u najam

Jedan podrum (pivnica) sa lagvima; obširnija mogu se doznati, u petrinjskoj ulici pod brojem kuće 406.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U UTORAK DANA 11. PROSINCA 1855. Broj 283.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedjelje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebno članke platja se do 10 liniah 20 kr sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Oglas.

Odpisom vis. c. k. popečiteljstva unutarnjih dielah od 21. studenoga t. g. br. 27,002|1064. odredjeno je sliedstvom sporazumnog zaključka vis. c. k. popečiteljstvah unutarnjih dielah i pravosudnog, da u cieloj krunovini slavonskoj imenito u obih županiah požežkoj i osiečkoj proti zločincem razbojništva i palenja bezotegno postupak priekog suda glave 19. sveobćeg kaznenog postupnika od 29. sèrpnja 1853. (zem. vlad. lista, razdiel. I. kom. XXII broj 159. od godine 1853) u život stupiti imade.

U sliedstvu uredbe vis. c. k. hèrv. slavon. namiestništva od 26. stud. t. g. br. 20,934|4075. obznanjuje se vis. ova ustanova za ravnanje svakog tim dodatkom, da će svaki, koi se po proglašenju iste naredbe zločinstvom razbojništva ili palenja krivim učini, strogostju priekog suda, smèrtju kaznjen biti.

C. k. županijsko predstojništvo.

U Požegi 3. prosinca 1855.

C. k. županijske oblasti predstojnik.

Janković, s. r.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Vis. c. k. ministarstvo bogoštovja izvoljelo je Ivana Mihića, i Ljudevita Slamniga, magistra theologiae, za uredne profesore vieronauka pri c. k. višjoj gimnázii u Rieci potvèrditi.

Br. 10,005.

U Zagrebu. S pouzdanoga izvora čujemo, da je vis. popečiteljstvo nastave izručilo ovdiešnjem gimnazialnom učitelju g. Anti Mažuraniću, da izradi slovnicu hèrvatskoga jezika za nižje gimnazie.

— Njeg. velič. kralj belgijski namierava spahiluk grofa Festetića u Medjimurju (kod Varaždina) za 4.600.000 fr. sr. kupiti. U sriedi toga spahiluka leži Čakovac. Njega je posiedavao više stoljećah Zrinji. Po čem je posliednji (Petar, ban hèrvatski) u V. Najštatu zbog izdajstva glavu izgubio, bude taj spahiluk konfisciran i grofu M. Althanu predan, kojega nasliednici založe i najposlie prodadu grofu Festetiću od Kestelia.

— Kurelec Edvard, kapetan 2. razreda u 12. granič. pieš. regimenti postao je kapetanom 1. razreda.

U Beču, 7. pros. Bližnjeg četvèrtka dne 13. prós. slavi njeg. c. k. visost nadvojvoda Ljudevit 71 dan svoga narodjenja.

— Novi englezki poslanik, sir Hamilton Seymour, stigao je u Beč i jučer u pratnji poslaničkog tajnika, g. Elliota posietio g. ministra grofa Buola. Danas pravi g. Seymour ostale vizite diplomatičke, te će ovih danah, valjda u utorak, imati audienciu kod njeg. veličanstva.

— C. k. ruski poslanik kod kr. hanoveranskoga dvora, g. Fonton, otišao je poslie kratkoga ovdie boravljenja u Petrograd, kamo je pozvan. Kao što „Fremdenblatt“ doznaje, dodan je izvèrstni ovaj ruski diplomat za vrieme grofu Neselrodu, jer je dosadanji u tom svojstvu dèržavni savietnik g. Labensky težko obolio.

— Baron Anselm Rothschid, načelnik frankfurtske kuće, i najstarii brat, umro je dne 7. o. m. noćju u 85 godini.

— Od svih bečkih novinah tolkuje samo „Oesterr. Ztg.“ u br. 507 objavu o zabranjenom izvozu konjah iz Austrie. One vele, da je to samo unutarnja naredba, koja je hitno nužna bila u svakom smotrenju. Poznato je, da zemljodielac nema baš konjah u izobilju, potrebnih za zemljodielje, a skotovodstvo nije u Austrii u takvom cvietu, da se mogu konji na hiljade izvoditi, a da neprouzrokuju znameniti ušterb. Osim toga postoje vojnički obziri. Čuje se najme, da će se skoro prodati niekoliko hiljadah vojničkih konjah. Kako je u zagraničju nastala nužda u sposobnim konjima, to bi oni za kratko vrieme iz zemlje nestali, a kad bi Austria ih potrebovala, morala bi hèrdjave konje i to po dvostrukoj cieni kupovati. To je dosta povoda, da se izvoz zabrani.

Raznose se takodjer glasovi, da će preko zime odpušten biti znameniti broj piešakah. Tim načinom uštedit će se mnogo novacah, kao što se računa do 30 milionah.

— Od nove godine započet će dielatelnost svoju sastavljena komissia za prodavanje dèržavnih dobarah, koja su ustupljena narodnoj banki. Ova komissia stojeća pod upraviteljem banke, sačinjavat će posebni odsiek narodne banke, i dobit će nuždne činovnike u pomoć. Ona će svoj posao neodložno započeti, i po mogućtvu bèrzo produžiti.

— C. k. dunavske flotile preobrazit će se po novim osnovima, naročito je predloženo da se umnože šajke.

— Ustav za uzpravljenje Tise, koi je prie niekoliko godinah objavljen, pregledat će se na novo.

— U Lehnerovoj knjižari u Beču prima se predplata na leksikalni zakonik, u kom će po abecedarnom redu stajati svi zakoni, koji u Austrii važe.

— Pravoslavna obćina Izgar u krašovskoj varmedji prešla je sa svojim sveštenikom u uniu.

— Čujemo da će se uvesti olakšanje s pasošima u toliko, da će svaki domaći putnik, koi po unutarnjosti carstva putovao bude, dobiti kartu na godinu danah, koja će važiti za svaku krunovinu.

— Zima je 5. pros. u Beču postigla najveći stepen 15°, riedka visina u početku pros.

Turska.

Iz Skadra, 15. stud. Francuzki konzul g. Ekvard, koi je više vremena odsustvovao, i bavio se u Parizu, došao je 11. t. m. u Skadar, pri njegovom dolazku bacali su iz topovah.

Francezka.

Iz Pariza 1. pros. „Moniteur“ hvali se, da je upravitelj papirne fabrike u Litihu s najboljim uspiehom upotrebio brašno od žira i divljeg kestenja miesto brašna od krompira pri pravljenju hartie. O budućem opredieljenju industrijske palaće čuje se, da će se tamo smiestiti bèrza ili će se preobraziti kao u neku jašionicu ili teater, gdie će se moći dèržati zabave za prost sviet. Čujemo, da će se carska garda znamenito umnožiti, osobito se namieravaju dodati dve konjaničke brigade. — Naredjen je bio za 2. pros. svetčani ulazak vojinstva, koji se iz Krima vraćaju, ali će morati izostati ta slava zbog tog, što je jedna čast tog vojinstva kasno prispiela.

Popečitelj rata poslao je svoga pobočnika, da prati mèrtvo tielo admirala Bruata, i da mu se putem čine nadležne počasti. Car je upravio sèrdačno pismo sažaljenja na suprugu pokojnog admirala Bruata. — U Marselji ukèrcava se na novo i to vèrlo revno topnički materiel i barut svakog roda za Krim; iz Havra pak odlaze neprestano ladje za Carigrad obtečene za iztočnu vojsku šećerom, kafom i potrebama za bolnice. Javna družtva za računje množe se po provinciama jako. Već ima više nego 40 varošah, koje su zavele taj koristni zavod.

Velika Britania i Irska.

London 1. pros. (Presse). Lord Palmerston je jedini englezki dèržavnik, koi bi smieo razpaljenom englezkom narodu predložiti, da se pomiri s Rusiom. Nitko nebi se sumnjao o priznanom njegovom patriotizmu, ako bi na jedan put potriebu izlagao, da se mir zaključi, ali lord Palmerston imajući sjajni život kao dèržavnik, nesmie metati slavu svoju iz prevelike strašljivosti na kocku, nego mora rat sa slavom ka koncu da privede. Javno mnienje sasvim je za njega, a štampa ga obodrava revno. Osobito su sedmični listovi, koji imaju strašan krug čitateljah, revni zastupnici ratne politike lorda Palmerstona. „Ekonomist“, tako se zove organ bankirah i bogatirah, neće zaista biti okrivljen, da laskuje u interesu svojih čitateljah za rat i slavu oružja, pak je opet taj moćni list najrevnii branitelj ratne politike.

„Ekonomist“ napada na „Presse“, koi razprostire glasove mira, vèrlo živo, pa se upušta tim povodom u sliedeće razglabanje. Prie svega nije Rusia nikakve predloge učinila, zato je neosnovano, što nieki vele, da je Englezka odbila zahtievanje Rusie, da se mirno poravna. *Ako žele neprijatelji mira, da se rat poželnim* načinom okonča, onda imaju za sebe svu Englezku; jer nijedna partaja makar kako znamenita bila, neće da se rat ni jedan dan dalje vodi, nego dok se neobezbiedi mir i nezavisnost Europe podpunim oslobodjenjem Turske i savèršenom neškodljivosti Rusie.

Ima može biti niekoliko osvietoljubivih politikerah, koji hoće da ponize protivnika i da kazne napadatelja, ali ti ljudi nemaju u pitanju riešavajućeg glasa, niti su oni dèržavnici niti imaju upliva na dèržavnike. Moguće je da ima niekoliko Englezah i Francuzah, koji bi radi spustiti mač u korice, prie nego što se svèrši posao, zbog kog je mač potegnut, ali zaista nema nijednog znamenitog čovieka, koi bi i onda mač tèrzao, kad bi se jednom posao svèršio.

Ili misle za cielo prijatelji mira, da neće biti u buduće nikada rata, koi bi smeo Rusiu, da ne pomrači sva Europu i ne proguta Tursku? Nadaju li se može biti, da će imperator okaniti se planovah svojih, ako ga nerazoružamo ili nenadbijemo? Očekuju li može biti, da će se Rusia o nepobiedimosti zapadnih silah uvieriti, ako se sad mir skèrpi, te njime zadobie Krim i polovina Sevastopolja? Vriedno je, da se ova pitanja dobro pretresu, i mi ih preporučujemo onoj gospodi, koja jednako navaljuje za mir.

Nemojmo se varati, dosad nismo nikakvu cielj, za kojom smo težili, postigli. Eda li je Turska obezbiedjena? Eda li je Rusia valjano opaljena i na viek zaplašena? Ratom smo upoznali se sa sredstvom ruske pomoći; eda li je Rusia iste izcèrpila? Imamo li i najmanjeg povoda vierovati, da će Rusia takve predloge učiniti ili primiti, kroz koje da se natiera, da se odrekne svojih planovah? Zar nebi saveznici sami, kad bi ostavili kavgu na stranu, šutajući odobrili sve one planove, koje iz slabosti nisu mogli osujetiti? Sad ili nikad, tako mislimo, valja Rusii kazati: „Dovde i ne dalje.“

Iz ovog energičnog govora „Ekonomista“ možete viditi, kako se misli u financialnim kru-

govima Englezke o ratu. Nemojte samo misliti, da teško neosieća naš tèrgovački sviet patnje rata, kao i svaki drugi na svietu; ali Englezka nije u jednu ruku od rata u obće mnogo stradala, u drugu pak ruku dosta je bogata, za preboljeti lahko materialni gubitak. Još nije vidio njene krajeve ruski vojnik, nego kao zarobljenik; englezke ladje kèrstare kroz sva mora, kao da Englezka sa cielim svietom u miru živi. Ako je ovdie i u Franceзkoj tèrgovački sviet i osiećao novčanu krizu, ipak je opasnost naskoro prošla. Englezka može u nuždi lako pribieći k zajmu. „Dosad smo“ veli Ekonomist, „slabo tražili kredita, a Francezka može sebi takodje lahko nabaviti svaku samu, koju želi da pozajmi. Tèrpimo istina od velike ciene žita, ali ta nesreća može nas postići i u najmirnijoj godini. Za sad se ublažava visokom ciennom nadnice, koju moramo da plaćamo u sliedstvu rata. Osim toga pretèrpili smo najveće troškove.

Velik je dio posla već svèršen. Jedna čast naše flote oslobodjena je po razorenju ruske cèrnomorske flote. Ako se jedan put već Krim otme, onda će biti i ratni troškovi manji.“ Ekonomist želi najposlie, da se rat na dalje energično vodi.

S bojišta.

— Knez Goršakov javlja pod 18. stud. u 3½ sata po podne:

„Na poluotoku Krimu nije se dosada ništa osobitog slučilo. Ovo danah ubvatjen je na našim prednjim poštama jedan francezki pukovnik i jedan kapetan, koji su rekognoscirali.“

— Po jednom dopisu „Konštitucionela“ iz Kèrča postavili su Rusi jak sbor sa mnogobrojnim topničtvom u Arabatu; u Kafi stoje 10.000 Rusah, u Kali imade ih od prilike takodjer toliko, a na čerkezkoj obali stoje još do 20.000 ljudih.

— (Stadt- und Vorstadt Zeit.) Sa aziatskog ratnog pozorišta dobismo danas tek izviestja. Selimpaša nije mogao produžiti pohod prema Karsu. Transport hrane i baruta praćen je od 6000 pravilnih i 5000 nepravilnih vojnikah, no to nije bilo dosta, za prodreti kroz gorske tiesnace, koje su Rusi jako zapremili. Pojedine patrole provukle su se do Karsa i opet natrag u Erzerum. Posliednje viesti iz Karsa dopiru do 3. stud. Nužda raste tamo, od žiteljah umèrla je polovina od gladi. Jedina je nada u obećanu pomoć Omerpašinu iz Batuma ili Selimpaše iz Erzeruma. Tamošnji zapoviedici dali su izjasnjenje, da se samo do 18. stud. dèržati mogu. Ako im nedodje pomoć, da će se morati Rusima predati. Očekivalo se dakle u Carigradu svakog sata padenje Karsa.

— Slika pokojnog Drag. Rakovca gotova je i u narodnom museu izložena.

— Preko Marseilla telegrafira se pošta carigradska od 26. stud. — Po posliednjim viestima iz Karsa pojavila se tamo oskudica živeža vèrlo strahovitim načinom. Selimpaša nije još onamo došao. Kod ušća Suline ležalo je do 500 ladjah, od protivnih vihrovah tamo natieranih. Mnogi brodovi nasukali su se na plitčinu. Rusi su svoje konjaništvo izpred Kèrča povukli u unutarnjost poluotoka. Pet topčarah saveznićkih brodilo je pred lukom toga grada, da motre na kretanja Rusah, od kojih se mislilo, da će po zimi navalu poduzeti. Rusi utvèrdjuju Arabat i skupljaju tamo 30,000 mom., a kod Jeniči 15,000. S kosom arabatskom oni su sasvim povratili savez.

— „Milit. Ztg.“ od 8 o. m. piše: „Po niekom pismu, koje dobismo iz Redutkalea preko Varne, doznajemo, da poslanstvo englezkog agenta Langsvortha i Omerpašinog pobočnika nije kod Šamila nimalo uspielo. Čerkeske poglavice odlučno se ustručavaju ostaviti svoja bèrda i napasti u Georgiu. Nezadovoljnici u Grusii, Mingrelii i Georgii već su pod jesen g. 1853 s Turcima priateljstvovali, ali pravi ustanak na korist stvari sultanove nisu organizirali; „većina žiteljstva duž čerkeske morske obale vlada se pasivno. Iz pisamah, koja od tamošnjih nepristranih dopisateljah dolaze, proizlazi, da protivnici Rusie znatne svote novacah prosipavaju, da kavkazke bèrdjane pobune. I Omerpaša je mislio, da treba samo da se u Sukumkaleu izkèrca a narodi kavkaski da će se oko njega kupiti, da se moskovitskom gospodovanju u Tiflisu kraj učini i Rusi iz zemlje protieraju. Čini se, da se ova želja serdara nije izpunila.

Šamil nestoji s Omerpašom u nikakvom priateljskom odnošenju; usuprot, ako bi Turci glavnim georgijskim drumom napred išli, i Ruse suzbili, to se nadati, da će Čerkezi na Turke, koje jako mèrze, s ledjah napasti i njih priečiti, da neposiednu ruske prekokaukazke pokrajine. A što se porte tiče, to je ona serdara ekrema nedostatno podupirala, i on se nemože maknuti od mora, koje je temelj njegovih operaciah. Iz toga proizlazi, da se osnova Omerpaše, — koi je htio preko Riona prodrieti u unutarnjost Georgie, pomoćju Šamila potući vojsku kneza Bebutova, marširati na Tiflis i generala Muravieva prisiliti da ostavi Kars, — može smatrati za zlo izpadšu. Iz ruskoga izvora doznajemo nadalje, da je knez Bebutov svoj glavni stan razvio u Kutaju, i da će skorim poduzeti ofenzivu protiv vojske u Anaklei i Redutkaleu. U pratnji kneza Bebutova nalazi se i zarobljeni kod Karsa paša i jedan adjutant šaha perzianskog. General Muraviev stoji još uviek pred Karsom u tri učvèršćena logora; neima nikakova uzroka, zašto da on ostavi taj prediel. Ruski zimski kvartiri dobro su napravljeni a žiteljstvo Armenie obskèrbljuje vojsku svim potrebitim jerbo Rusi sve gotovim novcem plaćaju, što ubogim tim stanovnicima vèrlo na korist dolazi.

Došavše u Carigrad inostrane legie zauzeše jur zimna staništa na turskoj zemlji, te ove godine neće više stupiti na bojište u Krimu.“

— „Ruski invalid“ donosi izviestje o bitki na Inguru: „Prema koncu mieseca listopada počela je vojska pod zapoviedništvom Omerpaše, iz Sukumkalea protiv granicah Mingrelie marširati u dvie kolone: jedna je išla uz obalu protiv Anaklii, druga cestom u Ruk preko Ozarze prema srednjem Inguru. U cielome iznosila je oba ta vojska 28 000 m. piešaštva i 2000 m. konjaništva s 26 topovah. Dne 29. list. pokazale su se pomenje nepriateljske čete na različnim točkama na desnoj obali Ingura, nu dočekane od naših na lievoj obali smieštenih stražah povukoše se natrag. Medjutim je načelnik oddieljenja gurielskog, generalmajor knez Bagration-Mukranski svoju silu kod Ruka usredotočio, da nepriatelja poslie njegova prelazka kod Ingura sustigne i s njime bitku zametne, upotrebivši zgodan terrain za defenzivne operacie.

Dne 6. studenoga u podne otvore stojeći kod Ozarze Turci jako pucanje s topovah na našu kod Ruka stojeću vojsku, i poslie dvosatnog pucanja pomaknu jedan dio svoga piešaštva k potoku. Naša, dobro gadjajuća, vatra prisili ih, da se bèrzo okrenu. U isto vrieme s tom demonštraciom prodje jedno 25 nepriateljskih bataillonah na dva miesta izpod Ruka (15 do 20 vèrstih) kod miesta Koki preko rieke i napadnu na tamo stojeće gruzijske linejne bataillone. Odmah na početku bitke biahu oba bataillonska zapoviednika, pukovnik Joselian i podpukovnik Svanboi ubijeni. Priskočivši naša rezerva povrati za nieko vrieme bitku, nu poslie oporog šestsatnog kreševa, u kom je nepriatelj četiriputa suzbijen k rieci, morala je naša vojska osamputah jačoj sili Turakah ustupiti, i budući je jedan dio topničkih konjah ubijen, to je naše oddieljenje moralo žèrtvovati 3 topa. S toga su polag dane topčiama zapoviedi, još triput izbačeni ubitačni pozdravi u kup nepriateljski, a potom su topovi u izkvarenom i neupotrebljivom stališu ostavljeni. Da žestoku navalu nepriatelja oslabi, pomaknuo je knez Bagracion-Mukranski (koi je u to vrieme prispio na bojište) još jedanput cèrnomorski linejni bataillon br. 11. napred. Turci biahu bačeni, no odèržali su se na lievoj obali Ingura u obkopima, koje su počinili. Nastupivša noć prekine daljnu bitku. — Naš gubitak, koi se još nemogaše doznati, znatan je, no i nepriateljev mora da je velik, budući je njegova vojska, kao što je rečeno, četiriputa k rieci suzbijena bila. — Dne 7. stud. posieli su Turci miesto Sugdidi, pomaknuvši svoje predaje straže na rieku Džuma; naša vojska skupila se kod rieke Živa, koja desno u Rion ulazi, 40 vèrstah od njegova ušća.“

Bečka burza

dne 10. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74¼
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	91½
dto iz narodnog zajma .	» 5%	77⅞
dto	» 4½%	65
dto	» 4%	59½
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » » 1839,	» 100 »	
» » » » » 1854,	» 100 »	98½
Bečko-gradski banke	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		68¼
Bankovne dionice komad po		915
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		446¼
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		338½
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	537
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	412½
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	90
Augsburg za 100 for. current	»	109¾
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . .	»	108¼
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	79¾
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	109
London za 1 funt šterlinga	»	10-40
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	108⅝
Marseille za 300 frankah	»	127
Pariz za 300 frankah	»	127⅜
Prag za 100 forintih.	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	252
Carigrad za 1 forint	parah	450
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	13⅝
Srebro od 8. prosinca	11½

SLUŽBENI LIST.

Br. 987. (553—Izv.) (3—3)

Izrok.

C. k. kot. sud ludbrežki poziva sve one, koji iz ostavštine dana 10. travnja t. g. s oporukom preminuvšeg Petra Novkovića, bivšeg providnika spahiluka bukovačkog, štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 29. prosinca t. g. u 10 satih predpoldan ili dodju pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismeno svoju prošnju, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

C. k. kotarski sud ludbrežki, dne 8. studenoga 1855.

Br. 1083. (Izv. 587) (3—2)

Dražba

Vinograda u slatinskom bèrdu ležećeg na sobstvenost malolietne diece Ivankovića iz Sopja, spadajućeg na prošnju tutora Petra Brezovčana, iz Sopja, po c. k. kot. sudu broj 1083. dozvoljena dne 3. siečnja 1856 obdèržavat će se.

C. k. kot. ured kao sud.

U Slatini dne 25. studenoga 1855.

C. k. kot. predstojnik.
Belošević.

Br. 5130/g. (572—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4406 pronadje u 7900 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 19⁶/₈ ležećih u obćini Fodrovec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Brežane (bivše predialno dobro) g. Slavoljuba Bujanovića, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dulji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 20. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 19. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 5. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5462/g. (Izv. 584.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. stud. 1855 broj 4566 pronadje u 1000 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855 i to za 2⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Pèršaves, kotaru zlatarskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobro Ferkuljevec g. Adolfa Klafurić, propisom §. 26. car-skog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 1. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. travnja 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5461/g. (583—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. stud. 1855, broj 4562. pronadje u 3450 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855. i to za 8⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Novaki, Vratno, Plitvica i Voća, kotaru varaždinskom i ivanečkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Vinica, g. Adolfa Klafurića, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakons. lista, kom. VIII br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 31. siečnja 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 1. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 1434. (187—Dp.) (3—2)

Poziv.

C. k. kotar. ured, kao sud vel.-gorički poziva sve one, koji iz ostavštine dana 13. lipnja 1854 s oporukom preminuvšega Franje Šegovca, župnika kod sv. Klare, štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 27. prosinca t. g u 10 satih iz jutra ili dojdu pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismenu svoju molbu, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Vel. Gorici, dne 21. studenoga 1855.

C. k. kotaski predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 1780. (Izv.—586) (3—2)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda, kao suda Veliko Goričkog, pozivlju se svi oni, koji iz zaostavštine dana 20. rujna t. g. u starih Čičah, uz oporuku preminuvšeg župnika Jurja Rusana, štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 29. miseca prosinca t. g 1855 u 9 satih prie podne, pred ured ovaj dojdju, ili prie tog roka pismeno se najave; jerbo po izminutju tog roka razpravlanje zaostavštine bez svakog obzira preduzeto bude.

U vel. Gorici 22. studena 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 1038. (Izv.—578.) (3—3)

Oglas.

S kojim se do obćeg znanja donaša, da će se uslied odluke c. k. kot. ureda sv. ivanskog kano suda, od dne 22. studenoga t. g. br. 1038. nepokretnosti i to kuća i grunt u sv. Ivanu pod br. 4. na vlastitost Stiepana Rojšića spradajuće, radi izplate duga, Josipu Pepelnjaku u 85 fr. 55 kr. sr. dne 22. siečnja t. g. zaplienjene, i na 490 fr. procienjene, u roku 28. siečnja 1856 u 10 satih prie podne na licu miesta putem sudb. javne dražbe prodati.

Za slučaj, ako se o tomu roku spomenuti imetak uz procienbenu cienu prodati nebi mogao, odredjuje se rok druge i posliednje dražbe na dan 28. veljače 1856. u 10 satih prie podne na licu miesta, o kojem roku ako ponudah preko procienbene svote nebude, prodat će se ista nepokretnost najviše ponudjajućemu izpod prociene.

Ujedno se pozivlju svi oni, koji su kakovo založno pravo na isti imetak kakovim goder načinom stekli, da takovo, ovom postupajućem sudu prie roka dražbe prijave, inače u protivnom slučaju posliedice sami sebi pripisati imali budu.

Uvieti dražbeni mogu se vazda u pisarni ovog ureda uviditi, a budu takodjer prigodom započete dražbe na licu miesta proglašeni.

C. k. kot. ured sv. ivanski, dne 29. stud. 1855.

C. k. kot. predstojnik.
J. Car.

Oglas.

Povodom sbivših se u novie doba mnogovèrstnih zločinstvah razbojništva i paleža, odlučiše visoka c. kr. ministarstva unutarnjih dielah i pravosudja sporazumno, da se u županii osiečkoj i požežkoj proti ~~zločinstvam~~ razbojništva i paleža po smislu 19. poglavja obćega kaznenoga postupnika od 29. sèrpnja 1853.

Prieki sud

uporabiti ima,

Što se u sliedstvu odluke visokoga c. k. ministarstva unut. dielah od 21. p. m. br. 27002—1064 i odpisa vis. c. k. hèrv. slav. namiestništva od 26. p. m. br. 20934—4075 do obćega znanja stavlja s tim razjasnjenjem, da će se svatko, koi se po obnarodovanom nazočnom oglasu učini krivcem razbojništva ili paleža, strogosti priekoga suda shodno, smèrću kazniti.

U Osieku, dne 2. prosinca 1855.

C. k. vèrhovni župan:
Petar grof Pejačević.

Nr. 16901. (187—Fin.) (3—3)

Conkurs-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien ist eine prov. Kassa-Offizialsstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig belegten Gesuche unter Nachweisung de Alters, der zurückgelegten Studien, der mit gutem Erfolge bestandenen Cassa-Prüfung, der praktischen Ausbildung im Cassa- und Rechnungsgeschäfte, der bisherigen Dienstleistung, der Kenntniss der deutschen und kroatischen oder einer der letztern verwandten slawischen Sprache und der Kautionsfähigkeit, unter Angabe allfälliger Verwandtschafts, oder Schwägerschafts Verhältnisse mit Finanzbeamten dieses Verwaltungsgebietes, im vorgeschriebenen Dienstwege bis 15. Dezember 1855 bei dieser Finanz-Landesstelle einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Kroatien und Slavonien.

Agram, am 9. November 1855.

Br. 4128. (Izv.—595.) (3—1)

Oglas.

Od poglavarstva grada Karlovca ovim se do obćeg znanja dostavlja, da pošto bi, glede osiguranja dovoznje i razprodaje limito sole za ovogradsko žiteljstvo za god. 185⁵/₆ dne 24. pr. m. deržana jeftimba nepovoljni uspieh imala bila, to se u tu svèrhu novi rok [illegible] 9 satih prie podne u [illegible] vljuje. [illegible]

U Karlovcu, dne 3. prosin[illegible]

Zur Zahl 1398 ac. 1855. (Izv.—589) (3—2)

Licitations-Kundmachung

über die im Bereiche des k. k. Esseker Baubezirkes an den Komitats-Gebäuden zu Našic auszuführenden Adaptirungs-Bauten.

1) Zufolge hohen k. k. Ministerial-Erlasses vom 4. September 1855, Zahl 9763, werden an den Komitats-Gebäuden zu Našic für die Herrichtung der k. k. Bezirks- und Steueramts-Lokalitäten die auszuführenden Adaptirungs-Bauten um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Namens im Bezirke	Namens in d. Gemeinde	Namens in d. Ortschaft (sind auszuführen)	Die bezeichneten Bauherstellungen bestehen in	fl.	kr.	wird ausgeboten fl.	wird ausgeboten kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	Betrag des zu erlegenden Vadiums kr.	Datum und Ort der Versteigerung
1	Našic.	Našic.	Našic.	Maurerarbeit sammt Materiale	2889	36	5926	53	296	20	Am 12. Dezbr. 1855 im Amtslok. des k. k. Bezirksamtes zu Našic.
2				Zimmermannsarbeit s. Materiale	879	11					
3				Ziegeldeckerarbeit sammt Materiale	396	35					
4				Tischlerarbeit	452	40					
5				Schlosserarbeit	805	10					
6				[illegible]erarbeit	226	44					
7				[illegible]erarbeit	38	27					
8				[illegible]erarbeit	38	30					
9				[illegible]ungen	200	—					

2) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung der Leistung gegeben haben wird, zugelassen.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung der hiezu bestimmten Lizitations-Kommission einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen, hat vor der um 9 Uhr Vormittags im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes zu Našic beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen der Lizitations-Kommission zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtigt.

5) Bei der Versteigerung, wobei die Ausbietung nach einzelnen Arbeitsleistungen in der Reihenfolge der oben angesetzten Post-Nr., oder im Ganzen aller Leistungen erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem k. k. Bezirksamte zu Našic überreicht werden müssen, weil sie später nicht mehr angenommen würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem 15 kr. Stempelbogen geschrieben, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: „für welchen Bau (für welche Arbeitsleistung) der Anbot lautet" versehen sein; im Innern aber enthalten:

a) die ausdruckliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheits-Preisverzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden Bauführung (Arbeitsleistung) zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das fünfperzentige Vadium von jenem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für die obangeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage bei dem gefertigten k. k. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote mitgetheilt worden sein wird.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratifikation.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber denjenigen der Vorzug eingeräumt, welche früher offerirt wurden, worüber das Nr. der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungs-Resultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Perzent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangsbestätigung sogleich zurückgestellt.

13) Dem Ersteher werden nach Maßgabe des fortschreitenden Baues und auf Grund des vom betreffenden Bauleiter hierüber auszustellenden ziffermäßigen Certifikates à Conto-Zahlungen bis zu zwei Drittheilen der Kontraktssumme bei dem k. k. Steueramte zu Našic flüssig gemacht und ausbezahlt, während das dritte Drittheil hingegen dem Ersteher nach gänzlicher Bauvollendung und anstandloser Kollaudirung daselbst erfolgt werden wird.

Vom k. k. Bezirks-Bauamte.

Essek, den 26. November 1855.

(Dt.—350) (3—1)

Feilbiethunsg-Edict.

Vom k. k. kratisch.-slav. Landes-Militär-Gerichte als Abhandlungs-Instanz nach dem verstorbenen k. k. pens. Oberslieutenant Kasper v. Kermpotić, werden am 15. December 1855 Vormittags 9 Uhr im hierortigen Gouvernements-Gebäude nachstehende Prätiosen als: 1 Sackuhr, 2 silberne Salzfassel, 12 silb. Eslöffel, 12 silb. Kaffeelöffel, 1 silb. Vorleglöffel, 1 silb. Schmettenlöffel und 1 silb. Zuckerbüchse im Gesammt-Schätzungswerthe von 103 fl. CM., ferners mehrere Privatschuld-Verschreibungen und zwar: ddto. 29. Mai 1848 über 40 fl. CM., ddto. 20. November 1850 über 300 fl. CM., und ddto. 1. September 1851 über 20 fl. CM. öffentlich feilgebothen werden.

Agram den 8. December 1855.

M. Viktorin,
Actuar.

OGLASNIK.

(D.p.—194) (3—2)

GJURO KRIŽANIC,

odvietnik zemaljsko-gradjanskog i vojničkog suda stavlja ovime do obćeg znanja, da je od niekog vremena svoj stan u kuću Mayerovu u iličkoj i lovačkoj ulici pod br. 733. na ćošku (k zlatomu jelenu) ležeću premiestio.

U Zagrebu 8. prosinca 1855.

Dp. 193. (3—1)

Obznana.

Podpisani stavljaju time do znanja da su na onom sa nj. preuzvišenosti g. grofom Saint Genois sklopitim zajmom od 3 miliona 200,000 for. sr. veletèržkoj kući I. G. Schuller i ortaci u Beču ustupili znamenito učestvovanje, te da je ota kuća izdavanje česticah od obveznicah (srećke 40 for.) preuzela.

Umoljavaju se po tome svikolici privatni koji se otim na solidnoj hipotekarnoj siegurnosti utemeljenimi papiri novčanimi providiti kane, kao što i p. n. tèrgovačke kuće, koje se prodajom otih na malom bave — da izvole sa gore navedenom kućom stavit se o tome neposredno u sporazumljenje.

U Beču, dne 28. studena 1855.

S. M. plem. Rothschild

Herman Todesco-ovi sinovi.

(Dp.—189) (3—2)

Opomena.

Svi oni, kojih su zalozi kod podpisanoga zavoda da sad neproduljeni ostali, ovim se opominju, da takove ili izkupé ili pako za produljenje zaištu, u protivnom slučaju će se isti kod na skoro dèržati se imajuće javne dražbe razprodavati. Za svakoj se pako smutnji ukloniti, pozorne se stranke čine, da zalozi ne stopram tečajem jedne godine, nego odmah po izminuću u prijamnici naznačenog roka, imadu se za propale smatrati.

Pèrva hèrvatska štedionica.

(191—Dp.) (2—2)

Daje se u najam

Jedan podrum (pivnica) sa lagvima; obširnija mogu se doznati, u petrinjskoj ulici pod brojem kuće 406.

(Dp.—192) (6—1)

Na znanje.

Pošto bi kod obdèržanog dne 3. studenoga t. g.

Predžriebanja

otvorene po c. k. povl. veletèržkoj kući J. G. Schuller i ortaci drugo

RAZREDNE LUTRIE

jedino najmanja dotacia od **37,280** izvučena, to će budućeg mieseca siečnja na dan **11.** i **12.** na koje dane bez opoziva dèržat će se

glavno i konačno žriebanje

istom dotacie veće od

fr. 263,325 — 252,2000 — 257,720

sa zgoditcima

od fr. 100,000 — 60,000 — 40,000 — 30,000 15,000 — 8000 — 5000 — 4000 — 3000, u obće još **63,205 zgoditakah** biti razžriebano.

Sriećke za glavno i konačno žriebanje prodavat će se sveudilj kod Pavla Hac-a i po miestima, označenimi na ceduljah po stienah.

Uèrednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIJEDU DANA 12. PROSINCA 1855. Broj 282.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan, izuzamši nedjelje i praznike sa čitavom ... Polugodišnja predplata je za domaće ... novinarnici 4 for. srebra. — Za inostranstvo, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase ... ustanovljena je ... 4 kr. sr. ... 3 kr. sr. — Za druge oglasenja ... 20 kr. sr. ...

Zvanično

Dne 10. prosinca 1855 izdan je i razposlan komad XXXII., zadiela I. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-niemačkom i sèrbsko-niemačkom izdanju. Isti sadèržava pod

Br. 195. Cesarski patent od 5. studenoga 1855, kriepostan za sveukoliku cesarevinu, kojim se proglašuje ugovor (konkordat), dne 18. kolovoza 1855 sklopljeni u Beču medju nj. svetosti papom Piom IX. i nj. cesarsko-kraljevskim apostolskim veličanstvom Franjom Josipom I., cesarom austrianskim, i ujedno naredjuje, da ustanove istoga ugovora, s priuzdèržajem odredabah, u člancih I. i II. ovoga patenta naznačenih, u svojkolikoj cesarevini stupit imadu u podpunu moć zakona od dana, kojega patent ovi bude proglašen.

Bèrzojavne viesti

Iz Trapezunta, 21. stud. Turci su posieli miesto Maran kod Išima. — Razniela se, da je Omerpaša došao pred Kutaj i pred obkoliš; predložena po serdaru podkrepljenja slabo su izpala. Ovdiešnji poslovodja Šaha stavio je 4—600 glavah perziansko marhe za tèrh porti na razpoloženje. General Muravjev još uviek blokira Kars, kojega položaj radi oskudice živeža biva tegotan. Selimpaša sprema se u Erzerumu.

Iz Carigrada, 26. stud. Pèrvi englezko-niemački piešački regiment logori pred Skadrom, pèrvi lovački regiment pred Hajdarom, konjaništvo je izpred Kèrča natrag ovamo pozvano. Proglašena je pristojba za upotrèbljenje telegrafa od strane publike.

Iz Atene, 30. stud. U odgovoru kralja na adresu komore zastupnikah izjavljeno je zadovoljstvo nad podpunim suglasjem izmedj njenog sadèržaja i prestolnog govora.

Iz Napulja, 1. pros. Za poduzeće posalah kod pravitt se imajuće nove ratne luke od Averna odredjena su 4 mierničke oficira, 40 mornarah i 500 poslenikah. Trošak je proračunan na 4.000,000 dukatah.

Iz Genove, 7. pros. Herceg Koberžki došao je u posiete k kraljici Amalii u Nervi.

Iz Tèrsta, 8. pros. Lloydov parobrod „Imperatrice" stigao je radi neobičnih olujah i karantenskih zapriekah u Kerfu istom danas ovamo.

Iz Turina, 7. prosinca. Kao što se čuje, razmirica izmedj Piemonta i Toskane izravnana je podpuno nastojanjem zapadnih silah.

Iz Pariza, 8. pros. Kralj sardinski odputovat će sutra.

Iz Londona, 8. pros. Parlament sazvan je na 31. siečnja 1856.

Iz Kraljevca, u subotu. Naloženo je mierništvu, da sastavi osnove o utvèrdjenju Moskve i Petrograda, ako bi potrebno bilo. Kao što se glasa, dotične komisie upravljat će u Petrogradu general Dehn, u Moskvi Totleben.

Iz Turina, 10. pros. Kralj je stigao u Chambery.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. C. k. financialno popečiteljstvo objavljuje, da će se erarialne zgrade, nalazeće se u drugoj banovačkoj granič. pukovnii u Tèrgovu pokraj Petrinje, putem dražbe izručiti privatnim poduzimateljima. Dražba bit će 31. ožujka u Beču kod c. k. financ. popečiteljstva.

U Zagrebu. U ovdiešnjoj bolnici braće milosèrdnih primljeno je od 1. stud. 1854 do konca listopada 1227 bolestnikah obojega spola. Od njih umèrlo je 149, a ozdravilo 1078.

U Beču, 7. pros. Proglašen najnovie stališ banke austrianske od 4. prosinca pokazuje radostno poboljšanje. Obtičnj banknotah spao je s 392,331,023 na 381.516,207 for., dakle se gotovo za 11 milionah umalio, a gotovina kovanoga novca povisila se do blizu za milion forintah.

— Uslied previšnje odluke neće se ratna pieneznica u Mletcima združiti sa onom u Veroni, nego će samostalno obstojati.

— Danas su otišli kuriri u London, Pariz i Berlin. I turski jedan tatak otišao je ovih danah kopnim putem u Carigrad.

— (Oesterr. Ztg.) Čuju se glasovi o prestrojenju podunavskih knežestvah. Nieke novine govore, da Francuzka i Englezka namierava uspostaviti Fanariote, dakle najnesrećnie i najsramotnie vrieme, koje su knežestva srećno otresla, druge vele, da Austria ozbiljno namierava, postaviti jednog niemačkog princa (kao što drugi vele, jednog od c. k. arcivojvodah). Treći govore dosta ludo, da postave kakvog sardinskog princa, za da bi zapadne sile priznateljnim se pokazale Sardinii za njenu pomoć u ratu.

Za čudo je kako bi jedan niemački princ (ili arcivojvoda) primiti mogao potvèrdjenje od Turske, i pokloniti se turskom Hatišerifu u najdubljoj poniznosti, počem se porti u osnovu nemože i tako odreći pravo gospodarstva od podunavskih knežestvah. Diplomacia nije dosad ni iz daleka dirnula u podunavska knežestva, da se sajedine i nezavisnim načine. Pèrva točka jemstva bila je istina nedavno predmetom pregovorah, no ovaj je bio u toliko samo odnositeljan, u koliko su uništeni postojeći ugovori izmedj Rusie i Turske, i u koliko je nužno bilo poradi unutarnje organizacie podunavskih knežestvah.

Što se tiče ličnosti knezovah, o tom još nema ni razgovora. Toliko je istina, da bojari dosadjuju dielom svietu sa svojim pretenziama, i da je lord Redklif bacio pogled na poturčenog gubernatora od Samosa, Aleksandra Gjika. Taj, veli, ima sva svojstva, da nanovo povrati i odèrži vladu polumieseca u Vlaškoj. Taj bi povoljan bio izviestnom vice-sultanu.

— U godini 1854 dobilo se u Austrii 6881 marka zlata i 134 380 markah srebra, od toga u dèržavnim rudokopjama 3345 markah zlata i 127.573 marke srebra.

— Javismo u jednom od prošavših listovah, da je umro ruski general-lieutenant Korv. Tu viest treba u toliko popraviti, što nije umro onaj Korv, koi je svačen poslie bitke kod Kugila, nego drugi general istog imena, koi je komandirao nad pèrvom lahkom konjeničkom divizium.

— Berlinac Delius izmašao je hartiu, s koje se može mastilo sbrisati, kad se samo vlažnim sundjerom preko nje prevuče. Guščim perom može se po njoj 110 putah pisati, i opet napisano izbrisati, da ni najmanjega traga neostane. Osobito mastilo nuždno je, da se po toj hartii piše, i to mastilo pravi Delius sam od svake boje.

— Sa hercegovačke strane gradé Cèrnogorci ukriepljenja, gradit će i na Grahovu; knjaz se je 25. stud. sa knjaginjom očekivao na Cetinje.

Cèrnagora

— Turci od skadarskog pašalika žive u miru i nemaju sa Cèrnogorcima nikakve svadje ili raspre. Sa hercegovačke strane pak ukrali su Turci Moračanima jednima nieko stoke ali im drugi Moračani vratie odmah natrag.

Na Cetinju se otvara grastrone škola. U njoj će biti 5 razredah.

Rusia.

Odesa, 25. stud. (Oesterr. Coresp.) Ruski propisi za pasoše u novie su vrieme na novo postrojeni. Koji strani hoće da putuju iz nove Rusie i Besarabie u podunavske knežestvo i Galiciu, moraju izkati dozvolenje od zapoviednika vojske Lidersa. Dok se dobie pasoš od guberniе za izlazak, potrebno je šest nedieljah vremena. General Liders nalazi se čestо na putu, a osim njega nemože nitko pomenuto dozvolenje dati, naročito potrebuje putnik barem tri mieseca vremena, da dodje u red sa svojim pasošom, pa makar se nalazio ovdie u Odesi. Ako onaj, koi pasoš traži, u provincii živi, mora još duže čekati, dok ga dobije.

Karantin spram knežovinah povišen je prie četiri dana na dvie nedielje, naročito je granica faktično zatvorena, jer svaki putnik, makar se nalazio blizu Reni, vole pet danah putovati preko Černovice. Za čudo je s takvim okolnostima samo, što se pravi most kod Skuljana na Prutu, preko kojeg mosta put ide u Jaš, osobito kad se pomisli, da je sa iztoka velika vojska poslana na granicu Pruta i Besarabie. Gapčević je sa svima ladjama ostavio azovsko more, nenatovarivši žito. Naselo mu šest ladjah kod Taganroga, jer je more bilo splesnulo. Očekivalo se da će se izbaviti, ali na jedanput nastupio je doliv mora, te su se mogle krenuti.

Ovdešnja banka tèrgovine obustavila je plaćanja svoja u kovanom novcu, i izdaje samo sitne banke. Budući da nije objavljeno, da se banke moraju na silu primati, zato bivaju često razpre sa partajama, koje zahtievaju ostavljene kapitale svoje natrag u kovanom novcu, a miesto toga dobivaju banke. Na to je žandarmeria opomenula nezadovoljnike, da će se političnо sumnjivim pokazati, ako neprime carsku banku. Ljudi su čutajući primili banke, ali se pojavio agjio od 12 do 15 na sto, a imperiali skočili su od 5, 15 na 5, 45. U gostionicama i kod sladopekara pita se gost odmah, ima li sitna novca, prie nego što mu se da što zahtieva. Na taj način vèrlo je težko veliku banku razmieniti. Najveću hasnu imadu sarafi; sitan novac po većoj je časti izniknо.

Od dužeg vremena dèržani su strani zarobljenici razstavljeni od varoši u karantinu. General-gubernator grof Stroganov nije htieo dopustiti, da se pomiešaju sa žiteljima odeskim. Zarobljeni franceski oficiri obrate se dakle na generala Lidersa prošajom za pomoć, i on im dozvoli, da mogu u varoš ići i šta im treba kupovati. Vrieme je ovdie u obće blago.

Petrograd, 28. stud. (Donau). Još nisu družine opolčenja dolje predjene, da se mogu oficiri naimenovati. — Ovdie se izbiegava sad svašta, što bi moglo uvriediti Francezku, pa tako se i na njenu „buntovnu politiku" nemeće više ono glasouderenje, kao prie u pretpoložaju spram konservativne politike ruske. Carevo rieči u prikazu na krimsku vojsku, gdie spominje „jakog hrabrog i nikakvu žèrtvu neprepuštajućeg neprijatelja", smatraju, da su izključivo proračunjene za Francezku. Glavna varoš stigla je poslie povratka carevog, jer ... i mnogi vojnički veliki, ... se predstavljaju. Tako je car ... generala ... zapoviednika baltičkog ... General ... je ... za ...

O povratku garde ili odlazku njezom u južne krajeve ništa se nečuje; one stoje u predjašnjim stanovima.

Iz Moskve javljaju odličnu čertu rodoljubja. Tamošnji nieki tèrgovac savietnik Kokorev, dobio je g. 1846 od imperatora Nikole, koi se za njegova poduzeća interesirao, poklon od 15.000 srebèrnih rubaljah, pa je sad iz blagodarnosti na korist družine opolčenja iz Vologde i Oloneca, podneo 100.000 sr. rubaljah i predao generalu vojenom gubernatoru moskovskom, zajedno s pismom na imperatora Aleksandra, u kom ga moli da primi taj poklon. Njeg. velič. izpunilo je tu prošnju i zapoviedilo da se pismo obielodani. Po želji darovatelja valja da se glavnica na viek dade kreditnom zavodu, a interes da se pèrvih 10 godinah razdaje na podporu potrebnih familiah družinskih oficirah, docnie pak familiama prostakah zanatlijskog stanja.

Gèrčka.

— Francuzki admiral u Pireju, Žakene, odzvat će se natrag. Govore, da se na njega u Parizu jako sèrde, što nije ruskog poslanika zarobio, kad je ovaj u Pirej došao i na amerikansku ladju otišao, jer vele, da se Pirej nemože kao neutralan smatrati, budući su ga francuzko-englezki vojnici posieli. Amerikanski admiralski brod isturio je rusku zastavu, kad se ruski poslanik približivao, i opalio je topove da ga pozdravi. Drugi opet vele, da ga zato natrag pozivaju, što je primio pozdrav na obied kraljevski, kad francuzko poslaništvo nije u priateljskom odnošenju sa gèrčkom vladom. U obće se može uzeti, da je onaj, koi je dvoru mio, zapadnim silama nemio. Evo jednoga primiera: francuzki poslanik živi u kući generala Hadži Petra, predvoditelja lanjske pobune u Tesalii; kao domaćin pohodio je on kadkad svog francuzkog stanara. Hadži Petros kao čestit, iz rata za slobodu slavno poznat general, uživa milost kraljevu. Kad je dakle, poslie posliednje ministarske promiene, francuzkog poslanika htieo posietiti, primieti mu tajnik poslaništva, da ga poslanik nemože u bu-

ma više od 8 vèrstah dužine, pet hvatih izpod zemlje pod 4 bastionom. Takodjer je pronašao nov način, da u te lagume svede svežeg uzduha, niti mu se ugušio i jedan čoviek za vrieme obsade. On je svoja dva konja doveo iz Silistrie, odakle su ga do Sevastopolja dovezli, a kokoške što su ga pratile, izlegle su se za vrieme bombardiranja, zato se nije htieo od njih da razstane. Malo danah za tim nadje dopisnik rečenog kapetana u zavodu medju gomilom diece, s kojima se igrao i od sèrdca radovao. Počem se niekoliko sedmicah liečio, vrati se junački kapetan zdrav čitav opet u Sevastopolj.

S bojišta.

— „Deli Njus“ i „Herald“ donose obširnia izviestja iz Krima sa opisivanjem strašnog zapalenja u englezkom i francezkom stanu. Povod težkog udara tog nije se mogao pouzdano pronaći; medjutim se najviše vierovalo kazivanju, da je jedan francuzki vojnik iz ljubopitstva ogledao rusku bombu, da se ova razpala, i da je zapalila u blizini stojeću barutanu. Glavno smestište baruta, tanetah i kumbarah nalazilo se u stanu generala de la Mot Ruža pri nekoj često napomenutoj vetrenjači. Desno od nje, razstavljen prostorom od 450 stopah, nalazili su se obsadni topovi Englezah. Tu je bila i francuzka bolnica od desne linie od napadaja. Sreća što su bolestnici odatle premiešteni prie 8 danah. Sila zapalenja prevazilazi sve, što se je doživilo pri samoj obsadi Sevastopolja. S ovim potresom nemože se sravniti ni letenje redana, niti drugih ruskih tvèrdjah makar se ono udeseterostručilo. Zatresla se zemlja čitave 4 milje u okrug, od čega je najjači zid opao, i koi je sve šatre za mali časak odpirio. Težki obsadni topovi biahu u vis podignuti, cievi na stranu a podmetci u vis bačeni, dok nisu dole pali sasvim izdrobljeni. Najteža taneta — tako piše dopisnik „Deli Njusa“ — kao da su takodje od potresa u uzduh odletila. Ja sam ih vidio 1500 stopah od onog miesta, gdi je bilo zapalenje, da su padala kao težka gvozdena tuča na stan naše lahke divizie, i to

Bečka burza

dne 11. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$74^{3}/_{8}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$77^{9}/_{16}$
dto . . . . » $4^{1}/_{2}$%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2^{1}/_{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » 1839, » 100 »	
» » » » 1854, » 100 »	$97^{3}/_{4}$
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2^{1}/_{2}$%	
» » » . . . . » $2^{1}/_{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	$68^{1}/_{4}$
Bankovne dionice komad po	905
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	$447^{1}/_{2}$
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	298
dto dto s plaćanjem na rate	$334^{1}/_{2}$
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	$2082^{1}/_{2}$
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	216
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	539
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	$90^{1}/_{2}$
Augsburg za 100 for. current . . . . »	$109^{3}/_{4}$
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$108^{1}/_{2}$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . »	$80^{1}/_{8}$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . »	
London za 1 funt *šterlinga* . . . . . »	10-41
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . »	$108^{3}/_{4}$

Br. 3687/gr. (Izv. 556) (3—1)

Oglas
radi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud u Osieku stavlja do obćeg znanja: da je c. kr. zemsko povierenictvo za razterećenje zemljištah u Hèrvatskoj i Slavonii:

a) s presudom od 18. rujna 1855 br. 3899 i 3900 gosp. Ivanu Kapistranu Adamoviću, Čepinskom, kao posiedniku dobarah Erdöd i Čepin, za $82^3/_8$ kmetskih i 34 ukućaninskih naselbinah u obćinah Erdöd, Tenje, sv. Lazslo, Koprivna, Harastin i Dobsin, nadalje za $55^7/_8$ kmetskih i 6 ukućanskih naselbinah razteretno odštetne glavnice od 22,776 fr. 30 kr. i 14,767 fr. 30 kr. sr. s kamatom od 1. studenoga 1855

b) s presudom od 12. rujna 1855 br. 3827. gg. Dragutinu i Rudolfu od Adamović, kao vlastnicima dobarah Tenje (Erdöd) za $97^{17}/_{32}$ kmetskih i 39 ukućaninskih naselbinah u obćinah, Tenje, st. Laszlo, Almas i Erdöd, osiečkoga kotara lezećih razteretnoodštetnu glavnicu od 26,918 fr. $7^3/_4$ kr. sa kamatom od 1. studenoga 1855 dosudila.

Županijski ovaj sud zato polag car. patenta od 16. siečnja 1854 izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih prizualo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. veljače 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu odredjuje u obziru dobarah g. Ivana Kapist. Adamović, ročište na dan 5. travnja 1856, u obziru pako dobarah gg. Dragutina i Rudolfa Adamović, ročište na dan 12. travnja 1856 u 9 satih prie podne pred ovim c. k. županijskim sudom, kojem ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi il prijave u propisanom roku predloženi budu tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Osieku 3. stud. 1855.

Br. 5418/g. (582—Izv.) (3—1)

Oglas
za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. listopada 1855 broj 3561 pronadje u 1150 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^7/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih lezećih u obćini Gubasevo i Spičkovina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Martinišće, gg. Adama i Julia Jagušić, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro, odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 1. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 31. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 15. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Nr. 9130. (Izv.—585) (3—1)

Concurs-Kundmachung.

Ueber Auftrag der hoh. Landes-Commission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Croatien und Slavonien vom 27. October d. J. Z. 1276. wird zur Besetzung der erledigten k. k. Bezirks-Adjunktenstelle des zum Verwaltungsgebiethe der k. k. Požeganer-Comitatsbehörde gehörigen gemischten Bezirks-Amtes Kutjevo, womit der Gehalt jährlicher 700 fl. CMze. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe jährlicher 800 fl. CMze. verbunden ist, hiemit der Concurs mit dem Beifügen ausgeschrieben, dass jene Bewerber, welche diesen Posten zu erhalten wünschen, ihre mit den nöthigen Belegen instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Dienstwege binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in dem Amtsblatte der Narodne Novine gerechnet an die gefertigte Comitatsbehörde zu überreichen haben.

Als erforderliche Eingeschaften werden bezeichnet:

1. Das Lebensalter von mindestens 24 Jahren.
2. Die absolvirten juridisch-politischen Studien.
3. Die pracktischen Prüfungen, insoweit sie durch die hierauf bezugnehmende kais. Verordnung vom 10. October v. J. (R. G. Bl. Nr. 262) und durch den §. 8. der Amtsinstruktion für die Bezirksämter (R. G. B. XV. Stück Nr. 52. de 1855) erfordert werden.
4. Die Kenntniss der deutschen und der Landessprache.
5. Die bisher geleisteten Staatsdienste.

Nebstdem haben die Bewerber nachzuweisen:

6. Ihre sonstigen allfälligen Verdienste.
7. Ihren Stand.
8. Ihre allfälligen Verwandschaftsverhältnisse mit andern Beamten in den beiden Kronländern Kroatien und Slavonien.
9. Ob sie im Bereiche des Bezirkes Kutjevo ein unbewegliches Vermögen besitzen.

K. k. Comitatsbehörde.

Požeg am 23. November 1855.

Der k. k. Comitats-Vorstand.
Janković.

Nr. 336. P. (576—Izv.) (3—1)

Concurs-Kundmachung.

Ueber Auftrag der hohen Landes-Commission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Kroatien und Slavonien vom 22. October d. J. Z. 1158 wird zur Besetzung der k. k. Bezirksadjunktenstelle des zum Verwaltungsgebiethe der k. k. Požeganer-Comitatsbehörde gehörigen als Untersuchungsgericht fungirenden gemischten Bezirksamtes Verovitic in Terezovac, womit der Gehalt jährlicher 800 fl. und im Vorückungsfalle eines Bezirksadjunkten der mindere Gebühr jener mit 700 fl. CM. verbunden ist, hiemit der Concurs ausgeschrieben und beigefügt, dass jene Bewerber, welche diesen Posten zu erhalten wünschen, ihre mit den nöthigen Belegen instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Dienstwege binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in dem Amtsblatte der Narodne Novine gerechnet, an die gefertigte k. k. Comitats-Behörde zu überreichen haben.

Als erforderliche Eigenschaften werden bezeichnet:

1. Das Alter von mindestens 24 Jahren.
2. Die absolvirten juridisch-politischen Studien.
3. Die praktischen Prüfungen, insoweit sie durch die hierauf bezugnehmende kaiserliche Verordnung vom 10. October v. J. (R. G. Bl. Nr. 262) und durch den §. 8. der Amtsinstruktion für die Bezirksämter (R. G. Bl. XV. Stück Nr. 52. de 1855) erfordert werden.
4. Die Kenntniss der deutschen und der Landessprache.
5. Die bisher geleisteten Staatsdienste.

Nebstdem haben die Bewerber nachzuweisen:

6. Ihre sonstigen allfälligen Verdienste.
7. Ihren Stand.
8. Ihre allfälligen Verwandschaftsverhältnisse mit anderen Beamten in den beiden Kronländern Kroatien und Slavonien.
9. Ob sie im Bereiche des Bezirkes Verovitic ein unbewegliches Vermögen besitzen.

Požeg am 19. November 1855.

Der k. k. Comitats-Vorstand.
Janković.

Br. 1434. (187—Dp.) (3—3)

Poziv.

C. k. kotar. ured, kao sud vel.-gorički poziva sve one, koji iz ostavštine dana 13. lipnja 1854 s oporukom preminuvšega Franje Šegovca, župnika kod sv. Klare, štogod kao vierovnici tražiti imaju, neka radi prijave i posviedočenja svojih tražbinah dana 27. prosinca t. g. u 10 satih iz jutra ili dojdu pred ovaj sud, ili neka do onda predadu pismenu svoju molbu, u protivnom bo slučaju neće ovi vierovnici na tu ostavštinu, ako bi se po namirenju prijavljenih tražbinah ista izcèrpila, nikakovoga daljega prava imati, nego u koliko ih ide pravo zaloga.

U Vel. Gorici, dne 21. studenoga 1855.

C. k. kotaski predstojnik,
J. Nemčić.

Br. 1780. (Izv.—586) (3—3)

Izrok.

Od strane c. k. kotarskog ureda, kao suda Veliko Goričkog, pozivaju se svi oni, koji iz zaostavštine dana 20. rujna t. g. u starih Čičah, uz oporuku preminuvšeg župnika Juraja Rusana, štogod kao vierovnici tražiti imadu, neka radi prijave i posvedočenja svojih tražbinah dana 29. mieseca prosinca t. g 1855 u 9 satih prie podne, pred ured ovaj dojdju, ili prie tog roka pismeno se najave; jerbo po izminutju tog roka razpravlanje zaostavštine bez svakog obzira preduzeto bude.

U vel. Gorici 22. studena 1855.

C. k. kot. predstojnik,
J. Nemčić.

Oglas.

Odpisom vis. c. k. popečiteljstva unutarnjih dielah od 21. studenoga t. g. br. 27,002|1064. odredjeno je sliedstvom sporazumnog zaključka vis. c. k. popečiteljstvah unutarnjih dielah i pravosudnog, da u cieloj krunovini slavonskoj imenito u obih županiah požežkoj i osiečkoj proti zločincem razbojništva i palenja bezotegno postupak priekog suda glave 19. sveobćeg kaznenog postupnika od 29. sèrpnja 1853 (zem. vlad. lista, razdiel I. kom. XXII broj 159. od godine 1853) u život stupiti imade.

U sliedstvu uredbe vis. c. k. hèrv. slavon. namiestništva od 26. stud. t. g. br. 20,934|4075. obznanjuje se vis. ova ustanova za ravnanje svakog tim, dodatkom, da će svaki, koi se po proglašenju iste naredbe zločinstvom razbojništva ili palenja krivim učini, strogostju priekog suda, smèrtju kaznjen biti.

C. k. županijsko predstojništvo.

U Požegi 8. prosinca 1855.

C. k. županijske oblasti predstojnik.
Janković, s. r.

Oglas.

Povodom sbivših se u novie doba mnogovèrstnih zločinstvah razbojništva i paleža, odlučiše visoka c. kr. ministarstva unutarnjih dielah i pravosudja sporazumno, da se u županii osiečkoj i požežkoj proti zločinstvam razbojništva i paleža po smislu 19. poglavja obćega kaznenoga postupnika od 29. sèrpnja 1853.

Prieki sud

uporabiti ima.

Što se u sliedstvu odluke visokoga c. k. ministarstva unut. dielah od 21. p. m. br. 27002—1064 i odpisa vis. c. k. hèrv. slav. namiestništva od 26. p. m. br. 20934—4075 do obćega znanja stavlja s tim razjasnjenjem, da će se svatko, koi se po obnarodovanom nazočnom oglasu učini krivcem razbojništva ili paleža, strogosti priekoga suda shodno smèrtju kazniti.

U Osieku, dne 2. prosinca 1855.

C. k. veliki župan:
Petar grof Pejačević.

Nr. 5819. (PZ.—39) (3—1)

Kundmachung.

Bei der hierorts vorgenommenen kommissionellen Eröffnung der unanbringlichen Briefen vom Oktober 1852 bis Ende September 1854 sind wegen des Einschlusses von Dokumenten, Geld oder sonstigen Werthgegenständen die im nachfolgenden Verzeichnisse angeführten Briefe ausgeschieden worden.

Post-Nro.	Jahrgang	Aufgabsort	Name des Absenders	Name des Adressaten	Bestimmungsort	Einschluss: Dokument oder sonstige Werthgegenstände	Einschluss: Geldbeträge fl.	Einschluss: Geldbeträge kr.	Der auf den ausgeschiedenen Retourbriefen haftende Porto fl.	Der auf den ausgeschiedenen Retourbriefen haftende Porto kr.	Siegelabdruck	Anmerkung
1	1852	Agram	Stefo Spolarec	Josef Shanon	Verona	Banknoten	5	—	—	—	A. S.	rekommandirt
2	»	Požega	Marković Kusman	Stef. Markovic	Mantua	»	8	—	—	—	Wappen	»
3	»	Novi	Stipan Poladin	Saul Poladin	Mantua	»	2	—	—	—	P. Z.	»
4	»	Fiume	Pepina Martinoli	Francesko Schager	Ancona	»	1	—	—	—	unkenntlich	»
5	»	Agram	Peter Reglia	Ivan Reglia	Grobnik	Quittung	—	12	—	—	Wappen	»
6	»	Skrad	Thomas Plese	Anton Plese	Agram	Banknoten	1	—	—	—	C. F.	»
7	»	Essek	Josefa Laksić	Emerich Walassin	Ofen	»	2	—	—	—	F. X. F.	»
8	»	Carlopago	Unbekannt	Feliće Serafini	Zengg	»	2	—	—	9	unkenntlich	»
9	1853	Fiume	Raphael Spadani	Carlo Spadani	Marseille	Taufschein	—	—	—	41	Wappen	»
10	»	Vinkovce	unleserlich	Adam Peroš	Semlin	Banknoten	2	—	—	—	unkenntlich	»
11	»	N-Gradiška	Nikola Cernogay	Lotterie-Gesellschaft	Brood	»	1	—	—	6	N. C.	»
12	»	Agram	Maria Rodacay	Alois Grail	Verona	»	1	—	—	—	R. L.	»
13	»	Agram	Marie	Karl Hiller	Verona	»	5	—	—	12	unkenntlich	»
14	»	Vinkovce	Juro	Juro Naplacsih	Peterwardein	»	1	—	—	—	J. W.	»
15	»	N-Gradiška	Agnes Mihajlović	Berlić	Brood	Münzschein	—	30	—	6	L. S.	
16	»	Agram	unbekannt	Thodorović	Wojnić	Wechsel	30	—	—	6	unleserlich	
17	»	Agram	Marie Poje	Bezirkshptmschaft	Gotsché	Reisepass	—	6	—	12	unleserlich	
18	»	Agram	Bozo Mandić	Rade Mandić	Petrinja	Banknoten	3	—	—	—	unleserlich	
19	»	Požega	Simo Csardić	Mato Kulungić	Mantua	»	2	—	—	—	M. W.	
20	»	Fiume	Theresia Wastelić	Jos. Brasavać	Laibach	Schuldschein	15	53	—	—	Z. H.	
21	»	Essek	Karl Lakovsky	Lakovsky	Pesth	Banknoten	2	—	—	—	unkenntlich	
22	»	N Gradiška	Jos. Jakl	Wenzl Jakl	Becskerek	»	2	—	—	—	J B.	rekommandirt
23	»	Petrinja	unleserlich	Katharina Müller	Agram	»	3	—	—	—	unkenntlich	»
24	»	Agram	Joh. Wessel	Ant. Mottla	Prag	»	—	20	—	12	unkenntlich	»
25	»	Karlstadt	Peter Tomić	Franciska Tomić	Agram	Taufschein	—	—	—	6	unkenntlich	»
26	»	N-Gradiška	Stef. Pilokapić	Nik. Kovačić	Lemberg	Banknoten	1	—	—	—	ein Rad	»
27	»	Agram	Stef. Luketić	Thom. Luketić	Zagurie	Reisepass	—	—	—	—	unkenntlich	»
28	»	Essek	Joh. Gillinger	Joh. Gillinger	Wets	CMze.	—	10	—	12	J. D.	»
29	»	Essek	Paul. Dorothea	Ther. Heinrich	Podwin	Taufschein	—	—	—	6	10	»
30	»	Essek	Katha Curčić	Michael Curčić	Agram	Banknoten	2	—	—	—	Wappen	»
31	»	Karlstadt	unbekannt	Antonia Poanda	Agram	Reisepass	—	—	—	—	Wappen	»
32	»	Požega	Magdalena Gaya	Michael Lakner	Agram	Banknoten	1	—	—	9	unkenntlich	»
33	»	Bresnica	unbekannt	Barbara Mikulić	Agram	Todtenschein	—	—	—	6	Kirchensiegel	»
34	»	Karlstadt	Forić	Ilia Kasaković	Glogovitz	CMze.	—	10	—	12	Wappen	»
35	»	Delnice	Kritsch	Duimović	Fiume	Ring	—	—	—	—	N. R.	»
36	»	Sissek	Anna Karamasković	Kuzmacz	Semlin	Heimatschein	—	—	—	—	E. T.	»
37	»	Fiume	Biaggio	Flore	Planina	Banknoten	2	—	—	—	unkenntlich	»
38	»	Brood	Paniglav	Paniglav	Ankovće	CMze.	—	10	—	6	unkenntlich	»
39	»	Warasdin	Luka Gerlay	Nagy Josef	Novi Dvor	»	—	16	—	—	unkenntlich	»
40	1854	Essek	nicht angegeben	Jos. Franjvić	Como	Banknoten	3	—	—	—	Ant. Stobel	»
41	»	Fiume	nicht angegeben	Thom. Zeropina	Verona	»	2	—	—	12	J. T.	»
42	»	Brood	nicht angegeben	Frem Michael	Neutra	»	1	—	—	12	J. W.	»
43	»	Požega	Lajos	Moritz Balvany	Venedig	»	2	—	—	—	Wappen	»
44	»	Agram	Ther. Lukošić	N. Kalefatisch	Jaska	Taufschein	—	—	—	12	Wappen	»
45	»	S. Ivan Mil.	Marie Salomuna	Levar	Bellovar	Münzschein	—	10	—	6	C. K.	»
46	»	Essek	Joh. Despotović	M. Gajković	Baliman	Schulzeugniss	—	—	—	6	S. P.	»
47	»	Zengg	Fabian Balikić	Köller	Fiume	Münzschein	—	20	—	6	F. B.	»
48	»	Fiume	Franó Marlich	Ant. Bozas	Castelin	Banknoten	1	—	—	—	F. M.	
49	»	Karlstadt	B. Funk	Max Heinrich	Ottočac	Wechsel	15	20	—	—	Funk et Heinrich in Karlstadt	
50	»	Bellovar	nicht angegeben	Nicola Degorićia	Temesvár	Banknoten	4	—	—	—	unkenntlich	
51	»	Karlstadt	Jos. König	Franz König	Verona	Münzschein	—	10	—	12	J. E.	
52	»	Skrad	Kondanos Peter	Kondanas Janos	Rann	»	—	20	—	—	K. T.	
53	»	Požega	Franz Langer	Karoline Preus	Bresslau	Wechsel 6 Duc.			—	—	Langer	»
54	»	Essek	Charlotte Desimović	Dosch	Siklos	Banknoten	1	—	—	—	Wappen	»
55	»	Karlstadt	Carl Schöller	Ant. Keller	Agram	Münzschein	—	20	—	—	K. S.	»
56	»	Essek	nicht angegeben	Joh. Poszin	Kutesiva	Banknoten	6	—	—	—	K. S.	»
57	»	Essek	Ant. Kinlin	Joh. Hamp	Pesth	»	3	36	—	—	J K	»
58	»	Warasdin	Ign. Hafner	Herrman Hafner	Prag	Münzschein	—	30	—	12	J. K.	»

Diese Sendungen werden den sich gehörig ausweisenden Aufgebern oder Adressaten gegen Bezahlung der darauf allfällig haftenden Portogebühren entweder bei der gefertigten Postdirection oder im Wege der betreffenden hierländigen k. k. Postämter ausgefolgt.

Diejenigen Geldbeträge, welche nach Ablauf von drei Monaten vom Tage der ersten Einschaltung dieser Kundmachung gerechnet, unbehoben geblieben sind, werden zwar für das Postgefälle in Empfang verrechnet, allein deren Zurückgabe, gleich wie der Dokumente und Werthgegenstände auch nach dieser Frist noch verfügt, wenn von Seite des Reklamanten das Eigenthumsrecht gehörig erwiesen wird.

U ZAGREBU, U ČETVERTAK DANA 13. PROSINCA 1855.

God. XXI. Broj 285.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebrn. — Za vanjske, kojim će se listi svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službeno oglase opredieljena je naverstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Tvornica kemičkih proizvodah u Rieci dobila je na pariškoj izložbi kolajnu 2. vèrsti.

— Minister unutarnjih poslah imenovao je porazumno s ministrom pravosudja bivšeg podžupana Franju Krajčovića pristavom kod miešovitih kotarskih uredah u Hèrvatskoj i Slavonii.

— Bivši ravnatelj pomoćnih uredah kod namiestničtva u Temišvaru, Antun Verneda, dobio je zlatni kèrst zaslugah s krunom za mnogogodišnje dielovanje.

— Kateketa na kotorskoj glavnoj i realnoj školi Trifon Oparenović, postao je kanonikom kod pèrvostolne cèrkve kotorske.

U Zagrebu. Sliku Ogulinkah, o kojoj smo onomadne rieč poveli, ustupio je g. Zasche iz priklonosti pram narodnom zavodu našem Museu za umierenu cienu i uz vèrlo prijamne uviete. Gosp. družtvo, koje s od postanka svoga zadaćom postavi narodni museum ne samo čuvati već takodjer poleg mogućnosti pomnožati, kupilo je rečenu sliku.

Slika ova postavit će pèrvi temelj sbirci slikarskoj novieg ukusa, jer one slike koje museum do sada posieduje, poutreti su največma i slike muževah iz odličnih i zaslužnih obiteljih domovine naše, te tako su više za historiu kao što za slikarsku umietnost važne. (G. L.)

— Gospodarski list izlazit će i buduće godine kao i do sada na trošak gospodarskog družtva hèrv. slav. svaki tjedan jedanput na pol arka svaku subotu.

Iz Splieta 25. stud. Jutros je preuzvišeni i prečastni g. biskup, Pini, svetčano sv. misu u stolnoj cèrkvi obslužio, i Ambrožievu piesmu zahvalnosti „Tebe boga hvalimo“ s izložbom svetoga sakramenta odpievao, zbog toga, što je nj. c. k. v. preuzmnožiti nadvojvodu Ferdinando Maksimilian od svoje bolesti ozdravio.

Iz Zadra 29. stud. Po službenim datcima u bitju se nahodimo našim štiocima pokazati pregled tèrgovačkog okretanja s turskim karavanama obavljenog kod tabora i subosemnog dubrovačkog lazareta na pločama od 1. stud. 1854 do svèršetka listopada 1855.

Unos:

	fr.	kr.
Životinje za klanje (volovah 2161, vunjačih 1017, kozjačih 7243, prasadi 118) ukupno vriednoće od	62,766	—
Jediva (kupusa, krumpirah, suhog voća itd.)	1,037	50
Dèrvenog uglievlja (8750 stotin.)	14,584	10
Voska žutoga (176 stot.) . .	14,076	—
Vune ovčje (2,795 stot.) . .	69,887	30
Rukotvorah (svilenih, vunenih, lanenih, gvozdenih, itd.) . .	5,445	20
Siena, slame, itd. (1368 stot.) .	2,736	—
Kožah (565 stot.)	14,075	—
Različnih stvarih	1,012	57
Ukupno .	185,620	47

Iznos:

	fr.	kr.
Žitčinah (138 stot.) :	9,548	36
Vodokiselnih plodah (lemunah i narančah) (8 stot.)	161	24
Predmetah naselbinah (kave, šećera) (2374 stot.)	66,619	24
Pamuka opredenog, lana i poviesamah (391 stot.) . . .	12,852	48
Ulja maslinskog (452 stot.) . .	13,555	30
Kožah ustrojenih (54 stot.) .	1,611	36
Soli erarne (6702 stot.) . .	14,377	7
Pirinča (428 stot.)	8,556	36
Rukotvorah (vunenih, pamučnih i staklenih)	39,976	18
Mila (sapuna) (128 stot.) . .	1,919	24
Predmetah različnih	7,252	9
Ukupno .	166,425	52
To tom suvišak turske tèrgovine unešene	19,194	55

Iz Beča, 6. pros. piše Berlinski „Börsen-Ztg.“ Osigurava se, da se g. Hibner u niekom ovamo stigavšem izviestju izrazio, da on nedvoji da bi se mir posve lahko povratio, kad bi se radilo izmedj Rusie i Francezke; u Parisu su tako izvanredno naklonjeni miru, da se največma nadaju porazumljenju izmedj Francezke i Rusie. S druge strane čujem pouzdano, da je car ruski izjavio, da on hoće mir, da će za svako posredovanje zahvalan biti, no da ga on nikada moliti neće.

— Kao što „Oesterr. Ztg.“ piše, sastat će se kongres za izjednačenje novacah izmedj Austrie i mitno-saveznih dèržavah dne 7. siečnja 1856.

U Beču. 10. pros. Kao što „Oesterr. Ztg.“ doznaje, dobila su politička poglavarstva nalog, da učine sve pripravo za rekrutacia, koja će biti mieseca ožujka b. g.

— Jučeranja večernja zabava kod ministra Buola biaše vèrlo sjajna. Njeg. c. k. visost nadvojvoda Vilhelm udostojio je istu svoje posiete. Gostih biaše do 120, medju njima ministri Bruk i Bach, više c. k. generalah, članovi diplomatičkog sbora, imenito ruskog, englezkog, turskog i francezkog itd.

— Danas je u Beču započelo podpisivanje dionicah vierovaonice. Stranakah se sila božja slegla, da se većina morala, nesvèršivši posao, vratiti. Danas je podpisano 160 milionah.

— U niekom privatnom dopisu iz Brisela javlja se, da je ruski poslanik kod briselskog dvora, grof Kreptović imao ovih danah podulji sastanak s tamošnjim francezkim poslanikom, Barrot-om.

U Beču, 11. pros. Kao što „Presse“ doznaje, banka je jur prodala jedan veliki spahiluk od onih, koji su joj izručeni, i to spahiluk Podjebrad kneza Kinskom za tri miliona.

U Beču, 12. prosinca. „Wiener Zeitung“ piše: „Nieki listovi prijavili su, da će 1. siečnja 1856 u Austrii novi kolendar u život stupiti, i unj se niekoliko blagdanah, koji su u Josefinsko vrieme ukinuti, opet postaviti, i time sadanji blagdani za 15 pomnožati. Mi proglašujemo taj glas za lažljiv.

Iz Tèrsta, 10. prosinca. Preuzvišeni g. internuncius fml. baron Prokeš-Osten, otišao je prekjučer zajedno sa svojom familiom na c. k. ratnom parobrodu „Elizabet“ u Carigrad.

Moldavia i Vlaška.

— Dokle zapadne sile na Krimu i u Kavkazkoj zabavljaju rusku silu, kao da medjutim doljni Dunav stoji sasvim izvan njihovog plana operiraja i više kao da je ostavljen diplomatskim pregovorima, jerbo je to europsko pitanje. Mi ovdie — pišu „Bresl. Zgt.-u“ iz Bukurešta — očekujemo da se zimus doista vode o tome pregovori i nebojimo se, da će se s nama razpoložiti kako se razpoloži, a mi da se nećemo ništa pitati. Mi smo se istina podčinjeni portinoj zaštiti, jerbo kristjanski vitezi nisu mogli ništa izraditi protiv polumieseca; ali smo mi zadèržali pravo stupiti i u sami diplomatske sveze. Mi imamo svoje poslaničtvo u Carigradu i u njemu svoje zastupnike. Još za kraljicom englezkom Elisabetom zaključen je bio neposrieden dèržavni ugovor. Želje naše nećo na poremećenje europejske ravnoteže ili na promienu karte od Europe, već mi hoćemo samo toliko, da nas sve europejske sile zaklanjaju, umiesto što nas je do sad zaklanjala samo Rusia, i da se prestanu birati knezovi, pa nam se da kakav nasliedni knez iz koje vladajuće porodice kao u Gèrčkoj, a tako i pristojan ustav, i da Moldavia i Vlaška budu dèržava jednostavna. Tim bi izmedju panslavizma i izmedju južnih i sievernih Slavenah, spokojstva radi Europe, postavljena bila jaka pregača. Naravno da saveznici i od nas nešto očekuju. Sprama toga kažu, da će se sastaviti vojska od 50.000 Moldavljanah i Vlahah, za koju će cielj sile, koje zaklanjaju podunavska knežestva, kao negda u Gèrčkoj učiniti zajam i dati polovinu oficirah. Mi neoskudievamo u hrabrim vojnicima. Još ove zime mogu se 50.000 Rumunjah postaviti na noge. Europa će viditi da su to još oni isti junaci, koji su za Mihaila hrabroga i Stiepana velikoga činili čuda od hrabrosti. Tome je nadati se i sad, a tim izviestnie, ako se k toj vojsci pridoda i konjaničtvo od jedne 25.000 mom. Onda kao da bi stari dakijski konjanici nanovo veskèrsnuli.

Turska.

— „Independansu“ piše iz Carigrada: „Smiešana komisia, koja ima kontrolu nad novcima, uzajmljenim, već je dèržala više sjednicah, i nada je, da će vojnički ministar neskpro svoje kupovine nastaviti i sve isplaćivati moći. Seraskier na ovaj posao gleda neprestano s nekim nepovierenjem, i to manje zbog načela, jer iskreno izjavljuje, da se neboji kontrolé — nego zbog toga kako hoće ta kontrola ovdie da se primieni, pa i seraskier nema baš sasvim nepravo. Sav sviet misli da zbog ove točke može na Tursku napadati, a niko neće da šiver strožie ispita. Zloupotriebljenja dogadjaju se na svaki način, ali zar ih nema po drugim mjestima i gorih? Porta se riešila, da obznanoduje vojnički bidže za posliednje dvie godine. Iz toga će se viditi, da je porta od početka rata izdèržavala 250.000 vojske koje protiv Rusah u Rumelii, Azii i na Krimu, koje pak protiv Gèrkah i unutra u zemlji, i da izdèržanje te vojske za vrieme od dvie godine nije iznelo više od 125 milionah frankah.“

Jedna od pèrvih praktičnih posliedicah sadašnjega rata bit će doista civilizacia Turske u smislu sadašnjega života europejskih narodah. Već i sadašnji pokušaji civilizacie proizveli su više špekulaciah od strane englezkih i francuzkih kapitalistah. Medju ostalim, kao što piše iz Carigrada „Allg. Ztg.-u“, izišao je program jednoga družtva, koje je sebi „napredak istoka“ postavilo za cielj, t. j. da kaldèrmiše i osvietli Carigrad, ulice da nazove imenom i kuće numeriše, da nabavi jeftino podvoze, kao: kola, omnibuse i. t. d. Kapital družtva iznosi 4.032.000 for.

— Iz Erzeruma javlja se, da je ruska vlada sva englezko-francezku robu, prolazeću iz Erzeruma u Persiu preko ruskog kordona proglasila za uzaptjenu.

Rusia.

U Petrogradu, 29. stud. Od niekoliko danah dolaze ovamo mnogobrojni viši oficiri. Medju njima nalazi se i generaladjutant Totleben, koi je prekjučer i jučer predstavljen

caru, carici i veleknjazima. Ljubopitnost svih, pače i najviših činovnikah, vojnih i gradjanskih, obraćena je ovome mužu. Od baltičkoga sbora, Finske i Poljske dolaze osobito mnogi generali.

Osim podieljene kolajne onoj vojsci, koja je Sevastopolj branila, odredio je car, da isti i na kacigi nose nadpis: „Za Sevastopolj od 18. rujna 1854 do 27. kolovoza (8. rujna) 1855.“

Iz Petrograda, 1. prosinca. „Sieverna Pčela“ donosi opet nieki vèrlo žestok članak protiv operaciah englezkih na obalama trih „ruskih morah“, protiv palikući lordu Palmerstonu i protiv vitezu od Strasburga, Boulogne i Hama, koi je nekad bez pašoša (tako se od rieči do rieči veli u članku) u Francezku upao. Ovako ponašanje i pisanje g. Nikole Greča, poznatog slovničara i spisatelja, pripisuju nieki višjem nadahnjenju. — Danas objavljuje isti u svome listu, da mu je veleadmiral, veliki knjaz Konštantin, poderio krasnu, s brilantima urješenu i imenom visokog zaštitnika providjenu, burmutica za njegov trud u struci pomorstva i za njegovo izdavanje „Sbornika morskog.“

Gèrčka.

— U adresi podnešenoj po gèrčkoj komori njeg. velič. kralju nalaze se sliedeća miesta: „S najvećom sèrdjbom doznala je komora o dogadjaju vriedjajućem dostojanstvo kraljevine, s toga joj je milo bilo viditi, da je potrebna zadovoljština dana.“ Nadalje: „Uvaživši prave interese zemlje popaštila se komora primiti izjavljenu po vašem veličanstvu i u posliednoj zakonodavnoj skupštini proglašenu neutralnost. Vieran obvezanostima poprimljenim po vašem veličanstvu i dieleći čuvstvo komore narod je ovu neutralnost sačuvao i dèržat će je u buduće strogo i nepovriedimo.“

Različite viesti.

— Vojnici francuzki, koji se sa Krima vraćaju, pričaju mnoge karakterske čerte o maršalu Pelisiu. On je — po njihovom pričanju — neoženjen, ima oko 60 godinah, surov je, i čoviek je da se jedva snositi može, niti je mogao sebi naći adjutanta, koi bi se s njim slagao, do samo jednoga, pa i taj je pao na Sevastopolju. Kad je još upravljao pred Sevastopoljem, neka mu gospodja, koja se u Francezku vraćala, ponudi jedno psetance; ovu učtivu ponudu on odbije sa žalostno obvezujućim odgovorom: „Ja nikad nedèržim ni psa ni ženu.“ Kad su mu pokazali iz „Konstitucionela“ jedan dopis, koi nimalo nije bio za njega laskatelan, a on dozove k sebi kapetana Kastelana pa ga zapita: „Koi to skot mora biti, što je ovo pisao?“ „Ja g. generale!“ odgovori kapetan. I poslie po sata bude nesretni dopisatelj odpravljen na ladju, i sad se nalazi kod dragonah u Rembulieu.

— Nieki Koranikovski pronašao je nekakvu pekarnicu za vojsku, koja se lasno nositi može, i u kojej se za 24 sata može izpeći 20.000 funtih hlieba. On je već imao pristupa kod cara i princa Napoleona, i sad se dogovara s vladom francuzkom o tome, kako bi se upotrebio njegov pronalazak, za koi je izvadio sebi povlasticu.

— Jedan od najvećih vlasteloh u južnoj Rusii, graf Tabač-Krosnovski, koi je negda posliednjemu kralju poljskom, Stanislavu Augustu, bio adjutant i komornik, umro je ovih danah u dubokoj starosti.

— Ne davno razbojnici u Meksiku shvate jednu poštu. Na toj se pošti vozila i jedna gospodja, koja je na ruci imala vèrlo liep i skupocieni pèrsten od diamantah. Pèrsten ovaj padne u oči jednome razbojniku, koi ga zaželi imati, pa učtivo, ali nješito zaište da mu se pèrsten da. Gospodja je imala dosta duha, te mu pruži ruku sa pèrstenom — da li sa čuvstvom svoje pobiedonosne liepote, to nećemo izpitivati. Dosta, da je ruka ova bila tako liepa, da je razbojnik stajao začudjen, pa najposlie rekao: „Gospodjo, zadèržite pèrsten za spomen na jednoga od vaših obožavateljah!“

dobrom stanju nalazi, da se ništa novoga dogodilo nije.

— Do sada je već o tome, kako savezničke flote štede Odesu, tako mnogo i tako različito koješta pisano, da će zar vriedno biti čuti o tome i „Times-ova“ korespondenta. On piše ovako:

Kad je flota saveznička bila pod Odesom, francuzki admiral pitao je svoga cara da li će pucati na varoš. Na to mu je car, kažu, presudno odgovorio da nepuca nipošto, a tako je i englezki admiral imao od kuće zapoviest napasti samo onda, kad bude uvieren da će i uspieti. Obadva su admirala do sada sve radila tek po zajedničkom sporazumljenju, a razlikuju se položajem jedan od drugog samo u toliko, što francuzki admiral zavisi od generala Pelisia, koi neće da se odciepljeno napada, te tako slabi vojska, a admiral englezki sasvim je nezavisan od glavnoga englezkog komandanta na suvu. Jedanput je bila rieč o tome, da se upravitelju odeskom javi, da mora ili utvèrdjenja odeska razoriti sam i izdati saveznicima svoje ubojne ladje, u kom će se slučaju Odesa poštediti kao samo tèrgovačka varoš, ili inače da čeka da se puca na varoš od strane flote savezničke. No takva poslanica zacielo nije nikako ni odpravljana upravitelju odeskome, jerbo se još napried dobro znalo da bi saveznička flota, ako bi upravitelj odbacio njezino iziskivanje, morala ako ni zbog čega drugoga a ono makar samo zbog časti svoje, doista napasti na Odesu, pa makar je to šta stalo. No sumnjati je da li bi se Odesa i mogla razoriti, ako flotu savezničku nebi znatna kakva vojska na suvu podpomagala. Ulice su u Odesi široko gradjene, a kuće su od kamena i stoje pri tome tako daleko iza bateriah na obali, da bi ih mogli domašiti samo avantopovi. Zato bi jedva moguće bilo sa flote zapaliti sva varoš. Valja pri tome pomisliti samo, kako je bilo sa Sevastopoljem, koi je još loše gradjen nego je Odesa. Čitavu godinu danah padale su naše bombe na sevastopoljske krovove od kućah kao kiša, pa najposlie opet Rusi so ih sami zapalili, po svim krajevima zapalivši dèrva i smole i katrana, a pri tome je i jaki vietar razpirivao požar, pa zato opet nije se mogao sasvim spaliti Sevastopolj. Što je god tanetah i baruta na floti savezničkoj, težko bi dovoljno bilo da se od Odese načini hèrpa pepela, osobito što bi od linejnih ladjah odveć dèrsko bilo, dovoljno približiti se odeskim na obali bateriama. A kad bi se dogodilo da bi saveznicici počeli pucati na Odesu, pa onda opet prestali, naočigled bi svi javni i tajni priatelji ruski smatrali to kao da su saveznici izgubili megdan. Da bi se na Odesu moglo sa uspiehom napasti, nužno je imati ili mnogo plovećih bateriah te utvèrdjenja njezina prinuditi na ćutanje i po tome dati priliku linejnim ladjama da iz svih svojih topovah pucaju na varoš, ili i mnogo bombardah sa dovoljnom artileriom u reservi, te neprekidno više danah pucati, ili i izvesti kakvu vojsku, koja će tući posadu i napasti na varoš s ledjah, ili najposlie imati kakvu tajnu za razoravanje, kao što veli admiral Dundonald da je ima. No od sva ta četiri načina kao da je samo treći pouzdan. Material, koi se troši pri bombardiranju, tako skupo stoje, da čoviek zaista nebi vierovati mogao, pa makar ga se sarazmierno i malo potrošilo, kao kod Kinburna. Tamo su se razpukla dva topa, koja su gradjena po lenkasterovom stroju, a mnogo je koješta i u avantopovah jako pokvareno, a pri tome se osviedočilo, da nije istina što misle, da se iz avantopovah od 13 palacah može na 12.000 stopah daleko pucati s izviestnosti na kakav veliki predmet, kao n. pr. na grad kakav. Kad bi se pucalo na Odesu, od tanetah, koja bi se bacala na koju kuću, po tri bi padala na ulicu i u avliu, te tako bi slabo štogod nahudila samoj kući. Pa to su uzroci, iz kojih flota saveznička nije ništa započinjala protiv Odese. Ona bi zacielo mogla mnogo štete počiniti, ali nikad nebi mogla razoriti sva varoš. Francuzki je admiral posliedio, da se više no[...]

[...]miral [illegible] je morao biti tome protivan, kao što bi i sva Englezka bila protivna, jerbo se takvo sitničarsko vojevanje doista neslaže sa dostojanstvom flotah, nego valja ili sa svom silom napasti na Odesu i razoriti je, ili bolje nikako i nedirati u nju.

Bečka [illegible]

dne 12. prosinca [illegible].

Tečaj dèržavnih [illegible]

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74½
dto od godine 1851 seria B	„ 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	„ 5%	
dto iz narodnog zajma	„ 5%	77¾
dto [illegible]	„ 4½%	64¾
dto	„ 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	„ 4%	
dto izriebane	„ 4%	
dto	„ 3%	
dto	„ 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
„ „ „ „ 1839, „ 100 „		
„ „ „ „ 1854, „ 100 „		97⅞
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
„ „ „	„ 2¼ „	
„ „ „	„ 2 „	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		68½
Bankovne dionice komad po		909
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		336
Dionice sieverne željeznice	po 1000 f.	
„ bečko-glogničke željeznice	„ 500 „	
„ šoprunsko-malobečke „	„ 200 „	
„ Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice	„ 250 „	
„ požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja	„ 200 „	
„ „ 2-og „ s pèrvenstvom	200 „	
„ austr. dunav. parobrodarstva po	500 „	548
„ „ Lloyda u Tèrztu	„ 500 „	
„ budapeštanskog lančanika	„ 500 „	
„ c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
„ Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 „	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for.	
Augsburg za 100 for. current	„	110½
Berlin za 100 pruskih talirah	„	
Vratislava za 100 pruskih talirah	„	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	„	109¼
Genova za 300 piemontezkih lirah	„	
Hamburg za 100 mark banko	„	80¾
Lipsko za 100 for.	„	
Livorno za 300 toškanskih lirah	„	
London za 1 funt šterlinga	„	10-47
Lyon za 300 frankah	„	
Milan za 300 austrianskih lirah	„	109¼
Marseille za 300 frankah	„	
Pariz za 300 frankah	„	128¾
Prag za 100 forintih	„	
Tèrzt za 100 forintih	„	
Mletci za 300 austrianskih lirah	„	
Bukurešt za 1 forint	parah	250
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	14⅜
Srebro od 11. prosinca	10½

SLUŽBENI LIST.

Br. 4128. (Izv.—595.) (3—

Oglas.

Od poglavarstva grada Karlovca ovim obćeg znanja dostavlja, da pošto bi, gled[...] guranja dovožnje i razprodaje limito soli [...] gradsko žiteljstvo za god. 1855/6 dne 2[...] dèržana jeftimba nepovoljni uspieh imal[...] se u tu svèrhu novi rok jeftimbe na 1[...] 9 satih prie podne u ovogradskoj viećni[...] vljuje.

U Karlovcu, dne 3. prosinca 185[...]

Gradski [...]

Obr[...]

Br. 1083. (Izv. 587)

Dražba

Vinograda u slatinskom bèrdu [...] [...]atvenost malolietne diece Ivankovi[...] [...]dajućeg na prošnju tutora Petra [...] Sopja, po c. k. kot. sudu brej [...] dne 3. siečnja 1856 obdèržavat [...]

C. k. kot. ured kao [...]

U Sladi dne 25. studeno[...]

ad Nr. 1417 ac. 1855. (Izv.—597) (3—1)

Lizitations-Kundmachung

über die im Bereiche des k. k. Esseker Baubezirkes an dem Komitats-Gebäude zu Miholjac auszuführenden Adaptirungs-Bauten.

1) Zufolge hohen k. k. Ministerial-Erlasses vom 15. Sept. 1855, Z. 20116/1374, werden an dem Komitats-Gebäude zu Miholjac dolnji behufs der Unterbringung des Bezirks- und Steueramtes, dann der Vorstandswohnung und der Arreste die auszuführenden Adaptirungs-Bauten um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Die bezeichneten Bauherstellungen bestehen in	Fiskalpreis fl.	kr.	wird ausgeboten fl.	kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	kr.
	Für das k. k. Bezirksamt und die Arreste:						
1	Maurerarbeit sammt Materiale	3216	3	7349	35	367	25⁶/₈
2	Zimmermannsarbeit f. Materiale	1699	46				
3	Ziegeldeckerarbeit sammt Materiale	944	15				
4	Tischlerarbeit	472	47				
5	Schlosserarbeit	564	39				
6	Anstreicherarbeit	130	57				
7	Glaserarbeit	65	48				
8	Hafnerarbeit	49	—				
9	Eisenwaaren	205	20				
	Für die Wohnung des k. k. Bezirks-Vorstandes:						
10	Maurerarbeit sammt Materiale	83	21½	280	32¹/₈	11	1⁵/₈
11	Zimmermannsarbeit f. Materiale	98	28				
12	Tischlerarbeit	14	55				
13	Schlosserarbeit	23	—				
14	Schmiedarbeit	—	48				
	Zusammen	—	—	7569	7¹/₈	378	27⁵/₈

Namens der Ortschaft, in der Gemeinde, im Bezirke, wo sie auszuführen sind: Miholjac dolnji — Miholjac dolnji — Miholjac dolnji.

Datum und Ort der Versteigerung: Am 21. Dezbr. 1855 im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes zu Miholjac dolnji.

2) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung gegeben haben wird, zugelassen.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung der hiezu bestimmten Lizitations-Kommission einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen, hat vor der um 9 Uhr Vormittags im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes zu Miholjac beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen der Lizitations-Kommission zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtigt.

5) Bei der Versteigerung, wobei die Ausbietung im Umfange des ganzen Baues erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem kk. Bezirksamte zu Miholjac überreicht werden müssen, weil sie später nicht mehr angenommen würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem 15 kr. Stempelbogen geschrieben, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: „für welchen Bau (für welche Arbeitsleistung) der Anbot lautet" versehen sein; im Innern aber enthalten:

a) die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheits-Preisverzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden Bauführung (Arbeitsleistung) zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das fünfperzentige Vadium von jenem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für die obangeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage bei dem gefertigten kk. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote mitgetheilt worden sein wird.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratifikation.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber denjenigen der Vorzug eingeräumt, welche früher offerirt wurden, worüber das Nr. der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungs-Resultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Perzent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangsbestätigung sogleich zurückgestellt.

13) Dem Ersteher werden nach Maßgabe des fortschreitenden Baues und auf Grund des vom betreffenden Bauleiter hierüber auszustellenden ziffermäßigen Certifikates à Conto-Zahlungen bis zu zwei Drittheilen der Kontraktssumme bei dem k. k. Steueramte zu Miholjac flüssig gemacht und ausbezahlt, während das dritte Drittheil hingegen dem Ersteher nach gänzlicher Bauvollendung und anstandloser Kollaudirung daselbst erfolgt werden wird.

Vom k. k. Bezirks-Bauamte.

Essek, den 1. Dezember 1855.

Nr. 4198 — 1855. (573—Izv.) (3—2)

Edict,

zur executiven Feilbiethung des der Frau Anna Rogović gehörigen Hauses Nr. 176 in der untern Stadt Essek.

Vom k. k. Comitatsgerichte Essek wird hiermit kundgemacht: Es sei über Ansuchen des Herrn Ladislaus Arvay de praes. 3. November 1855, Z. 4198|Civ. als Cessionärs des Herrn Johann Nešković in der Processsache gegen seine Schuldner Eheleute Aloys und Anna Rogović, wegen einer Forderung pr. 618 fl. CM. c. s. c. die executive Feilbiethung des der Schuldnerin Frau Anna Rogović gehörigen auf 2113 fl. CM. gerichtlich geschätzten Hauses Nr. 176 in der untern Stadt Essek bewilligt, und es seien zur Vornahme derselben die Termine auf den 3. Jänner und 5. Februar 1856, jedesmal Vormittags 10 Uhr in der Kanzlei dieses Gerichtshofes angeordnet worden.

Es werden daher zu dieser Feilbiethung Kauflustige mit dem Bedeuten vorgeladen, dass jeder vor Zulassung zur Anbiethung ein Vadium vom 200 fl. erlegen, und dass der Käufer die auf das Haus intabulirten Schulden, so weit der Kaufschilling reichen wird, nach Anweisung des Richters übernehmen müsse, und wird zugleich denselben eröffnet, dass das Schätzungs-Protokoll und die Lizitations-Bedingnisse in der Kanzlei eingesehen, und Abschriften davon erhoben werden können.

Ausserdem aber werden alle jene, welche, ungeachtet ihnen keine besondere Verständigung von dieser Feilbiethung zugekommen ist, durch die Eintragung in die öffentlichen Bücher gleichwohl ein Hypotekarrecht auf dieses Haus erworben zu haben glauben, aufgefordert, dasselbe bis zum Verkaufe desselben Hauses so gewis hier bei Gericht anzumelden, widrigenfalls sie es sich selbst zuzuschreiben haben würden, wenn die Kaufschillings-Vertheilung ohne ihre Beiziehung vorgenommen, und sie dadurch so weit der Kaufschilling durch dieselbe erschöpft werden sollte, ausgeschlossen werden.

K. k. Comitatsgericht.

Essek den 10. November 1855.

Nr. 11183. (349—DS.) (3—1)

Conkurs-Kundmachung.

Zur Wiederbesetzung dreier bei der k. k. gemischten Bezirksämtern im Bereiche dieses Comitats erledigten Aktuarsstellen, womit ein Gehalt von 400 fl. CM. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 500 fl. verbunden ist, wird der Concurs mit der Frist von 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in der Narodne Novine angerechnet hiermit ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Dienstesstellen haben ihre gehörig belegten, an die k. k. Landes-Commission für die Personal Angelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Agram gerichteten Gesuche, wofern sie bereits in Diensten stehen, im Wege der vorgesetzten Behörden binnen obiger Frist bei der k. k. Comitats-Behörde zu Agram einzubringen, und hierbei Geburtsort, Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ledig, verheirathet oder Witwer, nebst Anzahl der Kinder) die Studien und sonstige Befähigung mit Rücksicht auf den § 13 der Allerhöchsten Bestimmung vom 14. Septemb. 1852 über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter, dann die Sprach-Kenntnisse, bisherige Dienleistung und sonstige allfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen.

Insbesondere sind zur Bewerbung um obige Stellen die mit gutem Erfolge zurückgelegten Rechts und staatswissenschaftlichen Studien, dann die zurückgelegte Geschäftspraxis nebst den bestandenen praktischen Prüfungen im Sinne des § 2o der [illegible] Verordnung von 10. Oktober 1854 L. G. B. Nr. 262 auszuweisen.

Schlüsslich ist anzugeben, ob und in welchem Grade der Bewerber mit den Beamten bei den gemischten Bezirksämtern Kroatien und Slavoniens verwandt oder verschwägert sei.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.

Agram den 5. December 1855.

Br. 7750./civ. (184 Dp.) (3—2)

Izrok.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu objavlja ovime, da je na molbu g. Stjepana Vrabčevića, kao stečajne mase Franje Peera, upravitelja u sporazumljenju vierovničkog odbora uz odobrenje predloženih dražbenih uvietah prodaja sudbena mlina sa pristojališti, kod sv. Savera pod br. 241. pokraj grada Zagreba ležećeg na 9725 fr. 27¼ kr. sr. sudbeno procienjenog dozvoljena, i uslied toga rok pèrve dražbe na 7. siečnja 1856, a druge na 8. veljače 1856. svagda u 9 satih prie podne u dvorani ovog c. k. zemaljskog suda opredieljen.

S toga pozivaju se upitni mlina kupiti želeći na opredieljene dane time, da će imati kod dražbe 5% odustatninu od kupovnine u ruke sudbenog poviereništva položiti, te da će kupac morati terete na istom mlinu uknjižene na koliko nje kupovnina prikrije, po naredbi ovog c. k. zemaljskog suda preuzeti.

Ujedno se priobćuje, da se procienbeni zapisnik, satim dražbeni uvieti kao i tabularni izvadak u pisarni ovog c. k. zem. suda viditi i istih prepisi dobiti mogu.

Napokon pozivaju se svi oni, koji akoprem na posebnom o ovoj prodaji ubaviešćeni nisu, a na upitni mlin unosom u zemljištnu knjigu kakovo bipotekarno pravo stekli jesu, da do prodaje upitnog mlina to svoje pravo kod ovog c. k. zem. suda prijave, jer u protivnom slučaju [illegible] vog uticanja kupovnina izplatom [illegible] knjiženih vierovnikah [illegible] štetna posliedica pripisati [illegible]

U Zagrebu 3. studen[illegible]

[illegible]

Nr. 5075. (P. 2. —) (1—2)

Kundmachung.

Bei der hierorts vorgenommenen kommissionellen Eröffnung der unanbringlichen Briefen vom Oktober 1852 bis Ende September 1854 sind wegen des Einschlusses von Dokumenten, Geld oder sonstigen Werthgegenständen die im nachfolgenden Verzeichnisse angeführten Briefe ausgeschieden worden.

Post-Nro.	Jahrgang	Aufgabsort	Name des Absenders	Name des Adressaten	Bestimmungsort	Einschluss: Dokument oder sonstige Werthgegenstände	Einschluss: Geldbeträge fl.	Einschluss: Geldbeträge kr.	Der auf den ausgeschiedenen Retourbriefen haftende Porto fl.	Der auf den ausgeschiedenen Retourbriefen haftende Porto kr.	Siegelabdruck	Anmerkung
1	1852	Agram	S'efo Spolarec	Josef Shanon	Mantua	Banknoten	5	—	—	—	A. S.	rekommandirt
2	»	Požega	Marković Kusman	Stef. Markovic	Verona	»	3	—	—	—	Wappen	»
3	»	Novi	Stipan Poladin	Saul Poladin	Mantua	»	2	—	—	—	P. Z.	»
4	»	Fiume	Pepina Martinoli	Francesko Schager	Ancona	»	1	—	—	—	unkenntlich	»
5	»	Agram	Peter Reglia	Ivan Reglia	Grobnik	Quittung	—	12	—	—	Wappen	»
6	»	Skrad	Thomas Plese	Anton Plese	Agram	Banknoten	1	—	—	—	C. F.	»
7	»	Essek	Josefa Laksić	Emerich Walassin	Ofen	»	2	—	—	—	F. X. F.	»
8	»	Carlopago	Unbekannt	Feliće Serafini	Zengg	»	2	—	—	9	unkenntlich	»
9	1853	Fiume	Raphael Spadani	Carlo Spadani	Marseille	Taufschein	—	—	—	41	Wappen	»
10	»	Vinkovce	unleserlich	Adam Peroš	Semlin	Banknoten	2	—	—	—	unkenntlich	»
11	»	N-Gradiška	Nikola Cernogay	Lotterie-Gesellschaft	Brood	»	1	—	—	6	N. C.	»
12	»	Agram	Maria Rodacay	Alois Grail	Verona	»	1	—	—	—	R. L.	»
13	»	Agram	Marie	Karl Hiller	Verona	»	5	—	—	12	unkenntlich	»
14	»	Vinkovce	Juro	Juro Naplacsih	Peterwardein	»	1	—	—	—	J. W.	»
15	»	N-Gradiška	Agnes Mihajlović	Berlić	Brood	Münzschein	—	30	—	6	L. S.	
16	»	Agram	unbekannt	Thodorović	Wojnić	Wechsel	30	—	—	6	unleserlich	
17	»	Agram	Marie Poje	Bezirkshptmschaft	Gotsché	Reisepass	—	6	—	12	unleserlich	
18	»	Agram	Bozo Mandić	Rade Mandić	Petrinja	Banknoten	3	—	—	—	unleserlich	
19	»	Požega	Simo Csardić	Mato Kulungić	Mantua	»	2	—	—	—	M. W.	
20	»	Fiume	Theresia Wastelić	Jos. Brasavać	Laibach	Schuldschein	15	53	—	—	Z. H.	
21	»	Essek	Karl Lakovsky	Lakovsky	Pesth	Banknoten	2	—	—	—	unkenntlich	
22	»	N-Gradiška	Jos. Jakl	Wenzl Jakl	sBeckerek	»	2	—	—	—	J B.	
23	»	Petrinja	unleserlich	Katharina Müller	Agram	»	3	—	—	—	unkenntlich	rekommandirt
24	»	Agram	Joh. Wessel	Ant. Mottla	Prag	»	—	20	—	12	unkenntlich	»
25	»	Karlstadt	Peter Tomić	Franciska Tomić	Agram	Taufschein	—	—	—	6	unkenntlich	»
26	»	N-Gradiška	Stef. Pilokapić	Nik. Kovačić	Lemberg	Banknoten	1	—	—	—	ein Rad	»
27	»	Agram	Stef. Luketić	Thom. Luketić	Zagurie	Reisepass	—	—	—	—	unkenntlich	»
28	»	Essek	Joh. Gillinger	Joh. Gillinger	Wets	CMze.	—	10	—	12	J. D.	»
29	»	Essek	Paul. Dorothea	Ther. Heinrich	Podwin	Taufschein	—	—	—	6	10	»
30	»	Essek	Katha Curčić	Michael Curčić	Agram	Banknoten	2	—	—	—	Wappen	»
31	»	Karlstadt	unbekannt	Antonia Poanda	Agram	Reisepass	—	—	—	—	Wappen	»
32	»	Požega	Magdalena Gaya	Michael Lakner	Agram	Banknoten	1	—	—	9	unkenntlich	»
33	»	Bresnica	unbekanat	Barbara Mikulić	Agram	Todtenschein	—	—	—	6	Kirchensiegel	»
34	»	Karlstadt	Forić	Ilia Kasaković	Glogovitz	CMze.	—	10	—	12	Wappen	»
35	»	Delnice	Kritsch	Duimović	Fiume	Ring	—	—	—	—	N. R.	»
36	»	Sissek	Anna Karamasković	Kuzmacz	Semlin	Heimatschein	—	—	—	—	E. T.	»
37	»	Fiume	Biaggio	Flore	Planina	Banknoten	2	—	—	—	unkenntlich	»
38	»	Brood	Paniglav	Paniglav	Ankovće	CMze.	—	10	—	6	unkenntlich	»
39	»	Warasdin	Luka Gerlay	Nagy Josef	Novi Dvor	»	—	16	—	—	unkenntlich	»
40	1854	Essek	nicht angegeben	Jos. Franjvić	Como	Banknoten	3	—	—	—	Ant. Stobel	»
41	»	Fiume	nicht angegeben	Thom. Zeropina	Verona	»	2	—	—	12	J. T.	»
42	»	Brood	nicht angegeben	Frem Michael	Neutra	»	1	—	—	12	J. W.	»
43	»	Požega	Lajos	Moritz Balvany	Venedig	»	2	—	—	—	Wappen	»
44	»	Agram	Ther. Lukošić	N. Kalefatisch	Jaska	Taufschein	—	—	—	12	Wappen	»
45	»	S. Ivan Mil.	Marie Salomuna	Levar	Bellovar	Münzschein	—	10	—	6	C. K.	»
46	»	Essek	Joh. Despotović	M. Gajković	Baliman	Schulzeugniss	—	—	—	6	S. P.	»
47	»	Zengg	Fabian Balikić	Köller	Fiume	Münzschein	—	20	—	6	F. B.	»
48	»	Fiume	Franó Marlich	Ant. Bozas	Castelin	Banknoten	1	—	—	—	F. M.	»
49	»	Karlstadt	B. Funk	Max Heinrich	Ottočac	Wechsel	15	20	—	—	Funk et Heinrich in Karlstadt	
50	»	Bellovar	nicht angegeben	Nicola Degoricia	Temesvár	Banknoten	1	—	—	—	unkenntlich	
51	»	Karlstadt	Jos. König	Franz König	Verona	Münzschein	—	10	—	12	J. E.	
52	»	Skrad	Kondanos Peter	Kondanas Janos	Rann	»	—	20	—	—	K. T.	
53	»	Požega	Franz Langer	Karoline Preus	Bresslau	Wechsel 6 Duc.			—	—	Langer	
54	»	Essek	Charlotte Desimović	Dosch	Siklos	Banknoten	1	—	—	—	Wappen	
55	»	Karlstadt	Carl Schöller	Ant. Keller	Agram	Münzschein	—	20	—	—	K. S.	
56	»	Essek	nicht angegeben	Joh. Poszin	Kutesiva	Banknoten	6	—	—	—	K. S.	
57	»	Essek	Ant. Kinlin	Joh. Hamp	Pesth	»	3	36	—	—	J. K.	
58	»	Warasdin	Ign. Hafner	Herrman Hafner	Prag	Münzschein	—	30	—	12	J. K.	

Diese Sendungen werden den sich gehörig ausweisenden Aufgebern oder Adressaten gegen Bezahlung der darauf allfällig haftenden Portogebühren entweder bei der gefertigten Postdirection oder im Wege der betreffenden hierländigen k. k. Postämter ausgefolgt.

Diejenigen Geldbeträge, welche nach Ablauf von drei Monaten vom Tage der ersten Einschaltung dieser Kundmachung gerechnet, unbehoben geblieben sind, werden zwar für das Postgefälle in Empfang verrechnet, allein deren Zurückgabe, gleich wie der Dokumente und Werthgegenstände auch nach dieser Frist noch verfügt, wenn von Seite des Reklamanten das Eigenthumsrecht gehörig erwiesen wird.

Agram am 22. November 1855.

K. k. Postdirektion für Kroatien und Slavonien.
Klempaj m. p.

(Dp.—125) (3—1)

Licitations Ankündigung.

Von Seite der an das hochw. Agramer-Metr. Dom-Capitel gehörigen Herrschaft Töpliz werden nachstehende Beneficien mittelst öffentlicher Lizitation, an Meistbietenden, in 3 jährigen Pacht übergeben, nämlich:

a) Das Fleisch-Ausschrotungs-Recht in der Herrschaft Töpliz sammt Wohnung, Fleischbank und Schlachtbrücke zu Töpliz.

b) Die zwei Mahlmühlen an der warmen Quelle, jede mit 2 oberschlächtigen Mühlgängen, und bequemen Wohnung für den Müller im Marktflecken Töpliz.

c) Die Weinschanklocalität in der Presse, sammt bequemen Wohnung für den Gast-Werth in loco Töpliz.

d) Die Bäckerei sammt Wohnung am Töplizer Platze gelegen.

e) Die Wohnung für einen Schmied oder Schlosser, sammt Schmiede ebenfalls in Töpliz gelegen.

Jene, die obige Beneficien zu erhalten wünschen, wollen am 20. December l. J. früh im herrschaftlichen Schlosse zu Warasdiner-Töpliz mit hinreichenden Reugelde versehen, erscheinen, wo sie die übrigen Bedingnisse einsehen können.

Agram den 12. December 1855.

Br. 2669. (Izv.—590) (3—2)

Oglas jevtinbe.

Za iznajmljenje privažanja biele morske limito soli za pogodovano žiteljstvo kotara Vel. Goričkog u 25,314 funt. za godinu $185^6/_6$ iz riečke c. kr. glavne solare razpisuje se ovim javna jevtimba na dan 17. mieseca prosinca t. g., koja će se u pisarni ovog c. kr. kotarskog ureda u predpoldašnje vrieme obdèržavati, kamo se svi privažanje limito soli preuzeti želeći, providjeni 10% jamčevinom polag dosmtne ciene proračunati se imajućom, ovim najuljudnie pozivaju.

Zajedno se oglašuje, da će se do čina licitacie primati takodjer pismene ponude.

U Vel. Gorici 22. studenoga 1855.

C. k. kot. predstojnik.
J. Nemčič.

OGLASNIK.

Oglas.

Od nove godine prima nižepodpisani u[…]ničtvo opet svoje roke, i poziva k predpla[…] sedmi tečaj

zagrebačkoga katoličkog[…] lista.

Ovaj cèrkveni časopis izlazit će i[…] 1856. kao dosad na tjedan po jedanput[…] lom tabaku a predplatjivana mu je

na cielu godinu:
za domaće u Zagrebu 4 fl. sr.
za izvanjske poštom 5 „ 20 […]

Na pol godine:
Za domaće u Zagrebu 2 „ —
za izvanjske poštom 2 „ 40

Nikola Ho[…]
naučitelj bogoslovj[…]

Tiskom i nakladom Dr. Ljudevita Gaja. — Odgovorni urednik … Tiskarnom Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

Exoffo

God. XXI. | U ZAGREBU, U PETAK | DANA 14. PROSINCA 1855. | Broj 286.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike sa čitavom tečaj Polugodišnja predplata je za domace u noviaarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasešti posebne članke platjaaedo 10 linia 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti

Iz Aleksandrie, 4. pros. Halimpaša imenovan je guvernerom Sudana. Pèrvašnji guverner Kaira Hassanpaša pao je u nemilost, i miesto njega postavljen Ebdampaša. Saidpaša je sa 6 parobrodah otišao u gornji Egipat.

Iz Kalkute, 8. stud. Dr. Carev, nadbiskup od Edere i apostolski vikar u Bengalii umro je.

Iz Pariza, 11. pros. Danas u podne bit će pokop admirala Bruata.

Iz Berlina, 11. pros. „Dresd. Journal“ dementira monakovsku viest, da je Pfordten otišao u Draždane. On niti je došao dosele tamo niti se očekuje.

Iz Pariza, 12. pros. Polag niekih holandezkih novinah namierava car ruski odmah izvesti emancipacie seljanah.

Iz Turina, 12. pros. Kralj je jučer ovamo vratio se posred živahnog oduševljenja. Grad bit će razsvietljen.

Iz Bombaja, 16. stud. Pobuna u Santalu i Oudu ugušena je. Vojska će se u doljnoj Bengalii pomnožati za 6000 mom. Izvanredna vlada vrućina. Tèrgovina loša, kiria niska.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Preuzvišeni gospodin ban i fzm. Josip grof Jelačić vratio se dne 12. prosinca u večer iz Napajedla u Beč, odkle će iza kratkog boravljenja vratit se ovamo.

U Zagrebu. Povodom onim, što će se u Beču god. 1859 dèržati obèrtnička izložba, obraća „Gospodarski list“ pozornost naših zemljakah na istu izložbu. Budući smo, veli, u obziru umietnostih i obèrtnih znanostih još podosta nepki to malo posiedujemo sredstvah za moći šta velikoga i slavnoga proizvesti, zato se moramo za veleważni taj dogodjaj sa svim silama pripraviti, te već sada misliti, kako da učinimo po mogućnosti, što god smo kadri najbolje. S toga gledišta predlaže „Gospod. list“, da bi možebiti dobro bilo podtaknuti misao, da bi se n. p. za godinu 1857 kod nas ponajprie uredila izložba za proizvode naših zanatliah i obèrtnikah, i ovi pozvali, da priugotove, što najizvèrstnie znadu, pa da se tada prosude oni predmeti, koji bi vriedni bili, da dodju na bečku izložbu. U tu svèrhu imao bi se posredovanjem i rukovodjenjem domaćih naših oblastih porazumno s tèrgovačkom komorom sastaviti jedan odbor, kojega bi zadaća bila, misao ovu uživotvoriti i daljna potrebita odrediti. — „Gospod. list“ nimalo nesumnja, da bi ova idea dobrim urodila plodom, jer bi se podtaknula volja i mnogi spavajući um probudio. Imade sigurno i u našoj zemlji ljudih, kojih sposobnosti sasvim su zakopane, imade predmetah naravskih i obèrtnih, kojih vriednost i valjanost nam još ni poznata nije. Iskusiti dakle treba sile i početi na malom, jer je to put jedini, kojim se može doći na veliko.

M. T. U Ludini (u Moslavini) 8. pros. Kao što je čitateljstvu vašem jurve znano, došao je prie godinu danah u ovaj prediel domovine naše nieki Niemac imenom M. Hermann, koi je, obrativši pozornost na kamenje ovostranih gorah, doista ušao u trag rudi od kamenitog ulja. — Ovu rudu je isti g. Hermann, zadobivši dozvolu od rudarske oblasti — počeo pomoćju svog bečkog kompagniona, g. velikotèržca M. Ilga, kopati. —

Ovo za našu zemlju dično, i za cielu dèržavu austriansku blagonosno poduzeće urodilo je do sele poznatim nam jur uspiehom. Gg. poduzimatelji jurve su sazidali za mašine potrebna zdanja, i iste takodjer mašine za čistjenje ovog ulja potrebne ovamo dovesti dali — te se u očigled oviuh pripravah ufati može — da će ovaj dragocieni proizvod naše zemlje već god. 1856 kao riedki članak tèrgovački u tèrgovačko kretanje carevine austrianske dospieti.

Krasota i izvèrstnost ovog domaćeg proizvoda biaše ovostranom občinstvu po rečenoj gospodi vlastnicima upitne rude pèrvi put na dan sv. Barbare, kao zaštitnice rudarah, pred oči stavljena.

Na isti naime dan urediše prenaznačena gg. krasnu večernu zabavu, na slavu iste zaštitnice rudarah, u velikoj gostioni popovačkoj, na koju biahu svi p. n. gg. c. k. kotarski, duhovni, a i ovostranih vlastelinstvah činovnici i ostala odličnia kotara ovoga lica pozvana. Zabava biaše time oviekoviečena, što je odredjena soba gostionice za istu zabavu, upitnim svietilom, po g. kem'keru Viskotiu došavšem iz Beča u tu svèrhu rafiniranim, osvietlana i zaista nitko medju nama nije bio, koi se nebi bio nad ovom nebrojenih stolietjah u tmini spavajućom i evo sada u najizvèrstnijoj kakvoći priredjenom svietlosti, punim sèrdcem divio, dočim je jedna sa pomenutim uljem napunjena lampa toli veliku svietlost izdavala, da je gorećih na stolu šest sviećah žarom svojim prevashodila.

Istom prigodom, budu najvećim uzhićenjem napite zdravice za nj. veličanstvo našeg najmilostivieg vladaoca, zatim za preuzvišenu gg. grofa bana J. Jelačića i Jurja Haulika nadbiskupa Hèrvatske i Slavonie, i za presvietlog g. vèrh. župana zagrebačkog Josipa Bunjevca, i napokon za iste posiedatelje ovih rudah, medju kojima i g. M. Ilg iz Beča, za da ovaj dan slavi, ovamo je došao. Doista nitko se iz ovog družtva udaljio nije, koi nebi bio ovom za domovinu našu tòli dičnom i blagonosnom poduzetju najbolji uspieh iskreno želio.

U Beču, 11. pros. Njegova svietlost knez Pavao Esterhazy dao je jučer u slavu kr. englezkog poslanika sira Seymoura sjajni banket, kojemu izmedju mnogobrojnih gostih prisustvovaše grof Buol i baron Bourqueney.

— Kao što je poznato, već se je konštituirao jedan odbor najbogatiih ugarskih kavaljerah, koji će sastaviti dionično družtvo za sagradjenje železnice od Gjura do turske medje. — Kao što se sad doznaje, družtveni je ugovor jur podpisan.

— „P. Ll.“ piše, da je grof Andrassy dobio dozvolu da gradi železnicu od Temišvara preko Arada, Solnoka, Košicah u Galiciu.

U Beču, 11. prosinca. Do jučer u večer podpisano je jur 250 milionah za vierovaonicu; medju tim podpisima nalazi se Stametz-Mayer s 18 milionah, Eskeles s 15, Eduard Wiener s 14 ½, Leopold Epštein s 10, M. L. Biederman s 14 milionah.

— U Istrii je kolera sasvim prestala, s toga se neizdavaju više nikakvi biletini. U svemu je u Istrii i kvarnerskim otocima obolilo 19,431 osoba, ozdravilo 12,746 a umèrlo 6680.

— Izmedj vlade i ravnateljstva c. k. dèržavno-železničkog družtva vode se sad pregovori o tom, da se dèržava rieši one obvezanosti, po kojoj bi morala graditi železnicu od Segedina do Temišvara, jer će družtvo samo takovu graditi.

U Beču, 12. stud. Njeg. c. k. apost. veličanstvo podielo je [illegible] kod ukidnog sudišta, dru Antunu vitezu Šmerlingu čast pravog tajnog savietnika.

— Dr. Oppolzer dobio je od preuzv. g. ministra nastave produljenje svoga urlauba na 12 danah. Maršal Paskiević i ciela njegova obitelj ima bezuvietno povierenje u njega, i doista poslie pèrvih ordinaciah Opolzerovih stanje se maršalovo nešto popravilo.

— Kao što „Wien. Ztg.“ javlja, postavljena su sliedeća gospoda za upravitelje vierovaonice: Ivan Adolf knez Schwarzenberg, Makso Egon knez Fürstenberg, Vinko Drag. knez Auersperg, Oto grof Chotek, Louis Haber, baron Rotšild, Leopold Lämel, Franjo grof Zichy, Ivan grof Barkoczy, Rudolf baron Erggelet, Franjo Eymuth, Ivan Mayer načelnik kuće Stamec, Aleksander Schoeller, Jonaš Königsvarter, Eduard Wiener, Leopold Wertheimstein, dr. Gustav Höfken, Teodor Hornbostel, Vestenholz, dr. Ivan B. Zugschwerdt, Mavro Goldschmidt.

Sèrbia.

U Beogradu, 4. pros. Zima nam je već nastupila sa svima svojim sprovodnicima. Mrazevi stežu svaku po gotovu noć, a izjutra bivaju magle, koje po nieki put dèrže i poduže obdan. Sniega smo ove godine imali pèrvi put na Arkandjelov dan, a i 30. p. m. po podne malo je vejao, juče pak po podne i noćas prilično je navejao, a i večeras veje, te su nam ulice sve pobielile. Pored toga i vèrlo je jak mraz noćas stegao. Po sebi se razumie da je pri tome i jako studeno, osobito kako je juče duvao i sieverni vietar. U ostalome stanje je zdravlja u varoši našoj sasvim povoljno. Skupoća, na koju se sa sviuh stranah u Europi tuže, i kod nas se počinje pojavljivati, premda još ne u sasma velikej mieri. Izuzimajuć jedinu so, koja se po sitničarskim tèrgovinama prodaje po 3 gr. na oku, ostale glavnie potrebe za život, imeno hliebac itd., još su jednako umierene ciene. Naprotiv živina je znamenito poskupila, a tako isto i svinje ugojene, od kojih se par prodaje po 10—20 dukatah. Po tome naravno, da je i meso svinjsko skupo — od njega se oka prodaje bez slanine po 2½ gr. a sa slaninom po 4—5 gr., a mast po 8—9 gr. Dèrva su tako isto na dobroj cieni: seljačka se prodaju po 6—10 cvancigah kola, a od niekoga vremena slabo se i donose, siečena pak i u hvatove složena, i to sitna po 7—12, a krupna po 15—22 cvanc. hvat. Od stranih proizvodah naročito je šećer i kod nas znamenito skočio u cieni, kao što je slučaj i po drugim miestima i tèržištima. Prilika je, da sve potrebe za život, koje su u obće poskupile, ne samo neće pasti u cieni, nego će još i većma skočiti, a ne manje i ostale, koje su sada još umierene ciene, takodjer poskupiti, koje je prirodno sliedstvo obće današnje skupoće svuda po svietu. (S. n.)

Cèrnagora

Iz Cèrnogorske granice, 26. stud. Knez cèrnogorski naredio je da se prave ukriepljenja na pograničju Hercegovine. Ukriepljenje u Župi bit će skoro dovèršeno. Na Graovu će se isto takvo sagraditi, i opet jedno na strani Arbanie.

Mlin barutane na Obodu na [illegible] jevića radi neprestano prah i [illegible] narodu. Praha solitnog [illegible] na Cetinje, a ima [illegible] stoji neodie pod [illegible] pod slavenskim [illegible]

Miesto upokojenog savietnika St. Pejovića postavio je knjaz dosadnjeg okružnog kapetana Sava Luketina za savietnika; a miesto Jurja Prelova kapetana okr. cetinjskog Jova Šutinova. Jure Prelov nije bio vojvoda.

Miesto upokojenog Pera Jokova biv. kapetana perjaničkog postavio je knjaz Kèrsta Jokova Petrovića biv. okruž. kapetana za kapet. perjaničkog.

Do sad je jednako prah i olovo hranjeno u cetinjskom manastiru. Knjaz uvidivši opasnost dèržati džebanu u manastiru, naredio je da se pod samim orlovim kèršom, gdie je niegda nezaboravljenog knjaza Ivana Cèrnojevića uveseliteljni dvorac bio, napravi barutana.

Predjašnje rukovodjenje manastira bilo je takvo da je bio toliko napušten da bi se skoro srušio. Knjaz je stavio dva staratelja koji će s prihodom manastira rukovati i točni račun o svemu davati, pritom naložio je da se prihod manastira upotriebi na ukrašenje svete obiteli.

Danas se očekuje da će knjaz s knegi- njom izići na Cetinje, no kako je silno kišovito vrieme udarilo, težko da će se još za koi dan krenuti.

Gospod. predsiedatelj sovieta poradi od prošle godine nastupivše glavobolje hodio je u Paduvu i Abano; ali mu se bolest povratila i jednako od iste pati. On uzima liekove ali mu ništa nepomažu. (S. n.)

Rusia.

— Zarobljenim Turcima u Roslavlju, koji su se tamo prilikom požara revnošću i požèrtvovanjem odlikovali, dan je jedan dio njine miesečne plate kao nagrada.

— „Konstitutionel" donosi besiedu, kojom je biskup odeski pozdravio moskovsko opolčenje, kad je došlo u Odesu. Besieda glasi ovako:

„Hristoljubivi borci!

„Cielj vašeg dugog puta dostignuta je. Vi stojite na obali cèrnoga mora, pred licem nepriatelja!

Počem sam molio Boga da vas zaštiti, stoji do vas, da vašim dielom pokažete, što vam je do sad u vašem sèrdcu živilo i na vašim ustnama bilo.

Mi smo uvierení, da vaša mišica i vaša sloga neće izostati iza vaših osiećanjah, i da ćete deset putah više učiniti, nego što ste učiniti obećali onima, koji vas ovamo poslaše.

Ona ista sveta cèrkva, koja vas je pri vašem polazku blagoslovila i koja vas je na vašem putu kao angjeo hranitelj pratila, ona ista sveta cèrkva dotazi sada pred vas, da vam na kraju vašega poklonog puta blagoslov donese. Znajte dakle, da vaš put nije bio obični put, da je bio od početka do kraja sveti put, i, možete reći, da je bio kèrstonosni pohod, koga cielj nije Odesa ili Kerzon nego Getsimenia.

Sretajući vas na tom putu, pozdravljamo vas bibličkim pozdravom: „Da ste blagosloveni u ime Gospoda!"

Kad bi vas sada htieo pobuditi na hrabrost protiv nepriatelja, morao bi zaboraviti, da vam je od dietinstva Borodino, Torutino i Malojaroslavec pred očima bio.

Kad bi vas htieo opominjati na stèrpljenje i na požèrtvovanje u ratu značilo bi nemisliti na sveti požar Moskve, koju vaši otcevi rodjenom rukom otačestvu žèrtvovaše. Taki ljudi prie će umrieti, nego što će nepriatelju pobiedu ostaviti.

Obratimo bolje naš pogled na ono, što još nesnate. Vi ostaviste pèrvi prestolni grad carstva, vi ostaviste Kremlj i bez sumnje ste mislili, da ćete se iz sèrdca vašeg otačestva udaljiti, jer tamo, gdie je Kremlj, tamo kuca sèrdce otačestva; ali jeste li vi mislili, da se, približavajući se namo, približujete kolievci naše pravoslavne viere? Jer ovdie, moja draga dieco, u našem svetom Kerzonu, primio je veliki vojvoda Vladimir kèrstjansku vieru i sveto kèršte- nje, i s njim zajedno ciela Rusia.

Eto to je, zašto pravo u boj idete, ne za Nakhimovom ili Bakčisaraj, nego za naš sveti Kerson i Kremlj. [illegible]

[illegible]

mir na kraju vašega puta. Pod takom svetom zaštitom, pod obranom takih predvoditeljah, može li biti, da vi vaš zadatak slavno neizpunite?

Opolčenje moskovsko!

Mi vas s osobitim poštovanjem smatramo. Od sada neće samo tèrgovačka sveza sajužavati Odesu i Mosku, od sad će ih sajužavati nerazriešiva sveza bratstva kèrstovog i oružja za obranu otačestva.

Bog bi dao, da bi vas mogli dostojno nagraditi za revnost, koju nam ukazujete."

Belgia.

Iz Brisela, 8. prosinca. Govori se, da je kralj dobio od cara Napoleona privatno pismo, u kom mu objavljuje, da je kraljici Amalii slobodno radi svoga oporavljenja provesti nieko vrieme u južnoj Francezkoj. Kralj se odmah požurio dostaviti to do znanja kraljice.

Španjolska.

Iz Madrida, 7. pros. Raznio se glas, da će ministar financiah izstupiti iz kabineta. Stranka Gorsa, koja je još jedina ohstojala u Katalonii, uništena je. — Francezki poslanik, marquis Turgot, podnio je kod suda tužbu radi niekog novinarskog članka, koi vriedja caricu Eugeniu.

Francezka.

Pariz „Konstitucionel" piše, kako je dielovala careva besieda od 15. stud., pa medju ostalima veli ovo: „Veliki duhovi imaju preimućtvo izkazati u niekoliko riečih sve, što svaki misli i osieća, i u presudnome trenutku jednom rieči naznačiti čitavo stanje stvarih. Napoleon III. ima taj dar u najvećoj mieri. Kako li je je niegda uspokojavala slavna ona besieda bordoska; sva je Francuzka onda bila oproštena neizviestnosti. Besieda pak od 15. stud. još je mnogo važnia, jerbo se neodnosi na sudbinu samo Francuzke, nego i sve Europe. I u njoj je car kazao ono isto, što je već svaki mislio, te odtuda je tako jako uspiela njegova besieda. Danas svaki pita da li će rat kao i do sada trajati 2—3 godine ili će se neposriedno svèršiti. To pitanje nezanima samo sile, što vode rat, nego još većma one sile, koje smatraju za opasnost to, ako se produži rat, pa jedva čekaju da se zaključi mir. Ako je istina da car Aleksander one uviete, koji su mu postavljani kad je stupio na prestol, sad pošto je pao Sevastopolj, nemože primiti, onda Europi ništa drugo neostaje, već pristati uz sud, koi je već izrekao oružja sudbinu, pa postaviti jedno 400.000 vojske, kako da car Aleksander bude prinudjen odmah učiniti žèrtve one iste, koje će najposlie opet, pošto iznemogne, morati učiniti. Tim je car Napoleon označio sve stanje stvari i ujedno je odbio od sebe odgovornost za to, što će se nastaviti rat. Odgovarati za rat imaju samo oni, kojima to jedinim i pripada. Sdružene sile imaju samo jedno sredstvo učiniti da se zaključi mir; one t. j. moraju još potruditi se i pobiedjivati Rusiu, te naložiti joj svoje uviete. One mogu kazati svima silama: Vi hoćete mir; on stoji u vašim rukama; da se on može odmah i postojano povratiti, nužno je, da i radite onako kao što govorite. Europa će sama biti kriva što će se nastaviti rat, ako ona propusti ovu priliku, kojom se može zaključiti mir. Mir se neosvaja samo uzaludnim željama. Bilo bi i zasluženo da bog i dalje nastavi svoju kazan, kad se zna, na kojoj je strani pravda, pa opet se za nju nejemstvuje."

S bojišta.

— Knez Goršakov javio je pod 1. pros., da se ništa novoga dogodilo nije van to, da je ukinuta straža na južnoj obali i tom prigodom 10 Francuzah zarobljeno. Pod nazivom južna obala razumieva se valjda okolica klanjca Phorus, gdie je na niekom briežuljku Jaile, koi je samo niekoliko hiljadah korakah od morske obale udaljen, dignuta pomaknjena nepriateljska straža. Viest je ova važna imenito zato, jer pokazuje, da su Rusi gospodari uzke obalne pruge te mogu odatle alarmirati nepriateljske logore u bajdarskoj dolini.

— Iz stana pred Karsom dopiru viesti do [illegible]

[illegible] dieli. General Muraviev je naime doznao, da će skorim doći vojska Velipaše sa zaštićenom branom pred Kars; on je s toga svoju vojsku tako rasporedio, da je Velipaša, stiešnjen od Rusah, morao nastupiti povratak. Blokada Karsa traje neprestano.

— Kao što „Triester Ztg." iz Carigrada piše, Sevastopolj je jur polag učinjene osnove sasvim razoren. Ništa manje Rusi sa sievernih gradićah podèržavaju žestoku vatru, i čini se, kao da kane saveznike podupirati u njihovim naumima. Francezka je vojska dosad izgubila 35 liečnikah višjeg čina u Krimu. — Dne 15. stud. zapalio se izvan Kamiša opet jedan topnički park i u zrak odletio. — kod englezko-niemačke legie jako umiru od kolere; za 3 nedielje pomèrlo je 125 momakah; iste tako mnogi dezertiraju, te su prie 8 danah toga radi u Skadru 3 ustrieljena.

Bečka burza

dne 13. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	74⅝
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	77 11/16
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » 1839, » 100 »	
» » » » 1854, » 100 »	97½
Bečko-gradski banko . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	68½
Bankovne dionice komad po	913
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	303
dto dto s plaćanjem na rate	336
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	554
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	92
Augsburg za 100 for. current . . . . »	110½
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	109¾
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	81
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	10-[illegible]
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	109[illegible]
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	12[illegible]
Pariz za 300 frankah . . . . »	1[illegible]
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint	parah
Carigrad za 1 forint	parah
Smirna za 1 forint	parah

Tečaj novca.

Carski dukati	
Srebro od 12. prosinca	

SLUŽBENI L[illegible]

Br. 5745. (Izv.—602)

Oglas.

Ovime se obustavlja javna ov[illegible] daja nepokretnostih spadajućih na [illegible] dislava Körösken y, vlastelina gosp[illegible] bi ovostranom objavom od 11. [illegible] 4669. na hasan varaždinskog gr[illegible] za dug od 37 fr. 48 kr. [illegible]

U Varaždinu, [illegible]

C. k. [illegible]

Br. 3687/gr. (Izv. 556) (3—2)

Oglas

radi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud u Osieku stavlja do obćeg znanja: da je c. kr. zemsko povierenišvo za raztérećenje zemljištah u Hèrvatskoj i Slavonii:

a) s presudom od 18. rujna 1855 br. 3899 i 3900 gosp. Ivanu Kapistranu Adamoviću, Čepinskom, kao posiedniku dobarah Erdöd i Čepin, za $82^3/_4$ kmetskih i 34 ukućaninskih naselbinah u obćinah Erdöd, Tenje, sv. Lazslo, Koprivna, Harasstin i Dobsin, nadalje za $55^7/_8$ kmetskih i 6 ukućanskih naselbinah razteretno odštetne glavnice od 22,776 fr. 30 kr. i 14,767 fr. 30 kr. sr. s kamatom od 1. studenoga 1855

b) s presudom od 12. rujna 1855 br. 3827. gg. Dragutinu i Rudolfu od Adamović, kao vlastnicima dobarah Tenje (Erdöd) za $97^{17}/_{32}$ kmetskih i 39 ukućaninskih naselbinah u obćinah, Tenje, st. Laszlo, Almas i Erdöd, osiečkoga kotara ležećih razteretno-odštetnu glavnicu od 26,918 fr. $7^2/_4$ kr. sa kamatom od 1. studenoga 1855 dosudila.

Županijski ovaj sud zato polag car. patenta od 16. siečnja 1854 izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnogš odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, jli od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne,

• prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potierajų samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. veljače 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu odredjuje u obziru dobarah g. Ivana Kapist. Adamović, ročište na dan 5. travnja 1856, u obziru pako dobarah gg. Dragutina i Rudolfa Adamović, ročište na dan 12. travnja 1856 u 9 satih prie podne pred ovim c. k. županijskim sudom, kojem ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi il prijave u propisanom roku predloženi budu tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta nèima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Osieku 3. stud. 1855.

Br. 5418/g. (582—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska raztereću-juća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. listopada 1855 broj 3561 pronadje u 1150 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $2^7/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Gubasevo i Spičkovina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Martinišće, gg. Adama i Julia Jagušić, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne,

prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 1. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 31. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 15. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn**, s. r.

Nr. 9130. (Izv.—585) (3—2)

Concurs-Kundmachung.

Ueber Aufrag der hoh. Landes-Commission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Croatien und Slavonien vom 27. October d. J. Z. 1276. wird zur Besetzung der erledigten k. k. Bezirks-Adjunktenstelle des zum Verwaltungsgebiethe der k. k. Požeganer-Comitatsbehörde gehörigen gemischten Bezirks-Amtes Kutjevo, womit der Gehalt jährlicher 700 fl. CMze. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe jährlicher 800 fl. CMze. verbunden ist, hiemit der Concurs mit dem Beifügen ausgeschrieben, dass jene Bewerber, welche diesen Posten zu erhalten wünschen, ihre mit den nöthigen Belegen instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Dienstwege binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in dem Amtsblatte der Narodne Novine gerechnet an die gefertigte Comitatsbehörde zu überreichen haben.

Als erforderliche Eingeschaften werden bezeichnet:

1. Das Lebensalter von mindestens 24 Jahren.
2. Die absolvirten juridisch-politischen Studien.
3. Die pracktischen Prüfungen, insoweit sie durch die hierauf bezugnehmende kais. Verordnung vom 10. October v. J. (R. G. Bl. Nr. 262) und durch den §. 8. der Amtsinstruktion für die Bezirksämter (R. G. B. XV. Stück Nr. 52. de 1855) erfordert werden.
4. Die Kenntniss der deutschen und der Landessprache.
5. Die bisher geleisteten Staatsdienste.

Nebstdem haben die Bewerber nachzuweisen:

6. Ihre sonstigen allfälligen Verdienste.
7. Ihren Stand.
8. Ihre allfälligen Verwandschaftsverhältnisse mit andern Beamten in den beiden Kronländern Kroatien und Slavonien.
9. Ob sie im Bereiche des Bezirkes Kutjevo ein unbewegliches Vermögen besitzen.

K. k. Comitatsbehörde.

Požeg am 23. November 1855.

Der k. k. Comitats-Vorstand.

Janković.

Nr. 336. P. (576—Izv.) (3—2)

Concurs-Kundmachung.

Ueber Auftrag der hohen Landes-Commission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Kroatien und Slavonien vom 22. October d. J. Z. 1158 wird zur Besetzung der k. k. Bezirksadjunktenstelle des zum Verwaltungsgebiethe der k. k. Požeganer-Comitatsbehörde gehörigen als Untersuchungsgericht fungirenden gemischten Bezirksamtes Verovitic in Terezovac, womit der Gehalt jährlicher 800 fl. und im Vorückungsfalle eines Bezirksadjunkten der mindere Gebühr jener mit 700 fl. CM. verbunden ist, hiemit der Concurs ausgeschrieben und beigefügt, dass jene Bewerber, welche diesen Posten zu erhalten wünschen, ihre mit den nöthigen Belegen instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Dienstwege binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in dem Amtsblatte der Narodne Novine gerechnet, an die gefertigte k. k. Comitats-Behörde zu überreichen haben.

Als erforderliche Eigenschaften werden bezeichnet:

1. Das Alter von mindestens 24 Jahren.
2. Die absolvirten juridisch-politischen Studien.
3. Die praktischen Prüfungen, insoweit sie durch die hierauf bezugnehmende kaiserliche Verordnung vom 10. October v. J. (R. G. Bl. Nr. 262) und durch den §. 8. der Amtsinstruktion für die Bezirksämter (R. G. Bl. XV. Stück Nr. 52. de 1855) erfordert werden.
4. Die Kenntniss der deutschen und der Landessprache.
5. Die bisher geleisteten Staatsdienste.

Nebstdem haben die Bewerber nachzuweisen:

6. Ihre sonstigen allfälligen Verdienste.
7. Ihren Stand.
8. Ihre allfälligen Verwandschaftsverhältnisse mit anderen Beamten in den beiden Kronländern Kroatien und Slavonien.
9. Ob sie im Bereiche des Bezirkes Verovitic ein unbewegliches Vermögen besitzen.

Požeg am 19. November 1855.

Der k. k. Comitats-Vorstand.

Janković.

Oglas.

Odpisom vis. c. k. popečiteljstva unutarnjih dielah od 21. studenoga t. g. br. 27,002|1064. odredjeno je sliedstvom sporazumnog zaključka vis. c. k. popečiteljstvah unutarnjih dielah i pravosudnog, da u cieloj krunovini slavonskoj imenito u obih županiah požežkoj i osiečkoj proti zločincem razbojništva i palenja bezotegno postupak priekog suda glave 19. sveobćeg kaznenog postupnika od 29. sèrpnja 1853 (zem. vlad. lista, razdiel I. kom. XXII broj 159. od godine 1853) u život stupiti imade.

U sliedstvu uredbe vis. c. k. hèrv. slavon. namiestništva od 26. stud. t. g. br. 20,934|4075. obznanjuje se vis. ova ustanova za ravnanje svakog tim dodatkom, da će svaki, koi se po proglašenju iste naredbe zločinstvom razbojništva ili palenja krivim učini, strogostju priekog suda, smèrtju kaznjen biti.

C. k. županijsko predstojništvo.

U Požegi 3. prosinca 1855.

C. k. županijske oblasti predstojnik.

Janković, s. r.

Nr. 2877. (550—Izv.) (3—3)

Editto.

L' i. r. Tribunale di Comitato notifica a tutti quelli, che sono chiamati al fedecommesso istituito da un antenato dei Cav. de Zanchi, consistente nel godimento dell' usufrutto d' una ruota del Molino Zvir situato in questa Cittá nella Contrada dei Molini al Nr. 769. e 771. essere stata presentata dai Sri. Guiseppe per se e per il minore fratello Giovanni ed Edoardo fratelli Cav. de Zanchi rappresentati dall' avv. Antonio Dr. Randich, di confronto ad un Curatore da delegarsi, alla posteritá' del preteso fedecommesso, la Petizione in punto d' insussistenza di fedocommesso e sua cancellazione dai libri tavolari.

Si notizia inottre essere stato nominato in curatore di detta posteritá l' avv. Sig. Giov. Renaldy, ed essere fissato pella produzione della risposta il termine di giorni 90.

Il ché tutto si rende noto col presente Editto, ché avrá forza di legale citazione, agli interessati dopiudetto fedecommeso, affinché possano, volenpr, munire il sunnominato curatore dè mezzi di prova e documenti, dei quali credessero far uso a propria diffesa, avvero elegersi e notificare a questo i. r. Tribunale un altro Procuratore, e fare finalmente ció che stimassero necessario nelle vie regolare e di guistizia.

I. R. Tribunale di Comitato.

Fiume li 26 Settembre 1855.

Per il Preside impedito

L' I. R. Consigliere.

Gvozdanović.

Marochino.

Nr. 2876 (Izv.—549.) (3—3)

Editto.

L' i. r. Tribunale di Comitato significa a tutti quelli, che sono chiamati al fedecommesso istituito da Guiseppe Cav. de Zanchi di Catto e Linkenberg, consistente nel godimento dell' usufrutto d' una Campagna nella sottocomune di Plasse ai Nr. 139 e 140, essere stata presentata dal Signor Guiseppe Cav. de Zanchi erede universale del def. Pasquale Cav. Zanchi mediante l' avv. Sig. L. Dall' Asta di confronto ad un Curatore da delegarsi alla posteritá del preteso fedecommesso, la Petizione in punto d' insussistenza di fedocommeso e cancellazione del medesimo dai pubblici libri.

Si notifica inoltre essera stato nominato in Curatore della posteritá l' avv. Sigr. Pietro Dabalá ed essere fissato pella produzione della Risposta il termine di giorni 90.

Tutto ció si rende noto col presente Editto, che avrá forza di legale citazione agli interessati al sudetto fedecommesso, affinchè possano, volendo, munire il suonominato Curatore dé mezzi di prova e documenti, dei quali credessero far uso a propria diffesá, avvero elegersi e notificare a quest' i. r. Tribunale di Comitato un altro Procuratore, e fare in fine tutto ció che stimassero necessario nelle vie regolari e di giustizia.

I. R. Tribunale di Comitato.

Fiume li 26. Settembre 1855.

Per il Preside impedito

L' I. R. Consigliere.

Gvozdanović.

Marochino.

Nr. 5819. (PZ.—39) (3—3)

Kundmachung.

Bei der hierorts vorgenommenen kommissionellen Eröffnung der unanbringlichen Briefen vom Oktober 1852 bis Ende September 1854 sind wegen des Einschlusses von Dokumenten, Geld oder sonstigen Werthgegenständen die im nachfolgenden Verzeichnisse angeführten Briefe ausgeschieden worden.

Post-Nro.	Jahrgang	Aufgabsort	Name des Absenders	Name des Adressaten	Bestimmungsort	Einschluss: Dokument oder sonstige Werthgegenstände	Einschluss: Geldbeträge fl.	Einschluss: Geldbeträge kr.	Der auf den ausgeschiedenen Retourbriefen haftende Porto fl.	Porto kr.	Siegelabdruck	Anmerkung
1	1852	Agram	Stefo Spolarec	Josef Shanon	Verona	Banknoten	5	—	—	—	A. S.	rekommandirt
2	»	Požega	Marković Kusman	Stef. Markovic	Mantua	»	3	—	—	—	Wappen	
3	»	Novi	Stipan Poladin	Saul Poladin	Mantua	»	2	—	—	—	P. Z.	
4	»	Fiume	Pepina Martinoli	Francesko Schager	Ancona	»	1	—	—	—	unkenntlich	
5	»	Agram	Peter Reglia	Ivan Reglia	Grobnik	Quittung	—	12	—	—	Wappen	
6	»	Skrad	Thomas Plese	Anton Plese	Agram	Banknoten	1	—	—	—	C. F.	
7	»	Essek	Josefa Laksić	Emerich Walassin	Ofen	»	2	—	—	—	F. X. F.	
8	»	Carlopago	Unbekannt	Feliće Serafini	Zengg	»	2	—	—	9	unkenntlich	
9	1853	Fiume	Raphael Spadani	Carlo Spadani	Marseille	Taufschein	—	—	—	41	Wappen	
10	»	Vinkovce	unleserlich	Adam Peroš	Semlin	Banknoten	2	—	—	—	unkenntlich	
11	»	N-Gradiška	Nikola Cernogay	Lotterie-Gesellschaft	Brood	»	1	—	—	6	N. C.	
12	»	Agram	Maria Rodacay	Alois Grail	Verona	»	1	—	—	—	R. L.	
13	»	Agram	Marie	Karl Hiller	Verona	»	5	—	—	12	unkenntlich	
14	»	Vinkovce	Juro	Juro Naplacsih	Peterwardein	»	1	—	—	—	J. W.	
15	»	N-Gradiška	Agnes Mihajlović	Berlić	Brood	Münzschein	—	30	—	6	L. S.	
16	»	Agram	unbekannt	Thodorović	Wojnić	Wechsel	30	—	—	6	unleserlich	
17	»	Agram	Marie Poje	Bezirkshptmschaft	Gotsché	Reisepass	—	6	—	12	unleserlich	
18	»	Agram	Bozo Mandić	Rade Mandić	Petrinja	Banknoten	3	—	—	—	unleserlich	
19	»	Požega	Simo Csardić	Mato Kulungić	Mantua	»	2	—	—	—	M. W.	
20	»	Fiume	Theresia Wastelić	Jos. Brasavač	Laibach	Schuldschein	15	53	—	—	Z. H.	
21	»	Essek	Karl Lakovsky	Lakovsky	Pesth	Banknoten	2	—	—	—	unkenntlich	
22	»	N-Gradiška	Jos. Jakl	Wenzl Jakl	sBeckerek	»	2	—	—	—	J B.	rekommandirt
23	»	Petrinja	unleserlich	Katharina Müller	Agram	»	3	—	—	—	unkenntlich	»
24	»	Agram	Joh. Wessel	Ant. Mottla	Prag	»	—	20	—	12	unkenntlich	»
25	»	Karlstadt	Peter Tomić	Franciska Tomić	Agram	Taufschein	—	—	—	6	unkenntlich	»
26	»	N-Gradiška	Stef. Pilokapić	Nik. Kovačić	Lemberg	Banknoten	1	—	—	—	ein Rad	»
27	»	Agram	Stef. Luketić	Thom. Luketić	Zagurie	Reisepass	—	—	—	—	unkenntlich	»
28	»	Essek	Joh. Gillinger	Joh. Gillinger	Wets	CMze.	—	10	—	12	J. D.	»
29	»	Essek	Paul. Dorothea	Ther. Heinrich	Podwin	Taufschein	—	—	—	6	10	»
30	»	Essek	Katha Curčić	Michael Curčić	Agram	Banknoten	2	—	—	—	Wappen	»
31	»	Karlstadt	unbekannt	Antonia Poanda	Agram	Reisepass	—	—	—	—	Wappen	»
32	»	Požega	Magdalena Gaya	Michael Lakner	Agram	Banknoten	1	—	—	9	unkenntlich	»
33	»	Bresnica	unbekannt	Barbara Mikulić	Agram	Todtenschein	—	—	—	6	Kirchensiegel	»
34	»	Karlstadt	Forić	Ilia Kasaković	Glogovitz	CMze.	—	10	—	12	Wappen	»
35	»	Delnice	Kritsch	Duimović	Fiume	Ring	—	—	—	—	N. R.	»
36	»	Sissek	Anna Karamasković	Kuzmacz	Semlin	Heimatschein	—	—	—	—	E. T.	»
37	»	Fiume	Biaggio	Flore	Planina	Banknoten	2	—	—	—	unkenntlich	»
38	»	Brood	Paniglav	Paniglav	Ankovće	CMze.	—	10	—	6	unkenntlich	»
39	»	Warasdin	Luka Gerlay	Nagy Josef	Novi Dvor	»	—	16	—	—	unkenntlich	»
40	1854	Essek	nicht angegeben	Jos. Franjvić	Como	Banknoten	3	—	—	—	Ant. Stobel	»
41	»	Fiume	nicht angegeben	Thom. Zeropina	Verona	»	2	—	—	12	J. T.	»
42	»	Brood	nicht angegeben	Frem Michael	Neutra	»	1	—	—	12	J. W.	»
43	»	Požega	Lajos	Moritz Balvany	Venedig	»	2	—	—	—	Wappen	»
44	»	Agram	Ther. Lukošić	N. Kalefatisch	Jaska	Taufschein	—	—	—	12	Wappen	»
45	»	S. Ivan Mil.	Marie Salomuna	Levar	Bellovar	Münzschein	—	10	—	6	C. K.	»
46	»	Essek	Joh. Despotović	M. Gajković	Baliman	Schulzeugniss	—	—	—	6	S. P.	»
47	»	Zengg	Fabian Balikić	Köller	Fiume	Münzschein	—	20	—	6	F. B.	»
48	»	Fiume	Franó Marlich	Ant. Bozas	Castelin	Banknoten	1	—	—	—	F. M.	»
49	»	Karlstadt	B. Funk	Max Heinrich	Ottočac	Wechsel	15	20	—	—	Funk et Heinrich in Karlstadt	»
50	»	Bellovar	nicht angegeben	Nicola Degoricia	Temesvár	Banknoten	1	—	—	—	unkenntlich	»
51	»	Karlstadt	Jos. König	Franz König	Verona	Münzschein	—	10	—	12	J. E.	»
52	»	Skrad	Kondanos Peter	Kondanas Janos	Rann	»	—	20	—	—	K. T.	»
53	»	Požega	Franz Langer	Karoline Preus	Bresslau	Wechsel 6 Duc.			—	—	Langer	»
54	»	Essek	Charlotte Desimović	Dosch	Siklos	Banknoten	1	—	—	—	Wappen	»
55	»	Karlstadt	Carl Schöller	Ant. Keller	Agram	Münzschein	—	20	—	—	K. S.	»
56	»	Essek	nicht angegeben	Joh. Poszin	Kutesiva	Banknoten	6	—	—	—	K. S.	»
57	»	Essek	Ant. Kinlin	Joh. Hamp	Pesth	»	3	36	—	—	J. K	»
58	»	Warasdin	Igo. Hafner	Herrman Hafner	Prag	Münzschein	—	30	—	12	J. K.	»

Diese Sendungen werden den sich gehörig ausweisenden Aufgebern oder Adressaten gegen Bezahlung der darauf allfällig haftenden Portogebühren entweder bei der gefertigten Postdirection oder im Wege der betreffenden hierländigen k. k. Postämter ausgefolgt.

Diejenigen Geldbeträge, welche nach Ablauf von drei Monaten vom Tage der ersten Einschaltung dieser Kundmachung gerechnet, unbehoben geblieben sind, werden zwar für das Postgefälle in Empfang verrechnet, allein deren Zurückgabe, gleich wie der Dokumente und Werthgegenstände au nach dieser Frist noch verfügt, wenn von Seite des Reklamanten das Eigenthumsrecht gehörig erwiesen wird.

Agram am 22. November 1855.

K. k. Postdirektion für Kroatien und Slavonien.

Klempaj m. p.

Br. 2669. (Izv.—590) (3—3)

Oglas jevtinbe.

Za iznajmljenje privažanja biele morske limito soli za pogodovano žiteljstvo kotara Vel. Goričkog u 25,314 funt. za godinu 185⁶/₆ iz riečke c. kr. glavne solare razpisuje se ovim javna jevtinba na dan 17. mieseca prosinca t. g., koja će se u pisarni ovog c. kr. kotarskog ureda u predpoldašnje vrieme obdèržavati, kamo se svi privažanje limito soli preuzeti želeći, providjeni 10% jamčevinom polag dostatne ciene proračunati se imajućom, ovim najuljudnie pozivaju.

Zajedno se oglašuje, da će se do čina licitacie primati takodjer pismene ponude.

U Vel. Gorici 22. studenoga 1855.

C. k. kot. predstojnik.
J. Nemčič.

Kundmachung.

Die Direction der priv. österr. National-Bank bringt hiermit zur Kenntniss, dass wegen der Vorarbeiten zu der in der ersten Hälfte des Monates Jänner 1855 vor sich gehenden Dividenden-Auszahlung

„vom 17. December 1855"
„bis inclusive 12. Jänner 1856"

bei der Liquidatur der Bank, weder eine Umschreibung oder Vormerkung von Bank-Actien, noch eine Hinausgabe von Coupons, oder eine Ausfertigung neuer Bank-Actien Statt findet.

Die Wieder-Aufnahme aller dieser Amtshandlungen beginnt

„am 14. Jänner 1856."

Wien, am 7. December 1855.

Pipitz,
Bank-Gouverneur.
Sina,
Bank-Gouverneurs-Stellvertreter.
Robert,
Bank-Director.

OGLASNIK.

Oglas.

Od nove godine prima niže podpisa... ničtvo opet svoje ruke, i poziva k pre... sedmi tečaj

zagrebačkoga katoličkoga lista.

Ovaj cèrkveni časopis izlazit... 1856. kao dosad na tjedan po jeda... lom tabaku a predplatjivana mu je... na cielu godinu:
za domaće u Zagrebu 4 fl.
za izvanjske poštom 5 „
Na pol godine:
Za domaće u Zagrebu 2 ...
za izvanjske poštom 2 ...

Nikola...
naučitelj bogo...

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bérzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 15. PROSINCA 1855. Broj 287.

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Genove, 9. pros. Kraljica Amalia podpunoma je ozdravila. — I u Kasalu ustanovljena je englezko-francezka verbunka.

Iz Turina, 11. pros. Nekadašnji poslanik kod bečkog dvora, grof Pralormo, jučer je umro.

Iz Londona, 12. pros. „Mornig-Post“ veli, da je istinita viest o predaji Karsa, nu Kmety da je utekao. — Englezka je banka povlašćena, da izda banknote u iznosu od 475,000 funtih šterl. preko opredieljene svote.

Iz Pariza, 12. pros. „Moniteur“ javlja iz Madrida: Maršal Pelissier dobio je velekèrst španjolskog reda Ferdinanda. General O'Donnel priobćio je francezkom poslaniku, da je kraljica odlučila, da se stanoviti broj odlikovanjah stavi francezkoj vladi na razpoloženje, da se razdiele medju krimsku vojsku.

Austrianska carevina.

U Zagrebu, 14. prosinca. Njegova preuzvišenost g. ban i fzm., Josip grof Jelačić, vratio se sinoć u $^{1}/_{2}$ 8 satih sretno ovamo.

— Njeg. c. k. apost. veličanstvo podielilo je žandaru Ivanu Hallamanu od 10. regimente srebèrni kèrst zaslugah za pokazanu razboritost i odvažnost kod izvèršivane posred težkih okolnostih službe javne sigurnosti.

U Zagrebu. Gospoda Smith i Meynier u Rieci dobiše za svoje papirne proizvode na parižkoj izložbi kolajnu pèrve vèrsti.

Knin 16. stud. Svoj Bosni a dosta i Dalmacii poznato je zlotvorno pleme begovah Kulinovićah, koji su rodom iz Bihća, no na mnogo stranah svoje begluke imaju. Od njih nema gorjih nazlijah što se čuti može. Dok su svakojake balije turske neograničenu vlast nad rajom imale, ovi su Kulinovići mnogo živih hristjanah na kolac nataknuli pak bi gdiekoji u ovakom užasnom mučenju po pet i šest danah živio i to bi oni običavali činiti na najveće naše prazdnike. Kome bi pak onako prosto glavu odsiekli to bi smatrali za malu stvar kao da mu ništa ni učinili nisu; i ko bi mogao opisati, koliko su ovi glasoviti ugursuzi biednoj raji po krajini zla učinila. Nieki dan su njih dva bega sa još dva Turčina ovdie u Knin došli, i kad su se natrag vratili, napastovali su na carskoj cesti jednoga čovieka u selu Golubiću, koi da ne bude pod most utekao, glavom bi platio. U selu Stermici dodju pred jednu birtiju, zapitaju rakiu i popivši je, razbiju bocun, pak svoj put; kada su bili na sried sela, sretnu paroka Stermičkoga o. Nikolu Plavšića, koi je išao na bolestnike od kolere umiruće, obore ga s konja, uhvati ga jedan za bradu a drugi za kose: „Zašto se ti pope s puta ne ukloniš? Eh valaj nećeš više nikoga ispoviedati, nego ljubi nam ruku.“ Tako govoreći dèržali su mu gole velike noževe nad vratom, i dok čuše da po selu larma se na njih diže, ostaviše izprebijata i tek živa popa, kome su htieli glavu odsieći i konja odvesti na carskoj cesti, i pobiegnu odmah na stranu k planini. Za njima poteku mnogi seljani i na Grabu (pazaru na medji u istom selu) stojeći žandari, ali sreća za Turke te je bila magla i pristupila noć, koje im je za uteći mnogo pomoglo. Jedan je samo ranjen, ostane im jedna konjusina i na njoj nješto cukra i kafe i još niekih stvarih od vèrlo male važnostni. Sutra dan je komisia otišla stvar izpitati i našla sveštenika u hèrdjavom stanju. Već ćemo viditi šta će sliedovati od ovog turskog zuluma nad nevinim sveštenikom u našem mirnom carstvu.

Putnici, koji iz Turske ovud k moru prolaze, kažu, da je vladika Antim dao 40 dukatah Turkom za muštuluk, da je Sevastopolj otet. Još je ovaj vladika Bošnjak, koi se rodio u selu Starome vlahu blizu Novoga-Pazara. On je izpočetka bio mirski sveštenik i dvie godine župnik u Travniku na puno zadovoljstvo obćine, no čudo da odkako je veliko dostojanstvo dobio, postade najveći globioc i tiran, čemu se njegovi saotačastvenici nisu nadali, nego su mislili da će ih od njega sunce ogrijati. I sami se Turci smieju kako on rukopolaže diecu od 12 godinah i za dukate daje im župe na sablazan naroda i javnu sramotu pravoslavja. (S. D.)

U Beču, 13. pros. Povodom sretnoga rodjenja njenoga velič. carice prečastni je gosp. posvećeni biskup vitez Letovski položio 1500 fr. za utemeljenje četvèrtog čuvališta malene dietčice. Dotični ravnajući odbor oživotvorio je upravo na imendan njenoga veličanstva taj u svojoj versti u Krakovu četvèrti zavod.

— Generalmajor i brigadir Josip baron Reichlin-Meldegg, imenovan je glavnim nadzornikom snabdievanja i predstojnikom V. oddiela III. odsieka kod najvišjeg vojnog zapoviedništva.

— „Ost-D. Post“ piše, da je dovèršena osnova novog zakona o obèrtništvu, i da pèrvi paragraf toga zakona proglasujé svaki zanat, koi s redarstvenih obzirah nepodleži pažnji, za slobodan.

— Njeg. car. visost prejasni gospodin nadvojvoda Maksimiljan poslao je gosp. Blažu Špolaru, u kojega je kući prigodom nesreće sebi dogodivše se našao punu ljubavi njegu, svoj lik u zejtinu i poklon od 1000 fr.

— G. Ivan Meyer (Štamec) odrekao se izbora za upravitelja vierovaonice radi neizmiernih svojih privatnih posalah; i ravnatelj banke g. Ljud. Robert podnio je ostavku na svojoj časti.

— Novi englezki poslanik, sir Hamilton Seymour predao je jučer njeg. veličanstvu u posebnoj audiencii svoja vierodanja pisma.

Iz Tèrzta, 12. pros. Njeg. visost hercog saksokoburg-gotski prispio je iz Mlietakah ovamo.

Njen. velič. carica dostojala je na molbu ravnateljstva zavoda za odgojenje valjanih služkinjah u Tèrztu milostivo odobriti, da se zavod taj u buduće nazove Elisabet-zavod, te je u znak svoga previšnjega zadovoljstva ravnateljstvu zavoda poslala 300 forintih.

— Mi smo ovih danah polag „Presse“ javili, da je prodaja ustupljenih banki dèržavnih dobarah započela, i da je grof Kinski od banke kupio dobro Podjebrad za tri miliona. — Sad proizlazi, da je spahiluk Podjebrad još g. 1839. dèržava prodala Sini za 1.634.050 for., dakle da od to doba više nije Podjebrad dèržavno dobro.

— Na vierovaonicu podpisano do jučer 300 milionah.

— Dèržavni šematizam, koi je g. 1848 prestao izlaziti, opet će buduće g. 1856 počet izlaziti.

— Polag nieke bèrzojavne viesti iz Galca od 10. o. m. biesne na cèrnom moru od niekoliko danah žestoki vihri. Mnogi ljudi i ladje propale su u Sulini. Lloydov parobrod „Ferdinand I“ biaše toga dana prispio u Galac. U doljnim podunavskim zemljama vlada jaka zima (polag ovog bèrzojavnog izviestja iznosila je danas u Galcu zima 12 stepenah). U ostalom Dunav je još prost od leda.

Iz Oršave javlja se, da je zemlju pokrio snieg tri stope dubok. Obćenje je otežčano.

— Izmedj Moldavie i Besarabie ležeća miesta na lievoj obali Pruta, koja dèrži austrianska vojska, kriomčaro u veliko s naselbinskom robom i solju. Moldavska vlada pozvala je zapoviednika c. k. vojske u Moldavii fml. grofa Paara da kriomčarenje to oružanom rukom dokine. Grof Paar odbio je taj poziv, navodeći u odgovoru, da se duh sklopljenoga izmedj Austrie i Turske ugovora jedino tamo proteže, da se granice občuvaju od oboružane navale Rusah, nipošto pako, da Austrianci izvèršuju redarsku službu. To spada izključivo u obseg dielovanja moldavske vlade.

— Bečki dopisatelj „Constitutionela“ potanko razlaže poslanstvo generala Canroberta; no iz dugoga toga pisma nedoznaje se ništa više, nego to, da je sva vierojatnost, da se skandinavske vlade neće pridružiti budućem ratovanju zapadnih silah.

Sèrbia.

U Beogradu, 6. pros. Onomadne govoreći o vladajućoj skupoći rekosmo, da se kod nas glavnie potrebe za život, a imenito hlieb, još jednako dèrže na umierenoj cieni. U srazmieru sa ostalim stvarma hliebac je doista do sada bio umierene ciene, ali sad se i njemu ciena podigla. Od prejuče je oka hlieba po 60 parah. — Zima nam je nastupila vèrlo stroga. Od ovo dva — tri dana sasvim je studeno i snieg je napadao dosta veliki, te sad se ponajviše samo na saonicama voziti može. — Kao kuriozna stvar o vladajućoj skupoći napominjemo, da je ovih danah jedan seljak tražio za jednoga zeca 5, slovom pet cvancikah. Ovo je kod nas nečuveno! — Nemožemo da neobratimo pozornost čitajućeg svieta na zvanično izviestje, po kome je najvišim zaključenjem ustanovljena ciena soli po 1 gr. na oku. Ovo otačesko staranje njegove svietlosti o obćem blagu kod svakoga će pobuditi najtopliu blagodarnost. (S. n.)

Beograd 6. pros. Obraćamo pozornost naših čitateljah na jedno za sèrbski narod vèrlo zanimljivo i važno dielo. Prie kratkog vremena imali smo priliku u knjažeskom konaku viditi liepu zbirku obrazah najznatniih ličnostih novie sèrbske historie. Kao što smo dobro i pouzdano izviešteni, nauman je o dobru i napredku sèrbskog naroda bodro starajući se svietli knjaz sastaviti podpunu galeriu obrazah onih ličnostih, koje su od početka za sèrbsku slobodu sliedstva punog pokreta g. 1804 pa do najnoviih vremenah znatnii u razvitak sèrbskog narodnog života upliv imale. Svietli knjaz, da bi namieru svoju postigao, nežali ništa, samo da se ovo dielo što u većem savèršenstvu izvede: on pokazuje pri ovoj namieri najveće svoje učastje i revnost, i želi tako u slikanim obrazima predstaviti i sèrbskom rodoljubu, i svakom strancu one junake, i ona lica, koja su se s požèrtvovanjem svoga života trudila, da se ugnjeteni onda još sèrbski narod oslobodi. Izvèršenje ove namiere povieren je od svietlog knjaza ovdašnjem našem slikaru g. Kneževiću, koi od duže vremena na ovom dielu s najvećom revnosti i trudom radi, i koi je u dielu svom toliko uspieo, da sad već više najznatniih ličnostih slikanih imamo. Važnost sveg preduzetja i namiere uvidit će i pojmit će svaki onaj, koi zna, kako je

važna poviestnica za svaki narod i koi razumie, da svaki znatnii dogadjaj u svakom narodu u svezi stoji sa niekom ličnosti, koja je pri tom dogadjaju najviše dielovala. Da nije bilo bezsmèrtnog Kara-Gjorgja i njegovih neustrašimo hrabrih vojvodah, bi li imali Sèrbi slobodu, koju sad uživaju? Zaista ne. Pobožno, čisto, blagodarno moramo se siećati premaovim licama, koja su rieširteljni upliv imala u prevažne dogadjaje sèrbskog naroda: pa kad svietli knjaz želi u nezaboravnosti odèržati ne samo diela, nego i čerte licah ovih hrabrih muževah, dužni smo mu svi za tako veliku i važnu uslugu, koju sèrbskom narodu čini obvezani biti istinitom i sèrdačnom blagodarnosti. Svaki obraz ima u visini 3, i u širini više od 2 stope; i svaki se nalazi u liepom pozlaćenom ramu. Ovo su dosad napisani obrazi, koji se u spomenutoj galerii svietloga knjaza nelaze: Karagjorgje, knjaz Miloš, knjaz Milan (obraz knjaza Mihaila sad je u poslu, poslie ovog stavit će se obraz sadašnjeg knjaza) Jakov Nenadović, Prota Nenadović, Mladen, hajduk Velko, pop Luka, Čorak Anta, Dositej, Cincar Janko, Stojan Simić, Avram Petronijević, Janićije Gjurić, buljukbaša Jokić, i knjaginja Ljubica. (S. D.)

Rusia.

— „N. Pr. Ztg.“ ima zanimljiv dopis iz Litavske, koi stanje ruskih mužikah u onom predielu opisuje. Dopisnik imedju ostaloga veli i ovo: „Što se tiče nàjprie i najprie stepena izobraženja zemljedielčevog u duševnom i naravstvenom obziru, to on nije istina učio metodiku, ali su njemu zemaljski zakoni, njegova prava i dužnosti vèrlo poznate; on u ovom predielu govori osim njegovog predieljnog nariečja, poljski i ruski, i veliki dio i piše te jezike, i što je najglavnie, on je bogobojazljiv, ljubi svoga cara ima i patriarhalnu privèrženost prema svojim spahiama. Što se tiče njinog blagostanja, to je vèrlo dobro.“ Poslie dopisnik opisuje podrobno imanje jednoga težaka, koje je prilično, i njegove dacie. U novcu ima seljak plaćati vladi godišnjih 8 sr. rub.; a spahii 3 sr. rub. Seljak ima osim toga davati svake godine opredieljenu kolikoću zèrnah u magazin, o čemu je inače bilo govora u ovim listovima. Dalje produžuje dopisatelj: „Spahia i težak, ako nerade protiv zakona, osiećaju ruku vlade samo po njenom tihom, blagom, ali kriepkom bdienju nad zakonom i redom. Pritom je jedno pojavljenje jedinstveno u svom rodu u obziru dèržavno-financialnom, da se u zemlji dacie nisu ni u jednu kopejku povisile, pored sveg više nego dvogodišnjeg rata. Mi živimo ovdie kao da je najdublji mir. Istina češće prolazi ovuda vojska, ali od nje nema težak nikakvih neugodnostih niti troškovah. Oficir i soldat imaju sve, što im treba, sa sobom; i ništa, od jedared ništa neište se, osim slame za postelju vojnika i dèrvah za kuvanje. Zapt zaslužuje najveću pohvalu. Ja sam imao ovdie češće soldate na kvartiru, ali sam se tome svakad radovao.“ Tu navodi dopisnik dva krasna primiera kako se vladaju ruski vojnici i oficiri.

Talianska.

— O strahovitoj onoj oluji, koja je u Mesini bila, piše „Triester Zeitung“: Oluja, kakova se težko igdie pojavila, započe dne 12. stud. noćju u 1 sat i biesnila je do 11 satih u jutro sliedećeg dana. Gèrmljavina i bliskanje tresaše neprestano zrakom, i kiša je padala kao iz kabla. Mnogobrojni potočici narastli su i pretvorili se u divlje rieke, i ponesoše sa sobom ljude, kuće, dèrvlja i živad. Bèrda se stropoštaše, kao da su im temelji podkopani i mnogi prediel nije za razpoznati. Do 7 satih u jutro pošlo je nastojanju ljudih za rukom nieke spasiti od divljih življah, no kasnie biaše to nemoguće i do 60 ljudih izgubilo je život u valovima. Vodovodi biahu svi razoreni, i u cieloj Mesini biaše samo jedan bunar, iz kog se dobavljala voda za pilo. Mlini su takodjer podpuno uništeni tako, da poglavarstva u Katanii i Kalibrii moradoše brašno kupovati. Ceste se samo velikim naporom popravljaju, da se može po njima voziti. Mnoge obitelі ostaše bez krova i hlieba i sèrce puca u čovieku, kad vidi cieli red nesretnikah bez odieće molećih za komadić hlieba. Ciela šteta ciene na više od 4 miliona dukatah.

Dania.

— Još se ništa nečuje kad će se u Kopenhagenu započeti konferencia o sundskoj carini. Što se pak glasalo, da će i sjedinjene dèržave sieverne Amerike poslati na tu konferenciu svoga zastupnika, to je bilo neosnovano: sjedinjene dèržave zacielo neće nikoga slati. Poznato je, da su se sjedinjene dèržave odrekle ugovora, u kome sa Danskom stoje, a taj ugovor iztiče na prolieće. Po tome kao da sjedinjene dèržave neće više ni da se razgovaraju o ovoj stvari.

Velika Britania i Irska.

— Bečkoj „Pressi“ pišu iz Londona: U interesu aliance, koja postoji medju Englezkom i Francuzkom, u napredak će se sve, što se god bude preduzimalo, raditi po uzajemnom dogovoru. Više je nego samo glas, da kralj belgijski doista gleda posriedovati. Kao što se čini, englezki je kabinet slabo naklonjen na to pristati, a medjutim Francuzka više ili manje pokazuje se naklonjena. Francuzka kao da sad življe i jače nego igda osieća da joj je mir potreban, jer neizmierne žèrtve, koje je i do sada već prinela, ako se još i nastave neodgovaraju nimalo posliedicama borbe, koja malo ili i nimalo nedaje materialne koristi. Razlika u mišljenju naročito se pokazuje u postupanju predstavnikah zapadnih silah u samoj Turskoj, a imenito od francuzke strane tuže se na samovoljno vladanje lorda Redklifa, koje je ovaj osobito pokazao i pri naimenovanju novoga gèrčkog patriarha. Počem se pak zna, da Švedska ostaje postojana u svojoj neutralnosti, a medjutim nemože se računati, da će se Pruska skloniti da se riešiteljno izrazi u smislu besiede, koju je car Napoleon izgovorio pri zatvoranju izloga radinosti, to je može biti došlo vrieme, da savezne sile opredieІe stalan program o ratnom pitanju za u napredak.

S bojišta.

— „Milit. Ztg.“ od 12. pros. piše: „U našim carigradskim izviestjima nespominje se ni jednom rieči, da bi Omerpaša s vojskom došao bio pred Kutais. Ako li bi se to obistinilo, to bi se bila morala izviestja iz Pharisa izravno u Marselj slati. U Carigradu glasilo se pouzdano, da Omerpaša od porte traži vojske i novacah, da može svoje operacie nastaviti. — Kod Čuruksua skuplja se znamenita tursko-egipatsko-tunezka sila. Sèrdar je naime doznao, da se u Akalčiku smiestio ruski jedan sbor od 16.000 m., da odanlie zaprieti Batumu a poslie da s ledjah operira prema vojsci turskoj, marširajućoj na Kutais. Ruski vèrhovni zapoviednik, koi je s glavnom silom svoje vojske uzeo zimna staništa pred Karsom, poslao je doduše jaka oddieljenja u Kutais i Akalčik, nu s naputkom, da se samo onda predje u ofenzivu, ako dotični zapoviednik nadje za shodno. Da je generallieutenant knez Bebutov napravio valjane uredbe za obranu Pharisa, to načelnik generalštaba Omerpašina i sam u svom izviestju navodi. I prema Hassankalu krenuše dva ruska sbora, i to drumom od Karsa i drumom Bajazidskim. Tom operaciom prekinut je marš Velipaše (13.000 m.) prema Karsu i Selimpaša iz Erzeruma morao je s 8000 m. krenuti prema Hassankaleu, da podupre Velipašu. Turski ratni ministar poslao je medjutim tako na sèrdara kao i na Omerpašu zapovied, da se sva moguća sredstva poprimu, da se Kars obsade oprosti. Da li će rečenoj dvojici pašah to za rukom poći, morat će skorim riešiti sè.

- Iz Krima neima ništa novoga. Saveznici su južnu stranu sasvim ostavili, samo su nieke straže ostavljene u onim zdanjima, kuda nemogu prodrieti bombe.

Drugi kozački regiment turski pod zapoviedništvom grofa Zamojskog pritielovljen je englezko-turskom kontingentu, koi sad u svemu ima 8 konjaničkih regimentah. Rečeni grof izjavio je, da će za Englezku sastaviti jednu poljsku legiu od 10.000 m., i već je tome početak učinjen. Englezka se vlada odmah obvezanom pokazala spram grofu Zamojskom i njega imenovala englezkim generallieutenantom.“

— Najnovia izviestja u Krimu, gdie je usljed nastupivše stroge zime sasvim zavladalo primirje, dopiru do 25. studenoga. U Sevastopolju pao je duboki snieg, vojska kod Traktira podigla je teater; u Kamišu posvetit će se skorim jedna cèrkva. Konačno je zaključeno, da se sevastopoljsko brodogradište razori i u zrak digne. Rusi jako utvèrdjuju svoju poziciu kod Inkèrmana, isto tako podižu mnogobrojne redute na Čèrnaji; na sievernoj strani Sevastopolja nebave se toliko utvèrdjivanjem. Još se uviek glasalo, da će se po svoj prilici skorim zametnuti na Čèrnaji kakova bitka. — Uzgredna željeznica iz Balaklave u Kamaru dogotovljena je; ona će se voditi do Kadikoja.

Bečka burza

dne 14. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	$74\frac{7}{8}$
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	$77\frac{9}{16}$
dto . . . . » $4\frac{1}{2}$%	
dto . . . . » 4%	$59\frac{1}{4}$
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » $2\frac{1}{2}$%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	
» » » » » 1839, » 100 »	
» » » » » 1854, » 100 »	$97\frac{1}{4}$
Bečko-gradski banko . . . . . . sa $2\frac{1}{2}$%	
» » » . . . . » $2\frac{1}{4}$ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	70
Bankovne dionice komad po	919
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	$307\frac{1}{2}$
dto dto s plaćanjem na rate	$338\frac{1}{4}$
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.	$2092\frac{1}{2}$
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	558
» » Lloyda u Tèrztu . . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	110
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	$108\frac{7}{8}$
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	$80\frac{1}{2}$
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	10-46
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	$109\frac{3}{4}$
Marseille za 300 frankah . . . . »	
Pariz za 300 frankah . . . . »	128^{1}[illegible]
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . parah	24[illegible]
Carigrad za 1 forint . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati . . . .

Srebro od 13. prosinca . . . .

SLUŽBENI LIS[T]

N. 12,667. (40—VI.)

Avviso di Concors[o]

Presso il Governo Centrale Mari[ttimo] ste si è reso vacante un posto di Se[...] annuo soldo di fiorini Milla duecent[o] dio locale del dieci percento, nonc[h]
alla promozione al maggior soldo di an[...]

Coloro che intendessero aspir[...] sto, ovvero ad un posto di Conce[...] stipendio di fior. 700 ed il sussid[...] che potrebbe eventualmente rend[...] so la medesima Autorità, dovran[...] tramite della preposta Autorità [...] bre p. v. alla Presidenza del [...] Marittimo le loro istanze corro[...] documenti.

Trieste li 27 Novembre [...]

ad Nr. 1417 ac. 1855. (Izv.—597) (3—2)

Licitations-Kundmachung

über die im Bereiche des k. k. Essefer Baubezirkes an dem Komitats-Gebäude zu Miholjac auszuführenden Adaptirungs-Bauten.

1) Zufolge hohen k. k. Ministerial-Erlasses vom 15. Sept. 1855, Z. 20116/1374, werden an dem Komitats-Gebäude zu Miholjac dolnji behufs der Unterbringung des Bezirks- und Steueramtes, dann der Vorstandswohnung und der Arreste die auszuführenden Adaptirungs-Bauten um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Namens im Bezirke	Namens in d. Gemeinde	Namens in d. Ortschaft	Die bezeichneten Bauherstellungen bestehen in	fl.	kr.	wird ausgeboten fl.	wird ausgeboten kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	Betrag des zu erlegenden Vadiums kr.
	Miholjac dolnji	Miholjac dolnji	Miholjac dolnji	Für das k. k. Bezirksamt und die Arreste:						
1				Maurerarbeit sammt Materiale .	3216	3	7348	35	367	$25^{6}/_{8}$
2				Zimmermannsarbeit s. Materiale	1699	46				
3				Ziegeldeckerarbeit sammt Materiale	944	15				
4				Tischlerarbeit	472	47				
5				Schlosserarbeit	564	39				
6				Anstreicherarbeit	130	57				
7				Glaserarbeit	65	48				
8				Hafnerarbeit	49	—				
9				Eisenwaaren	205	20				
				Für die Wohnung des k. k. Bezirks-Vorstandes:						
10				Maurerarbeit sammt Materiale .	83	$21^{1}/_{8}$	220	$32^{1}/_{8}$	11	$1^{5}/_{8}$
11				Zimmermannsarbeit s. Materiale	98	28				
12				Tischlerarbeit	14	55				
13				Schlosserarbeit	23	—				
14				Schmiedearbeit	—	48				
				Zusammen	—	—	7569	$7^{1}/_{8}$	378	$27^{3}/_{8}$

Datum und Ort der Versteigerung: Am 21. Dezbr. 1855 im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes zu Miholjac dolnji.

2) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung gegeben haben wird, zugelassen.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung der hiezu bestimmten Lizitations-Kommission einzuhändigen.

4) Jedermann, er möge für sich oder als Bevollmächtigter bei der Lizitation Anbote stellen, hat vor der um 9 Uhr Vormittags im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes zu Miholac beginnenden mündlichen Ausbietung das fünfperzentige Vadium von jener Summe zu Handen der Lizitations-Kommission zu erlegen, welche der betreffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entspricht, auf welche er zu offeriren beabsichtigt.

5) Bei der Versteigerung, wobei die Ausbietung im Umfange des ganzen Baues erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch bis zum Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem kk. Bezirksamte zu Miholjac überreicht werden müssen, weil sie später nicht mehr angenommen würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem 15 kr. Stempelbogen geschrieben, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: „für welchen Bau (für welche Arbeitsleistung) der Anbot lautet" versehen sein; im Innern aber enthalten:

a) die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheits-Preisverzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden Bauführung (Arbeitsleistung) zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das fünfperzentige Vadium von jenem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für die obangeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage bei dem gefertigten kk. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote mitgetheilt worden sein wird.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratifikation.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersteren, bei gleichen schriftlichen Anboten aber denjenigen der Vorzug eingeräumt, welche früher offerirt wurden, worüber das Nr. der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungs-Resultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Perzent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmäßigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher gblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangsbestätigung sogleich zurückgestellt.

13) Dem Ersteher werden nach Maßgabe des fortschreitenden Baues und auf Grund des vom betreffenden Bauleiter hierüber auszustellenden ziffermäßigen Certifikates à Conto-Zahlungen bis zu zwei Drittheilen der Kontraktssumme bei dem k. k. Steueramte zu Miholjac flüssig gemacht und ausbezahlt, während das dritte Drittheil hingegen dem Ersteher nach gänzlicher Bauvollendung und anstandloser Kollaudirung daselbst erfolgt werden wird.

Vom k. k. Bezirks-Bauamte.

Essek, den 1. Dezember 1855.

Nr. 4198 — 1855. (573—Izv.) (3—3)

Edict,

zur executiven Feilbiethung des der Frau Anna Rogović gehörigen Hauses Nr. 176 in der untern Stadt Essek.

Vom k. k. Comitatsgerichte Essek wird hiermit kundgemacht: Es sei über Ansuchen des Herrn Ladislaus Arvay de praes. 3. November 1855, Z. 4198|Civ. als Cessionärs des Herrn Johann Nešković in der Processsache gegen seine Schuldner Eheleute Aloys und Anna Rogović, wegen einer Forderung pr. 618 fl. CM. c. s. c. die executive Feilbiethung des der Schuldnerin Frau Anna Rogović gehörigen auf 2113 fl. CM. gerichtlich geschätzten Hauses Nr. 176 in der untern Stadt Essek bewilligt, und es seien zur Vornahme derselben die Termine auf den 3. Jänner und 5. Februar 1856, jedesmal Vormittags 10 Uhr in der Kanzlei dieses Gerichtshofes angeordnet worden.

Es werden daher zu dieser Feilbiethung Kauflustige mit dem Bedeuten vorgeladen, dass jeder vor Zulassung zur Anbiethung ein Vadium vom 200 fl. erlegen, und dass der Käufer die auf das Haus intabulirten Schulden, so weit der Kaufschilling reichen wird, nach Anweisung des Richters übernehmen müsse, und wird zugleich denselben eröffnet, dass das Schätzungs-Protokoll und die Licitations-Bedingnisse in der Kanzlei eingesehen, und Abschriften davon erhoben werden können.

Ausserdem aber werden alle jene, welche, ungeachtet ihnen keine besondere Verständigung von dieser Feilbiethung zugekommen ist, durch die Eintragung in die öffentlichen Bücher gleichwohl ein Hypotekarrecht auf dieses Haus erworben zu haben glauben, aufgefordert, dasselbe bis zum Verkaufe desselben Hauses so gewis bier bei Gericht anzumelden, widrigenfalls sie es sich selbst zuzuschreiben haben würden, wenn die Kaufschillings-Vertheilung ohne ihre Beiziehung vorgenommen, und sie dadurch so weit der Kaufschilling durch dieselbe erschöpft werden sollte, ausgeschlossen werden.

K. k. Comitatsgericht.

Essek den 10. November 1855.

Nr. 11183. (349—DS.) (3—2)

Conkurs-Kundmachung.

Zur Wiederbesetzung dreier bei der k. k. gemischten Bezirksämtern im Bereiche dieses Comitats erledigten Aktuarsstellen, womit ein Gehalt von 400 fl. CM. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 500 fl. verbunden ist, wird der Concurs mit der Frist von 4 Wochen von Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in der Narodne Novine angerechnet hiermit ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Dienstesstellen haben ihre gehörig belegten, an die k. k. Landes-Commission für die Personal Angelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Agram gerichteten Gesuche, wofern sie bereits in Diensten stehen, im Wege der vorgesetzten Behörden binnen obiger Frist bei der k. k. Comitats-Behörde zu Agram einzubringen, und hierbei Geburtsort, Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ledig, verheirathet oder Witwer, nebst Anzahl der Kinder) die Studien und sonstige Befähigung mit Rücksicht auf den § 13 der Allerhöchsten Bestimmung von 14. Septemb. 1852 über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter, dann die Sprach-Kenntnisse, bisherige Dienleistung und sonstige allfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen.

Insbesondere sind zur Bewerbung um obige Stellen die mit gutem Erfolge zurückgelegten Rechts und staatswissenschaftlichen Studien, dann die zurückgelegte Geschäftspraxis nebst den bestandenen praktischen Prüfungen im Sinne des § 2. der kais. Verordnung von 10. Oktober 1854 L. G. B. Nr. 262 auszuweisen.

Schlüsslich ist anzugeben, ob und in welchem Grade der Bewerber mit den Beamten bei den gemischten Bezirksämtern Kroatien und Slavonien verwandt oder verschwägert sei.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.

Agram den 5. December 1855.

Br. 7750./civ. (184 Dp.) (3—3)

Izrok.

C. kr. zemaljski sud u Zagrebu objavlja ovime, da je na molbu g. Stiepana Vrabčevića, kao stečajne mase Franje Peera, upravitelja u sporazumljenju vierovničkog odbora uz odobrenje predloženih dražbenih uvietah prodaja sudbena mlina sa pristojališti, kod sv. Savera pod br. 241. pokraj grada Zagreba ležećeg na 9725 fr. $27^{1}/_{2}$ kr. sr. sudbeno procienjenog dozvoljena, i udied toga rok pèrve dražbe na 7. siečnja 1856, a druge na 8. veljače 1856. svagda u 9 satih prie podne u dvorani ovog c. k. zemaljskog suda opredieljen.

S toga pozivaju se upitni mlina kupiti želeći, na opredieljene dane time, da će imati kod dražbe 5% odustatnina od kupovnine u ruke sudbenog povierenistva položiti, te da će kupac morati terete na istom mlinu uknjižene na koliko nje kupovnina prikrije, po naredbi ovog c. k. zemaljskog suda preuzeti.

Ujedno se priobćuje, da se procienbeni zapisnik, zatim dražbeni uvieti kao i tabularni izvadak u pisarni ovog c. k. zem. suda viditi i istih prepisi dobiti mogu.

Napokon pozivaju se svi oni, koji akoprem na posebnom o ovoj prodaji ubaviešćeni nisu, a na upitni mlin unosom u zemljištnu knjigu kakovo hipotekarno pravo stekli jesu, da do prodaje upitnog mlina to svoje pravo kod ovog c. k. zem. suda prijave, jer u protivnom slučaju, ako se bez njihovog uticanja kupovnina izplatom prijavivših se uknjiženih vierovnikah izcèrpi, imat će sami sebi štetne posliedice pripisati.

U Zagrebu 3. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Striga.

Br. 5418/g. (582—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 9. listopada 1855 broj 3561 pronadje u 1150 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 2⁷/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Gubasevo i Spičkovina, kotaru krapinskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Martinišće, gg. Adama i Julia Jagušić, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, iliod kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 1. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 31. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako

zirksämter in Croatien und Slavonien vom 27. October d. J. Z. 1276. wird zur Besetzung der erledigten k. k. Bezirks-Adjunktenstelle des zum Verwaltungsgebiethe der k. k. Požeganer-Comitatsbehörde gehörigen gemischten Bezirks-Amtes Kutjevo, womit der Gehalt jährlicher 700 fl. CMze. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe jährlicher 800 fl. CMze. verbunden ist, hiemit der Concurs mit dem Beifügen ausgeschrieben, dass jene Bewerber, welche diesen Posten zu erhalten wünschen, ihre mit den nöthigen Belegen instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Dienstwege binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in dem Amtsblatte der Narodne Novine gerechnet an die gefertigte Comitatsbehörde zu überreichen haben.

Als erforderliche Eingeschaften werden bezeichnet:

1. Das Lebensalter von mindestens 24 Jahren.
2. Die absolvirten juridisch-politischen Studien.
3. Die pracktischen Prüfungen, insoweit sie durch die hierauf bezugnehmende kais. Verordnung vom 10. October v. J. (R. G. Bl. Nr. 262) und durch den §. 8. der Amtsinstruktion für die Bezirksämter (R. G. B. XV. Stück Nr. 52. de 1855) erfordert werden.
4. Die Kenntniss der deutschen und der Landessprache.
5. Die bisher geleisteten Staatsdienste.

Nebstdem haben die Bewerber nachzuweisen:

6. Ihre sonstigen allfälligen Verdienste.
7. Ihren Stand.
8. Ihre allfälligen Verwandschaftsverhältnisse mit andern Beamten in den beiden Kronländern Kroatien und Slavonien.
9. Ob sie im Bereiche des Bezirkes Kutjevo ein unbewegliches Vermögen besitzen.

K. k. Comitatsbehörde.

Požeg am 23. November 1855.

Der k. k. Comitats-Vorstand.
Janković.

Nr. 336. P. (576—Izv.) (3—3)

Concurs-Kundmachung.

Ueber Auftrag der hohen Landes-Commission für die Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Kroatien und Slavonien vom 22. October d. J. Z. 1158 wird zur Besetzung der k. k. Bezirksadjunktenstelle des zum Verwaltungsgebiethe der k. k. Požeganer-Comitatsbehörde gehörigen als Untersuchungsgericht fungirenden gemischten Bezirksamtes Verovitic in Terezovac, womit der Ge-

---

Dp. 193. (3—2)

Obznana

Podpisani stavljaju time do znanja da su na onom sa nj. preuzvišenosti g. grofom Saint Genois sklopitim zajmom od 3 miliona 200,000 for. sr. veletèržkoj kući I. G Schuller i ortaci u Beču ustupili znamenito učestvovanje, te da je ota kuća izdavanje česticah od obveznicah (srećke 40 for.) preuzela.

Umoljavaju se po tome svikolici privatni koji se otim na solidnoj hipotekarnoj siegurnosti utemeljenimi papirí novčanimi providıti kane, kao što i p. n. tèrgovačke kuće, koje se prodajom otih na malom bave — da izvole sa gore navedenom kućom stavit se o tome neposredno u sporazumljenje.

U Beču, dne 28. studena 1855.

S. M. plem. Rothschild

Herman Todesco-ovi sinovi.

(Dp.—192) (6—2)

Na znanje.

Pošto bi kod obdèržanog dne 3. studenoga t. g.

Predžriebanja

otvorene po c. k. povl. *veletèržkoj kući* J. G.

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDJELJAK DANA 17. PROSINCA 1855. Broj 288.

Carsko-kr. NARODNE službene NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan u izuzeći nedielje i praznike sa čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je, uvèršbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke plaća se od 10 liniah 20 kr sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

I. k. 5.

Oglas.

Brojenje glasovah za novi izbor tèrgovačko-obèrtničke komore u Zagrebu, obavljen 10. t. m., počet će 27. t. m. i nastavljat će se sliedećih danah u pisarnici komorskoj svaki dan od 9. do 12. satih prie podne i od 4. do 7. satih posle podne.

Svi oni občinski uredi, koji još nisu izpunili dotični nalog visokog c. k. namiestničtva, i predane im izborne cedulje c. k. izbornom povierenstvu dostavili nisu, opominju se ovim da to učine najdulje do 22 t. m.

Uspieh učinjenog izbora dostavit će se putem zvaničnih novinah do obćeg znanja, čim se dovèrši brojenje glasovah.

U Zagrebu 15. prosinca 1855.

Od c. k. izbornog povierenstva za tèrgovačko-obèrtničku komoru u Zagrebu.

Kušević,
Minist. povierenik.

Dr. E. J. Tkalac.

Bèrzojavne viesti.

Iz Varšave, 28. studenoga. Dne 28. studenoga predala se tvèrdja Kars generalu Muravievu. Ciela posada zajedno s muširom Vasifpašom, 8 pašah, general Villiams i njegov štab ratni su zarobljenici. (Wien. Ztg.)

Iz Carigrada, 3. pros. Četiri regimente englezkog konjaništva prispieše iz Balaklave ovamo i zimovat će u Skadru. — Tielo Mickievićevo odvest će se u Francezku. — Po posliednjim viestima Omerpaša je stajao blizu Kutaisa. General Muraviev izdao je proglase na Čèrkese, žitelje Mingrelie i Abkazie, da ih za Rusiu predobije. — U sievernoj strani sevastopoljskoj Rusi su vèrlo radini i saveznici spremaju se za navalu s njihove strane. Englezka flota pod admiralom Stevartom sprema se za odlazak u Smirnu i Gèrčku. — Izviestja s različnih stranah Krima glase povoljno.

Iz Rima, 8. pros. Glasa se, da je vlada poduzimateljima željeznice od Rima u Frascati podielila dozvolu za daljne gradjenje željeznice do napuljske granice, i poduzimateljima jamčila za 5% interesse.

Iz Berlina, 12. pros. Njeg. velič. kralj odputovao je danas u jutro u Novi Strelic, i vratit će se u subotu.

Iz Turina, 12. pros. Kralj je posred živahnog klikovanja vratio se ovamo; grad biaše razsvietljen.

Iz Londona, 12. pros. General Viliams, zapoviednik Karsa, poslao je, prisiljen gladom, parlamentera k Rusima, nudeći kapitulaciu. — Ruski zajam u Hamburgu zaključen je.

Iz Pariza, 12. pros. Viest o predaji Karsa dèrži se za istinitu.

Iz Pariza, 13. pros. „Moniteur" javlja, da je zamiena vojnikah kod iztočne vojske jur započela; dvie divizie garde zamienjene su drugom vojskom; gubitak garde iznosi 2611 mom., medju njima 140 oficirah. Nadalje donosi službeni list izviestje maršala Pelissiera od 8. o. m., po kom su Rusi kod Orkuste, Skvake (?). s 1000 m. piešačtva i 500 konjanikah pokušali napadaj; poslie živahne pucnjave s puškah, koja je jedan sat trajala, povukao se je neprijatelj natrag; Francuzi zarobiše 30 Rusah i gubitak njihov neznatan je.

Austrianska carevina.

U Zagrebu, 16. prosinca. Od jučer dèrže se ovdie pod predsiedničtvom svietloga gospod. bana Josipa grofa Jelačića viećanja o zemaljskom štatutu. Iz te svèrhe bave se u Zagrebu svi gg. županijski predstojnici iz Hèrvatske i Slavonie i mnoga ina lica, koja su poosob pozvana na ista viećanja.

U Zagrebu. G. T. Formont, dielovoditelj kod gg. Smitha i Meyniera u Rieci, dobio je kod pariške izložbe kolajnu 2. vèrsti.

U Zagrebu. Izpražnjeno u sboru Bribirskom modruškog stolnog kaptola miesto kanonika dostojalo je njeg. c. k. apost. veličanstvo premilostivo podieliti župniku i podarcidjakonu u Jablancu, Mihalju Martinčiću.

— Biskupski konzistorialni savietnik, dekan i župnik u Oravici, Ivan Hinko Kümmer, imenovan je školskim savietnikom za sèrbsko vojvodstvo i tamiški Banat.

U Zagrebu. Kao što je poznato, sastavio se jedan odbor, koi kani sklopiti dioničko društvo za sagradjenje željeznice od Gjura do turske granice. Ta željeznica išla bi preko Szöny-a, Kis-Béra, Móra, stolnog Biograda, Kaloze, kod Simontornje, zatim preko Szölesa, Mohača, Osieka, Mitrovice u savez sa Zemunom (Petrovaradin ostaje lievo). (U tolnajskoj županii nisu još naznačena miesta, preko kojih će ići). — Kod gradjenja te željeznice neima povećih zapriekah. Osim niekoliko barah i mosta, koi se ima preko Drave kod Osieka graditi, nedolaze tudie nikakve gradnje tunelah niti inaki izvanredni troškovi. U osnovi proračunana je milja na pol miliona, dakle 60 miljah (tu duljinu zauzimala bi željeznica) na 30 milionah. I budući je veća čast zemaljah, preko kojih ide ta željeznica, u rukama samih utemeljiteljah, to se zemljištni odkup može uzeti najviše sa 5 po sto. Na predloženoj toj željeznici leže velika dobra njeg. car. visosti nadvojvode Albrechta, njeg. jasnosti kneza Lippe-a, zatim kneza Esterhaza, obitelih Zičia i Lemberga, i može se pouzdano uzeti, da će se vlastnici istih dragovoljno pridružiti poduzeću. U Slavonii već su uz poduzeće pristali grofovi Brandau, Elc, Pejačević i Khuen, koji posieduju više od 250.000 juterah zemlje. Predstojnik odbora je grof Edmund Ziči, jedan od najdielotvorniih muževah u Ugarskoj. Dosada poznati utemeljitelji jesu: grof Ivan Valdstein, preuzv. g. grof Juraj Apponyi, general grof Drag. Apponyi, grof Juraj Karolyi. Gradjenje željeznice poviereno je glasovitom gradjanskom mierniku Kräuteru, a gradjenje mostovah glasovitom arhitektu Clarku, koi je gradio peštansko-budimski lančanik. Netreba odviše velikoga bistroumja za uviditi veliku korist, koja će toli u gospodarstvenom kao i strategičkom obziru proiztícati iz tog poduzeća. Željeznica ova protezat će se na 60 miljah i provući se do one točke, gdie počima poduzeta po englezkom družtvu belgradsko-carigradska željeznica. Cieli onaj prediel u Ugarskoj, preko kojega će željeznica vodit se, nedvojbeno je od prirode najblagoslovenii. Plodonosna zemljišta na desnoj dolnjoj obali Dunava, na milje dugačke prašume i zemljišno bogatstvo Slavonie, cviet europejskog zemljedielstva „torontalska županija," velika proizvodna sposobnost vojničke krajine i Sriema, — sve su to takove zemlje, koje će rečenim poduzećem steći znamenitost, koja im je od prirode opredieljena.

— Pišu nam iz Dubrovnika, pod 27. studenoga sliedeća: Jutros u pribitnosti svieh vojenih, gradjanskih i cèrkovnih vlastih, svieh redovah sveštenićkih, učebnih tielah, pobožnih bratinstvah i mnogobrojnog naroda svečana je sv. misa u ovoj stolnoj cèrkvi sv. Vlaha odslužena bila i Ambrozieva piesma odpievana, s kojima se višnjemu tvorcu blagodarilo na povratjenom predjašnjem zdravlju n. c. k. v. nadvojvode Ferdinanda Maksimiljana.

Nijedan, koi poznaje privèrženost ovdašnjih stanovnikah prama preuzmnožitoj carskoj porodici, a osobito prama preuzmnožitom nadvojvodi, koi se više putah medju nama ljubezan i veleduśan zadèržao, neće se začuditi izvanrednom nadošastju naroda na cèrkovni ovaj obred, i obćenite radosti izkazane zbog milosti, koju nam je i ovom prigodom providjenje božje udielilo. (G. D.)

Iz Zadra. Da se dokinu pogranične razpre, koje neprestano pružaju povoda svadjanjima i tučnjama izmedj Cèrnogoracah i Turakah u Hèrcegovini, poslan je u Mostar c. k. povierenik, koi će ovih danah onamo prispieti i s tamošnjim pašom pregovarati o uredjenju granicah. (Wien. Ztg.)

— „Osservatore Triestino" od 5. pros. t. g. piše:

„Rieka će takodjer moći pozdraviti ustrojenje gospodarskoga družtva, — duga jur ožudjenoga.

Družtvo ovo je tako uredjeno da će pridruženo biti onomu u Zagrebu u svemu, što može pospiešiti medjusobni napredak, nu u obziru financiah hoće da zadèrži svoje upravljanje vlastito.

Zahvalni smo veoma najuzvišenijemu gosp. baronu Ernestu Kellerspergu za njegovo koristno i postojano dielovanje.

Oživičanje naših briegovah golih, i svilarstve dobit će znameniti uzmah u svome napredku shodno obćoj želji. G. Miroslav Thyerri obće poznati domeljub revni, dao si je sav mogući trud za promicanje liepog poduzeća ovog, i niekoč vidit će se usievi i nasadi kao koristni plodovi njegova nastojanja.

Izabrani biše u privremenoj skupštini gg. Ljud. Emilij, Ant. Fel. dr. Giacich, prof. dr. Josip Accurti i Pacel. Vukašinović, i častni župnik Drenovski g. Cvetko."

U Beču, 14. prosinca. Kad je jučer oko podne njeno veličanstvo carica u pratnji jedne gospodje od Belarie vozila se prema Šenbrunu, na glavnom drumu Mariahilf uskoro inače pouzdana četiri konja svoj skok; kočiaš, koi je radi zime mogao izgubiti osjećanje rukuh, padne, pošto je kočia naišla na barierski stub, sa svog siedišta, na što konji, osjetivši se posve slobodnime, nagnu biegati, zakrenu u nieki sokak na stranu i tudje, dočavši medju dvoja nasuprot idúća kola, zaustave se.

Njeno veličanstvo carica nebiaše ni jedan hip obuzeta strahom; i pošto bi konji sasvim stali, ostavi njeno veličanstvo kočiu, i vrati se u drugoj jednoj ekipaži u dvor.

Kao što se iz predstojećega opisa vidi, nebo je milostivo sačuvalo previšnju gospoju od očevidne joj prieteće pogibeli!

(Wiener Zeitung.)

Iz Beča, 14. prosinca. Večernji list „Wiener Zeitunge" piše: „Mi smo u stanju danas radostnim sèrdcem priobćiti, da je njeno velič. naše premilostiva carica noć mirno spavala i da se u obće u najsavèršeniem stanju nalazi.

Našoj viesti u današnjem internjem listu (vidi gori Ur.) imamo izpravno to dodati, da je carska kočia u samom glavnom drumu Ma-

rishilf sretno sastavila se, a ne u jednom sokaku na strani, i da nisu dvoja kola na susret došla, nego jedna, kojih ravnatelj imao je tu duha prisutnost, da je sa svojim kolima popreko ceste stao i tako se konjima carskih karucah nasuprot stavio."

— N. c. k. v. nadvojvodinja Sofia darovala je iznosak od 500 fiorinah na pomoć siromašnim stanovnicima grada Lavova.

— Njihova veličanstva cesar Ferdinando i cesarica Maria Ana milostivo darovaše iznosak od tisuće fiorinah novo-ustanovljenoj nastavi neekah na korist učiteljah pèrvašnjih učilištah u Leitmeritzu.

Turska.

— Sadašnji turski dèržavnici. (Izvadjeno iz knjige: „Confidences sur la Turquie par M. Destrilhes.)" Tek što je pao bio Rešid-paša zajedno sa svojim stvorovima, pa se stekoše ljudi, koji sad prednjače pred najvišim turskim vlastima, a tim se ljudma obće označavao politički program kao narodan i kao povoljan po umiereno napriedovanje. Razbirajući se naklonosti, koje Aliino ministarstvo gleda steći u saveznikah, vidimo liepo, da ono u mnogome koječemu većma voli Francezku nego Englezku. No zato još miera, u kojoj Francezkoj prolazi rieč, nije mnogo veća nego što će prirodno biti svuda, gdie jaka vojnička sila i snažna politika zajedno pruža ruku posèrćućoj vladi prieteljske dèržave. Turska je porodilja a Francezka babica, pa ova može a i treba da se nadje porodilji u mukama, no ona je nemože baš i u radjanju zamieniti. Ali baš u tome i jeste razlika što je Francezka politički vieštia i dalje vidi nego Englezka u svojim težnjama za vlade Rešid-pašine i što je Francuzka umiela družiti se sa narodnom partajom i zna turskome narodu narav bolje dokučiti i vieštie upotrebiti nego Englezka ili bar zastupnici englezki kod visoke porte. Zato i nije težko proreći, da će Francezka zajedno sa ljudima, koji sad vladaju Turskom, više nego sve Rešid-pašine obsiene pomoći, da se Turska nanovo rodi i razpravi iztočna razpra. No zato će i ljudi, koji su sad u ministarstvu, po većoj časti slaviti se u poviestnici i po narodu turskome većma nego njihovi predhodnici.

Poznati pak te ljude sa svim kao što su, i viditi ih opisane perom darovitim, koje i kad kori, kori iz ljubavi i neočigled počituje i poslie zna da kad opisuje, neopisuje samo za sad nego i za u napredak, zacielo nije nikakav neblagodaran posao. Opisujući pomenute ljude, mi se služimo nepomenutom knjigom, koja je skoro izišla u Parizu.

Ali-paša, sadašnji veliki vezir.

On je najprie bio mali činovnik u jednoj kancelarii visoke porte. Vèršnjaci njegovi u vrieme odmora išli su proći se, a on je revno učio poviestnicu i dèržavne nauke. Marljivost njegova bèrzo obrati na sebe pažnju njegovih predpostavljenih, te tako on za kratko vrieme bude najprie sekretar pri poslanstvu a poslie i dieloviditelj portin pri dvoru englezkom. On je neko vrieme bio poslanik i u Parizu. Dielatnost njegova kao zastupnika portinog na bečkim konferencijama poznata je. Sjajna svojstva, koja je on pokazao pri tim različitim poslanstvima i koja je obistinio bivši ministrom inostranih dielah, daju mu pravo na slavu u tome, da iz temelja zna portine odnošaje sprama inostranih dèržavah.

O spoljašnjosti njegovoj mora se kazati, da ima nešto umiljato u svojim čèrtama. On je može biti jedini Turčin, koi na čelu svome nosi pečat čovieka, koi je svega svog vieka radio u kabinetu. On je uviek pun mislih i ravnodušan, uviek blag i odabran u svome vladanju. Ljubav za novcima, koja tako mnogo njih visoko stojećih Turakah žigoše, nije kod njega tražiti. Još nikad nije mit akaljao ruku njegovu, nikad nisu prèvarljive guje strane diplomacie pustile mu u uši rieči podmićenja. Sprama svoga visokog čina on je siromah i može se kod njega naći samo jedno, što se može kazati da je luksus, a to je knjižnica njegova.

Ali-paša je jedan od najučenih Turakah,

no on nabavlja sebi znanja zato, da ih upotrebi na korist svoga otačestva. On ljubi svoje otačestvo čisto i toplo. Različiti krugovi dielatnosti, u kojima se on nalazio, sviedoče da se i doista umieju cieniti njegovi darovi i njegova okretnost. Samo jedna vèrlina nemože mu se nikad pohvaliti kao što zaslužuje, a to je njegova skrovitost i nesebičnost, s kojom je on uviek gotov podvèrgnuti svoj sobstveni interes javnome interesu.

Samo je želiti da se pokazuje energičnii, i da kadšto manje gleda sa turske točke smatranja ondie gdie europejska točka smatranjah ima prodreti sa svojim prečim dielom upliva.

(Dalje sliedi.)

Različite viesti.

— Maršal je Pelissier rodom Švajcerac, i to sin niekoga Frajburžca, koi je poginuo u ratovima pèrvoga carstva; ali maršal nikad nije bio u svome otačestvu, a u Karseraju našao bi još jednu tetku.

☞ Današnjem listu priloženo je „**Objavljenje gospodarskog lista.**"

SLUŽBENI LIST.

N. 12,667. (40—VI.) (3—2)

Avviso di Concorso.

Presso il Governo Centrale Marittimo in Trieste si è reso vacante un posto di Segretario coll' annuo soldo di fiorini Milla duecento ed un sussidio locale del dieci percento, nonche col diritto alla promozione al maggior soldo di annui 1400 fiorini.

Coloro che intendessero aspirare a detto posto, ovvero ad un posto di Concepista coll' annuo stipendio di fior. 700 ed il sussidio locale del 10% che potrebbe eventualmente rendersi vacante presso la medesima Autorità, dovranno presentare pel tramite della preposta Antorità sino al 20 Decembre p. v. alla Presidenza del Governo Centrale Marittimo le loro istanze corroborate dai necessari documenti.

Trieste li 27 Novembre 1855.

Nr. 5541. (Izv.—601) (3—1)

Edict

zur Einberufung der Verlassenschafts-Gläubiger.

Von dem k. k. Comitats-Gerichte zu Varasdin werden diejenigen welche als Gläubiger an die Verlassenschaft der am 18. November 1853 zu Čerje ohne Testament verstorbenen Elisabetha Florianović, Wittwe des Franz von Kovačocy, eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darthuung ihrer Ansprüche den 22. Jänner 1856 10 Uhr Morgens zu erscheinen oder bis dahin ihr Gesuch schriftlich zu überreichen widrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn diese durch die Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände, als in sofern ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Varasdin am 26. November 1855.

Der k. k. Präses,

Novak. Fohn.

Br. 5745. (Izv.—602) (3—2)

Oglas.

Ovime se obustavlja javna ovèršbena razprodaja nepokretnostih spadajućih na svojstvo g. Ladislava Köröskeny, vlastelina gospoštine Vinica, što bi ovostranom objavom od 11. listopada t. g. br. 4669. na hasan varaždinskog gradjana Mija Praša, za dug od 37 fr. 48 kr. sr. odredjena.

U Varaždinu, dne 3. prosinca 1855.

C. k. predsiednik,

Novak. Fohn.

(Dp.—135) (3—2)

Licitations-Ankündigung.

Von Seite der an das hochw. Agramer-Metr. Dom-Capitel gehörigen Herrschaft Töpliz werden nachstehende Beneficien mittelst öffentlicher Lizitation, an Meistbietenden, in 3 jährigen Pacht übergeben, nämlich:

a) Das Fleisch-Ausschrotungs-Recht in der Herrschaft Töpliz sammt Wohnung, Fleischbank und Schlachtbrücke zu Töpliz.

b) Die zwei Mahlmühlen an der warmen Quelle, jede mit 2 oberschlächtigen Mühlgängen, und bequemen Wohnung für den Müller im Marktflecken Töpliz.

c) Die Weinschanklocalität in der Presse, sammt bequemen Wohnung für den Gast-Wirth in loco Töpliz.

d) Die Bäckerei sammt Wohnung am Töplizer Platze gelegen.

e) Die Wohnung für einen Schmied oder Schlosser, sammt Schmiede ebenfalls in Töpliz gelegen.

Jene, die obige Beneficien zu erhalten wünschen, wollen am 20. December l. J. Früh im herrschaftlichen Schlosse zu Warasdiner-Töpliz mit hinreichenden Reugelde versehen, erscheinen, wo sie die übrigen Bedingnisse einsehen können.

Agram den 12. December 1855.

Nr. 16,872 (VL.—39) (3—2)

Verlautbarung.

Wegen dermahligen Mangel an Aspiraten nach der k. k. Verordnug von 19. December 1853 zur Besetzung der noch erledigten Gefangenwächterstellen bei der männlichen Strafanstalt Lepoglava im Warasdiner-Comitate, hat das l. ob. Ministerium des Innern einverständlich mit dem h. Armee-Oberkomando bewilliget, dass auch andere im Militär gediente Individuen als Gefangenwächter bei besagten Strafanstall provisorisch aufgenommen, und nach einer sechs monatlich klaglos bestandenen Probezeit definitiv angestellt werden dürfen.

Es wird demnach die Bewerbung für diese Stellen ausgeschrieben, und beigefügt:

a) Es sind noch 30 Gefangenwächterstellen zu besetzen.

b) Der Gefangenwächter erhält als Löhnung monatlich 15 fl. CM., täglich ein Militär-Portion-Brodt in natura, dann die Mondur, leztere besteht aus 1 Waffenrok von dunkelgrünen Tuch mit kornblauen Aufschlägen, 1 Beinkleid, 1 Weste vom hechtgrauen Tuch, 1 Paar Stiefeln, 1 Kappe, alle diese Stücke mit der Tragdauer eines Jahres, ferners aus 1 Mantel von hechtgrauen Tuche mit der Tragdauer von 4 Jahren.

c) Die Bewerber um eine dieser Stellen, haben ihre an die k. k. kroat.-slav.-Statthalterei stilisirten Gesuche durch die ihnen unmittelbar vorgesetzte Behörde, directe an diese Statthalterei bis Ende December 1855 einzubringen, und in selben nebst Angabe ihres Geburtsortes, Alters, dermahligen Standortes, und Beschäftigung, auch anzuführen, ob sie der kroatischen oder sonst noch einer andern Sprache kundig sind, ferners haben sie die Beweise beizubringen guter Gesundheit und fester Körperbeschaffenheit, so wie moralischen Wohlverhaltens.

K. k. kroat.-slavonische Statthalterei.

Agram den 8. December 1855.

Nr. 11183. (349—DS.) (3—3)

Conkurs-Kundmachung.

Zur Wiederbesetzung *dreier bei der k. k.* gemischten Bezirksämtern im Bereiche dieses Comitats erledigten Aktuarsstellen, womit ein Gehalt von 400 fl. CM. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 500 fl. verbunden ist, wird der Concurs mit der Frist von 4 Wochen von Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in der Narodne Novine angerechnet hiermit ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Dienstesstellen haben ihre gehörig belegten, an die k. k. Landes Commission für die Personal Angelegenheiten der gemischten Bezirksämter in Agram gerichteten Gesuche, wofern sie bereits in Diensten stehen, im Wege der vorgesetzten Behörden binnen obiger Frist bei der k. k. Comitats-Behörde zu Agram einzubringen, und hierbei Geburtsort, Geburtsland, Alter, Religion, Stand (ledig, verheirathet oder Wittwer, nebst Anzahl der Kinder) die Studien und sonstige Befähigung mit Rücksicht auf den § 13 der Allerhöchsten Bestimmung von 14. Septemb. 1852 über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter, dann die Sprach-Kenntnisse, bisherige Dienleistung und sonstige allfällige Verdienste durch glaubwürdige Dokumente nachzuweisen.

Insbesondere sind zur Bewerbung um obige Stellen die mit gutem Erfolge zurückgelegten Rechts und staatswissenschaftlichen Studien, dann die zurückgelegte Geschäftspraxis nebst den bestandenen praktischen Prüfungen im Sinne des § 2. der kais. Verordnung von 10. Oktober 1854 L. G. B. Nr. 262 auszuweisen.

Schlüsslich ist anzugeben, ob und in welchem Grade der Bewerber mit den Beamten bei den gemischten Bezirksämtern Kroatien und Slavonien verwandt oder verschwägert sei.

Von der k. k. Agramer-Comitats-Behörde.

Agram den 5. December 1855.

Nr. 336 (Iz.—596) (3—1)

Verlautbarung.

Im Nachhange zu der Conkurs-Ausschreibung von 19. Novamber d. J. Z. 336 Pr. wird zur Benehmungswissenschaft der Bewerber beigefügt, dass die Besetzung der bei dem k. k. Bezirksamte Verovitic in Terezovac erledigten Adjunctenstelle provisorisch erfolgen wird.

Pežega am 30. November 1855.

Der k. k. Comitats-Vorstand.

Janković.

Odgovorni urednik Dr. Ljudevit Gaj. — Brzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. | U ZAGREBU, U UTORAK | DANA 18. PROSINCA 1855. | Broj 289.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na četvrtom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr.— Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Zvanično.

Dne 15. prosinca 1855 izdan je i razposlan komad XXXIII., razdiela I. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-niemačkom i sèrbsko-niemačkom izdanju. Isti sadèržava pod

Br. 196. Raspis ministarstva za bogoštovje i nastavu od 2. studenoga 1855, kriepostan za sva cesarevinu, kojim se obznanjuje ukinutje pravo- i dèržavo-znanstvenoga fakulteta u Olomucu, naredjeno previšnjom odlukom od 10. kolovoza 1855, a ujedno i više odredabah, učinjenih za ovèrhu previšnje ove naredbe.

Br. 197. Naredbu ministarstvah pravosudja i tèrgovine od 7. studenoga 1855, kriepostnu za pokneženu grofiu Tirolsku i Vorarlberžku, zatim za veliko kneževinu Erdeljsku, u obziru dvostrukoga dielokruga o daljem sudovnom tečaju proti odlukam, koje sudišta pèrve molbe, naredjena za izvèršivanje sudbenosti tèrgovačke, izriču u poslovih administrativnih.

Br. 198. Naredbu ministarstvah pravosudja i financiah od 9. studenoga 1855, kriepostnu za svukoliku cesarevinu, u obziru usmèrtjivanja zadužnicah ugarske dvorske komore, ugarskih zadužnicah od dostavljene cèrkvene srebèrnine, ugarskih sviedočbah od nabavljanoga žita, napokon zadužnicah od ugarskoga duga.

Br. 199. Razpis ministarstva financiah od 3. studenoga 1855, valjan za sve krunovine u obćem okolišu carinskom, kojim se ustanovljuje način, kako se tkana roba, koja se za priredjivanje uvozi, označivati ima biljegom farbenim.

Br. 200. Razpis ministarstva financiah od 14. studenoga 1855, o ocarinjanju vinah ciparskih, koja u bačvah po moru dolaze ovamo.

Br. 201. Razpis ministarstvah unutarnjih dielah i pravosudja od 22. studenoga 1855, kriepostan za svekolike krunovine, izim krajine vojničke, kojim se propis o okivanju kasnikah, izdat previšnjom odlukom od 3. lipnja 1834, obznanjuje iznova i za svekolike krunovine, za da se točno po njem vladaju sva kazništa i svi sudovi kazneni.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Bečki listovi pišu, da su prolazeći preko Beča početkom ovoga mieseca vojnici otočke granič. regimente kupovali u dućanima na Stiepanskom tèrgu i koruškoj ulici cèrkvene paramente. S početka se nemogaše ta stvar razjasniti, a kašnje se doznalo, da svaki Hèrvat, kad polazi iz domovine, savietuje se, da će miestnoj svojoj cèrkvi donieti kakav poklon. Svaki krajiški vojnik žèrtvuje niekoliko forintih, da izpuni takav saviet.

— Promiene u 13. granič. pieš. regimenti: Martini Drag., kapetan 2. razreda postade kapetanom 2. razreda; Švab Drag, nadporučnik kapetanom 2. raz.; Gogoltar Aleks., podporučnik 1. raz. nadporučnikom; Daskal Dimitria, podporučnik 2. raz. podporučnikom 1. raz.; Popović Zakaria, stražmeštar podporučnikom 2. razreda.

Jovanović Pan, podporučnik 1. raz. u 2. banovačkoj pieš. regimenti, stavljen je u penziu.

Iz Senja od 16. pros. pišu, da od 19. stud. pa još sveudilj i danas vlada tamo neprekidno neugodna nepogoda, praćena najžešćom burom, uslied česa nemogu ladje dolaziti ni odlaziti.

Promiene u nadbiskupii zagrebačkoj.

Postali su:

Gosp. Stuparić Simo, oštèrcki župnik, župnikom na Kamenskom;

„ Móor Ljudevit, nadarbenik u Jastrebarskom, župnikom u Starih-Čičah;

„ Vudjan Franjo, duh. pomoćnik u Jastrebarskom, nadarbenikom tamo;

„ Mikić Juraj, upravitelj u Kaniškoj-Ivi, župnikom tamo;

„ Šutej Franjo, upravitelj na Kamenskom, upraviteljem na Oštèrcu.

Premieštenì su:

Gosp. Maretić Ignatio, duh. pomoćnik, iz Starih-Čičah u Jastrebarsko;

„ Latković Stiepan, duh. pomoćnik, iz Gorah u Oriovac;

„ Švelec Vilhelmo, duh. pomoćnik, od sv. Martina izpod Okića k sv. Trojstvu pod Okić;

„ Mračić Marko, duh. pomoćnik, iz Oriovca u Ludinu;

„ Rešetar Stiepan, novomisnik ide za duhovnog pomoćnika u Gore.

U Beču, 13. pros. Izvedenje upisah dioničnih ç. k. poveljene austr. vierovaonice za tèrgovinu i obèrt biaše, kao što je poznato, izručeno narodnoj banki. Da se to bez prekinuća običnih posalah banke obavi, biahu obsirom na zdanje banke učinjene osobite miere. Već niekoliko danah prie 10. prosinca, na koi se dan započelo javno upisivanje, biaše upis dozvoljen poznatim firmama uz položenje jamčevine. Takovim načinom biaše moguće, da su od 10. prosinca kod upisah mogli učestvovati svi razredi u najobsežnijoj mieri. Naloga biaše izvanredna i preko svakog očekivanja. I tom se prigodom pokazao pravilni pojam ovdiešnjeg žiteljstva za mir i poredak, isto tako kao i razboritost ponašanja i hladnokèrvnost javnih ouganah sigurnosti. Premda je više hiljadah ljudih na ulicama čekalo, opet se nedogodi nikakav nered i nepristojnost. Uslied višje naredbe zaključeni su dne 15. prosinca upisi, koji kroz pet danah trajaše za sve razrede žiteljstva, te će se još ovo niekoliko danah puštati samo poveće kuće k upisima. Uspieh upisah nadišao je svako očekivanje i služi za javni dokaz, da je podpuno postignut naum utemeljiteljah ovog zavoda da se što veće sučestje medju narodom pobudi. Od početka upisah pa do 15. pros. 6 satih u večer podpisano je po prilici **644.666.000.** for. i 25.076 stranakah uredno odpravljeno.

U Beču, 15. pros. Njeno veličanstvo carica biaše jučer, kad je s njegovim veličanstvom carom u c. k. kazalište došla, ogromnim oduševljenjem pozdravljena. Oba veličanstva biahu vidljivo ganjena ovim sèrdačnim dočekom.

U Beču, 16. pros. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 6 stud. o. g. dosadanjeg izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra kod kr. saksonskog dvora, Franju grofa Kuefsteina, barona od Greilensteina, u istom svojstvu premiestiti k kr. španjolskom dvoru. (Wien. Ztg.)

— Preuzvišeni g. minister tèrgovine, vitez Toggenburg izradio je sam novi zakon obèrtnički i razposlao ga tèrgovačkim komorama, da svoje mienje podnesu.

— Schlosserova obèrtna poslovnica u Augsburgu izdat će kao na dar za novu godinu 1856 austrijskomu duhovničtvu uspomeni novac na sklopljeni sa sv. stolicom i Austriom konkordat. Na prednjoj strani je slika sv. otca Pia IX. i Franje Josipa I. austrijskog cara s napisom: Pius IX. Papa die 18. Augusti 1855. anno X. conventionem init cum Francisco Josepho I. Austriae Imperatore. Predplatna ciena na srebèrni novac 8 fr. na tučni (bronc) 3 fr. s tokom, bez njega 2 fr. 30 kr.; u britanskom kovu s tokom u svili i baršunu 50 kr., a bez toka u staklenih okvirih 36 kr., u zlatih okvirih 1 fr. u bankah. Naručeni novac pošilja se besplatno za 3 for.

— Izlazivši dosad u Beču pučki list i organ družtva sv. Severina „Oest. Volksfreund“, promienit će se od nove godine u veliki politički list, koi će pod uredničtvom Fr. Schumachera, bivšega kod uredništva „Agr. Ztga“, svaki dan izlaziti.

— U ponedieljak dèržat će se u Beču „slavenska beseda“. Svirat će se izmedj ostalih komadah i „Jelačić-kadril.“

— U siednici od 11. t. m. u c. kr. geologičkom i dèržavnom zavedenju čitano je izmedj ostalog: o niekim geologičnim odnošenjama u Dalmacii od dra F. Lanca.

— Prekjuče je u Beč došao ruski učeni A. Hilferding: on je obišao tako zvanu vindijsku zemlju, izpitavao stara siedišta Polabskih Slavenah i kupio izgubljene ostatke slavenskog jezika u Hanovru, Lineburgu itd. Od većih dielah njegovih najpoznatia su: Odnošenja slavenskih jezikah k srodnim jezicima, zatim „historia Sèrbah i Bugarah“, najposlie „historia baltičkih Slavenah“.

— „Presse“ piše: Iz dobrog izvora čujemo, da se očekuje skorim vremenom previšnja odluka, kojom će se opredieliti odnošenje cèrkve, koja nije rimokatolička, spram dèržave. Po onome sudeći, što je u tom smotrenju već odrdjeno, obèrtat će se te cèrkve u svojstvenom krugu njihovom onako isto slobodno, kao i katolička cèrkva. One će nepovredimo zadèržati prava svoja kao što zahtieva ustrojenje njihove viere.

Turska.

— Sadašnji turski dèržavnici. (Izvadjeno iz knjige: „Confidences sur la Turquie par M. Destrilhes.)“ (Nadalje).

Mehmed Rušdipaša.

Od prostoga vojnika postao je on najposlie mušir. To je dovoljan znak, da on mora biti kakav neobičan čoviek. U vrieme odmora, koi mu je dopuštao vojnički njegov posao, učio je on franceski i prianjao je za dèržavnu ekonomiju. Ko je prie dvadeset godinah poznavao mladog oficira, što je u Bujukderu upravljao stražom, rado će se sietiti radosnalosti, s kojom je on gledao miešati se sa prosviešćenim Europljanima, a tako i zdravih sudovah, koje je on izricao o budućnosti sve zemlje. Tom hodu svoga prosviešćavanja ima on zahvaliti što je sad jedan od najboljih turskih dèržavnikah.

Još kao pukovnik bivši načelnikom od glavnoga štaba za Rizapaše, izradio je on (1842.) plan, po kome da se preustroji turska vojska. A nema se pravo što se kadšto pripisuje taj plan njegovom tadašnjem predpostavljeniku.

Rušdipaša je liepo duhom izobražen i svaka mu je čèrta puna blagorodstva. Vladanje njegovo osobito je liepo, kao što mu je liepa i svaka rieč. Pri tome je on odveć riečit i u stanju je uviek svojom riečitosti povući za sobom one, koji ga čuju. Da je tako, može potvèrditi znamenita ona siednica velikoga savieta, u kojoj su izpitivani predlozi kneza Menšikova, pa u kojoj je on pèrvi poslie Alipaše bio, koi je svietovao da se Turska odupre Rusii. To isto može dalje potvèrditi i u najnovie vrieme dèržano savietovanje o upravi sa engleskim i franceskim zajmom, pri čemu je on sam izra-

dio, te je na pristojnu mieru dovedeno miešanje zapadnih silah u tu upravu. On zna vèrlo dobro francezki, ali se usteže mnogo razgovarati francezki, osim ako je medju četiri oka sa kakvim poznanikom svojim.

Što se tiče njegove rodoljubnosti, malo ih ima u Turskoj, koji su mu u tome ravni. Tako je isto on odveć čestan i nesebičan čoviek. On je jedanput već još prie bio vojnički minister i komandant od carske garde. No pored svega, što je tako visoko stajao, nije se opet mogao obogatiti. Za vrieme, doklo je izvan dèržavne službe živio, imao je na miesec penzie samo 3000 grošah, dakle platu samo poručika. Kad su ga pak opet htieli krenuti iz toga privatnog života, pa poslie nesrećne lanjske vojne u maloj Azii sa 40,000 grošah na miesec postaviti za načelnika odbora, koi ima upravljati vojničkim operiranjem, on nije htieo pristati na tako sjajnu ponudu samo zato, da neokalja svoju saviest, koja mu nije nalazila da ima ikakvog spasenja od postavljenja takva odbora. Takvo vladanje nije nužno još i razjasnjavati.

Rušdipaša je general, koi se može usporediti sa svakim europejskim generalom, a pored Omerpaše je zacielo i najvaljanii general na svemu iztoku. On se naročito odao na strategiu, i vojničke škole za njegove su uprave dobile takav polet, kakav osmanskoj mladeži proriče svietleću budućnost.

(Dalje sliedi.)

Rusia.

Iz Kieva javljaju, da su družine iz Vladimira, Nižnjeggoroda i Lukana kroz varoš prošle. Pèrvi imaju zastave podobne onima, koje je g. 1612 Požarski nosio, sa obrazom uspenja bogorodice. Panjutin i gubernator knez Vasiljčikov primio ih je. Iz Njesina javljaju, da je prošla tuda družina opolčenja iz Moskve, Vladimira, Nižnjeggoroda, i Vologde.

Talianska.

Napulj. U Beneventu bila je u početku prošlog mieseca velika pobuna naroda. Niži razred naroda nije htieo da plaća uzvišenu trošarinu, te je došlo do boja s kamenjem. Narod je jači bio od ono niekoliko žandarah i 60 izsluženih vojnikah što su sačinjavali posadu. Nov porez nije se mogao uvesti, i što je gore, pohvatane kolovodje morale su se pustiti. Energičnom posredovanju kardinala arhiepiskopa izpalo je za rukom, te se mir opet povratio.

Amerika.

— „Nju-Jork-Herald“ navodi ove četiri točke, zbog kojih je Amerika u zavadi sa Englezkom: 1) Kuba, zbog koje se vodila duga korespondencia medju amerikanskim i englezkim ministerstvom inostranih dielah; 2) St. Domingo, kojoj u unutrašnje poslove Englezka miesli da se može miešati; 3) osrednja Amerika: po zvaničnom, u Vašington došavšem saobćenju iz Londona, englezka vlada neće da pripozna kako Amerika tolkuje ugovor, o toj časti Amerike medju njima zaključeni, pa zato hoće da se nastani u Hondoresu, da moskitskoga kralja postavi kao pravoga vladaoca i pravo da zadèrži, najbolje kakovo pristanište u osrednjoj Americi uzeti pod svoju zaštitu i po volji svojoj zauzimati se ma za koju stranu; 4) sundska carina, koja, ako Danska postojana ostane pri svome zahtievanju, može proizviesti, da Amerikanci udare na St. Tomasa, koje je Englezka rada predupreditі. — U smotrenju tretje točke amerikanska je vlada učinila Englezkoj sliedeća predloženja: 1) Ugovor od 1850. obvezuje podjednako i sajedinjene dèržave i Englezku da srednju Ameriku nit naseljavaju nit utvèrdjuju, niti da je ma kakvim načinom sebi prisvoje. Amerikanska je vlada tim opredieljenjem obvezana, neići ni na to, da se one dèržave sa njenima sajedine, ni na to, da se njihova nezavisnost poništi. Ona će tu obvezanost savjestno izpunjavati. 2) Ova je obvezanost uzajemna. Englezka je ju povrediла tim, što je [illegible] zauzela [illegible] aktom [illegible] pokroviteljstvo nad moskitskim primorjem [illegible] vala. 3) Savèršeno dobro sporazumljenje medju oboim zemljama iziskuje da se uklone ovi uzroci razpre. Na taj konac predlaže amerikanska vlada da se gornje naselje digne i pokroviteljstva da se Englezka odreče. Budu li ova predloženja odbačena, to ona smatra sebe za razriešenu od dotičnih obvezanostih, i sa vladama u osrednjim amerikanskim dèržavama postupat će kao da nije nikakav ugovor zaključen.

S bojišta.

— Preko Marseilla telegrafira se iztočna pošta carigradska od 3. o. m. Englezka flota pod admiralom Houstonom Stewartom ima skorim poći u Smirnu, a zatim će kod obalah gèrčkih, Italie i u jadarskom moru zimovati. Englezkim oficirima u Krimu daje se vèrlo težko dopust, Englezko i tursko-englezko konjaništvo otišlo je iz Krima 30. studenoga. Sve ratne operacie tudie su prekinute. Samo se neprestano razorava juži Sevastopolj. Rusi skupljaju oko Bakčisaraja i Simferopolja svoju vojsku. I njihova vojska na Belbeku smanjena je. U Kerču, Kinburnu i Eupatorii sve je mirno. Azovsko more počima smèrzavati. Generali Viliampaša i Kerimpaša imenovani su za muširе, t. j. maršale. (Iz jučeranjeg lista poznato je, da je mušir Viliampaša, zapoviednik Karsa zajedno s tvèrdjom predao se Rusima.)

— „Milit. Ztg.“ od 15. prosinca piše: „Naša najnovia pisma iz Kolkisa potvèrdjuju, da turski generalisimus Omerpaša nije još s vida pustio svoj operativni temelj — more. Glavna vojska vratila se u Redutkale i samo je 1200 m. pomaknjeno do ušća Čečenkale u Rion, da paze na kretanja ruske vojske u Kutaisu. Kao što smo jur u posliednjim brojevima napomenuli, nije sèrdar imao nikakvih prevoznih sredstvah. Ratni minister Rušdipaša poslao je u Redutkale niekoliko tesarah, koji da grade pontone za prelaz vojske preko Riona. Ovih 80 tesarah opremio je Omerpaša natrag, budući ih nemože upotrebiti. U obće vèrlo je žalostno stanje turske narodne vojske. Svi novaci i dobrovoljci stavljaju se u englezko-tursku legiu, i time porta nemora skèrbiti za njihovu odieću i plaću; ratni material, nad kojim razpolaže otomanska vlada, prodaje se Englezkoj, i tako Englezka sistematički privlači tursku vojničku silu k sebi.

O sudbini Karsa raznose se različni glasovi; govori se, da se tvèrdja predala Rusima. (Potvèrdjeno službeno.) U koliko naša izviestja dopiru, posada Karsa pokušala je dne 12. stud. posliednji put drumom u Hassankale protući se. Nu samo neznatnoj časti konjaništva podje to za rukom.

Rusi su nova svoja utvèrdjenja na sievernoj strani dogotovili, i bacaju kad i kad bombe na južnu stran. Saveznici podižu takodjer nove mužarske baterie k pèrvašnjim 26 bateriama. Obie strane podvostručiše svoju pažnju na otvorenom; straže podkrepljene obilaze, kako se to iz službenih izviestjah vidi, dan i noć duž prednjih poštah, i čini se, da će mala čarkanja cielu zimu trajati.“

— „Morning Post“ sadèrži od jednog Engleza, koi je iz Sevastopolja došao, sliedeće izviestje: Razoravanje varoši napredovalo je u toliko, da su nieke časti varoši već sasvim sa zemljom sravnjene. Neće proći mnogo vremena a da nečujemo, da su razorena sva zdanja, koja služe za vojenu i morsku potrebu. Popisano je sve, što se je materiala našlo. Zvanično izviestje valjda će se skoro obielodaniti. Što se nemože odmah upotrebiti, odniet će se u Englezku i Francezku. Ploveće baterie bit će za cielo u stanju razrušiti skoro sieverne gradiće (?) a Rusi će se povući onda u Makenciu, gdie su se jako zašančali. Nema sumnje, da Rusi nemisle Krim ostaviti. Ja sam kroz moje uveličajuće staklo pregledao njihove zimne kućice, nove putove i čvèrste gradjevine kod Makencie. Simferopolj je takodje dobro branjen. General Dalonvil nemože iz Eupatorie na sadašnjem vremenu ništa da preduzme.

Englezki listovi donose izviestja iz Sevastopolja od 24. stud. Kao što vele dopisnici „Timesa“, pukla su bila dva glasa tamo: da su Rusi Kerč zauzeli, i da ostavljaju Krim. Oba su ova glasa, kao što je po[illegible] Što su se često u ruskom st[illegible] Rusi micali, dalo je povoda [illegible]su, [illegible] natrag povlače; najposlie dokazalo se, da su samo regimente izmienjivane. Koje su najposlie došle — tako smo vidili na durbin — bile su bolje odievene, sastojeće iz povećih ljudih. Iz ovoga znaka zaključuju, da su se pojavile garde. Ruski telegrafi u neprestanoj su radnji. Iza gèrmovah na bregu imaju Rusi mnogo marve. Na sievernoj strani zauzimaju utvèrdjenja njihova zaista ogromne prostore. Ali je vatra protiv južne strane mnogo slabia od kako Francezi za vredno nedèrže, na nju odgovarati. — Lagumi su gotovi da razore radilnice. Težko je bilo lagume kopati, jer je voda na silu probijala. No i ta se prepona odklonila, i tako su gotova dva velika i 8 malih oknah. Misli se, da će te dovoljno biti, da se satre sid i zaroni zaliv pristaništa. — Potvèrdjuje se nepovoljna viest, koja je stigla prie niekoliko danah. One dvie skupociene splave, što su otete od Rusah, odtèrgle su se od lengerah, i odplivale su prema Odesi. Vierojatno su se razbile na moru. Poveća parčeta mogu biti opasna za ladje za vrieme predstojeće zimne bure. Podnebje je tako blago, da se nemože reći, da su poetični opisi ruskih piesnikah o jesenjoj dražesti Krima pretierani.

Bečka burza

dne 17. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74⁸/₈
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	91½
dto iz narodnog zajma .	» 5%	77⁷/₁₆
dto	» 4½%	65⅛
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » » 1839, » 100 »		119⅝
» » » » » 1854, » 100 »		96⅝
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		69
Bankovne dionice komad po		912
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-železničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		306
dto dto s plaćanjem na rate		339
Dionice sieverne železnice . .	po 1000 f.	
» bečko-glogničke železnice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske železnice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke železn. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	560
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	395
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog železničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske železnice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for..	. for.	91½
Augsburg za 100 for. current	»	110
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	109
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	80³
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	10
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	1
Marseille za 300 frankah	»	1
Pariz za 300 frankah	»	
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint		parah
Carigrad za 1 forint		parah
Smirna za 1 forint		parah

Tečaj novca.

Carski dukati . . . .

Srebro od 15. prosinca . . . .

SLUŽBENI LIST.

Br. 8112. (331—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. list. 1855. br. 4349. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. nasliednikom Viekoslava Saxa, za spadavše na dobra Malo Griče, u obćini Oberh, Jakovec, kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj ležeće $26^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10,500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do roka 15. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 10. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 8113. (332—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 27 listop. 1855 broj 4194. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Josipu baronu Izdenczy, za spadavše na dobro Ferljur, u obćini Popovec, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, ležeće $12^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5100 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 28. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 14. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Nr. 8114 (333—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 27. listopada 1855 broj 4355 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. nasliednikom Viekosl. Apfeltbalera, za spadavše na dobro Mèrzljaki, u obćini Rosapanjek, kotaru Modrušpotok, županii riečkoj, ležeće $26^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10.600 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 10. studenoga 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 8115. (D.S. 334) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. listopada 1855 broj 4347 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Gustavu Spišiću, za spadavše na dobro Tomašnica, u obćini Tomašnica, kotaru Modrušpotok, županii zagrebačkoj ležeće $10^1/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 4050 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju ~~sve one osobe~~ izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. travnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. stud. 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

N. 12,667. (40—VI.) (3—3)

Avviso di Concorso.

Presso il Governo Centrale Marittimo in Trieste si è reso vacante un posto di Segretario coll' annuo soldo di fiorini Milla duecento ed un sussidio locale del dieci percento, nonche col diritto alla promozione al maggior soldo di annui 1400 fiorini.

Coloro che intendessero aspirare a detto posto, ovvero ad un posto di Concepista coll' annuo stipendio di fior. 700 ed il sussidio locale del 10% che potrebbe eventualmente rendersi vacante presso la medesima Autorità, dovranno presentare pel tramite della preposta Autorità sino al 20 Decembre p. v. alla Presidenza del Governo Centrale Marittimo le loro istanze corroborate dai necessari documenti.

Trieste li 27 Novembre 1855.

Nr. 5541. (Izv.—601) (3—2)

Edict

zur Einberufung der Verlassenschafts-Gläubiger.

Von dem k. k. Comitats-Gerichte zu Varasdin werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft der am 18. November 1853 zu Čerje ohne Testament verstorbenen Elisabetha Florianović, Wittwe des Franz von Kovačocy, eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darthuung ihrer Ansprüche den 22. Jänner 1856 10 Uhr Morgens zu erscheinen oder bis dahin ihr Gesuch schriftlich zu überreichen widrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn diese durch die Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände, als in sofern ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Varasdin am 26. November 1855.

Der k. k. Präses,

Novak. Fohn.

Br. 5745. (Izv.—602) (3—3)

Oglas.

Ovime se obustavlja javna ovèršbena razprodaja nepokretnostih spadajućih na svojstvo g. Ladislava Köröskeny, vlastelina gospoštine Vinica, što bi ovostranom objavom od 11. listopada t. g. br. 4669. na basan varaždinskog gradjana Mija Praš-a, za dug od 37 fr. 48 kr. sr. određena.

U Varaždinu, dne 3. prosinca 1855.

C. k. predsiednik,

Novak. Fohn.

Nr. 336 (Iz.—596) (3—2)

Verlautbarung.

Im Nachhange zu der Conkurs-Ausschreibung vom 19. November d. J. Z. 336 Pr. wird zur Benehmungswissenschaft der Bewerber beigefügt, dass die Besetzung der bei dem k. k. Bezirksamte Verovitic in Terezovac erledigten Adjunctenstelle provisorisch erfolgen wird.

Požega am 30. November 1855.

Der k. k. Comitats-Vorstand.

Janković.

ad 1855. (Izv.—597) (3—3)

Lizitations-Kundmachung

über die im Bereiche des k. k. Esseker Baubezirkes an dem Komitats-Gebäude zu Miholjac auszuführenden Adaptirungs-Bauten.

1) Zufolge hohen k. k. Ministerial-Erlasses vom 15. Sept. 1855, Z. 20116/1374, werden an dem Komitats-Gebäude zu Miholjac dolnji behufs der Unterbringung des Bezirks- und Steueramtes, dann der Vorstandswohnung und der Arreste die auszuführenden Adaptirungs-Bauten um die nachstehend angesetzten adjustirten Fiskalpreise im öffentlichen Lizitationswege dem Mindestfordernden zur Ausführung überlassen, als:

Post-Nr.	Namen im Bezirke	Namen in d. Gemeinde	Namen in d. Ortschaft	Die bezeichneten Bauherstellungen bestehen in	fl.	kr.	wird ausgeboten fl.	wird ausgeboten kr.	Betrag des zu erlegenden Vadiums fl.	Betrag des zu erlegenden Vadiums kr.	Datum und Ort der Versteigerung
	Miholjac dolnji	Miholjac dolnji	Miholjac dolnji	Für das k. k. Bezirksamt und die Arreste:							Am 21. Dezbr. 1855 im Amtslokale des k. k. Bezirksamtes zu Miholjac dolnji.
1				Maurerarbeit sammt Materiale	3216	3	7348	35	367	25 6/8	
2				Zimmermannsarbeit s. Materiale	1699	46					
3				Ziegeldeckerarbeit sammt Materiale	944	15					
4				Tischlerarbeit	472	47					
5				Schlosserarbeit	564	39					
6				Anstreicherarbeit	130	57					
7				Glaserarbeit	65	48					
8				Hafnerarbeit	49	—					
9				Eisenwaaren	205	20					
				Für die Wohnung des k. k. Bezirks-Vorstandes:							
10				Maurerarbeit sammt Materiale	83	21 1/2	220	32 1/2	11	1 5/8	
11				Zimmermannsarbeit s. Materiale	98	28					
12				Tischlerarbeit	14	55					
13				Schlosserarbeit	23	—					
14				Schmiedarbeit	—	48					
				Zusammen	—	—	7569	7 1/8	378	27 3/8	

2) Zur Lizitation wird Jeder, der giltige Verträge einzugehen gesetzlich qualifizirt ist und die vorgeschriebene Sicherheit für die Vollführung gegeben haben wird, zugelassen.

3) Wer für einen Andern lizitiren will, hat die hiezu erforderliche Vollmacht vor dem Beginne der Versteigerung der hiezu bestimmten Lizitations-Kommission einzu

zu Miholac beginnenden mündlichen Ausbietung das fünf[illegible] jener Summe zu Handen der Lizitations-Kommission zu er[illegible] treffenden Arbeitskathegorie oder mehreren derselben entsprich[illegible] offeriren beabsichtigt.

5) Bei der Versteigerung, wobei die Ausbietung im Umfange des g[illegible] erfolgt, werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch [illegible] Vortage der anberaumten Versteigerung bei dem kk. Bezirksamte zu Miholjac [illegible] werden müssen, weil sie später nicht mehr angenommen würden.

6) Jedes schriftliche Offert muß, wenn es berücksichtiget werden soll, auf einem 15 kr. Stempelbogen geschrieben, gehörig versiegelt und von Außen mit der Aufschrift: „für welchen Bau (für welche Arbeitsleistung) der Anbot lautet" versehen sein; im Innern aber enthalten:

a) die ausdrückliche Erklärung, daß der Offerent den Gegenstand des Baues, die hierauf bezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, die Baubeschreibung, den Plan, das Einheits-Preisverzeichniß und den summarischen Kostenanschlag genau kenne und solchen getreu nachkommen wolle.

b) Den Preisanbot, um welchen er die Ausführung der betreffenden Bauführung (Arbeitsleistung) zu übernehmen Willens ist, in Ziffern und in Worten deutlich ausgedrückt.

c) Das fünfperzentige Vadium von jenem Fiskalbetrage, auf welchen der Anbot lautet. Das Vadium kann im Baren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem zur Zeit bestehenden Börsenwerthe erlegt werden. Auch kann die Nachweisung über den Erlag desselben durch den Anschluß des Depositenscheines einer öffentlichen Kassa geschehen.

d) Den Vor- und Zunamen, Charakter, dann Wohnort des Offerenten. Offertleger, welche des Schreibens unkundig sind, haben den schriftlichen Offerten ihr Handzeichen beizudrücken, in welchem Falle die Mitfertigung zweier Zeugen erforderlich ist, wovon einer zugleich als Namensfertiger des Offerenten zu erscheinen hat.

Auf Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, später als in der im Punkt 5 festgesetzten Zeit einlangen, oder Gegenbedingungen enthalten sollten, würde keine Rücksicht genommen werden.

7) Die oben Punkt 6 ad a erwähnten Lizitationsgrundlagen für die obangeführten Leistungen können von nun an bis zum Lizitationstage bei dem gefertigten kk. Bezirksbauamte in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

8) Nach geschlossener mündlicher Ausbietung erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte und deren Protokollirung in der Reihenfolge ihrer geschehenen Ueberreichung und Nummerirung in Gegenwart der mündlichen Anbotsteller, nachdem letzteren die Zahl der vorliegenden schriftlichen Offerte noch vor dem ersten mündlichen Anbote mitgetheilt worden sein wird.

9) Der Bestanbot, ob er den Fiskalpreis überschreitet oder nicht, unterliegt der höheren Ratifikation.

10) Bei gleichen mündlichen und schriftlichen Bestboten wird ersterrn, bei gleichen schriftlichen Anboten aber denjenigen der Vorzug eingeräumt, welche früher offerirt wurden, worüber das Nr. der erfolgten Einreichung des Offertes entscheidet.

11) Der vom Lizitations-Kommissär nach Maßgabe des Versteigerungs-Resultates als Ersteher erklärte Bestbieter ist gehalten, das erlegte Vadium bis auf 10 Perzent des Erstehungsbetrages sogleich zu ergänzen und diesen Betrag sammt jenem, welcher zur klassenmässigen Stempelung der Lizitationsgrundlagen und des abzuschließenden Bauvertrages entfällt, zu Handen des Lizitations-Kommissärs zu erlegen.

12) Den Offerenten, welche nicht Ersteher geblieben sind, werden die erlegten Vadien gegen die im Lizitationsprotokolle auszudrückende Empfangsbestätigung sogleich zurückgestellt.

13) Dem Ersteher werden nach Maßgabe des fortschreitenden Baues und auf Grund des vom betreffenden Bauleiter hierüber auszustellenden ziffermäßigen Certifikates à Conto-Zahlungen bis zu zwei Drittheilen der Kontraktssumme bei dem k. k. Steueramte zu Miholjac flüssig gemacht und ausbezahlt, während das dritte Drittheil hingegen dem Ersteher nach gänzlicher Bauvollendung und anstandloser Kollaudirung daselbst erfolgt werden wird.

Vom k. k. Bezirks-Bauamte.

God. XXI. U ZAGREBU, U SRIEDU DANA 19.

Carsko-kr. služ

NARODNE N

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedjelje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjsko, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Poziv k predplati na:

„Narodne Novine.“

Narodne Novine izlazit će i buduće godine 1856 kao dosele, svaki dan na čitav važno, znamenito i najnovie na polju političnom, književno-znanstvenom, gospodarskom i obèrtno-t ćena pozornost čitavoga svieta, priobćivat će polag najpouzdanih izvorah, bezpristrastno, točno i v

S toga pozivamo naše štovane čitatelje na predplatu time, da izvole za vremena javiti s

Ciena predplatna:

Na pol godine u Zagrebu . . . .
Na četvèrt godine u Zagrebu . . . .
S pošiljanjem u kuću na po godine . . . .
Svagdanjom poštom na pol godine . . . .
„ „ na ¼ godine . . . .

Predplatni novci imadu se u frankiranim pismima pod naslovom: „Izdavateljstvu

U Zagrebu, 18. prosinca 1855.

Izda

Bèrzojavne viesti

Iz Rima, 12. pros. Povodom uapšenja više Mazzinianskih emisarah izdao je ovdiešnji francuzki zapoviedajući general dnevnu zapovied, uslied koje odmah pod suton ima konjaništvo i piešaštvo pripravno stajati; no budući je javni poredak i mir neporemećen ostao niti ima temelja takovim bojaznam, to je upitna dnevna zapovied opozvana.

Iz Turina, 14. pros. Engleska vlada kupuje u Piemontu 2500 mazgah za Krim, od od kojih je jedna čast jur ukèrcana. I iz Barcelone idu mazge onamo.

Iz Genove, 14. pros. Jedan francuzki parobrod, na putu u Merselj, susreo je ruski jedan brod, dolazeći pod toškanskim barjakom iz Livorna i uzaptio ga.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Gospodin Franjo Ksav. Čačković, bivši prisiednik zemaljskog suda zagrebačkog, poklonio je zakladi „Jelačić-bana“ za nemoćne vojnike 6 fr. srebra. Upravljateljstvo iste zaklade izražava gospodinu darovniku toplu zahvalu.

U Zagrebu. U 273. broju „Narodnih Novinah“ priobćen je iz „Agramer Zeitunga“ jedan članak iz Slavonie, u kom se dokazuje, kako bi s duhovnoga i političkoga obzira probitačno bilo, da se onih 12 župah u valpovačkom kotaru u Slavonii, koje sad prinadleže biskupii pečuhskoj, utielove biskupii djakovačkoj. U jučeranjem broju „Agramer Zeitunga“ nalazimo sad nieko kao oprovèrgnuće toga članka, što ga gospoda sveštenici valpovačkog kotara poslaše. U tom oprovèrgnuću navodi se, da je upitni predmet od strane prečastnog djakovačkog duhovnog stola još prie tri po prilići godine poveden, da se o tom predmetu kod vis. c. k. bogoštovnog popečiteljstva, pače i kod iste svete stolice u Rimu viećalo, nu da je napokon, uvaženjem podnešenih po pečuhskoj biskupii razlogah, izjavljeno, da potaknuto utielovljenje valpovačkog okružja s biskupiom djakovačkom nije ni u duhovnom ni političkom obziru nuždno, s toga da je to pitanje na korist pečuhske biskupie jur podpunoma riešeno tako, da je svako daljne o tom razglabanje na polju journalističkom suvišno. — Gospoda sveštenici valpovačkog kotara navode, da nije istina, da narod u njihovim župama nečuje nikad glas pastira u svom materinskom jeziku. U pečuhskoj biskupii ima 53 sveštenika, koji govore slavonski, i ovaj broj je posve dovoljan za upravu 30 ilirskih župah. (Od istoga sastavitelja gori pomenutog članka dobili smo nieko izjasnjenje, koje je dolie pod linìom uvèršćeno Ured.)

U Zagrebu. Ravnatelj c. k. poštah u Zadru, g. Berger, poslao je visokoj vladi uža od divlje aloe, koja svuda u Dalmacii samonikla raste. Vis. vlada izručila je taj proizvod bečkim užarom, da o njemu svoje mnienje podnesu, a ovi su nova ta uža kao osobito jevtina i čvèrsta pohvalili i preporučili.

— Početkom g. 1856 izlazit će u Pešti krasoslovni list pod naslovom Buda-Pešti viszhang (Budapeštanska jeka). Odgovorni urednik tog lista bit će Szilagyi, izdatelji pako istoga biti će poznati magjarski spisatelji Vahot i Vaš. Izvèrstni sadèržaj lista, na ogled jur razposlanoga, sasvim odgovara liepoj zadaći što si ju staviše gg. izdavatelji i urednik, te donosi vèrlo zanimive članke zabavne i poučne, pisane ponajviše od spomenutog i slavno poznatog Vahota, zatim od Jokaja, Kubinji-a, i Vaš-a, sve samih poznatih i obljubljenih magjarskih spisateljah. Medju ostalima vèrlo je zanimiv onaj članak što ga sadèržaje taj list pod naslovom: „nemzeti szinhaz“ (narodno kazalište), iz kojega članka vidi se jasno, da simpatia Magjarah naprama tom savodu nimalo ohladnila nije, več da je svedj ona ista koja biaše i prije — što se mimogred rekuć o našem hèrvatskom kazalištu u Zagrebu nemože reći. U istom listu medju ostalim viestima nadjosmo i tu, da će se u Maroš-Vašarhelu, u Táti, zatim u Debrecinu i Segedinu podići stalna narodna kazališta. — Konačno o Budapešti Viszahangu napomenuti moramo i to da svake nedielje jedanput na čitavoj hartii ukusno i ilustraciama providjen izlazi. Ciena mu je primiernom sadèržaju i obliku vèrlo jevtina, budući za cielu god. više neiznosi ne samo 5 fr. sr.

Iz Beča. „Pest. Ll.“ piše odavdie, da grof Esterhazy, koi će ovih danah poći na svoje miesto u Petrograd, poniet će sa sobom vlastoručno pismo njeg. apost. veličanstva cara Franje Josipa na njeg. velič. cara Aleksandra, i zajedno grofa Neselroda izviestiti o politiki, koje će se Austria dèržati u onom slučaju, ako se tečajem zime mir neprivede.

— „Allg. Ztg.“ piše iz Beča, da su četiri sveštenika pod nadzorom kneza nadbiskupa bečkog, dra. viteza Raušera, izradili osnovu katoličkog ženitbenog zakona.

— Kao što „Berl. Bl.“ doznaje, nastoji austrianska vlada, da dobije od Pruske i Rusie dozvolu, da se ugarska vina slobodno uvoze onamo.

— Uslie previšnje zapoviesti izpustit će se Zaleščik iz broja tvèrdjah, i zapoviednik njezin, generalmajor Glässer, stavljen je u disponibilitet.

8) Obširno je opredieljeno odnošenje kalfah spram majstorah ili onog, koi pravo ima na zanat. Ta uredba dopunjava obći gradjanski zakonik i tiče se obrane prava i poredka.

Najposlie primiečavam, da će tèrgovačko pravo, na koje se ta osnova zakona poziva, ako ne prie a ono zajedno sa novim zanatlijskim zakonikom objavljeno biti, i u život stupiti.

Pozivam dakle tèrgovačke i obèrtničke komore, da izpitaju marljivo ovu osnovu zakonika, i da mi podnesu mnienja svoja najduže do 15. siečnja g. 1856.

U Beču, 28. stud. 1855.

Togenburg s. r.

Beograd, 10. pros. (Oest. Ztg.) Ovdašnji englezki general-konzul grof Fontblank dobio je nedavno iz Londona telegrafičnim putem zapoviest od Klarendona, da ide u Beč. Ovdie misle, da će on tamo dobiti obširna ustmena nastavljenja, koja stoje u savezu sa reviziom sèrbskog ustava.

Turska.

— **Sadašnji turski dèržavnici.** (Izvadjeno iz knjige: „Confidences sur la Turquie par M. Destrilhes.)" (Nadalje).

Fuad-paša.

Kome je poznata novia turska diplomacia, taj zna da je Fuad jedan od najodličniih ljudih u Turskoj. Pored rodoljubivosti svoje on ljubi doista i prosvetu i napredak i sasvim dokučuje šta treba njegovom otačestvu, niti će on propustiti pomoći preustrojenju i prerodjenju iztoka. Osim svojstvah, koja ima viešt dèržavnik i diplomat, ima on i zaslugu, koja u Carigradu spada medju čuda tim veća, što duže traju. On je t. j. i odličan spisatelj, nalik na Lamartina. Kao i Lamartin, tako je i on ujedno i piesnik i političar, no samo još bolji piesnik i bolji političar nego Lamartin. Osim toga je on jedan od ono malo Turakah, koji su svoj jezik naučno izpitali i doterali i tako stekli sebi neizmiernu zaslugu za prosvietu mladoga naraštaja.

Još 1844 zadovoljeno je kao što treba njegovim zaslugama i sposobnostima. Njemu je, onda još efendii, poviereno bilo poslanstvo da visoku portu pèrvi put zastupa u Španjolskoj i Portugalskoj i obadvie kraljice tih zemaljah pozdravi u ime Abdul-Medžida. 1848. mnogo je on kao carski komisar uradio u podunavskim kneżestvima, a lane mu je ispalo za rukom utaložiti bunu u Tesalii i Epiru. Dvaput je odbijao ponudu da bude paša i primio ju je tek onda, kad je pao bio Rešid-paša, pa je ujedno ponudjen i ministerstvom inostranih dielah.

Fuad je duh pun estetičnoga ukusa i obdaren sa mnogo čustva sprem svega, što je liepo. Lietni njegov dvorac u Kanlidžu bogat je u dražestnim kojekakvim pronalazcima njegovog ukusa. Zamislimo sebi kakav dvorac od stakla u kakvom veselom parku, koi je ukrašen vodoskocima i vodopadima izmedju liepa od cvieća, a iznutra samom obojenom svilom i razkošno nakićen najbogatiim proizvodima iztočnog luksusa. U njegovoj kući se klasično svira u svirku i harem mu je jedan od najprobraniih u svemu Carigradu. Nećemo pretierati ako kažemo da Fuad baš umie obitavati i živiti kao što jedva još kogod u Europi. Na žalost, nauka na neprestani fini život načinila ga je od pievajućeg diplomata razkošnikom, koi nemože uviek obuzdati svoje potrebe, nego više putah, da bi ih zadovoljio, zaboravlja se u svom dostojanstvu onako, kako mu se kalja glasovito ime, kao prilikom zbacanja patriarha Antima. I same redove, koji tome visokom prekrasnom i bogatom licu krase grudi i na koje se uviek kao triumfirajući smieši lice njegovo, mnogi smatraju samo kao tužitelje njegove saviesti. Predbacaju mu t. j. da se on pogledavši na veliki kèrst i zviezdu od redovah, u podunavskim kneżestvima privolio koješta popustiti stranim suverenima, kojima inače nije ništa bio dužan.

Talianske.

Napulj, 29. studena. „Piemonte" javlja: Od niekog vremena radi se [illegible]

lonasliednika, no još nije supragu izabrao. Kolera popušta. Prošaste nedielje pade jedna dievojka u cèrkvi od kolere. Lica oko dievojke stojeća, u miesto da joj pomognu, nagnu begati. Samo jedna gospodja imala je smielost, nesrećnici u pomoć priskočiti i kod nje ostati donde, dok joj nije bilo bolje, i dok nebiaše kući odvedena. Gospodja ta bila je supruga ruskog poslanika Kokoškina. Ona je imala osobitu sudbu. Gospodja Kokoškin rodjena je Francuzkinja. Iz pèrve ženitbe s Francuzom imala je dva sina, koji služe u Francuzkoj vojski u Krimu kao oficiri. Iz drugog braka s g. Kokoškinom imade takodjer sina, koi u Krimu služi kao ruski oficir pod Gorčakovom. Žalostno je zaista, da sinovi jedne matere neprijateljski jedan protiv drugog stoji.

S bojišta.

— O najnoviim ratnim operaciama u Mingrelii i Gurii, donosi „ruski Invalid" sliedeće izviestje:

„Zapoviednik gurskog sbora, general Bagracion-Muhranski, javlja iz stana svog na rieki Živi 24. i 25. stud., da je nepriatelj, koi je zapremio glavnom silom svojom selo Sukudi, jednu čast vojinstva poslao protiv sela Hati i gornjim drumom od Mingrelie protiv sela Čenis-Čali. Sa Redut-Kalea pravili su Turci neprestano drum s obe strane rieke Hapi.

Turci su izkèrcanjem urednog piešaštva umnožili oddieljenje u Kobuletu, a pošto su Lekvi i Očkamur urednom vojskom zapremili, započnu svoja ofenzivna kretanja. 22. studen. dodje jedno 400 ljudih iz gradića sv. Nikole, i podju k mostu na rieku Čohatu od nas razorenom, no tu ih dočeka gurska milicia, te se povuku natrag izgubivši niekoliko ljudih mèrtvih i ranjenih. 23. stud. krene se velika sila nepriateljskih piešakah i konjanikah na selo Lihaur (kod Osurgeta) no i tu se moradoše, počem jo boj trajao čitav sat na Čoloku, natrag povući. Mi smo od milicie imali tri mèrtva i tri ranjena. Kažu da je gubitak nepriateljev znamenit. Prie 21. stud. dobilo je oddieljenje u Kobuleti znamenito podkrepljenje. Sad iznosi sva sila 15,000 ljudih urednih piešakah i 3,000 konjanikah sa 14 topovah, uebrojeći znameniti broj Bašbozukah.

— (Sadt- u. Vorst. Ztg.) Današnja izviestja iz Krima Kolhisa, Anatolie i Carigrada sadèrže ove novosti: Omerpaša dielujo desno i lievo uz obalu Farisa. On je vojsku svoju na tri časti razdielio. Glavna čast pod njegovom upravom sačinjava lievo krilo, i prešao je već s njome rieku Hopu. Drumom od Redut-Kalea u Katej stupa sbor konjanikah pod upravom Iskender-paše, a kod Osurgeta pokriva krajnje lievo krilo Mustafe-paše. On je dobio nalog, da se za slučaj ako na njega padnu, nepovlači u Batum, jer će tamo već prispieti egipatska vojska u pomoć, nego da se pridèržava morskog stana Poti.

Mingrelia i Guria zapremljena je dakle od Turakah, a zimus će se po svoj prilici zametnuti boj i zbog Imerecie, na koju uprav Omerpaša i nišani.

— Iz Hamburga telegrafirano je „Le Nord", da je u pristanište Sveaborga iz Kronštata došla flotica jedna, koja se sastoji iz deset novih zavojnih topčarah. Nju je pratio jedan bojni parobrod.

K. T. Iz **Slavonie** dne 11. prosinca. U „Narodnih Novinah" broju 273. čitam prevod članka moga, koi je u zagrebačkih niemačkih novinah pod br. 272. uvèrstjen; no budući je izvorni sastavak moj valjda nehotice po uredništvu upitnih niemačkih novinah pokratjivanjem preinačen, te je tako sasvim drugi smisao navedenom momu članku zadat; i tako je morebiti dopis moj za svetjenstvo kotara valpovačkog, o kojeg revnosti u zvanju svome nikad sumnjao nisam, uvredljiv postao; toga radi Vas uljudno molim da prevod Vaš, gdie se veli „**dočim sad narod valpovački nikad nečuje glas svoga duhovnog pastira u svom materinskom jeziku**" izpraviti izvolite; u izvornom bo sastavku momu stoji: „**Schwer ist es für ein Volk, welches nie die Stimme hört seines Oberhirten in seiner Muttersprache**". Da su ove rieči, kojima sam dokazat hotio, da bi za puk veće blagodati proizticale, kad bi im njihov vèrhovni pastir kad ikad u materinskom jeziku rieč božju naviestio, tako, kako sam ih uredništvu niemačkih novinah priobćio, navedene bile, nebi doisto članak moj promašio svèrhu svoju, i tada bi i izraz moj „ali bi se time i podučavanje u kèršćanskom nauku pospiešilo" potvèrdio, nije bo ni dvojiti: da rieči vèrhovnog pastira najdublji utisak u sèrdcih naroda prouzrokuju.

Bečka burza
dne 18. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

	U sreb.
Dèržavne zadužnice . . . . . . sa 5%	74½
dto od godine 1851 seria B » 5%	
dto od g. 1853 s povratkom » 5%	
dto iz narodnog zajma . » 5%	77¼
dto . . . . » 4½%	
dto . . . . » 4%	
dto od g. 1850 s povratkom » 4%	
dto . . izžriebane . . » 4%	
dto . . . . » 3%	
dto . . . . » 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.	230
» » » » „ 1839, » 100 »	120
» » » » » 1854, » 100 »	96⅛
Bečko-gradski banko . . . . . . sa 2½%	
» » » . . . . » 2¼ »	
» » » . . . . » 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie	
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah	69¼
Bankovne dionice komad po	910
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene	
dto dto s plaćanjem na rate	338¼
Dionice sieverne željeźnice . . po 1000 f.	2095
» bečko-glogničke željeznice » 500 »	
» šoprunsko-malobečke » » 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »	565
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »	
» budapeštanskog lančanika » 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.	
» Gjurske željeznice	
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for. . . for.	
Augsburg za 100 for. current . . . . »	110¼
Berlin za 100 pruskih talirah . . . . . »	
Vratislavá za 100 pruskih talirah . . . »	
Frankfurt na Mainu za 120 for. . . . . »	109⅛
Genova za 300 piemontezkih lirah . . . »	
Hamburg za 100 mark banko . . . . . »	81
Lipsko za 100 for. . . . . »	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . . . »	
London za 1 funt šterlinga . . . . . »	10-48
Lyon za 300 frankah . . . . »	
Milan za 300 austrianskih lirah . . . . »	109¼
Marseille za 300 frankah . . . . . . »	128⅛
Pariz za 300 frankah . . . . »	128⅝
Prag za 100 forintih . . . . »	
Tèrzt za 100 forintih . . . . »	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . . »	
Bukurešt za 1 forint . . . . . . parah	248
Carigrad za 1 forint . . . . . . parah	
Smirna za 1 forint . . . . parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	14¼
Srebro od 17. prosinca	11

SLUŽBENI LIST.

6412 (Dp.—196) (3—2)

Oglas.

C. k. gradsko-deleg. kot. sud zagreb. daje na znanje, da će se dražba ovèržbena urbarskih zemaljah Mate Medvedca, ovostranim ediktom 20. sèrpnja t. g. br. 3890. proglašena, usled nagode dne 15. listopada t. g. sklopljene i podnešenog po tužitelju očitovanja de prae. 18. studenog 1855 za stran barona Levina Raucha, dne 29. prosinca t. g. u 10 satih prie podne na licu miesta obdèržavati.

Pozivlju se dakle kupci s obzirom na pomenuti edikt tim dodatkom, da će se kod ove zadnje dražbe prodaji izložene nepokretnine i izpod procienbene vriednosti prodati.

C. kr. gradsko-deleg. kot. sud.

C. k. zem. suda savietnik
Schmidt.

Br. 8112. (331—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za rasterećenje-zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. list. 1855. br. 4349. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. nasliednikom Viekoslava Saxa, za spadavše na dobra Malo Griče, u obćini Oberh, Jakovec, kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj ležeće 26⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10,500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izbodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do roka 15. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 10. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 8113. (332—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za rasterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 27 listop. 1855 broj 4194. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Josipu baronu Izdenczy, za spadavše na dobro Ferljur, u obćini Popovec, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, ležeće 12⁶/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5100 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 28. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnicę odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 14. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primiètbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Striga.

Nr. 8114 (333—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za rasterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 27. listopada 1855 broj 4355 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. nasliednikom Viekosl. Apfeltbalera, za spadavše na dobro Mèrzljaki, u obćini Rosapanjek, kotaru Modrušpotok, županii riečkoj, ležeće 26⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10.600 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 10. studenoga 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Nr. 5406 civ. (604—Izv.) (3—1)

Edict.

Von dem k. k. Comitats-Gerichte Varasdin wird hiemit den Herrn Grafen Johan Nepomuk und Anton Erdödy erinnert:

Es haben die Töchter und Enkilinnen des verstorbenen Carl Graf Erdödy, vertretten und zwar die Frau Sidonie Rubido geborene Gräfin Erdödy durch den Advocaten Ferdinand Mekovec, die übrigen durch Georg Dominić wider Sie eine Klage — auf Ausfolgung des beweglichen und unbeweglichen, auf den Vater bezüglich Grossvater der Klägerinen Carl Graf Erdödy zufallenden Theiles des Vermögens nach Josef Grafen Erdödy, bei diesem Gerichte angebracht, worüber die Tagsatzung auf den 29. Dezember l. J. um 9 Uhr Vormittags unter Androhung der Rechtsfolgen des §. 40. G. P. O. angeordnet wurde.

Nachdem der Aufenthalt des Herrn Grafen Joh. Nepomuk Erdödy dem Gerichte wegen seiner Un-

Section III, Abtheilung 2, Nr. 10507. (D.S.—351) (3—1)

Kundmachung.

Das hohe Armee-Ober-Kommando hat die Sicherstellung des im nächsten Jahre bei den Monturs-Kommissionen sich ergebenden Bedarfes an Monturs- und Rüstungsgegenständen mittelst einer Offertsverhandlung angeordnet.

In Folge a. h. Befehls Sr. k. k. apostolischen Majestät vom 23. Oktob. 1855, wonach, um auch kleineren Unternehmern die Betheiligung am Lieferungsgeschäfte zu ermöglichen, das Minimum des zu offerirenden Quantums nach Massgabe der bis nun stattgehabten Ergebnisse zu bestimmen ist, wird bei den nachfolgend aufgezählten Bedarfsartikeln das Minimum des zu offerirenden Quantums für jeden Artikel mit dem Bemerken festgesetzt, dass zwar mehr aber nicht weniger als dieses Minimum angeboten werden darf.

Die Bedarfsgegenstände für das Jahr 1856 sind:

Minimum des Anbotes:			
2000	Ellen	$^{6}/_{4}$ breites weisses	Tuch
5000	»	$1^{7}/_{16}$ » weisses	Tuch
2000	»	$1^{7}/_{16}$ » schwarzes	Tuch
5000	»	$1^{7}/_{16}$ » lichtblaues	Tuch
5000	»	$1^{7}/_{16}$ » dunkelblaues	Tuch
5000	»	$1^{7}/_{16}$ » dunkelgrünes	Tuch
5000	»	$1^{7}/_{16}$ » dunkelbraunes	Tuch
200	»	$^{6}/_{4}$ » mohrengraues	Tuch
400	»	$1^{7}/_{16}$ » »	Tuch
1000	»	$^{6}/_{4}$ » graumelirtes	Tuch
5000	»	$1^{7}/_{16}$ » »	Tuch
400	»	$^{6}/_{4}$ » hechtgraues	Tuch
5000	»	$1^{7}/_{16}$ » »	Tuch
5000	»	dunkelblauen Wollstoff zu Matrosenhemden,	
1000	»	Hallina,	
2000	Stück	fertige Matrosenhemden,	
100	Ellen	$^{3}/_{4}$ breites Kuniatztuch,	
10000	»	Hemden-	Leinwand
10000	»	Gatyen und Leintücher-	Leinwand
2000	»	Futter-	Leinwand
5000	»	Strohsack-	Leinwand
5000	»	Kittel-	Zwilch,
1000	»	Zelter-	Zwilch,
2500	»	Futter-	Zwilch,
500	»	lakirten	Zwilch,
500	»	$^{6}/_{4}$ breiten Hallina,	
500	Stück	einfache Bettkotzen,	
10000	Ellen	schwarz lackirten Calicot,	
500	Stück	schwere	Pferdekotzen,
500	»	leichte	Pferdekotzen,
5000	Pfund	leichtes	Oberleder,
5000	»	schweres	Oberleder,
10000	»	Pfundsohlenleder,	
1000	»	Terzen-	Leder,
2000	»	Brandsohlen-	Leder,
100	Garnituren	Samisch-	Leder,
1000	Stück	braune	Kalbfelle,
1000	»	lakirte	Kalbfelle,
100	Garnituren	Lämmerfelle zu Pelz-Brämen,	
100	»	» » » Futter (weisse).	
100	»	» » Sattelhäuten,	
100	Stück	Infanterie-Tornister-Säcke,	
200	Paar	fertige deutsche	Schuhe,
100	»	» ungarische	Schuhe,
20	»	Matrosen-	Schuhe,
1000	»	deutsche bloss zugeschnittene aber complette	Schuhe,
1000	»	ungarische bloss zugeschnittene aber complette	Schuhe,

halten soll, muss, wenn es halbzollbreite Seiten- und Querleisten hat, zwischen $18^{6}/_{8}$ und $21^{7}/_{8}$, mit Ein Zoll breiten Seiten und Querleisten aber zwischen $19^{3}/_{8}$ und $22^{4}/_{8}$ Pfund schwer sein, worunter für die $^{1}/_{2}$ Zoll breiten Leisten $^{5}/_{8}$ bis $1^{7}/_{8}$, und für Ein Zoll breiten $1^{3}/_{4}$ bis $2^{2}/_{4}$ Pfund gerechnet sind.

Stücke unter dem Minimalgewichte werden gar nicht, und jene, welche das Maximalgewicht überschreiten, nur dann, jedoch ohne eine Vergütung für das Mehrgewicht angenommen, wenn sie nebst dem höheren Gewichte doch vollkommen qualitätmässig und nicht von zu grober Wolle erzeugt sind.

Die Hallina muss $^{6}/_{4}$ (sechsviertel) Wiener Ellen breit, ohne Appretur und ungenässt geliefert werden, pr. Elle $1^{5}/_{8}$ bis $1^{8}/_{8}$ Wiener Pfund wiegen und jedes Stück wenigstens 16 Wiener Ellen messen.

b) Die Kotzen zu Pferdedecken neuer Art für Kavallerie müssen in einzelnen Stücken geliefert werden.

Diese Kotzen (Pferdedecken) müssen von weisser, reiner, guter Zigainwolle, mit gleichem nicht knöpfigem Gespunste über das Kreuz gearbeitet, gleich und gut verfilzt und nur kurz aufgerauhet sein. Die Kotze für die schwere Kavallerie hat $3^{3}/_{8}$ bis $3^{4}/_{8}$ Wiener Ellen in der Länge und $2^{2}/_{8}$ bis $2^{9}/_{32}$ Ellen in der Breite zu messen, ferner $8^{1}/_{8}$ bis 9 Pfund im Gewichte zu halten.

Die Kotze für leichte Kavallerie hat nur $2^{13}/_{16}$ bis $2^{15}/_{16}$ Ellen lang, $2^{1}/_{16}$ bis $2^{2}/_{16}$ Ellen breit und $6^{1}/_{2}$ bis 7 Pfund schwer zu sein.

Kavallerie-Pferdekotzen unter dem Minimalmaass und Gewichte werden gar nicht, und jene, welche das Maximalgewicht übersteigen, natürlich ohne eine Vergütung dafür, nur dann angenommen, wenn das Maximalmass nicht überschritten ist.

Die Kotzen- und Pferdedecken für Beschäll-Departements sind dieselben, wie solche früher für die schwere Kavallerie bestanden haben; sie werden in Blättern zu 4 Stück, jedes Blatt $8^{1}/_{4}$ Elle lang und $1^{5}/_{8}$ Ellen breit, nicht unter 15 und nicht über 16 Pfund schwer, aus gewaschener Wolle erzeugt, eingeliefert.

Die einfachen zweiblättrigen Bettkotzen müssen $1^{9}/_{16}$ Wiener Ellen breit und $5^{6}/_{16}$ Ellen lang sein, dann 9 bis 10 Wiener Pfund wiegen.

Sowohl die Hallina als die Bettkotzen werden unter dem Minimal-Gewichte gar nicht angenommen, bei Stücken aber, welche qualitätmässig befunden werden, jedoch das Maximalgewicht übersteigen, wird das höhere Gewicht nicht vergütet.

Die Abwägung der Hallina und der Bettkotzen geschieht eben so wie jene der Kotzen zu Pferdedecken, stückweise. Zu ersten beiden Wollsorten ist rein gewaschene, weisse Zackelwolle bedungen, und sie können eben so aus Maschinen-, wie aus Hand-Gespunst erzeugt sein.

c) Zu Hemden-, Gatyen- und Leintücher-Leinwanden können auch bis 20% Futter-Leinwand und ebenso zu Zelter- und Kittel-Zwilch bis 50% Futter-Zwilch angeboten werden.

Die Gatyen- und Leintücher-Leinwanden werden nach einem gemeinschaftlichen Muster übernommen, und es besteht daher auch für beide ein und dieselbe Qualität.

Strohsack-Leinwand kann für sich, oder auch mit den übrigen gemeinschaftlich angeboten werden.

Sämmtliche Leinwanden müssen eine Wiener Elle breit sein, und pr. Stück im Durchschnitte 30 Ellen messen.

Ausser den vorstehenden Garn Leinwaaren werden auch Baumwoll-Stoffe (Calikot) von inländischer Erzeugung zu Csako-Futter als in schwarz lakirtem Zustande angenommen.

Dieses Fabrikat muss jedoch nebst der angemessenen Qualität auch eine Wiener Elle breit und jedes Stück wenigstens 30 Wiener Ellen lang sein.

Bezüglich der fertigen Matrosenhemden oder des dazu erforderlichen Schafwollstoffes wird auf das, bei den Monturs-Kommissionen erliegende Muster hingewiesen.

d) Von den Ledergattungen werden das Ober-, Brandsohlen-, Pfundsohlen-

Von den Fellen zu Sattelhäuten kann nur ein Stück, welches zum Mittelsitz gehört, etwas röthliche Spitzen haben; die übrigen Felle zu Sattelhäuten aber, wie auch jene zu Pelzbrämen müssen durchgehends naturschwarz sein.

f) Von Fussbekleidungsstücken werden deutsche Schuhe, ungarische Schuhe, nach der neuesten Form gefordert, altartige Stücke daher unter gar keinem Vorwande mehr angenommen; Matrosenschuhe können nach der bisherigen Form offerirt werden.

Jede Fussbekleidungsgattung muss in den dafür bei Abschliessung des Kontraktes festgesetzten Klassen geliefert werden, doch ist der Lieferant an dieses Verhältniss nicht gleich im Anfange der Lieferung gebunden, sondern es wird nur gefordert, dass in keiner Klasse eine Ueberlieferung geschehe, und dass das frühere, in einer oder der andern Klasse weniger Gelieferte, bis zum Ablaufe der Frist nachgetragen werde.

Wer eine Lieferung auf deutsche Schuhe anbietet, muss sich verbindlich machen, auf jedes Hundert Par bis 60 Par ungarische Schuhe mitzuliefern, wenn eine solche Anzahl gefordert wird.

Zur Erkennung der innern Beschaffenheit bei fertigen Stücken müssen sich die Lieferanten der vorgeschriebenen Zertrennungsprobe unterziehen und sich gefallen lassen, die aufgetrennten Stücke, wenn auch nur Eines davon unangemessen erkannt wird, ohne Anspruch einer Vergütung für das geschehene Auftrennen, sammt der übrigen nicht aufgetrennten Partie, als Ausschuss zurück zu nehmen.

g) Das zu Fussbekleidungen verwendete Ober- und Brandsohlenleder muss ohne Zusatz einer Alaun- oder Salzbeize, und das Pfundsohlenleder in Knoppern gar gearbeitet sein.

Drej nigen Mängel, welche, wie vorbesagt, das Oberleder nicht zum Ausschusse machen, werden auch die zugeschnittenen Fussbekleidungen von der Uebernahme nicht ausschliessen, wenn sie sich an solchen Stellen befinden, wo sie für die Dauer oder sonstige gute Qualität und das Ansehen derselben keinen Nachtheil herbeiführen.

2) Von den offerirten und bewilligten Gegenständen kann die erste Rate bis Ende April und die letzte Rate bis Ende Dezember 1856 geliefert werden, doch wird es dem Offerenten freigestellt, hiebei gleich ursprünglich andere Termine zu stipuliren, nur dürfen diese nicht über den letzten Dezember 1856 hinausgehen.

3) Der Offerent muss die Quantität, die er liefern will, bei Tüchern, Hallina, Leinwanden und Zwilchen pr. Wiener Ellen, bei Kotzen und Pferdedecken und Betten pr. Stück — bei Ober-, Pfundsohlen-, Terzen- und Brandsohlenleder pr. Wiener Zentner oder Pfund — bei Kalbfellen gattungsweise pr. Haut und rücksichtlich Fell — bei Samischleder, Kernstücke pr. schwere Garnitur, wozu 17 Stück neuartige Patrontaschen oder

38 Tornister-Tragriemen,
2 Stück Ueberschwung- | Riemen oder 8 Tornister-
2 » Gewehr- | Tragriemen und
15 Tornister-Tragriemen,
2 Säbel- und

Jedes, mit einem solcl
die angebotenen Preise
stüg wären, bleibt unber

7) Die Form, in welcher di
nun müssen sie auf eine
sagt, unter besonderem
mit dem ebenfalls geson
werden.

8) Offerte mit anderen als
berücksichtiget, und es
des geforderten Preises,
alleinige Massstab für di
auch die Leistungsfähigk
dienste durch bisherige
ferungen, seine Solidität
gelegt.

Nachtrags-Offerte, sow
reichungstermine einlang

9) Die übrigen Contrakts-B
a) Die bei den Montura
werden bei der Ueber
die Offerenten insbeso
sie seit dem Jahre 18
tenen Zustande aumer
b) Alle, als nicht mustern
14 Tagen ersetzt wer
Zahlung bei der be
oder auf Verlangen b
c) Nach Ablauf der bed
benommen, den Rück
Abzug von 15 Procen
d) Auch steht dem Aera
Gefahr und Kosten d
gangbaren, wenn auc
renz von demselben e
e) Die erlegte Caution
kontraktbrüchig wird,
Zeit oder unvollständ
f) Glaubt der Contrahen
Ansprüchen gekränkt,
Falle er sich der Ger
terwerfen hat.
g) Stirbt der Contrahen
vor Ablauf des Liefe
oder gesetzlichen Ver
Vertrages, wenn nicht
auflöst, endlich hat
h) der Contrahent von d

. . . Zentner lohgares Oberleder zu Riemenzeug . . . fl. . . kr. (der Wiener-Zentner zu)
. . . » lohgares Oberleder zu Schuhen und Stiefeln
. . . » in Knoppern gegärbtes Pfundsohlen Leder
. . . » lohgares Brandsohlen-Leder
. . . » lohgares ausgesalztes } Terzen
. . . » unausgesalzt. } Leder

Sage!

. . . Stück 1. } Gattung lohgare braune Kalbfelle } das Stück zu
. . . » 2.
. . . » 3.
. . . » 1. } Gattung lakirte Kalbfelle } das Stück zu
. . . » 2.
. . . » 3.
. . . Garnituren schwere } Sämisch-Häute pr. Garnitur
. . . » leichte
. . . » schwarze Lämmerfelle zu Sattelhäuten, die Garnitur zu
. . . » Lämmerfelle zu Pelzbrämen, die Garnitur zu . . . fl. . . kr.
. . . » weisse Lämmerfelle zu Pelzfutter die Garnitur zu
. . . Paar fertige deutsche } Schuhe das Paar zu
. . . » » ungarische
. . . » Matrosen
. . . » komplet in Oberleder, Brandsohlen und Pfundleder deutscher Art } zugeschnittene Schuhe neuer Art
. . . » komplet in Oberbrandsohlen und Pfundleder ungarischer Art
. . . » Matrosen-Schuhe
. . . Ellen $^{5}/_{4}$ breites Kunjatztuch die Elle zu
. . . Stück Infantr. Tornistersäcke, das Stück zu
. . . » Hutfilze, das St. zu
. . . » Csako-Filzblätter das Stück zu

Sage!

. . . » Unteroffizier- } Kavallerie- } Gemeine } Helme } das Stück zu
. . . » Infanterie Csako-Deckel, das Stück zu
. . . » » Sonnenschirme das St. zu
. . . » » Kopfriemen das Stück zu
. . . Ellen grünen Rasch . . Elle breit, die Elle zu
. . . Stück } fertige Sattel } für } schwere } leichte } Kavallerie } das St. zu
in Conventions-Münze zu N. . . . nach den mir wohlbekannten Mustern und unter genauer Zuhaltung der, mit der Kundmachung ausgeschriebenen Bedingungen und aller sonstigen für solche Lieferungen in Wirksamkeit stehenden Contrahirungs-Vorschriften liefern zu wollen, für welches Offert ich mit dem eingelegten Vadium von . . . . . . Gulden — gemäss der Kundmachung — hafte.

Das von der Handels- und Gewerbskammer (oder Innung) ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Certifikat liegt hier bei.

Gezeichnet zu Ort N. . . . . . Kreis N. . . . . .
Land . . . . . am . . . ten . . . . 185 . .

N. N. Unterschrift des Offerenten, sammt Angabe des Gewerbes.

Couvert-Formulare

Ueber das Offert.

An Ein hohes k. k. Armee-Ober-Commando (oder) Militär-Gouvernement zu N. N.

N. N. . . . . Offerirt Tuch, Leinwand, Leder oder Fussbekleidungen.

Ueber den Depositen-Schein.

An Ein hohes k. k. Armee-Ober-Commando (oder) Militär-Gouvernement zu N. N.

(Depositen-Schein über . . . fl. . . . kr. zu dem Offerte des N. N. vom . . . . ten . . . . 185 . .)
Für Tuchlieferung (oder etc. wie oben).

OGLASNIK.

Urednik i nakladnik Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

dor k. k.

God. XXI.

U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK

DANA 20. P

Carsko-kr. služb

Novine ove izlaze svaki dan izuzemši nedielje i praznike na čitavom listu. Pologodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

NARODNE NO

Poziv k predplati na:

„Narodne Novine."

Narodne Novine izlazit će i buduće godine 1856 kao dosele, svaki dan na čitavo važno, znamenito i najnovie na polju političnom, književno-znanstvenom, gospodarskom i obèrtno-tèr čena pozornost čitavoga svieta, priobćivat će poleg najpouzdanih izvorah, bezpristrastne, točno i vie

S toga pozivamo naše štovane čitatelje na predplatu time, da izvole za vremena javiti se,

Ciena predplatna:

Na pol godine u Zagrebu . . . .

Na četvèrt godine u Zagrebu . . . .

S pošiljanjem u kuću na po godine . . . .

Svagdanjom poštom na pol godine . . . .

„ „ na ¼ godine . . . .

Predplatni novci imadu se u frankiranim pismima pod naslovom: „Izdavateljstvu N

U Zagrebu, 18. prosinca 1855.

Izdav

on je još i vèrlo liep, rasta visoka i prijatnog carskog izgleda i dèržanja. Po ponositom i sievajućem pogledu, finoj i živoj glavi i blagorodstvu u svakome kretanju, može se poznati Mehmed-Ali.

Predmet najmilijoj njegovoj radnji današnja je politika. On je duša sadašnjem ministarstvu. Njegovi prietelji, za kakve je on uviek smatrao paše Mehmeda Kibrisli i Mehmeda Rušdi, na kormilu su, niti će moći biti da on zajedno s njima neće mnogo prineti tome, da se i u dielo privedu reforme, koje zahtieva izobraženje Turske. (Dalje sliedi.)

— „N. Pr. Ztg.“ pišu iz Erzeruma: „Istina da bi kadkad imao šta odavdie vam pisati, samo bi vam svako moje pismo donielo opisivanja patnjah i nevoljah. Zaista dobro je, da Europa naše zlo bolje pozna; dopisnici novinah nisu uviek iskreni, jer imaju tu namieru, služiti onim silama koje su sa Turskom u savezu, i zato često prećutivaju, koliko mi moramo patiti pod ovom neurednom, tiranskom vladom. Govorim o jadnim hristjanima, kojima zapadne sile do sada ni najmanju utiehu nedoneše. Zaludu je što podižemo naš vapaj vlastima; jer nevolja baš od njih i proizlazi. Imamo ovdie vèrlo mladog jermenskog vladiku, Gregorika, koi se svojom željom za česti i poklonima toliko dao obmanuti od našeg paše, da je svoju duhovnu vlast zloupotrebljavao, da pomogne pri ganjanju hristjanah. Trebalo je naša varoš utvèrditi, trebalo je duboke šanceve kopati, a paša nije imao radinah. Šta će činiti paša? On sovne mladoga vladiku, i obeća mu, da će mu nabaviti orden medjidije i mnogo skupocienih poklonah od strane portine, ako privolji hristjane da kopaju šanceve. Vladika promiene svoju duhovnu vlast u svietsku, goni hristjane na posao, i u sporazumljenju sa pašom zatvara one, koji se protive. Tako se jako gonilo, da je više hristjanah primilo tursku vieru, da izbiegne dalje napasti. To će se činiti da je nevierojatno, ali je istina. Još se gore goni i gulji u Mošulu. Tamošnji kajmakan je nesita hala i globi hristjane o silne novce, tako da su sve poglavice u predielu, sve seoske starešine, u kratko svi imućnii ovamo izbiegli, da ištu pomoći od našega paše. Preko 200 tih biegunacah dolazilo je opetovano u njegov konak, da mu se potuže, ali badava; on ih nebtiede saslušati. A i kako će, kad i on ovdie isto tako s nama postupa. Šta će sad jadni hristjani? U Mošul da se vrate, bilo bi opasno. Daklo izaberu 14 starešinah, koji danas (15. list.) u Trapezunt i Carigrad odlaze, da tamo kušaju sreću. Ponieli su 4 molbenice, koje jednako glase, i koje su stotine njih podpisali, pak misle u Carigradu vladike moliti, da posreduju izmedju njih i porte. Na žalost bojimo se, da će 14 starešinah Mošulskih i u Carigradu moći štogod izposlovati, da nam se naše stanje popravi.“

Rusia.

— Udovica štabskog ritmajstora Čebiševa predala je na razpoloženje ratnom generalom gubernatoru moskovskom 28,575 srebèrnih rubaljah, da podpomaže sirote invalide. Ona je svoju rodoljubivu revnost još prie pokazala dnvši 7000 rubaljah na korist ranjenih vojnikah i docnie 15.600 rubaljah da se ustanovi novo odieljenje za osam ranjenih oficirah u katarinskoj bolnici u Moskvi.

— „N. Pr. Ztg.“ pišu iz Rusie o tamošnjem oružanju: Na najvažniim točkama morskih obalah prave se vèrlo zgodne šajke za avane i oružavaju se baterie po obalama novim topovima, koji vèrlo daleko bacaju, a isto tako ništa se nepropušta, da se vojska, koja je po logorima i kantonima, bojnom poslu obuči, u koliko se bolje može. Savèršeno obučenje družinah i novih regrutah bèrzo napreduje. Nemože drugčie biti, nego da će ruska vojska na prolieće ovim prirastkom zdravih svakom poslu vičnih boracah, tako pripravna biti, kao što je težko kadkod taka bila. Zdravlje je izvèrstno, i duh, kojim ova velika porodica boracah diše, može se zaista nazvati da je jedinstven u svom rodu. Odkako se snieg prevlačio ledenom korom, [illegible] je saonikom oživila [illegible] obertnost, [illegible] povèrhu [illegible] preko [illegible]

su često 9 vèrstih dugačke; većinom nose hranu ili druge potrebe za vojsku. Čujemo, da je vojska za sada na 11 miesecih s hranom snabdievena, a da džebane ima u Krimu više nego i što je treba.

Spanjolska.

Madrit, 6. pros. Vierojatna izviestja iz Katalonie javljaju, da je tamo pripravljen nov ustanak s lozinkom: Da živi narodna industria. Bundžie trude se zaista da predobiu majstore i radine u toj provincii na svaki mogući način. Ovaj pokret hoće da podpomognu sve nezadovoljne partaje, no vlada će mu dati kriepki odpor. U Madritu biaše juče takodjer strah od bune. Umnožene su bile sve straže; medjutim je noć mirno prošla.

Dania.

Kopenhagen, 8. pros. Juče je došao ovamo ruski dèržavni savietnik Tengoborski, na kongres zbog carine Sunda. Ali se sumja jako, da je taj ruski dèržavnik jedino poslan zbog Sunda, nego mu se podmeće veće značenje, naime, da čuje, zbog šta je dolazio Kanrober, i kakve će odtud posliedice biti. U koliko mi ovdie znamo, nemisli se zbilja, da će doći do kakvog sundskog kongresa, jer je sieveroamerikanska vlada, kao što se čuje, preko svoga poslanika prosto dala izjaviti, da neće da pristane na nikakve predloge, koji bi se činili odnosno odkupa sundske carine ili naknade u novcu, nego da se dèrži prosto odkazivanja ugovora. Osim g. Tengoborskog nije došao nitko ni od jedne dèržave na taj kongres, koi je predložila naša vlada, niti su dotične vlade koliko mi znamo, još išta u tom smotrenju zaključile. To znade dobro ruska vlada onako kao i mi, zato pitamo šta će ovdie ruski dèržavnik? Mi mislimo jedno s drugim, da poslanje ruskog vice-admirala Glazenapa u Štokholm, i g. Tengoborskog ovamo, jednu i istu cielj imade, naime da povrati škandinavske dèržave, koje su rekao bi iz neutraliteta izišle, natrag na stazu, Rusii naklonjenu.

S bojišta.

— „Zeit“ piše: Sa Krima i sa cèrnoga mora malo će se od sada imati šta javljati. Zima, koja više nije nikakva smetnja kad su prilike obične, već počinje raditi po svome pravu, koje joj se medjutim gleda odreći. Čarkanja će moći biti i svu zimu, ali i od većeg operiranja, kao što je još napred mislili, težko će što biti, van ako nastupe kakve izvanredne prilike, pored kojih će moći i njega biti.

Medjutim javljaju da ruske vojske ima sad na Krimu do 200.000 m., koji će se protiv saveznikah moći dèržati. Da li će se pak moći štogod uraditi da se razpra i na liepo razpravi, o tome za sad još nezna se ništa. Svakojako valja da se najprie na svakoj strani osieti potreba za mir, pa tek da se na njegovu korist može od svake strane štogod i započeti.

Što se tiče Englezke i Francuzke, program njihov o miru danas se upravo nezna. Dielom su poremećene četiri točke, kojih se Austria medjutim još jednako dèrži. Može biti, ali se nezna zacielo, da će se Englezka i Francuzka sklonit, da se najposlie opet na istim osnovima pregovara. Jamačno će biti samo nagadjanje što iz Beča javljaju, da su zapadne sile i dan današnji gotove na četverim točkama osnovati mir, samo ako Rusia na to pristane. O takvom čemu do sada još nema ni iz Londona ni iz Pariza nikakvog izjasnjenja, nego još znamo da je negda u parlamentu nagovicšćeno, kako više nema ništa od samo četiri točke.

Rusia do sada još nekaza nikakvog programa. To se može razjasniti i tim, po Rusiu nesrećnom prilikom, što ona pored svega, što na bojnome polju gubi, opet nepriznaje da je pobiedjena. Tako i sam narod u Rusii kao da je istom sad razpaljen na rat, a još se zato nezna i za koju cielj. To dovoljno potvèrdjuje i nekidašnji poznati članak u „Sievernoj Pčeli“, gdie se sve, što se god kaže, najposlie opet vèrze oko toga: „da se na Rusiu napalo bez uzroka; ona se bori da se odèrži, a Englezi i Francuzi bore se samo po zapoviesti svojih vladarah; zato Rusia moralno prevazilazi svoje neprijatelje, a to će morati učiniti da se dogadjaji najposlie opet [illegible] na njezinu korist; a

što ona do sada gubi, to je samo otuda, što ima vèrlo malo željeznicah i nema oružja, koje daleko nosi.“

Istina da takvi članci zato još neizjavljuju mišljenje ni naroda ni vlade, ali već po tome, što se takvi članci u Petrogradu pojavljuju, može se misliti, da se se i vlada ruska slaže sa onim, što se u njima izriče. Otuda se može izvesti, da je vlada ruska naumna svom silom braniti cielinu svojih zemaljah i važnost dostojanstva, premda ona zato još može biti gotova i na mir, samo ako joj se postave uvieti, na koje će moći pristati.

Što pak tome protivno javljaju francuzki listovi kao da su u Petrogradu nezadovoljni i klonuli duhom, bar nepotvèrdjuje se još dogadjajima. Baš ako se spram poslanstva Kanroberova i kaže, da se Švedska i Danska imaju izjasniti samo, a naravno na korist zapadnih silah, pa da se Rusia moralnim prinudjavanjem europejskoga mišljenja natiera na mir, zato je opet po svemu sumnjati, da će i onda štogod moći biti od prinudjenja Rusie na mir, makar da se i Švedska sa Danskom izjasne na stranu zapadnih silah.

Po tome svemu zaključiti je, da će oružje stajati s mirom samo dokle opet neograne proliećno sunce, van ako se dese kakve odveć neobične prilike. A gdie će se onda rat voditi, da li na Krimu samo ili i na Dunavu i Prutu, kao i kako će Rusia dotle nasporiti, što joj nedostaje t. j. oružje, koje će dalje nositi, to sve tek idemo da vidimo.

Bečka burza

dne 19. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74⁹/₁₆
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	77⁹/₁₆
dto	» 4½%	65⁵/₈
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		230
» » » » » 1839, » 100 »		122¼
» » » » » 1854, » 100 »		97
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		69
Bankovne dionice komad po		908
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice c. k pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.		2110
» bečko-glogničke željeznice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . . » 250 »		
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		568
» » Lloyda u Tèrztu . » 500 »		387½
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . . za 100 »		88

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	. for	91¾
Augsburg za 100 for. current	»	110½
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	109⁵/₈
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	81
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah . . .	»	
London za 1 funt šterlinga	»	10,48⁴/₈
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Marseille za 300 frankah	»	128½
Pariz za 300 frankah	»	128⁵/₈
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah . . .	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	14
Srebro od 18. prosinca	11¾

SLUŽBENI LIST.

Br. 8112. (331—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 23. list. 1855. br. 4349. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. nasliednikom Viekoslava Saxa, za spadavše na dobra Malo Grič, u obćini Oberh, Jakovec, kotaru karlovačkom, županii zagrebačkoj ležeće $26^2/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10,500 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do roka 15. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 10. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 8113. (332—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 27 listop. 1855 broj 4194. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Josipu baronu Izdenczy, za spadavše na dobro Ferljur, u obćini Popovec, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, ležeće $12^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5100 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 28. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 28. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 14. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Striga.

Nr. 8114 (333—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 27. listopada 1855 broj 4355 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. nasliednikom Viekosl. Apfeltbalera, za spadavše na dobro Mèrzljaki, u obćini Rosapanjek, kotaru Modrušpotok, županii riečkoj, ležeće $26^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 10.600 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsko i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 15. siečnja 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 15. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 13. ožujka 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 10. studenoga 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Nr. 5406. civ. (604—Izv.) (3—2)

Edict.

Von dem k. k. Comitats-Gerichte Varasdin wird hiemit den Herrn Grafen Johan Nepomuk und Anton Erdödy erinnert:

Es haben die Töchter und Enkilinnen des verstorbenen Carl Graf Erdödy, vertretten und zwar die Frau Sidonie Rubido geborene Gräfin Erdödy durch den Advocaten Ferdinand Mekovec, die übrigen durch Georg Dominić wider Sie eine Klage — auf Ausfolgung des beweglichen und unbeweglichen, auf den Vater bezüglich Grossvater der Klägerinen Carl Graf Erdödy zufallenden Theiles des Vermögens nach Josef Grafen Erdödy, bei diesem Gerichte angebracht, worüber die Tagsatzung auf den 29. Dezember l. J. um 9 Uhr Vormittags unter Androhung der Rechtsfolgen des §. 40. C. P. O. angeordnet wurde.

Nachdem der Aufenthalt des Herrn Grafen Joh. Nepomuk Erdödy dem Gerichte wegen seiner Unstättigkeit nicht bekannt ist, und der zweite Geklagte Herr Anton Graf Erdödy auch zu der bereits anberaumten Tagsatzung nicht erschienen ist, so wurde auf Ansuchen der klägerischen Vertreter auf ihre Gefahr und Kosten Herr Advocat Anton Rusek bestellt, mit welcher die Rechtssache nach Vorschrift der C. P. O. ausgetragen wird. Die Hrn. Johan Nep. Erdödy und Anton Graf Erdödy werden daher erinnert, entweder den aufgestellten Vertreter über die zweckmässige Verhandlung ihrer Rechtssache gehörig anzuweisen, und Ihm die Behelfe an die Hand zu geben, oder aber dem Gerichte einen andern Sachwalter namhaft zu machen, widrigenfalls Sie die Folgen der Verabsäumung aller dessen sich selbst beizumessen haben würden.

K. k. Comitatsgericht.

Varasdin am 19. November 1855.

Novak. Fohn.

6703. (197—Dp.) (3—2)

Oglas dražbe.

Od c. k. gradsko-delegiranog kotarskog suda zagrebačkog, daje se na znanje, da će se dne 9. siečnja 1856 u 3 sata poslie podne u Bukovcu u kući br. 20. prodavati ovèržbenim putem četiri komada kravah sudbeno na 110 fr. sr. procienjenih. Kupiti želeći pozivlju se za ustanovljeno vrieme na lice miesta.

C. k. grad.-deleg.-kotar. sud.

U Zagrebu 8. prosinca 1855.

C. k. zemskog suda savietnik

Schmidt.

Br. 2845 (605—Izv.) (3—2)

Razpis natiečaja.

Za izpražnjeno miesto privremenog obćinskog tajnika u varaždinskih toplicah sa godišnjom plaćom od 350 fr. sr. razpisuje se ovime natiečaj do 28. prosinca 1855, do kojeg roka imadu natiecatelji svoje molbenice podkriepljene sviedočbami o dobi, vierozakonu, naucih, ćudorednom ponašanju i dosadašnjem zabavljenju — c. k. kotarskom uredu topličkom podnieti.

C. k. kot. uređ toplički.

U Toplicah, dne 14. prosinca 1855.

C. k. kot. predstojnik.

Ožegović.

Nr. 3021 (Izv.—599.) (3—2)

Editto.

Insinuata dal Negoziante di Ditta in questa piazza, Francesco Battagliarini, la cessazione della sua Ditta, e suplicato avendo il med. ad un tempo per la cancellazione di lei dal registro delle ditte approvate, vengono col presente editto, da pubblicarsi ed affigersi, e da inserirsi inoltre, per tre volte, nei fogli Uffiziali di Trieste, e Zagabria, eccitati gli eventuali creditori della Ditta sudetta, ad insinuare le laro pretese, dinanzi questo i. r. Tribunale di Comitato, in quanto fassero presenti, fra giorni 30, gli assenti all' incontro, entro il termine di giorni 90 coll' avvertimento, che, scorsi questi termini, che decorrono dal giorno della pubblicazione e rispettivamente da quello della terza inserzione del presente editto nei predetti fogli si procederà tosto alle ulteriori disposizioni, riguardo lo scioglimento e la cessazione della Ditta e per la sua cancellazione dal rispettivo registro.

I. R Tribunale di Comitato.

Fiume li 10. Ottobre 1855.

Nr. 13,051. (Fin.—188) (3—2)

Lizitations-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Studienfondsherrschaft Kućevo wird das Recht des Getränke-Ausschankes von nun angefangen bis letzten Oktober 1858 mittelst öffentlicher Versteigerung am 20. und den folgenden Tagen des Monats December 1855 in den nachstehenden Ortschaften an den Meistbiethenden verpachtet werden, als Mitrovac, Venje, Hernjavac, Lukač, Biliševac, Šumanovac, Cerovac, Granje, Lakušia, Traparje, Novoselac, Gradac, Ćosinac, Ašikovac, Zarilac, Knezie, Sapna Šibokovac, Stojčinovac, Ljeskovica, Jurkovac und Duboka.

Pachtlustige wollen sich am obigen Tage bei dem k. k. Forst- und Domänen-Amte in Kućevo einfinden, oder aber vor Beginn der Lizitation ihre schriftlichen Offerte bei demselben Amte einbringen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 7. Dezember 1855.

Raisky.

6412 (Dp.—196) (3—3)

Oglas.

C. k. gradsko-deleg. kot. sud zagreb. daje na znanje, da će se dražba ovèržbena urbarskih zemaljah Mate Medvedca, ovostranim ediktom 20. sèrpnja t. g. br. 3890. proglašena, uslied nagode od 15. listopada t. g. sklopljene i podnešenog po tužitelju očitovanja de prae. 18. studenog 1855 za stran barona Levina Raucha, dne 29. prosinca t. g. u 10 satih prie podne na licu miesta obderžavati.

Pozivlju se dakle kupci s obzirom na pomenuti edikt tim dodatkom, da će se kod ove zadnje dražbe prodaji izložene nepokretnine i izpod procienbene vriednosti prodati.

C. kr. gradsko-deleg. kot. sud.

C. k. zem. suda savietnik

Schmidt.

Br. 8470. (886—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. listopada 1855 broj 4512 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Nikoli Falleru, za spadavše na dobro Hum, u občini Hum, kotaru sv. Ivanskom, županij zagrebačkoj, ležeće 3⁶/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 21. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 5329/g. (580—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. list. 1855 br. 4401 pronadje u 481 for. 15 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za ⁷/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i ležećih u občini Predlog kotaru preložkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Predlog, gosp. Ivana Gräputi, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtieva, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 5330/g. (Izv.—581.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listop. 1855. br. 4382 pronadje u 3375 for. sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 7⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Lešvec i Rackaniža, kotaru štridovskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Štridau (prije Leškovec) gg. Viktora i Konštantina barona Knežević, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Br. 8115. (D.S. 334) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. travnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. stud. 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

I. k. b.

Oglas.

Brojenje glasovah za novi izbor tèrgovačko-obèrtničke komore u Zagrebu, obavljen 10. t. m., počet će 27. t. m. i nastavljat će se sliedećih danah u *pisarnici komorskoj* svaki dan *od 9. do 12. satih prie podne i od 4. do 7.* satih posle podne.

Svi oni občinski uredi, koji jošte nisu izpunili dotični nalog visokog c. k. namiestničtva i predane im izborne cedulje c. k. izbornom povierenstvu dostavili nisu, opominju se ovim da to učine najdulje do 22. t. m.

Uspieh učinjenog izbora dostavit će se putem zvaničnih novinah do obćeg znanja, čim se dovèrši brojenje glasovah.

U Zagrebu 15. prosinca 1855.

Od c. k. izbornog povierenstva za tèrgovačko-obèrtničku komoru u Zagrebu.

Kušević,
Minist. povierenik.
Dr. E. J. Tkalac.

OGLASNIK.

Oglas.

Od nove godine prima niže podpisani uredničtvo opet svoje ruke, i poziva k predplati na sedmi tečaj

zagrebačkoga katoličkoga lista.

Ovaj cèrkveni časopis izlazit će i godine 1856. kao dosad na tjedan po jedanput na cielom tabaku a predplatjivana mu je

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 21. PROSINCA 1855. Broj 292.

Carsko-kr. službene NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platja se do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Bèrzojavne viesti.

Iz Genove, 16. pros. Onaj po francezkom parobrodu „Averne“ uzapćeni bajagi ruski brod „Amista“ pod toškanskim barjakom, biaše nakèrcan hranom za Marselj, te spada na vlastitost genovezke tèrgovačke kuće Pedemonte.

Iz Pariza, 17. prosinca. „Moniteur“ javlja: Švedski poslanik podnio je jučer njeg. velič. caru pismo svoga suverena, u kom ovaj zahvaljuje za podieljeni mu red.

Iz Štokholma, 18. prosinca. Kao što se čuje, podpisan je jučer jedan ugovor Švedske sa zapadnim silama.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Ovih danah javili smo, da je vis. vlada razpisala dražbu, na kojoj će se erarialne rudokopnje u Tèrgovu polag Petrinje u 2. banovačkoj krajiškoj regimenti prodati. Na temelju toga razpisa javiše niemački listovi sad, da je financialno upravljateljstvo zaključilo prodati sve erarialne rudokopnje, što nipošto nije. Prodaja rudokopnjah u Tèrgovu zaključena je još prie više godinah; mieseca ožujka o. g. dèržana je jur u financialnom popečiteljstvu dražba, no budući se nijedan priličan ponuditelj našao nije, to je sada druga dražba razpisana.

U Zagrebu. Kao što „Osserv. Dalmato“ u niekom oglasu javlja, traži knjižara g. Rezze u Rieci jednog čovieka, viešta hèrvatskom, niemačkom i talianskom jeziku, koi bi preuzeo uredjivanje periodičnog političko-tèrgovačkog lista, koi će odmah počet u Rieci izlazit, čim prispije visoka dozvola.

U Beču, 18. pros. (Presse). Danas stigavša izviestja vèrlo zaudaraju po miru i označuju grofa Morny-a, koi, kao učastnik kod mnogih obèrtnih poduzećah Francezke, rabi za velikog prijatelja mira, kao zastupnika francezkog kod kongresa, koi će se skorim otvoriti. — Opredjeljenie i pouzdanie izjavlja se nieki pariški dopisatelj „Allg. Ztga.“ koi, protivno englezkim journalima, dèrži se faktama o pregovoru za mir i o nakanama englezke vlade podava sliedeće izviestje: Kažu mi, da je car, kad su prispiela priobćenja Austrie, poslie zrieloga i osobnoga promotrenja (velim osobnoga, jer ministri nebiahu ni zvani, da se izjave) napravio si odluku. Car je usljed toga pisao u London lordu Palmerstonu pismo sliedećeg sadèržaja: „Ja želim mir; ja hoću mir, i žao mi je, da nisam s vama istoga mnienja. Rat je nekoristan; i nedonosi ništa van lovorike, kojih imamo dosta; ja neću da moje drage saveznike protiv volje silim na mir; no tko hoće svèrhu, mora i sredstva. Nastavi li se rat, to se mora pod sasvim drugim uvietima voditi.“ — Ovaj govor, kazaše mi, biaše od uspieha; sliedećeg dana prispielo je saizvoljenje Englezke. Potom je odgovor na austrianske predloge odnio u Beč g. Serre. Dolazak dakle grofa Stakelberga odlučit će stvar simo ili tamo; slože li se u glavnoj stvari, to onda preostaje samo način, to jest forma. Učine li se Rusii predlozi u formi ultimatuma, onda je sve izgubljeno; Rusia će na sve pristati, izuzamši, da se neponižuje ili da joj se ruke nevežu. Sve dakle zavisi od vieštine austrianske diplomacie. Ufati se je, da će se potonja stvar niešto izravnati. Ja mislim da mogu još tome dodati; 1. da je car ozbiljno odlučio napraviti mir, predpolažuć, da je i Rusia nanj sklona; 2. on želi u pogledu ratne naknade Europi pokazati umierenost svoju. — Sad je samo u jednom obsiru uznemiren. On nalazi, da su njegovi ministri odviše razglasili mir, pa se boji, da bi to moglo dati po inostranstvu povod mišljenju, da Francezka mira potrebuje, dočim se ipak u slučaju nužde rat nastaviti može.“ — Ovo mnienje razvito je i u „Constitutionelu“, te se može kao glavno načelo franceske politike označiti.

— „Morning Adversiter“ doznaje, da će se lord Redcliffe iz Carigrada opozvati i miesto njega lord Granville postaviti. U tom slučaju bi se lord John Russel pomirio s lordom Palmerstonom te bi zauzeo miesto predsiednika od tajnog vieća.

U Beču, 18. prosinca. Turski poslanik u Beču, g. Arif-Eefendi, kojega dopust iztiče s novom godinom, umolio je, da mu se isti produži; što ako bude, neće se isti prie proljeća vratiti u Beč.

— Ruski učeni g. A. Hilferding, otišao je danas u Italiu.

— „Fremdenblatt“ veli, da će nasliednik papinskog nuncia u Beču, kardinala Viale Prele biti dosadanji papinski nuncius u Monakovu, g. Luca.

Sèrbia.

Iz Beograda od 14. prosinca piše „Oesterr. Ztg.“ da je učrednik „Sèrbskih novinah“ g. Miloš Popović radi uvèršćenja poznatog članka iz „Sieverne Pčele“ dignut od uredništva, i da je nasliednikom njegovim imenovan mladi jedan činovnik u popečiteljstvu s platjom od 1100 for. K tome pobira urednik sav dohodak od predplate i oglasah; štampanje novinah nestoji urednika takodjer ništa, jerbo se iste u dèržavnoj štamparnici bezplatno štampaju. — I cenzor je takodjer kasiran i miesto njega postavljen šurjak novog urednika, bivši načelnik odsieka u središnjoj kancelarii. Oba ova gospodina ljubimci su kneza a i francezkog konzula. Dosadanji cenzor, koga su htieli prosto sbaciti, protestirao je protiv toga i zahtieva sudbenu iztragu. On je siguran, da će se nevinim proglasiti, pa onda naravski ima pravo na naknadu.

Turska.

— Prie niekoliko danah „Allg. Ztg.“ donesoše članak jedan pod naslovom: „Unutarnje stanje Turske i Gèrčke.“

Članak se počinje s tim, kako su se dva prijatelja na zapadu sastala, kako je jedan od njih bio skoro po cielom iztoku i kako je drugom pripoviedao šta je tamo čuo i vidieo. Pripoviedao je ovo:

„Ja nesumnjam nikako da zapadne sile nesmieraju Rusiu ne samo nadbiti, nego i prosvietu europejsku po Turskoj razširiti toliko, da može biti novi grad protiv Rusie; ali bi rekao — i tako skoro svak misli — da zapadne sile nisu poznale Turke, za koje im se čini, da ih prosvietiti mogu, a da nisu ni prava sredstva upotrebili za svoje cieli. Na tom putu, kojim su do sada one išle, nisu dobile bar da sada ništa drugo nego da ih mèrze svi Turci, koje one hoće da prosviete, i da ih mèrze svi hristjani, koje one hoće da odèrže pod turskim varvarstvom.“

„Znaci ove mèržnje, koja uzastopce ide za najizopačeniom i najludjom politikom nego što se ikakva u europejskih hristjanah našla, znaci te mèržnje svuda probijaju sa prietnjom. Turci nasèrću na zapadne ljude po ulicama a zapadne diplomate, bar englezke, skaču i staju na put svoj „raji“ u svačem, što god počne. Došlo je dotle da su zapadne sile padale izmedju sebe u najgori razdor, makar da one uvieravaju kako su u svemu složne. Obie zapadne sile koškaju se za upliv na portu, t. j. za plod pobiedah, koje još nisu dobile, ali su uvierene i jedna i druga, da sultan, svèršila se ova stvar kako mu drago, bez jednoga pokrovitelja biti nemože, pak ako se jedanput Rusii „sasvim“ doskoči, kao što se nadaju da hoće, onda se pita: hoće li taj pokrovitelj biti kakav lord-komesar kao u Kèrfu ili kakav prokurator cara francuzkoga u Carigradu. Lord Palmerston i lord Redklif hoće lorda-komesara, a car Napoleon za sada svoga poslanika Tuvnela. Sultan nebi htieo ni jednoga ni drugoga. A sultanovi podanici? Turci i Djauri šta li će raditi i komo li će pomoći u toj borbi diplomatah?“

„Kao što se zna, obie zapadne sile slažu se u tome, da im valja ne samo Ruse nego i Gèrke i sva druga hristjanska plemena kao ruske potajne saveznike pod uzdom dèržati i protiv njih vojevati, i zbog toga su se obie složile, da na silu ugnjave gèrčku bunu, a nisu se obzirale na europejsku misao, koja se je divila i zgrozila videći šta radi politika, koja bi htiela na razorenim nadama hristjanskih žiteljah Turke nanovo da podigne i ukriepi.“

„Francuzka u tome poslu netiera mak na konac; od kako je gèrčka buna ugušena, pokazuje se ona kroz svoje agente Gèrcima naklonjena. Francuzi u obće nisu kao Englezi bez čuvstva kad se boje za svoje koristi ili kad im se politici njihovoj smeta.“

„Primiere za englezku strogost i kako su oni bezobzirni, nalazimo na svakom putu u iztoku. Glava je toga lord Redklif. Vriedno je znati kako ovaj lord o Gèrčkoj sudi, jer tu je ključ za mnoge sakrivene stvari.“

„Englez jedan mlad i još nepokvaren bio je tu skoro u Tesalii, Macedonii i Epirusu, gdie se hristjani gnjave. Došao je u Carigrad i predamnom usudio se je lordu Redklifu žaliti se na Turke kako nad hristjanima čine nasilja i zulume. Imao je u ruci dokaze, koji se oboriti nemogu.“

„Lord Redklif mu na te odgovori: A šta hoćete da sa te ljude radimo? Svi su Rusi i ruski prijatelji; oni su neprijatelji naši koji su najvećma ozlojedje i s kojima se mi moramo bočiti; s tim su nam opasnii, što nam iz potaje o glavi rade.“

„Mladi Englez na to je kazivao, kako su ga Gèrci u sve tri pomenute oblasti najbolje ugošćavali, kako Gèrci pametno misle, kako nisu sliepi ruski privèrženici, kako bi valjalo da ih Englezi bolje poznadu, kako su se tužili, što su ih saveznici u veće tursko robstvo bacili i kako su pitali: kako se narodu njihovome može zamieriti, što je oči svoje upro na Rusiu, od koje mu jedino može pomoć doći, kad ga zapadni hristjani gone, preziru i u robstvu dèrže. Još su mu kazali: ti si dobar čoviek i zato te gostimo, ali eto vidiš, da narod naš mèrzi na vaš narod i vašu vladu više nego na iste Turke.“

„Na to je lord Reklif rekao: svi mi znamo i znat ćemo se od gèrčko-cèrkvenih spletakah čuvati pa makar to bio Bugarin, Bošnjak, ili koi mu drago njihove viere, koi tako misli. Sve je to jedna i ista svetinja, ogorčeni neprijatelji zapadnih silah, zanešeni prijatelji ruski, koji su gotovi svaki čas na nas skočiti da Rusima pomognu. Naša je dužnost, kojom smo obvezani sebe čuvati, kad ih nemožemo potamaniti, dèržati ih u takvom stanju, da nam nemogu škoditi. Neka se nanovo uče prava raja biti i da ništa drugo netraže. Turke neka bezuslovno

slušaju, gospodarstvo njihovo neka snose i neka izbiju iz glave sve fantazie da će se osloboditi, da će saveznike naše Turke protierati iz Europe, da će u sv. Sofii službu služiti i tako kèrčiti Rusii put da Tursku podjarmi. O tome nesumnjajte i nebojte se, da ćemo se od njih natrag tèrgnuti.«

Poslie se u članku tome govori, kako je Redklif i kod Turakah dolijao; kako je on učinio da sultan svoga zeta Mehmed-Alipašu protiera; kako je Alipaša vraćen a Rešid zbačen dok je Redklif ledja okrenuo i u Krim otišao; kako je poslie opet navaljivao da Alipašu zbaci a Rešida podigne; kako u tom nije mogao uspieti; kako je patriarh Antim bio njegov privèrženik i kako i njega nije mogao odèržati; kako je Redklifu pošlo sve natražke ali kako su Turci piesak, na kome se ništa stalno zidati nesmie.

Rusia.

— 21. list. bio je u ruskom stanu kod Karsa član persiskoga poslanstva, koi ide u Petrograd da pozdravi cara, savietnik Kasim-kan. On je generalu Muravievu predao lik svoga suverena, koi će se nositi na vratu o plavoj pantlici. Kad je general Muraviev primio taj znak odličja, a on je izgovorio jednu besiedu, u kojoj je rekao, da je poznavao četiri persiska vladaoca i da je još od šukundieda sadašnjega šaha dobio orden lava i sunca; sadašnji dokaz šahovog blagovoljenja smatra kao potvèrdu priateljskih čustvah medju obadva susiedna carstva. Kasim-kan odgovorio je na to, da vierni oblik njegovog gospodara na grudma namiestnika cara ruskoga mora biti simbol neraskidnoga priateljstva medju Rusiom i Persiom.

Švedska i Norvegia.

— „Oeresunds-Post“ priobćuje zapoviedniekog švedskog obèrstara i zapoviednika regimente, kojom on oficirima, muzikašima, podoficirima i vojnicima svoje regimente strogo zabranjuje učastvovati kod tako zvanih sevastopoljskih svetčanostih i drugih sličnih priredjenjah, budući je takovo učastvovanje protivno neutralnosti njeg. velič. kralja.

Različite viesti.

— Koliko se troši umietno cvieće, može se od prilike odtuda vidieti, što samo u Parizu ima 2000 fabrikah za cvieće, sa 30,000 radinah.

— Meso kad se više miesecih dèrži u tekućoj vodi, preokrene se u neku masu, koja je za pravljenje sviećah vèrlo dobra i gori jakim mirnim plamenom. Šte meso duže u vodi ostane, u toliko je veća sila gorenja i svietljenja. Mast, koja se tim načinom dobija, zove se mastni vosak ili afodisir. Može se i meso uginuvših životinjah upotrebiti, a to je pri sadašnjoj skupoći loja vèrlo probitačno.

— Jedan Englez odputovao je u Sevastopolj na jednoj maloj ladji, koja je njegova. On je namieravao ponieti kamenja od utvèrdjenja, da od toga materiala načini sebi u okolini londonskoj jednu kuću. Već u Doveru očekuju tog originalnog Engleza da se vrati s puta.

— Osobiti proces se vodio prie kratkog vremena u jednoj englezkoj varoši. Pitanje je bilo, da li smie varošanin dèržati životinje, koje čine neugodnosti susiedima. G. Abraham dokazao je sviedocima, da njegov komšia g. Mindej ima jednog pietla, koi u 25 minutah 150 putah kukurikne. Učeni sudia presudi, da čoviek nemože nikako izdèržati toliko kukurikanje, te da zato obtuženi plati globu od 1 šilinga.

— Najstarii vladaoc europski jeste knez Šaumburško-Lipski, koi vlada već 69 godinah; vojvoda Sakso-Majninski vlada 50 a knez Švarcburško-Rudolštatski 49 godinah. Četiri vladaoca vladaju 30—40, osam 20—30, dvanajst 10—20 godinah. Ostalih 21 vladaocah stupilo je na prestol tek za posliednih 10 godinah, car ruski tek u g. 855. Izmedju nasliednih princevah ili prezumtivnih nasliednikah na prestol najstarii [illegible] Modenski 78, i po i francuzki 71 godinah. Izmedju ostalih imaju dva (Kurhessenski i Danski) 60—70, dva 50—60, jedan 40—50, šest 30—40, [illegible] 20—30, jedanajst 10—20, a sedam [illegible] od 10 godinah. Najmladji [illegible] princ [illegible] burški koji nemaju ni 4 godine. Izmedju prestolnih nasliednikah oženjenih je 14, udovih 2, obručen 1, 12 ima diece. Od ženah nasliednikah najstarija je Kurhesenska od 66 godinah, najmladja Anhaltsko-Desavska od 17 i tri četvèrti godine.

S bojišta.

— „Morning-Post“ primiećuje da je viest o padnuću Karsa u Erzerum donio sretno utekavši Kmety i odanlie ju dalje opremio. Bojimo se — zaključuje „Post“ da će se ratovanje u Azii ovom žalostnom katastrafom završiti.

Iz Simferopolja priobćuje „Sieverna pčela“ nieku zanimivu viest, da su se na koncu mieseca listopada jako bojali Rusi, da će Simferopolj morat ostaviti, jerbo je navala neprialeljeva od Eupatorie u to vrieme mogla uspieti. Sada je pogibel sretno minula. Isti dopisatelj pruža opise mnogo imenovanih miestah Sak i Čebotar. U Saku nalazilo se kupalište za bolestne mornare, koje je sadanji zapoviedajući general u Azii, Muraviev, bivši onda zapoviednik 5. pieš. sbora, utemeljio.

— Padnuće Karsa zadaje mnogo posla cieloj englezkoj štampi. Znamenito je, kako „Herald“ o tom piše: „S jednoga kraja aziatskog kopna pa do drugoga padanuće će Karsa izbrisati utisak zlo nazvanog razorenja Sevastopolja, koje — mi smo to hiljadaputah predskazali — nas u Krimu ostavi u istom onom položaju, što smo ga prie kobnoga za Englezku 8. rujna zauzimali. Aziatu je Sevastopolj san. Velika masa Aziatah nije do prie godinu danah nikad ni čula o Sevastopolju; usuprot Kars je historično-predajno ime, pozorište mnogih kèrvavih ratovah; i kao što je miš tik pred očima veći nego li na daleko stojeća deva (kamila), tako će ono, što se na oči Perzianacah, Kurdah, Čerkezah i Lesgah dogodilo, za njih od mnogo veće važnosti biti, nego li ono, što su kao tamni glas samo dočuli. Kazat će se: Englezi, Francuzi i Turci s velikom su mukom zauzeli jednu stranu Sevastopolja, branjenoga Rusima, a Rusia sama osvoji Kars, što ga Englezka i Turska braniše. Kako je sad moguće, da se englezka vojska povuče iz Indie, pošto je slava (nimbus) našeg neprialelja povraćena i Rusia neprocienljivu korist stekla. Francezka neima nikakvih aziatskih interesah, Francezka neima nikakvog carstva u iztočnoj Indii za braniti. Dakle biaše dužnost Englezke, i to pèrva najsvetia dužnost, da taj ključ male Azie u očima pridèrži. Pošto je Austria posiela kneževine podunavske, to biaše jedino tamo miesto za Omerpašu. No mi smo jednu čast njegove vojske pridèržali u Eupatorii, drugu pustili u Balaklavi od gladi skapati. Punih šest miesecih znala je Europa i Azia, da sudbina Karsa zavisi od snabdienja s hranom ili od oprosta obsade. Punih šest miesecih moljakao je Omerpaša, da vojsku svoju odvede u Batum. Pa onda istom, kad je jur dobro poznato bilo, da više nemože prispieti nikakva pomoć iz Europe, onda je dobio nalog, da može ići. I on je pošao bez prevoznih sredstvah, bez svake pomoći. Biaše jur kasno. Kars je pao, i ratovanje g. 1855 zaključuje se sa sramotom Englezke.“

— Kopnim putem prispieše iz Carigrada viesti do 6. o. m. i nisu od nikakve zanimivosti. „Journal de Constantinople“ nezna ništa iz Krima. Pèrvih danah ovoga mieseca raznio se u Carigradu glas o predaji Karsa. „Journal de Const.“ od 6. o. m. proglasuje taj glas lažljivim. — U Carigrad je prispielo 100 englezkih redarstvenih momakah. Službeni turski list „Djeride-Havadis“ priobćuje sad depeše Omerpašine o dogadjajima kod Ingura. Njihov sadèržaj u bitnosti je poznat. Nadalje se javlja, da turski generalissimus u unutarnjosti [illegible] napreduje i da je po svoj prilici već blizu Kutaja. Englezka flota pod sirom Houstonom Stewartom otišla je dne 3. o. m. iz Carigrada u Smirna. Sir Houston Stewart i njegovi oficiri biahu prie odlazka svoga primljeni po sultanu.

Dne 26. p. m. predstavio je amerikanski poslanik mr. Carell Spence [illegible] zapoviedni[illegible] ka amerikanske [illegible] Breeze i [illegible] sultanovoj kuju se sad mnogobrojne kolajne, koje će se podieliti medju otomansku, francezku, englezku i piemontezku vojsku, koja je u Europi i Azii.

Bečka burza

dne 20. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74 1/2
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	91 1/2
dto iz narodnog zajma .	» 5%	77 9/16
dto	» 4 1/2 %	63 7/8
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » 1839, » 100 »		124
» » » » 1854, » 100 »		97
Bečko-gradski banko	sa 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		69 1/4
Bankovne dionice komad po		909
Eskomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		341 3/4
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	2137 1/2
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	585
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for.	
Augsburg za 100 for. current	»	110 3/4
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	109 5/8
Genova za 300 piemontezkih lirah . . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	81 1/8
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	10-49
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	
Marseille za 300 frankah	»	128 3/8
Pariz za 300 frankah	»	128 5/8
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	247 1/2
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	14 1/4
Srebro od 19. prosinca	11 1/2

SLUŽBENI LIST.

6703. (197—Dp.) (3—3)

Oglas dražbe.

Od c. k. gradsko-delegiranog kotarskog suda zagrebačkog, daje se na znanje, da će se dne 9. siečnja 1856 u 3 sata poslie podne u Bukovcu u kući br. 20. prodavati ovèržbenim putem četiri komada kravah sudbeno na 110 fr. sr. procienjenih. Kupiti želeći pozivlju se za ustanovljeno vrieme na lice miesta.

C. k. grad.-deleg.-kotar. sud.

U Zagrebu 8. prosinca 1855.

C. k. zemskog suda savietnik

Schmidt.

Br. 2845 (605—Izv.) (3—3)

Razpis natiečaja.

Za izpražnjeno miesto privremenog obćinskog tajnika u varaždinskih toplicah sa godišnjom plaćom od 350 fr. sr. razpisuje se ovime natiečaj do 28. prosinca 1855, do kojeg roka imadu natiecatelji svoje molbenice podkriepljene sviedočbami o dobi, vierozakonu, naucih, ćudorednom ponašanju i dosadašnjem zabavljenju — c. k. kotarskom sudu topličkom podnieti.

C. k. kot. ured toplički.

U Toplicah, dne 14. prosinca 1855.

C. k. kot. predstojnik.

Ožegović.

Br. 8117. (331—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. 27. list. 1855. br. 3624, 3625, 3626, 3627, 4363 i 4364. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Lavalu grofu Nugentu, za spadavše na dobra njegova u kotarih Bosiljevo i Karlovac, županii zagrebačkoj ležeće i to: na dobro Stelnik, sa glavnicom od 20,700 fr., Hersina, sa glavnicom od 6200 fr., Skoblić bèrdo, sa glavnicom od 2300 fr., Bosiljevo, sa glavnicom od 75,975 fr., Kastel, sa glavnicom od 28,500 fr. i Hèrnetić sa 11,050 forintih sr. kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od — fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 15. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do roka 15. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 14. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 10. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 8180. (337—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 20 listop. 1855 broj 4290. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Amalii Tomić Trešćenskoj, za spadavše na dobro Pišćetke, u obćini Netretić i Obèrh, kotaru Modrušpotok, županii zagrebačkoj, ležeće 15 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6000 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854, — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. žem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Striga.**

Nr. 8242 (338—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 3. studenoga 1855 broj 4439 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Viekoslavu Gorrup, za spadavše na dobro Trebarjevo, u obćini Trebarjevo itd., kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće $20^{7}/_{16}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8175 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 4. veljače 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 4. veljače 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 21. travnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. studenoga 1855.

Klobučarić. **E. Štriga.**

Br. 8179. (336—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. listopada 1855 broj 4512 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Nikoli Falleru, za spadavše na dobro Hum, u obćini Hum, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, ležeće $3^{0}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. **Ed. Štriga.**

Br. 5329/g. (580—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. list. 1855 br. 4401 pronadje u 481 for. 15 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^{7}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i ležećih u obćini Predlog kotaru preložkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Predlog, gosp. Ivana Graputi, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br. 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prijašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. studenoga 1855.

Novak, s. r. **Fohn, s. r.**

Section III. Abtheilung 2, Nr. 10507. (D.S.—351) (3—2)

Kundmachung.

Das hohe Armee-Ober-Kommando hat die Sicherstellung des im nächsten Jahre bei den Monturs-Kommissionen sich ergebenden Bedarfes an Montur- und Rüstungsgegenständen mittelst einer Offertsverhandlung angeordnet.

In Folge a. h. Befehls Sr. k. k. apostolischen Majestät vom 23. Oktob. 1855, wonach, um auch kleineren Unternehmern die Betheiligung am Lieferungsgeschäfte zu ermöglichen, das Minimum des zu offerirenden Quantums nach Massgabe der bis nun stattgehabten Ergebnisse zu bestimmen ist, wird bei den nachfolgend aufgezählten Bedarfsartikeln das Minimum des zu offerirenden Quantums für jeden Artikel mit dem Bemerken festgesetzt, dass zwar mehr aber nicht weniger als dieses Minimum angeboten werden darf.

Die Bedarfsgegenstände für das Jahr 1856 sind:

Minimum des Anbotes:

2000 Ellen $^6/_4$ breites } weisses } Tuch
5000 » $1^7/_{16}$ » } weisses
2000 » $1^7/_{16}$ » schwarzes
5000 » $1^7/_{16}$ » lichtblaues
5000 » $1^7/_{16}$ » dunkelblaues
5000 » $1^7/_{16}$ » dunkelgrünes
5000 » $1^7/_{16}$ » dunkelbraunes
200 » $^6/_4$ » mohrengraues
400 » $1^7/_{16}$ » »
1000 » $^6/_4$ » graumelirtes
5000 » $1^7/_{16}$ » »
400 » $^6/_4$ » hechtgraues
5000 » $1^7/_{16}$ » »
5000 » dunkelblauen Wollstoff zu Matrosenhemden,
1000 » Hallina,
2000 Stück fertige Matrosenhemden,
400 Ellen $^3/_4$ breites Kuniatztuch,
10000 » Hemden- } Leinwand
10000 » Gatyen und Leintücher- } Leinwand
2000 » Futter- } Leinwand
5000 » Strohsack- } Leinwand
5000 » Kittel- } Zwilch,
1000 » Zelter- } Zwilch,
2500 » Futter- } Zwilch,
500 » lakirten } Zwilch,
500 » $^6/_4$ breiten Hallina,
500 Stück einfache Bettkotzen,
10000 Ellen schwarz lackirten Calicot,
500 Stück schwere } Pferdekotzen,
500 » leichte } Pferdekotzen,
5000 Pfund leichtes } Oberleder,
5000 » schweres } Oberleder,
10000 » Pfundsohlenleder,
1000 » Terzen- } Leder,
2000 » Brandsohlen- } Leder,
100 Garnituren Samisch- } Leder,
1000 Stück braune } Kalbfelle,
1000 » lakirte } Kalbfelle,
100 Garnituren Lämmerfelle zu Pelz-Brämen,
100 » » » » Futter (weisse).
100 » » » Sattelhäuten,
100 Stück Infanterie-Tornister-Säcke,
200 Paar fertige deutsche } Schuhe,
100 » » ungarische } Schuhe,
20 » Matrosen- } Schuhe,
1000 » deutsche } bloss zugeschnittene aber complette } Schuhe,
1000 » ungarische } bloss zugeschnittene aber complette } Schuhe,
100 » Matrosenschuhe,
1000 Stück Hutfilze,
5000 » Csako-Filz-Blätter,
400 » Unteroffiziers- } Kavallerie-Helme,
» Gemeine- } Kavallerie-Helme,
8000 » Infanterie-Csakodeckel,
8000 » » Csako-Sonnenschirme,
8000 » » Kopfriemen,
200 Ellen grünen Rasch,
100 Blatt Pferdedecken für die Gestüte,
500 Stück fertige Sättel aus Zwiseln für schwere } Cavallerie.
500 » » » » » » leichte } Cavallerie.

Die Bedingungen zur Lieferung bestehen in Folgenden:

1) im Allgemeinen müssen sämmtliche Gegenstände nach den vom hohen Armee-Oberkommando genehmigten Mustern, welche bei allen Monturs-Kommissionen zur Einsicht bereit liegen, und als das Minimum der Qualitätsmässigkeit anzusehen sind, geliefert werden, insbesondere aber haben dafür nachstehende Bestimmungen zu gelten:

a) von Monturstüchern können weisse, schwarze, graumelirte, mohren- und hechtgraue, lichtblaue, dunkelblaue, dunkelgrüne und dunkelbraune, das Stück im Durchschnitte zu 20 (Zwanzig) Wiener Ellen gerechnet, offerirt werden.

Es bleibt den Lieferungs-Unternehmern freigestellt, eine, mehrere oder alle der genannten Tuchgattungen zu offeriren.

Die weissen, graumelirten, mohren- und hechtgrauen Monturs-Tücher können entweder ungenässt $^6/_4$ Ellen breit, oder schwendungsfrei $1^7/_{16}$ Ellen breit, die schwarzen, licht- und dunkelblauen, dunkelgrünen und dunkelbraunen Monturs-Tücher gleichfalls $1^7/_{16}$ Ellen breit, schwendungsfrei, schon in der Wolle gefärbt und zum Beweis dessen mit angewebten Leisten versehen sein.

Die ungenässt eingeliefert werdenden Tücher dürfen im kalten Wasser genässt, in der Länge pr. Elle höchstens $^1/_{24}$ (Ein Vierundzwanzigstel) und in der Breite höchstens $^1/_{16}$ (Ein Sechzehntel) eingehen und ist für jede Mehrschwendung vom Lieferanten der Ersatz zu leisten.

Bei den $1^7/_{16}$ breiten Tüchern wird sich von der Schwendungsfreiheit bei jeder Lieferung durch vorzunehmende Probenässung die Ueberzeugung verschafft, und muss für jede sich zeigende Schwendung vom Lieferanten der Ersatz geleistet werden.

Sämmtliche Tücher müssen unappretirt eingeliefert werden, sie müssen ganz rein, die melirten und die Farbtücher aber echtfärbig sein und mit weisser Leinwand gerieben weder die Farbe lassen, noch schmutzen, und die vorgeschriebene chemische Farb-Probe bestehen.

Alle Tücher ohne Unterschied werden bei der Ablieferung stückweise gewogen und jedes Stück derselben, das in der Regel 20 Ellen halten soll, muss, wenn es halbzollbreite Seiten- und Querleisten hat, zwischen $18^6/_8$ und $21^7/_8$, mit Ein Zoll breiten Seiten- und Querleisten aber zwischen $19^3/_8$ und $22^4/_8$ Pfund schwer sein, worunter für die $^1/_2$ Zoll breiten Leisten $^5/_8$ bis $1^7/_8$, und für Ein Zoll breiten $1^1/_4$ bis $2^2/_4$ Pfund gerechnet sind.

Stücke unter dem Minimalgewichte werden gar nicht, und jene, welche das Maximalgewicht überschreiten, nur dann, jedoch ohne eine Vergütung für das Mehrgewicht angenommen, wenn sie nebst dem höheren Gewichte doch vollkommen qualitätmässig und nicht von zu grober Wolle erzeugt sind.

Die Hallina muss $^6/_4$ (sechsviertel) Wiener Ellen breit, ohne Appretur und ungenässt geliefert werden, pr. Elle $1^5/_8$ bis $1^6/_8$ Wiener Pfund wiegen und jedes Stück wenigstens 16 Wiener Ellen messen.

b) Die Kotzen zu Pferdedecken neuer Art für Kavallerie müssen in einzelnen Stücken geliefert werden.

Diese Kotzen (Pferdedecken) müssen von weisser, reiner, guter Zigaiawolle, mit gleichem nicht knöpfigem Gespunste über das Kreuz gearbeitet, gleich und gut verfilzt und nur kurz aufgerauhet sein. Die Kotze für die schwere Kavallerie hat $3^3/_8$ bis $3^4/_8$ Wiener Ellen in der Länge und $2^2/_8$ bis $2^9/_{32}$ Ellen in der Breite zu messen, ferner $8^1/_4$ bis 9 Pfund im Gewichte zu halten.

Die Kotze für leichte Kavallerie hat nur $2^{13}/_{16}$ bis $2^{14}/_{16}$ Ellen lang, $2^1/_{16}$ bis $2^2/_{16}$ Ellen breit und $6^1/_2$ bis 7 Pfund schwer zu sein.

Kavallerie-Pferdekotzen unter dem Minimalmaass und Gewichte werden gar nicht, und jene, welche das Maximalgewicht übersteigen, natürlich ohne eine Vergütung dafür, nur dann angenommen, wenn das Maximalmass nicht überschritten ist.

Die Kotzen- und Pferdedecken für Beschäll-Departements sind dieselben, wie solche früher für die schwere Kavallerie bestanden haben; sie werden in Blättern zu 4 Stück, jedes Blatt $8^1/_4$ Elle lang und $1^6/_8$ Ellen breit, nicht unter 15 und nicht über 16 Pfund schwer, aus gewaschener Wolle erzeugt, eingeliefert.

Die einfachen zweiblättrigen Bettkotzen müssen $1^9/_{16}$ Wiener Ellen breit und $5^6/_{16}$ Ellen lang sein, dann 9 bis 10 Wiener Pfund wiegen.

Sowohl die Hallina als die Bettkotzen werden unter dem Minimal-Gewichte gar nicht angenommen, bei Stücken aber, welche qualitätmässig befunden werden, jedoch das Maximalgewicht übersteigen, wird das höhere Gewicht nicht vergütet.

Die Abwägung der Hallina und der Bettkotzen geschieht eben so wie jene der Kotzen zu Pferdedecken, stückweise. Zu ersten beiden Wollsorten ist rein gewaschene, weisse Zackelwolle bedungen, und sie können eben so aus Maschinen-, wie aus Hand-Gespunst erzeugt sein.

c) Zu Hemden-, Gatyen- und Leintücher-Leinwanden können auch bis 20% Futter-Leinwand und ebenso zu Zelter- und Kittel-Zwilch bis 50% Futter-Zwilch angeboten werden.

Die Gatyen- und Leintücher-Leinwanden werden nach einem gemeinschaftlichen Muster übernommen, und es besteht daher auch für beide ein und dieselbe Qualität.

Strohsack-Leinwand kann für sich, oder auch mit den übrigen gemeinschaftlich angeboten werden.

Sämmtliche Leinwanden müssen eine Wiener Elle breit sein, und pr. Stück im Durchschnitte 30 Ellen messen.

Ausser den vorstehenden Garn Leinwaaren werden auch Baumwoll-Stoffe (Calikot) von inländischer Erzeugung zu Csako-Futter als in schwarz lakirtem Zustande angenommen.

Dieses Fabrikat muss jedoch nebst der angemessenen Qualität auch eine Wiener Elle breit und jedes Stück wenigstens 30 Wiener Ellen lang sein.

Bezüglich der fertigen Matrosenhemden oder des dazu erforderlichen Schafwollstoffes wird auf das, bei den Monturs-Kommissionen erliegende Muster hingewiesen.

d) Von den Ledergattungen werden das Ober-, Brandsohlen-, Pfundsohlen- und Terzenleder nach dem Gewichte, und zwar: Das Oberleder von der schweren Gattung zu Riemzeug, die leichte Gattung aber zu Schuhen und Stiefel geeignet, übernommen.

Das Terzenleder kann gefalzt und auch ungefalzt angeboten werden.

Die Abwägung der Lederhäute geschieht stückweise, und was jede Haut unter einem Viertelpfund wiegt, wird nicht vergütet; wenn daher eine Oberlederhaut 8 Pf. 30 Loth wiegt, so werden nur $8^3/_4$ Pf. bezahlt.

Nebst der guten Qualität kömmt es bei diesen Häuten hauptsächlich auch auf die Ergiebigkeit an, welche jede Haut im Verhältnisse ihres Gewichtes haben muss, dagegen wird ein bestimmtes Gewicht der Häute nicht gefordert.

Diese Ergiebigkeit ist dadurch bestimmt, dass die Ober-, Pfund- und Brandsohlen-Häute zu Schuhen und Stiefeln, die schweren Oberleder-Häute zu Riemenzeug; die Terzenhäute zu Csakoschirmen und Patrontaschen, nach dem bestehenden Ausmasse, das anstandlose Auslangen geben müssen.

Oberleder-, Terzen- und Brandsohlen-Häute, dann Kalbfelle müssen in der Lohe allein, ohne Zusatz einer Alaun- oder Salzbeize gar gegärbt und das Pfundsohlenleder in Knoppern ausgearbeitet sein.

Leichte oder schwere Oberleder-Häute mit unschädlichen und die Qualität und Dauer der daraus zu erzeugenden Fussbekleidungen und Riemwerks-Sorten nicht beeinträchtigenden Mängel, als: etwas in Afer abschlüssig, an wenigen einzelnen Stellen verfalzt oder narbenlos, an 3 bis 4 Stellen in der Länge bis $1^1/_2$ Zoll narbenbrüchig, wald- oder hornrissig, mit wenigen, nicht auf einer Stelle angehäuften oder glasartigen, sondern gut verwachsenen Engeringen, einzelnen Schnitten und nicht um sich greifenden Brandflecken, dann etwas starkem Schilde, werden, wenn sie sonst ganz qualitätmässig sind, von der Uebernahme nicht ausgeschlossen, und es wird nur für Schnitte und Brandflecke ein entsprechend mässiger Gewichtsabschlag gemacht werden.

Das weiss gearbeitete Samischleder wird in Kernstücken nach der Ergiebigkeit an Infanterie Patrontaschen und an Infanterie-Tornister-Trag-Riemen, dann Säbel- und Bajonnet-Tascheln, dann die braunen lohgaren Kalbfelle in drei Gattungen, und zwar:

$^2/_5$ der 1. Gattung,
$^2/_5$ der 2. Gattung, und
$^1/_5$ der 3. Gattung, ferner

e) die Lämmerfelle, 4 Stück schwarze zu einer Sattelhaut und 2 Stück schwarze zu einem Pelzbräm, dann 3 Stück weisse zu einem Pelzfutter nach der Ergiebigkeit der in Wirksamkeit bestehenden Probemuster gefordert und sogestaltig angekauft.

Zu einer Garnitur dürfen weder weniger noch mehr Stücke angenommen werden, und es müssen durchgehends Winterfelle sein, welche in Schrott gearbeitet, jedoch nicht ausgeledert sind.

Von den Fellen zu Sattelhäuten kann nur ein Stück, welches zum Mittelsitz gehört, etwas röthliche Spitzen haben; die übrigen Felle zu Sattelhäuten aber, wie auch jene zu Pelzbrämen müssen durchgehends naturschwarz sein.

f) Von Fussbekleidungsstücken werden deutsche Schuhe, ungarische Schuhe, nach der neuesten Form gefordert, altartige Stücke daher unter gar keinem Vorwande mehr angenommen; Matrosenschuhe können nach der bisherigen Form offerirt werden.

Jede Fussbekleidungsgattung muss in den dafür bei Abschliessung des Kontraktes festgesetzten Klassen geliefert werden, doch ist der Lieferant an dieses Verhältniss nicht gleich im Anfange der Lieferung gebunden, sondern es wird nur gefordert, dass in keiner Klasse eine Ueberlieferung geschehe, und dass das frühere, in einer oder der andern Klasse weniger Gelieferte, bis zum Ablaufe der Frist nachgetragen werde.

Wer eine Lieferung auf deutsche Schuhe anbietet, muss sich verbindlich machen, auf jedes Hundert Par bis 60 Par ungarische Schuhe mitzuliefern, wenn eine solche Anzahl gefordert wird.

Zur Erkennung der innern Beschaffenheit bei fertigen Stücken müssen sich die Lieferanten der vorgeschriebenen Zertrennungsprobe unterziehen und sich gefallen lassen, die aufgetrennten Stücke, wenn auch nur Eines davon unangemessen erkannt wird, ohne Anspruch einer Vergütung für das geschehene Auftrennen, sammt der übrigen nicht aufgetrennten Partie, als Ausschuss zurück zu nehmen.

g) Das zu Fussbekleidungen verwendete Ober- und Brandsohlenleder muss ohne Zusatz einer Alaun- oder Salzbeize, und das Pfundsohlenleder in Knoppern gar gearbeitet sein.

Diejenigen Mängel, welche, wie vorbesagt, das Oberleder nicht zum Ausschusse machen, werden auch die zugeschnittenen Fussbekleidungen von der Uebernahme nicht ausschliessen, wenn sie sich an solchen Stellen befinden, wo sie für die Dauer oder sonstige gute Qualität und das Ansehen derselben keinen Nachtheil herbeiführen.

2) Von den offerirten und bewilligten Gegenständen kann die erste Rate bis Ende April und die letzte Rate bis Ende Dezember 1856 geliefert werden, doch wird es dem Offerenten freigestellt, hiebei gleich ursprünglich andere Termine zu stipuliren, nur dürfen diese nicht über den letzten Dezember 1856 hinausgehen.

3) Der Offerent muss die Quantität, die er liefern will, bei Tüchern, Hallina, Leinwanden und Zwilchen pr. Wiener Ellen, bei Kotzen und Pferdedecken und Betten pr. Stück — bei Ober-, Pfundsohlen-, Terzen- und Brandsohlenleder pr. Wiener Zentner oder Pfund — bei Kalbfellen gattungsweise pr. Haut und rücksichtlich Fell — bei Samischleder, Kernstücke pr. schwere Garnitur, wozu 17 Stück neuartige Patrontaschen oder

38 Tornister-Tragriemen,
2 Stück Ueberschwung- } Riemen oder 8 Tornister-
2 " Gewehr- } Tragriemen und
15 Tornister-Tragriemen,
2 Säbel- und

Jedes, mit einem solchen Certifikate nicht versehene Offert, selbst wenn die angebotenen Preise und sonstigen Bedingungen für das Aerar günstig wären, bleibt unberücksichtigt.

7) Die Form, in welcher die Offerte zu verfassen sind, zeigt der Anschluss, nur müssen sie auf einem 15 kr. Stempel geschrieben sein, und wie gesagt, unter besonderem Couverte, da sie kommissionel eröffnet werden, mit dem ebenfalls gesonderten couvertirten Depositenscheine überreich werden.

8) Offerte mit anderen als den hier aufgestellten Bedingungen, bleiben unberücksichtiget, und es wird das offerirte Quantum und das Verhältniss des geforderten Preises, zu den Preisen der Gesammt-Conkurrenz nicht der alleinige Massstab für die Betheilung sein, sondern es werden bei dieser auch die Leistungsfähigkeiten des Offerenten, insbesondere aber seine Verdienste durch bisherige qualitätsmässige und rechtzeitig abgestattete Lieferungen, seine Solidität und seine Verlässlichkeit in die Waagschale gelegt.

Nachtrags-Offerte, sowie alle nach Verlauf dem oben festgesetzten Einreichungstermine einlangenden Offerte, werden zurückgewiesen.

9) Die übrigen Contrakts-Bedingungen sind im Wesentlichen Folgende:

a) Die bei den Monturs-Commissionen erliegenden gesiegelten Muster werden bei der Uebernahme als Basis angenommen, und es werden die Offerenten insbesondere auf die neue Art Fussbekleidungen, wie sie seit dem Jahre 1853 bestehen, sowohl im fertigen als zugeschnittenen Zustande aumerksam gemacht.

b) Alle, als nicht mustermässig zurückgewiesenen Sorten müssen binnen 14 Tagen ersetzt werden, wogegen für die übernommenen Stücke die Zahlung bei der betreffenden Monturs-Commissions-Cassa geleistet, oder auf Verlangen bei der nächsten Kriegskassa angewiesen wird.

c) Nach Ablauf der bedungenen Lieferungsfrist bleibt es dem Aerar unbenommen, den Rückstand auch gar nicht, oder gegen einen Pönal-Abzug von 15 Procent anzunehmen.

d) Auch steht dem Aerar das Recht zu, den Lieferungs-Rückstand auf Gefahr und Kosten des Lieferanten, wo er zu bekommen ist, um den gangbaren, wenn auch höhern Preis anzukaufen, und die Kostendifferenz von demselben einzuholen.

e) Die erlegte Caution wird, wenn der Lieferant nach Punkt c) und d) kontraktbrüchig wird, und seine Verbindlichkeiten nicht zur gehörigen Zeit oder unvollständig erfüllt, vom Aerar eingezogen.

f) Glaubt der Contrahent sich in seinen, aus dem Contrakte entspringenden Ansprüchen gekränkt, so steht ihm der Rechtsweg offen, in welchem Falle er sich der Gerichtsbarkeit des Militär-Landes-Gerichtes zu unterwerfen hat.

g) Stirbt der Contrahent, oder wird er zur Verwaltung seines Vermögens vor Ablauf des Lieferungs-Geschäftes unfähig, so treten seine Erben oder gesetzlichen Vertreter in die Verpflichtung zur Ausführung des Vertrages, wenn nicht das hohe Aerar in diesen Fällen den Contrakt auflöset, endlich hat

h) der Contrahent von den drei gleichlautenden Contrakten Ein Pare auf

. . . Zentner lohgares Oberleder zu Riemenzeug
. . . » lohgares Oberleder zu Schuhen und Stiefeln
. . . » in Knoppern gegärbtes Pfundsohlen Leder
. . . » lohgares Bradsohlen-Leder
. . . » lohgares ausgesalztes } Terzen
. . . » unausgesalzt. } Leder } der Wiener Zentner zu
. . . Stück 1. } Gattung lohgare
. . . » 2. }
. . . » 3. } braune Kalbfelle } das Stück zu
. . . » 1. } Gattung lakirte
. . . » 2. }
. . . » 3. } Kalbfelle } das Stück zu
. . . Garnituren schwere } Samisch-Häute pr.
. . . » leichte } Garnitur
. . . » schwarze Lämmerfelle zu Sattelhäuten, die Garnitur zu
. . . » Lämmerfelle zu Pelzbrämen, die Garnitur zu
. . . » weisse Lämmerfelle zu Pelzfutter die Garnitur zu
. . . Paar fertige deutsche
. . . » » ungarische } Schuhe das Paar zu
. . . » Matrosen
. . . » komplet in Oberleder, Brandsohlen und Pfundleder deutscher Art
. . . » komplet in Oberbrandsohlen und Pfundleder ungarischer Art } zugeschn. Schuhe neuer Art
. . . » Matrosen-Schuhe
. . . Ellen $^3/_4$ breites Kunjatstuch die Elle zu
. . . Stück Inftr. Tornistersäcke das Stück zu

. . . fl. . . . kr. — Sage!

. . . » Hutfilze, das St. zu
. . . » Csako-Filzblätter das Stück zu
. . . » Unteroffizier } Kavallerie- } das Stück zu
. . . » Gemeine } Helme }
. . . » Infanterie Csako-Deckel, das Stück zu
. . . » » » Sonnenschirme das St. zu
. . . » » » Kopfriemen das Stück zu
. . . Ellen grünen Rasch . . Elle breit, die Elle zu
. . . Stück } fertige Sattel } schwere } Kaval- } das
. . . für } leichte } lerie } St. zu

in Conventions-Münze zu N. . . . nach den mir wohlbekannten Mustern und unter genauer Zuhaltung der, mit der Kundmachung ausgeschriebenen Bedingungen und aller sonstigen für solche Lieferungen in Wirksamkeit stehenden Contrahirungs-Vorschriften liefern zu wollen, für welches Offert ich mit dem eingelegten Vadium von . . . . . . Gulden — gemäss der Kundmachung — hafte.

Das von der Handels- und Gewerbskammer (oder Innung) ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Certifikat liegt hier bei.

Gezeichnet zu Ort N. . . . . . Kreis N. . . . . .
Land . . . . . am . . . ten . . . . 185. . .

N. N. Unterschrift des Offerenten, sammt Angabe des Gewerbes.

Couvert-Formulare

Ueber das Offert.

An Ein hohes k. k. Armee-Ober-Commando (oder) Militär-Gouvernement zu N. N.

N. N. . . . Offerirt Tuch, Leinwand, Leder oder Fussbekleidungen.

Ueber den Depositen-Schein.

An Ein hohes k. k. Armee-Ober-Commando (oder) Militär-Gouvernement zu N. N.

(Depositen-Schein über . . . fl . . kr. zu dem Offerte des N. N. vom . . . ten . . . . 185 . .)

Für Tuchlieferung (oder etc. wie oben). 2484—32

Nr. 13,051. (Fin.—188) (3—3)

Lizitations-Kundmachung.

Im Bereiche der k. k. Studienfondsherrschaft Kučevo wird das Recht des Getränke-Ausschankes von nun angefangen bis letzten Oktober 1858 mittelst öffentlicher Versteigerung am 20. und den folgenden Tagen des Monats December 1855 in den nachstehenden Ortschaften an den Meistbiethenden verpachtet werden, als Mitrovac, Venje, Herajavac, Lukač, Bilisevac, Sumanovac, Cerovac, Granje, Lakušia, Traparje, Novoselac, Gradac, Čosinac, Ašikovac, Zarilac, Knezie, Sapna, Šibokovac, Stojčinovac, Ljeskovica, Jurkovac und Duboka.

Pachtlustige wollen sich am obigen Tage bei dem k. k. Forst- und Domänen-Amte in Kučevo einfinden, oder aber vor Beginn der Lizitation ihre schriftlichen Offerte bei demselben Amte einbringen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Essek am 7. Dezember 1855.

Raisky.

Br. 3687/gr. (Izv. 556) (3—3)

Oglas

radi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud u Osieku stavlja do obćeg znanja: da je c. kr. zemsko povierenstvo za razteredenje zemljištah u Hèrvatskoj i Slavonii:

a) s presudom od 18. rujna 1855 br. 3899 i 3900 gosp. Ivanu Kapistranu Adamoviću, Čepinskom, kao posiedniku dobarah Erdöd i Čepin, za $82^3/_8$ kmetskih i 34 ukućaninskih naselbinah u občinah Erdöd, Tenje, sv. Laszlo, Koprivna, Hrastin i Dobsin, nadalje za $55^7/_8$ kmetskih i 6 ukućanskih naselbinah razteretno odštetne glavnice od 22,776 fr. 30 kr. i 14,767 fr. 30 kr. sr. s kamatom od 1. studenoga 1855

b) s presudom od 12. rujna 1855 br. 3827. gg. Dragutinu i Rudolfu od Adamović, kao vlastnicima dobarah Tenje (Erdöd) za $97^{17}/_{32}$ kmetskih i 39 ukućaninskih naselbinah u občinah, Tenje, st. Laszlo, Almas i Erdöd, osiečkoga kotara lezećih razteretno-odštetnu glavnicu od 26,918 fr. $7^2/_4$ kr. sa kamatom od 1. studenoga 1855 dosudila.

Županijski ovaj sud zato polag car. patenta od 16. siečnja 1854 izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jedogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju své one izključene biti iz raz prave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su nepomenuti [illegible] bit će jedino prosto, da svoja [illegible]

raju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 4. veljače 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu odredjuje u obziru dobarah g. Ivana Kapist. Adamović, ročište na dan 5. travnja 1856, u obziru pako dobarah gg. Dragutina i Rudolfa Adamović, ročište na dan 12. travnja 1856 u 9 satih prie podne pred ovim c. k. županijskim sudom, kojem ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Osieku 3. stud. 1855.

Nr. 16,872 (VL.—39) (3—3)

Verlautbarung.

Wegen dermahligen Mangel an Aspiraten nach der k. k. Verordnung von 19. December 1853 zur Besetzung der noch erledigten Gefangenwächterstellen bei der männlichen Strafanstalt Lepoglava im Warasdiner-Comitate, hat das lob. Ministerium des Innern einverständlich mit dem h. Armee-Oberkomando bewilliget, dass auch andere im Militär gediente Individuen als Gefangenwächter bei besagten Strafanstalt provisorisch aufgenommen, und nach einer sechs monatlich klaglos bestandenen Probezeit definitiv angestellt werden dürfen.

Es wird demnach die Bewerbung für diese Stellen ausgeschrieben, und beigefügt:

a) Es sind noch 30 Gefangenwächterstellen zu besetzen.

b) Der Gefangenwächter erhält als Löhnung monatlich 15 fl. CM., täglich ein Militär-Portion-Brodt in natura, dann die Mondur, leztere besteht aus 1 Waffenrok von dunkelgrünen Tuch mit konrblauen Aufschlägen, 1 Beinkleid, 1 Weste vom hechtgrauen Tuch, 1 Paar Stiefeln, 1 Kappe, alle diese Stücke mit der Tragdauer eines Jahres, ferners aus 1 Mantel von hechtgrauen Tuche mit der Tragdauer von 4 Jahren.

c) Die Bewerber um eine dieser Stellen, haben ihre an die k. k. kroat.-slav.-Statthalterei stilisirten Gesuche durch die ihnen unmittelbar vorgetetzte Behörde, directe an diese Statthalterei bis Ende December 1855 einzubringen, und in selben nebst Angabe ihres Geburtsortes, Alters, dermahligen Standortes, und Beschäftigung, auch anzuführen, ob sie der kroatischen oder sonst noch einer andern Sprache kundig sind, ferners haben sie die Beweise beizubringen guter Gesundheit und fester Körperbeschaffenheit, so wie moralischen Wohlverhaltens.

K. k. kroat.-slavonische Statthalterei.

Agram den 8. December 1855.

Nr. 5406. civ. (604—Izv.) (3—3)

Edict.

Von dem k. k. Comitats-Gerichte Varasdin wird hiemit den Herrn Grafen Johann Nepomuk und Anton Erdödy erinnert:

Es haben die Töchter und Enkelinnen des verstorbenen Carl Graf Erdödy, vertretten und die Frau Sidonie Rubido geborene Gräfin Erdödy durch den Advocaten Ferdinand Mekovec, die übrigen durch Georg Dominić wider Sie eine Klage — auf Ausfolgung des beweglichen und unbeweglichen, auf den Vater bezüglich Grossvater der Klägerinen Carl Graf Erdödy zufallenden Theiles des Vermögens nach Josef Grafen Erdödy, bei diesem Gerichte angebracht, worüber die Tagsatzung auf den 29. Dezember l. J. um 9 Uhr Vormittags unter Androhung der Rechtsfolgen des §. 40. C. P. O. angeordnet wurde.

Nachdem der Aufenthalt des Herrn Grafen Joh. Nepomuk Erdödy dem Gerichte wegen seiner Unstättigkeit nicht bekannt ist, und der zweite Geklagte Herr Anton Graf Erdödy auch zu der bereits anberaumten Tagsatzung nicht erschienen ist, so wurde auf Ansuchen der klägerischen Vertreter auf ihre Gefahr und Kosten Herr Advocat Anton Rusek bestellt, mit welcher die Rechtssache nach Vorschrift der C. P. O. ausgetragen wird. Die Hrn. Johan Nep. Erdödy und Anton Graf Erdödy werden daher erinnert, entweder den aufgestellten Vertreter über die zweckmässige Verhandlung ihrer Rechtssache gehörig anzuweisen, und ihm die Behelfe an die Hand zu geben, oder aber dem Gerichte einen andern Sachwalter namhaft zu machen, widrigenfalls Sie die Folgen der Verabsäumung aller dessen sich selbst beizumessen haben würden.

K. k. Comitatsgericht.

Varasdin am 19. November 1855.

Novak. Fohn.

OGLASNIK.

Tiskom i nakladom Dr. Ljudevita Gaja — Tiskarnica narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

Exoffo

God. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 22. PROSINCA 1855. Broj 293.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebru. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Poziv k predplati na:

„Narodne Novine."

Narodne Novine izlazit će i buduće godine 1856 kao dosele, svaki dan na čitavom listu. One će uviek donositi, što je god važno, znamenito i najnovie na polju političnom, književno-znanstvenom, gospoderskom i obèrtno-tèrgovačkom. Ratne dogadjaje, na koje je obraćena pozornost čitavoga sviela, priobćivat će polag najpouzdaniih izvorah, bezpristrastno, točno i vierno.

S toga pozivamo naše štovane čitatelje na predplatu time, da izvole za vremena javiti se, da im se odmah pèrvi brojevi odpraviti mogu.

Ciena predplatna:

Na pol godine u Zagrebu	4 for.	kr.
Na četvèrt godine u Zagrebu	2 „	— „
S pošiljanjem u kuću na po godine	5 „	10 „
Svagdanjom poštom na pol godine	6 „	— „
„ „ na ¼ godine	3 „	— „

Predplatni novci imadu se u frankiranim pismima pod naslovom: „Izdavateljstvu Narodnih Novinah" poslati.

U Zagrebu, 18. prosinca 1855.

Izdavateljstvo Narodnih Novinah.

Bèrzojavne viesti

Iz Pariza, 19. pros. Ugovor zapadnih silah sa Švedskom podpisan je dne 17. u Štokholmu i skorim će se proglasiti. Kapitulacia Karsa nebiaše još u Petrogradu poznata; očekuju se austrianski predlozi.

Iz Londona, 19. pros. „Morning-Post" javlja, da je grof Esterhazy s konačnim predlozima o miru Beč ostavio, na koje Rusia za 14 danah odgovoriti móra sa da ili ne.

(„Oesterr. Korr." primiećuje, da za temeljitost te viesti ima sam „Morning-Post" jamčiti).

Austrianska carevina.

U Zagrebu, 22. pros. Budući da mnoga gospoda, kod kojih su uložene glavnice matice ilirske, ili nikako ili posve neuredno plaćaju kamate, dočim ipak družtvo matice ilirske treba novacah za podmirivanje tekućih troškovah, to je, toli s ovoga kao i onoga obzira, da se upravljanje imetka matičina olahkoti, u jučeranjoj ravnateljskoj siednici družtva matice ilirske zaključeno, odkazati sve matičine glavnice kod privatnih ljudih uložene, i za njih kupiti dèržavne papire. — Radi velikih težkoćah, s kojima je skopčano izdavanje „Nevena", bude odlučeno, da se Neven buduće godine u miesečnim svezcima od 2—3 arka izdaje. — Računi matice ilirske izdat će se tiskom na svietlo, čim se po opredieljenom odboru pregledaju.

U Zagrebu. C. k. kapetan Jovan Grubić od ilirsko-banatske pieš. krajiške regimente br. 14. uzvišen je po njeg. c. k. apost. veličanstvu u stališ plemićki carstva austrianskoga s predikatom „od Heimbolda".

— Financialno popečiteljstvo imenovalo je načelnika komorske okružne uprave u Zadru, kameralnog savietnika Ivana pl. od Underraina financialnim savietnikom kod tamošnjeg financ. zem. ravnateljstva.

— r. Iz Slatine u Slavonii. Jedva se niešto od nepozvanih, i do sdvojenja kod nekih seljakah dodijavših gostiuh osloboditi mogoshe. U Slavonii u obće, a osebito u ovom predielu gdie je neopisiva množina šumah na hiljade i hiljade jutarah u skupu, pomložiše se od nekog vriemena kurjaci u toliko, da marva siromašnih seljakah ni jedan trenutak na paši sigurna nebiaše, da grabežljiva stèrvina takovu na očigled neodvuče. Dèržani su ob leto u sliedstvu pritužbah, da su sad konji, sad ovce i koze, sad volovi itd. od kurjakah ujedeni, više putah obćinski lovovi, al opasnim gostima u trag dojti nemoguće biaše, jer se gniezdo njihovo saznati i utražiti nemogaše.

Zato je odlučeno kod pèrvog sniega pazljivost na njih obratiti, i tako istima sigurno zasesti. Rečeno i učinjeno. — Kot. uredu slatničkom došlo je do znanja, da se u šumi vlastelinstva kneza Lippea Klanjac zvanoj guštom tako zarašćenom, da ni marše ni čoviek prolaziti nemože, množina kurjakovah opažava, toga radi pozvan biaše kot. ured našički, na kojeg medji upitna šuma leži, po kot. uredu slatinskom, da od svojih obljižnih selah hajkače odredi, i da se obćinski lov za 17. t. m. uroči. Hajkačah došlo je na opredieljeni dan i miesto više od 200 a puškarah do 60, medju kojima obljižna gospoda zemaljska, svi činovnici kneza Lippea, kao i izaslanici obiuh kotarskih uredah. Lov u najvećem redu je započeo, i očekivanju veleliepnu zadovoljštinu podao, jer je u istom mahu puškaranje započelo, i nakon svèršena lova biaše pet ubijenih kurjakah i jedna lisica, a dva su kurjaka težko ranjena. Smiešno je bilo vidieti hajkače okolo mèrtvih stèrvinah stojeće, vesela im biahu lica, i svaki mèrtvog već kurjaka po jedanput udari; neki rekoše: gle naših kozarah! drugi: nećeš mi više zavijati pod mojom kućom, treći: nećeš mi više otimati moje blago, i tim slična. Uspieh ovi daje nam nadu da ćemo još ove tekuće zime pogano pleme grabežljivih gostiuh po mogućnosti iskorenit, i tako uplašene žitelje ublažiti.

— „Wiener Zeitung" piše: Prošle godine pošao je austrianski podanik Mio Stojanović s dva svoja zemljaka u Skadar, da tamo nakupuje robe; u povratku kući navali na njega više osobah; njegova dva druga spase se biegom a on bude ubijen. Zločinci odrube mu glavu i donesu ju pred pašu, kazavši, da je to glava jednog cèrnogorskog poglavice. Paša im izplati nagradu, koju je običavao dati za donešene cèrnogorske glave. Potom bude glava sa slavom nošena po ulicama skadarskim, i tom prigodom tamo stanujući c. k. podkonzul upozna glavu, i bez odvlake učini kod namiestnika shodne korake, da se zločinci kazne. Ubojice su uapšene i sva potrebita sviedočanstva dokazaše njihovu krivnju, sasvim tim biahu on poslie kratkog vremena izpušteni iz zatvora.

Na posredovanje c. k. internunciature kod vis. porte biahu doduše oni po drugiput pohvatani i obsudjeni, no opet kao i prie pušteni. Istom kad je c. k. internunciatura sa svom snagom zahtievala, da se ubojice po zakonu kazne, izdala je turska vlada novu zapovied za uapšenje, koju je carski podkonzul dobio s tim naputkom, da ju onda istom pokaže, kad se doskoči svakom mogućem biegu Turakah. Na taj način biahu ubojice Jusuf i Mustafa u Carigrad dovedeni i novom iztraživanju podvèrgnuti. Oni su priznali, da su Stojanovića ubili iz osvete zato, što je tobož Stojanović ubio njihova oba otca i strica. Polag opredieljenjah kaznenog turskog zakonika biahu oba obsudjeni na 7 godišnji zatvor, računajuć od dana njihova uapšenja, a po pretèrpljenoj kazni na odpust kućama svojim.

U Beču, 1[illegible]. prosinca. Kod audiencie, koju je baron Bruck prošle godine imao kod njeg. veličanstva, izviestio je isti o prelogu gledè željezničkog zajma. Da se bèrže izvede austrianska željeznička mrieža, imala bi se nadopuniteljna svota od 30 milionah uzajmiti i iz dohodakah željezničkih izplatiti. (Donau).

— *Po pismima iz Fiorence prispieše onamo* iz Rima njihove c. k. visosti nadvojvode Albreht i Rainer. Iz Fiorence poći će prejasni princi u Modenu, gdie će blagdane provesti, a potom vratit se u Beč.

Iz Beča piše „H. N": Polag izvornih viestih omedjašuju se glasovi o predstojećem ultimatumu Austrie Rusii na to, da će naš poslanik kod petrogradskog dvora, grof Esterhazy ponieti sa sobom vlastoručno pismo njeg. velič. cara Franje Josipa upravljeno na cara Aleksandra, u kome se bez dvojbe razlaže potreba o povraćenju mira.

Turska.

— Sadašnji turski dèržavnici. (Izvadjeno iz knjige: „Confidences sur la Turquie par M. Destrilhes.)" (Nadalje).

Ahmed Feti-paša.

Najprie je bio paž, a poslie i zet sultanu Mahmudu. On je vèrlo darovit dèržavnik i odveć revan u svojoj službi i zacielo jedan od najznatniih Turakah. Rano je stao bio u vojničku službu, učastvovao je i sam u vojski od 1828. i onda sjajnim jednim vojničkim poslom zaradio sebi ime „Feti", t. j. pobiedonosni.

Od onda je redom bio najprie maršal carskoga doma, zatim poslanik u Beču, a poslie velemeštar, u kojoj je posliednjoj službi više godinah činio najkoristniih uslugah.

Ahmed Feti je nježnog ukusa i oddan čuvstvenosti, ali ga smatraju kao čovieka duševna i vèrlo velikoga vieštaka u spletkama. Visoko čelo, duga mèrka brada i velika Zevsova glava na tielesnom trupu izjavljuju, kao nieku prevazišlost njegovu nad najviše njih, koji se oko njega nalaze. Iz vremena, kad su zametane spletke, koje su ga vadile sa Rešid-pašom, pripoviedaju ljudi o njemu ovu pripoviedku: Rešid-paša, da bi ga kao svog nepriatelja oborio, izmisli jedno pismo, koje je kao Feti pisao grofu Neselrodu, moleći ga da ga u borbi njegovoj protiv Rešida podpomaže. Na to se Feti dosieti, kako će se zato osvetiti Rešid-paši, pa i sam izmisli

jedno pismo, koje je neprotiv Rešid-paša kao pisao kabinetu englezkom, moleći ga da ga podpomaže u njegovoj je borbi protiv Feti-paše. Kad sultan za to dozna, a on se razgnjevi na nedostojanstveno takvo vladanje svojih ministerah, pa ih zbaci obojicu.

U sadašnjem ministarstvu, kome je on preko nuždan zbog odlične radnje svoje u svom krugu, jamačno će on isti biti onaj, koi netèrpi Franceze tako isto, kao što i Francezi netèrpe njega. No ako mu se i predbacuje, da on sav svoj upliv upotrebljava samo da stane na put svakoj reformi, zato opet netreba zaboravit, da se njemu jedinome imaju pripisati sve one reforme, koje je porta pod upravom europejskih, no naravno ne francezkih, oficirah preduzela u svojem topništvu, dakle u oružju onom, koje je u sadašnjem ratu sa Rusiom tako odlučno sačuvalo slavu svoju.

Mehmed Kibrizli-paša.

On je u svakom pogledu znatan člen partaje, koja se zauzima za reformu. Rodjen je na otoku Kipru, a vojničke nauke učio je u Mecu, gdie se više godinah bavio. Otuda vrativši se postao je on adjutant kod Mehmed-Alie za vrieme, dokle je ovaj poslanikom bio u egipetskim zamèršajima 1840. i još onda je smatran za valjanoga vojnika i poštena čovieka. Kasnie je više putah bio upravitelj po različitim oblastima, a donekle i veliki vezir prie što će Rešid-paša posliednji put to biti.

Visoka izrasta, uviek liepo obučen i vladajući svakim svojim korakom, izgleda on kao kakav svietski čoviek iz europejskih krugovah. Čertah je više veselih nego ozbiljnih, ali veselih zbog čiste saviesti. Osim toga po čertama poznaje mu se hladnokèrvna riešiteljnost, koju je on već više putah pokazao. On je primier poštenja, čestit Turčin, koi nemari za zlato, po čemu je i pohvalan izuzetak od njih toliko! Odustavši od vezirstva, nije imao ni toliko, da može izplatiti svoga pekara.

Usred svih partajskih spletakah on još nije ni koračio s puta, koi mu je naznačio ozbiljni poziv gledati samo dèržavne poslove. Kad se dogodilo da je u svom položaju opasno stajao, više putah ga je čoviek mogao čuti gdie kaže: „A šta se imam bojati? Ja sam tako dugo bio vojnik, da mogu i dan današnji, samo ako mora biti, spavati i na prostom čebetu. Ja bih mogao, a da ni najmanje nezažalim, odreći se svoga položaja, niti ću ikad za ljubav vanjske česti zahtievati od svoje saviesti štogod neuputno!"

Osobito se radin pokazao u reformama, koje su predane tanzimatskom savietu, da ih izvèrši, — reformama, koje smieraju na veće usredotočenje i jednovidnost unutrašnje uprave i na veće izjednačenje svihu sultanovih podanikah. Njemu je pripisati zaslugu u tome, što su različitim strukama uprave dani prostrani predpisi o dužnostima i o poredku u poslu. On je sad predsiednik savieta tanzimatskog i odpravlja to zvanje i darovito i nesebično.

(Dalje sliedi.)

Velika Britania i Iraka.

— (Odporna moć Rusie i zapadnih silah). Nitko nekaže da se javno mišljenje često nevara, ali je ono težko još kadgod tako jednoglasno ustalo protiv koga i težko su ubitačne njegove posliedice sprem onoga, na koga se odnosi, bile očevidnie nego sad spram Rusie.

Do čega je došlo to veliko carstvo i na što najposlie idu njegovi planovi, koje je dugo imalo e osvajanju? Od prostora njegovog, kome nema kraja, načinila se tavnica; vojska mu je polak poništena; flote mu trunu u pristaništu ili na dnu mora: pristaništa su mu zatvorena; gradovi obsadjeni ili spaljeni; pretèrpilo je štetu za štetom ne samo od nepriateljah, koji zaslužuju poštovanja, nego i od samoga onog susieda, koga je prie niekoliko miesecih preziralo. No sva ta pretèrpljena nesreća nije još ništo, kad se izporedi sa onom, koje ono ima zašto bojati se. Dokle se još više hiljadah mužikah odvuku od svojih poslovah, da ili na dugome putu ili na grobu njegovom, posliednjem mu kraju, izginu, onda će tek doći vrieme, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i kad se neće [illegible] [illegible] viešlinom sakriti njegovo podpuno poniženje. Svaki misli da će doći do toga; a kad to bude, pa izpolin bude bez pomoći, onda će svaki nepriatelj, bio unutra ili izvana, upotriebiti tu priliku. Kavkazki narodi već povraćaju svoje dobro, i stoji još za našom rieči, pa da 60.000 Skandinavacah opet uzmu svoju staru Finsku i zagroze samoj glavnoj ruskoj varoši. Na prolieće Bezarabia će započeti opet pripadati starome svom gospodaru. Još nikad nije sviet vidio padeža, kakvogu mogu donieti nekoliko godinah, ako ne i nekoliko miesecih. Ali i koi je taj, što bi opomenuo Rusiu? koi je taj, kome nebi u račun išlo da se ona ponizi?

Što se naših sobstvenih smetnjah tiče, naši čitatelji znaju vèrlo dobro da mi ni spram tih smetnjah nismo sliepi. Mi smo ih bez ikakve štednje svukli gole nage. Ali to nisu nikakve nesrećne smetnje. Vrieme će ih izgladiti. Pogrieške u našoj vojničkoj sistemi nisu takve, da se nemogu popraviti; a kad se one poprave, onda ćemo mi opet imati svoj narod, svoj narodni duh, svoje bogatstvo i svoju silu. Bolest Rusie nemože se izliečiti. Politička sistema, što poluvarvarski narod baca pod noge vladaru, koi nema ništa da ga zadèržava. U staro doba mogao je koi vladar hiljadama zabludjenih vojskah šiljati na iztok samo da još na putu izginu. Mi smo u najnovie vrieme vidili jednu čest naše sobstvene zemlje stradavšu od gladi, i izgubili smo u 10 godinah 12 milionah ljudih zbog izseljavanja. No u ovom posliednjem slučaju opet ih je mnogo bilo u zemlji. Oni, koji su otišli, bili su ne samo samci već i čitave porodice i više su u svome novom otačestvu pomogli nam obogatiti se, nego i u starom. Hiljade, koje Rusia gubi, sve su joj i nadanje i jačina i bogatsvo, razteća mladež i snažni ljudi. Ona gubi one, bez kojih joj je zemlja bez vriednosti i plemstvo siromašno. Nisu to samo ljudi, već i čitave oblasti, polja, fabrike, prosvieta i napredak, što ona sahranjuje. S tih užasnih skupljanjah vojske nestaje Rusii imanja. No zato opet kako koi dan sve više ljudih gine i sve se više njih nanovo poziva na oružje. Dokle se ona polagano na Krimu povlači izpred zapadnih silah, treba joj opet nova vojska da se oduprie Turcima u Kavkaskoj i mora se bojati da na jednu samo rieč, koja se da od naše strane, nemora 100.000 m. postaviti da joj brane sieverne granice. Medjutim u Francuzkoj i Englezkoj spremaju sve brodnice sredstva da se napadne na ono, što se do sada smatralo za nešto, na što se nemože napasti. Pa izpala za rukom ili neizpala, tek svakojako ta napadanja zanimaju ruske vojske na svima točkama. Dokle se rat vodi i dalje, sve se većma zavezuje i čvor, te tako se, kako koi dan, sve više opasnosti tovari Rusii na vrat. Prilike, koje na zlo slute, pokazuju da nešto u unutarnjosti nije u svome redu. Mladež i neizkusnost poslienjih sazivah vojske znak su da je većma iznemogao onaj razred, koi je sposoban za oružje, nego što to pokazuje neprestano izdavanje ukazah. Jasno je, da je ruski mužik vezan za zemlju, tako, da ga nemože od nje odriešiti ni sam carski ukaz. A da šta će još onda biti, kad Rusiu još većma pritisnu, pa car oglasi da se na njegovu zemlju svuda napalo, i da na miesto jedne satèrvene vojske valja postaviti nove dvie? Onda ćemo viditi da ni u Rusii doista nema nikakvog mišljenja ni onda, kad se pita o odèržanju sebe samoga.

Istina, zapadne sile nisu pokazale onu energičnost i smotrenost, kojoj je bilo nadati se. No njihovi promašaji služe samo na to, da se uskori njihova radinost i poveća njihova riešiteljnost krenuti nove sile. Rusia je morala u poslednjem ratu izkusiti da 10 godinah skoro jednako dogadjavše se nesreće i troškovi, kakvima u poviestnici svietskoj nema ravnih, nisu mogli učiniti da naš narod klone duhem, nego se narod kako koje godine sve većma zauzimao za rat. Pri tome to nije nikakva neznatna poluga u pitanju, a mi imamo donekle uzpostaviti svoje ime. Imali smo uzroka, te nismo činili svašta, što bi mogli, pustili smo saveznike svoje Franceze napred, pa mi onda nisu činili što bi god mogli. Kad da svaku kaže: Dajte nam još samo 12 miesecih, pa ćete viditi šta ćemo počiniti; ako bi se mir za to vrieme [illegible] bi onda mogli reći da je više, nego [illegible] ikad i imalo, potrošeno pripremah, materiala i oduševljenja. No to nije još nikakav obzir, koi može biti na putu pravome i pristojnom miru. Mi se do sada nismo borili za čest, već za nezavisnost i slobodu narodah. Ako se ta cie može doista postići na duže vrieme, mi valja da budemo zadovoljni; no pošto su naše pripreme za buduću vojnu gotovo sasvim gotove i pošto smo spremni napasti na Rusiu na svima točkama, čim to uzmožemo od elementah, to mi nećemo izpuštati iz rukuh pljačke svoje prie nego što se sasvim neosiguramo, da Rusia više neće narušavati mira, bar dokle smo mi živi.

(Times.)

S bojišta.

— Preko Marseilja telegrafira se iz Carigrada još sliedeće: Omerpaša još nije udario na Kutaj i odputovao je u glavni svoj stan u Redutkale. Njegova vojska broji 40.000, no radi zločeste nepogode neidu transporti s miesta. Kod odlazka ulaka nisu Egiptćani još krenuli s miesta.

Armenska bèrda pokrita su jur sniegom. Pošavša iz Erzeruma divizia Karsu u pomoć nemogaše radi hèrdjavih putovah dalje. Obsadjenici pojeli su sve svoje konje. Sultan je primio admirala Stewarta. Contre-admiral Maussion de Condè imenovan je zapoviednikom pristaništa kamiškog. Engleska vojska podieljena je u dva sbora, nad kojima zapoviedaju generali Campbell i Eyre.

Bečka burza

dne 21. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74⁷/₁₆
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	91¼
dto iz narodnog zajma	» 5%	77⅜
dto	» 4½%	65⅞
dto	» 4%	
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izžriebane	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » 1839, » 100 »		125
» » » » 1854, » 100 »		96¾
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		77
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		69¼
Bankovne dionice komad po		907
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog društva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		340¼
Dionice sieverne željeznice . . po 1000 f.		2142½
» bečko-glogničke željeznice » 500 »		
» šoprunsko-malobečke » » 200 »		
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . . » 250 »		220
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . . » 200 »		
» » 2-og » s pèrvenstvom 200 »		
» austr. dunav. parobrodarstva po 500 »		586
» » Lloyda u Tèrstu . » 500 »		
» budapeštanskog lančanika » 500 »		
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4% . . . za 100 »		

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for
Augsburg za 100 for. current	»
Berlin za 100 pruskih talirah	»
Vratislava za 100 pruskih talirah	»
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»
Genova za 300 piemontezkih lirah	»
Hamburg za 100 mark banko	»
Lipsko za 100 for.	»
Livorno za 300 toškanskih lirah	»
London za 1 funt šterlinga	»
Lyon za 300 frankah	»
Milan za 300 austrianskih lirah	»
Marseille za 300 frankah	
Pariz za 300 frankah	
Prag za 100 forintih	
Tèrzt za 100 forintih	
Mletci za 300 austrianskih lirah	
Bukurešt za 1 forint	
Carigrad za 1 forint	
Smirna za 1 forint	

Tečaj novca.

Carski dukati

Srebro od 20. prosinca [illegible]

SLUŽBENI LIST.

Br. 8117. (335—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. 27. list. 1855. br. 3624, 3625, 3626, 3627, 4363 i 4364. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Lavalu grofu Nugentu, za spadavše na dobra njegova u kotarih Bosiljevo i Karlovac, županii zagrebačkoj ležeće i to: na dobro Stelnik, sa glavnicom od 20,700 fr., Hersina, sa glavnicom od 6200 fr., Skoblić bèrdo, sa glavnicom od 2300 fr., Bosiljevo, sa glavnicom od 75,975 fr., Kastel, sa glavnicom od 28,500 fr. i Hèrnetić sa 11,050 forintih sr. kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od — fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 15. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do roka 15. siečnja 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 14. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 10. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 8180. (337—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 20 listop. 1855 broj 4290. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Amalii Tomić Trešćenskoj, za spadavše na dobro Pištenke, u obćini Netretić i Obèrh, kotaru Modrušpotok, županii zagrebačkoj, ležeće 15 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6000 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će dino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Nr. 8242 (338—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 3. studenoga 1855 broj 4439 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Viekoslavu Gorrup, za spadavše na dobro Trebarjevo, u obćini Trebarjevo itd., kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće $20^7/_{16}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8175 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 4. veljače 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 4. veljače 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 21. travnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. studenoga 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 8179. (336—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 30. listopada 1855 broj 4512 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Nikoli Falleru, za spadavše na dobro Hum, u obćini Hum, kotaru sv. ivanskom, županii zagrebačkoj, ležeće $3^6/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1500 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 31. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 31. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 5329/g. (580—Izv.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 23. list. 1855 br. 4401 pronadje u 481 for. 15 kr. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za $^7/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i ležećih u obćini Predlog kotaru preložkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Predlog, gosp. Ivana Graputi, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 br 247 dèrž. zak. lista uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka godine 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražit izplata iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1. 2. 3., bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice, i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umiestnje u prièšnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5330/g. (Izv.—581.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listop. 1855. br. 4382 pronadje u 3375 for. sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za $7^4/_8$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Leševec i Rackaniža, kotaru štridovskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Štridau (prije Leškovec) gg. Viktora i Konštantina barona Knežević, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podi„li sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi

izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 17. travnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. stud. 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 1841. (Izv.—598) (3—1)

Red

sajmovah godišnjih i mesečnih u sl. kr. gradu Koprivnici kroz godinu 1856 obdèržavati se imajućih:

Godišnji.	Mieseční.
1. Na dan sv. Blaža, 4. veljače;	1. 14. siečnja
2. » » bl. diev. Marie 26. ožujka;	2. 25. veljače.
3. » » sv. Cvietoslava, (Flor.) 5. svibnja;	3. 10. ožujka.
4. » » sèrpne majke božje 2. sèrpnja;	4. 14. travnja.
5. » » sv. Simuna 28. listopada;	5. 26. svibnja.
6. » » sv. Nikole 9. prosinca;	6. 9. lipnja.
	7. 28. sèrpnja.
	8. 18. kolov.
	9. 1. rujna.
	10. 6. listop.
	11. 17. stud.
	12. 22. pros.

U Koprivnici 6. pros. 1855.

Br. 7973./civ. (356 DS.) (3—1)

Izrok.

C. k. zemaljski sud zagrebački ovime poziva sve one, koji kao vierovnici na ostavinu pokojnog u Zagrebu dne 18. listopada 1850 preminuvšeg od-

avere servito già alquanto tempo come guardiano eventuale di Sanità ed avervi dato prove d'essere perfettamente abile e fidato e di sapere inoltre leggere e srivere francamente in lingua italiana.

Se in mancanza di idonei guardiani eventuali ha ad essere impiegato un altro individuo, dovrà comprovare in modo perfettamente conveniente la sua qualificazione al servizio di Sanità Marittima.

I concorrenti dichiareranno inoltre, se si trovano in parentela, od affinità con altro impiegato od inserviente della sudetta Agenzia.

I. R. Governo Centrale Marittimo.

Trieste, 20. Novembre 1855.

OGLASNIK.

God. XXI. U Zagrebu, u ponedieljak dana 24. prosinca 1855. Broj 294.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebrâ. — Za vanjske, kojim će se list vaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je pristojbina 4 kr. sr. od linie za pèrvipút, a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasčići posebne članke platjase do 10 linijah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Poziv k predplati na:

„Narodne Novine.“

Narodne Novine izlazit će i buduće godine 1856 kao dosele, svaki dan na čitavom listu. One će uviek donesiti, što je god važno, znamenito i najnovie na polju političnom, književno-znanstvenom, gospodarskom i obèrtno-tèrgovačkom. Ratne dogadjaje, na koje je obraćena pozornost čitavoga svieta, priobćivat će poleg najpouzdanijih izvorah, bezpristrastno, točno i vierno.

S toga pozivamo naše štovane čitatelje na predplatu time, da izvole za vremena javiti se, da im se odmah pèrvi brojevi odpraviti mogu.

Ciena predplatna:

Na pol godine u Zagrebu	4	for.	kr.
Na četvèrt godine u Zagrebu	2	„	— „
S pošiljanjem u kuću na po godine	5	„	10 „
Svagdanjom poštom na pol godine	6	„	— „
„ „ na ¼ godine	8	„	— „

Predplatni novci imadu se u frankiranim pismima pod naslovom: „Izdavateljstvu Narodnih Novinah“ poslati.

U Zagrebu, 18. prosinca 1855.

Izdavateljstvo Narodnih Novinah.

Bèrzojavne viesti.

Iz Pariza, 20. pros. „Moniteur“ javlja, da će se garde dne 29. o. m. vratiti u Pariz. Car će im izaći na susret. Zaključeni sa Švedskom ugovor nije imao nikakva upliva na burzu.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Ministar pravosudja podielio je izpražnjeno kod osiečkog županijskog sudišta miesto dèržavnog odvietnika dosadanjem predstojniku kot. ureda u Požegi, Josipu Meyd-u.

U Zagrebu. Iz Požege prispiela je viest, da je tamošnji župnik i zač. kanonik pèrvost. zagr. cèrkve, preč. g. Franjo Sviranić preminuo.

U Zagrebu. Gospodinu Pavlu Škarpi, pruskom podkonzulu u Rieci, podielilo je njeg. velič. kralj pruski red cèrvenog orla 4. razreda.

Iz Zagreba. (Isprava). Viest o daljšem izdavanju „Nevena“ priobćena u izviestju o ravnateljskoj siednici družtva matice od 21. o. m. u prekjučeranjem broju ovih novinah, nije sasvim istina. Stvar se ovako ima: Ravnateljstvo matice predalo je „Neven“ sasvim tajniku istoga družtva i sadašnjem uredniku „Nevena“, koi će ovaj časopis dojduće godine na svoj račun izdavati i to pomoću matice u toliko, da će utemeljitelji m. isti list kao i dosada dobivati za polak ciene. Da će „Neven“ dojduće godine samo u 2 do 3 arka na miesec izlaziti, nitko nije u onoj siednici napomenuo, niti je to mogao biti predmet kakove odluke; urednik „Nevena“ sám će obćinstvu objaviti, kako namierava isti časopis dodjuće godine izdavati.

Premiene u biskupii djakovačkoj.

Postao je:

Gosp. Borovac Adam, duh. pomoćnik u Hèrtkovcu, župnikom tamo.

Preminuo je:

Gosp. Gjotić Pavao, župnik hèrtkovački.

U Beču, 18. pros. Sinoć je kod zelene kapie poslie dugog vremena dèržana „Besieda“ naredjena Hinkom Rosom. Slušatelji bili su gotovo sami Česi i niešto Sèrbah, Hèrvatah i Slovenah. Program je bio vèrlo raznoviden. Svaki komad morao se opetovati. „Besieda“ je otvorena sa: „My čestí manové“, zbor od Jelena. Vèrlo se dopao: „Hanak, piseń od Wojačka“ pievao H. Rosa. „Ruske napěvy“ igrane na violončelu g. Zahlom. Melodia je bila ozbiljna, žalostiva, karakteristnična, nalik na vlaške i madjarske napieve. „Ma vlast, piseń se sborem od J. N. Škroupa“, dosta se dopala. Sbor je vèrlo dobar bio. Ovim brojem zaključilo se pèrvo odieljenje, sastojeće se iz 8 komadah.

Drugo odieljenje otvoreno je s korom: „Utonulo“ od Križkovskog. Prekrasni komad. „Kde vlast je ma“, pisen od J. N. Škroupa, pievao g. Lev. Ova se pisma tako dopala, da se morala tri put pievati, i svagda je pievanje prekidalo odobrenje slušaocah. Najposlie predstavio je g. H. Rosa „Dobrou noc“, kako ju govore različni ljudi, po Findajzenu od Podiebradskog. Ovaj je komad bio pun šale, sliedovateljno i smieja bilo je dosta. Ove su besiede rod koncertah u gostilnici, i vèrlo su ugodne, jer se pokraj slušanja može jesti, piti i pušiti u smiešanom družtvu, dakle bez ikakvog nasilja. Zaslužuju da se i kod nas zavedu. (Svet.)

— Prekjuće — u nedielju — vienčao se ovdie knjaz Georgie Kantakuceno s knjaginjom Bibesko.

— Načelnik ekonomičkog odieljenja u Sèrbii g. A. Nikolić poslao je c. k. družtvu za zemljodielje niekoliko krušakah iz Sèrlie od takve veličine, da je c. k. družtvo za zemljodielje zaželilo dobiti niekoliko sadjenicah toga voća, da se i ovdie razplodi.

— O novom obèrtnom zakoniku donosi „Pester Lloyd“ obširne izvode. Štampari, tiskari s kamenom, metalom, i dèrvetom moraju dovoljno obće izobraženje za tieranje zanata dokazati. To važi i za one, koji hoće da zavedu čitalište i javne biblioteke, da pozajmljuju knjige. Pèrvi zanati mogu se samo u glavnim varošima krunovinah i u vladarskim oblastima Ugarske, u varmedjskim i okružnim varošima otvoriti. Iznimku može dopustiti popečiteljstvo tèrgovine u sporazumljenju sa najvišom policajnom vlasti. Koncesie za tèrgovinu s knjigama, s proizvodima umietnosti, s muzikaliama i starim knjigama, da ne glase na te pojedine grane, nego na tèrgovinu sa proizvodima štampe.

Svi zanati, koji nisu naznačeni kao koncesionirati, smatraju se za slobodne i mogu se odpravljati od svakog koi se prijavi. U tom slučaju potvèrdit će vlast, ako nema ništa protiv lica, zanimanja ili miesta, gdie će da ga otvori, taj izbor pismeno, i od tog vremena može tierati zanat. Slobodan zanat može svaki odpravljati, bilo to u obziru tèrgovine, fabrike ili rukodielija, koi je u stanju svojim imanjem upravljati, i koi postojano u carstvu obitava.

U obće može se slobodno tierati više zanatah, niti je nuždno, da zanatlia občina primi u svoj savez.

Sèrbia.

U Beogradu 14 pros. Različiti svetčani znaci, topovi, prangie, puške i zvona prekjuče sa zorom oglasiše ovde veliki obći narodni praznik, praznik sv. pèrvozvanog Andrie. Zahvalan Bogu darovavšem mu nov život, narod se mnogobrojno steče u cèrkvu na toplu molitvu. Na službi božjoj, po običaju najsvečanije odslužonoj, g. arhimandrit Jovšić dèržao je besiedu shodnu velikomu prazniku. Poslie službe božje, zavèršene „blagodarenjem“, različiti javni i privatni viši kragevi bili su kod svietlega knjaza na čestitanju. U veče pak bila je varoš sva osvietljena i svirala je banda ulicama.

— Po izviestjama karantinskim, bilo je u miesecu listopadu ov. god. stanje zdravlja ljudskog medju narodom kako u obližnjim tako i udaljenim predielima turskog carstva hako se može želiti; osim što u gornjoj Bugarskoj u nahii prokupačkoj velike boginje na ljudima jošt se pojavljuju. U obližnjim predielima austrijske carevine bilo je stanje zdravlja ljudskog takodjer povoljno, osim što je bilo jošt pojedinih slučajevah koleričnih u bolnici garnisona temišvarskog, no i ta je bolest u Banatu sasvim prestala.

Stanje zdravlja u unutrašnjosti otačastva našeg, u obće uzevši, bilo je dobro; jer samo što je u okružju jagodinskom na pojedinim mestima bilo niešto velikog kašlja, a u kragujevačkom okružju sèrdobolje, no bez svake dalje opasnosti.

Za to vrieme bilo je stanje zdravlja i u varoši našoj dobro, jer izuzev groznicu, koja je ponajviše četiridnevna i križna bila, druge su bolesti bile odveć riedke. (S. n.)

Turska.

— Sadašnji turski dèržavnici. (Izvadjeno iz knjige: „Confidences sur la Turquie par M. Destrilhes.)“ (Konac).

Muhtar-paša.

To je čoviek, nuždan u ministarstvu, jerbo je financia njegova naročitost. On je u toj struci dugo radio i više godinah u odieljenju topničkom valjano služio kao načelnik kontabilitete. Tako isto će valjane zasluge biti i one, koje će on učiniti kao ministar financie, samo ako i dalje izvèršivao bude osnovane i zriele misli svoje o financii svoga otačestva. Svoje predhodnike, kao ministre financie, prevazilazi on daleko i služit će svojom savèršenom urednosti za ugled i samim onima, koji docnie budu što je on sad.

Spoljašnjost je njegova skrovita, i slabo se razmeće. Zauzet za svoj važni poziv i oduševljen najboljom ugoveti svima svojim dužnostima i zbog solidne pouzdanosti svoga značaja osobito sposoban uliti čovieku povierenje spram sebe, on se za vrieme kratkoga izvèršivanja svoje dužnosti bèrzo opriateljio sa financialnim svietom. Njemu svojstveno ugodjeno bezpogriešno vladanje, kojega se sieća može biti mnogi čitatelj, koi ga je kao Muhtar-beja u o-

tomanskom poslanstvu u Beču prie više godinah poznavao, pomaže mu te lahko može izbieći svakojake smetnje, koje mu na put postavlja mèržnja, zarevnjivost i pristrastno zauzimanje.

Moglo bi se kazati i više imenah, koja podkriepljavaju liniu onih, koji se bore za reformu. Tako stari Mustafa-paša, otac niegdašnjeg poslanika u Parizu Velipaše, čoviek imućan i liep i već osiedio u službi dèržavnoj. Dalje učeni Dervišpaša, koga svaki počituje, tek 35 godina star, lane komisar u podunavskim kneževstvima i poznat zbog svoje stroge pravičnosti. Poslie ugladjeni čestiti Vefikpaša, niegdašnji zastupnik portin pri dvoru teheranskom, najprieči kandidat za kakav portfelj ili diplomatski čin, u kome on može sjajnih dielah činiti samo ako hoće. Najposlie generalisimus Omerpaša, koi će hrabro sudielovati za preobraženje svoga novog otačestva, dokle se vrati sa bojnoga polja.

Ima ih još i mnogo drugih; ali spisatelj ostavlja svoje pero na stranu, da nebi velikim namnoženjem svietila druge veličine zaklonio sjajnost zviezdama pèrve veličine na političkom nebu iztoka.

Rusia.

Petrograd 6. pros. Prekjuče je bio ovdie veliki sbor, da pozdravi udovu kraljicu Nizozemsku, Anu Pavlovnu. Skoro predstoji dolazak izvanrednog poslanika perzijskog, Kuli Kana. Osim ovdiešnjeg perzijskog dielovoditelja i sekretara poslaničtva otišlo je pred njega do Moskve nekoliko krilnih pobočnikah i general Baranov. Ovdiešnja diplomacia zanima se od skoro mnogo sa Švedskom i Perziom. Viceadmiral Glazenap neće možda onako primljen biti u Štokholmu, kao general Kanrobert, ali je ipak značajno, što je baš on poslan. A Perzianců spremaju ovde sjajan doček. — Ukazom od 30. stud. oslobodjeni su židovi u Besarabii od predstojećeg upisa u vojnike.

Petrograd 8. pros. „Ruski Invalid" donosi na vèrhu zvanične časti izviestje, da je isprošena princesa Aleksandra, najstaria kći princa Petra Oldenburžkog, za velikog kneza Nikolu Nikolajevića.

„Sieverna Pčela" donosi dopise iz Nerčinska i Irkutska, jer je došla letna pošta iz iztočnog Sibira. Sibirska znanstvena ekspedicia bila je opet došla u pèrvu varoš. Lietina je tako rodila, da neće biti oskudice bar nekoliko godinah. U Irkutsku začudio se dopisnik, što se pokraj ruskog i burjatskog jezika, koi vlada u teatru i družtvu, mnogo govori niemački i francuzki. Kulutura je uzela takvi mah, da je jedna Francuzkinja već zavela višu dievojačku školu.

Iz Petrograda javljaju: Odavde je otišao nalog upravljajućem savietu u Poljskoj, da se pozovu i žitelji Poljske, da svojevoljno pristoje za branitelje kèrsta u Sevastopolju. U sliedstvu toga stoje tabaci za upis kod okružnih načelnikah, i kod bilježnikah. Svaki seljanin mora dati najmanje pet kopejkah.

— Iz Petrograda, 9. prosinca. Izvanredni perzianski poslanik Abbas-Kuli-Kan stigao je ovamo i primljen s velikom odlikom.

Talianska.

Iz Genove, 18. pros. Ovdiešnji listovi javljaju, da je dolazak grofa Chamborda jur urečen kod kraljice Amalie u Nervi.

Gèrčka.

Iz Atene, 14. pros. Baron Prokeš prispio je 12. ovamo, i boravit će ovdie, kako se glasa, jedno 8 danah.

Franceska.

Iz Pariza, 19. prosinca. „Constitutionel" veli, da su pregovori u tečaju; viest „Morning-Posta" o tome nije točna; izmedj Francezke, Englezke i Austrie vlada podpuno sporazumljenje. Iz Carigrada od 10. o. m. javlja se, da bi mognće bilo, da Rešidpaša opet dodje na čelo ministerstva. Baron Prokeš izčekivao se na 14. o. m. Omerpaša ide duž Riona napred i sprema se za navalu na Kutaj.

Iz Pariza, 20. prosinca. „Moniteur donosi [illegible], kojom se zaključeni izmedj Švedske, Francezke i Englezke ugovor progla-

šuje. U uvodu veli se: Dotični vladari, rukovodjeni željom, da se preprieči svaka zamèršenost, koja bi kadra bila poremetiti europejsko ravnoviesje, sporazumieli su se o načinu za osigurati cielokupnost Švedske i Norvežke.

Pèrvi članak: Kralj švedski obvezuje se, da neće nikakvu čast svoga zemljišta bilo Rusii odstupiti, ili zamieniti, ili pak dopustiti, da Rusi istu posiednu; obvezuje se takodjer Švedska, da neće Rusima dozvoliti pravo pašovine ili ribarie na svom zemljištu ili duž svojih obalah, i da će svaki ovamo smierajući zahtiev suzbiti.

Drugi članak. U slučaju, ako bi Rusia od kraljevine Švedske zahtievala ustupljenje ili zamienu kakvog zemljišta ili pak više navedena prava pašovine i ribarie, to se obvezuje kralj švedski caru Francezah i kraljici veliko-britanskoj bezodvlačno priobćiti sadèržaj takvog zahtieva, koji se zavežuju kralju dovoljnu vojničku i pomorsku snagu pružiti i zajedno s oružanom silom kraljevom oduprieti se napadajućim namierama Rusie. U takvu slučaju opredielit će se sastav i sila pomoći zajedničkim porazumljenjem.

— Po visokim krugovima raznosi se nješto o Tieru, što je ciela istina. Nieki odveć poznati general, koga vèrlo rado imaju u tilierijama, sretne u jednom predgradju pisca poviestnice pèrvoga carstva. To je bilo nekako skoro poslie careve besiede od 15. stud. i general pobiedonosno pridje Tieru i zapita ga ponosito: „No, gospodine Tieru, kako vam se dopada naša vlada?" A Tier na to odgovori: „Nevolim kuvara već kujnu njegovu." Sutradan kažu, da je general pripoviedao caru, šta mu je Tier odgovorio, a car se na to nasmejao i rekao: „Miluje li gospodin Tier kušati mojih jelah?"

Švedska i Norvegia.

Iz Štokholma javljaju, da se tamo već spremaju krenuti do prolieća 60,000 vojske. Baš ako je još sumnjati, da će ta viest biti istinita, zato opet to svakojako označava bar toliko, da je Kanrober poslanstvom svojim tamo izradio, te su razdraženi i javno mišljenje i krugovi dvorski, koji presudjuju. Osobito kažu, da princ Karl jako dèrži stranu zapadnim silama i zauzima se za savez s njima, a on se o tome, kažu, uviek javno i vatreno izjasnjavao i prie, a osobito dokle se tamo bavio Kanrober. Jedanput je on sam bez adjutanta i bez ikakvog pratioca kao „privatan čeviek" zorom pohodio generala i bavio se kod njega duže od jednog sata. Svakojako kao da nema sumnje o tome, da u Švedskoj već ima izviestne partaje, koja se zauzima za rat i kako koi dan sve većma navaljuje na zemlju da se zarati sa Rusiom, a sve je švedske novine u tome podpomažu. Po tome, ako rat i dalje ustraje, kao da Švedska neće moći ostati neutralna, a to će onda prinuditi Rusiu, da se postara zaključiti mir.

S bojišta.

— Iz Carigrada dopiru viesti do 6. t. m. Pri kopanju puta za željeznicu u Balaklavi nadjen je dobro sačuvan stari hram jedan. Englezka flota otišla je 3. t. m. iz Carigrada. Na glas o padenju Karsa sve je vojinstvo u Trapezuntu dobilo zapoviest, da odlazi u Erzerum. Govori se, da će Selim paša biti sbačen. To se govori i za Rušdi pašu, jer ga Omer paša krivi, da nije snabdieo vojsku u Anatolu i Kolhisu s hranom, novcem i barutom. Englezko piešaštvo premiešteno je iz Jenikala u Balaklavu. U cèrnom moru vlada bura mnogo žešća, nego prošaste godine.

— Iz Sevastopolja pišu u „Presse de Orient": Velika čast jendekah zaronjena je i zemlja je ne samo oko varoši nego i u Sevastopolju poravnjena. Od ruske flote ništa se neda viditi, nego gdiekoj vèrh od katarke, koja se iz mora podižo kao obilježje velike kakve nesreće. Dočim je ruska varoš tragičku sudbu svèršila, diže se francuzka varoš, Kamiš i Balaklava, sve većma. Kamiš je već sad znamenita tèrgovačka varoš i grad, koi je načičkan s velikim topovima i u stanju, braniti se protiv napadaja jake vojske. Skoro će biti i kapie grada golove, onda je zatvoren i od kopne strane. Englezi su i u Balaklavi pogradili o-

gromna utvèrdjenja; pristanište je nasipom ogradjeno, i nema mu para na iztoku. Za čudo kakva dielateljnost tamo vlada.

— Lloydovim parobrodom „Jonio" prispiela je u Tèrst carigradska posta, dopiruća do 10. prosinca. U Carigradu do toga dana još nisu službeno znali za kapitulaciu Karsa, premda je takovu jedan gèrčki list priobćio. Francezke carigradske novine još takodjer ništa nespominju o tom dogadjaju, premda su dne 8. prispiele preko Trapenzunta nove viesti s aziatskog bojišta, uslied kojih je Omerpaša miesto Koni kod rieke istoga imena zauzeo; Rusah biaše u tom miestu 8 batailloneh, koji su se poslie kratkog odpora, ostavivši sve dragocjene stvari, napunjene magazine i do 12.000 kožuhah, natrag povukli. Serdar stajao je na obalama Rhiona pred Kutajom, što ga brani 8—10.000 Rusah. Serdar se nadao, da će Kutaj skorim osvojiti.

Iz Krima dopiru viesti do 5. pros. Tamo se jur stroga zima pojavila. Kiša, snieg, vietar s maglom mienjaju se jur od 14 danah. Može se uzeti, da su ratne operacie prekinute. Černaja je prevazišla svoje korito, i sačinjava neosvojivu ogradu izmedj obe nascaret si stojeće vojske. Rusi neprestano pucaju na južnu stran; saveznici i neodgovaraju nego podkrepljuju svoje baterie. Oluja dne 1. o. m. počinila je u francezkom stanu znatnu štetu.

Iz Eupatorie javlja se, da će 3000 m. egipatske vojske ukèrcat se za Trapezunt.

— O onoj navali, koju je jedno oddieljenje Rusah poduzelo na tri po Francuzima posiednuta sela u bajdarskoj dolini dne 8. o. m., i o kojoj smo jur priobćili izviestje maršala Pelissiera, donosi sad „Ruski invalid" polg prijave generaladjutanta kneza Gorškova od 10. pros. sliedeće izviestje:

„U krimskom poluotoku sve je povoljno. Dne 8. prosinca pošao je pukovnik Oklobgio s jednim malim oddielom stojeće na gornjem Belbeku vojske preko klanjca u bajdarsku dolinu, navali na pomaknjenu nepriateljsku vojsku u Urkusti i Bagi, *protiera je iz tih miestah i* baci ju na čèrnaju; 20 zarobljenikah ostade u našim šakama.

SLUŽBENI LIST.

Ad Nr. 11964. (1—)

Avviso di Concorso.

Si è reso vacante un posto nel Corpo delle Guardie di sicurezza del porto in Trieste, cui va cogiunto il soldo d'annui fiorini Tre Centosessanta nonchè il godimento del vestiario di Montura in Natura.

Coloro che intendessero aspirare a detto posto dovranno presentare al Governo Centrale Marittimo fino a tutto Dicembre Anno corrente la supplica debitamente documentata comprovando l'età, l'illibata condotta morale e politica, la sana e robusta fisica complessione, i servigi fin' ora prestati nonchè le eventuali cognizioni di lingue, osservandosi che a perità di circostanze si darà la preferenza agl' individui appartenenti all' Imp. R. Marina da Guerra ovvero ad esperti marinaj mercantili, i quali potessero poraneo comprovare di sapere leggere o scrivere nell' idioma italiano. —

Dall' Imp. R. Governo Centrale Marittimo.
Trieste li 19. Novembre 1855.

Br. 6583 (Dp. 201) (3—1)

Edikt.

c. k. gradsko-deleg. kot. sud zagrebački daje na znanje, da je na dalnju molbu Josipa Kubara, usmèrćenje i izknjiženje obveznice po njemu za stran Andrie Drnaušeka, dne 11. travnja 1838. vèrhu 600 fr. sr. izdane, i dne 14. kolovoza iste godine u gruntovnici zagrebačkog magistrata intabulirane dozvoljeno, pošto na poziv po obstojavšem c. k. kot. sudu za grad Zagreb ediktom od 7. listopada 1854. br. 7254. za vremena nitko na pomenutu obveznicu svoje pravo izkazao nije, s toga se opisana obveznica ovime za usmèrćenu proglašuje, te joj se sva pravna kriepost oduzima.

U Zagrebu 1. prosinca 1855.

C. k. zemskog suda savietnik
Schmidt.

Br. 8147. (335—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 6. 27. list. 1855. br. 3624, 3625, 3626, 3627, 4363 i 4364. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Lavalu grofu Nugentu, za spadavše na dobra njegova u kotarih Bosiljevo i Karlovac, županii zagrebačkoj ležeće i to: na dobro Stelnik, sa glavnicom od 20,700 fr., Hersina, sa glavnicom od 6200 fr., Skoblić bèrdo, sa glavnicom od 2300 fr., Bosiljevo, sa glavnicom od 75,975 fr., Kastel, sa glavnicom od 28,500 fr. i Hèrnetić sa 11,050 forintih sr. kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od — fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 15. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do roka 15. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 14. ožujka 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 10. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 8180. (337—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 20 listop. 1855 broj 4290. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gji. Amalii Tomić Treščenskoj, za spadavše na dobro Piščetke, u obćini Netretić i Obèrh, kotaru Modrušpotok, županii zagrebačkoj, ležeće 15 kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 6000 fr. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 31. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 31. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 18. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće, za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 14. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Striga.

Nr. 8242 (338—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 3. studenoga 1855 broj 4439 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Viekoslavu Gorrup, za spadavše na dobro Trebarjevo, u obćini Trebarjevo itd., kotaru sisačkom, županii zagrebačkoj ležeće $20^7/_{16}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 8175 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 4. veljače 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 4. veljače 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 21. travnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 17. studenoga 1855.

Klobučarić. E. Štriga.

Br. 5331/g. (591—Izv.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. listopada 1855 broj 4513 pronadje u 3637 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 5% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 21 želirah ležećih u obćini Tupkovec i Goričica, kotaru čakovačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Gèrdovec i Gèrdinovec g. Škendera Zerpah, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga nanaslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 26. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prvašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fehn, s. r.

Br. 5488/g. (Izv. 600.) (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, na temelju od strane visokog c. k. banskog stola, izdate odluke od 15. stud. t. g. broj 5094. za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. sèrpnja 1855 broj 2771 pronadje u 40,150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855 i to za 100% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radovec, Selci, Zabinec, Virje, Vratno, Voča gornja, Lovrečani, Vidovec i Maruševec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobra Križovljan i Maruševec, gg. Dragutina Pastory, Lacka i Natalie Pastory, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobzra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 6. veljače 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 8. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta [illegible] u prišnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. [illegible]

Novak, s. r. [illegible]

Kundmachung.

(3—3)

Das hohe Armee-Ober-Kommando hat die Sicherstellung des im nächsten Jahre bei den Montur-Kommissionen sich ergebenden Bedarfes an Montur- und Rüstungsgegenständen mittelst einer Offertsverhandlung angeordnet.

In Folge a. h. Befehls Sr. k. k. apostolischen Majestät vom 23. Oktob. 1855, womit, um auch kleineren Unternehmern die Betheiligung am Lieferungsgeschäfte zu ermöglichen, das Minimum des zu offerirenden Quantums nach Maßgabe der bis nun stattgehabten Ergebnisse zu bestimmen ist, wird bei den nachfolgend aufgezählten Bedarfsartikeln das Minimum des zu offerirenden Quantums für jeden Artikel mit dem Bemerken festgesetzt, dass zwar mehr aber nicht weniger als dieses Minimum angeboten werden darf.

Die Bedarfsgegenstände für das Jahr 1856 sind:

Minimum des Anbotes:

2000 Ellen 6/4 breites } weisses Tuch,
5000 » 17/16 » } weisses Tuch,
2000 » 17/16 » schwarzes Tuch,
5000 » 17/16 » lichtblaues Tuch,
6000 » 17/16 » dunkelblaues Tuch,
5000 » 17/16 » dunkelgrünes Tuch,
5000 » 17/16 » dunkelbraunes Tuch,
400 » 6/4 » mohrengraues Tuch,
400 » 17/16 » » Tuch,
1000 » 6/4 » graumelirtes Tuch,
5000 » 17/16 » » Tuch,
400 » 6/4 » hechtgraues Tuch,
5000 » 17/16 » » Tuch,
5000 » dunkelblauen Wollstoff zu Matrosenhemden,
1000 » Hallina,
2000 Stück fertige Matrosenhemden,
100 Ellen 6/4 breites Kunisttuch,
10000 » Hemden- } Leinwand
10000 » Gatyen und Leintücher- } Leinwand
2000 » Futter- } Leinwand
1000 » Strohsack- } Leinwand
5000 » Kittel- } Zwilch,
1000 » Zelter- } Zwilch,
2500 » Futter- } Zwilch,
500 » lakirten } Zwilch,
500 » 6/4 breiten Hallina,
500 Stück einfache Bettkotzen,
10000 Ellen schwarz lackirten Calicot,
300 Stück schwere } Pferdekotzen,
500 » leichte } Pferdekotzen,
5000 Pfund leichtes } Oberleder,
6000 » schweres } Oberleder,
10000 » Pfundsohlenleder,
1000 » Terzen- } Leder,
2000 » Brandsohlen- } Leder,
100 Garnituren Sämisch- } Leder,
1000 Stück braune } Kalbfelle,
1000 » lakirte } Kalbfelle,
100 Garnituren Lämmerfelle zu Pelz-Brämen,
100 » » » » Futter (weisse),
100 » » » Sattelhäuten,
100 Stück Infanterie-Tornister-Säcke,
200 Paar fertige deutsche } Schuhe,
100 » » ungarische } Schuhe,
20 » Matrosen- } Schuhe,
1000 » deutsche } bloss zugeschnittene aber complette } Schuhe,
1000 » ungarische } bloss zugeschnittene aber complette } Schuhe,
100 » Matrosenschuhe,
1000 Stück Hutfilze,
5000 » Csako-Filz-Blätter,
400 » Unteroffiziers- } Kavallerie-Helme,
400 » Gemeine- } Kavallerie-Helme,
8000 » Infanterie-Csakodeckel,
8000 » » Csako-Sonnenschirme,
8000 » » Kopfriemen,
200 Ellen grünen Rasch,
100 Blatt Pferdedecken für die Gestüte,
500 Stück fertige Sättel aus Zwieseln für schwere } Cavallerie.
500 » » » » » » leichte } Cavallerie.

Die Bedingungen zur Lieferung bestehen in Folgenden:

1) Im Allgemeinen müssen sämmtliche Gegenstände nach den vom hohen Armee-Oberkommando genehmigten Mustern, welche bei allen Monturs-Kommissionen zur Einsicht bereit liegen, und als das Minimum der Qualitätsmässigkeit anzusehen sind, geliefert werden, insbesondere aber haben dafür nachstehende Bestimmungen zu gelten:

a) von Monturstüchern können weisse, schwarze, graumelirte, mohren- und hechtgraue, lichtblaue, dunkelblaue, dunkelgrüne und dunkelbraune, das Stück im Durchschnitte zu 20 (Zwanzig) Wiener Ellen gerechnet, offerirt werden.

Es bleibt den Lieferungs-Unternehmern freigestellt, eine, mehrere oder alle der genannten Tuchgattungen zu offeriren.

Die weissen, graumelirten, mohren- und hechtgrauen Monturs-Tücher können entweder ungenässt 6/4 Ellen breit, oder schwendungsfrei $1^{7}/_{16}$ Ellen breit, die schwarzen, licht- und dunkelblauen, dunkelgrünen und dunkelbraunen Monturs-Tücher gleichfalls $1^{7}/_{16}$ Ellen breit, schwendungsfrei, schon in der Wolle gefärbt und zum Beweis dessen mit angewebten Leisten versehen sein.

Die ungenässt eingeliefert werdenden Tücher dürfen im kalten Wasser genässt, in der Länge pr. Elle höchstens $^{1}/_{24}$ (Ein Vierundzwanzigstel) und in der Breite höchstens $^{1}/_{16}$ (Ein Sechzehntel) eingehen und ist für jede Mehrschwendung vom Lieferanten der Ersatz zu leisten.

Bei den $1^{7}/_{16}$ breiten Tüchern wird sich von der Schwendungsfreiheit bei jeder Lieferung durch vorzunehmende Probenässung die Ueberzeugung verschafft, und muss für jede sich zeigende Schwendung vom Lieferanten der Ersatz geleistet werden.

Sämmtliche Tücher müssen unappretirt eingeliefert werden, sie müssen ganz rein, die melirten und die Farbtücher aber echtfärbig sein und mit weisser Leinwand gerieben weder die Farbe lassen, noch schmutzen, und die vorgeschriebene chemische Farb-Probe bestehen.

Alle Tücher ohne Unterschied werden bei der Ablieferung stückweise gewogen und jedes Stück derselben, das in der Regel 20 Ellen halten soll, muss, wenn es halbzollbreite Seiten- und Querleisten hat, zwischen $18^{6}/_{8}$ und $21^{7}/_{8}$, mit Ein Zoll breiten Seiten- und Querleisten aber zwischen $19^{3}/_{8}$ und $22^{4}/_{8}$ Pfund schwer sein, worunter für die $^{1}/_{2}$ Zoll breiten Leisten $^{5}/_{8}$ bis $1^{7}/_{8}$, und für Ein Zoll breiten $1^{1}/_{4}$ bis $2^{3}/_{4}$ Pfund gerechnet sind.

Stücke unter dem Minimalgewichte werden gar nicht, und jene, welche das Maximalgewicht überschreiten, nur dann, jedoch ohne eine Vergütung für das Mehrgewicht angenommen, wenn sie nebst dem höheren Gewichte doch vollkommen qualitätmässig und nicht von zu grober Wolle erzeugt sind.

Die Hallina muss 6/4 (sechsviertel) Wiener Ellen breit, ohne Appretur und ungenässt geliefert werden, pr. Elle $1^{5}/_{8}$ bis $1^{6}/_{8}$ Wiener Pfund wiegen und jedes Stück wenigstens 16 Wiener Ellen messen.

b) Die Kotzen zu Pferdedecken neuer Art für Kavallerie müssen in einzelnen Stücken geliefert werden.

Diese Kotzen (Pferdedecken) müssen von weisser, reiner, guter Zigaiawolle, mit gleichem nicht knöpfigem Gespunste über das Kreuz gearbeitet, gleich und gut verfilzt und nur kurz aufgerauhet sein. Die Kotze für die schwere Kavallerie hat $3^{3}/_{8}$ bis $3^{4}/_{8}$ Wiener Ellen in der Länge und $2^{2}/_{8}$ bis $2^{9}/_{32}$ Ellen in der Breite zu messen, ferner $8^{1}/_{2}$ bis 9 Pfund im Gewichte zu halten.

Die Kotze für leichte Kavallerie hat nur $2^{13}/_{16}$ bis $2^{14}/_{16}$ Ellen lang, $2^{1}/_{16}$ bis $2^{2}/_{16}$ Ellen breit und $6^{1}/_{2}$ bis 7 Pfund schwer zu sein.

Kavallerie-Pferdekotzen unter dem Minimalmaass und Gewichte werden gar nicht, und jene, welche das Maximalgewicht übersteigen, natürlich ohne eine Vergütung dafür, nur dann angenommen, wenn das Maximalmaass nicht überschritten ist.

Die Kotzen- und Pferdedecken für Beschäll-Departements sind dieselben, wie solche früher für die schwere Kavallerie bestanden haben; sie werden in Blättern zu 4 Stück, jedes Blatt $8^{1}/_{2}$ Elle lang und $1^{5}/_{8}$ Ellen breit, nicht unter 15 und nicht über 16 Pfund schwer, aus gewaschener Wolle erzeugt, eingeliefert.

Die einfachen zweiblättrigen Bettkotzen müssen $1^{9}/_{16}$ Wiener Ellen breit und $5^{6}/_{16}$ Ellen lang sein, dann 9 bis 10 Wiener Pfund wiegen.

Sowohl die Hallina als die Bettkotzen werden unter dem Minimal-Gewichte gar nicht angenommen, bei Stücken aber, welche qualitätmässig befunden werden, jedoch das Maximalgewicht übersteigen, wird das höhere Gewicht nicht vergütet.

Die Abwägung der Hallina und der Bettkotzen geschieht eben so wie jene der Kotzen zu Pferdedecken, stückweise. Zu ersten beiden Wollsorten ist rein gewaschene, weisse Zuckelwolle bedungen, und sie können eben so aus Maschinen-, wie aus Hand-Gespunst erzeugt sein.

c) Zu Hemden-, Gatyen- und Leintücher-Leinwanden können auch bis 20% Futter-Leinwand und ebenso zu Zelter- und Kittel-Zwilch bis 50% Futter-Zwilch angeboten werden.

Die Gatyen- und Leintücher-Leinwanden werden nach einem gemeinschaftlichen Muster übernommen, und es besteht daher auch für beide ein und dieselbe Qualität.

Strohsack-Leinwand kann für sich, oder auch mit den übrigen gemeinschaftlich angeboten werden.

Sämmtliche Leinwanden müssen eine Wiener Elle breit sein, und pr. Stück im Durchschnitte 30 Ellen messen.

Ausser den vorstehenden Garn Leinwaaren werden auch Baumwoll-Stoffe (Calikot) von inländischer Erzeugung zu Csako-Futter als in schwarz lakirtem Zustande angenommen.

Dieses Fabrikat muss jedoch nebst der angemessenen Qualität auch eine Wiener Elle breit und jedes Stück wenigstens 30 Wiener Ellen lang sein.

Bezüglich der fertigen Matrosenhemden oder des dazu erforderlichen Schafwollstoffes wird auf das, bei den Monturs-Kommissionen erliegende Muster hingewiesen.

d) Von den Ledergattungen werden das Ober-, Brandsohlen-, Pfundsohlen- und Terzenleder nach dem Gewichte, und zwar: Das Oberleder von der schweren Gattung zu Riemzeug, die leichte Gattung aber zu Schuhen und Stiefel geeignet, übernommen.

Das Terzenleder kann gefalzt und auch ungefalzt angeboten werden.

Die Abwägung der Lederhäute geschieht stückweise, und was jede Haut unter einem Viertelpfund wiegt, wird nicht vergütet; wenn daher eine Oberlederhaut 8 Pf. 30 Loth wiegt, so werden nur $8^{3}/_{4}$ Pf. bezahlt.

Nebst der guten Qualität kömmt es bei diesen Häuten hauptsächlich auch auf die Ergiebigkeit an, welche jede Haut im Verhältnisse ihres Gewichtes haben muss, dagegen wird ein bestimmtes Gewicht der Häute nicht gefordert.

Diese Ergiebigkeit ist dadurch bestimmt, dass die Ober-, Pfund- und Brandsohlen-Häute zu Schuhen und Stiefeln, die schweren Oberleder-Häute zu Riemenzeug; die Terzenhäute zu Csakoschirmen und Patrontaschen, nach dem bestehenden Ausmasse, das anstandlose Auslangen geben müssen.

Oberleder-, Terzen- und Brandsohlen-Häute, dann Kalbfelle müssen in der Lohe allein, ohne Zusatz einer Alaun- oder Salzbeize gar gegärbt und das Pfundsohlenleder in Knoppern ausgearbeitet sein.

Leichte oder schwere Oberleder-Häute mit unschädlichen und die Qualität und Dauer der daraus zu erzeugenden Fussbekleidungen und Riemwerks-Sorten nicht beeinträchtigenden Mängel, als: etwas in Afer abschlüssig, an wenigen einzelnen Stellen verfalzt oder narbenlos, an 3 bis 4 Stellen in der Länge bis $1^{1}/_{2}$ Zoll narbenbrüchig, wald- oder hornrissig, mit wenigen, nicht auf einer Stelle angehäuften oder glasartigen, sondern gut verwachsenen Engeringen, einzelnen Schnitten und nicht um sich greifenden Brandflecken, dann etwas starkem Schilde, werden, wenn sie sonst ganz qualitätmässig sind, von der Uebernahme nicht ausgeschlossen, und es wird nur für Schnitte und Brandflecke ein entsprechend mässiger Gewichtsabschlag gemacht werden.

Das weiss gearbeitete Samischleder wird in Kernstücken nach der Ergiebigkeit an Infanterie Patrontaschen und an Infanterie-Tornister-Trag-Riemen, dann Säbel- und Bajonnet-Tascheln, dann die braunen lohgaren Kalbfelle in drei Gattungen, und zwar:

2/5 der 1. Gattung,
2/5 der 2. Gattung, und
1/5 der 3. Gattung, ferner

e) die Lämmerfelle, 4 Stück schwarze zu einer Sattelhaut und 2 Stück schwarze zu einem Pelzbräm, dann 3 Stück weisse zu einem Pelzfutter nach der Ergiebigkeit der in Wirksamkeit bestehenden Probemuster gefordert und sogestaltig angekauft.

Zu einer Garnitur dürfen weder weniger noch mehr Stücke angenommen werden, und es müssen durchgehends Winterfelle sein, welche in Schrott gearbeitet, jedoch nicht ausgeledert sind.

Von den Fellen zu Sattelhäuten kann nur ein Stück, welches zum Mittelsitz gehört, etwas röthliche Spitzen haben; die übrigen Felle zu Sattelhäuten aber, wie auch jene zu Pelzbrämen müssen durchgehends naturschwarz sein.

f) Von Fussbekleidungsstücken werden deutsche Schuhe, ungarische Schuhe, nach der neuesten Form gefordert, altartige Stücke daher unter gar keinem Vorwande mehr angenommen; Matrosenschuhe können nach der bisherigen Form offerirt werden.

Jede Fussbekleidungsgattung muss in den dafür bei Abschliessung des Kontraktes festgesetzten Klassen geliefert werden, doch ist der Lieferant an dieses Verhältniss nicht gleich im Anfange der Lieferung gebunden, sondern es wird nur gefordert, dass in keiner Klasse eine Ueberlieferung geschehe, und dass das frühere, in einer oder der andern Klasse weniger Gelieferte, bis zum Ablaufe der Frist nachgetragen werde.

Wer eine Lieferung auf deutsche Schuhe anbietet, muss sich verbindlich machen, auf jedes Hundert Par bis 60 Par ungarische Schuhe mitzuliefern, wenn eine solche Anzahl gefordert wird.

Zur Erkennung der innern Beschaffenheit bei fertigen Stücken müssen sich die Lieferanten der vorgeschriebenen Zertrennungsprobe unterziehen und sich gefallen lassen, die aufgetrennten Stücke, wenn auch nur Eines davon unangemessen erkannt wird, ohne Anspruch einer Vergütung für das geschehene Auftrennen, sammt der übrigen nicht aufgetrennten Partie, als Ausschuss zurück zu nehmen.

g) Das zu Fussbekleidungen verwendete Ober- und Brandsohlenleder muss ohne Zusatz einer Alaun- oder Salzbeize, und das Pfundsohlenleder in Koppern gar gearbeitet sein.

Diejenigen Mängel, welche, wie vorbesagt, das Oberleder nicht zum Ausschusse machen, werden auch die zugeschnittenen Fussbekleidungen von der Uebernahme nicht ausschliessen, wenn sie sich an solchen Stellen befinden, wo sie für die Dauer oder sonstige gute Qualität und das Ansehen derselben keinen Nachtheil herbeiführen.

2) Von den offerirten und bewilligten Gegenständen kann die erste Rate bis Ende April und die letzte Rate bis Ende Dezember 1856 geliefert werden, doch wird es dem Offerenten freigestellt, hiebei gleich ursprünglich andere Termine zu stipuliren, nur dürfen diese nicht über den letzten Dezember 1856 hinausgehen.

3) Der Offerent muss die Quantität, die er liefern will, bei Tüchern, Hallina, Leinwanden und Zwilchen pr. Wiener Ellen, bei Kotzen und Pferdedecken und Betten pr. Stück — bei Ober-, Pfundsohlen-, Terzen- und Brandsohlenleder pr. Wiener Zentner oder Pfund — bei Kalbfellen gattungsweise pr. Haut und rücksichtlich Fell — bei Samischleder, Kernstücke pr. schwere Garnitur, wozu 17 Stück neuartige Patrontaschen oder

38 Tornister-Tragriemen,
2 Stück Ueberschwung- } Riemen oder 8 Tornister-
2 » Gewehr- } Tragriemen und
15 Tornister-Tragriemen,
2 Säbel- und
1 Bajonnet-Taschel,

zusammen — ohne den Säbel- und Bajonnet-Taschen-, 61 Stück lange nach neuer Art, Tornister-Tragriemen gerechnet werden; pr. leichte Garnitur, wozu

7 Ueberschwung- } oder 28 Tornister-
7 Gewehr- } Tragriemen
33 Stück Tornister-Tragriemen,
3 » Säbel- } Taschel,
7 » Bajonnet }

zusammen, ohne den Taschelu ebenfalls 61 Stück lange Tornister-Tragriemen nach der neuen Art gehören.

Bei Lämmerfällen pr. Garnitur bestehend in 4 Stück zu einer Sattelhaut, in 2 Stück zu einem Pelzbräm und in 3 Stück zu einem Pelz-Futter.

Bei Fussbekleidungen pr. Paar in einzelnen Theilen zugeschnittene komplette oder fertige Schuhe in Ziffern und Buchstaben, dann die Monturs-Kommission wohin, und die Lieferungs-Termine, in denen er liefern will, deutlich angeben.

Die ebenfalls mit Ziffern und Buchstaben pr. Elle, Stück, Paar etc. anzusetzenden Preise sind in Conv.-Münze Bank-Valuta anzugeben.

Für die Zuhaltung des Offertes ist ein Reugeld (Vadium) mit 5% des nach den geforderten Preisen entfallenden Lieferungswerthes entweder an eine Monturs-Kommission, oder an eine Kriegskasse zu erlegen und den darüber erhaltenen Depositenschein, abgesondert von dem Lieferungs-Offerte, unter einem eigenen Umschlage einzusenden, da das erstere bis zur kommissionellen Eröffnung an einem bestimmten Tage versiegelt liegen bleibt, während die Vadien sogleich der einstweiligen Amtshandlung unterzogen werden müssen.

4) Die Reugelder können in österr. Staatspapieren, nach dem Börsenwerthe, in Real-Hypotheken oder in Gutstehungen geleistet werden, wenn deren Annehmbarkeit als pupillarmässig von der Finanzprokuratur anerkannt und bestätigt ist.

5) Die Offerte müssen versiegelt sammt den Vadien gleichzeitig, jedoch — wie gesagt — jedes für sich, entweder an das hohe Armee Ober-Commando in Wien bis 8. (achten) Jänner 1856, oder an das Militär-Gouvernement in Agram bis letzten December 1855 eingesendet werden, und es bleiben die Offerenten für die Zuhaltung ihrer Anbote bis fünfzehnten (15.) Februar 1856, in der Art verbindlich, dass es dem Militär-Aerar freigestellt bleibt, in dieser Zeit ihre Offerte ganz oder theilweise anzunehmen, oder nicht, und auf den Fall, wenn der eine oder der andere der Offerenten sich der Lieferungs-Bewilligung nicht fügen wollte, sein Vadium — als dem Aerar verfallen — einzuziehen.

Die Vadien derjenigen Offerenten welchen eine Lieferung bewilliget wird, bleiben bis zur Erfüllung des von ihnen abzuschliessenden Contraktes, als Erfüllungs-Caution liegen, können jedoch auch gegen andere sichere, vorschriftmässig geprüfte und bestätigte Cautions-Instrumente ausgetauscht werden, jene Offerenten aber, deren Anträge nicht angenommen werden, erhalten mit dem Bescheide die Depositenscheine zurück, um gegen Abgabe derselben die eingelegten Vadien wieder zurück beheben zu können.

6) Weiters wurde in der obengedachten a. h. Entschliessung anbefohlen, dass die Conkurrenten mit ihren Offerten ein Certifikat beizubringen haben, durch welches sie von den Handels- und Gewerbskammern, oder, wo diese nicht bestehen, von den Innungs-Vorständen befähigt erklärt werden, die zur Lieferung angebotene Menge in den festgesetzten Terminen verlässlich abzustatten, und dass endlich die Einholung dieser Certifikate für die Bewerber mit keinen Auslagen verbunden sein solle.

Es muss daher von jedem Conkurrenten ohne Ausnahme ein solches — nach dem a. h. Befehle stempelfreies Leistungsfähigkeits-Certifikat eingeholt und dem Offerte beigeschlossen werden.

Jedes, mit einem solchen Certifikate nicht versehene Offert, selbst wenn die angebotenen Preise und sonstigen Bedingungen für das Aerar günstig wären, bleibt unberücksichtigt.

7) Die Form, in welcher die Offerte zu verfassen sind, zeigt der Anschluss, nur müssen sie auf einem 15 kr. Stempel geschrieben sein, und wie gesagt, unter besonderem Couverte, da sie kommissionel eröffnet werden, mit dem ebenfalls gesonderten convertirten Depositenscheine überreicht werden.

8) Offerte mit anderen als den hier aufgestellten Bedingungen, bleiben unberücksichtiget, und es wird das offerirte Quantum und das Verhältniss des geforderten Preises, zu den Preisen der Gesammt-Conkurrenz nicht der alleinige Massstab für die Betheilung sein, sondern es werden bei dieser auch die Leistungsfähigkeiten des Offerenten, insbesondere aber seine Verdienste durch bisherige qualitätsmässige und rechtzeitig abgestattete Lieferungen, seine Solidität und seine Verlässlichkeit in die Waagschale gelegt.

Nachtrags-Offerte, sowie alle nach Verlauf dem oben festgesetzten Einreichungstermine einlangenden Offerte, werden zurückgewiesen.

9) Die übrigen Contrakts-Bedingungen sind im Wesentlichen Folgende:

a) Die bei den Monturs-Commissionen erliegenden gesiegelten Muster werden bei der Uebernahme als Basis angenommen, und es werden die Offerenten insbesondere auf die neue Art Fussbekleidungen, wie sie seit dem Jahre 1853 bestehen, sowohl im fertigen als zugeschnittenen Zustande aufmerksam gemacht.

b) Alle, als nicht mustermässig zurückgewiesenen Sorten müssen binnen 14 Tagen ersetzt werden, wogegen für die übernommenen Stücke die Zahlung bei der betreffenden Monturs-Commissions-Cassa geleistet, oder auf Verlangen bei der nächsten Kriegskassa angewiesen wird.

c) Nach Ablauf der bedungenen Lieferungsfrist bleibt es dem Aerar unbenommen, den Rückstand auch gar nicht, oder gegen einen Pönal-Abzug von 15 Procent anzunehmen.

d) Auch steht dem Aerar das Recht zu, den Lieferungs-Rückstand auf Gefahr und Kosten des Lieferanten, wo er zu bekommen ist, um den gangbaren, wenn auch höhern Preis anzukaufen, und die Kostendifferenz von demselben einzuholen.

e) Die erlegte Caution wird, wenn der Lieferant nach Punkt c) und d) kontraktbrüchig wird, und seine Verbindlichkeiten nicht zur gehörigen Zeit oder unvollständig erfüllt, vom Aerar eingezogen.

f) Glaubt der Contrahent sich in seinen, aus dem Contrakte enspringenden Ansprüchen gekränkt, so steht ihm der Rechtsweg offen, in welchem Falle er sich der Gerichtsbarkeit des Militär-Landes-Gerichtes zu unterwerfen hat.

g) Stirbt der Contrahent, oder wird er zur Verwaltung seines Vermögens vor Ablauf des Lieferungs-Geschäftes unfähig, so treten seine Erben oder gesetzlichen Vertreter in die Verpflichtung zur Ausführung des Vertrages, wenn nicht das hohe Aerar in diesen Fällen den Contrakt auflöst, endlich hat

h) der Contrahent von den drei gleichlautenden Contrakten Ein Pare auf seine Kosten mit dem klassenmässigen Stempel versehen zu lassen.

Vom k. k. Militär-Gouvernement.

Agram, am 9. December 1855.

15 kr. Stempel.

Offerts-Formulare.

Ich Endesgefertigter wohnhaft in . . . (Stadt, Ort, Bezirk, Kreis oder Comitat, Provinz) erkläre hiemit in Folge der geschehenen Ausschreibung

. . . Wiener-Ellen weisses $^6/_4$ Wiener-Ellen breites schwendungsfreies unappretirtes Monturstuch, die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » weisses $1^7/_{16}$ Wiener-Ellen breites schwendungsfreies, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . k. Sage! . . .

. . . » schwarzes $1^7/_{16}$ Wiener-Ellen breites schwendungsfreies in Wolle gefärbtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » leichtes $1^7/_{16}$ Wiener-Ellen breites schwendungsfreies in Wolle gefärbtes, unappretirtes Monturstuch zu Pantalons die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » dunkelblaues $1^7/_{16}$ Wiener-Ellen breites schwendungsfreies, in Wolle gefärbtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » dunkelgrünes $1^7/_{16}$ Wiener-Ellen breites schwendungsfreies, in Wolle gefärbtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » dunkelbraunes $1^7/_{16}$ Wiener-Ellen breites sowendungsfreies, in Wolle gefärbtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » graumelirtes $^6/_4$ Wiener-Ellen breites ungenässtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » graumelirtes $1^7/_{16}$ Wiener-Ellen breites schwendungsfreies in Wolle gefärbtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » hechtgraues $^6/_4$ Wiener-Ellen breites ungenässtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » hechtgraues $1^7/_{16}$ Wiener-Ellen breites schwendungsfreies in Wolle gefärbtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » mohrengraues $^6/_4$ Wiener-Ellen breites ungenässtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » mohrengraues $1^7/_{16}$ Wiener-Ellen breites schwendungsfreies in Wolle gefärbtes, unappretirtes Monturstuch die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » dunkelblauen zwei Ellen breiten Schafwollstoff zu Matrosen-Hemden die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . Stück fertige Matrosen-Hemden, das St. zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . Ellen Hallina $^6/_4$ Wiener-Ellen breite ungenässte, unappretirte die Elle zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . Stück Kotzen zu Pferdedecken für schwere oder für leichte Kavallerie neuer Art, das Wiener-Pfund zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . » einfache zweiblätterige Bett-Kotzen, das Wiener-Pfund zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

. . . Blatt Kotzen zu Pferdedecken für Militär-Gestütte, das Pfund zu . . . fl. . . . kr. Sage! . . .

				fl.	kr.	
. . . Wiener-Ellen, Hemden	Zwilch Leinwand	Eine Wiener-Ellen breit, die Elle zu	. . .	. . .	. . .	Sage!
. . . » Gatyen u. Leintücher			. . .	. . .	. . .	
. . . » Futter			. . .	. . .	. . .	
. . . » Strohsack			. . .	. . .	. . .	
. . . » Zelt			. . .	. . .	. . .	
. . . » Kittel			. . .	. . .	. . .	
. . . » Futter			. . .	. . .	. . .	
. . . » lakirten			. . .	. . .	. . .	
. . . » schwarzlakirten Calicot			. . .	. . .	. . .	

. . . Zentner lohgares Oberleder zu Riemenzeug . . . fl. . . k

. . . » lohgares Oberleder zu Schuhen und Stiefeln

. . . » in Knoppern gegärbtes Pfundsohlen Leder } der Wiener-Zentner zu

. . . » lohgares Bradsohlen-Leder

. . . » lohgares ausgesalztes } Terzen

. . . » » unausgesalzt. } Leder

. . . Stück 1. } Gattung lohgare braune Kalbfelle } das Stück zu

. . . » 2.

. . . » 3.

. . . » 1. } Gattung lakirte Kalbfelle } das Stück zu

. . . » 2.

. . . » 3.

. . . Garnituren schwere } Samisch-Häute pr. Garnitur

. . . » leichte

. . . » schwarze Lämmerfelle zu Sattelhäuten, die Garnitur zu

. . . » Lämmerfelle zu Pelzbrämen, die Garnitur zu . . . fl. . . . kr.

. . . » weisse Lämmerfelle zu Pelzfutter die Garnitur zu

. . . Paar fertige deutsche } Schuhe das Paar zu

. . . » » ungarische

. . . » Matrosen

. . . » komplet in Oberleder, Brandsohlen und Pfundleder deutscher Art } zugeschnittene Schuhe neuer Art

. . . » komplet in Oberbrandsohlen und Pfundleder ungarischer Art

. . . » Matrosen-Schuhe

. . . Ellen $^3/_4$ breites Kunjatztuch die Elle zu

. . . Stück Inftr. Tornistersäcke das Stück zu

Sage!

. . . » Hutfilze, das St. zu

. . . » Csako-Filzblätter das Stück zu

. . . » Unteroffizier- } Kavallerie- } das Stück zu

. . . » Gemeine } Helme

. . . » Infanterie Csako-Deckel, das Stück zu

. . . » » » Sonnenschirme das St. zu

. . . » » » Kopfriemen das Stück zu

. . . Ellen grünen Rasch . . Elle breit, die Elle zu

. . . Stück } fertige Sattel } schwere } Kaval- } das

. . . » } für } leichte } lerie } St. zu

in Conventions-Münze zu N. . . . nach den mir wohlbekannten Mustern und unter genauer Zuhaltung der, mit der Kundmachung ausgeschriebenen Bedingungen und aller sonstigen für solche Lieferungen in Wirksamkeit stehenden Contrahirungs-Vorschriften liefern zu wollen, für welches Offert ich mit dem eingelegten Vadium von . . . . . . Gulden — gemäss der Kundmachung — hafte.

Das von der Handels- und Gewerbskammer (oder Innung) ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Certifikat liegt hier bei.

Gezeichnet zu Ort N. . . . . . Kreis N. . . . . . .
Land . . . . . . am . . . ten . . . . . . 185 . .

N. N. Unterschrift des Offerenten, sammt Angabe des Gewerbes.

Couvert-Formulare

Ueber das Offert.

An Ein hohes k. k. Armee-Ober-Commando (oder) Militär-Gouvernement zu N. N.

N. N. . . . Offerirt Tuch, Leinwand, Leder oder Fussbekleidungen.

Ueber den Depositen-Schein.

An Ein hohes k. k. Armee-Ober-Commando (oder) Militär-Gouvernement zu N. N.

(Depositen-Schein über . . . fl. . . kr. zu dem Offerte des N. N. vom . . . ten . . . . 185 . .)

Für Tuchlieferung (oder etc. wie oben). 2484—32

Br. 1841. (Izv.—598) (3—2)

Red

sajmovah godišnjih i miesečnih u sl. kr. gradu Koprivnici kroz godinu 1856 obdèržavati se imajućih:

Godišnji:	Miesečni.
1. Na dan sv. Blaža, 4. veljače;	1. 14. siečnja
2. » » bl. diev. Marie 26. ožujka;	2. 25. veljače.
3. » » sv. Cvietoslava, (Flor.) 5. svibnja;	3. 10. ožujka.
4. » » sèrpne majke božje 2. sèrpnja;	4. 14. travnja.
5. » » sv. Simuna 28. listopada;	5. 26. svibnja.
6. » » sv. Nikole 9. prosinca;	6. 9. lipnja.
	7. 28 sèrpnja.
	8. 18. kolov.
	9. 1. rujna.
	10. 6. listop.
	11. 17. stud.
	12. 22 pros.

U Koprivnici 6. pros. 1855.

OGLASNIK.

(Dp 193. (3—3)

Obznana

Podpisani stavljaju time do znanja da su na onom sa nj. preuzvišenosti g. grofom Saint Genois sklopitim zajmom od 3 miliona 200,000 for. sr. veletèržkoj kući I. G. Schuller i ortaci u Beču ustupili znamenito učestvovanje, te da je ota kuća izdavanje čestica od obveznicah (srećke 40 for.) preuzela.

Umoljavaju se po tome svikolici privatni koji se otim na solidnoj hipotekarnoj siegurnosti utemeljenimi papiri novčanimi providiti kane, kao što i p. n. tèrgovačke kuće, koje se prodajom otih na malom bave — da izvole sa gore navedenom kućom stavit se o tome neposredno u sporazumljenje.

U Beču, dne 28. studena 1855.

S. M. plem Rothschild

Herman Todesco-ovi sinovi.

(2—1)

Poziv na naročbo

Novic.

Ovi Slovenski časopis izhaja v Ljubljani i je središče slovenskega novinarstva. Obsega zraven gospodarskih i obertnijskih predmetov sve, što se tiče izobraženja slovenskega naroda i jezika, i donaša v svakem listu razgled važniših dogodkov po slovenskih okrajnah, v našem carstvu i celem svetu. »Slovanski popotnik« se ozira tudi po imenitnejih slovstvenih novinah slovanskih narodov. — Izhaja dvakrat v tednu v Ljubljani i veljá z vsimi dokladami (med kterimi imenujemo osobito »obćno povestnico«) za celo godino 4 fr., za pol godine 2 fr.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj, — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu

God. XXI. U ZAGREBU, U ČETVÈRTAK DANA 27. PROSINCA 1855. Broj 295.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom listu. Polugodišnja predplata je za domace u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je nagrada: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglase ili posobne članke platjaćedo 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

Poziv k predplati na:

„Narodne Novine."

Narodne Novine izlazit će i buduće godine 1856 kao dosele, svaki dan na čitavom listu. One će uviek donositi, što je god važno, znamenito i najnovie na polju političnom, književno-znanstvenom, gospodarskom i obèrtno-tèrgovačkom. Ratne dogadjaje, na koje je obraćena pozornost čitavoga svieta, priobćivat će poleg najpouzdaniih izvorah, bezpristrastno, točno i vierno.

S toga pozivamo naše štovane čitatelje na predplatu time, da izvole za vremena javiti se, da im se odmah pèrvi brojevi odpraviti mogu.

Ciena predplatna:

Na pol godine u Zagrebu	4 for.	kr.
Na četvèrt godine u Zagrebu	2 „	— „
S pošiljanjem u kuću na po godine	5 „	10 „
Svagdanjom poštom na pol godine	6 „	— „
„ „ na ¼ godine	3 „	— „

Predplatni novci imadu se u frankiranim pismima pod naslovom: „Izdavateljstvu Narodnih Novinah" poslati.

U Zagrebu, 18. prosinca 1855.

Izdavateljstvo Narodnih Novinah.

Bèrzojavne viesti.

Iz Turina, 20 prosinca. Marchese Sauli, tako se glasa — vratit će se za niekoliko danah na svoje pèrvašnje poslaničko miesto u Fiorenču. Conte Casati i conte Cavalchini dobit će drugo opredieljenje.

Iz Turina, 22. pros. General Alfonso de Marmora odputovao je 18. o. m. iz Krima u Pariz. — Njeg. c. k. visost nadvojvoda Albrecht odputovao je iz Fiorence.

Iz Berlina, 22. pros. Jučeranji „Dresd. Journal" javlja, da je Rusia jur izjavila, da je pripravna neutralizirati cèrno more pod stanovitim za europejske interesse dopustljivim uvietima.

Iz Draždjanah, 24. pros. Baro Seebach kr. saksonski ministar u Parizu, stigao je danas ovamo i polazi preko Berlina u Petrograd. Kao što se čuje, odnosi se njegovo poslanstvo na pregovore o miru.

Austrianska carevina.

U Zagrebu, 26. prosinca. Danas pokopan je ovdie g. podpukovnik Jurinić, a na badnjak prečastni kanonik Antun Vukasović.

Kotor, 24. stud. Ovdašnje družtvo slavjanske čitaonice dèržalo je jučer svoju običnu godišnju siednicu, u kojoj počem su pregledani i odobreni računi podnešeni mu od dosadašnjeg upravitelja g. Gjorgjia Sèrdića na pregled, prešlo se je k izboru novog upravitelja za buduću godinu; na koje zvanje izabra družtvo jednodušno ovdašnjeg rodoljubca g. Tomu Matkovića. Zatim g. upravitelj pročita družtvu list sadèržavajući imena one gospode, koja su tečajem tekuće godine čitaonicu sa njihovim darovima podpomogli i ukrasili. Izmedju istih darovateljah najveću pohvalu i zahvalnost zaslužuju njegova svietlost vlad. knjaz i gospodar Cèrne gore i Bèrdah, Danilo, udostojivši družtvu milostivo na dar poslati 20. fr. sr.; visokoučeni dr. Božidar Petranović c. kr. savietnik prizivnog suda dalmatinskog, koi je više od 20 kom, raznih knjigah čitalištu poklonio; i ovdašnji vèrli naš rodoljubac — koi se u svakoj prigodi gdi se narodne koristi i napredka tiče po mogućtvu svojih silah najveća odlikuje — g. Štefan Seferović, ukrasivši čitaonicu našu preriedkim derom, likom naime silnog Dušana. Pri svèršetku družtvo jednoglasno zaključi da se od njegove strane dosadašnjem upravitelju gorepohvaljenom g. Sèrdiću na njegovom revnom i rodoljubivom upravljanju pismeno blagodarnost izjavi; — i sa tim siednica se dovèrši.

U Beču. Njeg. c. k. apost. velič. dostojalo je fzm. baronu Hessu upraviti prevìšnje svojeručno pismo, u kom mu za pedesetgodišnje njegovo službovanje izražava najpodpunie priznanje i podieluje velekèrst reda sv. Stiepana.

U Beču, 23. pros. Obćinsko viеće grada Beča zaključilo je jednodušno, da se sutra, 24. o. m., njeg. preuzv. g. fzm. baronu Hessu, kao na dan njegovog 50 godišnjeg službovanja predade povelja začastnog gradjanina bečkog.

— Prevìšnja zapovied, kojom se odredjuje obaljenje 4 vojske u Galicii, već je, kao što „Milit. Ztg." javlja, dotičnim zapoviednicima poslana.

— Preuzvišeni g. predsiednik najvišjeg i kasacionalnog suda, Ljudevit gref Taaffe, pair irski i kao takav lord viscount Taaffe od Korrena i baron od Ballymota, velekèrstnik car. Leopoldovog reda, velekèrstnik. Johanitskog reda, c. k. pravi tajni savietnik i komornik, skèrbitelj Terezianske akademie, umro je prekjučer u 11. satih u podne u 64 godini života svoga.

Iz Tèrsta, 23. pros. Dne 10. o. m. pojavio se u Malti na jednom prevoznom brodu, opredieljenom za Krim, odpor vojske, koi je krepkim posredovanjem ugušen. — Jedna ruska zaplienjena ladja propala je u luci Marsamascello.

— Od nove godine stupa u vojnoj granici zakon od g. 1813 odnosno male lutrie u život.

— Iz Atene javljaju, da je gèrčka vlada zaključila, izdavati jedne poluzvanične novine u francezkom jeziku pod imenom „Moniteur grec," da odsad zvanično oprovèrgava neistinu i klevetu.

— „Ostd. Post" doznaje, da je u načelu odobreno, zavoditi privatne založnice. Založnice smatrat će se kao zanat, i kao takvi će se dozvoljavati. One će imati opredieljenje da predupredе zloupotrebljenjama potajnih založnicah.

Iz Badena u Švajcarskoj javljaju neki užasni požar, koi se dogodio 14. t. m. u tamošnjem kazniteljnom domu. Čuvari kuće spavali su. Reštanci su dèrmali šalukatrom i vikali u pomoć. Malo ih je izbieglo. Od 63 reštanca izgorielo je 15! Strah i zabuna bila je neopisana. U ovoj kući bio je požar i g. 1850.

Turska.

Iz Carigrad, 3. prosinca. „Times" javlja, da se u Škutaru kupi znatan broj vojske, najmanje 12.000 ljudih, da tu zimuje, a glavna vojska ostaje u Krimu. Veća čest konjaništva prispiela je bila s Balaklave i Eupatorie, a ostali se očekuju. Osim dva niemačka bataillone, od kojih će jedan 3. pros. iz Silivie prispieti, očekivana su još dva druga bataillona. Kad se doda još jašeće topničtvo, poljska legia pod Zamojskim, englezko piešačtvo, ranjenici i bolestnici, onda se vidi da će general Štorks imati kao vèrhovni zapoviednik te vojske veliku važnost.

— „Allg. Ztg." piše iz Carigrada: Prie niekoliko danah vozio sam se po Bosporu. Nedaleko od mene bila je jedna linejna ladja, koju nisam mogao razpoznati po zastavi. „Kakva je ono ladja?" Zapitam moga kajikdžiju, starog Turčina. „Englezka", odgovori on. „Ima li ovdie još i francezkih ratnih brodovah?" zapitam dalje. „Nema", odgovori starac, „oni su otišli." „Jesi li ti Englez ili Francez?" doda on, smatrajući me. „Nisam, odgovorim, ja sam Niemac." Starčevo lice se u jedanput jako razvedri. „Niemac", ponovi on, „Niemac je naš joldaš, naš stari joldaš. Francuzi se sada negdie tuku", produži on s očevidnim zadovoljstvom. Gdie se tuku? zapitam. „O, ti to još neznaš", odgovori on, ja ću ti pripoviediti. Fec-Padiša je upao u Algir, svuda je izkopao meterise i turio tamo vojsku. Kad je to čuo Francis-kralj, rekao je Fec-Padiši: zašto činiš to? Fec-Padiša mu na to reče: zato, jer ti to isto činiš u zemlji moga dosta Abdula-Medžida-kana. Nisi li ti tamo isto tako izkopao meterise i u njih turio vojsku? Tako i ja činim u svojoj zemlji. Francis-kralj na to zapita sultana Abdula-Medžida: znaš li ti štogod o tom poslu Fec-Padiše? čini li on to s tvojom voljom i znanjem? Valah odgovori Abdul-Medžid-kan, neznam ništa za to. E, kad je tako, reći će na to Francis-kralj, a ti pošli i meni ladje i vojsku protiv Fec-Padiše, kao što sam ja tebi protiv Moskova pomogao. Ali Padiša na ove rieči ovako odgovori: To nemože biti, treba meni vojska još za Moskova. Zato je Francis-Kralj na vrat na nos pozvao svoju najbolju vojsku i ladje, jer mu trebaju protiv Fec-Padiše." Tako je izjasnio moj stari Turčin povratak francuzke garde i flote, i ta basna se, kako sam se poslie uvierio, razprostira medju prostim svietom, i svi je rado slušaju i vieruju.

Rusia.

Petrograd. 10. (Wiener Zeit.) Njeg. velič. imperator darovao je generalu Kruševu za hrabrost, zasvedočenu 8. rujna u Sevastopolju pri odbijanju juriša sablju jednu, bogato okićenu dragim kamenjem.

Za podporu žiteljah, koji su u Sevastopolju sve što su imali, izgubili, prispievaju znameniti prilozi popečiteljstvu moreplovstva. Oni se razdaju odborom jednim po nalogu njeg. imper. vis. velikog admirala. Osim toga namierava popečiteljstvo podpomagati ruske zarobljenike u neprijateljstvu obećanom od ove podpore, koju

izdaje vlada, da im se položaj njihov po mogućtvu olakša.

Od 1. svibnja prispielo je u kancelariu njenog velič. imperatorice Marie Anne Aleksandrove 351.252 sr. rubaljah i 1719 sandukah različne potrebe. Od ovog je razdano u Krimu 180.000 rub. 1515 sandukah.

— Iz Irkutska u Sibirii pišu 17. list., da su tamo o padu južnog Sevastopolja čuli od jednog tèrgovca. Toga dana trebao je biti u Irkutsku koncert, ali rodoljubivi Irkutsčani nehtiedoše ni jedan doći. Drugog dana samo je dvie tri osobe u kazalište došlo, i predstavljanja morala su se na neko vrieme odložiti.

— Što su Rusi morali u bitci na Almi nepriateljima ustupiti, bilo je najviše zbog većine broja saveznih strieljacah. Sad se u Rusii vèrlo oko toga trude, da se mogu i u tom sa saveznicima mieriti. Zbog toga su se donele minijevske puške iz Litiha, a osim toga pravile su se puške i u Tuli po načinu puškarah, koje su Rusi od Francezah izpadajući iz Sevastpolja zadobijali. Kod ruskih piešakah je prie dolazilo na svaki piešački sbor samo jedan batallion strieljacah, dakle na svakih 48 piešakah samo 1 strieljac, a to odnošenje vèrlo je malo prema odnošenju u nepriateljskim vojskama, zato su sada ne samo umnoženi finski strieljački batallioni, nego je napravljena i slavna strieljačka regimenta carske porodice, i daje svaka gubernia jedan ili dva batalliona strieljacah, koji se oružavaju većinom oružjem poklonjenim od blagorodnikah ili puškama, koje su strieljci sami sa sobom poneli. Da se svi batallioni strieljacah savèršeno uviežbaju upotrebit će Rusia dugu zimu.

Varšava, 16. pros. Kao što javljaju vladine novine, zapoviedio je imperator povodom tim, što se navèršilo 25 godinah poljskoj revolucii sliedeće: 1) U nagradu onih gradjanskih i vojenih činovnikah, koji se tada nisu miešali u bunu, koji su smetnuti bili od buntovne vlasti, ili koji su se nalazili na službenom putu u inostranstvu, te su tamo ostali bili dok se nije povratio zakoniti poredak, ima im se od 1. siečnja onolika plata njihova, kolika je bila taj dan kad se buna pojavila, dodati neobzirajući se na njihov sadašnji položaj. 2) Oficiri i prostaci bivše poljske vojske, koji ništa politično skrivili nisu poslie onog ustanka, i koji u smislu naredbe od 25. lipnja 1836 podporu uživaju dok god žive, veću će podporu dobiti, i to polovinu ili trećinu, kako je koi dobio 150 ili 250 sr. rubaljah. 3) Koji su zbog bune premiešteni u treći razred, ili sasvim izključeni od vojene službe, takodjer bieguncí koji su dozvoljenje dobili, da se vrate u otačestvo, onima će se dozvoliti, da na novo stupe u vojenu službu, ako su se pošteno vladali, naime pèrvih pet, a drugih deset godinah. 4) Sveštena lica, koja su zbog miešanja s tajnim družtvom u unutrašnost Rusie zatočena, neka se vrate u kraljevinu natrag, ako što nije protivno njihovom dosadašnjem povedenju. 5) Onima, koji su zbog političnih prestupljenjah obsudjeni na robiu u rudokopnje u Sibiru, ili da se tamo nasele, ako nisu dosad drugo što skrivili, u toliko su pomilovani, da se pèrvima prikraćuje vrieme kazni za trećinu, a posliednjim, ako imaju familiu i ako su već deset godinah u Sibiru proveli, imaju se kući vratiti, no da im se nevrati konfiscirani imetak.

Francezka.

Paris, 17. pros. (Wanderer). Uvieravaju da će prostestirati Francezka i Englezka ako već nisu — protiv izdavanja jedne trećine ruskog zajma od 200 millionah frankah kroz tèrgovca Hope na amsterdamskoj burzi.

Niemačka.

— Kad je car Napoleon zatvorio industrialnu izložbu u Parizu, upravio je svoju besiedu najviše na izložnike stranih zemaljah; kako francuzki listovi javljaju, primili su sluxbeni besiedu vèrlo dobrom. Sad je u Brislu izišla jedna knjižica u francuzkom jeziku pod naslovom: „Pismo njeg. veličanstvu Napoleonu III., caru Francezah. Od jednog nemačkog izložitelja, stanovnika 1855. od jednog obèrtnika prevodio Spisatelj hvali mnoge zasluge Napoleona i zahvaljuje na dočeku njegovom i zemljakah mu u Parizu; ali moli cara, da nemisli, da javno mnienje u Niemačkoj a osobito u Pruskoj želi da se spoji sa politikom zapadnih silah: Mi ćemo nješto navesti iz toga pisma. „Sire, vaše c. velič. našlo je za dobro, izlog industrialni zavèršiti besiedom, koju sam imao čest čuti kao izloženik. Vi ste znali, sire, da vam nitko neće moći odgovoriti, kad ste tu besiedu govorili. Dakle niste mogli presuditi utisak nju na vaše slušaoce. — Vi se, sire, nećete začuditi, ako vam sada, kad nisam više na francuzkoj zemlji, gdie mi je gostoprimstvo nalagalo ćutati, kažem, šta je većina mojih zemljakah morala misliti, kad je čula vašu besiedu, koja je tako jako protivna osobitom blagonaklonjenju i velikoj učtivosti, kojom nas je vaše c. velič. za vrieme našeg bavljenja u Parizu predusretalo. — Ako je izlog industrialni imao cielj, služiti političnoj kakvoj demonstracii, onda nebi mnogi izložnici, osobito iz moga otačestva učastvovali u njemu. — A zar se u vašoj zemlji sudi isto tako o ratu? Mislite li, sire, da svi vaši podanici misle kao i vi, kad nedopiru do do vas glasovi, koji negoduju o boju i koji oporočavaju njegov postanak? Što se nas stranih tiče, mi smo se začudili vidievši, kako je ovaj rat nemio u Francuzkoj. — Ja, sire, neću nipošto da branim Rusiu. Ja sam od dietinstva naučio smatrati tu zemlju kao viernog saveznika mog otačestva. Prie svega sam pak Prus, i zato mi je uviek moje narodno čuvstvo bilo uvriedjeno, kad bi vidio, da vaši listovi sve one „Rusima“ nazivaju, koji su tako nesretni, o politici drugčie misliti, nego vaše velič. Ta bezrasudna i neviešta revnost, sire, više vam škodi, nego što vam se čini itd.“

S bojišta.

— „**Ruski invalid**“ donosi o predaji **Karsa** obširno izviestje generala **Muravieva** od 29. stud. — Za danas priobćujemo samo to, da je turske vojske u Karsu, koja se predala bila, 6000 redifah, to, jest neuredníh vojnikah i 7-8000 m. uredne vojske, koji su svi ratni zarobljenici. U robstvu nalaze se nadalje mušir **Vasifpaša**, 8 drugih pašah, mnogi štopski i viši oficiri, i englezki general Villiams sa cielim svojim štabom. U tvèrdji nadjeno je jedno 130 topovah i množina pušakah.

— Iz Hamburga 16 pros. telegrafirano je „Patrii“ da su generali, koji su u Petrograd pozvani, dèržali već nekoliko putah siednice kod popečiteljstva rata i pomorstva. — Grof Vielhorski-Matuškin, koi je u Krimu razdavao ranjenicima skupljenu milostinju, iznenada je u Simferopolju umro.

— Porta je dèržala 1. i 2. pros. veliki saviet popečiteljah. Sultanov geneneraladjutant Ahmed-paša otišao je u Redut Kale i odneo zapovied Omer-paši da odmah pošlje što više vojske ladjom u Trapezunt, da pokrie Erzerum.

Iz **Balaklave** od 13. pros. piše „Hamb. Corr.“ sliedeće: Franceski maršal Pelisier pregledao je sa svojim i nekim englezkim i sardinskim štabskim oficirima sve stanove pokraj Čèrne, koja je linia za branjenje oružana sa nemanje od 320 po većoj časti težkih topovah. Pregledao je i Kamaru, i odobrio, vele, neki kameni gradić, koji su Sardinci tamo postrojili. Zima se i kod nas pojavila; pèrvi snieg pao je 27. stud. Nestalo je šarenih englezkih haljinah, od posliednje sriede nose se sad kožuhi, tako da je sad težko raslikovati vojnika njenog velikobritanskog veličanstva od ruskog seljaka. G. oficiri nose kapute od morske vidre, i naliče vèrlo na žitelje Eskimoske. Franceski i sardinski vojnici nose za sad kabanice. Što se inače tiče englezke vojske, ona je bolje snabdievena nego lane, i bolje smieštena, nego njeni saveznici, ništa joj neoskudieva pa još ima i tu sreću da se tabor njen nalazi iza Francezah i Sardincah, te je obezbiedjena od svakog nepriateljskog zatečenja. Džon-Bul miluje udobnost, a tu će zimus imati u punoj mieri.

— Francezka divizia Mak-Mahona, koja stoji na briegovima Fedušine, načinila je jedno kazalište, koje ... čujem danas otvoriti ...

Prošaste nedielje dovèršila se željeznica od Balaklave do Kamare. Policia je odveć stroga postala. Nijedan stranac nesmie se duže baviti u stanu ili varoši od 24 sata.

— „N. Pr. Ztg.“ javlja: Ruska vojska u Krimu, koja stanuje na sievernoj časti visoke ravnice, i koja se se poteže do bèrdovite, dobro utvèrdjene časti poluotoka preko Bakčisaraja do Simferopolja, zapremila je sva sela i zaseoke, plaća sve i sva gotovim novcem i stoji s tatarskim žiteljstvom u naboljem sporazumienju. Regimente stoje u polju. One su se ukopale po načinu Vlahah u zemunice, koje su mnogo bolje od daščarah saveznikovih. Što se tiče odiela, ono nemože bolje biti. Svaki vojnik ima čizme od debele kože, sdan kožuh i japundže, a to je dosta za zimu. Kozaci dovode često zarobljenike; ili su bieguncí, bolestnici ili lovci, koji se zaborave, te predju rusku liniu. Neoskudieva pri tom ni šaljivih slučajevah. Tako zateče jedna patrola kozakah dvie marketanice 50 regemente koje su s puta sišle vozeći se na kolih, u koja bishu dvie mazge upregnute. Čudnovati su utisak učinile te dvie mlade, ubave francuzkinje na sinove Urala. Molile su ih, da ih puste, možda bi to i učinili, ali bradati vodja reče: „Stupaj Mamzel“ pa sad vidoše, da neima šale.

---

†

Dne 25. prosinca t. g. u 10 satih prie podne preminula je u naručju svoje dietčice i u prisustvu g. miestnog župnika, liečnika i svih ukućanah gospoja **Barbara Eva** udova c. k. majora **Blažeković**, rodjena **Pucz**, u 83. godini života svoga. — Tielo pokojnice preselit će se dne 28. o. m. u 10 satih prie podne, iza sèršenih zadušnicah u obiteljstu grobnicu u Vukovini.

Oplakuje pokojnicu sa dietčicom svojom

Paveo Kamenar.

SLUŽBENI LIST.

I. k. b.

Oglas.

Brojenje glasovah za novi izbor tèrgovačko-obèrtničke komore u Zagrebu, obavljen 10. t. m., počet će 27. t. m. i nastavljat će se sliedećih danah u pisarnici komorskoj svaki dan od 9. do 12. satih prie podne i od 4. do 7. satih posle podne.

Svi oni obćinski uredi, koji jošte nisu izpunili dotični nalog visokog c. k. namiestničtva i predane im izborne cedulje c. k. izbornom povierenstvu dostavili nisu, opominju se ovim da to učine najdulje do 22. t. m.

Uspieh učinjenog izbora dostavit će se putem zvaničnih novinah do obćeg znanja, čim se dovèrši brojenje glasovah.

U Zagrebu 15. prosinca 1855.

Od c. k. izbornog povjerenstva za tèrgovačko-obèrtničku komoru u Zagrebu.

Kušević,
Minist. povierenik.
Dr. E. J. Tkalac.

Br. 5455. (594—Izv.) (3—1)

Poziv

zaostavštinskih vierovnikah.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskog pozivaju se svi oni, koji tražbinu kakovu pram zaostavštini tèrgovca u Varaždinu, uz oporuku umèrvšega, Glumac Joakima imadu, da se kod ročišta za dne 6. veljače 1856 u 9 satih u uredu podpisanog suda opredieljenog prijave i tražbe svoje izkažu, ili pako pismenim podnescima do istog roka takove dokažu, za protivni bo slučaj, te da prijavljene tražbine zaostavštinu izcèrpile bi, niti bi oni pravo zaloga imali, tražbinam svojima propasti hoćeju.

U Varaždinu, dne 10. studenoga 1855.

C. k. predsiednik,

Novak. Fohn.

Br. 8243. (339—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. list. i 3. stud. 1855. br. 4097. i 4438. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ambrozu de Vranicany, za spadavše na dobra Botinec i Rakiće, u obćini Botinec, Bužin itd. kotaru samoborskom i zagrebačkom županii zagrebačkoj ležeće 19 i 41⁶/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7600 i 16,700 forintih srebra, od koje kamate od 1. stud. 1. svibnja 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 4. veljače 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do roka 4. veljače 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 24. travnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 17. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 8387. (347—DS.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13 stud. 1855 broj 4699. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Nikoli Vakanoviću, za spadavše na dobro Sipak, u obćini Draganić, kotaru jaskanskom, županii zagrebačkoj, ležeće 2⁷/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 fr. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 7. veljače 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. veljače 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. studenoga 1855.

Klobučarić. Jović.

Nr. 8388 (348—D.S.) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. studenoga 1855 broj 4730 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Hinku, Emilii i Hermini Jezerinec, za spadavše na dobro Bèrdo, u obćini Kraišć, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće ¹⁰/₁₆ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 375 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1856 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 7. veljače 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu ~~poslužiti~~ se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. veljače 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 4. travnja 1856 u 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. studenoga 1855.

Klobučarić. Jović.

Br. 8353. (D.S. 344) (3—1)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. studenoga 1855 broj 4695 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gja. Elisabeti Čegetek, za spadavše na dobro Nespeš, u obćini Psarjevo itd. kotarih sv. ivanskom i stubičkom, županii zagrebačkoj ležeće 9⁴⁵/₅₆ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3921 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1856 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 7. veljače 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. veljače 1856, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. travnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. stud. 1855.

Klobučarić. Jović.

Br. 5534/g. (609—Izv.) a. (3—1)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 26. svibnja 1855, broj 2169. pronadje u 11,900 forintih, od kojih kamate teći počimlju od 1. stud. 1855. i to za 29⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Erdovec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, spadavših na dobro Gregurevec gosp. Marcela Kiepacha, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakons. lista, kom. VIII. br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 9. veljače 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 9. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštjenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 26. studenoga 1855.

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 5331/g. (591—Izv.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. listopada 1855 broj 4513 pronadje u 3637 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 5⁶/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 21 željirah ležećih u obćini Tupkovec i Goričica, kotaru čakovačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Gèrdovec i Gèrdinovec g. Škendera Zerpak, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, iliod kamah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 26. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5488/g. (Izv. 600.) (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, na temelju od strane visokog c. k. banskog stola, izdate odluke od 15. stud. t. g. broj 5094. za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 3. sèrpnja 1855 broj 2771 pronadje u 40,150 forintah srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855 i to za 100³/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radovec, Selci, Zabinec, Virje, Vratno, Voćagornja, Lovrečani, Vidovec i Maruševec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobra Križovljan i Maruševec, gg. Dragutina Pastory, Lacka i Natalie Pastory, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok itekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odšteéeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 6. veljače 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 8. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. travnja 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5330/g. (Izv.—581.) (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno - odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853. c. k. zemska razterećujuća kòmissia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 20. listop. 1855. br. 4382 pronadje u 3375 for. sr., od kojih kamate teći počimlju od 1. studena 1855, i to za 7⁴/₈ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćini Leševec i Rackaniža, kotaru štridovskom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobro Štridau (prije Leškovec) gg. Viktora i Konštantina barona Kneževič, propisom §. 26. car. pat. od 16. siečnja 2854. dèrž. zak. lista komad VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854. na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854. stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju, — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 29. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 29. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. kr. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 6583. (Dp. 201) (3—2)

Edikt.

c. k. gradsko-deleg. kot. sud zagrebački daje na znanje, da je na dalnju molbu Josipa Kuhara, usmèrćenje i izknjiženje obveznice po njemu za stran Andrie Drnaušeka, dne 11. travnja 1838. vèrhu 600 fr. sr. izdane, i dne 14. kolovoza iste godine u gruntovnici zagrebačkog magistrata intabulirane dozvoljeno, pošto na poziv po obstojavšem c. k. kot. sudu za grad Zagreb ediktom od 7. listopada 1854. br. 7254. za vremena nitko na pomenutu obveznicu svoje pravo izkazao nije, s toga se opisana obveznica ovime za usmèrćenu proglašuje, te joj se sva pravna kriepost oduzima.

U Zagrebu 1. prosinca 1855.

C. k. zemskog suda savietnik
Schmidt.

Br. 1841. (Izv.—598) (3—3)

Red

sajmovah godišnjih i miesečnih u sl. kr. gradu Koprivnici kroz godinu 1856 obdèržavati se imajućih:

Godišnji.	Miesečni.
1. Na dan sv. Blaža, 4. veljače;	1. 14. siečnja
2. » » bl. diev. Marie 26. ožujka;	2. 25. veljače.
3. » » sv. Cvietoslava, (Flor.) 5. svibnja;	3. 10. ožujka.
4. » » sèrpne majke božje 2. sèrpnja;	4. 14. travnja.
5. » » sv. Simuna 28. listopada;	5. 26. svibnja.
6. » » sv. Nikole 9. prosinca;	6. 9. lipnja.
	7. 28. sèrpnja.
	8. 18. kolov.
	9. 1. rujna.
	10. 6. listop.
	11. 17. stud.
	12. 22. pros.

U Koprivnici 6. pros. 1855.

OGLASNIK.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

God. XXI. U ZAGREBU, U PETAK DANA 28. PROSINCA 1855. Broj 296.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — listu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

☞ 1. siečnja 1856 nastaje novi tečaj „Narodnih Novinah.“ — Pozivamo s toga domorodno obćinstvo, da izvoli predplatu obnoviti, i to domaći na pol godine sa 4 for., na četvèrt godine s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, na pol godine sa 6 for., na četvèrt godine s 3 forinta srebra.

Zvanično.

Dne 27. prosinca 1855 izdan je i razposlan komad XXXIV., razdiela I. zemaljsko-vladnog lista za kraljevine Hèrvatsku i Slavoniu u hèrvatsko-niemačkom i sèrbsko-niemačkom izdanju. Isti sadèržava pod

Br. 202. Naredbu ministarstva financiah od 23. studenoga 1855, kriepostnu za područja financialnih zemaljskih direkciah u Beču, Pragu, Bèrnu, Inšbruku, Gradcu, Lavovu i Krakovu, kojom se obznanjuje propis u obziru ispitah, potrebitih za višju službu perovodnu kod prokuraturah financialnih.

Br. 203. Naredbu ministarstva pravosudja od 27. studenoga 1855, kriepostnu za krunovine: Austrie niže i više Ennsa, za Salcburg, Štajersku, Korušku i Kranjsku, Goricu i Gradišku, Istriu, za grad tèrstjanski i okoliš njegov, za Tirol i Vorarlberg, za Česku, Moravsku, gornju i dolnju Šlezku, Galiciu, Krakov i Bukovinu, napokon za kraljevinu lombardezko-mlietačku i za Dalmaciu, kojom se razjašnjuje §. 1. 7. patenta od 3. svibnja 1853 (br. 81 dèrž. zak. lista) o izdavanju prepisah od sudbenih razlogah riešitbenih u pomenutih krunovinah i o biljegovanju istih prepisah.

Br. 204. Naredbu ministarstva pravosudja od 28. studenoga 1855, kriepostnu za Dalmaciu, o tom, da li je dopušteno pogodbe uporabne i uporabninu, napred platjenu, upisivati u knjige hipotečne i u knjige od notifikah, zatim kakovu moć upis takovi imade.

Br. 205. Naredbu ministarstva pravosudja i vèrhovne vlasti redarstvene od 28. studenoga 1855, kriepostnu za svukoliku cesarevinu, izim Krajine vojničke, o odmieri pristojbah za momke od oružanstva (žandarmerie) od stražmeštra niže, prigodom, kad se kao sviedoci u slučajevih kaznenih pozivaju pred gradjanske sudove kaznene.

Br. 206. Naredbu ministarstva unutarnjih dielah u porazumljenju s ministarstvom tèrgovine od 29. studenoga 1855, valjanu za svekolike krunovine, izim Krajine vojničke i kraljevine lombardezko-mlietačke, kojom se c. k. dèržavni orao uvodi kao obćenito potvèrduo obiliježje kod cimentovnicah (uredah, koji cimentiranje mierah i vagah obavljaju).

Br. 207. Obznanu ministarstva za tèrgovinu, obèrte i javne gradjevine od 29. studenoga 1855, valjanu za svekolike krunovine, izim Krajine vojničke, o izvèršbi članka 18. tèrgovačkoga i carinskoga ugovora od 19. veljače 1853.

Br. 208. Obznanu ministarstvah tèrgovine i financiah od 1. prosinca 1855. valjanu za svekolike krunovine, kojom se zabranjuje izvoženje salitra, sumpora i olova.

Br. 209. Obznanu ministarstvah tèrgovine i financiah od 4. prosinca 1855, kriepostnu za svekolike krunovine, kojom se zabranjuje izvoženje konjah.

Austrianska carevina.

Br. 34.

Njegova preuzvišenost gospodin nadbiskup zagrebački poklonio je za namirenje troškovah ovdiešnje glasbene škole u god. 185 $^5/_6$, osim običnoga obilatoga godišnjeg prineska, još i daljnu podporu od 400 for. sr., što se s najvrućiom zahvalom od strane ravnateljstva zagrebačkog glasbenog družtva do obćenitoga znanja stavlja.

U Zagrebu 22. pros. 1855.

Ravnateljstvo glasb. družtva.

Beč. „Allg. Ztg.“ umstvuje ovako o budućem položaju Niemačke u iztočnoj razmirici:

Pruska će dakle od sad kao i do sad ostati neutralna, ili će, da zadèržimo izraz kraljeve prestolne besiede, saostati u svome „nezavisnom položaju. Sudili mi ma kako o cielishodnosti i umstvovanju te besiede, tek toliko je izviestno da će se Pruska strogo dèržati. No šta će sad Austria, šta će ostala Niemačka činiti?“

Sadanje europejsko pitanje sve većma i silnie goni svu Niemačku, da zauzme pozitivan položaj u ovome pitanju. Što je do sad Niemačku s Austriom skopčavalo, moglo je u pèrvom periodu ove razmirice europejske, dok se još ozbiljno o miru radilo, dovoljno biti; sada pak, počem je već ostavljeno da oružje to pitanje rieši, nemože ta sveza mlogo prinieti k razriešenju istoga pitanja. Austria mora znati, čemu se ima nadati od strane Niemačke u sve bliže primičućem se položaju, u kome će ona svoju dosadašnju rolu naoružane neutralnosti, koja se već više nemože odèržati, zamieniti s pravama i zahtievanjima revnog saveznika budi koje ratujuće strane. Da će to nastupiti, i to skoro, u tome nas neće pokolebati ne davna telegrafska viest da je sva austrijska vojska stavljena u stanje mira, pa makar se ta viest po cielom svom prostranstvu i odèržala. Mi smatramo tu mieru samo kao mieru godišnjeg vremena, koje postavlja Austriu u stanje, da u svako doba može sa onom istom vojenom, no zaštedjenem financialnom snagom pristupiti k obćem dielovanju. Niemačkoj je sad ostavljen izbor, no ne u tome, da li će ona protiv Austrie ići, jer to nije moguće, nego da li će u zajedini s Austriom raditi, ili će Austriu ostaviti, da ona sama taj zadatak rieši i za interese bori se, kojih se niemački i austrijski značaj nedaje nikako razdvojiti i razlikovati i koje je do sad Austria sama, gotovo protivu volje Niemačke, sa neizmiernim žertvama zastupati trudila se. Austria, ako ne drugim čim, a ono bar položajem svojim u podunavskim knežestvima obezbiedila je sebi pravo, snažno učastvovati pri budućim pregovorima o miru, dok je naprotiv Niemačka kèrvi i novac štedila, no na štetu svog upliva i svoje sile. Sad ili nikad ima sva Niemačka priliku, da se kao velika sila pokaže, i to kao velika sila, koja stvari europejske dèržavne familie odsudno uredjuje.

— Ženi se general Kanrober i uzima dievojku, i to kćer carevog liekara. Ima joj 32 godine i donosi mu 150,000 frankah dohodka na godinu.

— Za dogodišnju vojsku na iztočnom moru sprema Englezka 120 novih parobrodah, koji svi imaju do ožujka mieseca biti gotevi. Topolivnice jednako rade i imaju nalog saliti do prolieća mnogo avantopovah, od kojih će svaki biti od 13 palacah.

— Učrednik „Sieverne Pčele“, g. Greč, oglasuje da od novoga leta neće više biti učrednik.

— Dukat se prodaje u Beogradu za banke po 5 for. i 6 kr. sr.

Sèrbia.

Beograd, 17. pros. U onomadnašnjem broju lista našeg kazali smo u kratko, kako smo poslavili narodni praznik sv. pèrvozvanog Andrie. Tome izvestju imamo dodati, da je i c. k. austrijski generalni konzul g. pukovnik Radosavljević u svečanosti ovoj učastovao. On je u uniformi s gg. kanclerima svojim, najprie pri bogosluženju prisustvovao, a poslie na čestitanju kod njegove svietlosti bio.

— Kod sviuh narodah poštoju se osobito spomeni i orudja slave narodne; svuda se čuvaju znaci, koji su kadri u živoj opomeni odèržati obraze prošlosti. I kod nas je jedan od ovih znakovah na sv. pèrvozvanog Andriu na vidielo izišao. Glasoviti naš junak, g. vojvoda Toma Vučić Perišić poklonio je sinu njegove svietlosti, knjaževiću Andrii, u ime čestitanja dana njegovog, svoju sablju, kojom je vojujući, u narodu se našem proslavio. On je želio, da se unuk Karadjordjev ovim spomenom iz vremena bezsmèrtnog diede svoga dostojno nakiti.

— Kako u obližnjim taho i u udaljeniim predielima turskog cerstva bila je stoka raznog roda u prošlom miesecu listopadu u obće slobodna od opasnih bolestih, no ponaose bilo je još u gornjoj Bugarskoj i u nahii sofiskoj, govedje kuge, koja se takodjer i u nahii dupničkoj i pazardžiskoj pojavljivala. Ovčje boginje, koje su se u nahii niškoj pojavile bile, traju još u selu Golešenovu. U obližnjim predielima austrijskim bilo je stanje zdravlja domaće stoke u obće dobro, izuzimajući ilirsku regementu, u kojoj još vladaju kraste ovčje.

Naše domaće dotične vlasti obdèržavaju neprestano spram Bugarske predohranitelne sanitetske miere protivu govedje kuge.

Domaća stoka otačestva našeg bila je u obće zdrava i od svake zaraze slobodna, izuzimajući neznatne slučajeve u pojedinim okružjama. Tako je u okružju smederevskom bilo na svinjama gronice, u okružju kragujevačkom u selu Vlački, i u okružju čačanskom u selu Mirosalcima bilo je na govedima nješto prostriele; a u okružjama cèrnorečkom, aleksinačkom, i kruševačkom još se povlače na pojedinim stadama ovčje boginje, koje su se pojavile i u okružju gurgusovačkom, no samo na jednom stadu ovacah, ali se možemo nadati, da će se dielovanjem liekarsko-policajnih mierah ova bolest skoro istriebiti. (S. n.)

Turska.

— (Šta će biti s Turskom, kada se povrati mir?). Prie nego što je buknuo rat u Europi, bila je Turska zagonetka i jegoka [illegible] sve potreslo što je stajalo, [illegible] driemalo, na novo oživilo [illegible]

ljenju, hoće li lakše biti riešenje? Nije nemoguće, da će nas mir nepripravne zateći, kao što smo i mi bili za rat nepripravni. Pak opet je socialno preporodjenje osmanskog carstva jedna čast politike, na koju zapadne sile pravo imaju. Današnja Turska sasvim je različna od Turske kada je Menšikov poslan bio podobno zemlji prepotopnoj, ili bolje reći, čini se kao da more omiva i sad potopljeno carstvo, ili ako se je razišlo, to će u život stupiti nov poredak stvari. Nama nalaže pravda, naša obricanja, i osnovi naši protiv ruskog zahtievanja, da naglo nelišimo Tursku naše obrane. Mi smo sad obranitelji turskog carstva i njegovih spoljašnih provinciah, mi smo gospodari od svake vojničke pozicie, naše flote plove po svemu moru njegovom, svako je pristanište napunjeno espapom ili našom vojske. Makar kako uzbudjavala naša politika tudje sèrce, svaki narod i svako vieroizpoviedanje najposlie je stalo počitovati uzroke naše, te snosi naše prisutstvo. Makar kako bili različni narodi i religia, najposlie pobiedjuju materialni interesi sve druge.

Vidi Gèrk, Vlah i Jermenin, da se množi njegovo blagostanje kroz prisutstvo dvijuh velikih narodah, koji neprestano moraju da kupuju i bogato moraju u gotovom da plate svaku veliku kupovinu. I posiedatelj zemlje postao je bogat, i tako vuku i sami Turci kao mali ali vladajući razred, korist iz rata. Bez sumnje strahuje činovnik s malom platom od skupoće svih tvarih za život, ali paša, koi ima polovinu provincie, ili jednu milju na Bosforu, nema povoda, da se tuži na zapadne sile, koje mu vriednost posiedovanja četverostruko uzvisuju. Jasno se vidi korist, a ljudi se bèrzo zadovoljavaju sa svačim, što se sukobi sa njihovim otačestvoljubjem i počitovanjem sebe samog, pa se sumnjati moramo, da li bi i najpobožnii musulman želio, da savezne vojske njegovu zemlju napuste. Uči nas iskustvo godine danah, da sebični nagon veće časti naroda u Turskoj onako isto kao i naše osiećanje dužnosti zahtieva, da se produži zapremljenje zemlje kroz izobražavajuće sile. Ako bi se odmah natrag povukle velike sile saveznikah iz zemlje, na svaki bi način staro mèrtvilo neodložno se povratilo. Nije se Turska još oslobodila od upliva stogodišnjeg tiranstva i nemira, zato netreba mnogo razbijati glavu, za uviditi, da se Turska nalazi u takvom stanju, da bi bio grieh, kad bi je napustili, poslie onog, šta smo obećali i preduzeli. (Times.)

Velika Britania i Irska.

— Zapadne sile, a osobito Francezka, kaže se, naklone su zaključenju mira, a i za Rusiu, vele, da je za mir zauzeta, pa ipak je od početka novih izgledah za mir dan po dan pretekao, a još se ništa nije preduzelo, da se brižna očekivanja Europe zadovolje. S druge strane opet vidi se, da se u Francezkoj čine ogromne pripreme za energično produženje rata, i da je ovaj rat, kao što se jasno vidi iz stupenja mnogih izsluženih vojnikah u vojsku, postao u Francezkoj pravim narodnim ratom. U Englezkoj je narod većma za rat zauzet, no ikada, a i lord Palmerston nije baš veliki počitatelj miroljubivih besiedah kobdenovih i briždtovih, neračunajući još i to, što svi engleski listovi jednoglasno trube, da će Rusia morati platiti ratne troškove, koje će, ako Englezi tome sliedstveni ostanu, mir za dugo još vrieme nemogućim učiniti. Vèrlo je zanimljivo i puno značaja umstvovanje, kojim „Morning Advertizer," jedan vèrlo razprostranjeni radikalni list, ovo mišljenje zastupa:

„Svako predloženje mira," veli „Mornig Advertiser", koje nebi u sebi sadèržavalo priznanje načela, da Rusia sve ratne troškove zapadnih silah do posliednje pare platiti mora, tako bi jako u omrazu dovelo onog ministra, koi bi na takav mir pristao, da bi on na skoro morao podleći obćem nezadovoljstvu.

„Ove naše rieči odnose se izrično na lorda Palmerstona, i mi se nadamo, da plemeniti lord neće biti glub za našu opomenu. Tim, što mi sve ipak ... njemu ... kažemo, ... mi smo njegovi istiniti i pravi prijatelji. On to može biti za sad još nevieruje no za kratko vrieme bit će i on našeg mišljenja."

U ostalom Rusia neprestano oprema hiljadama novih vojnikah, i pri svem tom, što je do sad velike štete pretèrpila, spremna je ona na veliku odsudnu borbu.

S bojišta.

— O predaji Karsa donosi „Ruski Invalid" sliedeći izvadak izviestja generala Muravieva:

Poslie juriša na Kars dne 29. rujna izčekivali su Turci, da naša vojska otidje, no vèrlo su prepali se bili, uvidivši, da se blokada podkrepljuje. Obsadjenici ufali su se još na dolazak vojske iz Erzeruma. I u istinu pokušaše zapoviednici erzerumski Velipaša, i trapezuntski Selimpaša napredovati protiv Karsu, no vazda naidjoše na sbòr general Suslova, koi im je s ledjah prietio. Naše jašeće straže uznemirivaše te neprietiljske vojske do blizu Erzeruma. Medjutim se istrošila u Karsu zaira, vrieme nastade studeno — na bèrdima Saganluga pade snieg — medju posadom mnogi su usled gladi umirati i dezertirati počeli. Sve to privoli generala Villiamsa, koi je obranu Karsa rukovodio, da tvèrdju preda. Dne 24. stud. dodje ka generaladjutantu Muravievu pobočnik (adjutant) generala Villiamsa, major Teesdale s pismom, u kom general Villiams moli za dozvolu, da sliedećeg dana pod parlamentarskim barjakom dodje u naš logor na pregovore, na što general Muraviev ustmeno majoru Teesdalu naloži, da priobći generalu Villiamsu, da je pripravan 28. stud. u podne primiti ga. U opredieljeno vrieme predstavi se doista generalu Muravievu general Villiams kao punovlastnik za pregovore vèrhovnog zapoviednika anatolske vojske muširа Vasifpaše. Pošto bi opredieljeni bili uvieti predaje, budu isti po generalu Villiamsu podpisani i od generaladjutanta Muravieva odobreni. Sliedećeg dana imao je general Villiams s konačnim odgovorom muširа prispieti u logor naš; no uredjenje posalah kao i prijava posadi o predaji zahtievaše njegovu nazočnost u tvèrdji. Za opravdanje toga poslao je on svoga adjutanta. U večer istoga dana predao je major Teesdale pismenu punomoć, koju je muširа izdao generalu Villiamsu u svèrhu ustanovljenja konačnih uvietah o predaji, kao i popis pašah nalazeće se u Karsu vojske. Dne 27. stud. popodne dodje general Villiams u naš logor sa svojim štabom i tri paše i podpiše konačno uviete predaje. (Kapitulaciu priobćit će „Invalid" u budućem svom broju Ur.). Dne 28. stud. imala je poleg zaključene kapitulacie posada Karska pod oružjem sa zastavama i udaranjem bubnjevah izaći iz tvèrdje; nu na molbu turskih zapoviednikah složila je ciela vojska svoje puške skupa i ratnu džebanu položila u vlastitom svom logoru, gdie su zaostale turske straže, dok ih Rusi izmiene. Premda opredieljeno biaše, da se Turci u 10 satih u jutro kod razvalinah sela Gjumbert postaviti imadu, to je ipak istom u 2 sata podne muširа anatolske vojske s generalom Villiamsom i englezkim oficirima došao k generaladjutantu Muravievu. Naša vojska biaše jur u bojnom redu postavljena na obim obalama Kars-Čaja. Turske regimentske zastave nošene su pred frontom i primljene od jednog oddieljenja karabinierah tulske lovačke regimente s bandom; svaki bataillon, mimo koga su barjaci nošeni, pozdravio ih je s gromovitim „Hurrah". Zatim biaše jedan dio vojske, imenito najstarii i najslabii, rediff, bašibozuci i lazi, ukupno 6000 m. odpušteni kući, pošto bi prie obvezanost položili, da u sadanjem ratu neće više vojevati protiva vojske njeg. car. veličanstva. Jedna deputacia grada od najuglednih žiteljah poklonila se je zatim vèrhovnom zapoviedniku. Pošto bi pregledana uredna turska vojska (po prilici 7-8000 m.), koji su ratni zarobljenici, zapoviedio je generaladjutant Muraviev, da im se obied dade, koi biaše za njih spremljen. Istoga dana posiela je naša vojska tvèrdju pod zapoviedništvom pukovnika de Sage-a, i na citadelli razvit je ruski barjak. Tako je s padnućem Karsa izčezo posliednji ostatak anatolske vojske, koja je miesecа lipnja iznosila do 30.000 m. U tvèrdji našem nalaze se vèrhovni zapoviednik te vojske, muširа Vasifpaša, osim njega 8 pašah, mnogi štopski i viši oficiri, zatim engleski general Villiams sa cielim štabom. U tvèrdji našasto je 130 topovah i velika množina puškah.

„Ruski Invalid" donosi zajedno dnevnu zapovied, koju je general Muraviev povodom zauzeća Karsa izdao na svoju vojsku. On zahvaljuje vojsci za njeno postojanstvo i obodrava ju na nova diela.

Bečka burza

dne 27. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	sa 5%	74¼
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma	» 5%	77⅛
dto	» 4½%	65⅞
dto	» 4%	59⅛
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto izžriebane	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2½%	
Zajam s vučenjem od g. 1834, za 100 for.		
» » » » 1839, » 100 »		123¾
» » » » 1854, » 100 »		96
Bečko-gradski banko	sa 2½%	
» » »	» 2¼ »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		69⅛
Bankovne dionice komad po		903
Eškomptirane dionice od dol. Austrie za 500 f.		
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		340
Dionice sieverne željeznice	po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lineske željeznice	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva po	500 »	575
» » Lloyda u Tèrztu	» 500 »	392½
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice sa 4%	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for.	
Augsburg za 100 for. current	»	109⅛
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	108⅜
Genova za 300 piemontezkih lirah	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	80
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	10-41
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	108⅞
Marseille za 300 frankah	»	127¼
Pariz za 300 frankah	»	127¾
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	250
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	13⅜
Srebro od	

SLUŽBENI LIST.

Br. 5455. (594—Izv.) (3—2)

Poziv

zaostavštinskih vierovnikah.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskog pozivaju se svi oni, koji traživa kakovu pram zaostavštini tèrgovca u Varaždinu, uz oporuku umèrvšega, Glumac Joakima imadu, da se kod ročišta za dne 6. veljače 1856 u 9 satih u ured podpisanog suda opredieljenog prijave i tražbe svoje izkažu, ili pako pismenim podnescima do istog roka takove dokažu, za protivni bo slučaj, te da prijavljene tražbine zaostavštinu izcèrpile bi, niti bi oni pravo zaloga imali, tražbinam svojima propasti hoćeju.

U Varaždinu, dne 10. studenoga 1855.

C. k. predsiednik,

Novak. *Fohn.*

Br. 8243. (339—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. list. i 3. stud. 1855. br. 4097. i 4438. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ambrozu de Vranicany, za spadavše na dobra Botinec i Rakiće, u občini Botinec, Bužin itd. kotaru samoborskom i zagrebačkom županii zagrebačkoj ležeće 19 i 41°/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7600 i 16,700 forintih srebra, od koje kamate od 1. stud. 1. svibnja 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — izročnim rokom dan 4. veljače 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do roka 4. veljače 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 24. travnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će je dino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. studenoga 1855.

Klobučarić. Jović.

Nr. 8388 (348—D.S.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. studenoga 1855 broj 4730 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Hinku, Emilii i Hermini Jezerinec, za spadavše na dobro Bèrdo, u občini Kraśić, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće ¹⁸/₁₆ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 375 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1856 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 7. veljače 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854. na goripomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 7. veljače 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. veljače 1856, jer će u protivnom slučaju sve one osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. travnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. stud. 1855.

Klobučarić. Jović.

Br. 5534/g. (609—Izv.) a. (3—2)

Oglas

za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih

Br. 5831/g. (591—Izv.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. kr. županijski sud varaždinski za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. patenta od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 30. listopada 1855 broj 4513 pronadje u 3637 for. srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. studenoga 1855, i to za 5% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih i 21 želirah ležećih u obćini Tupkovec i Goričica, kotaru čakovačkom, županii varaždinskoj, i spadavših na dobra Gèrdovec i Gèrdinovec g. Škendera Zerpak, propisom §. 26. car. patenta od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista, kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjeno dobro ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duzji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 22. siečnja 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište za dan 26. ožujka 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište odredjuje, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika doći imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u prianje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 12. studenoga 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 5488/g. (Izv. 600.) (3—3)

Oglas
za doznačenje zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, na temelju od strane visokog c. k. banskog stola, izdate odluke od 15. stud. t. g. broj 5094, za doznačenje razteretno-odštetne glavnice, što ju polag car. pat. od 2. ožujka 1853 c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 8. sèrpnja 1855 broj 2771 pronadje u 40,150 forintih srebra, od kojih kamate teći počimlju od 1. svibnja 1855 i to za 100% negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u obćinah Radovec, Selci, Zabinec, Virje, Vratno, Voča gornja, Lovrečani, Vidovec i Marušovec, kotaru varaždinskom, županii varaždinskoj i spadavših na dobra Križovljan i Marušovec, gg. Dragutina Pastory, Lacka i Natalie Pastory, propisom §. 26. carskog pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zak. lista kom. VIII. br. 23. izdaje sliedeći poziv:

1) da oni, koji su po dozvoli patenta od 29. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštećena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.
2) da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.
3) da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.
4) da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštećeno, pak kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 6. veljače 1856.

Ujedno se za razpravu doznačnu ročište odredjuje za dan 8. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1. 2. 3. i 4. odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu — tim sigurnie ili u osobi ili kroz punomoćnika doći imadu; čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnieli nisu.

Napokon se očituje, da proti promašenog roka ili proti izostaje od ročišta umieštenje u priašnje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 19. travnja 1855.

Novak, s. r. Fohn, s. r.

Br. 8375. (346—DS.) (3—1)

Oglas
poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4361 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji i Antonii Novak, za spadavše na dobro Pogančec, u obćini Pogančec, kotaru verbovačkom, županii zagrebačkoj, ležeće 13⁴/₈ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 21. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. studenoga 1855.

Klobučarić. Jović.

Nr. 6584. Dp. (202—Izv.) (3—1)

Edict.

Od strane c. k. gradsko-deleg. kot. suda zagrebačkog daje se na znanje; da je na molbu Franjice Rinner prie udove Ginal usmèrćenje i izknjiženje obveznice vèrhu 80 fr. 4½ kr. dne 30. listopada 1828. za stran Rosalie Kolak, udate Fian izdate i 13. svibnja 1839. u gruntovnici županie zagrebačke intabulirane dozvoljeno, pošto nitko nije na poziv preobstojavšeg c. k. kot. suda grada Zagreba, od 30. kolovoza 1854 br. 1918. na istu svoje pravo u zakonitom vremenu izkazao.

Uslied toga se opisana obveznica ovime za usmèrćenu proglasuje i oduzima joj svaka pravna kriepost.

C. k. gradsko-deleg. kotarski sud
U Zagrebu 1. prosinca 1855.
C. k. zem. suda savietnik.
Schmidt.

OGLASNIK.

[illegible] i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Tiskom narodne tiskarne Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

Ged. XXI. U ZAGREBU, U SUBOTU DANA 29. PROSINCA 1855. Broj 297.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitatom ... ... Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list vaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase opredieljena je pristojbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 2 kr. sr. — Za druge oglasniki posebne članke platjase do 10 liniah 20 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

☞ 1. siečnja 1856 nastaje novi tečaj „Narodnih Novinah.“ — Pozivamo s toga domorodno obćinstvo, da izvoli predplatu obnoviti, i to domaći na pol godine sa 4 fòr., na četvèrt godine s 2 fòr., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, na pol godine sa 6 for., na četvèrt godine s 3 forinta srebra.

Bèrzojavne viesti.

Iz Carigrada, 17. pros. Baron Prokeš stigao je ovamo. Poslanički savietnik Weiss s dva druga činovnika c. k. internunciature izvezli su mu se na susret u Dardanelle, Arif Effendi imenovan je podtajnikom pomorstva. Padnuće Karsa još nije službeno proglašeno. Žestoke oluje biesne u cèrnom moru.

Iz Turina, 24. pros. „Armonia“ javlja, da će Piemont iz obzira na novi ugovor o zajmu s Englezkom poslati u Krim opet 5000 momakah. Komora zastupnikah odobrila je proračun za pomorstvo za god. 1856 u iznosu od 4.365.061 lire.

Austrianska carevina.

Iz Zagreba. Sutradan 30. pros. u 9 satih obdèržavat će se u ovdiešnjoj stolnoj cèrkvi svetčana služba božja sa „Tebe Boga hvalimo“ za sretno izbavljenje njeg. veličanstva iz pogibeli, prigodom nesretnoga onomadnjega dogodjaja kod vožnje.

U Beču, 27. pros. Izvanjski listovi javljaju, da se francezki poslanik kod bečkoga dvora, baron Bourqueney, za niekoliko danah očekuje u Parizu, „Oest. Ztg.“ označava tu viest za netemeljitu.

— Iz Pariza telegrafira se „Morning-Postu“: Osigurava se, da je car ruski pisao kralju pruskom, da on, kad bi i htio, to opet nebi mogao primiti zahtieve zapadnih silah, koje on dobro poznaje, premda ih još nije dobio službenim putem.

— U Rimu je poznati od više godinah progonitelj protivnikah papinske vlade, Gennaraccio, s potaje nožem ubijen.

U Beču. Kao što je poznato, preuzvišeni gospodin fzm. generalkvartirmeštar njeg. velič. cara i vojske, Heinrih baron Hess, slavio je 24. o. m. 50 godišnji službovanja svoga jubileum. Rečenoga dana predstaviše mu s toga svoja čestitanja: miernički, pionirski i flotilski sbor, 49. pieš. regiment, vojno-miernički geografski sbor, vojno-geografički inštitut itd. A već prie njih mnogi prejasni nadvojvode ili su osobno ili kroz zastupnika svoga podnieli svoja čestitanja. Zatim je u ime oficirskoga sbora predana na uspomenu njeg. preuzvišenosti slika bitke od Novare.

— Prie niekoliko nedieljah pravio se u Englezkoj jedan proces, što se našao neki tèrgovac, što je kupovao izpod ruke ruski loj. Sada javlja admiralstvo englezko, da ono namierava 50 tunelah bielog ruskog ili englezkog loja uzeti.

— Englezi već računaju koliko će njinih ladjah otići na prolieće u baltičko more. Flota će im iznositi 40 linejnih ladjah i fregatah, 20 korvetah i 180 topovnih šajkah, dakle svega 240 komadah. I za vojsku u Krimu vele da će na prolieće izneti do 100,000 momakah.

— Iz Kopenhagena pišu, da tamo nema dana, kad neprodje po koja saveznička ladja iz baltičkoga mora kući. Samo je još jedna ostala, da hvata ruske tèrgovačke ladje, koje su se zadèržale u kopenhagenskom pristaništu. Svaki se čudi, što jedna amerikanska ladja već od dugog vremena stoji u pristaništu, i nikud neide, a vidi se po njoj, da je natovarena, jer vèrlo tone u vodi. Englezka vlada dobila je iz Amerike viest, da je jedna amerikanska ladja iz Bostona pošla u Rusiu s oružjem, i da se misli kroz blokirajuće savezničke ladje provući. Misle, da je to ta amerikanska ladja, koju do sada Englezi nisu mogli u moru uhvatiti.

— U Austrii se za ove tri godine kovalo ovoliko novacah: u godini 1852: 10 milionah zlata i 17 mil. srebra: u god. 1854: 14 mil. i po zlata i 5 i po mil. srebra; u god 1855. 29 mil. zlata i 4 i po miliona srebra. Dakle svega 80 i po mil. forintih srebra.

— Brodovi koji upravo u Krim idu, mogu manje tereta ponieti, nego kad do Carigrada putuju. Uzrok je ovaj: Budući da brod u toliko manje tone, u koliko je gušća voda, po kojoj plovi, to slieduje odatle, da će on u toliko manje potonuti u moru, u koliko more ima više soli. Sredizemno more ima 16 putih više soli nego cèrno more, a 18 putah više od azovskog. Dalje su i to iznašli, da sredizemno more ima dvaput više soli nego atlantični ocean, 5 putah više od kaspičnog mora, 12 putah više od jonskog i 17 putah više od bielog mora (marmora-mora). Najviše soli ima mèrtvo more u Palestini, od koga dva tonela (40 centih) vode daju 589 funtih soli i gorke zemlje. I na ova odnošenja treba se obzirati kod brodarstva.

Turska.

Iz Carigrada javljaju, da Rešid-paša ima opet stari upliv. Dakle je lord Redklif opet uspieo u svojim trudovima, i žalovanja francezkog poslanika Tuvnela, imala su osnova. Iz svega se vidi, da je lord Redklif čudnovati čoviek. Sada po novinama pripoviedaju jedan dogadjaj, iz koga se vidi, da on neda, da se s njim šali. Bivši pomoćnik kod englezkog poslaništva u Carigradu, Muraj, napisao je jednu knjigu o stanju carigradskom, pak u njojzi nije ni englezkog poslanika štedio. Englezka vlada ga natrag pozove, jer se bojala kakvih posliedicah zbog te knjige za mladoga pomoćnika. Ali ovaj se opet vrati u Carigrad da se primi svoga staroga zvanja. Htieo je ići lordu Redklifu na audienciu, ali ga ovaj pusti, da stoji u tremu dvanaest satih, i na posliedku mu javi, da ga nemože primiti. Tek što se Muraj u gostionicu vratio, a lord mu javi, da se odmah sprema, da sa depešama u Englezku putuje. „Ako se zimus opet vrati,“ doda lord Redklif „poslat ću ga savim u Bukarešt, pak stojim dobar, da se neće više ovdie pomoliti.“

Najnovie je što smo čuli o turskim financiama to, da je sultan zaključio, opredieliti 50 milionah grošah, da plati — dugove svoga harema. Netreba pitati, na što su žene toliko novce potrošile. To bi bilo težko kazati. U posliednje vrieme došlo je do sultanovih ušiuh mnogo koješta, kako mu ekonomišu bale. Sultan dèrži svoj harem u strogom zaptu, pak je naredio, da se izvidi, kako stoji kasa sultanskih kadunah i odaliskah. U sliedstvu toga izpita našlo se, da sultanu treba u ovaj par samo 100,000 kesah, da stare dugove isplati. Da li će to štogod pomoći, da se novi neprave?

— Kolera u Carigradu samo se ovdie ondie ukazuje. Da bi imali soldati preko zime zabave, hoće saveznici da sagrade kavane i čitališta. Na to će upotrebiti i dèrvenu cèrkvu, što su je za vojnike sagradili.

Rusia.

— Sad su gotovo sve oružane družine opolčenja sa više od 200,000 boracah na miesto svoga opredieljenja došle; na azovskom moru su družine voronežke i tambovske; u Krimu družine tulske, kurske, orelske i kalužke. Kod sbora Lidersovog su 23 družine moskovske i smolenske i osim toga opolčenje vitepsko. U kievskoj gubernii stoje družine vladimirske, nižegorodske i vologdske. U Podolii je opolčenje kostromsko i rjazansko, a u Poljskoj jeroslavsko. Na baltičkom moru namieštene je opolčenje petrogradsko, tvèrsko, novogorodske i drugih obližnjih guberniah. Ova opolčenja dopunjavaju se družinama, koje se tek sada ustrojavaju.

Francezka.

— Sa svih stranah pojavljuju se glasovi i želje za mir i umstvovanja o smetnjama i mogućnostima mira. Kao najvažnie, što je o tomu pitanju poslienjih danah napisano, saobćit ćemo članak jedan iz „Journal des Debats-a“ od glasovitog publiciste Marka Žirardena.

„Zaključenju mira smetaju mnoge strasti i predrazsude, razne sisteme i pristrastna zauzetost. Mi ćemo izpitati nieke od tih predrazsudah ili samoobmanah, koje miru na putu stoje, a to našo umstvovanje činit ćemo s najvećom smotrenosti i štedajom.

Da započnemo izpitivanjem predrazsudah i samoobmanah, koje se, sudeći po stranim listovima, protive miru u Rusii. Sačuvaj bože, da ćemo mi predbacivati Rusii kao predrazsudu njen narodni ponos i njenu domoljubivost; to su osiećanja, koja mi i u samim našim neprijateljima uvažavamo, jer se i sami tim svojstvima dičimo; no mi smo uvieroni, da narodni ponos i i domoljubivost Rusah netreba da se boje zaključenja mira: hrabra i postojana obrana Sevastopolja dovoljno je oprala čest ruskog oružja. Kakva je dakle to samoobmana koja smeta Rusii ostvariti svoju čeznju za mirom i time zadovoljiti želje Europi? Rusia misli, da savez englesko-francuzki neće zadugo trajati; ona se nada takodjer, da naše financie neće moći dugo izdèržati naprezanja i gèrdne troškove i terete ovog rata. O ovim dviema točkama mi ćemo progovoriti niekoliko riečih, da bi se jasno moglo odtud viditi, da se sav narod francuzki, kako privèrženici stare ustavne vlade, tako isto i privèrženici sadanje vlade, riešio, zaključenju stalnog i obćeg mira za ljubav tierati do krajnjosti pa i savez englezki i velike žèrtve, koje je u ovom ratu kredit naš prineo. Mi smo uvieroni, da će jednoglasnost ciele Francuzke u pogledu na ove dvie točke, kao i misao, da se u njima i ostala Europa s nama slaže, mnogo priniети skorom zaključenju mira.

Evo već trideset godinah, odkad se mi zanimamo za savez englezki, dèržeći da je to

najkoristnii po Francuzku savez. I mi bi čudnovato postupali, kad bi sad baš u ovo vrieme ostavili ovaj savez, kad on najglavnii plod prinosi, t. j. kad Francuzkoj daje mogućnosti, voditi rat, koi nije buntovan. Savez Francuzke sa Englezkom bio je kroz 18 godinah uzrok, te se mir u Europi odèržavao. A sad je taj savez jedna od poglavitiih uzrokah uvećanog upliva, koi je Francuzka po Europi zadobila u iztočnoj razmirici. U čemu se dakle sastoji necielishodnost i neprilika ovog saveza? Ona se još nije za sad pojavila, kazat će nam gdiekoji, no jamačno će se pojaviti. Priznajemo, da je za vrieme mira bilo trenutakah, kada bi savez s Englezkom imao svoje nezgode i preprieke. Englezka tierala je do krajnjosti svoje načelo, da odèrži Francuzku u stanju neradnje, čega radi nije ni mogla tèrpiti, da se ostvari tako nazvano pitanje španjolske ženidbe. Moguće je, da bi i za vrieme rata savez sa Englezkom imao neprilike, a to bi bilo onda, kad bi ona do krajnjosti tierala rat, a time dèržala Francuzka u napadnom stanju većma, nego što bi joj može biti to interesi odobravali. To ćemo tek poslie viditi. No u svakom slučaju trenutak taj još se nije pojavio, i neprinadležeći onima, koji vieruju u viečite trajanje tog tiesnog i tvèrdog saveza sa Englezkom, mi ipak vierujemo, da će za duže vrieme trajati u pèrkos narodnim bunama i dinastičnim prevratima; najposlie dèržimo, da je rečeni savez sa Englezkom najkoristnii, i to naročito zbog položaja, koi mi u njemu zauzimamo i koi imamo zahvaliti pobiedama naše vojske. Taj će savez imati svoje različne vidove i promiene; vid naklonosti povierene, vid uzajemnog podpomaganja, i najposlie vid uzdèržanosti; no pod svakim ovim vidom savez taj trajat će, počem je vèrlo koristan po obie zemlje, i počem u njemu leži garancia Europi protiv svake čestoljubive nadmoćnosti.

Odkud se dakle nada Rusia, da će se taj savez razkinuti, te na taj račun produžava rat, ili pone ne čini predloženja za mir? Dogod ovaj sadanji rat uzdèrži svoj karakter, i dogod se on upravlja konservativnom i strogo odredjenom politikom, o kojoj smo prie nieki dan govorili, ostat će ovaj savez Francuzke s Englezkom stalan. Politika konservativna vèrlo olakšava odèržanje ovog saveza, jer ona niti poradja natiecanje u osvajanju, niti natiecanje upliva, koja bi neizbiežno prouzročila politika osvajajuća i buntovna. Osvajajuća politika naskoro bi probudila staru sarevnjivost izmedju Francuzke i Englezke: Kome će pasti u dieo Kandia, Arhipelag, Belgia, Rajna? Isto bi tako i politika buntovna poradila najteža i najzamèršenia pitanja. Izuzimajući njeno prirodno preimućtvo, politika konservativna ima tu dobru stranu, što odèržava savez englezko-francuzki u stalnosti. Mi smo uvierení da će vlada francuzka ostati vierna ovoj politiki, koju je tako srećno preduzela. U njoj leži sva korist i snaga Francuzke.

Ja znam vèrlo dobro, da će se naći po nieki, koi misli, da bi se mogla Francuzka u sporazumljenju i družtvu s Englezkom latiti politike osvajajuće i buntovne. Latiti se, to je lahko; no pri njoj zaostati zajedno s Englezkom, to je sasvim drugo pitanje. Varamo se ako mislimo, da smo samo mi u stanju i položaju pokušati politiku buntovnu, priznajemo, da bi je Englezka smiela pokušati. Ona grieši ako misli da bi se bura, njenog olujama nepristupnog otoka mogla iznenada raznieti po cielome svietu: Englezka je samo u zemljopisu otok a u politiki nije. Izviestno je, da bi politika buntovna, proizišla ona od nas ili od Englezke, razkinula englezko-francuzki savez novim pravcem i tečajem, koi bi rečena politika sadanjem ratu dala, i nepredvidjenim dogadjajima koje bi ona proizvela. No da bi se revolucionarna politika udielotvoriti mogla, nužno bi bilo, da ona u savielima zapadnih silah otme mah i zadobie pretežnost nad politikom konservativnom. Fala bogu, mi još nismo došli do toga, i dogod rat ovaj néi postane rat bez cieli, i dogod on bude s onom namierom vodjen, s kojom je i započet, savez englezko-francuzki bit će ... sadanje, koju

prividno ima Rusie, pa očekuje razpadanje ili oslabljenje ovog saveza, nije ništa drugo, no samoobmana.

Druga je samoobmana Rusie ta, što se nada skorom izcèrpljenju naših financiah. Mi niti vierujemo niti velimo, da su financie francuzke neizcèrpne, mi znamo, kakve su žèrtve zahtievane od našeg kredita, no mislimo (da ne reknemo više) da su financie francuzke u stanju spokojno očekivati zaključenje mira, ma ga koliko protezale samoobmane ruske. Mi ovdie govorimo samo o miru onom, koi bi nam doniela politika konservativna; jer što se tiče mira, koi bi nam izvojevala politika osvajajuća ili buntovna, taj je tako dalko i tako sumnjiv i slučajan, da po našem mišljenju financie nikoje europejske dèržave, pa ni same Englezke i Francuzke ne bi bile u stanju, dotrajati do zaključenja takvog mira.

Mi imamo osnova, što vierujemo u odnosnu stalnost financiah francuzkih, i to u toliko većma, što one nisu osnovane na ispitima i sravnenjima budžetah, nego na iskustvu, koje smo nabavili od vremena uvećanja francuzkog bogatstva od god. 1814. Mi nismo uzalud uživali četèrdeseto godišnji mir, četèrdeset godinah rada i industrie, četèrdeset godinah štednje i nagomiljavanja kapitala. Miroljubiva i ustavoslobodna vlada za vrieme ovih četèrdeset godinah, razvijajući delateljnost i napredak kako radinostni tako i naravstveni, učinila je terete i naprezanja ovog rata mogućnima. Ona je učinila, te je Francuzka sad dovoljno bogata platiti svoju slavu.

Preporodjenje istoka i stupanje njegovo na pozorište političnog svieta, vojepostavljenje davno ugnjetenih hristjanskih narodah u svoja prava, to je ona velika ciel, koju je Francuzka za posliednjih četèrdeset godinah pred očima imala i koju će ona sad postići i to mirom. Mir! mi ga ne želimo samo zato, da zaštedimo kèrv naših hrabrih vojnikah i novac oni, koi porezi daju; mi ga ne želimo samo za ljubav napredka i razvitka naše radinosti i tèrgovine, koja bi tek po zaključenom miru jako procviela; mi ga ne želimo zbog toga, što smo ratom iznemogli i oslabili; Rusia se vara, ako misli, da je to mišljenje već po cieloj Francuzkoj zavladalo; mi želimo mir zato, što bi taj mir bio za istok početak nove budućnosti, i što bi pravično preobraženje i uredjenje istoka bilo nužno za bezbiednost Europe. Pèrvo bi uslovje tog obćeg preobraženja istoka bilo to, da Rusia ne traži i ne kuša na istoku osnivati svoju nadmoćnost a time predugotovljavati svoje gospodarstvo. Onoga dana, kad bude Rusia uvierila Europu, da je ona odustala od svojih čestoljubivih namerah i mislih, onoga će dana biti rat okončan i mir zaključen, i eto zbog čega mi želimo, da Rusia odustavši od svog zabludjenja, koja imaju svoj osnov jedino u neizvestnim i neopredeljenim izjavima, učini predloženja za mir t. j. da i od svoje strane apelira na sud javnoga mišljenja, na koje bi mi imali pravo protiv Rusie pozvati se u koliko se nebi i ona od svoje strane pozivala na javno mišljenje protiv svojih nepriateljah, razloživši javno i otvoreno one uviete, pod kojima bi ona gotova bila, ugovarati o miru.

Mi smo objasnili ona pogriešna mišljenja, koja u Rusii polažu miru zapreke. No ima podobnih zabludjenjah i u Englezkoj i Franceskoj; mi ćemo pokušati, da i njih razložimo, i mi smo uvierení, da ćemo to slobodno i pristojnom umierenosti i štednjom smieti učiniti. Mi ne zahtievamo, da presuda javnog mišljenja bude onako burna, strastna i zauzeta, kao što je to nekad bivalo; mi poznajemo vèrlo dobro sadanje vrieme, i hoćemo samo to, da ga, počem je javnom mišljenju Europe predostavljeno izricanje presude u ovom predmetu, javnost i pretrese. I doista, iskreno moramo kazati, da u ovoj našoj čeznji za mirom ima niešto, koje se tiče i povratka ovog života javnog, koi je za posliednjih četèrdeset godinah u Franceskoj postojao. Mi se ne ponosimo time sliepo, što je Franceska prividno taj javni život danas zaboravila. Mi se plašimo naglog prelaza, koi kad nas obično sliedi nemarnosti. Mi želimo upotrebljenje, da bi time predupredili zloupotrebljenje. Brige o bezbiednosti javnoj, a dočim u slavi ratnoj mogle su nam naložiti da za vrieme žèrtvujemo neka prava koja su osvećena načelima 1789 god. Mir će ukloniti ta privremenu dužnost; mir će nam povratiti uživanje slobodoumnih ustanovljenjah, koja po većoj časti još postoje, no od kojih je neka čast zaboravnosti predana."

Bečka burza

dne 28. prosinca 1855.

Tečaj dèržavnih papirah.

		U sreb.
Dèržavne zadužnice	za 5%	74
dto od godine 1851 seria B	» 5%	
dto od g. 1853 s povratkom	» 5%	
dto iz narodnog zajma .	» 5%	76 13/16
dto	» 4 1/2 %	
dto	» 4%	59 3/8
dto od g. 1850 s povratkom	» 4%	
dto . . izriebane . . .	» 4%	
dto	» 3%	
dto	» 2 1/2 %	
Zajam s vučenjem od g. 1834,	za 100 for.	
» » » » » 1839,	» 100 »	123 1/4
» » » » » 1854,	» 100 »	93 7/8
Bečko-gradski banko	za 2 1/2 %	
» » »	» 2 1/4 »	
» » »	» 2 »	
Zadužnice zemljištnoga odkupa od dol. Austrie		
Zadužnice zemljišt. odk. od ostalih krunovinah		68 13/16
Bankovne dionice komad po		896
Eškomptirane dionice od dol. Austrie	za 500 f.	
Dionice c. k. pov. austrian. dèržavno-željezničkog družtva po 200 for. sr. ili 500 frankah, podpuno uplaćene		
dto dto s plaćanjem na rate		341 1/2
Dionice sieverne željeznice . .	po 1000 f.	
» bečko-glogničke željeznice	» 500 »	
» šoprunsko-malobečke »	» 200 »	
» Budiejovičko-Gmundsko-Lincske željeznice . .	» 250 »	
» požunsko-tèrnovačke željez. 1-og izdanja . . .	» 200 »	
» » 2-og » s pèrvenstvom	200 »	
» austr. dunav. parobrodarstva	po 500 »	570
» » Lloyda u Tèrztu .	» 500 »	395
» budapeštanskog lančanika	» 500 »	
» c. k. povl. austriansko-dèržavnog željezničkog družtva po 200 forint.		
» Gjurske željeznice		
Galičke založnice za 4% . . .	za 100 »	

Tečaj mienični.

Amsterdam za 100 holandezkih for.	for.	
Augsburg za 100 for. current	»	109 1/4
Berlin za 100 pruskih talirah	»	
Vratislava za 100 pruskih talirah . .	»	
Frankfurt na Mainu za 120 for.	»	108 3/8
Genova za 300 piemontezkih lirah . .	»	
Hamburg za 100 mark banko	»	80
Lipsko za 100 for.	»	
Livorno za 300 toškanskih lirah	»	
London za 1 funt šterlinga	»	10-41
Lyon za 300 frankah	»	
Milan za 300 austrianskih lirah	»	109 1/4
Marseille za 300 frankah	»	127 1/2
Pariz za 300 frankah	»	127 3/4
Prag za 100 forintih	»	
Tèrzt za 100 forintih	»	
Mletci za 300 austrianskih lirah	»	
Bukurešt za 1 forint	parah	250
Carigrad za 1 forint	parah	
Smirna za 1 forint	parah	

Tečaj novca.

Carski dukati	13 3/4
Srebro od 27. prosinca	10 1/4

SLUŽBENI LIST.

Br. 6584. (202—Dp.) (3—2)

Edikt.

Od strane c. k. gradsko-deleg. kot. suda zagrebačkog daje se na znanje; da je na molbu Franjice Rinner prie udove Ginal usmèrćenje i izknjiženje obveznice vèrhu 80 fr. 4 1/2 kr. dne 30. listopada 1828. za stran Rosalie Kolak, udate Fian izdate i 13. svibnja 1839. u gruntovnici županie zagrebačke intabulirane dozvoljeno, pošto nitko nije na poziv preobstojavšeg c. k. kot. suda grada Zagreba, od 30. kolovoza 1854 br. 1918. na istu svoje pravo u zakonitom vremenu izkazao.

Usljed toga se opisana obveznica ovime za usmèrćenu proglasuje i oduzima joj svaka pravna kriepost.

C. k. gradsko-deleg. kotarski sud

U Zagrebu 1. prosinca 1855.

C. k. zem. suda savietnik.
Schmidt.

Br. 8243. (329—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. list. i 3. stud. 1855. br. 4097. i 4438. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Ambrozu de Vranicany, za spadavše na dobra Botinec i Rakiće, u občini Botinec, Bužin itd. kotaru samoborskom i zagrebačkom županii zagrebačkoj ležeće 19 i $41^{6}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 7600 i 16,700 forintih srebra, od koje kamate od 1. stud. 1. svibnja 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od g. 1854 — **izročnim rokom** dan 4. veljače 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuta dobra podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do roka 4. veljače 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno **ovime ročište** na 24. travnja 1856 u 9 satih u jutro, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gorenaznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje. U Zagrebu dne 17. studenoga 1855.

Klobučarić. Ed. Štriga.

Br. 8387. (347—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. kr. zemska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13 stud. 1855 broj 4699. polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Nikoli Vakanoviću, za spadavše na dobro Sipak, u občini Draganić, kotaru jaskanskom, županii zagrebačkoj, ležeće $2^{7}/_{8}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 1150 fr. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1855 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — izročnim rokom dan 7. veljače 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro grada Zagreba podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštećeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. veljače 1856, jer će u protivnom slučaju, sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 11. travnja 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. studenoga 1855.

Klobučarić. Jović.

Nr. 8388 (348—D.S.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemaljskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii liquidacionalnom presudom od 13. studenoga 1855 broj 4730 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Hinku, Emilii i Hermini Jezerinec, za spadavše na dobro Bèrdo, u občini Kraščić, kotaru jastrebarskom, županii zagrebačkoj ležeće $^{15}/_{16}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 375 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1856 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od godine 1854 — **izročnim rokom** dan 7. veljače 1856. s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852. (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854. na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokaže parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. veljače 1856., jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri **razpravi doznačnoj**, za koju se ujedno **ovime ročište** na 4. travnja 1856 o 9 uri prie podne i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f.) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. studenoga 1855.

Klobučarić. Jović.

Br. 8353. (D.S. 344) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno - razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. k. zemskog sudišta u Zagrebu daje se ovime na znanje: da je c. k. zemaljska komisia za razterećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 13. studenoga 1855 broj 4695 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. gja. Elisabeti Čegetek, za spadavše na dobro Nsepeš, u občini Psarjevo itd. kotarih sv. ivanskom i stubičkom, županii zagrebačkoj ležeće $9^{45}/_{64}$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 3921 for. srebra, od koje kamate od 1. svibnja 1856 teči počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. komad br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 7. veljače 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok ističući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami, ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gore postavljenog roka 7. veljače 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod br. 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 28. travnja 1856 u 9 urih prie podne, i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do svèršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju biti smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 21. stud. 1855.

Klobučarić. Jović.

Br. 5534/g. (609—Izv.) a. (3—3)

Oglas

za doznačenje zemljištno–razteretnih odštetnih glavnicah.

C. k. županijski sud varaždinski, za doznačenje raztere[illegible]-odštetne glavnice što ju polag carsk. pat. od 3. ožujka 1853, c. k. zemska razterećujuća komisia za Hèrvatsku i Slavoniu razbistriteljnom presudom od 26. svibnja 1855, broj 2169. pronadje u 11,900 forintih, od kojih kamate teči počimlju od 1. stud. 1855. i to za $29^{6}/_{8}$ negdašnjih podaničkih naselbinah urbarskih ležećih u občini Erdovec, kotaru križevačkom, županii varaždinskoj, spadavših na dobro Gregurevec gosp. Marcela Kiepacha, propisom §. 26. carsk. pat. od 16. siečnja 1854 dèrž. zakona. lista, kom. VIII. br. 23, izdaje sliedeći poziv:

1. Da oni koji su po dozvoli patenta od 29. studen. 1852 (br. 247 dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztekavši koncem travnja 1854 na odštetjena dobra ili pravice podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. Da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koji mogu poslužit se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravama — ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. Da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne, ili od kamatah njezinih dokažu u tom obziru prava svoja;

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854 stekli pravo pèrvenstva na dobro odštetjeno pak kane tražit izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju — jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2 i 3 bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imaju, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potieranja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj.

Za podnešenje ovih izkazah i prijavljenjah ustanovljuje se rok do 9. veljače 1856.

Ujedno za razpravu doznačnu ročište odredjuje se za dan 9. travnja 1856 prie podne u 9 satih pred ovo c. k. sudište, kojemu ročištu svi oni, po kojim u točkama 1, 2, 3 i 4 odredjeni izkazi ili prijave u propisanom roku predloženi budu, tim sigurnie ili u osobi, ili kroz punomoćnika dojti imadu, čim u protivnom slučaju isti će se tako smatrati, kao da niti svoje izkaze ili prijave podnesli nisu.

Napokon se očituje, da proti [illegible] roka ili proti izostaje od ročišta [illegible] nje stanje miesta neimade.

U Varaždinu dne 26. [illegible]

C. k. predsiednik

Novak. Fohn.

Br. 8375. (346—DS.) (3—2)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-razteretnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztерećenje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4361 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853 g. Franji i Antonii Novak, za spadavše na dobro Pogančec, u obćini Pogančec, kotaru verbovačkom, županii zagrebačkoj, ležeće $13^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Uslied toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavoniu od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, posviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još duži rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 21. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glasom ili po punomoćnicih isto tako sigurnio, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. studenoga 1855.

Klobučarić. Jović.

Br. 6583 (Dp. 201) (3—3)

Edikt.

C. k. gradsko-deleg. kot. sud zagrebački daje na znanje, da je na dalnju molbu Josipa Kubara, usmèrćenje i izknjiženje obveznice po njemu za stran Andrie Drnaušeka, dne 11. travnja 1838. vèrhu 600 fr. sr. izdane, i dne 14. kolovoza iste godine u gruntovnici zagrebačkog magistrata intabulirane dozvoljeno, pošto na poziv po obstojavšem c. k. kot. sudu za grad Zagreb ediktom od 7. listopada 1854. br. 7254. za vremena nitko na pomenutu obveznicu svoje pravo izkazao nije, s toga se opisana obveznica ovime za usmèrćenu proglašuje, te joj se sva pravna kriepost oduzima.

U Zagrebu 1. prosinca 1855.

a) mit dem Taufscheine zum Belege der Abstammung aus Kroatien oder Slavonien, oder mit einem sonstigen diessfälligen Zuständigkeitszeugnisse,

b) mit dem von der Ortsbehörde ausgestellten und von dem betreffenden Ortsseelsorger mitgefertigten Zeugnisse über das sittliche Betragen der Bittstellerin,

c) mit dem Schulzeugnisse über die Gegenstände der Volksschule oder wenigstens über die Kenntniss des Lesens und Schreibens, so wie auch über die Kenntniss der kroatisch-slavonischen, als der Landes- und der deutschen als der Vortragssprache an den betreffenden Lehranstalten.

Schliesslich hat jede Bittstellerin in ihrem Gesuche ausdrücklich zu erklären, dass sie nach ihrer Approbation als Hebamme ihre Kunst wenigstens durch zehn Jahre in diesem Königreiche ausüben wolle, und hat zugleich ihren künftigen Wohnort anzugeben.

Die Lehranstalt, an welcher die betreffenden Stipendistinen den Hebammenkurs zu machen haben, wird gelegenheitlich der Verleihung der Stipendien bezeichnet werden.

Agram den 22. December 1855.

Von der k. k. kroatisch-slavonischen Statthalterei.

Benko Lentulay.

Nr. 3981. (Izv.—614) (3—1)

Concurs.

In Folge Erlasses der wohllöbl. k. k. Comitats-Behörde Varazdin vom 11. Dezember l. J., Z. 11,956 werden bei den, diesem Bezirksamte unterstehenden 3 Gemeinde Aemtern Kalnik, Raven und Sudovec drei Kanzlisten-Stellen und zwar für jedes Amt eine neu kreirt.

Mit jeder Stelle ist der Jahresgehalt von 250 fl., Natural-Quartier oder 30 fl. Quartiergeld und 4 Klafter Brennholz verbunden.

Bewerber um diese Stellen, müssen in der deutschen und kroatischen Sprache vollkommen gut bewandert, eine gute leserliche und geläufige Handschrift haben, und im Rechnungsfache vollkommen fähig sein.

Die eigenhändig geschriebenen an das Bezirksamt Kreutz stilisirten Gesuche haben die Bewerber alle ohne Ausnahme, ob sie im Militär oder Provinzial-Gebiethe sich aufhalten, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde bis 10. Jänner 1856 einzusenden, oder von diesen die ämtliche Bestättigung über ihr tadelloses politisches und moralisches Benehmen dem Gesuche beizulegen.

Auf ausgediente Militairs wird bei den nachgewiesenen Fähigkeiten besondere Rücksicht genommen.

K. k. Bezirksamt Kreutz am 24. December 1855.

Ladislaus von Kiss,
k. k. Bezirks-Vorstand.

OGLASNIK.

(Dp.—203) (3—1)

Na dobrovoljno obazrienje!

U I. Goldzieherićmoj uresnoj dvorani za gospoje prodavaju se kabanice i mantilli kao iz baršuna tako i sukna i svile po najnoviem kroju za gotove novce po obaljenih cienah.

Zajedno umoljavaju se najuljudnie ovime štovani kupci, da bi svoje nedovèršene račune po mogućnosti prigodom nastapljujuće nove godine urediti izvolili, da nebude povoda, iste u druge ruke predati.

Podpisana upotrebljuje ovu priliku, da štovanim gospojam najpokornie zahvali za darovano njoj pouzdanje kroz mnogo godinah, i obećava, isto i

ches auch Montag Morgens ausgegeben und in den Provinzen noch Sonntag Nachts versendet wird. Ihre Leser erhalten daher täglich ein Blatt und findet nicht wie bei andern Journalen, jede Woche mindestens Einmal eine Unterbrechung in der Zusendung statt.

Man pränumerirt für die Kronländer viertelj. bei freier Postzusendung mit 4 fl. 20, halbj. mit 8 fl. 40, ganzj. mit 17 fl. 20 kr. Wird in Orten, wo die Post 2mal täglich einlangt, die gesonderte Zusendung sowohl der Morgen- als Abendausgabe gewünscht, so ist hiefür ausserdem 1 fl. Portogebühr pro Quartal zu entrichten. Für die Donaufürstenthümer beträgt das Abonnement 4 fl. 30 kr. viertelj.; k. k. Militärs zahlen den gewöhnlichen Preis von 4 fl. 20. Pränumerationen vom übrigen Auslande können bei der Redaction nicht angenommen, sondern müssen bei den betreffenden Postämtern eingeleitet werden.

In Wien beträgt das Abonnement 1 fl. monatlich.

Die Administration.

(3—2)

Pränumerations-Einladung
auf die

Ost-Deutsche Post.

Mit 1. Jänner 1856 eröffnen wir ein
Neues Abonnement.

Für Wien:

Ganzjährig	12 fl.	— kr.
Halbjährig	6 „	— „
Vierteljährig	3 „	— „
Monatlich	1 „	— „
Für täglich einmalige Zustellungsgebühr pr. Monat	— „	10 „
Für täglich zweimalige Zustellungsgebühr	— „	15 „

Für die Provinzen mit täglicher Postversendung des Morgen- und Abendblattes:

Ganzjährig	16 fl.	— kr.
Halbjährig	8 „	— „
Vierteljährig	4 „	— „
Monatlich	1 „	30 „
Für separate Zusendungen des Abendblattes pr. Monat	— „	20 „

Für das Ausland bei den betreffenden Postämtern, für Jassy, Bukarest und Galacz ezt. mit wöchentlich zweimaliger Postversendung des Morgen- und Abendblattes:

Halbjährig	16 fl.	— kr.
Vierteljährig	8 „	— „
Monatlich	2 „	— „

☞ Briefe und Gelder, so wie auswärtige Inserate jeder Art, welche stets prompte Aufnahme finden und billigst berechnet werden, bitten wir portofrei einzusenden an das

Expeditions-Bureau der Ost-Deutschen Post,
Dominikanerplatz Nr. 667.

(Dp.—192) (6—6)

Na znanje.

Pošto bi kod obdèržanog dne 3. studenoga t. g.

God. XXI. U ZAGREBU, U PONEDIELJAK DANA 31. PROSINCA 1855. Broj 298.

Carsko-kr. službene

NARODNE NOVINE.

Novine ove izlaze svaki dan izuzamši nedielje i praznike na čitavom — istu. Polugodišnja predplata je za domaće u novinarnici 4 for. srebra. — Za vanjske, kojim će se list svaki dan poštom pošiljati, 6 for. sr.—

Za službene oglase obredieljena je uvèrstbina: 4 kr. sr. od linie za pèrviput; a zatim za svakiput 3 kr. sr. — Za druge oglase ili posebne članke platjase do 10 linijah 30 kr. sr. dalje pako od svake pojedine linie 4 kr. sr.

☞ 1. siečnja 1856 nastaje novi tečaj „Narodnih Novinah.“ — Pozivamo s toga domorodno obćinstvo, da izvoli predplatu obnoviti, i to domaći na pol godine sa 4 for., na četvèrt godine s 2 for., vanjski, kojima će se list svagdanjom poštom slati, na pol godine sa 6 for., na četvèrt godine s 3 forinta srebra.

Bèrzojavne viesti

— Knez Goršakov javlja bèrzojavom pod 20. prosinca: „Dne 16. o. m. raztieraše dvie satnie cèrnomorskih Kozakah u okolici Kerča jedan jaki englezko-turski konjanički eškadron od Vivianovog zbora, i tom prigodom zarobe načelnika eškadronskog, jednog Engleza, i 47 vojnikah. U ostalom sve je povoljno u Krimu.“

Iz Carigrada, 20. pros. C. k. internuncius imao je danas audienciu kod sultana. Predaja Karsa proglašena ja službeno. Omerpaša nije mogao na Kutais marširati radi kišah Seferpaša stigao je ovamo.

Iz Pariza, 27. pros. Ovdie je izašla brošira pod naslovom: „Potreba kongressa za pomirenje Europe“ i na burzu učinila dobar utisak.

Austrianska carevina.

U Zagrebu. Njeg. velič. dostojalo je dvorskog savietnika kod namiestništva temišvarskog, dra. Vencela Martinu, premilostivo imenovati predsiednikom višjeg urbarskog sudišta za vojvodstvo Sèrbiu i tamiški banat u Temišvaru, ostavivši ga podjedno u dosadanjem njegovom upotrebljenju.

— Perovodja u popečiteljstvu unutarnjih poslah, Rudolf Farkaš, imenovan je viećničkim tajnikom, a županijski povierenik Mirko Halper perovodjom kod najvišjeg urbarskog sudišta u Beču.

U Zagrebu, 31. prosinca. Jučer u 9 satih iz jutra obslužavao je u ovdiešnjoj pèrvostolnoj cèrkvi sv. Stiepana za sretno sačuvanje njenog veličanstva carice naše Elisabete od prietivše joj prigodom vožnje pogibeli sam preuzvišeni gospodin nadbiskup Juraj Haulik veliku službu božju s „Tebe Boga hvalimo“, kojoj prisustvovaše pod načelništvom njegove svietlosti gospodina bana i fzm., Josipa grofa Jelačića, sva gradjanska i vojnička poglavarstva uz množinu pobožnoga naroda.

U Beču, 27. pros. Po viestima iz Carigrada turski je poslanik u Beč dobio na vlastitu svoju molbu drugo upotrebljenje. Glasa se, da je sadanji privremeni turski poslanik u Beču, g. Isambey, konačno imenovan za poslanika. — Toskanski poslovodja kod ovdiešnjega dvora, g. Lenzoni, otišao je u Fiorencu. — Car. ruski kabinetski kurir, g. Roedev, otišao je s depešama u Petrograd, a jedan englezki ulak došao je jučer iz Londona.

— Njeg. jasnost kardinal knez nadbiskup bečki imao je u utorak audienciu kod njeg. veličanstva, a jučer kod njenoga velič. udove Karoline Auguste. U subotu primila je njeg. jasnost čestitanja pèrvostolnog kaptola i svećenstva. — Kardinal knez nadbiskup Schwarzenberg očekuje se iz Praga ovdie, da prisustvuje svetčanost, dne 2. siec., kad će se kardinalski znaci predavati gospodinu nadbiskupu Otmaru vitezu Raušeru.

— Bèrzojavni uredi u Bodenbachu i Gradcu povlašćeni su da primaju depeše i u englezkom jeziku.

— Čudnovato je, da do danas podne nije turskome poslaništvu u Beču prispiela nikakova viest o padnuću Karsa. Posliednja pisma iz Stambula od 23. još ništa nespominju o zločestom položaju posade. Selimpaša stajao je s 22.000 m. kod Erzeruma.

— Baron Könneritz, saksonski poslanik kod ovdiešnjega dvora, pozvan je bèrzojavom u Draždane. Pukovnik pruski, baron Manteuffel očekuje se u osobitom poslanstvu ovdie.

U Beču, 28. prosinca. Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je previšnjom odlukom od 9. pros. o. g. tajnoga savietnika i predsiednika peštanskog višjeg zem. suda, Franju grofa Nadasdy-a premilostivo imenovati predsiednikom najvišjeg urbarialskog sudišta u Beču. Zajedno je dostojalo njeg. veličanstvo za savietnike najvišjeg urbarskog sudišta primilostivo imenovati, od strane najvišjeg kasacionalnog sudišta: savietnike istoga, Mirka Szélla, Ljud. Nagy-a i Stiep. Kováts-a; od strane popečiteljstva unutarnjih posalah: ministarskog savietnika Stiep. Privicera, dvorskog savietnika kod namiestničkog oddieljenja velikovaradinskog, Franju barona Reichensteina, i bivšega barona Tabulae kod obstojavšeg kraljevskog sudbenog stola u Pešti, Hinka grofa Zičy-a, uvèrstivši podjedno potonju dvojicu medju ministarske savietnike extra statum u popečiteljstvu unutarnjih posalah sa zakonitom plaćom.

U Beču. Ovdašnji listovi javljaju, da je povèržen plan, uslied kojega imala se g. 1859 dèržati u Beču izložba, usuprot da će se g. 1860 dèržati u Beču izložba cieloga svieta u najobširnijoj mieri. —

U Beču. Izašla je naredba popečiteljah unutarnjih dielah i pravosudja od 25. pros., kojom se odredjuje, da najvišje urbarsko sudište u Beču ima u život stupiti 31. pros. o. g., višja urbarska sudišta u Budimu, Požunu, Šopronu, Košicah, Velikomvaradinu i Temišvaru dne 15. siečnja 1856, napokon urbarska sudišta I. molbe za Ugarsku i vojvodstvo Serbiu s tamiškim Banatom 30. siečnja 1856.

— „Giornale di Roma“ javlja, da je dne 17. pros. u dèržanom u vatikanskoj palači tajnom konzistoriu prečastni g. knez nadbiskup bečki, Josip Otmar od Raušera, proglašen za kardinala sveštenika svete rimske cèrkve.

— Njeg. c. k. apost. veličanstvo dostojalo je dozvoliti, da ministar carske kuće i izvanjskih posalah, grof Buol-Schauenstein, ministar unutarnjih dielah baron Bach i ministar nastave i bogoštovja grof Thun slobodno primu i nose podieljeni im velekèrst reda Pia, i to pèrvi u brilantima, isto tako i dèržavni savietnik Salvotti da prime papinski red Kristova.

Turska.

— U Carigradu biaše dne 15. pros. žestoki potres. Na Sulini propalo je više ladjah. U Krimu pada neprestana kiša; tamo su četiri prevozne ladje nasukale se na plitčinu. Egipatska divizia nalazi se još u Eupatorii. Azovsko mori smèrzava se. Englezka konjanička divizia Scarlet polazi iz Krima u Carigrad. — Omerpašin glavni stan nalazi se sad polag najnoviih viestih iz Tapezunta od 11. pros. u Redutkaleu. — Engleski poslanik u Teheranu, sir Murray povukao je svoj barjak, valjda radi podsmiehah.

Rusia.

— Konjaništvo, koje će Rusia budućeg prolieća staviti u Krim i Besarabiu, bit će u istinu prekomierno. Stranom na bojištu, stranom blizu bojišta nalaze se već sada 16 regimentah od 4 lahke konjaničke divizie, 8 kirasirskih i 8 dragonskih regimentah, 4 težke i 4 lahke regimente od konjaničke garde, 4 lahke konjaničke regimente od grenadirskog zbora, 4 regimente rezervne ulanske divizie, koje su najnovie miesto kneza Radzivilla dobile za načelnika generala Lanskoja, 2 regimente lahke rezervne dragonske brigade, dakle ukupno 48 regimentah urednog konjaništva, neračunajući Kozake, kojih samih u Krimu imade 11 pukovah.

— Iz različnih gradovah ruskih dolaze viesti o svečanostima radi padnuća Karsa; u Moskvi i Petrogradu svečanost će ova obaviti se po svoj prilici s veličanstvenim načinom.

Spanjolska.

Iz Madrida 25. pros. Minister financialni predao je kortezima zakonsku osnovu, da se povlasti gospodin Pereire za utemeljenje anonimnog obèrtnog i tèrgovačkog družtva.

Njemačka.

— U Berlinu biaše 25. pros. ruska demonštracia, koja očito povriedjuje granice stroge neutralnosti; rusko je poslaništvo naime spremilo u svojoj kapeli službu božju s „Tebe boga hvalimo“ radi zauzeća Karsa. — Svetčanosti prisustvovaše ruski poslanik, baron Budberg, kao i sve gospoje, kavaljeri i činovnici poslaništva, svi u Berlinu nalazeći se Rusi, a osim njih više visokih pruskih vojničkih dostojanstvenikah, i drugih otmieniih licah. Izmedj visokih dostojanstvenikah biahu imenito: vèrhovni zapoviednik u Marki, general konjaništva baron Vrangel, zapoviednik 5. pieš. brigade general Kogel od Falkensteina, kralj. vojnički poslanik u Petrogradu i krilni pobočnik kralja, podpukovnik grof Münster-Meinhövel, major od garde baron Bergh itd. Svi ovi nosiše svoje carsko-ruske redove; general Vrangel imao je veliku cèrvenu lentu sv. Aleksandra Nevskoga.

(Donau).

Francezka.

— U jednom podužem uvodnom članku polaže „Constitutionel“ sliedeća dva pitanja o sadanjem položaju Europe: „Jeli mir mogućan i ima li za sad izgleda, da će se mir zaključiti?“ Na pèrvo pitanje odgovara se, da je mir doista mogućan, budući je razmirica, koja danas Europu razdvaja, čisto političnе prirode, a nije borba strasti i medjunarodne mèržnje, niti pak rat za osvajanje, u kojoj razmirici samo moralni uspieh može od važnosti biti, zapadne su sile još prie početka ove borbe jasno razložile cielj i sliedstva i utvèrdile su jednoglasnim odobrenjem europejsku ravnotežu. Dobija li se to garancie, onda zapadne sile niti će imati

interessa niti namieru, produžavati rat. Na zapadu dakle nestoji ništa na putu zaključenju mira; no potreba se mira i s druge strane pojaviti mora, i to je glavna točka pitanja.

Jasno je, da ovaj rat, ako bi se produžio, ne bi se mogao u onim granicama oděržati, koje su mu zapadne sile radi mira eropejskog položile. Jer ako Rusii nije ni to dosta, što joj je oduzet napadni položaj, ako je ona rada, da bude u sèrce zgodjena, onda neće saveznici ovu borbu razvlačiti, nego će sve svoje spomoćne izvore upotrebiti. I tako se rat ovaj mora uveličati i razprostraniti, već samim brojem naroda, koi u njemu učastvuje. „Francuska i Englezka ne bore se već više same za Tursku; primieru Sardinie sliedevat će malo po malo i drugi narodi, koji su od časti pismeno na to obvezani ili su moralnim obvezanostima za zapadni savez privezani. Rat će se po mieri prostora, koi zauzima, razprostraniti, a naši će vojnici, ako potreba bude, ići u Petrograd, da tamo mir zaključe.

Pa zar će onda saveznici ostaviti svoju vojsku na cèrnome moru, da čuvaju tamo razvaline? Za cielo neće! Oni će na najslabiu stranu Rusie navaliti, i bojno polje poslie na Dunav prenieti.

Pruska je od svijuh europejskih dèržavah jedina, koja najveće mir želi. Pitanje je sad da li će Rusia poslušati saviete, koje joj je Pruska ispod ruke davala. Rusia zna, da će postojanim produženjem rata najtoplju želju Niemačke, mir, nemogućnom učiniti, i da će Niemačka, na čije je raspoloženje Rusia svakad veliku važnost polagala, promieniti svoje simpatie u nemarnost i hladnost, ovu u nepovierenje, i najposlie će preći i u samo neprijateljstvo, pa čemu bi se onda Rusia mogla nadati od daljeg produženja rata? Ove je godine izgubila Rusia Sevastopolj, sliedeće godine izgubit će Kronštat ili Nikolajev, ili može biti oboje. Nije ni dakle bolje, odmah pregovarati o miru? može li se ona docnie koristniim uvietima nadati? Sad još ostaje samo točka čestoljubivosti, no i u tome posliedu neka se Rusia ne zateže pristati na mir. Njenom oružju nije ništa nedostajalo, samo sreća. Obrana Sevastopolja i Kinburna blistat će u poviestnići — čast je Rusie spašena, i Rusia može, ako je nezasliepi strast i fanatizam, skloniti se na mir, a da se neponizi. Zapadne sile mogu sa svoje strane spokojno očekivati zaključenje svoga protivnika. Ako postignemo mir, onda će ih zahvalnost Europe sa njihovu umierenost nagraditi, produži li se pak rat, onda će se on u većem razmieru i s većim izgledom na uspieh voditi.

Velika Britania i Irska.

Iz Londona, 25. prosinca. „Morning Adversiter" piše, da kralj Oskar nije baš sasvim naklonjen zapadnim silama, nu da je, pobudjen javnim mnienjem, morao podpisati ugovor. „Times" se slabo nada o miru.

S bojišta.

— (Padnuće Karsa). Mi smo jur priobćili izviestje „Ruskog invalida", kojim se predaja anatolske tvèrdje opisuje. Taj petrogradski vojnički list donosi nadalje dopunjujuće listine, imenito pismo mušira anatolske vojske, Mehemed Vasivpaše, na vèrhovnog zapoviednika ruske Kavkazke vojske, u kom pèrvašnji punomoćuje generala Villiamsa za pregovore o predaji Karsi, zatim uviete o predaji, koje su vèrhovni zapoviednik kavkazke vojske, generaladjutant Muraviev i punovienik njenog veličanstva kraljice engleske, general Villiams, dne 27. studenoga u glavnom stanu Šiftli-Čaju ustanovili. Isprava ta sastavljena je francezki i u bitnosti sadèržava:

„Članak 1. Tvèrdja predaje se sa svom ratnom spravom u nepovriedjenom stališu. Predeni topovi nesmiju se zagvozditi, lafete i ostalo oružje mora u onom stanju biti, u kom se sad nalazi; ratne zaliha, barut, oružnice, skladišta vojničkog odiela i magazini moraju se predati u onom stanju, u kom se polag službenih izviestjah do dana predaje nalaze. Iz arkivah nesmije se ništa odnieti ili uništiti.

Članak 2. Posada od Karse, koja se sa svojim najvišim zapoviednikom turske vojske i svim vojničkim častnicima predaje za ratne zarobljenike, ostavit će tvèrdju sa svim vojničkim poštenjem, i položit će svoje oružje, zastave itd. na onom miestu, koje će vèrhovni ruski zapoviednik naznačiti. — U znak junačke obrane posade karske pridèržat će oficiri svih stepenah njenih svoje sablje.

Članak VI. Generalu Villiamsu dozvoljeno je pravo, da generaladjutantu Muravievu predloži stanoviti broj osobah, koje će dobiti dozvolu, da se kući vrate. Iz toga broja izključene su osobe, koje su podanici jedne izmedj ratujućih silah. (Ovim paragrafom htieo je general Villiams obezbiediti nalazeće se u tvèrdji magjarske oficire, medju kojima se nalaze Ismaelpaša (Kmety), Feizypaša (Kollman), pukovnik Švarcenberg, koi je doduše Belgianac, ali je ratovao u Ugarskoj protiv Rusah, zatim major Tašler).

Članak VIII. Žitelji Karsa povieravaju se veledušnosti ruske vlade, koja im obećuje svoju zaštitu. Čim posada oružje položi, poslat će žitelji deputaciu od najuglednijh stanovnikah k ruskom vèrhovnom zapovieniku i predat mu ključe gradske te izjaviti bezuvietnu podložnost njeg. velič. caru svih Rusah.

Članak IX. Spomenici i javna zdanja varoši, koja pripadaju vladi, štovat će se i nedotaknjena ostati. Ruska vlada, koja štuje običaje i predavanja svih gospodstvu svome podloženih narodah, osobito pako zdanja posvećena religii, pazit će, da se nabožnim spomenicima i historičkim uspomenama Karsa nikakva šteta neprinosi."

Ovo je glavni sadèržaj uvietah predaje. Ostali uvieti više su mimogredni, i s toga ne toliko znameniti. General Muraviev pokazao je za cielo vrieme veliku razboritost i oporu postojanost. Njegova vojska, većom stranom iz milicie sastojeća, jaka na konjaništvu, slaba na topništvu, nemogaše pristupiti k urednoj obsadi. Muraviev je s toga operirao protiv Karsa kao protiv kakovog malog gradića. On je zatvorio dolaze, prepriečio svaki dovoz provianta, razorio svu gotovinu siena i dèrvah posade i tvèrdju gladom prisilio na predaju. Posada Karska nije kroz 7 miesecih dobila nikakvi dovoz hrane. Sve što je iz Carigrada polano, nije dalje dospielo od Erzeruma. Selimpaša nije pokušao, da poslie nesretnog za Ruse juriša dne 29. rujna upotrebi zgodu i baci u tvèrdju vojske i zaire, a ipak je znao, da u Karsu vlada velika oskudica tako, da su mnogi od glada umèrli. Jedna mačka prodavala se je po 100 piastrah. Konji su svi izjedjeni bili, a ono malo, što ih je još preostalo, sačuvano je za bolestnike.

Kundmachung.

Mit Beziehung auf die unterm 15. October d. J. erlassene und unterm 3. November d. J. wiederholte Kundmachung, werden folgende Herren Ausschuss-Mitglieder, welche in Gemässheit des §. 25. der Statuten der österreichischen National-Bank, durch Hinterlegung von mindestens Fünf, auf ihre Nahmen lautenden Bank-Actien die statutenmässige Bestimung erfüllt haben, eingeladen, an der nächsten, am 7. Jänner 1856 um 10 Uhr Morgens, im Bank-Gebäude Statt findenden Ausschuss-Versammlung Theil zu nehmen:

Adamovich, Val, And. v. Anacker, Edmund. Arnstein et Eskeles. Auspitz, S. Savorowski, J. Beer, M. H. Benvenuti, Johan. Biedermann, M. L. et Comp. Biedermann, Simon. Borkenstein, G. et Sohn. Boscovitz, Jos. L. et Comp. Boschan, Jos. et Söhne. Camondo's Eidam Salomon et Comp. Coith, Christian Heinrich Ritter v. Winstetten. Drosa, Anton. Du Pasquier Fatton et Comp. Egger, Franz, Doctor. Eissler, Bernhard. Elias, Prezio Isak. Eminger, Joseph Wilhelm, Doctor. Erggelet, Rudolph Freiherr v. Eskeles, Daniel Bernh. Freiherr v. Familien-Versorgungs-Fond, k. k. Faukal, Vincenz. Fontenelle-Battisti, Carl. Franz Paul. Gastl, Johann. Geyling, Joseph. Glasner, Vincenz. Goldschmidt, Moriz. Grohmann, A. Güleher, Theodor. Hager, Michael, Doctor. Haupt, Leopold. Hayeck, Johann Ernst Ritter v. Waldstätten. Heimann, E. J. Heintl, Carl Ritter v., Doctor. Henikstein et Comp. Herdy, Johann. Hill, Joseph. Joel, Felix, Doctor. Kendler, Carl Edler v. Kendler et Comp. Königsberg, Leopold Dittmar, Königswarter, Jonas. Lagusius, Georg v. Lehmann, Heinrich. Leidesdorf, J. Lenneis, Georg. Lipp, Franz. Lippmann, Samuel, Löwenthal, J. M. Marchart, Joseph. Markl, Andreas Albert. Miller, J. M. Müller, Joh. Nep. Murmann's Erbe, S. Neuper, Franz. Oberkammeramt, Wiener, magistratisches, noe der Gross-Comune Wien. Pesendorfer, Joseph. Plank Eduard. Popp, Zenobius Constantin Ritter v. Böhmstetten. Puchberger, Maximilian. Rädler, J. M. Riedl, J. B. Robert, Ludwig Edler v. Rogge, H. F. A. Rotschild, R. M. Freiherr v. Russ, Alois. Scharmitzer's Neffe. Schierer, Franz. Schmid, Anton. Schuller, J. G. et Comp. Schwab, M. J. Schwarz, J. G. Sina, Georg Freiherr v. Sina, Johann Freiherr v. Spar-Casse-Verein zu Ober-Hollabrunn. Springer, Max. Stametz, J. H. et Comp. Thill, Franz. Todesco, Moriz. Todesco's Söhne, Hermann. Trebisch, Jos. Max. Ugarte, Joseph Graf v. Voigt, Joseph. Wagner, Anton. Welisch, Ignaz. Wertheimstein, Leopold Edler v. Wertheimstein Söhne, Hermann v. Wiener, Eduard. Wiener, Nathan. Wiesenburg, Anton. Winter, J. Wodianer, Moriz v. Würstl, Joh. Nep., Doctor. Zdekauer, Moriz. Zehetner, Leopold. Zeisel, Joseph.

Die laut Kundmachung vom 7. d. M. mit 17. d. M. eingetretene Unterbrechung der Umschreibungen und Vormerkungen von Bank-Actien, Coupons-Hinausgabe und Ausfertigung von Ban-Actien neuer Emission, hört mit 12. Jänner 1856 auf.

Die für das laufende zweite Semester 1855 entfallende Dividende wird nach erfolgter statutenmässiger Festsetzung bekannt gemacht und ausbezahlt werden.

Wien, am 19. December 1855.

Pipitz,
Bank-Gouverneur.
Sina,
Bank-Gouverneurs-Stelvertreter.
Biedermann,
Bank-Director.

SLUŽBENI LIST.

Br. 6185. (199—Dp.) (3—1)

Oglas dražbe.

Od strane c. k. gradsko-deleg. kot. suda zagrebačkog daje se na znanje, da će se dne 10. siečnja 1856 u 10 satih prie podne u selu gornja Bistra ovèržbenim putem dva konja sa ždriebetom, troje praščicah, jedna prasica i 50 centih siena, koje je sve na 196 sr. procienjeno, prodavati za gotove novce.

Pozivlju se dakle kupci da na lice miesta u odredjeno vrieme dojdju.

C. kr. gradsko-deleg. kot. sud.
U Zagrebu 15. studenoga 1855.
C. k. zem. suda savietnik
Schmidt.

Br. 5455. (594—Izv.) (3—3)

Poziv
zaostavštinskih vierovnikah.

Od strane c. kr. županijskog suda varaždinskog pozivaju se svi oni, koji tražbinu kakovu pram zaostavštini tèrgovca u Varaždinu, uz oporuku umèrvšega, Glumac Joakima imadu, da se kod ročišta za dne 6. veljače 1856 u 9 satih u ured podpisanog suda opredieljenog prijave i tražbe svoje izkažu, ili pako pismenim podnescima do istog roka takove dokažu, za protivni bo slučaj, te da prijavljene tražbine zaostavštinu izcèrpile bi, niti bi oni pravo zaloga imali, tražbinam svojima propasti hoćeju.

U Varaždinu, dne 10. studenoga 1855.
C. k. predsiednik,
Novak. Fohn.

Nr. 25622-4593-U.IV. (VL.—41) (3—1)

Concurs-Ausschreibung.

Am k. k. Obergymnasium in Triest ist eine Lehrerstelle zunächst für deutsche Sprache und Literatur erledigt, womit ein Gehalt von jährlichen 900 fl. nebst einem Quartierbeitrage von 60 fl. verbunden ist. Die Bewerber haben ihre gesetzlich documentirten Gesuche bis zum 15. Jänner k. I. bei den betreffenden Statthaltereien einzureichen.

Von der k. k. küstenländischen Statthalterei,
Triest, am 9. December 1855.

Objavljenje stanja austrianske narodne banke na 4. prosinca 1855.

I m e t a k.

			for.	kr.	for.	kr.
Kovanog novca i srebra					48,977,462	4 2/4
Eskomptiranih predmetah, platit se imajućih izmedju 5 i 92 dana			63,257,535	— 16 3/4		
„ „ u Pragu		3,627,023 fr. 4 kr.				
„ „ u Bèrnu		2,177,308 „ 56 „				
„ „ u Pešti		3,502,157 „ 6 „				
„ „ u Tèrstu	3,757,474 f. 52 kr. 2,200,000 „ — „	5,975,474 „ 52				
„ „ u Lavovu		738,560 „ 51 „				
„ „ u Gradcu		622,070 „ 27 „				
„ „ u Lincu		686,080 „ 54 „				
„ „ u Holomucu		689,139 „ 5 „				
„ „ u Tropavi		456,533 „ 52 „				
„ „ u Sibinju		695,836 „ 53 „				
„ „ u Celovcu		264,203 „ 48 „	19,416,389	43	82,673,925	4 2/4
Predplate uz pravilno položene domaće dèržavne papire, koje se povratiti imaju najdulje za 90 danah			62,959,600	—		
„ kod podružnih zavodah za vieresiu u pokrajinama			15,822,900	—		
Izkazani dèržavni dug za izmienu papirnog novca b. v. i to:						
a) po 4% kamate nosećega			28,716,865	45 1/4		
b) neukamatjenog			31,735,976	37 1/4	60,452,842	22 2/4
Ostatak duga, koi je sredstvom dohodka iz narodnog zajma od g. 1854 za pobrani papirni novac dèržavni, još za podmiriti					38,505,684	47 2/4
Ugovorom od 18. list. 1855 uredjen dug, koi je hipoteciran na dèržavna dobra predana narodnoj banki za prodaju					155,000.000	—
a) Zajam Ugarskoj 2%			Od dèržave ujamčeno		450,000	—
b) Za podporu siromašnih obèrtnikah, bez kamatah					768,800	—
Stanje rezervnog fonda u dèržavnim papirima					10,361,572	12
„ fonda pensiah u dèržavnim papirima i bankovnim akciama					1,002,465	45
Vriednost bankovne zgrade i drugog imetka					2,482,574	43 2/4
					479,457,833	— 1/4

D u g.

	for.	kr.
Banknotah u tečaju	381,516,207	—
Reservna glavnica	10,361,588	17 2/4
Pensionska glavnica	997,869	29
Nedignjene dividende, platiti se imajuće naputnice, zatim saldi tekućih računah	6,477,413	18 2/4
Bankovna glavnica od 100,000 akciah, po izvornoj uložbi od 600 for. srebra na akciu	69,875,800	—
Uplate na nove dionice	10,230,955	—
	479,457,833	— 1/4

U Beču 6. prosinca 1855.

Br. 8375. (346—DS.) (3—3)

Oglas

poradi doznačivanja zemljištno-raztere-tnih odštetnih glavnicah.

Od c. kr. zemskog sudišta u Zagrebu, daje se ovime na znanje, da je c. k. zemaljska komisia za raztere̊enje zemaljah u Hèrvatskoj i Slavonii likvidacionalnom presudom od 20. listopada 1855 broj 4361 polag odredbah carskog patenta od 2. ožujka 1853. g. Franji i Antonii Novak, za spadavše na dobro Pogančec, u obćini Pogančec, kotaru verbovačkom, županii zagrebačkoj, ležeće $13^4/_8$ kmetske naselbine konačno dopitala odštetu sa glavnicom od 5400 for. srebra, od koje kamate od 1. studenoga 1855 teći počimlju.

Usljed toga odredjuje se ovime polag propisa §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854. — VIII. kom. br. 23. dèrž. zak. lista, III. komad I. razdio br. 27. zem. zak. i vlad. lista za Hèrvatsku i Slavonię od god. 1854 — izročnim rokom dan 30. siečnja 1856 s pozivom:

1. da oni, koji su po dozvoli patenta od 20. studenoga 1852 (br. 247. dèrž. zak. lista) uz jednogodišnji rok iztičući koncem travnja 1854 na gori pomenuto dobro podigli sudbeno zahtievah kakovih, poviedoče zahtieve svoje.

2. da oni, kojim po dozvoli navedenoga patenta pristoji još dužji rok, uz koi mogu poslužiti se pravom nazadnoga odkupa, prijave to svoje pravo, potvèrdivši ga izpravami ili da dokažu parnicu, koja u tom obziru jurve teče.

3. da oni, koji iz drugoga kojega pravnoga naslova traže štogod od glavnice odštetne ili od kamatah njezinih, dokažu u tom obziru prava svoja.

4. da oni vierovnici, koji su uslied uknjižbe svojih tražbinah, izhodjene prie 1. ožujka 1854, stekli prava pèrvenstva na dobro odštetjeno, pa kane tražiti izplatu iz glavnice odštetne, prijave tražbinu svoju do gorepostavljenog roka 30. siečnja 1856, jer će u protivnom slučaju sve ove osobe izključene biti iz razprave o doznačivanju glavnice odštetne, i onim, koji su napomenuti pod 1, 2, 3, bit će jedino prosto, da svoja prava, koja imadu, potieraju samo proti onomu, kojega se je pravo potezanja glede odštetne glavnice i kamatah njezinih priznalo pri razpravi doznačnoj, za koju se ujedno ovime ročište na 21. ožujka 1856 u 9 satih u jutro i ako od potrebe bude, na sliedeće za onim dane do sveršetka naime ove razprave nastavlja s tom primietbom, da na ovo ročište svi oni, koji su u točki 1—4 ovog oglasa propisane izkaze ili prijave podnieli uz rok izročni, doći imadu ili glavom ili po punomoćnicih i to tim sigurnie, jer će u protivnom slučaju bit smatrani tako, kao da ni nisu podnieli nikakovih izkazah ili prijavah.

Napokon se opažuje, da po glasu gore naznačenog §. 26. carskog patenta od 16. siečnja 1854 sl. f) proti zanemarenju roka izročnoga i proti izostanku iz ročišta neima miesta povrati u stanje pèrvašnje.

U Zagrebu dne 20. studenoga 1855.

Klobučarić. Jović.

Nr. 1335/W. (358—Dt) (3—1)

Edict.

Von dem k. k. Landesgerichte Agram als Handels- und Wechselgerichte, wird den unbekannten Rechtsnachfolgern des verstorbenen hiesigen Handelsmannes M. A. Iliz zur Wahrnehmung ihrer Rechte bekannt gegeben, dass über die Klage des Samuel Singer, Handelsmannes in Požeg, durch Advokaten Hrn. Sučić gegen den Verlass des M. A. Iliz wegen der Wechselschuld von 400 fl. CM. c. s. c. de pros. 13. December l. J., Z. 1335, dem genannten Verlasse ein Curator ad Actum in der Person des hiesigen Advokaken Hrn. Nicolaus Krestić aufgestellt, und diesem das Duplicat der Klage sammt dem unter Einem erlassenen wechselrechtlichen Zahlungsauftrage zugestellt worden sei.

Agram 15. December 1855.

Klobučarić s. r. Jović s r.

Nr. 22688./4809. (VL.—42) (3—2)

Konkurs

für Hebammen-Stipendien.

Es wird hiemit für die mit a. h. Entschliessung vom 8. Oktober 1853 für angehende Hebammen aus Kroatien und Slavonien allergnädigst bewilligten Stipendienplätze für den Sommersemester 1856 der Konkurs eröffnet.

Diese Stipendien bestehen für den vorgeschriebenen halbjährigen Hebammen-Kurs in dem Betrage von 80 fl. CMz. nebst einem proportionirten Reisepauschale.

Die betreffenden Bewerberinen haben ihre mit einem legalen Armuthszeugnisse belegten und desshalb stempelfreien, an das hohe k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht stilisirten Gesuche längstens bis zum 20. Jänner 1856 bei der betreffenden k. k. Komitatsbehörde, in deren Bereiche ihr gegenwärtiger Wohnsitz gelegen ist zu überreichen.

Diese Gesuche müssen nebst dem oben bemerkten Armuthszeugnisse noch ferner belegt sein:

a) mit dem Taufscheine zum Belege der Abstammung aus Kroatien oder Slavonien, oder mit einem sonstigen diessfälligen Zuständigkeitszeugnisse,

b) mit dem von der Ortsbehörde ausgestellten und von dem betreffenden Ortsseelsorger mitgefertigten Zeugnisse über das sittliche Betragen der Bittstellerin,

c) mit dem Schulzeugnisse über die Gegenstände der Volksschule oder wenigstens über die Kenntniss des Lesens und Schreibens, so wie auch über die Kenntniss der kroatisch-slavonischen, als der Landes- und der deutschen- als der Vortragssprache an den betreffenden Lehranstalten.

Schliesslich hat jede Bittstellerin in ihrem Gesuche ausdrücklich zu erklären, dass sie nach ihrer Approbation als Hebamme ihre Kunst wenigstens durch zehn Jahre in diesem Königreiche ausüben wolle, und hat zugleich ihren künftigen Wohnort anzugeben.

Die Lehranstalt, an welcher die betreffenden Stipendistinen den Hebammenkurs zu machen haben, wird gelegenheitlich der Verleihung der Stipendien bezeichnet werden.

Agram den 22. December 1855.

Von der k. k. kroatisch-slavonischen Statthalterei.

Benko Lentulay.

Nr. 3981. (Izv.—614) (3—2)

Concurs.

In Folge Erlasses der wohllöbl. k. k. Comitats-Behörde Varazdin vom 11. Dezember l. J., Z. 11,956 werden bei den, diesem Bezirksamte unterstehenden 3 Gemeinde Aemtern Kalnik, Raven und Sudovec drei Kanzelisten-Stellen und zwar für jedes Amt eine neu kreirt.

Mit jeder Stelle ist der Jahresgehalt von 250 fl., Natural-Quartier oder 30 fl. Quartiergeld und 4 Klafter Brennholz verbunden.

Bewerber um diese Stellen, müssen in der deutschen und kroatischen Sprache vollkommen gut bewandert, eine gute leserliche und geläufige Handschrift haben, und im Rechnungsfache vollkommen fähig sein.

Die eigenhändig geschriebenen an das Bezirksamt Kreutz stilisirten Gesuche haben die Bewerber alle ohne Ausnahme, ob sie im Militär oder Provinzial-Gebiethe sich aufhalten, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde bis 10. Jänner 1856 einzusenden, oder von diesen die ämtliche Bestättigung über ihr tadelloses politisches und moralisches Benehmen dem Gesuche beizulegen.

Auf ausgediente Militairs wird bei den nachgewiesenen Fähigkeiten besondere Rücksicht genommen.

K. k. Bezirksamt Kreutz am 24. December 1855.

Ladislaus von Kiss,
k. k. Bezirks-Vorstand.

OGLASNIK.

Urednik i izdavatelj Dr. Ljudevit Gaj. — Bèrzotiskom narodne tiskarnice Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.